

U A N

DAD AUTÓNOMA DE NUEVO

CIÓN GENERAL DE BIBLIOTECA

MAZEY

W. O. S.

Libs

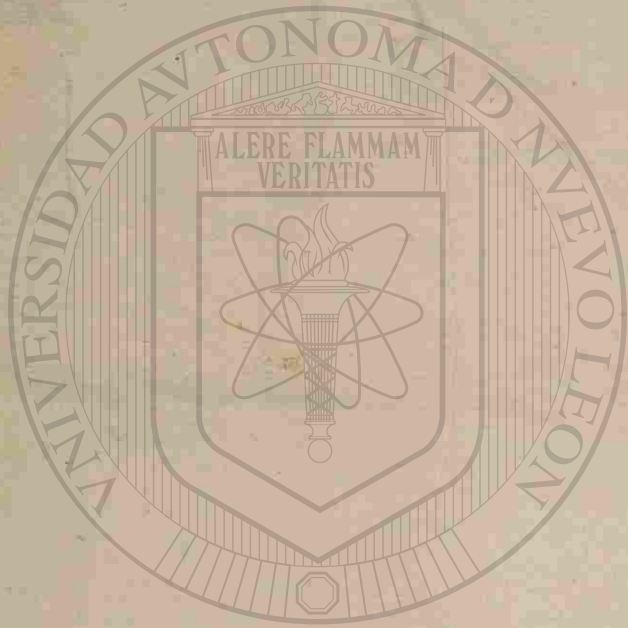
Recopil

Tom 6

KKTS500
.A9
1737
v.6
c.1

1080044799

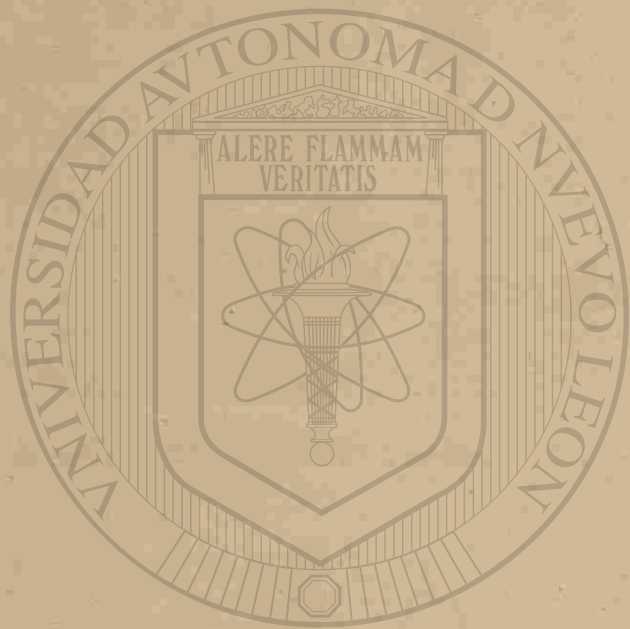

UANL

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

COMMENTARII
JURIS CIVILIS
IN HISPANIÆ REGIAS
CONSTITUTIONES.

AUTHORE

ALPHONSO DE AZEVEDO,

DOCTORE J. C. PLACENTIÆQUE CIVITATIS

IN HISPANIARUM REGNIS CIVE ET INCOLA.

TOMUS SEXTUS,

NONUM LIBRUM NOVÆ
RECOMPILATIONIS COMPLECTENS.

*CUM INDICE GENERALI RERUM, VERBORUM,
SENTENTIARUMQUE NOTABILIUM.*

LUGDUNI;

Apud **FRATRES DEVILLE.**

M. DCCXXXVII.

I N D E X
T I T U L O R U M
I N V O L U M I N E H O C
C O N T E N T O R U M .

- TITULUS VII.** *De la orden judicial en los negocios y pleytos de rentas Reales.*
- TITULUS VIII.** *De las rentas Reales, y de que ninguna persona las usurpe, ni haga por donde vengan à valer menos.*
- TITULUS IX.** *De las condiciones generales con que se arriendan las rentas Reales.*
- TITULUS X.** *Quales personas no pueden arrendar las rentas Reales, ni ser fiadores en ellas.*
- TITULUS XI.** *De los arrendamientos de las rentas Reales de por mayor.*
- TITULUS XII.** *De los arrendamientos de las rentas Reales por menor.*
- TITULUS XIII.** *De las pagas y prometidos.*
- TITULUS XIV.** *De las fielidades y administraciones en que se ponen las rentas Reales, por defecto de arrendarse.*
- TITULUS XVI.** *De las pagas que han de hazer los arrendadores y fieles, à los que en ellos fueren librados.*
- TITULUS XVII.** *De las alcavalas, y de los contratos, y de las cosas que se deben.*
- TITULUS XVIII.** *De que todas las personas son obligadas à pagar alcavala: y de las personas, y consejos que son exemptos della, y de las cosas de que no se han de pagar.*
- TITULUS XIX.** *De las diligencias que han de hazer los que deben alcavalas, y lo que pueden hazer los recaudadores dellas.*
- TITULUS XX.** *De las ferias y mercados.*
- TITULUS XXI.** *De las tercias del Rey.*
- TITULUS XXII.** *Del Arancel de los derechos que se deben al Rey, del almojarifazgo del Arzobispado de Sevilla.*

KKT500

1734

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
FONDO DE INVESTIGACIÓN Y DESARROLLO TECNOLÓGICO

I N D E X.

la, y Obispado de Cadiz, de las mercaderias que entran y salen, y del aver de peso y alcavala.

pado de Sevilla, y Obispado de Cadiz.

TITULUS XXVII. Del servicio y montazgo.

TITULUS XXIV. Del quaderno de las leyes, y condiciones que se han de guardar en el cobrar del almoraxifazgo y alcavalas del Arzobis-

TITULUS XXXIII. Finalis hujus libri, de la moneda forera.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BURGOS

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

LIBER NONUS

LIBER NONUS

NOSTRÆ REGIÆ AC NOVÆ RECOPIATIONIS.

Ne videamur librum aliquem intactum, & sine commentatione titulorum practicabilium reliquisse, itidem librum hunc aggredimur, in cuius commentationem parum immorabimur, cum in hac Gabellarum & Reddituum Regionum materia quotidie videamus integros libros in lucem prodire, & cum jam defessi simus in tam longa hujus Recopilationis declaratione. Continuarique potest liber iste ad precedentes hoc videlicet modo, quod cum in superioribus libris Rex noster ac Legisslator in defensionem personarum & honorum subditorum suorum prospexerit mirum non est, si & circa ejus bona Redditus ac Tributa prospicere voluerit cum & nos ad idem teneamur, ut apparet ex tit. 17. p. 2.

Et sex primi tituli parum habent condimenti & ideo pro nunc circa eos nihil dicemus ut ad septimum titulum deveniamus, à quo incipit materia Gabellarum.

TITULUS SEPTIMUS

De la orden Judicial en los negocios y pleytos de rentas reales.

IN LEGEM PRIMAM.

- 1 Gabellarii quando agant & conveniantur, & an libris eorum deus fides.
2 Civitati conducenti Gabellas an competat jus executionis sicut Regi.

SUMMARIUM.

Modus servandus in petendis Gabellis datur in presenti.

Ex hinc ordinem proponendi libellos in Gabellarum materia per Gabellarios, & citandi debitores earum proponit, & est lex salubris si servaretur, sed vereor ut usus ipsius, fortassis, quia...

rei conventi de remedio ejus non opponunt: quod si opposuissent, servaretur utique legis nostre dispositio, quia justa est, & oppressiones subditorum Regis vitare volens, & quomodo agant vel conveniantur Gabellarii & an libris eorum detur fides, vide latè per Bertha de Gabell. in 4. par. per totam & Cironda de Gabell. 4. par. in prin. num. 1. cum sequent. & an civitati conducenti Gabellas vel colligenti competat jus executionis sicut Regi, vide Clape. in centuria cap. 43. ubi concludit quod sic, quoad honorum distractionem, licet non quoad personarum coactionem.

Ibi, O uno por todos ayan de poner y pongan las demandas, in eis enim quæ utilia sunt for...

A cie

I N D E X.

la, y Obispado de Cadiz, de las mercaderias que entran y salen, y del aver de peso y alcavala.

pado de Sevilla, y Obispado de Cadiz.

TITULUS XXVII. Del servicio y montazgo.

TITULUS XXIV. Del quaderno de las leyes, y condiciones que se han de guardar en el cobrar del almoraxifazgo y alcavalas del Arzobis-

TITULUS XXXIII. Finalis hujus libri, de la moneda forera.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BURGOS
DIRECCIÓN GENERAL DE BIENESTAR SOCIAL

LIBER NONUS

LIBER NONUS

NOSTRÆ REGIÆ AC NOVÆ RECOPIATIONIS.

Ne videamur librum aliquem intactum, & sine commentatione titulorum practicabilium reliquisse, itidem librum hunc aggredimur, in cuius commentationem parum immorabimur, cum in hac Gabellarum & Reddituum Regionum materia quotidie videamus integros libros in lucem prodire, & cum jam defessi simus in tam longa hujus Recopilationis declaratione. Continuarique potest liber iste ad precedentes hoc videlicet modo, quod cum in superioribus libris Rex noster ac Legislatores in defensionem personarum & honorum subditorum suorum prospexerit mirum non est, si & circa ejus bona Redditus ac Tributa prospicere voluerit cum & nos ad idem teneamur, ut apparet ex tit. 17. p. 2.

Et sex primi tituli parum habent condimenti & ideo pro nunc circa eos nihil dicemus ut ad septimum titulum deveniamus, à quo incipit materia Gabellarum.

TITULUS SEPTIMUS

De la orden Judicial en los negocios y pleytos de rentas reales.

IN LEGEM PRIMAM.

- 1 Gabellarii quando agant & conveniantur, & an libris eorum deus fides.
- 2 Civitati conducenti Gabellas an competat jus executionis sicut Regi.

SUMMARIUM.

Modus servandus in petendis Gabellis datur in presenti.

Lex hanc ordinem proponendi libellos in Gabellarum materia per Gabellarios, & citandi debitores earum proponit, & est lex salubris si servaretur, sed veteris usus ipsius, fortassis, quia *Accedit in Recopilationem. Tom. VI.*

rei conventi de remedio ejus non opponunt: quod si opposuissent, servaretur utique legis nostræ dispositio, quia justa est, & oppressiones subditorum Regis vitare volens, & quomodo agant vel conveniantur Gabellarii & an libris eorum detur fides, vide latè per Bertham de Gabell. in 4. par. per totam & Cironda de Gabell. 4. par. in prin. num. 1. cum sequent. & an civitati conducenti Gabellas vel colligenti competat jus executionis sicut Regi, vide Clape. in centuria cap. 43. ubi concludit quod sic, quoad honorum distractionem, licet non quoad personarum coactionem.

Ibi, *O uno por todos ayan de poner y pongan las demandas*, in eis enim quæ utilia sunt fo-

A cie

2 Libro IX. Titulo VII. Ley II. y IV.

3 cid censetur socius habere mandatum... 1. i. num. 5. 6. & 7. tit. 16. lib. 5. supra. Ibi, Pero que los pueñan irar por testigos...

IN LEGEM SECUNDAM.

1 Nullus pro Gabella regioque redditu concedendus est nisi in loco sua habitationis vel in capite jurisdictionis...

SUMMARIUM.

Ubi & in quo loco debitor Gabella conveniri possit, declarat lex nostra.

Ex hac continet quatuor partes. Prima est in primo usque ibi, I si mas de tres leguas... In prima parte ponitur quedam conclusio cum limitatione hoc videlicet modo, nullus pro Gabella...

Et secundum hanc declaratur. l. 11. tit. 9. lib. 5 supra, & disponens iudices pedaneos in suis locis esse competentes in causis Gabellarum...

risdictionis cui locus ille subest non poterit ab eis auferre has causas, & sibi retinere: sed debet eis remittere, & reus conventus poterit petere remissionem hanc...

IN LEGEM QUARTAM.

1 Lex nostra jam de stylo tribunalium abrogatur quotidiis. 2 Libelli committuntur tam pro actore, quam pro reo per se vel procuratores suos.

SUMMARIUM.

Potentibus collectoribus, vel conductoribus Gabellarum, ne procuratores pro reo admittantur, non sunt admittendi, nisi alius iudici videretur...

Ibi, Salvo si los jueces vieren. Verba hanc iustificat legis nostre dispositionem, aliter enim esset paribus & reus conventus tollerere defensionem...

Ibi, Tanto que respondan por palabra y no por libello, non visitatur; nam & libelli admittuntur quotidie tam pro reo...

IN LEGEM QUINTAM.

1 Clausula brevier & summarie, & sine strepitu & figura iudicis quid sibi velint. 2 Debitor Gabellarum ad executive conveniri possit per curiam exalatores.

De la orden Judicial. Ley V. y VIII. 3

3 Compensari au opponi possit exalationi Gabellarum. 4 Contumacia accusanda est ad incurvendum confessi poenam.

SUMMARIUM.

Qualiter condemnandus est reus cum ei delato iuramento coartatur, & qualiter eum actor probat testibus suam intentionem.

SUMMARIUM.

In libris Gabellarum & reddituum Regionum brevier & summarie, & sine strepitu ac figura iudicis procedendum est...

Ibi, Breve y summarie, de plano y sine strepitu y figura de juicio sabida solamente la verdad, & quid sibi velint hanc verba, vide per Bart. in extravag. ad reprimendum vers. de plano...

Ibi, No recibas la demanda del actor in hac exceptiones del demandado por escrito. Hec non uti in iudicis diximus in l. precedenti.

Ibi, Si non que sean exigidas a jurizo la confesion ren, vide que dicimus in l. 31. tit. 19. infra ista lib. in glos. 1.

IN LEGEM OCTAVAM.

1 Juramento in parte parti delato, lris remanet decisa. 2 Juramentum hoc necessarium ab actoris reo relatione tenetur reus subire etiam si nulla adfit probatio...

Azevalo in Recopilacionem. Tom. VI.

IN LEGEM NONAM.

1 Executor in materia Gabellarum mittendus, ad debeat esse dives, plenus & cognitus.

SUMMARIUM.

Judex executor in causa necessaria missus per

A ij calcul

calculatores majores Regis quas qualitates habere debent.

Ibi, Mandamus, similis. l. 3. tit. 3. supra. Iste lib. ubi subscriptio marginalis se refert ac remittit ad hanc nostram legem quasi ejus tenor sit servandus. & attendendus, & non dicti l. 8.

Ibi, Que el tal jex, sea hombre confesido yallano, in antiqua contextura addebatur, que teno lazienda en bienes rayzes a lo mporo tyerna mil maravedi, & per. l. 10. tit. 17. l. 5. supra. dicebatur quod executores mittendi sunt homines divites & cogniti, ibi vixit y confesido, quomodo ergo lex nostra solum requirit quod sint cogniti & pluri, excluditne divitias, & potest mitti executor pauper? Et dicendum est quod lex nostra arbitrio mittentium reliquit an mittendus executor sit necesse ut sit y dives vel non, & quia nullam mittent, qui non habeat plura alia bona & majoris valoris quam contextura antiqua nostre legis requirebat, sic circa divitias iudices arbitrabunt, requirantur nec ne, pro adimplemento executionis ad quam executores mittunt in casibus in quibus mittendi sunt, neque hanc divitiarum qualitatem lex nostra excludit, & utinam omnes executores & iudices providendi essent divites: fortassis enim melius justitiam ministrarent.

De lege. 10. vide similem ubi diximus l. 6. tit. 1. lib. 4. supra. De lege. 11. vide que diximus in l. 9. tit. 5. lib. 3. supra.

IN LEGEM DECIMAM-QUARTAM ET DECIMAM-QUINTAM.

- 1. Thesaurarii ac Gabellarum conductores non solventes creditoribus delegatis debita delegata in quo condemnantur.
- 2. Gabellarum contra debitores Gabellarum an competat remedium executionum, & quid compta testes approbatores, non.
- 3. Testes approbatores ut tentantur an requirantur quod debitores approbati tempore solutionis sint non sciendo, vel idonei.
- 4. Debitor Gabellarum etiamsi preter Fide-jussorem de fidejumento in vim executiva in carcere habeat assistere, & non. 6. idem in quocumque sit debitor dicitur.
- 5. Debitores etiam sicut gaudent immunitate Ecclesie.
- 6. Hares debitoris fidei incarcetatur si inventarium non fecit, nisi ut in l. 9. bona occultaverit.
- 7. Lex 4. tit. 2. lib. 6. & an procedat in alio casu, quam in quo loquitur.
- 8. Nobilitas invitum non tenet suscipere collectorem Gabellarum etiamsi ad hoc a populo eligatur.
- 9. Mulier pro tributo Regio incarcetari non potest, etiamsi sit heres conductoris nisi occultaverit bona, n. 13.

SUMMARIUM.

Executio fit facienda contra thesaurarios & receptores & conductores Regiarum Gabellarum virtute liberationum ac delegationum in eis factarum, absque obstaculo executionum aliarumque solutionum ac liberationum vel vis fuisse, per instrumenta publica demonstrantur usque ad novem dies & sic sine dilatione.

Ibi, Hagan entrega y execucion. En bienes de los dichos thesaureros recaudadores, y arrendadores se quito disponen las nuestras leyes. Ut in l. 10. tit. 16. infra isto lib. & ibi dixi, & in l. 11. apponitur forma requirendi debitorem, ut sic requiratur si non solvit solvat pro uno quoque die y centum marapedinos & insuper expensas duplicatas juramento partis ut probatur ex dicti l. 11. & ex l. 21. tit. 16. infra hoc lib. iudexque negligens in executione supra dictorum punitur in amissione officii, & mille marapedinis camere applicatis, & in aliis mille parti late solvendis, & insuper ex dicti l. 21. tit. 16. infra isto lib. ponitur talis iudex in solutione expensarum duplicatarum juramento ipsius partis liquidandatum, & cum dictae leges sint inserte in hac recopilacione neque in marginalibus earum subscriptionibus sit aliquid dictum, una alterius est augmentativa peramur, non vero correctoria, sed quae iudices essent sine officio, si ita executaretur, dici non potest. Sed an Gabellarum competat contra debitores Gabellarum executivum remedium, y late examinat Gironda de Gabell. 4. part. in princ. num. 32. cum sequitur ubi inquit in num. 7. non concedi regulariter nisi ad sit confessio vel liquidum insistentium, & quid in testibus approbatoris, y Girond. ibi. 3. part. num. 32. cum sequitur & vide de eis Rebus. l. 1. tom. consil. Franc. tit. de sent. execut. glos. 16. num. 37. & dixi in l. 13. tit. 9. lib. 3. supra & Gutierrez lib. 1. pract. quest. 132. num. 9. & Belluga. in speculo princ. trib. 31. §. quomodo num. 20. & an sit necesse quod tempore solutionis y sit idonei, Gironda dicti. 3. part. numero 34. cum sequitur inquit quod sic.

Ibi, Que sus cuerpos esten presos, sic specialis casus est, in quo debitor executatus etiamsi praestet cautionem & Fidejussionem bonorum incarcetandus est & detinendus in carcere y interim quod bona vendantur, neque relaxandi sunt etiam sub Fide-jussoribus usque dum debita solverint, & est similis in l. 10. tit. 16. infra eod. que ad hoc considerat Lafarte de decim. vend. cap. 18. num. 17. ubi inquit id non esse speciale in debitor Gabellarum, sed generalis est dispositio in quocumque y sicut debitor, sed generalis est dispositio in quocumque y sicut debitor, ex text. in l. sacrosancti capite. §. si ibi, corpus retinendo ff. ad leg. Juliam pecunia. l. quoniam nonnulli. ff. de app. l. si. ff. de leg. comm. l. Paulo Calimacho §. si. de leg. 3. l. nisi opinatores. C. de exalior. trib. lib. 10. & est singulari privilegium sicut secundum Bal. Conf. 90. volu. 5. & ita consuetudo observat quod contra debitores fideles pro eorum debito liquidum proceditur ad capturam personae & ad tenentam bonorum l. nemo carcerem. C. de exalioribus trib. lib. 10.

10 Hypotheca testibus probari potest.

SUMMARIUM.

Bona reportata pro conductore Gabellarum vendenda sunt pro solutione debito Regi, & nullus in emporium audiendus nisi ille qui per scripturas publicas demonstraverit bona illa a conductore ipsi esse conducta, vel locatione data ab illo, qui impedit solutionem.

Ibi, T que no sea cydo ni recibida contra ello embargo alguno que qualquier persona quiera poner en la vendita de los dichos bienes. Dara lex est sed servanda ut dicitur de lege prospexit ff. qui & a quibus, nam si anteriores creditores existunt habentes pro debitis suis bona horum conductorum obligata nonne iniquum videtur si cum postea creditorem effectum praferri primis creditoribus, contra omnia jura & conclusiones assertas per DD. in l. lucit ordinavit, C. & ff. qui pot. in pig. & per Covar. lib. 1. cap. 7. & Matienzo l. 7. tit. 16. §. 1. supra ubi & nos in num. 3. & 4. diximus succincte. & revera durissima res videtur, sed altius considerandum: quod sicut in bonis debitoris sui conductentis Gabellas suas venditis pro earum solutione praferatur creditoribus talis debitoris nisi expresse y probaverint bona illa sua esse fundari videtur ex dispositione. l. licet. C. qui pro in pig. hab. & similis. l. 30. tit. 11. part. 5. scilicet, quod cum quis emit rem ex pecuniis meis, sibi ad illam emendam mutuaris & specialiter pro solutione pecuniae mutuae res sua obligata est, tunc enim praferatur in re illa hic secundum prioribus creditoribus, sed sicut & sic Rex in bonis sui debitoris tacitam habet hypothecam, ex. l. 1. C. si propter pub. pens. l. 1. C. in quibus cau. pign. vel hyp. cauti. cum. l. 25. tit. 13. part. 5. praedemurque y debitor esse ditatus et bonis Regis & ea cum eis emisse, ergo mirum non est si venditionem bonorum talis debitoris conductoris talium reddituum regalium non possint impedire alii creditores etiam prioris dicti debitoris & quod in eis sicut praferatur, prout in propositum nostre legis voluit omnibus praferri Gironda de Gabell. 4. part. §. 1. num. 20. cum 4. sequitur. sed an & tunc doti uxoris praferatur sicut y dixi in dicti. l. 7. tit. 19. lib. 3. supra. sed quis ille intellectus nimis est divinativa, & plura privilegia sicut praesupponit quae infimul concurrente non possunt, ideo ego alium constituo y scilicet quod sicut Rex in bonis suis praferatur creditoribus anterioribus, scilicet qui non haberent expressas hypothecas bonorum praesentium & futurorum talis debitoris, etiam si tacitas haberent, sed non privilegatas, adhuc eis praferatur sicut, sicut & tacita mulieris praferatur tacite priori alicujus privati ut inquit Covar. dicti. cap. 7. num. 1. conclus. 2. sicut enim & mulier pari passu ambulat, ut inquit text. in l. 2. C. de privileg. ff. Sed si anteriores creditores haberent expressas hypothecas praferatur tacite posteriori sicut, & etiam expressa, y sicut & expressa mulieris posteriori praferatur prior expressa cujuslibet personae ut per Covar. ubi supra conclus. 5. & consequenter creditores priores has habentes expressas hypothecas in bonis debito-

10. ubi Angel. & Petregr. in tracta. de privileg. ff. lib. 7. tit. 7. num. 3. cum sequitur. itaque aliqui ampliabant, non solum Gabellarum debitorem esse incarcetandum, verum ab Ecclesia extrahendum ut carceretur, generale enim est in Regis tributis ut eorum debitores Ecclesiarum immunitate non gaudeant, ex text. in subvent. de mandat. princ. §. publicorum collatis. 1. & ex l. 5. tit. 11. part. 5. Abrogata tamen sunt leges haec ex dispositione juris canonici, & non sunt receptae in practica: nam & tributorum principis debitores gaudent y immunitate ecclesiastica secundum glos. 1. in dicti. l. 5. & Lafarte ubi supra num. 38. & Girond. de Gabell. 4. part. §. 1. num. 18. & diximus in l. 13. tit. 11. part. 5. & nos referent tenet Humada in l. 2. tit. 11. part. 5. in glos. 2. nu. 2. secundum ampliatur nostra lex ut procedat non solum in principali debitor verum & in ejus haerede, qui quidem & incarcetari potest, si inventarium non fecit, y acceptavit hereditatem sine eo, locus vero si inventarium fecit, & cum eo acceptavit, tunc enim carcerari non poterit, ut inquit Lafarte ubi supra num. 39. & Petregr. ubi supra num. 10. & 11. & Mincha. de success. creatio §. 6. num. 49. de quo nos late egimus in l. si. tit. 21. num. 86. cum. 3. sequitur, supra lib. 4. nisi ut ibi num. 89. bona occultaverit y prout & in nobili ibidem diximus num. 70 & tenet Lafarte ubi supra num. 61. & 62. idem dicit quando nobilitas conductorem Gabellam ut diximus in l. 4. tit. 2. lib. 6. supra, que quidem lex ut ibi dixi num. 26. & 27. non procedit in alio casu quam in quo loquitur y ut & novissime tenet Gutierrez lib. 3. pract. §. 13. num. 103. & 104. & 105. ex quo inferat Lafarte dicti. cap. 18. num. 61. nobilem invitum non tenet suscipere collectorem Gabellarum etiamsi ad hoc a populo y eligatur, & bene praedicit enim suae nobilitati, & rognat ejus privilegii collectorem Gabellarum esse, ob idque ab illo excusatur cum plebeis sit id injungendum ex l. 10. tit. 12. infra hoc lib. sic & mulier, ut suo loco diximus, pro tributo Regio incarcetari non potest, sive sit principalis, sive ut Fide-jussor conveniatur, ut suo in loco diximus, in lib. 5. supra, & subtit. de las mugeres, & Lafarte dicti. cap. 18. num. 60. & Minchaca, ubi supra, num. 38. etiamsi sit haeres conductoris, y nisi occultaverit bona ut diximus in suo loco.

IN LEGEM DECIMAM-SEXTAM.

- 1. Fiscus praferatur creditoribus etiam anterioribus in bonis debitoris, nisi creditores probaverint bona esse sua & 4. declaratur cum sequitur.
- 2. Debitor sicut praesentatur ditatus ex sicut bonis.
- 3. Dicit an praferatur sicut, & num. 6.
- 4. Hypotheca tacita pro ante an praferatur priori tacita non privilegiata.
- 5. Hypotheca expresse anteriores praferantur posterioribus sicut debitis etiam expresse, & n. 6.
- 6. Fiscus ob delicta nullum habet tacitam hypothecam in bonis delinquentis, nisi ut ibi.
- 7. Actus nostri. tex. intellectus ponitur in num. 8. sed expellitur chartula confessionaria inter creditores, & debitorum, suspensa praesentatur.
- 8. n. 9. ubi ponitur nova declaratio ad text. verba. Accedo in Recopilacionem. Tom. VI.

calculatores majores Regis quas qualitates habere debent.

Ibi, Mandamus, similis. l. 3. tit. 3. supra. Iste lib. ubi subscriptio marginalis se refert ac remittit ad hanc nostram legem quasi ejus tenor sit servandus. & attendendus, & non dicti l. 8.

Ibi, Que el tal jex, sea hombre consafido yallano, in antiqua contextura addebatur, que teno lazienda en bienes rayzer a lo mpor, tygna mil maravedi, & per. l. 10. tit. 17. l. 5. supra. dicebatur quod executores mittendi sunt homines divites & cogniti, ibi vitz & consafidos, quomodo ergo lex nostra solum requirit quod sint cogniti & plani, excluditne divitias, & potest mitti executor pauper? Et dicendum est quod lex nostra arbitrio mittentium reliquit an mittendus executor sit necesse ut sit dives vel non, & quia nullam mittent, qui non habeat plura alia bona & majoris valoris quam contextura antiqua nostre legis requirebat, sic circa divitias iudices arbitrabunt, requirantur nec ne, pro adimplemento executionis ad quam executores mittunt in casibus in quibus mittendi sunt, neque hanc divitiarum qualitatem lex nostra excludit, & utinam omnes executores & iudices providendi essent divites: fortassis enim melius justitiam ministrarent.

De lege. 10. vide similem ubi diximus l. 6. tit. 1. lib. 4. supra. De lege. 11. vide que diximus in l. 9. tit. 5. lib. 3. supra.

IN LEGEM DECIMAM-QUARTAM ET DECIMAM-QUINTAM.

1. Tutores ac Gabellarum conductores non solventes creditoribus delegatis debita delegata in quo condemnantur.
2. Gabellarum contra debitores Gabellarum an competat remedium executionum, & quid compta testes approbatores, non.
3. Testes approbatores ut tentantur an requirantur quod debitores approbati tempore solutionis sint non solventes, vel idonei.
4. Debitor Gabellarum etiamsi preter Fide-jussorem de fidejussione in vim executiva in carcere habeat assistere, & non. 6. idem in quocumque sit debitor dicitur.
5. Debitores etiam sicut gaudent immunitate Ecclesie.
6. Hares debitoris fidei incarcetatur si inventarium non fecit, nisi ut in l. 9. bona occultaverit.
7. Lex 4. tit. 2. lib. 6. & an procedat in alio casu, quam in quo loquitur.
8. Nobilitas invitum non tenet suscipere collectionem Gabellarum etiamsi ad hoc a populo eligatur.
9. Mulier pro tributo Regio incarcetari non potest, etiamsi sit heres conductoris nisi occultaverit bona, n. 13.

SUMMARIUM.

Executio est facienda contra thesaurarios & receptores & conductores Regiarum Gabellarum virtute liberationum ac delegationum in eis factarum, absque obfufculo exceptionum aliarumque solutionis aut liberationis vel vis fuffe, per instrumenta publica demonstrata usque ad novem dies & sic sine dilatione.

Ibi, Hagan entrega y execucion. En bienes de los dichos thesoreros recaudadores, y arrendadores se gualto disponen las nuestras leyes. Ut in l. 10. tit. 16. infra isto lib. & ibi dixi, & in l. 11. apponitur forma requirendi debitorem, ut sic requiratur si non solvit solvat pro uno quoque die & centum marapedinos & insuper expensas duplicatas juramento partis ut probatur ex dicti l. 11. & ex l. 21. eod. tit. 16. infra hoc lib. iudexque negligens in executione supra dictorum punitur in amissione officii, & mille marapedinis camere applicatis, & in aliis mille parti late solvendis, & insuper ex dicti l. 21. tit. 16. infra isto lib. ponitur talis iudex in solutione expensarum duplicatarum juramento ipsius partis liquidandatum, & cum dictae leges sint inserte in hac recopilacione neque in marginalibus earum subscriptionibus sit aliquid dictum, una alterius est augmentativa peramur, non vero correctoria, sed quae iudices essent sine officio, si ita executaretur, dici non potest. Sed an Gabellarum competat contra debitores Gabellarum executivum remedium, & late examinat Gironda de Gabell. 4. part. in princ. num. 32. cum sequitur ubi inquit in num. 7. non concedi regulariter nisi ad sit confessio vel liquidum insistentium, & quid in testibus approbatoris, Girond. ibi. 3. part. num. 32. cum sequitur & vide de eis Rebus. l. 1. tom. consil. Franc. tit. de sent. execut. glos. 16. num. 37. & dixi in l. 13. tit. 9. lib. 3. supra & Gutierrez lib. 1. pract. quest. 132. num. 9. & Belluga. in speculo princ. trib. 31. §. quomodo num. 20. & an sit necesse quod tempore solutionis & sit idonei, Gironda dicti. 3. part. numero 34. cum sequitur inquit quod sic.

Ibi, Que sus cuerpos esten presos, sic specialis casus est, in quo debitor executatus etiamsi praestet cautionem & Fidejussorem bonorum incarcetandus est & detinendus in carcere & interim quod bona vendantur, neque relaxandi sunt etiam sub Fide-jussoribus usque dum debita solverint, & est similis in l. 10. tit. 16. infra eod. que ad hoc considerat Lafarte de decim. vend. cap. 18. num. 17. ubi inquit id non esse speciale in debitor Gabellarum, sed generalis est dispositio in quocumque & sicut debitor, sed generalis est dispositio in quocumque & sicut debitor, ex text. in l. sacrosancti capite. §. si ibi, corpus retinendo ff. ad leg. Juliam pecunia. l. quoniam nonnulli. ff. de app. l. si. ff. de leg. comm. l. Paulo Calimacho §. si. de leg. 3. l. nisi opinatores. C. de exalior. trib. lib. 10. & est singulari privilegium sicut secundum Bal. Conf. 90. volu. 5. & ita consuetudo observat quod contra debitores fideles pro eorum debito liquidum proceditur ad capturam personae & ad tenentam bonorum l. nemo carcerem. C. de exalioribus trib. lib. 10.

10 Hypotheca testibus probari potest.

SUMMARIUM.

Bona reportata pro conductores Gabellarum vendenda sunt pro solutione debito Regi, & nullus in emporium audiendus nisi ille qui per scripturas publicas demonstraverit bona illa a conductore ipsi esse conducta, vel locatione data ab illo, qui impedit solutionem.

Ibi, T que no sea cydo ni recibida contra ello embargo alguno que qualquier persona quiera poner en la vendita de los dichos bienes. Dara lex est sed servanda ut dicitur de lege prospicit ff. qui & a quibus, nam si anteriores creditores existunt habentes pro debitis suis bona horum conductorum obligata nonne iniquum videtur si cum postea creditorem effectum praferri primis creditoribus, contra omnia jura & conclusiones assertas per DD. in lucto ordinavit, C. & ff. qui pot. in pig. & per Covar. lib. 1. cap. 7. & Matienzo l. 7. tit. 16. §. 1. supra ubi & nos in num. 3. & 4. diximus succincte. & revera durissima res videtur, sed altius considerando, quod sicut in bonis debitoris sui conductentis Gabellam suas venditis pro earum solutione praferatur creditoribus talis debitoris nisi expresse & probaverint bona illa sua esse fundari videtur ex dispositione. l. licet. C. qui pro in pig. hab. & similis. l. 30. tit. 11. part. 5. scilicet, quod cum quis emit rem ex pecuniis meis, sibi ad illam emendam mutuaris & specialiter pro solutione pecuniae mutuae res sua obligata est, tunc enim praferatur in re illa hic secundum prioribus creditoribus, sed sicut & sic Rex in bonis sui debitoris tacitam habet hypothecam, ex. l. 1. C. si propter pub. pens. l. 1. C. in quibus cau. pign. vel hyp. cauti. cum. l. 25. tit. 13. part. 5. praedimurque & debitor esse ditatus et bonis Regis & ea cum eis emisse, ergo mirum non est si venditionem bonorum talis debitoris conductoris talium reddituum regalium non possint impedire alii creditores etiam prioris dicti debitoris & quod in eis sicut praferatur, prout in propositum nostre legis voluit omnibus praferri Gironda de Gabell. 4. part. §. 1. num. 20. cum 4. sequitur. sed an & tunc doti uxoris praferatur sicut & dixi in dicti. l. 7. tit. 19. lib. 3. supra. sed quis ille intellectus nimis est divinativa, & plura privilegia sicut praesupponit quae infimul concurrente non possunt, ideo ego alium constituo & scilicet quod sicut Rex in bonis suis praefertur creditoribus anterioribus, scilicet qui non haberent expressas hypothecas bonorum praesentium & futurorum talis debitoris, etiam si tacitas haberent, sed non privilegatas, adhuc eis praefertur sicut, sicut & tacita mulieris praefertur tacite priori alicujus privati ut inquit Covar. dicti. cap. 7. num. 1. conclus. 2. sicut enim & mulier pari passu ambulat, ut inquit text. in l. 2. C. de privileg. ff. Sed si anteriores creditores haberent expressas hypothecas praefertur tacite posteriori sicut, & etiam expressa, & sic & expressa mulieris posteriori praefertur prior expressa cujuslibet personae ut per Covar. ubi supra conclus. 5. & consequenter creditores priores has habentes expressas hypothecas in bonis debito-

10. ubi Angel. & Petreg. in tracta. de privileg. ff. lib. 7. tit. 7. num. 3. cum sequitur. itaque aliqui ampliabant, non solum Gabellarum debitorem esse incarcetandum, verum ab Ecclesia extrahendum ut carceretur, generale enim est in Regis tributis ut eorum debitores Ecclesiarum immunitate non gaudeant, ex text. in subvent. de mand. princ. §. publicorum collatis. 1. & ex l. 5. tit. 11. part. 5. Abrogata tamen sunt leges haec ex dispositione juris canonici, & non sunt receptae in practica: nam & tributorum principis debitores gaudent & immunitate ecclesiastica secundum glos. 1. in dicti. l. 5. & Lafarte ubi supra num. 38. & Girond. de Gabell. 4. part. §. 1. num. 18. & diximus in l. 13. tit. 11. part. 5. & nos referent tenet Humada in l. 2. tit. 11. part. 5. in glos. 2. nu. 2. secundum ampliatur nostra lex ut procedat non solum in principali debitor verum & in ejus haerede, qui quidem & incarcetari potest, si inventarium non fecit, & acceptavit hereditatem sine eo, locus vero si inventarium fecit, & cum eo acceptavit, tunc enim carcerari non poterit, ut inquit Lafarte ubi supra num. 39. & Petreg. ubi supra num. 10. & 11. & Mincha. de success. creatio §. 6. num. 49. de quo non late egimus in l. si. titu. 21. num. 86. cum. 3. sequitur. supra lib. 4. nisi ut ibi num. 89. bona occultaverit & prout & in nobili ibidem diximus num. 70 & tenet Lafarte ubi supra num. 61. & 62. idem dicit quando nobilitas conductorem Gabellam ut diximus in l. 4. tit. 2. lib. 6. supra. que quidem lex ut ibi dixi num. 26. & 27. non procedit in alio casu quam in quo loquitur & ut & novissime tenet Gutierrez lib. 3. pract. §. 13. num. 103. & 104. & 105. ex quo inferat. Lafarte dicti. cap. 18. num. 61. nobilem invitum non tenet suscipere collectionem Gabellarum etiamsi ad hoc a populo & eligatur, & bene praedictum enim fuit nobilitati, & rognat ejus privilegii collectionem Gabellarum esse, ob idque ab illo excusatur cum plebeis sit id injungendum ex l. 10. tit. 12. infra hoc lib. sic & mulier, ut suo loco diximus, pro tributo Regio incarcetari non potest, sive sit principalis, sive ut Fide-jussor conveniatur, ut suo in loco diximus, in lib. 5. supra. & subtit. de las mugeres, & Lafarte dicti. cap. 18. num. 60. & Minchaca, ubi supra. num. 38. etiamsi sit haeres conductor, & nisi occultaverit bona ut diximus in suo loco.

IN LEGEM DECIMAM-SEXTAM.

1. Fiscus praefertur creditoribus etiam anterioribus in bonis debitoris, nisi creditores probaverint bona esse sua & 4. declaratur cum sequitur.
2. Debitor sicut praesentur ditatus ex sicut bonis.
3. Dicit an praefertur sicut, & num. 6.
4. Hypotheca tacita pro ante an praefertur priori tacita non privilegiata.
5. Hypotheca expresse anteriores praefertur posterioribus sicut debitis etiam expresse, & n. 6.
6. Fiscus ob delicta nullum habet tacitam hypothecam in bonis delinquentis, nisi ut ibi.
7. Actus nostri. tex. intellectus ponitur in num. 8. sed expellitur chartula confessionaria inter creditores, & debitorum, suspensa praesentur.
8. n. 9. ubi ponitur nova declaratio ad text. verba. Accedo in Recopilacionem. Tom. VI.

ris Regii post contrahentis cum Rege poterunt impedire bonorum venditionem talis debitoris Regii conductoris Gabellas, & fisco praferri, quia verba nostrae legis de habilitate sunt intelligenda, ex l. in gradum, ff. de numer. & bono. & privatus enim fisco praferatur pro expressa priori hypotheca. Secundum gloss. in dist. l. 2. C. de privi. fisci etiam propter tributa vel publicas penationes fisco agenti, ex gloss. ubi Bald. in l. 1. C. si propter pub. pens. & Greg. eam allegans, in dist. l. 2. §. tit. 2. §. in glof. 2. in fin. & probatur expresse in l. 3. tit. 1. §. part. 1. Neque obstant verba alia nostri text. ubi, Salvo si moxtrare per scripturas publicas qui los arrendadores de las nuystras rentas avian arrendado o aliquid los dichos bienes de aquel que quisieren poner el dicho embargo. Nam exceptio haec non excludit casus similes, & ubi idem jus statutum est, & eadem militat ratio, nam similes comprehendit casus, ex text. in cap. cum dilectus ubi Abb. & Dec. de cons. util. vel inutil. & alius iuris. & DD. allegati per Covarr. lib. 2. Var. cap. 5. num. 6. Sed uxor pro dote cum habeat tacitam hypothecam privilegiam, que quidem possessioni tacite sive expresse praferatur ut per Covarr. dist. c. 7. nimiram si ut dictum est praferatur etiam fisco ex dist. l. 2. C. de privi. fisci, & dixi in dist. l. 7. tit. 16. lib. 5. supra & tenet Gironda ubi supra & sic intellecta nostra lex prout intelligi debet non est dura sed juri conformis, neque est credendum velle corrigere tot jura & communes opiniones antea decisas, sed secundum ipsos esse nostram intelligendam. Et ut omnia scias, intellige quod haec procedunt cum fisco agit ex contractu, sed si agit ob delicta incurta, tunc nullam habet tacitam hypothecam in bonis & delinquentis, secundum gloss. obligados in dist. l. 2. §. tit. 13. part. 5. nisi ut ibi, sic lata sententia vel ut delictum circa administrationem fiscoalem, vel dici potest quod quis fisco in bonis acquisitis per debitorem sumo post obligationem cum eo factam praferatur prioribus creditoribus non aequè privilegiatis. l. si is qui ff. de jur. fisci. notat Petrus Vexius in regula qui prior num. 14. ampliat. 9. & num. 15. limitatione. 11 de regu. jur. in. 6. ideo nimirum quod creditores priores non possunt impedire venditionem talium bonorum, nisi probent esse sua propria, ut hic, sed quia hic intellectus dilui potest, si priores creditores probaverint bona debitoris esse acquisita ante fisci obligationem, ideo procedens plus mihi placet.

10 Ibi, Mostrare per scripturas publicas. Debet enim constare de vero credito illius, alioquin chartula confessionaria inter assertum creditorem & debitorem suspecta & simulata praesumitur, ut in simili inquit Peregr. in tract. de privi. ff. lib. 5. cap. 1. num. 54. ad fin. & hic erit unus casus ubi scriptura requiritur addendus ad gloss. cap. 1. de censibus in 6. sed & adhuc tunc sufficeret in nostra lege probari debitum & expressam hypothecam cum 5. testibus probari potest & hypotheca, secundum gloss. cum. l. 3. tit. 13. part. 5. imo & duobus testibus deponentibus de scriptura publica confecta & de tenore ejus ut alibi diximus in lib. 5. pro probando facto ubi scriptura requiritur.

IN LEGEM DECIMAM-SEPTIMAM.

1 Casus ubi quis officium, quod habet, perdit.

SUMMARIUM.

Quam poenam incurrat index non faciens executionem in personam & bona conductoris Gabellarum & Fidei-jussorum intra tertium diem a die petitionis declarata lex nostra.

Ibi, Que pierda por este mismo caso el officio. Alios plures casus ubi privatur quis & officio suo posui in l. 23. tit. 25. libro 4. supra. & vide l. 21. tit. 16. infra eod. alias etiam poenas ponentem judici negligenti in solvendis delationibus.

IN LEGEM DECIMAM-OCTAVAM.

- 1 Bonorum executorum ad fisci petitionem traditio facienda est in emptionem alicui diviti, si emptor eorum non reperitur, & num. 2. ad limitationem legum juris communis prohibitionem in viciam emptionem & num. 3. constituitur in hoc lex nostra specialis, & quo pretio per tunc bonorum talium estimatio.
- 4 Divites ad emendam frumentum pro publica reparacione mutare pecunias compelluntur & num. 5. inferitur contra iudices perquisitores compellentes emere bona delinquentium.

SUMMARIUM.

Quomodo facienda est executio in bonis collectoris vel conductoris Gabellarum & Fidei-jussorum subrum declarata lex nostra.

Ibi, Sean dados apreciadores y compradores. Uque nunc nondum reperi legem juris communis haec disponentem & Did. Per. lre sub. l. 13. tit. 4. lib. 6. Ord. ubi ponitur nostra lex, nihil super ea dixit, & in iis verbis multum est ponderanda, probant enim quod bona conductorum Gabellarum executata pro debitis Regi ex conductione ipsa si emptores ipsorum non reperiantur bonorum, aprecianda sunt, & aliquibus in emptionem tradenda, & ita ut in hoc casu, ne Rex remaneat cum bonis, & numeros sibi debitos per talem conductorem recuperet, compellendi sunt divites nummos habentes, ea quidem emere bona contra dispositionem legis vocitum. C. de contrahend. emptione & L. nec emere. C. de jur. delib. & l. 3. titu. 5. part. 5. & similia relatarum per Ant. Gom. Var. tom. 2. cap. 2. num. 51. & Covarr. lib. 3. Var. cap. 14. & quia privati non tenentur emere res inficitas & per fiscum subhastandas, ex dictis iuris & ex l. licitatio. §. ad conducendam. ff. de pub. ut in puncto, consuluit Natta cons. 500. per totum relatus per Peregr. in tract. de privileg. fisci. lib. 6. tit. 4. num. 44. & quia ex specialitate l. 1. C. ut nemi. lice. in empt. spe. se excus. lib. 10. disponens quod compellendi sunt emere a fisco, & a civitate frumentum, ubi eis abundant, neque est qui sponte emat, quem text. ad hoc allegavit in materia dist. l. nec emere & similia Socinus

Socius in reg. 415. fall. 14. & Salicet. l. 1. num. 3. C. de Episc. aud. quasi ex hoc constituitur regula in contrarium per argumentum ab speciali, igitur dum lex nostra disposuit compelli quem posse ad emendam bona conductoris Gabellarum executata, pro quibus emendis emptor non reperiebatur, singularis & casus & specialis est & maxime notandus, & debent talia bona appretiarum iusto pretio ut probatur ex dist. l. 3. tit. 3. part. 5. ubi Greg. ita dicit, & ex l. 1. titu. 22. part. 41. & ut dixi usque nunc ignoro aliam legem juris communis & Regii similem huic, alius enim casus ubi divites compelluntur mutare pecunias est ut frumentum & ematur pro provisione publica ut inquit. Avend. cap. 19. prat. num. 54 lib. 1. & iterum lib. 2. prat. cap. 14. numer. 9. Matienzo. l. 1. glof. 9. num. 6. tit. 25. lib. 5. supra, ubi & ego dixi, quod nullus scribentium in materia Gabellarum de hoc meminerit, neque inveni, licet perquisivi, & sic iudices perquisitores compellentes emere bona delinquentium, quorum bonorum emptores non reperiantur nullo & jure fundantur, sed ex capite id faciant & male, quia casus noster specialis, non est ad consequentiam trahendus, & qui possint nominare hos appretiatores & emptores disponit. l. 20 infra eod.

IN LEGEM DECIMAM-NONAM.

1 Mobilia & se moventia in casu nostre legis priusquam immobilia an capienda sunt, & declaratur, num. 2.

SUMMARIUM.

Pro debitis conductorum Gabellarum primi & secundi tertii meliora bona sive mobilia sive immobilia capiuntur, & in subhastatione publica venduntur, & secundo in forma nostre legis, etiamsi aliud iussum sit.

Ibi, Los mejores bienes asmuebles como raizes. Sed an debeant mobilia sive se moventia priusquam immobilia capi, secundum tenorem text. in l. a Divos Pio. §. in venditione. ff. de re jud. & text. in l. fin. tit. 21 lib. 4. supra ut ibi in gloss. En bienes muebles, diximus ubi & notavimus quod horum bonorum illa, que minus noceant capienda sunt, & dicendum est quod non, sed quod in propositum nostri text. servandus non

est dictus ordo, sed immobilia capi possunt cum mobilibus & se moventibus, sive line eis, ob fisci privilegium & sicut & in Delphinatu fieri inquit Guido. Pape. decisio. 284. & quia cum bona ipsa creditori adjudicantur, potest creditor eligere que voluerit, ut dixi in dist. l. fin. in num. 17. sed in presenti favore Regis credo id fuisse permillum dum tamen id sit, ut hic dicitur pro primo & secundo termino solutionis, quali pro tertio relinquatur in dispositione juris communis, quia limitata dispositio limitatum producit effectum ex l. age cum Gemiano. C. de transact.

IN LEGEM VIGESIMAM.

1 Decipere ultra dimidium an liceat in casu nostre legis propter fisci favorem, & num. 2.

SUMMARIUM.

Aspiratores & emptores bonorum per qui nominandi sunt, & an habeat locum remedium ultra dimidium.

Ibi, No se pueda retrair aunque aya engaño en mas de la mitad del iusto precio. Similis text. in l. 6. tit. 1. lib. 5. supra allegata in subhastatione marginali nostri text. ubi aliqua diximus, & hoc redimat in limitationem l. 2. ejusdem titu. 1. l. 5. supra, & quamvis lex nostra solum diceret, En la mitad del iusto precio. idem est si ultra dimidium, & ex dict. l. 6. de qua aliter non ellet limitatio dist. l. 1. eo quod intra dimidium licitum est contrahentibus se decipere in foro fori, licet non in foro poli, & sic si lex nostra non intelligeretur ultra dimidium, superfluo disponeret, & nihil specialitatis haberet, neque contineret, et cuius specialitate & mea videtur approbata opinio Ange. & sequacium relatorum per Jus. in l. pacta novissima numero non. C. de pactis asserentium quod ubi intervenit decretum iudicis in venditione & subhastatione publica cessat remedium l. 2. C. de rescindenda venditione. Ita ut licet regulariter sit in contrarium communis opinio. Ut ibi asserit Jaso. & probatur ex l. 3. titu. 11. libro 5. & saltem favore Regis in casu nostre legis & similia procedat hanc Angeli & sequacium opinio, ad limitationem dictae communis opinionis. De lege. 21. fin. vide l. 14. titu. 1. supra isto lib.

TITULUS OCTAVUS.

De las rentas reales, y de que ninguna persona las usurpe, ni haga por donde vengan menos.

AD precedentem continuatur ut. hic, nam cum in superiori titulo dictum sit de ordine, & modo procedendi in litibus super Regiis redditibus recuperandis motis, nunc & consequenter sequitur videre de eis conservandis, & quod nullus hos Regios redditus usurpet, neque sit in causa ut ad diminutionem perveniant.

IN LEGEM PRIMAM.

- 1 Animus republice Principe est.
- 2 Bellum magna ex parte vincitur consilio, & pecunie vi.
- 3 Paene graves imponuntur adversus furantes Regia patrimonialia & bona.

SUMMARIUM.

Violenter occupantes Regios redditus qualiter puniantur.

Lib. Quam necessarios se a para el bien publico de nuestros Reynos, y de nuestros subditos la conservación de nuestras rentas y derechos por de pensar de ellas el sostenimiento de nuestros estados. Reges enim divites esse oportet, & redditibus abundare, ut defendere possint regna sua & vassallos ab incurribus inimicorum, & sic necessarium est ne redditus & patrimonialia regia à subditis suis minuantur vel occupentur, ne dum subditi sibi appropriare ea cupiunt, & appropriant, se & sua perdant, nam si animum perdunt, necessum est & bona perdere in necessitatem consequentiam animi perditam, animus namque resp. ut ait Seneca lib. 1. de Clementia Princeps est, & ille vinculum est per quod resp. coheret, ille spiritus vitalis quem tot millia hominum trahunt, nihil ipsa per se futura, nisi onus & praedia, si mens illa imperii subtrahatur, sed si animus, & sic Princeps debilitatur, omnia itidem debilitantur, patrimonialia autem & redditus Regem nobilitant, timendum omnibus praebent, incurribus hostium occurrunt, Respub. conservantur, nam ut aiebat Rex Archidamus apud Thucydiden lib. 2. magna ex parte bellum vincitur, consilio & pecunie & vi, & Justinianus 167. dicebat, non aliter conservare licet rempub. nisi praestations importentur in publicum ex quibus & militares nutriuntur copiae, ut resistatur hostibus & per agros ac urbes agantur

excubie, persolvuntur iidem reliqui ordines à tributis sibi salariis, reparantur muri & urbes, denique omnia alia proveniunt, quae communem subditorum utilitatem concernunt, unde ipsemet Justinianus in 8. novella, assereret, inevitabilem esse tributorum exactionem, si quidem militares expensae magna indigent assiduitate, & sine pecuniis omnino confici nequeunt, quod si haec ita sunt, iuste lex nostra, notoriam rem esse asseruit, conservationem bonorum, reddituumque regionum, tanquam ex eis pendeat universa Respub. & Regni augmentum & reparatio ac sustentatio, indeque Regem Alphonsum in l. 1. tit. 17. part. 2. iustissime & penas graves impotuisse adversus furantes regia patrimonialia & bona, violentiamque in eis inferentes, quod lex nostra iidem praevidens penas imponit violenter occupantibus regios redditus, vel procurantes dimittit, cum legibus sequent. ubi quid si sine violentia, vel quid si quis impedit ne redditus Reges in plus alliciantur & subtrahantur, vel collisiones faciunt ne locentur, vel consilium vel favorem ad haec praestant, quae singulares leges sunt & clarae.

De lege. 5. vide plura quae diximus in titulo de las ligas y monopolios, ubi plura posuimus in quibus lex ac monopolia committuntur quibus & addes legem nostram & l. 7. infra eodem. de qua lege. 7. diximus aliqua in l. 3. titul. 14. supra lib. 8. in 11. artic.

De legibus 11. & 12. eandem tractantibus materiam vide text. in l. si Titul. 1. lib. 7. supra.

De lege. 16. prohibente imponi sillas, vide Lazarre de decim. vend. c. 18. nu. 80. cum sequitur, & intellige de sillis excedentibus summam trium mille marapetitorum, secus si non excedant, ex l. 1. tit. 6. l. 7. supra notat Avend. cap. 14. pres. nam. 4. lib. 2. ita limitans, & ad id peregrinis exigi possit, vide Angles theolog. quest. tit. de restitu. velt. in 6. dilyn.

De lege. 18. quoad tertias vide l. tit. 21. infra eodem, ubi, aliqua diximus de iis tertiis regie coronae incorporatis, & tradit Avend. cap. 4. pres. num. 21. lib. 2.

De

De las Condiciones, Ley II.

De lege 29. de salinis agente, in quo sit alterata à l. 2. titul. 13. libro 6. supra vide quae diximus in l. 1. glos. fin. in fi. titul. 14. lib. 4. supra & late agit de Salinis D. Barbosa, in l. divortio. §. si vir. num. 27. in fin. cum sequentibus aliquibus. ff. solus matrimonio, & in quantum ista lex inquit quod pro Salinis à particularibus personis possessis & per Regem in

sua corona incorporatis facta est eis compensatio, probatur quod ubi Rex capit ex aliqua causa bona privatorum, debet id facere praefuro bono cambio talibus personis, ut & probatur in l. 31. tit. 18. part. 3. & diximus in l. 1. tit. 1. l. 4. supra & in l. 31. tit. 10. lib. 6. infra, num. 14.

TITULUS NONUS.

De las Condiciones generales con que se Arrienda las rentas reales.

RUBRICA

IN LEGEM SECUNDAM.

- 1 Condiciones generales, quibus cum Gabelle locantur, sunt ut leges observentur, & num. 21. de novis punctionibus.
- 2 Summi rationales ac sapientis an possint in locationibus Gabellarum derogare conditionibus generalibus pro legibus scriptis, & mon. 3.

UM in superiori titulo dictum de redditibus regis sit, & quod nullus eos occupet, neque usurpet, neque impediat eorum locationes, nunc consequenter sequitur titu, noster describens quibus cum conditionibus debent locationes fieri.

- 1 Ad casus tituli introitum habes notare quod haec condiciones ut vere leges sunt observandae & prout ex eis colligitur, tum quia in summariis earum dicitur, Ley y condiccion primera; & sic in sequentibus legibus à prima dicitur, ita ut licet sit condicio est lex, tum etiam quia lex prima nostri tituli sic habet servari, & esse intelligendum in locationibus Gabellarum, & reddituum Regionum, & ita etiam asseruit Lafare de decim. vend. cap. 18. num. 1. ubi idem dicit circa capitulum. De los nuevos apuntamientos, & ex quibus dubitabat Michaca de successione creatione lib. 3. §. 28. num. 28. versu illud autem, an quia in l. pen. & fo. quaterni. De la prerogacion del encahecamiento general, Jus & potestas summi rationalibus data est, ut quoad illud beneficium (quod encahecamiento) appellatur possint addere eas leges quae sibi conducibiles viderentur, possint derogari legibus & ibi scriptis, & responder quod non possunt propter altissimam partem illius legis si ubi jubetur iudicari secundum illas leges, & superior facultas est intelligenda in casibus omissis, ab illarum legum conditoribus & quod sic habebunt Jus, non tam emendandi aut corrigendi, quam simpliciter interpretandi.

- 2 Personis remissa solet fieri conductori ob servitatem, & num. 2. ampliatum ut id etiam procedat cum fisco, sicut cum privato.
- 2 Remissio personis non fit, quoties conductor suscipit in se periculum, sive mutuum, sive parvum percipitur, quia illa verba si qui percipiuntur, conditionem & spem locatorem esse ostendunt, num. 3. & 4.
- 3 Pensionem solvere promittens omni exceptione remota, & suo resigio & periculo, non censetur suscipere in se periculum pestis, num. 5. & ibi ampliatum & num. 7. & seq. limitatur.
- 4 Raschia de spinela non dicitur casus fortuitus, num. 6.
- 5 Conductor si dicat in specie se suscipere unum casum fortuitum, & generaliter omne aliud periculum, comprehenditur casus pestis & casualiter adversitatis, num. 7. & 8. Si casus sit similis expresso non verò si major. num. 9. ubi quis sit similis & quis major.
- 6 Periculum in genere suscipiens si alias teneatur de levissima culpa teneatur de casu fortuito, num. 10.
- 7 Casus fortuitus si obveniat culpa locatoris non teneatur de eo conductor, num. 11. ubi num. 12. idem esse si factus locatoris etiam iusto, num. 13.
- 8 Conductor si ob inimicitias locatoris damnatus in re locata recipiat, teneatur locator de damno, num. 12.
- 9 Injuriatur de auto ob culpam vel factum alterius teneatur ille tertius de damno suo, num. 14.
- 10 Conductor non teneatur de casu fortuito, etiamsi suscipit in se omne periculum, quoties casus ille parte à locatore removeri num. 15.
- 11 Conductor non teneatur de casibus insitis etiamsi in se omne periculum suscipit & fortuitis remittitur, num. 16. & 23.
- 12 Renunciatio casuum fortuitorum ad incognitam non extenditur, num. 17. & 18. exemplificatur, & num. 19. ampliatum etiamsi interveniat juramentum.
- 13 Statuto si cautum sit, ut civitas teneatur ex incendio;

- incendio, non tenebitur si fulgur ex celo cadat, num. 20.
- 14 Flumen si alveum mutaverit non tenebitur conductor renuntians casibus fortuitis, num. 21.
- 15 Fragmentum emens ad credendum pretio, quo valuerit in mensis Adai non tenebitur ad summam immoderatam, num. 22.
- 16 Casus insolitus quis dicatur, num. 24.
- 17 Renuntians casu fortuito cogitato & non cogitato an consecratur renuntians insolito, num. 25.
- 18 Remissio pensionis non habet locum in Gabelarum conductuibus ob quolibet casum fortuitum, num. 26. etiam lege expressa.
- 19 Casus fortuitus quis dicatur, num. 27.

Ibi, A toda su ventura poco o mucho la que oviere. Quamvis enim Pensionis remissio fieri soleat conductori bonorum aliquorum ob sterilitatem & ex text. in l. ex conducto §. si vis & l. si nocuerit §. vis major ff. locati & l. licet eadem tit. & l. i. tit. 8. par. quinta. text. in cap. propter sterilitatem. extra. de locato §. de quo ultra Doctores ibi per Ripam in tract. de peste in 2. par. de privi. caus. pest. & Anton. Gom. rom. 2. cap. 3. numero 18. & Covarr. in pract. capis. 30. adeo ut id procedat etiam cum silico, sicut & cum privato, ex text. in l. si. non §. 1. ff. locat. l. firma. §. 1. ff. de cens. Bar. l. vorem §. qui maxime ff. de publi. & in disputatione sua publicana. Alex. Conf. 107. vol. 3. Corneus Conf. 23. volum. 2. & ita in curis servatur secundum Guido Papae quod. 630. Boher. decis. 249. quos allegat & sequitur Anton. Perez. ritu. de privi. fisc. lib. 6. tit. 3. num. 41. & Boli in pract. sub tit. de remis. merce. publica. tamen cum dicitur quod suscipiat conductor in se periculum, & percipiat illud quod percipi poterit sive multum sive parvum sit, remissio non facienda, & nam illa verba, si qui percipiuntur, conditionem & spem locatam esse ostendunt, & si in venditionem ff. de hered. vel actione vend. Ripa ubi supra. num. 60. & Bartolus. de Gabel. in part. 1. numero 38. sed si ita est, quomodo legi nostre post inseruit verba sequentia *Antique dano, o perdida venga por fuego, o por robo, o por agua, o por guerra, o por peste, o nublado, & infra, De tales guerras, o pestilencias.* Pluribus idem repetens & plures casus exprimens, quali superflue videantur verba hanc apposta, si prima sufficiebant, sed dicendum est non superflue, sed necessario omnia hanc verba apposta, nam suspiciens in se omne periculum, vel promittens solvere Pensionem omni exceptione remota non intelligitur suscipere in se periculum pestis, neque alterius casus fortuiti, etiam si conduxerit quis datia vel fundum suo refugio & periculo, & secundum Soci. Conf. 124. libro 4. quia illud verbum refugium est generale sicut verbum periculum, & etiam si complexerit cum suis rascalis & spinelis, quia casus fortuitus non dicitur rascalia, neque spinela, & secundum Alexan. Conf. 107. lib. 3. & Ripa, ubi supra. numero 75. cum sequent. & Seraphin. in tracta. de privi. sumam. privi. 106. numero 21. illud tamen limitat ibi Ripa, numero 77. usque ad 86. modis quatuor & primo, nisi susceperit in se in specie conductor unum casum fortuitum, & generaliter, & omne aliud periculum, tunc enim

sub illa generalitate comprehenditur casus pestis, & cujuscumque adversitatis, & secundum §. glof. & communiter omnes, in l. sed & si quis §. questum. ff. si quis casus. quod inquit Ripa, dist. numero 77. esse verum si casus sit similis expresso, non vero si major, nam si non comprehenditur, & quis sit similis & qui major §. ibi numero 79. inquit arbitrio iudicis id relinquit. Secundo limitat Ripa in numero 80. nisi suscipiens in se periculum in genere aliis tenebatur de levissima culpa, nam tunc ut aliquid operetur tenebitur etiam conductor & de casu fortuito. Alia fallentia de juramento ibi reprobat per Ripam, & Seraphin. ubi supra. vers. hoc p. amiso, ista tamen fallentia & casus ubi conductor tenetur de casu fortuito non procedunt, quoties culpa locatoris & obvenit casus fortuitus, tunc enim non tenetur de conductor, ex l. 2. C. de nunti. fact. l. qui officii, §. ff. ff. de const. ad imp. quas leges odo ducatis vendidisse inquit Roma. Sing. 455. tu scis quod quis facit l. si nocuerit §. culpe. ff. locat. ubi Bart. & alii notant quod si conductor ob inimicitias locatoris dampnum patitur ibi tale dampnum debet a locatore & reparari, consuluit Soci. Conf. 70. libro 3. & idem est si facti adversarii suscipiens in se periculum incidat in illud, nam tunc non tenebitur de illo, quod intelligit Ripa ubi supra. n. 89. ut ista restrictio differat a precedente, etiam factum adversarii sit iustum & a culpa remotum & puri, si locator justus belli occasione conductoris dampnum patitur, hujus certis damni habenda est ratio, etiam quod conductor perceptionem conduxerit & Ripa, ubi supra. ab illo n. 89. usque ad 95. plura similia adducit de injuriato ab alio, ob culpam vel factum alterius terti, ut tertius & ille tenetur de damno & de Bartol. l. si ab hostibus. §. si. n. §. ad ff. solut. matr. quod quidem providens lex nostra etiam dicit quod quis casus fortuitus succedat ob factum Regis & bellum ab eo motum, nulla conductori sit remissio facienda, ut apparet ex illis verbis nostre legis. *T antique se muerua y comiença por nuestra parte.* Ulterius limitatur & restringitur quoties locator potest eorum occidit amovere & non velle, tunc enim conductor suscipiens in se periculum non tenebitur de casu illo, & l. si fundus. ff. locati §. per quem ita decidit Bald. in ea lege. Cade usur. Corn. col. 12. licet diffuse lib. 4. Rom. Conf. 178. relati per Ripa, ubi supra. num. 96. & sic lex nostra hanc considerans potuit dicere verba *Antique se comiença por nuestra parte*, finaliter restringitur nisi casus esset insolitus & nam tunc non tenebitur conductor qui susceperit in se omne periculum ut infra dicemus in glof. *Ono pensada*, ubi & quid si casus insolito renunciet, & quid si vendita Gabella superveniat multitudine hominum ob quod augetur, & augmentum pertinet venditori, vide Deci. conf. 4. per totum. & vide l. 22. in fine tit. 8. par. 6. & Magist. Lopez in 1. part. sui instruit. consilien. pag. 48. & Pintel. numero 34. in l. 2. C. de res. vendi. 1. parte. pagin. 125. & in fin hujus legis repetit, & tradit Menoch. in cons. 34. numero 7. volum. 1. & consil. 201. num. 350. & 155. volu. 3.

Ibi, mayor, qui talis dicitur in glo. preecedente

cedente diximus arbitrio iudicis relinqui. Ibi, *O no pensada*, conuatiatio enim casuum fortuitorum & ad incogitatum non extenditur prout est casus insolitus accideret, nam illum non censetur quis renuntiare, quia ne cogitasse de eo videtur, & sic de seccitate & iniolita, ut consuluat Alexandr. consilio, visis & accuratè ponderatis, dubio. 2. lib. 1. ubi ampliat etiam si intervenierit juramentum & quod quidem ultra consensum non operatur, ut & tenet Gutierrez de Juram. consilium. 1. par. cap. 24. num. 12. & Serap. ubi supra. num. 10. vers. huiusmodi & num. 16. & Albert. de resar. in l. fidei. §. frumenta. ff. de contr. emptio. insert ad statutum Padax dispensens, quod villa teneatur ad emendationem damni dati ex incendio, quod si fulgur ex caelo cadat & propter quod ignis insolitus exorta dixit villam non teneri per illum §. frumenta, sic etiam flumen mutaverit alveum non tenetur conductor qui susceperit & in se casus fortuitos, quia de tali casu non videtur cogitatum secundum Fulgosi. conf. 183. fallum super quo consilium petitur dubio. si emenque frumentum ad recrelementum pretio quo valuerit de mente Maii non tenetur ad summam & immoderatam si eveniat caestria insolita ut per Jalon in l. sed si quis §. questum. ff. si quis casus. & sic per. text. in dicto §. frumenta tenent Bart. & communiter omnes in ea §. questum, suscipientem in se omne periculum, & casum fortuitum, non teneri si insolitus & accidat casus, quam communem testatur Ripa in dist. 2. part. de peste sub. rita. de privileg. caus. pest. numero. 97. & 99. Pintelus. in dicta. l. 2. C. de rescindenda venditione. 1. par. numero 29. cum sequentibus aliquibus etiam Bald. & alii contra tenent ibi. numero. 98. relati per ipsum Ripam, qui tandem in numero 99. ex Corneo consilio 12. lib. 3. concordat ut opinio Bart. & communis procedat quoties talis casus insolitus in genere nec specie praevideri potuit, ut quia in imaginatione suscipiens casum cadere non poterat, Baldi vero & sequacium procedat opinio quoties casus hic insolitus praevideri in specie non poterat, in genere potuit praevideri & praecogitari verisimiliter, & hanc optimam concordiam dicit Ripa n. 99. & Seraph. in tracta. de privileg. juram. privileg. 106. n. 3. & Menochi. de arbit. casu. 80. num. 6. contra Cravetam conf. 294. casu. privi. vers. oñano dico, male dissentientem a Corneo tam ratione naturalium fundetur hanc Cornelius distinctio, non enim dici potest cogitatum, quod evenit nunquam, vel si eventus miraculose, & praeter omnium opinionem evenisse dicitur. Sed quaerit Ripa ubi supra. num. 103. quis hic casus & insolitus dicatur ut cogitatum de eo minime praesumatur, & in hoc Menoc. ubi supra. a. n. 7. sex recitavit opinionones & tandem concludit cum Ripa ubi supra. a. n. 104. id relinqui arbitrio iudicis, qui consideratis qualitatibus & circumstantiis casus fortuiti eum solitum iudicabit, ut in exemplis per eos ibidem positus, & Seraphi. ubi supra. num. 21. & ideo lex nostra dixit teneri de casu insolito cogitatum vel non cogitatum, sed an & tunc cum cogitatum & non cogitatum renunciat renunciatum & censetur huius casus fortuito insolito, credendum quod hic casus insolitus de quo nullus quamvis prudentissimus cogitasset, non

censeri ei renuntiatum nec de eo cogitatum, neque de eo tenebitur conductor secundum Corneum conf. 23. lib. 2. relatum per ripam ubi supra. num. 108. & Gutierrez de juram. conf. c. 24. n. 7. & Seraphi. ubi supra. num. 20. ubi a. num. 19. incepti quest. & licet per Mandellum Albenlem conf. 1. per totum ubi ampliat etiam si dicatur sive expresso & signatus, ubi supra. num. 35. nec obstant verba pacti renuntians non praevisto & non cogitato casu, quia sunt intelligenda de casu non praevisto & non cogitato a viro sapientis, non de casu non praevisto etiam a prudentissimo idque cum Legillator insperasset, appositum in lege nostra ista alia verba. *T orro casos fortuitos que no pudieron ser pensados ni jamen fueron vistos, ni oydos, ni acaesoidos*, ut omnem scrupulum excluderet, prout excludit iis verbis, licet & addere deberet, sive cadere possit in imaginatione prudentis ac prudentissimi vii five non, ut Cornei doctrina cessaret. Ex quibus habes & ex lege nostra quod in hac Gabelarum materia & conductione eorum non habet locum remissio pensionis, & ob sterilitatem, pestem, bellum, terrae motum, seccitatem & pluviam vel ob alium quemlibet casum fortuitum, & ratio est, quia sic per legem statutum de conventum censetur cum conductoribus Gabelarum: cum haec sit una ex conditionibus generalibus locationum earum, ut inquit Lasserre d. n. 18. num. 83. alia rationes traditas per Aven. resp. 34. nu. & Mincha. de success. oratio. lib. 1. §. 10. n. 25. vers. Ad hoc. in impressione Salmantina, sed ego credo id esse quia lege nostra sic statutum est, sicut & legibus nostris statutum ne conductor Gabelarum pensionis remedio uti possit, neque in eis habeat locum deceptio ultra dimidiam. Cumque pensio non sit remittenda ob sterilitatem conductoribus Gabelarum, sic neque Pensio augeri debet ob uberitatem ex casu fortuito proveniente, ut inquit Lasserre d. n. 84. & num. 8; insert ex hoc ad declarationem. l. v. tit. 22. v. 17. T consilium, infra cod. & num. 16. infra cod. & casus fortuitus quis dicatur & qui sint casus fortuiti vide per Seraphi. de Serap. in d. 17. prin. 106. num. 2. & 3.

IN LEGEM QUINTAM.

- 1 Cessio bonorum non competit debitoribus fisci neque excusata eos nisi ubi paupertas excusaret, licet regulariter aliud sit, num. 2.
- 2 Minor an competat cessio remedium, num. 3. remissio.
- 3 Lex nostra salvatur a superfluitatis vitio, & n. 4.

SUMMARIUM.

Cessio remedium non datur Conductoribus Gabelarum, neque Fisco iuribus aut approbatoribus eorum.

Ibi, No pueden Hacer ni began la dicha cesion de bienes, Idem de iure communi favore Fisci erat dispositum, ut scilicet debitoribus Fisci non competeret beneficium hoc cessiois bonorum, & non liberetur cedens eo casu, quo paupertas excusaret, e

ter, ubi DD. C. qui bon. ced. pos. Barr. l. 2. §. 1. n. 2. ff. de cessa. bon. & Barza de deb. in opr. 13. nu. 16. quos, & alios allegat & sequitur Gironda de Gabell. 4. par. §. 1. num. 35. & Peregrinus in tract. de ptecl. fisci lib. 6. tit. 7. num. 37. & Jal. in §. 5. num. 14. Insti. de actio. ubi in num. 10. constituit regulam quod cuilibet debitori est licitum cedere bonis, sive masculo, sive feminae, sive patri, sive filio fam. sive universitati, ut ibi per Jal. d. lib. num. 11. ubi a num. 11. usque ad 23. id limitat pluribus modis & in d. l. 1. 4. ponit dictam limitationem in favorem fisci, quod per legem nostram approbatur videmus; sed an minori competat hoc beneficium ibi num. 21. remissive tractat ipse Jal. sed cum de jure id esset, non erat necesse legem nostram id disponere, sed die quod necesse fuit, nam cum conditiones generales locationum Gabellarum apposuerit Legislator in nostro titulo, si hanc non apposuisset, posset dici nolle ea uti, ideo convenienter & necessarium fuit eam apponere & declarare.

Ibi, *Tienen de la no. baxer*. Hic est casus ad hunc ad casus relatos per text. in l. 12. tit. 4. lib. 4. supra ubi licet scriperetur jurate.

IN LEGEM SEXTAM.

1. Populus quilibet potest se incipitatione in redditibus Regis ibidem percipiente.
2. Intellectus legis nostrae.
3. Princeps nunquam vult quod alienigena prejudicet, aliter enim peccaret, num. 4.
4. Damnum est lucra quaesita amittere, num. 5.
5. Promissum quid sit, num. 6.
6. Promissa etiam in rebus fisci licet conculcere, num. 7. & 8. idem in rebus minoris & civitatis.
7. Promissa an sint deducenda in computatione solutionis Gabella, num. 9.
8. Argumentum a verbis legis sumitur, num. 10.
9. Promissa quomodo solvenda sunt cum plures adfuerint conductores, num. 11.

SUMMARIUM.

Locatis quibuslibet redditibus possunt populi ubi redditus illi constituti sunt & qui solent se capitate, vulgo encabezar, redditus illos capere in incipitationem, debent tamen solvi conductoribus promissa, & alia secundum legem nostram tenorem.

Ibi, *Por hazer merced*. Et sic gratiosè hoc concessum est & in beneficium populorum, & pro conditione regionum reddituum, ut sic conductores eorum conquiri se non possint, cum id per contractum promittunt, in executionem nostrae legis & conditionis in ea appositae, ita ut ex ea populi possint sese incipitatione in eis si voluerint, non obstantibus locationibus de eis factis.

Ibi, *Viniendose a encabezar alpon luzar*. Ex his verbis colligitur legem nostram loqui, quoties populus aliquis vult se incipitatione in redditibus Regis per via de permenor, ut sic dicitur à leg. 8. infra eod. que loquitur cum de per maior, ut ex his verbis patet & ex verbis dicti l. 8. infra eod. & ex l. 1. tit. 13. infra eod. lib.

& procedit cum ille conductor de per minor habeat eas subhiatas, vulgo rematadas, de omni subhiastione, & sic de eulo rimate.

Ibi, *Ayan de gozar y gozar de qualquier prerogativa que las fueren en gozar de primicias o prerogativas en los años de sus arrendamientos*. Aliter enim damnificarentur dicti conductores in amissione dictorum promissorum eis concessorum, quod esset injustum, & contra jus, nam Princeps nunquam vult quod iuri alicujus praedjudicet, neque censendum est praedjudicasse, ex dictis per nos late in l. 14. tit. 3. lib. 1. sup. n. 17. cum pluribus sequens ubi num. 18. alleimus principem peccare si injulle tertio jus quaesitum tollendo, de quo & diximus in l. 1. tit. 1. l. 4. supra & in l. 1. & seq. tit. de las prevenciones eod. lib. 4. conductores tamen ibi habent jus quaesitum ex concessione promissorum à Rege & ejus administratoribus facta: ergo per concessionem ipsius Reges cuilibet factam populo ut possit se incipitatione in dictis redditibus & Gabellis, non est censendum velle praedjudicare promissis illis, & conductores in eis damnificare, nam & damnum est lucra quaesita amittere, secundum gloss. & Barr. in l. 1. §. si quis autem propter ff. de iun. aliisque privas. Alex. post alios in l. non amplius §. si de leg. 1. Jal. in l. cum quis. col. 2. C. de jur. & facti. ign. relatos per Peregr. in tracta. de jur. fisci lib. 1. sub tit. habentes jur. fisci. num. 31. pag. 42. & ideo ut litibus causa non daretur ex concessione incipitationis populorum si deberent necesse, populi promissa: hanc solve- re expressit lex nostra ut solvenda sint, & promissum quid sit, sic quod est allecho ad emp- tionem rei alicujus per dominum ejus facta: veluti si centum riel dederit ut rem meam emas mille aureis, idque concedere etiam in rebus fisci, licet per text. nostro & ex l. 3. infra isto lib. & in rebus minoris, aut reip. idem est, per ut apparet ex Aviles c. 12. praet. vob. Pajar. n. 11. & an in computatione solutionis Gabellae sint deducenda haec promissa, late tractat Lasarte, de decim. ven. c. 16. num. 4. cum seq. pluribus; ubi concludit quod non est excludendum promissum à solutione Gabellae, sed quod ex eo sicut ex alio pretio debetur Gabella, & faciunt dicta per nos in l. 9. tit. 11. num. 21. lib. 5. supra, nihilominus tamen in hac quaest. maturius pen- sitando teno opinionem Parladorii veram esse contra Lasarte, scilicet, quod ex promissis concessis in venditione rei alicujus non debebitur Gabella, sed tantum ex pretio illo, quod venditor recipit: idque clarum est; nam venditori nihil ex dicto promisso datur, neque solvitur, & sic nulla ex eo Gabella debetur: item quia promissum hoc alicui emptorem ad plus pretii dandum pro re vendita, idque resultat in commodum Gabellarii, & cum commodum percipiat & onus debet sentire, ne ex promissis Gabella solvantur, item quia in effectu licet vendatur res in quinquaginta, cum decem de promissis, venditor nihil aliud percipit quam. 40. & illa alia decem reputantur onus ergo de onere non debet venditor Gabellam solvere, neque debet pati damnum, ex eo quod in favorem Gabellarii fit, alliciendo emptorem ad plus dandum, premio dicti promissi, & sic nunquam vidi de his promissis Gabellam peti, neque dari, sed tantum, de illo pretio quod

remanet

remanet pates emptorem. Neque obstat l. 6. tit. 13. lib. isto infra, in qua facit maximum fun- damentum Lasarte pro sua opinione, nam ultra quod ei responderit Parlad. ubi supra melius respon- ditur, non solum legem illam non esse con- trariam ipsius Parladorii opinioni, sed eam probare & pro ea facere, tum quia ex eo quod lex illa expressit in casu ejus promissa contineri cum pretio principali: ergo in omnibus aliis ca- libus, ubi id non est expressum, contrarium erit dicendum, nam si id de jure esset, non utique lex illa hoc expressisset, & ab expressione verborum & legis, valet argumentum, tum à verbis legis arguimus, quia sic loquitur per & à quibus non est regulariter recedendum. non aliter de leg. 3. l. ille aut ille. §. cum in verbis. ff. de rem. l. 1. §. si quis qui navim. ff. de exerci- tiis. Tum etiam quia lex illa 6. ideo comprehen- di promissa in pretio disposuit, quia resultat in Regis favorem, ut major debeat esse, la paja del quatro, quam esset si promissa non essent impu- tanda in pretio, & ab hoc quod in favorem alicujus est introductum, non debemus sumere ar- gumentum quoad alia, neque est in consequen- tiam trahendum, l. quod in favorem. C. de legibus, & l. ius singulari. & l. quod vero contra. ff. de leg. c. present. §. locus de prob. in 6. item etiam id resultat in commodum conductoris ne ita facili- ter homines moveantur ad faciendam, la paja del quatro, in primi conductoris nocumentum, tum etiam quia multum differunt, comprehendit promissa in pretio pro arcedenda, la paja del quatro, vel an quod debeat necesse, ex promissis iis in venditione bonorum appofitis Gabella: item quia in practica nunquam vidimus ex promissis solvi Gabellam: sed totum contrarium, & experientia quae ex practica deducitur multum est attendenda, & à more rusticorum senum sumendum est argumentum, quo usus est Juris- cons. in l. Sicherns de leg. 3. & cum à senioribus acceptum habeamus, ut testatur Lasarte ubi supra num. 11. & nos vidimus & audivimus, ex promissis non solvi Gabellam, id sequendum est, praesertim in re odiosa, utell Gabellae sol- lorio, & sic quamvis in l. 9. tit. 11. num. 21. lib. 5. supra succinè transierim contra opinionem Parladorii, nunc maturius considerando, cum eo teneo in hac Gabellarum materia, alia de promissis, vide per Aveni. cap. 12. praet. num. 12. lib. 2. & Franco. Lucam in tracta. de fisco. 4. par. relatos per Parlad. dist. cap. 3. §. 7. num. 13. in novi, sed cum populus non capiat red- ditus suos in incipitatione, sed adfuerint plures conductores unus post alium: quomodo de- bent per promissa solvi, vide text. l. 23. tit. 13. infra eod.

IN LEGEM SEPTIMAM.

1. Rex potest pro eadem, sive pro minori pretio, redditus suos dare populis in incipitationem.

SUMMARIUM.

1. Rex potest in incipitationem redditus suos pro eodem pretio pro quo conducti sunt dare, sive pro deo deo in Recapitationem. Tom. VI.

minori, in ampliatione dictorum in lege praecedente.

Ibi, *Contante*. Justificant haec verba dispo- sitionem legis nostrae & precedentis, aliter enim posset conductor remanere in dam- no, & praedjudicium ei fieri videretur si pro minori pretio darentur populis in incipitationem, & itidem justificatur ulterius ex verbis etiam sequentibus promissa & lucra ju- bentibus solvi, secundum quod hic, & in lege praecedenti disponitur & declaratur, & haec lex ampliativa est precedentis in eo quod dis- ponit, ut etiam pro minori pretio possit dare redditus suos populis in incipitationem, & lex haec & praecedens loquuntur & proce- dunt, quoties nomine Regis redditus ejus locati extabant & administrabantur.

IN LEGEM OCTAVAM.

1. Conductores pro minori dante alicui partem aliquam, an remanent de evizione, si populus per incipitationem conductorem accipit.
2. Locatus Gabellarum territorii alienigeni qualiter tenentur de evizione, si incerta sit locatio in toto vel in parte.
3. Promissa non debentur conductoribus de per menor a populo, qui in incipitationem redditus Regis habet a conductore de per mayor, si conductor ille de per mayor non habuit liberum recudimentum.
4. Idem declaratur & ampliatum.

SUMMARIUM.

Quid est agendum cum populus aliquis Regium redditus capis in incipitationem, qui quidem redditus conductus erat pro majori, & ab ipso conductore pro minori conductus alteri.

Ibi, *Los arrendadores de ellas las rrienen he- chas y arrendadas por menor*. Lex haec differt à duabus legibus praecedentibus, nam leges duae praecedentes loquuntur & procedunt quoties redditus Regii alicujus populi nomine Regis sunt aliquibus locati pro minori, & populus vult à conductore ipso Regio eos capere in incipitationem, lex vero nostra octava procedit & loquitur, quoties à Rege ipso ali- quis conductus & conductus habebat pro ma- jori redditus Regios, & ipse conductor pro minori eos reconductos alteri habebat, tunc enim si ab isto conductore de per menor populus redditus ejus capis in incipitationem, lex nostra procedit idque deducit ex his verbis, & ex sequent. ibi, *Teniendo el tal arrendador mayor suado recudimiento*, & in finalibus verbis & itidem colligitur ex dispositione legis fin. tit. 13. infra isto lib.

Ibi, *Y si el tal concejo no quisiere estar ni passar por los tales arrendamientos por menor*, factis intel- lige à conductore de per mayor, ut in gloss. praecedente diximus, sed an si conductores de per menor, qui conductos habebant hos Regios redditus dederunt, & concesserunt aliquam partem eorum alteri, vel aliam promissionem fecerunt, tenebuntur de evizione

ne vel ad damna, si populus hos redditus in incapitationem ꝑ cepit: Dicendum est quod non, quia sub hac etiam conditione censendum est partem alius conductoribus de por menor concessisse, & quod res in eodem permanerint statu, & sic interim quid populus eos in incapitationem non capir, & quia non potuit conductor plus juris transferre quam quod ipse habebat ut in expreso tenet glo. in l. 34. tit. 5. par. 5. & Lafarte de decim. vend. cap. 18. num. 87. ubi dicitur. S. s. intelligit qualiter tenebitur de evictione locum ꝑ Gabrielis territorii alibi dicitur, si aliqui pars ejus evincatur.

Ibi, *Intendo etiam intendit mayor facere redimendum dicitur quod de las dichas rentas, al tiempo que se des enagen.* Ut intelligas hoc verba, que obfcura sunt debes intelligere, quod in eis disponitur, tunc conductoribus suo de por menor debent ad conductores de por mayor, & sic a populo se incapitacione de por mayor, & tunc intenditur in incapitationem a primo conductore de por mayor, a quo ipse de por menor hos redditus conducterat, promissa eis concessa, quod tunc tempore quo iste primus de por mayor, ea concessit, habebat recalcamentum & libramentum liberum quod deservirgado dicitur, pro admittitione sue conductoris, secus si illud tunc non habebat, nam tunc nulla promissa tenetur solvere ipsi conductori ꝑ de por menor, populus, qui a primo conductore de por mayor, incapitationem redditus hos capir, imo & id adeo verum est, quod si pro uno anno conductor ille de por mayor, habebat recalcamentum tempore quo conductori de por menor, promissum concesserat, & non pro aliis annis sue conditionis, tunc pro illo anno ꝑ tantum populus incapitatus debet promissa, non vero pro aliis de quibus conductor is de por mayor, non habebat recalcamentum liberum tempore dicte concessionis promissorum conductori de por menor concessorum ut apparet dispositum, in dict. l. 34. tit. 5. infra ead. que nostram in hoc declarat, que omnino videnda est pro horum declaratione, & pro declaratione legis sequentis, que de his etiam loquitur promissis. Et nota quod ideo lex nostra hic exprimit de promissis solvendis, quando populus se incapitans non vult stare locationibus factis de por menor, & non exprimit, idem si eis vult stare, quia clarum est, quod in casu in quo pro eis vult stare, stat etiam ꝑ promissis, sed quia dubium erat an idem esset si noster stare dicitur locationibus, ideo in hoc secundo casu lex nostra exprimit promissa solvenda & non in primo, cum stare populus volebat pro talibus locationibus, quia id clarum erat esse solvenda promissa, & cum in casu dubio lex nostra id exprimit, in claro idem dispositum censendum est, & qualiter promissa sunt concedenda in locationibus harum regionum reddituum, ex pluribus legibus dicti tituli 13. infra eadem decerpere.

Ibi, *¶ Mas lo pague las cosas,* nihil lex nostra disponit de lucro prout disponit lex 6. supra eod. tit. *¶ y mueren en ellas interese cognoçido.* & sic in hoc differt nostra lex ab illa.

De lege ꝑ sequente, que de his etiam promissis solvendis conductoribus de por menor,

concessis a conductoribus de por mayor, applicabis ad ea declarationem, in l. 8. precedente in glo. pen. ad finem postquam ex l. si. tit. 13. infra ead. lib. 1. i. infra o. d. etiam de his loquitur promissis.

IN LEGEM DECIMAM-QUARTAM.

- 1 Rationes nostre legis apponuntur.
2 Jure gentium licitum semper fuit contrahentibus ad invicem se decipere, & num. 3. opinio auctoris circa hoc ex lege nostra & num. 4. profertur.

SUMMARIUM.

Hec, leges hoc modo, Regi locum sunt redditus & eadem conductoribus eorum non competunt recalcamentum ultra dimidium justii pretii.

Ibi, *Por que,* rationem designat dictio, hanc, *Apor que,* quare lex nostra disposita fuit, ne scilicet conductoribus ꝑ retrahantur a conductendis redditibus Regis, & adde, tu, & quia sic Regi convenit, cum ut conductoribus repetat, tum etiam ne patrimonium sibi libris quotidie super hoc veniat, ut inquit Lafarte, de decim. vend. cap. 18. num. 82. ubi leges nostras allegat, pro limitatione l. 22. C. de rescind. vend. & ibi dicitur per scribente, & l. 1. tit. 12. lib. 5. supra, de quo & per glo. menor, l. 56. tit. 5. part. 5. & Gironda de Gabell. 2. part. 5. num. 4. cum dicitur sequentibus, & hoc quantum ad locationem horum reddituum Regionum de qua & dicte leges loquuntur, leges he nostre 14. & 15. procedunt, secus quoad emptionem & venditionem, nam quoad em, leges ille & provisio earum, de remedio lesionis ultra dimidium, in suo esse remanent, ut advertit Lafarte de decim. vend. in fin.

In l. 15. ibi, *cosa justa et,* hanc justiciam justitiam lex precedens, que prius quoad Regem & ejus hunc disposuit lesionem ultra dimidiam locum non esse, & sic nimirum, si quoad conductores dictorum reddituum, nunc idem esse disposuerit, in hac l. 15. idque etiam justitiam videtur permissionem tacitam ex eis resultantem decipiendi se invicem contrahentes, cum id conductoribus Rex permittat, dum sibi auferat liberam agendi potestatem de dicta lesione ultra dimidiam, vel ut inquit Lafarte de decim. num. 82. leges nostre presentes id agunt, ut rejecta juris civilis dispositione, que nova fuit, & per Diocletianum Imperatorem inducta, in dict. l. 2. C. de rescind. vend. in terminis juris gentium: quod omnium contractuum patet est, contractus iste relinquatur, quo jure licitum semper fuit contrahentibus invicem ꝑ se decipere, si item si pretio s. si. locati, l. in causa, 3. idem Pomponius, de minoribus cum notatis per Pinellum l. 2. C. de rescind. vend. i. par. cap. 1. maxime num. 32. Ego tamen dico ꝑ quod leges nostre non permittunt contrahentibus in locatione horum reddituum Regionum, se ultra dimidiam circumscribere malitiose, & cum dolo, sed quod si casu sine dolo, & malitia, id fecerint, permittitur, neque loci locus ullus detur, & quod in dubio dolo, & malitia non presumatur,

presumatur, nisi probetur, prout est regulariter probandum, sed si cum dolo id ageretur & malitiose, & id probaretur, tunc utique leges nostre non procederent, ꝑ licet neque licet alicui alium circumscribere dolose, etiam intra dimidiam justii pretii ex l. 2. tit. 13. lib. 5. supra: neque licet colludere in locandis redditibus

Regis & conducendis per aliquos: & hoc credo voluisse legistatorem nostrum, ne de injustitia leges has arguamus, si permittent contrahentibus invicem se scienter ultra dimidiam ledere, que est mea nova consideratio, & consideranda per lectores suo tempore.

TITULUS DECIMUS.

Quales personas no pueden arrendar las rentas reales ni ser fiadores en ellas.

Superiori titulo dictum est, quibus conditionibus redditus Regis locantur, & conducuntur, nunc immediate sequitur iste noster, disponens que persona non possunt eos conducere, neque fidejussores conductorum esse.

IN LEGEM PRIMAM.

- 1 Fidejussores eorum reddituum regionum in qualitate parte regni dari possunt, quod fecerit in aliis, num. 1. & num. 10. & 11. quid sint dominorum.
2 Alium facienti ex necessitate magis subvenitur, quam facienti ex voluntate.
3 Vendens domum cum conditione, ut ex pretio ematur predium pro securitate, an possit predium emi in alio territorio, & num. 6.
4 Fidejussorem dare promittit, intelligatur quid sit de hominibus illius civitatis, ubi infero ad licentiam concessam: ut ex pretio rerum majoratus venditionem emantur predia vendi censu, non poterit emi extra civitatem, illam, num. 5. & num. 6. limitatur & declaratur, & in num. 7. id etiam profertur.
5 Sanctorum promittentis satisfaciendo dando fidejussorem civem, aut externum idoneum, tamen eisdem provincia, & territorii, & num. 9. infra ad licentiam datam vendendi bona majoratus.

SUMMARIUM.

Ex quibus partibus regni sint fidejussores eorum reddituum regio redditis capiendis.

Ibi, *Se puran dar de qualquier partes de nuestra Reyna,* speciale est in his fidejussoribus conducendum regio redditis, ut ex provincia ubi quis conducti hos redditus possit fidejussores prestare, cum de jure aliud sit ꝑ in fidejussoribus voluntatis procedentibus a contracta voluntario, in quo quis voluntarie se obligavit, & in necessaria fidejussione, in qui eam precepte tenetur, si non potest in illo loco remittere ad alium locum ejusdem tamen provincie, ut est text. & ibi glo. & omnes in l. si fidejussor. Acedo in Recapitulationem. Tom. VI.

3. sententia ff. quis satis dar. cog. & sic colligit ibi Jaf. num. 9. regulam quod magis subvenitur, qui facit actum ex necessitate, ꝑ quam facienti ex voluntate: inferret etiam idem Jaf. ibi d. in num. 2. per hoc respondisse Alexandrum, ibi d. cum aliquis vendidisset domum suam Bononie, & promississet pretium convertere in emptionem prediorum, pro securitate evictionis domus vendite, postea volebat emere predia in alio territorio, no Bononie, an id posset, & respondit quod non, ꝑ ex dicto Bart. ibi, & omnium modernorum, teste Jafone ibi num. 1. dicentium, quod qui promittit fidejussorem intelligitur, de illa civitate, & de hominibus illius civitatis, ꝑ ex his ergo infero ad licentiam & facultatem regiam concessam alicui possit vendere tales domos, vel talia bona sui majoratus, & pretium eorum convertere in emptionem aliorum prediorum vel in redditus Regis vel alterius persone civilis, quod non poterit emere ea extra civitatem ꝑ illam & populum illum ubi assunt bona majoratus, & est nova mea consideratio, quam utique adhuc a nemine vidit consideratam, sed in propolium dicti responsi Alexandri, item Jaf. ubi supra num. 7. & 8. inquit eundem Alexand. in cons. 57. ponderatis verbis respondisse, quod sufficit prestari fidejussorem in provincia propinqua, & consequenter dicit Jaf. in d. num. 8. consultationem primam limitari posse, quod sufficit quod predia empta ex nummis domus vendite, & pro evictione ejus obligata, sint in alia civitate domus non remota ꝑ etiam si sit sub diverso Principe, & sic idem sit cum ex pecunia facta ex venditione bonorum majoratus sunt emenda predia vel redditus, ut scilicet possint emi in alia civitate, propinqua tamen, & non remota, etiam si sit sub diverso Principe, nisi dixerit, ut dicit Jaf. ibi. num. 8. quod

ne vel ad damna, si populus hos redditus in incapitationem ꝑ cepit: Dicendum est quod non, quia sub hac etiam conditione censendum est partem alius conductoribus de por menor concessisse, & quod res in eodem permanerint statu, & sic interim quid populus eos in incapitationem non capis, & quia non potuit conductor plus juris transferre quam quod ipse habebat ut in expreso tenet glo. in l. 34. tit. 5. par. 5. & Lafarte de decim. vend. cap. 18. num. 87. ubi dicitur. Ss. intelligi qualiter tenebitur de evictione locus ꝑ Gabrielis territorii alibi dicitur, si aliqui pars ejus evincatur.

Ibi, *Intendo etiam intendit mayor facere redimendum dicitur quod de las dichas rentas, al tiempo que se des enagen.* Ut intelligas hoc verba, que obfcura sunt debes intelligere, quod in eis disponitur, tunc conductoribus suo de por menor debent ad conductores de por mayor, & sic a populo se incapitacione de por mayor, & tunc intenditur in incapitationem a primo conductore de por mayor, a quo ipse de por menor hos redditus conducterat, promissa eis concessa, quod tunc tempore quo iste primus de por mayor, ea concessit, habebat recalcamentum & libramentum liberum quod *desembargado* dicitur, pro admittitione sine conductoris, secus si illud tunc non habebat, nam tunc nulla promissa tenetur solvere ipse conductor ꝑ de por menor, populus, qui a primo conductore de por mayor, incapitationem redditus hos capis, imo & id adeo verum est, quod si pro uno anno conductor ille de por mayor, habebat recalcamentum tempore quo conductor de por menor, promissis concesserat, & non pro aliis annis sine conditione, tunc pro illo anno ꝑ tantum populus incapitacione debet promissa, non vero pro aliis de quibus conductor is de por mayor, non habebat recalcamentum liberum tempore dicte concessionis promissorum conductori de por menor concessorum ut apparet dispositum, in dict. l. 30. tit. 13. infra ead. que nostram in hoc declarat, que omnino videnda est pro horum declaratione, & pro declaratione legis sequentis, que de his etiam loquitur promissis. Et nota quod ideo lex nostra hic exprimit de promissis solvendis, quando populus se incapitans non vult stare locationibus factis de por menor, & non exprimit, idem si eis vult stare, quia clarum est, quod in casu in quo pro eis vult stare, stat etiam ꝑ promissis, sed quia dubium erat an idem esset si noster stare dicitur locationibus, ideo in hoc secundo casu lex nostra exprimit promissa solvenda & non in primo, cum stare populus volebat pro talibus locationibus, quia id clarum erat esse solvenda promissa, & eam in casu dubio lex nostra id exprimit, in claro idem dispositum censendum est, & qualiter promissa sunt concedenda in locationibus harum regionum reddituum, ex pluribus legibus dicti tituli 13. infra eadem decerpere.

Ibi, *Y mas lo pague las cosas,* nihil lex nostra disponit de lucro prout disponit lex 6. supra eod. ibi, *y mientra en ellas interese cognoçido,* & sic in hoc differt nostra lex ab illa.

De lege ꝑ sequente, que de his etiam promissis solvendis conductoribus de por menor,

concessis a conductoribus de por mayor, applicabis ad ea declarationem, in l. 8. precedente in glo. pen. ad finem postquam ex l. si. tit. 13. infra ead. lib. 1. i. infra ead. etiam de his loquitur promissis.

IN LEGEM DECIMAM-QUARTAM.

- 1 Rationes nostre legis apponuntur.
2 Jure gentium licitum semper fuit contrahentibus ad invicem se decipere, & num. 3. opinio auctoris circa hoc ex lege nostra & num. 4. profertur.

SUMMARIUM.

Hec, leges hoc modo, Regi locantur sine redditu & tunc conductoribus eorum non competit recalcamentum ultra dimidium justis pretii.

Ibi, *Por que,* rationem designat dictio, *hac,* *Apor que,* quare lex nostra disposita fuit, ne scilicet conductoribus ꝑ retrahantur a conductendis redditibus Regis, & adde, tu, & quia sic Regi convenit, cum ut conductoribus repetat, tum etiam ne patrimonium sibi libris quotidie super hoc veniat, ut inquit Lafarte, de decim. vend. cap. 18. num. 82. ubi leges nostras allegat, pro limitacione l. 22. C. de rescind. vend. & ibi dicitur per scribentes, & l. 1. tit. 12. lib. 5. supra, de quo & per glo. menor, l. 56. tit. 5. part. 5. & Gironda de Gabell. 2. part. 5. num. 4. cum dicitur sequentibus, & hoc quantum ad locationem horum reddituum Regionum de qua & dicte leges loquuntur, leges he nostre 14. & 15. procedunt, secus quoad emptionem & venditionem, nam quoad eam, leges ille & provisio earum, de remedio lesionis ultra dimidium, in suo esse remanent, ut advertit Lafarte de decim. vend. in fin.

In l. 15. ibi, *cosa justa et,* hanc justiciam justitiam lex precedens, que prius quoad Regem & ejus hunc disposuit lesionem ultra dimidiam locum non esse, & sic nimirum, si quoad conductores dictorum reddituum, nunc idem esse disposuerit, in hac l. 15. idque etiam justitiam videtur permissionem tacitam ex eis resultantem decipiendi se invicem contrahentes, cum id conductoribus Rex permittat, dum sibi auferat liberam agendi potestatem de dicta lesione ultra dimidiam, vel ut inquit Lafarte de decim. num. 82. leges nostre presentes id agunt, ut rejecta juris civilis dispositione, que nova fuit, & per Diocletianum Imperatorem inducta, in dict. l. 2. C. de rescind. vend. in terminis juris gentium: quod omnium contractuum patet est, contractus ille relinquatur, quo jure licitum semper fuit contrahentibus invicem se decipere, si item si pretio s. si. locat. l. in causa, 3. idem Pompanus, de minoribus cum notatis per Pinellum l. 2. C. de rescind. vend. i. par. cap. 1. maxime num. 32. Ego tamen dico ꝑ quod leges nostre non permittunt contrahentibus in locatione horum reddituum Regionum, se ultra dimidiam circumscribere malitiose, & cum dolo, sed quod si casu sine dolo, & malitia, id fecerint, permittitur, neque loci locus ullus detur, & quod in dubio dolo, & malitia non presumatur,

presumatur, nisi probetur, prout est regulariter probandum, sed si cum dolo id ageretur & malitiose, & id probaretur, tunc utique leges nostre non procederent, ꝑ licet neque licet alicui alium circumscribere dolose, etiam intra dimidiam justis pretii ex l. 2. tit. 13. lib. 5. supra: neque licet colludere in locandis redditibus

Regis & conducendis per aliquos: & hoc credo voluisse legiflatorem nostrum, ne de injustitia leges has arguamus, si permittent contrahentibus invicem se licentur ultra dimidiam ledere, que est mea nova consideratio, & consideranda per lectores suo tempore.

TITULUS DECIMUS.

Quales personas no pueden arrendar las rentas reales ni ser fiadores en ellas.

Superiori titulo dictum est, quibus conditionibus redditus Regis locantur, & conducuntur, nunc immediate sequitur iste nos- ter, disponens que persona non possunt eos conducere, neque fidei- jures conductorum esse.

IN LEGEM PRIMAM.

- 1 Fidei-jures eorum reddituum regionum in qualitate parte regni dari possunt, quod fecit in aliis, num. 1. & num. 10. & 11. quid sunt dominorum.
2 Alium facienti ex necessitate magis subvenitur, quam facienti ex voluntate.
3 Vendens domum cum conditione, ut ex pretio ematur predium pro securitate, an possit predium emi in alio territorio, & num. 6.
4 Fidei-jurum dare promittit, intelligatur quid sit de hominibus illius civitatis, ubi infero ad licentiam concessam: ut ex pretio rerum majoratus venditionem emantur predia vendi censu, non poterit emi extra civitatem, illam, num. 5. & num. 6. limitatur & declaratur, & in num. 7. id etiam profertur.
5 Sanctore promittenti satisfaci danda fidei-jurorum civem, aut externum idoneum, tamen ejusdem provincie, & territorii, & num. 9. infra ad licentiam daram vendendi bona majoratus.

SUMMARIUM.

Ex quibus partibus regni sint fidei-jures eorum reddituum regio redditis capiendis.

Ibi, *Se puran dar de qualquier partes de nue- stras Reynas,* speciale est in his fidei-juribus conducendum regio redditis, ut ex provincia ubi quis conducti hos redditus possit fidei-jures prestare, cum de jure aliud sit ꝑ in fidei-juribus voluntatis procedentibus a contracta voluntario, in quo quis voluntarie se obligavit, & in necessaria fidei-jurione, in qui eam pre- ceptum tenetur, si non potest in illo loco remitti- tur ad alium locum ejusdem tamen provincie, ut est text. & ibi glo. & omnes in l. si fidei-jur. Acedo in Recapitulationem. Tom. VI.

3. sententia ff. quis satis dar. cog. & sic colligit ibi Jaf. num. 9. regulam quod magis subvenitur, qui facit actum ex necessitate, ꝑ quam facienti ex voluntate: inferret etiam idem Jaf. ibi. in num. 2. per hoc respondisse Alexandrum, ibi. cum aliquis vendidisset domum suam Bononie, & promississet pretium convertere in emptionem prediorum, pro securitate evictionis domus vendite, postea volebat emere predia in alio territorio, no Bononie, an id posset, & respon- dit quod non, ꝑ ex dicto Bart. ibi, & om- nium modernorum, teste Jafone ibi num. 1. dicentium, quod qui promittit fidei-jurorem in- telligitur, de illa civitate, & de hominibus illius civitatis, ꝑ ex his ergo infero ad licen- tiam & facultatem regiam concessam alicui ut possit vendere tales domos, vel talia bona sui majoratus, & pretium eorum convertere in emptionem aliorum prediorum vel in redditus Regis vel alterius persone cujuslibet, quod non poterit emere ea extra civitatem ꝑ illam & populum illum ubi assunt bona majoratus, & est nova mea consideratio, quam utique adhuc a nemine vidit consideratam, sed in propolium dicti responsi Alexandri, item Jaf. ubi supra, num. 7. & 8. inquit eundem Alexand. in cons. 57. ponderatis verbis respondisse, quod suffi- cienter prelati fidei-jurorem in provincia propin- qua, & consequenter dicit Jaf. in d. num. 8. consultationem primam limitari posse, quod suffi- cienter quod predia empta ex nummis domus vendite, & pro evictione ejus obligata, sint in alia civitate dominus non remota ꝑ etiam si sit sub diverso Principe, & sic idem sic cum ex pecunia facta ex venditione bonorum majoratus sunt emenda predia vel redditus, ut sci- licet, possint emi in alia civitate, propinqua tamen, & non remota, etiam si sit sub diverso Principe, nisi dixerit, ut dicit Jaf. ibi. num. 8. quod

quod aliud sit in fidejussione in qua promittitur remissio ad alium locum, quando in loco iudicii non invenitur, quod non dicitur in emptione praedictorum nisi argueretur magna difficultas emptionis in illo loco, tandem ipse facti ibi contractum putat tenendum per text. ibi, scilicet, quod si est diversa provincia, prout sunt ille qui sunt sub diversis principibus, nullo modo possit fidejussor dari alterius + diversa provincie, neque in eadem possint emi praedia in alia diversa provincia, sed in illo loco & civitate, vel in eadem provincia non multum in remoto eius loco possint emi, & sic inquit ibi. Orosius communem traditionem esse, quod qui promittit facere, satisfaciendo dante fidejussorem aut civem, aut externum, + qui tamen idoneus sit, & hoc dum tamen sit eisdem provincie & eisdem territori in quo convenit potest. Ex qua quidem ratione infero ego ad licentiam concedendam pro vendendis rebus aliquibus alicujus majoratus, ut pretium eorum converteretur in emptionem aliquorum reddituum, quod poterunt dicti redditus emi in alia provincia, quam illa ubi aderant in bona majoratus, si idoneus sit venditor eorum, & se submittat justitiae illius civitatis ubi bona majoratus aderant + cum vendita fuerunt, constituendo sui solutionem & renuntiando suum forum & domicilium, cum ex vi dicitur renuntiationis, solutionis & submissionis atque nova pragmatice de las submissio, postea sub. l. 20. tit. 2. lib. 4. supra, possit exequi debitor pro executione reddituum in loco illo & civitate, & peti quod ibidem ipse debitor & bona, executata remittantur, debere tamen aliquid plus quatuordecim mille marcapinorum praestari pro unoquoque milliario, ipsorum reddituum, ratione solutionis eorum ibidem destinatae, pro justificatione ipsius contractus censuarii, quae meae considerationes sunt & ideo cum consideratione revivenda, cum igitur ad propositum nostrae legis deveniamus, & discutimus fidejussiones dandas ex contractu voluntario in eodem loco esse praestandas, manifeste colligitur legem nostram aliud permittentem specialiter id in locationibus reddituum regionum ita disposuisse ut scilicet sufficiat fidejussores esse de toto regno si idonei sunt vel in locis Gallacie, Asturie, & de Vizcaya + vel nisi redditus in Gabbellatum sint alicujus Domini particularis in locis suis, nam tunc non sufficit praestare fidejussores externos + provincia ipsorum Dominorum locantium redditus + suos, ut advertit Lasarte, de decim. vend. cap. 18. num. 19. ubi & num. 18. legem nostram allegat.

IN LEGEM SECUNDAM.

- 1. Conducere regios redditus quilibet potest qui non reperitur expresse prohiberi, ubi & infra minus id permittit probatur.
2. Potentes, vulgo poteroses, qui dicuntur.
3. Locatio reddituum regionum si de facto patribus fiat, an erit nulla.

SUMMARIUM.

Potentes persona non possunt conducere Gabellas.

terrias neque alias redditus regios per se neque per interpositas personas in terra ubi degunt, vel in adjacentibus, & pena ponitur Regis receptantibus & arrendatoribus aliud facientibus.
Ibi, Mandamus y descendens, ex iis verbis & ex toto hoc titulo, & rubrica ejus decipi potest regula generalis permissiva, scilicet quod licitum est conducere regios + redditus cuilibet personae, quae a jure expresse prohibita non reperitur, ex l. precipimus. C. de app. l. sancimus. C. de testam. quilibet enim intelligitur habilis, nisi militet prohibitio contra eum, secundum Bald. in l. cum virum est. pa. C. de facie. cum in propositum inquit Bartach. de Gab. 3. part. num. 1. & eo citato Gironda de Gab. 3. part. num. 1. adeo ut infames eas conducere possint, quia prohibiti non reperiantur, imo potius expresse permissi ex lege nostra, quia si lex nostra prohibet militibus Gabellas locari, ergo illi qui non sunt peremptores videtur ut ex l. 2. infra tunc, proximo decerpitur, item quia si ex l. 3. infra tunc, permittitur Gabellas locari Judaeis & Mauris de por menor, civitatibus & populis, qui infames sunt, ergo non est confendum prohiberi infamibus locari, nam & exigere redditus hos de jure antiquo infamia reparabatur, ex Bart. & Plata in l. humilioribus per text. ibi. C. de success. lib. 10.
Ibi, Casallera, similis. l. 2. tit. 12. part. 5. ubi decerpit qui sunt illi.
Ibi, Poderoso, qui sunt ii + & qui tales dicuntur in materia locationis Gabellarum ex. l. 4. & 9. infra tunc, tit. 12. de declarat. optime quam allegat Arden, cap. 19. part. num. 18. vers. dicitur lib. 1. & cap. 2. num. 17. lib. 2. & privatus Regis dicitur etiam potens. l. 2. tit. 5. lib. 3. supra, sed an si de facto is personis vetitis locatio horum reddituum fiat erit nulla, videtur quod sic, ex dispositione. l. cum lex ff. de fidejuss. & l. non dubium. C. de legib. eo quod lex nostra prohibitiva est, prout voluit Mincha. lib. 2. de success. creatio. 5. 15. num. 12. in impress. Salm. relatus per Lasarte de decim. vend. 28. num. 3. qui tandem in num. 4. refert eundem Mincha. in eod. lib. 1. §. 17. num. 70. Penitentia, contractum volentem imo quod valeat locatio, eo quod lex nostra penalis est, & ex. l. 3. tit. 5. lib. 7. supra parvis afficiuntur tales conductores & fidejussores prohibiti, & sic Rex hac pena se contentat ut ex dict. l. 3. tenet idem Lasarte ubi supra, num. 14. quia lex nostra non annullat contrariam locationem & sic valida erit & id clarior ex l. 4. infra isto titulo deducitur, quae penes se se contentam reddit, & nihil amplius desiderat, sed Gironda de Gab. 3. part. num. 19. tenet quod sit nulla, per l. fin. C. de restituenda venditione, sed plus mihi placet quod valeat locatio, quia illa lex si. nihil facit pro sua opinione, & sic voluit quod tenet locatio personis prohibitis facta, glos. de lei. l. 2. tit. 12. part. 5.

IN LEGEM TERTIAM.

- 1. Judens de jure non poterat conducere Regios redditus, nisi, ut num. 2. ubi declaratur.

ter de quibus Judaei & Mauris intelligatur, & num. 3. ponitur in hac alia regula limitativa.

SUMMARIUM.

Judaei & Mauri conducere non possunt Gabellas neque alios redditus Regios pro minori a factoribus aut recandatoribus vel conductibus majoribus per se, neque per alias personas, nisi tantum a civitatibus & populis de por menor sub nostra legis penit, & in casu ponitur, quid si per mayor conductant.

Ibi, Ningunos ni algunos Judios ni Moros. Hic ponitur generalis nostrae legis conclusio ulque ad versiculum salvo, scilicet, quod Judaei & Mauri non possunt Regios redditus conducere a Rege, neque ab ejus factoribus horum reddituum, neque a collectoribus vel conductibus majoribus per se neque per interpositas personas, & in personis Judaeorum, quod non possint conducere hos redditus, neque eos colligere, erat dispositum + ex text. in cap. penult. de Judaeis, quod tamen ibi Abb. & DD. volunt, per text. ibi id intelligere ut procedat, cum ipse Judaeus per se id debet exercere, secus si per alium, ut & per Girondam de Gab. 3. part. num. 19. qui per superiorem vendentem vel locantem Gabellas deputatur, qui deputatus Christianus sit, nam tunc id liceret, & id lex nostra non denegat, quia si Rex ipse vellet utique posset, sed si non permisit, nullo modo Judaeus per se, neque pro alio id posset facere, neque exigere Gabellas, neque eas administrare, neque facere, ut ex contextura nostrae legis colligitur, ulque ad versiculum, salvo, & praeterea attentis verbis finalibus nostri text. Ut in glossa sua, notabimus, & idem est in Mauris, ex lege nostra, & intellige de Judaeis & Mauris, qui vivunt + in sua lege & secta, secus vero in descendentes ab eis, qui Christiani sunt, nam de his non loquitur lex nostra, ut advertit Lasarte dist. cap. 18. de decim. vend. & tradit etiam Betachi de Gab. 3. part. num. 11.
Ibi, Salvo hic vers. est limitativus conclusionis nostri text. scilicet ut in civitatibus, villis & populis habentibus jurisdictionem de per se possint Judaei & Mauri conducere de por menor, quolibet redditus Regios, dum tamen tales civitates, villae vel populi sint majoris vicinioris ducentorum viciniorum, qui quidem vicini sint de omnibus statibus & conditionibus.
Ibi, pro ex nostra merced, hic ponitur alia regula quod possint Judaei conducere de por mayor + aliquem ex redditibus Regis liberum, vulgo, venas desembargada, prout sunt servitio y manatage, & similes: dum tamen ipsi Judaei & Mauri per se non admittunt & colligant, sed per Christianos & personas bonae conscientiae cum mandato ipsorum Judaeorum & Maurorum prout in glos. 1. hujus legis diximus.
Ibi, Salvo Christianos, prout in glos. 1. noster legis dictum remanet, & hac exceptio in hoc casu firmat regulam in contrarium, ut scilicet Arcevelo in Recopilacione. Tom. V.

licet in casibus praecedentibus nostrae legis in prima ejus dispositione positae, neque per personas Christianorum facere possint, cum aliter verba haec superflua forent, & ad istum versiculum pro ex nostra merced, referenda sunt, qui versiculum est limitativus primae dispositionis nostrae legis in principio ejus positae, usque ad versiculum salvo que en las ciudades, in quo quidem versiculo nulla etiam mentio fit quod per Christianos redditus talium civitatum & populorum ibidem designatorum debeant administrare, sed per se ipsos facere possunt Judaei & Mauri, eo quod ibidem non id prohibetur, prout in hoc versiculo, pro ex nostra merced, prohibendum videmus, & sic ultra istum versiculum, pro, non est hoc extendendum, cum limitata causa limitatum producat effectum, nisi dixeris, versiculum hunc, salvo Christianos, ad omnia praecedentia referri, sed est nimia suppletio, & occasio arguendi legislatores de superfluitate.

IN LEGEM QUARTAM

- 1. Locatio Regiorum reddituum facta personis prohibitis non est nulla.
2. Praelati dicuntur qui habent perpetuam dignitatem.
3. Praelati appellatione venit etiam Ecclesia.
4. Praelati appellatione venit capitulum sede vacante.
5. Praelati appellatione venit custos fratrum minorum, & quilibet habens administrationem cum officio perpetuo, & habentis jurisdictionem: & qui praesent, num. 6. & 7. idem in plebanis & abbatibus.
6. Praelati appellatione proprii & stricti in exemptis venit Papa, in non exemptis Episcopi & illi, qui habent jurisdictionem.
7. Lex nostra de quibus praelati intelligatur vel non.
8. Personae hic prohibitis locatio Regiorum reddituum interdicitur etiam si laici fidejussores praesentent.
9. Officiales, quorum praesentia requiritur in locationibus Gabellarum non possunt eas conducere.
10. Officiales justitiae contrahere prohibentur in locis sibi subditis.
11. Deputatis etiam ad videndum bona populorum prohibetur locatio ac comitio Gabellarum.
12. Tabellionibus etiam del numero dicta conductio prohibetur.
13. Prohibiti conducere redditus Regios ac possunt esse fidejussores & approbatores.
14. Prohibiti si augeant valore Gabellarum an conducere possint Gabellas.
15. Prohibiti conducere Gabellas an se prohibitis eas retinere, si ante officium prohibitorum eas conductas habebat, & num. 18.

SUMMARIUM.

Personae in lege nostra contentae non possunt redditus Regios conducere per se neque per interpositas personas, per mayor, nisi per menor, sub pena: B iij

Et ut melius observetur, imponitur pena rationabilioris & alius hic contentis sibi locutionibus.

Ibi, *Quid dicitur mandatum*, non quomodo lex nostra tantum afficit non vero resilit, neque annullat, ut sic intelligas ex hoc, & quia penalis est, non esse nullam locutionem & faciam talibus personis prohibitis, sed quod penitus legam puniendi tamen sint, ut diximus in l. 2. supra eod. in fi.

Ibi, *Prebendos*, qui prelati dicuntur quasi pre aliis dicitur, vel ante latum, & dicuntur prelati qui habent & perpetuam dignitatem, *Invenitur in cap. de multa de preb. Card. in elem. 1. quæst. 1. de suspens. negli. prebendarum. lmo & ecclesia venit & appellatio prelati. Ut per Speculariensem in titulo de instrum. §. alio, & nota vera allegat. vers. sed quid erit, & sic capitulum sedis vacante, & ut per Pavium de po. Cap. sede vacante p. 1. c. 6. num. 1. minister & cultus fratrum minorum & quilibet habens administrandam tam officio perpetuo & ut per Card. in elem. 1. quæst. 10. de electione, & veniant prelati appellacione inferiori Episcopo habentes jurisdictionem, & qui prestant, & ut per Card. in elem. 1. de consan. & 2. de Mandatum, consilio. 17. num. 19. & ex lata significatione Sacerdos Parochialis Ecclesiarum, quia preest Patrochialis, & Plebanus potest dici prelati & ut in ca. 102. de heri. agros. & sic inquit Abb. in ca. decretimus de iudic. quod appellacione prelati non solum veniant Episcopi & Archiepiscopi, sed etiam Abbates & ut in cap. 1. de aiate & qualis. & in c. iudicantibus de elec. in 6. & in cap. ut apostolicas de privi. eod. lib. Abb. in cap. cum ad Ecclesiarum prelati in pri. de offic. ord. glof. prelatum in elem. 1. de electio. Barbati. lat. in dict. cap. decretimus eod. §. proprie tamen & stricte prelati appellacione in exemptis venit Papa, & sic in nota exemptis, Episc. & secundum Card. in elem. 1. quæst. 34. post glof. de reb. Ecclis. non alien. & illi qui habent jurisdictionem aliquam fore contentiosi, ex dict. c. decretimus, ubi glof. & isto modo accipitur in presenti nostra lege, non vero de clericis curatis parochialibus Ecclesiarum vel alias beneficiariorum jurisdictionem non habentium, tum quia lex nostra favorabilis est, tum etiam quia lex 8. infra eod. de clericis & personis Ecclesiasticis loquitur quæ de aliis, quam de dictis prelati jurisdictionem habentibus fore contentiosi intelligenda est, aliter enim esset nostre contraria, & facit text. in l. 2. tit. 12. part. 5. & intellige quod lex nostra indistincte eis prohibet locutionem horum reddituum Regiorum, etiam si fidei iussores laicos & preestitissent, ut sic etiam hoc modo differant si prelati ad alios personis Ecclesiasticis, de quibus loquitur dict. l. 8. infra eod.*

Ibi, *Personas poveras*, qui sunt, in l. 2. sup. eod. diximus.

Ibi, *Ni los nuestros conductores mayores*, si enim cum intendat in administratione & beneficio Regiorum reddituum, nimirum si eos conducere non possint, officiales enim, quorum presentia requiritur per statutum in locutionibus Gabelarum, non possunt eas conducere, & secundum Ang. in Astens. de alic. & emphi. §. aconatus

et. 9. per illum sex. disponentem, res Ecclesie dandas esse in emphiteusim prebentibus economico & carthulariis, qui tamen eas accipere non possunt pro seipis, in emphiteusim, & istum text. ad hoc allegat Ber. de Gab. 3. part. num. 8. ubi alia pro hoc considerat & facit etiam text. in l. 3. tit. 5. lib. 7. supra & rationes assignat Jaco. Rebus. l. uni. C. quibus ad conditio. lib. 11. Sed aliter possunt dari meliores.

Ibi, *atque que los alcades y alcazales*, nam & si contrahere prohibentur in locis & sibi subditis ex l. que officii in pri. & l. non licet. ff. de contrah. empia. l. 1. de contrah. si tenet in proposito Bald. in l. quisquis C. si cert. per. relatus & secutus per Bertach. in dict. par. 3. num. 10. Avend. cap. 12. par. 1. num. 13. vers. aliam re. quibus lib. 2. Avila. cap. 32. par. 1. vers. officia. ubi allegat glof. arrendadores, l. 45. tit. 6. part. 1. quos sequitur leges nostras allegans Gironda de Gab. 3. part. num. 4. per text. in l. 2. §. ff. de admoti. vers. ad civit. pertin. l. uni. C. quibus ad conditio. lib. 11. l. si quis procuratio. nem. C. de decurio. lib. 10.

Ibi, *Residuos y parados*, l. 3. tit. 5. lib. 7. supra de iuratis nihil disponebat, & sic de eis etiam procedunt hæ leges, & ibi dixi item de deputatis ad videndum bona populorum, & ex legitis in glof. precedente allegatis idem probari potest.

Ibi, *Tesorerarios de concejos* si scribunt de rentis, sed quid in tabellionibus numeris, qui non sunt de concilio, neque de redditibus, & item dicendum iudico, & ex dict. l. 3. tit. 5. lib. 7. supra quæ est ampliviva nostrarum legum in presenti, ubi eod. l. 3. dixi num. 11.

Ibi, *Ni los letrados ni mayores de concejo*, quia & illi vident bona populorum & super eis consilium præstant, & administrant ea, sed an si omnes prohibiti conducere redditus Regios poterunt esse fidei iussores & abnadores? dic quod non ex dict. l. 3. titulo 5. libro 7. supra, & quia militans exierit rationes prohibitionis. Sed an isti prohibiti poterunt conducere si augeant valorem reddituum Regiorum? & videtur, quod sic, tum quia cessat ratio prohibitionis, scilicet diminutio reddituum, cessat etiam timor & metus aliorum, cum jam ipsi non deterreantur à conductione id quod nihil supra offerunt, neque offerre intendunt, & ratione cessante cessat legis dispositio, ex text. & materia in e. cum resane de appell. & quod videatur causa prohibita ne metus vel respectus alios timoratos reddat, probatur ex l. 7. infra isto tit. ibi, per que por tenet o ver que a no dexten de puxar los que las quisieren arrendar. Ergo si hoc cessat, cessabit & penalis dispositio. Sed si non obstantibus contrarium est tenendum cum Gironda dict. 3. part. de Gab. l. uni. cum sequent. eod. quod licet cesset ratio metus & respectus, non cessant alie rationes, scilicet, quod facilliter tales conductores conveni non possint in iudicio: item & quod potentia sua debitoris iuste & injuste vexare poterunt & possent esse graves & molesti privatis, ut inquit Rebus. in l. uni. C. qui ad eod. lib. 11. & quia secundum eum ibi cum tot officiis suis servire non poterunt, & quomodo in lege amplius quam una ratio vetatur, licet una cesset, alia non cessante non cessat

IN LEGEM QUINTAM.

SUMMARIUM.

Persona hic contenta neque fidei iussore esse possum conducentium redditus Regios.

Ibi, *Que no puda ser ni sean fadores*, ad ampliationem legis precedentis & similitum, sed an idem erit in aliis personis prohibitis in lege precedente non hic expressis? credendum quod sic, quia militans eadem rationes, & quia ex l. 3. tit. 5. l. 7. idem in aliis prohibitis in lege precedente & similibus disponitur.

IN LEGEM SEXTAM.

1. Condulio Gabelarum à minore facta absque iuramento an valeat.
2. Ampliatur etiam si aspectu appareat minor.
3. Minor 25. annorum maior tamen quatuordecim licet contrahere possit, tamen si ledatur, restituitur.
4. Minor sine iubens perdere dicitur & sic restituitur advenit fidei iustitiam.
5. Minor an possit esse approbator vulgo Abonador.
6. Admittens fidei iussore non idoneo tenetur si approbator non adhibuit in regis redditibus.
7. Idem quoad tempus.
8. Executores an possit procedi contra testes approbatores.
9. Executores sicut debitorum conveniuntur.
10. Bona non sufficiunt quod tempore approbationis in proprietate valeant debiti estimationem, nisi etiam tempore solutionis valeant & reperiantur emptor eorum.
11. Executores an possit procedi contra debitorem Gabelle.
12. Testes approbatorii quod remedium habent ut non remaneant obligati.
13. Minor asserens majorem an obligetur in re restitui non possit.
14. Tutores & curatores minorum an possint Gabelle conducere.
15. Condulio Gabelarum an excusetur à tutela.
16. Juramentum minoris validum contractum ratione defectus minoris aetatis, & num. 17.
17. In omni contractu procedit etiam in donatione.
18. Juramentum an constiterit contractum impuberis deli capax.
19. Juramentum minoris an debeat fieri talis Evangelis, vel sufficere verbo tantum jurare.
20. Juramentum habet vim specialis expressionis, & quod valeat contractus ut melius valere potest.
21. Juramentum confirmativum an tollat beneficium restitutionis, difficultatur inter aliquos.
22. Remotio minoris aetatis non sufficit, ubi contractus ex alia causa quam minoris aetatis esse nullus, neque est censendum remanentium remedio lesionis ultra dimidium.
23. Lex 16. tit. 11. part. 3. declaratur.
24. Juramentum minoris in contractu adhibendum debet cautè accipi & prestari.
25. In enormissima lesione non sufficere hoc juramentum asseritur.
26. Minorem juramentum contractum an sit necesse de beneficio restitutionis certiorari.

SUMMARIUM.

Nullus qui ex aspectu minor 25. annorum appareat, non recipiatur in conductorem reddituum Regiorum neque in fideiussorem conductorum ipsorum, nisi cum iuramento adhibito secundum formam in lege nostra dispositam, & tabellio, De rema, non aliter recipiat obligationem sub pena decem mille marcapitorum camera Regie applicandorum, & quid si per mandatum quis se obligaverit, quid debet continere mandatum, declarat lex nostra in finali eius versu.

Ibi. Nostra receptio, Sed quid si de facto recipiatur abique nostri iuramento, valebit ne contractus? & Menchaca de successuum creat. libro secundum, §. 14. num. 135. inquit non valet, tum quia lex nostra prohibitoria est, tum etiam quia minor non remanet efficaciter obligatus abique iuramento, & licet penam apponat tabellioni, non ideo tollit prohibitionem.

Ibi. Per arrendador mayor vi menor, ne aliquem foeluti tyonem verba hoc fillant, in iis verbis, Mayor y menor, non est intelligendum loqui legislationem de persona majori vel minori, sed de locatione & conductione reddituum Regiorum pro minori vel pro majori facta, itaque itaque per mayor vi menor, nullus qui ex aspectu minor, 25. annorum videtur posse esse conductor ditorum reddituum, nisi servata legis nostrae forma.

Ibi. El que pareciere por su aspecto o fueren en edad que es menor de edad de veintey cinco años, haec est principalis nostri textus dispositio, scilicet, quod minor, 25. annorum, etiam si ex aspectu colligatur esse minorem, non est admittendus in conductorem reddituum regiam neque in fideiussorem conductoris, prout est text. expressus in l. in fraudem §. minoribus. ff. de iure ff. ed. quod si se obligaverit, restitui potest, secundum text. ibi, nam licet minor 25. annorum maior tamen quatuordecim possit contrahere, si tamen ex contractu ledatur, restituitur per text. in l. si curatorem habens minor.

De integ. resti. & per totum ibi. & ff. eodem & cap. conditio de integ. resti. l. quinta tit. 1. 1. par. 5. & in tit. fina. parita 6. ex quo multa inferit Antonias Gomez tom. 2. varia. cap. 14. num. 1. cum sequen. pluribus, quae ex legibus 1. cum sequen. tit. 19. par. 6. etiam probatur, & per Storicam de integ. resti. quast. 83. per totam, & consequenter, & a fortiori, si minor fidei

4 jubeat restitueret adversus fideiussionem, nam eo ipso quod fidei subit perdit & laesus videtur, & sic etiam haec de causa, in hac nostra lege prohibetur etiam fidei-jubere. Sed an etiam prohibitus erit esse approbatorum, vulgo, abnador, sive ipse approbet conductoris personam & bona, vel fidei-jussorum per scripturam, vel 5 tamquam testis, & dicendum est quod sic, quia eadem militat ratio: restitui enim possunt minores approbatores & certificatores, quia loco fidei-jussorum habentur, in causa fisci, & Regis, etiam testes approbatores tantum sine, ut diximus in l. 1. tit. 9. lib. 3. num. 13. supra & Belluga. in speculo principum rub. 31. num. 16.

cum. 4. seq. & Gutierrez lib. 1. par. 1. & q. 142. num. 7. q. hoc est sine dubio in hoc casu, licet non principaliter, sed in subsidium, principali & fideiussore approbatus per eum non sufficientibus, conventus possit talem approbator & certificador secundum Rebus. 1. tom. cons. Fran. art. 2. glos. 13. num. 45. ubi ita, inquit, fuisse iudicatum, & in terminis nostris sic illa tenet laetius allegans Gironia de Gabel. 1. par. num. 21. cum seq. approbatoribus: tamen in deficientibus, tunc ille qui admisit conductores & fideiussores eorum non idoneos tenebitur, licet legis 6 dispositioni sit satisfactum, eos etiam non idoneos recipiendo, ex l. 3. ff. de fideiussor. l. si ab arbitrio. ff. qui satisfar. cog. Pulchre Alexand. consil. 60. considerari volum. 5. & Rebus, ubi supra num. 25. & sic inquit Bald. in l. 1. eolum. 1. C. de Episc. & cleri. relatus per Rebus, in dist. num. 49. quod iudices qui recipiunt per malos 7 fideiussores ex hoc obligantur ad interesse partis & Republice, si ledantur, ex quo cauti iudices pronuntiant fideiussionem periculo tabellionum esse assumendas, velut dixi in dist. l. 1. recipiant hos abonatores, & approbatores per scripturam, vel per testes in causis, in quibus remanent obligati ex approbatione, & idem Gutierrez ubi supra: nam non in omnibus causis remanent obligati, praecipue iudex quod fideiussionem periculo tabellionis capientur. Sed an poterit contra istos testes approbatores per executivam procedi? videtur quod sic, quia loco fideiussor, ita & ipsi poterant exequi, item quia executivae per redditibus fisci conveniendi sunt 9 debitores eius, iuxta l. iusta l. exaltore. C. de exalto. lib. 10. & ex l. 14. titul. 21. libro quavis supra, & ex l. 6. tit. 14. lib. 6. supra, quibus ita tenet Gironia in 2. par. num. 31. ubi nos allegat, dicens ita nos tenuisse in eadem l. 14. sed ut ibi dixi, & in l. 6. tit. 14. lib. 6. supra non ita indistincte id asserimus, sed tunc demum, cum appareat nulla exceptio legitima se tueri posse debitores fisci pro eius redditibus solventis, & de debito notorie constat, secus alias, nihilominus tamen jam in practica vidi approbatores testes conductoris Gabelarum esse carceroatos, & contra eos executive processum, hoc modo scilicet, quod executione facta, bonorum principalis conductoris & eius fideiussorum & laeta in eis sententia de remanere per principali decima & expensis, & alium in eisdem sententia executionem bona per subalternationem iudicialia vendantur, nullus adfuit qui vellet ea emere, neque extrahere pro principali, & expensis, & de hoc consilio citatur testis hic, approbator, & certificador, ut intra talem diem det extractorem, & emptorem illorum bonorum pro debito, decima, & expensis: aliter enim quod ipse, & eorum bona capientur, & vendentur, & lapsu illo die si non dat emptorem, capitur talis approbator, & sit melioratio executionis in eius bona: & sic proceditur executive contra eum, cum jam sit executio facta personarum & bonorum conductoris, & eius fideiussorum, & nullum pretium pro eis repertiatur, & consequenter non sunt solvendo, nec idonea bona eorum ac ac sufficientia pro debito, quasi non sufficiat quod in proprietate tempore approbationis viderent

10 lerent dicta bona quantitate debitam, nisi etiam tempore per solationis valant & repertiatur pro eis quantitas illa, ut inquit Gironia ubi supra num. 53. & 54. ex textu in l. magistratus. C. de magist. conventus ubi dicitur quod magistratus tenetur in subsidium, si tutor non fuit solvendo tempore depositi officii, hoc est tempore solutionis, & finit tutela: juxta glos. ibi, vete. administrationis, & Salice. ibi numer. 1. Gutierrez tamen in dista quast. 142. in fin. videtur velle quod via ordinaria sit agendum contra istos testes approbatores, sed ibi loquitur, quoties est dubium, an remaneat obligati ex approbatione, & de iis certificantibus meminit Consultus, in l. cum tabernam. ff. de pignori, secundum Rebus, ubi supra, num. 27. quae notabis, quia sic non reperies congesta haec dicta in propositum nostrum. Sed an contra debentem Gabelam rei suae venditae per eum possit per Gabelarium pro illa Gabelam 11 per executivam procedi, dic quod non, sed via ordinaria agendum licet summarie, & breviter, secundum text. l. 1. & seq. tit. 7. supra eod. nisi addit confessio venditionis, & preti ejus, vel addit instrumentum venditionis huius, nam tunc virtute illius instrumenti, vel copiae ejus praesertim Tabellione, coram quo instrumentum illud fuit confectum, & executivam jubendo ut solvat intra unum diem sub executionis comminatione, & tunc si non solvit sit executio pro Gabelam illa, ita voluit Gironia, ubi supra 4. par. in prin. numer. 6. & 7. & in dist. tit. 7. supra eodem etiam diximus, sed quod erit 12 remedium ditorum reddituum approbatorum ut non remaneat obligati? per quod casum erit si tempore dispositionis protestentur se nolle teneri ex approbatione illa, nec remanere obligatos, vel dicat, quod bona illa tempore illo, quo deponit in proprietate estimata valent eo nummos, sed quod si tempore solutionis valebunt, & reperitur, qui ea emat, vel det pretium illud, hoc nescit, neque scire potest. Sed an in casu in quo minor hic admittatur ad locationem Gabelarum, vel in fideiussorem conductoris eorum, valebit locatio & eius obligatio, vel fideiussio, alibi dixi in hac lege: 1. & quid si minor 25. annorum, maior tamen 14. nam de hoc loquitur noster text. dicit & aliter se 13 majorem an obligabitur & remanebit per obligatus sine aliqua spe restitutionis in tali contractu super Gabelis & redditibus Regis factis, dic quod si dolose id fecit non restituitur contra contractum illum, secus alias ex textu l. 2. & 3. C. si minor si major. dix. & in l. 6. in prin. tit. 19. par. 6. ubi glos. enganosamente, querit an praesumatur in eo dolus vel non, & vide optime Storicam in tra. de restitutione in inte. quast. 74. per totam, & ibi non sine mysterio dicit lex nostra quod minor apparetur ex aspectu non admittatur ad hanc Gabelarum conductionem, ut sic, etiam si dicat se majorem, si aliud apparet, non admittatur quod in arbitrio iudicis relinquatur, secundum Gironiam de Gabel. 3. par. in prin. num. 30. sed an tutoribus & curatores minorum licebit has conducere Gabelas, per 14 dicendum est quod non, si nonnum rationes tutela, vel cura reddiderunt & perolverunt & conductores penam falsi coequentur, l. 1. C. de tuto. & curato. l. 1. §. tutoris. ff. ad leg.

Corn. de sol. & utrobique per glos. & D. D. & l. 1. C. ne int. vel cura vete. continet, notat Peregrinus in tra. de privi. fisci lib. 6. tit. 5. mon. 12. & Gironia, de Gabel. 3. par. in prin. n. 16. & 17. ubi hoc intelligit, nisi antea essent conductores Gabelarum quam essent tutores, qui tunc excusabatur, ut alias dictum remanet in hac lege, & titulo, & in no. 18. querit ipse Gironia, an excusabitur a tutela conductor harum Gabelarum, per de iure civili inquit quod non, sed ex cap. 21. & 23. De les. nuncios. apud amentes, excusantur.

Ibi. sin que primeramente que soler a qual contrato que haze de jure arrendamiento o finca, no se honora tutor de edad. Ex iis verbis colligitur iuramentum hoc esse confirmatorium, scilicet, cum quis promittit & jurat contractum, & se non venire contra eum ratione minoris aetatis, & tale iuramentum representat illum de minore majorem, & valuit contractum alius invalidum, ratione defectus minoris aetatis, ut habetur ex text. & ibi glos. & omnibus in Authent. sacramenta puberum. C. si aliter, quod. l. 1. 16. in prin. tit. 11. par. 1. & l. 39. tit. 18. ea. par. & lib. loquens in nostris terminis reddituum Regiorum, tit. fin. par. 6. & Authen. illa addit, l. 1. alius sit. C. si adversus vult, ubi idem videbitur dispositum, & ut advertit ibi Gutierrez. num. 9. addit scilicet, quod lex illa, 1. loqui videtur, cum pendiam minoris fuerit alienatum cum decreto praetoris, & insuper minor juravit, quia tunc etiam per viam restitutionis, quae competebat non talem iuramento ex l. si quidem. C. de prob. minor. non poterit venire, & sic in effectu loquitur, cum iuramentum minoris huius accessu contractui valido, licet, retractabili per restitutionem, secus si decretum non intervenisset: nam tunc esset nullus, & contra legem iuramento non roboratur, ex l. non dubium. C. de legibus: at vero Authen. sacramenta puberum, hoc addit quod etiam si contractus sit nullus, ut quia non intervenit decretum iudicis, in alienatione rerum huius minoris, neque praesentia tutoris curatores iuramento solo confirmetur, & hoc non solum in venditione, verum & in omni alio contractu a tali minori celebrato, cum opinione Martini, & Citramon. ut per Gutierrez ibi numero 11. cum sequen. pluribus & glos. la postura. l. 6. tit. fin. par. 6. & hanc opinionem totus mundus observat, secundum Cornueam cons. 72. in principio: quoniam & alios ad hoc refert Seraphin. de Seraph. in tra. de privi. iuramenti privi. 83. num. 2. & Anton. Gomez. con. 2. de contra. cap. 14. de resti. minor. num. 18. & D. Barbosa in 5. par. l. 1. ff. sol. matrim. num. 73. cum sequen. ubi respondet. l. non dubium. C. de leg. in contractum facientem, & inquit Cyn. in illa Authen. & Paul. ibi quod multas minas illa Authen. deducit ad inferos, illorum scilicet, qui inducunt minores ad jurandum, et excludunt eos a beneficio minoris aetatis, & multa patrimonialia minorum esuunt, & ibi Alberti. elicit quod Imperator Henricus septimus audiens multas querelas de dicta Authen. proposuerat illam corrigere, sed morte praeventus non fecit: & Anton. Gomez. ibi num. 20. in fin. ampliat eam ut procedat

18 cedat etiam in donatione ꝛ ut & tenet Ripa. in Respon. 138. fol. 105. & Gutierrez ubi supra num. 118. cum sequen. atiquid; & Molina de primogen. lib. 2. cap. 3. num. 30. & 31. & idem Gutierrez de juram. consp. 1. part. cap. 13. num. fin. & glof. la polara, in dist. 1. 6. tit. 19. part. 6. Burgoz de Paz consp. 3. num. 15. cum sequen. & Suarez allegatuz 20. & melius in ritu. de las arras. vof. sed mirum mirum. ubi per ipsos quid erit; si emomiter ex donatione ledatur. Sed an in impubere proximo pubertati doli capaci juramentum confirmet contractum, ꝛ & dicitur proximus pubertati in forma noyem annorum & dimidii & in masculo decem annorum & dimidii, ut dixi in l. 2. num. 6. tit. 10. lib. 8. supra & in hoc dicendum est confirmate, nam si est doli capax, ita se perjurat impubes, sicut si esset major, & consequenter ne se perjuret, servandum est juramentum, attento jure Canonico, prout communiorem & veritatem hanc testatur plures relati per Gutierrez, in dist. Anthen. factamta puberum. napor. 1. 7. Major in dist. 1. 6. tit. 19. part. 6. & novissime Parlador, lib. 2. rer. quotid. cap. 4. num. 48. licet ex illa l. 6. & ex l. 59. tit. 18. par. 3. & l. 16. tit. 11. part. 3. contrarium esse tenendum videretur, tamen ne oblietur, postea dicit quod secundum hanc declarari possent, licet ego non admitterem talem impubere doli capaxem ad jurandum, neque consulerem sufficere ante factum contractum, saltem ob difficultatem probandi talem doli capacitatem. Sed an juramentum hoc ꝛ debeat fieri tactis Evangelii vel sufficiat si verbo tenus, & dicendum est, quod sufficit verbo tantum jurato, & quod in scriptura, in qua de obligavit, apponatur quod juravit, per Deum sic adimplerunt; neque requiritur quod tactis Evangelii juret, ut inquit glof. parase in dist. 1. 6. tit. 19. part. 6. & Parlador. ubi supra num. 5. & probatur ex l. 18. tit. 19. part. 1. & melius ex l. 59. tit. 18. part. 3. & ita utrius quotidie.

Ibi, ut se dita lego ni damnifendo ni pedira restitucion. Videntur verba hanc superflua, nam si minor jurat se ratione minoris etatis non contraveniturum, & juramentum validat contractum, non est necesse hanc verba apponere, & profertim illa, ni pedira restitucion. Nam juramentum excludit restitucionem, ut dictum est, item & habet vim specialis expressiois, & generalis expressio ex vi juramenti idem operatur, ac si in specie omnia expressa fuissent, quae exprimi debuissent, ꝛ secundum Bald. in l. 1. colun. prout, quaf. 2. C. commo. & alii plures relati per Tiberi. Decia. resp. 59. num. 71. volum. 2. ubi num. 72. inquit, quod habet operationem tale juramentum, quod si actus non valet ut agitur, valet ut valere potest, sed si minor hic. 25. major tamen 14. annorum, inquit, se jurate ratione minoris etatis non contravenire contractui, sub hac minori etate, datur beneficium lesionis & restitucionis minoris, si ledatur; ergo & expresse renuntiat eis, dum renuntiat minori etati, quomodo ergo hanc ita in lege nostra explicantur, & dicendum est jure explicari, item ex dist. 1. 16. tit. 11. part. 3. solum videtur requiri minorem jurate, ut non contraveniat ratione minoris etatis, ut etiam latus non restituitur; igitur

& hoc sufficeret in presentia exprimere: sed nihilominus dicendum est jure legem postquam hoc expresse, eo quod licet minor renuntiet beneficio minoris etatis, & sic ejus beneficium tollat & itidem restitucionis, tamen quia difficiliter inter aliquos, an juramentum confirmatorium ꝛ tollat beneficium restitucionis, ut apparet ex Sfortia in tract. de in. inj. rest. quaf. 26. artic. 7. item & quia licet minor renuntiet beneficio minoris etatis, tamen, si alia ex causa esset contractus invalidus, ita quod a majore etiam factus non valet, tunc utique non sufficeret ꝛ renunciatio minoris etatis, & consequenter, non est censendum ꝛ renunciatum remedio legis 2. C. de rescindenda venditione secundum glof. Porrazon, in dist. 1. 6. tit. 19. part. 6. & glof. fecha, l. 16. tit. 11. part. 3. & Gutierrez in dist. Anthen. Sacramenta puberum num. 29. & 37. & Parlador, ubi supra num. 28. ideo jure lex nostra etiam ultra minorem etatem lesionem & beneficium restitucionis renuntiare jussit, & illa 11. tit. 11. part. 1. quae contracta videretur, procederet ubi lesio non esset ultra dimidiam vel declarari per l. illam 19. tit. 18. part. 3. quae omnia haec sicut nostra renuntiare jussit, & amplius procedit, scilicet, ut minor licet etiam, diceret se non contravenire etiam numeris illi vel contractus ille non restitueret in suam utilitatem, & sic jure inquit glof. illa fecha in dist. 1. 16. & glof. l. 16. tit. 11. part. 3. & in dist. 1. 6. tit. 19. part. 6. quod plene & cum cautela praestetur hoc juramentum ꝛ per minorem hanc, scilicet, quod non contraveniret ratione minoris etatis, lesionis consuevitque, vel beneficium restitucionis, neque ex alia quacunque causa minori, vel majori, expressis, ut noiat Bar. l. 1. col. 3. C. de rescindenda venditione & Covar. in cap. quantum pactum. 3. par. 5. 4. num. 6. & Gutierrez ubi supra, num. 32. & 33. & Parlador, in dista num. 28. & hanc notatur in glof. illa parazon, in dist. 1. 6. tit. 19. part. 6. ubi ponit formam hanc & melius ponitur per leges 18. & 59. tit. 18. art. 3. bene tamen verum est, quod si minor hic esset in contracta tali enormissime latus, ꝛ tunc saltem ad cautelam penam relaxatione juramenti possent venire contra hanc lesionem: quae cum a dolo ipso procedat, non censetur per dicta verba hanc lesio enormissima, neque dolus ejus exclusus, ut inquit glof. 1. in dist. 1. 19. & D. Barbosa. in 6. part. 1. ff. solus majorum num. 52. & 53. & latus Gutierrez in dist. Anthen. Sacramenta puberum num. 92. cum sequen. aliquibus, & Burg. de Paz. consp. 3. num. 20. & consp. 18. num. 19. & Menel. l. 2. C. de rescindenda venditione num. 43. & 44. sed ut huic glof. finem imponamus, videndum erit an sit necesse hunc minorem jurantem certiorari de beneficio restitucionis, ꝛ & ejus remedio tempore quo jurat contractum, & communior & verior est opinio, quod non est necessaria haec certioratio, ut per plures relati per Gutierrez ubi supra num. 114. & que ad 117. ubi num. 116. inquit per modum consilii melius fieri, si etiam in scriptura dicit notarius quod certioravit minorem de beneficio restitucionis & quod nihilominus ei renunciavit, & juravit.

IN LEGEM SEPTIMAM.

1 Regis privatus dicitur persona potens.

SUMMARIUM.

Privati & officiales domus regie non possunt esse conductores reddituum regalium.

Ibi, Mandatos. Concordat. l. 1. & per totam C. qui ad conductionem lib. 11. ubi DD. nam privatus Regis, ꝛ potens dicitur, l. 12. tit. 5. lib. 3. supra.

IN LEGEM OCTAVAM.

1 Clerici seculares an possint esse conductores reddituum Regiorum, & quid si successerint conductori eorum, & num. 2. an possint esse fidejussores ꝛ & num. 3. limitatur. Clerici seculares conductores Cathedralium an possint conveniri coram iudice seculari? n. 4. 5. & 6. nisi ut n. 7.

SUMMARIUM.

Redditus Regis non sunt locandi personis Ecclesiasticis, nisi idoneis laicis fidejussores praestiterint.

Ibi, a clericis ꝛ personis Ecclesiasticis l. 2. tit. 11. part. 5. id de Episcopis & clericis regularibus & de religionis, disponebat, ex quo glof. illa vers. clerici, dixit secus esse in clericis ꝛ secularibus ut in cap. 1. & cap. pervenit & c. constitutus de fidejussoribus, ubi vide Abb. & DD. sed ex l. 46. tit. 6. part. 1. idem videtur disponi quoad clericos seculares, ut neque conductores neque fidejussores possint esse reddituum regalium, ubi glof. attendentes, allegat ad hoc cap. 1. ne cler. vel mo. dicens, quod si conductori successerint bene possunt remanere in conductione: sed ex tex. in authentica de Sanctis Episcopis 9. alium, collatione 9. utrumque prohibetur clericis, ut not. in cap. 1. de o. ligat. ad rationes, & in cap. 1. de pastoral. tenet Bertach. de Gabal. 3. par. n. 1. sed dicendum est quod clerici regulares & religiosi omnino prohibentur, clerici tamen seculares prohibentur esse tales fidejussores, sed si de facto fidejussuerint ꝛ teneantur, & valet fidejussio, ut probat text. in dist. 1. 43. ubi glof. valdra, allegat ad hoc text. in dist. cap. 1. & cap. consi-

ÓNOMAS DE PERCEVO LEON
RAL DE BIBLIOTECAS

TITULUS UNDECIMUS.

De los arrendamientos de las rentas reales de por Mayor.

Superiori titulo dictum est, quibus personis prohibitum sit locari Gabellas ac redditus Regios, nunc autem in nostro & sequenti Quibus modis locanda sint declaratur, & primo in nostro titulo, cum pro majori locantur, tanquam principali modo.

IN LEGEM PRIMAM.

- 1 Gabella & Regii redditus locantur, & non venduntur, ubi & quod contractus hic proprie vocatur locatio, & conductio, & quod in publica subhabitatione & per tempus triennii fieri debet.
2 Latius dicitur an hec Gabellarum conductio tractus dicatur locatio & conductio, an vero venditio, & cum sequent. numeris & num. 4. conclusiones ponuntur.
3 Locatio & non venditio est, cum pretium pro fructibus datum per singulos dividitur annis.
4 Verbum, cmo, exponitur quandoque pro conducto.

SUMMARIUM.

Declarat lex nostra, que sit locatio de por mayor, & que de por menor.

Li. Jos. Arrendamientos de maestras rentas. Ex iis verbis colliges clarissime hic probari, quod Gabella & alii redditus & Regii locantur, non vero venduntur, & sic proprie contractus hic dicitur locatio & conductio, non vero emptio & venditio: ut probatur ex l. puer, & in l. fin. C. de v. litigatib. & l. 7. tit. 2. part. 5. ubi dicitur quod in subhabitatione publica hec fieri debent, & per tempus triennii, non vero in amplius locati. licet l. 4. C. de vellig. ut advertit gloss. pen. in ead. l. 7. non dicit, nisi quod non locentur pro minori tempore triennii, & eo finito iterum subhabentur, & in l. sequente u. 7. repetitur, sed an locatio vel venditio dicitur hec Gabellarum & reddituum Regiorum, & quamvis Berrach. de Gabell. in 2. part. in pri. succincte transeat quod sit locatio, tamen ex dictis per Ripam. in stat. de posse in 2. part. de privi. conest. a. num. 45. usque ad para. 67. hoc optime disputatur, & tandem resolvit quatuor casus. Primus est quando contraheutes non sunt ubi verbo locationis & conductionis. neque verbo emptiois & venditionis: puta si dictum fuerit communis concessit Alexio Piperi Gabellas usque ad decem annos pretio decem & sex

mille florenorum singulo anno, tunc enim omnes concordant, quod in dubio dicitur contractus locationis, ubi pretium pro fructibus percipiendis divisum reperitur, secundum gloss. l. 2. C. de per. Emphyt. nam & quamvis ubi sit mentio de pretio, emptio & venditio intelligitur, non tamen ubi per annos & in singulos annos pretium & pro quolibet anno dividitur, nam tunc locatio est, que & in pecunia numerata consistit secundum Anton. Gomez tom. 2. varia cap. 3. num. 3. Secundus casus est ubi fit mentio de locatione & conductione in singulos annos pro quolibet anno tantum, tunc enim clarum est esse locationem, nam si in casu precedenti ubi non fit mentio de locatione neque de emptioe in dicto casu inducitur locatio, multo magis in hoc secundo inducenda est, & in hoc etiam omnes concordant, secundum Ripam ubi supra num. 15. ubi inquit hoc esse verum si locati sunt fructus terre pro certo pretio singulis annis, si pro uno pretio simul prestando pro omnibus annis, siue locatio sit facta pro uno anno, cum Paulo de Castro, contra Bald. ibi allegatum. hoc autem ultimum de uno anno intelligo verum esse quod sit locatio, quoties fructus locati ex aliquo fundo, vel herba ex prato vel defensa non sunt demonstrata esse herba tempore contractus locationis, sedus vero si eorum adite tunc temporis demonstratio, nam tunc etiam si utamur verbo locationis & conductionis erit venditio & non locatio, quasi tunc id quod demonstratur venditur, ut argumento cap. 26. novarum punitionum Gabellarum, succincte dixit Lafare, de decim. vend. cap. 2. num. 54. qui a. num. 46. incepit materiam cognoscendi an esset locatio vel venditio, sed consule quidem & intricata, ideo doctrina Francisci a Ripa ubi supra sequenda est, que utilis sunt scire ad sciendum an remissio pensionis facienda sit ob facultatem, vel non, vel Gabella solvenda sit & debeatur. Tertius casus est secundum Ripam ubi supra. num. 55. cum sequatur aliquibus, quando partes ubi sunt verbo emptiois & venditionis, & tunc inquit quod si civitas vendiderit redditus & proventus datorum consilio pretio in singulos annos, vel mensis, quod erit locatio, & non venditio, & hec est communis opinio secundum Ripam, & hec est communis opinio secundum Ripam, ubi supra num. 56. Neque obstat quod sonet in venditionem,

venditionem, quia magis est attendenda veritas & natura contractus, quam verba, l. si insulam. ff. de pre. verb. l. si olei. C. locati, nam verum emittit exponitur quomodoque pro conductu, l. si hi qui Colocat. l. ea lege & locati. ff. eod. Neque etiam obstat quod celeriter vendi spes, quia istud non est verum, quando empti sunt redditus percipiendi, cum intelligantur empti fructus soli communiter percipi, l. interdum. ff. de verborum obligatione, sed in unico pretio pro omnibus annis, & tunc venditio est, ut communem cum Bart. testatur Ripa ubi supra. num. 47. que tanquam communis sequenda est, ex quibus Ripa ibidem. num. 68. usque ad 66. exclusivè plura inserit, & Berrach. de Gabell. 2. part. num. 43. cum sequent. pluribus de iis tractat. Eric quartus & ultimus casus, quem ibi Ripa ponit in num. 66. quando contraheutes in contractu ubi sunt promissive & simul, verbo venditionis & locationis, siue pretii prestatio dividatur in singulos annos uniformiter, siue constitutum sit unum pretium pro toto tempore, quia si subjecta materia magis convenit locationi, quam venditioni, erit locatio, & non venditio, & hec mihi per hos casus videtur iuridica distinctio, cum Ripa ubi supra a. num. 53. usque ad 66. ex quibus habes duas conclud. veras & tenendas meo iudicio, prima quod si Rex vel communitas vel persona quedam concessit Titio Gabella vel fructus fundi usque ad decem annos pretio 1000. florenorum singulo anno, si oritur verbo locationis, vel nullo verbo locationis, vel venditionis usus est, vel etiam si utatur verbo venditionis, vel promissive & simul locationis & venditionis locatio est & non venditio, & sic remissio fiet, & Gabella non solvetur si fructus alicujus fundi vel herba deflexa per decem aut plus vel minus annos cedantur vel istem si pro uno anno si fructus erant tunc demonstrati. Secunda conclusio est quod si fructus Gabella vel fundi vendiderim pro pluribus annis, uno tantum pretio, utens verbo venditionis tunc venditio est & non locatio, tum quia verbo, venditio, usus sum, tam etiam, quia pro uno pretio pro singulis annis, tum etiam quia vendita spes videtur, & licet iste casus difficultatem possit habere, quia fructus non sunt demonstrati, tamen, dictis considerationibus attentis, & quia communis opinio sic se habet, ut diximus, sic tenendum est de quibus post hanc vidi actum per Carroc. in reali. locati & eod. 1. parte, tit. de similitudine loca. in 4. quali. de per. eam & Menoch. de pre. sumpt. lib. 1. pre. sumpt. 104. quem post hanc scripta vidi, & sequitur Ripa velliga.

IN LEGEM SECUNDAM.

- 1 Gabella ac redditus alii Regii in subhabitatione publica locantur, & presentibus officialibus communis.
2 De subhabitationis forma ac modo remissive.
3 Gabella si per preconia non subhabentur, an valebit subhabitatio.
4 Gabella tradenda est plus offerenti, numero 14. ut ibi.
5 Desipere alium etiam intra dimidium non licet in conscientia.
6 Gabella locanda an liceri possint non idem. Azevedo in Recopilacionum. Tom. VI.

- 7 Gabella an per tres annos locanda sint.
8 Offerenti in subhabitatione an possit offerre.
9 Offerenti notario vel precanti an obligetur.
10 Oblatione facta in prima subhabitatione an sit danda secunda delatio, ut alius plus offerat, subhabitationis tempus licet iudici vel officiali auferre non vero minere.
11 Pava fraudantium Gabellarum an veniant in venditione, vel locatione Gabellarum, & quid veniat in contractu locationis Gabellarum, & quid si culpa locatoris locatio non matur.

SUMMARIUM.

Redditus Regii in subhabitatione publica locandi sunt, & dandi majori pretium offerenti.

Li. Si hapan por pregonos, ut & in l. 4. tit. sequenti, & sic in subhabitatione publica, prout quotidie fit, locantur redditus & Regii ut & disponebatur ex test. in l. si temporaria. C. de fid. instr. & per. hof. ff. lib. 10. ubi gloss. & Doct. & gloss. in l. 1. eod. tit. & lib. & ibi Platea. text. in Authent. hoc jus preceponum. C. de Sacros. Eccles. Bald. in l. orda. col. 1. C. de execut. rei jud. & l. 3. infra tit. seq. text. in l. 7. tit. 7. part. 5. ubi gloss. hec iura. & l. 45. Gabellarum ad hoc allegat & est. l. 1. tit. 14. infra isto lib. quam attente leges, nam in pri. videtur dicere, quod non ponantur in precepono redditus, & intelligitur enim in locis minimis, qui non habent triginta vicinos, sedus aliunde, ut in eadem lege probatur, que formam & ordinem preceponandi & ponendi siueles & collectores describit, & debet talis subhabitatio fieri presentibus officialibus communis l. fin. & ibi Bald. C. nova vellig. impo. non poss. & ita servatur in pract. prout asserit Berrachin. de Gabell. 2. part. num. 17. & de subhabitationis forma ac modo, & vide per Bart. & DD. in l. si tempora & in dicta authentica hoc jus preceponum & Bart. in l. licitatio. ff. de pub. & vellig. & vide Specul. de citatio. 5. si quis cor. si vera subhabitatio. & videtur ac vitem tractatum fecit de subhabitationibus, Jodocus Damhouderi, ubi in quibus casibus & cum quibus requiritur subhabitatio, & de ejus forma & modo & plures questiones circa hec ibi videbis qui desumpte a Berrach. de Gabell. 2. part. num. 17. cum pluribus seq. & num. 23. an requiritur secundam subhabitationem ut detur plus offerenti. Sed an si per preconia non subhabentur valebit & subhabitatio, crederem quod non, quia hec est forma substantialis, & sic vitatur omittio ejus, item ex. l. 4. infra eod. videtur, determinari.

Ibi. T que se san otaradas al que mas diera por ellas, ut probatur in dict. l. si tempora. C. de fid. instr. & per. hof. ff. lib. 10. gloss. oami in l. 1. C. eod. tit. & lib. & Berrach. ubi supra. num. 20. quem allegat ad hoc Casianus in consuet. Burgon. tit. de Gabellis. num. 11. imo & obligatus est & cogitur ex officio preceponens & habere sic illi tradere plus offerenti ut voluit Bart. dict. l. si tempora. num. 4. & ibi Platea & alii & Roma. ff. de p. 762. incipitenti scilicet, & ibi Addit. dum tamen iustum non excedat pretium, si velis illud an conscientiam habere, nam licet improbitus & venditoribus & contraheutibus ad in vicem

vicem se decipere, licere dicatur, dum non sit ultra dimidium iusti pretii, in foro tamen conscientie et id non licet maxime Ecclesiis & Ecclesiasticis personis qui debent esse aliis in exemplum, ut in proposito latè defendit Iodocus ubi supra cap. 5. num. 2. cum sequuntur pluribus, & in proposito nostrum probatur in dict. l. si tempora, & Glol. l. 1. C. eodem tit. de fide instr. lib. 10. ideo iudicibus & rectoribus civitatum consulo ne nimis (dum Regi & civitatibus consulerentur) res eorum locando vel vendendo plus iusto pretio, animabus & conscientiis suis nocent, Regis enim conscientiam illasim videri, dici potest, cum ipse nequiter administratores se habere nolit, ipsi tamen si aliter fecerint, sibi imputent, ideo licet hæc lex dicat, quod plus offerenti detur locatio dum videtur iusto esse subhastata, alios fuasionibus & Rogibus, & plerumque falsis verbis, & mendacibus non alliciant ad plus offerendum. Sed quoniam hæc omnes dicunt, cum nihil proficiant, & contrarium quotidie fiat, seil eis responderi poterit, quoniam ne oneras conscientiam, ideo qui habet aures audiendi audiatur, & dixi l. 4. titulo 5. numero 28. lib. 7. supra. sed cum text. hic dicat quod dentur redditus si illi qui plus obulerit, dabitur ne infami i dixi in l. 2. titulo, præcedentis. Sed an non idoneo locabitur redditus Regius, & visitetur, quod sic, quia lex nostra solum requirit, quod plus offerenti detur, & non dicitur, & idoneo, ergo. Sed contrarium est dicendum maxime in redditibus iis regalibus, & probatur ex l. qui satisficere, §. plane, ff. de iudic. §. ex l. arbitrio ff. qui satisficere cog. & ex alius adductis per Iodo. in dict. 19. tit. de subhast. copia. num. 8. cum sequentibus, & legibus nostris Gabellarum & maxime præcedentis tituli cautum est, & ex l. 1. §. cum sequentibus. tit. 2. infra eodem, & tradit Bertachin. in supra, num. 20. ubi inquit quod si non facillidè reverti potest ad antecedentem licitatoreni pro ut & legibus nostris statutum reperimus, & nota quod secundum dict. l. 7. tit. 7. part. 1. solum per tres annos redditus Regii locandi sunt, & idem esse de iure communi, inquit Bertach. de Gabel. 2. part. num. 16. Cassaneus in consuet. Burg. tit. de Gabellis, num. 10. & hodie id disponitur, & quando fieri debeat per cap. 6. novarum punctuatio-nium, sed an offerens in subhastatione potest penitere, diximus late in l. 4. tit. 1. lib. 7. supra. num. 26. de quo ultra ibi allegatos, agitur per Francisc. Claper. in censure casuum fiscal. causa 3. quæst. 1. numero 7. cum sequentibus, & per Iodo. in tract. subhastat. cap. 5. num. 17. & clarior per Bertachinum, de Gabellis, 2. part. num. 21. & res hæc quoad Regem per l. 1. tit. sequent. distincta est ut diximus in dict. l. 4. ubi te remitto, ne bis idem repetamus, & etiam Gironvia de Gabel. 2. part. §. 1. num. 20. cum sequentibus. Sed an offerens in subhastatione Gabellarum notario vel præconi vel obligetur, dicendum est quod sic, cum Bart. in l. ieratio in princ. de publ. & cens. quod mirabile esse dicit Bertach. de Gabel. 1. part. num. 21. & Iodocus ubi supra, num. 14. & alii relati per Carroc. in tract. locat. & condic. 3. parte, de locutione vellig. quæst. 3. num. 4. qui post hæc scripta ad manus meas per-

venit, & mirabile quod per positionem elicti, vel bannigium periciatur contractus & obligatio causetur, cum aliis requiratur presentia partium & temporum continuas. l. 1. ff. de verborum obligatione: sed mirabilis res est quod contractus valeat cum in certa persona contra legem, in eimentis, de contrahen. empt. & tamen in casu subhastationis non videtur factum ex intervallo, quod fit intra tempora subhastationum, neque requiritur presentia persone cum sufficiat ire ad præconem, vel illum de quo dicitur in præconio, & præco sit organum & nuntius domini rei vendite, per quem dominus ipse vendere videtur, quasi per certum nuntium picam & organum, & idem tradit Iodocus in dicto tractatu de subhastat. cap. 3. num. 4. & Corneus cons. 29. col. 1. §. 2. volumin. 4. & an siquis obtulit in prima subhastatione & termino, utrum sit danda & secunda dilatio, ut alius plus offerat, vide Barac. de Gabel. 2. part. num. 23. cum sequentibus, & Cassaneus in consuet. Burgens. tit. de Gabellis, num. 27. & nota quod subhastationis tempus licet iudici vel officiale augere non vero minuire ut dixi in dict. l. 4. titulo, §. lib. 7. sed an pœne fraudantium Gabellas veniant in venditione vel locacione Gabellarum, sic quod sic etiam si nihil de hoc dicatur dummodo aliud in contrarium dicitur non sit, secundum Bertach. de Gabel. 1. part. num. 36. ubi num. 41. cum sequentibus, tradit quid veniat in contractu locacionis Gabellarum, & quid si culpa locantis non utitur locacione.

IN LEGEM TERTIAM.

1 Regii redditus de iure communi per 20. dies subhastandi erant, num. 1. ubi eorum quibus debet eorum subhastatio fieri.

SUMMARIUM.

Assignatur tempus in quo calculatores Regii tenentur reddere Regis & Gabellarum locare, & subhastare.

Ibi, A veynte dias de el mes de septiembre de cada un año. Junctis verbis sequentibus. T dentro de quaxata dias siguientes despues que los pusieren en precio las tenz. en remat. das. De iure communi per viginti dies subhastandi erant Regii redditus, secundum glo. ordinis in l. 1. C. de fide instr. & jur. hos. ff. lib. 10. in authentic. hoc jus portatum. C. de Sacrosane. Eccles. Iodoc. in dict. tract. de subhastat. c. 5. num. 1. & Bart. & Ang. relati per Bertach. de Gabel. 2. part. numer. 17. ubi & Bart. in l. si tempora ad fin. C. de fid. instr. & jur. hos. ff. lib. 10. inquit, quod non potest subhastator rerum fiscalium ante dictos viginti dies translatate, quia augere non vero minuire potest tempus istud, debetque subhastatio fieri presentibus officialibus communis, quoties subhastantur Gabella civitatum & locorum de par. minor. ex tex. in l. fin. & ibi Bald. C. rev. vellig. nup. non pos. & Bertach. dict. num. 17. nam si de par. major, subhastaretur coram calculato-ribus Regis ex text. nostro & ex toto hoc titulo subhastari debent intra tempus nostræ iuris, qui in hoc servandus est.

IN LEGEM QUARTAM.

1 Subhastatio est facienda in loco publico.

DE lege. 4. sequent. vide dicta in l. 2. supra eodem, & vide leges parti allegatas per Avendaño in dictionario ver. almoneda, in princ. probantes quod subhastatio est facienda in loco publico, ut inquit lex nostra.

IN LEGEM QUINTAM.

- 1 Dies subhastationi formati abbreviari non potest per officiales ad subhastandos redditus regios positos & ibi quod termini extra-judiciales peremptorii sunt, licet non dicatur.
- 2 Offerenti plus intra terminum assignatum ultima subhastationi admittendus est, licet subhastata sit Gabella. In fisco id speciale est, secus in aliis non privilegiatis, sicut fisco, quia in eis non intelligitur conditio nisi alius meliorem conditionem attulerit.
- 3 Non intelligitur conditio nisi ut ibi.
- 4 Subhastatione ultima facta nullus alius est admittendus, etiam in continenti plus offerens, nisi ut ibi.
- 5 Offerenti plus intra terminum signatum, si intra illum major licitator appareat admittitur cum condicione, quod terminum signatus prorogatur usque ad talem diem.
- 6 Fiet, nisi ut ibi.

SUMMARIUM.

Tabellis de rentas notificare debet calculato-ribus majoribus signatum diem pro ultima subhastatione sub nostra legis para, ut ipsi assignent secundum quod in lege nostra disponitur.

Ibi, Los remates de nuestras rentas se hagan en el mesmo dia que para ello fuere señalado. Pondeta dictionem illam, en el mesmo dia que para ello fuere señalado, ut intelligas quod dies ille & abbreviari non potest per officiales positos ad subhastandos redditus regios prout in l. 3. supra & tradit Bart. & ibi ejus Addit. in l. si tempora. C. de fide instr. & jur. hos. ff. lib. 10. n. 1. quia ut ibi dicit Bart. n. 6. illi termini extrajudiciales intelliguntur peremptorii, licet hoc non adjiciatur, adeo ut si ante terminum signatum redditus alicui subhastaverint, si alius post hoc, intra tamen terminum illum appareat & plus offerat, admittendus est & ex textu in dict. l. si tempora, ubi Bart. ita illum text. summat, & omnes ibi ubi Placca, inquit, hoc esse ob fisci privilegium, secus in aliis venditionibus & locacionibus aliarum civitatum, quæ loco pñ vatorum habentur, l. cum qui vendit. ff. de verborum sign. in quibus non intelligitur hæc conditio, & nisi alius meliorem conditionem attulerit, sicut intelligitur in fisco, ut & inquit Claperius in Centur. cons. fiscal. caus. 3. quæst. prima, numero quarto & sexto. nisi de hoc privati ij habeant privilegium, vel statutum, ex textu in l. Lucina. §. fin. ff. ad municip. leg. prima & secunda. C. de venat. rev. civit. lib. 17. ex quo infero, quod si præco dicit quod ad talem terminum vel in tali die dabitur plus offerenti, idem

est in privato quod in fisco, quia militat eadem ratio idem dicendi in privato, quod in fisco dicitur.

Ibi, Después de hecho el remate a la hora suso dicha no se pueda rescibir paja alguna. ex his verbis notare poteris, quod etiam in continenti facto remate, aliquis appareat & offerat plus quod solet dici, en seguimiento de el remate, non est admittendus, & verba enim hæc exclusiva sunt, & consequenter post horam illam ubi fit dicta subhastatio ultima, nullus est admittendus, quantumcumque sit fisco, eo quod illi remanent alii termini apposti per l. primam, & secundam, & sequentibus, de las pujas, infra eodem lib. ubi admittitur plus offerens post dictam subhastationem, sed si leges ille non adessent, sed nota tantum, tunc utique non admittetur fisco ad recipiendum majorem licitationem facta dicta subhastatione, eo quod verba hæc, no se podrá rescibir, impossibilitant ad recipiendum, & consequenter, neque ex vi restitutionis admittetur fisco, licet de jure admittenda esset persona privilegiata, quæ postea petere in integrum restitutionem, ut in proposito inquit Bart. dict. l. si tempora num. 7. sed extra casum nostræ legis & in aliis quam Gabellarum locacionibus post subhastationem admittetur minor, & resp. per viam restitutionis secundum quod dixi in l. 1. tit. 1. lib. 2. sub. sed an si aliquis compareat intra terminum signatum subhastationi, & offerat majus pretium quam erat per alium tertium oblatum, sed id plus offerat cum condicione quod non fiat subhastatio die assignato, sed post octo vel viginti dies sequentes post diem assignatum poterit & admitti dicta licitatio, & videtur quod non, quia resultare videtur damnnum primo postori, qui videtur habere jus questum, in assignatione diei para el remate, & ex licitatione sua per subhastatores admilla, sed nihilominus crederem admittendam dictam secundam licitationem cum prorogacione temporis, quia licet minus non possit tempus, augeri tamen potest per officiales subhastatores, ut dictum est in hoc titulo: item quia licet lapsio termino constituto, non possit fieri de novo præconium, & dari alia dilatio, secundum glossam ubi Bart. & ejus Addit. nam, quinto in dict. leg. si tempora, tamen intra terminum illum id fieri optime potest, ex dictis, quod prorogari potest, & quia consistit favor, ut inquit Avendaño cap. 12. par. num. 2. in medio libro 2. & sic video quotidie fieri in subhastationibus publicis. Sed an si subhastatores diverint, quod tali die debeat fieri subhastatio per præconem, vel quod tali die & hora remaneat subhastatio facta, & sic, que de rematada la renta, us inquit lex nostra, in præconio, ibi, que bechos los pregoner que de rematada la dicha renta, an deveniente die illo & hora assignata teneatur officialis subhastator omnino subhastationem facere per præconem, vel si periret hora illius assignate possit augere ut minimum etiam alius non appareat & plus licitando & horam ac terminum prorogando, & in hoc dicendum est cum Bart. in dict. leg. si tempora, num. 4. per text. ibi, quod compelli potest officialis ad vendendum, vel locandam, si in præconio dictum sit, quod plus offerenti dabitur, sed si præco simpliciter

diceret, quicunque velit emere, veniat ad offerendum intra talem diem, neque adjiceretur, & plus offerenti dabitur, tunc non cogitur dare illi postori, etiam si alius meliorem conditionem non attulerit, quia ad hoc se non adstringit, potuit enim esse quod fuit factum ad explorandum valorem rei, magis quam ad vendendum, ut l. si servus in pohn. de condit. fur. sed an ipse licitator poterit penitens diximus in l. 4. tit. 5. num. 26. lib. 7. supra.

De lege. 6. quod praefertur licitatio facta coram Rege, dicitur in proposito facere dicta per dominum in re, si a sede in fin. d. prob. in 6. de proviso per Episcopum concurrando cum vicario ejus eodem tempore, et Probium de pensio. 1. par. quod o. 18. & per Arnul. Ruz. in irat. de jur. Regal. privilegio 16. num. 19.

De lege. 7. sequenti, vide quid in locatione de por menor, circa fide-jussiones, de quibus hic, in l. 8. tit. sequenti.

De lege. 8. quando & quo tempore in locationibus de por menor, debent praestari hae fide-jussiones, vide l. octavam in fin. tituli sequentis.

De lege. 10. quid in locationibus de por menor, in eadem & simili materia, agendum sit, vide l. 9. tit. sequenti.

IN LEGEM UNDECIMAM.

SUMMARIUM.

Conductor Gabellarum si non praestitit fide-jussorem & approbatores eorum, neque extraxerit recudimentum secundum dispositiones legum precedentium, potest redditus ille ad Regem redire, vel de novo praconizari, & id quod minus pro eo reperitur, recuperandum est a conductore non praestante fide-jussorem, & quid intelligitur esse la quiebra.

Ibi, Ordinem y mandamos, in ejus proposito cum redditus reducitur, a quiebra, vide qua diximus in l. quarta titulo quinto libro septimo supra in glossa qua majores, & tradit Benvenuto, de mercatura titulo de decutorib. num. octavo cum sequentibus pag. 331. in parvis, & quid in locatione de por menor, vide l. decimam & undecimam sequenti.

Ibi, Si requirit, idem disponitur in locatione de por menor, in leg. decima, in tra titulo sequenti, & hoc in casu in quo hic loquitur procedit scilicet cum redditus reducitur in publicam & novam subbaltationem, secus cum reducitur ad iorno, scilicet cum antecedenti conductori tradenda est, quia sic Rex & administratores ejus volunt, tunc enim requiritur & citari debet tam in locatione de por mayor, ut in leg. duodecima, & decima quarta, infra isto titulo quam de por menor, & in leg. undecima tituli sequenti.

IN LEGEM DUODECIMAM.

1. Licitatores Gabellarum non liberantur per secundum licitationem alterius: non praestanti fide-jussore intra debitum terminum, licet secus in aliis.
2. Turnus factus de novo licitatore in alium debet

notificari illi in quem fit, & differi a quiebra, in fin. cum sequentibus & in l. sequente repetitur.

SUMMARIUM.

Turnus qualiter sit faciendus, si ultimus subbaltator non praestitit fide-jussorem, & approbatores intra terminum a jure descriptum.

Ibi, Fazer tornos, de un ponedo en otro, hic est textus probans quod licet prior licitator per obligationem ultimi & ejus acceptationem liberatus est, sive dicatur in praconio quod plus offerenti dabitur, sive quod si melior conditio offeratur liceat ab emptione resilire ex dictis per Bart. in l. si tempora. C. de hds infra. & para hals fsc. libro 10. quem & Boher. decisio 248. columna tertia refert. Clapertus in Centuria causarum fiscalium causa 3. quaestio prima, numero septimo, octavo, & nono; tamen in conductione reddituum Regiorum, haec cessant: non enim per majorem licitationem etiam acceptatam liberantur praecedentes licitatores, sed tenentur utique si redditus locatus reducatur ad turnum inter licitationes ob non praestatas fide-jussiones in tempore legalis, vel ob non datos approbatores, ut ex l. nostra & aliis hujus nostri tituli & sequenti clarissime patet tam in locationibus de por mayor, quam de por menor de quibus & lege in precedenti diximus, & tradit Clav. in conf. Burg. tit. de Gabella, num. 22. ubi num. 26. inquit, quod si primus conductor Gabellarum locet alteri, & primas aufragiat, vel non sit solvendo, potest recurrere ad secundum.

Ibi, Despues de passados los cinco dias, de quibus in l. 7. & 8. supra eodem & in de por menor, in l. 8. tit. sequenti.

Ibi, Los sextos dias, de quibus in l. nona supra, eodem, & in locatione de por menor, in dist. 1. octava tituli sequenti, & in l. 11. ibid. qualiter fiat turnus in iis de por menor, & nota ad has leges de turno tractantes, quod sit turnus de uno licitatore in alium precedentem, & cum hoc sit debet turnus notificari illi, cui tribuitur, & in hoc differit ab illo, quod vere vocatur quiebra, & de qua in l. 11. supra eodem, & in de por menor, in l. 10. tit. sequenti, nam vocatur de quiebra, & vere cum dominus redditus vult sibi potius eligere, ut remaneat redditus locatus apud se, praconizando illum de novo, ut si minus locetur quam antea erat locatus, illum minus solvat licitator ille, qui non dedit fide-jussorem, & abonatores in tempore, & ad hoc non citatur talis licitator, neque ei notificatur, eo quod remanet redditus penes dominum, sed cum sit turnus, tunc quia redditus remanere debet illi & cui turnus sit, debet ei notificari, ut praestet fide-jussiones in tempore a lege nostra constituto, quod si eas non praestiterit, reducitur redditus ad antecedentem licitatorum, & ille qui non praestitit fide-jussorem solvir illud quod minus valet redditus, ex eo quod reducitur ad alium antecedentem licitatorum, qui in minori pretio redditum talem licitaverat, & isto modo intelliges has leges.

IN LEGEM DECIMAM-QUARTAM.

IN LEGEM DECIMAM-OCTAVAM.

SUMMARIUM.

Turnus notificandus est illi licitatori & conductori, in quem redditus devolvitur, ut intra tempus nostra legis praestet fide-jussorem, & quomodo facienda est haec notificatio declarat lex nostra.

Ibi, Le sea notificado, idem disponitur in locatione horum reddituum de por menor, in l. 11. tit. sequenti, quod secus est cum vere redditus revertitur & devolvitur ex quiebra, tunc enim nulla requiritur notificatio, ut in l. 11. & 12. supra eodem diximus.

IN LEGEM DECIMAM-SEPTIMAM.

1. Valeat locatio duorum reddituum regalium uno pretio subbaltata, & qui tunc declarabit.

De lege. 17. nostri tituli qua est 50. quaeterni Gabellarum facit mentionem Mincha. in lib. 2. de successione, creatione, s. 14. num. 215. & Lafare cum referens, de decim. vendi. cap. 18. num. 20. ad hoc quod valet locatio hae facta duorum reddituum uno pretio patitur utroque locando & etiam conductor non declarat intra quinque dies nostrae legis, quanto pretio unumquemque redditum conduxit, eo quod Regii calculatores lapsis iis quinque diebus non facta dicta declaratione per conductorem, possunt eam facere, ex legis nostrae permissione, & valet, & hoc est sine dubio.

TITULUS DUODECIMUS

De los arrendamientos de las rentas reales de por Menor.

Cum superiori titulo dictum sit de locationibus reddituum Regiorum de por mayor, nunc consequenter fuit necesse videre de locationibus dictorum reddituum de por menor.

Leges istius tituli brevissime sunt explananda, cum in titulo precedente sint multe eis similes in locationibus de por mayor, ubi aliqua diximus, que hic dicenda forent, nisi ibidem apponerentur, ideo parum immorabimur in hoc titulo.

IN LEGEM TERTIAM.

- 1. Subhastatio publica facienda est in rebus publicis, licet non sint in rebus privatorum.
- 2. Praconia debent intervenire.

SUMMARIUM.

Redditus Regii pro minor locati non possunt, nisi eorum subhastatio de rentas & per praconia in publica subhastatione.

Ibi, En publica almoneda. Nam licet in locationibus non requiritur subhastatio secundum glos. l. quandoque non, per l. l. C. de vend. rer. civi. l. 1. hoc est in rebus privatorum, locus est in publicis ut per Rebus. 2. tom. cons. Franc. tit. de pracon. l. 4. num. 32. & tit. praconia dicitur.

Ibi, Y por pracones, ita quod non sufficiat publicè vendi nisi praconizentur. De quibus praconis plura dixit Rebus. 2. tom. cons. Franc. tit. de pracon. & vide quae diximus, in l. 2. tit. precedentis.

IN LEGEM QUINTAM.

SUMMARIUM.

Nullus conductor de por mayor locans redditus Regios de por menor potest promittere promissa ad annos futuros de quibus non habet recedimentum.

Ibi, Ordenamos, Similis est legi finali tituli sequentis ubi aliqua dicemus.

IN LEGEM SEXTAM.

- 1. Divisio debiti inter conductores facta an nocet creditoribus in in solidum contra quemlibet agere non possunt?
- 2. Conductores plures Gabellarum si dividant societatem, & administrationem, quomodo tenentur sicut ad pretium?

- 3. An & tunc tenebitur unus alteri lucrum communicare?

SUMMARIUM.

Ubi in aliqua provincia sint plures conductores de por mayor, quomodo poterunt de por menor dividere & facere redditus hos Regios?

Ibi, Que en el partido de uviere muchos arrendadores. Sed est questio singularis, an divisio inter conductores facta nocet creditoribus, qui possunt in solidum agere contra quemlibet debitoribus? tradit Specu. de judi. s. 4. vers. potest esse & Bart. in l. si s. i. ff. si cert. pet. & iterum in l. inter eos de fidejussor. l. si creditores cum glos. C. de post. Bertachin. de Gabel. 2. par. num. 29. ubi num. 28. querit etiam, si plures conductores Gabellarum dividant societatem & administrationem, quomodo tenebuntur sicut ad pretium et inquit quod si sine consensu filii dividerunt, tenetur quilibet in solidum, & alter pro altero, si vero cum consensu filii dividerunt, tenetur quemlibet sequitur, in parte sua. l. licitatio, s. socii & ibi. DD. ff. de publica. ubi inquit Angel. & Joa. Imol. quod si dividerunt animo dividendi non tenetur lucrum unus contra alteri communicare, secus si gratia commodioris usus per notata in l. Caius. de leg. 2. & in l. 2. de adm. tm. tenet Petrus Vval. in tract. de societ. 11. part. questio. 19.

IN LEGEM SEPTIMAM.

SUMMARIUM.

Transferens in alium redditum de por menor remanet adhuc obligatus usque ad non conductores de por mayor sine contenti de fidejussoribus a persona in qua translatio fit dicitur.

Ibi, Por quanto tenemos dispuesto en los arrendamientos de por mayor, ut in l. 18. tit. precedentis, dictum & dispositum est, & sunt iustae dispositiones

De los arrendam. &c. Ley VIII. y IX. 31

IN LEGEM UNDECIMAM.

- 1. Conventiones facta a primis conductoribus an sint observanda per secundas.
- 2. Per quod tempus durent.

SUMMARIUM.

Conductore minore non satisfaciendo de fidejussoribus qualiter fiet tunc inter licitatores praecedentes, & an tunc valeant pactiones facta per licitatores?

Ibi, mandamos, idem in locatione de por mayor, disponitur in l. 14. tit. precedentis.

Ibi, Y si algunos pnedores de mayores quantias. Ille est vericulus finalis nostre legis, in quo de conventionibus factis per licitatores tractatur, an sint servandae per secundos conductores & licitatores, & in hoc ex lege nostra & ex l. 13. & 14. hujus nostri tituli & ex l. 14. & 16. ult. sequent. Parlado, in l. 1. rer. quodid. cap. 3. s. 7. num. 21. cum sequent. sequendo legum harum vestigia distinctione procedit, quod aut hujusmodi conventiones factae sunt a priore conductore antea quam expeditam haberet conductionis tesseram, vulgo recedimento deemborgado, & tales conductiones tanquam factae a non parte non obligant conductorem secundum, sed in ipsius potius postum erit arbitrio, ut cum illis stare velit, nec ne; in vero priori conductor expedita conductionis tessera data fuerit, secundum hie conductor stare omnino tenetur conventionibus illis ab illo priore factis, ex text. nostro, ceterum, si ha conventiones factae fuerint a conductore habente expeditam conductionis tesseram, omnino ratae sunt, & illis parere tam contrahentes, quam secundi conductores tenentur, ut in dictis legibus 13. & 14. nostri tituli, & in l. 14. & 16. tituli, sequentis disponitur, durabuntque tales conventiones tantum quoad usque duraverit tempus conventionis, & non ultra, ita ut si secundus conductor in plures annos quam erat prior conductione adjectionem fecerit, ejusmodi conventiones ultra tempus prioris conductionis vim non habebunt, juxta l. cum Hermes. C. locati, ita Parlador, ubi supra, num. 23. idque est sine dubio, & tradit succincte de iis Lafare, de decim. vend. cap. 18. num. 88. licet aliud de jure communi esse asserit Firmin. relatus per Girondam, de Gabel. 2. part. in prin. num. 21. & 23.

IN LEGEM DECIMAM-TERTIAM.

SUMMARIUM.

Redditus Regii, per minus hoc est per menor locanda, praconizande sunt ad minus per sex dies ante primam subhastationem: aliter enim subhastatio erit nulla & remanebit via licitandi aperta.

Ibi, Ordenamos, legem istam allegat Minchalea de successon. creatio. lib. 1. s. 14. numero 118. eam declarando secundum impressionem Salmantianam, ut eam refert Lafare, de decim. vendi. cap. 18. num. 20. sed secundum meam impressionem

dispositiones tam Regi, quam conductoribus convenientes & salutifera, tum ne sit licitum conductori per translationem Regi praedicate, tunc etiam ne conductor transferens, remaneat in damno & obligatione, si ille in quem translatio facta est de fidejussoribus conductoribus majoribus vel Regem & ejus calculatores contentos fecerint.

IN LEGEM OCTAVAM.

- 1. Conductores Gabellarum si intra terminum debitum fidejussiones non praestiterint compelli possunt eas prestare.

SUMMARIUM.

Que fidejussiones sunt praestanda per conductores de por menor conductoribus de por mayor declaratae lex nostra & intra quod tempus.

Ibi, Mandamos que los arrendadores menores. Idem in conductoribus de por mayor, disponitur in l. 7. tit. precedentis.

Ibi, que las ayen de dar y den dentro de diez dias, in locationibus vero de por mayor, intra quod tempus debent hie fidejussiones praestari, vide text. in l. 9. tit. precedentis & si fidejussiones ad non praestiterint intra hoc tempus compelli ad hoc possunt per Claperium in cens. causa. ff. causa septima, questio unica.

IN LEGEM NONAM.

SUMMARIUM.

Conductores menores qui fidejussores non praestiterint secundum quod in lege precedente dictum est, amittunt promissum, & quartam partem licitationem lucratarum.

Ibi, Mandamos, idem in conductionibus de por mayor, dispositum est in l. 10. tit. precedentis.

IN LEGEM DECIMAM.

SUMMARIUM.

Cum conductor minor non satisfacit de fidejussoribus major conductor potest redditum sibi ipsi assumere, vel illum ad subhastationem devolvere secundum legis nostrae formam.

Ibi, Las pnedas tornar al almoneda. & sic devolvere illas ea quibus, ut diximus in l. 4. num. 26. tit. s. l. 6. supra, & in hoc lib. 9. iterum, & tradit Benue. de marcatur. tit. de deoctor. num. 8. cum sequent. pag. 311. in parvi.

Ibi, Sin requerir al arrendador, vide quae diximus in l. si, tit. precedentis pro intellectu horum verborum hujus legis cum aliis quae in hoc videbantur contrarie: nam ibidem eas & nostram declaravimus, & lex nostra loquitur cum reductor & devolvitur redditus Regius ad subhastationem, vulgo en quibra, lex vero sequens loquitur cum reductor ad turnum & sic al totum.

impresionem Venetiis factam anno. 1564. nihil videri de hac lege distille reperire potui.

IN LEGEM DECIMAM-QUARTAM.

SUMMARIUM.

Conductor de por mayor si voluerit conductori de por menor tollere redditum conductum, qualiter & quomodo id fieri poterit, & an valeant conventiones facta declarari lex nostra.

TITULUS DECIMUSTERTIUS.

De las Pujas y prometidos.

Et cum superioribus titulis duobus dictum sit de locationibus de por mayor, & de por menor, nunc immediate venit declarandum quanam licitationes post admitti possint, & que promissa preberi ut conductores alliciantur ad majorem imposturam faciendam.

RUBRICA.

- 1. Licitationes dicuntur pujas & a quo verbo deriventur.
2. Licitator est, qui auget pretium.
3. Licitatio est actus licitandi, id est ipsa auctio.
4. Additio est augmentum pretii vel mercedis.
5. Paltum additio in diem semper inest in venditionibus vel locationibus fiscalibus.
6. De promissis remissio.

Ibi, Pujas. Quae licitationes vocantur, & licito, vel liciteo, id est rei in publicis venditionibus expositae subhastantur, l. arbor. §. 1. ubi qui de subhasto licere cogitur, ff. cum dividendo, unde licitari est tale pretium augere & cum videlicet altercantur invicem emere volentes, l. item quod distum in ff. de re adu. l. ubi deinde prior emptor adversus eum licitatus sit, & animos licitatus, in l. si pignori, ff. famul. hered. & sic licitatoris est, qui auget & pretium, l. locatio §. reliquorum vel legalium ad irrevocandam conductorem antequam superiori conductum satisfactum admittendi non sunt, ff. de publica licitatioque est adu. ipse & licitandi, id est ipsa auctio, d. l. licitatio. l. si ubi per licitationem vilium eam accipiat, ff. de alienat. jud. l. §. si sine de minor, l. nam ad licitationem ff. famul. hered. l. item Laber, §. ibidem. C. cum dividam, in ff. De quibus multa scripsit Rebus, tom. 2. cons. Franc. tit. de prason. & licitator & subhastatio & vocatur etiam additio, & quae est augmentum pretii vel mercedis, & quod post venditionem, vel locationem subhastata, perfectam illico vel ex intervallo infra tempora constituta offeratur venditori vel officia-

Ibi, Quae las iguales y eventuales, vide quod diximus in l. 11. tit. praedictoris in glos. fia. & l. 11. nostri tit. de lege. 15. tractasse Minchacem relatum per Lafarre, de decim, vend. capit. 18. non. 20. ibidem ipse Lafarre asserit attentam impressione Salmantica ipsius Minchace. Sed secundum meam, quae est facta Venetiis anno. 1564. nihil dicit de ea, & per haec titulus iste 12. remanet finitus.

li ad id deputato, ut colligitur ex l. Lucius, §. si. cum glos. admittendis, ff. ad municip. & per Claper. in cent. caus. fiscal. causa 4. quaest. un. n. 1. ubi inquit in venditionibus fiscalibus factis sub hasta, vel locationibus temporalibus, inesse semper istud pactum additionis §. in diem ut per Bart. in d. l. Lucius, §. fia. In eadem Rub. ibi, promittat, quid sit promissum dixi in l. 6. glos. ayen de puzar, tit. 9. supra isto lib. & de iis & promissis vide Fran. Lacam in tract. de fsc. 4. part. & Aven. 28. praeo. lib. 2.

IN LEGEM PRIMAM.

- 1. Licitationum solarium coram Rege, vel coram eius calculatoribus, quanam preferenda erit.
2. Licitationes duo si eodem tempore licitaverint, quis eorum preferatur.
3. Licitans per errorem magnam quantitatem an tenebitur.
4. Auctio facta contra legem, statutum, consuetudinem vel solum nulla sunt.
5. Renunciatio officii in favorem Titii si fiat cum clausula, & non aliter nec alio modo annullat contrarium dispositionem.

SUMMARIUM.

Auctio licitatioque coram licitatoribus majoribus, & coram redditum tabellione faciende sunt & non aliter.

Ibi, Tante sui lugares tenentes, qui quidem eandem tenent locum, sunt etenim eorum vicem tenentes, ac eandem potestatem habent sicut in locum tenentibus correctorum diximus

in l. 10. tit. 9. lib. 3. supra cum signatur.

Ibi, Ante menses constatores majores. Sed quid si si coram eis fiat per aliquem aliqua licitatio, & per alium & fiat etiam licitatio alia super eodem reddito coram Rege alio in loco existente, quoniam preferenda erit velle text. in l. 6. tit. 11. supra isto lib. & quid si eodem tempore duo licitaverint, & quis eorum preferatur, & in hoc Peregrinus, in tract. de privileg. fsc. lib. 6. tit. 5. n. 7. inquit Angel. in l. 1. C. de fide instr. & Jur. haff. fsc. lib. 10. sentisse, locum esse gratificationi, ego tamen in meo libro licet est de novissima impressione non inveni Angel. hoc dicere, inquit tamen ipse Peregrinus, ibidem quod veteri conductori assentiri ratio congrui suadet, in camera tamen, dicit moris esse ut denuo subhastentur, & hoc verius credo. Quid vero erit si per errorem secundum licitator putans primum in tanto posside, & non possit, licitavit & adjectionem fecit super illa quantitate an tenebitur, & in hoc glos. promittido in l. 3. §. tit. 26. part. 2. secus per Avend. cap. 12. praer. num. 6. in fin. lib. 2. plusibus propositis fundamentis pro hoc secundo licitatore erronee licitante; tandem inquit contra eum fuisse pronuntiatum, sed quod aequius aut justius fuerit relinquit cogitandum, sed tamen ego veritati adhererem & non errori, quia veritas est attendenda, & non error ei contrarius, praesertim si ob causam ipsorum calculatorum error fuit admittus, quia tunc nulli dubium, quin error rescindatur, quia nihil tam contrarium consensui quam error, ut dicitur in l. error. C. de jur. & fact. igner. sed difficultas habet in probando errorem, eo tamen probato & iustificato nihil obesse erranti crederem. Ibi, T no en otra manera, & aliter factum nullum erit, tum quia excidit forma a lege nostra data, & auctioes factae non servato ordine & forma inducta a lege consuetudine & vel statuto seu stylo sunt ipso jure nullae, prout in proposito inquit Rebus, in 2. tom. cons. Franc. tit. de licitat. in prefatio. num. 14. cum 4. sequent. tum etiam quia lex nostra annullat in effectu, ex virtute hujus dictionis, T no en otra manera, latine, non aliter neque alio modo, quae quidem dictio & clausula annullare solet resignationes conditionales in favorem talis & non aliter, neque alio modo, si in favorem & alterius gratia fiat, secundum glos. c. olim, 1. verbo tradidam de vest. spo. lal. cons. 162. col. 4. volum. 2. & cons. 88. in ff. volum. 3. & Rebus, in tract. benef. tit. de vest. conditionali. num. 3. tum tamen quia videtur legem nostram assidue & resistero facto contra ejus formam, ex dictis per Felin. in cap. disticta de rescrip. & quia cum lex aliquid introducit de novo cum certis modificationibus, omne in ea expressum censetur esse de forma substantiali, quae non servata cogitatur actus, ut diximus in l. 1. tit. 1. tom. 3. lib. 3. supra.

IN LEGEM SECUNDAM.

Adjectio aliqua post primam subhastationem non mittitur nisi illa de decimis aut dimidia, vel del quarto in redditibus Regis, vel caso ex

Pallo, lege aut statuto aliud dispositum & ex jure speciali an idem dicatur, ut in minore civitate, & Rep. & num. 6. & 7.
2. Ecclesia favor praeponderat favori civitatis, & num. 5.
3. Antiquus auctioer etiam in fiscalibus praefertur novo pro tanto, & num. 8.
4. Distio, usque exclusiva hic apponitur ob Regis favorem, & num. 9.
5. Tempora tria considerantur in licitationibus.
6. Omnes licitatores in rebu fiscalibus sunt obligati donec res remanet sub hasta, & num. 10.
7. Tempus quod datur in iis licitationibus rerum Regiarum, num. 11. 12. & 13.
8. Tempus secundum assignatur, & num. 14. & 15. ubi quot dierum sit.
9. Tempus tertium assignatur in num. 16. per modum dampnanti vel iriplamenti, quae in nostro regno vocatur, puja del quarto, & ibi quod tempus dierum datur.

SUMMARIUM.

Facta subhastatione & licitatione de primer reate, nulla auctio adjectio admittenda est, nisi si secundum quod in hac lege dicitur & intra eja tempora.

Ibi Nustras ventas, quasi secus sit in alijs, nisi lex pacto aut lege specialiter & idem quod in redditibus Regis statutum sit ut inquit glos. in fin. in l. si tempora. C. de fide-jus. iud. & Jur. haff. ff. lib. 10. aliud enim jus in hoc statutum reperimus in fisco, aliud enim in privato, Ecclesia, civitate vel minore, in quorum rerum venditionibus vel locationibus sub hasta factis regulariter additio non admittitur, nisi, lege & municipalitate caveatur, ut dicitur in l. Lucius §. fia. ff. ad municip. & ibi Bart. & in l. 1. §. 1. C. de vend. rer. civit. l. 1. 1. nisi dicat persona privatae vel Ecclesia aut respublica, vel minor expresse pacto hoc cavissent iuxta text. in dist. 1. ubi sine condicione, quem intelliges de isto pacto additionis, prout etiam glos. in 4. impletu intelligit textum in dist. 1. si tempora, extra enim istos illos casus Ecclesia, minor vel civitas non potest facere additionem de jure communi, ut in hoc lib. 9. iterum dictum reperies, & tenet Claperius in dist. Cent. caus. fsc. causa 4. quaest. unica n. 2. ubi tamen inquit, & in num. 3. quod ex jure & speciali ex vi restitutionis in integrum admittetur minor, ex l. si sine, in princ. in vers. quoniam est, ff. de minor. & idem ibi in dicto num. 3. inquit Claper. esse in rep. vel civitate & per text. in l. republicam. C. de jur. reipab. lib. 1. ubi pupilla & respu. extra ordinem invitantur, & ita fuisse servatum inquit Claper. ibi in quadam causa communitatis Gratianopolitanae quae tunc fuit iudicata, addit tamen, decisionem hanc non carere serupulo, cum textus in contrarium decerneret videretur in dist. 1. Lucius, §. fia. ubi lex nominatim negat civitatem posse adjectionem facere, nisi de hoc habeat legem specialem, hoc est privilegium, ut ibi exponit glos. vel statutum, ut ibi placet Bart. & est similis text. in l. 1. C. de vend. rer. civit. & si civitati ex hoc capite daretur restitutio, esset etiam danda Ecclesiae, cum civitas & Ecclesia pari passu ambulant per notin. fia. &

Authentica quas adiones, C. de sacrosanct. Ecclies. imo favor Ecclies preponderat favori civitatis ut ibi notatur. *Et nota it. & in l. sunt persone. ff. de religio. & sumpt. suu. ex quo sequitur secundum Claper. ubi sup. n. 4.* solum habere locum additionem de jure in venditionibus & locationibus fiscalibus & ut probatur in *dist. l. si tempora & ibi DD.* notant hoc esse speciale in fisco privilegium hoc competere, ut scilicet facta prima subhastatione quilibet admittatur augendo usque ad ultimam subhastationem intra terminum nostre legis pretium primæ subhastationi appositum addendo decimæ ad actionem integram vel mediam decimæ, vel adjectionem del quarto post ultimum remate, secundum quod in legibus sequentibus disponitur, sed hæc forma & modo nullus etiam minor, respública, civitas, vel Ecclesia admittitur, licet per viam incrementi & augmenti in obligationibus publicis civitas admittit quotidie, & minor vel Ecclesia si auctio & augmentum esset magnum, & per viam restitutionis pereretur admitti, secundum quod late diximus in *l. x. num. 11. cum sequent. tit. 1. lib. 1. supra ubi & diximus tunc conductores antiquos novis auctionatoribus preferendos pro tanto, & in rebus fiscalibus idem & esse dicit Petegri. in tract. de privill. s. lib. 6. tit. 5. num. 5.*

Ibi, si no fuerit, inclusio hæc & limitatio firmat regulam in contrarium, & sic est exclusio alterius eorumque licitationis per quæcumque viam situs velit aliud petere, præsertim cum remaneat via adjectionis del quarto, de qua in legibus nostri tituli: limitata enim causa limitatum producit effectum, & inclusio unius est exclusio alterius, exceptioque firmat regulam in contrarium ex juriis vulgaribus.

Ibi, *Contanto que no pueda ser menos de quinze dias del un remate al otro y hasta esto,* exclusive apponitur verbum hoc, *hasta*, latine usque, ob Regis favorem & ex dictis per Bal. in *Authentica hoc amplius nup. penult. & si. C. de fide. com. itaque debent ij quindocim dies esse completi ab una subhastatione ad aliam, & sic. Desas el primer remate hasta el postrero*, de qua dictione, usque dixi, in *l. 6. num. 3. & 4. tit. 3. & in. l. 1. num. 33. tit. 4. lib. 4. supra & que tempora dabantur de jure, ultra allegatos per me in *l. 1. tit. sequenti. n. 4.* tradit Claperius, in *cent. consular. s. causa 4. quæst. unica, num. 5. cum sequenti.* ubi, inquit, tria tempora & considerari. Primum est tempus statutum ad licitandum, intra quod cuique liberum offerre meliorem conditionem donec plus offerenti sit facta liberatio & adjudicatio per traditionem hæste fiscalis, vel aliud signum de more receptum traditionis significativum, & donec sint in actu licitationis, & priusquam sit facta liberatio, omnes licitatores sunt fisco obligati, nec censetur prior per obligationem ultimi liberatus, quamdiu res manet sub hasta, & in hoc servatur opinio Bart. in *l. licitatio, quæst. 1. ff. de publico & vellig. communiter reprobatâ opinione Bald. de qua per Paul. Castri. ibidem & Cremon. sing. 40. & recepta est ejusdem Castrensis distinctio ibi, que etiam communiter approbatur, secundum Claper. ubi supra n. 6. secundum quædam**

na. 7. *ibidem* de jure tempus hoc erat, 20. dierum, & quibus publice lic notum voce præconii, ut quicunque voluerit emere rem fisci, vel conductere, compareat certo loco & hora. ubi licitanda plus offerenti liberabitur subhasta candelæ extinctæ vel alio modo coram iudice vel delegato, ut probatur in *Authentica, hoc jus porrectum C. de Saer. Ecclies* quod habeat locum etiam in rebus fiscalibus, & minoris ut dicit Bart. in *dist. l. licitatio, in. 1. & 2. quæst. nu. 3. & 3. glof. sup. in l. 1. verbo omni oratione. C. de fid. instrum. & jur. hast. s. lib. 10. quam ibi omnes sequuntur, & glof. 1. in 3. intellectu, dist. l. si tempora eod. tit. & lib. ubi Bart. & alii: sed jure nostro ex *l. 13. tit. precedentis*, cum locatur redditus Regii de per unum, per conductorem de per major, per sex dies & debent præconizari, aliter conductio est nulla, ut ibi cavetur, & sic minui non poterit tempus sex dierum, augeri tamen possit cum ibidem non prohibeatur, & augendo reducitur ad tempus juris communis, sed in his consuetudo maxime est attendenda in his auctionibus, & secundum Boher. *decis. 248. col. fin. & Guido. Papa. 536. & Claper. ubi supra n. 8. & 10.* Secundum vero tempus statutum pro additionibus faciendis, & admittendis post liberationem, & sic desuper del primer remate, & in hoc Claper. ubi supra, num. 6. ex regia ordinatione dicebat esse octo dierum, sed de jure ex *dist. l. si tempora secundum primum intellectum glof. ibidem* tempus hoc ab ipso procuratore erat constitutum, & hunc esse veritorem intellectum illius. l. si tempora inquit Claper, ubi supra, num. 12. cum 3. sequitur, hocque profertur refutando alios duos intellectus, sed ex lege nostra id tempus jam est determinatum, ut scilicet, post primam liberationem, & sic desuper del primer remate, usque ad quindocim dies admittitur & licitatio major dum tamen sit de diebus, o medio diebus, ut inquit lex nostra, & sic secundum hoc debemus nos in nostro Regno gubernari. Tertium vero tempus additionis faciendæ, consideratur per Claper. ubi supra, num. 6. *vers. tertium & num. 17. cum sequitur.* scilicet per modum duplamenti & vel triplamenti ex regia ordinatione Regis Ludovici. 12. *artic. 13.* quæ in nostro regno vocatur, *paja del quarto.* & ad illam in Francia octo dies dabantur, sed nos habemus. l. 5. cum sequent. titulus nostri tituli tempus trium mensium statutum post ultimam subhastationem factam per viam de *diec mo 5 medio diec mo*, de qua lex nostra loquitur, & hoc tempus est statutum favore fisci, ut merito talis interpretatio sit admittenda, cum id sit utile fisco, & text. in *dist. l. si tempora, cum similibus* solum desiderat additionem fieri intra tempora nec distinguuntur an illico, vel ex intervallo adjiciatur, sed simpliciter loquuntur leges illæ, & sic simpliciter erant intelligendæ, nisi leges nostræ id dissimilent ut vides distinctum.*

Lex 3. & 4. sunt declaratoris & augmentativæ legum precedentium, cum essent omnes in quaternio posite sub *l. 12. & sic non est necesse amplius sub eis insistere, & nota ad l. 3. dum dicit promissa esse solvenda quod est similis, l. 2. infra isto tit. idem probantur.*

IN LEGEM QUINTAM.

- 1 Partitatum jure tertiam partem augeri post ultimam subhastationem requiratur, ex legibus nostris. quarta.
- 2 Licitatores pacisci non possunt ut non admittatur hæc queri adjectio, & num. 4. ampliatior duobus modis.
- 3 Quarta plura an possint offerri intra tempus assignatum adjectioni del quarto, & num. 5. & 6.

SUMMARIUM.

Nulla additio adjectio, vel auctio admittatur post ultimam subhastationem, nisi ex partium consensu, vel nisi adjiciatur quartum.

Ibi, *O si la puja fuere tanto quanto monta la quarta parte de la renta y no es otra manera,* De jure partitatum tertia pars & requirebatur, ut apparet ex *l. 7. tit. 7. part. 5. & ibi glof. ita notat, sed per nostram corrigitur, ut advertit Lasarte de decim. vend. cap. 18. num. 22. & jure Gallorum quid sit, vide Claper. in *decis. caus. s. lib. pag. 26. num. 23. & 16. causa 4. quæst. 1. un.* idque adeo procedit ut licitatores pacifici nequeant in contrarium, ne scilicet admittatur hæc queri adjectio, & etiam cum poena hoc promittatur, non valet poena 3 promissa, & secundum Lasarte ubi supra num. 30. imo nec summi ratione ex secundum cum 4 ibi, possunt in hoc & dispensare, & probatur ex text. nostro, in *vers. T. si los nuestros condadores lo contrar o licitaren que no vala*, nam si minore licitationem quam quarti lex nostra prohibet eis recipere, & fortiori, prohibere videtur, ne licitationem integram del quarto excludant, nam cui non licet, quod est plus, non licet quod est minus, & contra, faciliusque arguitur de prohibitione minori ad majorem, quam est contra, qua de causa credo non posse tute & cum bona conscientia licitatores majores aliud facere, cum sit metas legis nostræ excedere, & jus parti acquisitum tollere, quod neque ipsi Principi licet, nisi ex publica causa & adhibito bono cambio, ex dictis per nos. l. 1. tit. 1. lib. 4. supra & alibi in isto lib. 4. & sic dum asserit Minchat. relatus per Lasarte *dist. e. 18. num. 30. in fine*, aliud videlicet fieri, utique male & contra jus factum fuit & non est in posterum faciendum, & sic in mea impressione Venetiis facta nihil tale dixisse Minchacem inveni, præsertim cum ex lege nostra in fin. summos rationales id in consilio jurare debere disponatur, item no. quod inquit Lasarte *dist. eap. 18. num. 29.* ne dum unum quartum, sed & plura quarta unum post aliud in una & eadem locatione adhi posse, si modo tempus elargiatur, hoc est spiritum trium mensium nota emiserit, sed id neque verum & credo, neque perceptio bene quomodo plura quarta possint recepta additione primi quarti legitime & intra tempus a lege dissimulari, & quid si per plures annos locatio facta est, quomodo faciendâ sit hæc adjectio del quarto, vide Lasarte, ibid. num. 14. & 15.*

IN LEGEM SEXTAM.

- 1 Adjectio del quarto, non habet locum in rebus minimis, civitatibus, vel Ecclesiis nisi aliud ex pacto aut conventione sit statutum.
- 2 Considerantur verba nostri text. pro confusione quorundam dicentium auctorem admitti in obligationibus civitatum publicis quocunque tempore & indistincte.
- 3 Omnis persona licitare potest sub hasta, qua prohibita non est.
- 4 Lapsis tribus mensibus datur ad adjectionem del quarto faciendam an per viam restitutionis admitti possit.
- 5 Adjectio del quarto si de facto admittatur contra legis nostre formam, an erit nulla.

SUMMARIUM.

Qualiter & quo tempore, debeat fieri adjectio del quarto declaratur lex nostra ad limitationem & declarationem legis precedentis.

Ibi, *En el año de sesenta y dos*, quæ est lex precedens, casus declaratoria est hæc nostra, ubi diximus aliqua, & an hæc procedant in rebus civitatum & minorum ut in eis hæc adjectio del quarto admittatur, pluries diximus quod non est idem, & nisi pro confusione ponatur, vel adit pactum vel statutum municipale circa hoc, ut per Avend. e. 12. *prætorum num. 10. 2. part. 2. Parlador. lib. 1. ver. quotidian. cap. 3. 5. 7. n. 24. cum sequent. & Lasarte de decim. vend. cap. 18. num. 23. & Gironda de Gubel. 2. part. 6. 1. num. 8. cum sequent. & num. 96. & est sine dubio.*

Ibi, *quando veen que consideradamente los que primero arrendaron alguna provoco en ella y han puesto o su industria y parte de su hacienda en mejoramiento de la dicha renta*, verba hæc applicari possunt ad confusionem dicentium admitti majorem & licitorem in locationibus publicis respub. factio ultimo remate & ad finem temporis talium locationum, & cum appareat talem licitorem lucraturum in licitatione illa, aliquis offert majus pretium, quod quidem antea non obtulit, cum non apparebat de lucro illo, & revera, nisi asserentes hæc, assererent, prout asserunt, teneri talem novum licitorem relaxare damna in locatione illa restituta primo conductori à quo auferatur, prout restitenda sunt, secundum quod dixi, in *l. 1. tit. 1. lib. 2. supra & Gutierrez. pract. quæst. lib. 1. quæst. 38.* non utique effect novus hic licitator admittendus tempore, in quo lucrum apparet manifestum, pro quo tunc plurimum conducerent verba hæc nostri text. quæ hinc dolo præveniunt, ut locum non habeat hæc nova licitatio, nisi sit del quarto, prout ex ejus dispositione clarissime patet.

Ibi, *Mundo y ordeno que la persona*, notanda est indistincta hæc persona, quæ xquipollet universalis, ita ut quilibet admittatur ad hanc adjectionem faciendam, cum permissum est licitari & offerre sub hasta, quamvis prius nullam adjectionem fecerint, siquidem lex si tempora C. de fide instrum. & jur. hasta s. lib.

lib. 10. & l. Lucius §. fin. ff. ad municip. & l. 2. & 2. C. de vend. reb. civil. libr. 11. & legei nostri tituli & omnes alie que de adjectionibus loquuntur non distinguunt personas, sed generaliter disponunt, ideo nos non debemus distinguere. l. de pretio. ff. de publica in rem actione. l. 1. §. generaliter. ff. de legat. prastan. cum similib. allegatis in glif. & sic lex nostra in eo quod presupponit liberationem subhasta factam possit tolli & revocari per quartum oblatum ab alio, intelligi debet de quarto facto à quacunque persona, à jure non prohibita licitare, quoniam de jure communi omnia persona potest adjectionem facere, licet nonnum licitatus esset

subhasta, dummodo alias sit ad licitandum habilis, constitutio vero regia in quantum fieri potest reducenda est ad terminos juris communis.

2. C. de novall. ergo & in nostra materia idem judicandum est, & dicendum, prout in ejus propofitum & materiam inquit Claper, in Centuria causa. l. §. sexta causa qualis nunc per totam.

Ibi, que la haga dentro en tres meses, etiam si per tres annos fuisset subhastata, ut per Lafarte de decim. vend. capitulo 18. numero 24. 25. & 26.

Ibi, T las promesas que en ella sehan otorgada, & idem disponitur, in l. 1. §. infra ista rital. & lib. cum promissa etiam in pretio adjectionis quarti considerentur sequitur, hinc esse textum, quod ex promissis cum in pretio computentur, Gabela debeat, de quo vide que diximus in leg. 6. glossa fin. titulo 6. supra ista lib. num. 9.

Ibi, Sea recubida la dicha puja fasta los dias tres meses. Sed an & post eos admittetur quis per viam relicitationis, & videtur, quod non quia lex nostra preta ab ea designata contentatur, si extra tres menses adjectio hæc quarti interpontur, igitur post nullas ullo modo est admittendus, etiam si hinc vellet uti ad hoc relicitationis remediis, prout in facti contingentia inquit decilum Claper, in Centuria causa. fiscal. in causa. 5. in princ. & ibi Adde, & in glossa prima ejusdem causa.

Ibi, T si de otra guisa se recibiere, que no sea recubida. Sed quid si de facto admittatur an erit nulla, dic quod sic, & quia lex hæc & sequens prohibitive sunt, & novam formam inducunt, & sic substantialem, & per consequens omnia in contrarium acta nulla sunt, ut expressius ex contextura atque legis nostre quaterni provifum erat.

IN LEGEM UNDECIMAM.

1 Adjector del quarto si in adjectione ejus non servavit solemnitates an intra tempus poterit eas supplere.

2 Adjector del quarto non servavit legis nostre formam non lucratur promissa.

SUMMARIUM.

Adjector licitationem quarti sub-ubere pro ea debet & sub-ubisiones approbare intra tempus à lege nostra statutum & sub ejus pena.

Ibi, T si anni no lo licitar & compliere, que pague la nos la parte de el que es. Poterit tamen talis licitator si adhuc tunc licite it tempus adjectendi

quartum, intra residuum temporis illius supplere solemnitates secundum Lafarte de decim. vend. cap. 18. num. 28.

Ibi, T que de la renta con el que la renta. Ex iis verbis colligitur talem licitationem del quarto non lucrari promissa & in tali licitatione concessis, cum jubeat lex nostra, talem Gabelle redditum devolvendum primo conductori, à quo aufertur prætendebatur, ob oblatam adjectionem quarti, pro quo novissime ultra omnes considero verba hæc legis nostre, quam pro hujus doctrina determinatione sic tenens non consideravit Guyon, de Gabelle. 2. part. in princ. num. 26. cum sequentibus. ubi annun. 23. quætionem inceptit.

IN LEGEM DUODECIMAM.

1 Oblatione facta majoris summe in rebus publicis est minoris, ubi de jure admittenda est facta jam ultima subhastatione non est primus conductor possessorem perveniendus non auditus.

SUMMARIUM.

Facta adjectione quarti cum solemnitatibus legitime nosterum primus conductor non evictatur ab administratione ralis redditus usque dum tali adjectori. Del quarto, datur liberam revindicationem, licet possit ille adjector petere, ut ex parte sua aliquis adjector administrationi ralis redditus.

Ibi, No sea de apoderado de la renta. Et hoc juris & rationi convenit: nam usque dum conductor an bene adjectio quarti sit facta, & detur ejus revindicationem, primus conductor illud habens non debet eijci à possessione sua, aliter enim esset cum injuste & eo non audito private jure suo, quod esset absortum & contra omne jus, neminem inauditum privati jubeas jure suo, ex quo desumo argumentum optimum ex iis verbis legis nostre, ad id quod quotidie fit, quoties aliquis minor vel Reipub. relicitatur adversus ultimam subhastationem rei sue per novam adjectionem pretectum aliquem factam, ut primus conductor existens in ejus possessione non sit statim privandus ea, sed omnino audiendus, & absque tamen strepitu & figura judicii, prout voluit in transitu Gutierrez libro primo proli. quest. 38. numero sup. & quotidie sic videmus fieri, imo & solent annullari sententia late primo conductore non auditio & juberi quod auferatur.

Ibi, Thaxer avventicias, idem disponit. 17. columna 2. infra ista tit. & lib.

IN LEGEM DECIMAM-QUARTAM.

SUMMARIUM.

Facta adjectione del quarto servanda sunt conditiones per menor facte à conductore de por mayor.

Ibi, Aya de esta y quada por los arrendamiento. Autem in conductoribus de por menor, disponit lex. 16. infra ista titulo. & libro, & hoc introducitum fuisse ob evitandas lites inter primum & secundum conductorem inquit Lafarte de decim. vend.

quod. cap. 18. numero 28. sed ego ob favorem redditum Regionum & ipsorum intelligo esse introductum, scilicet si forte ita non esset, conductores tam primi quam secundi in maximo damno remanere possent, si conductionem non administrarent, imo Rex ipse, quia multi se abstinerent à conductionibus reddituum Regionum damnificaretur.

IN LEGEM DECIMAM-SEXTAM.

1 Pluribus societatem contendentibus an possit unum ex contrarium alterius conveniri.

SUMMARIUM.

Adjector licitationem quarti in locationibus de por menor, tenetur ad observantiam conventonum, per primum conductorem de por menor, factam.

Ibi, Este por las avventicias. Adem in locationibus de por mayor, in l. 14. supra ead. dictum est, & notat Parlador. lib. 1. rer. quod. ca. 3. §. 7. m. 21. cum sequentibus. & Lafarte. d. cap. 8. numero 28. & dixi in l. 1. supra ead. in l. 1. m. fin. tit. 12. precedens, sed an possit si plures contrahunt societatem, unus ex contractu alterius conveniri, & vide Ancharr. consil. 322. pro clariori decisione dictorum.

IN LEGEM VIGESIMAM-SECUNDAM.

1 Promissa concedi possunt in locationibus reddituum Regionum, & n. 2. idem in rebus Civitatis locandis.

2 Quinta pars promissorum concessorum conductoribus rei civitatum non datur civitati siene datur Regi ex lege nostra & num. 3.

SUMMARIUM.

Majores variocimatores & calculatores possunt promissa offerre & prastare adjectoribus & licitatoribus, quantum tamen horum promissorum relinquitur Regi & à promissa subtrahatur.

Ibi, qualesque quantitas de maravedis de promissa. Hic habes text. clarum probantem promissa concedi posse & in locandis redditibus Regis ut impoltores aliantur ad plus offerendum, & sic quomodo praticatur, imo & in rebus civitatis locandis idem possunt retores earum & ut inquit Auzania capit. 12. prot. numero 12. vers. circa quod est notandum lib. 2. debent tamen caute promitti, & in tempore opportuno, & cum moderacione, aliter enim esset destruce, & non locare Regios redditus & civitatum.

Ibi, Dexas el quinto para nos, limita hoc ut non procedat secundum quod in lege sequenti disponitur in locationibus & tamen bonorum civitatis, non datur civitati quantum hoc ex promissis, ut per Castillo in Politica Correda. lib. 3. cap. 4. numero 19.

Ad leg. 15. Die idem disponi in l. 6. column 2. in modis supra isto titulo. & lib.

Ad leg. 26. finalem nostri tituli Dic. vide similem in leg. 3. rita. precedens, & vide que diximus leg. 8. rita. 9. supra isto lib. ad ejus declarationem procedit lex hæc. 26. ut in eadem. l. 8. declaravimus.

TITULUS DECIMUS-QUARTUS.

De las fieldades, y administraciones en que se ponen las rentas reales por defecto de arrendarle.

Superioribus proximis titulis dictum est de concernentibus locationes reddituum Regiorum, et cum adsint eorum conductores, nunc autem immediate sequitur titulus noster disponens quid erit agendum si nullus adsit eorum conductor.

IN LEGEM PRIMAM.

- 1 Susceptores qui dicantur.
2 Excitatores collectarum per Praesidem & Rectores civitatum eligendi sunt.
3 Subhastatio debet fieri praesentibus officialibus, & quoto tempore, num. 4.
4 Conductores Gabellarum fidei iussiones idoneas prestare debent.

SUMMARIUM.

Quando & quomodo, & per quos redditus Regii extrahendi sunt ad publicam subhastationem & fidelibus & administratores commendandi quibus redditus eorum non reperiantur, vel ubi aliam causam & impedimentum, declarat lex haec.

Ibi, Que cada un concilio, Iunctis verbis sequentibus, Nombren y pongan en entretanto fideles y cogedores. Nam, ut inquit, Conf. in l. super cessandis. C. de jur. h. lib. 10. super creandis susceptoribus

periculo procuratorum Rei dominice dispositionem tuz sublimitatis firmam esse praecipimus, quem considerat Lucas de Pen. in l. 1. in prin. ep. C. de suscept. Prap. & Arc. lib. 10. ad hoc, scilicet, qualiter eligantur susceptores. Susceptoresque dicantur teste Octaviano, De verbis iuris.

Ibi, T que la dicha cuenta den por menudo Sed an creditur eis de parva quantitate. Vide Aviles cap. 30. pra. 9. num. 2. & 3. fol. 215. Ibi, Que lo paguen con las señas. Ad quam poenam, & ad rei restitutionem in foro contentioso tenebitur, in foro tamen conscientie ad restitutionem, non autem ad poenam, quia non debetur in conscientia poena ante condemnationem, ut & alibi late dictum per nos remanet. Ulterius etiam tenebitur talis dolosus fraudator rescare damnum, & ex hoc parti illatum, ex dictis per Minelaca de Succes. creat. 5. 28. num. 28. resp. illud dubium est cum sequens.

IN LEGEM QUINTAM.

- 1 Fraudator dolosus tenetur rescare damnum illatum parti ubi in l. 10. quod receptor & excitor debet esse de bonis populi hominum, non vero de nobilibus.

SUMMARIUM.

Quando & quomodo fideles exaltores tenentur reddere rationem conductori Gabellarum.

Ibi, T que la dicha cuenta den por menudo Sed an creditur eis de parva quantitate. Vide Aviles cap. 30. pra. 9. num. 2. & 3. fol. 215.

Ibi, Que lo paguen con las señas. Ad quam poenam, & ad rei restitutionem in foro contentioso tenebitur, in foro tamen conscientie ad restitutionem, non autem ad poenam, quia non debetur in conscientia poena ante condemnationem, ut & alibi late dictum per nos remanet. Ulterius etiam tenebitur talis dolosus fraudator rescare damnum, & ex hoc parti illatum, ex dictis per Minelaca de Succes. creat. 5. 28. num. 28. resp. illud dubium est cum sequens.

IN LEGEM SEPTIMAM.

SUMMARIUM.

Nominantes receptores, vel conductores reddituum Regiorum tenentur ad evite periculum obvenire:

venient: receptoresque si tenentur residere in loco illo, aliter rescarentur damnum ex absentia provenient.

eam allegat Lafare de Decim. vend. cap. 18. n. 65. in quantum receptorem inquit debere esse contributarium, & vulgo, Pechero, nam ille qui non est, sed nobilis, non potest ad hoc compelli.

Ibi, Sean tenidos de lo sacado por si y por sus bienes, alidem probat: 2. & l. securitates. & l. exalt. vres. C. de suscept. Prap. & Arch. lib. 10. ubi, glol. & Doctores. De l. 10. vide quo diximus, in l. 1. istiusmodi. tit. & lib. que similis est nostre, &

De lege. 1. 1. ff. m. str. tit. ibi. Segun las leyes. Dic. que pro lege. 5. supra isto tit. & lib. ponuntur. De cir. 15. nihil commentatione eget titulus hic. 15.

TITULUS DECIMUS-SEXTUS.

De las Pagas que han de hazer los arrendadores, y fieles, a los que en ellos fueren librados.

Cum in precedente titulo dictum de libramentis, sive delegationibus sit, nunc sequitur subsequenter, De solutionibus faciendis illis, quibus delegationes he facte sunt.

IN LEGEM PRIMAM.

SUMMARIUM.

- 1 Excitor Gabellarum vel conductor si alteri Gabellas, excitationem earum mandent an in subsidium agat Rex contra hunc secundum excitorem.
2 Conductor secundus si aufugiat, vel fiat non solvendo tenetur primus, qui non liberatur cedendo iura communitari contra secundum.
3 Pretium Gabellarum quo tempore Regi praestandum.

Reynor al tiempo de las pagas. De quo dubitabat Abb. & ejus Additio. in cap. quinta. num. 12. 13. & 14. de iure jurand. & Calcane. confil. 14. & dixi recussivo in l. 6. titu. 22. lib. 5. supra.

IN LEGEM TERTIAM.

- 1 Delegationes cum dantur in princip. anni antequam calculationes fiant, quid agendum erit.
2 Conductores Gabellarum dicentes non posse solvere delegationes, quomodo tenentur adire tempore hic limitato earum calculoribus regis, aliter enim adstringentur solvere.

SUMMARIUM.

Quid agendum est cum conductoribus, id quod liquido constat, & remanet de redditibus Regis, ut sciatur quid sit in eis delegandum.

Ibi, Queriendo procer. Idem erat provifum, per l. exalt. vres. C. de suscept. Prap. & Arcan. lib. 10. & ibi Rebus. & alij. & vide l. 7. infra isto titul. disponentem quid agendum fit cum delegationes & dantur in prin. anni antequam calculationes fiant: & in l. 6. infra eod. providentur quomodo conductores dicentes non posse solvere delegationes tenentur adire in tem. ore hic limitato & coram calculoribus rei dominice, & quod si tunc non adierint, adstringantur solvere delegationes.

IN LEGEM DECIMAM.

- 1 Mandatum solvendi, hoc est, Libranças, si acceptatur exequi potest.
2 Calculatio, Vulgo, alcance, habet executionem paratam.
3 Subhastatio ultima, hoc est, El remate, an habeat executionem paratam.

Dij SUMMA.

Ibi, Los arrendadores, fieles, y cogedores, que las tuvieren y recaudaren por menor. Sed quid si isti conductores, vel emptores Gabellarum locent vel vendant eas aliter, vel receptores illarum aliter mandent eas recedere & colligere, & primus conductor, emptor, vel receptor, factus sit non solvendo, an Rex vel communitas in subsidium agere poterunt contra secundum conductorem, emptorem vel receptorem ad pretium & ut illud solvant temporibus hic constitutis, & Bertach. de Gabell. 2. part. num. 25. inquit quod sic, argui. l. 1. cum sequens ff. de inst. tit. & tenet Dete. de Wal. in Tract. Societ. 10. p. col. 1. ad fin. ubi etiam dicit quod si secundus conductor aufugiat, vel fiat non solvendo, tenetur primus, qui non liberatur cedendo & communitati iura, & actiones contra secundum, per l. de illis, in prin. ff. pro socio, & ibi ipse Bertachi. in n. 31. dicitur, cum n. seq. quo tempore pretium Gabellarum sit solvendum Regi, vel communitati vendenti, vel locanti, & quod cum ex lege nostra sit definitum, nihil amplius est investigandum.

Ibi, las paguen de la moneda que coviere en istas Arcevedo in Recopilacionem. Tom. VI.

SUMMARIUM.

Judices exequi debent delegationes & privilegia in personis & bonis receptorum, & qualiter fiat executio disponit lex nostra.

Ibi, Qui hazan entrega y execucion. Hic habes l. text. probantem quod mandatum solvendi, hoc est, libranças. Si fuerit acceptatum, ut ex verbis sequentibus ibi, *Accepidos*, habet executionem paratam, & ut inquit *Avenda, cap. 10. prat. num. 38. 2. part. & Avenda, cap. 10. prat. verb. Execucio num. 35.* quos ita tenens allegat *Girona de Gabell. 2. part. §. 1. num. 28.* Ubi pro hoc allegat *l. nostram, & l. 14. tit. 7. supra eodem.* que est similis nostræ, & num. 19. inquit ipse *Girona* quod calculatio *Palgo Alcanoe*, habet executionem paratam, & quod intelligo, si per partes est approbatum, vel si per calculatores dum tamen sint conformes, & per judicem approbatam calculationem, secundum tenorem novi capituli, *De Cortes*, nunc noviter in hac Recopilatione inserti, de quo meminit *Gutierrez, lib. 1. Pract. quæst. 9. 37. per totam.* Ubi & nos allegat in hac materia sed an ultima subhastatio, hoc est *El remate*, habeat executionem paratam, & examinat *Girona, ubi supra, n. 1. cum seq.* Ubi ponit difficultatem, an habeat talis subhastatio clausulam guarantee, vel non, & licet ipse velit in subhastationibus Gabellarum, non esse necessariam illam clausulam, sed sufficere, *El remate*, ut executio locum habeat, si iudicis auctoritate fiat, ego tamen crederem non sufficere, nisi habeat illam clausulam guarantee, quæ iam per cordatos Tabelliones apponi solet *En el remate*, aliter enim etiam si iudice presentente & cum ejus auctoritate fieret hac ultima subhastatio, non exequeretur nisi & ipse iudex tunc uteretur illa clausula iudicum charulatorum, qui statim in ipso remate condemnant ipsum conductorem ad solvendum, & sic scribitur per tabellionem, prout iudices Ecclesiastici faciunt quotidie dum presentes sunt locationibus decimarum ac bonorum Ecclesiasticorum, tunc enim idem hoc importat, quod dicta clausula guarantee, aliter enim exequi non posset *El remate*, in quo hæc, vel dicta clausula non apponeretur, & id decerpitur ex verbis nostri text. ibi, *Torras recandos que les fueren mostrados, que traxeren aparejada execucion.* Sed secundum communem, ubi non est dicta clausula, non datur executio, ut dixi *l. 1. tit. 2. lib. 4. supra n. 53. cum sequen.* Ergo habemus hic text. hoc probantem, licet iudices parum ad hæc advertant, & male, cum advertere deberent, & alia in propositum nostræ legis dixi in *l. 14. tit. 7. supra eodem libro.*

Ibi, *Entreante que les bienes se vendan y rematados, les prendan los cuerpos, y les tengan presos.* Idem disponit, *l. 14. tit. 7. supra eod. lib.* ubi & alia diximus in glos. *Que sus cuerpos.*

IN LEGEM UNDECIMAM.

De qua diximus in l. 14. titulo septimo supra eod.

SUMMARIUM.

Conductores Gabellarum presentes debent esse in loco tempore quo facienda sunt solutiones creditibus de legatis, sub nostri text. poenæ.

Ibi, *Tmas cien maravedis cada dia para sus costas.* Et insuper expensas litis duplicatas ut probatur in *l. 21. infra isto tit.* ubi & disponitur poena contra judicem negligentem circa solutiones has faciendas, ut & in *l. 17. tit. 7. supra isto lib.* disponebatur contra iudicem negligentem in facienda executione, vel in vendendis pignoriibus captis pro solutione debitorum, tenentur enim redire conductores in suis locis, ut inquit, *l. 16. infra eod.*

IN LEGEM DECIMAM-QUARTAM.

SUMMARIUM.

Pœna contra conductores reddituum Regiorum reassumens primam consuetudinem.

Ibi, *Ordenamos, y mandamos* Eam in hoc allegat *Avenda, capitulo 19. prat. numero 22. libro primo, & Lafarce de Decim. vind. c. 18. numero 8. & vide text. l. 4. tit. 4. lib. 1. supra contra clericum habentem quitantiam a Rege & declinantem ejus forum.*

IN LEGEM DECIMAM-QUINTAM.

SUMMARIUM.

Conductor vel receptor Gabellarum pro solvenda delegationum summis haracteriam non committant sub nostri text. poenæ.

Ibi, *no lleve cohecho alguno por las librançeras.* Item disponunt augendo poenas *l. 19. infra isto tit. & lib. & l. 20. tit. 11. supra eod. lib.* quæ augent poenas nostræ legis & nostram legem allegant *Avenda, cap. 2. prat. num. 5. in fin. lib. 2. & glos. Menguado. l. 21. tit. 9. part. 2. per text. ibi* sed cum lex nostra poenam dupli imponat, & dicitur *ll. 19. infra eod. & 20. dict. tit. 11. supra eod.* poenam septupli, omnino dicendum est in poenæ impositionem legem nostram correctam per illas tanquam noviores quoad hanc dupli poenam, nam erit septupli, & vide per *d. l. 19. quomodo hæc declarantur & limitantur, per legem. 21. eod. tit. 11.* limitatur alio modo, & in *l. 22. ibidem* ponitur etiam poena contra conductores Regios ob dilatam solutionem aliquid recipientes.

De lege 16. vide *l. 11. supra isto tit.* Poenas imponentem talibus conductibus vel receptoribus absentantibus se à loco.

IN LEGEM DECIMAM-SEPTIMAM.

- 1 Verbum nostra legis, *Otras, de similibus intelligendum est, & num. 2.*
- 2 Administrantibus aliena regulariter contrahere prohibita & numero 3.

3 Administrantibus non licet pecuniam administrationis in suos usus convertere, & num. 4.

SUMMARIUM.

Officiales calculatorum rei dominice thesaurarii, vel receptores haracteriam non committant sub nostri text. poenæ.

Ibi, *Ni otras personas algunas, de similibus* precedentibus & intelligenda esse verba hæc tenendum censo: nam dictio illa, *Otras, Latine, alius, alia, aliud, est repetitiva similibus, secundum Bald. in l. conventiculum C. de Epif. & cler. ilque sic esse desumitur ex finalibus verbis nostræ legis, ibi, hasta que haya juramento el recandados a quien su poder oviere.* Dum ibi cum receptore concludit, vel cum eo, qui ab eo causam habet, ut prius quam delegatio aliqua fiat, juret ipse receptor vel ab eo mandatum habens adimpleturos sese esse dispositionem nostri text. Ergo sequitur manifestissime legem nostram in officialibus Regis loqui, non vero in aliis extraneis, verbaque & illa alia nostri text. de qualibus estado y condicion, preeminencia y dignidad que sean, non obstant, nam intelligi debent dum tamen rei dominice curam habeant: aliter enim si de quibuscumque intelligerentur

verba hæc, extraherentur à materia nostri tituli, & leges secundum Rubricam sub qua situate sunt intelligende veniunt, & ratio differentie ad oculum patet: nam in his officialibus facilius dolus locus aperitur, si libi esse permissum legi nostræ contravenire, quod secus in aliis qui officiales non sunt, & sic mihi videtur tenendum, dum tempus occurrerit, judicare supra hoc habens, latius pensabit, & de stylo ac consuetudine, que est optima legum interpretis se informabit.

Ibi, *de haratar, ni comprar tierras.* Regulariter enim personis aliena administrantibus id prohibendum reperimus, ex text. in *l. non licet, ff. de contr. emptio.* Cujus verba sunt, *non licet ex officio quod quis administrat emere quid per se, vel aliam personam, ex text. in l. 23. tit. 11. lib. 5. supra ubi num. 1. & sequent.* plura diximus. Sicut & non possunt pecuniam Regis in suos usus convertere, sub gravibus poenis, vel pecuniam publicam & usurpare ex *l. si. C. de 4 cond. in pub. horreis l. 14. tit. 14. p. 7. Avenda, cap. 10. prat. n. 54. lib. 2. & l. 2. C. de frum. Urb. Consue. late Ripa de peste, tit. de Recand. ad cons. ubi in principio.*

De lege 19. vide que diximus in *l. 19. supra isto tit. & lib.*

De *l. 21.* vide *l. 11. supra isto tit. & lib.* ubi diximus, & sic tit. ille finitur.

TITULUS DECIMUS-SEPTIMUS.

De las alcavalas, y de los contratos, y de las cosas de que se deven.

ET continuatur ad precedentem, nam cum dictum sit in praecedenti titulo de solutionibus a conductoribus Gabellarum Regi faciendis, consentaneum est scribere de quibus rebus conductores possint petere ac percipere Gabellas, ut ex perceptis possint solutiones Regi facere, & quia quid sit Gabella, & cui competat eam imponere in prosecutione tituli dicemus, ideo devenio ad leges.

IN LEGEM PRIMAM.

- 1 Gabellas & vectigalia imponere nullus alius potest quam Rex in suo regno, dum tamen superiorum non recognoscit & ab eis non appellatur, nam. 2. aliter enim neque antiqua vectigalia augere possunt, num. 3.
2 Vectigalium jus est de maximo imperio & de regalibus, num. 2.
3 Rex Hispania non recognoscit superiores, n. 3.
4 Rex transmittit potestatem regiam, non vero Imperator, num. 6. & sic Gabellas & vectigalia imponere potest, num. 7.
5 Gabellarum impositio multum a terra temporibus a rege Alphonsi emanavit, num. 8.
6 Gabella concessa ab quam causam fuerunt, n. 9.
7 Romanorum tempore etiam quoddam jus venditionis fuit inviduatum, num. 10.
8 Gabella & tributa dari Regi pluribus juribus & rationibus comprobatur, num. 11. 12. 14. 17. 18. 22. & 23.
9 Aequum illi rependi est illud quod pro conservacione rerum alienarum expendit, num. 13.
10 Christus solvit tributum Casari voluntarie tamen, num. 15. & num. 16. damnatur error Marci Paduani aliud & male asserentis.
11 Tributa regi solvantur propter subjectionis ius, num. 17.
12 Bald. reprobat, num. 15. asserens Gabellam debitam ex contractu iuri gentium resisti, & num. 20. salvatur.
13 Gabella odiosa videtur, nisi principium concessionis consuetudo, num. 21.
14 Regnum vocandum est in imponendis novis tributis, vel in augendis antiquis, num. 24.
15 Tributa & Gabella non nisi ex iusta causa imponenda, num. 25. & num. 26. hanc causam ex tribus iustis dicitur & num. 27. cum. 4. sequenti. id proseguitur late.
16 Tributum non tam propter Regis, quam propter populi utilitatem datur, num. 29. & sic num. 30. non debet esse in parali defensionem.
17 Tributum impositum iuste & cum requisitis debet disponi servando proportionem geometricam, num. 31.

- 18 Tributum impositum sine auctoritate, aut sine iusta causa, aut sine debita proportione iniustum est, num. 32.
19 Tributum excedens iustam proportionem pro excessu non tenetur subditis solvere tributum in consuetudine, ibi & num. 33.
20 Tributa proposita iusta, & causa eju arbitrio iudicis committitur, num. 34.
21 Lex humana penaliter non potest tollere obligationem legis divinae, num. 35. ita ut pena non excuset a solutione in conscientia, ut & num. 35.
22 Tributum a principio potest esse iustum, & labente tempore iniustum, ut quia causa cessat, num. 36. ubi refertur exemplum de hoc.
23 Perianthus Corinthiorum Rex a nemine tributum exegit, num. 37.
24 Fiscus est sicut lien, nam sicut lien evadent in corpore humano aris reliqui tabesunt, ita evadente fisco reliqua civitatum membra desiciunt, num. 38. & 39.
25 Tributa iniusta sunt illa quae imponuntur a non habente potestatem ad hoc vel que peccant in forma & proportione, sive ex fine, sive ex materia, num. 40.
26 Tributa necessaria & iusta solvenda sunt, n. 41.
27 Tributa imposita eroganda sunt ad illas causas ad quas & ob quas concessa sunt, num. 42.
28 Tributa ob unam causam imposita possunt ad aliam iustam causam reduci & peti, num. 43. & 44. intelligitur ubi, num. 45. quid si est dubium an cessaverit iusta causa.
29 Tributa imponenda per alios habentes potestatem ea imponendi, eisdem requisitis iustificanda sunt, quae necessaria sunt cum Rex non recognoscens superiores eas imponit, num. 46. & 47. & 50. & tunc populus omnis debet convenire iniustum, non vero solum concilium decurionum, num. 48.
30 Veneti possunt pro mercibus maritimis Gabellas imponere quia sunt domini maris Adriatici, num. 49.
31 Jus imponendi tributa una de quatuor modis acquiri potest, num. 51. 55. 56. & 62.
32 Privilegium exigendi Gabellas vel collectas concessum

- concessum a Principe an possit revocari, num. 52. & num. 53. idem in privilegio ne quis teneatur ad collectas, & n. 54. an valeat tale privilegium concessum alicui loco gravato alii pedagium.
33 Jus imponendi collectas consuetudine acquiruntur, num. 55. & num. 56. idem in prescriptione, immemorales tamen, ut num. 57. & num. 58. & 59. an id sit mirabile cum ad sit causa continua & num. 60. requiritur scientia illius vel suorum officialium contra quem inducitur consuetudo, vel prescriptio.
34 Consuetudo vel prescriptio immemorialis imponendi collectas in una re non extenditur ad alias res, num. 61.
35 Conventio etiam facta cum subditis acquiruntur jus collectandi, num. 62.
36 Jus collectandi quocumque modo acquiratur non potest imponi nisi ex iusta causa & secundum quod dictum est licere Regi non recognoscens superiores, num. 63.
37 Gabella ab antiquo solite solvi licite fraudari non possunt cum in Principe causa praesumatur, num. 64. ubi declaratur.
38 Gabella iuste & cum necessariis requisitis imposita fraudari non possunt absque peccato, & an re restituatur, num. 65. etiam si penam loc imponat, ut ibi & supra, num. 55.
39 Poteat respectu directi domini non potest praeribi, sed tantum respectu utilis & datur publiciana, num. 66.
40 Regi dicunt si ex iusta causa imposuisse an credatur, num. 67.
41 Gabella in dubio an iusta praesumantur, num. 68. & 69.
42 Gabella ex venditione nulla non debetur, num. 70.
43 Gabellas tenentur solvere omnes homines de mundo nisi specialiter excepti, num. 71.
44 Gabella saluum licet antea ad emptorem spectaret, hodie vero ad venditorem spectat, num. 72. & 73. & 74. id proseguitur.
45 Gabellarii possunt a venditore & ab emptore non revelare Gabellam recuperare, num. 75. emptor tamen si eas solvit a venditore recuperabit, num. 76.
46 Gabella a vendente alieno nomine an peti possit, num. 76. & 77.
47 Gabella potest recuperari a possessore rei vendita ex qua debetur, quia transit cum onere Gabella, num. 78.
48 Gabella potest peti a venditore etiam si liberam vendat rem a Gabella, & sic horra de alcavala, num. 79. & 80. ubi idem cum clerico vendente franco pretio, recuperabit tamen venditor a talibus emptoribus, ut ibi.
49 Gabella an debeatur de illa franquissa Gabellata in venditionis contractu conventa cum emptore, huc est delictum, num. 81.
50 Gabella solvi debet etiam si non tradita, neque facta solutione, sed statim quod de pretio conventum est, num. 82. cum sequitur.
51 Emptio & venditio triplex, aut quadruplex perfectionem habere dicitur, num. 83.
52 Gabella non ratione rei vendite vel pretii convenit, sed ratione contractus debetur, num. 84.
53 Gabellam deberi etiam re vendita non tradita

- neque soluta plures produci effectus asseritur, num. 85. cum sequuntur aliquibus.
54 Gabella debetur ex venditione etiam si ante rei traditionem commiserint, num. 86.
55 Gabellam percipere habent tempore venditionis illam capiet, non vero ille in cuius tempore traditio fit, num. 87.
56 Gabella exceptus tempore venditionis, licet traditionis tempore cessaverit exemptus, non debetur, & e contrario debetur, ut n. 88. & 89.
57 Gabella an debeatur si in venditione Arra intervenit, num. 90. & 91. nisi ut num. 92. & 93. dicitur, quod si nulla pars recedat, debetur Gabella Gabellario temporis venditionis non vero traditionis.
58 Gabella debetur tempore venditionis, etiam si partes egerint quo res tradatur tali tempore & sic in diem aliquem, num. 94.
59 Gabella debetur tempore venditionis etiam si solutio eius in diem aliquem differatur, n. 95.
60 Gabella non debetur venditionis committitur nisi verificata condicione, num. 96. & verificata condicione debetur primo Gabellario, non vero secundo, num. 97.
61 Gabella censur redimibilis statim debetur & peti potest a venditore, num. 98.
62 Gabella debetur statim de venditione facta cum pacto de retrovendendo, num. 99. ex refectione tamen postea facta non debetur cum dependat a causa antiqua, num. 100.
63 Laudemium debetur ex constitutione censur redimibilis constituta super re emphiteotica, num. 101. nisi ut num. 102.
64 Gabella an debeatur de censu Emphyteotico redimibili, num. 103. & an statim peti possit, & cui Gabellario debetur, ibidem & num. 104. & num. 105. discutitur, an debetur de fundo dato ad censum redimibilem, aut perpetuum, & num. 106. declaratur.
65 Gabella non debetur ex fundo dato ad censum perpetuum Emphyteotico, num. 107. nisi ut ibi. imo & si postea res illa Dominica reddatur nulla debetur Gabella, num. 108.
66 Gabella non debetur si arcam suam det aliquis alicui, ut committent domum edificet, num. 109.
67 Gabella an debeatur de constitutione censu vitalis, vulgo de por vida, num. 110. 111. 112. & 113.
68 Censu vitalis an sit proprie contractus, & quid sit, num. 112.
69 Censu an constitui possit per aliquos annos determinatos dato iusto pretio, num. 114.
70 Gabella an debeatur ex censibus Regis quos iuros vocamus, num. 115. & 116. an ex censu imposito super censibus iis Regis debetur Gabella.
71 Gabella non debetur ex censu constituto super re immobili vendita tali re cum sensu illo, num. 117. nisi ut ibi. & num. 118. & 119.
72 Gabella censu an solvenda sit in loco ubi constituitur, an vero ubi sunt bona, super quibus constituitur, num. 119. ubi & quid si bona sunt in pluribus locis.
73 Gabella an debeatur de re quem vendit in hoc Regno habens eam in alio Regno, num. 120.
74 Gabella an debeatur statim de venditione facta dum tamen De la scriptura, fiat, num. 121. & num. 122. cui Gabellario debetur, & num. 123. declaratur.

Scripturae

- 75 Scripturam requiri per partes ad substantiam contractus vel ad probationem. num. 124. & 125. cum sequentibus aliquibus verbum volo est diffusivum. num. 126. & num. 127. alia de eul.
- 76 Gabella ex venditione rei quanti Titus estimaverit vendita non debetur statim, sed facta estimatione. num. 128. & num. 129. cui Gabellario debetur Gabella.
- 77 Gabellarius an possit cogere estimationem nominatum per contrahentes ad taxandum pretium rei vendita. ut illud taxet. num. 130.
- 78 Gabella quando venditur & cui Gabellarius quoties res aliena venditur per aliquem sine mandato Domini post autem Domini approbat venditionem. num. 131. Secus vero erit si quis ut suam vendiderit. num. 132.
- 79 Gabella ex venditione iudiciali videtur sententia de remate facta non debetur, usque dum executatus capiat possessionem. num. 133.
- 80 Gabella soluta ex venditione iudiciali non est reddenda executato, etiam si sententia & venditio in gradu appellacionis vel alio modo revocatur. n. 134.
- 81 Gabella an sit prius solvenda quam debitum creditoris, casus casus res vendita fuit. num. 135. & ibi quid quoad decimum executum.
- 82 Gabella non debetur ex recepta virtute primi & secundi decreti, nisi si intra tempus iuris velimatur non debetur Gabella. num. 136.
- 83 Gabella non debetur ex pacto de vendendo vel promissione nisi persiciatur venditio. num. 137.
- 84 Gabella non debetur ex venditione ad beneficium facta si intra tempus assignatum displicet tempori. n. 138. ubi quid non potest peti antequam declarat sibi placere. & n. 138. quod tempus datur ad declarandum si partes illud non assensum. & an sufficiens dicitur sibi displicere, si res non resignatur intra illud tempus. n. 140.
- 85 Gabella ex venditione facta ad macteram, pondus vel mensuram non debetur statim, sed facta mensura, tenore & pondere. num. 141. & 143.
- 86 Venditoris est periculum ante mensuram rei vendita ad mensuram. n. 142.
- 87 Mensura facta si est erratum in ea potest peti ut iterum metiatur & suppleatur defectus. n. 144. nisi ut num. 145.
- 88 Agri mensuram declaratio non transit in rem iudicatum. num. 146. & sic non possunt puniri de falso ut ibi.
- 89 Venditionem fieri ad mensuram, pondus vel numerum quando dicitur. num. 147.
- 90 Gabella ex venditione nulla post autem approbata debetur ex die approbationis & Gabellario tunc existenti. num. 148.
- 91 Gabella quid sit & quare sic nominetur in eo. n. 148.
- 92 Gabella qua alioquin petenda sit. num. 149.
- 93 Gabella non debetur ex venditione, que ad decem morapinas non ascendit. num. 150. & scilicet de debetur pro decem & pro alio quinque morapinis ad respectum ut num. 151.
- 94 Gabellus exiens a Rege in populo aliquo an possit percipere annua de decem. num. 151.
- 95 Gabella debetur & solvenda est nullis delictis expanti. num. 152. & 153.
- 96 Gabella an debetur ex promissa vulgo promeritos. num. 154.
- 97 Gabella debetur de quo pretio venditio. sive

pretium sit justum sive non, n. 156. & ibi ampliatum. cum n. 157. ut etiam omni adiciatur ultra pretium emptori.

98 Gabella debetur ex pretio, pro quo res venditur sive venditio sit perpetua, sive temporaria, num. 158.

99 Gabella debetur ex venditione, si effectum habet venditio. num. 159.

SUMMARIUM.

Gabella solvenda est a venditoribus solvenda unum ex decem.

Ibi, Mandamus, Soli Regi licet hanc verba proferre, nullas alias enim quam Rex in suo Regno potest vectigalia nova & Gabellas imponere, ex toto tit. C. no. vel. imp. non pos. & ex lege prima & sequent. tit. undecimo lib. sexto supra, ubi in eadem. l. 1. plura allegavimus, & l. 9. tit. 7. part. 5. & decif. Capelle Tolosane in additu. 451. & Lafarte in present. & Gironda de Gabellis. 1. part. in pri. nu. 1. cum sequentib. aliquibus, & optime Parlador. lib. 1. ver. questid. cap. 3. na. 1. cum sequent. aliquibus, & Rebus. 2. tom. Const. Franc. tit. de mirator. artic. 2. glos. 2. & Amede. a Ponte. in quasi laudarii quasi. 9. idque adeo verum est, quod ad hanc vectigalia nova imponenda non sufficit imponente esse Regem, sed debet esse talis qui non recognoscit superiorem in temporalibus & sic quod ab eo non appellatur, ut tenent supra dicti Doctores & omnes alii, qui in hac materia loquuntur, & Navarro. in cons. 17. de censibus, ubi inquit tales non inciderent in bullam Coene Domini imponendo talia vectigalia & Gabellas. & Julius Petrus de Gabellis, numero 205. usque ad. 107. & Angles in secundo tomo Theolog. qua. tit. de restitutione vicialis articulo An vectigal. qua. hodie Regi, in suo. Nam si recognoscere superiorem & ab eis appellaretur sine superioris assensu, id non possent, ut per dictos Doctores & maxime per additionem dictae decif. 451. Capella Tolosa. & per Bertrachinum de Gabellis, questione prima, numero tertio partis prima, imo neque antiqua vectigalia augere possent, ex textu, ubi dixi in lege secunda tit. 11. libro sexto supra, & tenet Jacob de Grassalis. decif. 124. n. 14. casum conscientie, sed si superiorem non recognoscant, possunt utique nova vectigalia & Gabellas in suo inducere Regno, ut ex nostra lege patet in his verbis, mandamus, idque procedit ex eo quod jus vectigalium est de maximo Imperio, & sic de regalibus, & Regi competunt omnes redditus rerum que venduntur & portantur, & alia de quibus in leg. 1. titulo 28. part. tertia, ubi glossa, vel quia cum Regnum omnem suam potestatem in Regem transiit, ut in proemio digestorum & alibi nos diximus, nimirum quod sicut Regnum si in se transiit potestatem, & in Regem eam non transiit, potest hanc facere, que possit Rex qui Regni omnem potestatem habet, ex quibus infero Regem nostrum Hispanie, utpote non recognoscen- tem superiorem, & in temporalibus, ut dixi in lege tit. 11. lib. 3. supra. n. 4. & in lege prima, num. 16. titulo primo libri quartae supra, majoremque, Rex habet potestatem in suo Regno quam Imperator in Imperio, ut in d. l. 1. n. 17. dicimus.

mus: Transmittit enim Rex potestatem Regiam non vero Imperatoris, secundum Curt. Juni. cons. 1. numero 30. & Nicola. festa. in Tracta. de assim. 4. part. cap. 7. num. 45. in col. 12. Tracta. de assim. Deter. in sol. Regem inquam nostrum Hispanie posse has Gabellas regno suo imponere, ut inquit Corletus de potestate regia. 4. part. quast. 49. num. 13. & eo relato Gironda in Tracta. de Gabel. 1. part. in prin. num. 8. & Parlad. ubi supra, idque nulli dubium est, cum Hispanie Reges à facibus inimicorum sanguine proprio laboribus & expensis Regnum recuperaverint, expellendo nomen Mahometicum, nomen Christi & ejus fidem ampliando, & invocando, Ecclesiisque sanctas construendo, hujusmodique tributum non fuit de novo impostum à Ferdinando & Elisabeth, Regibus Catholicis nostris auctoribus hujus Quaterni Gabellarum, sed à Rege Alphonsi Undecimo multis retro annis à emanavit, & sic ex ipsius antiquioribus quaternis per anteriores Reges catholicos transcriptum fuit per dictos reges catholicos in modum & formam legum, ut ex proemio, & ex lege 243. dicti quaterni colligitur, concessimus fuit tributum hoc à Rege pro expellendis Mauris & nomination pro expugnatione Civitatis Algerie, anno Domini. 1342. ut ex Chronica dicti Regis Alphonsi patet, & tradit novissime Lafarte de Gabellis in praesatione, num. 10. cum sequenti. ante & post, nec fuit hoc novum jus cum & apud Romanos secundum eundem Laf. ibi, n. 16. in prin. & Gironda in d. l. 1. part. num. 6. quoddam venditionis tributum fuerit introducendum, de quo & piura dicit Petr. Gregor. in Synagoga. juris. 1. part. lib. 3. c. 5. ubi ex pluribus rationibus & juribus probat consentaneum esse Regi tributa & vectigalia à imposta solvi, & ante eum latius & melius Castro de lege panali lib. 1. c. 10. vers. secundum ex eadem conclusione. per totum. Primo ex jure naturali & dictante, quod cum pro omnibus vigilet, ab omnibus beneficij premio accipere ea debet, cap. cum ex officio lib. de prescriptio. extra. ne moque teneatur suis sumptibus militare ad Corinth. 9. ad Gal. 6. c. ita nunc illud §. 6. 23. quast. 1. secundumque naturam est, ut qui sentit omnes sentiat & commodum. l. secundum naturam. ff. de reg. jur. l. fin. §. sed cum in secundum de facti. C. l. unica. §. pro secundo. C. de cadu. tollend. & quod quis pro conservatione rerum alienarum expendit & acquum est rependi. l. 2. §. 2. ff. de us. 28. ff. l. secundo juris Regij est, & censum imponere rebus & personis jureque divino probatur. 1. regnum. 2. August. lib. 2. contra Faust. Mani. c. 74. & sic Dominus noster Jesus Christus consultus an liceret dare censum Caesari, Mathia. 21. & Marti. 12. inquit, reddite, que sunt Caesari Caesari, que sunt Dei Deo, & sic secundum Archidia. in cap. magnum 11. quast. 1. Christus precepit solvi tributum Caesari & ipse etiam solvit voluntaria, & tamen hoc pro se fecit, non vero ex necessitate, ut refert Card. de Turrecrem. lib. 4. de Eccllesia. 2. part. cap. 37. qui damnat errorem de Marsilij Paduani assertentis Christum solvisse censum & tributum necessitate obligationis, & notat. Covarr. in pract. ceter. 31. num. 2. vers. secundum & eis relatis Gironda in d. l. 1. p. num. 20 & frater Gaspar Stephanus in Tracta. de deserv. Eccllesiastic. liber. pagina. 109. in parvis. tertio &

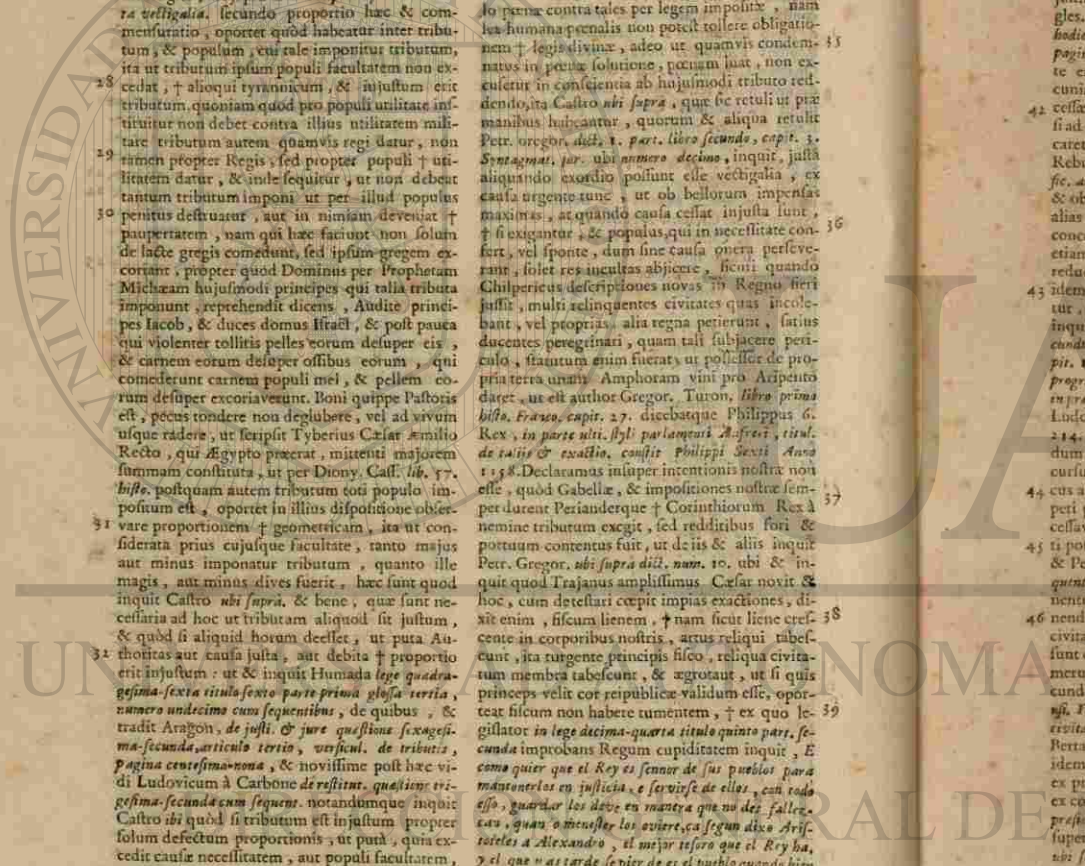
tributa Regi solvuntur propter subjectionis jus & capitulo secundo de censibus l. competit de prescriptio. 30. vel. 40. an. l. 5. titulo septimo part. quinta, quarto ex jure gentium, & nam cum eo 18 jure Reges & Regna inventa fuerint, ut. l. ex hoc jure ibi, regna condita. ff. de just. & jur. & explicat bene Minchac. contrav. illust. libro primo c. 41. n. 29. necessaria ratione dicendum est eodem jure regum tributa, sine quibus imperia constitui & sustineri nequeunt, introducta fuisse, ideo Bald. in l. contractu numero secundo. C. de fide instr. male dicitur videtur & asserendo, quod Gabella, que 19 ex contractu debetur juri gentium refragatur, nisi cum intelligas, ut intelligi Lafarte ubi supra in praesatione, n. 30. quoad id quod ex ea tribuitur, scilicet, quod cum libere contractus solent fieri, servitus quedam inducta videtur ex Gabella & impositione primeve nature contractuum & eorum libertati resistens, sicut & hominum servitus contra libertatem naturalem sunt, quia eo jure omnes homines liberi nascebantur, & sic quodammodo hac de causa ut ibi advertit Lafarte, n. 31. odiosa videtur Gabella & hac nisi principium concessionis consideremus, ut ibi advertit quinto Jura pontificia & 22 Regibus & superioribus tributa & census jubent solvi, capis. si tributum & capitulo magnum. 11. questione prima cap. tributum & cap. convenit 23. quast. prima. sexto jure civili idem confirmatur & 23 cum extent tituli de publican. & vigilia. de colonis & tributis, & in constitutionibus legibus que regis ex tit. 14. de las pechos y tributos, & in tit. de las imposiciones lib. 6. supra, ex quibus justificatur Regum potestas imponendi tributa & Gabellas in suo regno, dum tamen non recognoscant superiorem, ut dictum est, item dum tamen sit cum consensu & vocatione regni: nam licet ardua quaque Rex sine procerum & magnatum convocatione possit expedire, & aliud facere est de humanitate, non vero de necessitate, secundum quod diximus in l. fin. tit. primo lib. secundo, supra, & per Minchaca Contrav. illust. capitulo secundo, n. 10. & capis. 23. per totum, tamen in imponendis novis tributis & Gabellis, vel in augendis antiquis, regnum est & vocandum, ut apparet ex l. prima ubi dixi n. 6. & ex l. 2. ubi dixi, n. 3. tit. 7. lib. 6. supra & notavit Gironda ubi supra dicit. tracta. de Gabel. in proemio, n. 25. & Lafarte in scholio ad l. nostram in n. sexto. item de secundo, & fortius Rex in imponendis iis tributis novis etiam regi consensum requirit, non debet id petere neque imponere, neque pati ut imponatur in regno nisi ex justa & causa, aliter enim & ipse, & exactores peccarent, ut dixi in d. l. 1. prima tit. unde. lib. sexto supra, num. tertio. ubi plures ad id allegavi, & tenet Addit. Capelle Tolosana decisione dista. 451. & Gironda ubi supra n. 23. & 24. & Jacob de Grassis. in decisione casuum conscientie decisione. 10. num. decimo quarto, & latius decisione 124. per totum, maxime num. 10. cum sequentibus. & Petr. Gregor. ubi supra ubi hanc causam ex tribus justificat, 26 & nempe si ad relevanda onera imperii, vel ad conservandam dignitatem ejus, vel ad utilitatem communem omnium exigantur, & expendantur, & duas primas exprimit Plinius Junior, in panegirico, ad Trajan. tertia sub utraque contineri potest, ut per Castro de lege panali

panali dicit. lib. 1. capitulo decimo. *vers.* alterum quod exigitur, ubi optime inquit quod etiam exigitur ut tributum ipsa iuxta et debitam proportionem imponatur, & hanc proportionem ibi multis modis considerat & considerandum ait. Primo, inter ipsum tributum, & causam, propter quam imponitur, ita ut non majora tributa, quam causa ipsa propter quam imponitur possulat, nam si majora exigantur injusta erit talis exactio, propter excessum, qui sine ulla causa exigitur, & erit talis excessus obligatio restitutioni, ut habetur in capite. quia pterque de immunitate. *Ecclia.* & tradit Angles, ubi supra in art. un. principi inmoderate velligalia, secundo proportio hanc & commensuratio, oportet quod habeatur inter tributum, & populum, cui reale imponitur tributum, ita ut tributum ipsum populi facultatem non excedat, et alioquin tyrannicum, & injustum erit tributum, quoniam quod pro populi utilitate instituitur non debet contra illius utilitatem militare tributum autem quamvis regi datur, non tamen propter Regis, sed propter populi utilitatem datur, & unde sequitur, ut non debeat tantum tributum imponi ut per illud populus penitus destruat, aut in nimiam deveniat paupertatem, nam qui hac facit non solum de laete gregis comedunt, sed ipsum gregem excoriant, propter quod Dominus per Prophetam Michiam hujusmodi principes qui tanta tributa imponunt reprehendit dicens, Audite principes Jacob, & duces domus Israel, & post pauca qui violenter tollitis pelles eorum deluper eis, & carnem eorum desuper ossibus eorum, qui comedunt carnem populi mei, & pellem eorum deluper excoriarunt. Boni quippe Pastoris est, pecus rodere non delubere, vel ad vivum usque radere, ut scripsit Tyberius Cæsar amico Recto, qui Ægypto præerat, mitemi majorem summam constituta, ut per Diony. Cass. lib. 77. histe. postquam autem tributum toti populo impostum est, oportet in illius dispositione observare proportionem et geometricam, ita ut considerata prius cuiusque facultate, tanto majus aut minus imponatur tributum, quanto ille magis, aut minus dives fuerit, hæc sunt quod inquit Castro ubi supra, & bene, quæ sunt necessaria ad hoc ut tributum aliquod sit justum, & quod si aliquid horum deslet, ut puta Auctoritas aut causa justa, aut debita et proportio erit injustum: ut & inquit Humada lege quadragesima sexta titulo sexto parte prima glossa tertia, numero undecimo cum sequenti, de quibus, & tradit Aragon, de just. & jure questione sexagesima secunda, articulo tertio, versicul. de tributa, pagina centesima nona, & novissime post hæc vidit Ludovicus à Carbono de restitu. questione vigesima secunda cum sequenti, notandumque inquit Castro ibi quod si tributum est injustum propter solum defectum proportionis, ut puta, qui excedit causæ necessitatem, aut populi facultatem, pro ea sola parte, qua est excessus, non obligabitur tributum ad reddendum, sed ad aliam partem in qua est justa proportio, & debita commensuratio, tenebitur in conscientia subditis reddere, et licet in contrarium, imo quod in nihilo teneat Jacob de Grassis, in decis. cas. conscientia de iust. centesima vigesima quarta, numero 117. *vers.*

no se timo, dicens, tunc in totum etiam fraudari posse, sed mihi magis applaudet, quod pro excelsa tantum, ut inquit Castro ubi supra. Sed quia ut inquit decimo illa dist. numero triginta septimo non potest dari certa regula, neque assignari certus terminus, quando Gabella sit excessiva, totum remittitur arbitrio iudicis, et tentata necessitate, causa, tempore, & loco, quod si hæc omnia, que ad justum tributum dignum esse necessaria, & sufficientia simul in aliquo tributo coligeant, tunc illud erit justum, & subditum qui ab illo liberi non sunt tenebuntur in conscientia illud reddere, neque ab hac liberatione liberabuntur per hoc, quod se exponunt periculo pene contra tales per legem impostæ, nam lex humana penaliter non potest tollere obligationem et legis alijuxta, adeo ut quamvis condempnatus in pene solutione, pecuniam suam, non excedentem in conscientia ad hujusmodi tributo reddendo, ita Castro ubi supra, que sic retuli ut præmandibus habentur, quorum & aliqua retulit Petr. Gregor. dist. 1. part. libro secundo, cap. 3. Sententiam, per. ubi numero decimo, inquit, iuxta aliquando exordio possunt esse velligalia, et causa urgente tunc, ut ob bellorum impensas maximas, et quando causa cessat, injusta sunt, et si exigantur, et populus, qui in necessitate confert, vel sponte, dum sine causa onera persolverant, solet res inultas abjicere, sicuti quando Chilpericus descriptiones novæ in Regno fieri iussit, multi relinquentes civitates quas incolabant, vel proprias, alia regna petierunt, satius ducentes peregrinari, quam tali subiacere periculo, statum enim fuerat, ut possessor de propria terra unam Amphoram vini pro Acipitio daret, ut est author Gregor. Turon. libro prima histo. Franco, cap. 27. dicebatque Philippus 6. Rex, in parte vlti. styli. parlamenti. *Assueti, titulo de casis & exactio, consilii Philippi Sexti Anno 1358.* Declaramus inluper intentionis nostre non esse, quod Gabelle, & impositiones nostre semper durent Perianderque et Corinthiorum Rex à nemine tributum exigit, sed redditibus fori & portuum contentus fuit, ut de iis & aliis inquit Petr. Gregor. ubi supra dist. num. 10. ubi & inquit quod Trajanus amplissimus Cæsar novit & hoc, cum detestari cepit impias exactiones, dixit enim, silem licentem, et nam sicut licentem crecente in corporibus nostris, arcus reliqui tabescunt, ita urgente principis sileo, reliqua civitatum membra tabescunt, & ægrotaut, ut si quis princeps velit cor respublice validum esse, oportet silem non habere tumentem, et ex quo legillator in lege decima quarta titulo quinto part. secunda improbens Regum cupiditatem inquit, *Seco quer que el Rey es señor de sus pueblos para mantenerlos en justicia, & servirse de ellos, cada cosa esto, guardar los deves en manera que no des fallexa, cas, quan o mesier los ovierres, segun dixo Aristoteles a Alexandro, el mejor tesoro que el Rey ha, es el que a as tarde se pier de es el pueblo quando bien es guardado, e con esto acuerda lo que dixo el Emperador Justiniano, que es que es son el Reyno, e la camara del Emperador ricos e abundados quando sus vasallos son ricos e su tierra abundada, que sunt verba multum notanda à Regibus & consultiis eorum, & sic consequenter in iusta essentia Gabella, & Gabelle ut explicat Cajetanus in summa *vers.**

vers. velligalia, in princ. & capitulo secundo. *vers.* quartum & Petrus Navarra de restitutione libro tertio capitulo primo, numero ducentesimo triginta quarto, sive que imponitur, non habente potestatem, ut pote à tyranno, sive que ex forma, et ut si plus gravetur minus gravandi, sive ex fine, et si non pro publica utilitate, sed pro particulari bono principis, sive ex materia, ut si imponatur super rebus necessariis, & non potius super negotiatione, & hæc de causa verum est ne sibi aliqua imponatur sine Regis expressa licentia, ex leg. decima sexta, titulo octavo supra iste lib. ubi tamen tributa essent necessaria et iusta & justificata ex dictis, & ex causis adductis per Angles, ubi supra dist. *vers.* primo an velligalia, que hodie Regi, & per Salom, de just. & jure cap. 176. part. 4. §. 8. columna secunda cum sequenti, iuste ea peti & imponi Rex, debet tamen, pecunias tributorum ad illas causas, ad quas concessæ sunt erogare, non vero ad alias dare, nam si ad alias daret, & ex hoc gravetur populus, peccaret Rex, nisi adesset iusta causa, ut inquit Rebut. in secundo tomo consilii. Franco, tit. ut benefice, ante hoc articulo secundo, glossa quinta & sexta, & ob hæc iustam causam reduci tributum ad alias causas vel percipiendi illud cessante prima concessio causa, credet fieri posse, quoties etiã si cesset prima causa, vel ad alias causas redacatur, illic cause sunt iusta & in eis esse idem tributum imponendum et si de novo peteretur, tunc enim liceret utique illud petere, ut inquit Corvol. in sum. quest. 95. in resp. ad secundum dub. & Petrus Navarra de restitu. lib. 3. cap. 1. num. 160. in si. & Minchaca, de successione, progressa in prefatis. num. 98. & Laxer ubi supra in prefatis. num. 26. & novissime post hæc vidit Ludov. Carbono de restitu. questio. 34. part. 2. §. 14. in par. 2. sic tenentem quod ego limitatum tamen, pro illa secunda causa & eius iugurculum sit necessarium totam illud tributum, secus alias, quia tunc solummodo et necessitatem peti potest, & solvi, & quid si est dubium an cessaverit causa concessiois vel non, an iuste peti possit, et vel defraudari vide Cord. ubi supra, & Petrus Navarra, ubi supra n. 261. cum sequenti. Eadem etiam que dicta sunt in Rege tenentur servare & alii omnes habentes ius imponendi collectas et velligalia & Gabellas ut sint civitates non recognoscences superiorem, prout sunt civitates Thulerie, & Lombardie habentes merum imperium & silem ex prescriptione secundum Baldum capitulo primo de pace tenenti in n. Teud. post glossam in Authentica de defensa, civitatum §. jure iurando & alios allegatos per Bertrachinum de Gabella, i. part. numero 15. ubi idem dicit in aliis civitatibus merum imperium ex privilegio principis, vel ex consuetudine, vel ex constitutione de pace constant. ex Barto. in l. prescrip. C. de Episc. audi. non vero si de facto superiorem non recognoscere, ut per Bertrach. ubi supra numero 16. cum sequenti, debent tamen tales civitates potentes indicare novas Gabellas, id facere in casibus permissis, & secundum quod in Rege et non recognoscence superiorem rem sit, imo & tunc per adiunctum et populi generalem, non autem per ordinem Decurionum, nec per consilium populi, cum adiuncta generalis sit superior, & habeatur loco imperato-

ris, nisi concilium populi haberet auctoritatem, vel potestatem ab adiuncta generali, per leg. prohiberi. §. plane. ff. quod viam claus. notat Salicetus in lege velligalia, columna prima, C. de velligalia, & Bertrach. ubi supra numero decimo velligalia, ubi hoc probat ex eo quod concilium generale potest committere certis consiliariis aliquid faciendum, & quod per illos sit, à concilio fieri dicitur, lege illud, & si decuriones & ibi Barto. ff. quod cuiusq. universitatis nomine. Et quid in civitate Venetiarum, et Bertrach. ubi numero decimo nono et 20. inquit posse pro mercibus maritimis Gabellas imponere, quia Veneti ex consuetudine sunt domini maris Adriatici, & possunt statueri super Gabellis maris, & tradit Angles ubi supra, ulterius incepta proseguendo idem erit dicendum in omni alio habente ius imponendi velligalia & Gabellas, nam intelligitur potestas imponere, servatis servandis & ex iustis causis, et ut in Rege non recognoscence superiorem dictum tenent, & ius hoc acquiri potest et uno de quatuor modis. Primo ex privilegio & concessioe principis ius illud habentis, ut notant omnes in Rubric. C. nov. velliga. impon. non posse. glossa in leg. verna. §. si vero quis agrum vers. levavi. ff. de cultibus in fine, quam sequuntur plures relati per Tiber. Dec. in Respon. 41. num. tertio, volumine secundo et ex lege prima, titulo undecimo, libro sexto Recopilationis, & sic vendendo ius hoc, ut licet inest imo necessarium pro sublevanda necessitate, inquit Ludovicus à Carbono de restitu. questione questio. 33. questione 16. potest enim princeps concedere privilegium quo aliquid populo vel privato, ex textu, in capitulo super quibusdam, §. preterea de verborum significacione, et in dicta lege prima, titulo undecimo, libro sexto supra tenent Bald. & plures relati à Bertrachino de Gabella, prima parte, numero vigesimo tertio ubi num. 24. inquit quod tale privilegium exigendi Gabellas, vel collectas concessum à principe non potest revocari et quia transitiva in vim pacis vel conditionis, ex leg. quod semel de ibi Barto. ff. de decret. ab ord. faciend. et in l. hi qui in fin. ff. de iure immuni. & item dicitur in privilegio ne quis teneatur ad collectas, et ex eodem Barto, in dist. 1. quod se met. et in l. omnes populi ff. de just. & jure Bald. & aliis relatis per Bertrachinum dicto num. 24. ubi & quantan valeat tale privilegium concessum alicui loco gravato alicuius pedagis, & inquit quod non quilibet subreptitio hoc tacito quod erat gravatus alicui pedagis, secundo acquiritur ius imponendi collectas & Gabellas consuetudine, per textum in cap. serva. §. 8. questio. secunda, in glo. capite contra morem distinctione 100. ubi idem etiam de privilegio allicetur, & probatur etiam in dicta capitulo super quibusdam §. preterea de verbo, sign. et in capitulo notandum de consilio et in dicta leg. prima, titulo undecimo, libro sexto supra & plura alia allegata Bertrach. de Gabella, dist. prima parte num. 26. et 27. etiam glossa in l. minima prescrip. ff. de verborum sign. utramque requirit, scilicet privilegium & consuetudinem, nam communiter reperitur secundum Bertrach. in eodem num. 17. Tertio & consequenter idem dicendum est in prescriptione et ut est text. ubi notat Bart. in l. cum de in rem verso ff. de iur. et in l. libet. C. de agricoltis et censuris, libro undecimo notant omnes in l. si certis annis. C. de pacis Bald. in l. solent. §. si ff. de

de officio, praesent. debet tamen hac consuetudo vel
 57 praescriptio esse immemorialis, ex dictis iuribus,
 & quia habet vim privilegii, & tituli, ex l. i. se-
 cunda §. ductus aqua ff. de aqua quot. & ubi, ut &
 alibi late diximus ff. de mirabile secundum Ber-
 trachium ubi supra num. 31. quod est speciale in
 hoc iure habente causam continuam, quod res-
 quiratur praescriptio tantum temporis, cum suffi-
 58 ceret tempus ordinarium in servitutibus ha-
 benibus causam continuam, sed ego nihil mira-
 59 bile adesse in hoc intelligo, cum illi consuetudo ac-
 quiratur, ut pote quia factum hominis requiritur,
 scilicet, in imponendo vestigali, vel non
 solvendo, item quia cum imponere sit de regu-
 libus, nihilum si tantum tempus requiritur, si-
 60 no & scientia requiritur illius, contra quem
 consuetudo vel praescriptio inducitur, licet, si
 fuerit scientia futurum iudicium & personarum
 ab eo impostarum in talibus locis ubi jus hoc
 acquiritur, ut alibi diximus in similibus casibus
 & voluit Bertrachius ubi supra numero 29 ubi dat
 cautelam, quia quidem cum mendacio non uti-
 61 tur, quin animam perdes, quae cunctis rebus pre-
 tiosior est, & consuetudo hae vel praescriptio
 immemorialis imponendi Gabellas in aliqua
 provincia, vel populo in una re non extendatur
 62 ad alias in quibus non est consuetum, secun-
 dum Bertrachium ubi supra numero trigesima-
 tertio, quem vide. Quarto modo acquiritur jus
 hoc Gabellas imponendi ex conventionione facta
 cum ipsi subditis, de qua loquitur textus in legi-
 63 sime & praeterea, ff. de mun. & hon. & per totum
 tit. ff. de anno, & trib. lib. 10. & haec appellatur
 munita conventa, sed haec in rebus superiores
 habentibus fieri non possunt, etiam cum consen-
 64 senu populi maxime in nostro regno attenda
 dispositione. l. 1. & per totum tit. de lib. 7. supra,
 & hoc quatuor modos acquiritur jus hoc do-
 signat. Tiber. Decia. res. per. 41. num. 4. & se-
 quitur, lib. 2. sed quocumque modo acquiritur
 65 non possunt imponi nisi ex iusta causa, & ex
 secundum quod supra dictum est licet Regi
 non recognoscenti superiorum, & in consue-
 tudine voluit Petr. a Navar. in dicto. tracta. de
 res. lib. 3. cap. 1. num. 259. inquit tamen
 Jacob. a Graf. in dicto. cas. consuet. dec. 122.
 num. 6 quod si antiquitus praescripti sunt Gabella
 Gabella, quod ex quo in principe causa praescri-
 66 bantur licet in conscientia fraudati non pos-
 sunt, & quod ego si verum est, intelligerem
 quod de causa non constaret, sed si constet,
 & est iniusta vel cessavit, ut ipse ibi. num.
 35. dicit & Carrocius in loca infra num. sexto
 allegato, sed quid si populus dubitat, an sit
 iusta, debeat iusta reputari necne, vide Ludo-
 vicum a Carbone, de restitu. quest. 33. in prin.
 Ex quibus habet Regem, civitatem, & domi-
 nos non recognoscentes superiores posse indi-
 cere vestigalia & Gabellas, in suis regnis, &
 dominis, & populis, & itidem illos qui ex
 privilegio, consuetudine praescriptione vel ex
 conventionione jus eas imponendi acquirunt, ut
 dictum est, debet tamen esse indultam cum
 causa vestigal hoc & Gabella iustificata eon-
 67 tum quod dictum remanet, & tunc licite
 eunt & in iustitia & in conscientia debentur
 tales Gabella & vestigalia, & namini li-
 68 cebit eas defraudare & absque peccato & one-

re, restitutionis, ut omnes supra dicti D. D. alius
 referentes asserunt, & hanc opinionem ratio-
 nem dicit Minchaca de successio. crea. §. 28. num.
 28. res. redendum in res. unde delinam est,
 & Murada in l. 29. tit. 6. par. 1. glo. 3. num.
 51. cum sequenti & novissime Carrocius, quem
 post haec vidi in tracta. sacrali & conditio. 1.
 part. iii. de locatio. vestig. quest. 1. ubi num.
 4. etiam lex penam imponat, & cum. c.
 hoc intelligit dum tamen talis Gabella sit iusta
 & num. 35. supra etiam diximus & tradit Na-
 vara de res. dist. lib. 3. cap. 1. n. 227. cum sig.
 aliquibus & Angles. ubi supra tit. de fraudulenti-
 bus vestig. iuxta Mexia, in pragmat. sacre pacis
 69 in 58. cons. num. 42. & Gironda de Gabell. 11.
 part. num. 8. & 7. etiam non petatur,
 ut dicitur in l. 19. num. 4. infra ced. tit. in-
 quit tamen Bertrach. ubi supra num. 31. quod
 vestigal respectu dicitur dominii non potest
 praescribi, sed respectu tantum utilis, & datur
 publiciana, & cum supra in 5. vestigalium &
 ubi supra, ff. de public. & vestig. & an excludatur
 Regi dicitur licet ex iusta causa si imposuisse,
 67 vide Mascard. tracta. 1218. num. 13. & in du-
 bio Gabella praescribuntur & iusta secundum Ja-
 68 cob. de Grassi, in dicto. decisio. 114. casum
 conscientia num. fin. ubi in num. 10. inquit quod
 si constat de causa efficiente est in dubio praes-
 69 cripta iusta.
 Ibi, Quae loi vendentes, sive sine minores
 sive maiores viginti quinque annorum, dum
 tamen sit venditio valida & efficax facta,
 sive maris, sive feminis non conjugatis, nam
 si conjugata, licentis viri requirunt, vel quod
 sit soluta negotiari vidente & permitente ma-
 70 trico, aliter enim contractus & venditio ellet
 nulla, & consequenter Gabella non & deberetur,
 ut novissime inquit Gironda de Gabellis in 9. part.
 num. 21. cum sequenti & Tirquel. de restitu. tit.
 4. §. 1. glo. 2. num. 7. & si soluta sit, repit po-
 71 telt, ut per eandem ibidem, tit. de conventio. §.
 6. glo. 2. num. 6. & consequenter omnes ho-
 mines de mundo tenentur si solvere Gabellas,
 ut ibi per Girondam in 7. part. §. et cognosca-
 mus num. 1. nisi illi qui speciatim excepti re-
 72 pectantur, de quibus ibi per eum. & in aliis
 questionibus ejusdem tractatus, & in tit. 18. hoc
 libro declarantur, ulterius notandum est ex iis
 verbis, quod licet antea de iure communi Ga-
 bella solvenda onus, ad emptorem spectaret,
 73 & ut ex text. in l. debet. ff. de edit. edili. nota-
 bant Bald. & alii relati per Gironda ubi supra
 in 4. part. §. unum autem in hoc. §. 1. num. 1. cum
 sequenti, & hanc sententiam esse veram de iure
 communi asserereb Castillo, l. 70. Navar. in glo.
 penul. & communem testatur Ludov. Roman.
 in sup. 488. per Justiam, & DD. ita emptori
 attribueri testatur Lasarte, tam in scolio ad
 hanc legem nostram in dicto tracta. de Gabell. num.
 7. quam in cap. 15. num. 1. & in cap. 14. num.
 13. de dict. l. debet, quam legem hoc non pro-
 74 bare in eo cap. 17. num. 1. testatur ipse Lasarte
 ex Pinelo, l. 2. C. de restitu. venditio. 2. part.
 cap. 3. num. 40. & revera ad utramque partem
 potest ille text. adduci, & sic ibidem Capo-
 75 lin. in 1. notabili dicebat, quod ad emptorem
 & venditorem & equaliter pertinebat Gabella
 solutio, & in l. 13. in quatuor Gabellarum fit
 mentio

mentio de hac equalitate in vicinis de Valde-
 ras, quae est l. 7. tit. 18. infra cedem, & in l. 2.
 eodem tit. & in l. 3. infra tit. 14. tamen iam ex
 lege nostra regulariter Gabella solutio pertinet
 74 & incumbit venditori nisi ubi aliud ex le-
 gibus iis Gabellarum fuerit expresse dispositum,
 & tradunt Lasarte & Gironda ubi supra, &
 Villalobos in exordio mille communiarum opinio-
 littera E. num. 4. & Felician. in tracta. de cens.
 lib. 2. c. 7. fo. num. 1. & hoc est sine dubio,
 licet privilegium habeant Gabellarii recupere-
 75 ranti Gabellam a venditore, vel ab emptore
 non revelante venditionem & emptorem intra
 quinque dies a lege regni huius quater-
 Gabellarum determinatos, ex l. 37. in fin. tit.
 19. hoc lib. ut inquit optime Gironda in dicto. §.
 unum autem num. 2. pag. 76. & ante cum Mino.
 de successio. creat. tom. 1. §. 10. n. 23. vers. in summa
 sed si emptor non solverit poterit a venditore
 76 recuperare, cui venditori incumbat onus solu-
 vendi, adeoque ibi Gironda, in dicto. num. 2.
 haec vera dicit, quod etiam ab illo qui nomine
 alieno vendidit aliquam rem, ut alienam, vel
 tanquam ejus procurator potest recuperari Ga-
 77 bella, contra Lasarte in dicto. cap. 13. numer. 4.
 cum 6. sequenti, quem ibi Gironda in hoc repro-
 bat, sed ego veriorum & tutiorum credo senten-
 tiam Lasarte, scilicet, quod a tali procuratore
 78 erigi non possit, sed a vero & Damiano rei ven-
 ditae, vel a re vendita, quae ut ibi inquit Giron-
 da transit cum onere solvendi Gabellam & ex ea
 per l. Imperator. ff. de public. nisi dominus vero-
 ritus esset exemptus a Gabella solutione, quia
 tunc neque ab eo neque a procuratore poterit
 79 peti, ut ibi per Lasarte n. 9. ex l. 10. tit. 8. infra
 cedem ulterius hoc ampliatur quod licet venditor
 vendat libere, & sic hinc de alienata ut Gabella
 solutio remaneat emptori, adhuc Gabellarius
 80 poterit a venditore illi exigere, ut percipere, cum
 ex suo pacto venditor deteriori conditionem
 Gabellarii efficere non possit, licet ipsi venditori
 remaneat salvum jus recuperandi ab emptore il-
 lud, quod pro Gabella Gabellario solvit, sive
 compulsus, sive non solverit, inquit Lasarte in
 dicto. cap. 15. n. 11. ubi num. 12. ex hoc nihil
 81 speciale dicit constitui, & in l. 3. tit. 18. infra
 cedem, dum ibi dicitur quod vendens clerico
 franco pretio adhuc Gabella ab eo peti potest, &
 ipsa clerico recuperabit, nam cum in sit de
 jure, nihil speciale ibi constituitur, sed confir-
 82 matur id quod de jure fundari poterat ut ibi per
 eum in dicto. num. 11. cum sequenti, aliquibus. D.
 placet tamen mihi illud quod ibidem ipse Lasar-
 te num. 19. inquit cum Parladon. ibi allegato,
 & Gironda de Gabell. in praedictis num. 11. in 5.
 part. num. 41. scilicet quod Gabella sit solvenda
 Gabellario tam ex principali pretio quam ex illo
 83 pretio franco, solvendo pro Gabella ipsi Gabel-
 lario, & nam licet ibidem aliter illud plus pro
 Gabella solvendum esse commo- dum emptoris &
 sic pretium ejus rei venditae, tamen si fallor
 non sic esse iudico, nam & cum venditori in-
 cumbit onus Gabella, ratione illius oneris sem-
 per procurat vendere carius, quam vendit si
 84 onus Gabella ad eum non pertineret, & emptor
 ipsa ratione Gabella ab eo solvenda, & ex vi pacti
 ad hunc de alienata, semper procurat minores
 tenere quam emerit si pactum hoc non appo-
 85 Averro in Recopilacionem. Tom. VI.

fuisse de pretio franco, & sic non fit iniuria Gabel-
 lario, qui de causa nunquam circa hoc vide Gabel-
 larios instruisse, neque iudicium credo, quod
 instruit eum eadem rei ratio in utroque casu, &
 decima decime non debetur, neque est lex, quae
 hoc jubet solvi, & sic non est amplianda Gabel-
 latorum cupiditas, sed coercenda potius, &
 quia aliter iniuste emptor oneraretur in solutio-
 ne subdecima, cum ipse solum se obligaverit ad
 solutionem decime pretii illius, quod realiter
 venditori solvit, neque potest franquitas illa di-
 ci pars pretii, ex dictis per Felici. de censibus lib.
 2. cap. 1. num. 14. neque augmentum, ejas quia
 emptores semper minus pretium solvunt ratio-
 ne franquitas illius, ut experientia docet, &
 venditor plus venderet si sibi remaneret onus sol-
 vende Gabella, ut in simili inquit Barr. in l.
 interitum ff. de public. & vestig. & Abbas cap. 1.
 secundo de decim. & sic uno modo neque alio
 non fit iniuria Gabellario, & in simili idem
 consulti Felicia. de censib. lib. 2. cap. fin. num. 3.
 neque obstant dicta per Lasarte, quia in aliud sunt
 propositum si bene considerentur, neque hoc est
 ad hoc, quod videatur majus pretium solvi ven-
 ditore, sed quia decima decime non debetur,
 licet neque fructus frugum, neque usura usurae,
 neque partes partium, ut per glo. causam,
 in l. sed & partus, ff. de rei qua et nec. finis.
 Ibi, pagus, integre, & statim quod emptio &
 venditio perfecta est, etiam re non tradita, ne-
 que facta solutio, nam eo ipso quod de pro-
 82 tione conventum est inter partes perfecta est vendi-
 tio, quamvis quidem pretium non numeratum
 sit, ut est text. in pri. infl. de emptio, & vend. l. 1.
 §. 2. & 6. & 7. tit. 1. §. 1. l. 2. & 3. tit. 10.
 lib. 3. per neque res vendita tradita sit,
 ut est text. in pri. infl. de obliga. qua ex contractu
 non numeratur, ubi, ac nec dari quocumque necesse est,
 ut substantiam capiat obligatio, & in §. perscruta-
 tur infl. de donat. & satis eleganter explicat text.
 in l. 1. ff. de rei. perm. & in l. 2. ibi, nos autem
 pretii numeratio, sed conventio perficit emptorem ff.
 de contrab. emptio, & est communis Doctorum
 traditio, etenim illa pretii numeratio & rei ven-
 ditae transitio, quae in venditionibus fieri solent,
 & debent, non ad substantiam contractus, sed
 ad executionem pertinent, propter quod tripli-
 cem aut quadruplicem perfectionem emptio &
 venditio & habere dicitur ex Baldum. l. nec sforis. ff.
 de peri. & com. rei. vend. quem refert Dec. cons.
 179. num. 3. & late Matienzo in l. 7. glo. 6.
 num. 14. tit. 11. lib. 3. supra, & in expresse pro-
 83 batur hoc ex l. 10. infra dicta in fin. ubi per no-
 strum acabad. de pagar. & eo. l. 1. tit. 19. lib. isto
 infra ibi de pres. del negociantio, & fecho de la venta,
 ubi etiam dicitur, & ex lege nostra iudem probat-
 dum postquam venditoribus incumbere onus
 Gabella dicit, immediate inquit, pagus, quasi
 solum lex nostra contentione cum eo solo, quod
 venditoris sint, & nihil aliud requirit, ratio est,
 quia regalis haec decima non ratione rei venditae,
 vel pretii conventi, sed ratione & contractus ven-
 ditionis debetur, ut ex nostra lege etiam probatur,
 84 ubi venditoribus, & ibi, perque venditorem, & in ex-
 presso, ita resoluti Avendanno, resp. 29. per
 tamum & Lasarte de Gabell. cap. 3. num. 1. cum se-
 quenti, & cap. super totum, contra Montal. & Cas-
 tello ibi allegatos, aliud & male dicerent, & al-
 85 lucinantes,

luciantes, quod venditio & emptio non esset perfecta nisi re tradita, quod est contra dicta iura, & sic etiam quod ante traditionem debeatur Gabella, tenet Girona de Gabell. 5. par. 5. un. 10. m. 12. pag. 120. contra Tiraquel, de retro. l. 1. tit. 1. m. 43. §. 1. glof. 2. ubi numer. 44. & in eodem §. 1. glof. 10. nu. 15. idem cum Girona tenet.

87 Ex quibus plures effectus & resultant, primus quod Gabellarius agere poterit ad Gabellam eo ipso quod de re & certo pretio pure convenerit, quamvis nec pretium solutum sit, nec res tradita. Secundus quod licet nunquam res vendita tradatur adhuc Gabella debetum remanet, ut per Lasarte de decim. vend. cap. 4. num. 1. & cap. 14. num. 6.

Tertius quod licet partes poeniterint venditionis ante res traditionem vel pretii solutionem Gabella non & exequantur, quia ex conventionne ipsa illius obligatio orta est, & ius sicut quoniam, ut dictum est, de iterum tradit Lasarte de decim. 14. nu. 7. & Avendaño Resp. 29. vers. hinc, contra Michael. Salor. de iur. & iur. in cap. 191. pag. 454. vers. demum questio, aliud volentem, & contra Pat. Navarra. de restitutione lib. 3. capitulo. 1. num. 244. & 245.

Quartus, quod si dominus alicujus loci Gabellas habeat, quo in loco venditio contracta est in vita possessionis illius & majoratus, res vero tradita est emptori post mortem ipsius domini, postquam jam scilicet, alius in iure Gabellarium successerat, haeres illius primi domini in casu temporis venditio sine conventa & celebrata habebit Gabellam illius venditionis non vero successor & Gabellarium ipsarum, & idem erit quoad quoscunque Gabellarios, ut tenet optimè Lasarte ubi supra, cap. 3. nu. 10. ex text. in l. 12. infra isto tit. & lib. dum Gabellarios temporis contractus ipsi anteposuit, quorum tempore ille contractus ad omnimodam executionem, & hinc traditionem seu usum perducitur. Quintus effectus est, quod si quis tempore venditionis est immittis à Gabella solutione, ut qui tunc erat uxoratus cum aliqua ex descendens Antonie

88 Gattia, licet tempore traditionis cessasset jam ex aliqua causa iusta haec immunitas, non debet Gabellam ex tali venditione, sicut è contrario & si tempore venditionis non erat immittis à Gabella, & tempore traditionis esset immittis debet Gabellam, quia ut dictum est, tempus contractus puri inspicitur, non vero traditionis, ita Lasarte de decim. l. 1. m. 14. neque supradicti obstat lex. §. infra eadem, ubi traditio, videtur considerari, nam ibi consideratur traditio, quoad considerandum in quo loco debeat Gabella, & solvenda sit, non vero quoad hoc an traditio requiratur ut debeat Gabella & peti possit, ut de inquit Tiraquel, de retro. l. 1. tit. 1. m. 47. quibus sic discussis, ampliatur primo nostra conclusio, ut procedat etiam si artha intervenit ex quacunque parte, nam cum à principio pure sit venditio celebrata, statim Gabella debetur, prout in specie referendo Didac. Perez, tenet Lasarte de decim. l. 1. m. 18. sed ejus opinio mihi nequaquam placet, & quoniam cum intervenit artha licitum est, partem artham praesentem poenitere & restituere à venditione, ex text. in l. 7. tit. 1. par. 1. quia ut inquit Angel. relatus per glof. 1. in eodem, qui sic tacite videtur

90

actum inter contrahentes, ut artham amissionem vel publicationem sint contenti, & sic in hoc casu discedente aliqua parte ab emptione nulla debetur decima, cum adhuc tunc perfecta venditio dici non potest, cum qualibet pars potest poenitere pendendo artham simplicem, vel duplicem, secundum quod in eadem l. 7. part. disponitur, & sic male meo videri tenuit Lasarte ubi supra dicendo Gabellam deberi, etiam si aliqua ex partibus, artha, prestata ab hac discedat venditione, potest tamen opinio Didac. Perez, & Lasarte cum sequentes procedere cum non tantum datur Artha pro signo, sed insuper & pro parte pretij, & dicendo, *deyos esloper fennal, por parte pretis*, nam cum tunc nulla pars potest discedere à tali emptione secundum dict. l. 7. nimirum est quod debetur Gabella, ex tempore contractus, & sic potest ampliari nostra conclusio, & post hoc ita voluit Girona de Gabell. 5. par. 1. m. 1. decimo octavo & decimo nono, & Michael Salon. de iur. & iur. cap. 191. pag. 454. vers. tertio no, cum sequens, & nota quod in primo casu cum datur artha pro signo, si nulla ex partibus discedat à venditione, debetur Gabella Gabellario qui erat & tempore contractus, non vero tempore traditionis, quia jam verificatur venditionem esse pure factam cum animo delictato partium ex tunc valida fuerit. Secundo ampliatur nostra conclusio quod ex tempore contractus Gabella debetur, & peti possit ut procedat etiam si ex partium expressa conventionne esset determinatum, quod tunc venditio traditio fieret tali tempore, & sic in diem aliquem ut tenet Best. l. 2. *Senatus vici*, & ibi Platen. C. de consuli. lib. 12. & sic iustitiam ait Josephus Ludovicus in l. 174. *Artham Peris*, & loquitur Lasarte ubi supra cap. 6. nu. 12. Tertio ampliatur & fortius ut idem sit, quando venditio pura vel sola pretij solutio & in diem certum differatur, nam & tunc peti statim potest Gabella, ut cum Avenida. Resp. 129. vers. *hinc cum sequens*, tenet Lasarte in d. c. 6. nu. 24. ubi à num. 18. cum sequenti. late pro utraque parte id examinat, & tandem tenet hanc opinionem, quam ego vidi regis sententia in Senatu Regio patrimonij Regij sequentem, & sic determinatum nullo intercurio medio tempore venditori per Gabellarium soluto neque solvendo, ut dicebat Bart. in l. Falcidia habet. ff. ad leg. Fal. de sequendo Avenda. ubi supra, etiam si Alexam. & Xuar. secuti & relati per Parladot. in l. 1. r. r. quod. cap. 3. m. 48. aliud in terminis velint tenere, & Avenda. opinionem dicit verissimam Lasarte in d. cap. 6. num. 27. & novissime Girona ubi supra 4. par. §. 2. num. 1. cum sequens, & videtur probari ex l. 10. in fin. infra isto tit. 17. dum ibi denegatur petitio tabellionis nolentis & recusantis copiam talis venditionis reddere Gabellario eam petenti pro recuperanda Gabella, & jubetur ut omnino eam statim tradat, quasi velis lex tradendam talem copiam Gabellario ut statim Gabellam illam recipiat & exigat, aliter enim inanis videretur legis illius dispositio, & consequenter quod hinc Gabellario tempore contractus existentis debeatur talis Gabella, non autem illi qui fuisset die solarium adjecto, quae quidem conclusio sic ampliata limitatur primo ut non procedat in conditionali venditione, & in 96 ca enim non debetur Gabella, nisi conditio verificetur,

97 verificetur, ut per Tiraquel, de retro. l. 1. tit. 1. m. 43. §. 1. glof. 2. num. 25. & 24. & consequenter ante non potest peti, quia nondum est perfectus contractus, sed verificata conditio debetur Gabellario, non Gabellario, & cum quo periclitur conditio ut per Parladot. cap. 3. §. 3. nu. 23. lib. 1. r. r. quod. ut per Tiraq. ubi supra glof. 10. nu. 46. & in tit. de convention. §. 5. in glof. 6. num. 27. locus vero erit si non est venditio conditionalis, quia tunc statim debetur, ex quibus inferitur quod de censu redimibili super bonis meis per me imposto in favorem alicujus tertii emptoris, Gabella debetur à venditore, & ab eo peti potest per Gabellarium 98 eo ipso quod impostus est census, & tunc quia census hic emptio est & venditio, ut apparet ex *extravaganti prima & secunda de emptione & vendit. & ex text. in Avenda. ut in qui oblig. fa. perhib. hab. ref. Atin. §. quoniam. vers. licetis, iusta glof. ubi vers. redditis, in secunda expusitione, & resolutis glof. l. 23. tit. 8. p. 5. vers. a causa & Covar. lib. 3. var. c. 7. num. 3. quos sequens refert Lasarte de decim. vend. c. 10. num. 4. ubi merito reprobat Villalobos aliud dicentem, & ex iis ibi Lasarte in num. 5. infert cum Did. Perez, & Parlad. ibi relatis ex tali censu redimibilis constitutione gabellam deberi & statim peti posse, quia jam est perfectus contractus & celebrata emptio & venditio, prout ante eos tenuit Avendaño resp. 29. & Felicia de censu, lib. 2. cap. fin. num. 1. hoc & iuste esse sine dubio asserens, & idem novissime tenet Girona, de Gabell. 5. par. §. 1. num. 1. alios allegans, neque conditio apposita quod talis census quocumque venditor voluerit redimi possit, suspendit perfectionem contractus, nam contractus emptiois perfectus remansit, & potestas illa redimendi illum ad voluntatem venditoris imponentis censum super rebus suis immobilibus ad rationem quatuordecim mille pro milliario prout fuit constitutus, non alterat naturam contractus nec suspendit illum, sed justificat, quia non alias justificaretur & est sicut in emptione cum pacto de retrovendendo & facta, in qua & ex qua Gabella debetur, nam cum ex venditionis contractu jus Gabellae sit quiritum, non potest postea mutari ex resolutione ejus, virtute voluntatis & potestatis redimendi cum voluerit, & in pacto de retrovendendo, ita tenet idem Lasarte ubi supra cap. 14. num. 36. ubi num. 37. cum sequentibus pluribus, tenet quod ex ejus rescissione & nova Gabella non debetur, & bene, quia non est novus contractus, sed dependens à causa antiqua, & necessaria, & ibi alia prosequitur, circa pactum de retrovendendo: sic etiam ex didicis sciendum est quod ex censu hujus redimibilis constitutione super re emphyteotica constitutus, laudemium & debetur domino emphyteotico, secundum Francis Mar. decisio. 477. & Petr. Jacob. relatos, & secutos per Amede. à Ponte, in *questionibus laudemialibus* quest. 4. in prim. & Girona de Gabell. 9. par. in pr. m. 24. nisi secundum eundem Amede. ibi in quest. 25. in fin. dominus emphyteotico approbaverit contractum & venditionem ab emphyteota & factam postquam jam contractus factus erat, nihil sibi relevans juris pro laudemio, vel si ante contractum distulisset praestare censum per duos menses dum requisitus fuit ut praestaret, vel recipient pensionem postquam seivit contractum esse factum & novam emphyteotam in possessionem missum, locus si ignoraret, ut ibi per eundem Amede. quest. 16. ad fin. Sed an de censu emphyteotico redimibili tamen debetur Gabella & poterit peti statim per Gabellarium illius temporis & antequam redimatur & videbatur quod 103 sic, quia jam erat factus contractus & videbatur idem esse quod in censu redimibili de quo supra & ita tenuit Avendaño, de decim. vend. 29. equiparans, quoad hoc utrumque censum, contrarium tamen & melius tenuit Girona ubi supra §. par. §. 1. num. 2. & 1. imo quod non possit peti statim Gabella, sed tunc demum cum redemptio fit & debetur Gabellario existenti tempore contractus, census emphyteotici redimibilis, ex eo quod in datione hujus census nulla statim contrahitur venditio, & concedens remanet cum dominio rei accensuata, quod concedit, utile tantum dominium transfrendo, & in recognitionem directi reservati, annua sibi pensio solvitur, iuxta l. 1. C. de jur. emphyteot. & in hoc non intervenit pretium, & sic non potest dici emptio nec venditio, ex §. pretium inf. de empt. & vend. & interim quod non redimitur, census hic assimilatur locationi, ut apparet ex l. 18. tit. 8. par. 5. & consequenter donec redimatur, & ex redemptione & pretii solutione perficitur & efficitur emptiois contractus non debetur ex eo Gabella, & tunc debetur Gabellario illius temporis, & ita in praxi receptum inquit Girona ubi supra, & Ante cum Lasarte de decim. vend. cap. 10. num. 51. & iterum num. 57. cum 4. sequentibus & tunc debetur Gabella ab illo & qui rem desit in emphyteotico, & solvet cum Gabellario existenti tempore redemptionis, & ut ibi optime advertit ipse Lasarte contra Covar. ex fundo illo dato ad censum hunc sine perpetuo sine redimibilis sit census hic, nullam Gabellam debet ipse dans nec recipiens, & locutioni assimilaretur, ex qua non debetur, nisi prius fundus venderetur pro pretio aliquo, & post pretium illud & reduceretur ad censum, nam tunc ex venditione fundi debetur Gabella per vendentem, & ex constitutione census debetur alia per imponentem illum super illo fundo vel super alio, & num. 73. & 74. hinc limitat Lasarte, vel cum datur pro censu redimibili emphyteotico redimitur post, nam tunc peti potest ut diximus, sed an si census hic emphyteotico esset in perpetuum & constitutus, debeturne Gabella aliqua, dic interpede nullam deberi ullo tempore, nisi postea ex partium consensu redimatur talis census, nam tunc debetur & solvetur Gabellario illius temporis, secundum Lasarte ubi supra, num. 56. imo si postea rem illam Domino censu reddam nulla Gabella debetur, ut per Lasarte ubi supra, num. 57. itidem si quis aream suam det alicui ut communem domum adificet & nulla Gabella debetur secundum Lasarte ubi supra, num. 14. sed an de constitutione census vitalis, Fulgo de por vida, & debetur*

104

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
NOMINAL DE

110 debetur Gabella, & deberi inquit Gironda, d. s. par. §. 1. num. 1. dum ibi illum ponit cum facultate redimendi sicut in censa redimibili & resolutivo, & in utroque dicit Gabellam deberi, & Lafarte clarius & latius idem tenuit in de decim. cap. 10. num. 38. cum 4. sequentibus, ego tam hanc opinionem ita indistincte propositam non utique veram crederem

111 sed distinctio esse in ea procedendum arbitror, scilicet quod si census hic vitalis, prout solebat fieri per vitam alienus constituebatur ita quod dum ille viveret censum solveret, nihil aliud obligando pro securitate census & eius solutione, quam vitam illius, super quo constituitur, etiam persona constitutentis obligaretur, non utique crederem ex tali contractu Gabellam deberi, quia revera nulla intervenit emptio, nec venditio, libera etiam persona neque emi neque vendi potest, cum ad imaginem Dei sit formata, neque ullo precio estimari potest, nam & ipsa libertas inestimabilis est, & sic Sarmiento lib. 7. sect. 1. cap. 1. num. 40. inquit vitalem hunc censum non emptorem & venditionem, sed aleatoriam quendam contractum dici posse, neque huic obstat opinio, quod factum teris quod in spe consistit emi potest, ut inquit Lafarte ubi supra quia illud factum estimabile est iudicio bonorum virorum, vel ex contrahentium consensu existit & vendibile est, quod est diversum ab hominis liberi venditione, seu estimatione, sed si pro assecuratione hujus census vitalis ultra persone vitam & obligationem obligarentur aliqua bona & immobilia, tunc utique Gabellam deberi existimo, quia sunt obligata bona, que quotidie venduntur & estimantur, & dum durat vita illius super quo constituitur durat obligatio, & emptio, rem obligatarum pro quantitate illa census constituitur, sicut & potest census constitui per quindecim aut plus annos, ut diximus in Rub. tit. 1. §. de his censibus, n. 4. lib. 6. supra, ubi probavimus justos esse census hos vitales, & ita cum hac distinctione resideo, cum qua voluit remanere Lafarte, ubi supra num. 39. in si. cum sequentibus, dum ibi dicit, sed & praterea cum hic census vitalis constituitur, ne dum vera emptio & venditio contrahatur, ut diximus, sed etiam rei immobilis suppositio interveniat, & necessaria est, sicut in reliquis perpetuis censibus desiderari dicit, ecce quomodo hoc voluit sentire & tenere & iustificare suam opinionem, ex communi praxi obligantem in hoc vitali censu bona immobilia, ergo vera est nostra distinctio & eam ibi sequi voluit ipse Lafarte sic considerans dubitat tamen Manuel Rodriguez in sua summa. 1. tom. cap. 4. num. 2. an in censu vitali possit apponi conditio quod terminari possit, Sed an ex censibus Regis, quos jurat vocamus, debetur Gabella, & dicit interprete non deberi, & sic practica communi receptum est & defendit Lafarte dist. c. 103. 76. imo & de censibus impositis per possidem hos iuros Regios super ipsi iuris, & ut ita loquar, non debetur Gabella, sive impositi census sint ad vitam, sive perpetui, ut per ipsum Lafarte dist. n. 4. & Gironda de Gabella p. in prin. n. 39. itidemque si super domo habes censum aliquem impositum, & vendis domum illam cum censu

117 illo, ex quantitate & estimatione census non

debes Gabellam, tum, quia iam erit soluta ex censu illo, & non debet iterum solvitur etiam quia tanto minus accipis quanto census ille estimatur, ita Lafarte dist. c. 10. n. 16. & 17. & Folie de cens. lib. 2. c. 11. indistincte & melius sic tenens contra distinctionem a Lafarte ibi factam, & hoc nisi secundum quod ibidem Lafarte dicit in n. 37. vendas rem illam super qua censum impositum habes, non quidem cum suo onere census impositi, aut ejus mentione facta, sed ut libeream certo pretio, tunc enim ex toto pretio Gabella debetur, & ita in practica determinavi. Sed querendum est etiam in quo loco est solvenda Gabella census & impositi, in locone ubi bona existunt obligata census, vel in loco contractu, vel ubi, & in hoc dicendum est & tenendum deberi Gabellam in loco illo ubi bona specialiter censui obligata existunt, & sic indubitanter tenendum est deberi Gabellam in loco ubi existunt bona specialiter censui huic obligata & hypothechata & super quibus census est specialiter constitutus, non vero in generaliter obligatis, ut per plura fundamenta tenet Felice de censibus libro secundo capitulo fin. numero duo decimo de Gironda, de Gabella, part. 6. num. 59. & diximus in l. 1. num. 9. tit. 15. lib. 5. sup. & hanc commanem & veram & in praxi receptam esse dixit Lafarte, ubi supra cap. 4. num. 11. & probatur ex l. 9. infra ista tit. & lib. 6. melius ex argumento. l. 10. infra ead. tit. & sim. dum ibi jubetur quod contractus venditionis rerum immobilium solum fiat per tabellionem loci in quo bona vendenda existunt, ne forte alio modo defraudetur Gabella, & consequenter disponitur hoc esse, quia ibidem ubi sunt bona hypothechata & obligata specialiter & super quibus specialiter census constituitur, debet solvi decima, sed si bona hanc sint in pluribus & diversis locis, dic secundum dictos DD. & maxime Lafarte ubi supra cap. 10. num. 14. quod tantam partem Gabella illius uniusquisque Gabellarius habeat, quantum rerum predicto censui suppositarum in suo territorio esse constituerit, per iudicium omnium bonorum estimationem, ut ibidem optime exemplificat ipse Lafarte, & Parlador, lib. 1. rer. quot. cap. 3. §. fin. ad fin. & ita in praxi uti asserit ipse Lafarte, & res est sine dubio, & quid si vendis in hoc regno rem, que sit in alio, an Gabella debetur, vide Lafarte ubi supra cap. 4. num. 15. Ulterius limitatur nostrae legis conclusio in ijs verbis, que commentamur ut non procedat in venditione, in qua conventum est inter partes, ut in scriptis venditio fiat, vel quod venditio fiat scriptura, nam hoc in casu licet de re & pretio conventum sit, tamen quia ante quam scriptura fiat partes possunt resilire a contractu, & usque quod scriptura fiat non est perfecta venditio ex text. in prin. in de emptione, & vend. §. lib. 6. tit. 5. part. 5. merito quod non debetur Gabella itam quod de re & pretio conventum est, sed tunc demum cum scriptura & est facta, & quod debetur Gabellario illi, qui adest tempore scripturæ, non vero illi, qui adest tempore conventionis, ita in specie tenent Mantal. lib. 3. gl. fin. tit. 10. lib. 1. for. & Castillo lib. 70. Titul. vers. Del remate, & quod antea non sit perfecta venditio, & debetur Gabella secundo Gabellario tenet Gironda de Gabella, 5. part.

part. in prin. num. 14. cum sequentibus pluribus, & tenet etiam Anton. Gomez, tom. 2. cap. 2. num. 17. ubi hoc intelligit dum tamen hoc dicant partes in ipso contractu, vel ante, secus vero si scripturam fieri ad substantiam contractus, sed tantum ad probationem, secundum gloss. in dist. l. 6. & Dida. Perez. in dist. l. 1. tit. 8. lib. 3. ord. colum. 1035. in fin. Sed est questio non levis quando dicitur requiri scripturam ad substantiam contractus, non vero ad probationem, & ita ut antequam fiat partes a contractu resilire possint, vel non, & in hoc de jure civili erant opiniones, sicut & inter nostros Hispanos & nunc sunt, nam volunt aliqui quod si contrahentes tempore conventionis & venditionis dicant, quod de hac venditione & contractu fiat scriptura, videtur velle, quod sit de substantia, ita quod antequam scriptura fiat resilire possint a contractu, & hanc opinionem tenuit gloss. in l. inter patrem, qui sine scriptis, ff. de contrah. emp. tenet Azo in sum. num. 17. C. de fide instrum. quod DD. sequuntur teste Salicet. in Authentica sed non iure C. ficeret. Per. & alij plures relati per Matienço, l. 2. tit. 16. gloss. fin. num. 2. & pro ea inquit facere text. in l. 6. titulo quinto part. 1. tit. 1. Quatro que sea de esta vendida carta hecha, e la vendida, & C. Ubi Gregor. ita tenet dicens hanc legem approbare opinionem Azon. nisi aliud constaret fuisse de voluntate partium, ut in venditione tenet Lafarte, de decim. vend. c. 3. num. decimo tertio cum sequentibus, & in dist. cap. decimo septimo, num. quadragésimo septimo cum sequentibus, idem in permutatione esse dicit, contrariam tamen opinionem, imo quod etiam si partes tempore contractus dicant quod fiat de conventionis scriptura, non cessantur requirere scripturam pro substantia contractus sed tantum, pro eius probatione, & quod sic a contractu resilire liceat, nisi expresse dicatur vel probetur hanc fuisse partium voluntatem non aliter contrahere velle, nisi in scriptis, ita quod scriptura requisita fuerit pro substantia contractus, & eius substantiali forma, tenuit Accurs. in §. 1. iust. de emptione, & vend. & fuit opinio Joannis ut ibi patet, & ibi Angel. eam dicit communem, & plures alij relati per Matienço ubi supra, num. tertio & ibi ego eam secutus fui, in num. vigesimo nono, idque fundatur quia emptio & venditio solo verbo & consensu partium contrahitur & perficitur, ut in hac lege dicitur remanere, ergo quamvis partes addant quod fiat scriptura, non mutatur substantia emptiois, que nullam requirit scripturam ad sui perfectionem, ut in l. 1. §. 2. ff. de contrah. emp. adeo ut nulla alia requiratur solemnitas formalis, nec alia perfectior forma, & solemnitas formalis, ut inquit Anton. Com. tom. 2. c. 2. in prin. ante nom. primo, neque est de contractibus in quibus pro forma requiritur scriptura ex relatis per gloss. in c. 1. de cen. in 6. praesertim intentata d. l. tit. 16. lib. 5. supra, ubi sola obligandi voluntas consideratur & non alia perfectior forma, & sic ibi Matienço ex ipsa lege 2. dixit hanc secundam opinionem esse approbatam & veritorem ac receptiorem, & eam sequi videtur Velasco, de jure emptis. quest. 7. num. 4. cum sequentibus ubi inquit quod in illis casibus relatis per gloss. illam d. c. 1. de cen. in 6. in quibus scriptura requiritur in Receptionem. Tom. VI.

ra requiritur, non requiritur pro forma substantiali, sed tantum pro probatoria, quia substantia contractus illi probari possunt, dum tamen numerus tellium sit major ordinario numero, ut super illa gloss. omnes notant, & nos alibi diximus, & sic in dubio, ut inquit Mascard. de probat. conclus. 1425. num. decimo) contractus non censetur celebrari & in scriptis, si aliud non appareat, vel probetur fuisse ex contrahentium voluntate, & huic secundae opinioni non solum non obstat dist. lege sexta, tit. quinto, part. quinta, in contrarium allegata, sed potius pro hac secunda opinione est expressa, ut apparet ex illis verbis, T quero que sea de esta vendida carta hecha, ponderando verbum illud, quero quod est dispositum, & ut ex text. in lege Pamphila, §. propositum, de lege tertia notatur per amos ibidem, & cum disponat manifeste, colligitur non aliter contrahentem voluisse contrahere nisi scriptura de venditione, vel contractu foret, & consequenter, lex hac pro nobis facit, licet Gregor. Lopez in eadem lege sexta non pendens naturam dicti verbi, quero, legem illam pro prima opinione facere, male asseruerit, & ut omnes notat praesertim Cardin. Alexand. in cap. ex literis, 1. columna, 4. cum sequentibus, ver. successivo de sponsal. & cetero relato Augull. Bero. in questione quinta famul. numero primo, verbum volo in iunctum in iunctivo non importat actus praeteritum executionem, sed insertum in fieri nondum perfectum, & sic volendo partes vel aliqua earum per hoc verbum, volo, scripturam fieri, iungendo illud infinito denotant scripturam pro substantia requiri, cum nondum sit actus perfectus, sed in fieri, ultimus prosequendo assumptum nostrum non procedet lex nostra quousque venditio celebrata est hac conventionis pretii quanti Titius estimaverit, tunc enim non debetur statim Gabella Gabellario tunc existente, sed est in pendenti Gabellam deberi, donec Titius aestimet pretium, tum quia si Titius non arbitrat & moritur ante nulla est venditio, tum etiam quia eo estimante tunc perficitur venditio, ex text. in §. pretium Inst. de emptione, & venditio & pretio non definit impossibile est decimam ejus computare, & probatur etiam ex lege secunda, ubi sine pretio nulla est venditio, ff. eod. titulo & ex lege nona, titulo quinto, part. quinta etiam part. ibi, & hoc, que extremitatem temporis significant, ex l. quarta §. fin. ubi gloss. Bart. & DD. notant, ff. de condi. & demonstr. & consequenter ex hac venditione debetur Gabella Gabellario illi, qui erat tempore quo Titius pretium & aestimavit, ut per Gironda de Gabella 9. part. §. 1. num. 27. & Lafarte. in dist. capitulo tertio, num. 19. ubi num. 20. respondet cuidam objectioni, que meo videtur nulla est obiectio illa, neque impedit supra dicta & num. 22. inferit ex hoc duo, primum quod si Titius non declaraverit pretium nulla est venditio, & sic nulla debetur Gabella, secundum quod si tempore pretii declarati exemptus fuerit per Regem a solutione Gabellarum non debetur ex hac venditione Gabellam, & e contrario si tempore conventionis erat exemptus venditor, & tempore, quo Titius declarat pretium non erat exemptus debetur eam, Et an Gabellarios possit Titium illum cogere & ad declarandum pretium tradit Bald. con. lio 444. volumine quarto relatus per Bos.

si in praxi sub titulo de vestigali. quod solvitur, ex contractu, num. quarto, & quid si Gabellarius remittit conscientie vel voluntati vel verbo debitoris solutionem mercium, quas deserit reus fiat culpa, & restitutionis, si non prodiderit quantitatem mercium, solutionemque integram exhibuerit, vide per Solo. de just. & jur. capitulo 187. pagina 441. columna secunda cum sequentibus. Idem etiam dicendum est secundum Lasarte ibi, numero vigesimo-quarto cum sequentibus, quoties quis vendidit aliquam rem amici sui, cujus tamen non habet mandatum, scit tamen eam vendere velle, & reperta bona occasione vendidit eam, nam tunc ratificando venditionem hanc dictus ejus amicus versus dominus illius rei, cum ex tunc venditio robar accipiat, ex tunc debetur decima, & dabitur Gabellario illius temporis cum in praxi Gabellarii hujus non sit ratificatio retrotrahenda ad tempus contractus ratificatio, secus tamen erit si quis rem alienam ut suam vendat, nam tunc cum res aliena vendi possit, leg. rem alienam. C. de contrahend. emptio. tenebitur ipse venditor ad Gabellam, quia ut suam vendidit, ut tenet licet sub dubio Gironda de Gabell. quinta parte in princ. numero vigesimo octavo. Limitantur etiam nostrum assumptionem & lex nostra ut non procedat in judiciali venditione facta in via executiva virtute sententiae de remate, nam tunc non debetur statim decima usque ad percipiatur possessio bonorum illorum per emptorem, eo quod debitor ille, in cujus bonis facta est executio penitere poterit, interim & ad venditione rerum suarum facta recedere soluto debito creditore, vel emptori intra tres dies in rebus mobilibus, & intra novem in immobilibus, ut ex Castillo, Covar. & Didaco Perez, & Matieno, notat Lasarte ubi supra cap. 37. n. 57. ubi n. 58. inquit, non idem esse cum superiores iudices extra ea tempora decesserint soluto debito creditor exequenti bona executata reddidit debitori solventi, nam tunc Gabella non redditur tali executato, quia bene eam recepit, & id superiores ex gratia faciunt, potiusquam ex iure & haec gratia non debet redundare in praedictum juris quaesiti Gabellario illi pro Gabella illa, & in num. 59. nos allegans inquit ipse Lasarte prius deducendam esse Gabellam, & ex bonis iis judicialiter venditis quam solvatur debitum creditore, quod secus est, quoad decimam executori solvendam, & bene, & idem, in redimendi rem suam captam ex primo & secundo decreto, nam si intra tempus a iure permissum redimat, nullam debet Gabellam, & secundum Tiracquel, de retrah. conventio §. sexto, gloss. 2. numero decimo octavo, limitatur etiam nostrum assumptionem ut non procedat in pacto de vendendo, vel in promissione de vendendo, in eis enim nisi peticiatur venditio & promissio illa adimpleatur, non debetur Gabella, & neque peti potest nisi tunc deum cum perfecta est venditio, antea enim venditio non est, ut expresse resolvit Lasarte ubi supra capitulo decimo septimo, numero quadragesimo cum sequentibus aliquibus, & Gironda de Gabell. §. part. in pri. numero vigesimo-quarto alio allegans, & latius in 9. par. numero primo cum sequentibus, & Rolan. Valle conf. 69. numero vigesimo, vol. 3. & in l. sequentibus, numero decimo-novo, idemque est si quis vendat rem

alicui pro certo pretio si res ei placuerit intra certum tempus, & post intra illud tantum tempus, emptor dicat displicere sibi rem, tunc enim nulla est venditio, & sic Gabella non debetur, neque potest peti antequam emptor delectat, vel transeat tempus displicentiae. Ita Lasarte ubi supra, capitulo 14. numero 19. ubi inquit quod si tempus displicentiae non declaratur, intelligitur, esse 60. dierum, & ex. text. in l. quid si nois. §. si quid ita. ff. de edil. edi. notat. Anton. Gom. 2. tom. c. 2. numero 19. non tamen sufficeret dicere intra illos 6. dies quod sibi displicet, nisi & rem restituar intra illos, & secundum Lasarte ubi supra, numero 24. ff. de verb. obi. limitabis etiam nostrum assumptionem ut non procedat in venditione facta ad numerum, pondus, vel mensuram, tunc enim non statim debetur Gabella, neque peti potest, quia necitur quanta erit, neque est petenda venditio nisi facta mensura, vel pondere, vel numero numero, sed tunc deum facta mensura, pondere vel numero, nam venditio ad mensuram, & conditionalis est, & imperfecta ante mensurationem, & si facta fuerit traditio, non tamen dicitur translatum dominium, quia illa dicitur nuda a causa secundum Socin. conf. 16. colun. si volum. 1. & Rolan. Valle. conf. 7. n. 14. vol. 3. & additio. decisio. 68. Math. Altit. & ideo ante mensurationem venditoris est periculum, & per textum in l. secunda C. de peri. & commod. rei vend. l. 2. titulo 5. par. 5. Covar. in praxi. cap. 5. num. 6. & consequenter non poterit statim peti Gabella, sed tunc deum cum mensuratio facta est, ut per Lasarte ubi supra capitulo 5. numero 21. cum sequentibus, & sic tunc secundum eum ibi, num. 30. & Parlado lib. 1. nov. quoti. ca. 3. §. 3. num. 26. debetur Gabella primo Gabellario non vero secundo in cujus tempore mensura facta est. Et notandum quod si mensura facta est, & erratum fuit in ea, potest peti ut iterum meriatur & suppletur defectus, & secundum gloss. ubi DD. maxime Imol. num. 7. in capitulo per tuas de donatio. ubi & declarat an per receptionem rei videatur renuntiatum iuri competenti in qualitate rei, vel alias concernente rem ipsam, Emptorque, cui facta est venditio ad mensuram, post sexaginta dies lapsos a die mensurae non poterit dictam declarationem, & pro rei integratione facere, secundum Cavallinum de evic. pagina. 265. in fine. in par. ubi hoc intelligit verum quoties in contractu venditionis vel locationis fuit dictum quod erat ad mensuram tot iugerum, & si plus vel minus faceret detraheretur, secus vero si dictum sit, quod est mensurandum per homines expertos, tunc enim a declaratione agrimenorum potest semper quis se gravare, & peti rescissio, quia eorum declaratio non transit in rem iudicatam, & potest retrahari per alios meliores, secundum Lasarte in l. ad movendi in l. l. numero 47. & in repetitione. num. 58. cum 3. sequentibus. ff. de iur. iurando, & sic non possunt dicti agrimensores puniri de falso testimonio secundum eundem Iaso. in l. 1. §. fin. ff. de verborum obligationibus, sed difficultas stat quando dicitur venditionem fieri ad mensuram, pondus vel numerum, & de quo late per Capiti. decisio. Neap. 14. & Maria Soci. conf. 43. vol. 2. & Covar. in praxi. dist. cap. 3. & in specie per

per Lasarte dist. ca. 5. num. 21. cum sequentibus, aliquem, quem vide ne amplius immoretur in hac lege. Ultimo limitatur nostra conclusio, & assumptionem ut non procedat quoties venditio ad principio nulla est, ut potest quia venditio facta est dolosa, & dolus fuit talis, qui dedit causam contractui vel fuit facta a minore, non servatis solemnitatibus juris, tunc enim si postea ratificetur & approbetur contractus per minorem, non servatis solemnitatibus juris, tunc enim si postea ratificetur & approbetur contractus per minorem, vel illum, qui passus est dolum, ex tunc debetur Gabella, & non antea, & debetur Gabellario existentii tempore approbationis non vero primo, ita Lasarte ubi supra cap. 14. num. 37. & 38. quibus gloss. haec limitat.

Ibi, *Alcavalas*, quid sit & quare sic nominetur, quaestio est de nomine de qua per Parlador. libro 1. rer. quot. ca. 3. in pri. num. 20. cum sequentibus, & per Lasarte de decim. vend. in praxi. dist. & prefatione & per Gironda de Gabell. in praxi. dist. 1. que cum sit quaestio de nomine non est super ea insistentium.

Ibi, *Dellor se cobre*, verbum illud *dellor* ad venditores de quibus antea locuta est lex nostra refertur, & referendum est, eis enim jam ex lege nostra incumbit Gabellae solutio, nisi ubi aliud decisum reperitur, ut in hac dictum est lege.

Et qua actione petenda sit declarat Lasarte ubi supra capitulo septimo, num. 62. sed tu dic quod si de venditione facta est scriptura publica, coram tabellione, de qua secundum legem quaterni tenetur tabellio ipse praebare copiam Gabellario, virtute illius copiae peti Gabellarius executionem pro Gabella, in locis ubi ita consuetum est fieri, de qua consuetudine & stylo debet in processu consistare, aliter enim non fiet executio, sed via ordinaria petenda erit, sicut petitur cum nulla adest scriptura, de venditione.

Ibi, *De cada diez maravedis*, nota quod si ad decem usque non ascenderit Gabella non debetur, quia limitata causa limitatum producit effectum. l. age cum Geminiano. C. de transacione. & fuit haec doctrina Bart. sic tenentis in l. ita autem, in pri. ff. de adm. tut. quem sequitur Parlador. lib. 1. rer. quoti. cap. 3. §. 7. num. 3. & Didaco Perez alios referens in l. 1. titulo 5. libro 1. ordina. pagina. 216. in fine. cum praes. sequentibus, ad legem nostram, etiam Lasarte in scholio legis nostrae super iis verbis ex singulis denis, aliud & male voluerit, ponderando ad hoc legem sequentem ibi, a respectu de diez uno, quasi voluerit lex in iis verbis dum respectum considerat, velle ut etiam ad decem non ascendat habitus de decem respectu solvatur, sed meo videtur id non consideravit lex illa, sed tantum ad permutationis Gabellam respectu solvendam, disponendo qualiter cum pretium in ea non intervenit numerabitur Gabella, & inquit quid ex affirmatione rei permutatae solvatur Gabella ex decem unum, bene tamen verum est quod si res vendatur plus quam pro decem, pura pro quindecim tunc solvatur integre Gabella pro decem, & ex illis quibusque habitus respectu ad decem debetur etiam Gabella, & prout quoties sit, sed si ad decem non attingit numerus res vendita nulla debetur Gabella, & hoc verius & tutius de ju-

re est, & morapetinus hodie & tunc efficit duarum blancarum summam, neque habemus corpus aliquod pecuniae quod maravedinus appelleretur, secundum Covar. de nummis, cap. 1. & eo allegato Lasarte hic super verbo maravedinus, & res est clara. Sed an euentes a Rege Gabellae populi alicujus possint recipere de decem unum vide per Magis. Lopez, in 1. part. instruct. conf. cap. 188. col. 2. voss. insuper cum sequenti. pag. 444. & Saloni. de inf. & jur. cap. 188. pag. 444. in fine. cum seq.

Ibi, *De todo el precio porque vendieren*, & sic nullis deductis expensis proxenatarum, aut alterius personae, non enim deducuntur, & verbum enim hoc, de todo, omnem deductionem excludere videtur, nam qui totum dicit nihil excludit, cap. si Romanorum. 19. dist. in silico maxime, ut advertit Parlador, ubi supra n. 10. etiam si de iure civili diversae essent opiniones, & in earum diversitate alii distinctione utebantur, sed ut inquit ibi Parlador, ex lege nostra in dubium est Gabellam deberi totius pretii pro quo res est vendita nullis deductis expensis, proxenatarum & subhastationum, ac similibus rerum, & hanc sequitur Lasarte, de decim. vend. cap. 16. in prin. & Gironda de Gabell. in praxi. dist. num. 11. & iterum in 5. part. num. 41. inquit tamen Parlador. ubi supra num. 12. sibi verum videtur quod si venditor ad licitationem calorem inflandum emptori licitanti aliquid promiserit, eo casu ex tali promissa (quod nos, promissio, appellamus, Itali vero *Avantagium* appellant) veligal non debetur, nam promissum hoc pretium diminuit, & consequenter de diminuto non est solvenda Gabella, quod secus est in impensis, haec enim pretium non diminuant, neque considerantur in pretii adjectione per emptorem, vel venditorem, & sic in eis non est eadem ratio, sicut in promissa, quod obstat. l. sexta, titulo decimo-tertio lib. isto supra, nam illic alia diversae ratione promissa computantur, & sic ex diversis non fit illatio, & ita tenet Parlador, contra Lasarte, ubi supra cap. 16. in fine. aliud volens, & male etiam in promissis, sed ut ibi asserit, praxis recepit opinionem Parladorii quod de promissis Gabella non solvitur. Sic neque solvitur ex censu imposto super res vendita si cum onere census illius vendatur, ut in hac lege dictum remanet item debetur Gabella de toto pretio venditionis, sive pretium sit, & iustum sive non, hoc enim ad silcum nihil artinet explicare an iustum sit necne pretium, modo valida sit venditio, & verum sit tamen venditionem fuisse contractam, de hoc enim consistere debet, alias enim non probabitur venditio, ut ex Pinelo inquit Lasarte in scholio ad nostram leg. num. 14.

Ibi, *vendieren*, & sic tantummodo consideratur pretium constitutum, non habita ratione, quod pretium minus solvatur propter onus venditionis appositum, & sic propter expensas proxenatarum, & subhastationum, ut dictum est, vel eo quod obicitur onus emptori, ut ultra pretium lib. erit alium si iam venditoris, qui erat obnoxius emptori pro solutione annua, que erat redimibilis certo pretio aut alias erat communis usu estimabile, secus si ex communi usu onus illud in pretium non erat resolvable, puta quia haberet emptor jus transcundi per praedium venditoris,

& tunc solvenda non est secundo Gabellario existenti tempore traditionis, sed illi, qui erat tempore venditionis & permutacionis, ut optime tenent Parlador. ubi supra, num. 31. & 34. cum Anton. Gomez ibi allegato, & contra Lafaree, sibi reprobat & merito & contra Gironda de Gabell. 9. part. 5. 10. num. 7. in fia. cum & ipsi asseruerint hodie, ut dixi non esse locum penitentie in contractibus innominatis & statim nasci actionem, sic dicere aliud est vacillare in eo quod pro constanti jam asseruerunt, non esse locum penitentie in innominatis neque in permutacione consensu perfecta licet traditio facta non sit, & sicut illud placet cum Parlad. ubi supra ita & placeat alio opinio ejusdem Lafaree, cap. 17. num. 8. & 9. contra Parlador. ibi allegatum male asserentem quod si vinum pro vino datur non debetur Gabella, quia censetur mutuum, fallitur enim Parlador, & bene asserit Lafaree tunc deberi Gabellam quia illud non est mutuum, cum idem quod datur non redatur, sed aliud, & consequenter est permutatio, vel saltem contractus innominatus do ut des, sive detur vinum novum pro alio novo, sive novum pro veteri, idque optime fundat Lafaree ex lege nostra, ibi. De novis casibus a veteri sententia, & no sententiam, neque in his ego ago neque tracto de promissione de permutando vel vendendo, de qua Gabella non debetur, & in qua torquent capita sua Parlador. ubi supra & Lafaree eam reperta in d. l. cap. 17. v. 35. cum sequitur. Sed agimus cum partes se concordaverant in permutacione, puta non promittendo de permutando, sed conveniendo inter se quod unus dar alteri talem rem suam pro tali alterius, & ille alter iudem promittit & consensit, tunc enim nulli dubium, quin ante traditionem contractus est perfectus & validus, neque penitere possunt, etiam si stipulationis verba non intercesserint nam ex d. l. 2. tit. 16. lib. 3. supra sublatam est forma stipulationis pro esse contractus, sed sufficit consensus perfectus, licet rei traditio non intercesserit, & idem operatur ac si stipulatio interveniret & consequenter debetur statim Gabella a permutantibus, & contrahentibus, unusquisque ex re sua, & estimacione ejus, & ita in effectu mature considerans tenet Lafaree d. l. cap. 17. num. 36. cum sequentibus. secus si promitteretur tantum de permutando vel vendendo rem aliquam: nam tunc nisi consisterit de vero partium consensu voluntariam permutacionem esse factam etiam ante traditionem, vel conventum de pretio venditionis, tunc utique non debetur Gabella, de tali promissione nulla de permutando vel vendendo, ut resolvit ipse Lafaree, ubi supra, num. 41. & Tiraq. late, de utroque retrahit. tit. 1. de Linagiel. §. 1. glof. 2. num. 36. & in tit. 2. de conventio. ad fin. in num. 42. cum pluribus sequentibus, & in l. 1. procedente num. 137. nisi secundum eundem Lafaree ibidem num. 42. postea de pretio conveniant, vel de re permutanda cum alia, vel traditio aut solutio facta sit vitare primam promissionis, etiam si de illa promissione mentio facta non sit, est tamen verum quod si de promissione de permutando, vel vendendo detur Gabella & solvatur, non debetur postea ex perfectione hujus promissionis secundum Bart. in l. 1. §. quoties, ff. de publicanis. lo-

cutum per Cassan. in consuet. Burgun. tit. de Gabellis, num. 10. Sed an ex transacione, & qui innominatus contractus est debetur Gabella, tangit Parlador, relatus & securus Lafaree d. l. cap. 17. num. 51. & inquit quod non debetur, nisi ita transactio fiat ut actor cedat omne jus quod in re litigiosa habet, & Gabellarius probet jus illud vere habere, nam ex sola transacione & cessione non fundaret Gabellarius justitiam suam, nisi probaret jus illud cessum vere & realiter cedens habere, vel probaret causam fraudandi Gabellam factam fuisse transacionem, vel litem motam ad occultandam veram permutacionem, seu venditionem, & sequitur hanc opinionem novissime Gironda de Gabell. 10. part. num. 1. cum sequentibus aliquibus, ubi allegat alios idem tenentes, & ibi, num. 2. & 5. inquit ipse Gironda transacionem hinc liberalem, caprosam prefumi. Sed an de compromisso debetur Gabella, & tenendum est non deberi, prout sine serupulo tenet Betachi. de Gabell. 8. part. 3. membro, num. 13. in fia. & eo relato Gironda de Gabell. 3. part. num. 10. sed an de donatione & debetur, & dicendum est minime deberi, nisi pretium intercedat, nam tunc praestatur emptio & venditio & fraudulentur sub specie donationis palliari venditionem, ut apparet ex tax. in l. 11. infra de iur. & lib. & late defendit alios allegans Gironda ubi supra part. 11. num. 10. cum sequentibus, & latius duas communes propositiones tenet Minch. controver. s. infra, cap. 11. num. 17. cum sequentibus, & cum ea d. l. 1. 11. inf. a eodem, id approbetur nihil est dubitandum de hoc, sed quid si est donatio remuneratoria, & non talem deberi ex ea Gabellam, late defendit Lafaree, ibi supra cap. 17. num. 52. ubi num. 54. non idem esse ait in donatione recipere & vicissitudinaria, & in qua tu mili donas domum & ego vice versa dono tibi fundum, nam haec permutacioni assimilatur, & videtur in fraudem permutacionis nominati donationem, & sic debetur ex ea Gabella, ex text. in d. l. 1. 11. infra de iur. & lib. nisi probaretur absque ulla fraude id factum esse, ut advertit & exemplificat ipse Lafaree, in eodem num. 54. vers. verum tamen est, & ibi in dubio inquit, in iis casibus fraudem praesumi, ex d. l. 1. 11. nisi contra probetur, sed bonus iudex id arbitrabitur ex contractibus & verbis eorum & causis mediis ad illos faciendos. Sed an de fideiussione debetur Gabella, & deberi ex eo quod inter contractus numeretur, asserbat Bald. in l. 1. volum. penult. ff. si cert. per. & Tiraquel. post leges conub. glof. 1. v. m. 105. contrariam vero partem, imo quod ex ea non debetur, tenet Ripa in eadem l. 1. num. 59. ff. si cert. per. & hanc veriore & benigniorem appellat & sequitur Mincha, ubi supra num. 22. nam verba legis per prius & non postea intelligenda sunt. l. hoc legatum, de legat. 3. unde verba legis solvete jubentis Gabellam ex contractu de primario contractu, & non de secundario, prout est fideiussio, intelligenda sunt, item quia proprie fideiussio non est contractus, & quia licet ipse fideiussor obligetur, tamen non obligatur is qui eum recepit, vel in cuius utilitatem fideiussit. l. Labia, §. contractum, ff. de verb. sign. & sic potius ut Gabella non debeatur iudicandum est, ut

ut tenet Ripa in l. 1. num. 59. ff. si cert. per. contra Bald. relatum per Tiraq. in §. leg. comm. num. 101. sed quid erit si principalis debitor, & sic ex primario contractu Gabella non debetur, an debetur ex fideiussione, & prout in facto vidi discussum, nomen quod clericus presbiter imposuit centum redimibilem super bonis suis specialiter designatis & dedit laicum Petrum in fideiussorem, qui quidem Petrus tanquam fideiussor se principalis debitor infum & de mancoman & in solidum se obligavit bona sua specialiter & generaliter, subitatum fuit an fideiussor deberet Gabellam, jam quod principalis tanquam exemptus eam non deberet, & quod fideiussor ad solutionem ejus teneretur, allegabatur quod fideiussio est contractus, ut dixi licet improprie, item quod ipse fideiussor cum in solidum & ut principalis se obligaverit & bona specialiter hypothecaverit, ea in ea quantitate vendidisse censebatur, sicut si bona sua quis venderet pro satisfaciendo debito amici sui Gabellam deberet, ita in hoc casu, pro contraria vero parte allegabatur quod fideiussio non est proprie contractus & sic de eo non debet solvi, & quia id quod est principalis erat attendendum, & sic primariam obligationem debitoris veri & realis, & quod restitigenda est Gabellariorum cupiditas, item & fortius, quia cum principalis clericus in sacris sit & consequenter exemptus a Gabella, si ejus fideiussor compelleretur eam solvere, necessario principalis, qui obligatus est fideiussorem suum indemnem servare, compulsus esset ad solutionem Gabellae illius, & efficeretur ut id quod una via esset prohibitum, alia permitteretur, contra regulam juris quod cum quid una via prohibetur, ad id alia non debet admitti, item privilegium etiam minoris pro quo quis fideiussor, prodest fideiussori, quoties fideiussor ipse habet regressum contra minorem, & ut per glof. & Alber. in l. 2. C. si advers. denario. ergo in nostro casu uti potest fideiussor privilegio principalis concesso, ut non teneatur ad Gabellae solutionem, praestatum cum fideiussor obligari non possit in durioribus causam quam principalis. l. Graecia §. fia. ff. de fideiuss. & Lafaree ubi supra cap. 8. num. 12. hic autem si Gabellam deberet solvere fideiussor obligaretur in majori quantitate quam principalis, ergo habemus intentum, & contrarius prime opinionis ex supra dictis responderi potest, scilicet quod primarius contractus est inspicendus non secundarius, sed in primario non debetur Gabella, ergo neque in secundario qui a primario denominatur & derivatur quia fideiussio est accessio & obligacionis principalis, §. fideiussor in §. de fideiuss. accessorium autem sequitur naturam sui principalis, ergo neque est donum argumentum, cum quis vendit bona sua, ut solvat Titus suus amicus debita sua, nam in hoc casu ille venditor non vendit ut fideiussor, & sic est dissimile argumentum, & sic in practica & in facto deservit hanc secundam opinionem, quae vera mihi semper visa fuit, licet apud iudicem inferioriorem penes quem lis agnabatur non potui obtinere, sed inferioris iudicium mihi non satisfacit, nisi superiorum sententiam viderem, quae praclari non potuit, quia non fuit appellatum, sed transacione cre-

do fuisse litem sopitam cum Gabellario, cum casus occurreret quilibet melius penitabit. Est tamen verum quod si fraus adesset ut pote quia licet clericus fingeret se principalem cum in effectu non esset, sed fideiussor ipse quia nunquam pro censu daret in utilitatem fideiussoris fuerunt conversi, vel ipse recepit eos, tunc nimiam quod Gabellam solvat fideiussor, ne dolus & fraus et patrocineretur contra regulam juris. Sed an deliberate & manumissione debeatur Gabella, & dicendum est, quod si pretium pro libertate & manumissione intervenit pretii illius debetur, vel si res aliqua in compenacionem & satisfacionem libertatis data est, debetur ex estimacione rei illius, quia venditio, vel permutacioni assimilatur, ut inquit Gironda de Gabell. in §. per t. §. 1. n. 1. cum pluribus sequentibus. Anceps tamen questio est, num ex distractu Gabella & debetur, nam aliqui tenent deberi ex distractu Gabellam, eo quod contractus est, ut tenent relati per Tiraq. & per Minch. contraver. usu frequent. cap. 11. num. 19. Contrariam tamen imo quod non debetur ex distractu Gabella eo quod non proprie, sed improprie, & large distractus veniat appellacione contractus l. omni. C. de omni. agro. distor. lib. 11. & Gabella ut res odiosa non est extendenda ultra contractum verum & proprium, tenent Bart. & alii plures relati per Minchiam. ubi supra, num. 15. ubi num. 20. inquit in eo tantum, quod licet esse quando sit proprie, dicaturque distractus, nam quoties id quod agitur nullam producit obligationem, sed potius antea natam perimit, proprie distractus est & neque inde Gabella debetur, ita ut si emi ab ea fundum, qui contractus sola conventionione perficitur, per legem consensu, ff. de actio. & oblig. & inf. de empt. & vendit. & in hoc tit. remanet dictum, & ante pretium solutum, & rem usitatum convenit ut ab emptione discederemus, preterea saltem utpe exceptionis, ut potest re integrari prior obligatio est nec ulla denuo nascitur, licet ex tali distractu Gabella non debetur, quod si aliquo addito, distracto, vel mutato circa rem, aut pretium convenisset, jam quasi novus contractus esse videretur, sicque deberetur Gabella, acipim. l. ab emptione, ff. de pact. in ult. in respon. & in l. iur. exv. ff. de iustitia & iur. ubi in simili, per glof. & Jaf. post alios, denique (ut certior sit) aut post emptionem conventionione tantum celebratam, uterque contractuum experire, aut alter tantum aut nullus, si uterque, & convenit ut ab emptione discederetur ex intervallo, jam quasi novus contractus esse videtur, & ex eo debetur Gabella, ut tenet glof. cum qua videtur in traditio DD. in l. 1. C. quando lic. ad empt. distor. aut in continenti post quam hinc inde impletum est, convenit ut pretium numeratum redderetur, & res tradita restitueretur venditori, & licet dubium sit an novus contractus videatur, tamen magis est ut primus contractus infectus reddi non novus fieri videatur, ut in d. l. 1. ad fin. sicque Gabella non debetur ex hoc distractu, licet ex primo contractu deberi non desinat, ut & tenet Paul. num. 10. ubi Angel. columna, s. in d. l. si ab emptione. Secundo casu quando alter contrahentium non etiam uterque impleverat

rat, & conuenit ut ab emptione discederet non tam nouus contractus fieri quam primus infectus reddi videtur argum. dist. 1. ab emptione, ver. arsiham, sic quod ex hoc distractu Gabella non debeatur, tertio casu cum nonum uterque neque etiam alter impleverat, & conuenit ut ab emptione discederet indubitanter nouus contractus non fieri sed primus infectus reddi videtur ut dist. 1. ab emptione, 1. Resp. & l. 1. C. quando liceat ab emptione disced. & §. in. inst. quib. mod. col. obig. & consequenter ex isto distractu Gabella non debeatur, licet ex primo contractu in omnibus casibus Gabella debeatur ut videtur esse dicit Tiraque. de veritat. conuen. §. 6. gl. 2. num. 12. in fin. & n. 13. eademque distinctio in contractibus incommutatis facienda est quoad hoc ut non debeatur Gabella ex distractu. Ita Mincha. n. 1. supra. & in eadem sententia videtur esse Gironda de Gabell. §. part. in prin. num. 13. clarus dicens quod si incontinenti per statim & abiq. intervallo contractus ad venditionem discedant Gabella non debetur, si tamen ex intervallo & post rei traditionem discesserit, Gabella debetur ex distractu, & ibi ita DD. tenere in dist. 1. ab emptione asserit, sed eius secundum membrum intelligendum est ut procedat nisi ex precedenti pactione descendat voluntas per discedendi a contractu, nam tunc etiam discedatur ab eo ex intervallo & pretio dato vel re tradita, nulla ex distractu debetur Gabella, prout in consuetudine reddimus, ex dicitur per Tiraque. de veritat. conuen. §. 1. gl. 1. & iterum ibi in §. 6. gl. 2. num. 13. Sed contra hoc omnia ipse Gironda ibidem inquit omnes DD. ab eo allegatos tenentes supra dicta, affirmare quod quando contractus celebratus fuit mutuo consensu contrahentium, licet res vendita non tradatur, & contrahentium discesserit interuentu, & sequatur, Gabellam ea tali venditione & contractu deberi, & in prejudicium iuris jam quatuor Gabellario discessus partium nihil obesse potest, & hoc nulli dubium, sed de hoc hic non tractamus, sed tantum an de discessu & distractu Gabella debeatur, & in hoc remanet cum dicta distinctione, ipsi tamen non determinant quando incontinenti & quando ex intervallo dicantur partes recessisse a contractu, 38 in quo consistit tota veritas hujus dubitationis, an de distractu Gabella debeatur, & in hoc dico quod tunc dicitur in continenti, vel ex intervallo, quod partes non diuertunt ad extraneos actus, nam tunc incontinenti dicitur, scilicet si ad extraneos diuertunt, quoniam tunc dicitur ex intervallo, ita Tiraque. de veritat. conuen. §. 6. gl. 2. num. 11. in fin. cum ergo partes conueniant de venditione & pretio, ita ut venditio facta sit, non tamen inde recesserint, sed adhuc de venditione facti retractantes recedunt ab ea tunc quia in continenti dicitur factum, ex discessu, & distractu non debetur Gabella, nam etiam contractus perfectus non capit conditionem ex l. per fidei. C. de condi. qua sub neg. verum tamen multi tenent quod etiam contractus absoluto, si fiat incontinenti modo contrahentes alio non diuertent, pactum post factum inesse contractui, & apud omnes in confesso est, ut in dubio censetur pacte non habuisse contractum pro perfecto, si non tamen diuertent ad extraneos actus secundum Tiraque. de veritat. conuen.

§. 1. gl. 1. num. 25. & consequenter in nostrum propositum etiam recedat a contractu absoluto dum tamen sit incontinenti non recedendo ad extraneos actus, nulla ex distractu debetur Gabella, sed si ad extraneos actus discesserint, tunc si jam erat venditio perfecta, si ab ea discedunt debetur etiam ex discessu & distractu nova Gabella, quia jam duo videntur contractus & due emptiones, & sic due debentur Gabellae, una ex prima venditione & contractu iam absoluto, alia ex secundo, in quo disceditur a primo & ceterum eisdem rei venditio facta, ut inquit Tiraque. §. 6. gl. 2. num. 12. & prius in de veritat. Lingier. d. §. 1. gl. 2. num. 41. maxime quia licet quantum ad eos qui principaliter contrahunt (sine veritatis prejudicio) non dicatur distractus hic nouus & nova venditio, quia mutuo consensu potuerunt a primo discedere, tamen in prejudicium alterius tenent, & sic fieri & ejus Gabellari, non sic, ut inquit Tiraque. de conuentione. d. §. 1. gl. 2. num. 26. & post leges consiliales. gl. 5. n. 29. & post hanc scripta vidi Joan. Parlad. lib. 1. ver. quatuor. cap. 3. §. 4. num. 1. cum sequentibus, qui tenentem, & consequenter resultat ex his, quod cum venditio sit perfecta & irrevocabilis statim quod partes de pretio conueniunt, etiam non soluto pretio, imo & permutatio re non tradita, si teneamus opinionem, de qua supra diximus quod in contractibus incommutatis etiam re integra hodie non est locus penitentiae, si partes discedunt ad extraneos actus, & sic ex intervallo discedunt a venditione & permutatio jam perfecta & irrevocabili, debentur etiam Gabellam ex discessu hoc, quia nouus est contractus, & in prejudicium fieri non potest dici distractus, cum non sit in potestate partium illam in prejudicium alterius nominare distractum, sed licet nouus contractus & nova venditio, nisi ut diximus, ex precedenti prima venditione liceret recedere a contractu, & redimere illam, nam tunc ex recessu non deberetur nova Gabella, quia non est novus contractus sed prioris conventionis executivus, que notabis quia sic non reperies, & dum casus occurreret cogitabis, nam hac est materia multarum opinionum, in qua seipsum esse iudico iudicium proferre determinate, praesertim attentis distinctionibus supra positis in hac materia per Minch. & Gironda supra allegatos, & sic a me addita potius gratia disputationis adhaere videri volo, quam determinationis, maxime cum ipsi Mincha. & Gironda dicant ejus distinctiones a DD. sequi, nec volo esse novarum opinionum inventor, praesertim in favorem Gabellarium qui multum extendunt cupiditates suas. Sed quid si emptio facta sit, iuxta titulum de in diem adjectione, scilicet ut si melior conditio allata sit, an duplex Gabella debeatur, una ex primo contractu, alia ex posteriore, transferunt enim venditio l. cum qui venditiam statuat, ff. de in diem adjectione, & magis est ut Gabella debeatur ex priori venditione, quae non conditionalis fuit sed pura, licet sub conditione solvi possit, quemadmodum hominem marum fuisse non negamus licet postea moriatur. l. 1. §. 2. §. 4. ff. de in diem ad. §. gl. 1. §. 13. ubi omnes ex posteriori autem resolutione maxime debebitur, quia nova est novus contractus, sed qui prior erat transferre de persona una in alteram personam, ex d. l. cum qui

qui. ver. transferatur, & quod transferatur idem adhuc esse intelligitur. l. filio quem ff. de lib. & post. idemque eadem ratione si venditio fuit sub pacto legis commissoria, §. argum. l. 1. §. 2. ff. de leg. commiss. & tunc debetur Gabella ex prioris pacto allato, non vero ex primo minori, & hoc ne detur occasio fraudandi Gabellam, ut omnia haec asserit Mincha. d. cap. 11. num. 21. quem refert Gironda de Gabell. §. part. in prin. num. 20. cum sequentibus, ubi hoc intelligit quoties verbis directis pactum hoc legis commissoriae, vel adjectionis in diem factum fuerit, secus si verbis obliquis, & ita inquit intelligendos contrarium tenentes, quos ibi n. 29. allegat, & quibus verbis fiat pactum in diem adjectionis, vel legis commissoriae, §. vide per l. 40. §. 42. tit. 5. part. 5. ubi ipse Gironda n. 30. tractat, an de retroventu dendo debeatur duplex Gabella, & inquit quod sic, cum aliis ibi relatis. Ibi, Quae se habent, Et sic traditis hinc inde rebus, ut in permutacionibus & incommutatis contractibus requiritur pro eorum perfectione, ex l. 1. §. 1. per totum ff. C. de ver. per. & ex dictis in gl. precedenti, & per Lafarte de decim. vend. c. 17. num. 1. & non dicitur aliquid perfectum si quid restat faciendum, ut alibi diximus, sed cum ut in precedenti gl. diximus, ex l. 1. tit. 16. lib. 5. supra, qualitercunque appareat quem voluisse obligare, remanet obligatus ac si per stipulationem & ea mediante contraheret, ex solo consensu, licet res tradita non sit, remanet efficaciter quis obligatus, & sic ante traditionem Gabella debetur, ut in precedenti gl. diximus, & tunc verba haec hinc inde, Verificari possunt ut factum dicatur, quoties consensu perfecto factus est contractus permutacionis, vel incommutatus aliquis, puta si partes jam consenserunt inter se, ut res talis pro tali daretur, tunc enim quia nulla alia perfectior forma ex d. l. 2. requiritur, pro vera obligatione, ex tunc debetur Gabella. Ibi, Semper tunc, & non semper tunc, Ex his verbis iure optimo Lafarte. d. cap. 17. num. 8. & 9. reprobatur Parlad. dicentem, quod cum vinum pro vino datur non debetur Gabella, quia consistitur mutuum, nam hic est text. clarus contra hanc doctrinam, quoties saltem continenti unum pro alio datur & in gl. inq. precedentente iterum diximus, quasi diceret quis, unum mihi tot amphoras vini, quas tibi reddam ad vinum novum, tunc enim quia mutuum tunc videtur non debetur Gabella, secus cum statim unum vinum pro alio datur, quia tunc non consistitur mutuum sed permutatio, & sic Gabella debetur. Ibi, Que de todo se pague alcavalas Sed quomodo solvetur, in verbis sequentibus declaratur dum dicit lex, Siendo cada cosa apreciada por lo que vale. Ex quibus colligitur, quod unumquodque permutantium solvet Gabellam de re sua per appreciata per aestimatores postpositos a iudice, vel per ipsum iudicem, non vero est solvenda Gabella ut dicebat Lafarte. d. c. 17. num. 3. ver. Secundo nota, scilicet quod de re tua appreciata quam mihi das, ego solvam Gabellam, quasi appetitum illud fiat loco pretii pro re mea dati, sed modo videi fallitur, quoniam si emptorem oneravimus ad solutionem Gabellae quod fieri non potest ex

l. 1. supra eod. Sed quod clarus est & verius, scilicet, quod ego de re mea appreciata, & tu de tua appreciata solvas Gabellam: quia sic revertitur ad similitudinem emptiois, quia ego qui permuto venditor esse videor rei meae pro tua, & tu similiter ex tua, aliter enim loqueretur contra legem nostram, & sic intencus Lafarte nisi supra, si id non voluit non mihi quadrat, & contra text. nostrum est, & tandem ipsemet Lafarte ibidem num. 16. ita tandem voluit, ubi num. 17. inquit quod cavatio per partes permutantes non est attendenda, sed aestimatio est facienda, aliter enim faciliter fraudari posset Gabellarius per partes permutantes, & possit scripta reperi Parlad. lib. 1. ver. quatuor. cap. 3. §. 7. num. 5. reprobantem Lafarte dist. cap. 17. num. 18. Ibi, Siendo cada una cosa apreciada, sed quid si una carum sit inestimabilis, tunc dicendum est Gabellam ex ea parte solvi non debere, ut inquit Monal. in reprob. ver. alcavala, & eo relato. Lafarte. dist. cap. 17. num. 18. ea ratione, quia eo in casu legis verba deficiunt, & ubi legis verba non conveniunt, deficiat ejus dispositio, ex l. quid constitutum. ff. de testam. milit. & in cap. ad nostram et. 2. de iure iurando & in cap. indemnitate. §. penult. de electione in 6. plura per Joan. Imol. in l. 4. §. prator. et. num. 11. & ibi Angel. sub §. toties num. 1. ff. de dam. infectis. prout exemplificat in eo, qui dedit rem suam pro iure sepulchri, quia sacra & religiosa non recipiunt aestimationem, quam sententiam sibi placere inquit Lafarte in dist. num. 18. & addit plus in proposito, scilicet, quod in hoc casu cum datur res inestimabilis pro aestimabili, nullus ex contrahentibus solvet Gabellam, & hoc asserit quoniam ipse ibidem num. 3. ver. secundo nota, ponit novam formam solvendi Gabellam ex permutacione, quam formam in glossa precedente reprobo, quia est contra legem nostram, & inconvenientia ibi per cum posita nihil obstat, nam unumquodque ex permutantibus, credendum est, quod se decipi in permutacione non patietur, & ei dici potest, amice disce cautius negotiari, & sic in hoc casu ille qui dat rem aestimabilem pro aestimabili solvet Gabellam ex re sua, neque est excusandus ob rei inestimabilis receptionem, sicut neque excusaretur si contrahens cum eo esset exemptus a solutione Gabellae, nam ipse exemptus excusabitur, a Gabellae rei suae & non exemptus tunc cum exempto permutans solvet Gabellam ex re sua, nam aestimatio, quam hic faciendam esse jubet lex nostra, non fit ut per eam permutacionis contractus transeat in emptiois & venditionis contractum, sed tantum ut iudex verificet quantum valeat unaquaque res permutata, ut Gabella ex aestimatione cuiuslibet solvatur, & sic veram non reposito opinionem Lafarte, supra relatum in glossa precedenti & hanc quam in hac glossa dictam est tenere, ut excusetur etiam permutans non exemptus a Gabellae solutione si contrahat cum non exempto, vel permutate rem aestimabilem cum inestimabili. Ibi, por lo que vale, & sic pro iusto rei pretio quod aestimabitur iuxta l. pretia veram. ff. ad leg. Falcid. & ex dictis per Did. Pecca in l. 2. tit. 23. libro secundo ordin. & Dicitur regna

UNIVERSIDAD

UNIVERSIDAD

UNIVERSIDAD NOMA GENERAL DE

®

34. & eis relatis Lazarte in scholio ad hanc legem. num. 5. in fin.

Ibi. O arto homine tueno, cum verbum, arto, sit similia repetitum, & hanc verba de bono viro loquantur, manifeste colligitur hic esse text. probantem iudicem esse bonum virum ut & probatur ex l. continue §. cum ita ff. de verborum obligatione, & iudex hic erit ille, qui preest in loco, in quo bona permutata existunt, vel in ejus Gabellario, etiam si iudex pedaneus, nam & hic de Gabellarum negotiis cognoscere potest, ex l. 1. tituli 9. libro tertio supra, & ideo ipse estimatorem hunc nominare poterit, & sufficit ex text. nostro in hac materia unus estimator, licet regulariter duo estimatores requirantur, & eligendi sunt per teat. in Authentica de non alienand. per permutationem. §. quod actum ibi, dicitur per estimationem collatione. 2. si modo liberi queant in loco, juxta notata per Anton. Gomez 3. tom. capitulo tertio, num. 28. & Bernad. Diaz, regul. 46. 1. & ibi Addition. & sic est hic exlus specialis ubi unus estimator eligitur, & ubi uni testi creditur & ejus dictum pro plena probatione habetur, pro limitatione dictorum per gl. Bart. & DD. in l. Theopompus ff. de dot. prae. dicentium unius testimonium semiplenam non vero plenam facere probationem, de quo per Covar. varar. libro secundo, capitulo. 13. numero primo, ubi ex l. hac edictali. §. his illud. C. de secund. nup. & ex Bart. in dist. l. Theopompus, num. septimo, inquit hunc estimatorem jurare debere pro estimatione facienda, neque ad hanc estimationem cum ex consensu partium approbata est persona estimatoris, erit necessaria partis citatio ex dictis ibi per Covar. numero quinto, licet sic ad electionem ejus faciendam per iudicem, ut ibi per Covar. conclusio sexta, eo quod possit pars adversus electum aliquid opponere, licet secundum cum ibi, si citatio haec non fiat, praescriptum est, non ex hoc nullam declarari electionem, cum statim prius quam electus & nominatus rem ipsam declaret & examinet, lucis nota sit litigantibus ejus electio, ac liberum sit eam iustis ex causis reprobare, sed cum a solo iudice nominandus est estimator hic, (& non ex partium consensu) licet admittamus electionem & nominationem ejus fieri posse absente parte, & non citata, tamen necessum est eam vocari vel presentem esse cum a iudice nominatus juramentum praestet capitulo secundo, de reffibus. Covar. ubi supra conclusio septima, licet et ibi, numero octavo, conclusio sexta, citatio haec non requiratur ad prolationem

51 iudicii, sed estimator ipso proferendi, & si estimator hic inique estimaverit & arbitratus fuerit, tunc poterit per legem reducionem ad arbitrium boni viri, ex text. in l. si liberus ita juraverit. ff. de oper. liber. notat in propositum Lazarte in scholio ad hanc legem numero octavo, ubi bene inquit in nostra materia quemcumque excessum dare locum huic reducioni, quia lex nostra vult res estimandas esse in vero valore, ubi appropria per lo que vale, quodcumque ergo damnium sive ex parte pronunciantis, sive Gabellarum vel fisci reparari debet, & estimator ipse tenetur ad damnum, secundum Aviles capi-

cul. 18. p. rat. numero tertio, & sic etiam in nostra materia si iudex ipse velit estimationem hanc facere, & ipse eam fecerit (ut in nostra lege ei permittitur) poterit ab ejus declaratione & estimatione appellari, ex dictis per Covar. 53 disto libro secundo varar. cap. 12. num. 3. & 5.

Ibi, A quibus et dicto iudex lo cometeri, extra materiam nostrae legis estimator hic non a iudice sed a partibus est eligendus, vel unaquaeque pars debet suum estimatorem eligere, idque ita iudex fieri jubet reservans sibi nominationem in defectum partis cujusque, & tertii quoque in casum discordiae, coquo iure utimur quotidie ut notat Joan. Gar. de expensis capitulo suo. num. 18. & Lazarte hic, numero nono.

IN LEGEM TERTIAM.

1. Consuetudo facilliter admittitur in modo & forma solvendi Gabellam, & ibi qua consuetudo sufficit cum num. 2.
2. Tempus immemorabile requiritur ad praescribendam ius Gabella.
3. Consuetudinem de qua in nostro text non est verisimile probare, sed allegare eam sufficit & n. 4.

SUMMARIUM.

Ex oleo Hispani venditis Gabella medietatem solvit emptor, & aliam medietatem venditor.

Ibi, Significando, Junctis verbis, lo que en ella siempre se ha usado, ex iis verbis notabis, quod in modo & forma solvendi Gabellam facilliter admittitur consuetudo, ex eo quod Regi nullam sit praesudicium, nam et res solvitur Gabella, licet inter duos ejus solutio, de consuetudine dividatur, ut hic, & in hoc ordinata consuetudo sufficeret, quia hic non agitur de prescriptione juris, sed de interpretatione illud solvendi, ad quam efficiendam, tempus decem annorum sufficit, & secundum Paul. consilia trecentesimo-quadragesimo septimo, num. decimo-quarto, & 15. relatum per Molin. de primogeniti. libro secundo, capitulo sexto, num. 58. sed ad praescribendum jus & immunitatem solvendi Gabellam immemorabile tempus requireretur ut diximus in lege prima, tit. 15. num. 52. libro quarto supra, sed an de consuetudine haec Hispanensi debet constare ut secundum tenorem nostrae legis fiat, dic quod non debet de ea fieri probatio, quia licet de relato apparere debet ut dispositio referens se ad illud, locum habeat ex text. & ejus materia in Authentica si quis in aliquo documento, C. de edend. tamen hoc fallit & non procedit, quoties per legem ordinatur, referentem tenorem consuetudinis ut inquit Jaf. in l. iura, l. admonendi, numero vigesimo octavo, & iterum in repetitione in numero vigesimo octavo, cum sequentibus, ff. de iure-jurando, & sic debent declarari dicta per Antonium Gomez. l. prima Tauri, num. 11. ubi novissimum Cervantes de iis agit.

Ibi, El comprador la otra mitad, ad limitationem legis primae supra eodem, dispositionis venditoribus incumbens solutionem Gabellae ubi late diximus.

IN LEGEM QUARTAM.

1. Lex haec quarta declarativa est legis praecedentis.
2. Rex de jure nisi lege sua id exprimeret, non esset liber a Gabella solutione.

SUMMARIUM.

Ex oleo Hispani a Rege vendito emptor solvit dimidiatam medietatem Gabellae, aliam vero dimidiatam Rex non solvit, quia ipse liber est a solutione Gabellae.

Ibi, Se entienda y guarde, & sic lex nostra est limitativa praecedentis in hoc scilicet, quod licet in praecedenti lege dictum sit ex venditione olei Gabella facta, venditor & emptor per dimidium solvant Gabellam, hoc verum est in personis privatis & particularibus, non vero in ipso Rege oleum suum Hispani vendente, in eo enim solum emptor dimidiam solvit, Rex vero nihil solvit.

Ibi, Pero no somos francos de pagar alcavala, similis est text. in leg. tertia, tituli sequentis, quae hoc solum disponit, & nisi leges hoc disposuissent, neque Rex ipse vel filius ejus liberi essent praesolutione hac, secundum Bart. & ejus Addition. in lege prima, numero sexto, C. de navicis, libro decimo, de quo alia dicemus in dicta lege tertia ubi est propria.

IN LEGEM QUINTAM.

1. Mobilium appellatione se moventia & contra continentur, nisi de contraria dispositione voluntate appareat, num. 1. vel nisi uti num. 3. & 4. exemplificatur.
 2. Mobilium, sive immobilium appellatione in omnium jurium & aliorum & nomina debitorum, n. 5. & an sint species separatae, n. 6. & n. 7. quomodo differant substantia, natura, & effectu.
 3. Gabella an debeatur ex venditione, vel cessante jurem, num. 8. & sic nisi antiquo receptum dicitur, num. 9. quod Gabella non debeatur nisi ex corporali vel reali venditione, & num. 11. cum sequentibus haec examinamus.
 4. Gabella non debetur ex jurebus urbanorum & rusticorum praediorum, num. 9.
 5. Gabella non debetur ex venditione officiarum publicorum, quia nihil corporale vel reale venditur, sed ius quoddam, num. 10.
 6. Actio talis iudicatur qualis est res ad quam competit, num. 11. & ipsius rei naturam & qualitatem assunt, n. 11.
 7. Auctoritas resolutio circa questionem an ex jurebus vel nominibus debitorum cessis, vel venditis Gabella debeatur, num. 12.
 8. Gabella an debeatur ex hereditate vendita, n. 14.
 9. Gabella an debeatur ex jurebus retis piscium vel avium, num. 15.
 10. Gabella venditionis ipsorum jurium & actionum in quo loco debeatur, num. 16.
 11. Frustrum an computentur inter mobilia, vel veniant mobilium appellatione, num. 17. & 20.
 12. Camerae & lapidae & alia signa semota a domo mobilia reputantur, num. 18.
 13. Pisces in stagno inter mobilia computantur, secus si sunt semoti ab stagno, num. 19.
- Agenda in Recopilacione. Tom. VI.

14. Arborea stantes quae ut separantur venditae sunt mobilia appellatione comprehenduntur, n. 21.
15. Passiva an veniant saltem in frandem legis, vel partis, num. 22.
16. Lex nostra in praesenti in quatuor dividitur partibus, num. 23.
17. Lex nostra prima conclusio, num. 24. ubi & secunda conclusio ponitur.
18. Gabella debetur in loco venditionis ubi res tunc aderat, etiam si facta venditio alibi transferatur, num. 25.
19. Gabella non debetur in loco ubi adeo tempore venditionis si locus liber erat, nisi fraudulenter appareat ubi postquam, num. 26.
20. Tertia conclusio nostri text. ponitur in n. 26.
21. Gabella ubi debebitur si nullibi res vendita tradatur, num. 26.
22. Quarta conclusio ponitur in eod. num. 26. num. 27. ex ea unum necum deservit Auctor.
23. Gabella an debeatur ex re vendita, quae in alio regno aderat, si ibidem traditio conficiatur, num. 28. & 29. cum veniunt extra Regnum res existentes intra illud.
24. Perba, Entregandose en el, Nostra legis, ad quid opponantur, num. 30.

SUMMARIUM.

Gabella honorum mobilium & se moventium ubi & in quo loco solvenda est si in diversis locis venditio & traditio fiat.

Ibi, Muebar dadas acaten. Pro quibus dubiis selandis leges multoties constituantur, ut amplius dubitandi locus non relinquatur, & si sic fieret quam plures evitarentur lites si in opinionibus doctorum contrarietas haec legali dispositione sedaretur, prout faciendum aliquando consului in l. 7. titulo primo, libro secundo supra, ubi aliquot casus rectuli, & alios duos refert Ant. Thel. in decis. Pedan. 128. n. 1. & 6.

Ibi, De los bienes muebles y movientes. Superflue videat hic legislatores loqui, nam mobilia appellatione, quae sunt illa, quae per se se moveri non possunt, sed per alium, moventia, quae sunt ea quae per se moventur ut animalia, continentur, & contra moventium appellatione mobilia etiam continentur, ex text. in l. moventium, 93. ff. de verborum significat. qui DD. maxime Rebus superflue hic ambo opponuntur, cum unum apponere sufficeret, facilliter tamen, hanc superfluitatis objectionem elides, & evitabis, si dixeris, quod si ambo haec dictiones non apponerentur, dubitari posset an esset de legislatoris voluntate mobilia appellatione, moventia comprehendere necne, cum de jure sit, quod moventium & mobilia appellatione idem significet, nisi de contraria dispositione sit voluntate appareat, quae ex dispositione elici potest, ut plene consuluisti Deci. consilia, 653. & Rebus ubi supra pagina, 561. & ne de hac dubitaretur voluntate, & litibus antea preberetur, fuit utrumque in praesenti expressum, item & secundo excusatur superfluitas ex eo quod cum mobilia & se moventia in una & eadem dispositione separatim profertur, tunc unum appellatione alterius non venit, sed alioque superflue fuisse expressum, per leg. a Divo pio. §. in venditione, ff. de re judic. §. si filii familiar. C. si familia

mobilia hereditaria, & exaltione. C. de rei necor. actione. in rebus. ff. de jure dot. lege secunda. §. primo ibi, mobilia vel se moventes. C. quando, & qui, quar. pars debeat. lib. 1. l. 1. in p. ff. de adl. unde si quis separatum uno donaret res mobiles, alterius moventes, tunc quoque facienda est hac dist. ita Rebus. dist. pag. 567. ubi & alio modo hac limitat, scilicet, cum communis usus loquendi esset in contrarium, ut quia uno nomine mobilia vocarentur, alio moventia, tunc enim dispositiones secundum hujusmodi usum forent interpretande. Sed in mobilium & immobilium appellatione veniant jura & actiones, & nomina debitorum, & gl. in dist. l. mobilium arguit pro & contra, Rebus tamen, ibi in dist. pag. 561. in medio inquit, non continet, quia nec mobilia, nec immobilia sunt, sed jura sunt incorporalia, que nec tangi nec moveri possunt, quamobrem non mobilia, neque immobilia sunt. l. 1. ff. de ver. div. & inst. de reb. corp. & incorp. text. expressus in l. quam Titulorum. §. si ff. de pecul. ibi, hanc amplius. & nomina debitorum l. si mihi, de leg. 3. & sic nomina debitorum erunt species separata à mobilibus & immobilibus. §. 1. ff. pro socio. l. ca. C. famul. heredit. & sic non circumscribuntur loco sicut alia bona, l. si facit commissum. §. 1. ff. de judi. l. Causa, de leg. 2. l. quatuor. §. 1. de leg. 3. ita Rebus, ubi supra, ubi ex hoc inquit jura & nomina debitorum differre à mobilibus & immobilibus substantia, natura, & effectu, primo, quia substantia jurius est indivisibilis & incorporea, mobilium & immobilium, divisibilis & corporea, natura mobilium est, ut possideri possunt, jurius non itidem. Effectus diversus est, nam res mobiles triennio usucapiuntur, immobiles longo tempore, jura vero sunt perpetua & non prescribuntur ante triginta annos, ex quo plura ibidem Rebus inserti, p. sequent. 562. & limitat & declarat aliquibus modis, que per ipsum videri possunt, sed quoad nostrum propositum haec sufficiant, sed cum lex nostra & leges precedentes de venditione rerum immobilium seu moventium locuta sunt, ut ex tali venditione vel permutatione & cambio Gabella debeatur, ex cessione & aut venditione jurius Gabella non debetur, nam cum secundum aliquorum opinionem, & meo videri veram, Gabella sit res odiosa, ut & tenet Fran. Becius consil. 90. numero quinto & decimo nono, non est ultra casum in quo leges loquuntur extendenda, & sic inquit in propositum Lasarte de decim. vendit. capit. 9. numero quadragesimo primo, antiquo usui receptum esse ut non nisi ex corporali seu reali venditione Gabella debeatur, saltem cum sui venditioni nullam rem corporalem secum trahat, veluti in jurius urbanorum & cultorum praediorum, observari licet, ex quorum venditione quavis quidem ex vera & perfecta sit ut traditur in leg. cum instituta vest. injur rei, ff. de contrahend. emptione, nullam videntur Gabellam deberi, eo quod jura incorporalia sunt, nullamque rem corporalem secum trahunt, que vendi videatur ex quibus optime ibidem inserti ipse Lasarte numero quadragesimo tertio, ut ex officio decurionatus, tabellionatus, procuratoris, Theaurarii, commentariensis carcerum, depositarii generalis & aliorum officiorum publicorum Gabella non debeatur.

turciam nisi justo pretio nullentur, nemp quia jura incorporalia sunt nulli rei corporali admixta, & idem tenet novissime Humada, in l. 1. tit. 13. glossa 3. num. 8. cum sequentibus part. 1. & diximus in l. 7. §. 8. tit. 2. lib. 7. supra num. 7. in contrarium tamen, imo quod Gabella debeatur ex jurius & nominibus debitorum venditis facit, nam haec vera venditio est ex l. si dubitatio in prin. ubi nominis venditio. ff. de fidejuss. Sed ex quacunque venditione debetur Gabella, ex l. 1. supra ead. & ejus generalitate, ego & ex cessione debetur, ut Angel. voluit in l. Madefimio, n. 2. ff. de solutio. reclarus per Lasarte de cap. 9. num. 3. Item omnis actio talis esse judicatur qualis est res ad quam competit, §. 1. si ad rem solvendam, C. de praed. minor. & ipsius rei debet naturam, & qualitate alium, l. 1. ubi gl. & DD. notat. C. si adverb. vranfatio. late Tiraquel. de retrall. Lignagel. §. 1. glof. 7. ex prin. & num. 32. sed si res venderetur, illa Gabella deberetur, ergo de cessione ad eam habita venditum, cum ipsius naturam sequatur, quibus de causis Lasarte, in dist. cap. 9. a num. 1. cum sequentibus, late disputat hanc quest. an, scilicet ex jurius & nominibus debitorum venditis Gabella debeatur, & a num. 3. distinguendo procedit, quem videsis quia late & diffuse loquitur. Ego vero sic distinguere non sum meum iudicium esse attendendum, scilicet quod aut actionem & jurius cello sit virtute dispositionis vel legis alienius juberent faciendam esse, ut si de iustis solvendi contra principalem pro quo solvit, & in similibus, vel facienda omnino est ex vi procedentis contractus & obligationis, & tunc nulla Gabella debetur, quia id sit ex legis precepto, & in ejus implementum, vel contractus procedentis, & tunc nullam crediderim Gabellam deberi prout usu receptum videntur, quod ex scriptura, & ex carta de lossa, ubi de jure facienda est, nulla Gabella debetur, neque unquam petita fuit, sed si cello jurius & nominum debitorum sit ex vi novi contractus inter aliquos contrahentes facti, ut ob cessionem hanc jurius adversus bona aliqua vel rem, tantum pretium mihi des, tunc ex cessione illa Gabella debetur, quia vera venditio est & perfecta, & videor tibi vendere rem illam in quantum in ea jus habeo & actionem, dum tamen, si res illa venderetur, esset ex ea Gabella solvenda, sed si non esset solvenda, ut puta quia cedo tibi jus ad talem pecuniam, vel ad talem librum vel equum tunc, quia illa libera sunt & exempta à Gabella, nulla itidem debetur ex tali cessione Gabella, & ita videtur distinguere Bald. in 2. cum per cor. C. si quis al. vel sibi, ubi Saliceo. num. 2. & alii relati & secuti per Gironda de Gabell. 9. part. in prin. num. 16. & Lasarte dist. cap. 9. num. 32. cum sequentibus, ubi num. 38. inserti alii hactenus mihi delata venditionem nam si adit in ea bona que emptori traduntur, regalis decima hanc debetur ex pretio convento sicut in venditione iactus retis piscium vel avium, nam si quis postea piscetur vel venetur, debetur, §. secus si nihil capiat, ut ibi inquit ipse Lasarte, num. 40. & Gironda ubi supra part. 1. numero vigesimo septimo, sed in quo loco debetur Gabella istius venditionis jurius §. 8. & 16. actionem, tangit solus ex iis quos viderim Lasarte,

facte, ubi supra capitul. 4. numero trigesimo sexto cum sequentibus, ubi in effectu concludit quod si cello sit actionis tantummodo personalis debetur Gabella ubi cedens ipse adest cum cello sit, ed quod ibi censetur etiam facta traditio, & translatio actionis per cessionem in emptorem, sed si actio realis ad rem vel hereditatem vendatur, ibi debetur Gabella ubi adfunt bona ex l. 9. infra ista res. sed si ad rem mobilem vel se moventem fiat cessionis venditio, debetur ibi, ubi cello facta est si ibidem tunc res aderat, vel si ibi non aderat, ubi tandem tradita est ex dispositione legis nostrae quam ibi num. 49. ad si. allegat, sed an fructus computentur inter mobilia, & veniant appellatione eorum, §. & dicendum est venite, ex l. si. ff. de requir. rei, nisi fuerint pendentes, quia tunc antequam colligantur pars rei sunt, l. fructus. ff. de rei vend. notat Tiraquel. de retrall. Lignagel. §. 1. glof. 7. numero quadragesimo, imo camenta & lapides & alia rigia semota §. a domo mobilia reputantur, per dicta per Rebus. in l. signi. ff. de verb. signi. Sic & pisces in stagno inter immobilia, diversum est si capti sunt, §. 1. Rutilia ff. de contra. emptione notat Rebus. in dist. l. mobilium pag. 561. in prin. & idem erit dicendum si fluctua à fundo separandi sunt fructus, nam venient §. mobilium appellatione ut per Tiraquel. infra allegandum, num. 44. cum. 3. sequentibus, & comm. testatur D. Barbosa, in l. diversio. §. interduo n. 4. in fin. nisi cum sequentibus, ff. solut. matr. & secundum haec scies discernere ubi, & quomodo horum debeatur Gabella, nam cum mobilibus comparantur tanquam mobilium debetur, cum veto immobilibus immobilium erit Gabella computatio, & faciunt late dicta per Tiraquel. de retrall. Lignagel. §. 1. glof. 7. num. 37. cum sequentibus, ubi late examinat quomodo fructus pendentes dicantur pars fondi. Sed an arbores stantes que ut separantur venditae sunt veniant §. mobilium appellatione, tradit Lasarte ubi supra cap. 4. num. 34. idem concludit, quod concludimus jam proxime circa fructus pendentes statim separandos. Ibi, Tiraquel. per obtinere los fraudes, quibus quidem calumnias obviandum est, ut in aliud propositum inquit summus Pontifex in cap. ut circa & in cap. avaritia de electione in 6. ubi glof. alia jura allegat, & quando quid dicatur fieri in fraudem legis vel partis diximus alibi, & an vitet pactum vitene, §. tradit late Fortunius Garzia in l. juris gentium, §. prator ait in. 3. 4. & §. notabil. ff. de pact. & Dinus in capit. certum est de Reg. jur. in. 6. & ibi alii, & ex iis verbis & precedentibus habes duas justas causas constituendi legem nostram, prima fuit ad tollenda dubia, secunda ad tollendas fraudis occasionem, & sic pro prooimio nostrae legis haec due causa apponuntur, quod prooimium causam finalem inducit ex l. fin. ubi DD. ff. de hered. inst.

apponuntur cause prebentes occasionem constituendi legem nostram, secunda vero pars incipit ab isto verbo mandamus, usque ad vericulum, Pero si est un lugar, & in hac secunda parte ponitur quedam conclusio, & reg. generalis, & sic sequentes regulae & conclusiones nostrae legis sunt quasi hujus primae regulae declaratoriae, & modificativae, Tertia vero pars incipit ab illo vericulum, Pero si en un lugar, ubi ponitur alia conclusio, & durat usque ad vericulum, mas si lo que se vende, quarta autem & finalis pars incipit ab illo vericulum, Mas si lo que se vende, usque in finem legis, & in hac quarta parte ponitur alia conclusio, cum sua limitatione, & sublimitatione, & facta sic divisione nostrae legis procedendo ad ejus §. conclusiones ex prima parte solum colliguntur conclusio, scilicet, legislatores motum fuisse ad condendam legem nostram ut dubia tollerentur, & fraudes venditorum & emptorum cessarent, & haec est prima ejus conclusio. Secunda vero conclusio, ex dicta secunda parte collecta à vericulum, Mandamos, usque ad vericulum, Pero si en un lugar, talis est, Gabella ex venditione rerum mobilium, vel moventium, debetur in loco in quo venditio celebratur, si res vendita ibidem tradatur, vel aderat ibi tempore celebratae venditionis, & hoc est quia lex nostra sic disposuit ad sedanda dubia, & fraudes contrahentium volentium defraudare Gabellas, nam multi tenebant, quod ad perfectionem venditionis mercium & rerum mobilium, & se moventium & similibus traditio requirebatur, & sic quod ubi traditio fiebat & contractus implebatur ibi solvebatur Gabella, ut apparet ex dictis per Tiraquel. de retrall. Lignagel. §. 1. glof. 2. num. 48. & 49. alii vero dicebant quod ex quo partes se concordabant in venditione & pretio, ejus venditio erat perfecta, etiam ante traditionem & statim poterat peti Gabella, ut inquit ibi Tiraquel. in 50. & in hoc diximus titulo, & sic in loco contractus non vero in loco traditionis solvebatur esse Gabellam asserbat Bal. & etiam referens Alex. consil. 49. lib. 5. & ex iis dubiis fraudibus partes contrahabant, vendendo in loco ubi Gabella debetur, & tradendo in loco libero, ut sic secundam primam opinionem Gabellam excusarent, alii vero cum res tradenda esset in loco subiecto Gabellis, vendebant in loco libero, ut sic secundum secundam opinionem Alex. excusarentur à Gabella, quod cum nosse legislator considerasset, justè constituit legem nostram omnia haec dubia & fraudes tollentem, & ex hac secunda conclusio infero, quod & si factio contractu res alibi transferatur & tradatur alio in loco quam erat tempore venditionis non debetur Gabella in loco traditionis, sed ubi erat tempore venditionis, Secundo infero quod si ille locus, ubi erat res tempore venditionis erit liber à Gabella non debetur Gabella nisi constituitur §. fraudulenter ibi positam fuisse ad fraudandam Gabellam ut per Tiraquel. dist. num. 48. & 49. Tertia conclusio erit, que desumitur ex tertia parte ibi, pero si en un lugar, usque ad vericulum, Mas si lo que se vende, & est talis tertia conclusio, scilicet, quod si quod venditur mobile aut se movent non adest in loco venditionis, sed in alio, tunc Gabella debetur in loco ubi traditio fit, quasi in hunc modum velit concordare dictas opinionem.

nes contrarias supra relatas, ut secundum hanc conclusionem procedat prima opinio locum traditionis considerans, & secunda opinio procedat cum in loco venditionis adest res vendita & hac pro tertia conclusione, quid tamen, si nullibi tradatur ubi debetur, lex nostra nihil disponit & in hoc casu Lafarte dicit, cap. 4. num. 21. deberi Gabellam in loco contractus, sed hic presupponit quid impossibile: nam siue venditor eam tradat, siue emptor eam capiat sua auctoritate ubi eam capit censetur traditionem fieri & sic ibi solvetur Gabella. Quarta vero & ultima conclusio, cum limitatione, & sublimitatione sumitur ex quarta parte nostri text. incipienti a dicto veli, nisi si la qua se vende, & est talis, scilicet, quod si res vendita mobilis & se movens non est in loco ubi venditio celebratur sed in alio diverso, venditur tamen, cum conditione quod in alio tertio & differente loco tradatur, Gabella debet solvi in loco ubi extabat res tempore venditionis, & hac conclusio colligitur usque ad vers. Si se el lugar donde, & ab inde usque ad vers. Y si el lugar donde, ponitur limitatio & declaratio hujus quartae conclusionis, in hunc modum scilicet, ut procedat hac quarta conclusio, nisi locus ille in quo res extabat tempore celebratae venditionis esset francus & exemptus a Gabellis, tunc enim Gabella debetur in loco Regio ubi, & in quo tradita fuerit, quod si locus ille in quo traditio rei fit, non sit Regius sed domini alicujus particularis, ex quo Rex noster non recuperat Gabellas, Gabella solvenda est in loco regio proximiori loci illius de seniorio; ubi tradita res fuerit eam quadruplo etiam alibi Gabella soluta sit, & hac est sublimitatio & declaratio dicte limitationis, & incipit hac sublimitatio a vers. Y si el lugar donde, ubi de iudicibus jubet legillator illius loci ubi tale quid accideret ut exequatur dictas penas in venditores & bona eorum pro Gabella illa & ejus quadruplo quasi lex previdit hunc contrahendis modum esse fraudulentum, & ut talem puniendum, ut sic fraudes cessent, & alii teneantur ab eis, & sic miror de Lafarte in dicto cap. 4. num. decimo, dicente legem hanc in hoc esse duram, & quod non percipit ejus rationem, & in conclusionibus limitatione & sublimitatione remanet clarissima nostrae legis littera & materia, quae difficultatem in se videbatur continere & quam intricatè voluit declarare Lafarte de deci. vend. cap. 4. & Gironda, de Gabell. 6. par. numero vigesimo sexto cum sequentibus pluribus: Et ex hac sublimitatione in quantum in ea dicitur quod si venditio rei traditio est facienda in loco, de seniorio, ubi Gabella non compellit Regi solvenda est in loco proximiori, deduco quod si in loco proximiori deduco, quod si in loco illo de seniorio, Rex percipit Gabellas, tunc ibi est solvenda & quadrupli pena cessat, quia tunc militat in hoc casu tertia nostri text. conclusio supra posita & cessat in idem fraudis suspicio, & ita voluit tenere licet intricatè Gironda, ubi supra numero vigesimo secundo, & clarior Lafarte dicit, capit. 4. numero decimo octavo, & nisi sic intelligas loquitur, male & per peram loqueretur, vel intelligendus est, cum res illa erat sua & tradita in loco de seniorio, tempore venditionis, vel in loco libero a Gabella, quia tunc nulla Gabella

debetur, eo quod in hoc casu cessat fraudis suspicio, & cessant dicta in quarta conclusio, & limitatione ac sublimitatione ejus, quia contrahentes non contraxerunt hac conditione ut res illa traderetur alio & tertio loco quam ubi erat vel ubi venditio facta fuit & sic cessat dispositio nostrae quartae conclusionis. Et ex supra dictis inferitur ad decisionem questionis propositae per Lafarte in dict. cap. 4. num. 15. puta si ego existens in iis Regnis vendam tibi presenti siue ambo siue alteruter nostrum Regnicola vel forensis simus, vendam inquam, rem aliquam siue mobilem siue immobilem, quam in alio Regno habebam ubi Gabella ex hujusmodi venditionibus Regi nostro non penditur, veluti existente in Aragonia, Portugalia, aut Gallia in eoque loco rei traditio definitur, an debetur Gabella, & inquit ibi Lafarte, hunc casum non esse decisum per nostram legem, inquit tamen ipse Gabellam talis rei deberi in hoc Regno, ubi contractus fit, & quod non attenditur traditio in quo salva ejus pace fallitur in duobus, primo in dicendo casum hunc non decipi per nostram legem, deciditur enim, in vers. Pero si en un lugar se vendiere la cosa mobile o se moviente que estuviere en otro mandamos que entregandose en el lugar de estuviere se pague alla la alcavala. Quid ergo clarius disponi potuit casus noster. Secundo fallitur in quantum dicit in nostro regno solvendam Gabellam etiam tradatur res illa in loco illo extraneo ubi erat tempore venditionis nam utique ibidem debetur Gabella, ex tunc nostro expresso, sed si ibidem nulla Gabella debetur, qui locus exemptus erat, nulla debetur Gabella ibidem neque in nostro Regno, nisi frans circa hoc intervenisset; quod si res esset immobilis clarius esset ibidem deberi ex. l. 9. infra eod. si locus non esset exemptus, quod si exemptus esset, nulla deberetur, sicut et contractio si in Germania heret venditio rei mobilis vel immobilis existens in Hispania ibi Gabella debetur & ibi traditio fit, rei illius tunc utique & debetur in Hispania Gabella non vero in Germania etiam Germania esset libera a Gabellis ex dictis per Tiraquel. de retrahit. Linagil. 6. 1. gloss. 2. num. 48. et 49. & sic meo videtur male loquitur circa hoc Lafarte dicto num. 15. nec lex 1. supra isto sit. aliquid ei opitulatur, quia solum providet de Gabella solvenda, non vero in quo loco solvantur, de quo specialiter in l. nostra & in dict. l. 9. infra eodem providetur, & sic ibidem ipse Lafarte in num. 12. idem concludit de civitate ad civitatem nostri Regni, quasi tibi contrarias cum eadem in utroque casu procedat ratio ex dispositione legis nostrae, neque ulla quoad diversa Regna possit dari ratio differentiae, ut sit aliud, quam ipsemet asserit in dicto num. 12. in duabus civitatibus in regno nostro existentibus, ubi, Entregandose se en el, verba haec apponuntur solum modo ad sciendum quo in loco rerum mobilium, & se moventium sit solvenda Gabella, non vero ad denotandum an requiritur traditio rerum venditorum ut Gabella debeat, nam non requiritur, sed statim quod de pretio conventum est inter partes est celebrata venditio & debetur Gabella & peti potest non expectata traditio, ut in hoc sit, remanet dictum, & tenuit, Tiraquel. de retrahit. Linagil. 6. 1. glossa 2. num.

28

29

30

39.

59. & ita intellexit verba haec nostrae legis & bene Lafarte, ubi supra dict. cap. 4. num. 13. etiam relati per Tiraquel. ubi supra num. 48. & 49. & Pelaez de mayorat. 4. part. quest. 24. num. 4. velint ut Gabella deberetur ex mercibus venditis esse necessariam traditionem talium mercium.

IN LEGEM SEPTIMAM.

1. Conservanda antiqua plurimum debet attendi in veterabilibus solvendis.
2. Obligatus tradere par caponum debet eos tradere vivos.
3. Status frons quod de qualibet bestia solvatur Gabella intelligi debet de viva non vero de mortua.
4. Gabella an solvatur de agnis sicut de ovibus simul venditis.
5. Gabella solvenda est de qualibet venditione rei pluries vendita.
6. Gabella an debeat de carne vendita in macellis.

SUMMARIUM.

Carnifices Hispanensi civitati & ejus Archiepiscopus, vel Episcopus de Cadix retineant apud se Gabellas armentorum vivorum, quae emerint, quam solvere tenentur Gabellaris loci illius ubi carnifices sunt & idem in quolibet carnificibus disponit. l. 6. cum duabus sequentibus in. 1. infra eodem ubi asserimus legem nostram non corrigi per illa.

Ibi, con la costumbre antigua, que plurimum debet attendi in veterabilibus solvendis & ut per Fran. Becium consil. 96. num. 1. cum seq.

Ibi De los ganados vivos, superflua videntur haec verba: nam qui obligatus est tradere par caponum debet eos tradere vivos & ut per DD. maxime Deci. num. sui. & Jall. num. in fin. in. l. quid te mihi. ff. si cere. ex quo ibi inquit Jall. quod stante statuto quod de qualibet bestia solvatur Gabella intelligitur de bestia viva, & non vero de mortua, & Bertachin. de Gabell. 1. num. 8. princip. par. num. 9. argum. l. qui decem 5. ff. de solatio. sed ut evites superfluitatem dic quod ille 5. ff. loquitur in servo vel bestia, quae post mortem nullius sunt momenti, ideo de vivis intelligitur, lex autem loquitur nostra de armentis, quae post mortem sunt utilitatis, non vero in vita, ut inquit Deci. ubi supra, & quia non possent habitari an lex nostra de armentis mortuis loqueretur expresse de vivis, & ne idem intelligeretur, quod loquendo de vivis excluderet carnem mortuam vendibilem ideo infra etiam de mortua carne loquitur & exprimit, sed an de agnis sicut de ovibus simul venditis solvatur Gabella & vide Gironda de Gabell. p. 8. 9. & 10. Ibi, No embargante que en otros se celebra de la venta, verba haec contradictionem faciunt verbis supra positis a lege nostra, ibi, Que compraran los dichos ganados, nam si emere presupponit lex nostra, quo modo in ipsi verbis dicit, no embargante que en otros se celebra de la venta, ergo ante venditionem debetur Gabella, & retinenda est armentorum vivorum, praeterquam quod haec verba non apponuntur in contextura. l. 84. quaterni a quo ista sumpta est, & nescio

qua de causa aut ratione verba haec apposita fuerint, nisi fortassis procedant quocies dominus armentorum & carnifex tractaverint de emptione eorum, & antequam de pretio convenirent occidit eos ipse carnifex pro implemento obligationis publicae de la carniceria, & post eis occisis & venditis convenirent inter se de pretio eorum carnifex ipse & dominus armentorum, tunc enim nimirum si debetur Gabella ipsorum vivorum & etiam carnis eorum mortuae & venditae, & quod interim jubet lex nostra & julle quod retineat in se Gabellam ipse carnifex, & nisi sic procedat lex nostra ego non invenio quae fuerit ratio horum verborum.

Ibi, De mai del alcavala, que ovierten de pagar de la carne muerta. Sed cum pluries dictum sit quod de eadem re non debet solvi duplex Gabella, quomodo hic de vivis armentis, & de carne eorum vendita debetur altera Gabella, & dicendum est, quod verum est non deberi solvi duplicem Gabellam, ex eadem emptione & venditione intellige, sed ex diversis emptionibus & venditionibus etiam ejusdem rei & solvenda est de unaquaque venditione, & sic in practica quotidie videmus & est certum vide per Lafarte de decim. vend. cap. 13. num. 2. & 3. ubi ponit rationem, & an deberetur Gabella de carne vendita & in macellis dubitabant DD. relati per Gironda, de Gabell. 8. par. num. 28. sed jam nulli dubium quin debeat.

IN LEGEM OCTAVAM.

1. Gabellam debet solvere venditor rei alienae si ut suam vendit, non vero Dominus rei non approbantis venditionem.
2. Gabellam an debeatur muliere nupta vendente sine licentia mariti.
3. Administrator vel venditor rei alienae regulariter non tenetur in se retinere Gabellam, nisi in casibus a jure expressis.
4. Status an fieri possit quem ob alieum culpam puniri.

SUMMARIUM.

Tabernarii vendentes vinum alienum retineant Gabellam ut eam solvant illi vel illis quibus solvenda est sub nostri text. penes, licentiaque Gabellaris ab eis recuperare Gabellam, vel a domino vini venditi.

Ibi, & dueño de la causa vendida vendiéndose en su nombre es obligado a pagar el alcavala y no el que la vende. Hic habes text. probantem aliquid quod in legibus praecedentibus tanquam verum praepositimus scilicet quod vendens rem alienam nomine domini, non ipse, sed Dominus tenetur solvere Gabellam, & a contrario potest hic sumi argumentum quod si quis rem alienam ut suam vendat, ipse venditor tenetur solvere Gabellam non vero dominus & rei ipsius, non approbantis venditionem & utrumque ex text. nostro sic considerato probatur clarissime, & verum hoc esse iudico & tradit Lafarte de deci. ven. c. 15. n. 4. 5. 7. & 9. & alibi remanet dictum.

Ibi, O nuptas. Sed quid si sint nuptae & tenebuntur ad hoc, & videtur non teneri, nam mulier

SUMMARIUM.

Bonorum immobilium ubi Gabella solvenda est.

mulieres conjugate sine licentia mariti contra- hene non possunt neque teneri ex contracta ex l. 55. Taur. postea pro lege 2. tit. 3. de la mu- geres casadas y solteras, lib. 5. supra: ergo male lex nostra disposuit generaliter de mulieribus: & videtur per illam legem. 55. Taur. corrigendam esse, sed dicendum est non corrigi, sed legem nostram intelligendam esse in omnibus mulieribus sive nuptis, sive non nuptis, sed circa nuptas procedere quoties adest licentia mariti expressa ad vendendum vinum illud alienum vel tacita videndo uxorem suam illud vendere & consentiendo per non contradictionem nam hoc sufficeret ut in eadem l. 55. diximus de mulieribus nuptis ementibus, vendentibus & contrahentibus maritis vendentibus & non contradicentibus, nam valent gesta ab eis & obligantur ex eis.

Ibi, Sean remidos de retener en si el alcavala que montare el tal vino que assi vendieren, y acudan con ello al nuestro arrend. Dispositio hac cum limitative procedat, limitative est intelligenda, & ex ea & precedenti potest constitui regula generalis scilicet, quod administratores rei alienae, vel venditor ejus vendens nomine domini regulariter non tenentur in se retinere Gabellam nisi rei illius vel serum illarum nisi in casibus a jure expressis, quorum duos casus reperies in nostra lege & precedente, & in l. 6. & 32. tit. 19. infra eadem. & si qui sunt alii, quae quidem regula addenda est ad plures per nos positas in l. 2. tit. 1. lib. 2. supra, ubi non est locus nisi in casibus a jure expressis, & deducitur hoc clare ex lege nostra, & ex precedente, quia cum casus speciales circa hoc proponantur, ultra ipsos casus generalem regulam venditur constituitur in contrarium, quia limitata causa limitata producit effectum, & exceptio regulam in contrarium constituit.

Ibi, T sobre ello sean remidos de hacer los juramentos, & hoc quia ipsi tabernarii scient melius quanam Gabella debeatur ex venditione vini, quam Dominus ipse, & sic nimirum quod ipsi tabernarii jurare teneantur, & quia cum lex nostra ipsis tabernariis injungat quod retineant penes se Gabellam, & eam solvant Gabellario, & collectori Gabelle illius, ac si vinum esset faum, nimirum si tanquam partes obligate jurare teneantur.

Ibi, Que les prendan los cuerpos, id praecipere potuit lex, cum jam ipsos tabernarios obligaverit ad retentionem & solutionem Gabellae vini alieni ab eis venditi, aliter enim injustum esset, quem ob alterius culpam puniri, & procuratorem teneri pro domino, cum statuto fieri non possit ut uterque pro culpa & alterius puniretur, ut per Covar. lib. 2. var. cap. 8. num. 7. quia enim quae peccaverit ipsa morietur, de quo novissime agit per Gutierrez in 2. part. suorum canoniarum question. cap.

IN LEGEM NONAM.

- 1 Gabella bonorum immobilium in loco ubi sunt sita est solvenda, quod si locus sit liber a Gabellis non debetur.
2 Lex nostra ad alia loca quam in ea expressa non est extendenda.

liter intelliges, si tabellionem numerarium etiam publicum esse intelligas, prout est, sed ideo vocatur numerarius, quia ibidem adfuit alii tabelliones tot numero, sed si alius quam unus non existeret, quia iste solus numerarius dici non potest, inquit lex occurrendum ad tabellionem publicum loci proximioris ut hic vides, adest tamen difficultas, quid si in loco illo ubi bona sunt, non adest numerus tabellionum, adest tamen publicus tabellio examinatus & approbatus in regio consilio, poterit ne coram eo fieri scriptura venditionis aut permutationis, neque erit necesse recurrere ad tabellionem publicum loci proximioris, & crederem sine dubio quod sic, quia sicut sufficit tabellio publicus loci ipsius ubi estant bona licet non sit de numero, eo quod ibidem non sunt alii de numero tabelliones, item & sic probatur ex l. 1. tit. 25. lib. 4. supra ibi, pero que en las aldeas, dum tamen secundum legem nostram non sunt tabelliones Regis aut notarii Apostolici, iis enim prohibetur per legem nostram quoad ejus materiam.

Ibi, Que ningunos otros escrivano Reales ni Apostolicas. De quibus diximus in rubrica tit. 25. lib. 4. supra, qui quidem non possunt se in iis contentis scripturis intrinicare, ut ibidem dixi.

Ibi, So pena de privacion de sus officios. Hac clausula meo videri, solum refertur ad proximiorum dispositionem, scilicet, dum prohibetur, tabelliones Regios & Apostolicos, se circa hanc intrinicare, ita ut si alii aliquid faciant incurrant privationem hanc officiorum, non vero refertur ad primariam nostrae legis dispositionem, ubi dispositum fuit venditiones & permutationes rerum immobilium facienda esse coram tabellionibus loci, ubi bona sita sunt, quia cum hic sint differentes dispositiones ab illa, ne scilicet, tabelliones Regii vel apostolici, se circa hanc intrinicare, ad proximiora pacta hae referenda est, non vero ad remotiora, ex dictis in l. 1. C. de iis qui, ut in dict. & in aliis pluribus locis, & quia sic videmus declaratum per praxim ordinariam: nam coram tabellionibus publicis & numerariis aliorum locorum & territoriorum, quam ubi bona erant sunt quotidie hae scripturae venditionum, & permutationum, & nunquam vidimus eos hoc neque alia pena ob hoc puniri, licet male faciant, & deberent aliqua puniri pena, ut tenentur & dispositionem nostrae legis non frangerent, neque hi contravenissent, & ut solverent Gabellam Gabellario loci bonorum si soluta non esset, & hac mea consideratio corroboratur ex dictis in l. 19. infra tit. num. 9.

Ibi, T que los dichos escrivanos ante quien las dichas cartas passaren, non intelligas ex iis verbis & dispositione nostri text. imponi necessitate venditoribus & permutationibus bonorum immobilium ut teneantur omnino coram tabellionibus instrumenta & scripturas horum bonorum facere, ut Gabella debeatur sed quod in casu quo velint ut fiant, servent nostri text. forma & dispositio, nam etiam sine scriptura poterunt vendere & permutare hic bona immobilia quae alibi habent solo eorum verbo & consensu, vel cum seculata privata, ut optime advertit La-

farre de decim. vend. capit. 18. num. 70. & debetur Gabella, ut inquit Per. Navarra. de restit. lib. 3. cap. 1. num. 241. cum 4. sequentibus.

Ibi, Sean remidos de dar copia. Cum tabellionibus loquuntur hae verba, sed idem erit cum partibus debentibus Gabellam; nam ad petitionem Gabelliariorum compellentur edere instrumenta venditionum & permutationum ut videatur quamne debeant Gabellam nisi sicut fisco petente Gabellam, tenetur adversarius edere instrumenta, ut ex l. 2. C. de edend. explicat Jaf. in l. 1. num. 7. & 8. eodem tit. & Marcus Ant. Peregrin. in tract. de priv. ff. lib. 7. tit. 3. num. 11. pag. 401. ita etiam editio hae fieri debet Gabellario qui in jure fisci succedit, quod in proposito nostrae legis notat Lafarre de decim. vend. capitulo decimo - octavo. numero 13.

Ibi, T empenamientos. Lafarre in dicto tractatu de decim. vend. capitul. 10. numero quinto, dubitat & bene, quomodo de pignoribus loquitur hae lex, cum de eis nulla debeatur Gabella, non enim sit alienatio neque venditio rei pignoratæ, & sic Gabella non debetur, ideo dicit ipse legem nostram intelligendam esse de censu constitutione & reali pignoracione, aliter enim absurditatem contineret. Sed hic intellectus non quadrat, quia si intelligimus de censu redimibili, hae venditio reparatur, & non pignoratio, & sic Gabella debetur, sed si intelligimus de censu emphyteusi de eo Gabella non debetur, quia non est venditio, sed locatio porius assimilatur, quod secundum text. in l. 28. parte quinta, titulo octavo, ideo inquit ipse Lafarre, quod possunt intelligi hae verba quod in eis & in nostra lege solum jubetur tabellionibus, ut omnium illorum contractuum copiam praeberent Gabellariis teneantur, non quia ex omnibus Gabella debeatur, ex enim specialibus legibus diffinita est ex quibus contractibus esse potest aliqua vel occulta venditio seu permutatio sub alterius contractus titulo & nomine celebrato in fraudem Gabelliariorum, prout advertit lex sequens, atque ideo nedum eorum contractuum ex quibus planè Gabella debetur, sed generaliter omnium aliorum contractuum in quibus fraus similiter adhiberi potest, jubetur tabellionibus copiam praeberent Gabellariis, & hic verus & genuinus horum verborum, empenamientos, intellectus est, nam & potest pignori tradi res sub iusto pretio, & conveniri inter dominum rei, & illum, qui in pignus eam accipit, quod nisi intra certum tempus expignoret, remaneat empti iusto pretio, & arbitrio boni viri ex l. si fundus 5. ff. de pignoris, text. in l. 41. titulo quinto, & leg. 12. titulo decimo - tertio, part. quinta, vel quando ita pro tanto pretio pignoretur quod nulla esset certa spes lustrionis, tunc enim quia fraus presumi potest dando in pignus rem pro omni eo, quod valet, non nominando, neque dicendo quod eam vendebat pro illo pretio, nimirum si lex nostra etiam pignorationum instrumenta edere jubeat, ut videant Gabellarii an fraus aliqua lateat sub nomine pignoris & petant jus suum.

Ibi, En qualquiere tiempo, in contextura antiqua

qua tempus hoc limitatur, hodie ex lege nostra in quocunque tempore pateat & verificetur, tabelliones iustus & veras ac omnes copias non tradidisse Gabellaris, tenentur pro Gabella non datorum cum quadruplo, ut advertit Lafarte, de decim. vendit. cap. 18. num. 71.

Ibi, Que el alcavala que montare en lo real pagen los dichos esforvianos con el quatorzavante. Sed cannam hanc solutio facienda est, die fisco, Gabellaris, vel conductori Gabellarum, nam illi est applicanda Gabella & quadruplum qui damnium & passus est, ut apparet ex dictis per Avendaño capitulo septimo par. num. 4. in prin. libro primo. & ex vcrs. nostra legis supra posito, y so pena de privacion de los officios, y de pagar el alcavala con el quatorzavante arrendador, probatur clarissime.

Ibi, Por no ser acabada la paga, non enim pro Gabella recuperatione a venditore solvenda vel ab alio a quo debetur, est expectandum tempus solutionis constitutum pecuniarum pro re venditis promissarum sed statim peti potest Gabella & emptioe facta ut in hoc titulo remanet dictum, & ideo iuste jubet lex nostra tabelliones non excusandos dare copiam scripturarum, venditionum & contractuum Gabellaris, etiam si dicant debiti principalis nonnullum esse terminum impletum, ut ad nostram legem notat Lafarte ubi supra capitulo 6. num. 27.

IN LEGEM UNDECIMAM.

1. Fraudatores Gabellarum insistant ad restitutionem tenentur.
2. Gabella non debetur ex donationibus, nisi ut ibi.
3. Frax non fit hoc vel illo modo contrahendo nisi ratione evitanda Gabella simulatur contractus.
4. Frax quibus modis fiat, & quando probetur.

SUMMARIUM.

Judices tenentur ad petitionem Gabellariorum facere informationem super fraudibus commissis ad accountandas Gabellas.

Ibi, Defraudar muertos alcavalas, quod nulli licet facere & malitiis & fraudibus non est utendum praesertim contra Regem & ejus Gabellarum conductores, imo fraudatores vocigalium & Gabellarum iustarum, ad restitutionem tenentur, & ut in hoc dictum est titulo, & tradit Lafarte de decim. vendit. capitulo 18. num. 36. & Gironda de Gabell. par. 12. n. 6. & 7.

Ibi, Ha que los contratos de ventas suenen donaciones. Hic est text. probans quod ex donationibus non debetur Gabella, nisi fraudulententer fiant, & simulando esse donationem id quod est vera venditio, ut novimus in l. 2. glossa magna supra ista titulo. & libro 2. tenentur tamen Gabellaris fraudem probare: nam alleganti fraudem vel dolum incumbit onus probandi, ut est text. in l. quaevis. §. qui dolo ff. de probat. etiam si alteri fiat praesudicium ut per Francisc. Becium. conf. 52. num. 25. licet per praesumptiones probetur, ut ibi per eum, n. 45. & iterum consilio Ippolito secundo n. 10 & in aliis pluribus consilio & locis ordinariis, quae langum ellet referre,

inquit tamen Lafarte de decim. vendit. cap. 2. num. 37. quod frax non fit hoc vel illo modo contrahendo nisi ratione evitanda Gabella & principaliter fiat, quod est bonum verbum ad excusandos reos de fraude accusatos, & de fraude, quibus modis fiat & quomodo & probetur in Gabellis, late tradit Gironda in tractatu de Gabell. 12. parte per totam.

IN LEGEM DUODECIMAM.

Quibus Gabellaris unius aut alterius temporis solvenda est Gabella.

SUMMARIUM.

Gabella herbarum Magistratus de Calatrava quando & quando solvenda sit.

Ibi, T se ayas de demandar y demanden en el año que los dichos ganados entraren a berbarar, en las dehesas no embargante que la averencia de la real alcavala se haga en el otro año siguiente. Hunc text. considerat Lafarte in capitulo 10. n. 1. de decim. vendit. ad hoc quod ad petendam Gabellam & recuperandam tempus contractus inspicendum est, ita ut sine praesertim Gabellaris illius temporis pro Gabella ista Gabellaris & illius alterius temporis quo de Gabella convenitur.

IN LEGEM DECIMAM-TERTIAM.

1. Gabella debetur ex herbis venditis.
2. Gabella frax non jam demonstratorum venditorum debetur, secus vero, si non essent demonstrati ut ibi, nisi aliud esset de consuetudine ut ibi.

SUMMARIUM.

Uti que ad quod tempus Gabellaris herbarum possint earum petere Gabellam.

Ibi, hasta fin del año de las salidas de los ganados y no den de en adelante, lex hanc generalis est, ita ut in omnibus partibus, in quibus herbarum debetur Gabella per ejus conductores sic solvenda intra tempus a lege nostra descriptum & non ultra, & sic lex praecedens, quae disposuit quibus Gabellaris debeatur Gabella herbarum Calatrave declaratur per nostram, imo addit nostra illi, quod illam Gabellaris quibus competit petant, intra legis nostrae terminum, & non ultra, & ita colligebatur claris ex contextura antiqua in qua lex nostra erat etiam inserta, & nunc divisa est ut per eam declaratur lex praecedens, & generalis lex nostra fit ad omnia loca, in quibus Gabella Herbarum debetur, & solvenda est, & legem nostram ad hoc allegat Gutierrez consilio. 19. numero tertio, & eo relato Gironda de Gabell. 4. par. 8. 2. num. 17. & habes hic text. probantem ex herbis venditis deberi Gabellam, & idem desumitur ex leg. 9. tit. 18. infra isto libro, quae iura ad hoc allegat Gironda de Gabell. 8. par. num. 21. ubi num. 27. inquit hoc declarari per cap. 16. in novis Gabellarum punctationibus, ut procedat quoties

in macellis marmarum venduntur, ubi num. 2. quid si macellum est liberum.

SUMMARIUM.

Carnifices carnis mortuae debere Gabellam, & ipsius Gabella vero in tempore praebere rationem, etiam si pro alia carnis mensuratur sub certa pena, disponit lex nostra.

Ibi, De la carne que mataren, idem disponit lex. 7. supra eodem, ubi aliqua diximus, Sed an de piscibus & carnibus, quae minuratum venduntur in macellis Gabella & debeatur pro utraque parte allegant indecisum reliquere Alberi. & Francisc. Lucam. relati per Girond. in tract. de Gabellis. 8. par. num. 27. ubi num. 28. inquit desum, quod debeatur per l. 32. tit. 19. infra hoc lib. & lex nostra est etiam ad hoc clara, & dicta. l. 7. supra eodem, & ex l. 16. sequente idem disponitur. Quae quidem lex. 16. est ampliativa nostrae leg. 7. & similitur, ut procedant, etiam si caro illa mortua non sit ipsorum carnificum, sed aliorum pro quibus eam menterantur & idem videtur dispositum in l. 7. supra eodem, quae licet in carnificibus locorum particularium loquatur per, nostram l. 16. ampliatur ad carnifices quorumcumque locorum, ut idem in eis, quod in tabernariis vinum aliorum vendentibus disponitur, dicendum sit, secundum quod in l. 8. dispositum habemus. Et quid si macellum est liberum, & vide Girondam. de Gabellis. 6. par. num. 40.

IN LEGEM DECIMAM-SEPTIMAM.

1. Dicitio, qualquies, omnia includit, & nihil excludit, nisi aliud ex mente dispensantis constit, ut ibi.
2. Gabella non debetur ex venditis alio in loco quam habitationis, dum tamen in tali venditionis loco non sit publicata frangitua in toto vel in parte.
3. Intellectus nostra legis & l. 4. tit. 20. infra eodem, in dict. num. 2. ponitur.
4. Fabricantes pannos tenentur eos registraré arrendatori Gabella illius, ut ibi.

SUMMARIUM.

Qui in domibus suis per viam negotiationis operationem pannorum habuerint, tenentur, eorum solvere Gabellam, & registraré pannos Gabellaris, etiam si dicatur, quod extra populum illos vendiderint in aliquibus feriis & mercatis, vel in alio quolibet loco sub nostri text. pena, nisi testimonio suo digno demonstraverint intra triennium, se in illis locis Gabellam solvisse, si in locis recales venditiones celebraverint, secus si in locis de Ichorio, ubi fit gratia & quita, quae non est inserta in libro de los salvados. Et hoc summarium totam legis continet contexturam, & assumitur secundum verum, & genuinum nostra legis sensum.

Ibi, Que twieren por trato obrar, y botare picotes joyales frisas, ponderanda sunt haec verba, nā ex eis colligitur clare legem nostram loqui in sua

ties tempore venditionis herba est jam demonstrata, secus vero alias, & ibidem ipse Gironda idem intelligit in castaneis, glandibus & aliis fructibus terrae ut eorum debeatur Gabella si tunc temporis erant & fructus demonstrati, aliter enim esset locatio & non venditio, ut late advertit Ripa de peste. tit. de privil. contrati. caus. pestis, num. 46. cum plur. sequentibus, & sic est tenendum nisi aliud de consuetudine antiqua esset receptum, & declaratum, nam tunc illud servabitur, prout vidi in aliquibus locis servari, licet in aliis non servetur.

IN LEGEM DECIMAM-QUARTAM.

Gabella quomodo & quando debeatur de medicamentis pharmacopolarum, & nam. 2.

SUMMARIUM.

Pharmacopola de omnibus rebus Gabellam solvere tenentur, nisi de aliquibus aliud sit infra dispositum.

Ibi, Pagenalcavala, intellige nisi sint de illis, quae Medici solent infirmis praebere, & eis ordinare, & de aliis specificatis hodie per pragmaticam Ferdinandi & Elizabeth anno 1493. quae nunc descripta est in quaternio noviter addito ad Recopilationem nostram, quae quidem pragmatica immediate post legem nostram inserta jam est, de qua meminim Lafarte, de decim. vendit. cap. 10. 72. & 73. ubi licet confuse legem nostram procedere dicat, clarissima tamen est ejus dispositio, nam duas regulas constituit, Prima est, quod de medicamentis compositis ibidem designatis, quae facta sunt pro infirmis & dolentibus, non est solvenda Gabella. Secunda regula est, quod & de aliis medicamentis etiam simplicibus, quae medici infirmis & dolentibus jubent praestari, nulla itidem debetur Gabella. Et sic resolutive habes, quod tam de compositis, quam de simplicibus pro infirmis & dolentibus gestis & preparatis pro medicinis infirmorum & dolentium nulla debetur & Gabella per Pharmacopolas, sed de aliis rebus solitis praebere sanis utique eam debebant, & hoc est, quod in summa dicta pragmatica clarissime disponit, quidquid dicat Salazar, de usu & consuetudine cap. 4. n. 55. nisi eum sic intelligas.

IN LEGEM DECIMAM-QUARTAM.

Pharmacopola de quibus rebus, & confectioibus Gabellam solvere tenentur.

SUMMARIUM.

Pharmacopola de quibus rebus & confectioibus debent solvere Gabellam.

Ibi, otro si. Hunc ego, §. inserui referendo & declarando, super hac eadem lege 14. & nunc et additur, quia in Recopilat. haec nostra non erat insertus, §. hic quia, ibi illum declaravi.

IN LEGEM DECIMAM-QUINTAM.

Gabella an debeatur de piscibus & carnibus, quae

sua principia dispositione in iis personis que per viam negociationis habent pannorum operationem, quasi secus in illis, que non operantur ea, sed emunt pannos factos & in domos suas mittunt ad vendendum foras, in iis enim personis non loquitur lex nostra, & sic extraculum suum non extendenda, nisi concurreat casus. l. 2. & 4. tit. 20. infra eod. nam tunc & si tenerentur penis harum legum. 2. & 4. si eorum dispositionibus contravenirent, de quibus & in lege fit mentio, etiam quoad hos pannorum operatores & fabricatores. Et nostre legis meminit Gironda, de Gabel. 6. parte. num. 55. cum sup. ubi ex. l. 6. supra eod. aliud dicit esse de pannis, quos navigatione ad Hispanicam civitatem mercatores vendendos vehunt, quoniam de iis Gabella Hispani debetur, quamvis alio vendantur loco, & antequam Hispaniam perveniant, secundum tenorem d. l. 6.

Ibi, *Y otras qualesquier panos*, universalis hæc, qualesquier, declarat illam dictionem, *otras*, ut non solum de similibus sed etiam de dissimilibus pannis lex nostra loquatur, & sic in fabricatoribus & operatoribus quorumcumque pannorum eos facientibus negociationis causa, nam dictio hæc, qualesquier, omnia includit, & nihil excludit, ut diximus in l. 7. n. 2. tit. 3. & in l. 2. n. 2. tit. 6. & in l. 2. tit. 11. n. 1. & 2. & in l. 7. tit. 8. n. 56. lib. 5. supra, nisi aliud ex mente disponentis constiterit.

Ibi, *En algunas ferias y mercados*, intellige de non salvatis & insertis in libro, *de los salvados, y excusados*, in quibus feris & mercatis franchisia fit per concilia, vel dominos ipsorum populorum, in iis enim locis si venderint pannos, vel ad vendendum eos ibidem portaverint, debeant Gabellam in loco à quo eos extraxerunt, secus vero si feris & mercata illa essent de salvatis, vel si non essent nulla ibidem franchisia fiebat, tunc enim monstrando testimonium in lege nostra descriptum nulla deberetur Gabella, ex panis ibidem venditis, neque solvenda erit in loco à quo extracti fuerunt ut apparet ex hæc legis nostre & ex l. 2. & 4. tit. 20. infra isto lib.

Ibi, *Y en otras partes qualesquier*, verba hæc omnino ex disponentis mente & voluntate restrictè intelligenda sunt, non vero ita universaliter, sicut diximus intelligi hæc verba in principio nostre legis, nam hic restringuntur ex mente legis nostre ut hæc verba intelligantur, de aliis locis, in quibus licet ibi non fiant feris & mercata, tamen est publicata franchisia aliqua, non vero intelligantur hæc verba in locis ubi non publicatur franchisia, feris, mercata franca in toto vel in parte, in iis enim si trahatur testimonium de quo lex nostra dicit, non debetur Gabellam venditor in loco domicilii, & quod ita sit colligitur, ex sine nostra legis & ex dicit. l. 4. tit. 20. infra eodem, & ex vers. sequente, *salvo si dentro de tres dias*, ubi dicimus.

Ibi, *Salvo si dentro de tres dias*, limitatio hæc, non refertur ad proximè præcedentia verba, ubi de feris & mercatis dicitur, sed ad principium legis nostre refertur, aliter enim si ad proxima verba referretur, ubi de feris & mercatis & locis ubi fit franchisia fit mentio, destrueretur dispositio dictæ legis secundæ, & 4. tit. 20. infra

eodem libro, generaliter disponentis, quod cum merces vel armenta portantur ad vendendum ad loca dominorum & ubi publicatur franchisia, & feris & mercata, non salvata sunt, omnino, tenentur portari ad solvendam Gabellam in loco ubi vivit & à quo ea extraxit & incurrit alias penas ibi contentas, ita ut si ibi portentur, & vendantur & afferatur testimonium, de quo hic nihil proficiet, aliter enim dicta lex quarta, destrueretur, itque etiam deducitur ex fine nostre legis dum dicitur quod si portantur ad ferias & mercata inserta in libro de los salvados, ferendo testimonium, quod ibi ea portavit, & quod est locus ubi de los salvados nullam debetur Gabellam, in loco suo, sed si in locis in exemptis à Rege ferendo testimonium liberatur venditor ibi vendens merces extractas à populo & terra sua, ergo concluditur clarissime, quod si non est exemptus à Rege loca ille ubi portantur & venduntur, si tamen sunt loca ubi publicantur feris vel mercata franca & ibi fit franchisia in toto vel in parte etiam testimonium nostre legis ferunt, nihil proficiet ad excusandum à Gabella, & à penis dicit. l. 4. & consequenter versus hoc non est exceptio præcedentium verborum, sed dictorum in principio nostre legis, quod est natura considerandum, aliter enim & lex nostra confunderetur, & dicit. l. 4. tit. 20. infra eodem procedere non possent, quod ut melius percipias pono tibi principalem nostri text. conclusionem in principio ejus positam scilicet, fabricantes & pannos, causa negociationis tenentur eos regitare arrendatori Gabella pannorum illius loci ubi fabricantur, & ibi tenentur eorum Gabellam solvere respectu facti registri, nisi intra triiduum demonstraverint testimonium, de quo hic, in vers. *salvo si dentro*, nam tunc excusabuntur, & non aliter, etiam si dixerint & se excusare voluerint, quod eos portaverunt ad ferias & mercata, & loca qualibet ubi franchisia Gabellæ in totum vel in parte portantibus ibidem merces & armenta publicata erat, in iis enim etiam testimonium dictum ferant, non excusabuntur, & hoc colligitur ex l. 2. & 4. tit. 20. infra eodem, per quam nostra in iis verbis declaranda est, & colligitur etiam ex vers. sui nostri text. dicente quod si feris & hæc mercata & loca ad que portantur merces & armenta vel panis essent libera à Gabella ex Regis privilegio situm in libro de los salvados, tunc non debetur Gabellam iste portator in loco suo neque alibi, neque incurret alias penas portando dictum testimonium, & idem etiam in dicit. l. 4. disponitur, & ex l. 2. ibi no embargo que manifesten, & quia nisi sic intelligamus la tal alcavala averá sílo pagada en las sales y llanos y lugares, y mercados francos, superfluum esset verbi finalis nostri text. vel saltem non esset exceptio de regula, & hunc credo nostre legis verum sensum, & nisi sic intelligatur, plurimas contrarietates decerneret ex l. nostra doctus lector, & ad dicit. l. 2. & 4. titulo 20. infra eodem itidem.

Ibi, *Apriendo los vendidos en lugares Realejos*, intellige, in quibus in toto vel in parte non est publicata franchisia, nam si esset publicata etiam si essent loca regia, nihil proficeret si non est de salvatis dictum testimonium, ut apparet ex dicit. l. 2. tit. 20. infra eodem in dicit. vers. no embargo que en glos. precedente relata.

Ibi

Ibi, *Para si en los lugares de señorio*, intellige in quibus dicta franchisia publicata est, non vero aliter, ut colligitur ex dicit. l. 2. tit. 20. infra eodem, quæ quidem leges cum nostra nisi sic intelligantur procedere non possent & confusionem eorumque generarent.

Ibi, *Para si los vendieron*, limitatio est dictorum supra de feris & mercatis & locis etiam de señorio, in quibus fuit franchisia, ex Regis privilegio & in libris ejus scripta, nam tunc non debetur Gabella in locis registri.

Ibi, *Mostrando testimonio en la manera que dicitheas*, & hoc testimonium debet esse signatum à tabellione publico ex iudicis illius loci mandato & cum juramento, ambarum partium, scilicet, ementis & vendentis, & debet etiam continere quod panis venditi ibidem sunt in tali parte & loco & quibus personis, & quod non fuit soluta Gabella, quia locus ille est exemptus à solutione Gabellæ ex Regis privilegio inserto in libro de los salvados.

IN LEGEM DECIMAM-OCTAVAM.

- 1 Gabellam an debeam artifices, opifices & singularem argenti & auri.
2 Inspector, emgo, tintorero, an debeat Gabellam.

SUMMARIUM.

A quo sit solvenda auri & argenti venditi Gabella, & in qua quantitate declarata lex nostra.

Ibi, Porque, de ista lege & in propositum ejus multa dixit Lalarte de decim. vendi. cap. 2. num. 1. cum sequentibus plur.

Ibi, Mandamos que de el oro avaro que labrare. Barr. in locis relatis per Lalarte ubi supra cap. 2. num. 1. in fin. cum sequentibus, circa hæc distinguat & optime, & Gironda de gabel. 7. part. 5. 2. num. 10. verum tamen legis nostre distinctio sequenda est, quæ quidem non tantum procedit in auro, sed in argento & in omni alio metallo, & materia ubi factum etiam hominis versatur, secundum Lalarte ibi num. 22. & quid in opificibus, artificibus, & singularis & an debeant Gabellam tradit ibi Lalarte num. 25. & Gironda 7. part. 5. 2. num. 14. ubi inquit regia executoria compulsos esse solvere Gabellam, & num. 17. dubitat ibi Gironda, quid in infectore vulgo tintorero, & inquit quod non debet Gabellam, & quod sic executoria regia vidit decisum.

IN LEGEM DECIMAM-NONAM.

- 1 Gabellæ & collectas injustas permittentes, & petentes peccant & restitutioni obligantur.
2 Gabella justa debetur in conscientia etiam Gabellario non petente & lapsa termino, & num. 3. examinatur num. 4.
3 Intellectus legum 129. & 101. quaterni Gabellarum & num. 5.
4 Rex potest petere Gabellam debitas à venditoribus omni in tempore, num. 6. & 7. à qua tempore computatur annus nostri text.
5 Gabella herbarum quo tempore peti debet & num. 8.
Acedo in Recopilationem. Tom. VI.

G beati

6 Gabella nullo tempore prescribitur bonarum immobilium si scriptura venditionis fiant coram alio quam tabellione loci ubi bona sua sunt, & num. 9.

SUMMARIUM.

Intra quod tempus petenda est Gabella bonorum mobilium se moventium & immobilium, declarat lex nostra.

Ibi, Por Relevar a nuestros subditos y naturales de molestias, y vexaciones injustas. Verbum hoc, injustas multum est ponderandum & ad illud attendendum, est enim maxima importancie scire & verificare, quæne injustitiam verba hæc continent, nam si de injusta Gabella intelligimus loqui, permittit lex injustas Gabellas peti, quod est absurdum dicere, quia injustas permittentes, & petentes peccant, & restitutioni obligantur & censuras incurunt, ut alibi diximus, & tradit Jacobus de Grassis, in dicit. decisio 124. num. 42. in decis. casuum conscientia; ergo nullo modo sic potest lex nostra intelligi, sed si de injusta Gabella lex nostra loquitur, ob hoc quod petens eam licet tempore quo contracta fuit erat arrendator eorum & ei pertinebat, tempore tamen petitionis non erat jam, & sic vexabantur homines, neque ullas dabatur finis eas petendi, sequitur hinc, quod lapsa tempore nostre text. injuste petitur Gabella ab eo qui eam ante debebat & prescriptam jam habet ex lapsu temporis nostre legis, & consequenter cum injuste petatur, juste eam reus denegat & in conscientia illam solvere non tenetur, quod tamen videtur contra per nos dicta in l. 1. hujus tit. quod Gabella justa debetur in foro conscientie etiam Gabellario eam non petente, & etiam lapsa nostre text. tempore debetur in conscientia asserit Lalarte de decim. vendi. cap. 18. num. 72. & 73. & sic neque uno nec alio modo videtur posse intelligi: nisi dixeris in hoc casu injustas vocari, quia lapsa termino nostre text. presumuntur recuperata ac solute, nisi contrarium probetur & sic injuste petantur per Gabellarium lapsa termino: licet si soluta non essent saltem in conscientia videtur debitorem non excusandum, de quo in hac glos. dicemus. Sed si itidem injustas vocare legem nostram molestias & vexationes habito respectu, ne sub pretextu justè debituram Gabellarum, alie non debent petantur, & sic injuste homines per Gabellarjos molestantur, deducemus ex iis, quod lex nostra meram & prescriptionem tribueret injustis Gabellis, justis autem minimè, hoc autem est falsum, ergo & illud ex quo deducitur, quod de causa verba hæc, injustas, vel superflue posita esse, & præcedentia verba ejusdem, vel omnino tenenda cetera secunda declaratio, horum verborum per me supra posita, & sic dubiam esse opinionem & reddi dicti Lalarte, tenentis in conscientia & etiam lapsa termino nostre legis teneri debitentem Gabellam eam solvere, nam si lex nostra injustam vocat petitionem post lapsam hujus termini, ergo eo clapsa non est solvenda neque in exteriori, neque in interiori foro, item si lex nostra terminum panis Gabellario petendi Gabellam, & non ultra illum petere eam potest, ergo & de-

beni eam assignat terminum intra quem obligatur eam solvere, & eo lapso tutus est ab ea, & ab ejus solutione remanet liberatus, quia lex tantum intra illum terminum debitorem eius constituit, & non antea, quibus de causis & lectioni relinquo locum latius cogitandi de intellectu horum verborum. & de veritate opinionis an debeat in foro conscientie Gabella præscripta per lapsum nostre legis, in uno tamen casu credere in dubitanter lapso termino nostre legis non debet Gabellam in conscientia, scilicet quoties eam debens mortuus est, & ejus hæres existit in bona fide nihil de hoc sciens, & lapsus fuit terminus nostre legis. Sed an data mala fide idem sit, hoc est quod cogitandum relinquo, nam licet scio præscriptionem cum mala fide non procedere ex text. in cap. *in de prescriptis* scio etiam hanc nostram legem esse cum aliis insertam in quatuor Gabellarum, & cum ibidem inseratur, ubi aditur leges jubentes Gabellam solvi, ita intelligendum est justum fuisse, si iura terminum à lege nostra præscriptum petatur à Gabellano, ut asserbat Avenlans in *distinctione verbo alcavala*, & sic modificatio hæc secutas videtur reddere conscientias illorum, qui non solverunt Gabellas, & lapsus est terminus in quo petenda erant, & hoc cum contractus sunt publicæ & palam, ut nostra lex loquitur, ita ut venire possint in notitiam Gabellarum vel cum est conscientem, quod dicta venditionis denuntiatio non sit necessario faciendam publicam, ut inquit Covar. cap. *peccatum*. 2. part. 5. §. *in h. de prescriptis*, & Salon de *ins. & in. in pag. 439. infra alle-*

ganda. col. 1. ad fin. cum sequentibus, secus si occulte & fraudulenter, & nam tunc præscriptio nostra test. non excusat, ut inquit Angles. in *fortibus rubeis. quest. rit. de rescriptis. veltigal. r. dabis. tom. 2.* ubi inquit secundum consuetudinem Hispanicam nullum teneri solvere Gabellas nisi petantur ab exactore, dum tamen venditiones palam, & non occulte fiant, secus alias, ut tenet alios allegans Gironda de *Gabellis* 2. part. n. 7. & sic secundo in l. 21. r. 29. *infra eodem* disponitur, præconizandum ubi Gabella solvenda est, sed in iis utum servandum ejusdem loci, inquit Salon, de *ins. & in. cap. 186. pag. 439. vltis. sed qualis*, & cum hæc ita se habeant nimirum si cogitandum super his relinquo in potest relinquo, & consuetudini uniuscujusque loci standam, circa hoc DD. jam relax. & præsertim. Salon, asserunt, & hoc cum publice celebratur contractus, est difficultas, non vero si occulte, nam tunc nullatenus est solvenda Gabella.

Ibi, *De hiis mobilibus & se moventibus*, & que sint hæc & an iura de actiones comprehendantur diximus in l. 5. *supra ista. r. & ibi*, notandumque est quod ex *l. 21. r. 29. ad l. 10. r. 10.* insertam in quatuor Gabellarum majus censum constituentem constituebatur contrarietas in manu, & si se invicem corrigent, vel quomodo essent & intelligenda, & dum earum literas multo ante constitutam, dicebam & vere quod illa lex. 10. r. 10. loquebatur circa bona immobilia, in quibus majus tempus constituebatur, nostra vero. 129. circa mobilia & se moventia, & tunc hic casu genuinus sensus & intellectus, & per legem nostram erat approbatus clarissime, nisi ver-

nostræ legis, *Pero en quanto a las alcavalas*, erat pars illius l. 10. r. 10. que nunc est l. 10. *sup. ista. & ibi*, in qua cum ut ibi dixi nullum jam apponatur verbum de tempore, in nostra fuit appositum ad evitandas superfluitates, & quia ibi non sicut hic convenire poterat.

Ibi, *En todo el año de su arrendamiento y en dos meses despues de el otro año*, tempus hoc circa mobilia & se moventia, & circa immobilia tempus in vers. *pero en quanto*, appositum servanda sunt, & non tempus appositum per legem sequentem, que in quantum ad hoc, in quo est legi nostre contraria, corrigitur per nostram salva remanente in omnibus aliis ibidem dispositis nostre legi non contrariis, ut ibi advertit subscriptio marginalis, & sic remanere valida in eo quod ibi disponitur de interruptione præscriptionis, & sicut in eo quod disponitur, in vers. *Y esto se entiende*, ut dicta præscriptio quoad regem ipsum non procedat, cui quidem non præcluditur via petendi etiam legis nostre tempora, & majora quidem labantur, & tempus nostre legis adversus Gabellarios proderit enim non dantibus tabellionibus copiam instrumentorum ipsis Gabellaris, secundum quod in *dist. l. 10. supra eodem*, disponitur sicut & prodest ipsis qui Gabellas debent, ut bene advertit Lafarte *ubi supra*, cap. 18. num. 71. & intellectus assignatus per Lafarte, in *eodem* cap. 18. num. 68. & 69. inter legem nostram & legem sequentem, non applaudit, tum quia est contra asserta per dictam subscriptio marginalem, *dist. l. 10. sequentis*, que subscriptio est omnino sequenda, ut alias diximus in *alio proposito in rubric. tit. 2. h. l. supra*, tum etiam quia lex nostra non sibi procedit cum bona sive mobilia sive immobilia venduntur facta scriptura de venditione sive non facta, licet in immobilibus lex nostra de scriptura meminerit, non est ut de ea omnino sit instrumentum considerandum, sed quia à communiter occurrentibus solet fieri, ut & in *proposito dist. l. 10. supra eodem*, dixit ipsemet Lafarte ubi tenet relaxari, & sicut intellectus Lafarte, inter legem nostram & sequentem non est sequendus, ita neq; est tenendus ille de Gironda de *Gabell. 4. part. §. 2. num. 16.* indistincte dicens legem nostram corrigere legem sequentem, nam non corrigi in omnibus, sed in contrariis tantum nostre legi, ut ibi bene advertit subscriptio marginalis, & licet lex sequens cum correcte sit in tempore ibi constituto possit excusari tunc in nostra compilatione apponatur, ob quod male Lafarte in *dist. num. 68.* carpit subscriptorem & collectorem Attienza, non debuit illum carere, tum quod non in totum, ut dixi corrigitur sequens lex, tum etiam quia oportet, apparere & constare multo ante legem quatuor Gabellarum esse alias leges aliorum regum de Gabellis sequentes. Et qualiter computabitur annus hie, & declarat Lafarte. *dist. cap. 18. num. 72.* scilicet ut solum profici quod deest illius anni à tempore venditionis, & insuper curant alii duo menses anni sequentis post venditionem secuti, & eodem modo circa immobilia, de quibus in vers. sequentis nostre legis.

Ibi, *Todo el año siguiente*, vide que diximus in glos. precedente, ubi & legem nostram limitavimus non procedere si præscriptio nostri temporis

temporis aliquo actu quo mediante præscriptio interruptitur: vel itidem non procedit quoad regem, quo ad eum enim nihil obstat temporis nostre legis, ut utrumque in lege sequente disponitur, que in hoc per nostram non est correcte, ut in precedente glos. dictum est. In Gabellis autem 8. herbarum & quo tempore debet peti vide l. 13. *supra eodem*, que cum specialiter disponat per eam lex nostra generalis limitanda est.

Ibi, *dentra de dos años*, vide circa hoc cap. 17. in *particularibus* Gabellarum jam disponens, quod scriptura venditionis immobilium & permutationis ac cambii omnino fiant coram tabellionibus publicis del. *num. loci* illius in quo contrahentes sunt vicini, & quod si coram aliis fiant nullo tempore Gabella eorum & præscribatur, que tanquam novior dispositio servanda est in suo casu, sed & adhuc teneo quod quamvis scriptura non fiat, si palam & publice facta est venilitio & permutatio immobilium adhuc currit præscriptio nostri tex. secus vero si occulte & clam & *dist. cap. 15.* meminit Gironda, *ubi supra*, num. 16. ad fin. quod capitulum præcedit, cum scriptura fit.

IN LEGEM VIGESIMAM.
SUMMARIUM.

Apponitur hic præscriptio contra conductores Gabellarum curruis, & limitatio eius.

Ibi, *Almoxarifazgos*. In iis vide, l. 1. tit. 24. *infra eodem*, que servanda est circa præscrip-

tionis tempus in iis portoribus apponens ut advertit Gironda de *Gabell. 4. part. §. 2. n. 17* & licet lex illa sit antiquior nostra, tamen illa servabitur eo quod in libris de la *contaduría*, est appositus, ut ibi dicit marginalis subscriptio, limitabitur tamen, & lex illa ex nostra ut non procedat quoties interrupta est præscriptio, vel quoties contra Regem præscribere quis vult, nam non sufficeret tempus illud, ut utrumque ex l. nostra probatur, que in iis ut dixi in lege precedente in glos. *en todo* non corrigitur.

Ibi, *Y quatro años*, circa Gabellas minuitur tempus ex lege precedente, que servanda est, & circa *almoxarifazgos* servabitur tempus *dist. l. 1. tit. 24. infra eodem*.

Ibi, *Hizo algun año a años por do la prescripción sea interrumpida*, de quibus diximus in l. 7. & in l. 1. si. *num. 41. tit. 15. lib. 4. supra*, & hæc est prima limitatio nostre legis ad precedentem & ad dictam, l. 1. tit. 24. *lib. isto infra*.

Ibi, *Y me ayu ligar en lo que a nos es o fuere devido ni en quello que queda por recaudar para nos*. Hæc est secunda limitatio legis precedente & *dist. l. 1. tit. 24. infra eodem*, ut tempus illarum non procedat quoad Regem, quoad quem non procedit præscriptio temporis illarum legum, & in iis duabus limitationibus lex nostra remanet incorrecta ut pluries dictum est hic, & in l. precedente, & cum iis finitur titulus iste decimus septimus.

TITULUS DECIMUS-OCTAVUS.

De que todas las personas son obligadas a pagar alcavala, y de las personas y concejos que son exemptos de ella, y de las cosas de que no se ha de pagar.

Cum in superiori titulo dictum sit generaliter de Gabellis, immedie sequitur noster disponens, omnes debere solvere Gabellas, nisi exempti sint.

IN LEGEM PRIMAM.

1. Contraria laicales non gaudens privilegio piam locorum, nisi ad piam causam sint constituta, ubi quid in collig. & num. 7. *id est* in professionem.
2. Collegium Doctorum & universitates secularium coram ecclesiastico conveniunt, num. 3.
3. Moniales & hospitalia ab ordinariis approbata pia sunt num. 4. & Gabellis immunita, ut ibi, nisi ut num. 5. & 6.
4. Fratres Ordinis mendicantium non solvant Gabellam num. 7.
5. Collegium aliud est contraria, & aliud persona una singulari r. *dist. n. 8. & n. 4.* ex hoc inferatur. *Azcedo in Recopilacionem*. Tom. VI.

6. Verba, ni orden, nostri text. ad quid referenda sunt, num. 9.
7. Nobilitas etiam non excusatur à Gabella etiam si sit de quatuor militaribus Ordinibus, num. 10. ubi num. 11. quid in millonem.
8. Externus a Regno sive Maurus, Indus aut Paganus ex venditis in eo debet Gabellam, num. 11.
9. Peregrinus gravans Regnicolarum tributis ob Regni utilitatem imposita, num. 12.
10. Jus non solvendi Gabellam præscribi non potest, num. 14. etiam per tempus immemorabile, ut num. 15. nisi ut num. 15. eodem, & num. 16. quod neque valebit allegare leges hæc non fuisse receptas, nisi post contradictionem transferit.

G ij tempus

tempus immemoriale pro hoc ut num. 17. vel nisi contra inferiorem a Rege prescribitur, ut men. 18.

11 Duodeni liberos habens aut excusatur a Gabelle, num. 18. & 19.

SUMMARIUM.

Nullus virtute etiam immemoralis consuetudinis excusatur a solvendo Gabelle, nisi habeat privilegium insertum in libro exemplarum.

1. **I**bi, Que nunguna ni alguna ciudad. Et sic neque civitas, collegium vel capitulum seculari, neque confratria laicorum ubi nihil pro ex pinculo animarum expenditur excusabuntur a Gabelle solutione, cum confratrie que pte non reputantur laicales censentur, neque gaudeant privilegio piorum locorum... 2. **I**bi, Behetria, quid sit diximus in rubrica tit. 5. num. 1. lib. 6. supra.

unde dicitur procuratore ad universitate vel Collegio constitutum in causa singularis... 1. **I**bi, Ni orden, videntur verba hęc contra l. 6. infra eadem, monasteria excusantem a Gabelle solutione, & monasteria hęc ordines quotidie nuncupamus, quomodo igitur verba hęc, ni orden, in lege nostra apponuntur & quomodo sunt intelligenda, ne sint dicti, confrica, & facilius excusabitis confratietatem si verba hęc ni orden, retuleris (prout referenda credo) ad precedencia verba, que nunguna ni alguna ciudad, villa ni logar realengo abadengo, ni orden, ita ut nulla civitas, villa, nec populus etiam si sit ordinis alicuius excusatur a Gabelle reum suarum venditarum, sicut neque antea dicit excusari etiam si sit de realengo vel abadengo & sic ad loca ordinis referuntur non vero ad monasteria ordinum, de quibus illa, l. 6. loquitur, & sic nullam confratietatem continent.

1. **I**bi, Behetria, quid sit diximus in rubrica tit. 5. num. 1. lib. 6. supra.

1. **I**bi, Nunguna cavallero, & sic nobilis etiam non excusatur a Gabelle solutione, & etiam si sit commendator quatuor militarium ordinum ut probatur in l. 9. infra eodem, ubi dicemus aliqua, sed videtur injusta nostra dispositio, & illa indem, cum nobiles hos antiquissimum Hispanie jus ab omni tributo liberaverit, ut & patet ex toto tit. 2. lib. 6. supra, ubi plura diximus maxime in ejus rubrica: sed ab hac injustitia liberat legem nostram Dominicus a Soto lib. 3. de just. & jur. quest. 5. art. 7. quem refert in propositum Lafarte de decim. vend. in praef. num. 34. & in cap. 19. num. 2. hoc scilicet, modo, quia cum plebs reliqua potis non esset omnes necessarios sumptus Regibus nostris suppeditare, propter magnam fortassis Hispanie nobilitatis multitudinem, æquitas fuit ut nobilium auxilio relevaretur, sicut & in concessione de l. 1. mil. lones, a regno Regi ac Domino nostro Philippo secundo facta hac de causa & ceteri alii nobiles etiam contribuerant ut probatur ex l. 20. tit. 32. part. 3. & dixi in l. 11. num. 2. tit. 2. lib. 1. supra, cum hoc publicum commodum respiciat, ut Rex habeat si necessitatus est, bona & redditus, quibus statum suam & nos uteri possit tempore, quo redditus sui ad hoc non sufficiunt.

1. **I**bi, Ni otras qualquier personas de qualquier ley, & sic Judæus, Maurus, Paganus vel quilibet alius exterus a regno nostro, si in eo aliquid vendat, vel permutet, debetibi Gabelleam per venditum, ut colligitur ex l. 24. tit. 19. infra eodem, eod quod in totius regni utilitatem, & defensionem hoc jus regie penditur, argumento tex. in Authentica, de man. prim. 6. publicorum, quo casu & peregrinos gravare debent regnicolarum tributa, ut ex Angl. in Flor. Titolog. quest. in questio. de res. vellig. Secundo dub. difficultat. 6. notat Lafarte. dicit. cap. 19. num. 3. **I**bi,

1. **I**bi, Por uso ni costumbre, non enim prescribi potest jus hoc consolvendi Gabelleam, & ut per Avend. cap. 4. prator. num. 20. lib. 2. quia de ragalibus sunt secundum eand. Avend. cap. 14. prator. num. 1. in eodem lib. 2. de quo tamen, quando tributa regi debita, & bona ac redditus Regii & immunitas non solvendi prescribi possit, diximus latē in l. 1. num. 41. cum seq. tit. 15. lib. 4. supra, & cum lex nostra consuetudinem reprobet apud tribunalia servabitur.

1. **I**bi, Aunque sea immemorial. Cautē fuerunt apposta hęc verba ad evitandas opinionum difficultates, an reprobara consuetudine esset nec nē reprobara immemoralis, & de quo diximus in l. 3. tit. 1. lib. 2. sup. num. 21. & tradit Mircha. contrav. usura. cap. 3. & Rochus in cap. fin. de consuetud. num. 5. usque ad 16. de quo & in propositum nostræ legis tradit Lafarte ubi supra cap. 19. num. 6. & 7. & Gironda de Gabel. 7. part. in prin. num. 1. & concordat cum nostra lege in hoc l. 2. tit. 15. lib. 4. supra, ubi aliqua diximus, licet ibi magis loquatur in his qui volunt eas exigere ob præsentiam prescriptionem, inquit, tamen Gironda ubi supra, 8. part. num. 39. in fin. cum sequentiibus, quod si immemoralis hęc consuetudo cum scientia & patientia Regis vel fuerit auditorum ut ibi, num. 37. & 39. fuerit introducta, hęc immemoralis servanda erit.

1. **I**bi, Aunque digan que nunca la pagaron, y que estan en posesion de no la pagar. & sic etiam si dicatur nunquam fuisse leges solvi Gabelleam admittas in loco illo, neque per illam allegantur, adhuc enim tunc solvenda est, ut advertit Lafarte l. cap. 19. num. 6. ad hoc nos allegans, neque quasi possessio non solvendi eas dari in his potest, tum quia ubi jus resistit nulla possessio vel quasi dari potest, ex tex. cap. ad decimas de res. l. speli. de quo alibi diximus, jus autem resistit si quis ab hoc onere solvendi excusetur, Rexque pro eis percipiendis ex jure isto fundat suam intentionem: ergo possessio vel quasi in contrarium dari non potest, tum etiam quia in his incorporalibus ut in propositum inquit Lafarte l. cap. 19. num. 49. vel factum aliquod contradictionis requiritur, & ut in actibus negativis, ut quamvis possessio acquiritur, ex gloss. l. qui in omnibus, ff. de serv. urb. contradicito tamen non datur, ubi solum dicitur, nunquam fuisse solutam, ergo quasi possessio ibi dari non potest, & sic in terminis inquit ibi ipse Lafarte tradere Rebus. 3. tom. cons. Fran. tit. de maritis possessor in præfatione num. 159. & dicit videndum Boher. decisione 146. circa istam possessionem non solvendi velligalia, ad his tamen glossas nostras ubi probavimus consuetudinem etiam immemoraliam non excusare neque quod nunquam fuit soluta, adde & nota quod si Rex has Gabelleas in aliqua parte alicui concesserit, vel donaverit contra istum bene habebit locum prescriptio etiam non sit & immemoralis non solvendi, secundum Suarez in quest. majestatis numero vigesimo quarto, pag. 437. cum suis repetitionibus posita.

1. **I**bi, Salvo si las tales mercader, y franquexas, & c. Arredo in Recopilacionem. Tom. VI.

fueren afirmadas en los nuestros libros de lo salvado, y sobre escriptas de nuestros contadores mayores, Hic videtur esse textum probantem contra id quod Avenda. capit. 19. prator. num. 26. in prin. lib. primo, dicit concedi quotidie in Regio consilio, ut habens duodecim liberos excusetur a muneribus realibus, sicut à personalibus, & inquit ibi se nescire quo jure id fiat, & pro eo videtur tex. hic nullo modo excusans aliquem à solutione Gabellearum, quod est munus reale, nisi habeat privilegium insertum in libro de lo salvado, & à calculatoribus Regis majoribus subscriptum, & sic videtur nullo modo excusari à solutione Gabelle habentem duodecim liberos, sed ut dicit Avendaño quotidie excusantur & in supremo consilio, & dantur ad hoc provisiones, & in facto habui consulere & consilium adit Regium consilium supremum, & data fuit provisio regia pro excusatione munerum tam realium & Gabelle quam personalium & nimirum, nam aliter nihil differet numerus hic à numero quinque liberorum & esset contra text. in l. si quis decario & quod ibi notat Barr. C. de decur. lib. 10.

IN LEGEM TERTIAM.

- 1. Princeps solvere Gabelleam non tenetur, nisi ampliat, num. 5. & 1. persequatur, & n. 3. & 4. penult. rationes.
- 2. Persona loquens videtur excepta in generalia sermone, num. 4.
- 3. Regina an gaudeat immunitate non solvendi Gabelleam, num. 6.
- 4. Monasteriis aut civitatibus locantes Gabelleas sunt immunes ab eis. mon. 7. & 8. & num. 9. auctoritate consilium circa hoc.
- 5. Gabelleam non tenentur pro parte sua solvere ementes a Rege nisi in casibus in jure expressis, num. 10.

SUMMARIUM.

Rex ex venditione vel permutacione civitatum ac villarum populorumque & bonorum suorum quorundam non debet solvere Gabelleam etiam si de aliis suis Hispani habitis & venditis, immo ex eis debet emptor Regi medietatem Gabelleasolvere.

1. **I**bi, Que nos no pagamos alcavala. Concorda, l. Aquaria, supra titulo precedenti, & l. licitatio, ff. de public. & velligal. & ibi glossa ubi Din. Ram. Barr. & Paul. de Castro. inferunt quod si princeps vel communitas aliqua vendit aut locat Gabelleam salis, vini, aut rei frumentarie vel contrarium & deinde hieus emat, & contrahat pro qua emptio & contractus privatus tenetur solvere Gabelleam, non tenentur princeps vel communitas solvere Gabelleas, & quod etiam firmavit Bald. & Salicet. l. emptor. C. de heredi. vend. Alexan. consil. 109. columna servida volumine 2. Afflic. capital. primo, num. 59 de duobus frat. in capitulo secundo vers. velligalia, num. 108. in tit. que sint regalia, Bertachin de Gabel. septima parte, num. 25. Boher. decisione 213. numero primo. Ruinus consilio

89 volumine primo, ubi ampliatur etiam si princeps mercimonii causa emat, alias si usus sui causa nihil plus juris quam privatus haberet, etiam si Roland. Valle, consilio 61. num. 33. volumine quarto, aliud velit, & loquantur isti DD. attentio jure antiquo secundum quod emptori incumbat onus solvendi Gabellam, & haec opinio quod sit Rex exemptus vel civitas non recognoscens superiorem, quae potest imponere Gabellam a solutione ejus sive emat sive vendat, de jure communis erat communis, & ex lege nostra approbatur, etiam si Barto. consil. 226. cavetur statuto, contrarium determinaverit, ex eo quod fiscus & princeps legibus subijciuntur, l. digna vox. C. de legibus, & idem Barto., & ejus additio. in l. 1. numero 6. C. de navio. lib. 10. sed loquitur Bar. contra dictam communem & contra legem nostram, & ratio nostrae legis & ejus conclusio, non est ex eo quod sit hoc princeps privilegium, ut male opinabatur Parlador. lib. 1. rer. quoti. capitulo tertio, §. 1. num. 2. quem reprobat in hoc Lafarte, de decim. vend. capitulo 19. num. 8. & iterum cap. 18. num. 93. sed fundatur nostra conclusio, ut inquit bene Bar. in d. §. sicut, quia princeps a seipso vectigal exigere nequit, igitur tale jus non potest videri in empotem vel conductorem Gabellarum translata, quia non entis nulla potest videri translatio, nulliusque persona vel res sibi ipsi servare potest. Ibi frui. ff. si usufructus Gabellae debentur a vassallis Regibus non etiam ab ipsismet regibus, nisi sibi ipsi aut aliis tributarii sint vel quasi, item est et alia ratio, quia in generali concessione exigendi vectigalia a quacunque persona non videtur includi persona locueticus l. ubi generis ff. de pig. l. inquis. C. de solus. glo. in d. emptor. quam DD. sequuntur, ubi determinat vendita hereditate empotem non posse hereditarias actiones contra venditorem dirigere quasi adversus eum non translata, & haec Regis immunitas procedit non solum si veniat in regno suo, sed etiam in terris dominorum particularium sibi subsectorum, ubi Gabella etiam est ipsorum dominorum secundum Lafarte in d. cap. 19. num. 8. Sed an regina gaudebit hac immunitate, quae & Lucas de Pen. in l. 3. C. de prop. fac. enb. inquit quod gaudet & sequitur Carolus à Grassalis lib. 1. 222. Fran. jur. 18. pag. 264. in part. ubi inquit quod non servatur in Hispania, quia ut ipse inquit audiville in civitate insigni Barchinonen. illo anno, 1532. civitates Aragonae coegerunt reginam Hispaniae Imperatrici ad solvendum jura consueti, & male, ut ibi inquit ipse Carol. sed hoc non facit jus ad hoc ut regina non gaudeat hac immunitate, gaudebit enim, sed an civitas vel magnates locantes alicui Gabellam & jus percipiendae si facta locacione vendant aliquas res sua. debet unum Gabellam ex venditione illa conductori illi Gabellarum, quae & in hoc Gironda de Gabell. secunda parte §. 2. num. 33. cum sequentibus inquit, esse duas opiniones contrarias. Prima est Bart. in l. 1. C. de navio. libro 10. dicens deberi Gabellam a civitate vel magnate, idem Bart. in consil. 226. & tenet Ballius, in praxi tit. vectig. qui tenet. num. 4. licet indecimum ibi reliquerit prout fecit Bertachin, de Gabell. 7. part. §. 2. num. 24. contrariam tamen senten-

tiam & sic quod Gabella non debetur in praedicto casu nec possit peti a civitate, vel magnate vendente, argu. l. licitatio. §. sicut, & l. si publicanus §. 2. ff. de pub. & vect. tenet idem Bart. sibi contrarius in eod. §. sicut, & ibi Din. & Paul. de Cast. n. 1. & etiam Alberi. dicens Pergami sic pronuntiarum vidisse, & hanc sequuntur plures relati per Girondam ubi supra, num. 34. ubi inquit Boher. decisio. 213. num. 2. ad si. asserere esse vetiorem & communiorum, & quod ab ea non putat discedere ipse Gironda ibidem, ubi & nu. 35. reprobatur Parlador. lib. 1. rer. quot. cap. 3. §. 1. nu. 31. cum sequentibus & Lafarte de decim. vend. cap. 18. nu. 92. & 93. primam contra hanc communem tenentes, inter quas inquit Parlado. ibi nu. 32. Bertachi, ubi supra concordiam ponere, scilicet, ut secunda opinio procedat in fisco, prima vero in aliis universitatibus non habentibus fiscum, & sic minus privilegiant, ita ut vis fiat in privilegio, quod supra reprobavimus. Et sic ego do. quae etiam & vetiorem concordiam, & scilicet, quod prima opinio procedat, & Gabella debeatur ab istis civitatibus & magnatibus locantibus aliis Gabellas, quoties jus Gabellarum non refertur in istis civitatibus & magnatibus, puta quia in terris suis Gabella Regis sunt, habent tamen eas locatas & capatas à Rege, & sic, prout via de entabecamento, prout quotidie fit, & neci potest, tunc enim si ipse civitates vel magnates ita habentes aliis locat minuitatem, vel cedendo eorum conductionem, tunc nimirum quod ipse civitates & magnates postea vendentes debeant Gabellas, quia nihil juris in eis istis civitatibus & magnatibus remanet, & in hoc casu loquitur Lafarte dicto, num. 94. & a num. 89. illud incepit, & in hoc verum dicit & non meruit reprehendi à Gironda, ubi supra. Secunda vero opinio procedat quoties civitas vel magnates aliqui sunt domini Gabellarum sui territorii & domini, sive quia non recognoscunt superiorem, sive quia etiam si recognoscant ex privilegio Regis vel ex alio legitimo titulo jus Gabellarum sui territorii & domini eis competit & tanquam suas proprias locant aliis ipsas Gabellas: tunc enim mirum non est, si quamvis id non caveant, non teneantur solvere Gabellam de suis rebus Gabellaris istis earum conductoribus, nam in hoc casu militant rationes, quas supra adduximus, & militare diximus in Rege, ne ipse teneatur solvere Gabellam, etiam si lex nostra facta non esset, cum ex dicto. §. sicut, & similibus de jure communi id statutum est, & si bene inspiciantur DD. secundae opinionis illi loquuntur & non in primo casu nostrae hujus concordiae, & ita videtur velle Lafarte, ubi supra junctis dictis ab eo in num. 94. neque obstat argumentum quod pro contraria parte considerat Parlador, ubi supra num. 33. dicens quod contra civitatem & magnatem urget regula quod contra eum, qui legem dicere potuit, aperiens est interpretatio facienda, nam haec procedere possit in primo membro hujus nostrae concordiae, in quo neque civitas neque Magnas habent suam intentionem fundatam, non vero in secundo membro ubi habent, & in quo istis conductoribus incumbit interpretationem facere, scilicet, quod civitas & Magnas teneantur Gabellam solvere, & hanc meam concordiam credo esse sequendam, nam jura communia

IN LEGEM SEXTAM.

communis ita loquuntur, lex nostra regem solum eximens à Gabellae solutione loquitur, cum ipsi Regi pertinet jus Gabellarum, non vero si alii jure legitimo pertineat, nam tunc idem quod in Rege censetur dispositum, militant namque eadem rationes, neque Regis justitia in privilegio fundatur, sed in jure ut dictum est, quod omnibus habentibus jus hoc Gabellarum quaedat, licet non desinat consulere quae civitatibus & magnatibus ex privilegio jus Gabellarum habentibus, & non ex jure proprio pro ut habet Rex, ut sibi providant circa haec in istis locacionum instrumentis, saltem ut opinionibus judicum & advocatorum viam non aperiant, sed potius claudant & lites evitent sine justas, sive injustas, praesertim attempta nostra lege, quae solum regem eximit, & quia resisteret iniquitas, scilicet, quod si rex ibidem bona venderet, aut deberet solvere Gabellam, quod non est dicendum, aut si ipse & Dominus excusarentur ab ea nimis gravarentur vicini, excusando regem & dominum, quae notabis quia non sic digesta reperies. Ibi, Pero que toda via paguen los compradores la mitad de la dicha alcavala de los azeites, similibus est textus, in l. quarta supra titulo precedente, ubi aliqua diximus, & specialis casus est hic, nam in aliis non expressis ementes à Rege non teneantur solvere Gabellam per portione sua, quae ita apparet ex Bald. consil. 31. volumine 1. aliter enim venditor minus venderet quantum capit Gabella, & privilegium suum sibi non prodesset, & ita vidisse praticari asserit Mar. Ant. Peregrin. in tracta. de privileg. ff. libro 6. tit. 4. num. 25. & sic iste est casus specialis praesertim cum ut apparet ex l. 1. supra tit. proxi. venditoribus & non emptoribus expectat onus Gabellam solvendi.

IN LEGEM QUARTAM

SUMMARIUM.

Gabella non debetur argenti, velleris & aris, & rasuratum emptarum aut venditarum pro domibus monetis, ubi Rex monetam eundi jussisset.

IN LEGEM QUINTAM.

Gabella non debetur de rebus venditis pro solutione bullae cruciatae.

SUMMARIUM.

Gabella non debetur de rebus Sanctae Cruciate.

Ibi, De las cosas que se tomenen. Junctis verbis, si vendideren por ellos o sus fazedores, notabis quod lex nostra de rebus Sanctae Cruciate tantum loquitur, pro ut apparet in sumuario, puta si fortassis ob non solutionem bullarum vel peccatorum solutione res aliqua capiantur per thesaurarios Cruciate vel factores eorum quae nulla debetur Gabella ex text. nostro, ita ut necesse sit ut lex nostra locum habeat quod sint de rebus captis & venditis ratione Sanctae Cruciate vel per factores eorum, quasi secus si per alios vel si per ipsos non sit de rebus tangentibus Cruciatam ipsam, nam tunc debetur Gabella per argumentum à contrario (sumptum à nostra lege, vel per argumentum ab speciali.

Azcedo in Recopilationem. Tom. VI.

- 1 Erroreum est asserere quod Ecclesia & eorum ministri non sint divites.
- 2 Ecclesia & ecclesiastici immunes sunt à Gabellis.
- 3 Hospitalia, confraternitates pias & alia loca pia quae privilegio Ecclesiarum potiuntur exempta esse à Gabellis ubi quid de collegiis Salmanticensibus.
- 4 Exigens ab Ecclesia & ecclesiasticis personis Gabellas excommunicatus est.
- 5 Clerici qui sint ii, qui immunes sunt à Gabellis, & num. 6, quid in clericis minorum ordinum, n. 7.
- 6 Clericus negotiator solvit Gabellam ex negotiatione, n. 8.
- 7 Clericus & laicus si vendant rem communem laicus solvit pro sua parte Gabellam, clericus vero non, n. 9, ubi & idem si laicus permutes rem cum clericis.

SUMMARIUM.

Ecclesia, monasteria & clerici Gabellam solvere non tenentur bonorum suorum.

Ibi, Por que nuestras intenciones, nam cum à Regibus istis & Principibus ac Imperatoribus fuerint constructae & dotatae Ecclesiae & monasteria, ut apparet ex donatione magni Constantini, de qua diximus in l. 5. tit. 2. lib. 1. supra, ubi retulimus Boher. dicentem vocem esse uno de coelo auditam, dicentem, hodie seminatam est venenum aspidum in Ecclesia Dei, & quod ob nimias pompas & divitias occidentalis Ecclesiae peribit, quasi quo magis Ecclesia ditescit eo magis periclitatur, secundum Salicet, in rubrica de verb. sign. relatum per Minchac. contravers. usufrequent. cap. 6. numero secundo, ubi inquit non esse credendum aut verosimile dictam vocem de coelo auditam, & omnia haec apud viros graves male subaudiunt aures eorum, nam de Constantini donatione dubitare, & quod Ecclesiae & eorum ministri non sint divites asserere, prout asserbat Duarenus, erroneum esse, quae asserit Dionis. Paul. in suo fisco. clericor. part. 1. §. 2. de avaritia nu. 58. cum pluribus sequentibus, sic & alii Imperatores dotaverunt & construxerunt Ecclesias, & plura privilegia eis dederunt, de quibus dixi in l. 6. columna penultima titulo tertio, libro primo, supra & probat. l. 50. titulo sexta part. prima, & noster Philippus secundus eminentem ac sumptuosissimam construxit ac dotavit Ecclesiam beato Laurentio in Escorial. admirabilis aedificii, & donationis, & ideo mirum non est, ut semper Regis sit conservare Ecclesias & eorum ministros, & monasteria & eorum privilegia servari jubere.

Ibi, Lei san guardadas las franquicias, De quibus & in titulo de immunit. Eccles. in decretal. & in tit. 1. lib. 1. supra, & per Didacum Perez, in lib. 1. ordi. tit. 3. sub. l. 1. inter quae privilegia & exemptiones. una haec est, quod tributum, vectigal, quae aut Gabellam non solvant, idque à antiquissimis temporibus decimum videbis, ex dictis per nos in l. 3. & 11. num. 1. tit. 3. lib. 1. supra, quae hic refertur supervacaneum esse, & G iij trade-

tradebat Panormit. in cap. 1. columna 2. de consub-
relatus per Did. Perez in dict. tit. 3. l. 1. r.
ord. sub. l. 1. col. 93. in fin. cum pri. seq. &
Duenas in regu. 100. in pri. id pluribus jur. bns
comprobat. & ampliat. & limitat. & in hoc
nihil est immorandum cum habeamus legem
nostram expresse. sunt enim honorandi clerici
ob multas rationes per Cassane. in Cathalo. glor.
mundi. 4. par. conf. 1. cum. 6. sequent. relatum.

Ibi. Qualesq. i. g. i. e. s. y. monasterios. & sic
ad hospitalia. confraternitates & loca religiosa.
& pia. & que privilegijs potuntur Ecclesiarum
excusantur. ut in terminis nostris tradit Felicia-
nus in tracta. de censu. lib. 2. c. 1. f. num. 16. &
Girona de Gabella. 7. p. in pri. n. 43. quid de
allegijs. Substantia. & Gutier. 1. parte. cano. 9.
c. p. 3. aliqua de iis dicit. & in l. 1. supra co-
ar. vlti.

Ibi. Clericus de ipso vraya. Similis est text. in
capit. quinquam de censu. in. 6. & in clem. 2.
presenti. col. 11. in. c. 1. de immo. Ecclesi. in. 6.
& in capitulo 47. Grousi. & in l. 50. tit. 6.
part. 1. & id esse de iure divino tradit Medina.
de restitu. quesi. 13. & infra hoc glo. & in l. 3.
& 12. tit. 3. lib. 1. supra. plura alia adduximus.
& ibidem in iis locis tenent DD. ordinarij de alijs
plures relati per Loazaro. lib. 1. rer. quod. capit.
3. §. 1. n. 3. cum sequenti. & Lafarte. de decim.
vend. cap. 19. n. 9. cum sequenti. pluribus Felicia.
de censu. lib. 2. ca. 11. n. 13. Girona. de Gabella. 7.
part. in pri. num. 2. & hoc est indubitata con-
clusio. adeo ut si Gabellarius iniuste Gabellam a
clerico petierit. si est privatus excommunicatus
ipso iure. si est universitas & interdictum incur-
rit. neque absolvitur donec restituatur exacta
Gabella. si ab eo invito exacta fuit ut apparet ex
dict. cap. quinquam. de censu. in. 6. & Girona
ubi supra. n. 1. n. 1. & Salo. de iust. & iure
cap. 190. pag. 449. ubi et in bulla eterna inquit
incurrere tales exactores & Angles. in floribus
Theol. quesi. 11. de restit. vltig. in. 5. disse. ubi
in. 2. dubio. inquit iure divino eis competere
hanc exemptionem de quo per Salo. ubi supra
capit. 191. col. 2. hanc tamen omnes predicti
nostri DD. Regij intelligunt. dum tamen cleri-
cos talis sit sacro ordine & ordinatus vel si
minor ordine tantum. habeat tamen beneficium
Ecclesiasticum in actu & habitu ex l. 1. tit. 4.
lib. 1. supra. ubi n. 3. diuimus quod dicitur
beneficium ecclesiasticum secus vero erit in cle-
rico minorum ordinum non beneficiato. & etiam
si gaudere debeat fori privilegio. nam non
gaudebit privilegio ne solvat Gabellam ex text.
jam sic decedente in l. 1. tit. 4. lib. 1. supra.
ubi diximus & supra dicti auctores nos allegant.
& licet multi dura lex videatur. neque
satisfaciat responsio ei. data ad Concilium Tri-
dentinum. ubi clericorum minorum ordinum
exemptione loquens scilicet. quod procedit
quoad fori privilegium. non vero quoad
alia privilegia. non solum non est bona res-
ponsio. sed est contra ipsos & contra illam
legem. nam si concilium tantum voluit pro-
videre prout voluit quoad fori privilegium
novam formam inducens. & renovans anti-
quas. ergo alia privilegia non tollit neque
corripit. sed in suo esse remanent. & sic hanc
de exemptione vltig. Gabellarum ex dicto

capitulo quinquam & similibus. in suo esse
remanent. sed si hanc allegaveris. non audieris.
sed potius irideberis. eo quod lex est & in
foro seculari servari omnino iubebitur. &
praxi totius Hispanie sic esse usum alleverat
& Joseph. Angles. in suis Theolog. quistionibus. in
titulo de restitution. vltigal. difficut. 5. & eo re-
lato Salo. ubi supra capitul. 191. in prin. &
quia clerici minorum ordinum. ut ibi ipse
dicit non sunt Ecclesiastici. & sequitur Di-
dacus Perez. l. prima titulo tertio. libro primo
ordin. in quadam additione marginali. ad con-
secraturam illius leg. prima super ea incerta. &
Doctos Segura in suo directorio. iud. Ecclesi. 1.
parte capitulo 11. numero septimo. & novissime
Joan. Gutier. in quast. pract. lib. quast. 8. & Hu-
mada in l. 46. gl. 3. n. 4. & in l. 54. tit. 6. p.
1. gl. 2. num. 10. cum seq. & Lafarte ubi supra.
d. 6. 19. num. 18. cum tribus seq. & Felician.
ubi supra ubi nos. & supra dictos allegant.
quos ante eos ego allegatos & iunctos habebam.
& Jacob a Grassis. decis. 124. num. 21.
casum confitentia. Limitatur tamen lex nostra
per sequentem. nisi talis clericus exemptus sit
negotiator & nam tunc solvet Gabellam ex ne-
gotiatione ex l. 1. seq. ubi alia dicemus. alias
questiones adducunt de clericis Lafarte ubi su-
pra a num. 2. 9. cum seq. pluribus. & Girona
ubi supra a num. 2. cum pluribus seq. & per Pa-
la d. 8. 1. num. 2. cum seq. quas per ipsos vi-
debis. faciles enim sunt. excepta illa de bonis
venditis per testamentarios clericis exempti pro
executione fori testamenti antequam hereditas
adeatur. vel de iustis vendi per ipsum cleri-
cum in suo testamento pro implemento suae
anime & testamenti ac debitorum. nam in iis
dubito de eorum opinionibus & coartare mihi
plus satisfaciunt.

Ibi. Por lo que a ellos toca y puede tocar. Et sic
si clericus & laicus tunc inter eos communem
vendant. pro parte sua clericus erit exemptus
a Gabella. laicus vero non. & sed ex sua
parte solvet laicus ipse Gabellam. vel itidem
si laicus rem suam permutet cum alia re ali-
cujus clericus solvet laicus de re sua decemam
Gabelle. neque utetur privilegio clerici. ut
inquit Freder. de Sen. conf. 111. quastio talis est
an dixerunt columna penultima. & Covar. in
Pract. cap. 34. num. 2. & Did. Per. relati &
secuti per Lafarte. d. cap. 19. num. 16. & 17.
sic ex lege nostra deducens in iis verbis & se-
quitur Mexia in pragon. panis. conclus. 5. num.
77. & Boher. decis. 300. de an exigens a cle-
ricis restituere teneatur. vide Ludov. a Carbone
de restitution. quastion. 33. dub. 7. ubi
limitat.

IN LEGEM SEPTIMAM.

- 1 Leges extenduntur ad forum Ecclesiasticum non
ex vi ipsarum legum. sed ex confirmatione cano-
nica.
- 2 Negotiationes & mercantia clericis prohibita
sunt.
- 3 Clerici negotiatores de iure canonico Gabellam ex
negotiatione debent n.
- 4 Clericus negotiator quis dicatur. & n. 8.
- 5 Commutatio verum duplex est. & n. 6.

6 Non

6 Non quicumque carius vendit. quam emit.
negotiator. sed solum qui ad hoc emit ut carius
vendat.

7 Clericus lucri causa inhians iniustus & vniuerso
lucris indignus efficitur privilegio clericali.

8 Clericus vinum proprium vendens. vel id quod
superest de eo. quod villis ad suam. vel suorum
sustentationem emit iusto pretio tanq. curatore.
& carius vendit. vel si mutata forma ut si sibi
materia operandi. vel qui pro una vice tantum
emit. non dicitur negotiator. num. 9. 10.
& 11.

9 Monitio trina an sit necessaria ut clericus nego-
tiator Gabellam debeat. n. 12.

10 Gabella a clerico negotiatore qualiter & coram
quo iudice erit exigenda. n. 13.

11 Clericus de personis patentibus est. eo n. 15.

12 Secularis non potest iudicare clericum etiam cle-
rici consentiente. eod. n. 13.

13 Clericus mercator coram iudicibus secularibus
mercatorum convenitur super rebus mercantia.
n. 14.

14 Verba nostri text. Por via de mercaderia.trato
& negociacion. Quomodo intelliguntur. eod.
n. 14. & 15.

SUMMARIUM.

Dicitur in lege precedente non habent locum in cle-
rico vel Ecclesia negotiantibus. & per viam mercat-
ur & negotiantis vendentibus. nam Gabellam
solvent.

Ibi. Mandamus que no aya lugar. Sed quo-
modo lex hanc cum clericis & Ecclesiis facta
est. nunquid non super spiritualibus iudi-
candi nulla est laicis attributa potestas? & non
esse fatendum est. quomodo ergo lex nostra
fieri potuit. cui difficultati responde. fieri pos-
set. quia non obvia iuri canonico. nec Eccle-
siastica libertati. ut ex pluribus iuribus in glo-
sequenti allegatis videbitis. extenduntur enim
leges ad forum Ecclesiasticum. quatenus iuri
canonico contrarie non sunt. non quidem ex vi
& potestate ipsarum legum. sed ex confirmatione
& ipsa canonica. ex eleganter resolujs per Fortun.
Garfia de vltim. iur. civil. illatione 13. & 14.
sic lex nostra non tam per se disponitur. ut cle-
rici negotiatores Gabellam debeant. id enim non
posset efficere ex defectu imperij. quam quodd
iubet observari id quod alias iure canonico sta-
tutum est. ut in nostris terminis inquirunt Min-
chaca. & Mexi. relati & secuti per Lafarte
dict. cap. 19. num. 51. in medio. & glossa 1. l.
50. tit. 6. par. 1. & colleclanea juris canonici.
pag. 52. num. 2.

Ibi. En lo que los clerigos. intellige in sacris
constituti ordinibus. vel si in minoribus. bene-
ficia tamen possidentes. nam de iis dixit lex
precedens ut ibi diximus. & notat in terminis
Jacobus de Grabis. in decisio. casu. conficien. libro
2. cap. 118. numero nono.

Ibi. E iglesias. Contra videbatur tenere Abb.
in cap. fur. iun. 4. & num. 10. de vir. & honestate
Clericorum.

Ibi. Venderen por via de mercaderia.trato y
negociacion. Quia clericis & Ecclesiis prohibita
sunt. ex text. in cap. fornicari. & cap. negotia-

rem & cap. cientes. 88. dist. cap. 2. ne cler. vel
mon. & Canonum & ca. quicumque 14. quesi. 3.
clerici enim non solum debent abstinere ab his.
quae sunt secundum se mala. sed etiam ab his.
quae habent speciem mali. ut in negotiatione
coningit. tum quia est ordinata ad lucrum
terrenum. cuius clerici debent esse contempto-
res. tum etiam propter frequentia negotiatorum
vitia. quia difficulter exiuit negotiatioe a pec-
catis labiorum. ut ecclesiastes. 26. negotiatio-
que-nimis implicat animum secularibus curis.
& per consequens a spiritualibus retrahit. &
per Apost. ad Timotheum. nemo militans Deo
implicat se negotijs secularibus. & ideo ex
negotiatione iuste lex nostra iuber Gabellam a
clericis negotiatoribus debere. prout de iure ca-
nonico etiam & dispositum reperimus. & ex cap.
quoniam de censibus lib. 6. & ex cap. fin. de vit.
& honest. cler. tex. in clem. fi. de censibus. & ibi
glos. & 4. 46. & 49. tit. 6. par. 1. Abb. consil.
6. volu. 1. & alii plures relati per Duenas in
reg. 100. fallentia. 11. & Dida. Perez in l. 1. tit.
3. lib. 1. ordin. colom. 94. & Bernard. Diaz &
eius Addi. in pract. crim. cano. ca. negotiatores
& per Lafarte de decim. vendi. cap. 19. num. 51.
& Girona de Gabella. 7. part. in pri. num. 8. &
Parlador. lib. 1. rer. quod. cap. 3. §. 1. num. 4.
& Felice. de censibus lib. 2. cap. fin. in fi. & An-
gles. in dict. 5. differ. 8. Salo. de iust. & iur.
cap. 190. in pri. & de hoc nihil est dubitandum.
quia haec est recepta sententia. ut inquit Min-
cha. de successio. creati. lib. 1. §. 10. num. 648.
Sed difficultas consistit in hoc. quid dicitur
negotiator. & in hoc Sanctus Chrysolomus
super Math. 21. relatus per Sanctum Thomam.
in 2. 2. quastio. 77. art. 4. inquit quicumque
rem comparat. ut integram. & immutatam
vendendo lucretur. ille est mercator. qui de
templo Dei eicitur. & sic inquit ibi Sanctus
Thom. in resp. ad primum. quodd verbum
Chrylo. est intelligendum de negotiatione.
secundum quod ultimum finem in lucro con-
stituit. quodd praecipue videtur. quando aliquis
rem non immutatam carius vendidit. hic enim
lucrum pra oculis habet. quodd est proprium
negotiationis. ut ex l. 46. tit. 6. par. 1. clarif-
sime deducitur. secus vero si rem in melius
mutatam carius vendat. quam emit. tunc enim
videtur praemium sui laboris accipere quamvis
& ipsum lucrum possit licite intendi non sicut
ultimus finis. sed propter alium finem necessa-
rium & honestum. unde Philos. Politico 1. in-
quit quod duplex est rerum & commutatio. una
quidem quasi naturalis. & necessaria. per quam
scilicet. sit commutatio rei ad rem. vel rerum
& denariorum propter necessitatem vitae. & talis
commutatio non proprie pertinet ad negotiatio-
nes. sed magis ad economicos. & politicos.
qui habent providere vel domum vel civitatem
de rebus necessarijs ad vitam. & hoc fieri potest.
ut inquit in propositum Jacobus de Grassis. in
decisio. casu. consi. lib. 2. cap. 118. num. 8. vel a
natura. ut equum. qui crevit vel cum porcos
minoris aetatis & debiles clericus in defensus sui
patrimonij vel beneficii immitit ut grossi sunt.
vel ab arte. velut ensem expolitum. vel si res
esset mutata ratione loci. vel temporis. ut
emendo victualia tempore messis. ut postea
carius

carius vendantur, vel si empta in magna quantitate vendantur immuniti, vel ratione laborum & periculi, ut quia emptor rem detulit cum labore & periculo in locum, ubi nullum habet pretium res empta, tunc enim sicut non peccat vendendo eam carius, ut inquit ibi Jacob, de Graffis dicit. num. 8. ita neque dicitur negotiari, quia mutam eam vendit, neque lucrum est finis ultimus, sed in sic sibi & suis provideat, nam non quicunque carius vendit quam emac negotiatur, sed solum qui ad hoc emit ut carius vendat, ut inquit Thom. ubi supra. Alia vero commutationis species est, vel denariorum ad denarios, vel quatuordecim rerum ad denarios, non propter res necessarias, sed propter lucrum, quod clerici debent abstinere ad lucrum querendum, & haec quidem negotiatio proprie videtur ad negotiatores pertinere, secundum Philonem prima autem commutatio laudabilis est, quia deservit naturali necessitati, secunda autem iuste vituperatur, quia quantum est de se deservit cupiditati liciti, quae terminum nescit, & in insulsum tenat, & ideo negotiatio secundum se considerata quaedam turpitudinem habet, in quantum non imponat de sui ratione licentiam honestam, vel necessariam, lucrum tamen, quod est negotiationis finis, & si in sui ratione non imponat aliquid honestum, vel necessarium, nihil tamen impedit de sui ratione virtuosum, vel virtuti contrarium, vel nihil prohibet lucrum ordinari ad aliquem finem necessarium vel etiam honestum, & sic negotiatio licite reddetur, sicut cum aliquis lucrum moderatum quod negotiando quaerit, ordinat ad domum suae sustentationem, vel etiam ad subventionem indigentibus, vel etiam cum aliquis negotiationem intendit propter publicam utilitatem, ne scilicet, res necessariae ad vitam pariter desint, & lucrum experit, non quasi finem, sed quasi spem diem laboris, tunc enim non proprie negociare quis dicitur, sicut, ut peccatum incurrit, & restitutioni subiacet, ut inquit Thom. ubi supra hoc referens, & optime per Magis. Humada in opusculis suis de negotiatione, ecclesiasticis. Sed cum quis rem emit & non immutatam vendit quia hic proprie lucro inhiat, & ultimus ejus finis lucrum est, ideo nimirum si hic negotiator dicatur, ut clericus sic emens & vendens Gabellae solvenda exemptus non sit, & hunc esse proprie negotiatorem in terminis nostris, probatur ex dicto capitulo, quoniam de consuetudine, & ex dictis iuribus, officium enim indignum privilegio clericali clericus us inhians in iustis & vituperosis propter lucrum, & ita inquit Abb. cons. 6. num. 2. volum. 1. Iste Bertachi, de Gabell. 7. part. num. 10. & 11, & alii relati per Duenas Regu. 100. num. 11. & Humada. l. 46. titul. 6. part. 1. glof. 3. num. 1. & Gironda de Gabell. 7. part. in prin. num. 13. & Lassar de decim. veru. cap. 19. num. 12. & ante eos Albert. Troci de veto & persid. cleri. lib. 2. cap. 52. & 53, & Additio Bern. Diaz, in pract. Cano. cap. 55. vers. hinc capitis, & Jacob. de Graffis, in decisione 128. num. 5. & 8. de cons. 124. casuum consilii. & Fredericus de Senis cons. 207. qui omnes inquit clericum tunc negotiari dicit, quando non propter lucrum in sua integra forma vendit, tunc lucrum facienti causa, sed cum licet

emit ita ut sic et materia aliquid operandi & sua opera, vel industria mutam vendiderit, aut permutaverit, qui tunc negotiari non dicitur, nec decimam debet, aut aliud quodcumque tributum, per text. expressum in cap. ejusdem & in cap. quid aliquid. 88. dist. 8. & hanc communem testatur Navar. in Manual. Latin. cap. 27. m. 128. & sic clericus qui vendit vinum, granum aut oleum ex propriis fundis, ut & per Clapeyrium, in sententia. Confarum fiscalis. causa. 35. quaf. 78. Salon. de inf. & jur. cap. 190. pag. 51. col. 1. ad fi. & Decium cons. 472. num. fin. vel ut quod superest de eo, & quod vilius ad suam vel suorum sustentationem emit iusto pretio tunc carere, & carius vendit, non dicitur negotiator, nec qui mutata forma ut sit sibi materia operandi, neque qui pro una vice id fecit, & secundum 10 Addit. Bernardi. Diaz ubi supra non vers. sequent. & per Dicit. dicitur, & Gironda ubi supra num. 13. etiam ipse & male ibidem, & Lassar, dicit. cap. 19. num. 87. veluti nulla lege accente etiam licet vendat & emit non mutata forma dicit negotiatorem, neque requirit id pluries facere sicut ante de jure dictum est requirit, sed falluntur in hoc, nec praxis hoc admittit, nisi apud iudices animae iuxta immemores, neque lex nostra tale quid probat, neque disponit eum generaliter loquatur, & sic secundum speciales juris canonici decisiones est intelligenda, ex quibus habes regulam sciens, quod clericus negotiator & in propositum nostrum text. tantum est qui rem emit & immutatam vendit ut licet sit ubi causa, & hoc non una vice tantum, sed pluries, hic enim Gabellam debet, sed alias, ut novissime in additionato colligit tradit Parlador. lib. 1. rer. quoti. cap. 3. §. 2. num. 5. in fi. usque ad 13. & optime Francus in 6. quoniam de cons. 6. Sed est questio in propositum necessaria, nunquid ut Gabellam debeat clericus hic negotiator, erit necessaria prima monitio, ne negotietur, an vero nulla requiratur, & in hoc necessarium videri probatur, ex ca. fin. de vit. & honest. cleri. & ex dicto cap. quoniam de cons. in 6. & ex l. 49. tit. 6. part. 1. & sic hanc opinionem in iis terminis tenet Abb. in dicto cap. fin. vnde. fi. & ibi Anto. de Batt. num. 4. & Joan. de Imol. num. 5. & Feli. cap. Ecclesia Sancta Maria, numer. 68. de cons. & idem Abb. cons. 6. in fi. vol. 1. ubi dicit, quod si Gabellae de mercantiis clericorum solvantur non procedente monitione eo est, quia laici non patiuntur eas introduci absque soltatione, & Cardin. cons. 12. Bal. in l. usurpationem. C. de vestigal. Specu. in tit. de immunit. Ecclesia & Additio. Bernar. Diaz, in pract. Cano. cap. 55. vers. sed an hoc casu necessaria sit, dicens, quod cum hoc privilegium clericorum divinis laicis vel canonicis constitutionibus clericis constitutum sit, ad Romanum Pontificem eorum speciat interpretatio, ut in cap. novu. de iudi. non equidem exemptio hanc adimi nec limitari potest, nisi quatenus expressum sit, eodem jure canonico cui in hoc standum est, neque haec est iudicanda restrictio ad legem nostram, sed vera interpretatio, ex dictis iuribus deprompta, neque ex hoc illudiora redditur lex nostra cum in minimo negotio monitio tunc a prelati liciti possit, & crescente contumacia clerici no-

lensis ab inceptis negotiis desistere, statim possunt ad Gabellae solutionem condemnari, & ibi allegat Parlador. lib. 1. rer. quoti. cap. 3. §. 1. num. 4. ita etiam tenentem, & tenet Felicia. de consil. lib. 2. ca. fi. in fi. & sic inquit Michael Salon de inf. & jur. cap. 191. col. 2. in prin. non teneri tales clericos negotiantes statim in conscientia Gabellam solvere nisi ter moniti sunt abstinere se a talibus negotiationibus. Contrarium tamen opinionem, imo quod hanc Gabellae solutionem ulla monitio non requiratur, videtur fundari ex lege nostra eam non requirente, & quia si aliud fieret redderetur utique illudior nostra lex, nam quis clericus post trimum auderet monitionem postea negotiari, & sic frustraretur intentio nostrae legis, item quia in elem. presenti de consuetudine dicitur, ut gaudeant in iis, quae negotiandi causa non deserunt, juncta glossa ibi dicitur, quod a contrario datur intelligi, quod in his quae negotiandi causa deserunt non gaudent immunitate, ut & ibi notat Card. post Paulum, & Speculatorem, de immunit. Eccles. in fin. item quia consuetudine introduci potest quod nulla circa hoc monitio requiratur, secundum Abb. cons. 6. in fi. volum. 1. sed nostri DD. asserunt ita in nostro Regno introductum, ut & asserit ipse Parlador supra num. 5. & Gironda de Gabell. 7. part. in prin. num. 10. & sic hanc secundam opinionem tenet primus nostrorum Gregor. in dict. l. 49. glof. Lalar. tit. 6. part. 1. ob cuius auctoritatem inquit additio Berna. Diaz, ubi supra, quod haec secunda forte in practica observabitur, hanc etiam sequitur Gironda ubi supra & Lassar de decim. veru. cap. 19. num. 79. & novissime Humada in dict. l. 49. tit. 6. part. 1. num. 1. cum sequent. dignibus, ubi allegat Lupum Domi. & Fran. in dict. cap. quoniam, de cons. in 6. per text. ibi tenentem etiam attento jure canonico, & Card. dicit. elem. presenti, num. 11. & Navar. in monu. cap. 17. num. 201. qui tamen meo videri nihil de monitione requirenda nec ne, dicitur, & sic non potest pro hac opinione allegari, ipse tamen Humada, ibi num. 1. in medio, inquit hanc secundam contra primam opinionem esse veritorem, & communem, quam sequendam crederem ubi consuetudinem approbatam repererim non aliam, & tunc quoad hanc Gabellarum solutionem perdant clerici privilegia sua absque monitione, non vero quoad alia, quoad quae ut perdantur monitio trina requiritur, secundum Fran. in dict. cap. quoniam, in fi. de cons. in 6. & Grego. in dict. glof. Lalar. dicta. l. 49. sic declarando dictam legem ibi, sed est quaedam, quam diffitem vocant Lassar, & Gironda, infra allegandi, qualiter erit exigenda 13 dicta Gabellae & clericis negotiatoris, id est a qua persona, & coram quo iudice, & in hoc Lassar in d. c. 19. num. 84. inquit ex Castello. l. 70. Taur. ver. Y el alcavala, in additio. in vers. si vero illam habuit, quod exigenda est ab emptore laico, ex decisio. l. 120. quatenus Gabellarum postea in l. 52. tit. 19. procedunt signatis istis lib. 9. jubentis, quod quando quis emit a persona potentiori decimam petiti Gabellario solvendam, retinere debet eam, clericus autem de personis potentioribus est secundum Collecta. in c. 1. de aliena. jud. mur. etc. facti sequuntur per Did.

Perez, in l. 1. glof. 1. vers. item etiam persona. col. 122. tit. 3. lib. 1. Ord. ergo ab emptore peti potest, & re vera id securus erit, sed dubitatio non evadit ex hoc, nam & a clerico negotiatore peti potest Gabella, vel ab ipso venditore, sive ab emptore pro clerico eam solvente eam cessione actionis a Gabellario facta, & sic dubium remanet coram quo iudice petenda erit, & in hoc sunt opiniones: nam quod coram ecclesiastico & non coram seculari petenda haec sit Gabella, tenentur Card. in d. elem. presenti, in 6. quaf. & Bal. & Abb. Soci. & & alii relati & secuti per Additio Bernar. Diaz in pract. cap. 55. negotiantes vers. erit tamen haec Gabella, & relati per Gironda, de Gabell. 7. part. in prin. num. 24. & 33. & Parlador. lib. 1. rer. quoti. cap. 3. §. 1. num. 12. in fin. ex eo quod clericus coram suo iudice ecclesiastico conveniendus est, cap. 1. de for. comm. & secularis ecclesiasticas personas non debet iudicare, cap. nullus, cap. significasti cap. fin. de for. comp. etiam si clericus consentiat, ut ibidem probatur, & in cap. clericum 12. quaf. 1. §. 1. tit. 3. lib. 1. Recop. antequam omnem humanam legem clerici exempti fuerant a potestate seculari, ut diximus in dict. l. 5. tit. 3. lib. 1. supra, libertateque ecclesiastica non potest tolli per legem vel statutum, cap. novu. de sentent. excom. cap. fin. de imm. eccles. in 6. nihilominus tamen, imo quod clericus hic negotiator coram seculari pro Gabellae solutione conveniendus sit, tenentur alii plures relati & secuti per Girondam, ubi supra, num. 25. ubi nos pro hac opinione allegat, sicut & eam sequendo clarior dicta nostra in hoc allegando allegavit Lassar, de decim. veru. cap. 19. num. 84. & hanc etiam opinionem tenent succedens Humada in dict. l. 49. tit. 6. part. 1. glof. 1. num. 3. & Benue. de iur. 3. part. num. 9. in tit. quom. procl. sit. in can. iur. veru. num. 17. & Mexia, in prag. par. consilii. 5. num. 23. & Greg. d. l. 49. ibidem in glof. Lasfrancoezas, licet pro contraria opinione eum allegaverit, & male Additionator Bernar. Diaz ubi supra, quam etiam opinionem sequitur Auffed. in vsp. elem. 1. de offi. ord. in tit. de pot. fecul. super ecclesiasti. regula 1. fallentia, 32. ex text. in cap. recoleant, de statu Monacho. ibi, si enim relinquit originalem ordinis instituti ad commercia velaverit, ab omni monasteriorum iura decessere oportet, veru. communis ius consert, quia dignum est, in qui similitem cum alii carum suspensum & simitem sententiam in legitime disciplinam, & fieri quod pro huiusmodi text. principaliter concludit Anchar. cons. 104. incipienti contra fratres. Et quia si ut dictum est supra clericus negotiator quantum ad hoc perdit privilegia, & eis non ulitur, neque potest uti, nimirum si coram seculari pro Gabellae solutione conveniri possit, nam & clericus mercator eorum iudicibus secularibus mercatorum pro super rebus mercantiae convenitur ut diximus in rub. tit. 14. lib. 1. supra num. 8. & tenent quasi sibi contrarius idem Additionator Bern. Diaz ubi supra in vers. nos ubi etiam utiliter, & collectanea juris canonici ad cap. procedit 23. quaf. 5. num. 2. adeo ut advocatus qui in hoc ministeret protevus apud iudices seculares iudicaretur, sed in hoc debent seculares multum advertere ne personam clerici capiant aut molestant

molestem super hoc, sed per pignorum captionem procedant. in l. 1. tit. 3. lib. 1. Recopil. in quo bene nos tenuisse inquit Lafarte ubi supra, & in praxi sic hanc opinio secunda recepta est, ita ut dum vellem in facto religiosos quosdam, super hoc coram suis ecclesiasticis iudicibus defendere, in regio consilio Calculatorum rejecta fuit eorum intentio, & de Gabella cognitum, etiamsi ex negotiationis causa non debebatur, quod mihi duram visum fuit, cum cessaret tunc ratio huius secunda opinionis, sed tanta est potestas & vis Gabella solvenda, ut nec ranc detur locus fori privilegio, quod rationi & juri consonum non iudico rejecta negotiationis materia, de qua nos loquimur in presenti, sed ex quadam concordia regia cum commendatoribus militiae Sancti Jacobi de Spata, inserta in ordinationibus charcellarum Pinedare, in cap. 1. fol. 8. in prin. dicitur quod circa negotia tangentia patrimonium Regis & Regiam praesentiam etiam contra clericos & religiosos Regi seculares iudices cognoscere solet, sed ex quadam concordia consuevit eorum ut ibi, & hac pro huius questionis resolutione & declaratione nostrae legis sufficiant solum unum advertendo prout advertit Lafarte dist. cap. 19. num. 80. verba haec nostri text. per via de mercaderia trato, y negociacion, non esse omnia copulative posita, sed disjunctiva, ita ut sicut antea in contextura antiqua clarius dicebat, trata de mercaderia, y negociacion, ut verbum, illud, trata, nihil efficiet sed tantum disponeret, verbum, mercaderia, & verbum negociacion, ita ut tractaret clericus tanquam mercator, vel negotiator, ut Gabellam deberet, ita & hodie ex nostris verbis, verbum, mercaderia, de per se apponatur, & verbum trata y negociacion etiam de per se, disjunctivè à verbo mercaderia, sit appositum, copulative tamen apponatur verbum negociacion, cum verbo trata, ita ut non subsistat clericum tractare, ut Gabella ex tractu debeatur, sed quod requiritur tractare negotiando & non aliter, ita ut tractatus solus non sufficiat, aliter enim etiam ex eis, quae clericus tractaret ad sui & suorum sustentationem non per viam negotiationis, neque mutata forma Gabellam deberet quod esset absurdum, & lex nostra disponente non posset, sed quod intelligatur verbum trata y negociacion, copulative apponi, ita ut non sufficiat tractatus nisi sit per viam negotiationis, disjunctivè tamen apponatur verbum trata y negociacion, à verbo, per via de mercaderia, nam & clericus mercator debet Gabellam, ut dictum est, quia secundum statuta Laicorum mercatorum regulandus est, & consequenter cum mercatura, & negotiatio non ex uno actu verificatur sed ex pluribus, verba haec nostri text. supra dicto modo intellecta non in uno actu verificentur prout male ex eis absque fundamento desumpsit Lafarte ubi supra, num. 87, sed remanserit hoc in dispositione juris communis, ut saltem binus actus requiratur, & ita appareat ex verbo illo, trata, quod in una vice verificari non potest, sed cum pluries tractatum est, & ita intellecta verba haec nostri text. remanent ejus contextura suis declarata.

IN LEGEM OCTAVAM.

- 1 Lex nostra an sit contra libertatem Ecclesiasticam, & num. 5, responderetur.
2 Lex civilis nec directe neque indirecte potest statuere contra libertatem ecclesiasticam,
3 Lex aut statutum non valent disponentia quod in ecclesiis aut ecclesiasticas personas non possunt immobilia alienari,
4 Lex etiam si jubeat omnia praedia debere esse tributaria, nihil nocet ecclesiis, aut ecclesiasticis personis, & num. 6. & 7.
5 Qua dicantur contra libertatem ecclesiasticam, & num. 7.
6 Bona vendita à laicis remanent hypothecata a pro coram Gabella, n. 8. & sic transiit cum onere hoc ad quemcumque vadat, num. 9.
7 Gabella exactio praefertur omnibus creditoribus, num. 10. 11. & 12. ubi declaratur.
8 Possidens rem ex qua debetur Gabella si eam solvenda potest eam recuperare à venditore rei illius, num. 13.
9 Gabella an praefertur decima clericis debita, n. 14.

SUMMARIUM.

Vendentes res suas clericis & personis Ecclesiasticis & exemptis solvere debent Gabellas ac si alii laici venderent, adeo ut si venditores reperiri non poterint ab ipsi bonis venditis quae obligata & hypothecata remanent pro ipsa Gabella, Gabella recuperetur.

Ibi, Mandamus que si los dichos clergos, Iglefias, y monasterios. Videtur legem nostram esse in duobus contra libertatem ecclesiasticam, & consequenter fieri non potuisse, nam primo disponit quod si laici res suas clericis, Ecclesiis vel monasteriis venderint solvant Gabellas ac si alii laici vendidissent, sed ex hoc supposito sit clericis & Ecclesiis praerjudicium, tum quia eis libere vendere non permittitur, tum etiam quia carius hac de causa ement res has à laicis, ergo contra libertatem ecclesiasticam est, ut inquit Tirag. de retrat. tit. 1. de Linagiel. §. 1. glos. 11. n. 11. nā non solum non potest lex directe statuere contra clericos & Ecclesias, verum neque indirectè, ita per modum praesumptionis inducitur, nec per modum poenae imponenda vel auferenda, ut optime per Minchaca, lib. 1. de successione, creatio, §. 10. num. 658 in fi. cum pluribus precedentibus, quem ad hoc allegat Matienpo in l. 11. glos. 5. tit. 10. lib. 5. Recopil. in num. 3. & sic magis communis est opinio, quod non valeat lex vel statutum disponent, quod in Ecclesia & in ecclesiasticas personas non possunt immobilia alienari, ut tenet Bart. in l. filius famulatus, §. divi. de leg. 1. ubi DD. maxime Jaston. in 2. lect. num. 81. ubi hanc dicit magis communem & sequendam in iudicando & consulendo, ubi à num. 71. incepti quaestionem. Secundo videtur legem nostram esse contra libertatem ecclesiasticam in eo quod in fine ejus disponit, immobilia vendita Ecclesiis & ecclesiasticis personis per laicos remanere obligata pro solutione Gabella à tali laico debent ex venditione eorum, nam si lex jubeat omnia praedia esse tri-

butaria nihil nocere debet Ecclesiis etiam in acquisitionibus, quia videtur Ecclesiis & clericis esse nociva, praeterquam si de eis mentio fiat in tali lege, ut tenet Jacob. Butrica. in Authentica item nulla communis C. de episc. & cler. & hanc contra Bart. contrariam tenentem dicit communem las. in l. placet. 2. lect. n. 21. C. de Sacros. Eccles. quem & alios plures refert Mincho. cautero, q. 10. cap. 6. & Alvarus Velaz de jur. emphe. questio. 17. num. 7. & Matienpo ubi sup. num. 5. ubi ex hoc dicit in num. 4. non fuisse in nostra Recopilacione insertam l. 7. tit. 9. lib. 5. ordinationum, qua statuebatur, neminem Regi subditum posse bona immobilia alienare in exemptos, & regiae jurisdictioni non subijeci, & si alienaverit quantum valoris veri partem Regi date tenebatur; neque obstant quae contra hanc opinionem considerat ipse Mincha. in dist. cap. 6. scilicet, quod sicut potest quilibet rei suae apponere gravamen de non transferendo eam in Ecclesias & personas Ecclesiasticas, ita etiam poterit lex quia fundamentum hoc cessat, tum quia circa res particulares non vero in universum procedit haec abjectio, tum etiam quia res haec scilicet est prohibentis talem alienationem; & in re sua quilibet est moderator & arbiter, sed questio nostra procedit & loquitur circa res subditorum, item loquitur universaliter, & sic fundamentum Minchacae cessat, quare videtur legem nostram procedere non posse. Sed us nihilominus non obstantibus pro observatione & justificatione nostrae legis respondere potest. Primo quod in presenti nullo modo prohibetur alienatio bonorum à laicis faciendi in Ecclesias & ecclesiasticas personas ac monasteria, sed permittitur potius & sic cessat prima obiectio de doctrina Bart. & aliorum in dist. §. divi, & Navar. in Man. latius cap. 27. num. 130. in fin. Secundo quia efficere praedia tributaria simpliciter, & maxime non facta mentione clericorum (prout hic non fit) dum tributariis efficiuntur, non est prohibendum, quia non ligant clericos & ecclesiasticas personas talia statuta secundum quod DD. dicunt in dist. §. divi, maxime las. vel melius & verius dices quod efficere praedia tributaria cum causa & vero colore, ne scilicet, regum patrimonii praerjudicetur, licitum est, ita cum ad subveniendum necessitatibus regum id fiat, & sine fraude & odio ecclesiarum, & ne alias deus locus fraudibus defraudandi jura regum ex Gabellis debita, ut optime in propositum inquit Dec. in cap. Ecclesia Sancta Maria, num. 52. ad fin. de consuet. relatus & secutus per Velasco in dist. tract. de jur. emphe. quest. 17. num. 7. vers. ex rationibus, praeterquam cum ipsi clerici & Ecclesiae nihil solvant, neque tam sit lex nostra ut ipsae Ecclesiasticae personae pro Gabella conveniantur, quam quod laici ipsi solvant, id quod alias de jure debebant, prout voluit Lafarte. capitula. 11. num. 12. & quia multi tenent, & communem dicant, secundum Tiraque. ubi sup. num. 12. emptores rerum ecclesiasticarum non gaudent immunitate Gabellarum, licet Ecclesia gaudeat, ergo multo melius disponi potest, ut venditores clericis vendentes excusentur à Gabella, cum ipsi venditoribus incumbat solutio Gabella, & nisi sic legem nostram declares, sustineri minime posset, & quae dicantur contra

libertatem ecclesiasticam, diximus remissivè in l. 1. num. 3. lib. 1. supra, num. 2. & 3. & per Calcanem consil. 7. colun. 6. in fin. cum sequentibus. Ibi, De los heredamientos y otras cosas que se vendieren a los dichos clergos, y personas exentas se pedia cabrar el alcavala, & sic non ab ipsis clericis, sed à rebus ipsis venditis, & consequenter clerici non conveniantur, neque ipsi solvant, sed ex re ipsa onere Gabellae affecta solutio fiet, sicut & ex ea potest recuperari decima Deo debita si non erat antea soluta ex l. fin. tit. 20. part. 1. valeoque argumentum de decima ad tributum & contra, & hoc est attentata Bal. cautela de qua nos diximus in l. 1. tit. 3. lib. 1. Recop. & nos refertur Lafarte, in dist. tracta. de decim. vend. cap. 19. num. 84. in fin. item & ex iis verbis nostri text. junctis sequentibus finalibus nostri text. dum dicit, sean obligados los dichos heredamientos y cosas que fueren vendidas, collige duo notabilia, primo quod bona ipsa vendita à laicis remanent hypothecata pro Gabella ipsa ita ut appareat clarè ex dictis verbis 8 nostri text. & probatur ex l. Imperatores. ff. de publi. & velig. & ex l. 1. cap. in quib. causis & ibi Bart. & in l. fin. C. si ne cens. vel veli. & cum legem nostram habeamus nihil est de hoc dubitandum, & legem nostram alia allegans notat ad hoc Gironda, de Gabell. 4. part. num. 3. cum sequentibus, aliquid §. 1. secundum quod res vendita est statim affecta pro Gabella, & est onus ipsi rei assivum & sic ad quemcumque vadat transit cum onere ita suo solvendi illam, vel potius ut 9 ubi ipsamet se possit recuperare etiam ad ecclesias, & ecclesiasticas transeat personas, & hoc denotat finalia verba nostri text. ex quibus Gironda ubi supra, inquit quod Gabella exactio praefertur omnibus ita creditoribus, ex Lafarte ubi sup. cap. 10. 7. annu. 59. ubi ipse Lafarte pro hac opinione allegavit nos in l. 10. tit. 6. num. 2. ad fin. lib. 3. supra, ubi non ita generaliter nos locuti sumus, sicut ipse nos allegat, non enim ibidem loquimur respectu omnium creditorum vendentium bona sua, sed tantum respectu illius creditoris, pro quo satisfaciendo bona creditoris ita venduntur 11 tur executata virtute sententiae, de remate, cujus creditoris respectu ex bonis illis sit vendendis prius est solvenda Gabella ipsius venditionis in publica subhastatione vice executivae factae, quam creditoris exequenti, debitum suum, vel quom Gabellarius perit Gabellam sibi solvi ab ipsis bonis venditis prout nostra lex loquitur, eo quod sunt haec expensa necessariae ad solutionem creditoris huic faciendam, non autem nos loquimur quoties bona alicujus debitoris impetuntur à pluribus creditoribus pro solvendis debitis suis, vel dum creditor aliquis perit sibi solvi ex bonis debitoris tale debitum, & Gabellarius pro Gabella sibi alias debita ex venditione aliquarum rerum vel mercanarum opponit se, & prius inquit sibi solvendam Gabellam ex bonis ipsius debitoris, tunc enim, creditor ille, ita prior 12 est in tempore & habet hypothecam bona debitoris praerferret utique Gabellario in bonis debitoris pro debito suo, & hoc nulli dubium, quia prior hypotheca etiam sisco praerferret, sicut & dicitur ut alibi diximus, & de jure clarum est & consequenter doctrina Lafarte, & Gironda intellecta generaliter vera non est, neque procedit

procedit, nisi tantum, in casu in quo bona aliqua pro satisfaciendis creditoribus vendentur, non tunc Gabella talis venditionis prius est solvenda, tanquam necessarium p[re]ambulum pro satisfactioe ista, non vero alias, & si bene pendantur dicta per Lasarte dist. num. 59. & 60. ita voluit tenere, licet Gironda in dist. num. 7. generaliter eum voluerit loqui. Ex quibus infert ipse Gironda ibidem in num. 9. vers. nota etiam, quod si emptor alicujus rei de qua debetur Gabella, pro qua sit hypothecata ratione p[re]dicta hypothecae decimam vel Gabellam solverit pro venditore vero debitore, poterit p[re]dictum solutum recipere ab eo, & ejus heredibus, ex text. in l. si frater. C. communi, ubi jud. si fundam. C. de eccl[esi]a. l. solutus in prin. ff. de actio. emptioe quae ad hoc allegat glof. in l. Imperatores. ff. de vellet. & Freder. de Sen. cons. 81. & alia allegat per Gironda ubi supra, num. 10. ubi num. 8. ponit quaestionem, an decima clericis debita p[re]feratur Gabella, & in hoc nulli dubium nisi quod decima p[re]feratur, eo quod decima Deo datur, qui cunctis rebus debet p[re]ferri.

IN LEGEM NONAM.

Commendatores debent Gabellam solvere de annuis, nisi tantum de fructibus commendarum.

SUMMARIUM.

- 1 Militarium ordinum qui meminerim,
Ibi, Quae los comendadores, Neminem eorum excludi, sed omnes comprehendit, ut clarius ex verbis sequentibus colligitur, quod examinabat Minchaca, ex professo in controversiis, illust. capit. 105. num. 49. & iterum de successio. crea. libro 3. §. 30. 3. parte 3. num. 306. & Duchaz regul. 100. ampliat. §. 8. & novissime Lasarte de decim. vend. capit. 19. num. 92. Gironda de Gabell. 7. part. in prin. num. 46. ad fin. cum duobus sequentibus ubi non allegat & in ordinacionibus Cancellarie Pinciane adfunt duae schedule regiae sic dispositae, in lib. 3. titul. 9. De los comendadores, & de iis ordinibus meminit Volaterranus in suis commentariis lib. 2. cap. 10. & Petrus Gregorius in Syntagma, jur. lib. 15. cap. 33. cum 2. seq.
Ibi, Sane, Ioh. hi veri religiosi sunt, ut diximus in l. 1. titulo quinto libro tertio. Recop. & Pet. Greg. in Syntag. juris lib. 15. cap. 34.

IN LEGEM DECIMAM.

Gabella non debetur ab extraneis à Maurorum terra ex prima eorum venditione.

SUMMARIUM.

- 1 Venditor rei aliena de qua Dominus non debet Gabellam non debet vendens eam.
2 Immunitas concessa simpliciter intelligitur esse perpetua, nisi aliud sit dictum, num. 3.
4 Lex 2. C. de diversis rescrip. licet loquatur in rescriptis iustitia procedit etiam in literis grajosis.

5 Privilegia quon latissimè licet interpretari.

Ibi, Ellos, o avros por ellos, Hic habes tex. expressum probantem, quod vendens alieno nomine rem aliquam alicujus personae exempra Gabellae solutione nullam debet Gabellam, quam ad hoc allegat Lasarte de decim. vend. capitulo 15. num. 9. & nos diximus alia in l. prima in glossa venditores, tit. 17. supra eodem.

Ibi, Que esto se entienda de la primera venta, sed nonne beneficium principis debet esse mansurum & sic in perpetuum valere, & hoc quidem fatendum est, ex capitulo decem de regulis juris in sexto l. beneficium ff. de consuet. princ. & immunitas concessa simpliciter intelligitur esse perpetua, & secundum Alber. in le. cum quidam in suo ff. de annuo legat. ex quo & beneficium concessum incarcerationis censetur in perpetuum extendi, ut per Signorol. consil. 97. num. 11. & Pet. Pecium in eavgent. docet, ubi alia ipse & alii adducunt in propositum, quae licet vera sint, fallunt tamen, & non procedunt quoties aliud in privilegio est determinatum, nam tunc illud servandum est, licet & temporale, & ad tempus concedatur ex text. in l. 2. C. de diversis rescrip. qui quidem licet in rescriptis iustitiae loquatur, procedit etiam in literis & privilegiis grajosis, & ut ibi ultra alios advertit Menoch. & ex dist. cap. docet id probat, & ex Authentica constitutio qua de dign. §. fin. eod. 6. quoniam iam licuit semperque licet privilegia inter pretari ut quam latissime & illa pateant ex dist. l. beneficium & ex l. immunitates ff. de jur. immu. l. ex facto. ff. de vulga. l. si quando C. de bonis vacant. lib. 10. cap. cum dilectis, extra de donatis. l. 28. tit. 34. part. 7. & ideo non ultra primam venditionem intelligeretur privilegium nostri text. esse concessum declaravit ut pro prima tantum intelligeretur venditione, & sic ad nostram legem adnotavit Lasarte de decim. vend. cap. 20. num. 57.

Lex 11. & sequentes usque ad leg. 34. sunt particularium locorum & personarum immunitates, quae quidem ex suis concessionibus & privilegiis regulandae sunt, & tenores eorum sunt observandi, cum declarationibus à legibus iis appositis & designatis, & sic commentatione pro nunc non egent, alibi fortassis inter consilia mea in propositum privilegii Antonii Gaziae & suorum aliqua repeties notata digna, circa illa verba, de sus criancas y labranças & circa alia privilegii illius verba, quae hic esset longum referre cum ibidem videri possint Deo volente, & interim vide Marcum Antonium Eugen. consilio. 92. & Menochium consil. 390. libro 4.

IN LEGEM TRIGESIMAM-QUARTAM.

Gabella non debetur ex pane cocto, ex equo multo, & mulabus selle, venditis cum sella & freno, neque ex moneta montata, neque ex libris latinis aut Hispanis verbis compositis, neque de acibus de caça.

SUMMARIUM.

- 1 Panis cocti appellatioe comprehenditur in nostra lege frumentis Hordei, vel Mayx, ubi quid si venditur in massa non. 2.
2 Panis ex sale cocti Gabella debetur.
3 Gabella an debeatur ex artoceis & pastillis, & sibilitis vulgo Buñuelos.
4 Gabella an debetur ex pane cocto cum re alia novum nomen assumendo.
5 Panifica ac pistrices vulgo Panaderas, an debeant Gabellam ex tritico eis per alium vel per annonam dato, ut ex quilibet faneca tot panes habeant.
6 Sartor an debeat Gabellam ex panis cocto tradito ad faciendas cabigas sine aliud quid, vel dominus panis.
7 Panifica quare inagrecantur si negligant afferre panem coctum ad locum publicum vendendum.
8 Quoriam plura remissioe ibid. ubi & quis primo equum ascendit.
9 Gabella quare ex equorum venditione non debetur.
10 Equorum appellatioe, qui continentur.
11 Lex 6. tit. 15. part. 7. quomodo intelligatur, num. 10.
12 Equulus diminutioe est ad equo, num. 11.
13 Similia ubi dicuntur quoriam sunt termini diversi una vero ratio vel qualitas, eod. num. 12.
14 Gabella non debetur ex equibus venditis, n. 12.
15 Masculinum concipi foeminitum etiam in privilegiis, n. 12.
16 Gabella non debetur ex venditione equorum & equarum si cum freno & sella vendantur, sequens opinionem Lasarte, aliter secundum opinionem authoris, num. 12. & 13.
17 Copulativa pro disjunctiva plerumque ponitur, num. 14.
18 Clausula multa ubi habetur sensum de per se non ad omnia praecedentia, sed ad proximiorum clausulam referuntur, num. 15.
19 Clausula generalis subsequens non comprehendit ea de quibus erat expressa facta mentio, num. 16.
20 Equi si vendantur cum sella & freno non debentur Gabella etiam si dicatur quod solus ipse & non sella & frenum venditur, num. 17. & 18.
21 Gabella debetur ex freno & sella de per se venditis, num. 19.
22 Gabella non debetur ex equo pulino liberibus matris adhibito si cum matre vendatur, n. 20.
23 Lex nostra ad alia animalia quam in expressa non extenditur, num. 21.
24 Gabella debetur ex venditione muli aut mulae etiam cum sella venditorum si antea solita erant portare ciuitellam non vero sellam, n. 22. & 23.
25 Equo vel mula venditis an censatur etiam vendita sella & frenum, num. 24. 25. 26. & 27. limitatur.
26 Redhibitoria agi potest si intra 60. dies ornamenta quibus equus vel mula aut mulus vendita sunt non reddantur, num. 26.
27 Vendita equa vel vacca an & pullus ejus venditus censatur, num. 28.
28 Recurrit appellatioe venimus aves, argentea vel arca, & omnes rei nisi debeat pecunia monetata, num. 29. & 30.
29 Mentio ubi fit de pecunia numerata intelligitur Azvedo in Recopilacionem. Tom. VI.

ius de nummis, non. 31. ubi declaratur & intelligitur.

30 Libris sunt & Bello defenditur Resp. & totus mandus, num. 32.

Ibi, De pan cocto, ut principalis prius ponitur in lege nostra, & late ejus significatio accipienda est scilicet, ut comprehendat non solum panem coctum ex tritico & farina ejus factum, verum ex hordeo, vel ex maye & apud Indos & in nostra Hispania apud descendentes ex Maurorum gentibus, ex iis enim non debetur Gabella quia panis est coctus, ut bene legem nostram intelligere voluit Lasarte, de decim. vend. cap. 20. num. 4. ubi num. 5. id alio aliquos velle, & male, extendere dicit voluisse ut & de paniculis salis non deberetur, sed saluntur in hoc quia sal non est panis, licet ex sale cocti fiant paniculi illi, & sic fuisse iudicatum & bene asserit Lasarte ibi, & post hac scripta eum referens sequitur Castillo, in politica de correjor. libro 3. cap. 3. num. 38. & consideranda est dictio nostri text. cocto, quasi non idem sit si in massa antequam coquatur vendatur: nam debetur Gabella, & quia panis coctus requiritur à lege nostra, & cui verba non conveniunt non convenit dispositio, ut in propositum tenet Castillo, ubi supra, num. 58. in medio sequendo Gironda de gabellis, 7. part. §. 1. num. 16. ubi num. 17. inquit legem nostram in artoceis & pastillis, & sibilitis, quae de massa fraxa sunt, quod buñuelos y fraxa de sarten y rixcochos, appellamus esse intelligendam & procedere ut de eis Gabella non debeatur, cujus contrarium tenet Salazar, sequutus & relatus per Castillo in dicto num. 58. ego opinionem Gironda in artoceis & pastillis quia ex pane cocto fiant admitterem, in illis vero buñuelos y fraxa de sarten non admittem, in illis vero buñuelos y fraxa de sarten non admitto & quia deficit qualitas coctura, neque coquantur, licet & non extendi quod intelligi legem nostram in pane cocto cum re alia mixto ita ut in aliam trahat speciem, quia panis cocti, novumque nomen sortitur, veluti si ovis, faceret, melle, oleo aut butiro, vel aliis rebus conditus & fit inquit & tenet Lasarte dicto cap. 20. numero 6. ubi a num. 8. usque ad 15. exclusivè prosequitur quaestionem, de qua quotidie interrogaveris, an scilicet, pistrices, hoc est panaderas, debeant Gabellam solvere ex tritico eis per alium dato, vel ex annonae publicae sumpto, ut tot panes reddat pro faneca, in hac enim quaestione alii dicebant, Gabellam deberi, alii vero nullam & in facti contingencia discceptatum vidi & ego consilium praebui, in hunc modum, scilicet, quod si pistrices haeritrici fanecam recipiebant ut tantummodo in pane cocto fam redderent domino pro sustentatione sua, vel annonae publicae ut pro ipsa annonae per ejus administratorem venderetur, pro publica sustentatione, tunc utique nulla debebatur Gabella, à domino vel annonae etiam si conventum esset ut tot panes mihi ex faneca tritici mei redderet, quia in iis casibus, neque est emptio, quia non intervenit pecunia, neque est permutatio quia non do ut aliud mihi des, sed ex eo quod meum est praebas panem coctum, & sic para

pars rei mee, licet mutata, reddatur, ad quod considerat Lafarte, ubi supra, numero tertio ex textu in lege si tibi arca ff. de prescript. verbis, ubi cum eram meam tibi dedissem eo pacto, ut infula adificata, partem ejus mihi redderes, Iulianus ait emptioem non esse, quia pretii loco partem rei mee recipio, & ibi verbum emptioem & bene, contractum includi inquit ibidem ipse Lafarte, sed re vera lege aliqua non egemus in hoc casu, sed viva ratione, scilicet, quod id quod tibi trado idem mihi reddis, & sic ego ex traditione ista, per quam res illa tua non sit, sed mea remanet Gabellam non debeo, neque tu itidem debebis, quia meum quod est reddis, & non tuum, & tu ex labore tuo non debes Gabellam, & sic clarum est annonam & pittrices in hoc casu nullam debere, ut tenet Castillo, in dicto num. 18. in principio sicut si factori alicui tradidisset pannum ut ex eo mihi faceret pallium aut caligas, five aliud quid, neque ego debeo Gabellam, neque factor, quia tibi nihil hinc inde recipimus, sed quod est meum mihi prebex, licet mutata forma, sed si pittrices hanc ex annonam publicam recipere triticum & pro toto nummos redderet pro qualibet faneca, & ex ea panes coctos ab ipsa tibi confectos venderet publice & in platea publica ut suos, tunc utique Dominus tritici & annonam deberet Gabellam ex tritici venditione, quia vere tunc venditio est, cum pittrices ipse in hoc casu suum efficiant triticum, licet cum obligatione vendendi panes coctos ab inde profectos pro publica sustentatione & pretium abinde interveniant, ipse tamen pittrices nullam debebunt Gabellam quia emptores sunt tritici illius, & ex pane cocto ab eis vendito nullam ex lege nostra teneantur solvere Gabellam, & sic questionem hanc multo antequam Lafarte, & Castillo suas in publicum profertent sententias consulit & alii consulerunt, & est vera hanc resolutio & distinctio: & quare tunc pittrices incarerentur si non adimpleant ex parte sua partem ipsam coctum ex tritico illo tibi publice vendendo, sed sibi potius retinendo, Lafarte ubi supra n. 9. & 10. duas assignabat rationes, sed eam ego esse crederem scilicet, quia iustitie mandata non adimplent, iustitia enim, & sic rectores deputati pro annonam administratione eis jubent ut tali die panem illum in forum publicum adducant, ut omnibus vendatur, & cum id non adimpleverint resistunt iustis mandatis, & sic delinquant, & consequenter incarerari possunt, & quia nullum aliud congruentius remedium reperiri potest, ut promissa adimpleant, ideo nimirum si incarerentur, si non adimpleverint, presertim cum regulariter pittrices hanc in foro publico vendentes viles mulieres sint & pauperes, & quod alio modo compelli ad hoc non possunt, & post hoc Castillo, sequens Lafarte has refert & alias rationes, ubi supra, num. 70. & 71.

Ibi, ni de los cavallos. De equo & caballo plures questiones per modum tractatus proponit Hippolytus Bonacosa, in tractatu, de equo sine caballo, in secunda parte tom. sexti, tract. diversorum Doctorum, secundum novam impressionem eorum, ubi ex Costio Rodigino aliqua descripsit in principio, circa equorum ferocitatem, & utilitatem, & quis primo equum ascen-

dit, & de aliquibus equis singularia retulit dicta, que cum non sint ad declarationem nostram legis necessaria omitto ea, de quibus & per Plinium, libro octavo: capitulo 42. & quomodo boni equi dignoscantur tradit Virgil. in Georg. in hac verba, argutumque caput, brevis alvus, obesaque terga, & quatuor in equo esse inspicienda, tradit Isidorus, in libro 12. Etymologiarum cap. 1. ut ibi per cum, & insimilitates equorum & curam eorum describit Petr. de crescentiis, de commodis ruralium, lib. 9. que per ipsos videbuntur: ex quibus quoad nostram legem solum notare licet legem nostram ob id ex venditione equorum statuere Gabellam non debere, quia nimis necessarii sunt ad bellorum usum, & ad juvenem 9 hominum, & quia sic placuit legislatori, & cum de equis lex nostra meminisset, eorum appellatione, nedum equus, sed & rocinus quoque & si qua sunt alia tilius speciei animalia, continentur, quia licet in corpore & statura differant secundum plus vel minus, non dicuntur in genere, vel in substantia differre, argum. tex. in l. fin. ff. de fund. instrum. & l. Scaphium: ff. de evictio. & advertit Mexia, in l. de Toledo 2. part. fundamento 4. num. 10. quem ita tenens refert Lafarte de decim. vend. capit. 10. num. 16. etiam Girona de Gabell. 7. part. 5. 1. num. 24. & 25. aliud vellet & male, & sic est intelligenda l. 6. tit. 15. part. 7. quam ibi allegat Lafarte, ad dicendum quod equus & rocinus differunt, nam hanc differentiam consideratur respectu corporis & staturæ, non vero respectu substantiæ, nam equulus diminutivus est tibi ab equo, l. cum qui §. item jumento ubi quorum sequela erat, equulus, ff. de furt. nam secundum Bald. in l. de quibus ff. de legib. illa familia dicuntur quorum sunt termini diversi, una vero ratio vel qualitas, imo & ut optime advertit Lafarte in dicto num. 16. & Girona ubi supra, num. 21. & 22. idem dicendum est in equabus tibi venditis, ex eis enim non debetur Gabella, tum quia masculinum concipit femininum ex l. si ita scriptum in prin. ff. de leg. 2. quæ & in privilegiis locum habet, secundum Tiraquel. de retrat. l. inagiel. §. 1. glof. 9. num. 207. & id etiam probati inquit Lafarte ibi ex l. servus legatus, §. fin. & l. qui duos de leg. tertio, & quia eadem est ratio, & major in equabus, sicut in equis, quia majorem sustinent laborem quam equi, ut ibi advertit ipse Lafarte, num. 17. inquit tamen, ibi ipse Lafarte, num. 18. id intelligendum esse dum tamen equus & equa vendantur cum freno & sella, idque deducit ex verbis sequentibus, ensillados, y enfrenados, volens verba hanc referenda esse non solum ad verba proxima precedentia, de las mulas, y machos de silla, sed etiam ad antecedentia ante-hac, ni de cavallos, hinc fundans, tum ex eo quod dictio illa, inest copulativa, & sic conjungit omnia hanc scilicet, cavallos mulas, y machos, tum etiam quia clausula sequens ad omnia precedentia videtur, referenda tum etiam ex text. in l. 2. in §. fin. tit. 19. libro sexto, supra ibi, agora las vendan ensillados y enfrenados, & ita inquit ipse Lafarte ibidem, esse communem proximi & consuetudinem intelligendi verba hanc. Ego tamen, salva ejus pace,

pace, & aliorumque idem quod ipse sententiam, teneo legem nostram in equis & equabus venditis non requiri ad excusandam Gabellam quod vendantur cum sella, & freno, sed sufficere sine eis vendi, cum uno solo muelle a hocada, ut Gabella non debeatur ex tali venditione, cum Mexia ubi supra num. 34. ex eisdem fundamentis, quibus ipse Lafarte se fundat, & primo, quia si dictio illa, in est copulativa, de natura copulativa est inter diversa poni, ut est glof. & ibi omnia in l. prima, ff. de just. & jur. sed cum ut diversa ponantur in presenti equi ad mulabus & mulis, diversa est ratio in unis quam in aliis consideranda, ita ut in equis non requiramus qualitatem illam, Ensillados y enfrenados, in mulis & mulabus vero sic, & ad oculum experientis, que est rerum magistra id patet, nam equi & communiter accidentibus plus servant selle & freno quam muli & mulæ a magis communiter accidentibus, clittelle, & non selle & freno applicantur, ergo diversum debet esse jus, & sic lex nostra id presentiens, cum loquitur de mulis & mulabus addit, de silla, quod non addidit verbo illi, cavallos, cum ergo hanc qualitatem addiderit mulis & mulabus, non vero equis, verba illa sequentia, que se vendieren y trocaren ensillados y enfrenados, ad mulas & mulos voluit referre, non vero ad equos, item quia dictio illa, si disjunctive potest hic considerari, cum plerumque copulativa tibi pro disjunctiva ponatur, ex text. & materia in l. fin. C. de verb. sign. & id deducitur ex text. nostro & probatur clare, in illis verbis, que se vendieren y trocaren, nam in eis copulativa loquitur lex nostra, per dictionem illam, y, latine & que copulativa est, sed venditio & permutatio non potest regulariter in eodem subjecto considerari, neque est copulanda venditio cum permutatio in simul in casu nostri text. sed potius venditio, & permutatio de per se considerantur, ita ut si vendatur equus, si permutetur non debetur Gabella, ergo fatendum est necessario in presenti copulativam illam, y, disjunctive apponi, & idem dicendum erit de dictione illa, ni, ita ut licet quoad Gabellam excusationem lex nostra equiparet panem coctum & equos & cavallos, & mulos & mulas, venditos cum sella & freno, vel permutatos, & alia de quibus in ea, tamen non equiparat, ut in omnibus eadem qualitas requiratur, sed diversa & unumquodque verbum stet de per se, referendo singulari singulari. Secundo, quia quoties clausula mulier habent sensum integum & orationem perfectam, clausula sequens non ad omnia precedentia sed ad proximiores tibi orationem & ad proximiore verba referatur, etiam si adit dictio repetitiva vel copulativa, l. qui fundum ff. de contr. empt. l. Scia §. Cui ff. de fund. instr. Tyber. Decia respon. 17. num. 34. volumine 1. clausula que generalis, subsequens non comprehendit tibi ea de quibus erat expressa facta mentio, Decia resp. 19. num. 110. volum. 3. in presenti tamen oratio illa, ni cavallos, junctis verbis precedentibus perfecta est oratio, & perfectum sensum habet, scilicet, ne solvatur Gabella de equis, sicut nec de pane cocto, ergo verba illa, en-

sillados y enfrenados, non ad omnia precedentia sunt referenda, sed ad proximiora. Tertio, l. illa 2. §. fin. tit. 17. lib. 6. supra, pro hac nostra opinione facit, nam in illis verbis, agora las vendan ensillados y enfrenados o en cerra, non loquuntur nec disponunt de equis vel equabus domitiis, sed de indomitiis, & sic de novis equis nondum domitis, ergo circa domitos nihil ibi disponit, sed potius relinquit in dispositione juris, imo cum ibi disponat de prima venditione equorum indomitorum non debent Gabellam, siue sint venditi cum freno & sella siue non, de aliis vero venditionibus sic, ergo de domitiis nunquam debentur, neque pro prima neque secunda vel ulteriori venditione, siue sint venditi cum freno & sella siue non, quia si ita non esset nulla ibidem constitueretur specialitas in indomitiis, neque privilegium, & sic lex illa expressa mihi videtur, pro hac opinione, quamquam post hac vidi etiam cum Mexia tenuisse Girona de Gabell. 7. part. §. 1. n. 22. veterem eam dicens & consuetudine approbatam vidisse, assero tamen, plurimum circa hac opulanti consuetudinem loci. Ex quibus infero quod si equus vendatur dum oratus existat sella & freno, etiam si expresse dicatur quod ipse solus, & non sella & frenum vendita censentur, non debetur Gabella, tibi quia cum ex dictis equo ipsi & caballo privilegium concedatur neque requiritur, quod cum freno & sella vendatur ut liber sit Gabella, non est de substantia ad hanc excusationem, quod sella & frenum etiam vendantur, vel non, quod quid voluerit Lafarte dicit cap. 10. num. 25. imo & fortius teneo, quod etiam mula & mulas vendantur ornata freno & sella, si frenum & sella excipiantur in venditione, non debetur Gabella, tibi quia lex nostra non requiritur ad Gabellam excusationem, quod cum eis etiam vendatur sella & frenum sed quod tunc cum venduntur sint ornata & quod antea selle deputata fuerint mula, & mulus, & aliud dicitur est verba inspicere non vero corticem & substantiam eorum, neque ita strictè, & ut Judaice DD. dicunt, sunt verba legis intelligenda prout facient, presertim cum a principio omnia a Gabella solutione essent libera, nisi Regni concessio adesset, & quia id quod principale est attenditur, scilicet mula & mulus, non vero accessorium frenum & sella, presertim cum fraxi & selle venditorum de per se Gabella debeatur, ex l. 38. infra ead. Sic neque de equo pulino uberibus matris adstricto cum equa venditur debetur Gabella, tibi quia partus sequitur ventrem & accessorium naturam sui principalis, quod fecus si a matre esset separatus herbam pascent & indomitus, quia tunc de eo solveretur Gabella secundum Lafarte ubi supra num. 24. & sic intelliges dicta per Mexiam in pragmat. 1156. par. conclus. 1. glof. 1. num. 40. fol. 17. quia cum lex nostra de caballis loquitur, quæ de indomitiis tibi Gabella debetur, etiam pro prima venditione, nisi in locis ubi practicaret dispositio. l. 2. tit. 17. lib. 6. supra ni ex §. fin. ibid. desumitur & probatur per argumentum ad specialitatem sumptum, quod est in iure validum, H iij ibi,

Ibi, *Ni de mulis in machos de filla*, ad hoc eam considerat Girona de Gabel. 7. part. 8. 1. num. 14. & Lafarte de decim. vend. cap. 20. num. 28. & 29. ubi idem dicit esse disponendum de bobus arietoribus, & iustis, sed cum lex nostra id non disponat de eis, neque de aliis animalibus
 21 quam hic expressit lex nostra non est intelligenda; nec ad alia extendenda, ut advertit Lafarte ubi supra dicit. num. 30. itidem & adverte ad verba nostri text. ubi de filla ad sciendum quod si ante venditionem mule mulie sellam non porabant sed chellam
 22 non excusabuntur à Gabella, & etiam si tempore venditionis eam frano & sella vendantur, quia hec est qualitas adjuncta verbo & sic debet ad esse tempore venditionis, & sic verbi cui adiungitur, & idem in mulis & mulebns hæc duo requiruntur ut Gabella excusetur, scilicet, quod ante venditionem essent selle applicata & quod
 23 vendantur ornati cum frano & sella, licet non requiratur quod infra cum eis frantum & sella vendantur, ut diximus in glossa precedenti.
 Ibi, *Enfilladas, & enfronadas*. Tempore venditionis, intellige, & verba hæc ad mulas & mulos vendidos referas non vero ad equos, neque requirunt frantum & sellam vendi prout hæc in glossis precedentibus diximus, sed est questionis an vendito equo vel mula aut mulo, censentur vendita frantum & sella & ornamenta quæ habent tempore venditionis, & in hoc si aliquid super hoc per partes conveniatur conventioni standum est, sed nihil est dictum tunc in dubio equo vendito capistrum sella & frantum quibus cum est tempore venditionis, vel biduo ante ornatus erat equus, vel mula aut mulus vendita censentur, tanquam accessorium principalis, sed si nulla ornamenta tunc habeat, vel biduo non habuit, non censentur vendita, & ex text. quem ad hoc allegant omnes DD. de hac re loquentes in l. adiles la. 2. in principio, & in §. vendendi autem causa, ff. de edic. edicti, quem ad hoc ibi notant DD. & Hl. in §. alivnum, num. 28. in §. de aliv. Rebus. in l. licet capitales. 103. pag. 604. in medio ff. de verb. sig. Anton. Gom. tom. 2. par. cap. 2. num. 14. Cepola de seroitu. ruff. cap. 4. num. 65 & Hippoli. Bona cosa in tracta. de equo & caballo. 1. part. quest. 24. & 38. & Lafarte de decim. vend. cap. 20. num. 27. & Tiber. Decia. responsio 51. num. 52. volum. 2. & Ordoi. in l. si in iurium §. tabularum. num. 74. columnæ 745. ff. de edic. & iterum in l. de quibus non. 95. columnæ 186. ff. de legib. ubi inquit id potius de iure quam de consuetudine esse, adeo ut etiam pretiosiora, secundum eum
 25 ibi veniant si eis ornatus est, & imo ut ibi dicit redhibitoria intra 60. dies proponi potest, propter non reddita ornamenta, & hoc nisi aliud sit consuetudine introducitur secundum Anto. Gomez. ubi supra, vel nisi ornamenta illa habeant arma quæ venditoris, nam tunc non veniunt, secundum Hippolit. Bona cosa ubi supra in dist. quest. 38. ex Curtio in tract. de consuet. num. 9. sed quid si quis equam vel vaccam vendiderit an & pallas ejus quæ venditus censentur, & in hoc omnes dicunt, quod si pallum habeat in ventre vel ad mammillas venit cum matre vendita. Sed si jura separata erant ea &

herbam jam pascebat, non veniet ut per Anto. Gomez. ubi supra. num. 14.
 Ibi, *Ni de la moneda amonedada*, sive sit aurea, argentea, sive ærea, nam omnia hæc pecunia appellatione continentur & non sine mysterio lex nostra hinc verbo *moneda*, addidit, *amonedada*, quia si solo verbo, pecunia ista fuisset, ejus appellatione omnem rem quæ continetur dici posset, ex l. pecunia appellatione. 4. in ordine ff. de verb. sig. ubi DD. maxime Rebut. & ad hoc excludenda addidit lex nostra, *amonedada*, id est numerata, ut de sola pecunia numerata intelligeretur, nam si in lege vel statuto fiat mentio de pecunia numerata, vel dicatur numerata, intelligitur de nummis, & l. si occuri in si ff. de privileg. credito, notat Rebut. ubi supra, pag. 51. ubi in vers. ego puto, inquit se putare, pecunia nomen intelligi debere pro ratione materie, si materia ea sit, ut comprehendat omnes res, tunc pecunie nomine omnes res intelliguntur. Si autem referatur ad pecuniam numeratam de ea intelligendum erit, maxime quando usus communis is est intelligendi & loquendi, nam tunc etiam proprie significationi vocabuli esset præferendus, ex l. Labeo ff. de suppellectil. legat. Sed quia poterat esse dubium an verbum, pecunia iustis text. ad omnes res, vel ad numeratam applicaretur, ideo lex nostra adjecit, *amonedada*, ut de ea tantum intelligatur, & non de aliis rebus, & ita succedente consideravit Lafarte, dicit. cap. 20. num. 31. in pri. sed quomodo verificari potest, ex pecunia numerata non debet Gabellam, die quod cum do decem pro tali re, & sic quando pecunia solvitur numerata pro mercede aliqua ut voluit Lafarte ubi supra, cap. 17. num. 19.
 Ibi, *Ni de los libros assi de lazo como de ramos*, & iustis quidem, nam & libris, & sicut
 32 & bello republica. imo & totum mundum defendimus, imperatoriam enim majestatem non solum armis decorantur, sed & legibus ornatam esse oportet, ut in pri. inscriptionum, inquit Juris consultus, cumque majestatem imperatorum legibus oporteat esse armatam, manifestum sit, & libris in quibus leges sunt scriptæ ornatam esse oportere, & sic suam personam defendere, qui quidem libri cum imperatoriam assententur, & bellare cum eis dicamus, nimirum si ab omni Gabella, ab omni pedagio & portorio sint immunes, præsertim cum ex l. 1. 6. tit. 1. p. 2. statutum sit reges curiosos esse debere in scientiis addiscendis, prout plures fecerunt, & plura refert in proposito Rhedin. in tract. de Majest. prin. §. sed etiam legibus oporteat esse armatam, volum. 16. tracta. divers. dotis. & nostram legem in hoc allegat Did. Per. in l. 22. tit. 4. lib. 4. ordin. & Lafarte de decim. vend. cap. 20. num. 32. & Girona de Gabel. 7. part. §. 1. num. 13. quod si libris prerogative hæc conceduntur, authoribus eorum que non concedenda forent, & quibus præmissis non efficiendi, præsertim illis qui magna & reip. ac regno convenientia perfecerunt volumina, prout ego Dei misericordiam perficio, tot commentarios regiam nostram compilationem ornando & declarando, & quasi mortuis verbis vitam declarationibus congruentibus & veris opinionibus præbendo, sed hæc temporibus gaudent utique Reges, principes ac magnates

magnates, sapientesque viri & literis debent hæc videre, sed præmio antiores afflicere obliviscuntur, alias fortassis premiando, qui neque hæc fecerant neque unquam intentaverunt facere, ferenda tamen hæc sunt, quia ab antiquis temporibus sic scriptum etiam & factum videmus ut alias dixi in epistola ad lectorem in lib. 6. supra eadem.
 Ibi, *Ni de filiones ni de apores, ni otras cosas de casa*, eam ad hoc allegat Girona de Gabel. 7. part. §. 1. num. 14. & Lafarte de decim. vend. cap. 20. num. 23. ubi id intelligi sive ab aliis partibus asportentur sive in iis regnis nuntiantur, & de hoc nulli dubium, quia lex nostra generaliter loquitur, & sic generaliter est intelligenda; & rationem legi nostre assignat ipse Lafarte, scilicet, quia honesta aucupii delictorum permissis est rei bellicæ, ac proinde etiam favorabilis, verum enim vero nihil rei bellicæ commune habere illi existimo, & ideo non hæc de causa immunitatem Gabella concessam fuisse credo, sed quia aucupia de se nobilia judicari possunt, quia subditio capiunt, & maxime & à communiter accidentibus regum & magnatum delicta sunt.

IN LEGEM TRIGESIMAM-QUINTAM.

Gabella non debetur de rebus in dorem datis, neque de hereditatione partitionibus etiam pecunia interveniat ut æqualitas inter eos servetur.

SUMMARIUM.

- Gabella neque laudemium non debetur ex necessaria venditione.
- Doti data ab illo, qui dotare non tenebatur donationi equiparatur.
- Gabella non debetur ex donatis.
- Estimatio rei dotalis in dubio emptionem facit.
- Lex generalis non comprehendit dotem & casus privilegiatos & favorabiles.
- Doti favore multa sunt interdicta in jure.
- Statutum non valet disponens, quod de dote solvantur Gabella, num. 6.
- Ratio accidentis ad nostram legem, num. 7.
- Gabella ex dote non debetur sive detur res mobilis se movens aut immobilis, sive a principio in pecunia constituantur dos & ex post facto solvantur in rebus estimatis, num. 5. & 8. nisi ut num. 9. & num. 10. contra hanc limitationem tenet Ambros.
- Mutuant pecuniam si postea detur species pro ea mutuum adhuc est neque debetur Gabella, num. 11.
- Pactis in contractu oppositis non censetur per quæcumque verba derogatum, num. 12.
- Gabella non debetur ex re data solum matrimonii pro pecunia in dorem data, num. 13.
- Gabella non debetur si maritus eligat reddere rem dotalem datam estimatam à principio matrimonii, num. 14.
- Diviso hereditatis vicem emptionis obtinet permutatione similis est, num. 15. & num. 19. declaratur cum sequunt.
- Possitio contra ex permutatione aut venditione dominium, & causam nascipendi præstat, num. 16. & restitit debetur ut ibi.

- Gabellam ex divisione debent aliqui & male asserunt, num. 17. & num. 18. ad laudemium debetur. & num. 20. & 21. & num. 22. assignatur ratio & num. 23. & 24. ubi cum num. 25. ampliatur lex nostra in hoc, quod de divisione Gabella non debetur ut in quæcumque honorum communitum divisione proculat, & num. 26. limitatur, & num. 27. restringitur limitatio, & num. 35. limitatur lex nostra, & n. 37. ampliatur, & n. 38.
- Societas unius ei communitum si impellit socium ut det suum pretio iusto partem vel accipiat suam eodem pretio non debetur ex hoc Gabella, num. 28. nisi ut ibi, num. 29. 30. & 31. declaratur hæc limitatio, & num. 34. proceditur in hoc ampliatio.
- Facti contingentia de duobus sociis conducentibus decimas unius loci si post unum alteri suam partem relinquit an Gabella debeatur, num. 32. & 33.
- Gabella debetur ex hereditate venientia, num. 36.
- Lex nostra non solum de prima, sed & de secunda divisione intelligitur, num. 39.
- Diviso commode & non per particulat rerum fieri debet, num. 40. & ideo debet pars domus vel suavi contigua alteri parti ipsius coheredis dividendi dari iuxta partem illam, num. 41. & 42.

Ibi, *Que no se pague alcavala de las cosas que se dieren en casamento*. Quod ad patrem, qui ex legis dispositione tenetur omnino filios, & filias dotare ex l. si. C. de dot. prom. & ex l. 8. tit. 1. part. 4. necessaria non videbatur legis nostre dispositio, cum ex necessaria venditione Gabella non debeatur ut alibi diximus, sicut nec laudemium, & ut per Tiraquel. de retract. Lingiel. §. 29. gloss. 1. num. 4. & in hoc casu intelligitur id quod ipse Tiraquel. ibidem in §. 1. gloss. 14. num. 100. dicit, scilicet, quod dos est necessaria alienatio, sed quia plerumque pater dotat filiam in casu, in quo eam ex legis necessitate dotare non tenebatur, & alii quam patres solent etiam dotare mulieres, ideo lex nostra neque superflua, neque inutilis judicari potest, & ratio ejus est, quia in patribus necessitas obligativa excusat Gabella, in aliis vero non obligatis dotare dos ab eis promissa & donationi equiparatur, ut per Baecam, de non mensurandis sibi. cap. 12. num. 53. ubi & in cap. 35. num. 14. & ex donatis Gabella non debetur, ut per Tiraquel. de retract. Lingiel. §. 32. gloss. 1. n. 47. & Girona de Gabel. 1. 1. part. num. 10. ideo lex nostra iuste generaliter disposuit, ne ex rebus in dorem datis Gabella debeatur, item & quia solent res in dorem daturæ estimatæ dari, quæ quidem estimatio in dubio facit emptionem & ex text. in l. quæritur, C. de iur. dot. l. 16. & 18. ubi gloss. De iusto et dicto, tit. 11. part. 4. laze Joa. Gutier. consil. 17. ubi laze ipse & ego fundavimus & inter mea consilia in eadem causa ipse retuli, & quia possit dici quod cum emptionem faciat dotis estimatio, & ex exemptione Gabella debeatur ex l. 1. & 2. tit. precedentis, videbatur & ex hac esse debitam Gabellam, ideo lex nostra generaliter disposuit non debeatur, ut casum magis dubitabilem comprehenderet, &

quia aliter nihil novi induxisset, ut in ejus proposito inquit Lafarte de decim. vend. cap. 20. num. 35. sed & adhuc lex nostra superflua videtur, nam lex 1. & 2. tit. precedentis, disponunt generaliter Gabellam deberi ex venditione & permutatione, sed lex generaliter disponens non comprehendit dotem nec causam dotis, nisi de ea sit specialiter facta mentio, ut late tradit Tiraquel de retract. Linagiel. §. 1. glof. 14. num. 91. usq. ad 107. ergo necessaria non fuit legis nostre dispositio, verum tamen quia omni modo & forma meliori debemus à superfluitate exculare legislatorem, dicendum est quod licet ita sit quod lex generalis non comprehendit dotem & sic casus privilegiatos & favorabiles, id tamen verum est, nisi in eo tantum casu, in quo, ea generalis dispositio statuit, habeat privatum propriumque & ac speciale privilegium, sicuti sciens dicit Tiraquel ubi supra num. 105. dixisse Bald in l. omnes populi, ff. de jess. & jur. sed cum id in dictis legibus 1. & 2. tituli precedentis, non esset dictum neque specificatum, necessarium fuit id in lege nostra declarari & disponi, & consequenter non fuit ejus dispositio superflua, sed potius necessaria, quæ quidem procedit sive mobilis sive se. movens, aut immobilis sit talis res in dotem data, ut inquit lex nostra, & hoc dotis favore, cujus causa multa sunt in jure indulta privilegia, ut notat in proposito Parlador, lib. 1. ver. quotid. cap. 3. §. 6. num. 42. & jam est num. 45. & eo relato Lafarte dict. cap. 20. num. 40. ubi num. 41. inquit hac de causa DD. voluisse, non valere statutum, quod de dote & solvatur Gabella, etiam Callaneus, in consuet. Burg. tit. de Gabellis, num. 11. aliud velit: ego tamen ex dictis supra sequor illam decidendi rationem & ad legem nostram, scilicet, quod ex dote non debetur Gabella, vel quia si ex necessitate per dotantem debetur dos, ex causa necessaria Gabella non debetur, si vero dotans non erat obligatus dotare donat, & ex donatione Gabella non debetur, ideo justa est dispositio nostre legis, quæ & ampliatur secundo, ut non solum procedat quando in ipsa dotis constitutione, & promissione à principio estimatio rerum dotatum fit, sed etiam eo casu, quo à principio fuerit pecunia in dotem promissa, & postea (ut fieri solet) res estimata & loco pecunie date fuerint, nam quævis & hæc traditio rerum loco pretii à pri. pro dote constituti veram emptionem efficiat secundum Covar. in pract. cap. 28. num. 1. vers. secundo apparet & Gutierrez ubi supra, adhuc non debetur Gabella ex ea, quia eo quoque casu verum est dicere res illas estimatas in dotem datas esse, prout & tunc verificantur verba nostre legis, quæ se diem en casamiento, ut tenet Parlador, lib. 1. ver. quotid. cap. 3. §. 6. num. 42. secundum antiquam impressionem, & secundum novam est in num. 4. & eo relato Lafarte dicto cap. 20. num. 36. ubi pro hoc considerat text. in l. 2. vers. mulier dotem, ff. de dote prelegata, ubi cum pecunia esset in dotem promissa, fundos qui postea pro quantitate promissa dotis viro dati sunt, expressè dicit, J. C. in dotem datos. Diversum autem esse inquit ipse Lafarte ubi num. 37. si postquam semel data dos esset in rebus

dotibus absq; ulla estimatione potest ex intervallo de dotis commutatione & inter conjuges convenisset, eo quod mulieri utile esset, nempe, si conveniant quod pro fundo dato, centum, aut alia certa quantitas in dotem esset, juxta text. in l. ita constante cum l. pract. ff. de jur. dot. & l. si mulier, ff. de part. dot. cum ad eas adductis per Tira. de retract. Lin. in. §. 30. gl. 1. num. 18. & 19. in hoc enim casu, inquit Lafarte dict. num. 37. procul dubio regalem decimam solvendam esse, quia cum lex nostra præcisè loquatur de datione & constitutione dotis, trahenda non est ejus decisio ad alios contractus, quos circa dotem semel datam & constitutam ex post facto conjuges celebraverunt, nec minus perfecta & valida venditio eo casu per estimationem fundi dotalis fiet, quam si à principio estimaretur, quicquid Covaruvias in cap. 28. pract. quest. num. 5. vers. undecimo aliud velit, etenim quæ ibi allegat, eo tendunt ut in dubio estimatio ex intervallo facta venditionem non faciat, secus vero si expressè estimatio fiat, ut venditionem & commutationem dotis faciat, quibus sic dictis & allegatis Lafarte in dict. num. 37. tenent hanc conclusionem intrepidè. Ego tamen salva ejus pace & aliorum idem sententiam teneo & neque in hoc casu Gabellam deberi, tum quia in eo loquitur lex nostra, & quod conjuges solam agunt de tangentiibus dotem & quod id quod à principio omiserunt facere fiat ex post facto, scilicet, scire cujus estimationis fuerit fundus ille in dotem datus, ad declarationem deteriorationis vel meliorationis secundum Bald. in l. ex conventionem, Co. de part. ubi Salicet. Rimi. & Jasi. & eis relatis Marja. Soci. Jun. cons. 141. num. 44. volumine 1. ubi dicit hoc dictum Bald. esse commune vorum, eo quod ut ibi inquit, non est credendum partes per talem estimationem præsertim tacitam (quasi expressam per hæc verba non excludat, sed includat, potius ob verbum illud præsertim) facere, quod res quæ jam inæstimatæ erant dotales, desinant esse dotales, & dos in quantitate convertatur, sicut inquit Bar. in lege 2. num. 9. ff. si cert. pec. approbatus teste Parlador, libro 1. ver. quotid. cap. 3. in pri. num. 42. in novis, quod si per pecunia jure muruo data sit, species postea consentienti creditori solvatur, nihilominus mutuum esse, & consequenter & assero Gabellam non deberi quia mutuum non est venditio nec permutatio, & quia ut inquit ipse Bald. consil. 464. hereditas secunda, volumine 5. per quæcumque verba contractus non censetur derogatum pactis in ipso contractu appositis & ut & per Cravera. 13 consil. numero decimo octavo & sic etiam conjuges velint per estimationem efficere expressè venditionem fundi dotalis inæstimati, non censetur à pactis & conventionibus recessum, qui dotalis fundus sit vel quantitas pro eo data, & consequenter lex nostra, quæ de rebus in dotem datis loquitur, etiam de hæc loquatur, & non sit differens contractus à dote, maxime quia Covar. ubi supra, in loco pro ipsam Lafarte, ubi supra, relato & reprobatò & male, ipse Covar. ex rationibus suis non solum circa tacitam venditionem loquitur, verum & circa expressam cum dicat per novationem à priori contractu noluisse conjuges recedere, & præterea, inquit

inquit ibi Covar. neque donationem fieri posse inter virum & uxorem, neque alienatio rei dotalis, quæ forsan ex hac alienatione tacita vel expressa, quæ emptionem efficere sequeretur, prout tenet asserit ibi per eum relatos. Et quia taciti & expressi idem solet esse iudicium, maxime, ubi eadem rationes (prout hic) militent, & sic teneo quod neque ex hac estimatione rei dotalis ex post facto inter conjuges debetur Gabella, & sic Gironda de Gabell. 7. part. §. 2. num. 8. non distinguit in terminis nostre legis venditionem tacitam vel expressam ex estimatione vel conventionem partium factas in rebus dotalibus. Adeo ut si mulieri soluto matrimonio pro pecunia datum in dotem contulit res estimata in solutum detur, magis probandum est & venditum non deberi, ut inquit Parlador, lib. 1. ver. quotid. cap. 3. in pri. num. 44. in novis, & Lafarte cap. 7. imò & quod fortius est quod quamvis soluto matrimonio maritus & ejus hæredes eligant reddere rem dotalem tempore dotis receptæ estimatam, & noluit reddere pretium adhuc & Gabella non debetur, ex dictis per Tiraquel, in retract. conven. §. 6. glof. 2. num. 4. 16. & 17. licet ipse ibi referat Manluet. contra tenentem contra eujus Mantierii opinionem quotidie practicator.

Ibi, & de los bienes de los defuntos que se partieren entre sus herederos. Pro ratione dubiandi nostri text. in his verbis, & in conclusione ab eis percipienda, scilicet, quod ex divisione bonorum Gabella non debetur, obijci potest, videbatur enim deberi, quia ex emptione & permutatione debetur; lege 1. & 2. tit. precedentis, 15 divisio tamen vicem emptionis & obtinet, ex lege 1. C. communi. utri. jud. permutationeque similis est, ex lege cum pater de leg. 2. §. hereditatem & permutatio emptioni, ut C. de rerum pecunia. lege 2. & lege 3. ff. de contrah. emptione, ergo & de divisione debetur, conveniunt enim, quia ex utraque possessio secuta domini

16 nium & vel causam utucapiendi præstat, ut l. si per errorem ff. de usucap. re quorq; evicta utrobique præstat evictio, ut l. si frater C. com. utri. jud. bonæ fideique contractus est uterque ut inst. de actio. §. actionem, ita arguit glof. in d. l. 1. C. communia utri. jud. in nostrum propositum & gabellam ex divisione deberi videtur, prout in terminis stante statuto, quod de omni alienatione solvatur Gabella, quod debeat

17 & solvi etiam pro divisione, ex l. si popillarum in pri. de reb. vanm. tenuerunt Roma. consil. 182. in 2. dufio. Albor. in prima parte statuto, quest. 110 Joan. Rainaud. in comprehens. fundo. §. præterea ducatur, num. 15. ubi disputat questionem, & nihil decidit quorum aliquos refert Tiraquel. de retract. Linag. §. 1. glof. 14. num. 77. & 78. & Lafarte dict. cap. 20. num. 46. & Callane. ibi allegatus & Amedeus à Ponte, in questio. laudem. quest. 19. ubi & ex his insinuat, secus

18 dum aliorum opinionem, ex divisione & laudemium deberi, pro ratione tamen decidendi nostri text. & sic contra opinionem Romani & sequacium, & ut evitentur contraria, dicendum est verius esse quod licet emptioni & permutationi assimilata divisio, ex dict. l. 1. C. communia, utri. jud. ubi glof. sic arguebat, glossa tamen sibi nimis generaliter locuta est, ut

advertit ibi Pautus de Castro, nam id verum est improprie & similitudinariè, ut ibi omnes DD. 19 cum Bart. tenent in leg. & ideo in pri. ff. de cond. furt. sed omne simile non est idem, ergo etiam si divisio assimilata emptioni, non debetur ex divisione & Gabella, quia proprie divisio non est emptio, & sic neque ex divisione & laudemium debetur, ut inquit Amedeus à Ponte in dict. quest. 15. receptissimum esse, ex eo quod divisio non est proprie alienatio, in Authentica, de litigio. in pri. taciteque quia per eam nulla fit translatio rei, in novum emphyteotam & vel vassallum secundum Feli. in cap. quia in Eccles. in 8. declara. de consil. Alex. consil. 185. num. 5. & sequent. volumine 2. & ibi ipse Amedeus hoc latius prosequitur, & ampliatur, vel secundo quia hæc ratio licet sequatur à Gironda de Gabell. 7. part. §. 2. num. 1. referunt tamen à Lafarte. capite 20. num. 43. potest tamen dici pro ratione decidendi nostri text. & ut cessent omnia contraria, ideo ex divisione Gabellam non deberi neque 23 Laudemium, quia est necessaria alienatio, ad quam unus socius potest compelli faciendam, quia nemo compelli potest stare in communione & ex necessaria alienatione non debetur laudemium neque Gabella secundum Amedeo. de Ponte. ubi supra & ad nostram legem eam pro hac conclusione allegando notat Avendano respon. 25. num. 6. vers. assumpta igitur, & Parladorus, libro 1. verum quatuordecim capitulo §. 6. 6. num. 11. in novis, ergo quantumvis divisionem velis assimilari emptioni vel permutationi, non debetur ex ea Gabella, quia neque ex vera venditione vel permutatione, necessarius tamen, debetur. Vel tertio dici potest pro ratione decidendi & ut cessent contraria, quod ideo lex nostra disposuit non deberi ex divisione Gabellam, quia rei proprie & nulla potest adesse venditio, vel emptio, imò mihi, vel vendo mihi, non enim potest, quia rem propriam sibi vendere, neque emere, ex text. in l. sue rei. ff. de contrah. ben. emptio. sed rei communis partem habeo & mea est & possideo eam, neque in me alienatur, nam divisio rem primis dominis non aufert, sed apud eisdem quorum indivisa erat res ipsa manet post divisionem, & stricta juris dispositione relicta, non id agit in divisione, ut quisquam ex hæredibus alterius partem acquirat, sed ut dominium, quod sub consensu partibus occultum & obnivium erat, in sola intellectu operatione consilens, juxta l. Amedeo. §. duorum de leg. 2. distinctione partium ad oculum detegatur, & quod antea erat ars unius rei indivise, nunc per divisionem totum quoddam pro se fiat, ut traditur eleganter in l. resè dicimus. §. quintus de verborum significatione, at in venditione & permutatione aliud agimus, nam rem nostram vendendo vel permutando à domino & potestate nostra excludimus, & in alium transfundimus, alienatioque est proprii patrimonii diminutio ex l. si postus. §. si maritus ff. de donatio. inter vivos & uxorem quam ad hoc notat Bal. in l. honorum C. qui aduocati, & Casane. in consuetud. Burg. Des Fudz. rub. §. 8. glof. 2. ergo justè lex nostra disposuit ex divisione hereditatis inter hæredes Gabellam non deberi, nam cui non conveniunt verba dispositionis, neque convenit dispositio, & ita hanc

UNIVERSIDAD

NOM

RAL DI

®

rationem succedente in hac materia consideravit
 Cailane, ubi supra, titulo de Ret. Rubrica 10.
 §. 9. & Lafarte. dist. cap. 20. num. 47. dicens
 hanc esse veram nostri text. rationem & ita ego
 teneo licet supra dicta vera etiam sint, & ad
 nostram legem adaptabiles, neque meruit Parla-
 dorus in hoc reprehendi per Lafarte, quia
 eisdem suae rationes concludentes sunt ad nostram
 legem, neque aliquo fundamento refutari pos-
 sunt, ut in novis inquit ipsemet Parladorus. dist.
 §. 6. num. 9. licet haec ultima ratio prior ad
 legem nostram videatur quam & antequam
 viderem Lafarte consideravi, qua quidem dispo-
 sitione nostri textus sic rationibus decedendi
 munita, ampliat primo ut ex textu nostro in
 sequentibus verbis procedat etiam ad aquan-
 das partes inter heredes dividendes intercesserit
 pecunia. Secundo ampliat ut procedat in qua-
 cumque alia divisione bonorum & communium
 inter aliquos socios facta, nam & in ea militat
 eadem rationes, quae in hereditatis divisione,
 ut optime tenet Lazarte ubi supra, num. 48. ubi
 inquit ita legem nostram committit ab omni-
 bus in quacunque divisione intelligi, ubi num.
 50. eam intelligit & limitat ut non procedat
 quoties ex communi omnium heredum con-
 sensu aliquarum & vel omnium rerum heredi-
 tatis subhastatio publice & in publica subhastat-
 ione fit, ut extraneus etiam ad subhastationem
 admittatur, & unus ex heredibus aliquam
 ex rebus illis subhastatis emerit, tunc enim Gab-
 bella debetur, quod fecus si solum inter he-
 redes ipsos fiat haec subhastatio, nam tunc
 non debetur Gabella, quia hoc casu extra
 heredes licitatio non egreditur, & solum fit ad
 finem concordandi de modo & quantitate re-
 compensationis, ut nulli gratificentur magis
 quam alii & ut remaneant omnino aequales &
 concordet in divisione capta, ut tenet in propo-
 sito Pet. Navar. de rebus lib. 3. cap. 1. num.
 273. cum. 4. sequens qui licet quod ad eandem
 loquatur, idem est quod ad justitiam, sic & si duo
 habent rem communem indivisibilem, & unus
 alium ad iudicium provocet ut det sibi partem
 suam iusto pretio vel tali, val. quod ipse dabit
 illi suam eodem pretio, tunc enim nulla debetur
 Gabella, & quia ad hoc unus socius alium
 compellere potest, ex l. 10. ubi glof. o los dos tit.
 1. §. par. 6. dum tamen id fraude non fiat prout
 fieret si rem divisibilem inter duos unus alteri
 partem suam offerat dicto modo, pro pecunia
 vel alia re, tunc enim debetur Gabella, & se-
 cundum Lazarte dist. cap. 20. num. 53. sicut si
 unus ex heredibus alteri heredi sive omnibus
 cedat pro pecunia, aut alia re portionem suam,
 nam tunc cum a venditione, vel permutatione,
 & non a divisione incipiat proculdubio & Gab-
 bellam debetur, ut inquit Lazarte ibid. num. 52.
 licet in hoc casu contrariam voluerit Parladorus,
 dist. §. 6. num. 10. & Gironda de Gabell. 7. par.
 1. in pri. §. 2. num. 2. nisi eas intelligas & loqui,
 prout meo videri se declarat quoties haec por-
 tionis venditio sit existentibus sociis, vel here-
 dibus in divisione & nondum finita, nam tunc
 nimirum quod non debeat Gabella, quia tunc
 a divisione pendet hoc pactum, ex quibus facto
 dixi semel & respondi in duabus personis
 inter se convenientibus de conducendis decimis

beneficiorum ecclesiasticorum & quod id quod
 quilibet eorum conducere esset commune inter
 eos ad lucrum & damnum, Hispanè a perdida
 y ganancia, per viam societatis & unus eorum
 conduxit unam decimam certi loci, alius vero
 duas aliorum locorum & cum cepissent eas in
 communi beneficiare, post se concordaverunt,
 unus habere unam ex duabus illis decimis, ab
 altero socio conductis, & alter remaneret cum
 duabus aliis, permutando inter se unam cum al-
 tera, dubitatum fuit an uniusque pro sua
 parte Gabellam deberet, & respondi, quod sic
 & quia est novus contractus & non est divisio,
 sed venditio aut permutatio, ex dictis per Lazarte
 ubi supra numero quinquagesimo primo & 52.
 est tamen verum, ut ad locos habentes rem com-
 mune dividibilem tamen revertatur, quod si
 velint eam inter se dividere & facta divisione
 una pars est melior altera, ita ut sit necesse pro
 adaequanda altera parte intervenire pecuniam,
 non debetur Gabella ex illa pecunia, & quia ut
 dictum est lex nostra in omni divisione locum
 habet, & ex pecunia data ad aequandas partes
 lex nostra jubet non deberi Gabellam, limita-
 tur, & tertio lex nostra in hac de divisione con-
 clu. ut non procedat, quoties facta jam divisione
 & heredibus vel sociis possidentibus suas partes
 pacifice, inter se denno hereditatem suam ven-
 dunt, vel permutant, tunc enim & Gabella debe-
 bitur quia non a divisione proceditur, sed a
 novo contractu, & ex hereditate vendita & Gab-
 bella debetur, ut tenet Parladorus. dist. §. 6. num.
 11. in novis. & Lafarte dist. cap. 20. num. 56.
 & Gironda ubi supra, num. 3. fecus tamen esset
 si semel facta divisione, & consensu heredum
 vel sociorum approbata etiam diebus aliquibus
 elapsis, heredes vel socii inter se videntes se
 laesos ex dicta prima divisione velint secundo
 omnia bona iterum dividere ut error tollatur,
 tunc enim si id absque fraude fiat, Gabellam
 non deberi puto, etiam si de jure unus alium
 heredem vel socium ad hanc secundam divisi-
 onem compellere non possit, ut puto quia prima
 esset per iudicem approbata, quo casu contra
 eam venire non possent heredes, ex l. cum pu-
 tarem. ff. famul. heres. sed si heredes inter se ex
 novo consensu velint videre an adesset laesio &
 eam laesionem tollere, adhuc enim tunc non
 debetur Gabella, etiam si in divisione illa datur
 alia bona uni heredi in prima divisione heredi
 & de contra data, vel interveniret pecunia ad
 aequalitatem faciendam, quia lex nostra non
 tantum de prima sed & de secunda divisione
 & intelligitur & pluribus aliis, ut per Lafarte
 dicto capitulo 20. num. 57. & 58. & Parladorus
 ubi supra num. 13. & 14. aliud volentem, &
 Girondam eum sequentem, ubi supra num. 4.
 neque declaratio quam Parladorus. dist. num. 14.
 noviter assignat, ut se liberet ab impugnatione
 ipsius Lafarte, placet, quia idem decimus si
 prima divisio est incerta & invalida, sicut si
 esset valida, per heredes tamen, vel consocios
 de communi consensu revidetur, & sit secunda
 vel tertia divisio, nam tunc idem esset sicut si
 invalida existente prima divisione secunda fieret,
 & hoc ut dixi credo verum, dum tamen abis-
 trus ab heredum vel sociorum sic facientium
 parte.

Ibi,

Ibi, *Antequam intervengan dineros y otras cosas
 entre las tales herederos para se igualar, & hoc ni-
 mirum quoniam totum id quod agitur, divisio
 est, quae ut commodius fieri poterit facienda
 est, neque per particulas fieri debet, ut passim
 & malevoli consocii & coheredes volunt, &
 non per corpora rerum integra ut fieri debet,
 & ex text. in §. si familia, ubi, singula res singulis
 heredibus adjudicare debet, Instituta de offic. jud.
 l. 10. titulo 15. par. 6. & ibi glof. mas gusada,
 & ideo si unus ex heredibus habet aliquam par-
 tem in domo vel alia re immobili communi
 dividenda inter heredes, pars ex domo illa tali
 heredi ut heredi pertinens debet ei assignari
 juxta aliam partem, quam antea ibidem habe-
 bat, & ut inquit Capic. decisio Neapoli. 42. &
 Platae. in lege prima, vers. secunda nota. C. quan-
 do, & quibus quarta pars debeatur, libro 10. &
 Boher. decisio 46. numero primo. non enim
 debet fieri divisio ut patrimonium & eorum
 parat, ut per glof. l. 2. C. quando, & quibus
 quarta pars debeatur, & Lafarte dicto capitulo 20.
 num. 54. & sic cum de divisione tradatur, etiam
 si interveniat pecunia, Gabella non debetur,
 quantumcumque pecunia detur & solvatur non
 ex bonis hereditariis, sed ex proprio patrimonio
 vel pecunia heredium, vel heredis alioque alteri
 heredi refundenda, dum tamen, ut patet ex
 sequentibus verbis nostrae legis fiat ad aequan-
 das partes heredium, & sic para se igualar, nam
 qualitas adjuncta verbo debet intelligi secun-
 dum tempus verbi, debetque verificari qualitas
 a lege requisita, & quia ubi lex aliquid dispo-
 nit & alterum praesupponit, ut habeat locum
 dispositum, debet verificari praesuppositum, lex
 autem nostra disponit etiam ex pecunia in divi-
 sione intercedente Gabellam non deberi, praes-
 upponit autem debere fieri ad aequandas par-
 tes, ergo ut habeat locum excausatio Gabelle
 pecuniae intermedia, verificandum est pecu-
 niam illam praestari pro aequandis partibus
 heredium, quibus quidem lex nostra satis re-
 manet declarata.*

IN LEGEM TRIGESIMAM-SEXTAM.

*Exentes & extranei Gabellam non solum ex
 pane quem per mare portabunt ad vendendum
 Hispani.*

SUMMARIUM.

1 Gabella debetur ex tritico vendito in grano,
 & ex revenditione etiam in casu nostrae legis,
 & n. 2.

Ibi, *Que sean francos, Et sic hoc privilegium
 non tam ipsi rei, quam ex eis venditoribus
 concessum est, ut ex iis verbis apparere inquit
 Lafarte, de decim. vend. cap. 10. num. 64. imo
 & ego ipsis solis & non rei censu concessum
 fuisse, nam ex pane in grano, & de quo hic
 loquitur, ut dubitationis locus esset, Gabella
 debetur, ut apparet ex l. 34. sup. cod. qua solum
 panem eodum excusat, ergo ut de dubio lex
 nostra serviet, de pane in grano intelligenda
 est, & sic lex nostra ipsas personas foraneas res-
 pexit, & iridem locum, scilicet, Hispaniam ubi*

portatur ad vendendum, ita quod in alio loco
 quam hic expresso, non excusabuntur exteri à
 dicta Gabella, imo & aliusd requiritur, scilicet,
 quod per mare dictus panis trahatur, ita quod
 tris requiruntur, scilicet, quod sit forensis &
 iridem quod per mare trahatur panis, & itidem
 quod ad Hispaniam vendendus portetur, & con-
 sequenter si per terram trahatur non excusabun-
 tur, quia omnis qualitas a lege requisita veri-
 ficanda est ut à Gabella forensis excusetur, ite-
 dem & sic ex revenditione dicti panis Gabella
 debetur, & quia primis venditoribus futensi-
 bus concessam est privilegium, & sic eorum
 personas non egreditur, quia privilegium per-
 sonale cum persona extinguatur, ut ponderat in
 propof. nostra leg. Lafarte d. num. 64.

IN LEGES XXXVII. ET XXXVIII.

SUMMARIUM.

1 Gabella an debeatur ex calcariis & sribis ven-
 ditis, & 2.

Lex 37. & 38. & aliae similes aliarum rerum
 exemptionem Gabellae concedentes clare
 sunt & non egent declaratione, sicut & aliae
 multae similes, ideo nimirum si etiam & abs-
 que commentatione remaneant, solum ex dicta
 lege trigesima-octava notandum inquit Lafarte
 dicto capitulo vigesimo, numero sexagesimo-quin-
 to, quod dum inquit ex calcariis & sribis ven-
 ditis esse solvendam Gabellam, appellatione
 armorum & non contineri, ex Montalvo, in
 repertorio legum ordinamenti, vers. alcavala,
 aliter enim sub dispositione legis quadragesima
 infra eodem, continerentur, ubi arma libera red-
 duntur à Gabella; ego tamen contrarium
 & credo verius, nam si sribi & calcaria non
 continerentur armorum appellatione, non erat
 necesse in praesenti lege disponi eis Gabellam
 solvendam, & cum id disponatur manifestè
 colligitur ideo disponi, ne sub dispositione
 dictae legis quadragesima infra eodem comprehendi
 dici possent, sicut & de ferro ex quo arma sunt
 lex nostra disponit, ne sub dict. l. 40. compre-
 henderetur, aliter enim lex nostra de nullo
 dubio serviet, & inanis ac superflua foret,
 ne forte idem de materia sicut de materiali
 redderetur.

De lege 39. vide similem ejus confirmato-
 riam in l. 6. tit. 10. infra isto libro.

IN LEGEM QUADRAGESIMAM.

*De armis sive offensivis, sive defensivis si per-
 fecta sunt, Gabella non debetur, ex imperfectis au-
 tem & ex rebus ex quibus faciendi sunt debent, nisi
 que lex nostra disponit.*

SUMMARIUM.

1 Armorum appellatione veniant defensiva & of-
 fensiva, & qua in nostra lege veniant eorum ap-
 pellatione num. 2.
 2 Armorum appellatione non contineri cultel-
 lum parvum ad incidendum panem, &
 sic prohibetur portare arma non prohibetur hos
 parvos

- parvos cultellos afferre, & num. 4.
- 5 Gabella debetur ex cultellis parvis venditis non aptis ad bellum, & sic de fca & pugnione non debetur ut ibi, & num. 6. & 7. hoc profequitur.
- 7 Gabella debetur ex rebus de quibus arma fiunt si vendantur de per se.
- 8 Perfectum generaliter dicitur illud, quo commode uti possumus, & cui nihil addi potest, num. 9.
- 10 Gabella an debetur de ense lucido vendito sine capulo & puzo, & 11.
- 12 Gabella debetur de vagina de per se vendita, num. 12. y del talabarte, ut num. 13. nisi infirmal cum ense vendatur, ut num. 14.

Ibi, De las armas ofensivas, y defensivas, y de las armas armorum appellacione, y continentur, ex l. armorum, ubi Alciatus, ff. de verborum significacione, & ex leg. sexta, titulo sexto, libro sexto supra, ubi aliqua diximus & in propositum notat Lasarte de decimo, vendit, capitulo vigesimo, numero 66. & quemam in propositum nostre legis offensibilia sive defensibilia sub istis verbis comprehendantur. Dic quod ut inquit text. in l. armorum 41. ff. de verborum significacione non utique tantum lignis & gladii & galee significantur, sed & fustes & lapides, & ex l. armatos, & ex l. penultima, & l. fin. ff. de vi pub. & l. 2. ff. de vi & vi armat. & l. 7. titulo 33. part. septima, & dixi in rubrica dicti titulo sexto, libro sexto, supra, & clarius probatur, in l. 2. §. de las arneses, titulo 22. infra isto libro in hac verba, de las arneses, y coracas, y ballestas, espingardas, y qualesquier tiros de polvora, y hierros de lanza, & cogoyas, y sacas, y otras armas qualesquier ofensivas y defensivas, no se pague alcavala, ponderando dictionem illam, y otras armas, nam presupponit & antea dicta arma, esse cum dictio illa, otras, sit repetitiva similium, ex text. ubi Bald. in leg. conventientia, C. de Episcopis, & ceteri, quam legem & alias ad hoc allegat novissime Gironda, de Gabel, septima parte §. secundo, numero vigesimo secundo, & vigesimo tertio, & tenuit in archabulis & aliis machinis sulphurariis Lasarte dicto capitulo vigesimo, numero sexagesimo septimo, & ultra DD. in dict. l. armorum, tradit & Decia, de delictis, tom. 2. lib. 8. cap. 2. numero tertio cum sequent. ubi numero novo, inquit non contineri cultellum, & parvum ad incidendum panem, sive ad adaptandum pennas, vel alios similes, non destinatum ad offendendum sed ad alios usus, ex text. & ibi glos. in authentica de armis, §. prohibemus, ubi cultellos minores, quibus nullus in praelio utitur, & Rebas, in dict. l. armorum sub verbo gladios, pag. 312. ubi inquit verbum gladios illius legis, non de istis cultellis parvis, & ad praelium non adaptabilibus esse intelligendum, sed pro ensibus & pugionibus & spathis ibi apponi, verbum gladios, & sic secundum cum ibi prohibitus portare arma non prohibetur hos cultellos & parvos afferre, & tenere in domo ut per Leazes in allegatione de mula, dubi. 1. in fin. fundamentum pro Marchio, num. 31 quod ad Maurorum gentes, vulgo Moriscos, optimum esset, nisi & pragmatica nova esset illis prohibitum etiam illos portare, & tenere in domo nisi sint

sine acumine, vulgo sin punta, ex quibus ad nostram legem tenet Lasarte dicto capitulo 20. numero 68. quod ex iis cultellis parvis, qui non fiunt ad nocendum neque ad praelium sunt apti, debetur Gabella, & sed ex cultellis majoribus aptis ad praelium, & sic de fca & pugnione non utique debetur, quia arma sunt, & de illis loqui, l. 3. C. que res ex per. non deb. & l. 6. ibi, o cuchillos, titulo tertio, pag. 5. inquit Lasarte dicto numero 68. & voluit Gironda de Gabel, 7. part. §. 2. numero 23. & 24. ubi inquit de hoc vidisse regiam provisionem, & Lazarte ubi supra, dixit vidisse sententias quas credendum est esse latis in favorem fabricantium hos cultellos majores ad praelium aptos, non vero in parvis, qui solent fieri pro usu domuum ad incidendum panem, & carnem coctam ad comedendum, vel ad scindendum pennas, quia licet cum eis possit quis occidi, id non consideratur, sed finis ad quem fiunt, & sic sub armorum appellacione non continentur, & legis nostre prerogativa non gaudeant fabricatores & horum parvorum cultellorum, de navibus autem & navigiis, etiam si in eis arma defeceri soleant, & cum eis ab inde praeliari, debetur Gabella, & ut advertit Gironda ubi supra, numero 28. ubi a num. 26. inceptit, & tandem ita concludit & ex lege nostra probatur, dum dicit, T de los aparejos para usar de ellas.

Ibi, Pero que de las cosas que se hacen las dichas armas, velut de ferro & aliis metallis, ex quibus consuevitur & fieri solent arma, nam de iis materiis debetur Gabella.

Ibi, En la materia y perfeccion que se suele usar de ellas. Nam generaliter id dicitur esse perfectum, quo commode & uti possumus, l. quintus, §. cui ff. de aur. & arg. legat. notat glos. magis in l. & si non sunt §. in feli, eodem titulo, glossa, & DD. in §. cum ex aliena, ver. facta, instituta de ver. divis. perfectumque dicitur id, & cui nihil addi potest, secundum Bald. in Tractat. schismatis casum, fin. dixi in l. 10. titulo sexto, numero 2. lib. 3. sup. ex quo inquit Lasarte de deci, vend. cap. 10. num. 70 quod de ense lucido vendito sine capulo & pugno debetur Gabella, quia eo uti non solemus sine pugno & capulo, idque ex verbis iis nostre legis desumit & ex petitione & supplicatione 79. curiarum de Madrid, ex num. 1582. id etiam probat ipse Lasarte ex eo quod ibi petitum fuit, ut lex nostra in iis verbis declararetur, satis esse tunc ensim & pugionem perfecta & consummata, ut ex ea Gabella non debeatur. Si esta ya forjada templada y amolada. Et responsum fuit quod per leges Regias hoc erat provisum, quasi vellet Lasarte, per istam responsum denegatam fuisse supplicationem & consequenter quod nisi sit ensis perfectus cum pugno & capulo debeatur Gabella ex eius venditione, & sic quod fabricatores ensium vendentes eos perfectos tamen, sine dicto ornamento debeant Gabellam, & sed licet ita videatur, tamen quia etiam dici potest capitulum illud 79. disposuisse legem nostram de ensibus lucidis intelligi venditis sine pugno & capulo, quia responsio debet intelligi iuxta summam supplicationis, res hac non est sine dubio, in quo dubio consuetudo locorum multum operabitur, & rem dubiam claram efficiet.

Ibi,

Ibi, T de los aparejos para usar de ellas. Et sic de vagina de per se vendita debetur Gabella, & ut inquit Gironda hic 2. part. §. 2. n. 21. T del talabarte ex que se trae vendido de per se debetur Gabella & ex text. hic in iis verbis, pugnias sequentibus, Aunque sean vacantes y anexos a las vacinas armadas. Et sic in materia nostra annexi & connexti non est idem iudicium, licet de jure in aliis aliud sit, quod est verum ut diximus, si annexum & sic vagina vel talabarte, de per se vendatur, secus si cum & ense ipsa vendantur pro eodem pretio, nam tunc cum principalibus & sic ensis vendatur, & ejus consideratio habeatur non debetur Gabella de vagina, & Talabarte, insimul cum ense positus & inclusis, sicut non debetur de pugno & capulo, vulgo del pomo, y del puño. Etiam si sint alicujus valoris

considerabiles, si ut dixi, insimul cum ense junctum & in ea posita, vagina & Talabarte vendantur, pro uno tantum pretio, & in hoc casu possit procedere illud quod dicitur supplicatio illa dicti cap. 79. Curiarum de Madrid anni 1582. Que cosa excusatoria que del talabarte ex que se trae la espada no se deviese alcavala. Nam id possit procedere si insimul cum ea vendatur, secus si de per se, sed consuetudo itidem in hoc multum operabitur.

Lex 41. sequens, quae est finalis nostri tituli, quasi idem de armis prosequitur, cum de jubones de malla, quae defensione afferunt non debent Gabellam disponat, & ne idem de aliis jubones que no son de malla, intelligeretur, addidit lex nostra de iis ultimis debent Gabellam, quibus quidem titulus noster remanet expeditus.

TITULUS DECIMUS-NONUS.

De las diligencias que han de hazer los que deven Alcavalas, y lo que pueden hazer los recaudadores de ellas.

Cum in titulo precedenti dictum sit quod omnes Gabellam solvere tenentur Gabellariis, ideo post eum sequitur noster proponens ipsis Gabellariis, quae facere tenentur pro eis recuperandis: in cuius tituli declarationem parum immorabimur, tum quia leges ejus sunt clarae, tum etiam quia aliqua earum sunt locales leges locales particulares concernentes, prout est l. 1. cum 4. sequentibus, quae cum sint speciales dispositiones non debent trahi ad consequentiam generalium dispositionum, sed generales debent modificari & limitari per speciales, ut sic generalis non corrigatur, prout Copilator nostra Recopilacionis dixit in subscriptione marginali ad legem 7. istius nostri tituli & libri.

IN LEGEM SEXTAM. SUMMARIUM.

1. Lex nostra non corrigitur, l. 7. tit. 17. supra eadem lib.
2. Carnifices ementes carnes etiam a vicinis loci illius ubi vivunt debent conductori Gabellarum manifestare has emptiones, quod secus in aliis rebus a vicinis emunt.
3. Emens a convicino aliquam rem non tenetur manifestare Gabellario, nisi in casu nostra legis.

Lex 6. nostri tituli generalis est dispositio circa omnia loca disponens, excepta civitate Hispanensi & toto ejus Archiepiscopatu, & excepto etiam Episcopatu Cadeni, ut disponit in Recopilacionem, Tom. VI.

in l. 7. tit. 17. supra isto lib. que per istam & nostram non corrigitur, sed potius illa limitat nostram ut apparet ex subscriptione marginali legis sequentis, quae lex sequens appendix est nostre legis: quoniam nostra & illa erat una lex 94. in ordine quatermi antiqui Gabellarum ut apparet ex subscriptionibus super eis positis.

In eadem l. 6. ibi, Que aunque sean vecinos del tal lugar, in hoc lex nostra specialiter provist, circa carnifices ementes carnes, in eo loco ubi vicini sunt & carnifici, nam etiam si a vicinis emant carnes, tenentur conductori Gabellarum carnum illius loci manifestare & emptionem, ut recuperet conductor Gabellam a venditore illo, cum regulariter sit aliud in emptionibus aliarum rerum ementes tales res a vicinis loci illius, nam non tenentur manifestare emptionem Gabellario, & ut apparet ex l. 3.

- parvos cultellos afferre, & num. 4.
- 5 Gabella debebatur ex cultellis parvis venditis non aptis ad bellum, & sic de fca & pugnione non debebatur ut ibi, & num. 6. & 7. hoc profequitur.
- 7 Gabella debetur ex rebus de quibus arma fuerit si vendantur de per se.
- 8 Perfectum generaliter dicitur illud, quo commode uti possumus, & cui nihil addi potest, num. 9.
- 10 Gabella an debeatur de ense lucido vendito sine capulo & puzo, & 11.
- 12 Gabella debetur de vagina de per se vendita, num. 12. y del talabarte, ut num. 13. nisi infirmal cum ense vendatur, ut num. 14.

Ibi, De las armas offensivas, y defensivas, y de las armas armorum appellacione & continentur, ex l. armorum, ubi Alciatus, ff. de verborum significacione, & ex leg. sexta, titulo sexto, libro sexto supra, ubi aliqua diximus & in proposito notat Lasarte de decimo, vendit, capitulo vigesimo, numero 66. & quemam in propositum nostre legis offensibilia sive defensibilia sub istis verbis comprehendantur. Dicit quod ut inquit text. in l. armorum 41. ff. de verborum significacione non utique tantum lignis & gladii & galee significantur, sed & fustes & lapides, & ex l. armatos, & ex l. penultima, & l. fin. ff. de vi pub. & l. 2. ff. de vi & vi armat. & l. 7. titulo 33. part. septima, & dicit in rubrica dicti titulo sexto, libro sexto, supra, & clarius probatur, in l. 2. §. de las arneses, titulo 22. infra isto libro in hac verba, de las arneses, y coracas, y ballestas, espingardas, y qualesquier tiros de polvora, y hierros de lanza, & c. & c. y sacas, y otras armas qualesquier defensivas y defensivas, no se pague alcavala, ponderando dictionem illam, y otras armas, nam presupponit & antea dicta arma, esse cum dictio illa, otras, sit repetitiva similium, ex text. ubi Bald. in leg. conventientia, C. de Episcopis, & ceteri, quam legem & alias ad hoc allegat novissime Gironda, de Gabel, septima parte §. secundo, numero vigesimo secundo, & vigesimo tertio, & tenuit in archabulis & aliis machinis sulphurariis Lasarte dicto capitulo vigesimo, numero sexagesimo septimo, & ultra DD. in dict. l. armorum, tradit & Decia, de delictis, tom. 2. lib. 8. cap. 2. numero tertio cum sequent. ubi numero novo, inquit non contineri cultellum & parvum ad incidendum panem, sive ad adaptandum pennas, vel alios similes, non destinatum ad offendendum sed ad alios usus, ex text. & ibi glos. in authentica de armis, §. prohibemus, ubi cultellos minores, quibus nullus in praelio utitur, & Rebas, in dict. l. armorum sub verbo gladios, pag. 312. ubi inquit verbum gladios illius legis, non de istis cultellis parvis, & ad praelium non adaptabilibus esse intelligendum, sed pro ensibus & pugionibus & spathis ibi apponi, verbum gladios, & sic secundum cum ibi prohibitus portare arma non prohibetur hos cultellos & parvos afferre, & tenere in domo ut per Leazes in allegatione de mula, dubi. 1. in fin. fundamentum pro Marchio, num. 31 quod ad Maurorum gentes, vulgo Moriscos, optimum esset, nisi & pragmatica nova esset illis prohibitum etiam illos portare, & tenere in domo nisi sint

sine acumine, vulgo sin punta, ex quibus ad nostram legem tenet Lasarte dicto capitulo 20. numero 68. quod ex iis cultellis parvis, qui non fuerit ad nocendum neque ad praelium sunt apti, debebatur Gabella, & sed ex cultellis maioribus aptis ad praelium, & sic de fca & pugnione non utique debebatur, quia arma sunt, & de illis loqui, l. 3. C. que res ex per. non deb. & l. 6. ibi, o cuchillos, titulo tertio, pag. 5. inquit Lasarte dicto numero 68. & voluit Gironda de Gabel, 7. part. §. 2. numero 23. & 24. ubi inquit de hoc vidisse regiam provisionem, & Lazarte ubi supra, dixit vidisse sententias quas credendum est esse latas in favorem fabricantium hos cultellos majores ad praelium aptos, non vero in parvis, qui solent fieri pro usu domuum ad incidendum panem, & carnem coctam ad comedendum, vel ad scindendum pennas, quia licet cum eis possit quis occidi, id non consideratur, sed finis ad quem sunt, & sic sub armorum appellacione non continentur, & legis nostre prerogativa non gaudebant fabricatores & horum parvorum cultellorum, de navibus autem & navigiis, etiam si in eis arma defeceri soleant, & cum eis ab inde praeliari, debebatur Gabella, & ut advertit Gironda ubi supra, numero 28. ubi a num. 26. inceptit, & tandem ita concludit & ex lege nostra probatur, dum dicit, T. de los aparejos para usar de ellas.

Ibi, Pero que de las cosas que se hacen las dichas armas, velut de ferro & aliis metallis, ex quibus consuevitur & fieri solent arma, nam de iis materiis debebatur Gabella.

Ibi, En la materia y perfeccion que se suele usar de ellas. Nam generaliter id dicitur esse perfectum, quo commode & uti possumus, l. quintus, §. cui ff. de aur. & arg. legat. notat glos. magis in l. & si non sunt §. in feli, eodem titulo, glossa, & DD. in §. cum ex aliena, ver. facta, instituta de ver. divis. perfectumque dicitur id, & cui nihil addi potest, secundum Bald. in Tractat. schismatis casum, fin. dixi in l. 10. titulo sexto, numero 2. lib. 3. sup. ex quo inquit Lasarte de deci. vend. cap. 10. num. 70 quod de ense lucido vendito sine capulo & pugno debebatur Gabella, quia eo uti non solemus sine pugno & capulo, idque ex verbis iis nostre legis desumit & ex petitione & supplicatione 79. curiarum de Madrid, ex ann. 1582. id etiam probat ipse Lasarte ex eo quod ibi petitum fuit, ut lex nostra in iis verbis declararetur, satis esse tunc ensim & pugionem perfecta & consummata, ut ex ea Gabella non debeatur. Si esta ya forjada templada y amolada. Et responsum fuit quod per leges Regias hoc erat provisum, quasi vellet Lasarte, per istam responsum denegatam fuisse supplicationem & consequenter quod nisi sit ensis perfectus cum pugno & capulo debeatur Gabella ex eius venditione, & sic quod fabricatores ensium vendentes eos perfectos tamen, sine dicto ornamento debeant Gabellam, & sed licet ita videatur, tamen quia etiam dici potest capitulum illud 79. disposuisse legem nostram de ensibus lucidis intelligi venditis sine pugno & capulo, quia responsio debet intelligi iuxta summam supplicationis, res hac non est sine dubio, in quo dubio consuetudo locorum multum operabitur, & rem dubiam claram efficiet.

Ibi,

Ibi, T. de los aparejos para usar de ellas. Et sic de vagina de per se vendita debebatur Gabella, & ut inquit Gironda hic 2. part. §. 2. n. 21. T. del talabarte ex que se trae vendido de per se debebatur Gabella & ex text. hic in iis verbis. *mitus sequentibus. Aunque sean vacantes y anexos a las vacinas armadas. Et sic in materia nostra annexi & connexti non est idem iudicium, licet de jure in aliis aliud sit, quod est verum ut diximus, si annexum & sic vagina vel talabarte, de per se vendatur, secus si cum & ense ipsa vendantur pro eodem pretio, nam tunc cum principalibus & sic ensis vendatur, & ejus consideratio habeatur non debebatur Gabella de vagina, & Talabarte, insimul cum ense positus & inclusus, sicut non debetur de pugno & capulo, vulgo del pomo, y del puño. Etiam si sint alicujus valoris*

considerabiles, si ut dixi, insimul cum ense junctum & in ea posita, vagina & Talabarte vendantur, pro uno tantum pretio, & in hoc casu possit procedere illud quod dicitur supplicatio illa dicti cap. 79. Curiarum de Madrid anni 1582. Que cosa excusatoria que del talabarte ex que se trae la espada no se deviese alcavala. Nam id possit procedere si insimul cum ea vendatur, secus si de per se, sed consuetudo itidem in hoc multum operabitur.

Lex 41. sequens, quae est finalis nostri tituli, quasi idem de armis prosequitur, cum de jubones de malla, quae defensione afferunt non debent Gabellam disponat, & ne idem de aliis jubones que no son de malla, intelligeretur, addidit lex nostra de iis ultimis debent Gabellam, quibus quidem titulus noster remanet expeditus.

TITULUS DECIMUS-NONUS.

De las diligencias que han de hazer los que deven Alcavalas, y lo que pueden hazer los recaudadores de ellas.

Cum in titulo precedenti dictum sit quod omnes Gabellam solvere tenentur Gabellariis, ideo post eum sequitur noster proponens ipsis Gabellariis, quae facere tenentur pro eis recuperandis: in cuius tituli declarationem parum immorabimur, tum quia leges ejus sunt clarae, tum etiam quia aliqua earum sunt locales leges locales particulares concernentes, prout est l. 1. cum 4. sequentibus, quae cum sint speciales dispositiones non debent trahi ad consequentiam generalium dispositionum, sed generales debent modificari & limitari per Recopilacionis dicit in subscriptione marginali ad legem 7. istius nostri tituli & libri.

IN LEGEM SEXTAM. SUMMARIUM.

1. Lex nostra non corrigitur, l. 7. tit. 17. supra eodem lib.
2. Carnifices ementes carnes etiam a vicinis loci illius ubi vivunt debent conductori Gabellarum manifestare has emptiones, quod secus in aliis rebus a vicinis empsit.
3. Emens a convicino aliquam rem non tenetur manifestare Gabellario, nisi in casu nostra legis.

Lex 6. nostri tituli generalis est dispositio circa omnia loca disponens, excepta civitate Hispanensi & toto ejus Archiepiscopatu, & excepto etiam Episcopatu Cadeni, ut disponit in Recopilacionem. Tom. VI.

in l. 7. tit. 17. supra isto lib. que per istam & nostram non corrigitur, sed potius illa limitat nostram ut apparet ex subscriptione marginali legis sequentis, quae lex sequens appendix est nostre legis: quoniam nostra & illa erat una lex 94. in ordine quatermi antiqui Gabellarum ut apparet ex subscriptionibus super eis positis.

In eadem l. 6. ibi, Que aunque sean vecinos del tal lugar, in hoc lex nostra specialiter provist, circa carnifices ementes carnes, in eo loco ubi vicini sunt & carnifici, nam etiam si a vicinis emant carnes, tenentur conductori Gabellarum carnum illius loci manifestare & emptionem, ut recuperet conductor Gabellam a venditore illo, cum regulariter sit aliud in emptionibus aliarum rerum ementes tales res a vicinis loci illius, nam non tenentur manifestare emptionem Gabellario, & ut apparet ex l. 3.

I

31.

32. infra isto tit. & lib. que limitanda est ut non procedat in casu nostrae legis circa carmines ementes carnes a vicinis loci illius, qui quidem ut dictum est tenentur manifestare Gabelario emptionem secundum quod in nostra lege disponitur, & sub ejus poena.

LEX 7. Sequens est pars, ut dictum est l. 6. precedentis, & ejusdem farinae & materiae, quae quidem ut in ejus marginali subscriptione apparet non corrigitur, l. 7. tit. 17. supra isto lib. ut in ead. l. 6. dictum remanet.

LEX 8. prosequitur tandem materiam duarum legum precedentium & est earum declaratoria, nam est pars ipsiusmet legis 94. quaterni Gabelarium, ut ex subscriptione marginali videtur, & apparet ex ejus contextura in quaterno illo inserta.

De legibus, l. 4. §. 16. quae sunt ejusdem materiae, nihil necesse est remorari in declaratione earum, solum enim notandum est in fine legis, l. 4. dum dicit: De contrahendo lo que comieren y brevierca castido, rax sublemente, & habes legem similem, l. 6. infra isto tit. & ista ampliatur illam in quantum haec, l. 4. probat a tali ratione non habere locum appellationem, & latius id provilum fuit per capitula punctationum & conditionum, cum quibus debent redditis Gabelarium locari in cap. 28.

Ad leges 27. & 29. solum habes notare quod quantumvis ibi apponitur poena mercatori malitiose declaranti panes, vel non eos manifestanti intra tempus ab ipsis legibus praescriptum, quod si mercator talis intra legitimum diei tempus in dictis legibus assignatum, se correxerit & veritatem manifestaverit, evitabit poenas illarum legum ex dictis per Bal. conf. 34. volumine 5. ut in proposito dictarum legum notat Lafare, d. c. 18. num. 33.

IN LEGEM VIGESIMAM-OCTAVAM.

SUMMARIUM.

- 1. Dicitur unius jurato creditur in casu hujus legis, & num. 2. quod poterit probari contrarium, & num. 3. & 4. restringitur cum num. 5. 6. & 7.
- 2. Testium de facto proprio deponenti creditur, & quando num. 8. & 9.

AD l. 28. solum habes notare hic esse casum specialem quod dicto unius tantum credendum sit & juramento adhibito per eum, cum regulariter dictum unius sit dictum nullius, ut l. juris jurandi, c. de test. tradit Duchas Reg. 84. quam ad hoc notavit Avend. cap. 1. preto. num. 28. vers. in materia passorum, lib. 1. ubi tamen ipse inquit quod poterit probari contrarium, & & novissime allegat eam Lafare de decem, cond. cap. 18. num. 74. ubi usque ad numerum 85. pro hujus legis intellectu & praxi quinque notabilia proponit & colligit, quae tamen restrictiones sunt ut legis nostrae dispositio non extendatur ultra personas hic nominatas, scilicet, emptoris vel mediatoris, ita ut in aliis personis Regula dicte legis, juris jurandi, servanda sit, & tunc demum emptoris, vel mediatoris dictum sufficiat, si in testem quilibet & eorum adducatur

per Gabelarium, non vero alias, item & quod tunc demum emptoris vel mediatoris dictum sufficiat cum juramento, quousque venditor ipse non negat venditionem & sed fatetur potius, differunt tamen venditor & Gabelarius in pretio, quia Gabelarius dicit esse majus pretium quam illud quod venditor asserit, tunc enim super veritate pretii stabitur dicto emptoris vel mediatoris, & si Gabelarius illum in testem adducat, secus vero si negetur venditio, nam tunc non sufficiat & dictum mediatoris super hoc an venditio fuerit facta, sed plena requiritur probatio, licet tunc mediator in testem adduci poterit per Gabelarium. Aliud ego etiam requisitum ultra Lafare credo esse necessarium ex lege nostra, scilicet, quod emptor talis vel mediator, cujus & soli dicto jurato statur, sit bonae famae ut probat lex nostra ibi de bona fama, ut ut id omnino probandum sit etiam non reprobetur per eum conventum, nam cum optima fama testium est indivisa plene probationis ut hic, debet probari bona fama testis etiam si non reprobetur, nec sufficit praesumptio, quod quilibet praesentur bonus, ut late diximus in l. 6. tit. 17. supra isto lib. 3. supra, & in aliis locis, & rationem ad nostram legem assignat Lafare ubi supra num. 75. scilicet, quia si emptoris & mediatoris dicit, qui frequenter ac soli venditionibus interesse solent, non stetur, longissimum fraudi campus pateferec cui omnino obviandum est, l. in fundo ff. de rei vend. l. 11. tit. 17. supra isto lib. 9. ego tamen, aliam considero rationem scilicet, quia de facto proprio deponit emptor, vel mediator, & cum de facto proprio testis unus deponit & creditur ei, ut per Tyber. Dec. respon. 93. num. 2. volumine 2. etiam si sit vilis & infamis, ut ibi referat aliquos tenet, sed ipse in vili contra tenet, & bene, & ex lege nostra probatur bonam famam emptoris & mediatoris requirente, & cum ij de facto proprio deponant & in causis civilibus, & quae regulariter solent esse parvi valoris, nimirum si ei soli credatur, si bonus est vir & bonae famae, ut & per Anto. Gom. l. 83. Taur. num. 15. & Villolobos in litera, l. num. 17. sui Erravit communi opin. ubi limitat cum 3. numeris sequentibus, & plures de hoc refert auctores Tiraquel. de Reali. l. inag. §. 1. glof. 14. num. 47. usque ad 52. ubi num. 51. ponit unam declarationem, & Menoch. de Arbitrar. Jud. lib. 4. Cent. 1. casu. 49. Ego tamen uni soli testi etiam de facto proprio deponenti in praedictum tertium crediderem, nisi adessent cum eo aliqua conjectura, & in casibus ubi lex non disponit uni tantum credendum prout hic disponitur, & hoc quia ultra quod dictum de facto proprio, si ita non esset, fraudi locus daretur.

De lege 29. vide quae diximus in l. 27. supra ead.

IN LEGEM TRIGESIMAM-PRIMAM.

Conductor Gabelarium tenetur publicare per prececonem quo in loco & ubi reperitur, ut Gabelle et solvatur & quo modo & intra quod tempus & sub qua poena venditor vel emptor tenentur denunciar venditionem & solvere Gabelle, & est lex practicable.

SUM-

SUMMARIUM.

- 1. Dicitur, porque, causativo & pro ratione apponi solet, & num. 2. quod denotat causam finalem.
- 2. Gabelarius si per prececonem non manifestaverit ubi vivit non debet venditor neque emptor penam apponitur eis non manifestanda venditionem, num. 3. etiam si fuerint emptor & venditor quis sit Gabelarius, num. 4. & num. 7. ampliatur.
- 3. Scientia non sufficit, ubi factum requiritur, ut qui constituantur in mora vel negligentia, num. 5. cum sequent.
- 4. Lex ubi aliquid introducit de novo cum certa modificationibus omnia in ea inserta censentur de forma substantiali & in contrarium acta nulla sunt, num. 6.
- 5. Gabelarius scienti de venditione non est necesse denunciare & si non denunciavit non incurritur poena, num. 6.
- 6. Omissio qualificalis ordinis in extraordinariis judiciis vitiat ipsum iudicium, num. 8.
- 7. Ordine cessante despicit substantia, num. 9.
- 8. Minor viginti quinque annorum excusatur a poena si intra quinque dies non denunciaverit Gabelario venditionem per ipsum registratorem, num. 10. ubi num. 11. item in majoribus si offerat Gabelarium aut condemnationem, sed in num. 12. contra deciditur.
- 9. Poena legalis in tantum parti debetur in quantum ei interest, num. 12.
- 10. Fraudator Gabelle non tenetur ad poenam, si dolo eam non fraudaverit eadem num. 12.
- 11. Gabelle debetur statim perfecta venditione etiam re nondum vendita, vel etiam si ad creditum venditor, num. 13.
- 12. Dies termini computatur in terminis in praesenti lege, num. 14.
- 13. Dies communis more computatur ab ortu solis usque ad eius occasum, num. 15.
- 14. Arbitrationis causa si quae apponitur iuxta non ledunt, num. 16.

Ibi, Porque las vendedores no se pueden excusar de pagar las alcavalas que deben dize dize que no sabian a quien. Ponderanda est dictio illa porque, quae causativo & pro ratione & regulariter ponitur, secundum Bart. l. demonstratio. §. quod antea num. 10. vers. item quod si testatur ff. de coedit. & demonstrat, & Tibert. Dec. resp. 54. num. 24. volumine 3. item & secundum eundem Tibert. Dec. Resp. 77. num. 14. volum. 1. ex Bal. in l. 1. colum. 1. ff. de fidei, denotat causam & finalem, ut & per Tiraquel. contra Imol. per eum allegatum, in tract. de test. causi. in regu. num. 82. cum quibus sequunt. ut sic in lege nostra & in ejus materia denotet & advertat, quod cum ut venditor & emptor, sciunt qui debent solvere Gabelle, subest lex nostra conductorum Gabelle illis debere publicare per prececonem in duobus diebus distinctis, & consecutivis una vice quolibet horum dierum ubi moratur, & vivit ut venditor & emptor i licet accedant solvitur Gabelle, talis conductori, vel ad manifestandum eam, licet inquam notate & advertere quod si prececonium hoc datum non sit, neque venditor neque emptor & incurritur nostra poena, nam, Acedens in Recopilationem, Tom. VI.

si intra quinque dies a lege nostra assignatos non solverint, vel man festaverint venditionem conductori tali, cum tunc deficiat causa finalis: quae si non deficeret excusari se alias venditor & emptor non possent, nimirum si excusati sint, neque tenetur tunc venditor perquirere Gabelle, nam si prececonium non est datum, ex nostra lege & ex dictis per Ludov. de Carbone, de registrat. no. quif. 33. in dubita. §. quod adeo verum crederem, quod quantumvis venditor & emptor sciant quis sit conductor illius Gabelle & ei non manifestent venditionem intra tempus nostrae legis, quia prececonium dictum non dedit, adhuc non incurritur & ejus poenam, nam quantumvis sit regula juris, quod is qui certioratus est non sit opus ulterius certiorari, ex cap. cum qui, de reg. jur. in 6. tamen ubi ultra scientiam requiritur, factum non sufficit scientia, sed certioratio est adhuc & necessaria praesertim ad incurrendam poenam, secundum Bart. in l. demonstratio. §. quid ergo ff. de adulter. glof. fin. in cap. non iniuste de procurato. quam allegat Covar. in cap. fin. quif. 1. de emptio & vend. & ibi Abb. & idem Abb. in cap. cum inter universos, num. 20. de electio. & in cap. Eccllesia vestra, num. 9. in medio eod. tit. ubi haec dicit communem doctrinam esse ibi Addition alia allegat, & communem dicit Covar. lib. 3. Par. cap. 17. num. 3. hic autem lex nostra prececonium requirit ex parte conductoris, & ex parte venditoris & emptoris factum, videlicet intimationem factae venditionis, ergo non sufficiet aliunde scire venditorem vel emptorem quis sit conductor dictae Gabelle, ut poenam nostri text. incurrant, si non manifestaverint venditionem pro quo facit, quia quocumque lex aliquid introducit de novo cum certis modificationibus, omne dictum a tali lege censetur de forma substantiali, & consequenter omnia in contrarium acta & nulla sunt & non obligant, ut diximus in l. 1. num. 28 & 32. tit. 1. lib. 5. supra, sed lex nostra inducit de novo contenta in ea, & cum modificatione quod prececonitur, ergo vera sunt dicta quoad venditorem & emptorem, secus quoad Gabelarium: nam si ipse expedite scit de venditione non oportet ei denunciare, cum in eo simplex scientia requiratur, & sic tunc si ei non manifestetur, non incurritur poena ex dicta doctrina communi & ita tenet Lafare, d. cap. 18. num. 34. & dicta ita iudico, ergo si non fiat, non obligatur venditor & emptor ad poenam, quae adeo vera sunt quod si ante prececonium datum, & venditionem factam, ii quinque dies transierint & eis jam transactis prececonitur non incurritur & venditor & emptor praecedentes poenam si non denunciant, tum quia qualitas adjuncta verbo debet intelligi secundum tempus verbi, l. 2. §. in dicitur, ff. de nexu. tum etiam quia temel jam percurtus ortus fact, & omnia, quia non erat factus ante talem venditionem, & omissio qualificalis ordinis in extraordinariis judiciis & vitiat ipsum iudicium secundum In. 8. no. in cap. tua ad fin. de colu. ele. & mult. & Hippol. in prax. §. secunda num. 82. ordineque cessante subsistit substantia secundum Bald. in cap. 1. col. 1. a. qui fuerit test. in vili. fin. & Hippol. no. supra, num. 77. & ita tenet etiam Lafare d. cap. 18. num. 35. & prior in cap. 4. num. 11.

11

13. aliud velit, dicens quod si dubitatur de Gabellario non current isti quinque dies, sed a die scientie current, nam unde quæro istam doctrinam & suspensionem collegit author hic, a lege nostra non, quia ex ea colligitur & ipsemet author colligit Gabellam statim deberi perfecta venditione ante traditionem, & quod abinde ii quinque dies current, & quod dies venditionis computatur in termino, si ergo ita est quomodo suspendi potest terminus hic, cum lex nostra id non declarat, item quia si id esset, posset utique venditor & emptor dubitare quis sit conductor Gabellarum etiam dato per Gabellarium præconio, ergo si dubitatur non current ii quinque dies, quod est falsum, ex lege nostra, ergo male dixit Lafarte esse in suspensio eorum qui neque dierum subdubatur de Gabellario, & consequenter meam ampliationem veram esse teno. Et ut incepta compleamus sciendum etiam est, quod minor, 25. annorum etiam si intra quinque dies non denuntiaverit, & solverit Gabellam Gabellario de rebus a se venditis excusatur per viam restitutionis adversus culpam in se omittendo commissam, ut ponam nostræ legis non incurret, ex text. & ejus materia. C. si adversus delictum, & in l. si ex causis, §. penult. ff. de minor. tenet Castillo in l. 1. Taur. fol. 20. column. 3. & 4. & eo relato Lafarte dist. cap. 18. num. 13. imo & in majoribus idem video pluries sententari, ut siquidem si majores 25. annorum ante condemnationem offerant Gabellam Gabellario, excusentur a pena & condemnatione, ut voluit Castillo ubi supra in l. 7. num. 45. licet ipse ibi teste Lafarte hic, num. 37. aliud velit attenda lege nostra quaterni, sed ego non video majorem rationem ad tenendum contrarium imo eadem, cum nihil partis & sic Gabellarii interdic, nisi solum Gabella, quam petit & pretendit, & pena legalis in tantum & debetur in quantum interest parti, ut diximus in l. 3. tit. 8. lib. 4. supra, num. 43. & per Anton. Thesau. in decisio. Pedamont. 79. num. 3. & iterum decisioe 98. num. 3. & ita de jure verum crederem & tenendum nisi haberemus, l. 125. quaterni Gabellarum appositam pro l. 8. tit. 7. supra isto libro in fin. que decidit hanc quæst. & sic secundum suam dispositionem circa majores 25. ann. respondendum est in nostro casu, cum solvit reus ante condemnationem, lapsis iis quinque diebus de quibus in lege nostra. Inquit tamen Menoz. cons. 98. num. 21. & 22. lib. 1. Gabelle fraudatorem non teneri ad penam si dolo non fraudavit, & Andra. Gall. in obser. impo. libro 2. observat. 48. num. 27.

Ibi, Después del otorgamiento, & sic statim perfecta venditione debetur Gabella etiam re vendita & nomen tradita, quia statim quod de pretio est conventum perfecta est venditio, ut diximus in l. 1. tit. 17. supra eodem glof. paguen, ex Lafarte cap. 2. num. 4. & cap. 6. num. 12. cum sequentibus, ubi num. 23. cum sequentibus, idem esse ait, cum venditionis pretium solvendum est ad diem certum, nam statim Gabella peti potest, & sic dicitur judicasse. & ego vidi judicatum per consilium regium patrimonii Regi, & à num. 13. in dist. cap. 6. incepte Lafarte hanc quæst. 5. & num. 18. inquit venditorem non adimplere cedendo actionem contra emptorem

pro Gabella, & idem tenet Salon de jur. & jur. cap. 191. pag. 454. versu. secundo dico, licet ipse ibi traditionem rei requirit & male.

Ibi, El lunes, junctis verbis, la pague el viernes, habes notare in nostra lege & ejus dispositione disponi diem termini & computari in termino quod regulariter secus est secundum aliquorum opinionem ut notat DD. in l. 1. ff. si quis causis, & nos diximus late in curia Pisana lib. 4. cap. 2. de renuntiatio officio, & in l. 4. tit. 4. lib. 7. num. 10. diximus magis communem esse diem termini computari in termino.

Ibi, Hasta puesto el sol, & sic non more Romano à l. more Romano. ff. de fer. & dixi in dist. cap. curia, & in l. 4. tit. 4. num. 12. lib. 7. supra, sed more communis, quo quidem diem computamus usque ad occum solis sicut in laboratoribus campi considerari solet, & considerat Lafarte dist. cap. 18. num. 34. ad fin.

Ibi, Al dicho arrendador, impli enim & non alii solvendum erat, & sic quavis lex nostra id non exprimeret, sic intellegebatur, ut in ejus propositum dicebat Avendanno cap. 7. pre. num. 4. libro 1. sed lex nostra id expresse ut tolleretur occasio illa dubitandi præsertim cum penam dupli ipsi Gabellario applicat, in qua poterat dubitari an esset Gabellarii, cum in viam penæ deberetur, & que dubitationis causa tollendæ apponitur juri non solent, l. qui mutant ass. mand. l. que dubitationis, ff. de regu. jur. & que superabundant non solent vitare scripturas, l. testamenti. C. de testam. l. non solent ff. de reg. jur. & puro. Adiles l. ut ait iudicisconsulor,) tollendæ dubitationis gratia bis idem dixisse, ne qua dubitatio supercesset in l. 1. §. sciendum, ff. de edil. edit. sed an emptor non revelans teneatur in conscientia vide Navar. de restitu. lib. 3. cap. 1. num. 263. cum sequentibus.

Ibi, So pena de pagar la dicha alcavala en la dicha pena. Intellige hoc nisi in casibus supra in x. glo. designatis in quibus excusatur a pena ut ibi diximus, & non quod secundum communem assertam, per Michaëlem Salon, de jur. & jure, cap. 187. pag. 442. versu. sed quia occulte contrabens non excusatur a solutione Gabella, licet penam solvat.

IN LEGEM TRIGESIMAM-SECUNDAM.

Emptor tenetur in casibus hic expressis retinere Gabellam apud se.

SUMMARIUM.

- 1 Venditor & emptor si sunt ejusdem loci non tenentur emptor apud se retinere Gabellam, nisi in casibus à jure expressis, ut num. 2. & 3. quia in eunte clerico debente Gabellam ex venditione, & num. 4. idem quoad manifestandam venditionem, 7. & 8. limitatur quoad l. nostram.
- 2 Gabella ex vino, vel aceto, vel de aquarise aut multo an debeatur, num. 5. & 6.
- 3 Gabella debetur ex caribus & piscibus, num. 7.

Ibi, No fuere del lugar de se haze la venta. Ergo à contrario sensu si venditor & emptor sunt ejusdem loci non tenetur emptor regulariter apud

IN LEGEM TRIGESIMAM-TERTIAM. SUMMARIUM.

Perplexitas & contrarietas legis nostra ad l. 31. istius tituli consideratur.

De lege 33. vide etiam cap. 27. de los nuevos apuramientos de las alcavalas, quod quidem capitulum à nostra lege fuit extractum, sed reddet prima facie lex hæc in sua dispositione quemlibet perplexum cum eam contrariari videatur legi. 31. istius tituli ubi disponitur quod facto præconio, de quo ibi emptor tenetur denuntiare Gabellario venditionem rerum, quas ipse emit intra tres dies post emptionem alias solvet Gabellam & penam ibi assignatam, in nostra autem lege dicitur, quod ad Gabellarii petitionem tenetur emptor declarare à quo merces & mercantias emit, sed si ex dicta lege. 31. emptor tenetur id denuntiare, quomodo lex nostra Gabellario imponere videtur onus id inquirendi ad emptorem, cum ipse emptor ad id teneatur, neque est congrua responsio dicere quod lex nostra intelligatur in eunte has mercantias ad portandum eas ad alia loca, quia lex illa. 31. generaliter loquitur, neque itidem satisfaciatur dicens, quod lex nostra intelligi possit ut non sit contraria neque diversa à dicta lege. 31. quoties intra illos tres dies id velit inquirere Gabellarius ab emptore, & sic restringitur ex dist. l. 31. quia lex nostra non est restrictiva certi temporis, sed in quocumque tempore procedit, antequam mercantia extrahantur, ideo ego huic difficultati satisfactum credo, si consideres quod hæc lex nostra non necessitat Gabellarium id facere, sed in sua voluntate relinquit, quod si voluerit poterit id facere, intra illos tres dies dist. l. 31. vel eis elapsis ante quam merces extrahantur ab illo loco, licet cum descriptione, nam si intra illos tres dies id petierit Gabellarius, & emptor declaraverit, non tenebitur ulterius denunciare Gabellario emptionem, ut d. l. 31. jubebat, & liber erit ab ejus pena, sed si iis tribus diebus elapsis id perquisierit tenebitur emptor id declarare, & insuper poterit Gabellarius ab eo exigere Gabellam & penam, ex dispositione dist. l. 31. & consequenter lex nostra providendo in favorem Gabellariorum, ulterius processit & amplius quam in d. l. 31. ita ut de utroque remedio Gabellarius qui possit, neque per legem nostram excludatur remedium d. l. 31. neque per eam nostram, & sic cessat difficultas.

apud se retinere Gabellam, & eodem modo à contrario sensu idem probatur ex l. 6. supra tit. 19. nisi in casibus à jure expressis, & quorum caluum unus est in l. 8. tit. 17. supra isto lib. alius est in dist. l. 6. supra isto tit. 19. scilicet, cum quis emit ab homine potente, domina, aut virgine, vel ab officiali Regis in eodem loco viventium. Ex quo inquit Villalobos in Arario commu. ep. litera E. num. 3. fallentia. 4. quod emens aliquid à clerico debente Gabellas ex tali venditione tenetur apud se retinere Gabellam & ad instar illius, qui emit ab extraneo, & pro hac allegat. l. 100. quaterni Gabellarum, que apponitur in dist. l. 8. tit. 17. supra eodem, que mihi ad hoc concludens non videtur, cum ibi specialiter in causa loquatur, sed potius ex dist. l. 6. supra isto tit. 19. & ex nostra poterat posteri, sumendo clericum pro homine potente, & sic per homine potens, cum difficultate conveniatur, & nisi sub hæc dictione eum comprehensas nullibi video probari illam doctrinam dicti Villalobos.

Ibi, Por no hazer saber las compras, sub iis verbis relatis ad omnia proximè dicta videtur deduci etiam posse, quod si venditor & emptor sunt ejusdem loci ubi Gabella debetur & res ex qua debetur venditur, quod non tenetur venditor denuntiare Gabellario venditionem & neque incurrit penam si non denuntiaverit, sicut neque incurrit si non retinuerit Gabellam in hoc casu, ut dictum est, & videtur colligi ex capit. 14. de los apuramientos de las alcavalas.

Ibi, Salvo del vino, ut supra l. 8. titulo 17. & l. 16. supra isto titulo, & libro 1. & cap. 32. de los apuramientos de las alcavalas, & sic habes hic & in dictis legibus quod de vino debetur Gabella, & quantumcumque cor hominis latificet, sed an de aceto, vel de aquatico vel mullio & debetur vide Girondam, de Gabell. 8. parti. num. 12. cum sequentibus aliquibus, & Salazar, de usu & consuetudine cap. 4. numero 53.

Ibi, Carne y pescado, ut in l. 6. supra isto titulo, & sic licet hic text. quod de caribus & piscibus debetur Gabella & ut per Gironda, ubi supra, num. 27. ad hoc allegando legem nostram & diximus in l. 15. tit. 17. supra isto lib. & propositum nostræ legis quoad retentionem Gabella per venditorem & faciendam de qua lex nostra loquitur requiritur quod hæc mercantia vini, carnis & piscarie minutatim vendantur, quasi secus si non minutatim.

Ibi, Se contiene. Quæ est lex 8. tit. 17. supra hoc lib. & l. 6. & 16. istius tituli 19. & de lege nostra meminim Lafarte de decimo. vend. cap. 15. numero 8.

TITULUS VIGESIMUS.

De las Ferias, y Mercados.

Cum in titulo precedenti dictum sit de diligentis faciendis a Gabellariis pro recuperatione Gabellarum eis debitaram, hasque diligentias tenentur etiam facere contra vendentes & ementes in feriis & mercatis franchis ideo subsequitur titulus hic post precedentem in quorum declarationem parum immorabimur.

IN LEGEM PRIMAM.

Franchis ferie & mercata non sunt in regnis & dominis Regis, & nullas ad ea accedat nisi nostri rex, nisi tales ferie & mercata sint ex privilegio Regis in libro de lo salvado apposta & concessa, ut sunt Medina & in similibus.

SUMMARIUM.

- 1. Mercata in suis populis constituta possunt dum tamen non faciunt ea franca & libera & ibi ut unus populus possit alium circa hoc impedire.
2. Commercia sunt de jure gentium.
3. Mercata & ferie necessaria sunt ut ibidem commercia sunt & contractus celebrentur.
4. Civitas indiget pluribus iusticiis & aliis conductoriis & aliis ministrantibus invehentibus & evehentibus singula.

Ibi Feries francas y mercados francos no sean ni se hagan. Pondera dictiones illas, Francas y francos, ut intelligas non esse prohibitum, mercata Dominos in suis populis constituta posse, dum tamen, ea franca non efficiant, ut inquit Gregor. Lop. in l. 3. tit. 7. part. 5. glos. Mercados & glos. Por su privilegio, quam sequitur Gironda de Gabol. 7. part. 8. 2. num. 18. & Anton The. sau. in decisio. Delphin. 264. num. 4. & num. 5. an possit unus populus alium circa hoc impedire, & de rationem assignant, quia commercia sunt & de jure gentium, l. hoc jure ff. de just. & jur. & ideo lex nostra adjungit verbo, Feries, & verbo, Mercados, illa alia verba, Francas, y francos, ut haec & alia non sit censendum prohibuisse.

Ibi, De Medina, y las otras ferias, Quarum plures referuntur in tit. 18. supra eod. & ferie hae & mercata necessaria sunt ut ibidem commercia & exercantur, & contractus celebrentur a jure gentium inventa ex d. l. hoc jure ff. de just. & jur. quibus quidem homines inter se conversantur, cognoscantur, contrahunt, permutant, & vendunt ad generis humani conservationem, ad Regum & Principum redditus augendos &

mercatores sese distandum ut dicitur in prin. tit. 7. part. 5. quae nisi herent faciliter commercia, tractus & contractus deficerent, & paulatim mundi republica destrueretur, & consumeretur, ex quo dicebat Plato apud Graecos summam prudentiam & auctoritatis existimatus, lib. 2. reclusus & laudatur per juris conf. in l. 2. ff. de mundicia, quod indiget civitas pluribus iusticiis, & aliis conductoriis, & aliis ministrantibus invehentibus, & evehentibus singula: hi autem sunt negotiatores, & horum, ut vides quotidie in feriis & mercatis reperies plurimos, quibus indigentia civitatis repletur.

Ibi, T de mas que perdan todos sus bienes, muebles y rayzes, Alteratur poena haec amissionis bonorum ex l. 5. infra eod. & solum imponitur iis qui ad mercata & Feries francas vadunt cum suis mercantiis, poena in illa lege 5. declarata, & hoc nisi ferie & mercata franca sint de scriptis in libris De lo salvado. ut in l. 4. infra eod. continetur & eodem modo lex 2. sequens per eandem leges 4. & 5. alteratur, ut in subscriptione marginali. d. l. 2. videbis scriptum.

IN LEGEM SECUNDAM.

Vendentes & ementes in feriis & mercatis franchis in locis ubi domini eorum franchisiam publicari faciunt, puniuntur nostri text. panis, quod secus est si franchisiam non publicatam existentibus venditoribus in feriis & mercatis illis, conductores Gabellarum eis aliquam gratiam fecerint, nam tunc ex lege nostra nullam incurrent poenam.

SUMMARIUM.

- 1. Declaratur verficulus, Pero no se entienda.
Ibi, Ordenamos, y mandamos. Ut vides ex inscriptione marginali nostri text. lex nostra non, sed leges 4. & 5. sunt servandae & attendendae tanquam noviores.
Ibi, Pero no se entienda salvo, Obscura videbantur haec verba, sed redduntur clara, ex verb. sequente, mas no ay lugar, scilicet, quod verb. hic, pero no se entienda salvo, & loquitur & procedit cum Domini in villis & populis suis ferias &

& mercata facientes cum franchisia Gabelle eas faciunt, tunc enim poena nostra text. incurritur, & in hoc casu intelligitur, l. 5. tit. 7. part. quinta, ut ibi optime advertit glos. O mercados, verficulus vero ille, mas no se entienda, loquitur in mercatis & feriis ubi Domini villarum & locorum franchisiam non publicant, neque faciunt, licet conductores Gabellarum talium villarum & locorum hominibus ibidem concurrentibus, & jam cum mercantiis suis ad vendendum eas existentibus paratis, gratiam aliquam faciunt, tunc enim poena nostri text. & sequentium legum locum non habent, quia non publicata fuit franchisia, & postquam Domini mercium ibi exstant cum suis mercibus sponte sua conductor, qui possit integram Gabellam percipere, noluit, sed potius gratiam aliquam venditoribus fecit, id enim licitum est, & in hoc casu non procedit dict. l. 3. tit. 7. p. 5. ut ibi advertit gl. neque procedunt leges 4. & 5. sequentes, quae in mercatis & feriis franchis & liberis & Gabella loquantur, cum loca illa non essent de contentis in libro, De lo salvado, & in hoc lex nostra per illas non est correctae, sed potius confirmata, & ita leges illae per nostram & per dicta declaranda sunt, quia de causa cum cauti mercatores accedunt ad ferias & mercata causa vendendi suas mercantias, solent authenticum testimonium adferre continens quod in illa feria & mercato nulla franchisia erat publicata, sed integra Gabella percipiebatur & percipi poterat per conductores eius, & quod sic ab eis percipit & eodem etiam intelliges modo l. 17. t. 17. sup. isto lib. ubi diximus haec & alia.

Lex tertia sequens itidem per legem illam 5. istius nostri tituli cessat cum ibi idem quod in nostra sit declaratum, & determinatum.

IN LEGEM QUARTAM.

Evites ad emendum vel vendendum ad ferias & mercata franchia vel in quibus gratia aliqua sit ex Regis privilegio, vel ex mandato dominorum talium locorum, ubi hoc sunt, venientur solvere Gabellam bonorum ibidem venditorum in locis ubi sunt vicini, etiamsi in ipsis feriis, & mercatis franchis vel ubi aliqua gratia sit eam solvant, & hoc nisi mercata illa & feria franca sint in libris de lo salvado constituta & inscripta.

Ibi, mandamos, Lex haec respicit materiam l. 1. & 2. supra isto titulo quae in iis terminis disponebant, & ut apparet ex subscriptione marginali d. l. 2. haec nostra est novior & consequenter nostra & non illae sunt servandae, ita ut poena legis nostrae circa tales venditores & emptores servanda sit, non vero poena d. l. 1. quae in hoc rigore procedebat, ut & in legibus precedentibus remanet dictum.
Ibi, Franco y franquialas, Ita ut si non sint franchia, non habeat locum legis nostrae dispositio ut & in dict. l. 1. supra eadem diximus.
Ibi, O que he baya en ellas alguna gracia y quita, Intellige haec verba quoties gratia illa & remissio publicata est & omnibus indifferenter sit ibidem euntibus cum suis mercantiis, ut colligitur ex verbis sequentibus, ibi, assi por ser las dichas franquias por privilegios reales como por ser bochas por Arcebis in Recopilacionem. Tom. VI.

los señores de las tales villas y lugares, & sic franchis generalis omnibus facta est, secus vero si non ita esset, sed quod vendentibus in iis feriis & mercatis per conductores Gabellarum fieret aliqua gratia & remissio Gabella, tunc enim non erit locus dispositioni nostri text. & similitum, ut ex dict. l. secunda supra eadem probatur in vers. mas no ay lugar, & ibi diximus, & in hoc lex illa 2. non censetur correctae per nostram cum de hoc casu lex nostra non loquatur neque ullo modo meminerit, ut ibi diximus.

Ibi, Sean venidos de pagar la dicha alcavala, & insuper incurrent poenas in lege sequente appostas, in vers. otro si que personas aliquan.

Ibi, Salvo si fueren las tales franquias, Haec est limitatio precedentium dispositionum nostrae legis, ut scilicet, non habeant locum quoties ferie illae, & mercata sunt de inscriptis in libris de lo salvado, nam tunc ibidem ementes & vendentes nullam incurrent poenam, debent tamen tales venditores & emptores offerre testimonium Authenticum qualiter in illis feriis & mercatis vendiderunt vel emerunt, ut apparet ex l. 17. tit. 17. supra eadem lib. ubi diximus in glos. sup.

Ibi, Pero esto no se entienda en las ferias de Medina de el Campo, Videtur verficulum istum advertit precedentibus, nam dictio illa, Pero, latine, sed est advertitiva, & sic videbatur feriam Metinae includi in prima dispositione nostri text. & advertit verfic. proximae precedenti, salvo si fueren tales, & revera verba haec, pero esto no se entienda, incaute fuerunt apposta post verficulum, salvo, sed ante eum debent apponi, quia feria Metinae est de salvatis, ut apparet ex l. 1. sup. eod. & ex verbis sequentibus, Tansi mismo se guarde, in quibus civitas Pincinae & Matricii eximuntur a prima dispositione nostrae legis, sed quia non est dicendum iuriconsultos incaute locutos, dicendum est quod cum verficulus ille, Salvo, generaliter excluserit plures fecus & mercata, quae in libris, de lo salvado, sunt apposta, voluit intentionem habendo ad priorem nostri text. dispositionem, ut prima haec ejus dispositio similiter non procederet in feria Metinae, & sic verficulus hic, Pero, non advertitur precedenti verficulo, Salvo, sed primae nostri text. dispositioni, sicut ipse verfic. Salvo, respicit & quia sic colligitur ex repetitiva illa sequenti, Tansi mismo, latine item, quae repetit similia, ex l. in repetendis de leg. 3. & cum in civitate de Valladolid, y Madria, disponat verfic. Tansi mismo, esse servandam immunitatem eandem, quae servatur feris descriptis, en lo salvado, idem dispositio censendum est in ver. pero esto, aliter enim, dictio illa, y ansi mismo, non repeteret similia, & esset male apposta, quod dicendum non est, & sic lex nostra, a primis verbis, usque ad verficulum, salvo, ponit regulam generalem contra ementes & vendentes in feriis & mercatis franchis, ex privilegio, vel ex mandato dominorum populorum ubi tales ferie & mercata franca sunt, a verb. vero, Salvo, ponuntur tres fallentiae dictae regulae, scilicet, ut regula non procedat in feriis & mercatis franchis in libro de lo salvado, inscriptis, neque in feria de Medina del Campo, neque itidem in feriis de Valladolid, y Madria, & sic remanet lex nostra optime intellecta & declarata.

IN LEGEM QUINTAM.

Nulle mercata & ferias liberae & franchas faciat sub nostri textu, panis, & venditores vel emptores euntes ad eas incurram etiam nostri textu, panis.

SUMMARIUM.

- 1 Lex nostra a principio usque ad versiculum dicitur, exclusivè loquitur.
- 2 Lex 1 supra eod. corrigitur per nostram quo ad penam amissionis bonorum.
- 3 Verba nostri textu, a comparat, y a vender, cum effectu sunt intelligenda.

Ibi, pende mandamus, Lex hæc a principio usque ad vers. Otro si que personas, exclusivè loquitur & tractat de facientibus has ferias & mercata francha, de quibus locuta est l. 1. in prin. usque ad versiculum, T qualesquier, & de quibus etiam loquitur, l. 3. supra, isto tit. & in effecta, contra tales personas, easdem penas istas tres leges imponunt, licet nostra aliud magis addat, ut ex ipsa patet.

Ibi, Otro si que personas algunas, ab his verbis usque ad finem tractat lex nostra contra euntes ad tales ferias, sive ad vendendum sive ad emendum mercantias, & auget penas, l. 4. preced. & corrigt penam, l. 1. ver. T qualesquier, supra eodem, que penam amissionis imponebat eis, & sic solum ultra Gabellæ solutionem, à talibus personis faciendam in loco ubi sunt vicini, de quo in d. l. 4. supra eod. incurrit etiam penam nostri textu in hoc vers. Otro si, designatam, non vero amittent bona, ut dicebat d. l. 1. supra eodem, que in hoc remanet & correctæ, prout ibi; & in aliis legibus huius tituli dictum remanet, nam circa has personas euntes ad vendendum vel emendum ad tales ferias & mercata lex nostra non disposuit has penas esse ultra alias appositas in d. l. 1. & 2. supra eod. & sic nostra lex & 4. precedens & non illa est servanda, ut in marginali subscriptione ejusdem l. 2. dicitur, quod nostra & 4. precedens sunt servandæ tanquam noviores.

Ibi, A vender ni a comprar, & sic non sufficit ire, nisi eant ad emendum vel vendendum, imo & non sufficit ire ad emendum, vel vendendum, nisi cum effectu vendant vel emant, & sum quia ex l. 4. precedente disponitur quod solvant Gabellam in loco ubi morantur, & sunt vicini, ergo si Gabella solvenda est, omnino est sciendum quanta & quæ sit Gabella, hæc autem verificari non potest, nisi ex venditione, ergo venditio requiritur ad incurrendas penas nostras legis & precedentis: tum etiam quia lex nostra empta in feris & mercatis iis franchis amissa esse disponit, ergo factum requirit, non vero sufficit sola voluntas emendi vel vendendi in eis, eod quod cogitationis penam nemo meretur neque animus delinquendi puniatur nisi ad factum procedatur, jam enim de consuetudine non servatur dispositio legis, in qui cum solo. C. ad leg. Cor. de fidei. tum etiam quia id est de jure ut diximus in propositum similis materia in l. 16. num. 1. 2. & 3. tit. 11. lib. 5. supra.

De lege 6. vide l. 30. tit. 18. supra isto lib. De lege 7. finali, solum advertendum iudicæ, quamnam penam sit frangentis securitatem & salvam guardiam Regiam præstitam euntibus ad ferias Metinæ & Vallisoletæ, & aliarum partium, & penam hanc videbis impostam per l. 1. in prin. & ibi Part. ff. ad leg. Jul. maj. & l. fin. tit. 16. part. 2. & l. 1. col. pen. tit. 2. part. 7. ubi glo. assignata, eas allegat & dicit in l. 2. tit. 9. lib. 8. supra.

De lege 8. vide l. 4. tit. 7. p. 3. & vide quæ dicit in l. fi. tit. 9. lib. 8.

IN LEGEM NONAM.

SUMMARIUM.

- 1 De feriis & solutionibus in eis faciendis plura traduntur.

Lex hæc tractat de feriis, & solutionibus in eis faciendis temporibus & in loco hic constitutis, & cum hac lege finiuntur leges in iis quæ terminis duobus insertæ, & additæ nostre Recogitationis legibus, titulis & libris ordinatis, prout ex eis visum est.

TITULUS VIGESIMUS PRIMUS.

De las Tercias del Rey.

Um in superioribus titulis dictum sit de Gabellis & redditibus Regiis, nunc & prosequendo hanc materiam sequitur titulus hic de tertiis Regi competentibus & in ejus incorporatis patrimonio.

IN LEGEM PRIMAM.

Rex in suo regno & Dominio fundatam habet intentionem in tertiis decimarum percipientibus contra quoscunque, sive seculares sive Ecclesiasticos, qui titulum legitimum in contrarium non demonstraverint, & tertia hæc sunt duo noveni omnium rerum decimalium.

SUMMARIUM.

- 1 Rex super tertiis decimarum percipientibus fundatam habet suam intentionem.
- 2 Rex potest has tertiis in alios transferre etiam per viam contractus tanquam res in suo patrimonio incorporatas.
- 3 Decimas sibi concessas aut possit laici licet sibi retinere, & non.
- 4 Decimas percipiendi ius spirituale est, neque laici potest regulariter competere, etiam ante Concilium Lateranense, nisi ex Papa concessione, ut num. 5. 6. & 7.
- 5 Laici ante Concilium Lateranense capaces erant iuris percipiendi decimas, post illud vero non, num. 9. & sic si titulus authenticus exhibeatur habetur ante dictum Concilium Lateranense licite retinerentur, ut num. 10. & num. 11. cum sequent. aliquibus, quod si non apparet, sed de tempore immemoriali an sufficiat.
- 6 Probare quid tenebatur fuisse ante dictum Concilium Lateranense vel post decimas concessas, num. 12. deciditur & num. 13. cautela pro Ecclesia ponitur.
- 7 Probatio que sufficit ex parte licet decimas percipientis pro fundamentis sue intentionis, num. 14. & num. 15. an sufficiat probare immemorabilem possessionem percipientis illas & num. 17. in contrarium arguitur & num. 20. prosequitur veritas & num. 21. & 22.
- 8 Immemoriale tempus prestat titulum, nisi detur incapacitas in prescribente, num. 16.
- 9 Decime si a nobilibus laici sine scandalo auferri non possunt dimittenda ei sunt, num. 18.
- 10 Episcopi quando conquesti fuerant de nobilibus decimas percipientibus quid factum, num. 19.
- 11 Quando non constat de recognitione Ecclesia presuntur laicum decimas usque posse, num. 22. sed ut num. 21. sufficit per libellum hanc recognitionem facere & metus, num. 23.
- 12 Fama publica probatio requiritur etiam in hac probatione de decimis per laicum percipiendis

- facienda, num. 24. & num. 28. prosequitur, & num. 29. consilium auctorit.
- 13 Fama privilegii cum concurrens cum immemorabili prescriptione & consuetudine, tunc etiam incapax prescribendi potest se fundare in tali prescriptione, & sic fama talis alleganda & probanda est, ut faciat laicum capax allegandi talem prescriptionem qua licet non det titulum dat tamen capaciatem, num. 25. 26. & 27.
- 14 Probare non est necesse quod fuerit laicus decimas percipientis infensatus ante Concilium Lateranense, num. 30.
- 15 Consilium auctoritatis circa probationem faciendam in perceptione harum decimarum per laicos, num. 31.
- 16 Laicus possidens decimas ex iure ac privilegio summi Pontificis concessis ante sive post Concilium Lateranense tenet ut & recte possidet si de privilegio constat concedere que Papam tunc videtur in temporale percipiendi decimas non vero spirituale, n. 32.
- 17 Laicus possidens decimas ex immemorabili tempore se & suas illas habuisse ex concessione, & privilegio summi Pontificis tunc erit presertim probata publica concessione fama, n. 33. ubi consilium auctoritatis.
- 18 Laicus decimas possidens si solum se fundat in prescriptione & possessione sui & suorum nihil facit, num. 34.
- 19 Laicus possidens decimas ex concessione Episcopi alicuius in suo Episcopatu per viam infensationis ante Concilium Lateranense concessa in perpetuum decedendo de iurisdictioni titulo possidet, num. 35.
- 20 Laicus decimas possidens & non potest decere de concessione quid debeat allegare, & quid probare ut obtinere possit, n. 36. & n. 37. consilium auctoritatis, & n. 38. aliud consilium pro tantum conscientie, & n. 39. aliud singulare ad hoc consilium.
- 21 Laicus iugis possessor harum decimarum an possit eas in alium laicum transferre, num. 40.
- 22 Decime a laico possessa possunt per alium laicum contra Regem per tempus immemorabile, & contra inferiores à Rege minori tempore prescribi, num. 41. & 42.
- 23 Iudex secularis poterit in iuste litibus decimas libi contra laicos eorum possessores procedere, n. 42. ubi quid si detur in emphiteusis, vel feudum ante dictum Concilium Lateranense, & ibi ponitur concordia super hoc.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE BUENOS AIRES DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

24 Laico decimas possidenti ac spoliatu an competat remedium restitutorium, num. 43.
25 Laicus horum decimarum Dominus cur subsidi- dium praestitit eis, num. 44.

Item, Son mostrat, & sic ut suas pos- sidet Rex & in eis habet fundatam suam intentionem, ut apparet ex lege nostra & eam ad hoc ultra alios allegat Avendaño c. 4. p. 1. in 2. in princ. lib. 2. & iterum in n. fin. in fin. de Lafarte de decim. vend. cap. 39. n. 29. cum sequentibus, & Gutierrez lib. 1. p. 1. q. 1. 24. circa Ragem nulli dubium, neque dubitandi locus relinquitur; aded ut secundum eos maxime Gutierrez, & ab eo allegatos in d. quest. 14. numero secundo, potest rex has terras in alios transferre & etiam per viam contractus tanquam res in suo patrimonio incorporatas, & quia si terras consideremus prout considerat Sanctus Thomas relatus & sequitur per Soto. lib. 9. de just. & jur. quest. 7. artic. 1. et non penult. tanquam quid merè temporale, quia solum conceditur jus temporale, eis percipiendi, quid mirum quod possit Rex illas in alium laicum transferre quocumque titulo & forma, ut ibi inquit Soto, & eo relato Lafarte ubi supra num. 29. & 30. ubi idem ex consuetudine simulat cum Gregor. Lup. in l. 2. tit. 20. gloss. 1. par. 1. & post haec scripta vidi sic tenentem & nos referentem, D. Barc. h. Titulo 35. ff. solut. marit. num. 42. & quia in perpetuum pro fe & successoribus, & pro eis quibus voluerit ipse rex, credendum est concessas ei fuisse & cum christianissimi ipse & sui praedecessores fuerint nisi iuste possent; eas non alienarent, & quid in laicis inferioribus a Rege has decimas iure titulo possidentibus an possint eas in alios laicos transferre infra ista lege dicemus.

Ubi, Por coherentes, y graxas Apostolica, Ut est videre apud Bellug. in specul. princ. tit. de dec. §. tractamus per farum. num. 24. cum seq. sine quibus quidem Pontificis summi privilegia & concessionibus non liceret, nam, an possit laicus decimas sibi concessas licite retinere distingui solet de iure, scilicet, quod aut sunt concessae a persona Ecclesiastica, aut a persona seculari, si ab Ecclesiastica, tunc aut sunt concessae sibi a Papa, seu ex Papae privilegio, & tunc potest eas perpetuo licite retinere, vel ad tempus iuxta modum concessionis, ut in cap. ex parte tua de decim. c. c. a nobis eadem tit. ubi hoc notat Hostiensis licet enim decimarum jus & percipienti decimas consequantur sacerdotes ex ministerio altaris, & spiritualium, quia seminantibus spiritalia debentur temporalia, quorum exhibitio ordinatur propter ministerium spiritualium, quae ab alijs quam clericis ministrari nequeunt, unde fit ut jus percipiendi decimas spirituale sit, neque laici possit regulariter competere, ex text. ubi communit in cap. causam, de prescript. cap. 2. de iudic. gloss. & communis in cap. quatuordecim de decimis, & dixi in l. 1. tit. 5. num. 2. & 3. lib. 1. supra, adeo ut id verum sit etiam ante Concilium Lateranense in cap. fin. §. quid an em tua beatitudo 16. quest. 1. tamen ex privilegio summi Pontificis semper licet, nam ante dictum Concilium Lateranense celebratum sub Alex. 3. anno, 1179. testibus Covar. lib. 1. par.

c. 17. n. 5. var. & dubio proced. & Gutier. alios referente in lib. 1. princ. q. 15. n. 4. & Molin. de iur. & jur. tract. disputatio. 75. colum. 448. & Verallius, referendo Balbum, in decis. nota 1. p. decess. 241. ubi ex vitio impressio fuit positum anno 1189. cum fuerit in die. anno. 1179. & etiam post illud concilium sunt capaces decimas decimas percipienti, quibus summus Pontifex id concedit, & ob beneficia ab ipsis laicis in Ecclesiam impensa ut probatur in cap. a nobis & in c. dudum de decimis notant DD. in c. Apostolica de iur. que si. a praes. & in alijs pluribus locis, & Covar. ubi supra n. 5. in princ. & Gutier. ubi supra quest. 15. num. 3. ut Regi nostro Hispaniae fuisse concessas has tertias decimarum apparet ex lege nostra & ex auctoribus iustis & historicis, ita ut de hoc nulli dubium; & in alijs regnis idem refert Petr. Gregor. in Synag. iust. lib. 17. capit. 7. n. 20. cum sequentibus aliquibus ante & post, qui & in eadem lib. 2. cap. 23. num. 7. cum sequentibus, alia plura de iis decimis laicis concessis tradit non contemnerem, & iterum ibidem sub cap. 20. n. 3. cum sequentibus alia prosequitur: aut etiam (ut ad incepta redeamus) fuerunt concessae decimae ab Episcopo, vel ab praetato citia Papam, & tunc aut fructus decimarum ex causa conceduntur sibi ad tempus, puta ad tempus vitae suae, & tunc potest eas licite retinere, ut in cap. de iur. & iur. par. 1. & cap. fin. ne praes. videri fuit cap. causa de iur. & cond. quod dicitur ut ibi notatur, per Bert. & Host. aut ipsum jus percipiendi decimas conceditur sibi in perpetuum, & tunc aut quavis de decimis, quae sibi vel illi a quo causam habet sunt concessae in feudum ab illo, qui poterat, puta Episcopo ante tempus Concilii Turonensi celebrati post Urbanum Papam 2. anno Domini millesimo nonagesimo sexto, prout notat Archidiaconus in cap. statum §. illas autem de dec. in 6. & in quo decrevit & prohibuit res Ecclesiasticas in feudum concedi, ut in libro feudum Episcopi, vel Ab. c. 1. alias est §. si si Episcopus vel Abbas, sub tit. qui mod. feud. am. & tunc poterat eas licite retinere, ut in cap. cum apostol. de hic que si a praes. & in cap. super infra de decim. aut de decimis concessis post tempus illius Concilii Urbani Papae, & illas non potest licite retinere, secundum Hostiensis in cap. quatuordecim de decim. & in dicit. cap. cum apostolica, sed secundum Archidiaconum in dicit. §. illas autem, ita prohibito alienationis seu translationis decimarum in Laicos, primo facta fuit per dictum Alex. 3. in dicit. Concilio Lateranensi, Romae celebrato dict. anno 1179. quod est de privilegijs, cap. cum & plantare, & in cap. prohibemus de decim. prout & notat Bern. in dicit. cap. causam que de prescript. non vero per Turonem, celebratum, ab ipso Urbano. 1. prout & patet ex titulo ipsius decretalis, cum & plantare, decretumque Urbani nullam facit mentionem de decimis, item & ex decreto fin. §. quid autem tractando tit. 16. quest. 1. quod fuit ante Concilium Lateranense, ut apparet ex Verallio, in decis. nota decess. 241. numero primo, licebat utique decimas laicis concedi Episcopi accedente consensu, & tenet Anchar. in cap. statum nota. 1. de decim. in 6. & sic inquit Verallius in dicit. decis. 241. numero tertio, laicos ante dictum Concilium Lateranense esse capaces dictarum

rum decimarum percipiendarum, & post illud vero esse incapaces, ex dictis cap. quatuordecim, & c. prohibemus, de decim. penultima gloss. in vers. concessit in fin. c. cap. cum & plantare de praes. & dicit. cap. cum apostolica, & ibi Cardin. & omnes Aimon Cravet. in cons. 874. volum. 5. & consequenter si laicus has decimas possidens exhibuerit titulum authenticum ante dictum Lateranense Concilium legitime & concessum in perpetuum pro obtinere & suis, & cui vel quibus ipse dare voluerit, tunc utique licite retinebit eas, es nempe (ut inquit Cov. dicit. c. 17. n. 3. in princ.) quod Ecclesiam ejusve patrimonium a tyranni oppressione laicus emerit, Episcopus sibi eas ad tempus vel in perpetuum concessit in suo Episcopatu, & tunc decimarum fructus, non quidem jus percipiendi decimas concedere videtur, sed ut eas nomine & titulo Ecclesiae consequatur, ut inquit gloss. & communis in dicit. cap. quatuordecim, quam & alios ad hoc allegat ipse Covar. ibidem, dicens sic frequentiori calculo doctorum obtentum, sed quaelibet dubia, & inter DD. involuta ejus decisio, & nunc hoc, nunc illud, in ea scribentibus attribuendo, est, quod si non apparet de tali concessione, sed est in dubio, laicus tamen & sui praedecessores decimas haec a tempore immemoriali possiderunt, & praesumitur ne in dubio eas habuisse ante concilium Lateranense, vel post? & in hoc DD. nimis se confundunt, nam multi eorum quaxunt, quis tenebitur probare laicis, fuisse ante concilium dictum concessas & obtentas, an vero Ecclesia eas vendicans fuisse post concilium illud, & in hoc quia omnes concludunt, quod cum praesumptio juris sit contra laicum, eo quod est incapax decimarum, ipse tenebitur probare, quod ante dictum & concilium, Ecclesia vero solum tenebitur probare quod fuit decimae illius sui districtus & territorij, neque tenebitur probare quod post concilium illas habuerit, etiam si in hoc se fundaverit, cum ipsa Ecclesia de iure habeat fundatam suam intentionem, & laicus non, sed ut inquit Imol. in dicit. cap. cum apostolica, & eo relato Balbus. De prescriptio. 1. par. part. 5. princip. quest. 7. num. 21. in medio, caute ager

13 Concilium si in libello rei vendicationis per eam propositum solum dixerit decimas illas esse intra suam parochiam & ei pertinere, neque adjecterit quod post dictam concilium laicus ille conventus in iudicio illas habuerit, sed utcumque petat Ecclesia semper laicus etiam Rex sit, prober suam intentionem, neque se fidat in hac materia in regula illa, quod actore non probante reus est absolvendus; pendunt tamen leges & prophetae (ut dicit soler) in examinanda veritate dubij, circa probationem a laico faciendam pro fundanda sua & intentione & decimarum possessione, quem probatio sufficit ad praesumendum, & persuadendum, ubi deficit expressae concessionis instrumentum, quod habuerit decimas ipse laicus & sui praedecessores ante dispositionem dicti Concilii Lateranensis sub Alex. 3. celebrati Romae dicto anno 1179. ut sic Ecclesiam excludat a pretensione sua: sufficere probare immemorialem praescriptionem & possessionem sui & suorum & retinendi ac percipiendi decimas illas, & in hoc Hostiensis

in dicit. cap. cum apostolica, & in dicit. cap. quatuordecim, & cum sequentes Archid. & Joan. Mon. in cap. 2. de decim. in 6. tenent non sufficere ut praesumatur ante dictum concilium fuisse concessas, sed post illud, ut sic laicus iste condemnatur, in restitutione earum Ecclesiae aeternae faciendae, & hanc etiam sequuntur Joan. de Ligna, & plerique alij DD. & probabilior videtur ut restatur Adition. Joan. And. in dicit. cap. cum apostolica in additione fin. ubi & inquit, c. fin. de prescript. in 6. magis facere pro hac Hostiensis opinione, quam contra, & fundatur quinque rationibus ab ipso Hostiensis & sequacibus. Prima, quia ipsa Ecclesia fundat suam intentionem de iure communi, & sic obtinebit nisi alius probet titulum, ex dicit. cap. 1. de prescriptio. in 6. laici enim incapaces sunt praescribendi decimas, cap. causam que de prescriptio. ut ultra dicitur per Minch. contrav. illustr. cap. 89. num. 7. in princ. & Menoch. de praesumptio. lib. 6. praesumptio 86. num. 1. 2. & 3. & Aimon. cons. 874. volumine 5. & dixi in l. 1. tit. 5. num. 2. & 3. lib. 1. supra, & rationem esse inquit Minch. ubi supra, quia licet tempus immemorabile praebet titulum, id est verum, nisi ubi lex verat & prohibet, & datur incapacitas in praescribente, & sic juris praesumptio est in contrarium ex cap. ad decimas de restit. spol. in 6. Secunda Hostiensis ratio est, quia vitetur periculum animae & ideo sequendum est, quod est tutius cap. proveni de sponsal. cum suis conser. Tertia, quia possessio talis est odiosa cum regulariter non cadat in laicum, ex dicit. cap. causam que de prescriptio. Quarta, quia de facili revertitur res ad id, quod jus & natura sibi ab initio concessit, ff. de pact. l. si venis §. patitur, vers. quid si in cap. & cum venerabilis post medium de censibus, Quinta, quia summa est ratio que pro religione facit, ff. de religio. & sumpt. fin. l. si non personae: in contrarium tamen, & pro contraria opinione omnes DD. tam antiqui quam moderni allegant Joan. And. in dicit. c. cum apostolica, imo quod sufficit immemorialis praescriptio ut praesumatur titulus & habitus quidem ante dictum concilium & Lateranense, ut est videre per Menoch. plures allegantem in dicit. praesumptio 86. num. 2. & per Jaton. cons. 156. volumine 2. & Gutierrez in dicit. lib. 1. princ. quest. 16. n. 2. vers. his tamen, ubi plures allegat e nostris Hispanis & allegat Gregor. Lup. hanc dicentem magis communem, & plures ex ibi relatis dicunt hanc communem opinionem, & sequitur etiam Petr. Gregor. in Synagoga. iur. lib. 17. cap. 7. numero vigesimo tertio & vigesimo quarto, & Minch. contrav. illustr. cap. 9. numero septimo vers. praeterea prohibito, & fundant eam quia non est credendum Ecclesiam per tantum tempus tacuisse si licite tales laici decimas non possiderent, & quia ut inquit Ancharra in cap. statum columna penultima, in princ. postquam non apparet alium ullo unquam tempore possedisse satis praesumitur, quod qui modo possidet, semper possederit & quia ut inquit Adit. Capella Tolosana 439. Ecclesia hic non in feudum de novo in laicos decimas has, sed jam in feudatas laicos descendit, item hic non tractamus de praescribendis decimis, sed de declarando quod per tantum tempus immemoriale titulus earum praesumitur, & quod ante dictum concilium Lateranense erant in feudata

date prædecessoribus hujus laici, nunc eas tenentis, & quod sic cessant contraria ab Hostiensis allegata & quia ut inquit Domin. in cap. 2 de decim. in 6. si decime a manibus laici sine scandalo non possunt auferri, limitanda sunt. & quod alias esset multas animas damnare dicendo, quod laicus qui habuit feudum jam sunt tot annis tenentur ostendere concessionem, & hac de causa inquit Ioan. Garcia, in tracta. de expens. cap. 9. numero nonagesimo-quarto, cum sequentibus, quod anno 1590. apud Ioan. hujus nominis primum Henricus item primi qui Petrum Regem interfecit, filium, cum esset Guadalajara, Episcopi copi conquesti sunt 7 de nobilibus, quod contra humana, & divina jura decimas percipiant, quæ sibi & sacerdotibus deberentur, qui spiritualia ministrant, & virique sunt nobiles qui adhibentur decimas illas possidere & percipere ex concessione pontificum jam inde ante Concilium Lateranense & ab eo tempore, cuius contrarium memoria non extabat, neque esse modo post mortem temporis adeoque diuturnum molestandos & perturbandos, qui Ecclesiam fundarent, erellent & dotarent, remanque vendicarent ab hostibus. Resque apud senatores Regis agitata hinc inde est, qui tandem pronuntiarunt, non esse amplius de ea re agendum ab Episcopis, nobilesque jure decimas percipere, neque esse amplius inquietandus nec perturbandos, ut est latissime in chronica Ioan. 1. Regis Castellæ & Leonis cap. 10. que circumfertur cum chronica Petri Regis Hispani, rursusque illa questio excitata est anno 1493. apud Ferdinandum & Elisabeth, Reges Hispanie qui mandatis litteris ad senatores, qui erant in Gallicie regno, rem iterum composuerunt eo modo, ut nobiles minime in sua possessione percipiendi decimas perturbarentur, & tenorem litterarum præscriptarum ibidem ipse Ioan. Gar. ubi supra, cuius verba sunt supra relata, sed revera dictis à Ioan. And. ubi supra, cordate & sensatim assistendo, & ejus mentem considerando Ioan. And. ibidem, non contrariatur Hostiensis solam præscriptionem consideranti, sed ei assentit potius in hæc verba: inquit enim Ioan. And. factis videtur contrarium tenendum per prædictam decretalem. 1. de præscript. in 6. per quam respondetur ad primam rationem, ad alias inquit ibi Ioan. And. dic, quod ille procederet, ubi non possederet vasallus, & hoc intelligo, quando communis opinio fundatur super antiquitate feudi, quam communem opinionem in tali præscriptione probari necesse est, ut ibi notatur in fin. hæc sunt Ioan. And. verba, ex quibus ego colligo quod Ioan. And. noluit contradicere Hostiensis, sed potius ei assentire, in quantum Hostiensis voluit solam immemoriam præscriptionem non sufficere probare, ut ex hæc titulus præsumitur, & h. bitus ante dictum concilium, non enim sufficit, nisi cum ea, inquit Ioan. And. concurrat etiam tituli negatio, scilicet, quod ut vasallus possedit talis laicus & insuper quod adest communis opinio & fama super antiquitate feudi, quam communem opinionem in tali præscriptione probari necesse est. Ex quibus miror valde 7 de doctoribus attribuentibus Ioan. And. quod ipse voluerit immemoriam solam sufficere, sine tituli allegatione & probatione fame,

& magis de Covar. & modernis aliquibus Hispanis, qui id asserunt vel Ioan. And. qui fuit primus omnium diversificantium ab opinione Hostiensis, & quod magis est miror, de Falcone, in d. consil. 16. qui cum litteram dictam, Ioan. Andree retulerit, affirmaverit in ea solam vellem Ioannem Andream affirmare solam immemoriam sufficere, cum ipse Ioan. And. cum ea requirit quod allegat laicus se ut vasallum Ecclesie possidere, & insuper probet communem opinionem, & famam super antiquitate feudi, sed mirum non est Falconem sic consuluisset, quia de pecunia pro consilio agebat, sed Covar. & alios sic consuluisset & asseruisset eundem, cum, ut dixi Ioan. And. coadjuvet suam opinionem ex alijs junctis cum immemoriali & non sive eis, & primo quidem ultra immemoriam requirit Ioan. And. quod laicus allegat titulum, & sic ut vasallum possedisse, & cum ista qualitate DD. volentes sequi veritatem, & non sine ea allegant Ioan. And. in dictis locis, prout fecerunt plures in dictis locis ordinarius scilicet, in cap. cum Apostolica, & in cap. prohibemus & in cap. quævis supra, allegatis & Ripa, in cap. decernimus, num. 75. de iud. & Addit. Capelle Tolosane decisio 439. & Petrus Greg. in Syn. juris lib. 2. cap. 25. num. 8. & Gutierrez in dict. quest. 16. & Menoch. consil. 291. n. 43 lib. 3. ubi inquit laicum hunc debere docere de aliquibus investituris factis ab Ecclesia & sic recognoscendo decimas in feudum ab Ecclesia ipsa obtinere tanquam ejus vasallus ut & in attribubendo Ioan. And. inquit Verallus in decis. vna 242. part. 1. ubi n. 2. inquit, quod sufficit probatio possessionis 7 immemorialis cum allegatione tituli ante concilium Lateranense habuit, & quod possidebat tanquam vasallus recognoscendo decimas in feudum ab Ecclesia habuisse, ut & per Rebus, in tract. de decim. quest. 13. n. 76. & quando non constat de recognitione Ecclesie 7 presumitur laicum decimas usurpasse, & ideo illi non suffragatur possessio etiam mille annorum, secundum Rebus, ibi, num. 78. & Verall. ubi supra, num. 3. ubi inquit ita fuisse obtentum in una Hispanen. coram Domino Acorambono Decano. 1. die Junii anni 1551. & idem Verallus in 2. part. eandem decis. decisio 376. num. 2. ultra immemoriam titulum requirit, & sic inquit obtentum 4. Maii anni 1551. coram decano, & titulum hunc allegandum debet esse cum dicta recognitione quod tanquam vasallus Ecclesie in feudum possidet, inquit tamen Card. in dict. cap. cum apostolica eodem, in quod quamquam testes nesciant dicere quod tenuit tanquam vasallus, sufficit quod ipse laicus recognoscat 7 etiam si non probetur, esset tamen melius quod si posset, probaret de aliquibus investituris etiam post dictum Concilium Lateranense factis, probaret, ut inquit Balbus, de præscript. 1. part. supra questionis princip. quest. 7. num. 20. prosequendoque dicta de opinione Ioa. And. miror etiam quod DD. plures eum sequentes, & præcipue Ial. in dicto consil. 136. referendo ejus litteram eum allegant ut tenentem solam præscriptionem immemoriam sufficere probari, alique eo quod necesse sit probare communem opinionem & famam, cum & ipse Ioan. And. ibidem

in supra, ejus litteram reuli & refert etiam Ial. ubi sup. expresse requiritur 7 probari communem opinionem fundatam super Antiquitate feudi, & sic quod probatio hæc fama publice requiritur, tenent hanc opinionem attribuendo ipsi, Ioa. And. plures DD. relati per Masc. de proba. 1. tom. concil. 483. num. 6. & Menoch. dict. consil. 291. num. 43. volumine 2. & in dict. præsumptio 86. num. 5. & Addit. dict. Capelle Tolosane 439. & Addition. Belluge in speculo prin. littera. R. sub tit. de decimis, & Petrus Gregor. in Synbagen. jur. libro 2. cap. 25. numero octavo, & verius de receptis esse testatur Rota 215. in 2. part. novissimarum ut inquit D. Barbosa eam sequens in dict. l. Titia, numero quadragesimo-quinto in fin. pag. 788. & tenuit Hostiensis in dict. cap. quævis de decim. & Card. in dict. cap. cum apostolica, vers. quinto quarto & plures alii relati per Anto. Gabriel. in commentis tit. de præscriptione conclusio 1. num. 21. Nam secundum eum ibi num. 18. quando cum immemoriali præscriptione & consuetudine concurrat fama privilegii, tunc etiam incapax potest esse fundare 7 in consuetudine privilegii, & idem sententiam eandem ibi, num. 21. esset quando quis uno tempore potuit esse capax licet alio non, & sic fama alleganda & probanda est 7 ut faciamus talem laicum capacem allegandi consuetudinem vel præscriptionem, nam licet secundum Card. in d. cap. cum apostolica in fin. det titulum, non tamen dat capaciatem consuetudo 7 vel præscriptio immemorialis, contrariam tamen opinionem imo quod in hoc casu nulla requiritur probatio 7 fame, tenuit Feli. in cap. causam de præscript. & Greg. Lop. & Covar. allegati per Gutierrez in d. quest. 15. in fin. & Alexan. consil. 6. volum. 1. & Cama. consil. 83. volum. 2. dicens communem, & eos referens Ripa. in d. cap. decernimus, num. 75. de iudi. ubi inquit hanc tanquam communem sequi Taurinenses, in tracta. præscriptio & Verallus in 2. part. decisionum Rotæ, decisio 376. num. 2. ubi inquit sic fuisse tentum in una Hispanen. 4. die Maii 1551. coram domino decano, sed credo hanc fuisse revocatum in ultima sententia de qua per eundem Verallum, in dict. decisio 242. part. 1. Dum ibi inquit fuisse in Junio ejusdem anni & coram decano, & in una Hispanen. in hac tamen contrarietate consulo 7 famam probari debere, saltem illa quod fuerit investitus ab Ecclesia, ut inquit Ripa & Gutier. ubi supra, & sic fama super antiquitate feudi, ut inquit Ioann. Andree, ubi supra, non vero sit necesse probare, quod fuerit laicus 7 infeudatus ante Concilium Lateranense, & isto modo concordat Ripa ubi supra hæc fama opinionem, & sic videmus in litibus super iis decimis in Rota discussis maximam vim fieri in probatione fame, ex quibus consulo 7 laicis similes lites habentibus quod si non habent concessionem & titulum ejus in scriptis nec reperitur, habuerunt tamen sui prædecessores quod probent immemoriam suam & suorum prædecessorum, & allegent titulum & concessionem ante dictam Concilium Lateranense in perpetuum pro se & suis & cui vel quibus voluerint eis facta per Episcopum & prelatum talis Ecclesie in feudum ob servitia impensa in Ecclesiam ipsam per possessores, & quod ipse & Areyedo in Recopilacione. Tom. VI

illi recognovit & recognoverunt eas decimas habere & possidere in feudum ab ipsa Ecclesia & ut ejus vasallus recognoscat eum in dominium, licet id non probet si non potest probare, & quod allegat & probet dictam publicam famam perennem semper esse ac facile de antiquitate feudi & quod eis concessa fuerunt, & sic possidisse per dictum, tempus immemoriam & percipisse ipsum & suos prædecessores absq; eo quod alius eas possederit nec perciperit, & sic obtinebis, neque placet fundamentum dictentium non requiri famam probari, scilicet quod erit impossibile probare, nam licet potest probare immemoriam, poteris & famam, imo & ad immemoriam probandam, fama tamen probanda est. Ex quibus omnibus ad facilitatem intellectum & veritatis indagacionem elicio hæc conclusiones. Prima conclusio. laicus possidens decimas ex jure ac privilegio summi Pontificis concessio sine ante Concilium Lateranense, sive post rursus est & recte possidet si de privilegio constet, concedereque Papam tunc videtur jus temporale percipiendi decimas non vero spirituale. Secunda conclusio. 7 laicus possidens decimas ex immemoriali tempore allegando se & suos illas habuisse ex concessione & privilegio summi Pontificis tutus erit præsertim probata publica fama concessio illius, & hoc late fundat Minchaca, controversia, illustris, cap. 89. numer. 6 & 7. à quo cavendum est, dum inquit quod laicus allegat titulum sive illum habeat à Papa sive non, nam si talis laicus certificatus est, quod ipse, neque majores sui talem titulum habuerunt non debet illum allegare, quia fallum diceret, & sub falsi allegatione vult fundare intentionem suam. Tertia conclusio. quod 7 si laicus decimas possidens solum se fundat in præscriptione, & possessione, vel quasi sui ipsius & suorum cum ei jus commune resistat nihil sibi juvabit sola hæc præscriptio, quia incapax est decimas percipiendi. Quarta conclusio. 7 laicus possidens decimas ex concessione Episcopi alieuius in suo Episcopatu per viam interuacionis ante dictum concilium Lateranense concessa suis prædecessoribus & eorum successoribus in perpetuum & cui vel quibus transferre voluerint docentque de huiusmodi titulo iuste & iudicet possidet. Quinta conclusio. 7 laicus decimas possidens, & percipiens & non potens docere de concessione, si probet se & suos prædecessores habuisse & percipisse eas ipse & sui prædecessores per tempus immemoriam ex vi concessionis, & tituli in feudum concessi ab Episcopo aliquo in suo Episcopatu ante dictum Lateranense Concilium, & recognoscens se ut vasallum Ecclesie possidere, & de hoc est communis opinio & publica vox & fama nunc & antea & semper, tutus erit ab Ecclesia decimas ipsas ab eo vendicare volente, & presumitur in dubio ante Lateranense concilium fuisse iuste concessas, & hæc est tutior & verior conclusio, alius quibuscumque quantumlibet reclamantibus & dicentibus solam immemoriam probare sufficere, consulo tamen laicis iis harum decimarum possessoribus, ut si certificati sint se, & suos non habuisse legitimum titulum earum, eum non allegent, ne animas suas condemnent ut dictum remanet supra, Consulo itidem quod si Ecclesie à qua in feudum illas acceperunt 7

servitium aliquod est praestandum, praesent, & solvant, aliter enim non satisfaciunt conscientiae suae & expirabit privilegium, secundum glos. *romen. l. 2. c. 2. o. part. 1.* ubi describit alias causas ob quas cessabit tale privilegium, item & tertio consulo quod si tituli exemplar habent ex quo constat concedentem non potuisse illum concedere, vel si potuit, concessum fuit ad tempus, quod quidem tempus finitum jam est, cedant juri decimarum percipiendarum in Ecclesiam ipsam, cujus erant decimae & ei tradat instrumentum illius tituli & de praeteritis decimis injuste receptis se cum Ecclesia componant, quid enim prodest homini si totum mundum lucretur, animae vero suae detrimentum patiarur, aut quam commutationem dabit homo pro anima sua: sed in casu in quo laicos hic iuste ante dictum concilium possidet has decimas, poterit ne eas in alium laicum transferre per actum voluntatem aut per contractum inter vivos, & in hoc supra dicti DD. etiam dubitant, nam quod possunt vendi & in alios laicos transferri, & quod quotidie transferuntur & veniunt in divisionibus & in retractibus & aliis tanquam bona patrimonialia, eo quod laici solum retinent, & possident quid temporale, scilicet, fructus, tenent alios allegans. Ioa. Garzia in *tratt. de expens. cap. 9. num. 96. cum sequentibus*, dicens in Gallia sic obtinent pluribus sententis, & eum referens sequitur Ioa. Gutier. in *d. lib. 1. practica. quest. 14. num. 6. cum sequentibus*, & Lafare de *decim. vend. ca. 19. num. 32. & 33.* & respondet ubi supra Gutierrez juribus contrariis, & in principio illius, num. 6. refert. Abb. & Covar. & alios tenentes esse communem opinionem quod non possunt in alios laicos transferri, sed quot hominum animae ab hoc seculo discessissent hoc onere gravate & hodie tamen essent in mundo hoc peccato irretri, si communis haec sequenda est & tenenda, sed quia communis est & iure fundata scrupulosum videtur ab ea recedere, itidem & darum sequendo eam tot animas alligare, ideo in hoc latius cogitandum iudico, & quod certius est unusquisque animae suae provideat, solum dico, quod Liso praesentens istam difficultatem in *conf. 1. 56. ed. 2. vol. 2.* voluit eam concordiam dimittere, scilicet, quod prima opinio procederet quoties tales decimae laicis in feudata fuerunt, & concessae pro se & successoribus omnibus, & cui vel quibus delectur, ut tunc possint in alium laicum transferri, quocumque modo, ex quo laicus possessor eorum debet ad haec advenire, ut si ita est, in lite super eis et mota per Ecclesiam, allegat concessionem perpetuam, pro ipso cui concessae fuerunt, & pro omnibus successoribus, & pro quo vel quibus voluerint, esse factam: quia tunc videtur alterata natura feudi, ita quod vassallus possit disponere & in testamento & inter vivos absque licentia directi domini, ut ex text. in *cap. 1. de feud. non hab. prop. nam feud. de Bald. & Angel. in l. cum essent §. 1. per. illum text. ff. de serv. rursus praed. & text. in cap. penult. Si de feud. sua. contro. inter dom. & ag. & alii allegati per Iaf. abisupra, & hoc est quod dicit Felin. relatus per D. Barbosa in *l. Titia 35. num. 45. pag. 787.* Sic etiam, has opiniones conformans, & cum decimae haec concessae in feudum per Episcopum laicis in suis Episcopatus ante Concilium Lateranense*

se per ipsum concilium confirmantur, & valide reputantur, ut dictum est, & inquit in proposito Tiberi. Decia *respons. 22. num. 30. volumine 2.* Ergo & cum perpetuate & facultate a principio concessa censetur transire, in possessores earum alterata natura feudi, prout posse a prelati concessi probat *text. in c. ex parte de feudis, & in cap. prius inter Episcopum vel Abbatem, notatur, in cap. super. de rebus Eccles. non alie.* Si vero sic non concessum fuit sed pro se & descendentibus nullo modo poterit laicus decimas tales in feudum concessas ante Concilium Lateranense in alios laicos transferre, & hanc concordiam tenerem, prout eam sequitur Doct. Barbosa ubi supra, etiam si Gutierrez in *d. quest. 15. num. 6. o. f. Sed Respondendo*, indistincte velit communiorem & veriosem esse, quod possit alienari & transferri, & quod sic usu & consuetudine obtentum est & quod ab hac opinione discedi non potest absque ingenti animarum damnatione & innumerorum contractuum eversione, & quod sic Galliciae est consuetudo, cum Ioa. Garzia allegato, & late fundat Mincha. *contro. illigri cap. 89. num. 2. cum sequentibus*, sed ut advertit bene D. Barbosa, ubi supra, *num. 44. & 45.* confundunt se Doctores, non distinguunt tertias Regi nostro concessas quae mera & simplici donatione & ratice conceduntur, & beneficia patrimonialia Galliciae, à tertius & decimis ante dictum Concilium Lateranense concessis laico in quibus si non concessae fuerunt pro se & omnibus successoribus in perpetuum, & pro quo vel quibus voluerint, nullo modo possunt sic in alios laicos transferri, ulterius inferunt etiam dicti DD. quod tales tertiae & decimae à laico obtentae poterunt per alium laicum praescribi contra Regem immemoriali, & contra inferiores laicos minori & ordinario tempore, ut cum communi contendit Mincha. ubi supra secutus per Gutierrez. *d. quest. 15. n. fin. & quest. 14. n. 3.* quod ego intellego ut daret praescripto per tempus per quod debebat durare titulus penes illum à quo praescriptum est inferat etiam ex dictis quod poterit iudex secularis in talibus causis & libus decimalibus contra laicos procedere, ut attestat Covar. se vidisse in Regio Granatensi pratorio tractari & eum sequitur Gutierrez. *d. q. 14. nu. 1.* & Lafare de *decim. vend. c. 19. n. 30.* & D. Barbosa. ubi supra *nu. 30.* Cum sequentibus pluribus, ubi id examinat & difficultat, & *num. 46. & 47.* distinguit, an transferatur omnino per Papam, & tunc sic, secus si dentur in Emphyteusim vel feudum ante dictum concilium quia post illud nullo modo possunt concedi per alium, quam per summum Pontificem ut dictum remanet, Ripa tamen, in *d. cap. decernimus. num. fin. de iudi.* distinguit quod aut agitur de fructibus decimarum, & tanquam quid temporale, & tunc iudex secularis cognoscit argumento *c. vestra de locato.* Sed si de ipso iure decimandi tunc secus, vel si de ei annexis, tunc non potest secularis se intromittere, & haec si reus conventus est laicus procedent, secus si est clericus in sacris, nam tunc coram suo Ecclesiastico iudice erit conveniendus, & sic in Regia Granatensi cancellaria, anno 1593, causa super tertiliis proposita per Comitem de Medellin contra nostrum Episcopum Placentinum remissa fuit ad iudicem Episcopi competentem,

tem, ex eo quod auditorum dicte cancellariae Episcopus ipse, forum declinavit, petens se remitti ad suum iudicem Ecclesiasticum, episcopi causa illa fuerat super possessione tractata in eadem cancellaria ad petitionem Comitis contra dictum Episcopum, & super possessione executoria erat lata in favorem dicti Episcopi retentiva iure proprietatis, & cum ibidem Comes intentasset iudicium proprietatis facta dicta declinatoria per Episcopum, fuit causa per ipsos auditores remissa ad iudicem competentem dicti Episcopi & noluerunt super ea cognoscere ob dictam declinatoriam, & fortassis, ut credo, erat eadem causa de qua Covar. ubi supra meminit, quia ab antiquo tractabatur super possessione in dicta cancellaria. Sed an huic laico decimas possidenti quibus est Episcopus, competet ante omnia remedium restitutorium & unde vi, vide per Covar. *lib. 1. for. dicit. c. 17. num. 6.* dubitat tamen Lafare, in *d. c. 19. num. 34. & 35.* cur scilicet tertiarum Domini, tanquam Ecclesiastici in hac parte, ex talium decimarum & fructibus sub-

diu pendant ut quotidie videmus, & respondet optime ex eo esse, quia, scilicet, fructus harum decimarum quare solvendi subditi sunt affecti, & cum primordialiter de in sua origine Ecclesiastici sint nimirum si ad quoscumque transierint cum hoc onere transaui, ut ipse ibidem latus prosequitur.

Ibi *O prescriptio immemorial.* Data scientia & patientia Regis secundum quod alibi diximus, in *lib. 4. supra* hanc scientiam requirit, & ibi, *in l. 1. in glos. fin. vers. alia vero & quinta. tit. 12. eod. lib.* diximus qualiter hoc tempore immemoriali praescribatur à Regi contra alios vero inferiores & in minori tempore imo ordinario praescribentur, ut in hac dictum est lege.

Ibi, *Que dando las pelleras y con juramento que son aquellas pelleras de los que recibieron de dieño que sean creyeros los terceros por su jura.* Cum lex ista hic exprimat nihil dubitandi locum relinquatur, an sufficiat juramentum & dictum cultodis de quo diximus in *l. 11. tit. 18. lib. 6. supra num. 11.*

TITULUS VIGESIMUS SECUNDUS.

Del Aranzel de los derechos que se deven al Rey, del almorarifazgo dal archobispado de sevilla, y obispado de Cadiz, de las mercaderias que entran y salen, y del aver de peso, y alcavala.

ET ab isto titulo usque ad finem huius libri 9. parum immorabitur: sunt enim ejus tituli deserti & faciles, & materiarum non difficilium, & in quibus praxis & experientia multum operatur, pro questionum occurrentium decisione, & qua fortassis aliquando majori deliberatione in lucem emittentur per me vel alios.

SUMMARIUM.

1. Almorarifazgo quid sit.

SOLUM ad declarationem verbi Almorarifazgo, de quo in hoc titulo & in sequentibus fit mentio, & quid sit, vide optimam legem 25. tit. 9. part. 2. & l. 3. tit. 7. part. 5. & diximus in l. 11. tit.

11. lib. 6. supra.

Ad l. 2. §. de los arneses, Allegat eam Gironada de Gabelis 7. part. 5. 2. num. 23.

In eadem. l. 5. de qualisquer cruces.

Ibi, *Y el alcavala ha de pagar.* Contractum vidisse sententiarum asserit Lafare de *decim. vend. cap. 20. num. 71.* nisi dixeris legem hanc esse localem & alibi alia diximus.

TITULUS VIGESIMUS-QUARTVS.

De las leyes, y condiciones que se han de Guardar.

DE lege 1. tit. 24. quoad tempus in ista lege praefixum videbitur in l. fin. tit. 17. supra isto libro, majus tempus apponi, sed nostra *Decreto in Recopilacionem.* Tom. VI.

quoad tempus servanda erit, licet, quoad limitationes illius. l. fin. ipsa servanda erit, ut ibi dixi.

servitium aliquod est praestandum, praesent, & solvant, aliter enim non satisfaciunt conscientiae suae & expirabit privilegium, secundum glos. *romen. l. 2. c. 2. o. part. 1.* ubi describit alias causas ob quas cessabit tale privilegium, item & tertio consulo quod si tituli exemplar habent ex quo constat concedentem non potuisse illum concedere, vel si potuit, concessum fuit ad tempus, quod quidem tempus finitum jam est, cedant juri decimarum percipiendarum in Ecclesiam ipsam, cujus erant decimae & ei tradat instrumentum illius tituli & de praeteritis decimis injuste receptis se cum Ecclesia componant, quid enim prodest homini si totum mundum lucretur, animae vero suae detrimentum patiarur, aut quam commutationem dabit homo pro anima sua: sed in casu in quo laicos hic iuste ante dictum concilium possidet has decimas, poterit ne eas in alium laicum transferre per actum voluntatem aut per contractum inter vivos, & in hoc supra dicti DD. etiam dubitant, nam quod possunt vendi & in alios laicos transferri, & quod quotidie transferuntur & veniunt in divisionibus & in retractibus & aliis tanquam bona patrimonialia, eo quod laici solum retinent, & possident quid temporale, scilicet, fructus, tenent alios allegans. Ioa. Garzia in *tratt. de expens. cap. 9. num. 96. cum sequentibus*, dicens in Gallia sic obtinent pluribus sententiis, & eum referens sequitur Ioa. Gutier. in *d. lib. 1. practica. quest. 14. num. 6. cum sequentibus*, & Lafare de *decim. vend. ca. 19. num. 32. & 33.* & respondet ubi supra Gutierrez juri contrariis, & in principio illius, num. 6. refert. Abb. & Covar. & alios tenentes esse communem opinionem quod non possunt in alios laicos transferri, sed quot hominum animae ab hoc seculo discessissent hoc onere gravate & hodie tamen essent in mundo hoc peccato irretri, si communis haec sequenda est & tenenda, sed quia communis est & iure fundata scrupulosum videtur ab ea recedere, itidem & darum sequendo eam tot animas alligare, ideo in hoc latius cogitandum iudico, & quod certius est unusquisque animae suae provideat, solum dico, quod Liso praesentens istam difficultatem in *conf. 1. 56. ed. 2. vol. 2.* voluit eam concordiam dimittere, scilicet, quod prima opinio procederet quoties tales decimae laicis in feudata fuerunt, & concessae pro se & successoribus omnibus, & cui vel quibus delectur, ut tunc possint in alium laicum transferri, quocumque modo, ex quo laicus possessor eorum debet ad haec advenire, ut si ita est, in lite super eis et mota per Ecclesiam, allegat concessionem perpetuam, pro ipso cui concessae fuerunt, & pro omnibus successoribus, & pro quo vel quibus voluerint, esse factam: quia tunc videtur alterata natura feudi, ita quod vassallus possit disponere & in testamento & inter vivos absque licentia directi domini, ut ex text. in *cap. 1. de feud. non hab. prop. nam feud. de Bald. & Angel. in l. cum essent §. 1. per. illum text. ff. de serv. rursus praed. & text. in cap. penult. Si de feud. sua. contro. inter dom. §. 2. & alii allegati per Iaf. abisupra, & hoc est quod dicit Felin. relatus per D. Barbosa in *l. Titia 35. num. 45. pag. 787.* Sic etiam, has opiniones conformans, & cum decimae haec concessae in feudum per Episcopum laicis in suis Episcopatus ante Concilium Lateranense*

se per ipsum concilium confirmantur, & valide reputantur, ut dictum est, & inquit in proposito Tiberi. Decia *respons. 22. num. 30. volumine 1.* Ergo & cum perpetuate & facultate a principio concessa censetur transire, in possessores earum alterata natura feudi, prout posse a prelati concessi probat *text. in c. ex parte de feudis, & in cap. prius inter Episcopum vel Abbatem, notatur, in cap. super. de rebus Eccles. non alie.* Si vero sic non concessum fuit sed pro se & descendentes nullo modo poterit laicus decimas tales in feudum concessas ante Concilium Lateranense in alios laicos transferre, & hanc concordiam tenerem, prout eam sequitur Doct. Barbosa ubi supra, etiam si Gutierrez in *d. quest. 15. num. 6. o. f. Sed Respondendo*, indistincte velit communiorem & veriosem esse, quod possit alienari & transferri, & quod sic usu & consuetudine obtentum est & quod ab hac opinione discedi non potest absque ingenti animarum damnatione & innumerorum contractuum eversione, & quod sic Gallicia est consuetudo, cum Ioa. Garzia allegato, & late fundat Mincha, *contro. illigri cap. 89. num. 2. cum sequentibus*, sed ut advertit bene D. Barbosa, ubi supra, *num. 44. & 45.* confundunt se Doctores, non distinguunt tertias Regi nostro concessas quae mera & simplici donatione & ratice conceduntur, & beneficia patrimonialia Galliciae, à tertius & decimis ante dictum Concilium Lateranense concessis laico in quibus si non concessae fuerunt pro se & omnibus successoribus in perpetuum, & pro quo vel quibus voluerint, nullo modo possunt sic in alios laicos transferri, ulterius inferunt etiam dicti DD. quod tales tertiae & decimae à laico obtentae poterunt per alium laicum praescribi contra Regem immemoriali, & contra inferiores laicos minori & ordinario tempore, ut cum communi contendit Mincha, ubi supra secutus per Gutierrez, *d. quest. 15. n. fin. & quest. 14. n. 3.* quod ego intellego ut daret praescripto per tempus per quod debebat durare titulus penes illum à quo praescriptum est inferat etiam ex dictis quod poterit iudex secularis in talibus causis & libus decimalibus contra laicos procedere, ut attestat Covar. se vidisse in Regio Granatensi pratorio tractari, & eum sequitur Gutierrez, *d. q. 14. nu. 1.* & Lafare de *decim. vend. c. 19. n. 30.* & D. Barbosa, ubi supra, *nu. 30.* Cum sequentibus pluribus, ubi id examinat & difficultat, & *num. 46. & 47.* distinguit, an transferatur omnino per Papam, & tunc sic, secus si dentur in Emphyteusim vel feudum ante dictum concilium quia post illud nullo modo possunt concedi per alium, quam per summum Pontificem ut dictum remanet, Ripa tamen, in *d. cap. decernimus. num. fin. de iudi.* distinguit quod aut agitur de fructibus decimarum, & tanquam quid temporale, & tunc iudex secularis cognoscit argumento *c. vestra de locato.* Sed si de ipso iure decimandi tunc secus, vel si de ei annexis, tunc non potest secularis se intromittere, & haec si reus conventus est laicus procedent, secus si est clericus in sacris, nam tunc coram suo Ecclesiastico iudice erit conveniendus, & sic in Regia Granatensi cancellaria, anno 1593, causa super tertiliis proposita per Comitem de Medellin contra nostrum Episcopum Placentinum remissa fuit ad iudicem Episcopi competentem,

tem, ex eo quod auditorum dicte cancellariae Episcopus ipse, forum declinavit, petens se remitti ad suum iudicem Ecclesiasticum, episcopi causa illa fuerat super possessione tractata in eadem cancellaria ad petitionem Comitis contra dictum Episcopum, & super possessione executoria erat lata in favorem dicti Episcopi retentiva iure proprietatis, & cum ibidem Comes intentasset iudicium proprietatis facta dicta declinatoria per Episcopum, fuit causa per ipsos auditores remissa ad iudicem competentem dicti Episcopi & noluerunt super ea cognoscere ob dictam declinatoriam, & fortassis, ut credo, erat eadem causa de qua Covar. ubi supra meminit, quia ab antiquo tractabatur super possessione in dicta cancellaria. Sed an huic laico decimas possidenti quibus est Episcopus, competet ante omnia remedium restitutorium & unde vi, vide per Covar. *lib. 1. for. dicit. c. 17. num. 6.* dubitat tamen Lafare, in *d. c. 19. num. 34. & 35.* cur scilicet tertiarum Domini, tanquam Ecclesiastici in hac parte, ex talium decimarum & fructibus sub-

diu pendant ut quotidia videmus, & respondet optime ex eo esse, quia, scilicet, fructus harum decimarum quare solvendi subditi sunt affecti, & cum primordialiter de in sua origine Ecclesiastici sint nimirum si ad quoscumque transierint cum hoc onere transiam, ut ipse ibidem latus prosequitur.

Ibi *O prescriptio immemorial.* Data scientia & patientia Regis secundum quod alibi diximus, in *lib. 4. supra* hanc scientiam requirit, & ibi, *in l. 1. in glos. fin. vers. alia vero & quinta. tit. 12. eod. lib.* diximus qualiter hoc tempore immemoriali praescribatur à Rege contra alios vero inferiores & in minori tempore imo ordinario praescribentur, ut in hac dictum est lege.

Ibi, *Que dando las pellejas y con juramento que son aquellas pellejas de los que recibieron de dieño que sean creyeros los terceros por su jura.* Cum lex ista hic exprimat nihil dubitandi locum relinquatur, an sufficiat juramentum & dictum cultodis de quo diximus in *l. 11. tit. 18. lib. 6. supra num. 11.*

TITULUS VIGESIMUS SECUNDUS.

Del Aranzel de los derechos que se deven al Rey, del almozarifazgo dal archobispado de sevilla, y obispado de Cadiz, de las mercaderias que entran y salen, y del aver de peso, y alcavala.

ET ab isto titulo usque ad finem huius libri 9. parum immorabimur: sunt enim ejus tituli deserti & faciles, & materiarum non difficilium, & in quibus praxis & experientia multum operatur, pro questionum occurrentium decisione, & qua fortassis aliquando majori deliberatione in lucem emittentur per me vel alios.

SUMMARIUM.

1. Almozarifazgo quid sit.

SOLUM ad declarationem verbi Almozarifazgo, de quo in hoc titulo & in sequentibus fit mentio, & quid sit, vide optimam legem 25. tit. 9. part. 2. & l. 3. tit. 7. part. 5. & diximus in l. 11. tit.

11. lib. 6. supra.

Ad l. 2. §. de los arneses, Allegat eam Gironada de Gabelis 7. part. 5. 2. num. 23.

In eadem. l. 5. de qualisquer cruzes.

Ibi, *Y el alcavala ha de pagar.* Contractum vidisse sententiarum asserit Lafare de *decim. vend. cap. 20. num. 71.* nisi dixeris legem hanc esse localem & alibi alia diximus.

TITULUS VIGESIMUS-QUARTVS.

De las leyes, y condiciones que se han de Guardar.

DE lege 1. tit. 24. quoad tempus in ista lege praefixum videbitur in l. fin. tit. 17. supra isto libro, majus tempus apponi, sed nostra *Decreto in Recopilacionem.* Tom. VI.

quoad tempus servanda erit, licet, quoad limitationes illius, l. fin. ipsa servanda erit, ut ibi dixi.

TITULUS VIGESIMUS-SEPTIMUS.

Del servicio, y Montazgo.

IN l. 1. tit. 27. dum ibi in subscriptione marginali dicitur, *Esta ley se declara por la ley septima de este titulo debe decirse Por la ley 12. de este titulo.*

IN LEGEM OCTAVAM.

De l. 8. titius tit. 27. meminit Girona de Gabel. 6. par. num. 31. & in proposito eius scio ad petitionem civitatum & papulorum hu-

jus Regni magnas lites versari in Regio consilio De hacenda, & quotidie expectatur determinatio, ad querelam & petitionem Regni contra hos iudices de servicio y montazgo propositam, & in propositum etiam l. 15. infra tit. 27. de qua vide Avend. cap. 4. par. num. 7. vers. mo. lib. 2. & Suarez allegacion. 17. par. penultimo. vers. neque practicus obstat, & est quali similis. l. 11. lib. 6. supra.

TITULUS TRIGESIMUS-TERTIUS.

De la Moneda Forera.

IN LEGEM TRIGESIMAM-TERTIAM.

SUMMARIUM.

1. Moneta forera ab antiquo tempore fuit cognita ubi quod hoc est tributum personale, & sic quod nobiles non solvant, perditur & non imponitur tributarius num. 2.
2. Nullus excusatur a solutione huius monete nisi nobilitate, vel famulatus alii servientis pro sua soldata ut num. 5. ubi & quod exemptio eius non censetur concessa nisi expresse dicatur.
3. Exemptio monete forera etiam si alicui concedatur nisi expresse dicatur non censetur in perpetuum concedi in casu propositum declaratur optime quidam nostra legis verba.

LN tit. 33. finalem huius lib. 9. De la moneda forera. Parum immorabimur ut finem huius libri imponamus, & sic solum notandum est, quod hinc moneta forera, & ab antiquis temporibus fuit cognita, nam (secundum Otaloram de nobilitate. 1. par. cap. 2. num. 7. & eo relato Lario de decim. vend. in prefatione num. 15. & Otalora tacito, Joan. Garfia, de nobilitate glos. 2. §. 1. num. 18.) l. fin. ff. de censibus, ibi sed tributum hic remissit capitis, & ex l. fin. C. de anno, & trib. de hac Moneta forera. videtur loqui, ut enim inquit Aulus Gellius lib. 16. no. 1. Artic. 6. 10. alius quoque census fuit, qui vitium pro capite unusquisque civis, qui bona non haberet fisco pendebat, & istius modi tributarii capite censu appellabantur, & pro capite vari, ut inquit Otalora. d. n. 7. olim solvebatur integer aureus, pro capite femine auri dimidium & appellabantur tributarii capite censu, ex eo quod propter tenuitatem rei familiaris sumptus militie, & tributum reale patrimoniorum ferre non poterant, ideo non re seu patrimonio, sed capite censabantur, & sic eodem modo, ut inquit Otalora, ubi supra num. 9. potest hodie etiam vo-

cuti tributum capitis, la moneta forera que solvitur Regibus Castellae De fisco in fine auri, ut probat l. 23. §. fin. tit. 33. dimidium auri pro quolibet capite vel domo non habita ratione ad patrimonium substantiam, sicut habetur in tribus patrimonialibus, sed ad capita vel personas, & consequenter secundum Joan. Garf. d. num. 18. & iterum in glos. 7. num. 2. & tributum personale hoc huius monete, & cum per capita sit solvenda si aliqui ob nobilitatem excusantur ab eius solutione id quod nobilitas non solvit non imponitur & aliis personis illius loci, sed perditur, quod non est in aliis tributis ordinariis, debeturque secundum supra dictos ex l. 10. in fin. tit. 18. par. 3. & ex l. 1. nostri tit. 33. & in signum domini Regalis & recognitionis legalis, prout ex exemplo cusatam Regine probat Otalora. d. num. 9. & cum habeamus pro hoc dictas leges expressas non est opus exemplis, haecque de causa nullus & excusatur ab eius solutione, nec propter etatem vel sexum, neque exempti, vel non exempti, secundum d. l. 1. nisi sit & nobilitas, ut per Garfiam ubi supra vel famulus alii servientis & pro sua soldata, ut probat text. in l. 5. fin. huius nostri tit. 33. neque censetur quis ab eius solutione liber etiam si ab aliis tributis exemptus sit, eo quod ea que solvantur in recognitionem supremi domini nisi expresse concedantur non censetur concessa, imo & quod plus est quod quavis expresse concedatur a Rege exemptio huius monete nisi expresse dicatur non censetur perpetua & exemptio, ut inquit Joan. Garf. ubi supra, de quo diximus in l. 2. n. 2. tit. 3. supra, lib. 6. quibus quidem declarabis verba legis nostrae. 1. ibi Exemptos & no exemptos, ut intelligatur de exemptis simpliciter a tributorum solutione, secus vero si expresse esset exemptas a solutione huius monete forere: nam tunc cessabit, dicta l. 1. dispositio circa tales exemptos a solutione huius monete secundum quod diximus in d. l. 1. & haec sufficiant pro declaratione huius materiae & huius libri Noni.

RECOPIACION

DEL REPORTORIO

del Quaderno de las Alcavalas.

- Primera parte, De los oficiales de rentas.
2. Parte, De las dignidades, estados, y condiciones de hombres en este Quaderno de Alcavalas contenidos.
3. Parte, De los señorios, y vassalajes aqui contenidos.
4. Parte, De los derechos, y pechos, y rentas aqui contenidos.
5. Parte, De las personas que no pueden arrendar ni ferfiadores.
6. Parte, Con que condiciones se han de arrendar estas rentas.
7. Parte, De los tiempos de los arrendamientos, y quando se han de poner estas rentas, y apregonar.
8. Parte, De las pujas quiebras, y prometidos.
9. Parte, De las diversidades de las rentas, y de como, y quando se han de dar los recudimientos.
10. Parte, De las personas francas, exemptas, y salvadas.
11. Parte, De todos los lugares exemptos, y salvados.
12. Parte, De las cosas francas exemptas y salvadas.
13. Parte, Orden de librar pleytos de Alcavalas.
14. Parte, De las penas impuestas por estas leyes del quaderno.
15. Parte, Donde se contienen algunas leyes notables y practicable.

RECOPILACION.

ENTRE las obras antiguas suelen hallarse, y se hallan algunas, que aunque por el largo tiempo parecen ser necesarias, pero reducidas a la disposición de las leyes nuevas, o nuevamente recopiladas, son de provecho y efecto: y puesto caso que estas tales algunos que escriben las suelen sacar y sacar por fuyas y nuevas, empero por ser esto cosa indecente, y que con ello el que lo haze quiere adquirir nueva honra, y quitar la al inventor antiguo de las, siempre rehuse, y he rehusado hazerlo: sino lo que es de mio dezirlo por tal, y lo que es ageno manifestarlo: añadiendo, quitando, y reduciendo lo a la disposición de las leyes nuevas, o de nuevo recopiladas. Y porque para mas breve claridad de las leyes del Quaderno de las Alcavalas halle un breve compendio, Recopilacion, y reportorio de las, le quite aqui inferir al fin deste libro Nono, allegando las leyes que en el se allegan por la orden del Quaderno antiguo de las Alcavalas, a la forma y orden de las que en esta nueva Recopilacion estan por titulos y leyes insertas en este Libro Nono: porque si aui no se allegasen por mi, fuera muy trabajoso el hallarlas conforme en el dicho Compendio se allegavan: el qual es el siguiente.

Recopilacion.

AQUI comienza un breve Compendio sobre las leyes del Quaderno de las Alcavalas, el qual se divide en dos principales Tratados: el primero es una Recopilacion de quinze pequeñas partes, segun por ellas parezera, en que se contienen todos los Officiales, Dignidades, Estados, Titulos, condiciones, Señorios, Vassallajes, Pechos, Derechos, y rentas, de que en este Quaderno se haze mencion, y las personas que no pueden arrendar ni ser fiadores, y el tiempo, y condiciones con que han de arrendar, y poner las rentas, y dar recudimientos: y las personas lugares, y casas francas, y la orden del juzgado, y las penas, y las leyes que son notables, y se platican mas communmente. El segundo es un Reportorio en que se contienen las cosas en su titulo declaradas.

PRIMERA

PRIMERA PARTE.

De los oficiales que entrevienen en las rentas Quaderno.

ABOGADO Deste officio ay titulo en el libro primero, titulo de los bozeros del fuero Real, y en la 3. partida titulo de los abogados, y en el libro 2. tit. de los abogados, en las Ordenanças reales, y en el volumen de las pragmáticas, que sunt inserta sub tit. 16. lib. 2. recop. nostra, y deste officio haze mencion la ley. 122. 124. deste quaderno de las alcavalas, que inserte sunt sub. l. 5. & 7. tit. 7. isto lib. 9. recop.

ALCALDE Deste officio ay titulo en el libro 1. titulo del officio de los alcaldes en el fuero Real, y en la 3. partida tit. de los juezes, y en el lib. 2. tit. de los alcaldes en las ordenanças reales y en el volumen de las pragmáticas, que inserte sunt in lib. 3. nostra recop. tit. 9. y deste officio hazen mencion muchas leyes deste Quaderno de las alcavalas, ve al reportorio a la parte, alcaldes.

ALCAVALERO Ve a las pragmáticas fol. 125. y al reportorio adelante a la parte alcavala.

ALGUAZIL Deste officio habla la ley 20. tit. 9. de la 2. partida, y el titulo de los alguaziles lib. 2. de las ordenanças reales, ve a las pragmáticas fol. 59. 73. que hodie apponuntur in lib. 4. nostra recop. sub tit. 23. y del haze mencion la ley 57. 130. 133. deste Quaderno de las alcavalas, inserta. l. 57. sub. l. 4. tit. 10. lib. 9. ubi novissime ejus contextura abbreviatur, & augetur, & l. 130. apponuntur sub l. 10. tit. 16. lib. 9. & l. 133. sub l. 12. tit. 7. lib. 9. & l. 139. sub legibus 11. & 12. tit. 8. lib. 9.

ALMOXARIFES Ve a la ley 25. tit. 9. de la 2. partida que dize quien sean estos oficiales, y ve al reportorio a la parte Almozarifazgo, a la quarta parte deste compendio verbo almozarifazgo.

ARRENDADORES Ve a la ley 1. tit. 8. de la 5. partida que dize quien sean estos oficiales, y dellos ay tit. en el lib. 6. tit. 4. de las ordenanças reales y en las pragmáticas fol. 129. recollecte sub tit. 11. 12. & 14. istius lib. 9. recop. nostra regia, y dellos ay dos maneras mayores, y menores, ve al reportorio a la parte arrendadores.

COGEDORES Destos officiales habla la l. 15. tit. 9. de la 2. partida, y el tit. 4. lib. 6. de las ordenanças reales, y ve la ley 4. 14. 106. & 127. de las leyes de stylo, & in tit. 14. lib. 9. recop. y dellos hazen mencion muchas leyes deste quaderno ve al reportorio, a la parte cogedores.

CONCEIOS Destos concejos habla el tit. 1. lib. 7. de las ordenanças reales, inserte in tit. 1. lib. 7. nostra recop. de los quales hazen mencion muchas leyes deste Quaderno, ve al reportorio a la parte concejos.

Acuerdo in Recopilacionem. Tom. VI.

CONTADORES Ay contadores mayores y oficiales suyos y tinientes de los quales habla el tit. 2. lib. 6. de las ordenanças reales, inserte in tit. 2. & 4. lib. 9. nostra recop. y ay otros contadores mayores y menores de cuentas, y dellos habla el tit. 3. del lib. 6. de las ordenanças reales, y ve el tit. 8. del mismo libro. inserte in tit. 1. & 5. disti lib. 9. nostra recop. y de estos ellos hazen mencion muchas leyes deste Quaderno, ve al reportorio a la parte contadores.

CORREGIDORES Destos officiales habla el tit. 16. lib. 6. de las ordenanças reales, y las pragmáticas, fol. 74. 81. 82. & in nostra recop. tit. lib. 3. de los quales hazen mencion la ley 51. 78. 88. 130. deste Quaderno, & inserte in illa l. 51. in l. 7. tit. 8. lib. 9. demptis superfluis, & l. 58. inserta est in l. 3. tit. 14. lib. 9. & l. 88. inserte in l. 4. tit. 19. lib. 9. & l. 130. inserte in l. 10. tit. 16. lib. 9.

DIPUTADOS Deste officio haze mencion la ley 44. y l. 77. deste Quaderno, & illa. 44. est l. 1. tit. 14. lib. 9. & illa 77. est l. 2. eod. tit. 14. eod. lib. 9.

ESCRIVANOS Destos officiales habla el tit. 4. lib. 1. del fuero, y el tit. 19. de la 3. partida, y el tit. 18. lib. 2. de las ordenanças reales, y la ley 18. 19. 23. 24. 26. tit. 2. lib. 6. de las ordenanças reales, y ve al tit. 18. del mismo lib. y en el volumen de las pragmáticas fol. 89. 125. 216. que hodie inserte sunt sub tit. 25. lib. 4. recop. y dellos hazen mencion muchas leyes deste Quaderno, ve al reportorio a la parte, escrivanos, y de estos escrivanos ay del numero, y de rentas, y contadores como por ellas parece.

EXECUTOR Ve a la hoja 84. en el volumen de las pragmáticas in tit. 21. lib. 4. recop. nostra inserte, y deste official haze mencion la ley 124. posita pro l. 3. cum 3. seq. tit. 7. lib. 9. nostra recop. & l. 124. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. & l. 126. posita pro l. 9. tit. 7. eod. lib. 9. & l. 130. posita pro l. 10. tit. 16. eod. lib. 9. & l. 131. posita pro l. 12. tit. 7. eod. lib. 9. & l. 135. posita pro l. 10. tit. 8. eod. lib. y ve al reportorio a la parte execucion.

FAZEDORES Ve a la ley 125. en las leyes del stylo, destes officiales haze mencion la ley 59. posita pro l. 6. tit. 12. lib. 9. recop. nostra, & l. 59. posita pro l. 16. eod. tit. 12. & eod. lib. 9. & l. 137. posita pro l. 8. tit. 7. lib. 9. y ve al reportorio a la parte fiadores, y a la parte fazedores, & l. 135. posita pro l. 20. tit. 12. & pro l. 19. tit. 16. eod. lib. 9.

FIADORES Destos habla el tit. 18. lib. 5. del fuero, y el tit. 12. de la 5. partida, y el tit. 12. lib. 5. de las ordenanças reales sub tit.

K liij 16.

RECOPILACION.

ENTRE las obras antiguas suelen hallarse, y se hallan algunas, que aunque por el largo tiempo parecen ser necesarias, pero reducidas a la disposición de las leyes nuevas, o nuevamente recopiladas, son de provecho y efecto: y puesto caso que estas tales algunos que escriben las suelen sacar y sacar por fuyas y nuevas, empero por ser esto cosa indecente, y que con ello el que lo haze quiere adquirir nueva honra, y quitar la al inventor antiguo de las, siempre rehuse, y he rehusado hazerlo: sino lo que es de mio dezirlo por tal, y lo que es ageno manifestarlo: añadiendo, quitando, y reduciendo lo a la disposición de las leyes nuevas, o de nuevo recopiladas. Y porque para mas breve claridad de las leyes del Quaderno de las Alcaualas halle un breve compendio, Recopilacion, y reportorio de las, le quite aqui inferir al fin deste libro Nono, allegando las leyes que en el se allegan por la orden del Quaderno antiguo de las Alcaualas, a la forma y orden de las que en esta nueva Recopilacion estan por titulos y leyes insertas en este Libro Nono: porque si aqui no se allegasen por mi, fuera muy trabajoso el hallarlas conforme en el dicho Compendio se allegavan: el qual es el siguiente.

Recopilacion.

AQUI comienza un breve Compendio sobre las leyes del Quaderno de las Alcaualas, el qual se divide en dos principales Tratados: el primero es una Recopilacion de quinze pequeñas partes, segun por ellas parezera, en que se contienen todos los Officiales, Dignidades, Estados, Titulos, condiciones, Señorios, Vassallajes, Pechos, Derechos, y rentas, de que en este Quaderno se haze mencion, y las personas que no pueden arrendar ni ser fiadores, y el tiempo, y condiciones con que han de arrendar, y poner las rentas, y dar recudimientos: y las personas lugares, y casas francas, y la orden del juzgado, y las penas, y las leyes que son notables, y se platican mas communmente. El segundo es un Reportorio en que se contienen las cosas en su titulo declaradas.

PRIMERA

PRIMERA PARTE.

De los oficiales que entrevienen en las rentas Quaderno.

ABOGADO Deste officio ay titulo en el libro primero, titulo de los bozeros del fuero Real, y en la 3. partida titulo de los abogados, y en el libro 2. tit. de los abogados, en las Ordenanças reales, y en el volumen de las pragmáticas, que sunt inserta sub tit. 16. lib. 2. recop. nostra, y deste officio haze mencion la ley. 122. 124. deste quaderno de las alcavalas, que inserte sunt sub. l. 5. & 7. tit. 7. isto lib. 9. recop.

ALCALDE Deste officio ay titulo en el libro 1. titulo del officio de los alcaldes en el fuero Real, y en la 3. partida tit. de los juezes, y en el lib. 2. tit. de los alcaldes en las ordenanças reales y en el volumen de las pragmáticas, que inserte sunt in lib. 3. nostra recop. tit. 9. y deste officio hazen mencion muchas leyes deste Quaderno de las alcavalas, ve al reportorio a la parte, alcaldes.

ALCAVALERO Ve a las pragmáticas fol. 125. y al reportorio adelante a la parte alcavala.

ALGUAZIL Deste officio habla la ley 20. tit. 9. de la 2. partida, y el titulo de los alguaziles lib. 2. de las ordenanças reales, ve a las pragmáticas fol. 59. 73. que hodie apponuntur in lib. 4. nostra recop. sub tit. 23. y del haze mencion la ley 57. 130. 133. deste Quaderno de las alcavalas, inserta. l. 57. sub. l. 4. tit. 10. lib. 9. ubi novissime ejus contextura abbreviatur, & augetur, & l. 130. apponuntur sub l. 10. tit. 16. lib. 9. & l. 133. sub l. 12. tit. 7. lib. 9. & l. 139. sub legibus 11. & 12. tit. 8. lib. 9.

ALMOXARIFES Ve a la ley 25. tit. 9. de la 2. partida que dize quien sean estos oficiales, y ve al reportorio a la parte Almozarifazgo, a la quarta parte deste compendio verbo almozarifazgo.

ARRENDADORES Ve a la ley 1. tit. 8. de la 5. partida que dize quien sean estos oficiales, y dellos ay tit. en el lib. 6. tit. 4. de las ordenanças reales y en las pragmáticas fol. 129. recollecte sub tit. 11. 12. & 14. istius lib. 9. recop. nostra regia, y dellos ay dos maneras mayores, y menores, ve al reportorio a la parte arrendadores.

COGEDORES Destos officiales habla la l. 15. tit. 9. de la 2. partida, y el tit. 4. lib. 6. de las ordenanças reales, y ve la ley 4. 14. 106. & 127. de las leyes de stylo, & in tit. 14. lib. 9. recop. y dellos hazen mencion muchas leyes deste quaderno ve al reportorio, a la parte cogedores.

CONCEIOS Destos concejos habla el tit. 1. lib. 7. de las ordenanças reales, inserte in tit. 1. lib. 7. nostra recop. de los quales hazen mencion muchas leyes deste Quaderno, ve al reportorio a la parte concejos.

Acuerdo in Recopilacionem. Tom. VI.

CONTADORES Ay contadores mayores y oficiales suyos y tinientes de los quales habla el tit. 2. lib. 6. de las ordenanças reales, inserte in tit. 2. & 4. lib. 9. nostra recop. y ay otros contadores mayores y menores de cuentas, y dellos habla el tit. 3. del lib. 6. de las ordenanças reales, y ve el tit. 8. del mismo libro. inserte in tit. 1. & 5. disti lib. 9. nostra recop. y de estos ellos hazen mencion muchas leyes deste Quaderno, ve al reportorio a la parte contadores.

CORREGIDORES Destos officiales habla el tit. 16. lib. 6. de las ordenanças reales, y las pragmáticas, fol. 74. 81. 82. & in nostra recop. tit. lib. 3. de los quales hazen mencion la ley 51. 78. 88. 130. deste Quaderno, & inserte in illa l. 51. in l. 7. tit. 8. lib. 9. demptis superfluis, & l. 58. inserta est in l. 3. tit. 14. lib. 9. & l. 88. inserte in l. 4. tit. 19. lib. 9. & l. 130. inserte in l. 10. tit. 16. lib. 9.

DIPUTADOS Deste officio haze mencion la ley 44. y l. 77. deste Quaderno, & illa. 44. est l. 1. tit. 14. lib. 9. & illa 77. est l. 2. eod. tit. 14. eod. lib. 9.

ESCRIVANOS Destos officiales habla el tit. 4. lib. 1. del fuero, y el tit. 19. de la 3. partida, y el tit. 18. lib. 2. de las ordenanças reales, y la ley 18. 19. 23. 24. 26. tit. 2. lib. 6. de las ordenanças reales, y ve al tit. 18. del mismo lib. y en el volumen de las pragmáticas fol. 89. 118. 216. que hodie inserte sunt sub tit. 25. lib. 4. recop. y dellos hazen mencion muchas leyes deste Quaderno, ve al reportorio a la parte, escrivanos, y de estos escrivanos ay del numero, y de rentas, y contadores como por ellas parece.

EXECUTOR Ve a la hoja 84. en el volumen de las pragmáticas in tit. 21. lib. 4. recop. nostra inserte, y deste official haze mencion la ley 124. posita pro l. 3. cum 3. seq. tit. 7. lib. 9. nostra recop. & l. 124. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. & l. 126. posita pro l. 9. tit. 7. eod. lib. 9. & l. 130. posita pro l. 10. tit. 16. eod. lib. 9. & l. 131. posita pro l. 11. tit. 7. eod. lib. 9. & l. 135. posita pro l. 10. tit. 8. eod. lib. y ve al reportorio a la parte execucion.

FAZEDORES Ve a la ley 125. en las leyes del stylo, destes officiales haze mencion la ley 39. posita pro l. 6. tit. 12. lib. 9. recop. nostra, & l. 39. posita pro l. 16. eod. tit. 12. & eod. lib. 9. & l. 137. posita pro l. 8. tit. 7. lib. 9. y ve al reportorio a la parte fiadores, y a la parte fazedores, & l. 135. posita pro l. 20. tit. 12. & pro l. 19. tit. 16. eod. lib. 9.

FIADORES Destos habla el tit. 18. lib. 3. del fuero, y el tit. 12. de la 5. partida, y el tit. 11. lib. 5. de las ordenanças reales sub tit.

K liij 16.

16. lib. 5. noſtra recop. inferus, y dellos haze mencion la ley 57. poſita pro l. 4. tit. 10. lib. 9. noſtra recop. & l. 60. poſita pro l. 18. tit. 11. eod. lib. 9. que loquitur in conductore de por mayor, & in de por menor. l. 7. tit. 12. eod. lib. 9. & l. 64. poſita pro l. 7. tit. 11. & l. 8. tit. 12. eodem lib. 9. & l. 70. poſita pro l. 26. tit. 11. eodem lib. 9. & l. 76. poſita pro l. 11. tit. 13. eod. lib. 9. & l. 80. poſita pro l. 7. tit. 14. eod. lib. 9. & l. 130. poſita pro l. 10. tit. 16. eod. lib. 9. & l. 133. poſita pro l. 12. tit. 7. eod. lib. 7. & l. 155. poſita pro l. 20. tit. 11. & l. 159. tit. 16. eod. lib. 9. y ve al repertorio, fianças y fiadores.

FIELES Deſtos oficiales habla el tit. 4. lib. 6. de las ordenanças reales, poſtro ſub tit. 14. lib. 9. noſtra recopilationis de los quales haze mencion muchas leyes deſte Quaderno, ve al repertorio a la parte fieles, y ſiſdad.

FISCAL Deſte officio ay el tit. 12. lib. 2. de las ordenanças reales, inferro ſub tit. 13. lib. 2. noſtra recopilationis, y del haze mencion la ley 15. deſte Quaderno poſita pro l. 17. tit. 18. lib. 9. recop. que quidem licet in contextura antiqua de hoc nomine mentio heret, in nova vero ſub dicta 17. inferro nulla mentio fit.

GUARDAS Ve la ley 130. en las leyes del ſtylo, y la ley 5. 28. 29. 35. 39. titulo 9. libro 6. de las ordenanças reales, de quibus in l. 9. 16. 30. 31. 33. 35. 36. & in aliis legibus tit. 18. lib. 6. noſtra recop. mentio fit, de las quales guardas en eſte Quaderno de Alcaualas haze tambien mencion la ley 83. poſita pro l. 9. tit. 14. lib. 9. noſtra recop. & l. 9. poſita pro l. 9. tit. 19. eod. lib. 9. & l. 93. poſita pro l. 12. tit. 19. eod. lib. 9. & l. 97. poſita pro l. 14. tit. 19. eod. lib. 9. & l. 109. poſita pro l. 19. eod. tit. 19. & eod. lib. 9. & l. 130 poſita pro l. 22. eod. tit. 19. & eod. lib. 9.

JUEZES Deſtos oficiales ay ordinarios, y de Rentas y de ſacas, ut arriba a la parte alcaide, de los quales haze mencion muchas leyes deſte Quaderno, ve al repertorio a las partes, juezes juſticias, alcaides.

JURADOS Ve a la ley 23. tit. 1. lib. 7. de las ordenanças reales, que inferitur in l. 10. tit. 1. lib. 7. noſtra recopil. deſtos oficiales, haze mencion la ley 44. poſita pro l. 1. tit. 14. lib. 9. recop. Regie & l. 57. poſita pro l. 4. tit. 10. eod. libro nono, & l. 59. poſita pro l. 6. tit. 12. eod. lib. 9.

LETRADOS Ve atras a la parte abogados, deſte officio haze mencion la ley 57. poſita pro l. 4. tit. 10. lib. 9. y la ley 114. poſita pro l. 7. tit. 7. eod. lib. 9. & vide l. 13. tit. 1. partida 6.

LIMOSNERO Deſte officio haze mencion, la ley 53. deſte Quaderno, poſita pro l. 5. tit. 11. lib. 9. recop. noſtra Regia.

MERINO Ve a la ley 23. tit. 9. partida. 2. que declara quien es eſte officio y que cargo tiene, y del habla el titulo 13. lib. 1. de las ordenanças reales poſtro ſub tit. 4. lib. 3. noſtra recop. Regie, y ve atras a la parte alguazil, del haze mencion la ley 57. poſita pro l. 4. tit. 10. lib. 9. recop. & l. 130. poſita pro l. 10. tit. 16. eodem lib. 9. & l. 133. poſita pro l. 12. tit. 7. eod. lib. 9.

NOTARIO Ve atras a la parte ſcrivanos Deſte officio haze mencion la ley 121. poſita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. recop. & l. 129. poſita pro l. 19. tit. 17. eodem libro nono & l. 130. poſita pro l. 10. tit. 16. eod. lib. & l. 132. quam nondum reperi transcriptam in noſtro libro nono dicte recopilationis eo quod data eſt alia forma procedendi ſuper ibidem contentis.

OFFICIALES Deſte nombre general de los particulares oficiales hablan muchos titulos y leyes principalmente el tit. 7. lib. 1. del fuero, y el tit. 9. de la ſegunda partida, y el tit. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. y caſi por todo el lib. 2. de las ordenanças reales y el tit. 2. 3. 4. 8. lib. 6. de las dichas ordenanças, y ve a las pragmatias folio 86. 89. 133. & 135. que inferuntur ſub lib. 2. & 3. hujus noſtra recop. Regie, y deſtos oficiales haze mencion muchas leyes deſte Quaderno, ve al repertorio a la parte oficiales, y por toda eſta primera parte.

OYDORES Deſtos oficiales habla tit. 4. lib. 2. de las ordenanças reales, y la ley 16. tit. 18. part. tercera y las pragmatias fol. 56. & 59. & in lib. 2. hujus noſtra Regie recop. y en eſte Quaderno haze dellos mencion la ley 57. poſita pro l. 4. tit. 10. lib. 9. noſtra recop. y la ley 131. quam ut jam diximus nondum reperi in noſtra recop. transcriptam.

PREGONEROS Deſtos oficiales habla la ley 1. tit. 7. de la tercera partida, y la ley 3. tit. 1. lib. 6. y la ley 39. tit. 14. lib. 2. y la ley fin. tit. 20. de las ordenanças reales, y en eſte Quaderno la ley 39. poſita pro l. 11. tit. 9. lib. 9. recop. y la l. 47. poſita pro l. 12. tit. 11. eod. lib. 9. & l. 53. poſita pro l. 4. tit. 11. eod. lib. 9. & l. 64. poſita pro l. 11. tit. 12. eod. lib. 9. & l. 74. poſita pro l. 24. tit. 11. eodem lib. 9. & l. 76. poſita pro l. 10. tit. 13. eod. lib. 9. **PROCURADOR** Deſte officio habla el tit. 10. lib. 1. del Fuero Real, y el tit. 5. de la 3. partida, y ve a las pragmatias fol. 69. y del haze mencion la ley 121. deſte Quaderno, poſita pro l. 4. tit. 7. libro nono recop.

RECAUDADORES Deſtos oficiales habla el tit. 4. lib. 6. de las ordenanças reales, cuyas leyes eſtan inferas en el lib. 9. de las recop. Real y en eſte Quaderno muchas leyes haze mencion dellos, ve al repertorio a la parte, recaudadores, y recaudar.

RECEPTORES Deſtos oficiales habla la ley 188. del ſtylo, y la ley 3. tit. 6. lib. 2. de las ordenanças reales y la ley 15. en las leyes de Madrid en el volumen de las pragmatias y en el miſmo volumen en las hojas 36. en el fin, inferre ſub tit. 14. & 12. lib. 2. recop. Regie, y en eſte Quaderno haze dellos mencion la ley 1. poſita pro l. 1. tit. 16. lib. 9. recop. & 67. poſita pro l. 5. tit. 18. lib. 9. recop. & l. 44. poſita pro l. 1. tit. 14. eod. lib. 9. & l. 57. poſita pro l. 4. tit. 10. eod. lib. 4. que in aliquibus abbreviatur & in aliis ibidem augetur, & l. 64. poſita pro l. 8. & 10. tit. 12. eod. lib. 9. & l. 65. poſita pro l. 19. tit. 11. & l. 12. tit. 12. eod. lib. 9. & l. 83. poſita pro l. 9. tit. 14. eod. lib. 9. & l. 112. poſita pro l. 26. tit. 19. eod. lib. 9. & l. 135. poſita pro l. 20. & 21. tit. 11. & l. 139. tit. 16. eod. lib. 9. y ve al repertorio a la parte recibir & l. 76. poſita pro l. 15. tit. 13. eod. lib. 9.

REGIDO.

REGIDORES Deſtos oficiales habla el tit. 2. lib. 7. de las ordenanças reales, y las pragmatias folio 84. & in titulo lib. 7. noſtra recopil. y de ellos haze mencion muchas leyes deſte Quaderno, ve al repertorio a la parte Regidores.

SECRETARIO Deſte officio habla el tit. 9. lib. 2. de las ordenanças reales, & in tit. 18. lib. 2. noſtra recop. y en eſte Quaderno ſe haze del mencion en la ley 57. poſita pro l. 4. tit. 10. lib. 9. recopil. & l. 76. Poſita pro l. 7. tit. 13. eod. lib. 9.

TENIENTE Eſte es nombre general que ſe pone para ſignificar a quelque eſta en lugar de qualquiera de todos los oficiales o los mas de los pueſtos aqui en eſta. 1. parte, del haze mencion muchas leyes deſte Quaderno, ve al reperto-

rio a la parte, teniente.

TESOREROS Deſtos oficiales habla el tit. 4. lib. 6. de las ordenanças reales, y en el lib. 9. de la recopilacion, y dellos haze mencion eſte Quaderno la ley 1. poſita pro l. 1. tit. 16. lib. 9. recopil. & l. 7. poſita pro l. 5. tit. 18. eodem lib. 9. & l. 130. poſita pro l. 10. tit. 16. eodem lib. 9. ubi non ſic hodie mentio de theſaurarius, quia alio ordine fuit tranſlata.

BALLESTEROS Deſtos haze mencion el tit. 20. lib. 2. de las ordenanças reales & in tit. 15. lib. 6. recopila. Regie, & l. 5. tit. 4. lib. 6. ejuſdem recopil. y en eſte quaderno, en la ley 4. poſita pro l. 1. tit. 18. lib. 9. recop. & l. 133. poſita pro l. 13. tit. 7. eodem lib. 9.

SEGUNDA PARTE

de las dignidades, eſtados, Titulos, y condiciones, y leyes de los hombres en eſte Quaderno contenidos.

ABBADES Deſta dignidad y prelatia habla la ley. 25. & 24. tit. 5. 1. partida, y la ley 20. tit. 6. de la miſma partida; y la l. 2. 16. 19. 20. 22. y ſi. tit. 7. de la miſma partida, y la ley. 5. tit. 3. lib. 1. de las ordenanças reales, y ve al repor. a la parte abadengo, abadia.

ALCALDES Deſtos Alcaides haze mencion muchas leyes del tit. 18. part. 2. en eſpecial la ley 6. 7. del tit. 7. lib. 4. y la ley fin. tit. 16. lib. 2. de las ordenanças reales ſub tit. 5. lib. 6. noſtra recop. y ve al repertorio a la parte Alcaides.

ALMIRANTE Deſte titulo y dignidad habla largamente la ley 24. tit. 9. de la 2. partida, y la ley 3. tit. 24. ea. part. 2. ve al repertorio palabra, Almirante.

ARC.OBISPOS Deſtos preladados habla la ley 15. tit. 5. 1. partida, ve al repertorio a la palabra, Arceobispo.

ARCEDIANO Deſta dignidad habla la ley. 4. tit. 6. part. 1. ve al repertorio a la parte Arcedianagos.

CAVALLEROS Deſte eſtado de hombres haze mencion todo el tit. 12. de la 2. partida y la ley fin. tit. 9. part. 2. & tit. 1. lib. 6. noſtra recopil. y la ley 86. y 107. del ſtylo, y el tit. 1. lib. 4. de las ordenanças reales, ve al repertorio, a la palabra cavalleros.

CLERIGOS Deſte eſtado de hombres habla todo el tit. 6. de la primera partida, y el tit. 3. libro 1. de las ordenanças reales, y ve a las pragmatias fol. 18. 19. 127. poſitas in tit. 3. lib. 1. noſtra recopil. y ve al repertorio a la palabra, Clerigos.

COMENDADORES Deſtos hacen mencion algunas leyes del tit. fin. del libro 4. de las ordenanças reales, y la ley 6. tit. 1. lib. 6. de las dichas ordenanças, & in l. ti. libro 3. recopil. noſtra, ve al repertorio a eſta palabra, Comendadores porque algunas leyes deſte Quaderno haze mencion dellos como ay veras.

CONDES Deſte titulo, y dignidad haze mencion y dize quien ſon la ley 11. tit. 1. de

la 2. partida, y la ley fin. tit. 14. part. 4. y del hablan haziendo mencion algunas leyes deſte Quaderno, ve al repertorio a la palabra, Condes.

DONZELLAS Deſte nombre de mugeres o hembras haze mencion pocas leyes del Reyno declarando quien ſon en nueſtro propoſito, ve a la ley 3. tit. 11. de la 2. partida, y a la ley 7. tit. 6. de las ordenanças reales, & in l. 4. tit. 20. lib. 6. noſtra recopil. y ve al repertorio, a la palabra, Donzellas, y al capitulo ſiguiente.

DÜENNAS Ve a la ley. 3. tit. 14. de la 2. partida, y a la ley. 11. tit. 15. p. 6. y la ley 7. tit. 6. lib. 6. de las ordenanças reales, y ve al repertorio, a la palabra, Düennas.

DUQUES Deſte titulo y dignidad, haze mencion diziendo quien ſon la ley. 11. tit. 2. de la 2. partida, & l. 16. tit. 9. ea. part. & lev. 25. tit. 5. lib. 6. recop. del qual hablan algunas leyes deſte Quaderno, ve al repertorio, a la palabra Duques.

ECCLESIASTICOS De los particulares deſte nombre general, habla el tit. 5. 6. 7. de la 1. partida, y el tit. 5. 7. 8. lib. 1. de las ordenanças reales, & tit. 3. lib. 3. noſtra recop. ve al repertorio, a Eccleſiaſticos.

EMPAREADAS ve la ley. 2. 2. tit. 12. de la 1. partida, y la ley. 29. deſte Quaderno, poſita pro l. 30. tit. 18. lib. 9. recopila.

ESDUDEROS Deſtos habla la ley. 133. tit. 21. part. 2. y la ley 2. tit. 1. y la ley. 9. tit. 4. lib. 4. de las ordenanças reales, & l. 8. tit. 3. lib. 6. noſtra recopila. & l. 25. tit. 5. eodem lib. 6. recopilatio, y ve al repertorio a la palabra, eſtuderos.

FIOSDALGO Deſta diferencia de eſtado de hombres, haze mencion el titulo de los rreptos, del fuero, y titulo de los rreptos en la 7. partida, y ve a un repertorio que yo haze de las leyes del ſtylo a la parte ſijodalgo, y a la parte, rrepto, y a las pragmatias a la hoja. 226. halla 231. y al titulo ſecundo, libro

quarto,

quarto, de las ordenanças reales, y al título fecondo, libro fecho. fuprà hujas noſtra recopilacionis, & título de los rreptos libro octavo, eſuſilem recopilacionis, y ve al repertorio, a la parte ſijodalgo.

FRAYLES Ve al tit. 7. de la 1. partida, y a la ley 6. del eſtlyo. y a la ley 19. tit. 4. lib. 4. de las ordenanças reales, que eſt. l. tit. 14. lib. 6. noſtra recop. y ve al repertorio verbo, Frayles.

GRANDES Del Reyno, ve a la ley 11. 12. 13. tit. 1. de la 2. partida y a la ley 6. tit. 9. de la miſma partida, y a la ley 10. tit. 12. 13. tit. 25. de la miſma partida, y ve al repertorio, a eſta palabra, Grandes.

INFANTES Ve al tit. 3. del lib. 1. del fuero Real, y al tit. 7. 14. de la 2. partida, que hablan deſtos hijos del Rey, y a todo el tit. 2. lib. 2. de las ordenanças reales, & in tit. 3. lib. 2. noſtra rec. y ve al repertorio a la palabra, Infantes.

JUDIOS Deſta ley de genias habla el tit. 2. lib. 4. del fuero, el tit. 24. 7. part. y ve al repertorio de las leyes del eſtlyo a la parte Judios, y ve a las premiticas, a la hoja 4. 11. 12. 125. y el tit. 4. lib. 8. de las ordenanças reales, y al título de los Judios, libro 8. noſtra recopilacionis, y ve al repertorio a la palabra Judios.

JURADOS Deſtos oficiales hablamos arriba en la 1. parte.

LABRADORES Ve a la ley 3. tit. 19. lib. 3. del fuero y la ley 18. tit. 4. lib. 4. del miſmo fuero, y a la ley 4. tit. 13. part. 3. y a la ley 5. tit. 20. part. 2. & in prim. tit. 21. & in l. 6. tit. 14. part. 3. y a la ley 3. tit. 6. lib. 4. de las ordenanças reales, y la ley 7. 8. tit. 11. eod. lib. 4. & in l. 2. tit. 14. lib. 7. noſtra recopilacionis, in l. 8. tit. 3. lib. 6. eſuſdem recopill. & l. 23. de la hermandad poſta pro l. 25. tit. 13. lib. 8. recopilacionis, & l. 5. & 6. tit. 17. lib. 5. de la recopilacion, y la pragmática nueva de los labradores Matrici facta per Philippum Secundum Regem noſtrum anno 1194. ve al repertorio a la palabra, labradores.

LEGOS Deſte eſtado de gentes ay texto en la ley 11. tit. 7. pag. 1. y otras muchas leyes en el tit. 3. del lib. 1. de las ordenanças reales, & in l. 10. tit. 1. lib. 4. noſtra recop. y a la ley 104. 118. 123. del eſtlyo, y a las pragmáticas a fol. 17. y ve al repertorio a la parte, legos.

MAESTRES De las ordenes, Deſta dignidad y a nueſtro propoſito habla la ley 7. tit. 6. lib. 6. de las ordenanças reales, ve al repertorio a la palabra Maestres de ordenes.

MAESTRES De navios, Deſte nombre de cargo y oficio entre los marineros no ay quien hable diziendo quien ſean, mas ve a la ley 24. tit. 9. y al tit. 24. de la 2. partida, & reperio etiam. l. 4. 8. & 9. tit. 9. part. 5. y ve a las prag-

TERCERA PARTE de los ſenorios, y vaſſalajes en eſte Quaderno de las Alcaualas contenidos.

PRIMERAMENTE Para ſaber quantas maneras ſon de ſenorio, y vaſſallaje, ve a la ley 2. tit. 25. partida, 1.

maticas fol. 106. cum 3. ſequentibus y al repertorio, Maestres.

MARQUÉSSES Deſte título, y dignidad haze mencion y dice quien ſon la ley 11. título primero de la 2. partida, y ve al repertorio a Marqueses.

MOROS De los que biven debuxo deſta beſtial creencia habla el tit. 25. de la 7. partida, y el tit. 3. lib. 8. de las ordenanças reales poſto ſub título de los Judios y Moros lib. 8. noſtra recop. y ve al repertorio a, Moros.

OBISPOS Deſtos prelados hablan muchas leyes del tit. 5. partida, 1. declarando quien ſon y que lugar tienen y como ſon elegidos y del tit. 3. lib. 1. de las ordenanças reales, y del tit. 3. lib. 7. noſtra recop. ve al repertorio Obispados.

PRELADOS Deſte nombre general habla todo el tit. 5. de la 1. partida, y los títulos de la palabra precedente, y ve al repertorio a la palabra, prelados.

PRINCIPE Deſte titu. habla el tit. 3. lib. 1. del fuero Real y la ley 15. tit. 1. y el tit. 7. 14. part. 1. y el tit. 2. lib. 2. de las ordenanças reales, y ve al repertorio principe.

PRIORES Deſtos prelados hazen mencion muchas leyes, del tit. 7. part. 1. mayormente deſde la ley 16. adelante, & l. 3. tit. 6. part. 1. y la ley 7. tit. 6. lib. 6. de las ordenanças reales, y en el título del Prior y conſules, del lib. 3. de la nueſtra recopilacion, y ve al repertorio Priors.

RICOS Hombres, deſtos cavalleros que ſean y porque ſe llamen aſi ve a la ley 6. tit. 9. part. 2. y a la ley 10. 11. 12. 13. tit. 25. part. 4. y a la ley 7. tit. 6. lib. 6. en las ordenanças reales, y ve al repertorio a ricos hombres.

REGIDORES De eſtos regidores dixen arriba en la prima parte en la letra R.

REY Deſta dignidad habla el tit. 1. del lib. 1. del fuero Real, y caſi todos los títulos de la 2. partida, y el tit. 1. del lib. 2. de las ordenanças reales, & in tit. 1. lib. 2. noſtra recop. y ve al repertorio a Rey, y Reyna.

REYNA Deſta dignidad ve al repertorio a la palabra Rey, y en el verbo precedente.

SEGLARES Ve a la ley 10. tit. 7. part. 1. y al repertorio a la palabra, ſeglares.

VASSALLOS De los quales habla el tit. 13. lib. 3. del fuero Real y el tit. 25. part. 4. y el tit. 3. lib. 4. de las ordenanças reales, & tit. 4. lib. 6. noſtra recop. y ve al repertorio, a vaſſallos.

CHRISTIANOS De los que viven debuxo deſta ſanctiſſima ley de gracia habla el tit. 1. lib. 1. del fuero, y el tit. 3. 4. de la 1. partida, y el tit. 1. lib. 1. de las ordenanças reales, & tit. 1. lib. 1. noſtra recop. y ve al repertorio, a Chriſtiano.

ABBADIA Deſte ſenorio o prelacia, y ve otras a la 2. parte a la palabra, Abades, y a el capítulo que ſe ſigue, y al repertorio.

ABBADENGO

ABBADENGO Ve al capítulo precedente y a la ley 23. del ſtlyo. y a muchas leyes del tit. ſin lib. 4. de las ordenanças reales, & in tit. 3. lib. 6. noſtra recop. & ve al repertorio abbadengo.

ALCALDES Deſte cargo y encomienda ve atras a la 2. p. verb. alcaides.

ARCEDIANA ZGO Deſta dignidad o ſenorio ve atras. a la 2. parte palabra arcedianos.

ARZOBISPADOS Deſte ſenorio ve atras. 2. parte a la parte arzobispos.

BEHETRIA Deſta manera de ſenorio habla la ley 3. tit. 25. de la 4. partida, diziendo que ſea y la ley 23. tit. 1. ſtlyo. y muchas leyes del tit. ſi. lib. 4. de las ordenanças reales transcriptas in tit. 3. lib. 6. noſtra Recopilacionis, y ve al repertorio, a behetria.

ENCOMIENDAS Ve atras a la 2. parte, a la palabra Comendadores y a la ley 5. tit. ſi. lib. 4. de las ordenanças reales que eſt. 5. tit. 3. lib. 6. noſtra recop.

MAESTRAZGOS Deſte ſenorio y vaſſallaje, ve atras a la ſegunda parte, verbo, Maestres de ordenes.

MERINDADES Ve atras a la 2. parte a la palabra Merino, y a muchas leyes del tit. ſi. lib. 4. de las ordenanças reales, y a las pragmáticas. f. l. 83.

OBISPADOS Deſte ſenorio y juſdiction, ve atras a la 2. parte verbo Obispos.

ORDENES De atras a la 2. parte verbo, Maestres de ordenes y ve a las pragmáticas. f. 73.

PRIORAZGOS Ve a la 2. part. verbo, Priors, y al capítulo precedente.

REALANGO Ve a la ley ſegunda tit. 25. par. 4. y a la ley 23. tit. 1. ſtlyo. y al tit. ſi. lib. 4. de las ordenanças reales; y al tit. 1. lib. 3. ibidem: Y a las pragmáticas. fol. 98. y ve al repertorio a Realengo.

REYNO Ve al capítulo precedente, y a los mas títulos de la ſegunda partida, y a las pragmáticas. fol. 120. 129. 184. y ve al repertorio.

SACADAS Sacadas deſta manera de ſenorio y vaſſallaje, ve al primer capítulo de la letra precedente, principalmente a las pragmáticas fol. 98. y al repertorio, verbo, Sacadas.

SEÑORIOS Ve a la ley ſegunda tit. 25. de la quarta partida, y al tit. ſi. lib. 4. de las ordenanças reales, y ve a la letra precedente a la palabra Reyno, y al repertorio a ſenorios.

SOLARIEGOS Que manera de ſenorio ſea eſte, dize lo la ley ſegunda tit. 25. de la quarta partida, y al tit. 4. lib. 4. de las ordenanças reales y en el tit. 3. y 4. del lib. 6. ſupra. ay de eſto leyes: y al repertorio, verbo, Solariegos.

VASSALLAIE Ve a todo el tit. 13. lib. 3. del fuero Real, y al tit. 25. de la quarta partida, y al repertorio a Vaſſallos.

QUARTA PARTE de los derechos, y Pechos, y Rentas que ſe contienen en las leyes deſte Quaderno.

ALCAVALA Deſte derecho Real habla la ley doze. 16. tit. 1. y la ley 4. 18. tit. 4. y la ley ſegunda tit. 7. lib. 6. de las ordenanças Reales, ve al repertorio, Alcavala.

ALMOXARIFAZGO Deſte derecho ve ala primera parte deſta obra, a la parte Almozarifes: y ve a la ley 13. tit. 1. 6. de las ordenanças reales y a la ley 10. tit. 6. del miſmo libro: y a la ley 3. tit. 1. del miſmo libro.

CONTRIBUCION Deſte derecho ve a la ley 15. tit. 4. lib. 4. de las ordenanças reales; y a las pragmáticas fol. 122. y a la ley 28. y deſde ella haſta el cabo en el Quaderno de la hermandad, ſub tit. 13. lib. 8. noſtra recopillat. y ve al repertorio, a la palabra Contribucion.

DERECHOS Deſte nombre general hablan muchas leyes del tit. 16. 10. lib. 6. de las ordenanças Reales, y en muchos títulos de la recopilacion Real, y ve al repertorio a derechos.

DIEZMOS Deſte derecho habla el tit. 20. de la 1. partida, y el tit. 5. lib. 1. de las ordenanças Reales, in tit. de los diezmos lib. 1. noſtra recop. y ve a la pragmat. fol. 113. 15. y al repertorio, a diezmos.

IMPOSICIONES Ve al titu. 10. del lib. 6. y a la ley 16. 17. 18. tit. 1. lib. 7. de las ordenanças reales, & tit. 11. lib. 6. noſtra recopillat.

MONEDAS Ve a la ley 2. tit. 1. y a la ley 21. tit. 13. y a la ley 5. tit. 13. en la 2. partida, y a la ley 9. tit. 4. de la 5. p. y a la ley 9. tit. 7. de la 7. par. 10. tit. 18. p. 3. y al tit. 4. lib. 4. y al tit.

6. 10. lib. 6. y a la ley 26. tit. 1. lib. 7. de las ordenanças reales que eſta poſto deſde el tit. 20. & a 1. lib. 1. noſtra recop. y ve al repert. a monedas.

MONTAZGO Ve a la ley 13. & ſi. titu. 10. lib. 6. de las ordenanças Reales poſto in tit. de ſervicio, y montazgo lib. 9. noſtra recop. y al repertorio palabra, montazgo.

PEDIDOS Ve al titu. 6. 10. lib. 6. de las ordenanças Reales, ſub tit. 13. lib. 6. noſtra recop. y ve a la letra precedente, y al repertorio, a pedidos.

PECHOS Ve al tit. 4. lib. 6. de las ordenanças reales, ſub tit. 14. lib. 6. noſtra recopill. 7. en eſta. 4. part. a la palabra, derechos y a las pragmáticas, fol. 91. y al repertorio, a pechos.

PUESTOS Y PORTAZGOS Ve a la ley 6. tit. 28. de la 3. partida. & l. 5. tit. 7. par. 5. & l. 8. tit. 13. part. 7. y al tit. 10. lib. 6. de las ordenanças Reales ſub titu. 11. lib. 6. noſtra recopill. y a las pragmáticas, fol. 21. 231. 193. y al repert. a puestos.

RENTAS Ve al tit. 6. lib. 6. de las ordenanças reales, y a las prag. fol. 124. 126. y la ley 6. tit. 18. par. 3. Y al tit. 8. lib. 6. noſtra recopilla. y al repertorio, verbo, Rentas.

SALINAS Ve a la ley 6. tit. 18. de la 3. partida; y a la ley 8. tit. 1. lib. 6. de las ordenanças reales, y a las pragmáticas, fol. 105. poſtuz pro l. 2. tit. 13. lib. 6. noſtra recopill. 7. al repertorio, a ſalinas.

SERVICIO Ve atras en eſta. 4. parte a la palabra,

labra, Montazgo, y al reportorio, a servicio.

S I S A S Ve atrás en esta. 4. parte a la palabra, derechos e imposiciones, y rentas, y al reportorio a la palabra, fías, & l. 16. tit. 8. lib. 9. noítra recopilación.

T E R C I A S Dests derechos hablatodó el tit. 5. lib. 6. de las ordenanças reales, positus sub

tit. 2. lib. 9. noítra recop. y ve al reportorio a tercias.

T R I B U T O S Dests derechos habla el tit. 10. de las ordenanças reales, y la ley. 2. del tit. 5. de la 1. partida, & l. 8. tit. 33. part. 1. & tit. 11. lib. 6. noítra recop. 7. ve al reportorio, a tributos.

QUINTA PARTE

en que se contienen las personas que no pueden arrendar ni ser fiadores de los arrendadores.

N O Pueden ser arrendadores los que no son conocidos, y abonados salvo en cierta manera. l. 4. deste Quaderno de las alcavalas. posita pro. l. 16. tit. 11. lib. 9. noítra recop.

N O Pueden ser arrendadores los que después de aver puesto la renta no dieren hadores baltantes. l. 47. deste Quaderno posita pro. l. 7. tit. 11. lib. 9. noítra recop.

N O Pueden ser arrendadores, ni fiadores de los caballeros, ni personas poderosas. l. 55. & 57. deste Quaderno positus pro. l. 2. & 4. tit. 10. lib. 9. noítra recop.

N O Pueden ser arrendadores ni fiadores de los arrendadores, Prelados, personas poderosas, caballeros que tienen vasallos, los contadores mayores del Rey, ni sus lugares tenientes, ni sus secretarios, ni escrivanos de camera suyos que residen en su consexo, ni los oydores de su audiencia, ni sus alcaldes, ni el escrivano mayor de rentas, ni los oficiales de los contadores, ni los Al-

caldes, alguaciles, merinos, y regedores jurados escrivanos de concejo, ni escrivanos de rentas, ni letrados, ni mayordomos de los concejos. l. 57. deste Quaderno posita pro. l. 4. tit. 10. lib. 9. recop.

I V D I O S Ni Moros no pueden ser arrendadores menores salvo en lugar que tenga jurisdicción, y sea de duzientos vecinos arriba. l. 58. deste Quaderno posita pro. l. 3. tit. 10. libro. 9. recop. ubi emendatur & augetur illa lex. 58.

E L Que pareciere por su aspecto menor de veynete y cinco años no puede arrendar ni ser fiador en estas rentas salvo si fiziere juramento que no pedira restitucion. l. 61. deste Quaderno posita pro. l. 6. tit. 10. lib. 9. recop. e ve a la ley. 4. y 6. 7. tit. 1. del lib. 6. de las ordenanças Reales que ponen estas, y otras personas que no pueden arrendar posita per totum illum tit. 10. lib. 9. noítra rec. y ve a la ley. 146. en fin deste Quaderno que manda que se guarden las leyes, deste Quaderno, y no otras. posita pro. l. 34. tit. 19. lib. 9. rec.

SEXTA PARTE.

en que se contienen las condiciones con que se han de arrendar las rentas deste Quaderno de las Alcavalas.

E N LA Parte precedente dixi las personas que no pueden arrendar, e porque todas las otras que pueden arrendar queriendo hazer hande guardar ciertas condiciones puestas: así por todas las leyes deste Quaderno, en favor de sus Altezas, o de sus arrendadores, o de entrambas partes juntamente por que aquellas son

las principales e que mas claramente se pueden dezir condiciones, las quales si alguno quisiere saber vaya al reportorio a la parte condiciones, y discuta por todas las leyes que allí hallare acordadas, y ellas le mostraran lo que busca, & hodie in d. lib. 9. recopilacionis, apponitur tit. de las condiciones, generales donde se junta y acumulan.

SEPTIMA PARTE

en que se contienen los tiempos de los arrendamientos, y quando se han de poner las Rentas en almoneda y pregonar.

P A R A poner aqui los tiempos en que las rentas se han de arrendar y poner en almoneda, y pregonar, fuera menester referir muchas leyes deste Quaderno diciendo la mayor parte dellas: y por evitar prolixidad, el que quisiere sa-

berlas vaya al reportorio a la palabra Arrendamiento, y a la palabra. Arrendar, y a la palabra. Almoneda, y a la palabra. Pregones, y discuta por todas las leyes, que allí hallare, y ellas le diran donde lo halle todo por estenso.

Porque

OCTAVA PARTE,

en que se contienen las pujas quiebras, y prometidos.

P O R que las pujas se hazen en diversas maneras, y son diversas en cantidad y nombres, y se reciben en diversos tiempos; y ante dellas se dan prometidos a los que las hazen: y después dellas se hazen quiebras contra los que las rentas ponen y pejan: lo qual declaro aqui por estenso seria con-

sumir tiempo, y finalmente avria de ser necesario ver las leyes que en ello hablan, accords de remitir al que saber lo quisiere al reportorio, a la parte, Pujas, y a la parte, Quiebras, y a la parte Prometidos, donde hallara todas las leyes que hablan en este proposito.

NOVENA PARTE,

en que se contienen las diversidades de las rentas, y de como, y quando se han de dar los recudimientos.

L O S remates son diversos, y se hazen endi-
versos tiempos, y tienen apartados nombres por diversos respectos, y por tanto ay muchas leyes en este Quaderno de las Alcavalas que hablan de ellas, y así mismo ay muchas leyes que hablan de los recudimientos que dan los contadores para recaudar coger, y cobrar las rentas, y si las oviesse de poner aqui diciendo las por relacion seria largo

el tratado: por tanto pareciome ser bien dezillas por remission, pues que siempre es necesario ver los originales, así que el que quisiere saber las maneras y diferencias de los remates, y como, y quando se dan los recudimientos vaya al reportorio a la parte remates, y a la parte recudimientos que allí hallara todos las leyes que en este proposito hablan.

DEZENA PARTE,

en que se contienen las personas francas, e sentas, y salvadas.

A N T O N A Garcia en la ley 30. del Quaderno de la franqueza de los hijos y hijas de Antona Garcia vezina de Toro, & in nostra regia recopilacione sub l. 31. tit. 18. lib. 9. Boñicario, El boñicario del Rey es franco ley 22. posita pro l. 25. tit. 18. lib. 9. noítra rec. y el de la Reyna. l. 25. posita pro l. 27. tit. 18. eodem lib. 9. y el del Principe don Juan ley 28. posita pro l. 27. eod. tit. 18. y ve a las pragmatias fol. 109. y qualquier boñicario oy también lo son de ciertas medicinas por la nueva ley eipressa y puesta en las nuevas adiciones a la dicha Recop. Real y al dicho tit. 18.

Broñador, El broñador del Rey es franco ley 22. posita pro l. 25. tit. 18. lib. nono recop. y el de la Reyna ley 25. posita pro l. 27. eodem tit. 18.

Capatero, El capatero del Rey es franco ley 22. posita pro dicta l. 25. tit. 18. lib. nono recop. y el del Principe don Juan ley 28. posita pro l. 29. eod. tit. 18.

Carnicero de la Corte e Chancilleria es franco y salvado, l. 19. posita pro l. 22. tit. 18. lib. 9. recop. y el del Rey l. 20. posita pro l. 23. eodem tit. 18. y el de la Reyna ley 25. posita in l. 26. eodem tit. 18. y el del Principe don Juan. l. 26. posita pro l. 28. eodem tit. 18.

Clerigos, Los clerigos son francos y salvados. l. 3. posita pro l. 6. tit. 18. lib. 9. recop.

Comendadores, Los comendadores de las ordenanças de las Ordenanças. Toñ. VI.

denes de Santiago, Calatrava, Alcantara, y San Juan son francos, y salvados segun algunos dicen por la l. 3. deste Quaderno, en quanto dize monasterio, por quanto ellos son frailes, mas entendiendo esta ley por rigor de la terra mas parece que quiera dezir que no sean francos, pero yo pregunte lo que se guardava a un muy sabido y coltario arrendador, y dixome que pagavan Alcavala de los bienes patrimoniales, mas no de los que vendian si eran avidos de la encomienda, de que habes jam decidentem legem noniam tit. 18. lib. nono recop.

Cordobero, El cordobero del Rey es franco y salvado, ley 22. posita pro l. 25. tit. 18. lib. nono, y el de la Reyna, l. 25. posita pro l. 27. eodem tit. 18. Descendientes, ve atrás a esta 10. parte a la palabra, Antona Garcia.

Emparedadas, Francas son las emparedadas que viven y moran en la ciudad de Ubeda dentro en el alcazar, l. 29. posita pro l. 30. tit. 18. lib. 9. recop.

Estrangeros, Los estrangeros de fuera de los reynos sean francos del pax que traxeren por la mar a vender a Sevilla. l. 33. posita pro l. 35. tit. 18. lib. 9. recop.

Fijos de Antona Garcia, ve atrás a esta 10. parte a la palabra, Antona Garcia.

Guarnicionero, El guarnicionero del Rey es franco, y salvado, l. 22. posita pro l. 25. tit. 18. lib. 9. recop. y el de la Reyna, l. 25. posita pro l. 27. eod. tit. 18.

L. Herradores,

Herradores, Los herradores son francos y salvados, que no paguen alcavala de todo el herraje que gastaren en los Reales y con la gente de guarniciones l. 36. posita pro l. 38. tit. 18. lib. 9. recopilacionis nostrae.

Yernos de Antona Garcia, ve atras en esta 10. parte, a la palabra Antona Garcia.

Maestros, Los maestros de las ordenes son francos y salvados, segun veras atras en esta 10. parte en la palabra Comendadores.

Pellejero, El pellejero del Rey es libre franco, y salvado. l. 22. posita pro l. 25. tit. 18. lib. 9. recopilacionis, y el de la Reyna. l. 25. posita pro l. 27. eodem tit. 18. y el del Principe Don Juan. l. 28. posita pro l. 29. eodem tit. 9. recop.

Prelados, Los preladados son francos, y salvados. l. 3. posita pro l. 7. tit. 18. lib. 9. recop.

Platero, El platero de la Reyna es franco, y salvado. l. 25. posita pro l. 27. tit. 18. lib. 9. recopilacionis, y el del Principe Don Juan. l. 28. posita pro l. 29. eodem tit. 18.

ONZENA PARTE, en que se contienen las Ciudades, villas, lugares, castillos, y fortalezas, Iglesias, y monasterios, ventas, e mesones, e otros lugares francos e sentos, y salvados.

ALCALA la Real, Los vezinos, y moradores de Alcala la Real son francos, y salvados, ley nona, posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recopilacionis.

Alcala de los Ganzuels, Los vezinos, y moradores de Alcala de los Ganzuels son francos, y salvados ley nona, posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Alcaudete, Los vezinos, y moradores de Alcaudete son francos, y salvados, l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Alhama, Los vezinos, y moradores de Alhama son francos, y salvados, dicta l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Antequera, Los vezinos, y moradores de Antequera son francos, y salvados dict. l. 9. posita pro dicta l. 11.

Archidona, Los vezinos, y moradores de Archidona son francos, y salvados dict. l. 9. posita pro dict. l. 11.

Archos o Arcos, Los vezinos, y moradores de Arcos son francos, y salvados dict. l. 9. posita pro dict. l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Ataraganas, Que no se paguen derechos algunos de los pinos que se vendieren para las Ataraganas de Sevilla, l. 34. posita pro l. 37. tit. 18. lib. 9. recop.

Aznalmará, Los vezinos, y moradores de Aznalmará, son francos, y salvados dict. l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Badajoz, ve adelante en esta 11. parte a la palabra, ventero.

Begel, Los vezinos de Begel son francos, y salvados dicta l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Cañete, Los vezinos, y moradores de Cañete son francos, y salvados dicta l. 9. posita pro dicta

Priores de las ordenes, Los priores de las ordenes son francos, y salvados segun veras atras en esta 10. parte en la palabra Comendadores.

Regaton, El regaton del Rey es franco, y efento. l. 21. posita pro l. 24. tit. 18. libro nono recopilacionis, y el de la Reyna. l. 24. posita pro l. 26. eodem tit. 18. y el del Principe Don Juan. l. 27. posita pro l. 28. eodem tit. 18.

Rey, y Reyna, El Rey, y la Reyna son francos, y salvados. l. 2. posita pro l. 5. tit. 18. lib. 9. recopilacionis, & l. 5. posita pro ca. l. 3. eodem titulo 18. ubi diximus.

Sillero, El sillero del Rey es franco, y salvado. l. 22. posita pro l. 25. tit. 18. lib. 9. recopilacionis, y el de la Reyna. l. 25. posita pro l. 27. eodem tit. 18.

Otras muchas personas ay francas, y salvadas por respecto de las ciudades villas, y lugares here damientos, ventas, y mesones, donde venden o por razon de las mismas cosas vendidas, el que saber las quisiere vaya adelante por toda la 11. 12. partes desta recopilacion que ay citan por citemo

l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Catcel, Los vezinos, y moradores de Catcel, son francos, y salvados ut in legibus precedentibus capituli.

Cartagena, ve adelante en esta 11. parte a la palabra, Venteros.

Calas, De moneda, la plaza vellom cobre y raturas que se compraren, y vendieren para las casas de moneda son francas, l. 6. posita pro l. 4. tit. 18. lib. 9. recop.

Castillos, Los Castillos que se han ganado y ganarea de los Moros son francos, l. 9. & 10. positis pro l. 11. & 12. tit. 18. lib. 9. recop.

Cordova, ve adelante a esta 11. parte a la palabra, Venteros.

Ferias, El que quisiere saber que ferias y de que lugares son francas, vaya al report. a Ferias. Fortalezas, Las fortalezas contenidas en la ley 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop. son francas, y salvadas.

Fuenterabia, Los vezinos, y moradores de la Villa y castillo de Fuenterabia son francos, l. 10. posita pro l. 12. tit. 18. lib. 9. recop.

Gelves, Los vezinos, y moradores de Gelves, que es en el Arco de Sevilla son francos, y salvados, l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recopilacionis.

Gibraltar, Los vezinos, y moradores de Gibraltar son francos, y salvados, l. 9. posita pro d. l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Herradores, Ve a la 10. parte a la palabra Herradores.

Heredad de Valdepalacios, ve adelante en esta 11. parte a la palabra ventero.

Jahen, ve adelante en esta 11. parte a la palabra, ventero.

Yglesias,

Yglesias, Las yglesias son salvadas, y francas, l. 3. posita pro l. 6. tit. 18. lib. 9. recop.

Lucena, Los vezinos, y moradores de Lucena son francos, y salvados, l. 9. pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop. posita.

Lugares, Los lugares contenidos en la dicha ley 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop. son francos, y salvados.

Madrid, La villa de Madrid, y Valladolid son francas en las ferias que en ellas se hazen, l. 16. posita pro l. 19. tit. 18. lib. 9. recop. & l. 17. posita pro l. 4. tit. 20. eodem lib. 9.

Medina Sidonia, o Cidonia, Los vezinos, y moradores de Medina Cidonia son francos, y salvados, l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Medina del Campo, Las ferias de Medina del Campo son francas, y salvadas l. 11. 7. posita pro l. 4. tit. 20. l. 9. recop. y ve a ferias, al reportorio.

Medina de Rioseco, Las ferias de Medina de Rioseco, son francas, y salvadas. l. 147. que es la que agora fue nuevamente incorporada, quam huculq; non reperi insertam in nostra recopil. Monesterios, Son francos los monesterios y salvados. l. 1. posita pro l. 6. tit. 18. lib. 9. recop.

Olivera, Los vezinos, y moradores de Olivera, son francos, y salvados, l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Ondenes, Los ordenes de Santiago, Calatrava, Alcantara, y San Joan, son francos, y salvadas por la ley 3. mas ve atras a la 10. parte, a la palabra, comendadores, donde sabras la verdad de lo que se guarda.

Plazencia, ve adelante en esta 11. parte a la palabra, Ventero.

Priego, o Pliego, Los vezinos, y moradores de Priego son francos, y salvados, l. 9. posita pro l. 11. titulo 18. libro 9. recopil.

Pruna, Los vezinos, y moradores de Pruna son francos, y salvados, l. 9. & 11. in capite precedent. allegatis.

Puebla, De Santa Maria de Guadalupe, Los vezinos, y moradores de Santa Maria de Guadalupe, y los que ay truxeren cosas a vender, son francos, l. 11. posita pro l. 13. titulo 18. libro 9. recop.

Puebla de Villa franca, El pueblo de la Puebla de Villa franca del Arco (spado), es franco l. 13. posita pro l. 15. titulo 18. libro 9. recop.

Puebla, De Santa Maria de Nieva, Los vezinos, y moradores desta puebla son francos, l. 14. posita pro l. 16. titulo 18. libro 9. recop.

Puerto De la Olla, ve adelante a esta 11. parte a la palabra Venteros.

DOZENA PARTE, de las cosas francas, y salvadas.

EN las dos precedentes partes dixe de las cosas francas, y salvadas por virtud, y respecto de las personas que las vendian o de los lugares de se vendian, mas agora en esta 12. parte dire de las cosas que son francas, y salvadas por virtud, de su proprio genero sin aver respecto a otra cosa alguna.

Acores, No se paga alcavala dellas, l. 31. posita pro l. 34. tit. 18. lib. 9. rec. Armas, no se paga alcavala dellas, l. 1. 31. posita pro l. 34. capitis precedentis.

Aves de caza, No se paga alcavala dellas, la l. Azeydo in Recopilacionem. Tom. VI.

Puerto de la Mala muger, ve adelante en esta 11. parte a la palabra, venteros.

Reales, o cercos, ve atras a la 10. parte a la palabra, Herradores.

Segovia, ve adelante en esta 11. parte a la palabra Venteros.

Sevilla, ve a esta 11. parte a la palabra, Venteros.

Tarifa, Los vezinos, y moradores de Tarifa, son francos, y salvados, l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. l. 9. rec.

Teba, los vezinos, y moradores de Teba, son francos, y salvados, d. l. 9. & 11. capitis precedent.

Tierra de moros, las cavalgadas que le secanda tierra de Moros son francas, l. 8. posita pro l. 10. tit. 18. libro 9. recop.

Toledo, ve adelante a esta 11. parte a la palabra Venteros.

Torre, El Alchime, los vezinos, y morador, desta Torre son francos, l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. rec.

Coro, ve atras a la 10. parte a la palabra, Antona Garcia.

Trugillo, ve adelante a esta 11. parte a la palabra, Ventero.

Valladolid, las ferias que se hazen en Valladolid, y Madrid, son francas, l. 16. & l. 17. positis pro l. 19. tit. 18. & pro l. 4. tit. 20. l. 9. rec.

Ventas, ve al capitulo siguiente que comienza, Venteros.

Ubeda, ve atras a la 10. parte a la palabra emparedadas.

Valdepalacios, Ve adelante a este 11. par a la palabra, Venteros.

Valderas, Las personas que moraren en Valderas, son francas, y salvadas, l. 5. posita pro l. 17. tit. 18. lib. 9. recop. y ve a la pragmatics fo. 127. donde hallaras una declaracion deste privilegio de Valderas, que declaracion apponitur pro l. 18. tit. 18. & libro 9. recop.

Venteros, Todos los venteros contenidos en las leyes 12. 17. 18. deste Quaderno positos pro l. 14. 20. & 21. tit. 18. lib. 9. recop. son francos por respecto de las ventas segun ay fe contiene.

Villas, Las villas contenidas en la ley, 9. deste Quaderno posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. rec. son francas, y salvadas. Y ve a la ley 5. que est. 3. eod. tit. 18.

Ximena, Los vezinos, y moradores de Ximena son francos, y salvados, l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Xodar, Los vezinos, y moradores de Xodar, son francos, y salvados, l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. rec.

Zahara, Los vezinos, y moradores de Zahara son francos, y salvados, d. l. 9. posita pro l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.

31 posita pro l. 34. cap. precedent.

Catamiento, No se paga alcavala de las cosas que se dieren en catamientos, l. 32. posita pro l. 35. tit. 18. libro 9. recop.

Cavalgadas, No se paga alcavala de las cavalgadas, l. ij. gadas

gadas que se facan de tierra de Moros. l. 8. posita pro l. 10. tit. 18. lib. 9. recop.

Cavallos, No se paga alcavala de los cavallos que se venden o truecan en fillados y enfiados. l. 31. posita pro l. 34. tit. 18. lib. 9. recop. y ve abaxo. Machos.

Cruzadas, No se paga alcavala de las cosas que venden los teforos o receptores, o sus hazedores de la sancta Cruzada. l. 7. posita pro l. 5. tit. 18. lib. 9. recop.

Defuntos, No se paga alcavala de los bienes de los difuntos que se parten entre sus herederos, aunque entrevengan dineros. l. 32. posita pro l. 35. tit. 18. libro 9. recop.

Falcones, No se paga alcavala de los falcones. l. 31. posita pro l. 34. tit. 18. lib. 9. recop.

Herencia o herederos, Ve atras en esta. l. 2. parte a la palabra Defunctos.

Jubones, De los jubones communes que vestimos, no se paga alcavala. l. 31. posita pro l. 34. tit. 18. lib. 9. recop.

Libros, De los libros enquadernados o por enquadernar de molde o de mano, no se paga alcavala: porque son salvados, en la ley. 3. l. 1. pro l. 34. tit. 18. lib. 9. recop.

Machos, De los machos de filla que se venden en fillados, y enfiados, no se paga alcavala. l. 31. posita pro l. 34. tit. 18. lib. 9. recop.

Moneda, No se paga alcavala de la moneda amonedada. l. 31. posita pro l. 34. tit. 18. l. 9. recop.

Mulas, No se paga alcavala de las mulas que se venden en filladas, y enfiadas, d. l. 31. posita in cap. precedente.

Pan cozido, No se paga alcavala dello, ead. l. 31.

Pan Francos son y no pagan alcavala los estrageros de fuera de los Reynos del pan que traen por la mar a vender a Sevilla. l. 33. posita pro l. 36. tit. 18. lib. 9. recop.

Pinos, ve atras a la. 11. parte a la palabra, Ataraganas.

TREZENA PARTE,
en que se contiene la orden que han de tener los juezes en librar los pleytos de las Alcavalas, y otras rentas.

JUEZES, Ante que juezes se han de pedir las alcavalas, y lo que han de guardar hazer y cumplir, l. 121. posita pro l. 1. tit. 7. lib. 9. recopil.

Juezes, En que manera han de conozer los juezes los pleytos de las alcavalas. l. 122. posita pro l. 5. tit. 7. lib. 9. recop.

Juez, Lo que deve hazer el juez quando le fuere querellado que el escrivano llevo mas derechos de los cassados. l. 123. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. recopilationis.

Juezes, Qual ha de ser juez executor que dieren los contadores mayores para las rentas, y donde han de conozer. l. 126. posita pro l. 9. tit. 7. lib. 9. recopilationis.

Juezes, Que no pidan las y glefias, y monasterios, y personas de orden que tienen mercedes por privilegios, o libranças ante los juezes Eclesiasticos, si no ante los juezes seculares, e como han de proceder estos juezes. l. 127. posita pro l. 10. tit. 7. lib. 9. recop.

Juezes, Que los juezes ordinarios libren los pleytos de las alcavalas contra los monederos, y oficiales destas casas de la moneda. l. 128. posita pro l. 11. tit. 7. lib. 9. recop.

Juezes, Que juezes conocen de los pleytos de las rentas y como han de hazer execucion por los maravedis de las rentas. l. 30. posita pro l. 10. tit. 16. libro 9. recop.

Juezes, Que los juezes que ovieren de librar los pleytos de las alcavalas, no pidan ni lleven assellorias, si cierta pena. l. 131. posita pro l. 12. tit. 7. libro 9. recopilationis.

Juezes, Que juezes pueden sentenciar sobre las rentas. l. 32. quam ut alibi dictum remanet non dum huc utque vidi positam in nostra recopil. regia.

Juezes, Que quantias de maravedis han de lle-

var los juezes executores, o los otros qualesquier oficiales, por derechos de las execuciones que hacen por los maravedis de las rentas. l. 125. posita pro l. 11. tit. 7. lib. 9. recopilationis, y ve a la 1. parte desta recopilacion, atras, a la palabra, juezes.

Escrivanos, De la notificacion y aviso que el escrivano tiene de hazer al reo lo cierto pena, y de lo que han de hazer, ve a la ley 121. posita pro l. 1. tit. 7. lib. 9. recopila.

Escrivanos, Ante que escrivanos pueden passar los pleytos de las alcavalas y que derechos han de llevar de los actos que ante ellos passaren y quando los han de llevar, y lo que pena ve a la ley 125. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. recop.

Escrivanos, Los actos en las alcavalas se han de hazer por ante escrivano de la causa si pudiere ser avido, y si no delante otro escrivano publico, ve a la ley 124. l. 5. posita pro l. 7. & 8. tit. 7. l. 9. recop. y ve atras a la 1. parte a la palabra escrivanos.

Abogado, o letrado, El reo ha de contestar la demanda por palabra e no por escrito, salvo si lo quisiere hazer trayendolo por memorial llaxamente hecho sin consejo de abogado l. 122. posita pro l. 5. tit. 7. lib. 9. recop. 7. ve atras a la parte a la palabra Abogado.

Letrado, o abogado, Si el arrendador, fiel o cogedor, pidiere al reo que haga juramento de calumnia, o decisorio, sea obligado de lo hazer hasta otro dia primero y absolver dentro de tres dias sin libello y sin consejo de letrado, l. 124. posita pro l. 7. tit. 7. lib. 9. recop. y ve al capitulo precedente.

Procuradores, Los arrendadores fieles y cogedores, pueden poner procuradores en los pleytos de las alcavalas l. 121. posita pro l. 1. tit. 7. lib. 9. rec & l. 129. posita pro l. 19. tit. 17. eodem lib. 9.

Procuradores, No puede poner procuradores por si en los pleytos de las alcavalas los reos, si los

los arrendadores, o quien lo poder oviere lo pidieren, salvo en ciertos casos, l. 121. posita pro l. 1. tit. 7. l. 9. recop. y ve atras a la 1. parte a la palabra procurador.

Demandador, Demandador actor en las rentas, y alcavalas ha de ser el arrendador, o el cogedor, o quien lo poder oviere, y aunque no tenga muchos renris, o muchos tenyan una renta, todos juntos han de poner una demanda, o uno por todos, l. 121. posita pro l. 1. tit. 7. lib. 9. recop. y 124. posita pro l. 7. tit. 7. lib. 9. recop. & l. 29. posita pro l. 19. tit. 17. lib. 9. recop. & l. 130. posita pro l. 10. tit. 16. eodem lib. 9. y ve al capitulo siguiente.

Demandado, o reo: en las rentas Reales, y al alcavala ha de ser consexo, o universidad, o persona singular, o no puede ser demandada la muger del reo ni sus hijos, ni oficiales, ni collajos que estan lo su governacion l. 121. posita pro l. 1. tit. 7. lib. 9. recopilationis, y en el capitulo precedente.

Emplazamiento, Como, y quando, y ante quien, y para que ligares, y quantas vezes, y a que personas han de emplazar los arrendadores, fieles, y cogedores, o quien su poder oviere, y que forma se ha de tener en ello, ve a la ley 121. posita pro l. 1. tit. 7. lib. 9. recop.

Emplazamiento, O los contadores mayores, o sus lugares tenientes, o los notarios de sus alcavalas, den cartas de emplazamiento a los arrendadores para emplazar a las personas poderosas que no quisiere pagar el alcavala que devieren l. 129. posita pro l. 19. tit. 17. lib. 9. recop. Y ve al tit. 3. lib. 2. del fuero y al tit. 7. de la 3. partida, y al tit. 2. lib. 3. de las ordenanças reales posita sub titulo de los emplazamientos lib. 4. recop.

Demanda, Donde, y quando, y ante quien han de poner las demandas los arrendadores, fieles, o cogedores de las alcavalas, y la orden del demandador, y proceder en los pleytos de las l. 121. posita pro l. 1. tit. 7. lib. 9. recopilationis.

Demanda, Como ha de poner el arrendador la demanda sobre compra o venta de heredad l. 101. posita pro l. 10. tit. 7. lib. 9. recop. y ve al reportorio a la parte demanda.

Demanda, No han de recibir los juezes la demanda por escrito sino por palabra l. 122. posita pro l. 5. tit. 7. lib. 9. recop.

Demanda, El demandado es obligado a contestar la demanda que le fuere puesta dentro de tres dias lo pena de consexo, l. 122. posita pro l. 10. tit. 7. lib. 9. recop.

Demanda, El escrivano ha de llevar de derechos del traslado de la demanda dos maravedis l. 125. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. recop.

Demanda, Como ha de proceder el juez quando el arrendador pone demanda al que vende muchas cosas por menudo l. 124. tit. 7. lib. 9. recopilationis.

Demanda, Hasta que tiempo pueden poner la demanda de las alcavalas los arrendadores l. 129. posita pro l. 19. tit. 7. lib. 9. recopilationis, y ve al tit. 1. lib. 2. del fuero, y al tit. 3. de la 3. partida, y al tit. 2. lib. 3. de las ordenanças reales posita pro tit. 1. lib. 4. recop.

Respuesta, O contestacion del juez, y el escrivano de la causa juntamente luego alli en el mismo acto de la demanda notifiquen, y avisen al demandado que ha de contestar el pleyto a tercero

dia, y quando, y en que termino ha de absolver el juramento de calumnia, o decisorio l. 121. posita pro l. 11. tit. 7. lib. 9. recop.

Respuesta, La respuesta contestacion se ha de hazer dentro de tres dias lo pena de consexo, e ligate rezado, o confessando, simple, y llaxamente, y por palabra, y no por escrito, salvo si lo quisiere traer, y dar por memorial llaxamente hecho sin consexo de abogado, l. 122. posita pro l. 1. tit. 7. lib. 9. recop.

Respuesta, El escrivano ha de llevar de la contestacion de la demanda dos maravedis qual tenga muchos capitulos, o pocos, l. 125. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. recop. y deste acto ve al tit. 6. lib. 2. del fuero, y al tit. 10. de la 3. parte, y al tit. 3. lib. 3. de las ordenanças reales posita, pro l. 6. de la contestacion de las demandas lib. 4. recop.

Juramento, De calumnia, y decisorio, el juez y el escrivano de la causa juntamente luego alli en el mismo acto de la demanda notifiquen, y avisen al demandado en que termino ha de declarar, y absolver el juramento de calumnia, o decisorio l. 121. posita pro l. 11. tit. 7. lib. 9. recop.

Juramento, De calumnia, o decisorio, el escrivano ha de llevar de la absolucion del juramento de calumnia o decisorio un maravedi l. 123. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. recop.

Juramento, De calumnia, o decisorio, quando ha de absolver el juramento de calumnia, o decisorio, lo que pena el demandado si el arrendador le pone demanda de muchas cosas que vendio por menudo, y fue recibido a probar, y a dar de que jure de calumnia, o decisorio l. 124. posita pro l. 7. tit. 7. lib. 9. recop.

Juramento, Decisorio, de calumnia como se ha de pagar el alcavala quando la demanda se dexa en juramento decisorio, o de calumnia del reo, en que tiempo le ha de absolver l. 121. posita pro l. 8. tit. 7. libro 9. recopil. y ve al tit. 22. libro 2. del fuero, y al tit. 11. de la 3. partida y al tit. 4. lib. 3. de las ordenanças reales posita pro titulo del juramento de calumnia lib. 4. recop.

Excepciones, Y defensiones, no recibe el juez las excepciones en escrito sino de palabra l. 122. posita pro l. 3. tit. 7. lib. 9. recop. y ve al tit. 10. lib. 2. del fuero, y al tit. 8. lib. 3. de las ordenanças reales posita in tit. de las excepciones, lib. 4. recop.

Provanças, Y testigos bien puede el arrendador, emplazar a la muger del demandado, y a sus hijos, oficiales, y obreros, y collajos que estan lo su governacion por privilegios, y para en prueba de intencion l. 121. posita pro l. 1. tit. 7. lib. 9. recop.

Testigos, El escrivano ha de llevar de la presentacion del primer testigo dos maravedis, y de cada uno de los otros un maravedi l. 123. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. recop.

Prueba, Si el arrendador es recibido a prueba, y pidiere que el reo haga juramento decisorio, o de calumnia que sea obligado de lo hazer l. 124. posita pro l. 7. tit. 7. lib. 9. recop.

Prueba, Si los arrendadores, fieles, o cogedores quisiere provar al reo que incurrio en algunas penas que lo puede hazer, o que si antes que le desier en el juramento decisorio lo provaren que el vendedor sea tenido a las dichas penas l. 125. posita pro l. 8. tit. 7. lib. 9. recopilationis, y ve l. 11. al tit.

al tit. 8. lib. 2. del fuero, y al tit. 14. 15. 16. de la 3. partida, y al tit. 11. lib. 3. de las ordenanças reales posita sub lib. 4. recop. sub tit. de las pruebas, y terminos dellas.

Publicaciones, Quando se haga publicacion, y se diere traslado a la parte ha de llevar el escrivano un maravedi por cada tira l. 123. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. recop.

Sentencia Difinitiva, el escrivano ha de llevar dos maravedis de la sentencia difinitiva, l. 223. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. recop.

Sentencia Difinitiva, e interlocutoria, que se pueda apelar de la sentencia difinitiva mas no de la interlocutoria ni de otro qualquier acto que passare ante el notario l. 132. quam ut diximus alibi in nostra recopilacione nondum reperi insertam.

Sentencias, Que si dos sentencias ovieren conformes en las rentas reales no aya mas appellacion ni suplicacion l. 132. in capite precedente posita, y ve al tit. 13. lib. 2. del fuero y al tit. 22. de la 3. partida y al tit. 14. lib. 3. de las ordenanças reales posito in titulo de las sentencias lib. 4. recop.

Appellacion, ve atras a esta 13. parte a la palabra sentencia, y al tit. 16. del fuero y al tit. 23. de la 3. part. tit. 6. lib. 3. de las ordenanças reales sub tit. de las appella lib. 4. recop.

Supplicacion, ve atras a esta 13. parte a la palabra sentencia al tercero capitulo, y ve al capitulo precedente, y al tit. 17. de las ordenanças reales lib. 5. posito sub titulo de las suplicaciones lib. 4. recop.

Entrega, O execucion, que las justicias hagan entrega, y execucion en los contenidos en la ley 130. posita pro l. 10. tit. 16. lib. 9. recop. como, y en la manera, y por los maravedis que ay dize.

Entrega, O execucion, de los derechos que han de llevar los executores de las entregas y execuciones que fizieren por los maravedis de las rentas, ve a la ley 133. posita pro l. 13. tit. 7. lib. 9. recop. Y ve al tit. 17. de la 3. partida, y al tit. 13. lib. 5. de las ordenanças reales posito pro tit. 21. lib. 4. recop.

Derechos, Que derechos han de llevar los escrivanos de los actos que passan ante ellos sobre alcavalas l. 123. posita pro l. 6. tit. 7. lib. 9. recop.

Derechos, De assessorias, que los jueces que ovieren de librar los pleytos de las alcavalas no pidan ni lleven derechos de assessorias fo cierta pena l. 111. posita pro l. 12. tit. 7. lib. 9. recop.

Derechos, De entregas y execuciones, ve atras a esta 13. part. a la palabra, entrega, al capitulo final.

CATORZENA PARTE, de las penas impuestas, por las Leyes del Quaderno.

PO R Q U E En las leyes deste Quaderno de las Alcavalas ay penas de pendimientos de officios, y mercedes, y quitaciones, y furos, y penas de ferenas, y de maravedis, y dineros, y penas de protestaciones, y de fierros, muerte, y otras muchas maneras de penas, las quales si aqui oviesse de especificar no seria posible hazer breve compendio, y assi desviarmey de mi

primera intencion, y por tanto al que saber la quisiere vaya al repertorio a la parte Penas, donde hallara muchas leyes acotadas, y ellas le mostrarán estas diversidades, y muchelumbre de penas que arriba dize, y ve al tit. 5. lib. 1. del fuero, y al tit. 31. de la 7. partida, y al tit. final del lib. 8. de las ordenanças reales posito pro titulo finali lib. 8. recop.

QUINZENA Y FINAL PARTE, en que se contienen algunas leyes deste Quaderno que son mas notables, contingibles, y praticables.

LE Y Primera, Esta ley es notable por que de la natura del contrato vienen los casos fortuitos, es semejante a esta, la ley. 143. deste Quaderno, y desta pueden tomar los contrayentes la forma del renunciar los casos fortuitos & dicha l. 143. ponitur pro l. 14. tit. 9. lib. 9. recop. Ley 2. Esta ley es notable junta con la ley 3. 101. que dizen, quien ha de pagar el alcavala, e quanto e de que contratos, e de que cosas, & lex illa 2. ponitur pro l. 1. tit. 17. lib. 9. recop. & leges illae 3. & 101. ponuntur sub l. 1. titulo. eodem 17. & eodem lib. 9.

La ley. 3. Esta ley es notable por que dize que ninguno ay escusado de pagar alcavala salvo los contenidos en ella, e aun aquellos se tornan a la regla general si compran venden por trato de mercaderia o por via de negociacion, y finalmente toda ella es practicable & ponitur pro l. 1. 6. & 7. tit. 18. lib. 9. recop. y corrigen la ley. 4. tit. 4. lib. 6. de las ordenanças reales quam nondum huclouque vidi transcriptam in regia nostra recop. & bene, quia correctae est per d. l. 3.

La ley 4. Esta ley es toda notable, por que es muy universal en esta materia de alcavalas, & ponitur

nitur pro l. 1. tit. 18. lib. 9. recop.

La ley 7. Esta es ley practicable, y aun por ella se hazen muchas encubiertas, y engaños, & ponitur pro l. 5. tit. 18. lib. 9. recop.

Ley 8. Esta ley es buena, y practicable para los que viven en la costa de la mar, y frontera de Moros ponitur pro l. 10. tit. 18. lib. 9. recop.

Ley 9. Esta ley es notable por que es muy universal, y es buena para los que viven en Andaluzia, y en el Reyno de Granada, y esta corrupta en tres lugares legun creorop. que donde dize Tena ha de dezir Teba, que es lugar entre Antequera, y Ronda, y donde dize, Chanché, ha de dezir Carchel, que es entre Antequera, y Malaga, y donde dize Bejar, ha de dezir, Begel que es hazia Sevilla: y es muy practicable en lo que dize que sean francos aquellos lugares de labranga, y criança, e sobre estas palabras ha avido debate muchas vezes, si se deve alcavala del esparto, leña, y madera, y otras cosas semejantes que nacen sin industria, y labor, & ponitur hinc lex 9. pro l. 1. tit. 18. lib. 9. recopilacionis que etiam corrupta est secundum dicta in illis duabus partibus ultimis, de quibus supra.

Ley 3. Esta ley es notable, contingible, y practique pone muchas cosas las quales por respeto de su proprio genero son francas, y salvadas, y contra esta ley en aquella palabra, de silla, se hazen muchos engaños, por que al tiempo que se venden el cavallo, mula o macho le echan silla, y freno, aviendo sido antes de albarda, y en quanto esta ley dize jubones avemos de entender de los que communmente vemos, y no de los jubones fuertes, e assi se guarda, y practica en estos Reynos, & ponitur pro l. 34. tit. 18. lib. 9. recopilacionis.

Ley 31. Esta ley es bien practicable, & ponitur pro l. 35. tit. 18. lib. 9. recop.

Ley 35. esta ley es provechosa, y deven la saber los Andaluzes, y del Reyno de Granada, & ponitur pro l. 3. tit. 18. lib. 9. recop.

Ley 42. Que est 12. tit. 9. lib. 9. recop. esta ley es notable junta con la ley 61. posita pro l. 6. tit. 10. lib. 9. recop. que son semejantes, para limitacion de la ley 61. tit. 11. lib. 3. de las ordenanças reales, y ve a la declaratoria al volumen de las pragmatias fol. 204. que apponuntur pro l. 11. & 12. tit. 1. lib. 4. recop.

Ley 4. Que est 1. tit. 12. lib. 9. recop. in fin. junta con la ley 66. posita pro l. 13. eodem tit. 12. y la ley 67. posita pro l. 14. titulo eodem 12. lib. 9. recopilacionis que son semejantes, es notable, y practicable mucho, para que por las iguales que oviere hecho al primer arrendador en quien fue rematada la renta, e aqui en fue dado recudimiento de desembargado valgan e que den firmes no embargante que la tal renta sea pujada por el segundo arrendador, y ve al repertorio a la parte, y iguala, donde hallaras mas leyes que hablan en yguales.

Ley 67. Posita pro l. 14. tit. 12. lib. 9. recop. en el fin es notable, que pone un caso en que basta un testigo.

Ley 73. Que est 18. tit. 12. lib. 9. recopilacion, & l. 101. que est l. 9. 10. 11. tit. 17. eodem lib. 9. & l. 112. que est l. 15. tit. 17. eodem lib. 9. & l. 117. que est l. 4. tit. 10. eodem lib. 9. & l. 1. Azuelo in Recopilacionem. Tom. VI.

146. posita pro l. 34. tit. 19. eodem lib. 9. estas cinco leyes son muy practicable, por que muestran donde se ha de pagar el alcavala de lo que se vende, y principalmente nota la ley. 101. que dize donde se ha de pagar el alcavala de los bienes rayzer, y ante que escrivano han de passar los contratos, y como han de dar las copias dellas, esta ley provee contra muchos, y grandes engaños, y la ley. 112. es notable, que habla de las cosas muebles que se venden, lo qual assi mismo provee contra muchas encubiertas, y engaños.

Ley 101. In precedente cap. allegata & 129. posita pro l. 19. tit. 17. lib. 9. recopilacionis, son notables, y practicanse mucho, por que ponen hasta que tiempo se han de demandar las alcavalas de las heredades, y de los otros bienes.

Ley 109. Que est 19. 20. & 21. tit. 19. lib. 9. recop. es buena, y practicable ley.

Ley 110. Que est l. 22. 23. & 24. tit. 19. lib. 9. recop. & lex 113. que est 27. tit. 19. lib. 4. recopilacionis & l. 124. que est 7. tit. 7. eodem lib. 9. Estas tres leyes son notables, y las mas practicable de todo este Quaderno de la ley. 110. & 113. son con las que requieren a los mercaderes, y tenderos de las mercaderias mas gruesas para que den cuenta por el libro, y registren, y sellen, y ferretéen; nota la ley 110. que da dos remedios al arrendador para que escoja el que mejor le situviere, y la ley. 114. habla de la cuenta que se ha de dar de las otras mercaderias menudas.

Ley 114. Que est 18. tit. 19. lib. 9. recop. esta ley es notable en el fin por que dize que el dicho de solo el corredor haze fee, y entera probanza o del comprador.

La ley 116. Que est l. 30. tit. 19. lib. 9. recopilacionis es toda notable mayormente en el fin donde dize que los mesoneros de las mesones de cada lugar son obligados fo cierta pena de avisar de lo contenido en esta ley a los que vienen a sus casas, y traen cosas a vender a las ferias.

Ley 119. Que est 9. tit. 16. lib. 9. recopila. es notable en tres cosas, la una en quanto dize que el libramiento acordado trae aparejada execucion, y en esto tiene otro texto semejante en la ley 130. en medio que est. 10. tit. 16. lib. 9. recopilacionis. La segunda es en quanto dize como si fuesse obligacion liquida, por que estas palabras muestran que la contratacion o conocimiento, o escritura privada reconocida trae aparejada execucion: y en este proposito ve la ley 2. tit. 13. de la 3. partida: la tercera es en quanto dize que trae tambien aparejada execucion aquel contrato, o libramiento en la pena como en lo principal, y a este texto ay otro semejante en la ley 3. in fin. tit. 13. del lib. 5. de las ordenanças reales. Mas mira que este habla en pena legal, y aquel en pena convencional, y yo no he hallado texto semejante a aquel en todas las leyes de estos Reynos.

Ley 120. Que est 31. & 32. tit. 19. lib. 9. recopilacionis, esta es muy notable ley, y practicable, que muestra en que tiempo el vendedor ha de hazer saber la venta al arrendador, y pagarle, y como, y quando el comprado res obligado a le notificar la venta, y compra, y fo que pena, y ve la L. iiii ley,

Ley 5. 9. 10. tit. 10. lib. 6. de las ordenanças reales, que est. 17. tit. 11. lib. 6. recopilacionis.

Ley 121. Que est. 1. 2. tit. 7. lib. 9. recopilacionis, desde esta ley hasta la ley. 135. se pone en el juzgado, y orden judicial de las alcavalas.

Ley 150. Que est. 10. tit. 16. lib. 9. recopilacionis, es notable en tres cosas, la primera en aquello para que la note atras en la ley. 119. la segunda en quanto dize que se haga execucion con fiadores llanos, y abonados, a este texto no hallo mas de otro compañero en la ley 8. tit. 14. lib. 6. de las ordenanças reales, que posita est. pro. 1. 14. tit. 7. lib. 9. recopilacionis, y este limita aquel de los quales se toma la practica que oy se usa en los mandamientos de execucion que dan los juizes a sus alguaziles, que dizen, alguaxil mayor o vuestro lugar teniente hazed entrega, y execucion en bienes muebles de fulano, y si no los hallareis en bienes rayzes con fiador de fiansamiento, y en defero de ellos en su persona, &c. la tercera en la manera de tomar la fiança.

Ley 147. Que est. 11. tit. 17. libro nono recopilacionis, esta ley saben muy bien los arrendadores, y por ella dizen que pueden tractar armas, o a mi me parece que usando debajo de tan pòdetoto, y seguro amparo sera bien que no las traxessen par a medrentara los que poco saben e mucho temen, y esta ley es bien que sepan todos por que no incurran inortantemente en tan gran error, como es quebrantar el seguro Real.

Ley 143. Que est. 14. tit. 9. libro nono recopilacionis, esta ley note atras en la ley. 1 por notable, tambien por que limita la ley. 3. tit. 10. lib. 3. del fuero real, y la ley 56. tit. 5. part. 5. y la ley 4. tit. 7. lib. 5. de las ordenanças reales, que est. 1. tit. 11. lib. 5. recog. y ve la ley. 120. & 130. del Srylo.

Ley 145. Quam hucusque non reperit insertam in nostra recopilatione, y esta es ley notable en quanto dize que no se den entendimientos estraños a estas leyes del Quaderno. Pero esta clausula obra poco, o nada: por que por ella no se excluyen salvo las interpretaciones involas.

Si alguno hallare en este Quaderno de las alcavalas mas leyes que hablen en la materia de alguna destas quinze partes de las que yo he alegado o mas vocablos en ellas de los que yo puse en el reportorio, o mas leyes que hagan mencion de algunos de los vocablos que en el reportorio, no pienfe que es defecto, sino porque aquellos bastan, y aquellos no hazen mengua para dar cumplido fin a mi proposito, que fue hazer un breve sumario, y Recopilacion, y de pequenno, y compendio reportorio por remisiones: y aquellos a cuyas manos este tratado viniere, sirvanse de la voluntad, y zelo con que yo lo haze, y no miren la cantidad, y calidad del pequeno servicio: y si acordaren reprehendolo, suplico les que intenten primero a hazer otra cosa semejante, y veran si es bien hazello, o callarlo.

Si el que buscare algo en el reportorio, quisiere saber si de aquello que Shallo en el, se haze alguna mencion esta recopilacion, y compendio, vaya a la tabla della: y si lo hallare, de alli fabra por la remission yr donde esta: y si de alguna cosa de las que estan en esta recopilacion quisiere saber si ay mas leyes en este Quaderno de las que alli hallare, vaya al reportorio al vocablo de la materia que busca, y ay lo fabra.

TABLA DE LA RECOPIACION.

PRIMERA Parte.	X. Parte.	II. Parte.	Fieles. Fiscal.	XI. Parte.
A Bogado. Alcalde. Alcavalero. Alguaxil. Almojarifes. Arrendadores.	Foricario. Brofiador. XI. parte. Badajoz. Vogel.	Danzellas. Dueñas. Duques. IV. Parte. Devesos. Diezmos.	II. Parte. Fijodalgo. Frayles. X. Parte. Fijos de Antona Garcia.	Jahen. Tiglesias. XII. Parte. Jubones. XIII. Parte. Jurcer. Juramentos.
II. Parte.	I. Parte.	X. Parte.	XI. Parte.	I. Parte.
Abades. Alcaldes. Almirante. Arzobispos. Arceobispos.	C Ogedores. Concejos. Comandores. Corregidores.	Descendientes. XII. Parte. Defuntos.	XI. Parte. Ferias. Fortalezas. Escuadrabias.	L Errados. Limosnas.
III. Parte.	II. Parte.	XIII. Parte.	XII. Parte.	II. Parte.
Abadia. Abadesgo. Alcajdia. Arceobispos. Arzobispos.	Cavalleros. Clerigos. Comendadores. Condes. Conseruadores.	Defensiones o excepciones. Demandas. Comendadores. Desmandador. Derechos.	Falcones. I. Parte. G uardas.	Labradores. Lagos.
IV. Parte.	IV. Parte.	I. Parte.	II. Parte.	XI. Parte.
Alcajdia. Almojarifazgo.	Contribucion.	Grandes del reyno.	Lucena. Lugares.	
X. Parte.	IX. Parte.	I. Parte.	XII. Parte.	
Antona Garcia.	Capateros. Carniceros. Clerigos. Comendadores. Cordonero.	E scribanos. Executores.	Libros.	
XI. Parte.	XI. Parte.	II. Parte.	XIII. Parte.	
Alcala la Real. Alcalas de los Ganzules. Alcandete. Alhama. Antequera. Arcebidona. Arcos. Ataraxamat. Azmalinara.	Cañete. Carabel. Casas de monedas. Castillas. Cartagena. Cordova. Ciencia.	Eclesiasticos. Emparedadas. Ejenderos.	Gelves. Gibraltar.	Letrados.
XII. Parte.	XII. Parte.	III. Parte.	III. Parte.	I. Parte.
Artes. Armas. Azer de caña.	Casamiento. Cetrabadas. Carvallos. Cruzada.	Encomienadas. X. Parte. Emparedadas. Ejtrangeros.	H erradores. Heredad de Valdepalacio.	M erino.
XIII. Parte.	XIII. Parte.	XIII. Parte.	II. Parte.	II. Parte.
Abogado. Appellacion.	Conesfacion o respuesto.	Escriueros. Empazamientos. Excepcion o defension. Execucion o entrega. Entriga o execucion.	I. Parte. J ueves. Jurados.	Masfreres. Morgasfreres. Mores.
III. Parte.	I. Parte.	I. Parte.	II. Parte.	III. Parte.
B ebetria.	D iputados.	F eridores. Fruidores.	J urados. Injures. Judios. Jurados.	III. Parte.
			IV. Parte. Imposiciones. X. Parte.	IV. Parte. Monedas. Montadgo.
			X. Parte. Temos de Antona Garcia.	X. Parte. Muefres.
				XI. Parte.

XI. Parte. Madrid. Medina Sidonia. Medina del Campo. Medina de Rioseco. Monasterios.	III. Parte. Prioradgos.	I. Parte. R Ecaudadores. Receptores. Regidores.	III. Parte. Sacadas. Señorios. Solariegos.	<i>Torre el albaquime.</i> <i>Toro.</i> <i>Tringillo.</i>
XII. Parte. Machos. Moneda. Mulaz.	IV. Parte. Pedidos. Pechos. Puertos.	II. Parte. Ricos homes. Regidores. Reyn.	I V. Parte. Salinas. Servicio. Sifas.	I. Parte. V Allesteros.
I. Parte. Oficiales. Oydores.	X. Parte. Pallero. Platero. Priores.	III. Parte. Realenga. Reyno.	X. Parte. Sillero.	II. Parte. Vassallos.
II. Parte. Obispos.	XI. Parte. Plazuela. Priego. Prima.	IV. Parte. Rentas.	XI. Parte. Segovia. Sevilla.	III. Parte. Vassallaje.
III. Parte. Obispos. Ordens.	XII. Parte. Puebla de Guadalupe. Puebla de Santa Maria de Nieva. Puebla de Villa Franca. Puerto de la Mala mujer. Puerto de la Lofilla.	X. Parte. Regaton. Rey, y Reyna.	XIII. Parte. Sentencia. Suplicacion.	XI. Parte. Valladolid. Valdepalacios. Valdecaras. Ubeda. Ventanas. Venturas. Villas.
XI. Parte. Olvera. Ordens.	XIII. Parte. Pan cocido. Pan. Pinos.	XI. parte. Realde o cercos.	I. Parte. Teniente. Tesoreros.	II. Parte. C Hristianos.
I. Parte. Pregoneros. Procurador.	II. Parte. Prelados. Principe. Priores.	XIII. Parte. Respuesta o contestacion.	IV. Parte. Tercias. Tributos.	XI. Parte. Ximena. Xodar.
		I. Parte. Secretario.	XI. Parte. Turifa. Teba. Tierra de moras. Toledo.	XI. Parte. Z Ahara.

EL Quisiere saber si en las leyes del Quaderno de las alcavalas ay alguna ley que hable en la materia o proposito que el busca, vaya se a este reportorio siguiente, al vocablo principal de aquella materia, y inquiriendo por la orden del Abecedario, hasta hallar el vocablo que busca, y hallado discorra por todas las leyes que alli estan alegadas: porque todas hablan de la materia del vocablo que busca, que esta en la cabeza del renglon, o principal o incidentemente, y ve al fin de la Recopilacion.

REPORTORIO

De las leyes del Quaderno de las Alcavalas, por el qual se hailaran todas las materias, lugares, personas y cosas que en ellas se contienen: Ex hecho por orden de Abecedario y remisiones al numero de las leyes por evitat prolixidad, y suple por tabla.

A

ABADENGO, Ve a la ley 4. que est. 1. tit. 18. lib. 9. recopil. y ley 48. que est 1. tit. 10. eodem lib. 9. y ley 56. que est 2. tit. 10. eodem lib. 9. y ley 58. que est 3. tit. 10. eodem lib. 9. y ley 74. que est 2. tit. 11. eodem lib. 7. ley 129. que est 19. tit. 17. eodem lib. 9. y ley 139. que est 11. & 12. tit. 8. eodem lib. 9. y ley 142. quam hucusque nondum reperi transcriptam in nostra rec. y desta palabra ve atras a la rec. a la 3. parte della Abbadia de Valladolid. ve a la ley 44. que est 1. tit. 14. lib. 9. rec.
Abogado, ve a la ley 112. que est 5. tit. 7. lib. 9. rec. y a letrado.
Abonar, l. 46. que est 9. tit. 11. lib. 9. rec. y ley 26. que est 7. cum 7. frequentibus tit. 13. eodem lib. 9. y ve a francas.
Acareo, l. 97. que est 14. tit. 19. libro 9. rec. Accelorias, ley 31. que est 12. tit. 7. lib. 9. recop.
Acceptar, ve a la ley 119. que est 9. tit. 16. lib. 9. recopilacionis, y ley 144. que est 14. tit. 16. eodem lib. 7. ley 142. que non est transcripta in recop. regia.
Azores, ley 31. que est 34. tit. 18. libro 9. recop.
Actor, l. 121. que est 1. 2. 3. & 4. tit. 7. lib. 9. recop. y ley 122. 123. & 124. que sunt l. 5. 6. & 7. eodem tit. 7. & lib. 9.
Action, ve a la ley 72. que est 17. tit. 12. lib. 9. recop.
Acusador, ve a la ley 44. que est 1. tit. 14. lib. 9. recop. y ley 58. que est l. 3. tit. 10. libro 9. recop.
Aduanas, ve a la ley 75. que est 3. 13. tit. 9. libro 9. recop. Y ve a la recopilacion a la 4. parte.
Agravio, l. 112. quam ut jam diximus in recop. precedente hucusque nunquam eam inveni insertam in nostra Regia recop.
Aguas, l. 53. que est l. 4. 5. & 6. tit. 11. lib. 9. recop.
Albarda, l. 146. que est 34. tit. 19. lib. 9. rec.
Alcaceria, l. 111. que est 26. tit. 19. lib. 9. recop.
Aicaydes, ve a la ley 57. que est 4. titulo 10.

lib. 9. recop. y a la recopilacion precedente a la 2. parte.
Alcala la Real, ve a la ley 9. que est 11. tit. 18. lib. 9. recopil.
Alcala de los Ganzules, ve a la ley 9. que est 11. tit. 18. libro 9. recop.
Alcaldes, l. 44. que est tit. 14. lib. 9. recop. ley 51. que est 7. tit. 8. eodem lib. 9. ley 57. que est 4. tit. 10. eodem lib. 9. que est 6. tit. 12. eodem lib. 9. ley 66. que est 13. tit. 12. eodem lib. 9. ley 68. que est 15. tit. 12. eodem lib. 9. ley 83. que est l. 9. tit. 14. eodem lib. 9. ley 87. que est l. 2. & 3. tit. 19. eodem lib. 9. ley 88. que est l. 4. eodem tit. 19. ley 91. que est l. 10. eodem tit. 19. ley 92. que est 11. eodem tit. 19. ley 97. que est 14. eodem tit. 19. ley 99. que est l. 15. eodem tit. 19. ley 101. que est l. 9. & 1. tit. 17. lib. 9. recop. ley 102. que est 1. tit. 17. lib. 9. recop. ley 107. que est 18. tit. 19. eodem lib. 9. ley 109. que est l. 19. titulo 19. eodem libro, ley 110. que est 22. 23. & 24. eodem tit. 19. ley 113. que est l. 27. eodem tit. 19. ley 116. que est 30. eodem titulo 19. ley 120. que est 31. eodem tit. 19. ley 122. que est 5. titulo 7. eodem lib. 9. ley 123. que est 6. tit. 7. eodem libro 9. ley 128. que est 11. eodem tit. 7. eodem lib. 9. ley 128. que est 11. eodem titulo 7. ley 130. que est 10. tit. 16. eodem lib. 9. ley 131. que est 12. tit. 7. eodem lib. 9. ley 132. que in hac recop. non est inserta, ley 133. que est 13. tit. 7. eodem lib. 9. y ve a la recopil. a la primera parte.
Alcavala, ve por todas las leyes deste Quaderno, ve a la recopilacion a la quarta parte.
Alcandete, ve a la ley 9. que est 11. tit. 18. libro 9. recop.
Aguazil, ley 57. que est 4. tit. 10. libro 9. recop. y ley 150. que in regia recop. non est inserta & ley 139. que est 11. tit. 8. eodem libro 9. y ve a la recop. a la primera parte.
Alhondiga, ve a la ley 96. que est 13. tit. 19. libro 9. recop.
Alhama, ve a la ley 9. que est 11. titulo 8. lib. 9. rec.
Alaholes, ve a la ley 76. que est 7. cum 4. ley 12. lib. 9. recop.
Aljabibes, ve a la ley 113. que est 27. tit. 19. lib. 9. recop.
Almanzenes, ve a la ley 98. que est 14. tit. 19. lib. 9. recop.
Almirante Don Alonso Enriquez, ley 148. que fue agora nuevamente incorporada, quam non inveni,

inveni, y desta palabra ve a la recopilacion a la segunda parte.

Almoneda, l. 41. que est 3. & 9. tit. 11. lib. 9. recop. y ley 44. que est 1. tit. 14. cod. lib. 9. y ley 46. que est 9. tit. 11. cod. lib. y ley 47. que est 1. 7. 8. 10. & 11. tit. 11. cod. lib. 9. y ley 53. que est 4. 5. & 6. cod. tit. 1. y ley 59. que est 6. tit. 12. cod. lib. 9. y ley 63. que est 8. tit. 16. cod. lib. 9. y ley 66. que est 13. tit. 12. cod. lib. y ley 130. que est 10. tit. 16. cod. lib. 9.

Almoxarifazgo, ley 34. que est 39. tit. 18. lib. 9. recop. y ley 58. que est 1. 4. tit. 10. cod. lib. y ley 75. que est 1. 13. tit. 9. cod. lib. y de su significacion ve a la recopilacion de atras a la 4. parte.

Alvalas, ve a la ley 3. & 4. que est 1. 1. tit. 18. lib. 9. recop.

Albergueria, ve a la ley 18. que est 1. 21. tit. 18. cod. lib. 9. recop.

Amparo Real, ve a la ley 14. que est 2. 3. tit. 11. cod. lib. 9. recop.

Andaluzia, ve a la ley 35. que est 1. 2. tit. 18. lib. 9. recop.

Anima, ve a la ley 114. que est 8. tit. 7. cod. lib. 9.

Antequera, ve a la ley 9. que est 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Antona Garcia vezina de Toro, l. 30. que est 31. tit. 8. lib. 9. recop.

Apellacion, ley 97. que est 14. tit. 19. libro 9. recopila. & l. 123. que est 6. tit. 7. cod. lib. 9. y ley 131. que non est transcrita hoc libro 9. rec y desta palabra ve a la recopilacion a la parte 13.

Apercebir, ve a la ley 110. que est 1. 2. 3. & 24. tit. 9. libro 9. recop.

Apregonar, ley 134. que est 11. tit. 16. cod. lib. 9. y ve a apregonar.

Apreciar, ley 98. que est 13. tit. 19. lib. 9. recop. & l. 99. que est 16. cod. tit. 19. y ley 101. que est 9. 10. & 11. tit. 17. cod. lib. 9. y ley 109. que est 19. 20. 21. tit. 19. cod. lib. 9. y ve a apreciar.

Arrabales, l. 96. & 97. que sunt 13. & 14. tit. 19. cod. lib. 9.

Arcedianazgos, l. 40. que est 1. tit. 12. lib. 9. recopilacionis, y ley 44. que est 1. tit. 14. cod. lib. 9. y ley 64. que est 8. 9. 10. & 11. tit. 12. cod. lib. 9. y ve a la recopilacion a la 3. parte.

Archidona, ve a la ley 9. que est 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Arcofispado de Sevilla, ve a la ley 9. que est 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Arcofispado de Toledo, y Sevilla l. 7. que est 20. tit. 18. lib. 9. recop.

Arcofispados, l. 40. que est 1. tit. 12. lib. 9. recop. y ley 44. que est 1. tit. 14. cod. lib. 9. y ley 64. que est 8. 9. 10. 11. tit. 12. cod. lib. 9. y ley 66. que est 13. tit. 12. cod. lib. 9. y ley 68. que est 15. tit. 12. cod. lib. y ley 84. que est 7. tit. 17. cod. lib. 9. ley 85. que est 6. tit. 17. cod. lib. 9. & ley 89. que est 5. tit. 19. cod. lib. 9. y ve a la recopilacion atras a la 3. parte.

Arcos, ve a la ley 9. que est 11. tit. 18. lib. 9. recopila.

Armas offensivas, y redensivas, ley 31. que est 1. 34. tit. 18. cod. lib. 9.

Arrendadores, ley 16. y desle ay hasta el. 53. sacando algunas leyes que son la ley 17. hasta 21. 23. 24. 26. y 27. y desde 29 hasta 34. 36. 38. 39. 43. 48. 70. 78. 85. 103. 117. 122. 123. 126. 128. 132. y desta palabra ve a la recopilacion, a la 1. parte y a la palabra Arrendamiento y arrendar las quales leyes seca mucha molestia poner las que son en la recopilacion recopiladas, pero en particular se podra ver la ley 1. tit. 9. y ley 1. tit. 16. y ley. 19. tit. 18. lib. 9. & age plures ejsudem lib. 21.

Arrendamientos, ley 4. que est 3. & 4. tit. 12. lib. 9. recop. y ley 47. que est 7. & 8. 10. 11. & 12. tit. 11. cod. lib. 9. & ley 51. que est 7. tit. 8. cod. lib. & ley 52. que est 1. 2. 3. & 4. tit. 13. cod. lib. & ley 54. que est 45. & 6. tit. 11. cod. lib. & ley 56. que est 2. tit. 10. lib. 9. & ley 61. que est 1. 18. tit. 11. & l. 6. tit. 10. lib. 9. recop. & ley 52. que est 3. cum sequentibus aliquibus tit. 16. cod. lib. 9. & ley 65. que est 12. tit. 12. & ley 19. tit. 11. cod. lib. 9. & alia quam plures quas longum esset referre, y ve a la palabra Arrendadores arrendamiento.

Arrendar, ley 1. que est 2. tit. 9. lib. 9. recop. & l. 1. tit. 16. cod. lib. & ley 18. que est 1. 29. tit. 18. cod. lib. & ley 41. que est 1. 2. & 9. tit. 11. cod. lib. 9. & ley 45. que est 17. cod. tit. 11. & ley 44. que est 17. tit. 14. cod. lib. 9. & ley 47. que est 7. & 8. tit. 11. lib. 9. & ibi etiam l. 10. 11. & 12. & ley 51. que est 7. tit. 8. cod. lib. 9. & ley 55. que est 9. tit. 8. cod. lib. & ley 56. que est 1. 2. 10. cod. lib. & ley 57. que est 4. tit. 10. cod. lib. & l. 58. que est 3. cod. tit. 10. & ley 59. que est 6. tit. 11. cod. lib. cum pluribus aliis legibus ejsudem libri 9. y ve a la palabra Arrendadores arrendamiento.

Años, ley 13. que est 15. titulo 18. lib. 9. recopilacionis.

Asturias, l. 48. que est 1. tit. 10. lib. 9. recop. y ley 76. que est 1. 13. tit. 13. cod. lib. 9.

Atahoneros, ve a la ley 96. que est 13. tit. 19. lib. 9. recop.

Ataraganas, ve a la ley 34. que est 37. tit. 18. lib. 9. recop.

Autoridad, Desta palabra propria autoridad ve a la ley 137. que est 5. tit. 20. lib. 9. recop.

Audiencia, ve a la ley 123. que est 6. tit. 7. lib. 9. recop.

Avencias, ley 58. que est 3. tit. 10. lib. 9. recop. & l. 76. que est 16. tit. 3. cod. lib. & l. 82. quam nondum reperit transcripam in dicto lib. 9. & l. 104. que est 1. 12. tit. 17. cod. lib. 9. y ve a yguala, avenida, avenir infra capitulis sequentibus.

Avenida, l. 123. que est 6. tit. 7. lib. 9. recopilatio. y ve avencias.

Avenir, l. 104. que est 12. tit. 17. lib. 9. recop. & l. 116. que est 30. tit. 19. cod. lib. 9. & l. 110. que est 31. & 32. tit. 19. cod. lib. 9. y ve avencias.

Aventura, l. 144 que est 11. tit. 16. lib. 9. recop

Averi-

Averiguacion, l. 31. que est 34. titulo 18. libro 9. recop. & l. 124. que est 7. titulo 7. cod. lib. 9.

Avisar, ley. 121. que est 1. 2. 3. & 4. titulo 7. libro 9. recop.

Aznarife de Sevilla, l. 17. que est 10. titulo 18. libro 9. recop. y ley 86. que est 1. 9. titulo 17. cod. lib. & l. 87. que est 1. 2. & 3. titulo 19. cod. lib. 9.

Azeytes de Sevilla, y otros lugares, l. 1. que est 1. 1. & 4. tit. 17. libro 9. recop. & l. 5. que est 3. titulo 18. cod. lib. 9. & l. 7. que est 5. cod. titulo 18 & l. 18. que est 21. cod. tit. 18. & l. 87. que est 1. cum 1. seq. tit. 19. cod. lib. 9. & l. 88. que est 4. titulo 19. cod. lib. & l. 98. que est 15. cod. titulo 19.

Azemilas, ve a la ley 13. que est 15. titulo 18. libro 9. recop.

Azualmaria, ve a la ley 59. que est 6. titulo. 12. libro 9. recop.

B.

BADAJOS, ve a la ley 18. que est 21. tit. 18. lib. 9. recop.

Baratar, ve a la ley 135. que est 20. & 21. tit. 11. & l. 19. tit. 16. lib. 9. recop.

Barro, y cosas del, ve a la ley 124. que est 7. tit. 7. lib. 9. recop.

Baranes, ve a la ley 105. que est 17. tit. 17. lib. 9. recop.

Baja de rentas, y Alcala, l. 69. que est 16. tit. 12. lib. 9. recop. & l. 116. que est 30. tit. 19. cod. lib. 9.

Begel, ve a la ley 9. que est 11. tit. 18. lib. 9. recop.

Behetria, l. 4. que est 1. tit. 18. libro 9. recop. y ley 48. que est 11. titulo 10. cod. lib. 9. y ley 58. que est 3. cod. titulo 10. & ley 133. que est 13. titulo 7. cod. lib. 9. & l. 39. que est 11. & 12. titulo 8. cod. lib. & l. 142. quam nondum reperit transcripam in dicto lib. 9. recop. y desta palabra ve a la recopil. a la 3. part.

Bermas, ve a la ley 105. que est 17. titulo 17. libro 9. recop.

Bestias, ley 18. que est 21. titulo 18. libro 9. recop. y ley 137. que est 5. titulo 20. cod. lib. 7. ley 146. que est 14. titulo 19. cod. lib. 9.

Beber, cosas de comer, y beber, ley 18. que est 21. titulo 18. libro 9. recop.

Bienes, ley 3. que est 6. 7. & 8. titulo 18. lib. 9. recopila. y ley 9. que est 3. cod. tit. 18. y ley 15. que est 19. cod. tit. 18. & ley 29. que est 30. cod. titulo 18 & ley 32. que est 35. cod. titulo 18. & ley 55. que est 9. titulo 8. cod. lib. 9. y ley 57. & 58. postea pro l. 3. & 4. tit. 10. cod. lib. 9. & in aliis pluribus legibus, quas referre non est necesse licet in dict. recop. referantur.

Brudas, ve a la ley 13. que est 17. tit. 18. lib. 9. recopila.

Bodega, ve a la ley 98. que est 15. titulo 19. libro 9. recopila.

Borzguies, ley 124. que est 7. tit. 7. lib. 9. recopilacionis.

Boticario, ley 22. que est 14. tit. 18. lib. 9. recopilacionis, y ley 27. que est 17. cod. titulo 18. & ley 18. que est 29. cod. titulo 18. & ley 105. que est 17. titulo 17. cod. lib. 9.

Agueda in Recopilacionis. Tom. VI.

Brecones, ve a la ley 89. que est 5. titulo 19. libro 9. recopila.

Brevemente, ve a la ley 121. & 123. que sunt 5. & 6. tit. 7. lib. 9. recop.

Broflador, Ley 22. que est 25. tit. 18. lib. 9. recop. & ley 29. que est 27. cod. tit. 18.

Bueyes, ve a la ley 19. que est 15. tit. 18. lib. 9. recop.

Buhoneria, ve a la ley 124. que est 7. tit. 7. lib. 9. recop.

Burgos, ve a la ley 147. que noviter addita fuit.

C.

CAVAÑA, ve a la ley 94. que est 15. tit. 17. lib. 9. recop. & l. 6. 7. & 8. tit. 19. cod. lib. 9.

Caber en los libramientos, ley 119. que est 9. tit. 16. lib. 9. recop.

Cabeza de partido, y de otras cosas, l. 58. que est 3. tit. 10. lib. 9. recop. & l. 59. que est 6. tit. 12. cod. lib. & l. 64. que est 8. cum 3. parte que tit. 11. cod. lib. 9. & l. 68. que est 15. tit. 12. cod. lib. & l. 73. que est 18. cod. tit. 12. & l. 74. que est 24. tit. 11. cod. lib. & l. 76. que est 7. cum 8. sequentibus, tit. 13. cod. lib. 9. & l. 79. que est 4. tit. 14. cod. lib. 9. & l. 91. que est 10. tit. 19. cod. lib. & l. 121. que est 1. tit. 7. cod. lib. 9. & l. 134. que est 11. tit. 16. cod. lib. 9. y ve a Partido.

Caza, aves de caza, l. 18. que est 21. tit. 18. lib. 9. recop. & l. 31. que est 34. titulo 18. cod. libro 9. & l. 124. que est 7. titulo 7. cod. lib. 9.

Caceres, ve a la ley 18. que est 21. tit. 18. libro 9. recop.

Calatrava, ve a la ley 104. que est 12. tit. 17. lib. 9. recopila. y a la recopilacion de atras a la 3. parte verbo Maestradgo.

Calles, ve a la ley 96. que est 13. tit. 19. lib. 9. recopila. & l. 97. que est 14. cod. tit. 19. & l. 120. que est 31. & 32. cod. tit. 19.

Caliz, ve a la ley 84. que est 7. tit. 17. lib. 9. rec.

Camara del Rey, l. 44. que est 4. tit. 14. lib. 9. recop. & l. 51. que est 7. tit. 8. cod. lib. & l. 56. que est 2. tit. 10. cod. lib. 9. & 57. que est 4. cod. tit. 10. & l. 58. que est 4. cod. tit. 10. & l. 61. & 62. que sunt 6. tit. 10. & l. 3. cum 6. seq. tit. 16. cod. lib. 9. & l. 65. 66. & 69. que sunt 1. 2. 13. & 16. tit. 12. cod. lib. 9. & l. 74. que est 1. 2. 4. tit. 14. cod. lib. & l. 73. que est 13. tit. 9. cod. lib. & l. 78. que est 3. tit. 14. cod. lib. 9. & l. 123. que est 6. tit. 7. cod. lib. & l. 131. que est 12. tit. 7. cod. lib. & l. 136. que est 22. tit. 11. & l. 10. tit. 16. cod. lib. 9. & l. 137. que est 5. tit. 20. cod. lib. & l. 146. que est 34. tit. 19. cod. lib. 9. & l. 147. noviter addita. Estas son las leyes deste Quaderno, por las quales se aplica pena a la camara, si otras mas oviere las assidas a ellas.

Cambiadores, ve a la ley 37. que est 18. titulo 17. lib. 9. recopila.

Camos cofarros, y otros, l. 17. 18. que sunt 29. & 21. tit. 18. lib. 9. recop. & l. 96. que est 14. tit. 19. cod. lib. 9.

Zamora, ve a la ley 105. & 106. que sunt 1. 17. tit. 17. & l. 17. tit. 19. cod. lib. 9.

Campos, ve a la ley 94. que est 28. tit. 19. lib. 9. recop.

M. cod.

& l. 3. & 4. que sunt 8. & 1. tit. 18. eodem lib. & l. 40. que est 1. cum 3. sequentibus, tit. 12. eod. lib. & l. 41. & 42. que sunt 1. 9. 15. & 16. tit. 11. eod. lib. & l. 46. que est 9. eod. tit. 11. & l. 47. que est 7. cum 4. sequentibus, eod. tit. 11. & l. 49. que est 22. tit. 15. eod. lib. & l. 50. que est 17. tit. 11. eod. lib. & l. 51. que est 7. tit. 8. eodem lib. & l. 52. que est 1. tit. 13. eodem lib. & l. 53. que est 4. 5. & 6. tit. 11. eod. lib. & l. 55. que est 9. tit. 8. eodem lib. & l. 57. que est 4. & 5. tit. 10. eod. lib. & l. 60. que est 7. tit. 12. lib. 9. recop. & l. 62. que est 1. 3. tit. 16. eod. lib. & l. 63. que est 12. tit. 12. eod. lib. & l. 66. que est 13. eod. tit. 12. & l. 69. que est 16. eod. tit. 12. & l. 71. que est 26. tit. 11. eod. lib. & l. 72. que est 17. tit. 12. eod. lib. & l. 73. que est 17. 4. lib. 9. recop. & l. 75. que est 13. tit. 9. eod. lib. & l. 76. que est 7. cum sequentibus, tit. 13. eod. lib. & l. 77. que est 6. tit. 7. eod. lib. & l. 78. que est 12. 6. que sunt 1. 7. & 9. tit. 7. eod. lib. & l. 79. que est 19. tit. 7. eod. lib. & l. 81. que est 13. tit. 7. eod. lib. & l. 82. que est 10. tit. 8. eod. lib. & l. 84. que est 12. tit. 16. eod. lib. & l. 86. que est 34. tit. 19. eod. lib. & l. 87. noviter edita, que est 7. tit. 20. eod. lib. 9. y ve a tras a la recopilacion, a la 1. parte

Contestacion del pleyto, l. 121. & 122. & 123. que sunt 1. 2. 3. 4. 5. & 6. tit. 7. lib. 9. recop. y ve a tras a la recopilacion, a la 1. parte.

Contratos, l. 61. que est 6. tit. 19. lib. 9. recop. & l. 101. que est 9. 10. & 11. tit. 17. eod. lib. 9. & l. 129. que est 19. eod. tit. 17. & l. 144. que est 12. tit. 16. eod. lib. 9. recop.

Contribuir y contribucion, l. 15. que est 17. tit. 18. lib. 9. recop.

Copias, ve a la ley 11. que est 13. tit. 18. lib. 9. recop. & l. 65. que est 19. tit. 11. eodem lib. 9. & l. 69. que est 16. tit. 12. eod. lib. & l. 71. que est 16. tit. 11. eod. lib. & l. 73. que est 18. tit. 12. eod. lib. & l. 75. que est 13. tit. 9. eod. lib. & l. 93. & 97. que sunt 1. 12. & 14. tit. 19. eod. lib. & l. 101. que est 9. tit. 17. eod. lib.

Cordoua, ve a la ley 17. & 92. que sunt 20. & 11. tit. 18. & 19. lib. 9. recop.

Cordonero, ve a la ley 22. & 25. que sunt 25. & 27. tit. 18. lib. 9. recop.

Corredores, ve a la ley 94. que est 15. tit. 17. & l. 67. & 8. tit. 19. lib. 9. recop.

Corregidores, l. 51. que est 1. 7. tit. 8. lib. 9. recop. ubi diversimode ponitur, & l. 78. que est 3. tit. 14. lib. 9. eod. & l. 88. que est 4. tit. 19. eod. lib. & l. 130. que est 10. tit. 16. eod. lib. 9. y ve a tras a la recopilacion a la 1. parte.

Corre, l. 19. hasta 28. que est 21. usque ad 29. tit. 18. lib. 9. recop. & l. 51. que est 7. tit. 8. eod. lib. 9. & l. 53. que est 1. cum 3. seq. tit. 13. eod. lib. & l. 58. que est 3. tit. 10. eod. lib. & l. 61. que est 6. tit. 10. eod. & l. 62. que est 3. cum seq. aliquibus, tit. 16. eod. lib. & l. 76. que est 7. cum sequentibus, tit. 13. eod. lib. & l. 101. & l. 102. que sunt 8. 9. 10. 11. & 12. tit. 17. eod. lib. 9. & l. 123. que est 6. tit. 7. eod. lib. & l. 130. que est 10. tit. 16. eod. lib. & l. 134. que est 11. tit. 16. eod. lib. 9. & l. 135. que est 10. tit. 11. & l. 19. tit. 16. eod. lib. 9. & l. 146. que est 14. tit. 19. eod. lib. & l. 147. que est 7. tit. 20. eod. lib. 9.

Corvejoneros de los pies de las reyes, l. 91. que est 10. tit. 19. lib. 9. recop.

Cofecha, ve a la ley 15. que est 17. tit. 18. lib. 9.

recop. & l. 74. que est 14. tit. 11. eodem libro, & l. 87. que est 1. 2. & 3. tit. 19. eod. lib. 9.

Costa y costas, ley 50. que est 17. tit. 11. lib. 9. recop. & l. 55. que est 9. tit. 8. eod. lib. & l. 62. que est 3. cum seq. aliquibus, tit. 16. eodem lib. & l. 71. que est 17. tit. 12. eod. lib. & l. 76. que est 7. cum seq. aliquibus, tit. 13. eod. lib. & l. 80. que est 9. cum seq. aliquibus, tit. 14. eod. lib. & l. 100. que est 8. tit. 17. eod. lib. & l. 119. que est 9. tit. 16. eod. lib. & l. 121. que est 1. cum 3. sequentibus, tit. 7. eod. lib. & l. 129. que est 19. tit. 17. eod. lib. & l. 131. & 133. que sunt 12. & 13. tit. 7. eod. lib. & l. 134. que est 11. tit. 16. eod. lib. & l. 135. que est 20. tit. 11. & l. 19. tit. 16. eod. lib. & l. 138. que est 10. tit. 8. eod. lib. 9. recop.

Costumbre, l. 3. & 4. que sunt 1. tit. 18. lib. 9. recop. & l. 13. que est 15. tit. 18. & l. 78. que est 3. tit. 14. lib. 9. & l. 133. que est 1. 15. tit. 7. eod. lib. 9. recop.

Crianzas, ve a la ley 17. & 22. que sunt 1. 20. & 25. tit. 18. libro 9. recop. & l. 121. que est 1. cum 3. sequentibus, 7. eod. lib. & l. 135. que est 20. tit. 11. & l. 19. tit. 16. eod. lib.

Crianza, l. 9. & 12. que sunt 11. & 14. tit. 18. libro 9. recop. & l. 94. que est 15. tit. 17. & l. 6. 7. & 8. tit. 19. eodem libro.

Cruzada, ve a la ley 7. que est 5. tit. 18. libro 9. recop.

Cuba, ve a la ley 99. que est 16. tit. 19. lib. 9. recop.

Cuenca, ve a la ley 17. que est 20. titulo 18. libro 9. recop.

Cuenta, l. 24. que est 2. tit. 9. lib. 9. recop. & l. 40. que est 1. cum 3. seq. tit. 12. lib. eod. & l. 61. que est 3. cum aliquibus seq. tit. 16. eod. lib. & l. 70. que est 26. tit. 10. eod. lib. & l. 76. que est 7. tit. 13. eod. lib. & l. 78. que est 3. tit. 14. eod. lib. & l. 80. que est 3. 6. & 7. tit. 14. eod. lib. & l. 81. que est 8. eod. tit. 14. & l. 93. que est 12. tit. 19. eod. lib. 9. & l. 94. que est 15. tit. 17. & 8. tit. 19. eod. lib. 9. & l. 96. & 98. que sunt 13. & 14. tit. 19. eod. lib. 9. & l. 105. que est 17. tit. 17. eod. lib. & l. 109. & 110. que sunt 19. 20. 21. & 22. tit. 19. eod. lib. & l. 144. que est 12. tit. 16. eod. lib. 9. recop.

Cueros, l. 73. que est 18. tit. 12. lib. 9. recop. & l. 93. que est 12. tit. 19. eod. lib. ve a la colahibra, D

DADIVA, ve a la ley 76. que est 7. cum sequentibus aliquibus, tit. 13. lib. 9. recop.

Dada, Desas leyes, l. 15. que est 17. tit. 18. lib. 9. recop. & l. 146. que est 34. tit. 19. eod. lib. & l. 147. que est 7. tit. 20. eod. lib. quas quidem leges reperies non referre has datas, sicut antea referebantur quia in modum legum substantialia referentium & superflua dimittentium referuntur in dicta regia recopilacione.

Descendientes de Antona Garcia, l. 30. que est 31. tit. 18. libro 9. recop.

Declaracion, l. 88. que est 4. tit. 19. lib. 9. recop. & l. 101. que est 9. tit. 17. eod. lib. & l. 103. que est 33. tit. 19. eod. lib. & l. 110. que est 21. tit. 19. eod. lib. & l. 124. que est 7. tit. 7. eod. lib. & l. 146. que est 34. tit. 19. eodem libro.

Defender, ve a la ley 159. que est 11. tit. 8. lib. 9. recop. & l. 140. que est 15. eod. tit. 8. & l. 9. eod. libro 9.

Defendimiento Real, ve a la ley 141. que est 23. tit. 13. libro 9. recop.

Defenir el juramento, ve a la ley 125. que est 8. tit. 7. libro 9. recop.

Definito

Definito, ve a la ley 31. que est 35. tit. 18. lib. 9. recop.

Defensas, ve a la ley 104. que est 12. tit. 17. lib. 9. recop.

Demanda, l. 72. que est 17. tit. 12. lib. 9. recop. & l. 201. que est 10. tit. 17. eod. lib. & l. 104. que est 12. tit. 17. eod. lib. & l. 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. que sunt 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & 9. tit. 7. eod. lib. 9. & l. 129. que est 19. tit. 17. eod. lib. 9. & l. 131. que est 12. tit. 7. eod. lib. & l. 137. que est 5. tit. 20. eod. lib. & l. 147. que est 7. tit. 20. eod. lib. y ve a la rec. a tras a la 13. parte, y a demandado, demandar.

Demandado, l. 123. que est 6. tit. 7. lib. 9. recop. y al capitulo precedente.

Demandador, ve al capitulo precedente, demandado.

Demandar, l. 119. que est 19. tit. 17. lib. 9. recop. & l. 121. que est 12. tit. 7. eod. lib. y a tras a demandado.

Deposito, ve a la ley 120. que est 31. & 32. tit. 19. lib. 9. recop.

Derechos de todas maneras, l. 34. que est 37. tit. 18. lib. 9. recop. & l. 139. que est 11. tit. 9. lib. eod. 9. & l. 40. que est 1. tit. 2. eod. lib. & l. 52. que est 4. tit. 13. eod. lib. & l. 57. que est 4. tit. 10. eod. lib. & l. 65. que est 12. tit. 12. eod. lib. & l. 74. que est 24. tit. 11. eod. lib. & l. 76. que est 9. tit. 13. eod. lib. & l. 78. que est 5. tit. 14. eod. lib. & l. 81. que est 18. eod. tit. 14. & l. 123. que est 6. tit. 7. eod. lib. & l. 131. & 133. que sunt 11. & 13. eod. tit. 7. & l. 138. que est 10. tit. 8. eod. lib. & l. 140. que est 15. tit. 8. eod. libro.

Descaminado, l. 92. que est 11. tit. 19. lib. 9. recop. & l. 96. que est 13. tit. 19. eod. lib. & l. 106. que est 17. tit. eod. & l. 109. que est 21. eod. tit. 19.

Descuento, l. 1. que est 2. tit. 9. lib. 9. recop. & l. 5. que est 3. tit. 8. eod. lib. & l. 16. que est 19. tit. 18. eod. lib. & l. 49. que est 22. tit. 3. eod. lib. & l. 62. que est 3. & 6. tit. 16. eod. lib. & l. 71. que est 17. tit. 12. eod. lib. & l. 97. que est 14. tit. 19. eodem libro.

Desembargar, ve a la ley 159. que est 11. tit. 8. libro 9. recop.

Desterrar, l. 78. que est 3. tit. 10. lib. 9. recop. & l. 139. que est 11. tit. 8. eodem lib.

Detener, l. 94. que est 15. tit. 17. & l. 6. 7. & 8. tit. 19. lib. 9. recop. & l. 109. que est 8. tit. 17. eod. lib. & l. 116. que est 30. tit. 9. eod. lib. & l. 119. que est 9. tit. 16. eodem libro.

Deber, ve a la ley 121. que est 1. cum 3. sequentibus, tit. 7. lib. 9. recop. & l. 30. que est 10. tit. 16. eod. lib. & l. 33. que est 13. tit. 7. eod. lib.

Diezmo, que es una de las rentas y puja, y ve a la ley 75. que est 13. tit. 9. lib. 9. recop. y ve a tras a la recopilacion, a la 4. parte.

Dineros canciados, ve a la ley 18. que est 2. tit. 16. lib. 9. recop. & l. 102. que est 17. tit. 7. eod. lib. & l. 119. que est 9. tit. 16. eodem libro, & l. 134. & 135. que sunt 7. & 8. tit. 7. eodem lib. & l. 144. que est 12. tit. 16. eodem libro.

Doblas, ve a la ley 127. que est 10. tit. 7. lib. 9. recop.

Don Abraham fenors, l. 37. que est 1. tit. 18. titulo 17. libro 9. recop.

Don Yucaf. Abrahanel, ley 53. que est 2. titulo 16. libro 9. recop.

Donacion, ve a la ley 101. que est 1. tit. 17. lib. 9. recop.

Donzellas, ve a la ley 55. que est 9. tit. 8. lib. 9. recop. & l. 9. que est 5. tit. 17. & l. 6. 7. & 8. tit. 19. eodem libro, & l. 121. que est 4. tit. 7. eodem lib.

Duda que avia en las rentas Reales, l. 144. que est 12. tit. 16. lib. 9. recop.

Aguedo in Recopilacione. Tom. VI.

Dueñas, l. 55. que est 9. tit. 8. lib. 9. recop. & l. 94. que est 15. tit. 17. & l. 6. 7. & 8. tit. 19. eod. lib. & l. 121. que est 4. tit. 7. eod. lib. & l. 139. que est 11. titulo 8. eod. lib.

Duques, ley 137. que est 5. tit. 10. lib. 9. recop. & ley 140. que est 15. tit. 8. eod. lib. y ve a tras a la recopilacion, a la parte.

ECCLESIASTICOS, ve a la ley 137. que est 5. tit. 20. lib. 9. recop.

Embargos, ley 55. que est 9. tit. 8. lib. 9. recop. & l. 83. que est 9. tit. 14. eodem lib. & l. 137. que est 5. tit. 20. lib. eod. & l. 138. que est 10. tit. 8. eod. lib. & l. 139. que est 14. tit. 8. eod. lib.

Emparedadas de Ubeda, ve a la ley 29. que est 30. tit. 18. lib. 9. recop.

Empenar, ve a la ley 101. que est 1. ro. & 11. tit. 17. lib. 9. recop.

Emplazados, ley 58. que est 3. tit. 10. lib. 9. recop. & l. 121. que est 4. tit. 7. eod. lib. & l. 129. que est 19. tit. 17. eod. lib. & l. 146. que est 34. tit. eodem libro, & l. 147. que est 7. titulo 20. eodem libro.

Encubrir, ve a la ley 109. 110. 113. & 116. que sunt 19. 21. 27. & 30. titulo 19. libro 9. recop.

Encomiendas de commendadores, l. 138. que est 10. tit. 8. libro 9. recop.

Enfermos, ve a la ley 121. que est 4. tit. 7. libro 9. recop.

Engaño allende de la mitad del justo precio, ley 143. que est 14. tit. 9. libro 9. recop.

Enjuiciar, ve a la ley 83. que est 9. tit. 14. lib. 9. recop.

Entendimiento no se deve dar a estas leyes, ve a la ley 145. quam nondum reperi in dicto lib. 9. in istam.

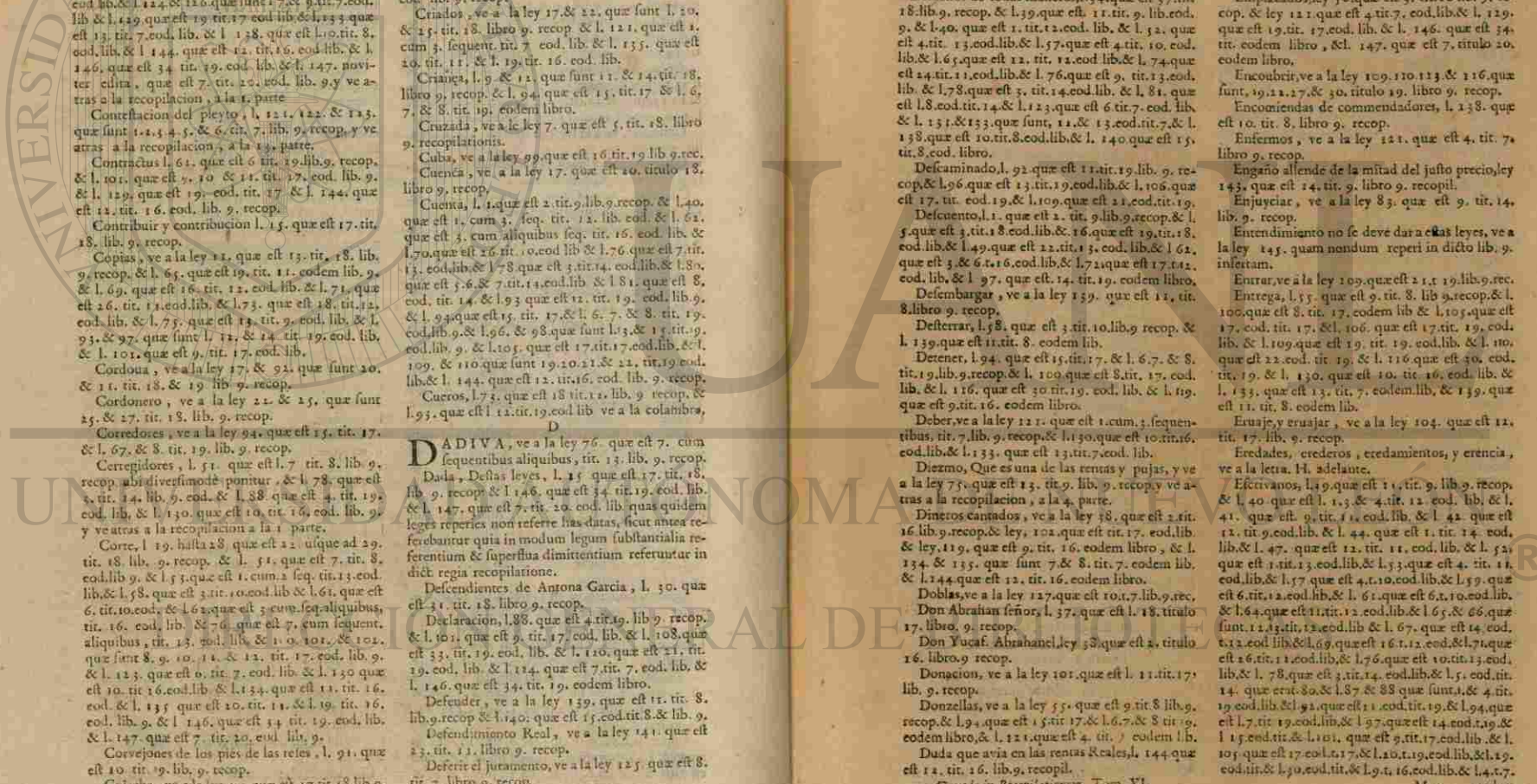
Entrar, ve a la ley 109. que est 2. tit. 19. lib. 9. recop.

Entrega, l. 55. que est 9. tit. 8. lib. 9. recop. & l. 100. que est 8. tit. 17. eodem lib. & l. 105. que est 17. eod. tit. 17. & l. 106. que est 17. tit. 19. eod. lib. & l. 109. que est 19. tit. 19. eod. lib. & l. 110. que est 22. eod. tit. 19. & l. 116. que est 30. eod. tit. 19. & l. 130. que est 10. tit. 16. eod. lib. & l. 133. que est 13. tit. 7. eod. lib. & l. 139. que est 11. tit. 8. eodem lib.

Eruaje y erujajar, ve a la ley 104. que est 12. tit. 17. lib. 9. recop.

Eredades, erederos, y erencia, ve a la letra. H. adelante.

Escrivanos, l. 19. que est 11. tit. 9. lib. 9. recop. & l. 40. que est 1. 13. & 4. tit. 12. eod. lib. & l. 41. que est 9. tit. 11. eod. lib. & l. 42. que est 12. tit. 9. eod. lib. & l. 44. que est 1. tit. 14. eod. lib. & l. 47. que est 12. tit. 11. eod. lib. & l. 51. que est 1. tit. 13. eod. lib. & l. 53. que est 4. tit. 11. eod. lib. & l. 57. que est 4. tit. 10. eod. lib. & l. 59. que est 6. tit. 12. eod. lib. & l. 61. que est 6. tit. 10. eod. lib. & l. 64. que est 11. tit. 12. eod. lib. & l. 65. & 66. que sunt 12. 12. tit. 12. eod. lib. & l. 67. que est 14. eod. tit. 12. eod. lib. & l. 69. que est 16. tit. 12. eod. lib. & l. 71. que est 26. tit. 11. eod. lib. & l. 76. que est 10. tit. 13. eod. lib. & l. 78. que est 3. tit. 14. eod. lib. & l. 51. eod. tit. 14. que erat 30. & l. 87. & 88. que sunt 4. & 5. tit. 19. eod. lib. & l. 92. que est 11. eod. tit. 19. & l. 94. que est 1. 7. tit. 19. eod. lib. & l. 97. que est 14. eod. tit. 19. & l. 103. que est 1. 10. tit. 19. eod. lib. & l. 105. que est 9. tit. 17. eod. lib. & l. 107. que est 17. eod. tit. 7. & l. 110. 119. eod. lib. & l. 119. eod. tit. & l. 130. eod. tit. & l. 9. tit. 16. eod. lib. & l. 4. 7.

codem libro, & in aliis pluribus legibus eisdem tit. 7. y ve atras a la recopilacion. a la 1. parte.
 Y porque causa confusiones allegar las leyes del quaderno que se allegan, en el dicho reportorio, y despues poner donde estan insertas en el lib. 9. de la recopilacion Real folamente de aqui adelante allegar las leyes de la recopilacion y sobre ellas se vera en la margen que ley es del Quaderno, porque prohiendo como haña aqui es canjar y no es de efecto.
 Escriuamos que son officios. l. 1. tit. 11. lib. 9. recopilacionis
 Escrito. l. 5. tit. 7. & l. 7. cod. tit. 7. lib. 9.
 Estructura signada. vide l. 1. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Euforo. l. 1. tit. 18. lib. 9. recopil. & l. 11. tit. 8. codem lib. & l. 15. codem tit. 8.
 Escudados. ff. l. 1. §. 4. tit. 17. & l. 1. tit. 18. lib. 9. recopil. & per plures leges illius tit. 18. y ve a elentos, francos.
 Executor, executoria. l. 4. tit. 7. & l. 7. codem tit. 7. & l. 9. codem tit. 7. & l. 10. tit. 16. & l. 13. tit. 7. & l. 10. tit. 8. lib. 9. recopil. y atras a la recopil. a la 1. parte.
 Elentos, ve al capitulo de atras que comienza escudados.
 Esparto, vide l. 7. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Especies, vide eadem l. 7. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Espera de tiempo, vide l. 22. tit. 11. & l. 10. tit. 16. lib. 9. recopil.
 Espuelas, vide l. 38. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Esquilmos, vide l. 30. tit. 18. codem lib. 9.
 Estrados, vide l. 9. tit. 11. & l. 12. cod. tit. 11. & l. 4. codem tit. 11. & l. 3. tit. 16. lib. 9. recopil.
 Estrangeros, vide l. 36. tit. 18. & l. 5. tit. 19. & l. 12. codem tit. 19. lib. 9. recopil.
 Etribos, vide l. 38. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Excepciones, l. 12. tit. 12. cod. lib. 9. rec.
 Excepciones, l. 5. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Execucion, l. 9. tit. 8. & l. 4. tit. 10. & l. 11. tit. 11. & l. 24. tit. 12. & l. 10. tit. 17. & l. 23. tit. 19. & l. 5. tit. 17. & l. 9. tit. 16. lib. 9. recopil. y atras a la palabra; Entrega.
 Executoria, l. 4. tit. 7. lib. 9. recopil.

F

Falcones, l. 34. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Factores, l. 6. tit. 12. lib. 9. rec. & l. 16. codem tit. 12. & l. 8. tit. 7. codem lib. 9. y ve a se Fazedores, adelante.
 Favorecer, l. 5. tit. 10. & l. 15. tit. 8. lib. 9. recopil.
 Fazedores, l. 5. tit. 18. & l. 2. tit. 10. & l. 3. cod. tit. 10. & l. 7. tit. 16. & l. 8. codem tit. 16. & l. 12. tit. 12. & l. 16. codem tit. 12. & l. 2.6. tit. 21. & l. 2.4. codem tit. 11. & l. 9. tit. 19. & l. 12. codem tit. 19. & l. 9. tit. 16. & l. 12. tit. 16. & l. 20. tit. 11. & l. 19. tit. 16. lib. 9. recopil. y atras a la palabra Fazedores, & l. 1. tit. 15. codem lib.
 Fazer saber la renta al arrendador, l. 31. tit. 19. lib. 9. recopil. y tit. 8. codem lib.
 Fazer las rentas, l. 9. tit. 8. & l. 6. tit. 12. & l. 8. tit. 16. & l. 1. tit. 12. & l. 2.6. tit. 11. & l. 2.4. codem tit. 11.
 Fee, l. 9. tit. 17. & l. 12. tit. 12. & l. 12. tit. 9. & l. 2. tit. 12. lib. 9. recopil. & l. 2. codem tit. 12.
 Ferretas, l. 27. tit. 19. lib. 9. recopil.
 Ferias, l. 19. tit. 18. & l. 2.4. tit. 11. & l. 17. tit. 17. & l. 29. & l. 30. tit. 19. & l. 4. tit. 10. & l. 5. codem tit. 20.

& l. 7. codem tit. 20. lib. 9. recopil. y ve a la recopilacion atras a la parte 12.
 Fiadores, l. 5. tit. 10. & l. 6. tit. 10. & l. 18. tit. 11. & l. 7. tit. 12. & l. 11. tit. 12. & l. 2.4. tit. 11. & l. 1. tit. 13. & l. 7. tit. 14. & l. 10. tit. 16. y ve adelante a Fianzas, lib. 9. recopil. y atras a la recopilacion, a la 1. parte. & l. 16. tit. 11. codem lib. 9. recopil.
 Fiados, ve al capitulo precedente, y a la ley 8. tit. 17. lib. 9. recopil.
 Fianzas, l. 9. tit. 11. & l. 1. tit. 14. & l. 3. tit. 11. & l. 18. codem tit. 11. & l. 7. tit. 12. & l. 8. codem tit. 12. & l. 7. tit. 11. & l. 13. tit. 12. & l. 11. tit. 13. & l. 2. tit. 14. y atras a la palabra Fiadores, & l. 11. tit. 12. cod. lib.
 Fidalguia, l. 17. tit. 18. codem lib. 9. recopil.
 Fielidad, l. 3. tit. 11. & l. 3. tit. 12. & l. 1.6. cod. tit. 12. & l. 13. tit. 9. & l. 2. tit. 14. & l. 4. cod. tit. 14. & l. 7. cod. tit. 14. & l. 8. cod. tit. 14. & l. 9. cod. tit. 14. & l. 9. tit. 16. & l. 12. cod. tit. 16. y al cap. siguiente.
 Fieles, l. 5. tit. 11. & l. 9. cod. tit. 11. & l. 2. tit. 9. & l. 4. in fine, tit. 12. & l. 13. tit. 9. & l. 4. tit. 14. & l. 5. tit. 10. & l. 24. tit. 11. & l. 3. tit. 14. & l. 1.6.7.8. & 9. codem tit. 14. & l. 1.2. & 4. tit. 19. & l. 10. & l. 11. & 15. tit. 17. & l. 6.7. & 8. tit. 19. & l. 16. tit. 17. & l. 14. tit. 19. & l. 5. codem tit. 19. & l. 16. cod. tit. 19. & l. 8. & l. 10. cod. tit. 17. & l. 12. cod. tit. 17. & l. 17. cod. tit. 17. & l. 17. tit. 19. & l. 18. & l. 13.22.23.24.25.26.29.30.31. & 33. tit. 19. & l. 9. tit. 16. & l. 1. tit. 7. & l. 7. codem tit. 7. & l. 12. tit. 16. & l. 10. tit. 19. lib. 9. recopil. y en el cap. precedente y a la recopil. atras a la parte, Fieles, & l. 1. & 2. dicto tit. 19. & codem lib. 9.
 Fijos e hijas de Antona Garzia, l. 31. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Fijos dalgo, ve a la ley 17. tit. 18. lib. 9. recopil. y a la recopilacion atras a la 2. parte.
 Finiquito, ve a la ley 142. del Quaderno, quam nondum inveni in d. lib. 9. recopil.
 Fiscal, l. 17. tit. 18. codem lib. 9. recopil. y atras a la recopil. a la 1. parte, a Fiscal.
 Flete de naos, y fustas, l. 1. & 2. tit. 19. lib. 9. rec.
 Florines, l. 10. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Fortalezas, vide l. 1. tit. 18. codem lib. 9. recopil.
 Frayles, l. 14. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Francos y franquezas, l. 3. tit. 17. l. 1.3.4.5. & 6. & per plures alias leges tit. 18. lib. 9. recopil. & l. 7. tit. 20. lib. 9. recopil. y ve atras a la recopilacion, por todas las 10. 11. & 12. partes.
 Fraudes, y encubiertas, y engaños, l. 4. tit. 10. & l. 7. tit. 8. lib. 9. recopil. y otras muchas leyes.
 Freneros, y frenos, l. 38. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Feifas, l. 17. in fine, tit. 17. lib. 9. recopil.
 Frontera de Moros, l. 12. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Fruta, l. 6. tit. 18. & l. 7. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Frutos, l. 30. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Fuente Rabia, l. 12. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Fuera, y vinieren por ciertos lugares, l. 13. & l. 4. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Furo, l. 13. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Fustanes, l. 20. tit. 19. & l. 27. tit. cod. 19. lib. 9. rec.
 Fustas de la mar, l. 2. tit. 19. lib. 9. recopil.
 Fustedas, l. 27. tit. 19. lib. 9. recopil.

G

G Allinas, l. 12. tit. 12. lib. 9. recopil.
 Galicia, l. 1. tit. 10. & l. 13. tit. 13. lib. 9. rec.
 Ganados,

Ganados, l. 10. tit. 18. & l. 15. cod. tit. 18. & l. 18. tit. 12. & l. 13. tit. 9. & l. 7. tit. 17. & l. 11. tit. 19. & l. 15. tit. 17. & l. 6.7. & 8. tit. 19. & l. 16. tit. 7. & l. 12. tit. codem 7. & l. 19. tit. 19. & l. 5. tit. 17. & l. 29. tit. 19. lib. 9. recopil.
 Ganancia, l. 14. tit. 9. lib. 9. recopil.
 Ganar, l. 11. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Gelves, l. 11. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Gibraltar, l. 1. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Gracia, y quita, l. 4. tit. 20. & l. 7. tit. 13. lib. 9. recopil.
 Granada la ciudad, l. 2. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Grandes del Reyno, l. 15. tit. 8. lib. 9. recopil.
 Granos y pan en grano, l. 18. tit. 12. lib. 9. recopil.
 Guadalquivirrio, l. 5. tit. 19. lib. 9. recopil.
 Guarda Real, l. 23. tit. 11. lib. 9. recopil. y ve a amparos.
 Guardas, l. 7. tit. 16. & l. 9. tit. 14. & l. 9. tit. 19. & l. 12. codem tit. 19. & l. 19. & 22. cod. tit. 19. lib. 9. recopil.
 Guantes, l. 7. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Guarnicionero, l. 15. & 27. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Guarnicioneros de efederos, l. 38. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Guerra, l. 10. tit. 18. lib. 9. recopil.

H

H Azedores, vide supra, fazedores.
 Hazer las rentas, vide supra fazer.
 Hazienda, l. 9. tit. 14. lib. 9. recopil.
 Hembras, l. 17. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Heredad, l. 12. tit. 16. lib. 9. recopil.
 Heredad de Valdepalacios, l. 14. tit. 18. lib. 9. rec.
 Heredades l. 30. tit. 18. & l. 18. tit. 12. & l. 2.4. in fin. tit. 11. & l. 9. tit. 17. & l. 10. & 11. cod. tit. 17. & l. 19. codem tit. 17. lib. 9. recopil.
 Heredamientos, l. 3. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Herederos, l. 35. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Herradores y herraje, l. 38. tit. 18. lib. 9. rec.
 Hilaza, l. 17. tit. 19. lib. 9. recopil.

I

I Aen, l. 20. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Ieguas, l. 15. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Iernos de Antona Garzia, l. 31. tit. 18. cod. lib. 9.
 Iervas, l. 12. tit. 17. lib. 9. recopil.
 Iglesias, l. 1. tit. 16. & l. 6. tit. 18. & l. 10. tit. 7. & l. 10. tit. 16. lib. 9. recopil.
 Iguales, l. 1. in fin. tit. 12. & l. 35. cod. tit. 12. & l. 14. cod. tit. 12. & l. 9. tit. 14. & l. 21. tit. 11. lib. 9. recopil. y ve a avenencias.
 Impedimento, l. 5. & 6. tit. 11. lib. 9. recopil.
 Imposiciones, ve a la l. 16. tit. 8. lib. 9. rec.
 Imprimir, l. 7. tit. 20. lib. 9. rec.
 Infantes hijos del Rey, l. 7. tit. 16. lib. 9. rec.
 Informacion, l. 7. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Infancias, l. 4. tit. 7. l. 6. tit. 7. lib. 9. rec.
 Joyas, l. 5. tit. 20. lib. 9. recopil.
 Joyero, l. 17. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Jornada ha de ser a ocho leguas, l. 6. tit. 11. lib. 9. recopil.
 Jubones bechos, l. 34. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Juan de Mourroy vezino de Toro, l. 31. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Judios, l. 1. tit. 14. & l. 3. tit. 10. lib. 9. recopil.

y atras a la recopilacion, a la segunda parte.
 Juczes, ve atras en este reportorio a la palabra Alcaldes, y en la recopilacion atras a la 1. parte.
 Juyzio, l. 8. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Jura, l. 5. tit. 14. lib. 9. recopil.
 Jurados, l. 1. tit. 14. & l. 4. tit. 10. & l. 2. lib. 9. rec. y ve a tras a la recopilacion, a la 1. parte.
 Juramento, l. 14.2.27.29. & l. 18.1.8. & l. 2.4.9. & l. 5. & 6. tit. 11. & l. 4. tit. 10. & l. 6. tit. 12. & l. 6. tit. 10. & l. 14. tit. 12. & l. 7. tit. 13. & l. 3. tit. 14. & l. 5. codem tit. 14. & l. 4.5.13.14. & l. 16. tit. 19. & l. 8. & l. 11. tit. 17. & l. 17. tit. 17. & l. 33. tit. 19. & l. 19. & 23. codem tit. 19. & l. 5. tit. 7. & l. 2.8. & 30. tit. 19. & l. 4.6.7.8. & l. 11. tit. 7. & l. 15. tit. 8. & l. 3.4. tit. 19. lib. 9. recopil. y ve a jura jurar, y atras a la recopil. a la 1. parte.
 Jurar, l. 8. tit. 14. lib. 9. recopil.
 Jurisdiccion, l. 1. tit. 14. & l. 5. tit. 10. & l. 18. tit. 12. & l. 2. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Juro l. 9. tit. 8. & l. 6. tit. 16. & l. 24. tit. 11. & l. 10. tit. 16. & l. 5. tit. 20. & l. 11. tit. 8. & l. 12. tit. 16. lib. 9. recopil.
 Justicia y justicias, l. 7. tit. 13. & l. 5. tit. 14. & l. 3. tit. 19. & l. 4. codem tit. 19. & l. 9. cod. tit. 19. & l. 13. codem tit. 19. & l. 14. & l. 5. cod. tit. 19. & l. 17. & 21. codem tit. 19. & l. 22. cod. tit. 19. & l. 26. cod. tit. 19. & l. 5. tit. 17. & l. 16. tit. 8. & l. 31. tit. 19. & l. 6. tit. 7. & l. 10. & l. 11. codem tit. 7. & l. 10. tit. 16. & l. 11. tit. 16. & l. 5. tit. 20. & l. 10. tit. 8. & l. 42. codem tit. 8.

L

L Abor, l. 25. & 30. tit. 18. & l. 18. tit. 17. lib. 9. recopil. & l. 14. tit. 18. codem libro.
 Labradores, l. 18. tit. 12. & l. 14. & l. 5. lib. 9. recopil. y atras a la recopil. a la 2. parte.
 Labranzas y crianza, l. 11.14. & 15. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Lanas, l. 18. tit. 12. l. 5. tit. 17. & l. 27. tit. 19. & l. 20. codem tit. 19. lib. 9. recopil.
 La mar, l. 6. tit. 17. lib. 9. recopil. y ve a Mar, & l. 36. tit. 18. codem lib. 9.
 Lechones, l. 15. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Legos, l. 7. tit. 18. lib. 9. recopil. y atras a la recopil. 2. parte.
 Leguas, l. 5. & 6. tit. 11. & l. 2. tit. 7. & l. 23. codem tit. 7. lib. 9. recopil.
 Legumbres, l. 20. & 21. tit. 18. lib. 9. recopil.
 Leyes, quien, y porque causa, y quando, y donde, y conque concejo se hicieron estas leyes del Quaderno de las alcavalas, dize lo la ley 1. que alias est premium hujas quararni, quod quidem premium non inferitur in dicto lib. 9. recopil. y desta palabra Ley, ve a la ley 4. tit. 10. & l. 6. tit. 12. & l. 6. tit. 10. & l. 13. & l. 14. tit. 12. & l. 24. tit. 11. & l. 7. tit. 13. & l. 9. tit. 14. & l. 10. tit. 19. & allii plures leges titulorum dicti lib. 9. recopil. faciunt mentionem de hoc verbo ley, o leyes, quod quia parum continet utilitatis, omitto eas allegare.
 Leña, l. 7. tit. 7. lib. 9. recopil.
 Letrados, l. 7. tit. 7. & l. 4. tit. 10. lib. 9. recopil. y ve a abogados.
 Libello, l. 7. tit. 7. & l. 4. tit. 7. lib. 9. recopilacionis.
 Libramiento, l. 5. & 5. tit. 16. lib. 9. recopil. & l. 9. codem tit. 16. & l. 10. tit. 7. & l. 10. tit. 16. & l. 11.

& l. 11. eod. tit. 16. lib. 9. recop. y ve al libramiento, y libranca.
 Libros que venden los libreros, y los del Rey, l. 34. tit. 18. & l. 23. tit. 19. lib. 9. recop. y por otras leyes.
 Licencia, l. 16. tit. 8. & l. 5. tit. 20. lib. 9. rec.
 Lienços, l. 27. tit. 19. & l. 17. tit. 17. lib. 9. rec.
 Ligas, y fraudes, l. 7. tit. 8. lib. 9. recop.
 Limosnero, l. 5. & 6. tit. 11. lib. 9. recop.
 Lucena, l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.
 Lugares villas, y ciudades, l. 1. 3. & 11. tit. 18. lib. 9. recop. y casi por todas las leyes deste Quaderno.
 Lugartenientes de ciertos oficiales de aquellas leyes, ve a tenientes.

M

MADRID, l. 4. tit. 2. & l. 19. tit. 18. lib. 9. rec.
 Maestrado de Calatrava, l. 12. tit. 17. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 3. parte
 Maestres de ordenes, l. 8. tit. 18. lib. 15. tit. 8. & l. 5. tit. 20. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 2. parte.
 Maestres de navios, l. 2. tit. 19. & l. 5. eod. tit. 19. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 2. parte.
 Machos, y mulas enfilados, l. 34. tit. 18. lib. 9. recop.
 Mayordomos, l. 4. tit. 10. lib. 9. recop.
 Mayores de 25 años, l. 6. tit. 10. lib. 9. rec.
 Mal y dafio, l. 3. tit. 21. lib. 9. recop.
 Mandado, l. 16. tit. 8. & l. 5. tit. 20. lib. 9. rec.
 Mandamientos, l. 3. tit. 19. lib. 9. recop.
 Manifestar, l. 16. tit. 19. lib. 9. recop.
 Mantenimiento, l. 2. 3. 5. & 16. cum pluribus aliis legibus illius tit. 18. lib. 9. recop.
 Mar, l. 6. tit. 17. & l. 1. tit. 19. & l. 36. tit. 18. lib. 9. recop.
 Maravedis de penas, y salarios, y derechos, y ranta, y fitnados, y de todas maneras, l. 1. tit. 16. & l. 12. tit. 18. & l. 18. tit. 17. & l. 12. tit. 16. & l. 1. tit. 9. & l. 1. tit. 12. & l. 2. 3. & 4. eod. tit. 12. l. 3. & 9. tit. 11. & l. 12. tit. 9. & l. 1. tit. 14. & l. 2. tit. 4. 3. & l. 3. eod. tit. 13. & l. 9. tit. 8. & l. 3. tit. 10. lib. 9. rec. & l. 6. eod. tit. 10. & l. 3. tit. 16. & l. 8. tit. 12. & l. 12. eod. tit. 12. & l. 17. eod. tit. 12. & l. 24. tit. 11. & l. 13. tit. 9. & l. 3. tit. 14. & l. 5. eod. tit. 14. & l. 9. eod. tit. 14. & l. 10. tit. 19. & l. 12. eod. tit. 19. & l. 8. & 9. tit. 17. & l. 17. tit. 19. & l. 23. eod. tit. 19. & l. 30. eod. tit. 19. & l. 16. tit. 8. & l. 19. tit. 16. & l. 32. tit. 19. & l. 6. 7. 9. 10. 12. & 13. tit. 7. & l. 11. tit. 16. & l. 20. tit. 18. & l. 19. tit. 16. & l. 5. tit. 20. & l. 10. tit. 8. & l. 11. tit. 8. & l. 12. tit. 16. & l. 34. tit. 19. lib. 9. rec. & l. 10. tit. 16. eodem lib. 9.
 Marco de plata, l. 18. tit. 17. & l. 5. & 6. tit. 11. lib. 9. recop.
 Marco, y chancilleria, l. 4. tit. 13. lib. 9. rec. & l. 18. tit. 17. eod. lib. 9. rec. & l. 1. eod. lib.
 Maridos de las hijas de Antona Garzia, vezina de Toro, l. 31. tit. 18. lib. 9. recop.
 Marqueses, l. 5. tit. 20. & l. 15. tit. 8. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 2. parte.
 Mas vale, ve a vale.
 Matadores de carne, l. 9. tit. 19. lib. 9. rec.
 Medicinas, l. 14. tit. 17. lib. 9. recop.
 Medina Sidonia, l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.
 Medios del Campo, l. 4. tit. 20. & l. 8. tit. 12. lib. 9. recop.

Medina de Rioseco, l. 7. tit. 20. lib. 9. recop.
 Memorial, l. 4. & 5. tit. 7. lib. 9. recop.
 Menestrales, o oficiales que es lo mismo, l. 7. tit. 7. lib. 9. recop.
 Mengua y baja en las rentas, l. 16. tit. 12. & l. 13. tit. 13. lib. 9. recop.
 Menores de 25 años, l. 6. tit. 10. lib. 9. rec.
 Menos vale, ve a vale.
 Menoscabos, l. 10. tit. 12. & l. 12. tit. 11. lib. 9. recop. y ve a quebras.
 Menudo, arrendar por menudo, l. 15. tit. 12. lib. 9. recop. & l. 17. tit. 12. & l. 7. tit. 7. eod. lib. 9. recop. & l. 20. tit. 18. eod. lib. & l. 26. tit. 19. eod. lib. 9.
 Mercaderes, l. 18. tit. 17. & l. 13. tit. 9. & l. 27. tit. 19. & l. 23. eodem tit. 19. & l. 34. tit. 19. lib. 9. recop. & infra a mercaderias.
 Mercados, l. 17. tit. 17. & l. 8. tit. 12. & l. 4. tit. 20. & l. 5. eod. tit. 20. lib. 9. recop. & l. 32. tit. 19. eodem lib. 9.
 Mercaderias, o mercaderias, l. 7. tit. 18. lib. 9. rec. & l. 17. tit. 18. & l. 12. tit. 19. lib. eodem 9. recop. & l. 25. tit. 18. & l. 6. tit. 17. & l. 15. eodem tit. 17. & l. 6. 7. & 8. tit. 19. & l. 18. tit. 19. & l. 33. & 19. eodem tit. 19. & l. 5. tit. 17. & l. 27. tit. 19. & l. 28. 29. & 30. eodem tit. 19. & l. 4. tit. 20. & l. 5. eod. tit. 20. & l. 34. tit. 19. eodem lib. 9. recop. y atras a mercaderes.
 Mercedes, l. 1. tit. 18. & l. 13. eod. tit. 18. & l. 37. eod. tit. 18. & l. 1. tit. 12. & l. 9. tit. 8. & l. 4. tit. 11. & l. 8. tit. 13. & l. 4. tit. 20. & l. 10. tit. 7. & l. 12. tit. 16. & l. 7. tit. 20. lib. 9. recop.
 Merindades, l. 12. tit. 12. l. 1. tit. 14. & l. 8. tit. 12. & l. 13. eod. tit. 12. & l. 15. eod. tit. 12. y ve atras a la recopilacion, a la 3. parte.
 Merinos, l. 4. tit. 10. & l. 10. tit. 16. & l. 12. tit. 7. lib. 9. recop. ve a algaizil.
 Mesoneros, y venteros de las ventas del ararafe de Sevilla, l. 20. tit. 18. lib. 9. recop.
 Melones, l. 2. tit. 18. & l. 26. tit. 19. & l. 30. eod. tit. 19. lib. 9. recop.
 Meter ni sacar no se puedan las mercaderias de noche en los lugares, l. 17. del quadero.
 Mil, y milliar, l. 11. tit. 9. & l. 11. tit. 12. & l. 9. tit. 12. & l. 7. eod. tit. 12. & l. 3. tit. 13. & l. 9. tit. 8. & l. 24. tit. 11. lib. 9. recop. y ve a maravedis.
 Moderacion que ha de hazer el juez, ve a proteffacion.
 Molineros, ve a la ley 13. tit. 19. lib. 9. rec.
 Monedas, l. 1. tit. 16. & l. 17. tit. 18. & l. 34. eod. tit. 18. & l. 13. tit. 17. lib. 9. recop.
 Monederos, l. 1. tit. 18. & l. 11. tit. 7. lib. 9. rec.
 Montazgo, l. 2. tit. 16. & l. 3. tit. 10. & l. 13. tit. 9. lib. 9. rec. y atras a la recopilacion, a la 4. parte.
 Monesterios, l. 1. tit. 16. & l. 6. tit. 18. & l. 13. & 14. eod. tit. 18. & l. 10. tit. 7. & l. 10. tit. 16. lib. 9. recop.
 Moradores, y vezinos, l. 11. 31. 35. 14. 16. & 21. tit. 18. & in aliis pluribus legibus illius tit. 18. & l. 7. tit. 17. & l. 1. tit. 19. lib. 9. recop.
 Morada del arrendador, l. 31. tit. 19. lib. 9. rec.
 Moros, l. 10. 11. & 12. tit. 18. & l. 1. tit. 14. & l. 3. tit. 10. & l. 5. & 6. tit. 11. lib. 9. recop.
 Mostrar las mercaderias, l. 27. tit. 19. & l. 19. tit. 19. & l. 34. tit. 19. lib. 9. recop.
 Moxones, l. 28. tit. 19. lib. 9. recop.
 Mudar las libranças, l. 7. tit. 16. lib. 9.

Muestra

Muestra de las mercaderias, l. 19. & 27. tit. 19. & l. 34. eod. tit. 19. lib. 9. recop.
 Muerte o pena de muerte, l. 5. titulo 10.
 Muger, l. 27. 28. & 29. titulo 18. & l. 31. titulo 19. & l. 1. titulo 7. lib. 9. recop.
 Mulas, y machos enfilados, l. 34. titulo 18. libro 9. recopilacionis.

N

NAO, y navio, l. 1. & 5. titulo 19, libro 9. recopil.
 Negando o confesando, l. 5. tit. 7. lib. 9. rec.
 Negociacion, y negocios, l. 46. quaterm. in ea hanc ad hoc allegat Author hic, ego tamen in ea non inveni hanc verba, sed in l. 3. quae est 6. titulo 18. libro 9. recopilacionis.
 Nieves, l. 5. & 6. titulo 11. libro 9. recop.
 Nombrar apreciadores, l. 16. tit. 19. libro 9. rec.
 Notarios, l. 6. tit. 7. & l. 19. tit. 17. & l. 10. tit. 16. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 1. parte.
 Notificacion, l. 9. titulo 8. & l. 16. titulo 12. & l. 13. tit. 13. & l. 4. titulo 7. libro 9. recop.

O

ORISPADOS, l. 12. & 20. tit. 8. & l. 21. eodem tit. 18. & l. 1. titulo 12. & l. 11. tit. 14. & l. 8. tit. 12. & l. 13. eod. tit. 12. & l. 3. eod. tit. 12. & l. 6. & 7. tit. 17. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 2. & 3. partes.
 Obligaciones, l. 1. tit. 12. & l. 16. tit. 11. & l. 7. eodem tit. 11. & l. 6. titulo 10. & l. 1. tit. 10. & l. 26. titulo 7. & l. 17. titulo 12. & l. 3. titulo 14. & l. 8. eod. tit. 14. 9. titulo 16. & l. 10. eodem titulo 16. libro 9. recopilacionis.
 Obra, l. 25. 27. & 29. titulo 18. libro 9. rec.
 Obreros, l. 7. titulo 7. libro 9. recopilacionis.
 Oficiales, l. 1. titulo 18. & l. 25. eodem titulo 18. & l. 27. eodem titulo 18. & l. 19. eodem tit. 18. & l. 11. tit. 9. & l. 1. tit. 14. & l. 12. tit. 11. & l. 1. titulo 11. & l. 4. titulo 11. & l. 6. titulo 12. & l. 3. titulo 16. & l. 1. titulo 12. & l. 3. eodem titulo 14. & l. 12. titulo 19. & l. 15. titulo 17. & l. 6. 7. & 8. titulo 19. & l. 16. tit. 17. & l. 3. titulo 19. & l. 8. & 9. titulo 17. & l. 16. tit. 8. & l. 1. titulo 7. & l. 7. eod. titulo 7. & l. 11. eod. tit. 7. & l. 19. titulo 17. & l. 13. titulo 7. & l. 11. titulo 8. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, en la 1. parte.
 Oficios, l. 4. titulo 10. & l. 16. titulo 12. & l. 10. tit. 17. & l. 14. eodem titulo 17. & l. 19. eod. titulo 17. & l. 22. tit. 7. lib. 9. recop. y ve a Oficiales.
 Oydores, l. 4. titulo 10. libro 9. recopilacionis, y atras a la recopilacion, parte prima.
 Olivares, l. 4. titulo 19. libro 9. recopil.
 Olvera, l. 11. titulo 18. libro 9. recopil.
 Ombres poderosos, l. 2. tit. 19. & l. 32. tit. 19. & l. 11. tit. 8. & l. 4. tit. 10. lib. 9. recop. & l. 13. tit. 17. & l. 6. & 8. tit. 19. eod. lib. 9. & l. 8. tit. 17. lib. 9.
 Ombres efervios, l. 4. titulo 7. libro 9. recop.
 Ombres reos, l. 15. titulo 8. libro 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 2. parte.
 Ombres, y criados, l. 20. tit. 11. & l. 19. tit. 16. libro 9. recop.
 Onza de pelo, l. 18. titulo 17. libro 9. recop.
 Ordenanzas y leyes, l. 2. tit. 10. & l. 76. quaterm. & l. 147. quidem quaterm. quae cum sint, l. 7. tit. 25. & l. 7. titulo 20. lib. 9. rec. & diminutis ver-

bis transcripse fortassis ibi non reperies verba haec.
 Ordenes de Santiago Caltrava Alcantara, y San Juan, l. 6. tit. 18. & l. 4. titulo 10. & l. 1. eod. titulo 10. & l. 19. titulo 17. & l. 13. titulo 7. libro 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 3. parte.
 Oro, l. 18. titulo 17. & l. 7. titulo 19. & l. 20. eodem titulo 19. libro 9. recop.
 Ortaliza, l. 16. tit. 18. & l. 17. tit. 17. lib. 9. recop.
 Ovejuno, l. 16. titulo 17. libro 9. recop.

P

PAGAR, Alcala, y otros cosas, l. 1. tit. 16. & l. 1. tit. 17. & l. 11. tit. 18. cum aliis pluribus legibus ipsa sumer tituli 18. & l. 1. titulo 16. & l. 1. titulo 9. & l. 1. titulo 12. & an aliis titulis in hi libri Noni plures de hoc reperitur leges jubentes solvi gabellas & reditus alios regios.
 Pago, l. 9. titulo 14. & l. 13. tit. 17. & l. 6. 7. & 8. tit. 19. & l. 8. tit. 17. & l. 9. eodem titulo 17. libro 9. recop. y ve a pagar.
 Pajal, l. 20. & 21. titulo 18. lib. 9. recop.
 Palabras de palabra, no en escrípto, l. 4. & 5. titulo 7. libro 9. recop.
 Palencia, l. 7. tit. 17. & l. 17. tit. 19. lib. 9. recop.
 Pan, l. 1. titulo 16. & l. 15. & 21. & 24. & 36. titulo 18. & l. 18. titulo 12. & l. 3. titulo 9. & l. 15. titulo 20. & l. 12. titulo 16. libro 9. recop.
 Paños, l. 15. titulo 18. & l. 6. titulo 17. & l. 17. eod. tit. 17. & l. 18. tit. 19. lib. 9. recopilacionis, & l. 19. tit. 19. & l. 2. eod. tit. 19. & l. 22. eod. tit. 19. & l. 5. tit. 17. & l. 27. & 28. tit. 19. & l. 29. eod. tit. 19. & l. 5. tit. 20. lib. 9. recop.
 Partidos, l. 2. tit. 16. & l. 1. tit. 12. & l. 3. tit. 14. & l. 9. tit. 11. & l. 4. tit. 10. & l. 24. tit. 13. & l. 17. tit. 11. & l. 5. & 6. eod. tit. 11. & l. 5. tit. 12. & l. 26. tit. 15. & l. 9. tit. 8. & l. 6. tit. 12. & l. 3. tit. 16. & l. 8. eod. tit. 16. & l. 13. tit. 12. & l. 24. tit. 11. & l. 2. tit. 14. & l. 4. eod. tit. 14. & l. 8. eod. tit. 14. & l. 10. tit. 17. & l. 11. tit. 16. & l. 12. eod. tit. 16. & l. 9. recop.
 Pasteros, y venir, l. 13. 14. & 16. tit. 18. lib. 9. rec.
 Pasteres, l. 17. tit. 19. lib. 9. recop.
 Pastores, l. 17. tit. 17. lib. 9. recop.
 Patron de nao, l. 2. tit. 19. lib. 9. recop.
 Pechos Reales, y concegiles, l. 17. tit. 18. & l. 9. tit. 8. & l. 3. tit. 10. & l. 24. tit. 11. & l. 10. tit. 8. in fine, cujus finis non inferitur in confirmata novae recopilacionis, & l. 15. tit. 8. lib. 9. recopil. y atras a la recopilacion, a la 4. parte.
 Pedidos, l. 17. tit. 18. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 4. parte.
 Pellegeria, l. 7. tit. 7. lib. 9. rec. y ve a pellegero.
 Peligro a cuyo peligro se arriendan las rentas, l. 2. tit. 9. & l. 14. tit. 9. lib. 9. recop.
 Penas en que se pueden incurrir por estas leyes, l. 25. 27. & 29. tit. 18. & l. 8. tit. 18. & l. 1. tit. 12. & l. 9. tit. 11. & l. 12. tit. 9. & l. 11. tit. 14. & l. 12. tit. 12. & l. 7. tit. 8. & l. 12. tit. 10. & l. 4. eod. tit. 10. & l. 3. eod. tit. 10. & l. 6. eod. tit. 10. & l. 5. tit. 16. & l. 9. tit. 12. & l. 12. eod. tit. 12. & l. 13. eod. tit. 12. & l. 16. eod. tit. 12. & l. 17. eod. tit. 12. & l. 13. tit. 9. & l. 10. tit. 13. & l. 13. tit. 14. & l. 4. & 8. eod. tit. 14. & l. 2. 3. & 5. tit. 19. & l. 9. eod. tit. 19. & l. 20. 21. & 12. eod. tit. 19. & l. 6. & 9. eod. tit. 19. & l. 13. tit. 17. & l. 13. tit. 19. & l. 14. 15. & 16. eodem tit. 19. & l. 10. 11. & 12. tit. 17. & l. 17. eodem

codem tit. 17. & l. 18. tit. 19. & l. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. & 33. titulo 19. & l. 5. tit. 17. & l. 30. eodem titulo 19. & l. 16. tit. 8. & l. 9. tit. 16. & l. 37. & l. 32. tit. 19. & l. 3. titulo 7. & l. 6. eodem tit. 7. & l. 7. & l. 11. & l. 19. titulo 17. & l. 11. titulo 7. & l. 11. titulo 16. & l. 20. titulo 11. & l. 19. titulo 16. & l. 2. titulo 11. & l. 20. tit. 16. & l. 5. tit. 20. & l. 1. & l. 12. titulo 8. & l. 23. & l. 34. tit. 19. lib. 9. recop. y atras a la recop. a la 2. parte.

Peones que facan cavalgadas, l. 10. tit. 18. libro 9. recop.

Perdido, l. 26. tit. 19. & l. 20. eodem tit. 19. l. 27. eodem tit. 19. & l. 10. tit. 7. & l. 5. tit. 20. lib. 9. recop.

Perjurar, l. 8. tit. 7. libro 9. recop. y ve a Juramento.

Peró Afan, l. 24. tit. 18. libro 9. recop.

Prelados, l. 2. tit. 19. & l. 5. tit. 20. & l. 5. tit. 8. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 2. parte.

Personas poderosas, l. 2. & l. 4. titulo 10. & l. 16. titulo 17. & l. 32. titulo 19. & l. 19. tit. 17. & l. 11. titulo 3. & l. 5. eodem titulo 8. lib. 9. recop.

Personas que poco pueden, l. 1. tit. 7. libro 9. recopilacionis.

Personas honestas, l. 4. tit. 7.

Personas de orden, l. 10. tit. 7. libro 9. recop.

Pesar Jo fe debe matar la carne que se ha de pellar en Sevilla, l. 9. titulo 19. libro 9. recop.

Pescados, l. 16. 20. 21. 24. 26. & 28. titulo 18. & l. 32. tit. 19. & l. 8. titulo 12. eodem libro.

Pesca, l. 8. tit. 12. & l. 10. tit. 19. lib. 9. recop.

Pesquía, l. 7. tit. 8. & l. 2. tit. 19. & l. 11. titulo 17. & l. 5. tit. 20. libro 9. recop.

Picoteros, y picotes, l. 27. titulo 19. & l. 17. tit. 17. libro 9. recop.

Pieza de plata, l. 18. titulo 17. libro 9. recop.

Piezas y reales, l. 27. titulo 19. & l. 10. eodem titulo 19. libro 9. recop.

Pies de las retas que se pesan, l. 10. tit. 19. lib. 9. recop.

Pinos para las atarazanas de Sevilla, l. 37. tit. 18. libro 9. recop.

Pifones y batanes, l. 17. titulo 17. lib. 9. recop.

Plaza, l. 13. titulo 19. libro 9. recop. & l. 9. tit. 11. eodem lib. & l. 31. titulo 19. eodem libro.

Plata, l. 18. titulo 17. & l. 4. titulo 18. lib. 9. recop.

Platero, l. 18. titulo 17. & l. 27. & l. 29. titulo 18. lib. 9. recop.

Plazencia, l. 24. titulo 18. & l. 2. tit. 16. libro 9. recop.

Plazos, l. 2. tit. 12. & l. 9. tit. 11. & l. 12. eod. titulo 11. & l. 17. eodem titulo 11. & l. 2. titulo 14. & l. 7. eodem titulo 11. & l. 9. titulo 14. & l. 2. titulo 17. & l. 8. eodem titulo 17. & l. 9. titulo 16. & l. 31. titulo 19. & l. 11. tit. 16. lib. 9. recop. & l. 17. tit. 17. & l. 6. 7. & l. 20. eod. lib.

Plano, l. 1. tit. 17. & l. 10. eodem titulo 7. lib. 9. recop.

Poderes ha titulo 10. & l. 8. titulo 16. & l. 11. titulo 11. & l. 13. titulo 9. & l. 8. titulo 14. & l. 12. titulo 19. & l. 31. eodem tit. 19. & l. 4. titulo 7. & l. 8. eodem titulo 7. lib. 9. recop.

Poner las retas en precio, l. 1. tit. 14. & l. 16. tit. 17. & l. 32. tit. 19. & l. 17. tit. 8. & l. 3. tit. 12. & l. 12. tit. 2. & l. 26. tit. 11. & l. 12. & l. 18. eod. tit. 12. lib. 9. recop. y ve a poner y posturas, & l. 7. tit. 11. eod. lib.

Ponedor de rentas, l. 3. tit. 14. lib. 9. recop. y a las del capitulo precedente.

Porteros, l. 1. tit. 19. lib. 9. recop.

Posada del arrendador, l. 31. tit. 19. lib. 9. recop.

Possession, l. 1. tit. 18. lib. 9. recop.

Posturas de rentas, l. 4. tit. 12. & l. 15. tit. 11. & l. 1. tit. 14. & l. 7. tit. 12. & l. 8. tit. 14. lib. 9. recop. y atras a poner.

Porros, l. 5. tit. 18. lib. 9. recop.

Pragmatica, l. 18. titulo 17. libro 9. recop.

Precios, l. 11. tit. 9. & l. 11. tit. 14. & l. 16. tit. 11. & l. 11. eod. titulo 11. & l. 22. tit. 13. & l. 17. tit. 11. & l. 7. tit. 8. & l. 3. tit. 13. & l. 4. tit. 11. & l. 9. tit. 8. & l. 10. tit. 12. & l. 12. eod. tit. 12. & l. 13. tit. 12. & l. 16. eod. tit. 12. & l. 26. tit. 11. & l. 24. eod. tit. 11. & l. 7. tit. 11. & l. 24. & l. 3. eod. tit. 14. & l. 9. eod. tit. 14. & l. 8. eod. tit. 14. & l. 1. tit. 19. & l. 30. eod. tit. 19. & l. 17. eod. tit. titulo 19. & l. 7. titulo 7. lib. 9. recop.

Pregonar, pregoneros, y pregonos, l. 11. tit. 9. & l. 12. tit. 11. & l. 4. eod. tit. 11. & l. 11. tit. 14. & l. 11. tit. 12. & l. 14. tit. 11. & l. 10. tit. 11. & l. 13. tit. 19. & l. 14. eod. tit. 19. & l. 16. eod. tit. 19. & l. 30. eod. tit. 19. & l. 11. tit. 16. & l. 2. tit. 11. & l. 7. tit. 20. lib. 9. recop. & l. 13. tit. 11. & l. 9. tit. 12. eod. lib. & l. 3. tit. 11. & l. 9. tit. 11. & l. 27. eod. tit. 11. & l. 12. & l. 23. tit. 12. & l. 14. eodem tit. 12. & l. 1. eodem libro 9. recop. y atras a la recopilacion a la 1. parte.

Prescribir, l. 19. tit. 17. libro 9. recop.

Presentacion, l. 6. tit. 7. lib. 9. recop. y ve a presentar.

Presentar, l. 6. tit. 7. & l. 13. tit. 6. & l. 14. tit. 14. lib. 9. recop. y ve a recadamiento, y a partido y a testigos.

Presos, l. 3. tit. 10. & l. 10. tit. 16. lib. 9. recop.

Prisagall, l. 1. tit. 18. libro 9. recop.

Principe don Juan, l. 28. & l. 29. tit. 18. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion a la 2. parte.

Prior de Guadalupe, l. 14. tit. 18. lib. 9. recop.

Priores, l. 18. tit. 18. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 2. parte.

Privilegios, l. 1. tit. 16. & l. 1. tit. 18. & l. 11. 13. & l. 27. tit. 18. & l. 4. tit. 16. & l. 11. tit. 12. & l. 24. tit. 11. & l. 17. titulo 17. & l. 4. tit. 10. & l. 10. tit. 7. & l. 11. tit. 17. & l. 10. tit. 16. & l. 12. titulo 8. & l. 13. tit. 16. & l. 7. titulo 20. libro 9. recop.

Proceso, l. 4. titulo 7. & l. 6. eod. tit. 7. lib. 9. recop.

Prometido, l. 9. & l. 10. titulo 12. & l. 7. 8. 10. & l. 11. tit. 11. & l. 22. & l. 24. tit. 12. & l. 7. tit. 8. & l. 3. & l. 13. & l. 26. eod. tit. 13. & l. 5. tit. 12. & l. 9. & l. 9. tit. 12. & l. 26. tit. 11. & l. 24. tit. 11. & l. 13. tit. 9. lib. 9. recop.

Probanza, l. 18. tit. 7. & l. 3. & l. 6. tit. 11. & l. 12. tit. 12. & l. 14. eod. tit. 12. & l. 3. tit. 14. & l. 7. tit. 7. & l. 19. tit. 16. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion, a la 13. parte.

Provar, l. 5. tit. 17. & l. 33. tit. 19. & l. 28. & l. 30. eod. tit. 19. & l. 1. & l. 8. tit. 7. lib. 9. recop. y en el cap. precedente.

Proveymientos, l. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 20. & l. 21. tit. 18. lib. 9. recop.

Protestacion, l. 7. & l. 9. tit. 8. & l. 17. tit. 12. & l. 4. tit. 14. & l. 2. tit. 19. & l. 4. eod. tit. 19. & l. 9. eodem tit. 19. & l. 15. eod. tit. 19. & l. 19. eod. tit. 19. & l. 17. tit. 17. & l. 27. tit. 19. & l. 16. tit. 8. & l. 11. tit. 7. & l. 5. tit. 22. lib. 9. recop.

Provisiones que dan los contadores, l. 8. tit. 18. & l. 9. tit. 8. & l. 17. tit. 11. lib. 9. recop.

Publicacion de los testigos, l. 6. tit. 7. lib. 9. recopilacionis.

Puebla

Puebla de santa Maria de Guadalupe, l. 3. tit. 18. lib. 8. recop.

Puebla de Santa Maria de Nieva, l. 16. tit. 18. libro 9. recop.

Pueblos, l. 3. titulo 11. & l. 4. titulo 20. libro 9. recop.

Pujador de las rentas, y pujas, l. 5. titulo 11. & l. 16. & l. 7. 8. & l. 12. tit. 11. & l. 22. 23. & l. 24. tit. 13. & l. 17. tit. 11. & l. 7. tit. 8. & l. 21. 22. & l. 4. tit. 13. & l. 4. 5. & l. 6. tit. 11. & l. 5. tit. 12. & l. 26. tit. 13. & l. 18. tit. 12. & l. 8. & l. 11. tit. 12. & l. 7. tit. 11. & l. 12. & l. 13. tit. 12. & l. 14. 15. & l. 16. tit. 12. & l. 26. tit. 11. & l. 17. tit. 12. & l. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. & l. 16. titulo 13. & l. 2. tit. 14. & l. 14. titulo 9. libro 9. recopilacionis.

Puercos, l. 1. 5. titulo 18. & l. 16. titulo 17. libro 9. recop.

Puercas del lugar, l. 9. tit. 19. & l. 14. eodem tit. 19. & l. 29. & l. 23. eod. tit. 19. & l. 22. eod. tit. 19. lib. 9. recop.

Puerto de la mala muger, l. 20. tit. 18. libro 9. recopilacionis.

Puerto de la Lofilla, Eadem l. 20. titulo 18. eodem libro 9.

Puertos, l. 13. titulo 9. libro 9. recopilacionis.

QUADERNO Delas Alcaualas, en el prologo, y en la ley 145. quam nondum inveni in titulo libro 9. recopilacionis insertam, & in l. 147. que est 7. tit. 20. lib. 9. recop. y pro otras muchas leyes, y ve a leyes.

Querrellado, l. 6. tit. 7. & l. 12. eodem titulo 7. & l. 23. titulo 11. libro 9. recop.

Quebra, l. 16. titulo 11. & l. 9. eodem titulo 11. & l. 11. & l. 12. eodem titulo 11. & l. 11. tit. 12. lib. 9. recop.

Quintales, l. 4. titulo 19. lib. 9. recop.

Quinto suelta o gracia, l. 4. tit. 20. lib. 9. recopilacionis & l. 7. tit. 13. eodem lib. 9. recop.

Quitacion, & l. 9. tit. 8. lib. 9. recop.

RACION, Equitacion, l. 9. tit. 8. lib. 9. recopilacionis.

Rasuras, l. 4. tit. 18. lib. 9. recop.

Rastreros, l. 11. tit. 19. lib. 9. recop.

Rastro e corte, l. 23. 24. 26. 27. 28. & 29. tit. 18. libro 9. recop. y ve a Corte.

Rastro de carniceria, l. 11. titulo 19. libro 9. recopilacionis.

Realengo, l. 1. tit. 18. & l. 2. eod. tit. 18. & l. 1. tit. 10. & l. 3. eodem tit. 10. & l. 17. titulo 17. & l. 5. titulo 17. libro 9. recop. y atras a la recopilacion a la 3. parte.

Real o cerco, l. 38. tit. 18. libro 9. recop.

Recaudadores, l. 1. tit. 16. & l. 2. tit. 9. & l. 23. 4. tit. 12. & l. 3. & l. 9. tit. 21. lib. 9. recopilacionis. & l. 12. titulo 9. & l. 1. titulo 14. & l. 6. titulo 11. & l. 7. titulo 8. & l. 5. tit. 12. & l. 26. titulo 13. & l. 9. titulo 8. & l. 1. titulo 10. & l. 4. eod. tit. 10. & l. 6. tit. 12. & l. 18. tit. 11. & l. 3. 4. 5. 6. 7. & l. 8. tit. 16. & l. 8. 10. & l. 11. tit. 12. & l. 12. eod. tit. 12. & l. 13. & l. 14. eodem tit. 12. & l. 13. tit.

9. & l. 2. tit. 14. & l. 4. & l. 7. eodem titulo 14. & l. 7. titulo 17. & l. 17. eodem titulo 17. & l. 31. eodem titulo 17. & l. 19. eodem titulo 17. & l. 10. titulo 16. & l. 13. titulo 7. & l. 20. titulo 12. & l. 19. titulo 16. & l. 9. titulo 20. & l. 40. titulo 8. & l. 13. titulo 8. libro 9. recop. y ve a recaudamiento, recaudas, y otras a la recopilacion a la 1. parte.

Recaudamiento recaudar, l. 2. titulo 9. & l. 9. titulo 3. & l. 5. titulo 14. & l. 2. titulo 16. & l. 12. titulo 9. & l. 12. tit. 16. & l. 33. titulo 19. & l. 12. titulo 12. libro 9. recop.

Recehier, l. 33. titulo 11. & l. 6. titulo 8. & l. 8. titulo 10. & l. 7. titulo 12. & l. 8. eodem titulo 13. & l. 3. titulo 14. & l. 6. & l. 7. eodem titulo 14. & l. 9. eodem titulo 14. & l. 12. titulo 17. & l. 13. tit. 16. & l. 12. eodem titulo 17. libro 9. recopilacionis.

Recejar, l. 23. titulo 11. libro 9. recopilacionis.

Receptores o recaudadores, l. 1. titulo 16. & l. 4. titulo 18. libro 9. recopilacionis, y atras a la balabra recaudadores, y a la recopilacion a la 1. parte.

Reclamár, ve a la ley 132. quam nondum inveni insertam in d. libro 6. recop.

Regidores, l. 12. titulo 14. & l. 7. titulo 8. & l. 4. titulo 10. & l. 6. titulo 12. & l. 11. eodem titulo 12. & l. 3. titulo 14. & l. 9. titulo 19. & l. 16. titulo 17. & l. 14. titulo 19. & l. 24. eodem titulo 19. & l. 16. titulo 8. & l. 10. & l. 11. eodem titulo 8. & l. 7. titulo 20. libro 9. recopilacionis, y atras a la recopilacion a la 1. parte.

Regimiento, l. 9. titulo 11. libro 9. recop.

Registral, l. 11. titulo 16. & l. 27. eodem titulo 19. & l. 17. titulo 17. libro 9. recop.

Registro, l. 5. titulo 7. libro 9. recop.

Requidamientos, l. 3. titulo 12. & l. 9. eodem titulo 11. & l. 1. titulo 14. & l. 1. titulo 13. & l. 5. tit. 12. & l. 2. tit. 13. & l. 4. tit. 20. lib. 9. & l. 6. tit. 12. & l. 18. tit. 12. & l. 3. tit. 16. & l. 11. tit. 12. & l. 13. & l. 4. eod. tit. 12. & l. 17. eod. tit. 12. & l. 24. tit. 11. & l. 9. tit. 13. & l. 3. tit. 14. & l. 4. eod. tit. 14. & l. 8. eod. titulo 14. & l. 13. tit. 19. & l. 11. tit. 16. lib. 9. recop.

Recurros, l. 2. titulo 19. & l. 34. eodem titulo 19. libro 9. recop.

Recaron, l. 24. 26. & l. 27. titulo 18. libro 9. recopilacionis.

Rey, l. 4. titulo 17. & l. 3. tit. 17. & l. 11. tit. 18. & l. 4. titulo 10. & l. 10. tit. 7. & l. 23. tit. 11. lib. 9. recop.

Reynos, l. 23. titulo 11. & l. 26. & l. 27. tit. 18. libro 9. recop.

Reynos, l. 2. titulo 11. & l. 11. titulo 14. & l. 1. tit. 10. & l. 3. eodem tit. 10. & l. 23. & l. 26. titulo 11. lib. 9. recop. & in aliis illius libri 9. legibus, fit etiam de hoc verbo mentio.

Relaciones, l. 3. titulo 10. libro 9. recop.

Rematar, y remates, l. 17. titulo 11. & l. 7. tit. 9. & l. 3. & l. 9. tit. 11. & l. 7. 8. 10. 11. & l. 12. titulo 11. & l. 22. titulo 13. & l. 1. 2. & l. 3. titulo eodem 13. & l. 4. 5. & l. 6. titulo 11. & l. 6. titulo 12. & l. 18. tit. 11. & l. 13. tit. 12. & l. 14. eod. tit. 12. & l. 26. tit. 11. & l. 14. eod. tit. 11. & l. 7. & l. 8. tit. 13. & l. 3. tit. 17. & l. 10. tit. 16. & l. 10. tit. 8. & l. 14. tit. 9. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion a la 9. parte.

Remedio

Remedio, l. 7. tit. 7. & l. 24. tit. 19. lib. 9. recop.
 Remisión de los pleytos, l. 6. tit. 7. libro. 9. recop.
 Rentas, ve atras a la recopilacion, a la 4. parte. & in pluribus legibus dicti lib. 9. recopilationis fit mentio de las rentas, & earum aliquae, sunt l. 1. & 2. tit. 16. & l. 2. tit. 9. & l. 11. eodem tit. 9. & l. 1. & 3. tit. 12. & l. 3. & 9. tit. 15. tit. 21. & l. 1. tit. 9. & l. 1. tit. 14. & l. 16. & 9. tit. 11. & in aliis pluribus legibus eisdem tit. 11. & aliorum titulorum dicti lib. 9.
 Reo, l. cum 3. frequentibus, l. 7. & l. 7. eod. tit. 7. lib. 9. recopilationis.
 Repartimiento, l. 9. tit. 11. & l. 15. tit. 12. lib. 9. recop.
 Requirimiento, l. 8. tit. 16. & l. 11. & 12. & l. 14. tit. 19. & l. 15. tit. 17. & l. 8. tit. 19. & l. 23. eodem tit. 19. & l. 26. eodem tit. 19. & l. 27. & 29. eodem tit. 19. & l. 9. tit. 16. & l. 7. tit. 7. & l. 11. tit. 16. & l. 34. tit. 19. lib. 9. recop. & l. 11. tit. 8. eod. lib. & l. 10. tit. 12. eod. lib. 9.
 Rescindir el arrendamiento, l. 24. tit. 9. lib. 9. recop.
 Resol. l. 10. tit. 19. lib. 9. recop.
 Resistir, l. 12. tit. 8. lib. 9. recop.
 Reales, l. 27. tit. 19. & l. 20. eodem tit. 19. lib. 9. recop.
 Retener, l. 32. tit. 19. lib. 9. recop. y ve a detener.
 Retorno, ve a torno.
 Revocatoria, l. 18. in fin. tit. 17. & l. 10. in fin. tit. 7. lib. 9. recop.
 Ribera, l. 20. tit. 18. & l. 4. & 12. tit. 19. lib. 9. recop.
 Ricos hombres, ve atras hombres ricos.
 Riefgos, l. 2. tit. 9. & l. 14. eodem tit. 9. lib. 9. recop.
 Río de Guadalupe, l. 5. tit. 19. lib. 9. recop.
 Robo, l. 6. tit. 11. lib. 9. recop.
 Remaneto, l. 12. tit. 19. lib. 9. recop.
 Repas de vestir, l. 27. tit. 19. lib. 9. recop.
 Roperos, l. 17. tit. 19. lib. 9. recop.
 Ruiforro, l. 21. tit. 18. lib. 9. recop.

S.

Sacados, l. 14. tit. 19. lib. 9. recop.
 Sacados, o sacada, l. 1. & 13. tit. 12. & l. 15. eodem tit. 12. & l. 8. eodem tit. 12. lib. 9. recop.
 Sacar las mercaderias de un lugar a otro, l. 30. tit. 19. & l. 18. eodem tit. 19. lib. 9. recop.
 Sayales, l. 17. tit. 17. & l. 27. tit. 19. lib. 9. recop.
 Sal, l. 15. tit. 11. lib. 9. recop.
 Salario, l. 2. tit. 16. & l. 9. tit. 11. & l. 6. eod. tit. 11. & l. 14. tit. 19. & l. 12. & 14. tit. 7. lib. 9. recop.
 Salinas, l. 15. tit. 13. & l. 3. tit. 10. lib. 9. recop.
 Salir las mercaderias, l. 1. tit. 19. lib. 9. recop.
 Salvados, ve atras a la palabra Francos, & ad l. 11. tit. 9. lib. 9. recopilationis.
 Sancamiento, l. 7. tit. 14. & l. 78. tit. 11. lib. 9. recop.
 Salters, l. 28. tit. 19. lib. 9. recop.
 Seda, l. 20. & 27. tit. 19. lib. 9. recop.
 Sedales, l. 10. tit. 7. lib. 9. recop.
 Segovia, l. 20. tit. 18. lib. 9. recop.

Seguro real, l. 23. tit. 11. lib. 9. recop.
 Sellar, l. 27. tit. 19. & l. 20. eodem tit. 19. & l. 17. tit. 17. lib. 9. recop.
 Semanal, l. 12. tit. 19. & l. 15. tit. 17. & l. 14. tit. 19. lib. 9. recop.
 Semillas, l. 13. tit. 19. lib. 9. recop.
 Simplemente, l. 5. & 6. tit. 7. lib. 9. recop.
 Señores, l. 14. tit. 19. & l. 5. tit. eodem 19. & l. 15. eod. tit. 19. & l. 8. tit. 17. & l. 13. tit. 11.
 Señorío, l. 5. tit. 17. & l. 13. tit. 7. & l. 17. tit. 17. lib. 9. recopilationis.
 Señoríos, ve atras a Reynos.
 Sentencia, l. 6. tit. 7. & l. 11. tit. 7. libro. 9. recop. & l. 12. eodem tit. & libro.
 Sentenciado, l. 6. tit. 7. libro. 9. recop.
 Servicio, y montazgo, l. 2. tit. 16. & l. 3. tit. 10. & l. 15. tit. 9. libro 9. recopilationis.
 Setenas, l. 27. & 29. tit. 18. & l. 1. tit. 12. & l. 12. eodem tit. 12. lib. 9. recop. & l. 5. tit. 14. & l. 6. tit. 7. & l. 20. tit. 11. & l. 19. tit. 16. & l. 20. eod. tit. 16. & l. 22. tit. 11. lib. 9. recop.
 Sevilla, l. 1. 5. & 4. tit. 17. & l. 11. 20. & 21. tit. 18. & l. 36. & 37. eod. tit. 18. & l. 6. 7. & 9. tit. 17. & l. 4. tit. 19. & l. 5. eodem tit. 19. & l. 9. 11. & 13. eod. tit. 19. lib. 9. recop. & l. 1. eod. tit. 19. & l. 92.
 Sillas, l. 38. tit. 18. lib. 9. recopilationis, & l. 34. eod. tit. & libro.
 Sillero, l. 25. 27. & 28. tit. 18. lib. 9. recop.
 Sillas, y imposiciones, l. 16. tit. 8. lib. 9. recop.
 Situados, l. 1. tit. 16. & l. 3. 4. & 7. tit. 16. & l. 11. tit. 12. ad fin. & l. 24. tit. 11. & l. 8. tit. 14. & l. 10. tit. 7. & l. 10. tit. 16. & l. 12. eodem tit. 16. lib. nono recopilationis.
 Solariagos, l. 10. tit. 8. lib. 9. recopilationis, y atras a la recopilacion a la 3. parte.
 Solenidad, l. 11. tit. 13. lib. 9. recop.
 Sueldo por libra, l. 24. tit. 13. lib. 9. recop.
 Suelta e quita, l. 7. tit. 13. lib. 9. recop.
 Suelos, l. 10. tit. 16. lib. 9. recop.
 Sumariamente, l. 5. & 6. tit. 7. & l. 9. recopilationis.
 Suplicar, l. 13. tit. 1. lib. 9. recop. erat l. 131. quaterni, quae non reperitur in dicti. lib. 9.
 Suspension, l. 3. 4. & 5. tit. 16. lib. 9. recop.

T.

TARIFA, l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.
 Tafacion, l. 14. tit. 19. l. 16 eodem tit. 19. & l. 7. tit. 7. & l. 18. tit. 19. lib. 9. recop.
 Tafar, l. 5. tit. 19. lib. 9. recop. y ve a protestacion.
 Taverneros, l. 8. tit. 17. lib. 9. recop.
 Teba, l. 11. tit. 18. lib. 9. recop.
 Telares, l. 17. tit. 17. lib. 9. recop.
 Temen los arrendadores que los haran mal, l. 23. tit. 11. lib. 9. recopilationis.
 Tendero, l. 25. & 27. tit. 19. & l. 7. tit. 7. lib. 9. recop.
 Tener, ve a detener.
 Teniente, l. 1. tit. 12. & l. 9. tit. 11. & l. 1. tit. 14. & l. 7. & 8. tit. 11. & l. 21. tit. 13. & l. 27. tit. 11. & l. 1. tit. 13. & l. 4. & 5. tit. 11. & l. 5. tit. 10. & l. 18. tit. 11. & l. 3. & 5. tit. 16. & l. 11. tit. 12. & l. 13. eodem tit. 12. & l. 19. tit. 17. lib. 9. recop. y ve a la recopilacion a la 1. parte.
 Tercias,

Tercias, l. 11. tit. 9. & l. 9. tit. 11. & l. 12. eodem tit. 11. & l. 2. tit. 10. & l. 3. eodem tit. 10. & l. 3. tit. 16. & l. 24. tit. 11. & l. 8. tit. 13. lib. 9. recopilationis.
 Terminos de legares, y tiempos, l. 14. & 2. tit. 18. & l. 9. tit. 11. l. 7. & 8. tit. 11. & l. 17. tit. 11. & l. 2. tit. 13. & l. 5. tit. 11. & l. 9. tit. 8. & l. 6. tit. 12. & l. 6. tit. 16. & l. 11. tit. 12. & l. 13. eodem tit. 12. & l. 24. tit. 11. & l. 8. tit. 13. & l. 11. tit. 19. & l. 6. 7. 8. & 12. tit. 19. & l. 15. tit. 17. & l. 16. tit. 19. & l. 10. tit. 17. & l. 5. tit. 17. & l. 34. tit. 19. & l. 4. tit. 7. & l. 19. tit. 17. & l. 17. tit. eodem 17. lib. 9. recop. & l. 2. tit. 7. eodem lib. & l. 4. eodem tit. & lib.
 Ternerias, l. 16. tit. 17. lib. 9. recop.
 Teforeros, l. 1. tit. 16. & l. 5. tit. 16. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion a la 1. parte.
 Tefigos, l. 1. tit. 14. & l. 14. tit. 12. & l. 28. & 29. tit. 19. & l. 6. tit. 7.
 Testimonio, l. 8. tit. 16. & l. 12. tit. 12. & l. 17. tit. 13. & l. 17. tit. 17. & l. 30. tit. 19. & l. 9. tit. 16. & l. 6. tit. 7. & l. 10. tit. 8. & l. 34. tit. 19. & l. 7. tit. 20. lib. 9. recop.
 Textedores, l. 17. tit. 17. lib. 9. recop.
 Tiendas, ve a tendero.
 Tira de Moros, l. 10. & 12. tit. 18. lib. 9. recopilationis, & l. 5. tit. 11. eodem lib.
 Tinajas, l. 16. tit. 19. lib. 9. recop.
 Tiramente, l. 5. tit. 10. lib. 9. recop.
 Toledo, l. 20. tit. 18. & l. 4. tit. 10. lib. 9. recop. & l. 26. tit. 11. eodem lib.
 Tomas, l. 9. tit. 8. & l. 6. tit. 16. & l. 10. tit. 8. & l. 11. eodem tit. 8. & l. 15. eodem tit. 8. lib. 9. recop. y de este nombre ay tit. 6. libro 6. de las ordenanças que esta puesto en el dicho tit. 8. del libro 9. recopilationis.
 Tundidores, l. 28. tit. 19. lib. 9. recop.
 Torre de Halaquin, l. 11. tit. 18. lib. 9. recopilationis.
 Torno, l. 12. tit. 11. & l. 11. tit. 12. lib. 9. recopilationis.
 Toro la Cuidad, l. 31. tit. 18. lib. 9. recop.
 Toros de Guifando, l. 21. tit. 18. lib. 9. recopilationis.
 Traperos, l. 26. tit. 11. lib. 9. recopilationis, & l. 27. tit. 19. eodem libro 9.
 Traslado, l. 6. tit. 7. & l. 12. tit. 16. & l. 1. tit. 18. lib. 9. recop.
 Traspasamiento y traspasar las Rentas, l. 18. tit. 11. & l. 7. tit. 12. lib. 9. recop.
 Trato, l. 7. tit. 18. & l. 16. tit. 8. lib. 9. recopilationis.
 Triana, l. 13. tit. 19. lib. 9. recop.
 Tributos, l. 16. tit. 8. lib. 9. recop.
 Trocar, l. 17. tit. 18. & l. 34. tit. 18. & l. 9. tit. 17. & l. 2. tit. 19. & l. 4. eodem tit. 19. & l. 30. eodem tit. 19. & l. 5. tit. 20. lib. 9. recop. y ve a troques.
 Trugillo, l. 22. tit. 18. lib. 9. recop.

V.

Vacas, y vacunos, l. 15. tit. 18. & l. 16. tit. 17. lib. 9. recop.
 Valladolid, l. 1. tit. 14. & l. 19. tit. 18. & l. 4. tit. 20. & l. 20. tit. 11. lib. 9. recop.
 Azevedo in Recopilationem. Tom. VI.

Valdepalacios, l. 14. tit. 18. lib. 9. recop.
 Valderas, l. 17. tit. 18. lib. 9. recop.
 Vale mas, vale menos, l. 14. tit. 9. lib. 9. recopilationis.
 Valleferros, l. 1. tit. 18. & l. 12. tit. 7. lib. 9. recop. y atras en la recopilacion a la 1. parte.
 Vara de medir, l. 26. tit. 19. lib. 9. recop.
 Varones, o machos, l. 17. tit. 18. lib. 9. recopilationis.
 Vafallos, l. 1. tit. 18. & l. 15. tit. 8. & l. 26. tit. 11. & 19. tit. 16. lib. 9. recop. y atras a la recopilacion a la 2. parte.
 Vafija, l. 15. tit. 19. & l. 16. eodem tit. 19. lib. 9. recop.
 Ubeda, l. 30. tit. 18. lib. 9. recop.
 Vega de Granada, l. 7. tit. 20. lib. 9. recop.
 Veyntena parte de la libranza, l. 21. tit. 11. lib. 9. recop.
 Vellon, l. 4. tit. 18. lib. 9. recop.
 Vendedor, l. 3. & 8. & 17. tit. 18. & l. 3. tit. 14. & l. 16. tit. 19. & l. 2. & 9. tit. 17. & l. 5. eodem tit. 17. & l. 28. tit. 19. lib. 9. recop. y ve a vender, y ventar.
 Vender, l. 4. tit. 18. & l. 1. & 7. eodem tit. 18. & l. 4. 5. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 20. 21. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 34. 37. & 38. tit. 18. & l. 9. tit. 8. & l. 11. tit. 12. & l. 5. tit. 14. & l. 6. & 9. tit. 19. & l. 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. & 13. & 15. tit. 19. & l. 5. tit. 17. & l. 16. tit. 19. & l. 10. & l. 2. & 4. tit. 17. & l. 17. eodem tit. 17. & l. 17. tit. 19. & l. 33. eodem tit. 19. & l. 19. eodem tit. 19. & l. 22. 23. & 24. eodem tit. 19. & l. 26. eodem tit. 19. & l. 5. tit. 17. & l. 27. tit. 19. & l. 28. eodem tit. 19. & l. 29. & 30. eodem tit. 19. & l. 4. tit. 20. & l. 16. tit. 8. & 31. tit. 19. & l. 7. & 8. tit. 7. & l. 10. tit. 16. & l. 5. tit. 20. & l. 10. tit. 8. lib. 9. recop. y atras verbo Vendedor, y a ventar.
 Venir, y pasar, l. 13. 14. & 16. lib. 9. recop.
 Venta, contrato, o vendidas, l. 18. tit. 12. & l. 10. & l. 2. tit. 17. & l. 5. eodem tit. 17. & l. 8. tit. 7. & l. 19. tit. 17. lib. 9. recop. y atras a vendedores, y vender.
 Venta en los caminos, ve a venteros que se sigue.
 Venteros, l. 14. 20. 21. tit. 18. & l. 2. eodem tit. 18. lib. 9. recopilationis.
 Vestir, l. 27. tit. 19. lib. 9. recop.
 Vecinos, l. 11. 12. 13. 16. tit. 18. & l. 1. tit. 14. & l. 3. tit. 10. & l. 9. tit. 14. & l. 7. tit. 17. & l. 9. eodem tit. 17. & l. 1. tit. 19. & l. 6. eodem tit. 19. & l. 13. eodem tit. 19. & l. 4. tit. 20. & l. 31. tit. 19. & l. 2. tit. 7. & l. 9. eodem tit. 7. & l. 5. tit. 20. lib. 9. recop.
 Viandas, l. 16. 20. & 21. tit. 18. lib. 9. recop.
 Vida, o de por vida, l. 9. tit. 8. & l. 10. tit. 26. & l. 5. tit. 20. & l. 12. tit. 16. lib. 9. recop.
 Villafraanca del Arzobispado, l. 15. tit. 18. lib. 9. recopilationis.
 Villas, l. 1. 3. 11. tit. 18. lib. 9. recop. y otras muchas del dicho lib.
 Vino, l. 1. tit. 16. & l. 16. & 20. & 21. tit. 18. & l. 5. tit. 19. & l. 14. eodem tit. 19. & l. 15. eodem tit. 16. & l. 16. eodem tit. 19. & l. 8. tit. 17. & l. 21. tit. 19. & 28. eodem tit. 19. & l. 32. eodem tit. 19. & l. 12. tit. 16. lib. 9. recop.

N

Vista del processo, l. 6. tit. 7. lib. 9. recop. Vizcaya, l. 1. tit. 10. lib. 9. recop. Universidades, l. 9. tit. 8. & l. 1. tit. 7. lib. 9. recop. Ufo, y costumbre, l. 1. & 6. tit. 18. & l. 3. tit. 14. lib. 9. recopil.

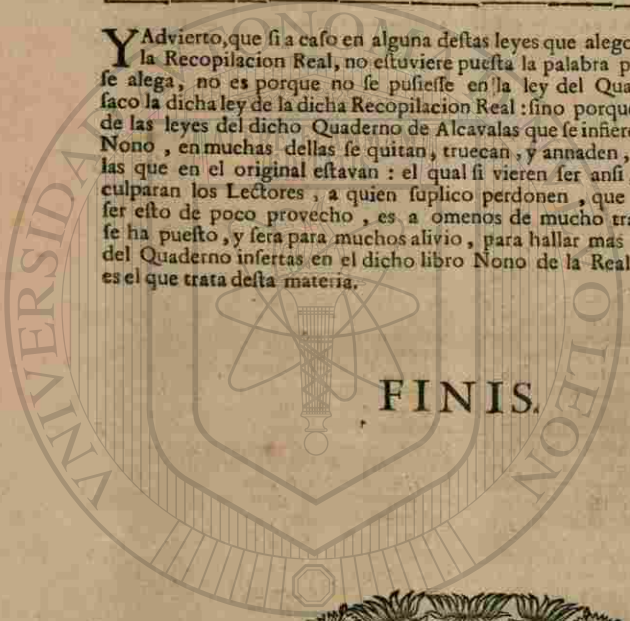
Xerez, l. 1. tit. 16. libro 9. recopil. Ximena, l. 11. tit. 18. lib. 9. recopil. Christiano, l. 3. tit. 10. libro. 9. recopil.

Z

X Erga, l. 1. 26. tit. 19. & l. 27. eodem tit. 19. libro 9. recopil.

Z Ahara, l. 1. 1. titulo 18. libro 9. recopilacionis Regie.

Y Advierto, que si a caso en alguna destas leyes que alego, del dicho libro de la Recopilacion Real, no estuviere puesta la palabra para que la dicha ley se alega, no es porque no se pudiese en la ley del Quaderno de donde se faco la dicha ley de la dicha Recopilacion Real: sino porque an la transcripcion de las leyes del dicho Quaderno de Alcavalas que se infieren en el dicho libro Nono, en muchas dellas se quitan, truecan, y annaden, alguna palabras de las que en el original estavan: el qual si vieren ser ansi, hallaran y no me culparan los Lectores, a quien suplico perdonen, que aunque les parezca ser esto de poco provecho, es a omenos de mucho trabajo lo que en ello se ha puesto, y sera para muchos alivio, para hallar más facilmente las leyes del Quaderno infertas en el dicho libro Nono de la Real Recopilacion, que es el que trata desta materia.

UNIVERSIDAD DE LEON AUTÓNOMA DE LEÓN DIRECCION GENERAL DE ESTUDIOS

INDEX

RERUM NOTABILIUM, quæ in hoc opere continentur.

A

ACTIO, talis indicatur, quæ est res ad quam competit, l. 5. 1. 17. n. 12. & ipsius rei naturam, & qualitate affinit, ibid. Alium facienti ex necessitate, magis subvenitur, quam facienti ex voluntate, l. 1. r. 10. n. 2.

Auñtiones facta contra legem statutorum, consuetudinem, vel silum nulla sunt, l. 1. tit. 13. n. 4. Auctoris resolutio circa questionem an ex iuribus vel nominibus debitorum cessit vel venditis Gabella debeatur, l. 5. tit. 17. n. 13.

B

Adjectio aliqua post primam substativum, non admittitur nisi illa decime, aut dimidia, vel de quarto, in reddendis regis, vel cum ex pacto, lege, aut statuto, aliud est depositum, l. 2. a. 1. 3. n. 1. & 2. & n. 3. & 4. ex iure speciali, an idem dicitur ut in minore, Civitate & Republica, n. 6. & 7.

Aldus reprobat, l. 1. tit. 17. n. 19. afferent Gabellam debitam ex contractu iure gentium refragari, & n. 20. salvatur. Bellum magna ex parte vincitur consilio, & pecunie vi, l. 1. tit. 8. num. 2. Bona non sufficit quoad tempora approbationis in proprietate valeant debiti estimacionem, nisi etiam tempore solutionis valeant, & reperitur emptor eorum, l. 6. tit. 10. n. 10.

Adjectio del quarto, no habet locum in rebus minoru, Civitatum, vel Ecclesiarum nisi aliud ex pacto, aut conventionem sit statutum, l. 6. tit. 13. num. 1.

Bonorum executorum ad fisci petitionem traditio facienda est in emptorem alicui debiti, si emptor eorum non reperitur, l. 18. tit. 7. n. 1. & n. 2. ad limitationem legum juris communis prohibentium invitam emptorem, & n. 3. confirmatur in hoc lex nostra specialis, & quo pretio sit tunc, bonorum talium estimatio.

Adjectio del quarto, si de factio admittatur contra legem sexta tit. 13 formam, an erit nulla in eadem l. 6. n. 1.

C

Adjectio del quarto, si in adjectione eius non servat solemnitates, an intra tempus poterit eas supplere l. 11. tit. 13. n. 1.

Calentatio, omigo alcance, habet executionem paratam, l. 10. tit. 16. n. 2. Intellige ut ibi. Carnifices ementes carnes etiam a viciniis loci illius, ubi vivunt, debent conducitori Gabellarum manifestare has emptiones, qua facti in aliis rebus a viciniis emptis, l. 6. tit. 19. n. 2. & 3.

Adjectio del quarto, non servans legis, l. 1. tit. 13 formam, licetatur promissum in eadem l. n. 2.

Casus fortuitus si obveniat culpa locatoris, non tenetur de eo conducitor, l. 2. tit. 9. n. 12. ubi n. 12. idem esse si factio locatoris etiam iustorum, l. 3.

Administrantibus aliena, regulariter contrabere prohibetur, l. 17. tit. 16. num. 3.

Casus fortuitus qui dicitur, l. 2. tit. 10. n. 27.

Administrantibus non licet pecuniam administracionis in suos usus convertere, l. 17. tit. 16. n. 4.

Casus insolitus qui dicitur, l. 2. tit. 10. n. 24.

Administratur, vel venditur rei aliena, regulariter no tenetur in se retinere Gabellam, nisi an casibus a iure expressis, l. 8. tit. 17. n. 3.

Casus ubi quis officiu quod habet perdit, l. 7. tit. 7. n. 1.

Admittere sine iustis non idoneos tenetur, si approbatores non adhibuit in regis reddendis, l. 6. tit. 10. n. 6. & 7. ubi idem quoad Rempublicam.

Cementa & lapides, & alia signa semota a domo mobilia reputantur, l. 5. tit. 17. n. 18.

Estimatio rei detali in dubio, emptionem facit, l. 35. tit. 18. n. 4.

Census vitalis an sit proprie contrarius, & quid sit, l. 1. tit. 17. n. 112.

Estimator unus in materia legis 2. tit. 17. sufficit, licet regulariter duo requirantur, in ead. l. num. 49.

Census an constitui possit per aliquot annos determinator dato iusto pretio, l. 1. tit. 17. n. 114.

Agri mensuram declaratio non transiit in rem iudicatam, l. 1. tit. 17. num. 146. & sic non possunt puniri de falso, ibidem.

Cessio donorum non competit debitoribus fisci, neque, excusat eos nisi ubi paupertas excusetur, l. 3. 1. 9. n. 2.

Almos, ut facit, quid sit, l. 1. tit. 12. num. 1.

Christus solvit tributum Casari, voluntatis ratione, l. 1. tit. 27. n. 14. & condegnatur error Marciani Padmani aliud & male afferentis.

Antiquus altionatus etiam in fiscalibus preteritur novo pro tanto, l. 2. tit. 13. n. 8.

Citatio partis requiritur ad faciendam electionem estimatoris, licet non ad ejus declarationem, nisi in l. 2. tit. 17. n. 69. & 50. & 51.

Arbores fructus, que ut separantur vendite sunt nobilitatem appellacione comprehenduntur, l. 1. 16. n. 24.

Civitas indiget pluribus iusticiis & aliis condelloribus & aliis ministrantibus, introventibus, & eorum, l. 1. tit. 10. n. 4.

Argumentum a verbis legis sumitur, l. 6. 1. 9. n. 10.

Civitati conducenti Gabellam an competat ius executionis sicut Regi, l. 1. tit. 7. n. 2.

Armorum appellacione veniunt offensiva & defensiva, l. 40. tit. 18. num. 1. & que in l. 40. tit. 18. veniant eorum appellacione d. l. 40. num. 2.

Clausula breviter & summarie, & hoc strepitum & figura iudicii, quia sibi velim, l. 5. tit. 3. n. 1.

Armorum appellacione, non contineri cultellum parvam ad vendendam panem, l. 40. tit. 18. n. 3. & hic prohibetur portare arma, non prohibetur hoc per eos cultellus afferere, n. 4.

Arredo in Recopilacionem, Tom. VI.

Clausula generalis subsequens non comprehendit ea, de quibus N. 2. quibus

Vista del processo, l. 6. tit. 7. lib. 9. recop. Vizcaya, l. 1. tit. 10. lib. 9. recop. Universidades, l. 9. tit. 8. & l. 1. tit. 7. lib. 9. recop. Ufo, y costumbre, l. 1. & 6. tit. 18. & l. 3. tit. 14. lib. 9. recopil.

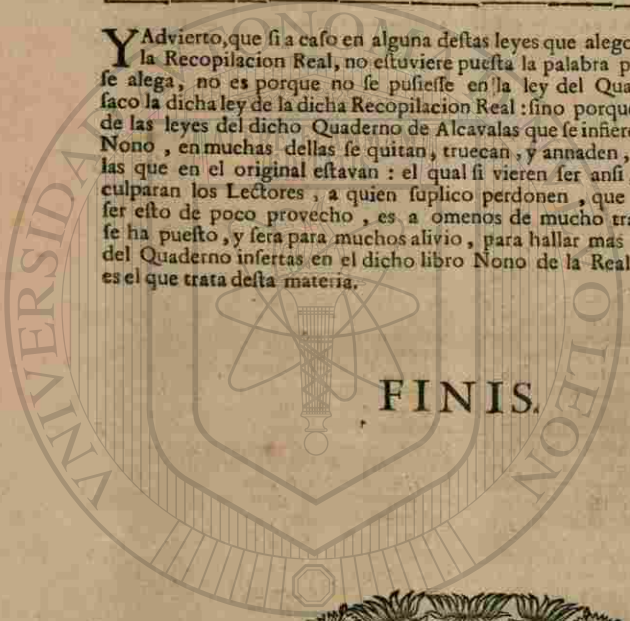
Xerez, l. 1. tit. 16. libro 9. recopil. Ximena, l. 11. tit. 18. lib. 9. recopil. Christiano, l. 3. tit. 10. libro. 9. recopil.

Z

X Erga, l. 1. 26. tit. 19. & l. 27. eodem tit. 19. libro 9. recopil.

Z Ahara, l. 1. 1. titulo 18. libro 9. recopilacionis Regie.

Y Advierto, que si a caso en alguna destas leyes que alego, del dicho libro de la Recopilacion Real, no estuviere puesta la palabra para que la dicha ley se alega, no es porque no se pudiese en la ley del Quaderno de donde se faco la dicha ley de la dicha Recopilacion Real: sino porque an la transcripcion de las leyes del dicho Quaderno de Alcavalas que se infieren en el dicho libro Nono, en muchas dellas se quitan, truecan, y annaden, alguna palabras de las que en el original estavan: el qual si vieren ser anfi, hallaran y no me culparan los Lectores, a quien suplico perdonen, que aunque les parezca ser esto de poco provecho, es a omenos de mucho trabajo lo que en ello se ha puesto, y sera para muchos alivio, para hallar más facilmente las leyes del Quaderno infertas en el dicho libro Nono de la Real Recopilacion, que es el que trata desta materia.

FINIS.

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA AUTÓNOMA DE DIRECCION GENERAL DE

INDEX

RERUM NOTABILIUM, quæ in hoc opere continentur.

A

ACTIO, talis indicatur, quæ est res ad quam competit, l. 5. 1. 17. n. 12. & ipsius rei naturam, & qualitate affinit, ibid. Alium facienti ex necessitate, magis subvenitur, quam facienti ex voluntate, l. 1. r. 10. n. 2.

Auñtiones facta contra legem statutorum, consuetudinem, vel silum nulla sunt. l. 1. tit. 13. n. 4. Auctoritas resolutio circa questionem an ex iuribus vel nominibus debitorum cessit vel venditis Gabella debeatur, l. 5. tit. 17. n. 13.

B

Bellum repudatur, l. 1. tit. 17. n. 19. afferent Gabellam debitam ex contractu iure gentium refragari: & n. 20. salvatur. Bellum magna ex parte vincitur consilio, & pecunie vi, l. 1. tit. 8. num. 2. Bona non sufficit quoad tempora approbationis in proprietate valeant debiti estimacionem, nisi etiam tempore solutionis valeant, & reperitur emptor eorum, l. 6. tit. 10. n. 10. Bonorum executorum ad suffici petitionem traditio facienda est in emptorem alicui debiti, si emptor eorum non reperitur, l. 18. tit. 7. n. 1. & n. 2. ad limitationem legum juris communis prohibentium invitam emptorem, & n. 3. confirmatur in hoc lex nostra specialis, & quo pretio sit tunc, bonorum talium estimatio.

C

Calentatio, omni alacance habet executionem paratam, l. 10. tit. 16. n. 2. Intellige ut ibi. Carnifices ementes carnes etiam a viciniis loci illius, ubi vivunt, debent conducitori Gabellarum manifestare has emptiones, qua facti in aliis rebus a viciniis emptis, l. 6. tit. 19. n. 2. & 3. Casus fortuitus si obveniat culpa locatoris, non tenetur de eo conducitor, l. 2. tit. 9. n. 12. ubi n. 12. idem esse si factio locatoris etiam iustorum, l. 3. Casus fortuitus qui dicatur, l. 2. tit. 10. n. 27. Casus insolitus qui dicatur, l. 2. tit. 10. n. 24. Casus ubi quis officii quod habet perdit, l. 7. tit. 7. n. 1. Cementa & lapides, & alia signa semora a domo mobilia reputantur, l. 5. tit. 17. n. 18. Censui vitalis an sit proprie contrarius, & quid sit, l. 1. tit. 17. n. 112. Censui an constitui possit per aliquot annos determinato dato iusto pretio, l. 1. tit. 17. n. 114. Cessio donorum non competit debitoribus sicut neque, excusat eos nisi ubi paupertas excusetur, l. 3. 1. 9. n. 2. Christus solvit tributum Casari, voluntatis ratione, l. 1. tit. 27. n. 14. & condegnatur error Marciani Padmani aliud & male afferentis. Citatio parva requiritur ad faciendam electionem estimatoris, licet non ad ejus declarationem, nisi in l. 2. tit. 17. n. 29. & 50. & 51. Civitas indiget pluribus iusticiis & aliis conductori bus & aliis ministrantibus, introventibus, & executoribus singula, l. 1. tit. 10. n. 4. Civitati conducenti Gabellam an competat ius executionis sicut Regi, l. 1. tit. 7. n. 2. Clausula breviter & summarie, & sine strepsu & figura iudicii, quia sibi volumus, l. 5. tit. 3. n. 1. Clausula generalis subsequens non comprehendit ea, de quibus N. 2. quibus

Adjectio aliqua post primam substativacionem non admittitur nisi illa decime, aut dimidia, vel de quarto, in reddibus regni, vel cum ex pacto, lege, aut statuto, aliud est depositum, l. 2. a. 1. 3. n. 1. & 2. & n. 3. & 4. ex iure speciali, an idem dicitur ut in minore, Civitate & Republica, n. 6. & 7. Adjectio del quarto, no habet locum in rebus minoribus, Civitatum, vel Ecclesiarum nisi aliud ex pacto, aut conventionem sit statutum, l. 6. tit. 13. num. 1. Adjectio del quarto, si de factio admittatur contra legem sexta tit. 13. formam, an erit nulla in eadem l. 6. n. 1. Adjectio del quarto, si in adjectione ejus non servat solemnitates, an intra tempus poterit eas supplere l. 11. tit. 13. n. 1. Adjectio del quarto, non servatur legis, l. 11. tit. 13. formam licetatur promissa in eadem l. n. 2. Administrantibus aliena, regulariter contrabere prohibetur, l. 17. tit. 16. num. 3. Administrantibus non licet pecuniam administracionis in suos usus convertere, l. 17. tit. 16. n. 4. Administratores, vel venditores rei aliena, regulariter no tenentur in se retinere Gabellam, nisi an casibus a iure expressis, l. 8. tit. 17. n. 3. Admittens satejutores non idoneos tenetur, si approbatores non admittit in regni reddibus, l. 6. tit. 19. n. 6. & 7. ubi idem quoad Rempublicam. Estimatio rei detali in dubio, emptionem facit, l. 35. tit. 18. n. 4. Estimatio unus in materia legis 2. tit. 17. sufficit licet regulariter duo requirantur: in ead. l. num. 49. Agrimensorum declaratio non transiit in rem iudicatam, l. 1. tit. 17. num. 146. & sic non possunt puniri de falso, ibidem. Almos arifac, quid sit, l. 1. tit. 12. num. 1. Antiquus republicanus Princeps est, l. 1. tit. 8. num. 1. Antiquus altionatus etiam in fiscalibus preteritur novo pro tanto, l. 2. tit. 13. n. 8. Arborea fructus, que ut separantur vendite sunt nobilitatem appellacione comprehendantur, l. 1. 16. n. 24. Argumentatio a verbis legis sumitur, l. 6. 1. 9. n. 10. Armorum appellacione veniunt offensiva & defensiva, l. 40. tit. 18. num. 1. & que in l. 40. tit. 18. veniant eorum appellacione d. l. 40. num. 2. Armorum appellacione, non contineri cultellum parvam ad vendendam panem, l. 40. tit. 18. n. 3. & hic prohibetur portare arma, non prohibetur hos per eos cultellus afferere, n. 4. Accedo in Recopilacionem, Tom. VI.

INDEX

Fidei-jussorem dare promittens intelligitur quod sic de hominibus illius civitatis l. 1. tit. 10. num. 4. ubi infero ad licentiam concessam ut ex pretio rerum majoratas venditarum, emanat pradia vel census, non poterunt emi extra civitatem illam, n. 5. & 6. limitatur & declaratur, & in num. 7. id etiam proficitur.

bella gabellario tempore venditionis, non vero traditionis. Gabella debetur tempore venditionis etiam si partes egerint quo res tradatur tali tempore, & sic in diem aliquem, l. 1. tit. 17. num. 94. Gabella debetur tempore venditionis etiam si solutio ejus in diem aliquem differatur, l. 1. tit. 17. n. 95. Gabella non debetur venditionis conditionalis, nisi verificata condicione, l. 1. tit. 17. num. 96. & verificata condicione debetur primo gabellario, non vero secundo, num. 97. Gabella census redimibilis statim debetur, & peti potest a venditore, l. 1. tit. 17. num. 98. Gabella debetur statim de venditione facta cum pacto de retrovendendo, ibi, num. 99. ex rescissione tamen postea facta non debetur cum dependeat a causa antiqua, num. 100. Gabella an debeatur ex censu emphiteutico redimibili, ibidem, num. 103. & an statim peti possit, & cui gabellario debeatur, ibi, n. 104. & n. 105. dicitur an debeatur de fundo dato ad censum redimibilem aut perpetuum, & n. 106. declaratur. Gabella non debetur ex fundo dato ad censum perpetuum emphiteoticum, ibidem, num. 107. nisi ut ibi, in eo esse postea res illa domino reddatur, nulla debetur gabella, num. 108. Gabella non debetur si arcam suam dec. aliqui dicitur, ut communem domum adificet, ibidem, n. 109. Gabella an debeatur de constitutione census vitalis, vulgo de pot videri, ibidem, n. 110. 111. & 113. Gabella an debeatur ex censibus regiiis quos juro vocamus, ibidem, num. 115. & num. 116. Gabella non debetur ex censu confisite super re immobilis vendita tali re cum sensu illo, ibidem, n. 117. nisi ut ibi, & num. 128. & num. 155. Gabella census an solvenda sit in loco ubi constituitur, an vero ubi sunt bona super quibus constituitur, ibidem, num. 119. ubi & quid si bona sunt in pluribus locis. Gabella de re quam vendit in hoc regno habens eam in alio regno, ibidem, num. 120. Gabella an debeatur statim de venditione facta dum tamen, de la elscriptura, ibi, n. 121. & n. 22. cui gabellario debetur, & n. 123. declaratur. Gabella ex venditione rei quanti Titius affirmaverit vendita non debetur statim sed facta estimatione, ibidem, num. 128. & num. 129. & cui gabellario debetur gabella. Gabella quando debeatur & cui gabellario quoties res aliena venditur per aliquem sine mandato domini, post autem dominus approbat venditionem, ibidem, num. 131. secus vero erit si quis ut suam vendiderit, num. 132. Gabella ex venditione judiciali virtute sententia de remate, facta non debetur usque dum executatus capiat possessionem, ibidem, num. 133. Gabella soluta ex venditione judiciali non est reddenda executori, etiam si sententia & venditio in gradu appellationis vel alio modo revocetur, ibi, n. 134. Gabella an sit prius solvenda quam debitum creditoribus, cujus causa res vendita fuit, ibi, num. 135. & ibi quid quoad decimum executoris. Gabella non debetur ex re capta virtute primi & secundi decreti, nisi si intra tempus juris redimatur, debetur gabella, ibi, n. 136. Gabella non debetur ex pacto de vendendo, vel promissione, nisi perficiatur venditio, ibi, n. 137. Gabella non debetur ex venditione ad beneficium facta,

RERUM.

facta, si intra tempus assignatum displicat emptori, ibi, num. 138. ubi quod non potest peti ut totam declarari sibi placere, & num. 138. quod tempus datur ad declarandum si partes illud non assignant, & an sufficit dicere, sibi displicere, si res non restitatur intra illud tempus, num. 140. Gabella ex venditione facta ad numerum, pondus, vel mensuram non debetur statim, sed facta mensura numero & pondere, ibi, num. 143. & 143. Gabella ex venditione nulla, post autem approbata, debetur ex die approbationis, & Gabellario tunc existenti, n. 144. Gabella quid sit, & quare sic nominetur, ibi, n. 148. Gabella qua abitione petenda sit, ibi, num. 149. Gabella non debetur ex venditione qua ad decem morpetinarum non ascendit, ibi, num. 150. & si abinde debetur pro decem & pro aliis quinque morpetinarum ad respectum, ibi, num. 151. Gabella debetur & solvenda est nullis deculis expressis, ibi, num. 152. & 153. Gabella an debeatur ex promissis vulgo, promectidos, ibi, num. 154. Gabella debetur de rato pretio venditionis, sius pretium sit justum, siue non, ibi, num. 156. & ibi ampliatu cononant, num. 157. ut etiam si annu adiciatur ultra pretium emptori. Gabella debetur ex pretio pro quo res venditur, si vero venditio sit peritura, siue temporaria, ibi, n. 158. Gabella debetur ex venditione, si effectum habet venditio, ibi, num. 159. Gabella non debetur ex permutacione, si lex solum ex venditione deberi jubet, l. 2. tit. 17. n. 10. Gabella debetur ex omni contractu etiam inominato quando dicitur pro alio datur, l. 2. tit. 17. n. 11. ut eo ut dicit, non vero facit ut faciat, ut n. 12. cum tamen ex utraque parte sit implementum, secus n. 13. attendi jure veteri, secus at extra nostrum, ut n. 14. & 15. & cui Gabellario tunc solvitur cum Parliamento contra Lasarte & Gironda, & n. 18. Gabella debetur quoties vivum pro vivo datur cum Lasarte contra Parliamentum, ibi, num. 16. Gabella non debetur de promissione de permutando vel vendendo, l. 2. tit. 17. num. 17. & 19. Gabella an debeatur ex transfectione, ibi, num. 20. Gabella an debeatur de compromisso, ibi, num. 21. Gabella an debeatur de donatione, ibi, num. 22. & 23. 24. & 25. quid in donatione remuneratoria vel reciproca. Gabella an debeatur de fide-jussione, ibi, num. 26. & num. 29. usque ad 33. Gabella an debeatur de libertate, & manumissione, l. 2. tit. 17. num. 33. Gabella an ex distractu debeatur, anceps questio, ibi, num. 34. cum sequentibus pluribus. Gabella duplex an debeatur si venditio facta sit, ut si melior conditio volata sit, ibi, num. 40. & num. 42. quid si sub legi commissa pacto sit venditio. Gabella duplex an debeatur ex venditione facta cum pacto de retrovendendo, ibi, num. 44. Gabella an solvatur ex re inaccessibilis permutata, ibi, num. 46. Gabella an debeatur ex venditione vel cessione jurium, l. 5. tit. 17. num. 8. & sic nisi antequo receptum dicitur, num. 9. quod Gabella non debetur nisi ex corporalibus vel realibus venditionibus, & num. 11. cum sequentibus, huc examinatur. Gabella non debetur ex jurebus urbanorum, & rusticarum praedictorum, ibi, num. 9. Accedit in Recopilacionem. Tom. VI.

Gabella non debetur ex venditione officiorum publicorum, quia nihil corporale vel reale venditur, sed jus quoddam, ibi, num. 10. Gabella an debeatur ex hereditate vendita, l. 5. tit. 17. num. 14. Gabella an debeatur ex jactu reus piscium vel avium, ibi, num. 15. Gabella venditionis istorum jurium, & aliorum in quo loco debetur, ibi, num. 16. Gabella debetur in loco venditionis ubi res tunc aderat etiam si facta contractus alibi transferatur, ibi, n. 25. Gabella non debetur in loco ubi adest tempore venditionis si locus liber erat, nisi fraudulenter apparet ibi positam, ibi, num. 26. Gabella ubi debetur si nullibi res vendita tradatur, ibi, eodem num. 26. Gabella an debeatur ex re vendita qua in alio regno aderat, si ibidem traditio constituitur, ibi, num. 28. & num. 29. cum venditur extra regnum res existens intra illud. Gabella an solvitur de agnis sicut de ovibus simul venditis, l. 7. titulo 17. num. 4. Gabella solvenda est de qualibet venditione rei pluries vendita, ibi, num. 5. Gabella an debeatur de carne vendita in macellis, ibi, num. 6. Gabella bonorum immobilium in loco ubi sunt sita, est solvenda, quod si locus sit liber a Gabellio, non debetur, l. 9. tit. 17. num. 1. Gabella statim empzione facta peti potest, & solvenda est non spectata dilacione temporis, l. 10. tit. 17. n. 7. Gabella non debetur ex donationibus, l. 11. tit. 17. num. 2. nisi ut ibi. Gabella debetur ex verbis venditis, l. 13. tit. 17. n. 1. Gabella fructuum jam demonstratorum venditorum debetur, ibi, n. 2. secus vero si non essent demonstratorum, si, ut ibi, nisi aliud esset de consuetudine, ut ibi. Gabella quomodo & quando debeatur de medicamentis Pharmacopolarum, l. 14. tit. 17. n. 1. & 2. Gabella an debeatur de piscibus & carniibus qua in macellis minutim venduntur, l. 15. tit. 17. num. 1. ubi num. 2. quid si macellum est liberum. Gabella non debetur ex venditis alio in loco quam habitacionis, dum tamen in tali venditione loco non sit publicata franquisia in toto vel in parte, l. 17. tit. 17. num. 2. Gabella justa debetur in conscientia etiam Gabellario non patente & lapsa termino, l. 19. tit. 17. n. 2. & 3. examinatur, & 4. Gabella nullo tempore praescribitur bonorum immobilium si scriptura venditionis sicut coram aliquo rebellionis loci ubi bona sita sunt, ibi, num. 9. Gabella non debetur de rebus venditis pro solvacione Bulla Cruciata, l. 5. tit. 18. num. 1. Gabella a clericis negotiatores qualiter & coram quo iudice erit exigenda, l. 7. tit. 18. num. 23. Gabella an debeatur ex arceveis & pastillis & strillibus vulgo busuelos, l. 34. tit. 18. n. 2. & 3. Gabella an debeatur ex pane cocto cum re alia mixto nocuum nomen assumendo, ibi, num. 4. Gabella quare ex equorum venditione non debetur, ibi, num. 9. Gabella non debetur ex equabus venditis, ibi, n. 12. Gabella non debetur ex venditione equorum & equorum si cum fraso & sella vendantur, secundum opinionem Lasarte, aliter secundum opinionem autoris, ibi, num. 12. & 13. Gabella debetur ex fraso & sella de per se venditis, ibi, n. 19. N 4 Gabella

INDEX

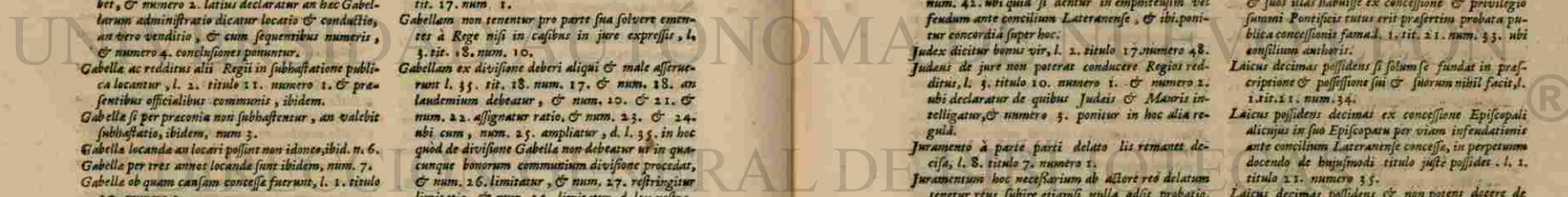
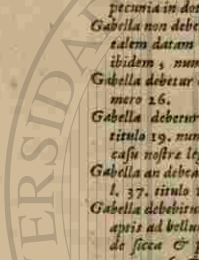
Gabella non debetur ex equo pullino uberibus matris adfructo si cum matre vendatur, ibidem numero 20.
Gabella debetur ex venditione muli aut mula etiam cum sella venditorum si antea sella erat portare clirellam, non vero sellam, ibid. num. 21. & 25.
Gabella neque laudemium non debetur ex necessaria venditione, l. 35. titulo 18. numero 1.
Gabella non debetur ex donatis, l. 35. titulo 18. numero 3.
Gabella ex dote non debetur si vendatur res mobilis, si ve femorens, aut immobilia, fore a principio in pecunia constitutum dos, & ex post facto solvatur in rebus estimatis, ibid. num. 4. & 8. nisi ut n. 9. & num. 10. contra hanc limitationem tenet auctor.
Gabella non debetur ex re data solute matrimonio pro pecunia in dote allata, ibidem, numero 13.
Gabella non debetur si maritus eligat reddere rem dotalem datam estimatam a principio matrimonii, ibidem, numero 14.
Gabella debetur ex hereditate vendita, ibidem, numero 26.
Gabella debetur ex fructu vendito in grano, l. 36. titulo 19. numero 1. & ex venditione etiam in casu nostra legis, numero 2.
Gabella an debeatur ex calcariis & sribis venditis, l. 37. titulo 19. numero 1. & 2.
Gabella debetur ex cultellis parvis venditis, non apertis ad bellum, l. 40. titulo 18. numero 5. & sic de sacca & ponzione non debetur ut ibidem & numero 6. & 7. hac prosequitur.
Gabella debetur ex rebus de quibus arma sunt si vendantur de per se ibidem, numero 7.
Gabella an debeatur de ense lucido vendito sine capula & puzio ibidem, numero 10. & 11.
Gabella debetur de vagina de per se vendita, ibidem, numero 32. y del talabarte, ut numero 13. nisi insinuat cum ense vendatur, ut num. 14.
Gabella debetur statim facta venditione etiam re nondum tradita, vel etiam si ad ereditum vendatur, l. 31. titulo 10. numero 13.
Gabella ex vino vel aceto, vel de aquatico, aut mulo an debeatur, l. 32. titulo 19. num. 5. & 6.
Gabella debetur ex carminibus & psicibus, ibid. n. 7.
Gabella & regii redditus locantur & non vendantur, l. 1. titulo 10. numero 1. ubi & quid contractus hic proprie vocatur locatio & conductio, & quod in publica subbassatione & per tempus biennii fieri debet, & numero 2. latius declaratur an hoc Gabellarum administratio dicatur locatio & conductio, an vero venditio, & cum sequentibus numeris, & numero 4. conclusiones ponuntur.
Gabella ac redditus alii Regi in subbassatione publica locantur, l. 2. titulo 11. numero 1. & presentibus officialibus communis, ibidem.
Gabella si per praconia non subbassentur, an valebit subbassatio, ibidem, num. 3.
Gabella locanda an locari possint non idoneo, ibid. n. 6.
Gabella per tres annos locanda sunt, ibidem, num. 7.
Gabella ob quam causam concessa fuerunt, l. 1. titulo 17. numero 9.
Gabella & tributa dari Regi pluribus iuribus & rationibus comprobatur, ibidem, numero 11. 12. 14. 17. 18. & 22. & 23.
Gabella ab antiquo solita solvi, licet fraudari non possunt cum in principe causis praesumatur, ibidem, num. 64. ubi declaratur.
Gabella iusta & cum necessariis requisitis imposta

fraudari non possunt absque peccato & onere restitutionis, ibidem, num. 65. etiam si panam lex imponat, ut ibidem & supra, numero 35.
Gabella in dubio an iuste praesumantur, ibidem, numero 68. & 69.
Gabella solutio licet antea ad emptorem spectaret, hodie vero ad venditorem spectat, ibidem, numero 72. & 73. & 74. id prosequitur.
Gabella exemptus tempore venditionis, licet traditionis tempore cessaverit exemptio non debet eam, & contrario debet, ibidem, num. 88. & 89.
Gabella herbarum quo tempore peti debeant, l. 29. titulo 17. numero 8.
Gabella exactio praefertur omnibus creditoribus, l. 8. tit. 18. num. 10. 11. & 12. ubi declaratur.
Gabella an praefertur decima decima debita, ibid. num. 14.
Gabella & vestigalia imponere nullus alius potest quam Rex in suo regno, l. 1. tit. 17. num. 1. dum tamen superiorem non recognoscit & ab eo non appellatur, num. 2. aliter enim neque antiqua vestigalia augere possit, num. 3.
Gabellarum impostio multis a retro temporibus a Rege Alphonsio emanavit, ibid. num. 8.
Gabella venientur solvere omnes homines de mundo nisi specialiter exceptuati, l. 1. tit. 17. num. 71.
Gabellam deberi etiam re vendita, non tradita neque soluta plures produci effectus asseritur, ibid. num. 85. cum aliquibus sequentibus.
Gabellam percipere habens tempore venditionis illam capiet, non vero ille in cuius tempore traditio fit, ibid. num. 87.
Gabella emens a Rege in populo aliquam posse percipere usum de decem, ibid. num. 131.
Gabellam solvet unusquisque permutantium de re sua facta estimatione valoris utriusque rei, l. 2. tit. 17. num. 45.
Gabellam solvet pro sua parte permittant eam exempto, ibid. num. 47.
Gabellam debet solvere venditor rei aliena si ut suam vendit, non vero dominus rei non approbans venditionem, l. 8. tit. 17. num. 1.
Gabellam an debeant mulieres nuptae vendentes sine licentia mariti, l. 8. titulo 17. numero 2.
Gabellam an debeant artifices, opifices, & singularem genti & auri, l. 18. tit. 17. num. 1.
Gabella & collectas injustas permittere & petentes peccant & restitutioni obligantur, l. 19. tit. 17. num. 1.
Gabellam non tenentur pro parte sua solvere ementes a Rege nisi in casibus in iure expressis, l. 3. tit. 18. num. 10.
Gabellam ex divisione deberi aliqui & male asserunt, l. 35. tit. 18. num. 17. & num. 18. an laudemium debeatur, & num. 19. & 21. & num. 22. assignatur ratio, & num. 23. & 24. ubi cum, num. 25. ampliatur, d. l. 35. in hoc quod de divisione Gabella non debetur ut in quacunque honorum communium divisione procedat, & num. 26. limitatur, & num. 27. restringitur limitatio, & num. 35. limitatur d. lex nostra, & num. 37. ampliatur, & num. 38.
Gabellarum quomodo agant & conveniantur, & an libris eorum detur sedes, l. 1. tit. 7. num. 1.
Gabellarum contra debitores Gabellarum an competat remedium executivum, l. 14. tit. 7. num. 2. & 3. quod contra reftes approbatores.
Gabellarum possunt a venditore & ab emptore non

revelante Gabellam recuperare, l. 1. titulo 17. numero 75. emptor tamen si eam solvit a venditore recuperabit, ibidem numero 76.
Gabellarum an possit cogere estimatorem nominationem per contrabentes ad tassandum pretium rei venditae illud tasse, l. 1. titulo 17. numero 130.
Gabellarum si per praconem non manifestaverit ubi vivit, non debet venditor neque emptor panam appositam eis non manifestando venditionem, l. 1. titulo 19. num. 3. etiam si sciverint emptor & numero 7. ampliatur.
Gabellarum scienti de venditione non est necesse denunciare & si non denunciatur, non incurritur panam, l. 31. titulo 19. numero 6.
H.
Aeres debitoris fiscalis incarcerationis si inventarium non fecerit, l. 14. titulo 7. numero 8. nisi, ut numero 9. bona occultaverit.
Hospitalitas, conservatae pie, & alia loca pia que privilegiis Ecclesiarum potuntur exempta esse, d. Gabella, l. 6. titulo 18. num. 3. ubi quid de Collegiis Salmanticensibus.
Hypotheca tacita pro dote an praefertur priori tacita non privilegiata, l. 16. titulo 7. numero 4.
Hypotheca testibus probari potest, l. 16. titulo 7. numero 10.
Hypotheca expressa anteriores praefertur posterioribus scilicet debitis & expressis, l. 16. tit. 7. num. 5. & 6.
I.
Id quod transferatur de uno in alium idem adhuc esse intelligitur, l. 2. tit. 19. num. 41.
Immemoriale tempus praestat titulum nisi detur incapax in praesentibus, l. 1. titulo 21. num. 6.
Infeudor vulgo, intoret, an debeatur Gabellam, l. 18. titulo 17. numero 2.
Injuriatus ab alio ob culpam vel factum alterius, tenetur ille reus de damno illato, l. 2. tit. 9. nu. 14.
Intellectus legis 4. titulo 10. & l. 17. titulo 17. ponitur, in d. l. 17. num. 2.
Intellectus legum 129. & 101. quaterni Gabellarum, ponitur in l. 19. titulo 7. num. 5.
Intellectus legis sextae, titulo 9. ponitur in eadem lege numero 2.
Iudex secularis poterit in iure libris decimalibus contra laicos eorum possessores procedere, l. 1. tit. 21. num. 42. ubi quid si dentur in emphiteusim vel feudum ante concilium Lateranense, & ibi ponitur concordantia super hoc.
Iudex dicitur bonus vir, l. 2. titulo 17. numero 48.
Iudex de iure non poterat conducere Regio redempta, l. 5. titulo 10. numero 1. & numero 2. ubi declaratur de quibus Iudex & Mauris intelligatur, & numero 3. ponitur in hoc alia regula.
Juramento a parte parti delato licet remaneat detecta, l. 8. titulo 7. numero 1.
Juramentum hoc necessarium ab alteri reo delatum tenetur reus subire etiam si nulla adsit probatio, vel sit in principio litis, ibidem, numero 2.
Juramentum de calumnia etiam in principio litis, tenetur reus facere in materia Gabellarum, ibidem, numero 5. & 4.
Juramentum minoris validat contractum ratione defectus minoris etatis, l. 6. titulo 10. num. 14. 16. & 17. ubi in omni contractu etiam in dona-

RERUM

tionem, numero 18.
Juramentum an confirmet contractum impuberis doli capax, ibidem, numero 15.
Juramentum minoris an debeat fieri iuxta Evangelium, vel sufficere verbo tantum jurare, ibidem, num. 20.
Juramentum habet vim specialis expofitionis, ibi numero 21. & quod valeat contractus, ut melius valere potest, ibid.
Juramentum confirmatorium an tollat beneficium restitutionis, diffidatur inter aliquos, ibid. num. 22.
Juramentum minoris in contractu adhibitur debet caute accipi & praestari in ibidem, numero 25. & numero 26. in eorum maxima laesione non sufficere hoc iuramentum, asseritur.
Iure gentium licitum semper fuit contrabentibus ad invicem se decipere, l. 14. tit. 19. num. 4. & num. 3. opinio auctoris circa hoc, & numer. 4. prosequitur.
Ius collectandi quocumque modo acquiratur non potest imponi nisi ex iusta causa & secundum quod dultimum est licet Regi non recognoscant superiorem, l. 1. titulo 17. numero 65.
Ius imponendi tributa uno de quatuor modis acquiri potest, l. 1. tit. 17. num. 51. 55. 56. & 62.
Ius imponendi collectas consuetudine acquiritur, l. 1. tit. 17. num. 55. & 56. idem in praesentibus immemorabile tamen ut num. 57. & num. 58. & 59. an id sit mirabile cum adsi cause continua, & num. 60. requiritur scientia illius vel suorum officialium contra quem induitur consuetudo, vel praescriptio.
Ius non solvendi Gabellam praestari non potest, l. 1. tit. 18. num. 14. etiam per tempus immemorabile ut num. 15. nisi ut ibidem, & num. 16. quod neque valebit allegare leges has non fuisse receptas nisi post contradictionem transierit tempus immemorabile pro hoc ut num. 17. vel nisi contra inferiorem a Rege praestatur ut num. 18.
L.
Laius possidens decimas ex iure ac privilegio summi Pontificis concessio ante fuit post Concilium Lateranense tutus est & velle possidet si de privilegio constet, concederetque Papat non videtur jus temporale percipiendi decimas non vero spirituale, l. 1. tit. 21. num. 31.
Laius possidens decimas ex immemorabili tempore, se & suos illas habuisse ex concessione & privilegio summi Pontificis tutus est praesertim probata publica concessione fama, l. 1. tit. 21. num. 33. ubi consilium auctorit.
Laius decimas possidens si solum se fundat in praesentibus & possessione sui & suorum nihil facit, l. 1. tit. 21. num. 34.
Laius possidens decimas ex concessione Episcopali aliquid in suo Episcopatu per vim infestationis ante concilium Lateranense concessa, in perpetuum docendo de huiusmodi titulo iuste possidet, l. 1. titulo 21. numero 35.
Laius decimas possidens & non potens docere de concessione, quid debeat allegare & quid probare ut obtinere possit, l. 1. titulo 21. numero 36. & num. 37. consilium auctoris, & num. 38. aliud consilium pro tutandis conscientia, num. 39. aliud singulare ad hoc consilium.
Laius iustus possessor decimarum an possit eas in aliam laicum transferre, l. 1. tit. 21. num. 40.

INDEX

Laici barum decimarum Dominus, cur subsidium prestat ex eis. l. 1. tit. 21. num. 44.
Laici ante Concilium Lateranense capaces erant juris percipiendi decimas, post illud vero non. l. 1. tit. 21. num. 9. & sic si titulus authenticus exhibeatur habitus ante dictum Concilium Lateranense licite retinentur, ut num. 10. & 11. cum sequentibus, quod si non appareat, sed de tempore immemoriali, an sufficiat.
Laico decimas possidenti ac spoliatum competat remedium restitutorium. l. 1. tit. 21. num. 43.
Lapis tribus mensibus datus ad adjectionem, deliquit, faciendam, an per viam restitutionis admitti possit, l. 6. tit. 13. num. 4.
Laudimus debentur ex constitutione census redimibilis constituti super re emphiteutica, l. 1. tit. 17. num. 101. nisi ut num. 102.
Leges extenduntur ad factum ecclesiasticum, non ex vi ipsarum legum sed ex confirmatione canonica, l. 7. tit. 18. num. 1.
Lex 5. tit. 17. prima conclusa habet, ibid. num. 24. ubi & 2. concl. ponitur.
Lex humana penalis non potest tollere obligationem legis divinam, l. 1. tit. 17. num. 35. ita ut pena non excuset a solutione in conscientia, ut n. 65.
Lex 4. tit. 7. de consuetudine tribunalium abrogatur hodie, dicitur, l. 4. num. 1. & sic ut non, 2. libelli committuntur, tam pro actoris quam pro reo, per se, vel procuratores suos.
Lex 4. tit. 2. lib. 6. an procedat in alia causa quam in qua loquitur, l. 14. tit. 7. num. 10.
Lex 5. tit. 9. solvatur a superfluitate rituum, d. 5. num. 4.
Lex 4. tit. 10. de quibus prelati intelligantur, vel non dicitur, l. 4. tit. 10. num. 9.
Lex 5. tit. 10. a principio usque ad versiculum orosis, exclusive loquitur, dicitur, l. 5. tit. 10. num. 1.
Lex 1. tit. 10. corrigitur per legem quoniam 1. 20. quoad pacem amissionis honorum, d. l. 5. tit. 10. num. 1.
Lex 6. tit. 19. non corrigat legem 7. tit. 17. d. 6. num. 1.
Lex ubi aliquid introducit de novo cum certis modificationibus omnia in ea inserta censentur de forma substantiali, & in contrarium alia nulla sunt, l. 31. tit. 19. num. 6.
Lex 2. C. de diversis rescriptis, licet loquatur in rescriptis iustitiae, procedit etiam in litteris gratiosis, l. 10. tit. 18. num. 10.
Lex 6. tit. 2. partita 7. quomodo intelligatur, l. 34. tit. 18. num. 5.
Lex 34. tit. 18. ad alia animalia quam in ea expressa non extenditur, d. l. 34. num. 2. 1.
Lex generalis non comprehendit dotem & casus privilegiatos & favorabiles, nisi ut, l. 35. tit. 18. num. 5.
Lex 35. tit. 18. non solum de prima, sed & de 2. divisione intelligitur, dicitur, l. 35. tit. 18. num. 39.
Lex 8. tit. 18. an sit contra libertatem ecclesiasticam, l. 8. tit. 18. num. 1. & num. 5. respondetur.
Lex civilis nec dicitur, neque indirekte potest stare contra libertatem ecclesiasticam, l. 8. tit. 18. num. 2.
Lex aut statuta non valent disponere quod in ecclesiis aut ecclesiasticis personis non possunt immobilia alienari, l. 8. tit. 18. num. 3.
Lex etiam jubet omnia praeiudicia debere esse tributaria, nihil necesse Ecclesiam, aut ecclesiasticis personis, l. 8. tit. 18. num. 4. 6. & 7.
Lex 5. tit. 17. in quatuor dividitur partes, dicitur, l. 5. tit. 17. num. 33.
Lex 9. tit. 17. ad alia loca quam in ea expressa non

est extendenda, dicitur, l. 9. tit. 17. num. 2.
Lex 4. tit. 17. declarativa est legis verba eiusdem tituli, ut in dicitur, l. 4. tit. 17. num. 1.
Libris, sicut & bella defenduntur Republica & totus mundus, l. 34. tit. 18. num. 32.
Licentia est actus licendi, id est, ipsa auctoritas, ut in rubrica tit. 13. num. 4.
Licitationes dicuntur pujas, & a quo verbo deriventur, ut rubrica tit. 13. num. 1. & 2.
Licitationem factam coram rege vel coram eius calculatoribus, quantum preferenda erit, l. 2. tit. 13. num. 1.
Licitans per errorem magnam quantitatem vendit, l. 1. tit. 13. num. 3.
Licitor est qui auget pretium, in rubrica. l. 13. n. 3.
Licitatores gabellarum non liberantur per secundam licitationem, ulterius non prestantur fidei iussores intra debitum terminum, licet fecerit in alio, l. 12. tit. 11. num. 1. & 2.
Licitatores duo, si eodem tempore licitaverint quis eorum preferatur, l. 1. tit. 13. num. 2.
Licitatores paucissimi non possunt ut non admittatur haec quarta adjectio, l. 5. tit. 13. num. 2. 3. 4. ampliatuor dubio iudicatur.
Locatio regionis reddituum facta personis prohibetur, est nulla, l. 4. tit. 10. num. 1.
Locatio reddituum regionum si de facto poteritibus fiat an erit nulla, l. 2. tit. 10. num. 3.
Locatio, & non venditio est, cum pretium pro fructibus datum per singulos diviciis annis, l. 1. tit. 11. num. 5.
Locatores gabellarum territorii alicuius, qualiter tenentur de evulsionem si incerta sit locatio in toto vel in parte, l. 8. tit. 9. num. 2.
M.
Mortales aut civitas locantes gabellas an sint immunes ab eis, l. 3. tit. 18. num. 7. & 8. & auctoritatis consilium circa hoc, num. 9.
Mandatum servandum, hoc est, liberantia, si acceptatur excipi potest, l. 10. tit. 18. num. 1.
Mafculinum concipit sententiam in privilegio, l. 34. tit. 18. num. 12.
Menstrua facta, si est erratum in ea potest pati ut iterum merentur, & suppliciter desistat, l. 1. tit. 17. num. 144.
Mentio ubi sit de pecunia numerata, intelligitur de numeris, l. 34. tit. 18. num. 31. ubi declaratur & intelligitur.
Mercata in suis populis constituere possunt domini, dum tamen non faciant ea franca & libera, l. 1. tit. 20. num. 1.
Mercata a dominis in suis populis constituenda, & possint ab aliis populi impediri, ibidem, num. 6.
Mercata & feria necessaria sunt ut ibidem commercia fiant, & contractus celebrentur, ibid. num. 3.
Militarium ordinum qui meminerint, l. 9. tit. 18. n. 1.
Minor viginti quinque annorum major tamen quantum decem, licet contrahere possit, tamen si ledatur restituitur, l. 6. tit. 10. num. 3.
Minor fidei iuberi perdere dicitur, & sic restituitur adversus fidei iussorem, ibid. num. 4.
Minor an possit esse approbator, vulgo, abonador, ibid. num. 5.
Minor asserens majorem an obligetur, ita ut restitui non possit, ibid. num. 13.
Minorem jurantem contractum, an sit necesse de beneficio restitutionis certiorari, ibid. num. 27.
Minori an competat cessiois remedium, l. 5. tit. 9. num. 3. ubi remissive tractatur. Minor.

RERUM

Minor 25. annorum excusatur a pana, si intra quinque dies non denunciaverit Gabellario venditionem per viam restitutionis, l. 3. tit. 19. num. 10. Idem in majoribus si offerat Gabellam ante condemnationem, num. 11. & contrarium dicitur in num. 12.
Mobilia & se moventia in casu legis, l. 19. tit. 7. an capiendi sint priusquam immobilia, d. l. 19. num. 1. & declaratur num. 2.
Mobilium appellatione, se moventia & e contra continentur, l. 5. tit. 17. num. 1. nisi de contraria dispositione voluntate appareat, num. 2. quod exemplificatur, num. 4.
Mobilium sive immobilium appellatione, an veniant iura & alliones, & nomina debitorum, ibi num. 5. & an sint species separatae, num. 6. & quomodo differant substantialia, naturalia, & effectiva, num. 7.
Moneta foreta ab antiquo tempore fuit cognita, l. 35. tit. 33. num. 1. ubi quod hoc est tributum personale, & sic quod nobiles non solvunt perditur, & non imponitur tributarius, num. 2.
Montales & hospitalia ab ordinario approbata, pia sunt, l. 1. tit. 18. num. 4. & Gabellis immunita, quod saltem sicut dicitur in num. 5. & 6.
Monitio trina an sit necessaria, ut clericis negotiator Gabellam debeat, l. 7. tit. 18. num. 12.
Mulier pro tributo regio incarcerari non potest, l. 24. tit. 7. num. 12. etiam si sit heres conductoris, nisi occulaverit bona, num. 13.
Mutuandi pecuniam, si postea detur species pro ea mutuum adhibet, neque debeat Gabella, l. 35. tit. 18. num. 11.
N.
Negotiantes, & mercantia clericis prohibita sunt, l. 7. tit. 18. num. 2.
Nobilis invitari non tenetur suscipere collektoriam gabellarum, etiam si ad hoc a populo eligatur, l. 14. tit. 7. num. 11.
Nobilis etiam non excusatur a gabella, etiam si sit de quatuor militaribus ordinibus, l. 1. tit. 18. num. 10. & an excusetur in millonibus, ibidem, num. 11.
Non quicumque carius vendit quam emat, negotiatur sed solum qui ad hoc emit, ut carius vendat, l. 7. tit. 18. num. 6.
Nullus pro gabella regione redditu conveniendus est, nisi in loco sua habitationis, vel in capite jurisdictionis, l. 2. tit. 7. num. 1.
Nullus excusatur a solutione huius monetae, nisi nobilitas, l. 33. tit. 33. num. 3. & 4. vel famulus alii serviens pro sua soldata, ut num. 5. ubi & quod exemptio ejus non censetur concessa, nisi expresse dicatur.
O.
Oblatione facta in prima subhastatione, an sit danda dilatio, ut alius plus offerat, l. 2. tit. 11. num. 10.
Oblatione facta majori summa in rebus publicis, aut minoris, ubi de jure admittenda est, facta jam ultima subhastatione, non est primus conductor possessio privandus, non audietur, l. 11. tit. 13. num. 1.
Obligatus tradere par exponere, debet eos tradere vivos, l. 7. tit. 17. num. 2.
Offerens plus intra terminum signatum, si intra il-

lum major licitator appareat, admittetur cum conditione quod terminus signatus prorogetur usque ad talem diem, l. 5. tit. 11. num. 5.
Offerens plus intra terminum assignatum ultima subhastatione, admittendus est: licet subhastata sit gabella, l. 5. tit. 11. num. 2. ubi in sisco id speciale est, secus in aliis non privilegiatis, sicut fisco: quia in eis non intelligitur, conditio, nisi alius meliorem conditionem attulerit, num. 3.
Offerens notario vel preconi an obligetur, l. 2. tit. 11. num. 9.
Offerens in subhastatione, an panitere possit, ibid. num. 8.
Officiales, quarum presentia requiritur in locationibus gabellarum, non possunt cor conducere, l. 4. tit. 10. num. 11.
Officiales iustitiae contrahere prohibentur in locis sibi subiectis, ibidem, num. 12.
Omissio qualis ordinis, in extraordinariis iudiciis, vitiat ipsum iudicium, l. 3. tit. 19. num. 8.
Omnes licitatores in rebus fiscalibus sunt obligati, donec res remaneat subhastata, l. 2. tit. 13. num. 10.
Omnia persona licitare possunt subhastata, qua prohibita non est, l. 6. tit. 13. num. 3.
Ordine cessante deficit substantia, l. 3. tit. 13. num. 9.
P.
Pactum additionis in diem, semper inest in venditionibus, vel locationibus fiscalibus in rub. tit. 13. num. 6.
Pactum an vitietur, factum in fraudem legis, vel partis, l. 5. tit. 17. num. 22.
Pactum in contractu appositum, non censetur per quocumque verba derogatum, l. 3. tit. 18. num. 12.
Panis casti appellatione, comprehenduntur frumentis, hordei, vel Maiz, l. 34. tit. 18. num. 1. ubi quid si venditur in massa, num. 2.
Panis ex sale confectus gabella debetur, l. 34. tit. 18. num. 1.
Panifices, ac pistrices, vulgo, panaderas, an debeant gabellam ex ritico eis per alium annonam datam, ut ex quolibet faneca tot panes prebentur, ibid. num. 5.
Panifica, quare incarcerentur si negligent afferre panem coctum ad locum publicum, vendendum, ibidem, tit. 18. num. 8.
Partiarum iura, tertiam partem augere post ultimam subhastationem, requirebatur ex legibus nostris quarta, l. 5. tit. 13. num. 1.
Pecunia appellatur, veniunt aurea, argentea, vel arca, & omnia rei, nisi dicatur pecunia monetata, l. 34. tit. 18. num. 29. & 30.
Pensionis remissio solet fieri conductori ob sterilitatem, l. 2. tit. 9. num. 1. quod ampliatuor, ut etiam procedat cum sisco, sicut cum privato, num. 2.
Pensionem solvere promittens omni exceptione renuncia, & suo religio, & periculo, non censetur suscipere in se periculum pestis, l. 2. tit. 9. num. 5. quod ibidem ampliatuor, & num. 7. & sequentibus limitatur.
Peregrinos gravant regnicolarum tributa ob regni utilitatem imposita, l. 1. tit. 18. num. 13.
Perfectum generaliter dicitur illud, quo commode uti possunt, & cui nihil addi potest, l. 40. tit. 18. num. 8. & 9.
Periander Corinthorum Rex ad nemine tributum coegit, l. 1. tit. 17. num. 37.
Periculum

INDEX

Perculio in genere suscipiens si alias tenebatur de le-
vissima culpa, tenebitur de casu fortuito. l. 2. tit.
9. n. 10.
Permutatio, vel cambium quod dicitur. l. 2. tit. 17.
n. 1.
Permutatio triphida modo fit, ibidem n. 2.
Permutatio, & emptio & venditio, diversi con-
tractus sunt, ibidem, num. 8. & sic in aliquibus
distinguitur a permutacione emptio ut n. 9.
Permutacionis contractus, habet maximam vim &
similitudinem cum contractu emptiois. l. 2. tit.
17. num. 3. & sic traditio rei permutata, transe-
ritur dominium, & suscipiendi conditio. n. 4.
& debetur evictio n. 5. & redibitoria, & quanto
minoris, num. 6.
Permutari possunt omnes res que possunt emi &
vendi. ibidem n. 7.
Perplexitas, & contrarietas. l. 3. tit. 19. ad legem
3. i. eodem titulo, consideratur in d. l. 3. n. 1.
Persona loquens videtur excepta in generali ser-
mone. l. 3. tit. 18. n. 2.
Perisuram prohibita in l. 4. tit. 10. locatio regiarum
redditionum interdicitur, etiam si laicos sine iussore
prescribitur. l. 4. tit. 10. n. 10.
Pharmaco-pole de quibus rebus & confessionibus
Gabella non solvitur tenentur. l. 14. tit. 17. n. 1.
Piscis in stagnis, inter immobilia computantur, seu
si sunt semoti ab stagnis. l. 5. tit. 17. n. 19.
Pluribus societas contrahentibus an possit unus ex
contractu alterius conveniri. l. 6. tit. 13. n. 1.
Pena legalis, in tantum parti debetur in quantum
& interese. l. 3. tit. 19. n. 12.
Pena fraudantium Gabellas, an veniat in vendi-
tione, vel locacione Gabellarum. l. 2. tit. 11. num.
11. ubi etiam explicatur, quid veniat in con-
tractu locatorum Gabellarum, & quid si culpa
locacionis, locacione non utatur.
Pena graves imponuntur adversus furantes regia
patrimonia. l. & bona. l. 1. tit. 8. num. 3.
Populus quilibet potest se inquitare in redditibus re-
gie videlicet percipiendis. l. 6. tit. 9. num. 1.
Possessio sequuta ex permutacione, aut venditione,
dominium, & cessionis usque quendi proficit. l. 35.
tit. 18. n. 16. & evictio debetur. ibidem.
Possidens rem ex qua debetur Gabella si eam solvit,
potest eam recuperare a venditore rei illius. l. 8.
tit. 18. num. 3.
Praeter vulgo, poderosos, qui dicuntur. l. 2. n. 10. n. 2.
Praelati dicuntur qui habent perpetuam dignitatem,
l. 4. tit. 10. num. 2.
Praelati appellacione venit etiam Ecclesia. ibid. n. 3.
Praelati appellacione venit capitulum sede vacante
ibidem n. 4.
Praelati appellacione venit custos fratrum Minoru,
& quilibet habens administrationem cum officio
perpetuo. l. 4. tit. 10. n. 5. & etiam habentes iurisdic-
tionem, & illi qui praesunt n. 6. & idem dicen-
dum est in plebanis, & Abbatibus n. 7.
Praelati appellacione proprie & stricte in exemptis
venit Papa, in non exemptis Episcopi, & illi qui
habent iurisdictionem, ibidem n. 8.
Praetium Gabellarum, quo tempore Regi praestandum,
l. 1. tit. 16. n. 3.
Princeps nunquam vult juri alieni praedicare, l.
6. tit. 9. n. 2. aliter enim peccaret, n. 4.
Princeps solvere Gabellam non tenetur. l. 3. tit. 18. n.
1. ubi ampliat, num. 1. & 2. prosequitur, & n.
3. & 4. ponitur rationes.

Privilegia quoniam latissime licet interpretari. l. 10. tit.
18. n. 5.
Privilegium exigendi Gabellas, vel collectas, con-
cessum a principe, an possit revocari. l. 1. tit. 17. n.
52. idem in privilegio non quietentur ad collectas,
n. 53. & an valeat tale privilegium concessum ali-
cui loco gravato alio privilegio, n. 54.
Probare quis tenebitur fuisse ante Concilium Late-
ranense, vel post, decimas concessit. l. 1. tit. 21. n. 2.
deciditur, & n. 3. causa pro Ecclesia ponitur.
Probatio qua sufficit, ex parte laici decimas perci-
piantis pro fundamento suae intentionis. l. 1. tit. 21.
n. 14. & n. 15. an sufficit probare immemorabilem
possessionem percipiendi illas, & n. 17. in contrarium
arguitur, & n. 20. 21. & 22. prosequitur veritas.
Probare non est necesse quod fuerit laicus decimas
percipiens infensatus, ante concilium Lateranen-
se. l. 1. tit. 21. num. 30.
Prohibiti conducere redditus regium an possint esse fe-
de iussores, & approbatores. l. 4. tit. 10. n. 15.
Prohibiti si auferant valorem Gabellarum, an con-
ducere possint Gabellas. ibidem n. 15.
Prohibiti conducere Gabellas an sint prohibiti eas
retinere si ante officium prohibitorum eas con-
ducere habuerint, ibidem, n. 17. & 18.
Promissa concedi possunt in locacionibus reddituum
regiarum. l. 2. tit. 13. n. 1. & idem in rebus civi-
vitatibus locandis, n. 2.
Promissa etiam in rebus fisci licet concedere. l. 6. tit.
9. n. 7. & idem in rebus minoris, & exortatis n. 8.
Promissa an sint decedenda in computatione solutio-
nis Gabellarum. l. 6. tit. 9. n. 9.
Promissa quomodo solvenda sunt cum plures adiant
conductoribus, ibidem, num. 11.
Promissa non debentur conductoribus, de por menor,
a populo qui in incapacitationem redditus regium
habebat a conduttore, de por mayor, si conductor
ille, de por mayor, non habuit liberum recom-
mencium. l. 8. tit. 9. num. 3. quod declaratur, & am-
pliat, n. 4.
Promissum quid sit. l. 6. tit. 9. n. 6.

Q

Quadrupli pena contenta in l. 10. tit. 17. cui est
applicanda, vide ibidem, num. 6.
Quae dicuntur contra libertatem Ecclesiasticam. l. 8.
tit. 18. num. 1.
Quando non constat de recognitione Ecclesie presu-
mitur laicum decimas usque, l. 1. tit. 21. num.
22. prout num. 11. sufficit per libellam hanc re-
cognitionem facere & ostendere, n. 23.
Quarta conclusio legis 5. tit. 17. ponitur, ibidem n.
26. & 27. ex qua unum novum desumit author.
Quarta plura an possint offerri intra tempus assigna-
tum adjectioni, del Quarto. l. 5. tit. 3. num. 5. & 6.
Quinta pars promissionum concessorum, conductoribus
res creditur, non datur civitatibus, datur
Regi. l. 2. tit. 15. num. 3.

R

Rachia de Spinela non dicitur casus fortuitus,
l. 2. tit. 9. num. 6.
Ratio decidendi ad l. 35. tit. 18. vide ibidem, n. 7.
Rationes legis 14. tit. 9. ponuntur in eadem lege,
num. 1.
Rectores civitatum eligendi sunt. l. 1. tit. 14. n. 2.

Redactio

RERUM

Relatio ad arbitrium boni viri potest contra de-
claracionem affirmativam revocari. l. 2. tit. 17. n. 52.
& num. 53. qui a tali declaracione appellari potest,
si a iudice facta sit.
Regina, an gaudeat immunitate non solvendi Gabe-
llas. l. 3. tit. 18. n. 6.
Regi privatus persona potest, l. 7. tit. 10. n. 1.
Regi dicenti se ex iusta causa non possit, an credatur,
l. 1. tit. 17. num. 67.
Regi traditur de iure communi per 20. dies subho-
statiis erant. l. 3. tit. 11. n. 1. & ibidem cura quibus
debet eorum subhastatio fieri.
Regnum vocandum est in impediendis novis redditibus,
vel in augendis antiquis. l. 1. tit. 17. n. 24.
Remissio pensionis non fit quoties condiclor suscipit in
se periculum sine multum, sed parvum percipiat,
quia illa verba, si qui percipiunt, conditionem
& solum locatum esse ostendunt. l. 2. tit. 9. n. 3. & 4.
Remissio pensionis non habet locum in Gabellarum ca-
pitationibus, quae nemlibet casum fortuitum. l. 2.
tit. 9. num. 26. attenda lege praedicta.
Renunciatio casus fortuitus, ad incogitata non ex-
tenditur. l. 2. tit. 9. n. 17. & 18. exemplificatur, &
n. 19. ampliat, etiam si interveniat in absentium.
Renunciatio minoris etatis non sufficit ubi contractus
ex alia causa quam minoris etatis, est nullus, ne-
que est censendum remissionem remedia lesionis
ultra dimidiam. l. 6. tit. 10. num. 23. & 24.
Reverentia officii in favore Titii fit cum clas-
sibus, & non aliter, nec alio modo, annullat contra-
riam dispositionem. l. 1. tit. 13. num. 5.
Renunciatio casus fortuitus cogitatus & non cogitatus,
an censetur renunciatio sine insolis. l. 2. tit. 9. n. 25.
Rex de iure, nisi lege sua i experimet, non est liber a
Gabella solutione. l. 4. tit. 17. num. 2.
Rex potest pro eodem, seu pro minori pretio redditus
sua dare populo in incapacitationem. l. 7. tit. 9. n. 1.
Rex Hispania non recognoscit superiores. l. 1. tit. 17.
num. 5.
Rex transmittit potestatem regium non vero Impera-
tor. l. 1. tit. 17. n. 6. & sic Gabellas, & vengalia
imponere potest, n. 7.
Rex potest petere Gabellas a videribus omni
tempore. l. 9. tit. 17. n. 6. & n. 7. a quo tempore
computatur annus ejusdem legis decima nona.
Rex super tertius decimarum percipiendis, fundatum
habet suam intentionem. l. 1. tit. 2. n. 1.
Rex potest tertias decimarum in alios transferre etiam
per viam contractus, tanquam res in suo patrimo-
nio incorporatas. l. 1. tit. 2. num. 2.
Romanorum temporum, etiam quoddam jus venditionis
fuit introductum. l. 1. tit. 17. num. 10.

S

Salva guardia, & securitas regia conceditur Ga-
bellarum conductoribus. l. 2. tit. 11. n. 1. & n.
2. an hac praeterea, etiam a jurisdictione ordinari-
orum.
Sartor, an debeat Gabellam ex panis citradito ad
faciendam caligas, seu aliud quid, vel dominus
panis. l. 3. tit. 18. num. 6.
Satisfacere promissionem satisfacit dando fideiussorem,
civem, aut extrinsecum, tamen, ejusdem provin-
ciae & territorii. l. 1. tit. 10. n. 8. & n. 9. infra ad
licentiam daturam vendendi bona majoratus.
Scientia non sufficit, ubi factum requiritur ut quis
confinatur in mora, vel negligentia. l. 3. tit. 19.

num. 5. cum sequentibus.
Scripturam requiri per partes, ad substantiam con-
tractus vel ad probationem. l. 1. tit. 17. n. 12. & 13.
cum sequentibus aliquibus, verum volens esse dispo-
sitivum n. 12. & n. 127. alia de eodem.
Secularis non potest iudicare clericum, etiam clericus
consentiente. l. 7. tit. 18. n. 13.
Similia illa dicuntur quorum sunt termini diversi,
una vero ratio, vel qualitas. l. 24. tit. 18. n. 11.
Socii unus rei communis, si compellit socios ut de-
suam pretio iusta partem, vel accipiat suam eadem
pretio, non debetur ex hoc Gabella. l. 3. tit. 18. n.
28. nisi ut ibi n. 29. 30. & 31. declaratur haec li-
mitatio, & n. 34. procedit in loc ampliative.
Statutum non valet, dispositum quod de dote solvatur
Gabella. l. 3. tit. 18. n. 6.
Statutum an sit ius quod ab alterius culpa puniri
debet. l. 8. tit. 17. n. 4.
Statutum favore quod de quibus bestis solvatur Ga-
bella, intelligi debet de vivis, non vero de mortuis,
l. 7. tit. 17. n. 3.
Statutum si tantum sit ut civitas teneatur ex incendio,
non tenebitur, si fulgur ex Cabo cadat. l. 2. tit. 9. n. 10.
Subhastatio est facienda in loco publico. l. 4. tit. 13. n. 1.
Subhastatio publica facienda est in rebus publicis, sicut
non fiat in rebus privatorum. l. 3. tit. 12. n. 1. &
perveniam debent intervenire, n. 2.
Subhastatio debet fieri praesentibus officialibus. l. 1. tit.
14. n. 3. & quanto tempore.
Subhastatio ultima hoc est, et remane, an habeat exten-
sionem parvam, l. 10. tit. 16. n. 3.
Subhastatione ultima nulla alius est admitten-
dus, etiam in continenti plus offerens. l. 4. tit. 13. n. 4.
Subhastationis tempus sicut iudici vel officiali mi-
nuitur. l. 2. tit. 11. num. 10.
Summi rationales, ac supremi, an possint in locacioni-
bus Gabellarum derogare condicionibus genera-
libus pro legibus scriptis in rub. tit. 9. n. 2. & 3.
Superiores qui dicuntur. l. 1. tit. 14. n. 1.

T

TAbellionibus etiam del numero, Gabellarum
conductis prohibetur. l. 4. tit. 10. n. 14.
Tempus immemorabile requiritur, ad praescribendum
jus Gabella. l. 3. tit. 17. n. 1.
Tempus quod datur in licitationibus rerum regie-
rum. l. 2. tit. 13. n. 11. 12. & 13.
Tempus secundum, quod assignatur ibidem, n. 14. &
n. 15. ubi quae dicitur sit.
Tempus tertium assignatur, ibidem, n. 16. per mo-
dum duplicem, vel triplicem, quae in nostro
regno daturur, puta del quarto & ibi, quod tempus
dierum datur.
Tempus triplex consideratur in licitationibus. l. 2. tit.
13. n. 10.
Testes appoherendi quod remedium habebunt, ut non
remaneant obligati. l. 6. tit. 10. n. 12.
Testes approbatores an teneantur, an requiratur quod
debentur approbati tempore solutionis, sed non sol-
vendo vel dante. l. 4. tit. 7. n. 4.
Testi de facto proprio de puillis creditur, & quando
l. 2. tit. 19. n. 8. & 9.
Tributa Regi solvantur propter subjectionis jus. l. 1. tit.
17. n. 17.
Tyburia, & Gabella non nisi ex iusta causa imponen-
da, ibidem, n. 25. & n. 26. hoc casum ex tributa
justificari dicitur, & n. 27. cum quatuor sequenti-
bus

INDEX RERUM

bus id lae proficitur.
 Tributa iniusta sunt illa que imponuntur a non habente potestatem ad hoc, vel que precantur in forma, & proportione, sive ex sine, sive ex materia. l. 1. tit. 17. num. 40.
 Tributa necessaria & iusta solvenda sunt, ibidem, numero 41.
 Tributa imposita, eroganda sunt ad illas causas ad quas, & ab quas concessa sunt, ibidem, n. 42.
 Tributa ob unam causam imposita possunt ad aliam iustam causam redire, & peti ibidem, n. 43. & 44. intelligitur ibi n. 43. quod si est dubium, an cessaverit iusta causa.
 Tributa imponenda per alios habent potestatem ea imponendi, & sicut requisitis justificata sunt, que ut cessant, sicut non recognoscunt superiorem eas imponunt, ibidem, n. 6. 47. & 10. Tunc populus nulli debet convenire in sumis, non vero solum Castellum Decurionum, n. 8.
 Tributum, non tam propter Regis, quam propter populi utilitatem datur, l. 1. tit. 17. n. 29. & sic numero 30. non debet esse in populi destructionem.
 Tributum impositum iuste, & cum requisitis debet disponi servando proportionem geometricam ibidem, numero 31.
 Tributum impositum sine autoritate, aut sine iusta causa, aut sine debita proportione, iniustum est ibidem, n. 1.
 Tributum excedens iustam proportionem pro ex cessu, non tenetur solvitur, sed datur tributum in conscientia, ibidem, n. 12. & 33.
 Tributum proportio iusta, & causa eius arbitrio iudicis committitur, ibidem, num. 24.
 Tributum a principio potest esse iustum & labente tempore iniustum, ut quia causa cessat, ibidem, n. 36. ubi referuntur exemplum de hoc.
 Turnus factus de uno licitate in alium, debet significari illi in quem fit, & differt a quietibus l. 12. tit. 1. num. 2. in sine cum sequentibus, & in l. sequenti repetitur.
 Turni, & curatores minimum an possint Gabellas conducere, l. 6. tit. 10. n. 14.

Vale locatio annuum reddituum regalium, uno pretio sol. habetur, & quis tunc declarabit, l. 17. tit. 1. num. primo.

Velligalium ius est de maximo imperio, & de regalibus, l. 1. tit. 17. numero 4.
 Velligal respectu directi domini non potest prohiberi, sed tantum respectu nullius, & datur publiciana, l. 1. tit. 17. n. 66.
 Vendens domum cum conditione ut ex pretio ematur pradium pro securitate, an possit pradium emi in alio territorio, l. 2. tit. 10. n. 3. & 6.
 Vendoris est periculum ante mensurationem rei vendita ad mensuram, l. 1. tit. 17. n. 14.
 Vendita ovem fieri ad mensuram pondus, vel numerum, quando dicitur, l. 1. tit. 17. n. 143.
 Venditione, an permutatione, an fieri possint coram publico tabellione loci ubi bona sua sunt, si ibi non adsint tabelliones del numero, l. 10. tit. 17. n. 1.
 Vendor rei aliena de qua dominus non debet Gabellas, non debet vendere eam, l. 10. tit. 18. n. 1.
 Vendita equa, vel vitia, an & pullus ejus venditur censetur, l. 44. tit. 18. num. 28.
 Vendor, & emptor si sunt ejusdem loci, non tenetur emptor apud se retinere Gabellas, l. 3. tit. 19. n. 1. nisi in casibus a jure expressis, ut num. 2. & num. 3. quid in casibus a clerico debent Gabellas ex venditione, & n. 4. adde quoad manifestandam venditionem, n. 7. & 8. limitatur tamen quoad distans legem 3. ejusdem tit.
 Veneti possunt pro mercibus maritimis Gabellas imponere, quia sunt domini Maris Adriatici, l. 1. tit. 17. num. 49.
 Verba entegridose en, el, in l. 3. tit. 17. ad quid applicantur, dicitur, l. 1. n. 40.
 Verba legis servare iubentis Gabellas, de primario contractu non de secundario, prout est iude, iusto, intelligenda sunt, l. 2. tit. 17. n. 27.
 Verba empenamientos contenta in lege 10. tit. 17. quomodo intelligantur dicitur, l. 10. num. 4. & 5.
 Verba in orden, contenta in l. 1. tit. 18. ad quid referenda sunt, dicitur, l. 1. num. 9.
 Verba per via de mercaderia,trato, y negociacion, contenta in l. 7. titulo 18. quomodo intelligantur, dicitur, l. 7. num. 14. & 15.
 Verba legis quinta, tit. 21. a comprar, y vender, cum effectu sunt intelligenda, dicitur, l. 5. n. 3.
 Verbum, etmo, exponitur quandoque pro conduco, l. 1. tit. 1. num. 3. ad forem.
 Verbum, otras, in lege 17. tit. 16. de similibus intelligendum est dicta lege 17. num. 1. & 2.

VINCENTIUS
 SISTERNES VALENTINUS

Juris Pontificii Salmanticae studiosus
 Candido Lectori S.

ABSOLUTO, adhuc tamen typis non omnino mandato hoc ultimo libro Commentariorum Novae ac Regiae Recopilationis: obiit Placentiae die 23. Julii, anno 1598. Splendidissimum utriusque Juris lumen Illephonsus de Azevedo, cuius tanta fuit in Jure peritia, tantaque sui ingenii dexteritas, tantaeque vigiliae ac lucubrationes, ut omnes alios nostri juris interpretes longissimo superaret intervallo, quod luce meridianam clarius ipsius opera contestantur. Omnipotenti tamen Deo immortales referamus gratias, quoniam hunc gravissimum Doctorem in sempiternam Patriam voluit convolare, postquam optatum imposuerat finem omnibus suis Commentariis super totam Novam ac Regiam Recopilationem: ita tamen morte praeventus, ut hunc ultimum rerum notabilium Indicem edere non potuerit: sicque licet hujus gravissimi Doctoris, liberi, quam disertissimi, & doctissimi non defuerint, absentiae tamen eorum, & temporis angustiarum causa, illum ipse composui. Quod ideo testaturum volui (Candidissime Lector) ut ne, si forte aliquid in eo minus recte elaboratum reperias, illud tanto Doctori imputare valeas. Quare illum benigno suscipe animo, quoniam eidem Illephonso de Azevedo clarissimo hujus operis conditori, atque totius Hispaniae decori & ornamento, cum dicatum atque consecratum volo. Vale.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA

DIRECCIÓN GENERAL DE

INDEX GENERALIS
LOCUPLETISSIMUS RERUM,
VERBORUM SENTENTIARUMQUE
MEMORABILIVM QUÆ IN HIS SEX
TOMIS CONTINENTUR.

A

A s commendatus ad vitam canonico regularium an habeat vocem activè in actibus gerendis in suo capitulo, sive actus si consistant in electionibus sive in aliis, in l. 10. tit. 3. lib. 6. num. 1.
Abbas non potest monachos suos absolvere ab excommunicatione canonis, nisi in casibus à jure expressis, in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 25.
Abbas an teneatur ex delicto monachi sui, in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 35.
Abbatissa an capi possit pro debito monasterii, in l. 16. tit. 21. lib. 4. num. finali.
Abdicare à se nolens actionem vel jus, quid faciat judex, in l. 1. tit. 10. lib. 8. num. 236. & 237.
Abducens volentem mulierem non tenetur eam ducere, neque dotare, in l. 1. tit. 13. lib. 8. num. 3.
Abesse non dicitur statim rediturus, in l. 6. tit. 3. lib. 5. num. 3.
Abiata facultate contrahendi non occurrat obligatio ulla, etiam naturalis, in l. 1. tit. 1. lib. 7. n. 2.
Abolitio vel indulgentia, aut remissio de futuris, neque petitur, neque conceditur, in l. 1. tit. 25. lib. 3. num. 47.
Abominations gentium ne imitentur, in l. 5. tit. 1. lib. 8. num. 33.
Abortum pretendens uteri jam animati, an teneatur de homicidio, in subric. tit. 23. lib. 8. num. 6.
Abortum faciens mulier ob verecundiam & pudorem, an excusetur, ibid. num. 8.
Abortum facere si dubium est, an factus sit animatus, & abortus factus nascatur mortuus, an teneatur de homicidio, ibid. num. 9. & 10.
Abortivus partus quis dicatur, & per rerum naturam fieri non potest heres, & an in judicio si nulli resurget, l. 2. tit. 8. lib. 5. num. 4.
Abrogata est de consuetudine l. si quis cum foro, C. de sicar. in l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 7. nisi ut num. 8.
Abrogatur paxus 60. monopetinum in licem antiqua, l. 2. lib. 3. tit. 9. superposita ibid. nota 14.
Abiens an potest pro comitio declarari, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 25. nisi ei notificetur sub l. 3. n. 1. tit. 7. neque valet consuetudo ut abiens obligari possit per contractum, sine ejus mandato, sub l. 16. tit. 21. lib. eod. num. 3.
Abiens delinquens non est condemnandus propter absentiam in majori poena quam conditur. *Accedo in Recopilationem. Tom. VI.*

nareur si presens esset, in l. 2. tit. 10. n. 16. lib. 4.
Abiens delinquens poterit de jure civili damnari ubi major relegationis poena veniebat imponenda, sub l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 1. nisi ut ibi, & num. 2. quid jure regio, tit. 10.
Abiens contumax in spiritualibus qualiter damnatur, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 3. & 4. quid jure cano. n.
Abiens minor delinquens an condemnari possit, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 4. & 6. cum sequentibus aliquibus an restituatur tunc minor.
Abiens delinquens an audietur per defensorem, procuratorem, vel excusatorem, patrem vel dominum, in l. 3. tit. 10. lib. 4. n. 10. cum aliis aliquibus, & an ad allegandum absentie causas, & n. 13. an dicitur terminus ad certiorandum, & n. 14. qualis & quis debeat esse excusator, & quod sit ejus officium, sub l. 1. tit. 10. lib. 4. num. eodem.
Abiens delinquens an prius sit declarandus pro perpetratore, quam condemnatur, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 120.
Abiens an ultra poenam delicti possit condemnari in satisfactione damnorum, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 123.
Abiens & presens non consentiens equiparantur, in l. 6. tit. 5. lib. 5. n. 9. & 7. contradicere videtur.
Absentia mariti ut judex det licentiam uxori ad contrahendum an sufficiat, an sit à justice loci contractus, vel iudicis, ibid. num. 1. 2. & 3.
Absentiam fuisse manum percipientis imaginem, in l. 3. tit. 1. lib. 7. n. 7. ubi quærit poena.
Absolvi an possit quis à quocunque sacerdote, vel laico ob necessitatem, in l. 5. tit. 1. lib. 4. num. 7.
Abolitio excommunicationis ab heretico incurta summo Pontifici reservatur, in l. 1. tit. 3. lib. 8. n. 143. & 144. quod ipsi tantum Inquisitionibus committitur absolutio per Papam, adeo ut neque virtute bullæ Apostolicæ possit absolvi, num. 145. & 146. quod Episcopi absolvent occultos hereticos in foro conscientie.
Absolutus censetur ab excommunicationibus petens à Papa absolvi, si Papa dicit, fiat ut petitus, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 59.
Absolutus à Papa ab heresi, an sit tutus in foro Inquisitionum, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 143.
Absolvere si potest, qui & excommunicare, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 113.
Abolitio debet obtineri ab omnibus illis, qui excum-

Index Rerum

excommunicant, ibid. num. 121. sufficit tamen una absolutio, vel quod omnes alii committant uni eorum abolutionem, num. 122.

Abolutio ad cautelam etiam alius quam excommunicator facit, ibid. num. 163.

Abolvit excommunicatum ab alio, ille qui habet eandem seu potentior jurisdictionem, ibidem num. 134. puta Papa, num. 140. & in num. 147. vel Episcopus in lata excomm. à suo Archidiacono, vel alio sub eo jurisdictionem habente, num. 141. licet cum excommunicatoris scientia Episcopus id facit, num. 143.

Abolvit alius, quam excommunicator, ab excommunicatione generali lata à Prelato, puta contra ludentes ad Aford, ibid. num. 166.

Abolvit alius quam excommunicator ex delegatione Papae, ibid. num. 168. quia ut ibi hæc potestas delegabilis est.

Abolvit alius quam excommunicator ab excommunicatione lata à Canone, ibid. n. 170. nisi ut ibi.

Abolvi debet solvens debitum, licet poenam, in l. 1. tit. 6. lib. 8. num. 218. sup. non solvat, ibid.

Abolutionem à minori excommunicatione quilibet sacerdos parochialis concedit, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 169.

Abfentios appellat excommunicatos B. Cyprianus, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 48.

Abati est male uti, in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 3.

Acceptatio majoris an requiratur ut revocari non possit, in l. 4. tit. 7. lib. 5. num. 10.

Acceptatio meliorationis an requiratur ne revocari possit, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 48.

Acceptatio tacita, an sufficiat, & an per mortem donantis vel donatarii cesset jus acceptandi, & quid si donatarius acceptet, ibi in d. l. 2. tit. 6. lib. 5. n. 11.

Acceptatio an requiratur meliorationis ibid. num. 12.

Acceptatio est necessaria in casu, in l. 6. tit. 6. lib. 5. n. 2. alia de acceptatione infra verbo donatio.

Accessus carnalis cum famula villi, & turpi, existente in aliqua caupona, non punitur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 124.

Accessum si quis habeat non per vas exterius, sed inera crura, vel in alia corporis parte extraordinarie punitur, in l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 76.

Acclamationes publice in laudem vel vituperium alicujus non sunt prohibita, in l. 1. tit. 15. lib. 8. num. 24. prout sunt scholasticæ voces, pro aliquo cathedratico, num. 25.

Acta per judicem infamem an teneantur, si de infamia non opponatur, in l. 7. tit. 9. lib. 3. num. 9.

Acta iudicii cum die & consule sunt edenda.

Acta facta in prima instantia fidem faciunt in secunda, in l. 4. tit. 9. lib. 4. num. 40.

Acta faciens coram iudice recusato cum protestatione prioris, in l. 1. tit. 16. lib. 4. num. 40.

Acta facit instantia debent in secunda exhiberi, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 76.

Acta facta in inquisitione, an valeant parte superveniente, vel distante ab accusatore, in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 48.

Acta originalia, an sint remittenda, vel eorum exempla, in l. 2. tit. 16. lib. 8. num. 8.

Actio criminalis pro furto competit, & civilis incidit pro damno, in l. 9. tit. 7. lib. 5. num. 3.

Actio ubi nascitur jus executivum competit, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 6.

Actio funeclaria ubi competat que requirantur, & an sit exequenda appellatione remota, in l. 17. tit. 6. lib. 5. num. 5.

Actio talis iudicatur, qualis est res ad quam competit, in l. 5. tit. 17. lib. 9. num. 12. & ipsius rei naturam & qualitatem assumit ibi.

Actio que competit legatario pro legato vel fideicommissio, hæredes scripto repudiante, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 144.

Actio pro portagio consequendo, vel pro habenda poena, quanto tempore durabit, in l. 3. tit. 11. lib. 6. num. 13.

Actio ea sola in iure vocatur que fit in iudicio, factio verò extra iudicium, in l. 2. tit. 7. lib. 8. n. 95.

Actio injuriarum quibus personis competit uxori uxorate dictæ, in l. 1. tit. 10. lib. 8. num. 47.

Actio qua munus patrimoniale petatur, in l. 6. tit. 14. lib. 6. num. 4.

Actio evictionis privatorum non servans juratam promissionem, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 52.

Actio nem amittere est poena, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 60. & an in casu illius, in l. 10. tit. 10. lib. 4. n. 60. amittitur jus ipso iure, vel per sententiam, ibi & in l. 10. tit. 10. lib. 4. n. 62. & 63. an petitio 3. declaratio, & citatio requireretur.

Actio nem in libello exprimi non est necesse, in rubricis, tit. 1. l. 16. lib. 4. num. 6.

Actum facienti ex necessitate, magis subvenitur quam facienti ex voluntate, in l. 1. tit. 10. lib. 9. n. 2.

Actum facienti ex necessitate magis succurritur, quam si ex voluntate, in l. 20. tit. 10. lib. 5. n. 5.

Actorum editio cuius expensis fiat, in l. 5. tit. 5. lib. 4. n. fin.

Actor an incurret poenam, in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 21. si sponte reus comparet coram ecclesiastico iudice iudicari in causis profanis, ibid.

Actor exequens potest petere prorogari decem dies oppositionis, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 45.

Actor non comparens in termino citationis, punitur sicut reus in penis legalibus, in l. 4. tit. 1. lib. 4. n. 19.

Actor regulariter sequitur forum rei, in l. 8. tit. 3. lib. 4. num. 1.

Actor sicut reus tenetur positionibus declarare, in l. 1. tit. 7. lib. 4. n. 45. & in l. 2. tit. 7. lib. 4. n. 89. & num. 90. quis eorum debet prius jurare.

Actor si petat plus debito, & reus partem vendebit non offert, sed negat totum, an sit condemnandus in expensis, in l. 2. tit. 7. lib. 4. n. 92. 93. 95. 96.

Actor potest probare intentionem suam in termino minori reo per viam restitutionis concessio ad probandum, in l. 3. tit. 8. num. 3.

Actor tenetur probare intentionem suam etiam reo absente presentato, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 128.

Actor si est suspectus non mittitur in possessionem rei virtute decreti, sed sequatur si res mobilis est, in l. 1. tit. 11. lib. 4. num. 37. quid si servari non potest talis res.

Actor potest petere partem debiti aliam remittendo invito debitore, non verò suspendere, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 8.

Actor an possit petere mille & cras alia ex una obligatione debita, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 18.

Actore non comparente & accusante contumaciam in termino, remanet citatio circum ducta, in l. 4. tit. 3. lib. 4. num. 1. & debet Licentarius recedere. n. 2. nisi ut ibi in l. 4. tit. 3. lib. 4. num. 3. quid faciat citatus citante non comparente.

Accidentia non possunt mutare substantiam, in rub. tit. 2. lib. 6. n. 3.

Actus

Memorabilium.

Actus parvi preiudicij extra domos publicas fieri possunt, in l. 15. tit. 6. lib. 3. num. 7.

Actus non valet si alia hora quàm in citatione prefixa fiat, in l. 4. tit. 3. lib. 4.

Actus nullus an pernam mereatur, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 27.

Actus gestus nulli ob solemnitate defectum an excuset à poena, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 48.

Actus nullus à principio potest ex post-facto ratificari, in l. 2. tit. 3. lib. 5. n. 2. & 53. declaratur.

Actus annullatio est poena, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 104.

Actus annullatio favore alicujus inducitur, potest per eum confirmari, in l. 5. tit. 3. lib. 5. n. 6.

Actus ille præcedere censetur qui ad validitatem actorum necesse est quod præcedat, in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 4.

Actus unicus an sufficiat in probanda consuetudine, que bona iure majoratus, in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 19.

Actus unicus per legitimum tempus habitus consuetudinem inducit, ibid. num. 20.

Actus ratificatus valet etiam si licentia non præcedat, in l. 3. tit. 7. lib. 5. num. 6. ubi plura inferuntur, nisi ut ibid. num. 8.

Actus iure civili permittitur propter bonum publicum, non tamen ex hoc permittitur videtur cum bona conscientia, in l. 1. tit. 11. lib. 5. n. 4.

Actus præstationis debet esse uniformis & inveteratus, ut jus hoc portagiorum præscribitur, alijs neque immemorialis sufficeret, in l. 1. tit. 11. lib. 6. num. 13.

Actus ut valet & non preterit, in dubio debet intelligi, in l. 4. tit. 4. lib. 7. num. 7.

Actus positivi non requiruntur in memoriali nobilitatis probatione, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 129.

Actus agentium operatur solum in agente bene disposito, in l. 4. tit. 1. lib. 6. num. 1.

Actus ille damnatus est per quem innocens condemnatur, in l. 9. tit. 8. lib. 8. num. 1.

Actus si impune fieri potest, convocari possunt amici illam faciendum, in l. 1. tit. 14. lib. 8. n. 7.

Actus omnes humani à causa regulantur & regulantur, in l. 4. tit. 20. lib. 8. num. 13.

Actus secundarius regulariter à primitivo, in l. 3. tit. 22. l. 8. num. 10.

Accusare an debeat hæres occisi, infra, verbo, querelare.

Accusari non possunt, neque condemnari impediētes gubernationem populi & concilii, in l. 7. tit. 1. lib. 7. num. 16.

Accusatio de percussione cum sanguine, & probeatur sine sanguine, vel quilibet aliud, an procedatur in eo, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 122.

Accusatio, & vindictio auctoritate publica, actus virtutis, in l. 1. tit. 10. lib. 8. num. 107.

Accusans de rapto, cautus esse debet, ut semper concludat actus necessarios ad violentiam, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 45.

Accusans per iurium, debet in libello perjurium de quo accusat, occidit in damnatum iurium ducendū, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 103. & quod sententia de dolore, in num. 106.

Accusans vitium, quod non solvit die promissa, cum juramento, quid debeat probare, ibid. num. 111. & 112.

Accusationem contra famulum commissam se Accedo in Respirationem. Tom. VI.

cum aliqua deinde familia, solus dominus, & non alius instituire potest, in l. 4. tit. 20. lib. 6. num. 7.

Accusationis libellus admittitur si interesse non petatur incidit, sed simpliciter, præsertim tradit clausula, peto iustitiam, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 53.

Accusationum criminalium inquisitio, & informatio fieri potest coram Regio tabellione, dum tamen post tabellioni del numero remittatur, in l. 26. tit. 6. lib. 3. num. 1.

Accusator & inquisitio danda est copia informationum, in l. 7. tit. 1. lib. 8. num. 53. ubi & num. 53. an erit necesse quod ipse petat, & num. 54. an causam petitoris exprimere debeat, & num. 55. quod tam res quàm actori est danda informatio in copia, & num. 59. etiam si petatur.

Accusator à limine iudicii repellitur si san non interit, in l. 3. tit. 8. lib. 8. num. 2. fallit in singulari certamine, ut num. 3. nisi ut num. 4.

Accusatorem potest repellere Iudex Syndicator, si timet de collusionem, in l. 13. tit. 7. lib. 3. num. 7.

Accusatus de delicto, quo probato venit accusatus officio privandus, an durante lite poterit illo officio uti, in l. 3. tit. 7. lib. 3. num. 5. & num. 10. an idem pendente appellatione.

Accusatus de stupro, si reclusus adulterium, non pronuncietur super adulterio, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 125.

Accusatus de crimine, quando possit reaccusare accusatorem, in l. 1. tit. 10. lib. 8. num. 167.

Adam tanquam prior formatus Eva antestans, in l. 77. tit. 5. lib. 2. num. 4.

Adiectio est augmentum pretii vel metedici, in rub. tit. 13. lib. 9. num. 5.

Adherentes nimis literæ iudicare dicuntur, in rub. tit. 2. lib. 8. num. 6.

Adiunctus iudex ordinario loci, est etiam ordinarius, in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 30. & 31. quo adiuncto illo recusato nominatur tertius.

Adiuvinos, quomodo Latine nuncupantur, in l. 5. tit. 1. lib. 8. num. 1.

Adiectio ad quartum non admittitur in alijs bonis quam regijs, in l. 4. tit. 9. lib. 7. num. 20. nisi ut ibi.

Adiectio aliqua post primam subhastationem non admittitur, nisi illa decima, aut dimidia, vel del quæto, in redditibus regijs, vel cum ex pacto, lege, aut statuto, aliud positum, in l. 2. tit. 13. lib. 9. num. 1. 2. 3. & 4. ex jure speciali, an idem dicatur ut in minore, civitate & republica, num. 6. & 7.

Adiectio del quarto, non habet locum in rebus minorum civitatum, vel ecclesiarum, nisi aliud ex pacto aut conventionem sit statutum, in l. 6. tit. 13. lib. 9. num. 11.

Adiectio del quarto, si de facto admittatur contra legis textum, in l. 13. finem, an erit nulla in eadem lego 6. lib. 9. num. 5.

Adiectio del quarto, si in ejus non servavit subiective solemnitates, an infra tempus poterit eas supplicare, in l. 1. tit. 13. lib. 9. num. 1.

Adiectio del quarto, non servans legis 11. tit. 13. lib. 9. num. 2. formam, non licetur promissa, in eadem l. & num. 1.

Admō licet editus an requiratur ut testamentarius exequatur, in l. 7. tit. 4. lib. 5. num. 10. & in l. 6. ead. tit. 4. num. 1.

Index Rerum

Aditio hereditatis an requiratur ut legata debeantur, in l. 1. tit. 4. lib. 3. num. 120. cum sequentibus. & 136. & 137.

Aditio hereditatis an requiratur in donatione causa mortis, ibid. num. 101.

Ad incurrandam mortis poenam extractio requiritur, in l. 1. tit. 18. lib. 6. num. 15. ubi num. 16. quod illa poena mortis non solet imponi.

Administratio non conceditur ante ingressum officii, & quando ingrediatur, in l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 5.

Administratio paraphernalium hodie ipsi soli marito competit, in l. 2. tit. 5. lib. 5. num. 63. ubi quae dicantur paraphernalia.

Administratores honorum, quorum administratores sunt, emere non possunt cum ampl. & limit. in l. 2. tit. 11. lib. 1. cum sequentibus. & num. 7. quid si administrator est nobilis.

Administratores, & negotiorum gestores proditoris, statim commissi delicto perdunt administrationem, in l. 2. tit. 18. lib. 8. num. 38.

Administratores aliena regulariter contrahere prohibentur, in l. 17. tit. 16. lib. 9. num. 3.

Administratores non licet pecuniam administrationis in suos usus convertere, in l. 17. tit. 16. lib. 9. num. 4.

Administrator vel venditor rei alienae regulariter non tenetur in se remere gabellam, nisi in casibus a iure expressis, in l. 3. tit. 17. lib. 9. n. 1.

Admittens infideliores non idoneos tenetur, si approbatores non adhibuit in regis redditibus, in l. 6. tit. 10. lib. 9. num. 6. & 7. ubi idem quoad Republicam.

Aduzquis nomine quid comprehendatur, in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 1.

Aquisitio quae fit praeter regulas iuris communis ex legis dispositione, non appellatur acquisitio propria, sed adiectio honorum, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 106.

Aquisitum per uxorem labore suo, an dicatur lucrale, in l. 2. tit. 9. lib. 5. num. 13.

Acquisita, mortua uxore, bonis in eadem societate permanentibus, an dividantur inter haeredes, ibid. num. 19.

Acquisita per Prelatum consentunt acquisita inuito Ecclesiae, in l. 6. tit. 2. lib. 1. n. 19.

Adventina non confiscantur ob delicta filii, patre vivente in verbo bono.

Adventitia sunt provenientia ab imperiali liberatione, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 56. & quae alia dicantur, in l. 9. tit. 1. lib. 3. tit. 14. & 15. quis debet probare esse adventitia.

Adversus spoliū praesumptum vel clandestinum habet locum exceptio dominii, secus contra verum, in l. 2. tit. 7. lib. 7. num. 12.

Adoratione quae sunt Deus & sancti eius adorandi & venerandi, in l. 3. tit. 1. lib. 1. num. 3.

Adulterium filius an succedat matri adultera sine legitimis decedentibus, in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 43.

Adulterium non committit cognoscens uxorem alterius, credens non esse conjugatam, neque conjugata credens esse suum maritum, ut in famulo fingente se esse suum, punitur tunc famulus, in l. 4. tit. 20. lib. 6. num. 4. & 5.

Adultera accusari non potest marito, sive sitent adulterium, siue non, in l. 1. tit. 20. lib. 8. num. 7.

Adultera vi, & oppressione adulterata excusatur, ibid. num. 28. & 35. si ob reverentiam tacuit.

Adultera aliis modis excusatur ibid. num. 26. remissive.

Adultera matrimonium est probandum, aliter non obtineatur ibid. num. 21.

Adulterium non cadit sub legibus simpliciter loquentibus de accessu in l. 2. tit. 16. lib. 8. n. 2.

Adulterium est alieni thori violatio, in rub. tit. 20. lib. 8. num. 1. & a quo derivetur, num. 5.

Adulterium mariti non punibile, sicut uxoris ibid. num. 4.

Adulterium tribus modis committitur, ibid. n. 6.

Adulterium in iudicium multis modis deduci potest, ibid. num. 7.

Adulterium, an committatur cum conjugata inhonesta, ibid. num. 8.

Adulterium quomodo probetur, ibid. num. 10. & quod raro potest vere probari etiam dicatur vidisse hominem super muliere, num. 11. & 12. & ideo praesumptum probatur, num. 13. & an per osculum & amplexum, num. 14. & 15.

Adulterii probandi plures conjecturas, remissive ibid. num. 20.

Adulterii gravitas, ibid. num. 22. 23. 24.

Adulterii poena plures hodie cessant in Hispania, in l. 10. tit. 20. lib. 8. num. 5. & quod nullus alius quam maritus potest eam accusare, etiam si negligens sit, num. 6. & 7. & in Francia.

Adulterium est crimen privatum, non vero publicum, ibid. num. 8.

Adulteri procurator accusari non potest in l. 2. tit. 20. lib. 8. num. 3.

Adulterium committitur cum sponsa de presenti putativa, in l. 5. ibid. num. 70.

Advocare an liceat, & consilium praebere in die festo in l. 4. tit. 2. lib. 1. num. 2. & 3. an & tunc sententia pronuntiari possit si terminus fuerit.

Advocare prohibetur non censetur quis pro se & suis in l. 15. tit. 16. lib. 2. num. 4.

Advocatio, casuum est maxime vitanda in l. 32. tit. 4. lib. 2. num. 2. & 3. & in l. 45. tit. 4. lib. 3. n. 5. ad iudices majores appellatur.

Advocationis officio, ut subventionem veritatis non ad iustitiam luculationem exercetur in l. 2. tit. 16. lib. 2. n. 1.

Advocationis inhabiles abstinere se debent, abice tenentur ibid. num. 4.

Advocati specialis Regis mandato sunt ad bellum incitandi in l. 16. tit. 7. lib. 3. num. 2.

Advocati parum conscientiam praesumuntur in rub. tit. 16. lib. 2. num. 4.

Advocati in suo officio humano generi provident sicut si praesulis patriam tutarentur in l. 1. tit. 16. lib. 2. num. 1.

Advocati nobiles sunt & torqueri non possunt & ad eos mittitur sicut ad egregias personas ibid. num. 2. & 3. & an excusentur a tributis in l. 8. tit. 7. lib. 2. num. 2. & 3.

Advocati incarcerari neque ultra quam poterunt conveniri possunt ibid. num. 4.

Advocati iudici esse non possunt, neque ab inquisitione puniri ibid. num. 50.

Advocati qualiter se debent in officio habere ut conscientie consulatur, ibid. num. 6.

Advocati iustam & non desperatam causam debent defendere ibid. num. 2.

Advocantes in causa quam scire debent, vel sciunt injustam ad quid tenentur ibid. num. 3.

Advo.

Memorabilium.

Advocati consulentes parti falsum respondere ad quid tenentur, ibid. num. 6.

Advocati injustas causas defendentes plerumque sine lingua moriuntur, & ad quid tenentur, ibid. num. 7.

Advocati jurare tenentur quod iustas foveant causas, & usque quo dubiam causam defendere possunt, ibid. num. 8.

Advocationis peritum se esse asserit publicè illud exercens, in l. 6. tit. 16. lib. 2. num. 1.

Advocati peritum dicuntur, & falsum committunt partes plena fide non adjuvantes, ibid. num. 3.

Advocati non debent à clientulis immoderate petere salaria, in l. 18. tit. 16. lib. 2. num. 1.

Advocati cogi possunt patrocinium praestare, in l. 22. tit. 16. lib. 2. num. 1. ubi quod non possunt causam deserere, & num. 5. quando id possunt.

Advocatis quis prius mercedem constituit in l. 21. tit. 16. lib. 2. num. 2.

Advocatis alio tempore exigua merces dabatur, ibid. num. 1.

Advocatis omni iure prohibetur iura partium patere, in l. 17. tit. 16. lib. 2. num. 1.

Advocatis prolixis, & verbosis silentium imponi potest per iudicem, in l. 4. tit. 16. lib. 2. n. 1.

Advocati etiam depositi officio non torquentur, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 38. & 39. quod puniunt aliud faciens.

Advocati filius plus est honorandus quam non advocati, ibid. num. 40.

Advocato an debeatur salarium pro lite promissum, si concordia lis finiat, in l. 9. tit. 16. lib. 2.

Advocato mortuo ante Mem exceptam, an haeredes petent salarium, in l. 20. tit. 16. lib. 2. num. 5.

Advocato sine causa delicto solvendum est salarium, in l. 22. tit. 16. lib. 2. num. 4.

Advocando gratis non potest iudex defendere sententiam suam, in l. 13. tit. 16. lib. 2. num. 3.

Advocatum illum potest iudex subrogare causa infirmitatis vel absentiae primi advocati, in l. 22. tit. 16. lib. 2. num. 3.

Advocatus quis dicitur, in rub. tit. 6. lib. 2. n. 1. 2. & 3. quis possit esse talis.

Advocatus non descriptus in matricula, non gaudet privilegiis descriptorum, in l. 8. tit. 7. lib. 1. num. 7.

Advocatus & procurator tenentur parti consulere ut solvat debitum sub inferni poena, in l. 2. tit. 16. lib. 2. num. 5.

Advocatus negligens vel imperitia causam perdens, ad quid tenetur, in l. 3. tit. 16. lib. 2. n. 1.

Advocatus literis & experientia debet esse praeditus, ibid. num. 2. & 3. quod peccat alia.

Advocatus consulens falsos testes, vel instrumenta produci, falsi tenetur, ibid. num. 4.

Advocatus non debet esse ita brevis quod substantialia omittat, in l. 4. tit. 16. lib. 2. num. 2.

Advocatus pro parte, suo loco & tempore debet iura legere, ibid. num. 5. ubi num. 4. quod bona ratio sufficit.

Advocatus fatuus est qui iura & rationes ad propositum non adducit, ibid. num. 5.

Advocatus leges falsas, vel corruptas allegans, falsi punitur, ibid. num. 6.

Advocatus minor in officio delinquens non restituit, in l. 6. tit. 16. lib. 2. num. 5.

Advocatus in principio litis non potest secum par-

Azevedo in Respirationem. Tom. VI.

te concordare, in l. 7. tit. 16. lib. 2. num. 5. an pactio in contractum nulla facta sit.

Advocatus an post iudicata causa secreta teneatur expectare an pars lovat, ibid.

Advocatus non potest pacisci de quota sibi, neque ut ex petitis aliquid detur in l. 8. tit. 16. lib. 2. num. 1. & 2.

Advocatus ratione victoria non potest alibi petere, neque recipere ibid. num. 3.

Advocatus mercedem iustam pro labore recipere potest ibid. n. 4. dum tamen non immoderate, ut in legem decimam tit. & lib. eodem num. 1.

Advocatus an possit esse arbiter in causa in qua advocavit, in l. 9. tit. 16. lib. 2. num. 1.

Advocatus salariatur pro uno anno si nullum negotium gessit, an possit salarium petere in l. 19. tit. 16. lib. 2. num. 5.

Advocatus esse non potest in secunda instantia, qui fuit iudex in prima in l. 13. tit. 16. lib. 2. num. 1. nisi ut ibi num. 2.

Advocatus qui fuit in una causa non potest esse iudex in illa, ibid. num. 4.

Advocatus pro paupere gratis patrocinari tenetur in l. 16. tit. 16. lib. 2. num. 1. & num. 2. de quo paupere intelligatur.

Advocatus nolens pro paupere patrocinari potest officio interdicti ibid. num. 3.

Advocatus pauperum quae salaria & privilegia habeat, ibid. num. 4.

Advocatus colludens cum adversario, vel de dolo participans tenetur, in l. 17. tit. 16. lib. 2. n. 4.

Advocatus potest partem contrariam adjuvare, si prior pars non praestitit stipendium, ibid. num. 5. ubi declaratur & consulti auctor.

Advocatus dolose per partem aliquam salariatus, ut contrariam non adjuver potest nihilominus adjuvare, ibid. num. 6. & consilium auctoris.

Advocatus si à duobus partibus contrariis sit salariatus, quam adjuvabit, ibid. num. 2.

Advocatus dominorum potest ab eis majus extorquere salarium in l. 20. tit. 16. lib. 2. num. 1.

Advocatus obligatus defendere causam an teneatur utique ad sententiam ibid. num. 2.

Advocatus pro parte salariatus non tenetur exire provinciam, ibid. num. 3.

Advocatus an transmittat hereditibus salarium promissum, & quando petetur, ibid. num. 4.

Advocatus plus iusto pretio recipiens tenetur ad restitutionem in l. 21. tit. 16. lib. 2. num. 3.

Advocatus pensata qualitate negotii, & litigantis potest excedere tassam ibid. num. 4.

Advocatus etiam ab sponte dante non potest plus recipere ibid. num. 5. ubi declaratur.

Advocatus pro consilio non revolvens libros an potest recipere mercedem ibid. num. 6.

Advocatus advocans in propria causa an possit expensas petere ibid. num. 7.

Advocatus non descriptus in matricula non gaudet prerogativa in l. 23. tit. 16. lib. 2. num. 4.

Advocatus & assessor non potest quis esse in l. 4. tit. 3. lib. 7. num. 4.

Advocatus non opponens declinatoriam ante litem contestatam, si post opponat eam, punitur in una libra auri in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 15.

Advocatus, neque Doctor non capiuntur pro debito civili, etiam si renunciant privilegio, neque torquentur in l. 19. tit. 2. lib. 4. num. 56. cum sequentibus aliquibus, & ibi ampliat ad uxorem

a ij rem

Index Rerum

rem & filios, nisi ut ibi, num. 71. & 72.
Ad evitandam frumenti necessitatem collecta imponi à vicinis potest, n. 11. & in hoc casu privilegiatus non gaudet privilegio l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 12.
Edificia facta in plateis & defensis publicis cū populi consensu possunt relinquere, dum tamen vias publicas non offendant, in l. 3. tit. 7. lib. 7. n. 24.
Edificatio, vel reparatio turrium, ac murorum civitatis vel villæ, à quibus faciendæ, in l. 23. tit. 5. lib. 6. num. 10. ubi num. 11. quid si de novo fiant, & num. 12. & 13. quid, si expensa debet esse modica.
Edificia antiqua domorum fororum, an reparari possint, in l. 10. tit. 7. lib. 3. num. 3.
Edificia antiqua civitatis, prius sunt reparanda, quam alia de novo erigenda.
Edificium ubi leditur viam, potest iudex illud propria voluntate diruere, in l. 7. tit. 7. lib. 7. n. 6. & hac de causa potest iudex prohibere ne quis proprium fundum vallet, aut circumdet, ut ibi, num. 7. & 8. quod ex hac causa potest appendicia frangere, nisi ut ibi.
Edificium in publico potest census imponi, in l. 9. tit. 7. lib. 7. n. 5. ubi quid in edificium in litore maris.
Egyptiani in nostro regno, sive homines, sive mulieres, non vagantur cum aliquibus ampliatus, & limitationibus, in l. 8. tit. 11. lib. 5. n. 1.
Egyptiani vulgo, Gitanos, genus hominum pessimum, in l. 11. tit. 11. lib. 3. num. 7.
Acta quid sit & in quo tempore denominabatur, in l. 5. tit. 1. lib. 2. num. 1. & 3.
Equiparationes plures inter successiones descendendum & ascendendum, in l. 1. tit. 3. lib. 5. num. 13. cum seq.
Estimatio communis attenditur, non vero carissima, in l. 17. tit. 11. lib. 3. num. 2.
Estimatio rei dotalis, in dubio, emptionem facit, in l. 35. tit. 18. lib. 9. num. 4.
Estimatio rerum immobilium per decuriones faciendæ est, mobilium vero per possessores, nisi nolint jurare, compelli possunt, in l. 3. tit. 14. lib. 6. num. 13. & 14.
Estimatio rerum venalium ex foro publico desumpta est, in l. 15. tit. 13. lib. 8. num. 3.
Estimatio bonorum facta si onus imponatur, an statim auferatur vel expectabitur alia descriptio, in l. 3. tit. 14. lib. 6. num. 7.
Estimator unus in materia legis 2. tit. 17. sufficit, licet regulariter duo requirantur, in l. 33. tit. 18. lib. 9. num. 49.
Etas revelata caudi ad bellum & que, & an debeat esse impleta, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 95.
Etas que excusat à ruella, & que ab officiis publicis, & quomodo, ibi n. 96. 97. 98. & 100.
Etas masculi & femine videtur, quoad injuriam faciendam adequata, in l. 1. tit. 10. lib. 8. num. 7. & 8. ubi declaratur.
Affectio circa res consideratur in jure, in l. 5. tit. 6. lib. 5. num. 8.
A fide non recedit repugnans obire precepta, sed cum discedit à fide vel aliquo ejus articulo, in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 87.
Affinitas ex copula illicita restricta est ad secundum gradum, secus si ex licita, ibi n. 9. tam quoad contrahendum, quam quoad contractum, n. 10.
Affinitas ex coitu non ex solis nuptiis procedit, ibi, num. 11.

Affinitas oritur ex coitu etiam cum dormiente habito, ibi, num. 14.
Affinitas quid sit, ibi, num. 15.
Affinitas non oritur ante coitum, etiam ex sponsalibus de presenti, ibi, num. 16.
Affinitas an causetur, si non adest seminum commixtio, ibi, num. 17. & 18.
Affinitas non contrahitur ex coitu contra naturam, vel extra vas, ibi, num. 21.
Affinitas oritur etiam ex illicita copula, sive publica, sive secreta, ibi n. 19. contra Corrafi n. 20.
Affinitas concutere potest cum publica honestate, ibi, num. 24. & sic non erit satis in dispensatione derogare impedimenta affinitatis, nisi & derogetur publicæ honestati, num. 25. 26. & 27.
Aggressionis vel violentiæ autor capite punietur, in l. 12. tit. 23. lib. 8. n. 14. & n. 16. quis dicatur aggressor, & num. 7. quod aggressor impunitur malum ex consensu inter duos inito, nisi at n. 8.
Agricutores facientes si frumentum suæ agriculturæ in suam extraneum regnum portant, an punientur, in l. 2. tit. 18. lib. 6. num. 28.
Agricutores quando in iudices eligi possunt, in l. 1. tit. 5. lib. 3. num. 12.
Argumentorum declaratio non transit in rem judicatam, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 146.
Alearum usus antiquissimus est, in rub. tit. 7. lib. 8. num. 8.
Alector raro invenitur qui tria pessima non committat, ibi, num. 17.
Alectores hostes Reipub. appellantur, ibi n. 16.
Alectores non possunt esse testes in causa criminali, ibi, num. 18. dum tamen probetur quod tempore testimonii erat laicus, num. 19.
Allegari possunt in secunda instantia, quæ in prima non fuerant allegata, in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 14. declaratur.
Alevofus an gaudeat immunitate Ecclesiæ, in l. 5. tit. 2. lib. 1. num. 12.
Alevofus vel proditor non censetur eximens proditorem, vel alevofum à manibus familie, in l. 5. tit. 22. lib. 8. num. 11.
Alguazelli non possunt aliquid à carceratis recipere, in l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 2.
Alguazelli nuntiare debent iudicibus quos incarceraverint homines, sub l. 4. tit. 23. lib. 4. num. 5.
Alguazelli aut carcerum custodes non possunt munera recipere, sub l. 9. tit. 13. lib. 4. num. 1. ubi num. 2. quid ab aliis quam carceratis, nisi sint comestibilia, in l. 2. tit. 23. lib. 4. num. 1.
Alguazelli sine mandato incarcerantes aut dona captantes, & eorum famuli, vulgo, perquerones, quam penam pecuniariam incurrant, in l. 10. tit. 23. lib. 4. num. 7.
Alguazelli & carcerum custodes an possint captum pro iuribus suis retinere, in l. 10. tit. 23. lib. 4. n. 9.
Alguazelli in quibus casibus substituere possunt, in l. 17. tit. 23. lib. 4. n. 1.
Alguazello vel officiali an credatur quo tempore verito arma capite, in l. 6. tit. 6. lib. 6. num. 12.
Alguazello non habenti mandatum resisti potest, in l. 2. tit. 11. lib. 3. num. 5. nisi ut ibi.
Alguazellorum iura foris euntium pro executione faciendæ, in l. 32. tit. 6. lib. 3. num. 1.
Alguazellus vel executor salariatus, nihil ultra salarium petere possunt, ibi, num. 2.
Alguazellus quid sit, & quid importet, & à quo creetur

Memorabilium.

eretur, in l. 1. tit. 23. lib. 4. num. 1. & 2.
Alguazellis incumbit decarcerare delinquentes, & incarceratos cautè custodire, sub l. 5. tit. 23. lib. 4. num. 1.
Alguazellus qui potuit prohibere robata, & non fecit, an teneatur, sub l. 4. tit. 25. lib. 4. num. 1.
Alguazellus si premonuit delinquentem ut fugeret, ad quid teneatur, ibi, num. 2.
Alguazellus absque iudicis mandato in scriptis dato aliquem capere potest, neque verbo citare, sub l. 7. tit. 23. lib. 4. num. 1. cum sequentibus omnibus ubi ampli. & limit. & itidem non potest sine mandato carceratos solvere, sub l. 9. tit. 23. lib. 4. num. 2.
Alguazello aut alteri iustitie ministro acclamanti subveniendum est, a quo del rey, sub pena, in l. 8. tit. 23. lib. 4. num. 2. usque ad 9. & num. 10. & 11. limitatur, & num. 12. quod si non est cognitus Alguazellis, vel non portat virgam iustitie, non est necessarius favendus, & num. 13. quod capiens malefactorem, potest petere à fisco expensas quas fecit in capiendò eo, & num. 14. tit. 15. quod occurrentes huic acclamationi habentur loco familie potestatis, & occidi potest familie resistens, & num. 16. hoc verum si iulle procedatur, secus si iniuste, & num. 17. & 18. advertentia circa hæc apponuntur.
Alguazellis competit jus nominandi carcerum custodes, sub l. 11. tit. 23. lib. 4. num. 12.
Alguazellis negligens in capiendò debitorem suspectum de fuga, vel pauperem, tenetur solvere debitum, in l. 13. tit. 23. lib. 4. num. 14. & 27. declaratur.
Alguazellus an liberetur à fuga carcerati, exhibendo custodem, in l. 13. tit. 23. lib. 4. num. 30.
Alguazellis permittens enles contra leges deferre, ex quo fit oriuntur, qua pena punietur, in l. 9. tit. 6. lib. 6. num. 9.
Alguazellus sine sententia nihil potest sibi applicare, in l. 7. tit. 7. lib. 8. num. 5.
Alguazellus potest capere in fragranti crimine, dum tamen captum presentet infra 24 horas, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 315.
Alia de Alguazellis infra in verbo custos videbis.
Alienatio tertii bonorum descendenti legati non valet, si prohibetur alienari tam in contractu, quam ex testamento, in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 9.
Alienatio prohibita in testamento respectu certæ personæ, vel ex aliqua causa, si aliud fiat nullum est, neque transit dominium, ibi, num. 10. & ibi. qua ex causa sufficit rem esse majorum.
Alienatio si prohibetur, & domini translatio impeditur, si res ipsa hypothecatur pro observatione contractus, ibi, num. 11. ubi alii opponuntur similes casus.
Alienari possunt lucrata constante matrimonio, in l. 5. tit. 5. lib. 5. num. 6. nam ut ibi, num. 7. revocabile est dominium eorum, durante matrimonio. & num. 8. & 9. an possint donari.
Alienatio prohibita filio, an ex l. 27. Tauri censetur nepoti, in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 56.
Alienatio lucrorum licet per contractum permitatur, non tamen per delictum, in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 6.
Azevedo in Recopilationem. Tom. VI.

Alienatio bonorum post delictum facta, quando valeat, ibi, num. 15. & 17.
Alienationis verbo, quid contineatur, in l. 1. tit. 7. lib. 7. num. 14.
Alienigena regni per decennium in regno morantes possunt esse proxenete in eo, in l. 1. tit. 3. lib. 7. num. 7.
Alienatio quando censetur facta in fraudem fisci, & quomodo fraus probetur, in l. 11. tit. 10. lib. 5. num. 4.
Alienatio simulata & imaginaria an confirmetur juramento, ibi, num. 11. & an requiratur relaxatio juramenti, ibi.
Alienationem fraudulentam & imaginariam habemus in jure & differunt in l. 11. tit. 10. lib. 5. num. 10.
Alienatio necessaria sive voluntaria, venditio est si pretium intervenit in l. 6. tit. 11. lib. 5. num. 5.
Alienatio facta à die prodictionis nulla est in l. 2. tit. 18. lib. 8. num. 7. sive oneroso, nisi lucrativo titulo fiat, num. 8. sive ut num. 9. & 10.
Alienum inventum cui restituendum, in l. 7. tit. 6. lib. 4. num. 62. & 64.
Aliud est aliquid reperiri expressum in l. aliud non, vel quod lex in uno casu disponendo procedat, in alio taceat in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 31. & 32.
Aliud est aliquem esse talem, vel haberi pro tali, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 25.
Alimenta, & dotes de acquitate, an sint danda filiis hæreticis in lege 1. tit. 3. lib. 8. num. 219.
Alimenta non sunt transeuntibus deneganda, nec carius vendenda in l. 15. tit. 13. lib. 8. num. 1.
Alimenta relicta in testamento ubi sunt præstanda in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 27.
Alimentandus extra domum patris præstabit expensas faciendas in præstatione alimentorum, ibi, num. 28.
Alimenta cui debentur & habitatio in l. 9. tit. 3. lib. 5. num. 34.
Alimenta sunt conferenda hæretico ex bonis suis confiscatis in l. 3. tit. 4. lib. 5. num. 20.
Alimenta de jure naturali debita sunt filiis in l. 8. tit. 8. lib. 5. num. 2.
Alimenta an teneantur heredes præstare filio spurio si nulla ei pater reliquit, ibi, num. 4.
Alimenta relicta per patrem spurio, cessant spurio mortuo in l. 6. tit. 8. lib. 5. num. 8. nisi ut ibi.
Alimenta qualiter & quando præstanda ibidem, num. 16.
Alimenta possunt filii spurii relinquere parentibus suis, ibi, num. 34.
Alimenta in quinto bonorum relicta an cessent mortuo legatario, ibi, n. 35. 36. & 37. declaratur.
Aliis modis etiam acquiri potest jus hoc impendendi portagio in l. 1. tit. 10. lib. 6. num. 7.
Aliquem descendere ex Judaica vel Mahometica gente per famam probatur, in rubricis tit. 2. lib. 6. num. 163.
Aliqui de civitate si non sint solvendo an teneantur qui sunt, in l. 3. tit. 4. lib. 6. num. 25.
Aliquis si est expendendum pro reparanda re locata civitatis iudex cum rectore habet potestatem consumendi tertiam partem pensionis, in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 31. ubi ad omnes locationes rerum privatarum extenditur.
Acquisita in ludo prohibito sunt ne restituenda in utroque foro in l. 7. tit. 7. lib. 8. num. 76. usque ad 94.

Index Rerum

Aliquis calus in quibus excusatur minor 25. anorum à muneribus personalibus, in rub. tit. 14. lib. 6. num. 21.
 Aliud est esse civem, vel haberi pro cive, in l. 3. tit. 20. lib. 6. num. 15.
 Aliud est jus aliud facultas, in l. 1. tit. 1. lib. 7. n. 7.
 Almozarifago quid sit, l. 1. tit. 2. lib. 9. num. 1.
 Almozarifago idem est quod portagium, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 1.
 Amalis legem constituit, ut singulis annis quilibet demonstraret, unde viveret, in l. 2. tit. 11. lib. 8. num. 1.
 Ambasiatori donatum an ejus sit, in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 9.
 Ambasiatoribus is an credendum sit sine literis legationis in rub. tit. 8. lib. 6. num. 5.
 Ambasiatoribus donatum an cedat luxu eos mittentium, ibid. num. 4. 5. & 6.
 Ambasiator si infirmatur in itinere expense debent ei solvi mittente, ibid. num. 7.
 Ambasiatores si decedant in itinere, quomodo solvendum salarium, ibid. num. 8.
 Ambasiatorum unus si decedat an possit alter explere officium, ibid. num. 9. ubi declaratur.
 Ambitus quod de jure civili dicitur, de jure canonico vocatur simonia, in l. 7. tit. 3. lib. 7. n. 12.
 Ambitionis plura referuntur, in l. 1. tit. 7. lib. 3. num. 2. cum 6. sequentibus.
 Ambrosius ne in Anritem eligeretur, mulieres in cubiculum introducebat, in l. 1. tit. 5. lib. 3. n. 7.
 Amicitia magna consanguinitati equiparatur, in l. 34. tit. 6. lib. 3. num. 3. ubi cum sequentibus plur. de amicitia.
 Amicitia que est inter virum & uxorem dicitur secundum naturam, in l. 1. tit. 2. lib. 8. num. 6.
 Amicitia majoris est pondus quam fraternitas, in l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 26.
 Amicitia nimia est justa causa reculationis, in l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 18. & idem de inimico & odium habente, num. 19. etiam non capitali, sed simplici, que judicis arbitrio committitur, num. 19.
 Amicos, & consanguineos convocans ad se tendum, excusatur à seditione, in l. 1. tit. 15. lib. 8. num. 41.
 Amicus ignoranter ambulans cum amico, non tenetur ex successu contingente, in l. 2. ibid. n. 3.
 Amicus cui traditur res custodienda an tenetur pro ea, in l. 6. tit. 11. lib. 7. num. 10.
 Amplexus sponsi an idem operabitur, quoad lucrandam medietatem focalium, quod osculum, in l. 4. tit. 2. lib. 5. num. 31.
 Ancillam alterius corrumpens non tenetur pecunia pœnitere, sed de servo corrupto, in l. 4. tit. 20. lib. 6. num. 9.
 Anime duplex motus potest in imaginem considerari, in l. 3. tit. 1. lib. 1. num. 4.
 Anime favore verba debent capi in largiori significato, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 87.
 Anima cunctis rebus præferenda est, ibid. n. 78.
 Animalia in messe agriculturalium inventa, possunt capi & decimari, in l. 1. tit. 17. lib. 5. n. 6. & plura circa hanc materiam usque ad num. 13.
 Animalia rusticorum capi possunt pro mittendo blado & pane, & vicualibus ad bellum, in l. 10. tit. 4. lib. 6. num. 5. Et possunt compelli eam vendere, ibid. num. 6. debet tamen eis pretium solvi, num. 7.

Animalia laboris an possint capi pro executione debito, in l. 8. tit. 14. lib. 6. num. 1.
 Animalia inclusa in custodia publica, an dabuntur sub fide iustorum, in l. 12. tit. 7. lib. 7. n. 4.
 Animal brutum cum quo sodomia commissa est, occiditur, in l. 1. tit. 2. lib. 8. num. 43. & an tunc habent locum illius l. pœnit. contra talem sodomitam, ibid. num. 44.
 Animalium nomine gallinæ non veniunt, anseres seu phasiani, in l. 11. tit. 3. lib. 6. num. 1.
 Animi vitium per emendationem purgatur in l. 2. tit. 1. lib. 4. num. 12.
 Animus contestandi litem non præsumitur hodie, nisi opponatur verbum, nego, vel confiteor, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 18.
 Animus donandi focalia non requiritur in sponso, sed sufficit de contrario animo non apparere, in l. 4. tit. 2. lib. 5. num. 4.
 Animus injuriandi talis præsumitur, qualia sunt verba vel facta, in rub. tit. 10. lib. 8. num. 70.
 Animus injuriandi quomodo probetur in l. 1. ibid. num. 10. usque ad 23.
 Animus & effectus in seditione, requiritur ut seditio pariat, in l. 1. tit. 15. lib. 8. num. 38.
 Animus ex proposito diluitur, si probetur homicidam non esse armatum, in l. 2. tit. 23. lib. 8. num. 6.
 Animus non occidendi, ex quibus colligitur, in l. 4. ibid. num. 9.
 Animus reipublice princeps est, in l. 1. tit. 8. lib. 9. num. 1.
 An propter temporis sterilitatem aggeat itineris taxa, necne in l. 6. tit. 25. lib. 5. num. 1. & 2. ubi pars affirmativa sustinetur.
 An rituum vendi in foro publico minori pretio possit in conscientie foro vendi pretio hujus taxæ, necne, in l. 4. & 5. tit. 25. lib. 5. num. 2.
 An clerici & ecclesiastici teneantur ad hujus legis observantiam, in l. 4. & 5. tit. 25. lib. 5. n. 4.
 An lex ista tanquam præceptiva sit servanda in foro conscientie, in l. 4. tit. 25. lib. 5. num. 1. & quibus modis dicatur legare, ibid. num. 2.
 An falsitas committatur in parte, vel in toto, bene discutitur, & plures adduntur limitationes per Antonium de podilla, in l. 9. tit. 14. lib. 5. n. 3.
 An proprius motus Pii V. super creatione census sit in Hispania in vicidi observantia, in l. 10. tit. 15. lib. 5. num. 1.
 An leuca de quibus in hac lege, intelligantur de communibus & vulgaribus, & non de legalibus explicatur, in l. 8. tit. 5. lib. 5. num. 1.
 An cum consensu populi dominus illius possit defendere aliquam sui termini partem, in l. 13. tit. 7. lib. 7. num. 4.
 An decimas ecclesiarum & ecclesiasticorum censentur prohibiti conducere decuriones & alii contenti, in l. 3. tit. 5. lib. 7. ibid. num. 5.
 An deferantur res pro usu proprio, juramento deferentis statui, in l. 6. tit. 13. lib. 6. num. 2. ubi num. 3. que tales res dicantur.
 An possit vendi panis coctus majori pretio exteris quam vicinis, bene discutitur, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 13.
 An hortica annonæ sive depositi sint utilia, necne, bene discutitur, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 15.
 An taxa panis omni tempore, aut famis tantummodo regno conveniret, in l. 9. tit. 3. lib. 7. num. 18.

An re-

Memorabilium.

An revelans delictum ut præmiu consequatur, debeat illud probare, in l. 4. tit. 18. lib. 6. n. 2.
 An omnes sint pariter admittendi ad penitentiam, in l. 3. & 4. tit. 5. lib. 1. num. 10.
 An in foro conscientie cessant aliqua ex dictis, in l. 4. tit. 6. sup. in l. 1. ibid. num. 41.
 An intra octo dies & non post admittatur quilibet de populo in casu in l. 2. tit. 7. ibid. num. 74.
 An incurrat l. 1. tit. 17. supra pœnam contraveniens juramento, etiam ex facultate Papæ, ibid. num. 8 & 9.
 An perdens ad creditum tenebitur in conscientia perditum solvere, in l. 8. tit. 7. lib. 8. num. 2. 4. 5. & 10. usque ad 13.
 Anni septem sufficunt quoad sponsalia de furato, in l. 3. tit. 20. lib. 8. num. 12.
 Annum signatum inceptis in favorabilibus sufficit, non vero in pœnalibus, ibid. num. 16. & 17. inferat ad ordinem.
 Annonæ præfecti possunt eligere viros idoneos qui vadant ad emendam pacem pro annonæ cum salario, in l. 18. tit. 4. lib. 7. num. 8.
 Annonæ executoribus datus an curat ignorant, & hereditate non adita, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 133. & 134. & an impedit, & an mora purgetur, & à quo tempore curat, in l. 5. tit. 4. lib. 5. num. 7. 8. & 11.
 Annotatio bonorum jure civili an sit pœnitiva contumacia, & quid jure regio, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 53.
 Anteaquam pœna compromissa fiat in executione redacta compleret & mercatores detrahendi sunt in carcerem, & non sine detrahendi aliquo lites finiantur, in l. 7. tit. 19. lib. 3. num. 1.
 Antiquior quo quis, eo major & nobilior, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 117.
 Antiquitati in ordine sedendi deferendum, in l. 25. tit. 10. lib. 2. num. 1.
 Antiquis patribus ad prolix procreationem ultra uxorem permittebantur concubina, que appellabantur ancille, & habebant aliquid de ratione uxoris, aliquid de ratione concubina, in l. 1. tit. 19. num. 10. & 11.
 Antiquitas in modo pascendi servanda est, in l. 6. tit. 7. lib. 7. num. 7.
 Antiquior in gradu an præferatur noviori, num. 7. & quid si novior majorem gradum, vel ordinem habeat, in l. 77. tit. 5. lib. 2. num. 8.
 Antiquitas vel unum momentum consideratur, in l. 7. tit. 5. lib. 2. num. 11.
 Antiquum factum quod dicitur, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 8.
 Antiquus auctionator, etiam in fiscalibus præferatur novo pro tanto, in l. 2. tit. 15. lib. 9. n. 8.
 Appellare an possint iudices syndicati à cõdemnatione, in l. 17. tit. 7. lib. 3. num. 1. 3. & 4. quando appellatio habeat effectum suspensivum.
 Appellare ut liceat in causa executiva nomine alterius, non fufficit mandatum ad litem & causas, sed speciale ad hoc requiritur, in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 33. & in l. 3. tit. 10. lib. 4. n. 5.
 Appellare an liceat à sententia, ubi pro blasphemia impositur pœna, in l. 1. tit. 4. lib. 8. num. 39. & 40.
 Appellans si est remittendus ad iudicem ad quem, expensis fiet appellantis, in l. 32. tit. 13. lib. 8. num. 10.

Appellationes non sunt per Ecclesiasticum impediendæ ad regiam curiam interpositæ in locis, ubi temporalem exercent jurisdictionem, in l. 8. tit. 3. lib. 1. num. 11.
 Appellari potest si iudex non præbet licentiam uxori in negligentia mariti, in l. 4. tit. 3. lib. 5. num. 31.
 Appellare an liceat à mandato de exequendo, in l. 4. tit. 11. lib. 4. num. 4.
 Appellare potest in Romana curia omnis centum max live verus, sive hclus, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 32.
 Appellare licet post quinque dies quando gravamen est successum, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 16.
 Appellare non licet die feriato in honorem Dei, ibid. num. 17.
 Appellare an liceat in causa alimentorum, in l. 6. tit. 18. lib. 4. num. 20.
 Appellare potest is cuius interest, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 5. & 6. qua sit forma appellationis, quando tertius appellat.
 Appellare an liceat à sententia lata in reductionis instantia, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 150.
 Appellare an liceat ad dictum consistorium à sententia consensente eadum, in l. 2. tit. 20. lib. 4. num. 10.
 Appellare non licet de jure civili, omisso medio ad Imperatorem, de jure vero Regio potest, qui est ordinarius in toto regno, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 10. & 11.
 Appellare non tenetur emptor à sententia in qua condemnatur, nisi constet de injustitia, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 33.
 Appellare quando procurator tenetur, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 45. & 52. an teneatur prosequi appellationem, & num. 50.
 Appellare licet à sententia tortura, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 6.
 Appellare an liceat à sententia observatione iudicis, in l. 3. tit. 18. lib. 4. num. 8.
 Appellare licet in causis brevioribus, etiam ex intervallo, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 60.
 Appellans à sententia cum 20 dies debet se presentare in consistorio, & quomodo hinc intelligatur, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 50. & 56.
 Appellans non auditur lapsis 3. diebus ad appellandum, sed remanet sententia firma, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 33.
 Appellans pluries ab eadem sententia, quam tenetur prosequi appellationem, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 21. & 25. quid cum appellatur in voce cum protestatione appellandi in scrip.
 Appellans procurator an teneatur prosequi appellationem, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 32. & num. 45. an teneatur appellare.
 Appellans tenetur in termino se cum processu presentare, aliter deserta est appellatio, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 33.
 Appellans debet quatuor probare, ibid. num. 37. & que opponi possunt contra talem opinionem, ibid. num. 38.
 Appellans quis non dicitur, nisi producat libellus appellatorius, & pars citetur, ibid. num. 39.
 Appellans presentans se cum testimonialibus in audientia Regia evitat desertionem, quamvis in tempore non presentet processum de aquitate, ibid.

Appel-

Index Rerum

Appellans ob exceptionem non admissam sufficit probasse se obtulisse talem exceptionem, & opposuisse, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 4.
Appellans potest utrumque remedium cumulare, dicens, dico sententiam nullam, si quae est, appello in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 19. ubi declaratur.
Appellans ad consistorium tenetur libellam gravaminis praesentare tali die ut appellatus possit se defendere in l. 7. tit. 18. lib. 4.
Appellans versus contumax non auditur in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 8. ad finem.
Appellandum ad quem sit a sententia arbitri, vel arbitratoris, in l. 4. tit. 11. lib. 4. num. 43.
Appellandi tempus est ubi licet post efficiatur continuum, & sic licet sententia in honorem Dei computetur in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 52.
Appellandum ad quem sit ab executore, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 29. & in ab eo appellari possit, & quomodo in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 67.
Appellandum est in casu gabellarum ad curiam calculatorum in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 30.
Appellandum est ad curiam regiam in casu de reudenti, ibid. num. 37.
Appellandi terminus an curat statim quod scio sententiam esse causam, an vero notificatio sententiae requiratur in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 33. 34. & 37.
Appellandum est omnino a dominis inferioribus, vel eorum iudicibus ad Regem, in l. 2. tit. 1. lib. 4. num. 40. & 41. declaratur lex de Guadalarjara.
Appellanti an liceat appellationi renuntiare invito appellato, in l. 4. tit. 8. lib. 4. num. 53. & 55. & num. 57. declaratur & num. 58. concordatur.
Appellanti conceditur terminus ad se presentandum coram iudice ad quem in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 1. & 2.
Appellations notenda an possit constitui minor tempus quam anni in l. 11. tit. 18. lib. 4. num. 9. & 10.
Appellanti quem sententiam potest iudex praesigere ad prosequendam appellationem, & qui requiratur, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 1.
Appellanti assignatio dicta termini facta cuius effectus est, ibid. num. 9. & seq.
Appellari an possit a sententia, qua quis se iudicem pronunciat, in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 57.
Appellari an possit a condemnatione expensarum in l. 3. tit. 12. lib. 4. num. 23.
Appellari potest post quinque dies ubi sententia non transit in rem iudicatam in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 60.
Appellari an possit a sententia declaratoria confessi ad consistorium in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 23.
Appellari an possit ad consistorium a sententia plura capitula continente ibid. num. 32. & quando dicitur animum capitulum vel plura ibid. num. 34.
Appellari potest ad Regem vel ejus Cancellarias omisso medio dominorum temporalium in rebus suis, etiam ubi utuntur lege de Guadalarjara, sub l. 14. tit. 18. lib. 4. num. 1.
Appellari non potest a praecipio de cognoscendo, in l. 5. tit. 21. in fin. lib. 4.
Appellari an possit a mandato sic exequendo, in l. 5. tit. 18. lib. 4. num. 12.

Appellari a quo iudice potest, & in quibus actibus, in l. 10. tit. 18. lib. 4. num. 4.
Appellari potest ab omni condemnatione expensarum, sub l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 4.
Appellario in causa gabellarum ad quos iudices sit interponenda, in l. 32. tit. 17. lib. 4. num. 1.
Appellatio in omnibus & ab omnibus est licita, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 25.
Appellatio in dubio debet recipi, & non respui, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 26.
Appellatio est defensio, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 29.
Appellatio quo iure sit introducta, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 30.
Appellatio per consuetudinem aut statutum tolli non potest, num. 33. & quomodo intelligatur, ibid. in l. 4. tit. 14. lib. 3.
Appellatio licet in aliquo casu tollatur, non tamen defensio, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 43.
Appellatio & nullitatis sublati diversa sunt, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 43.
Appellatio in quibus casibus sit remota, etiam quoad defectum devolutivum, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 45.
Appellatio in dubio est, nisi expresse dicatur, non censetur sublati, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 49.
Appellatio sine iusta causa tollenda non est, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 54.
Appellatio remota non dicitur remota recurrit, revisio ne supplicatio ad Principem, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 44.
Appellatio in causa jurisdictionis Regiae ad ipsum Regem est interponenda, in l. 4. lib. 4. num. 10.
Appellatione pretii, interese, vel damni, an veniant expense, in l. 4. tit. 13. lib. 4. num. 4.
Appellations in causa & eadem in causa recusatus non allegata allegari possunt, & non probata probant, in l. 4. tit. 9. lib. 4. num. 7. & 8.
Appellations tempora ad appellandum constituta, quae nunc & olim sunt & fuerint, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 47.
Appellatio facta nomine alieno debet intra tempora appellandi ratificari, ibid. num. 58.
Appellations tempus currit a die sententiae, ibid. num. 63.
Appellations adherens debet intra quinque dies adherere, ibid. num. 62.
Appellations quis videtur renuntiare per solutionem, & an per petitionem ad solvendum facta, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 70.
Appellatio in quibus casibus est licita, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 71. & ubi non admittatur, num. 20.
Appellatio est defecta per lapsum diei concessi ad presentandum, sicut per lapsum cuiuslibet termini, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 2.
Appellatio in omnibus casibus in quibus de iure prohibetur, non habet effectum suspensivum, & sic iudex a quo absque metu auctoritatem potest in causa procedere, sub l. 5. tit. 18. num. 1.
Appellations non est locus in multis casibus quoad effectum suspensivum, remissive, in l. 6. tit. 18. lib. 4. num. 2.
Appellatio an admittatur in notorio crimine ibid. num. 5.
Appellatio an admittatur in momentanea possessione, ibid. num. 6.

Appel-

Memorabilium.

Appellatio non obstante sit executio in casibus aliquibus, ibid. num. 7.
Appellatio est admittenda super re, quae non petitur in rotam, licet aliquis incommodum recipiat, est tamen electus expedienda ibid. n. 15.
Appellatio cum causa admittitur ubi aliorum non esset admittenda sine expressione causae ibid. num. 17.
Appellatio est admittenda etiam quoad effectum suspensivum a sententia lata super re peritura si est processus inordinatus & ab hoc appellatur, ibid. num. 18.
Appellatio intra summam decem mille consistorio civitatis dirigitur & admittitur a decurionibus etiam si sit super specie dicti valoris in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 6. & ibi num. 8. quod debet valor liquidari.
Appellatio facta ad superiores per errorem an debet remitti ad inferiores, ad quos erat appellandum, quomodo tunc se habebit appellans, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 40.
Appellatio interponitur ad corrigendum gravamen sententiae, ibid. num. 41.
Appellatio est tricia contra venenum iudicium, ibid. num. 42.
Appellatio est refugium condemnatorum, ibid. num. 44.
Appellations via aditur consistorium decurionum non tam per viam nullitatis aut querelae principaliter intentatur, ibid. num. 46. & seq.
Appellations finiende tempus currit a die appellationis interpositae sub l. 11. tit. 18. lib. 4. num. 1. nisi ut ibi num. 2. & 3. quod in hoc tempore computatur tempus datum ad presentandam appellationem.
Appellatio etiam in minimis admittitur dum tamen sit valor major quatuor centum morapetino, in l. 2. tit. 10. lib. 4. num. 12.
Appellatio an remaneat defecta per lapsum fatalium, vel per pactum partium, vel remissionem, quae sit differentia in l. 11. tit. 18. lib. 4. n. 14.
Appellatio est admittenda per iudicem sub pena & peccato, sub l. 13. tit. 19. lib. 4. num. 1.
Appellatione interposita ad majorem per unam partem, & ad minorem per aliam, minor iudex si scivit tenetur superferre, sub l. 14. tit. 18. lib. 4. num. 2.
Appellatio an remaneat defecta si procurator non ostendit mandatum in gradu appellationis sub l. 15. tit. 18. lib. 4. num. 3.
Appellatione remota an & supplicatio remota censetur sub l. 19. lib. 4. num. 6. & iterum, ibi sub l. 1. num. 2. 3. & 4. e contrario licet supplicare ubi & appellare.
Appellatio licet coram tabellione presentari non possit, supplicatio sic in l. 1. tit. 19. lib. 4. n. 2. ubi declaratur.
Appellatio est facienda coram iudice a quo si haberi potest, sin minus coram ordinario loci, cum quo & coram honestis personis presentatur cum protestatione, ut ibi in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 13. cum sequentibus, & idem de recusatione, ibid. num. 10.
Appellatio est facienda ad iudicem superiorem a iudice a quo, neque valeret consuetudo, ut ad aequalem appellaretur, ibid. num. 11. & 12.
Appellatio interposita super majori summa decem mille morapetino, & presentata in confi-

sticio, si fiat cum clausula, appello ad quem de iure possum, est admittenda & ad majores remittenda, & est nova & vera auctoritas sententia, l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 15. & 16. ubi num. 17. vide auctoritis consilium.
Appellations libello non est necesse nominare iudicem appellationis, ibid. num. 18.
Appellatio non est admittenda ad talem vel ad talem, ibid. num. 19.
Appellatio an exigat pronuntiatum, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 17.
Appellatio quae continere debeat, ibid. num. 18.
Appellations tempus currit de momento ad momentum, & a prin. est utile, & ex post facto continuum, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 49. & seq. & sic est procurandum apponi horam notificationis, ibid. num. 50.
Appellatio etiam ex consensu partium facta post ultimum diem appellationis nihil valet, ibid. num. 51.
Appellations terminus potest suspendi ex conventionione partium, ibid. num. 52.
Appellations est locus a sententia declinatoria se esse iudicem vel non, in l. 3. tit. 18. lib. 4. num. 10. & 11. declaratur.
Appellatio remanet defecta non presentato processu intra tempus, intra quod presentari mandatur per iudicem, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 15.
Appellatio in criminalibus remanet defecta propter non factas diligencias in termino, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 16.
Appellations prosequenda tempus non potest per partes prorogari, nisi ut ibi num. 4. num. 4. num. 29. suspendi vero potest, ibid. num. 30.
Appellations tempus cum sit legale, debet totum transire ut desertio locum habeat, etiam si in termino remanente nihil fieri possit, ibid. num. 31.
Appellations desertio inducit confirmationem primae sententiae, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 34. & sic executio sit sententiae ac si appellatum non fuisset.
Appellatio etiam deseritur lapsu tempore assignato a iudice ad prosequendam appellationem, ibid. num. 36.
Appellations desertio coram quo iudice sit petenda, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 40.
Appellatione defecta potest a Rege reparatio impetrari, ibid. num. 43.
Appellationem procuratore non prosequente, an dominus restituatur ut audiatur, ibid. n. 47.
Appellatione remota non censetur sublati, ea quae de iure apparent admittenda, in l. 4. tit. 18. lib. 4. num. 32.
Appellatione remota non tollitur nullitas, ibid. num. 95.
Appellatione pendente acta per iudicem a quo nulla sunt, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 8.
Appellatio & recusatio a pari procedunt, ibidem, in eodem.
Appellations forma ad consistorium, in l. 4. tit. 18. lib. 4. num. 57.
Appellatione pendente an currant tempora nullitatis, in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 20. vers. quid tamen erat.
Appellatione defecta vel appellante victo, an possit de nullitate agi a sententia a qua fuerat appellatum, ibid. num. 21.

Appel-

Index Rerum

Appellationis tempus non currit ignorantibus, in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 54.
 Appellatur a sententia in qua declaratur adesse vel non nullitatem, licet de nullitate agi non possit, in l. 1. tit. 17. lib. 4. num. 57. & ibid. quod & supplicari potest, intelligendo ut ibid.
 Appellatio a sententia super nullitate lata quem effectum habeat, in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 58.
 Appellatione remota non censetur sublata remedium supplicationis, & quomodo intelligatur, in l. 3. tit. 17. lib. 4. num. 59.
 Appellatio habet quatuor naturas, supplendi, confirmandi, dividendi & corrigendi, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 102.
 Appellatione heredis cuiuscumque, venit etiam cartagens, in l. 4. tit. 17. lib. 4. num. 6.
 Appellatione sententiae ubi non datur absurdum, comprehenditur interlocutoria sicut definitiva, ibid. num. 2.
 Appellatione deserta iudex a quo exequitur sententiam, si iudex ad quem non fuit actus, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 94.
 Appellatio ab interlocutoria debet continere causam gravaminis: alius est appellatio nulla, in l. 7. tit. 17. lib. 4. num. 3. nisi ut ibid. n. 5.
 Appellatione instrumentorum non veniunt confessio nec testes, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 17.
 Appellatio ab interlocutoria non est justificanda ex novis actis, sed ex antiquis, in l. 7. tit. 17. lib. 4. num. 61.
 Appellatio a definitiva ex novis causis & titulis & probationibus justificari potest, ibid. num. 7.
 Appellatio ab interlocutoria an de iure civili permittatur, discutitur ibid. num. 8. & per totum.
 Appellatio non admittitur a condemnatione experiarum ad sententiam definitivam reservata, in l. 7. tit. 17. lib. 4. num. 9.
 Appellatio a sententia definitiva ex intervallo, vel ab interlocutoria quocumque tempore facta valet voce an valida sit a iure Regio, discutitur in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 38. & est nova auctoritas quoad de nemine facta.
 Appellatio facta de nocte valet hodie, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 85.
 Appellatio est necessaria in mundo, & est iuris divini, & non potest tolli per Principem, in l. 10. tit. 18. lib. 4. num. 1.
 Appellatio quid, remissive ibid. num. 2.
 Appellatio est remedium de agraviados, & tiraca contra iudicium venenum, ibid. sub l. 1. num. 1.
 Appellationis instantia non allegata allegatur, & non probata probantur, ibid. num. 2.
 Appellatione filiorum nepotes comprehenduntur, in l. 7. tit. 3. lib. 4. num. 3.
 Appellatione terra vel agri non veniunt plantata vel vincata, in l. 3. tit. 7. lib. 5. num. 28.
 Appellatio non admittitur quoties agitur remedium in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 49. & etiam inter suo concilio, ibid.
 Appellatio in casu d. l. non perit effectum devolutionum, sed tantum suspensivum, ibid. num. 55. nisi ut ibid.
 Appellatio non est locus ab excommunicatione incurta ab heretico, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 142.
 Appellatio iuri, & iuris continetur sponsus & sponsa in favorabilibus, non vero in prejudicialibus, in l. 1. tit. 39. lib. 8. num. 106.

Appellationum cognitio in concessionem meri & iusti imperii & omnimodae jurisdictionis non comprehenditur in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 39.
 Appellatus non gaudet appellatione appellati si illum impugnat, in l. 3. tit. 8. lib. 4. num. 54.
 Appellatus an possit uti appellatione appellantis, in l. 3. tit. 8. lib. 4. num. 54. 55. 57. & 61. declaratur.
 Appellatur ad consistorium civitatis a sententia condemnatoria quantitatis decem mille morpetinorum sive applicatorum, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 9. versic. ulterius, num. 7. in l. 2. tit. 20. lib. 4. ubi an tunc iudices causarum criminalium aut civilium.
 Appellari diligentia prodest appellanti, in l. 3. tit. 8. lib. 4. num. 47.
 Appellationem Apostoli & testimonia specifica & aperta de iure civili & de iure vero Regio clausa sunt tradenda, sub l. 10. tit. 18. lib. 4. num. 2.
 Appellantes quando sunt dubii, an appellatio ad inferiores interposita sit facta secundum ius, consilium est auctoribus quod & eorum superioribus se presentent, & que utilitas sit, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 17.
 Appellatur ad iudicem clericum, quando clericus & laicus fuerant iudices vel arbitri, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 24.
 Appellatur a iudicis sententia recurri, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 24.
 Appellatur a delegato ad delegantem, ibid. num. 27. in principi.
 Appellatus quas diligentias faciat, appellante non presentante processum, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 49.
 Appellatur a sententia definitiva, ab interlocutoria vero non, ante num. 1. & 2. & 3. alia de hac materia, num. 5. & 7. in l. 2. tit. 18. lib. 4.
 Appellatur ad chanceryariam in causis sex mille morpetinorum intra octo leucas a chanceryaria, & non ad consistorium loci, sub l. 9. tit. 17. lib. 4.
 Appellatus potest se prevenire contra appellantem, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 86.
 Appellatus quamvis non appellet, potest petere reformari sententiam in sui favorem, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 3. declaratur.
 Appellatur ab excecator, remissive, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 72.
 Apices iuris hodie non attenduntur in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 56. ad finem cum. seq. & n. 126.
 Apostatae proprie quis dicitur, in l. 2. tit. 2. lib. 8. num. 2.
 Apostata omnis est hereticus, non tamen e contra, ibid. num. 3.
 Apostata quid sit, ibid. num. 4. & 6. quid sit generaliter loquendo.
 Apostata non constituit diversam speciem ab heresi, sed addit quandam circumstantiam aggravantem, ibid. num. 5.
 Apostasia generalis quae sit, ibid. num. 10. & n. 11. alia huius generis.
 Apostasia generalis supra definitiva quotuplex est, ibid. num. 12.
 A) ostata tertia species est irreligiosis, sive irregularitatis, ibid. num. 15. & 16.
 A) ostata nominatur spontanei transgressores legis suae, ibid. num. 20.
 A) ostata si filios habet, an eis fiat bona relinquenda, ibid. num. 21. & 22.

Apostat a

Memorabilium.

Apostata obedientiae seu religionis, quando puniatur, ibi num. 23. & 24.
 Apostata verus & proprius an possit accusari post mortem, ibi num. 26.
 Apostolis licet omnis potestas, tam ordinis, quam jurisdictionis immediate a Christo tradita sit, sub Petro tamen, eorum & totius Ecclesiae Principe, in l. 1. tit. 5. lib. 8. n. 98. etiam ab ipso Petro clavium potestas in alios devolvitur, num. 99. & 100.
 Apostolorum petitio in foro seculari recessit ab usu in l. 10. tit. 17. lib. 4. n. 68.
 Apprehensio an requiratur illius qui arma portat, in l. 6. tit. 6. lib. 6. num. 14.
 Apprehensio in ludo non requiritur pro imponenda pena, in l. 5. t. 7. l. 8. n. 13. sed per testes sufficit probari ad punitionem, in l. 7. ibid. n. 1.
 Apprehensio concubinarum non requiritur, sed sufficit probari, in l. 1. tit. 19. lib. 8. n. 84. & 85.
 Apprehensio in ludo taxillorum perdit omnem monetam, & est speciale, in l. 3. tit. 7. lib. 8. n. 2. & n. 3. ponitur etiam pro casu speciali, ubi Augustellus caput pecuniam sine mandato iudicis, quam tamen etiam intra 24. horas iudici praesentet, num. 4.
 Approbans aliquem pro idoneo & locuplete, an censetur pro eo sublejubere, in l. 3. tit. 9. lib. 3. num. 13.
 Apud Regyros singuli cogebantur nomina sua apud praefatos profiteri, & qua arte & luero vivere ostendere, in rub. tit. 7. lib. 8. num. 29.
 A) quibus genibus sit nobilitas approbata, & quomodo, in rub. tit. 1. lib. 6. num. 26.
 Arbitri a paribus electi an excommunicari possint in l. 1. tit. 5. lib. 8. n. 115. & 116. de arbitris juris
 Arbitri aut arbitratores an ad sententiam professendam debent citare partes, in l. 4. tit. 1. lib. 4. n. 123.
 Arbitri juris qui esse possunt, in l. 4. tit. 2. lib. 4. n. 23. & 25. quam jurisdictionem habeant, & 26. secundum quod sententia determinat, & num. 27. & 28. an de secundum statuta & consuetudines determinabunt, & n. 90. cum sequent. pluribus, an habeant aliquam jurisdictionem, discutitur & inferuntur aliqua.
 Arbitramentum habet quandam speciem transactionis, in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 7.
 Arbitratores qui dicantur, in l. 4. tit. 2. lib. 4. n. 10. & 31. ponitur aliquae differentiae inter arbitros & arbitratores.
 Arbitratorem te videor elegisse si mandato tuo stare promiseris, ibi num. 33.
 Arbitrum an vero ut arbitratores te processisse videatur, quomodo cognoscatur si te arbitrum & arbitratores nominavi, ibi num. 34.
 Arbitret & arbitrator simul constitutus, si unam tantum viam elegit, an ad aliam redire poterit ibi num. 35. & n. 36. an arbitrator lato primo laudo possit iterum arbitrari.
 Arbitratore non arbitrate an recuratur ad alium ibid. num. 37. 38. & 39. & an cogi possint arbitrare, ibid.
 Arbitratoris iudicio convenit verbum reclamare, an vero arbitri, ibid. n. 41. & ibi quid hodie erit, & num. 41. quis effectus ex hoc resultat.
 Arbitret male iudicans ad quid tenetur, & apud quem possit convenire, in l. 4. tit. 2. lib. 4. n. 44. & 46. an tunc directe & prius agatur contra

cum, ibidem.
 Arbitratore male arbitrate, non censetur exclusi reductio, ibid. num. 45.
 Arbitri aut arbitratores sententiae an sit omnino standum, ibid. num. 48. cum 4. seq.
 Arbitret aut arbitratoris sententiae contraveniens, an teneatur ad penam promissam in compromisso, in l. 4. tit. 1. lib. 4. n. 54. cum pluribus seq. usque ad 63. ubi quid erit si iniuste laudum confirmatur, usque ad 70. & 71. quid si pro parte confirmetur, & pro parte revocetur, usque ad 76. ubi n. 73. & 74. dicitur quod non debetur pena si ex novis actis laudum confirmetur, & num. 76. an tenebuntur fideliter vel pignora data pro observantia laudi, & n. 78. & 79. cum 7. seq. alia circa hujus poenae solutionem & executionem & apponatur, & declaratur.
 Ab Arbitris vel arbitratoribus nominatis non receditur: ideo ipsi & non alii debent determinari, in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 87. & n. 88. declaratur, & num. 89. quid si in testamento, an ad alium recurri poterit.
 Abiter vel arbitrator an possint esse testes compromissibus, ibid. num. 98.
 Arbitri & arbitratores lapsi termino cognoscere non possunt, ibid. num. 99. nisi prorogatum sit ut ibid. cum 2. seq. numeris, & n. 102. cautela auctoribus, & n. 103. an prorogatio censetur facta cum eisdem qualitatibus & conditionibus.
 Arbitris & arbitratoribus si terminus in compromisso non assignetur, quod tempus dabitur, ibid. n. 104. & num. 105. & 106. a quo tempore curat terminus eis per parte aere legit assignatus.
 Arbitrorum aut arbitratorum potestas quibus ex causis finiat, in l. 4. tit. 2. lib. 4. n. 107.
 Arbitri & arbitratores non possunt super aliis quam deducis in processu cognoscere, ibid. num. 108. usque ad 123. ampliatur & limitatur.
 Arbitret unus an aliis absentibus cognoscere poterit, ibid. num. 124.
 Arbitrari non licet amplius lato primo laudo, ibi num. 126. & n. 127. declaratur.
 Arbitratores si excedant in arbitrando, reductio loci datus est etiam si reductio esset renuntiatum, in l. 4. tit. 2. lib. 4. n. 129. cum sequentibus pluribus, & n. 139. cum pluribus sequentibus quis excessus erit illic, & n. 143. intra quantum tempus petenda sit haec reductio, & n. 145. quomodo petenda sit & an ea contestatio fiat, & n. 146. an clandestine fieri possit, n. 147. quis erit iudex competens hujus reductiois, & n. 149. quid appellatio a sententia, arbitrii.
 Arbitramentum non est proprie transactio, ibid. num. 199.
 Arbitramentum non solum per viam reductiois potest peti ut moderetur, verum & per officium iudicis, ibid. n. 153. & n. 154. quod instrumenta possunt presentari in reductiois instantia.
 Arbitramentum & laudum, vel arbitrii sententia, retractari possunt quatenus sunt contra testamentum pro quo sunt factum compromissum, ibid. n. 156.
 Arbitrator si excommunicatus sit vel per falsa instrumenta latum arbitramentum, nulla erunt acta parte petente, vel si recusat esse et citationi non facta, ibid. n. 160. cum sequentibus, & n. 161. alia ex quibus rescindi potest, & n. 164. ponitur

Index Rerum

tur ad verentia iudicare debentis saper laudo, Arbitramentum an ex nobis vel tantum ex anti- quis erit detegendum iniquum ibid. num. 163, cum sequentibus. Arbitramenti nuditas intra quod tempus erit in- tendenda ibid. n. 65. Arbitrorum sententia & lauda arbitratorum an exequi possint ibid. n. 167. cum tribus seq. & sic per appellationem vel reductionem non sus- penditur executio ut ibid. n. 171. & 173. & n. 174. an exceptio usurarum impedit. Arbitri sententia actionem producit ibid. n. 172. & 173. coram quo iudice petatur ejus executio. Arbitri & arbitratoris sententia ut exequi possit, que requiratur ibid. n. 176. cum pluribus seq. & n. 173. recipiatur ponuntur. Arbitrator vel arbitrator non possunt de aliis quam deductis in compromisso cognoscere ibid. nu. 180. cum sequentibus aliquibus ampliat & n. 181. an pro bono pacis possit aliud fieri. Arbitrator aut arbitrator multi sunt qui nominare non possunt ibid. n. 187. Arbitratorum sententia que fideiussiones prela- te sunt & quando prestanda in l. 4. tit. 21. lib. 4. n. 191. 193. 194. quod remedium dabitur, si fideiussiones non rependantur. Arbitri nullam habent dignitatem, nisi sint arbitri Juris in l. 3. & 4. tit. 5. n. 3. vel si sint in causa Prin- cipis, ubi in ejus procuratore ibidem dicimus. Arbitrium nullum est in confiscatione bonorum sed jus servandum in l. 3. & 4. tit. 3. lib. 8. n. 17. Arbitrium an possit usque ad mortem extendi in rub. tit. 10. lib. 8. n. 65. Arbores tantum fecas & steriles pro lignis absci- di permittitur in l. 5. tit. 7. lib. 3. n. 2. Arbitrio iudicis est locus in causis nobilitatis in rub. tit. 2. lib. 6. n. 161. Arbitrio iudicis relinquatur iudicare qui sunt no- biles vel non ibid. 190. Arcem tenens contra voluntatem Principis crime- lese majestatis committit in l. 1. tit. 8. lib. 8. n. 133. Arcubusium vel pilloletia portare itinerando licitum est in l. 14. & 15. tit. 23. lib. 8. num. 1. Archidiaconus potest punire Episcopum delin- quentem in suo territorio, quia etiam major de- linquens in alieno territorio pro privato gabe- tur in l. 1. tit. 16. lib. 8. n. 88. & 89. Archiepiscopus habet ordinariam jurisdictionem in diocesi sui suffraganei ibid. num. 91. Ardor liciti amoris operatur et usulam codicilla- rem in l. 1. tit. 2. lib. 5. n. 188. Archiepiscopus absolvit, ubi habet jurisdictionem in subito suffraganeorum, in l. 1. tit. 3. lib. 8. n. 199. & 144. Archiepiscopus quando absolvat subditos suf- fraganeorum in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 144. 145. & 146. Archarum promissio, ultra metam non firmatur juramento in l. 12. tit. 1. lib. 4. n. 1. Arthas si promittit mulier marito an possit ex- cedere decimam partem bonorum dotalium in l. 2. tit. 2. lib. 5. num. 1. & 2. Arthas perdit ille propter cuius culpam matri- monium non sequitur ibid. n. 7. Arthas promissas loco pignoris & securitatis ma- trimonii nullus lucratur matrimonio secuto, promissas tamen in premium sic ibid. n. 20. Arthas an poterit mulier viro vergente ad inopiam

ibidem num. 16. Arthas an vindicet uxorem, cui promissae sunt, ibid. n. 28 ubi num. 17. an competat pro eis hypotheca caria. Arthas promittens an possit excessum decimarum partem ex quinto solvere ibid. n. 30. Arthas tenetur reservare mulier filius illius matri- monii in l. 3. tit. 2. lib. 5. num. 21. Arthas si vir promittit uxori ob hoc quod ipsa mag- nam dotem promittit dotem non soluta non tenetur ad arthas ibid. num. 4. Arthas an in quinto computetur in l. 2. tit. 2. lib. 5. n. 2. & 3. & 4. quid sit arthas & an sit statim tradenda. Arthasum datio in contractibus an faciat rem de- finire esse integrum ibid. n. 5. Arthasum datione an matrimonium solvi possit ibid. num. 6. Arthas an in specie dari possint in eo num. 6. Arthas danda in premium nobilitatis, vel virgini- tatis, tempore sponsalium & nuptiarum dari non possunt ibid. n. 8. Arthas an differant a donatione propter nuptias ibid. num. 9. ubi an virtute dari possint. Arthas a minore etiam constitui possunt, in pecunia vel re mobili aut se movente, secus in immobili ibid. n. 11. Arthas computande sunt deducto ere alieno ibid. n. 13. ubi n. 14. an officia publica computentur & n. 15. quid in officio iudicis. Arthas constituit ante matrimonii contractum an possint excedere metam nostri textus, ibid. num. 15. Arthas an possint promitti per pauperem sol- vendae in tempus, quo habeat bona ibid. num. 16. Arthasum promissio ultra metam legis an jurame- to confirmetur ibid. n. 17. Arthasum decima pars qualiter estimabitur, si per possessorem majoratus promittatur, ibid. n. 18. Arthas excedant metam legis quis probare de- bet ibidem num. 19. Arthasum promissio an in totum vel in excessu vi- tiabitur ibidem n. 20. Arthas promissae an veniant in computatione valo- ris tertii & quinti, uni ex descendentes pro melioratione assignati ibid. n. 21 ubi quod tem- pus inspicitur an excedat nec ne. Arthasum promissio non minuitur ex minutione facultatum ibidem n. 22. & 23. Arthasum promissio an possit fieri de bonis pres- entibus, & futuris ibidem n. 24. ubi secus si aug- mententur facultates, ut ibid. n. 25. Arthasum potest uxor disponere si non habet fi- lios, vel si habuit sunt mortui in l. 3. tit. 2. lib. 5. num. 1. & 3. Arthas de promissio an possit excedere metam leg- is si filios non habet promittens, ibidem num- mero 29. Arthasum promissio voluntaria est ibid. num. 6. & ideo non compensatur cum legato ibidem num. 9. Arbores stantes que ut separant venditae sunt, mobilium appellatione comprehenduntur in l. 5. tit. 17. lib. 9. n. 21. Aferum non continentur appellatione vinum in l. 34. tit. 18. lib. 6. n. 1. Argentariae & metalla inventa in praedio alieno an sint

Memorabilium.

an sint Regis, in l. 2. tit. 13. lib. 6. num. 3. Argumentum a contrario casu quando procedat in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 56. Argumentum a verbis legis sumitur, in l. 6. tit. 9. lib. 9. num. 10. Arjosol & magis consulesse damnantur, in l. 5. tit. 10. lib. 8. num. 40. Argumentum de beneficiis ad officia bonum est, in l. 3. tit. 0. lib. 5. num. 5. Arma quaeunque hora noctis possunt capi cleri- co, in l. 9. tit. 3. lib. 1. num. 1. Arma an possit iudex capere a delinquentem quem usque ad Ecclesiam ingressum secutus fuit, in l. 3. tit. 2. lib. 1. num. 5. Arma posita in rebus majoratus an accrescant ma- joratus, in l. 1. tit. 3. lib. 6. num. 6. Arma secundum aliquos ab arcedo dicta sunt in rub. tit. 6. lib. 6. num. 1. Arma que dicantur, & que veniunt eorum appel- latione, ibid. num. 2. Arma non comprehenduntur suppellectilium mas- sacularium appellatione ibid. num. 8. Arma iure digestorum non erant prohibita, & quid iure Can. & nostro, ibid. num. 9. & 10. Arma quis primus prohibuit, ibid. num. 11. Arma permilla portari, an clericis portare pote- rit, in l. 4. tit. 6. lib. 6. num. 1. Arma etiam permilla possunt capi a clerico sacro- rum ordinum ea portante, per iudicem seculari- um, five de die, five de nocte, ibid. num. 2. pecuniaria tamen poena coram ecclesiastico est petenda, num. 3. & 4. an talis ecclesiasticus puniet eam poena ordinaria. Arma permilla poterunt clerici trahendo porta- re, ibid. num. 6. Arma si quis non habet in manu, sed in terra iux- ta se, an perdat ea, in l. 6. tit. 6. lib. 6. n. 15. Arma offensiva & defensiva an veniant, prohibi- tis armis, in l. 7. tit. ibid. num. 1. Arma prohibita portans regulariter ea perdit, in l. 9. ibid. num. 5. Armati non solum sunt tela habentes, sed & quid aliud quo nocere possunt, in rub. tit. 6. lib. 6. num. 3. Armorum appellatione an veniant lapides, fustes, ibid. num. 4. Armorum appellatione an veniant saxa & lapides ibid. num. 1. & 6. an comprehendatur cultel- lus, & num. 7. quod haec arbitrio iudicis relin- quantur. Atmorum quotplex usus, & ad quid serviant, ibid. num. 12. Atmorum primus inventor, ibid. num. 13. Arma tam offensibilia, quam defensiva, an de- ferri prohibeantur, in l. 10. tit. 2. lib. 8. n. 11. Arma que dicantur, ibid. num. 12. Atmorum appellatione veniunt offensiva & de- fensiva, in l. 40. tit. 18. lib. 9. num. 1. & que in l. 40. tit. 18. num. 2. veniunt eorum appellatione. Atmorum appellatione non contineri cultellum parvum ad incidendum panem, in l. 40. tit. 18. lib. 9. num. 5. & hic prohibitus portare ar- ma, non prohibetur hos parvos cultellos affer- re, num. 4. Attem eundem chartas pietas, & eam exercentes non esse in se reprobam, in l. 1. tit. 7. lib. 8. num. 9. Arceveve in Recopilatione, Tom. VI.

Articulanda que sunt pro barateria probanda con- tra iudicem, in l. 6. tit. 9. lib. 3. num. 4. Articuli & interrogatoria qualiter concipienda in remedio legis 2. C. de rescind. vend. in l. 1. tit. 11. lib. 3. num. 10. Artifex nobilis gaudet sua nobilitate, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 12. Artifices nihil possidentes etiam exculantur, in l. 3. tit. 12. lib. 6. num. 11. Artificia officiorum sunt necessaria in hac vita, in rub. tit. 13. lib. 7. num. 1. Artificum appellatione non continentur agricul- tores in l. 2. tit. 12. lib. 6. num. 3. Articuli nisi proponantur ut positiones, non cen- setur ponens confiteri in eis contenta, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 7. & ibid. num. 10. & 11. differentiae inter positiones & interrogaciones, ubi & quando non censetur quis confiteri con- tenta in positionibus. Aris quam quilibet profiteatur, sciens & prudens esse debet, in l. 2. tit. 9. lib. 3. num. 4. Assertioni iudicem & publicarium perlonarum stat- tur, in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 33. & sic creditur eis dicentibus ex causa poenam legis mituisse, ibid. Assertioni factuati an credatur de damno dato, in l. 3. tit. 3. lib. 5. num. 20. Assessoria an pro videndis processibus peti possit, in l. 9. tit. 3. lib. 3. num. 1. Assessoriam que partium solvere teneatur, in l. 9. tit. 6. lib. 3. num. 2. Assessoriam an iudices salariati petere possint, ibid. num. 1. Assessor datur expensis recalcantis, in l. tit. 16. lib. 4. num. 21. & 22. Assistere homines non debent iuxta altaria Eccle- siarum, in l. 1. tit. 2. lib. 1. num. 3. & 4. Assignatione diei ad ultimam substitutionem si aliquis licitationem fecerit, non licebit diem il- lum prorogare, in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 7. nisi consuetudine aliud sit introductum, ibid. Assuefactio & frequentia aggravat crimen, in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 29. Allonecia quid sit, & quomodo Latine vocatur, & quod est grave delictum, in l. 1. tit. 15. lib. 8. num. 1. & 2. Ascendentes succedunt descendentes cum ampli- at & limite, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 3. Ascendentes respectum successione descendenti- um, an suavitatem habeant, ibid. num. 11. & an transmittatur ad eos hereditas descendenti delata ibid. Ascendentes agunt ad supplementum legitimae, eo quod necessarij sunt heredes descendenti- um ibid. num. 12. Ascendentes an succedant descendentes pleno iure ibid. num. 13. Ascendentes naturales per lineam maternam, an succedant filijs naturalibus, etiam legitimis fi- lios relinquentibus, & contra, ibid. num. 27. Ascendentes an possint in totum alienare bona pro- venientia ex filii hereditate, tam in usu-fructu quam in proprietate aliis filijs existentibus, ibid. num. 31. Ascendentes an succedant descendentes in bonis feudilibus emphyteoticis & majoratus, ibid. num. 62. Ascendentes an sint heredes partus non legitimi, b ij in l.

Index Rerum

in l. 2. tit. 8. lib. 5. num. 7.
Ascendentes habens an possit disponere da tertio & quinto, si descendibus careat, in l. 12. tit. 6. lib. 3. num. 18.
Alinus ruffici an capi possit pro iustitia exequenda in l. 8. tit. 6. lib. 3. num. 5.
Alini ruffici capi possunt pro iustitia facienda, in l. 18. tit. 4. lib. 6. num. 9.
Astronomia an permilla, in leg. 5. tit. 1. lib. 8. num. 7.
Aucupia, venationes, & piscationes sunt in fructu, in l. 7. tit. 8. lib. 7. num. 34 & 5. an sint fructus industriales, vel immobilia reputentur.
Auctionatores & regatarii prohibentur vendere victualia ante horam nonam, non possunt ante illam horam emere hordeum fratum, & similia infecta proprietate vocabuli, in l. 28. tit. 18. lib. 6. num. 25.
Auctiones facte contra legem, statutum, consuetudinem, vel stylum nulle sunt, in l. 1. tit. 13. lib. 9. num. 4.
Auctoris resolutio circa questionem an ex iuribus vel nominibus debitorum cellis vel venditis, gabella debeatur, in l. 5. tit. 17. lib. 9. num. 13.
Audiacia iuncta cum temeritate mala, sine ea bona in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 1. licet quandoque in bonum sumatur.
Auditores Regis obtemperandum ut Regi, in l. 29. tit. 4. lib. 2. num. 2.
Auditores Regii non se involvant in rebus minimis, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 1.
Auditores Regii de exemptionibus laborum militum armorum cognoscunt, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 14. non vero iudices nobilitum, ibid.
Auditores senatores cognoscunt de iure privilegii, ibid. num. 79. non de facto, ibid.
Avaritia radix omnium malorum, in l. 5. tit. 9. lib. 3. num. 1.
Averdanus intelligitur & declaratur de secunda supplicatione, in l. 4. tit. 17. lib. 4. num. 1.
Averdanus in respons. 20. intelligitur, in l. 3. tit. 15. lib. 4. num. 72.
Averdani opinio refutatur, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 34.
Averdanus reprehenditur, in l. 1. tit. 15. lib. 6. num. 3.
Augetur poena l. 28. tit. 15. part. 7. per l. 6. tit. 12. supra ibid. num. 45.
Augurium quid, & quatuorplex, in l. 5. tit. 1. lib. 8. num. 7.
Augures combusti igne, ibid. num. 34.
Augmentum non pertinet usu-fruituario, sed usus-fruitus ex augmento proveniens, in l. 3. tit. 6. lib. 4. num. 30.
Augmentum etiam dotis tenetur vir reservare filiis primi matrimonii, in l. 4. tit. 1. lib. 4. num. 4.
Aviles declaratur, in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 77.
Attentata post appellationem ab interlocutoria revocanda sunt, ex causis expressis in appellatione sententia interlocutoria, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 14.
Authentica si qua mulier, C. ad velleia, in omni contractu intelligitur, & in omni se obligandi modo, in l. 9. tit. 5. lib. 5. num. 19.
Authentica ex causa, C. de lib. pret. vel exhar. an habeat locum in preteritione vel exheredatione filii emancipati, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 95.

Auth. bona damnatorum, C. de bon. pol. & similes, an per l. 3. tit. 4. lib. 5. num. 17. recip. corrigantur, ibid.
Auth. ex causa, C. de lib. pret. ita procedit in exheredatione patris, sicut filiorum, in l. 1. tit. 3. lib. 5. num. 71.
Authentica, ut non laxentur homin. §. 1. contra quos blasphemos locum habeat, in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 30.
Auctoritas illa domini, vides ego, ibid. num. 73.
Auctores errantes in denegando obedientiam superioribus, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 12.
Auctores seditionis quomodo puniantur, in l. 1. tit. 15. lib. 8. num. 19. & qui dicantur, num. 20.
Auctor tumultus dicitur procurrens civitatem dicendo, arma, arma. ibid. num. 21. vel vivat talis, vel moriatur, num. 22. vel ut num. 23.
Auctoritas Pauli de fornicariis recitatur, in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 118.
Avas & avia si secundo nubant, an perdant successione filiorum primi matrimonii, in l. 6. tit. 9. lib. 5. num. 2.
Avas tenetur nepotem dotare in casu in quo ipsa & parentes ejus sint pauperes, in l. 3. tit. 8. num. 4. & 6. & in casu in quo non tenetur si dotet, dos in 3. & 4. imputatur, ibid. num. 9. & in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 45.
Avas & avia possunt meliores descendentes in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 1.
Avas non potest substituire nepoti filii sui per vocationem emancipati, in l. 8. tit. 1. num. 21. & 22.
Avas hodie in nullo succedit nepoti suo habito ex filio velato vivente, sed solus pater ei succedit, in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 35.
Avas solus si fuit in reali possessione nobilitatis, & filius ejus & nepos vixerint in loco libero. censetur continuata avi possessio, ut per eam conservetur nobilitas in eis, in rubr. tit. 2. lib. 6. num. 97.
Auxiliator factoris quomodo excusetur, in l. 2. tit. 15. lib. 8. num. 100.

B

BACHALAUREI volentes se excusare ex eo quod bachalauri sint, nulla excusatio eis datur a muneribus, in l. 2. tit. 14. lib. 6. num. 1. ubi num. 2. in quibus excusentur casibus.
Baldi dictum reprobat, in rub. tit. 4. lib. 8. num. 19. dictum in num. 14.
Baldi opinio reprobat, circa blasphemos, in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 4.
Baldus reprobat, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 19. asserens gabellam debitam ex contractu jure gentium refragari, & nam. 20. filvatur.
Bannita dum est mulier pugnans, an occidi possit in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 11.
Banniti improbi hostes patrie & inimici judicantur, & bannito desicit ab omni bono publico, sicut excommunicatio a communione fidelium, in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 1.
Banniti occisorem neque ex iudicis officio licet punire, ibid. num. 12.
Banniti absentes extra ordinem condemnati, infames non efficiuntur, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 12.
Bannito si hereditas obveniat, an siscus, vel propinquus

Memorabilium.

propinquus succedant, ibid. num. 6.
Bannito sicut in exitum missi si hereditas aliqua deveniat ab intestato, an ipse vel siscus succedat in l. 3. tit. 4. lib. 5. num. 5.
Bannitum occidi an de jure civili permittatur ibid. num. 7. & ibi an premium constitui possit per statum occidendi bannitum.
Bannitum volens occidere, si alium occidat, an tenetur de homicidio ibid. num. 9. & 10.
Bannitum occidens an peccet mortaliter ibid. num. 21.
Bannitorum forjudicatio & denuntiatio debet esse certa in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 45.
Bannitorum usus jurisconsultis fuit incognitus in l. 1. tit. 20. lib. 4. num. 2.
Bannitus etiam non est extraneus ab alieno territorio in l. 3. tit. 2. lib. 1. num. 7. ubi ponitur factum mirandum Pape Julii 18.
Bannitus non dicitur transfuga in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 2.
Bannitus an perdat tutelam vel arbitramentum ibid. num. 5.
Bannitus an deportato equiparetur in eod. num. 6.
Bannitus in carcere vel fortis iudicis existens occidi non potest ibid. num. 8 & 14.
Bannitus ut occidi possit que requirantur, ibid. num. 15. cum seq.
Bannitus si capi possit ab inimico ejus, non est ab eo occidendus ibid. num. 24.
Banna affixa non sunt statim avellenda, sed per aliquod tempus ibi debent remanere in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 38.
Banno ut quis describeretur quid iure civili & Regio requiratur in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 116. & 117.
Bannum an sit suspensum pendente causa nullitatis banni in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 26.
Bannum contra delinquentes absentes, quid debeat continere ibid. num. 26. 37. & 46.
Bannum contra dictos absentes in cancellariis, & per iudices eorum, quem terminum habeat continere ibid. num. 27.
Bannum lingua usitata scribendum est, ibid. num. 39.
Bannum in publico loco fixandum est, ibid. num. 42.
Barateriam tenens & non perficiens an puniatur in l. 2. tit. 6. lib. 3. num. 24. ubi num. 26. & 27. dicitur esse Barateriam crimen atrocissimum, & quomodo libellus in eo formetur.
Baraterie mediator an admittatur in l. 6. tit. 9. lib. 5. num. 7.
Baro, vel dominus alius temporalis potest vasallis suis prohibere ne in derogationem sue jurisdictionis curiam regiam adeant in l. 10. tit. 9. lib. 3. num. 1. nisi ut ibid. num. 3. & 4.
Barones possunt castra in suo territorio edificare, dum tamen non sint ad emulationem in l. 8. tit. 5. lib. 6. num. 4. vel nisi ut ibid. num. 5.
Bart. reprobat opinio in l. si dominum ff. de furtis in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 24. & 25.
Baroli doctrina in l. 1. §. unde si parens ff. si quis a part. fuer. manum, cessat ex dispositione in l. 10. tit. 6. lib. 5. recip. ibid. num. 19. ubi & aliz declarantur doctrine.

Barbarorum plures sunt qualitates in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 5.
Bartholdo filio numquid plus quam quintum possit per patrem relinqui & quando ibi num. 10.
Bastimentorum appellatione pro custodia castri: rum que veniant in l. 4. tit. 5. lib. 6. num. 6.
Beati à l. 5. tit. 1. supra vocati an sint de jurisdictione ecclesiastica ibid. num. 37.
Behetia quid significet in rubr. tit. 3. lib. 8. num. 1.
Belli tempore, & dum in actu belli sunt equi & arma capi non possunt per justitiam in l. 5. tit. 4. lib. 6. num. 2.
Bello cessante an possint vasalli arma & equos vendere aut pignora ibid. num. 11.
Bellum omni jure permissum pro tuitione rerum in l. 4. tit. 1. lib. 7. num. 2.
Bellum magis ex parte vincitur consilio & pecunia vi. in l. 1. tit. 8. lib. 9. num. 2.
Beneficia conferre laici non possunt in l. 1. tit. 22. lib. 1. num. 3.
Beneficia conferendi jus laici nullo tempore praestare possunt ibid. num. 4.
Beneficia omnia etiam minima requirunt regularem residentiam in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 42.
Beneficium datur propter officium ibid. num. 242. & ibi quod officium habentis beneficium est docere populum.
Beneficium ecclesiasticum quod dicitur in l. 1. tit. 4. lib. 1. num. 5. ubi quid impensione, & praestimonio & num. 6. quid in beneficiis patronatus vel fraternitatis alicujus, & num. 8. quomodo cognoscatur beneficium hoc.
Beneficium ecclesiasticum an dicitur possidere possidens patrimonium, ad cujus titulum quis ordinatus est ibid. num. 9.
Beneficium datur propter officium in l. 6. tit. 5. lib. 3. num. 2.
Beneficium Principis debet esse mansurum in l. 6. tit. 10. lib. 5. num. 2.
Beneficium etiam Principis si resultat ex privilegio non perditur per contraventionem, ut quia datur, ut equum retineatur, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 49.
Beneficium Principis debet esse mansurum, in l. 1. tit. 2. lib. 7. num. 1.
Beneficium Principis largissime quoad cum interpretatur, stricte quoad tertium, in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 67.
Blasphematur ita factio sicut verbis, cum declaratione legum regni, in l. 3. tit. 1. lib. 1. num. 8. & 9. quis erit iudex compertus.
Blasphemans non sufficit quod sit in carcere, nisi & vincula habeat, & utrumque simul in l. 15. tit. 6. lib. 5. num. 14.
Blasphemantibus triginta dies carcerationis assignati continui debent esse, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 43.
Blasphemia verba que hereticalia dicuntur, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 81. & 82. que non sint hereticalia.
Blasphemans pluries, & non accusatus de omnibus, an possit pro una, aut pro pluribus puniri, in l. 2. tit. 4. lib. 8. num. 42.
Blasphemans contra Papam quomodo puniatur, in l. 3. tit. 4. lib. 8. num. 9. & 10. quid si sit clericus.

Index Rerum

Blasphemantem non deferens ipse tanquam assentiens, puniri potest, ibid. num. 11.
 Blasphemantem quis corrigere tenetur, si sine periculo facere potest, ibid. num. 12.
 Blasphemans contra sanctos Dei an incurrat, in l. 5. tit. 4. lib. 8. sup. ibid. num. 6.
 Blasphemare dicuntur Iudei abradentes in bibliis verba, quae possunt Christo convenire, ibid. num. 68. & num. 69. referunt de quodam homine.
 Blasphemie crimen contra naturam reputatur, in l. 15. tit. 1. lib. 4. num. 16.
 Blasphemia haereticalis punitur ab inquisitoribus, etiam conditionaliter proferatur, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 83.
 Blasphemia species haeresis est, in rubr. tit. 4. lib. 8. num. 1. & est grave crimen, num. 2. & reputatur crimen contra naturam, num. 3.
 Blasphemi sunt qui sacrilego maledicto sese obstringunt, ibid. num. 4. vel ut desuntur num. 5.
 Blasphemia quid sit, ibid. num. 6. & 7. quid importet.
 Blasphemia oris, & blasphemia cordis quae sit, ibid. num. 8. & 9.
 Blasphemia iudicè quomodo sumatur & dividatur, ibid. num. 10. 11. & 12.
 Blasphemia an sic dicere, Deum factum infectum facere non possit, ibid. n. 15. 16. 17. & 20.
 Blasphemia ut omnia comprehendantur quae dicantur, ibid. num. 21.
 Blasphemia mente & verbo committitur, & scripto, ibid. num. 25.
 Blasphemia haereticalis est, *Defensio de Dies*, in l. 1. tit. 4. lib. 8. num. 9.
 Blasphemia haereticalis aliquando non amputatur lingua, sed perforatur, ibid. num. 10.
 Blasphemiae poena de facto commissae remissive, ibid. num. 11.
 Blasphemia iocose dicta punienda est, ibid. num. 25.
 Blasphemia etiam per scripturam prolata puniendae est, ibid. num. 36.
 Blasphemiam etiam quis sacerdoti confiteatur, puniendus est, ibid. num. 32. & 33. etiam publicè posuitur.
 Blasphemia non haereticalis mixti fori est, ibid. num. 45.
 Blasphemi persona attentae, aliquando convertitur poena in magnas elemosinas, in l. 2. tit. 4. lib. 8. num. 20.
 Blasphemie crimen est Principi maledicere, in l. 3. tit. 4. lib. 8. num. 11.
 Blasphemia in Virginem sanctissimam major quam in sanctos, in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 7.
 Blasphemia non probatur per testes singulares, ibid. num. 19.
 Blasphemia duplici de causa potest dici, ibidem num. 45.
 Blasphemia etiam committitur facto, ibidem, num. 64.
 Blasphemo poena non est relaxanda, ibid. num. 21. nisi ut num. 22. & 23.
 Blasphemus an ab ecclesia extrahendus, in l. 1. tit. 4. lib. 8. num. 26. & 27.
 Blasphemus non solum repellitur à testimonio ferendo, verum neque ipse testes contra se repellat, nisi ex causa inimicitiae, ibid. num. 28. & 29. nisi ut ibid. num. 30.

Blasphemus etiam per lubricum linguae puniendus est, ibid. num. 31.
 Blasphemus non sufficienter punitur coram ecclesiastico, potest coram seculari puniri, ibidem, num. 42.
 Blasphemum quilibet potest accusare, in l. 4. tit. 4. lib. 8. num. 1.
 Blasphemum capiens potest contra eum esse testis cum aliis, ibid. num. 13.
 Blasphemus si stetit in carcere ante sententiam per 30. dies, an satisfaciatur, ibid. num. 20.
 Blasphemus existens in carcere pro blasphemia, si ibi iterum blasphemet, an ab illo die numerentur alii 30. dies, ibid. num. 24.
 Blasphemus verè debet incarcerationi, & non fidei, in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 17.
 Bona Ecclesiarum in casu in quo vendi possunt, id fieri debet cum consensu clericorum, in l. 9. tit. 2. lib. 1. num. 1.
 Bona Ecclesiarum per aliquem occupari non possunt, in l. 1. tit. 2. lib. 1. num. 2.
 Bona clericorum quando gaudeant privilegio bonorum Ecclesiarum, ibid. num. 8.
 Bona Ecclesiarum subspiciuntur contra ejus libertatem faciunt, ibid. num. final.
 Bona Ecclesiarum pauperum appellantur, in l. 1. tit. 3. lib. 1. num. 21.
 Bona taxata an & quando sint danda creditori, in l. fin. tit. 2. lib. 4. num. 131. & 137. quando taxantur.
 Bona aliqua ex sequestratis possunt alienari ad alimenta, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 17. & 18. quod tunc non admittitur appellatio.
 Bona an recuperabitur reus se praesentans intra annum lata sententia, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 211. post annum verò non, sed resequitur sententia quoad bona tantum, ibid. num. 131. & infra, verbo sententia.
 Bona non sunt confiscanda regulariter existentibus, descendentibus, aut ascendentibus delinquentis, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 131. & 135. declaratur.
 Bona adventitia aut castrensia filiorum delinquentium non confiscantur propter eorum delictum, vivente patre & nolente, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 134. cum sequentibus pluribus, ubi num. 138. an parte delinquente confiscabitur usus-fructus, & num. 139. ponitur cautela, ut nec tunc bona mulieris confiscentur, tit. 13. lib. 4. num. 24. 25. & 26. quid in castrensibus.
 Bona obvenientia ex hereditate, an possit delinquens repudiare ne fisco ea invadat, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 140.
 Bona sub conditione relicta non veniunt in confiscatione vel condemnatione, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 141. cum seq. ubi declaratur.
 Bona futura non censentur confiscata, sed praesentia tantum, ibid. num. 145.
 Bona condemnati morientis intra annum non perduntur, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 48.
 Bona confiscata & sequestrata, si pereunt, vendi possunt, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 175. & 176. qualiter debent inventari, depositari, & vendi.
 Bona fides an sic probanda in praescriptione immemoriali, in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 24. & 25. & seq.

Bona

Memorabilium.

Bona quae fisco applicantur, quo tempore praescribuntur, in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 55.
 Bona quae sunt regis, quo tempore praescribuntur, ibid. num. 64. cum seq.
 Bona quae sunt inserta in corona Regia, quo tempore praescribuntur, in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 67. cum sequent.
 Bona propria ipsius Regis, quae jure privato adquiruntur, praescribuntur sicut alia privata, ibid. num. 76.
 Bona fides & titulus quando requiruntur in praescriptionibus, in l. 4. tit. 15. lib. 4. num. 62.
 Bona fides significatum quodlibet excludit, in l. 4. tit. 15. lib. 4. num. 1.
 Bona fides requiritur etiam in praescribenda actione personali, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 52.
 Bona fidei possessor quod dicatur, in l. 4. tit. 15. lib. 4. num. 12.
 Bona monstrenca cujus sint, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 56. cum sequentibus, & num. 59. quod non habentur pro derelicto.
 Bona monstrenca, vel pro derelicto quae dicantur, & in quo differant, ibid. num. 60.
 Bona fides haereditum requiritur in praescribendo salario famulorum, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 40.
 Bona ex testamento vel contractu alteri ex conjugibus provenientia, non tenentur relevare filiis primi matrimonii, etiam si ad secundas transcat nuptias, in l. 3. tit. 1. lib. 5. num. 5. nisi ut ibi.
 Bona alienata pro patrem ex bonis filiorum, possunt per eos revocari, in l. 4. tit. 1. lib. 5. num. 51. ubi num. 50. quod parentum bona sunt obligata.
 Bona mariti pro restitutione paraphernalium sunt obligata, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 66. licet non cum privilegio prelationis, in l. 3. tit. 9. lib. 1. num. 23.
 Bona filiorum & uxoris illius qui est primipilarius, sunt obligata pro administratione hujus officii, l. 6. tit. 3. lib. 5. num. 2. ubi num. 5. declaratur novissima, & num. 5. & 6. quid pro alio tributo, nisi ut ibid. num. 7.
 Bona mulieris nubentis cum viduo tutore filiorum alterius matrimonii, sunt obligata pro tutela, l. 7. tit. 3. lib. 5. num. 8. & l. 8. ibid. num. 4.
 Bona transeunt in fiscum cum suo onere, & quomodo intelligitur, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 140.
 Bona haereditaria an sint ex l. 1. tit. 4. lib. 5. recipi obligata pro legatis, ibid. num. 143.
 Bona futura nunquam veniunt in confiscatione bonorum, in l. 5. tit. 4. lib. 5. num. 7. ubi num. 9. ampliat.
 Bona haeretici confiscata ampliantur fisco, etiam filii existentibus, in l. 3. tit. 4. lib. 5. num. 20. ubi & an saltem alimenta eis passabuntur.
 Bona committuntur crimen, etiam humanae laesae majestatis, confiscantur, ibid. num. 21.
 Bona, quae ad truncum debent devenire, secundum consuetudinem aut statuta religionis, non sunt inalienabilia, in rub. tit. 7. lib. 5. num. 10.
 Bona omnia jure antiquo praescribentur mariti, hodie communia & lucralia in dubio, in l. 1. tit. 9. lib. 5. num. 1. nisi consuetudo aliud suadeat, ut Corduba, ibid. num. 2. & 3.
 Bona acquiritur pro advocatis, an dicantur castrensia, in l. 5. tit. 9. lib. 5. num. 3.
 Bona patrimonii Regis, vel confiscata, vel inventa antequam regiae coronae incorporentur, possunt *Acquiritur in Recapitulacionem*. Tom. VI.

sunt alienari in l. 5. tit. 10. lib. 5. num. 13. & 16. ut idem in iis, quae regnum non laedunt.
 Bona majoratus si sunt inter duos districtus duarum cancellariatum ubi lis super eis tractabatur in l. 9. tit. 7. lib. 5. num. fin.
 Bona habita ab uno ex filiis an possit pater, cui vel aliorum filiorum donare in l. 1. tit. 8. num. 51. & 52.
 Bonis unitis & incorporatis patrimonio alicujus nunquam admittitur distinctio & separatio bonorum in eis heredandis nisi in casibus à jure expressis ibid. num. 9.
 Bona adventitia vide supra adventitia.
 Bona si diminuantur, vel augeantur, an diminuantur, vel augeantur estimatio in l. 3. tit. 14. lib. 6. num. 12.
 Bona semel estimata si deperant, vel augeantur, quid fiet, ibid. num. 23.
 Bona Ecclesiarum vacantis si quis praesentat sibi committere debet intelligi deductis expensis, famulorum salariis, ac oneribus in rubr. tit. 10. lib. 6. num. 6.
 Bona populorum & vicorum civitatis, vel villae subjectionum an poterint decutiones, vel tabelliones, vel advocati talis civitatis vel villae conducere in l. 3. tit. 5. lib. 7. num. 4.
 Bona civitatis vel villa non est de essentia ut locentur: nam & per personas nominandas à consilio administrari poterunt in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 1. secus hodie num. 5. ibid.
 Bona civitatum & villarum non possunt extra formam legis 4. tit. 5. lib. 7. locari ibid. num. 11.
 Bona publica civitatum & populorum quae de quaeria in l. 1. tit. 7. lib. 7. num. 9. & 10.
 Bona publica & terre si rediguntur in usum & commodum particulare civitatis alicujus praescribuntur per 40. annos in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 32.
 Bona clerici haeretici sicut & laici confiscantur in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 196. & 197. quid circa bona ecclesiarum talis clerici, & num. 198. quid in acquisitis intuitu ecclesiae, & 199.
 Bona clerici haeretici Episcopo, an vero fisco pertineant ibid. num. 200. & 201.
 Bona majoratus, an ob haereticum confiscantur ibid. num. 214.
 Bona haereticorum habentium filios, an filii & non fisco deferantur ibid. num. 215. cum tribus sequentibus.
 Bona haereticorum qui fisco sunt applicanda ibid. num. 221. & 222.
 Bona non dicuntur, nisi deducto aere alieno in l. 3. tit. 4. lib. 8. num. 24. & 25. usque ad 27. plura inferuntur, & declarantur, & ibi de spoliis.
 Bona restitutioni subjecta non censentur confiscata in confiscatione bonorum, etiam in crimine laesae majestatis divinae in l. 2. tit. 18. lib. 8. num. 11. & 12. & sic boni fideicommissi vel majoratus, vel alias alienari prohibita num. 13. praesertim attentae clausula solita hodie opponi in majoratibus, & num. 15. quod valida est haec clausula & conditio & ibid. usque ad num. 19.
 Bona clericorum an gaudeant privilegio aliorum bonorum ecclesiasticorum in l. 9. tit. 12. lib. 8. num. 3.
 Bona à Principe alicui donata pro se & successoribus, ob crimen laesae majestatis fisco acquiritur, in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 13. & 16.

Bona

Index Rerum

in l. 2. tit. 18. lib. 8. num. 20. quod declaratur
ibid. & num. 21. ut procedat, si iure ducatur,
aut marchionatus & similis, conferantur,
num. 22. & 23. quid de bonis majoratus, &
n. 7. quid si habet dignitatem annexam.
Bona majoratus eorum, qui conspiraverunt anno
1510. en las comunidades, confiscata fuere,
ibid. num. 28. & 29.
Bona libera proditoris confiscantur, & alienationes
per eum factae, nullae sunt, si iure ignorantis,
si iure scientis, si iure utroque, si iure lucrativo,
ibid. num. 32. 33. & 34.
Bona futura, vel sub conditione relicta, an confiscata
censeantur, ibid. num. 39. & quid si in
alio territorio sint sita, num. 60.
Bona adultere filii eius applicentur, in l. 4. tit.
20. lib. 8. num. 28.
Bona plura resulant ex timore etiam Regis humani
in l. 4. tit. 22. lib. 8. num. 1.
Bona occidentis seipsum in terris dominorum, non
ipsa, sed sicut regio applicentur, in l. 8. tit.
25. lib. 8. num. 1.
Bona occidentis seipsum, an & quando confiscanda,
vel heredibus relinquenda, ibid. num. 5. usque
ad 17. ubi hoc limitatur, num. 23. & 24.
Bona non sufficit quod tempore approbationis, in
proprietate valeant debiti existimationem, nisi
etiam tempore solutionis valeant, & reperitur
emptor eorum, in l. 6. tit. 10. lib. 9. num. 10.
Boni doli permittuntur, ut si fallaciter auget pecuniam,
embolando suum res de falso, vel secum,
an lucrabitur illud, & licitum erit, in l.
2. tit. 7. lib. 8. num. 86.
Boni iudices iustitiae amatores, ubi casus non requirit,
excusationes proponunt, ut perquisitores
non dentur, in l. 2. tit. 1. lib. 8. num. 4.
Bonorum confiscatio quando locum habeat, in l.
3. tit. 10. lib. 4. num. 12. 13. & 14.
Bonorum interdictio distincte fit ubi adest suspicio,
ibid. num. 15.
Bonorum castrensiu vel quasi usus-fructus filio-
rum ea acquirentium sunt, in l. 9. tit. 1. lib.
5. num. 14. ubi n. 15. quae talia dicantur.
Bonorum post velationem filio acquirentium, in
usu-fructu & proprietate sua sunt, ibid. n. 17.
Bono viro non licet callide in rebus agendis ver-
sari, in l. 1. tit. 12. lib. 5. n. 5.
Bonorum executorum ad sicuti petitionem traditio
facienda est, in emptionem alicui debiti, si
emptor eorum non reperitur, in l. 18. tit. 7.
lib. 9. num. 1. & 2. ad limitationem legum juris
communis prohibentium invitam emptionem,
& n. 3. constituitur in hoc lex nostra specialis, &
quo pretio fiet tunc bonorum talium estimatio.
Bonum est penas inferre propter exemplum, in l.
1. tit. 1. lib. 8. num. 16. ubi poena & praemio
reipublice gubernantur.
Brachium seculare impartendum quoties iuste pe-
titur, in l. 15. tit. 1. lib. 4. num. 1. 2. & 12.
quid fiet si ecclesiasticus excedit in imploracione,
& num. 3. an delegatus possit illud implorare,
& quomodo, & quando.
Bulla quid sit, & de ratione nominationis & de-
rivationis, in l. 1. tit. 10. lib. 1. num. 1.
Bulla super spoliis temporum remissive, in l. 10.
tit. 2. lib. 1. num. 1.
Bullas concedere & indulgentias, est de effectu
iurisdictionis, ibid. num. 2.

C

CADAVERA defunctorum insepulta remane-
re non debent, in l. 3. tit. 10. lib. 4.
num. 168.
Calculatio, vulgo, *alcance*, habet executionem
paratam, in l. 10. tit. 16. lib. 9. num. 2. intel-
lige ut ibid.
Calumnia veteri probari non potest, cum in animo
consistat, sed ex conjecturis, in l. 12. tit. 23.
lib. 8. num. 12.
Calumnia est duplex, una evidens, alia praesumpta
in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 6.
Calumniae poenam sicut prius quam parti esse sol-
vendam, in l. 4. tit. 10. lib. 4. num. 62.
Campana si non tangatur, an perdat arma dese-
rens ultra horam, in l. 6. tit. 6. lib. 6. num. 2.
Campanam pulsare ad populum congregandum
quando liceat, in l. 4. tit. 16. lib. 8. num. 4.
Cantabri sunt antiquissimi, in rub. tit. 1. lib. 6.
num. 122.
Cantabria fuit tempore Octavii Augusti Caesaris
invala vi & armis, ibid. num. 136.
Cantabrorum versus antiqui referuntur, ibid. num.
149.
Cancellaria potestas est aded lata quod aequalis
videtur cum ipso Rege, in rub. tit. 5. lib. 2.
Capellanus bona sua capellaniam emere non potest,
in l. 23. tit. 21. lib. 3. num. 1.
Capere quilibet potest criminiosum fugientem,
in l. 4. tit. 4. lib. 8. num. 10.
Capere alium quis potest in manifesto crimine, in
l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 205.
Capient delinquentem debet illum intra 24. ho-
ras iudici praesentare, in l. 4. tit. 4. lib. 8.
num. 9.
Capitatio quae pro singulo capite imponitur, an sit
realis, in rub. tit. 14. lib. 6. num. 309.
Capitula plura si continentur in conventionem, an
poena tota incurrat, si uni tantum capitulo
contraveniatur, in l. 21. tit. 9. lib. 3. num. 4.
Caponas dare obligatur, tenetur eos dare vivos,
non mortuos, in l. 11. tit. 3. lib. 6. num. 2.
Capita quomodo concipienda ad probandum adul-
terium, in l. 1. tit. 20. lib. 8. num. 2.
Capita plura violentiarum publicarum, in l. 2. tit.
13. lib. 8. num. 25.
Capti in stupro si fateantur se ante desponsasse,
accusantur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 69. ubi
quando.
Cap. 69. curiarum de Madrid anni 1528. an dis-
ponant, in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 37.
Cap. 34. curiarum de Madrid anni 1570. an dis-
ponant, ibid. num. 38.
Cap. 32. de Madrid anni 1573. circa executiones
declaratur, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 6. & 7.
Cap. 19. utro expenditur, in l. 4. tit. 17. lib. 8.
num. 50.
Cap. non debet de consang. & affin. intelligitur,
in l. 7. tit. 18. lib. 8. num. 38.
Capitulum si per litteras cogatur ad receptionem
alicujus, singuli de capitulo tenentur, in
l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 183. & num. 184. de-
claratur.
Capitulum, sede vacante, absolvit excommunicata
ab Episcopo suo, ibid. num. 149.

Capitatoria

Memorabilium:

Capitatoria voluntas quae dicitur in l. 5. tit. 4. lib.
8. num. 15.
Caput, sua nos, de testam. an contrigatur hodie in
l. 7. tit. 4. lib. 5. num. 4.
Caput, constitutus de in iure, test. cessat quo-
ad forum for. in l. 8. tit. 11. lib. 5. num. 13.
Captus in alieno territorio ab eo extractus repon-
endus est in primum libertatem in l. 3. tit.
2. lib. 1. num. 6.
Carcerato si feratur Eucharistia, non gaudet ejus
immunitate, & ideo reprobatum confiteculo
non praebendi Eucharistiam condemnatus in l.
2. in fin. tit. 2. lib. 1.
Carceratus si cum licentia exivit ad audientiam
rem divinam, non gaudet ecclesie immunitate
si ab ea noluit exire in l. 3. tit. 2. lib. 1. num. 11.
Carcer iure nostro Regio sicut & canon. in poenam
datur in l. 15. tit. 6. lib. 3. num. 9.
Carcer nobilitatem & ignobilitatem, vel pauperum vi-
rorum, vel mulierum distat debent ibid.
num. 10.
Carcer dicitur palatium ubi quis custoditur, &
carceratus qui ad libitum exire non potest in l.
15. tit. 6. lib. 3. num. 13.
Carceratus si fugiat a carcere, an sit vocandus
per edicta huc praetoria in l. 3. tit. 23. lib. 4.
num. 22.
Carceratus quis tenetur ob delictum si conspi-
raverint de suspendendo carcere in l. 40. tit. 23.
lib. 4. num. 28.
Carceratus quis an poterat pro debito de iure civi-
li, & quid de Regio in l. final. tit. 21. lib. 4.
num. 74. 75. 76. & 77. cum sequentibus &
num. 82. cum sequentibus.
Carcerem an quis possit habere pro punienda fa-
milia in l. 4. tit. 1. lib. 1. num. 2.
Carcer de iure Regio datur loco poena, in l. 5. tit.
4. lib. 8. num. 14. & in l. 2. tit. 7. lib. 8. num.
64. & in l. 5. tit. 22. lib. 8. num. 15.
Carcer privatus maximum crimen est, in l. 2. tit.
13. lib. 8. num. 135. & num. 138. an morte
puniat.
Carcer privatus prohibetur in l. 1. tit. 14. lib. 4.
num. 1. & seq. & num. 23. cum sequentibus
de ejus poena.
Carcerati si non persequerunt conspirationem, non
puniantur.
Carceratio blasphemus debet esse vera, & non ficta
nec simulata in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 14. &
in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 64. & in l. 3. tit. 22.
lib. 8. num. 17.
Carcerem privatum habens iure canonico, quo-
modo puniatur in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 135.
Carceris privati crimen non committit, qui non
animo iniuriandi vel exercendi iurisdictionem
id facit ibid. n. 153.
Carcerem non frangit fugiens ad superiores iudi-
ces in l. 7. tit. 16. lib. 8. num. 3.
Cardinales licet ex omnibus nationibus eligantur
non tamen ex Alemania in l. 4. tit. 3. lib. 1.
num. 20.
Cardinales exteri non possunt in regno beneficia
obtinere ibid. 56.
Caro corrupta dici non potest cum mens fuerit in-
tracta in l. 1. tit. 20. num. 24. imo si ob veteran-
diam tacuit num. 25.
Carnes putridas vendens, vel miscens cum bonis,
& ponens poma meliora in principio canistri,

& vendens pannum de uno loco pro alio factum
committit in l. 3. tit. 5. lib. 1. num. 5.
Carnifices ementes carnes etiam a vicinis loci il-
lius, ubi vivunt, debeat conductori gabellarum
manifestare has emptiones, quae factas in aliis re-
bus conviccionis emptis in l. 6. tit. 19. lib. 9.
num. 2. & 3.
Castella veteri sunt iudices superiores, & Alcaldes
de las Alcaides, ad quos appellat & in terris do-
minorum in l. 5. glof. 1. tit. 17.
Castrense an dicitur salarium datum medico de
publico in l. 9. tit. 1. lib. 3. num. 16. ubi notum
35. quae castrensis dicitur.
Castro de Bou ad illa reprehenditur & beno in
l. 6. tit. 19. lib. 5. num. 2.
Castro concessio an censentur concessa munitiones
factae ad ejus defensionem in l. 4. tit. 10.
lib. 5. num. 39. ubi num. 41. an molestiam.
Castellum si tibi concedo an videatur tibi concedere
habitationes quas ibi habeo ibid. num. 42.
Castro unito alicui an censentur bona in unitum
transire ibid. num. 43.
Castellum simpliciter a Rege concessum an censetur
donatum vel in feudum datum, vel custo-
diae causa, in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 4.
Castro & oppida in bello capta Regis sunt, in l. 20.
tit. 4. lib. 6. num. 1. & num. 2. prosequitur.
Castellum est membrum civitatis, in l. 1. tit. 5. lib.
6. num. 2. ubi quid sit, & quid terra plana,
& quid castris.
Castro ac munitiones & fortalitia necessaria sunt
pluribus de causis, ibid. num. 3.
Castro & fortalitia in eis poena praesentatum esse
regni ubi poena sunt, ibid. num. 10. 11. & 12.
aliud in simili.
Castro limitrophia quae dicitur, in l. 2. & 3.
tit. 5. lib. 6. num. 1.
Castro concessio an censentur concessa munitiones
& trabuchi, in l. 1. tit. 5. lib. 6. num. 3.
Castellum alicui concessum an censentur donatum,
an custodiae causa, ibid. num. 7.
Castellum si perdat subintrusus illius, qui illud sibi
commisit, an excusetur committens, vel re-
neatur sibi committam praesentare, ibid.
num. 18.
Castellum tenens vel fortalitium, si moriatur sine
lingua, cui debet tradi, ibid. num. 20.
Castellum committens nobili an excusetur, in l. 1.
tit. 18. lib. 8. num. 140.
Castro sua munire inconsulto Principe nemo po-
test, si ita sunt in consensibus, ibid. num. 162.
Castellum in consensibus territorii neque illud
tradens Principi, licet majestatis culmen com-
mittit, ibid. num. 162.
Castrensis non confiscari ob delictum filii, supra
verbo, bona adventitia.
Casus ubi iure nostro imponitur poena septempli re-
missive, in l. 7. tit. 6. lib. 3. num. 2.
Casus ubi iudex officio privatus remissive, in l. 9.
tit. 5. lib. 3. num. 1.
Casus 37. remissive, in quibus juramento alienius
statue in l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 14.
Casus multi in quibus non defectur appellationi,
in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 28.
Casus ubi permilla est parochis & aliis clericis ab-
sentia a beneficio, in l. 27. tit. 5. lib. 1. num. 4.
Casus mistus sub simplicibus comprehenditur, in
l. 9. tit. 17. lib. 4. num. 2.

Castro

Index Rerum

Casus fortuitus reputatur habere bonam sententiam, sed hoc non excusat iudicem in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 4.
Casus curie in l. 8. tit. 3. lib. 4. num. 1.
Casus ubi Ecclesiastici iudices inter laicos cognoscunt in l. 4. tit. 7. lib. 4. num. 1. cum seq.
Casus plures ubi possessio sine apprehensione transferretur in l. 8. tit. 7. num. 9.
Casus dubios & incertos debemus accipere ut minus ledant in l. 10. tit. 3. lib. 5. num. 38. cum 3. sequentibus.
Casus voluntatis includit casum impotentie in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 172. ubi exemplatur.
Casus quorundam testamentariorum non implentur voluntates defunctorum in l. 7. tit. 4. lib. 5. num. 7.
Casus dari potest ubi nobiles & ignobiles sunt exempti a tributis & tamen potest dari communis reparatio circa onos & non circa alios in rubr. tit. 2. lib. 6. num. 180.
Casus ubi de iure communi portagium non solvatur in l. 6. tit. 1. lib. 6. num. 4.
Casus ubi concilium civitatis habet jurisdictionem in l. 3. tit. 1. lib. 7. num. 2.
Casus alias ubi Rectores civitatum habent jurisdictionem ibid. num. 3.
Casus specti lit est iste ubi vicini noviter venientes contribunt pro tributis preteritis in l. 4. tit. 6. lib. 7. num. 2. ubi vide an id probetur.
Casus ubi Inquisitio fieri potest contra occupatores terminorum publicorum in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 48.
Casus specialis lib. 7. tit. 8. lib. 7. num. 7. ubi statur juramento damnus passus.
Casus in quibus incurritur poena ipso iure, remissive in l. 1. tit. 3. lib. 7. num. 135.
Casus ubi a iure infligitur excommunicatio in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 35.
Casus ubi debet probari contractum verè ac realiter factum fuisse in l. 3. tit. 6. lib. 8. num. 1.
Casus de facto in duello obrento pro defensione eujusdam matrone in l. 3. tit. 8. lib. 8. num. 5.
Casus ubi in alternatis creditoris est electio in l. 1. tit. 10. lib. 8. num. 21. & 12. quid in pennis.
Casus ubi statur juramento alicujus, remissive in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 42.
Casus ubi crimen privati carceris non incurritur, & retineri quis potest in l. 2. tit. 13. lib. 8. n. 20. cum seq. etiam si non presentetur Judici, n. 213.
Casus de la hermandad, & jurisdicção super eis concessa, non privative, sed accumulative conceditur in l. 10. tit. 13. lib. 8. num. 91.
Casus ubi fit demolitio fortalitorum, & aliorum edificiorum in l. 16. ibid. num. 1.
Casus de Gallo quodam castellano castellum Genuense vendente Genuensibus recitatur in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 137.
Casus ubi uxor non ponitur de adulterio in l. 4. tit. 20. lib. 8. num. 39.
Casus de quodam Judo recitatur in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 66.
Casus fortuitus si obveniat culpa locatoris, non tenetur de eo conductor in l. 2. tit. 9. lib. 9. num. 12. ubi num. 12. item esse si facto locatoris etiam iusto num. 13.
Casus fortuitus quis dicitur in l. 2. tit. 10. lib. 9. n. 27.
Casus insolitus quis dicitur in l. 2. tit. 10. lib. 9. num. 24.

Casus ubi quis officium quod habet perdit in l. 17. tit. 7. lib. 9. num. 1.
Cavallero, latine miles quis dicitur in rubr. tit. 1. lib. 6. num. 1.
Causa inimicitie aut amicitie ad recusandum est exprimentanda in l. 19. tit. 10. lib. 1. num. 24. & ibid. quod debet esse manifesta & non dubia.
Causa syndicatus an possit per procuratorem prosequi in l. 23. tit. 7. lib. 3. num. 8.
Causa resultans ex contraventione statuti municipalis dicitur civilis in l. 9. tit. 9. lib. 3. num. 9.
Causæ quæ minus anno finiuntur in l. 11. tit. 18. lib. 4. num. 6.
Causam determinare nullis à partibus datis probationibus non potest iudex, quia de veritate constare non potest in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 96.
Causa iusta an presumatur in Principe in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 29.
Causa advocata tenetur à dominis & iudicibus eorum per commissionem iudicium in terris eorum per Regem in l. 2. tit. 1. lib. 4. num. 35.
Causæ miserabilium personarum quibus casibus non possunt ad curiam deferri, per calum curia in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 42.
Causæ cognitio non censetur corrupta per solam citationem, sed & per litis in conciliationem in l. 10. lib. 4. num. 157.
Causa criminalis quæ dicitur hodie in l. 8. tit. 18. lib. 4. num. 1. & seq. in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 9. prope finem.
Causa instructa quæ, & quando liquet de ea in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 37.
Causæ quæ requirunt celeritatem ad terminationem earum in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 19. infra verò celeritatem.
Causæ continentia non dividitur quoties actor & reus sunt diversi fori in l. 10. tit. 1. lib. 4. n. 14.
Causa in Principis concessione an presumatur in l. 2. tit. 4. lib. 4. num. 18. & 19.
Causa jurisdictionis iudicis citantis inferenda est in citatorio in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 4.
Causa iusta litigandi licet contumacem non excuset à condemnatione expulsum ratione contumacie debeatrum, iusta tamen causa non comparendi sic, in l. 5. tit. 5. lib. 4. num. 7. & ibi casus remissive proponuntur.
Causæ continentia quomodo dividatur in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 3.
Causa si cui committatur ad probandum, instrumenti prohibitoria admittuntur in l. 1. tit. 6. lib. 4. num. 13.
Causa nociva concurrentes cum ea, quæ prodest, quæ attendatur in l. 10. tit. 3. lib. 5. num. 42.
Causa criminalis quæ, ut reus relaxetur à carcere sub fideiussore ibid. num. 44.
Causa an sit necessaria vel voluntaria quid inspicatur in l. 12. tit. 6. lib. 5. num. 7.
Causæ cognitio presumitur per inscriptionem privilegii confirmati in confirmante in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 7.
Causæ Judæorum an sint iudicanda secundum legem Moysi, an verò secundum jus commune in rubr. tit. 2. lib. 8. num. 37.
Causa in duello requiritur ex parte reptantis in l. 3. tit. 8. lib. 8. num. 5.
Causa requiritur in impositione portagii sive pedagii in l. 1. tit. 9. lib. 8. num. 2.

Causa

Memorabilium.

Causa omnis tangens famam dicitur gravis, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 234.
Causa ubi à perjurio excusatur, probanda & iustificanda est in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 94. & 97.
Causa quælibet excusatur à dolo in l. 4. tit. 23. lib. 8. num. 8.
Cautela pro scholaris recedente ab scholis ut in patria conveniri non possit, in l. 10. tit. 7. lib. 3. num. 7.
Cautela ad evitandam aliam iudicium cautelam ne pro injusta carectatione teneantur, ibid. num. 14.
Cautela ad annullandam processum remissive, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 16.
Cautela ut testamentum coram quinque testibus vicinis sine tabellione confectum valeat in perpetuum, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 23. ubi num. 31. an citandi sint interesse putantes.
Cautela an detur ut mulier nupta incarcerationetur pro debito civili, in l. 10. tit. 3. lib. 5. num. 48.
Cautela accusatorum, ut probent, quod unum vulnus fuit mortale, in l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 24.
Cautioni juratoris iudicis syndicati an standum sit, in l. 23. tit. 7. lib. 3. num. 11.
Cautio juratoria non sufficit ubi pro forma requiritur fideiussio, in l. 2. tit. 2. lib. 4. num. 17. & num. 26. inferitur ex hoc.
Cautio juratoria non sufficit, in l. 11. tit. 11. lib. 5. nec, ut ibidem num. 2.
Cautio juratoria non sufficit ubi lex fideiussores requirit, in l. 12. tit. 3. lib. 6. num. 1. 2. & 3. remissive examinatur.
Cautio juratoria non sufficit ubi lex fideiussores requirit, sub l. 19. tit. 18. lib. 4. num. 1. & 2.
Cautio juratoria an sufficiat in terminis supplicationis duplarum si supplicans est pauper, in l. 2. tit. 20. lib. 4. num. 11. & quid in via executiva, in legem final. tit. 21. lib. 4. num. 77.
Cautela ad evitandam poenam precipientis sententiae solvi poenam intra certum tempus sub majori poena, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 47.
Cecus in scriptis testari non potest, sed nuncupative, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 25.
Ceci codicillis an requiratur eandem solemnitatem sicut testamentum, ibid. num. 29. ubi quid sit inter liberos, & quid in contractibus, & quid in habente oculos apertos, non tamen vidente, & num. 30. quid iterum circa contractus, & num. 31. & 32. aliis circa hæc, num. 33. quid in codicillis inscriptis.
Cecus an sit collectaneus, in l. 4. tit. 14. lib. 6. n. 3.
Cedens bonis non tenetur pro bonis post cessionem qualis, nisi in quantum facere potest, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 4.
Cedens an possit compelli comparere, si fecit melius veritatem, in l. 13. tit. 3. lib. 4. num. 3.
Cedere bonis compelli non possunt illi qui incarcerationi non sunt pro debito, ibid. num. 9. & rident si promittit creditor non incarceratione, ut ibid. num. 10.
Cementa & lapides, & alia signa femota à domo mobilia reputantur, in l. 3. tit. 17. lib. 9. num. 18.
Census vitalis an sit propriè contractus, & quid sit, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 12.
Censualis res an in dubio presumatur, in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 4.
Census vide infra in verbo reditus.

Census an constitui possit per aliquot annos determinatos, dato iusto pretio, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 114.
Ceram, vel velas ex diversis massis conficiens puniuntur, in l. 3. tit. 5. lib. 1. num. 5.
Ceram falsificantes puniri possunt per iudicem ecclesiasticum, ibid. num. 4.
Cera corrupta & mala an possit misceri cum bona & non corrupta, in l. 8. tit. 18. lib. 7. num. 1.
Certa debent esse obligationes, ut exequi possint, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 3.
Certiorari debet is qui scit in omnibus casibus in quibus ultra scientiam requiritur factum, & limitibus aliquibus modis, in l. 10. tit. 17. lib. 4. n. 17.
Celeritatem quæ causæ requirant, in l. 3. tit. 17. lib. 4. num. 19.
Certiorans debitorem ut fugiat, quia creditor vult eum capere, tenetur ad debiti solutionem, in l. 2. tit. 16. lib. 8. num. 3.
Cessio debet fieri fideiussore executato contra principalem in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 104.
Cessio venit solutionis appellatione, & de vero intellecta, in l. 11. tit. 8. lib. 4. num. 182.
Cessio emptioni assimilatur, in l. 7. tit. 21. lib. 4. num. 23.
Cessionarius an admittatur ad retractum, in l. 7. tit. 11. lib. 5. num. 30.
Cessionis beneficium non gaudet ille qui in fraude efficitur, non solvendo, in l. 4. & 3. tit. 2. lib. 6. num. 5.
Cessionis beneficio renuntiare non potest, ibid. num. 13.
Cessionarius an incurrit perjurium contraveniendo juramento cedentis, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 51.
Cessio honorum non competit debitoribus fidei, neque excusat eos, nisi ubi paupertas excusetur, in l. 5. tit. 9. lib. 9. num. 2.
Chirurgia una pars est medicinae, quæ in tres dividitur, in l. 6. tit. 16. lib. 5. num. 2.
Cista aut valisa si clausa tradatur hospitori, & aperta reddatur, quid erit remissive, in l. 6. tit. 11. lib. 7. num. 21.
Christiani novi qui dicantur, in rubr. tit. 1. lib. 8. num. 15.
Christiani novi an debeant ordinari, ibid. num. 16. & 17. ad que non sint admittendi.
Christianus non potest se exponere affiduo Iudæi servitio, in l. 2. ibid. num. 29.
Christianus ubi quis effectus est, tenetur fidem servare, in l. 14. ibid. num. 1.
Christus captus est Ecclesie, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 49.
Christianus nihil magis debet timere quam separari à corpore Christi, ibid. num. 60.
Christianus an liceat alium accusare, & in quibus casibus, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 168.
Christus solvit tributum Cæsari, voluntariè tamen, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 24. Et condemnatur error Marsili Paduani, aliud & male afferentis.
Citari quis debet ad audiendam sententiam, & non sufficit si citetur ad audiendam inentionem iudicis, in l. 4. tit. 18. lib. 4. num. 15.
Citatio an requiratur eam Ecclesiasticus inhihet seculari, in l. 3. tit. 4. lib. 1. num. 3.
Citatio an possit fieri die feriata ad non feriata, in l. 4. tit. 3. lib. 1. num. 6.
Citari possunt per preconiium & proclamatoris interestes si incerti sunt, in l. 10. tit. 7. lib. 3. n. 2. Ci.

Index Rerum

Citationem ad noticiam citati pervenisse qualiter probetur in l. 4. tit. 2. lib. 19. num. 106.
 Citatus nulliter si comparat validat citationem ibid. num. 104. cum seq.
 Citatio pura remanet an in domo fieri possit in l. final. tit. 1. lib. 4. num. 97. cum sequentibus pluribus.
 Citatio ad videndum jurare testes debet precedere juramenta testium in l. 1. tit. 27. lib. 4. num. 135. & intelligit ut num. 137.
 Citanda est pars in executionis sententia in l. 6. tit. 17. lib. 4. num. 9.
 Citatus ad totam causam adhuc debet citari ad sententiam diffinitivam in l. 4. tit. 18. lib. 4. num. 15.
 Citatus ad audiendam sententiam satisfaciit veniendo ante sententiam, vel prope sententiam vel iudice nondum recesso ibid. num. 15. vers. en quanto el juez s'fhuere & num. 16.
 Citatio non legitime facta si pervenit ad noticiam citati est idem ac si potuit comparere, & non comparuit ibid. num. 17.
 Citatus peremptorie vel viva voce iudicis, si non comparat dicitur verus contumax ibidem num. 19.
 Citatus si non comparat per contumaciam repellitur ab appellando ibidem num. 22. intelligit ut num. 23.
 Citatus ad audiendam sententiam tali die, & non veniens dicitur contumax, citatus vero non expresso die potest appellare a sententia intra quinque dies a die notificationis in l. 4. tit. 18. lib. 4. num. 27.
 Citationis locus est declarandus in citatione in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 29.
 Citantii sunt absentes in causa appellationis sententiae diffinitivae & interlocutoriae in l. 5. tit. 18. lib. 4. num. 11.
 Citatio ad sententiam est de substantialibus iudiciorum, & est de iure naturali, qui per Principem potest tolli in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 39.
 Citatio & ea quae sunt juris naturalis non tolluntur per clausulam, procedas veritate inspecta ibid. num. 40.
 Citandus est quis ad audiendam sententiam etiam si in toto processu fuerit contumax in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 41. & intelligit ut num. 42.
 Citatio si omittatur ad audiendam sententiam non vitiat si procurator fuit praesens ibid.
 Citatio ad totam causam, an sufficiat ibidem num. 43.
 Citatio per nuntium an possit fieri in Ecclesiae cetero ibid. num. 7.
 Citatio domi facta nulla est nisi in casibus expressis in iure in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 112. 114 & 116. limitatur.
 Citandus est procurator antequam citatio domi fiat in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 119.
 Citatio in domo an de consuetudine fiat in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 113. cum duobus sequentibus.
 Citatio ad sententiam est necessaria etiam in causis ubi proceditur simpliciter, & de plano sola veritate inspecta ibid. num. 44. & idem in Principe iudicante num. 49.
 Citatio sequitur ad sententiam, intelligit diffinitivam, non interlocutoriam ibid. num. 45.

Citatio ad publicationem faciendam est necessaria ibid. num. 47.
 Citatio est necessaria ad videndum jurare testes ibid. num. 48.
 Citatio semper est facienda, & si a parte non petatur ibid. num. 49. & in omni actu ut in l. 2. tit. 13. lib. 4. num. 5. cum sequentibus aliquibus ubi num. 12. cum sequentibus aliquibus id declarat.
 Citatio non requiritur in sententia senatus ibid. num. 50.
 Citari in apotheca potest non habens domum in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 32. cum sequentibus.
 Citatio maxime illa quae fit per edicta an ad noticiam citati debeat venire ibid. num. 33.
 Citatio in criminalibus an fieri possit ad domum ibid. num. 34.
 Citatus in prima & secunda citatione, si in neutra comparuerit, punitur in expensis prima & secundae citationis, in leg. 3. tit. 10. lib. 4. num. 67.
 Citatio non requiritur in condemnatione expensarum ratione contumaciae ibid. num. 67.
 Citatio non necessaria ad confutationem testium in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 112.
 Citatio ad executionem instrumenti, an requiritur in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 28. cum sequentibus aliquibus & num. 31. quid in executione sententiae.
 Citatio in unoquoque negotio est adhibenda in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 16. & 17.
 Citari debet persona illa contra quam decretum petita est interponendum in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 4. usque ad 9. & ibi an trina requiritur citatio.
 Citatio personalis si citatus non venit pro peremptoria habetur in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 10.
 Citatio primi & secundi decreti fieri non potest nisi ad partis instantiam & petitionem in l. 1. tit. 12. lib. 4. num. 12.
 Citandus non ulterius ille qui venire noluit etiam ad actus alios citationem requirentes in l. 1. tit. 11. lib. 4. num. 17. ad sententiam tamen sic, numero 18.
 Citatio an requiritur ad decreti primi interpositionem in l. 1. tit. 11. lib. 4. num. 28. & seq.
 Citatio non requiritur hodie ad interpositionem secundi decreti ibid. num. 60.
 Citatio trina requiritur ad constituendum aliquem in contumacia in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 14. & 16.
 Citatio una sufficit ubi trina requiritur si citatus statim ausugiat in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 19.
 Citatio invalida non constituit quem in contumacia in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 7. ibid. num. 25. & idem si est contra filium.
 Citationes plures in criminalibus requiruntur, & an peremptoria sufficiat in l. 10. tit. 10. lib. 4. num. 18. cum sequentibus ubi de materia.
 Citatio per edicta & praecoia remissive ibidem num. 28.
 Citatus & vocatus censetur ille qui deliquit & non alius licet alii in l. 10. tit. 20. lib. 4. numero 29.
 Citatus ubi est certus homo non sufficit per edicta & praecoia citari nisi contumaciter absit ibid. num. 31.

Citari

Memorabilium.

Citari subditum verbaliter extra territorium an possit iudex subire in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 30. & seq.
 Citatio an in scriptis fiat cum arbitrio iudicis relinquitur, omnino tamen in actis debet scribi in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 35. & seq.
 Citatio debet continere causam citandi, ibid. num. 37. 40. 41.
 Citatio debet esse specialis declarando talem vel tales, ibid. num. 40.
 Citatio praeter stylum & morem solitum nulla est, & non citat, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 42. & in l. 5. tit. 3. lib. 4. & num. 5.
 Citatio una an peremptoria sufficiat, ibid. n. 11.
 Citationis terminus & forma de iure civili sunt introducta in l. 2. tit. 3. lib. 4. num. 4.
 Citationis terminus si cadit in die festiva an transeat ad non festivam, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 9. & in criminalibus extra executiva num. 10.
 Citans quibus nominibus nuncietur, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 2. & ibi qui debent esse iurati, & quod eorum officium est publicum, & num. 3. & a quo creetur, num. 4.
 Citatio non est committenda alii quam officiali publico & solito citare in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 5.
 Citatio per tabellionem causae notificari potest, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 9.
 Citatio comparens in termino, & non accusans contumaciam, nihil agit, etiam contumax non reputatur, in l. 4. tit. 3. lib. 4. num. 2.
 Citatio non requiritur ad taxationem expensarum propter contumaciam debitam in l. 5. tit. 3. lib. 4. num. 5. & limitatione 6.
 Citatus si sua patuerit interesse licet non comparat non est contumax, in l. 1. titulo 2. lib. 4. num. 9.
 Citatus una citatione peremptoria terminis divisim assignatus an sit contumax, in l. 5. tit. 3. lib. 4. num. 13.
 Citatio ubi domi est facienda debet fieri in scriptis in l. final. tit. 2. lib. 4. num. 117. & num. 118. an sic utatur.
 Citatio an requiritur ad revocandum id quod de facto fit in l. 5. tit. 13. lib. 4. num. 15. cum tribus sequentibus.
 Citatio non est necessaria ubi constat nullam defensionem competere, in l. 2. tit. 13. lib. 4. num. 45. cum tribus sequentibus.
 Citandum latitare quando dicimus, in l. final. tit. 2. lib. 4. num. 121.
 Citatum sufficit comparere antequam iudex recedat, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 3. nisi ut ibid.
 Citatus quando in fraudem citationis censetur absentasse, in l. 7. tit. 3. lib. 4. num. 2.
 Citatio una an sufficiat ad convincendum patrem vel inferiorem in l. 13. tit. 3. lib. 4. num. 1. & 3.
 Citatio incumbit onus probandi quod comparuerit in termino citationis in l. 4. tit. 3. lib. 4. num. 1.
 Citatio an requiratur ad imponendam poenam, in citatorio signatam, ibid. num. 2. & 3.
 Citatio facta ad locum manifeste non ratum nulla est, in l. 4. tit. 3. lib. 4. num. 10.
 Citari in domo in civilibus an possit quis hodie in l. 15. tit. 3. lib. 4. num. 1.
 Citatio nulla non reddit citatum contumacem, ibid. num. 4. & 5. & ibid. quid sit contra stylum.
 Citandus sunt patres ad audiendam sententiam, *Arquedo in Recopilacionem.* Tom. VI.

in l. 7. titulo 18. libro 4. numero 96.
 Citatio an requiratur in causis cognitivae licentiae praesentiae, mulieri nuptae per iudicem ad contrahendum, in l. 8. tit. 3. lib. 4. num. 11.
 Citatio eorum quorum interesset in decretis populorum quodlibet sunt arbitraria talia decreta & statuta, est necessaria, in l. 8. tit. 1. lib. 7. num. 4. vel si sunt nimis graviora ut ibid. num. 5.
 Citatio non requiritur in inquisitionibus summariis faciendis in l. 1. titulo primo, libro octavo, num. 45.
 Citatio facta coram eo, qui nullam eo casu poterat habere jurisdictionem nullam ei prebet, in l. 10. tit. 1. lib. 8. num. 53.
 Citatio non prevenitur quis in praesentatione alterius iuris quam jurisdictionis ibid. num. 70. ubi num. 71. de preventionis actionis.
 Citatio procurata ad preveniendum nihil prodest, ibid. num. 74.
 Citationem per diversos iudices facturam si non consistat de hora quid fiet, ibid. num. 74. 75. 76. quid in citatio a pluribus iudicibus favore ipsius rei datus ex privilegio.
 Circa furti sententiam etiam arbitratore iudex in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 79.
 Citatio partis requiritur ad faciendam electionem affirmatoris, licet non ad ejus declarationem ut in l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 49. 50. & 51.
 Civitas vel villa habet fundatam suam jurisdictionem intra terminos suae jurisdictionis in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 18. & 59.
 Civis originarius quodammodo est patrie hypothecatus in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 18.
 Civis preferendi sunt ceteris in emptione panis, tempore caritatis & inopiae, in l. 18. tit. 11. lib. 3. num. 3. ubi an idem in vicinis.
 Civilissima possessio legis 45. Tauri, etiam in ventrem transit, in l. 8. tit. 7. lib. 3. num. 10.
 Civilissima haec possessio habet effectus veteris possessionis competuntque per ea remedia possessoria in l. 8. tit. 7. num. 10.
 Civilissima haec datur etiam contra possessorem majoratus cui in vita praedecessoris erat possessio data, etiam post possessionem elapsi sunt 6. menses, ibid. num. 11. ubi inferitur & num. 34. ubi num. 12. an detur contra immittam a fundatore, & in l. 9. tit. 7. lib. 3. num. 3.
 Civilissime possessionis mentio fit in pluribus locis, in l. 8. tit. 7. lib. 3. num. 13.
 Civilissime hujus possessionis materia per quinque punctus examinatur, ibid. num. 14. cum sequentibus.
 Civilissima haec possessio quid sit, ibid. num. 15. 16. quae quadruplitter appellatur & quae sub ea civilis comprehenditur.
 Civilissima possessio an possit per statutum vel legem introduci, ibid. num. 18.
 Civilissimam intentant an competant omnia remedia possessoria, & enumerantur, ibid. num. 19. 20. 21. 22. & 23. ubi num. 30. an competat interim remedium.
 Civitates possunt frumentum emere ad revendum tempore necessitatis, in l. 9. tit. 11. lib. 5. num. 4.
 Civis non possunt rebus quam volent legem imponere, in l. 1. tit. 18. lib. 6. num. 5.
 Civis noviter recepti non tenentur pro collectis antiquis, in l. 10. tit. 14. lib. 6. num. 4.

Cives

Index Rerum

Cives ipsam Civitatem & Universitatem efficiunt, in rubr. tit. 1. lib. 7. num. 2.
 Cives an admittantur in testes in casu, in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 51.
 Cives novi an teneantur ad contributionem veterum debitorum, in l. 2. tit. 9. lib. 7. num. 1.
 Civis appellatio an comprehenditur civis ex privilegio in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 56. & 57.
 Civis dicitur quis illius loci in quo domicilium habet, in l. 1. tit. 3. lib. 7. num. 6.
 Civitas est civium multitudo, in rubr. tit. 1. lib. 7. num. 1. vel ut ibi per alios.
 Civitas imponere collectas non potest, quia est de regalibus, in l. 1. tit. 6. lib. 7. num. 1. nisi pro suis necessitatibus ut ibid. num. 2. ubi quid sit hodie nam. 4. ampliat & num. 6.
 Civitas intra terminos suae jurisdictionis habet fundatam intentionem, in l. 7. tit. 7. lib. 7. n. 10.
 Civitas potest adificatum vendicare in l. 7. tit. 7. lib. 7. num. 1.
 Civitas ut latior & pulchrior efficiatur, potest iudex destruere domos parvi praedicti, ibid. num. 9.
 Civitas potest imponere poenas pro conservacione montium publicorum, in l. 15. tit. 7. lib. 7. num. 4.
 Civitas potest ex causa publicae utilitatis prohibere venationem & piscationem in l. 1. tit. 8. lib. 7. num. 1.
 Civitas an possit concedere immunitatem civi novo, in l. 2. tit. 9. lib. 7. num. 1.
 Civitas si indiget artificibus alicujus artis, potest compellere aliquos ut discant illud artificium, in l. 2. tit. 11. lib. 7. num. 3.
 Civitatem statuere minime posse, injuste à civitate expulsum non amplius recipiendum, in l. 1. tit. 9. lib. 7. num. 3.
 Civitates, villae, & populi habent fundatam suam intentionem intra terminos sui districtus in l. 6. tit. 5. lib. 7. num. 1.
 Civitates an possint compromittere super terminis suis sine Regis licentia, ibid. num. 3.
 Civitas indiget pluribus rusticis & aliis conductibus, & aliis ministrantibus, inveniendis, & evadentibus singula, in l. 1. tit. 10. lib. 9. num. 4.
 Civitati conductenti gabellas an competat jus executivum sicut Regi, in l. 1. tit. 7. lib. 9. num. 2.
 Clam possidere quando dicitur, in l. 1. tit. 17. lib. 4. num. 55.
 Clam quando dicitur quid fieri, in l. 2. tit. 1. lib. 5. num. 5.
 Claustrum matrimonium an sit praesumendum, si non appareat per quae verba contractum est, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 57.
 Claustrum matrimonium quid sit ibid. num. 40. ubi quomodo capiat verbum claustrum.
 Claustrum matrimonium an dicitur si denuntiationes deficient, ibid. num. 41.
 Claustrum matrimonium hodie in modo & substantia prohibentur, ibid. num. 47.
 Claustrum contrahentes potest iudex ex officio punire, ibid. num. 54.
 Claves portarum civitatis apud quem deberent esse olim contentio aderat ex l. tamen in l. 1. tit. 1. lib. 7. determinatur, ibid. num. 1.
 Clavium trahendo praesumitur facta causa loci custodiendi in l. 1. tit. 5. lib. 6. n. 8. nisi ut ibi n. 9.

Clausula appellacione remota, quos habet effectus in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 37. & num. 38. de qua appellacione intelligatur iusta vel injusta.
 Clausula appellacione remota, nihil operatur quoad tertium praedictum, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 40.
 Clausula appellacione remota, ita operatur in favorem illius contra quem conceditur sicut illius cui conceditur, in l. 4. titulo 14. lib. 3. num. 41.
 Clausula remota appellacione, à quo possit concedi, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 47. & 48. per quem possit confirmari statutum illa tollens.
 Clausula appellacione remota, solum operatur quoad effectum suspensivum non vero devolutivum, ibid. num. 57.
 Clausula, sola facti veritate inspecta, & sine strepitu, & signa iudicii quid operetur, in l. 19. tit. 9. lib. 3. num. 1.
 Clausula, rebus sic stantibus, in omnibus dispositionibus, & actibus intelligitur, in l. 38. tit. 6. lib. 3. num. 7.
 Clausula libellus & effectus eorum tit. 2. de lat. demandat in rubr.
 Clausula conclusa apponi an censetur apposta, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 8.
 Clausula motu proprio vide multa, in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 18. cum sequentibus pluribus & num. 28. cum seq.
 Clausula generalis in principio posita ad omnia sequentia refertur, in l. 6. titulo 15. lib. 4. num. 1.
 Clausula veritate inspecta non possunt uti domini temporales recognoscences superiori cum Gregorio Lupo contra Avenida, in l. 1. tit. 17. lib. 4. num. 139. ad fin. vers. ulterius pro.
 Clausula praecedens majoris efficaciam est ad declarationem sequentis quam sequens ad declarationem praecedentis, in l. 1. tit. 11. lib. 4. num. 5. 6. & 7.
 Clausula, non obstantibus & clausula ex certa scientia quid operetur, in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 30. cum seq. ubi declarantur & inseruntur, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 29. ubi & de clausula de plenitudine, in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 6. cum seq.
 Clausula motus proprii vide alia etiam multa sub l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 1. cum seq. pluribus.
 Clausula, rato manente pacto, vide aliqua, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 51. cum 2. seq.
 Clausula annullativa inducit omnia ibid. expressa esse de forma, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 8. amplia 20. & esse ad unquam servanda in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 4.
 Clausula in compensationem servitorum quid operetur, in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 30.
 Clausula, & quod plus valet donat, quid operetur in instrumento venditionis, in l. 1. tit. 13. lib. 5. num. 29.
 Clausula Regis Henrici II. de qua in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 1. quare fuit facta & alia de ea, ibid.
 Clausula codicillaris etiam praeteritione data operatur effectus suos, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 70. ubi num. 75. quod ex ea cessat quaevis numerus partes ratione quinti deducenda sunt.
 Clausula, si preces veritate nitantur, semper intelligitur in Regis scriptis, in l. 4. tit. 26. lib. 8.

Memorabilium.

lib. 8. num. 2. & 3. idem in actibus.
 Clausula, dummodo pars sit satisfacta, solet apponi in indulgentis principis, in l. 1. tit. 25. lib. 8. num. 65.
 Clausula bullarum, contradicentes omnes ecclesiastica censura compellendo, quid importet, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 21. & quid possit punire delegatus virtute hujus clausulae, numero 23. remissive de materia istius clausulae.
 Clausula insolite apponi in contractibus faciunt eos simulatos & fraudulentos, in l. 4. tit. 6. lib. 8. num. 39.
 Clausula antiquorum ponentium in libello accusationis injuriae, quod accusans revocavit in animo suo injuriam, abolevit, in rubrica tit. 10. lib. 8. n. 13.
 Clausula sub pena nostrae irae, quid importet in l. 1. tit. 14. lib. 8. n. 18. & 19.
 Clausula breviter & summarie, & sine strepitu & signa iudicii, quid sibi velit, in l. 5. tit. 3. lib. 9. n. 1.
 Clausula generalis subsequens, non comprehendit ea, de quibus erat expressa facta mentio, in l. 34. tit. 18. lib. 9. n. 16.
 Clausula multe ubi habent sensum de per se non ad omnia procedunt, sed ad proximiorum clausulam referuntur in l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 15.
 Clementina litteris, de probationibus procedit in Rege, in l. 8. tit. 1. lib. 6. n. 3.
 Clericus an gaudeat immunitate Ecclesiae, in l. 3. tit. 2. lib. 1. num. 17.
 Clerici non possunt vocari in jus sine venia, in l. 7. tit. 4. lib. 1. num. 2.
 Clericus de nocte ambulans per secularem capi potest, in l. 9. tit. 3. lib. 1. num. 2. & num. 4. an clericus per secularem capi possit si copia iudicis deficiat.
 Clericus negotiis temporalibus se immiscere non potest, in l. 10. titulo 3. lib. 1. numero 1.
 Clerici an in foro ecclesiastico possint esse tabelliones ibid. n. 3.
 Clericus primae consuevit quando & quomodo à contributionibus liberetur, in l. 1. tit. 3. lib. 1. num. 1. & 2. an in consuetudinibus publicam & communem utilitatem contribuant, & num. 4. an in privatam eorum utilitatem concernentibus.
 Clerici an per secularem compelli possint ad contribuendum ubi ad hoc de iure tenentur, ibid. num. 5.
 Clerici ubi collectandi sunt an sufficiat fructus beneficii ibidem possidere, ibid. n. 7.
 Clerici tenentur contribuere pro rata suarum vicinarum, in l. 12. tit. 3. lib. 1. num. 1.
 Clericorum animalia sepe in fundis dampniantia possunt capi, & pignori dari, ibid. numero 2.
 Clericus orientalis in obedientia ecclesiae, non eligitur propter scandalum, in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 31.
 Clerici curam habentes animarum tenentur personaliter residere in parochiis, in l. 27. tit. 3. lib. 1. num. 1.
 Clericus abiens à beneficio fructus percipere non potest, ibid. n. 2.
Aspeto in Recopilacionem. Tom. VI.

Clerici absentes possunt beneficio privari, ibid. n. 3. & 7. quod peccet mortaliter.
 Clericus factus delicto commisso an gaudeat foro, in l. 1. tit. 4. lib. 1. n. 3.
 Clerici ante omnem humanam legem iure divino sunt exempti à jurisdictione seculari, ibid. n. 1.
 Clerico & laico simul delinquentibus an privilegio clerici laicus gaudeat ibid. n. 4.
 Clerici minorum ordinum an hodie excusentur à contributionibus & gabelis, in l. 2. tit. 4. lib. 1. n. 1. & n. 2. quid in clericis conjugatis.
 Clericus pro debito incarcerari non potest, in l. 5. tit. 1. lib. 1. n. 7.
 Clerici secularibus negotiis se immiscere non possunt, in l. 15. tit. 16. lib. 2. num. 1. 2. 3. & 6.
 Clerici deputati servitiis majorum Praetorum, pro eorum defensione advocare poterunt, ibid. num. 5.
 Clericus falsum coram seculari iudice committens ad suum forum est remittendus pro punitione, in l. 45. tit. 4. lib. 3. n. 10.
 Clericus depositarius mandato iudicis secularis, an ejus mandato appellatur, in l. 1. tit. 12. lib. 4. n. 24.
 Clericus citatus per secularem, an teneatur comparere saltem allegando privilegium, in l. 1. tit. 5. lib. 4. n. 7.
 Clericus non potest consentire in non suum iudicem, neque renuntiare foro, ibid. num. 12. neque in jurisdictionem alienam.
 Clericus occidens banitum non est pena aliqua temporalis puniendus, in l. 1. tit. 10. lib. 4. n. 19.
 Clerici licet sint exempti à Regibus secularibus tenentur ad vocatum Regis venire, in l. 13. tit. 3. lib. 4. n. 4. 5.
 Clerici Regi rebelles puniuntur, in l. 13. tit. 3. lib. 4. num. 10. & 11.
 Clericus impediens jurisdictionem secularem an per iudicem secularem puniri in bonis possit.
 Clerici rebelles qui non desistunt à violentiis vassalorum Regis illatis possunt per Regem à regno expelli, & temporalitate privari, ibid. num. 12.
 Clericus non potest consentire in jurisdictionem alienam, in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 1.
 Clerici in rebus in Francia conveniunt coram seculari, in l. 2. tit. 1. lib. 4. num. 3.
 Clericus non incarceratur pro debito civili, in l. fin. tit. 21. lib. 4. n. 66. & 67.
 Clericus ubi alium clericum iussit heredem, non requiruntur testes sicut requirentur si laicum iussisset, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 53.
 Clericus venditor an possit declinare forum emptoris, in l. 15. tit. 4. lib. 5. num. 21.
 Clericus depositarius ex iussu iudicis secularis an possit per ipsum secularem compelli reddere depositum ibid. num. 4.
 Clericus mercator an possit coram seculari conveniri, ibid. num. 4.
 Clerico an per secularem possit provideri de curatore, ibid. num. 5.
 Clericus haeres laici an possit conveniri coram seculari pro hereditate vel pro debito testatoris, ibid. num. 6.
 Clericus haeres laici compelli potest coram seculari infirmare testamentum, ibid. num. 7.
 Clericus an citari possit per secularem si sua putaverit interesse ibid. num. 8.
 Clerici

Index Rerum

Clerici an sint usufruarii vel usufructuarii bonorum ecclesiasticorum, in l. 13. tit. 8. lib. 5. numero 2.

Clericus moriens sine consanguineis, cui fisco applicabuntur bona ejus, in l. 15. tit. 8. lib. 5. numero 3.

Clericus consentiens donationi in fraudem fisci facte tenetur in conscientia, in l. 11. tit. 10. lib. 5. numero 19.

Clerici in materia, l. 6. tit. 8. lib. 5. n. 3. debent esse in sacris constituti, neque sufficerent minores ordines etiam si beneficium habeant.

Clericus in casu, l. 7. eod. tit. 8. numero 30. debet ibidem esse eorum ordinum.

Clerici in minoribus exercentes arma non perdant fori privilegium, in l. 4. tit. 6. lib. 6. n. 7.

Clerici reperti cum instrumentis prohibitis ad vendendum, vel piscandum, possunt eis privati per seculares officiales, in l. 1. tit. 8. lib. 7. numero 3.

Clerici aut sacris si post sonum campanae arma portant, capi ab eis possunt, in l. 6. tit. 6. lib. 6. numero 13.

Clericus an apostata dici possit si habitum dimisit, in l. 2. tit. 10. lib. 8. n. 16. 17. & 18.

Clerici valde ludo utentes puniuntur, in l. 11. tit. 7. lib. 8. numero 7.

Clericus in sacris, an teneatur palinodiam recantare, in l. 2. tit. 10. lib. 8. numero 251. & 253.

Clericum includens in aliquo loco, licet eum non tangat incurrit poenas, cap. si quis suadente diabolo, in l. 1. tit. 13. lib. 8. numero 152.

Clerici minorum ordinum tenentur praesentare titulos ordinum, ut remittantur ad suum iudicem ecclesiasticum, in l. 1. tit. 16. lib. 8. numero 54.

Clerici remissi ad ecclesiasticum, non sunt ignominiose remittendi, ibid. 55.

Clericus falsum coram seculari deponens, an possit ab eo puniri, ibid. numero 97. usque ad 102.

Clerici falsarii poena, in l. 1. tit. 17. lib. 8. numero 14. & numero 17. quid in falsario capitulo.

Clericus falsificans literas Apostolicas qualiter puniatur, ibid. numero 16. & 17. quid in falsario brevium, & n. 19. quid in literis nuntii, aut Episcopi & penitentiarum.

Clericus falsificans literas inferiorum iudicum, an puniatur eadem poena falsificantis literas superiorum, ibid. n. 24.

Clericus an committat crimen laesae Majestatis, in l. 1. tit. 18. lib. 8. n. 49.

Clericorum honestas, vel inhonestas, in quibus consistat, in l. 1. tit. 19. lib. 8. n. 3.

Clerici in matrimonium etiam prohibentur licet Graeci alii faciant ibid. numero 20. & 21.

Clericus fornicator qualiter puniatur in foro canonico, ibid. numero 26. & 27.

Clericus minorum ordinum, an puniatur ut concubiniarius sicut si esset majorum, ibid. n. 31. usque ad 37.

Clericus a quo appellatur sic, ibid. n. 48.

Clericus in communibus sui corporis membris a vertice capitis, usque ad pedes debet honestatem habere, ibid. n. 47.

Clericus castitatem promittit, sive expresse, sive tacite, ibid. n. 48. & 54. & 51.

Clericus ordinis sacri si contrahit matrimo-

nium nullum est, & excommunicationem incurrit ipso jure, ibid. numero 50. & 51. & ideo Inquisitores contra tales procedunt, numero 52.

Clerici concubiniarii notorii non possunt interesse in choro, ibid. numero 63.

Clericus fornicator notorius efficitur irregularis si ante peccatum poenitentiam celebravit ibid. numero 67. & 77. quando dicitur peccata poenitentia.

Clericorum concubinato tria mala oriuntur, ibid. numero 98.

Clericus etiam si infamatus se habere secreto concubinam, non debet statim Episcopus contra eum procedere publice, sed precipere, ut se expuret, ibid. numero 77.

Clericus concubiniarius an deponendus ab officio, & beneficio, vel suspendendus, ibid. n. 108. & numero 109. & 110. quod si celebrat antequam poeniteat, irregularis est, & numero 111. lex paritate allegatur ad hoc.

Clerici concubiniarii puniuntur arbitrio iudicis, ibid. numero 112. & numero 113. quid attentio Concilii Tridentini.

Clericus adulter accusabitur coram ecclesiastico, & adultera coram seculari, in l. 2. tit. 20. lib. 8. numero 13. debent tamen ambo accusari, numero 14. & tunc quomodo puniatur clericus, hic numero 15.

Clericus committens incestum de jure canonico, an deponatur, in l. 7. tit. 20. numero 91. & numero 92. quando illum committat.

Clericus Sodomiticus inhabilis est ad ingrediendum beneficium, in l. 1. tit. 21. lib. 8. numero 27.

Clerici homicidae poena, in l. 2. tit. 23. lib. 8. numero 10.

Clericus de personis potentibus est, in l. 7. tit. 18. lib. 9. numero 13.

Clericus mercator coram iudicibus secularibus mercatorum convenitur, super rebus mercantibus, in l. 7. tit. 18. lib. 9. numero 14.

Clericus vinum proprium vendens, vel id quod superest de eo quod ad suam vel suorum sustentationem emit jullo pretio tunc currente, & vendit carius, vel si multa forma, ut sit sibi materia operandi, vel qui pro una vice tantum emit, non dicitur mercator.

Clericus lucri causa inhians injustis, & vituperosis lucris, indignus efficitur privilegio clericali, in l. 7. tit. 18. lib. 9. numero 7.

Clericus negotiator quis dicitur, in l. 7. tit. 18. lib. 9. numero 4. & 5.

Clericus & laicus si vendant rem communem, laicus solvet pro sua parte gabellam, clericus vero non, in l. 6. tit. 18. lib. 9. numero 9. ubi & idem si laicus permittet rem suam cum clerico.

Clericus negotiator solvit gabellam ex negotiatione, in l. 6. tit. 18. lib. 9. numero 8.

Clericus secularis conductor gabellarum, an possit conveniri coram iudice seculari, in l. 8. tit. 10. lib. 9. n. 4. & 5. nisi ut numero 7.

Clerici seculares an possint esse conductores reddituum Regiorum, & quid si successerint conductori eorum, in l. 8. tit. 10. lib. 9. numero 1. & 2. an possint esse fideiussores, & numero 3. limitatur.

Clerici qui sint si qui immunes sunt a gabellis,

Memorabilium.

bellis, in l. 6. tit. 18. lib. 9. numero 2. & 6. quid in clerico minorum ordinum, & numero 7.

Clerici negotiatores de jure canonico gabellam ex negotiatione debent, in l. 7. tit. 18. lib. 9. numero 31.

Coactio summorum non est facienda ad impediendam jurisdictionem in l. 7. tit. 18. lib. 4. numero 36.

Coactus ludere, si ludat, an teneatur restituere lucratum, in l. 2. tit. 7. lib. 8. numero 84.

Coadunatio gentis, quamvis punitibilis sit, & an ex proposito, vel casualiter censetur facta, & tunc qualiter teneatur, in l. 2. tit. 6. lib. 3. n. 1. cum duobus sequen.

Coadunatio gentis statim fieri potest pro re ablata recuperanda ibid. n. 5.

Coadunati an possint ad coadunatore damnum ex hoc secutum repetere, ibid. n. 4.

Coadunatio omnis & confederatio sine autoritate superioris facta in dubio mala censetur, etiam si sub velamine sanctimonie fiat ibid. numero 6.

Coadjutoria quotuplex sit & an de jure permessa, & alia remissa, in l. 2. tit. 5. lib. 1. n. 2. cognitio, punitio, & executio, an ex causa mandari possunt, in l. 6. tit. 5. lib. 3. n. 1.

Codicilli an dependant hodie a testamento ita ut infirmato testamento infirmetur codicilli, in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 136.

Codicilli in scriptis an requirant eandem solemnitatem sicut testamentum in scriptis, in l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 122.

Cogi an possit quis compromittere vel transigere, in l. 4. tit. 2. lib. 5. n. 18.

Cognitio an puniatur in crimine laesae Majestatis, in l. 1. tit. 18. lib. 8. n. 52.

Cognoscens sponsam de futuro credens esse de presenti, an committit adulterium in l. 3. tit. 20. lib. 8. n. 9.

Coheredes tenentur in totum restituere coheredibus aliis venientibus in totum, an in partem, in l. 2. tit. 15. lib. 4. n. 7.

Coitus damnatus in materia, in l. 7. tit. 8. lib. 5. quis dicitur ibid. numero 37.

Coitus quoad matrem copulativè requiritur quo sit damnatus & punitibilis, ibid. n. 49.

Coitus monialis damnatus est, ibid. numero 52.

Coitus cum spirituali filia, quomodo puniatur, in l. 7. tit. 20. lib. 8. numero 80.

Coitus carnalis in clericis jure omni reprobatus, in l. 1. tit. 19. lib. 8. n. 13. ubi n. 14. quid de jure civili, cum n. 15. 16. & 17.

Coitus cum moniali professa ceteris detestabilior est in l. 7. tit. 20. lib. 8. n. 52. & 54.

Coitus cum moniali professa, vel sacra, inexcusabilis est, ibid. numero 72.

Coitus cum muliere vel homine alterius sectae puniatur, ibid. n. 72. & 78.

Collaterales proditionis, an comprehendantur ejus macula, in l. 2. tit. 18. lib. 8. n. 51.

Collationi inter quos sit locus, & differat a partitione, in l. 9. tit. 6. lib. 5. n. 6. & 9.

Collecta communis sit pro solutione salarii correctoris, & officialium ubi deficiunt propria populorum, in l. 5. lib. 3. numero 1.

Collecta qualiter forensibus imponi potest, in l. 25. tit. 6. lib. 3. n. 5.

Collectandi jus, cui competat ibid. numero 1. & 2.

Collectam populo impostam an teneatur solvere Ecclesia forensis possidens ibi bona, ibid. numero 4.

Collectandi jus an saltem immemoriali tempore praescribatur, ibid. n. 5.

Collectas pauperibus, vel exemptis remissas an alii solvere teneantur, ibid. n. 7.

Collecta per ordinem imponenda est ne unus gravetur, alius reveletur, ibid. n. 8.

Collecta an domino soli familiae, vel etiam filio ejus cum eo commoranti imponenda sit, ibid. numero 6.

Collecta si imponitur super fumantibus, fumantes attendantur, in l. 3. tit. 14. lib. 6. numero 9.

Collecta imponenda pro quibus rebus fiet & quando, ibid. n. 20.

Collecta solvenda est secundum tempus impositionis, non vero secundum tempus solutionis, in l. 4. ibid. numero 1.

Collecta jam acquisita bene potest praescribi, in l. 1. tit. 6. lib. 7. n. 5.

Collectam non imponendi, an erit causa lis mota super bonis illis, in l. 10. tit. 14. lib. 6. numero 11.

Collectivo nomine si plures vocentur, proximiores admittentur, in l. 7. tit. 11. lib. 5. numero 53.

Collegia in Francia coram seculari conveniuntur super vestigialibus, pensionibus & censibus, in l. 10. tit. 1. lib. 4. numero 30.

Collegia potius ad malum quam ad bonum in dubio censentur constructa nisi approbata sint, in rub. tit. 13. lib. 3. n. 1. & 2.

Collegia haec absque Principis licentia facientes quae poena puniuntur, ibid. n. 3.

Collegio pia an legati possint, ibid. n. 4. & 6.

Collegium decurionum absque iudicis licentia congregari non potest, ibid. n. 5.

Collegia licita an sibi iudices eligere possint, & quam jurisdictionem ii iudices habeant, & an declinat eorum jurisdictione possit, ibid. n. 7. & seq. & numero 8. an clericus mercator possit cum collegiis conveniri.

Collegia Doctorum, & Universitates Scholarium coram ecclesiastico conveniuntur, in l. 1. tit. 18. lib. 9. n. 3.

Collegiorum horum statuta an confirmationem requirant, ibid. numero 15. & 14. an statueri possint.

Collegiorum statuta, an in alio foro sint servanda, ibid. n. 16.

Collegium & corpus, an differant, in l. 1. tit. 14. lib. 8. n. 4.

Collegium omne dicitur illicitum, nisi probetur Principis autoritate constructum, ibid. numero 17.

Collegium illicitum faciens, Majestatem Regiam laedit, ibid. n. 20.

Collegium omne pium est approbatum a jure, in l. 3. tit. 14. lib. 8. numero 12. & numero 12. declaratur.

Collegium Doctorum & Scholarium, an sit approbatum, ibid. numero 15. ubi & quid mulierum laicarum, & numero 16. an detrahatur Trebellianica, vel Falcidia de hereditate eis facta.

Collegium licitum licet inde eveniant aliqua averta, non est improbandum, ibid. numero 18.

Index Rerum

& solet habere vexilla sua, num. 21.
Collegium leproforum religiosum non dicitur, & ideo coram laico conveniri potest si major pars est laicorum in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 29.
Collegium personarum an possit coram Ecclesiastico super re profana conveniri, ibid. n. 25. & 26. & ibi quid in confraternitatibus.
Collegium licitum apparet eo ipso, quod Princeps illi rescribit tanquam collegio, ibid. num. 23.
Collegium etiam injuriam potest, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 12.
Collegium aliud est à confratria, & aliud persona una singularis ejusdem, in l. 1. tit. 18. lib. 9. n. 3. & n. 4. ex hoc inferatur.
Coloni antiqui novis preferuntur, in l. 2. tit. 1. lib. 2. n. 15.
Colonus non prescribitur in l. 2. tit. 15. lib. 4. n. 27. & de materia in seq.
Colonus exiens de fundo animo deserendi illum, an amittat dominus possessionem, in l. 2. tit. 15. lib. 4. n. 24.
Color quantum ubi est, ibi adest fraus, in l. 2. tit. 6. lib. 8. num. 2.
Columbaria an licite in conscientia haberi possint, in l. 7. tit. 8. lib. 7. n. 1. & 2. quid in trahente eas ad suum columbarium.
Columbas capere juxta columbarium delictum est, ibid. n. 6. ubi declarat.
Commendatarii Sancti Ioannis, & aliarum militiarum an sint vere religiosi, & possint officia secularia obtinere, & an gaudeant fori privilegio, & sint veri milites, in l. 14. tit. 5. lib. 3. n. 1. & seq.
Commenda an sit titulus canonicus, in l. 4. tit. 3. lib. 3. n. 7. 8.
Commercium fuit de jure gentium, in l. 1. tit. 20. lib. 9. n. 2.
Commissarius an possit variare in electione personarum, in l. 7. tit. 4. lib. 3. n. 3.
Commissarius dicens se velle eligere talem, an talis loquutio erit dispositiva, in l. 3. tit. 4. lib. 3. n. 17.
Commissarius eligere debens aliquem ad meliorandum an digniorem debeat eligere, in l. 2. tit. 5. lib. 3. n. 3.
Commissarius cui datur facultas eligendi unum ex familia sufficit eligere remotiorem non ingratum vel demeritum testatoris, in l. 1. tit. 6. lib. 3. n. 53.
Commissione data iudici ordinario, an ejus jurisdictione censetur alterata, in l. 8. tit. 6. lib. 3. n. 3.
Commissio iudicis data nuntio datur mortuo iudice eam concedente, in l. 2. tit. 3. lib. 2. n. 5.
Commissio particularis an requiratur ut procedi possit secundum terminos, in l. 3. tit. 7. lib. 7. ibid. n. 8.
Commissio faciendi testamentum potest generalibus verbis preberi, in l. 6. tit. 4. lib. 3. num. 25.
Commissio meliorandi an dari possit & quando, in l. 3. tit. 6. lib. 3. n. 32.
Commissio defectus nuntii citantis an in executione & summorum vitat, in l. 3. tit. 3. lib. 4. n. 27.

Commissio citandi vel mittendi in possessionem morte iudicis eam concedentis, ibid. num. 28.
Commissio originalis jurisdictionis, an sit ostendenda, ibid. n. 38.
Commissio generalis non sufficit ad citandum, sed requiritur particularis, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 24.
Commissio Papæ dicentis, audiatur ut petitur, si in supplicatione dictum fuit quod committeret ut audiret simpliciter & de plano, an ita censetur concessum, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 61.
Commissum non incurritur ex sola venditione nisi interveniat traditio, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 2.
Committere potest nominatio in incertum de certis in aliis rebus quam in institutione hæredis, in l. 5. tit. 4. lib. 5. num. 14. & 16. intra quantum tempus commissio finitur, & in l. 7. tit. 4. lib. 5. num. 1. & 2. ubi & an possit prolongari.
Commodans alicui enslem ad se vulnerandum cum alio perdit eum, in l. 9. tit. 6. lib. 6. num. 8.
Commodans alicui enslem, vel equum ignoranter non tenetur ex delicto succedente, in l. 2. tit. 15. lib. 8. n. 4.
Commoda & incommoda utriusque socii communicanda, in l. 9. tit. 8. lib. 3. num. 16.
Commodatarius non possidet ideo, neque rem prescribit, in l. 1. tit. 15. lib. 4. n. 14.
Commodatarius alienando privat dominum possessione, in l. 1. tit. 15. lib. 4. n. 14.
Commodatam rem si dedit famulo suo perferendam, liberor etiam aufugiat, in l. 10. tit. 23. lib. 4. n. 15.
Communicatio rerum duplex est, in l. 7. tit. 18. lib. 9. n. 5. & 6.
Communis usus præferitur proprie significationi vocabuli, in l. 2. tit. 7. lib. 1. n. 2.
Communis reparatio in locis liberis à tribus distinguens nobiles à plebeis sufficit pro actibus distinctis in rubr. tit. 1. lib. 6. n. 171.
Communis usus loquendi præferitur proprie significationi vocabuli, etiam in statutis, in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 96.
Como se ha de hazer la calay cata, y conita que personas, in l. 4. tit. 25. lib. 5. n. 12.
Comparantibus laicis super re profana coram iudice ecclesiastico incurritur poena in l. 10. tit. 1. lib. 4. n. 21.
Compelli potest quis approbare actum cum alio factum qui est in potestate actum facientis validum, vel invalidum facere, in l. 2. tit. 21. lib. 4. n. 64.
Compelli possunt partes, etiam in causa civili ad concordiam, in l. 1. tit. 9. lib. 8. num. 15 & 18.
Compensationis exceptio in via executiva an apponi possit, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 128. & num. 129. & quid si adest iuramentum num. 130. & sequent. quid data paupertate & num. 132. quid si intrinsecè continetur.
Compensatio non datur in adulterio criminaliter intentato in l. 3. tit. 20. lib. 8. n. 25.
Compensatio adulterii admittitur, quoad hoc ne uxor amittat dotem & bona, in l. 4. ibid. n. 39. Compensatio

Memorabilium.

Compensatio an apponi possit ex actione gabeliarum in l. 3. tit. 7. lib. 9. n. 3.
Compromittitur in ordinatum, vel delegatum liceat, in l. 8. tit. 6. lib. 3. n. 4. & 5.
Compromissum factum, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 6. & an contractum esse dici poterit & num. 10. & num. 11. inferatur ex hoc & num. 12.
Compromissum factum ab universitatibus super iure pasturandi an valeat, in l. 1. tit. 7. lib. 7. n. 4.
An per ultimam voluntatem fieri poterit compromissum.
Compulsus tradens possessionem sua voluntate intelligitur dejectus & sic ante omnia non recuperat, in l. 1. tit. 13. lib. 3. n. 25.
Compromitti an possit super rebus majoratus, ibid. num. 16.
Compromissarii an possint cogi acceptare compromissum, ibid. n. 17.
Compromissum an in scriptis fieri debeat, in l. 4. tit. 21. lib. 4. n. 177.
Compromissum an valeat hodie etiam si poena in eo non apponatur, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 57. & 58. quid tunc restimabitur.
Compromissum supra in ista litera remanet positum.
Computatio graduum juris canonici attenditur in incestu & nuptis incestus, l. 4. tit. 6. lib. 3. n. 7. & 8.
Computatio gradus in materia incestus secundum jus canonicum fit, in l. 7. tit. 10. lib. 8. num. 30.
Compositus finalis signatus per dominum, an excipi possit, in l. 2. tit. 6. lib. 3. n. 10.
Conatus punitur in casu, in l. 3. tit. 10. lib. 6. n. 18.
Conatus, & effectus ubi punitur potest iudex si vult mitigare poenam, in l. 2. tit. 23. lib. 8. n. 17.
Conatus punitur in Sodomice crimine, in l. 1. tit. 21. lib. 8. n. 71. & sic etiam si semen non emisit n. 72. & 73. reprobandur aliqui dicentes in Sodomice non puniri conatum poenâ ordinariâ, num. 74. quis conatus debet esse, & n. 75. quod debet de eo constare.
Conatus solus non debet manere impunitus, in l. 2. tit. 21. lib. 8. n. 9.
Conatus in crimine læsæ Majest. etiam hodie punitur, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 49. & 50.
Concessio an censetur realis, vel personalis, in l. 4. tit. 1. lib. 4. n. 11.
Concessio per importunitatem obdenta nulla est, in l. 1. tit. 10. lib. 3. n. 3.
Concessio etiam generalis officiorum nondum vacantium dari non potest & multa ex hoc oriuntur, ibid. n. 6.
Concessum in diminutionem regni etiam si iuratus, nullum est, in l. 1. tit. 10. lib. 3. n. 5.
Conciliabula Cardinalium, que tunc facta sunt adversus Pontificem, dicuntur in hoc crimine læsæ Majest. incidere, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 10.
Concilium potest eligere duos rectores seu decaones ad determinandum causam per legem sibi commissam in causis decem mille motapetinarum, in l. 3. tit. 25. lib. 4. num. 1.

Concordatur, l. 67. cum l. 1. tit. 21. lib. 5. supra in l. 6. tit. 17. lib. 17. lib. 8. num. 3.
Concordia legum quarundam partitarum, in l. 10. tit. 6. lib. 3. n. 17.
Conclusio quod recusatio procedat ex causa affirmativa, vel consanguinitatis quatuor modis limitatur, in l. 19. tit. 10. lib. 2. n. 15.
Conclusio in causa est de substantialibus iudiciorum saltem de jure regio, in l. 1. c. tit. 17. lib. 4. n. 32.
Conclusio in causa potest fieri à iudice ex officio, ibid. n. 31.
Conclusio in casibus in quibus est de substantia iudicii sufficit tanta partis conclusio, ibid. num. 38.
Conclusio in causa an sit necessaria, & de substantia, in l. 2. tit. 5. lib. 4. n. 10.
Conclusio in civilibus & in criminalibus requiritur, in l. 10. tit. 17. lib. 4. n. 70.
Concilium dictum est à Societate multorum, in rubr. tit. 1. lib. 7. num. 3. vel ut ibid.
Concilium civitatis an possit collectam imponere, in l. 1. tit. 7. lib. 6. n. 4.
Concilium civitatis dicitur triplex, ibid. num. 4.
Concordia & intellectus, l. 1. tit. 7. lib. 2. & l. 3. ibid. & vel 24. ibid. ut in d. l. 22. n. 10.
Conclusum in causa quando dicitur, in l. 10. tit. 17. lib. 4. n. 34.
Conclusionem in causa esse necessariam, & de materia & practica, in l. 1. c. tit. 17. lib. 4. n. 32.
Concubina an possit clericus donare, in l. 6. tit. 8. lib. 5. n. 10.
Concubinarum iure naturali prohibitus, in l. 1. tit. 19. lib. 8. n. 18. & divina ut ibi & jure canonico, n. 19.
Concubinarum omnibus interdictus est, ibid. n. 21.
Concubinatus, etiam jure partitarum reprobandus, ibid. n. 10.
Concubinarius notorius suspensus est ab officio, & beneficio, ibid. n. 61.
Concubinarum notorius ex quibus iudicatur, ibid. num. 62.
Concubinarius ut quis possit accusari debet esse in concubinato tempore accusationis ibi. num. 69. usque ad 75. inclusivè.
Concubinarius hodie, & olim præsumitur nisi contra probetur, ibid. num. 72. & 73.
Concubinarum non præsumitur continuatus ex trienni emendatione, ibid. n. 74.
Concubina publica que dicitur, ibid. n. 87. & 88.
Concubina tripliciter dicitur, ibid. num. 90.
Concubina, & concubinarii appellatione qui continentur, ibid. num. 92. & 93.
Concubinarii terminus largè accipitur, ibid. n. 93. & largissime n. 94.
Concubinarii triginta poenæ remissivè, ibid. num. 107.
Concubinarum poena quoad laicos conjugatos que ibid. num. 114. & 115. & 116. quid quoad concubinas, & n. 117. quid si est uxorata.
Concubinarii publici morientes carent sepultura, ibid. n. 119.
Concubina clerici conjugata non punitur per secularem, nisi in domo restitatur, in l. 2. tit. 19. lib. 8. num. 3. ubi quid circa ecclesiasticum iudicem,

Index Rerum

judicem, & num. 4. §. 6.
Concubinatus quomodo probetur contra Pal. rubr. in l. 9. tit. 8. lib. 8. num. 2. concubina soluti non punitur pena concubinatus sed admonetur sub tali pena, ibid. num. 12.
Concupiscentia bona, & mala, in l. 1. tit. 1. lib. 8. n. 7.
Confessionis genus est evitandum, in l. 18. tit. 4. lib. 6. n. 4.
Connexa quae dicantur, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 38.
Condemnationes factae in terris dominorum in aliquibus casibus non percipiuntur ab eis, in l. 7. tit. 1. lib. 2. n. 8.
Condemnati concilio & correctore pro medietate tenentur, in l. 14. tit. 6. lib. 3. numero 14.
Condemnatio licet non possit sequi ex ordinato processu contra vere confitentem seculi contra factum, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 36. & 37.
Condemnatio expensarum ratione contumaciae debitorum, an possit fieri per iudices ex officio parte non petente, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 38.
Condemnatus ad se contradicendum, an teneatur dicere se mentium, vel sufficienter alia verba contradictoria, in l. 1. tit. 10. lib. 8. num. 83. & quid fiet si nolit se defendere, ibid. num. 231. usque ad 237.
Conditio, ut consanguinei tantum ad ecclesiam admittantur valet, in l. 14. tit. 3. lib. 1. numero 12.
Conditio per aequipollens impleri potest si idem resultat effectus, in l. 19. tit. 3. lib. 1. num. 11.
Conditio implenda ante tempus tacitum potest post illud impleri, ibid. num. 10.
Conditio in fundatione appositus servandas, in l. 9. tit. 6. lib. 1. n. 6.
Conditio quod in espellania quotidie missa celebratur, an valeat, ibid. num. 7.
Conditio quod Praelatus se non interomittat, an valeat, ibid. num. 8.
Conditio potestativa an possit apponi filio in legitima, in l. 11. tit. 6. lib. 3. num. 16. cum seq.
Conditio apposta in contractu matrimonii quod vir non portet uxorem de tali loco an valeat, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 21.
Conditio in terminis, l. 27. Tauri an apponi possit, quod si melioratus commiserit crimen lese Majest, an amittat meliorationem, ibid. numero 14.
Conditio quod intra tale tempus remeie non possit suspecta est de usura, in l. 4. tit. 6. lib. 8. num. 35. & 36. prosequitur contrarium, & an in censibus procedat, num. 37. & 38.
Conditio jura non veniunt in confiscatione, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 192. neque alia numerata, in num. 193. ubi quid in donatis à consanguineis haereticis uxori, num. 194. limitatur, & declaratur.
Conditio generalis quibuscumque gabellae locantur, sunt ut leges observandae in rubrica, tit. 9. lib. 9. n. 1. & 2. de novis punctuacionibus.
Conductores decimum an coram ecclesiastico iudice possint conveniri sine pena, in l. 10.

tit. 10. lib. 4. num. 58.
Conductores reip. an sine cessione agant contra debitores rei conductae, in l. 2. tit. 9. lib. 5. num. 21.
Conductor defensus per plures annos an possit ultimo anno eam excoriari (y de tallero) relinquere, in l. 22. tit. 7. lib. 7. num. 111.
Conductio quid sit in l. 3. tit. 15. lib. 3. numero 2.
Conducere regios redditus quilibet potest, qui non reperitur expresse prohibitus, in l. 3. tit. 10. lib. 9. num. 1. ubi & infamibus id petenti probatur.
Conductio gabellarum à minori facta absque juramento an valeat, in l. 6. tit. 10. lib. 9. numero 1. & 2. ampliatum etiam ex aspectu appareat minor.
Conductor si dicat in specie, se suscipere unum casum fortuitum, & generaliter omne aliud periculum, comprehenditur casus peris, & casualiter adversitatis, in l. 2. tit. 10. lib. 9. numero 7. & 8. si casus sit similis expresse, non veto si major, num. 9. ubi quis sit similis, & quis major.
Conductor si ob inimicitias locatoris damnus in re locata recipiat, teneatur locator de damno, in l. 2. tit. 10. lib. 9. num. 12.
Conductor non tenetur de casu fortuito, etiam si susciperet in se omne periculum, quoties casus ille potuit à locatore removeri, in l. 1. tit. 10. lib. 9. n. 15.
Conductor non tenetur de casibus insolitis, etiam si in se omne periculum susciperet, & fortuitis renuntiaverit, in l. 2. tit. 10. lib. 4. num. 16. & 17.
Conductor gabellarum an excusetur à tutela, in l. 6. tit. 10. lib. 9. num. 15.
Conductor secundus si aufugiat, vel fiat non solvendo, tenetur primus, qui non liberatur cedendo jura communitati, contra secundum, in l. 1. tit. 16. lib. 9. num. 1.
Conductores pro minori dantes alicui partem aliquam, an teneantur de evicione, si populus per incapacitationem conductionem accepit, in l. 8. tit. 9. lib. 9. num. 1.
Conductores plures gabellarum si dividant societatem & administrationem, quomodo tenebuntur fisco ad pretium, in l. 1. tit. 12. lib. 9. num. 2. & 3. an & tunc tenebitur unus alteri lucrum communicare.
Conductores gabellarum si intra terminum debitorum fidejussiones non praesiterint, compelli possunt eas praestare, in l. 8. tit. 12. lib. 9. numero 1.
Conductores gabellarum fidejussiones idoneas praestare debent, in l. 1. tit. 14. lib. 9. numero 5.
Conductores gabellarum dicentes non posse solvere delegationes, quomodo tenentur adire tempore hie limitato coram calculatoribus regis, aliter enim adstringentur solvere, in l. 3. tit. 16. lib. 9. n. 2.
Considerationes pro defensione casus particularis, puta pro defendenda nobilitate, licite sunt in l. 2. tit. 14. lib. 8. num. 5. & 6. si iuste fiunt.
Considerationes & congregationes gentium in dubio illicitae praesumantur, ibid. num. 10. Confes-

Memorabilium.

Conferendum an veniat illud, quod ad filium pervenit jure majoris, in l. 3. tit. 8. lib. 5. n. 13. ibi infertur ad questionem facto contingentem.
Confessio extrajudicialis in causis mercatorum plene probat in rub. tit. 15. lib. 3. numero 13.
Confessio peccatorum debet esse vocalis, non mentalis neque per nuntium, vel epistolam nisi ut ibid. num. 8.
Confessionis probatio admittitur post 10. dies datos in via executiva, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 13.
Confessio partis an sit probatio ibid. numero 21.
Confessio quae & qualis sit exequenda, in l. 3. tit. 21. lib. 4. num. 25. cum sequentibus aliquibus, & num. 28. an sit facienda iudici pro tribunali sedente, & num. 29. & 30. ponitur an idem sit in confessione extrajudiciali, & num. 31. limitantur haec, & 32. ampliantur.
Confessio facta in iudicio habet executionem paratam & praescribitur jus exequendi istam confessionem per decem annos in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 5. & 11.
Confessio facta in non contestando non transit contra haereditatem, in l. 1. tit. 13. lib. 4. numero 50.
Confessio resultans ex instrumento gaurentigio praxextu erroris revocari potest, ibid. numero 55.
Confessione facta translata in rem iudicatam, an sit dare aliquod remedium condemnato, in l. 1. tit. 4. lib. 4. n. 57.
Confessi pena ut locum habeat vere contrahi debet contumacia ibid. n. 58. & 61.
Confessione facta per reum non requiritur tela iudicii, neque aptitudo processus, ibid. numero 60.
Confessio facta procedens ex non contestatione litis, an transeat in haereditatem, num. 70. & 71. & 72. an tunc tenebuntur quatenus ad eos pervenit ex evangelica denuntiatione.
Confessio haec facta confessi, an durabit in secunda instantia, ibid. n. 76. & 77. & an durabit in alia causa n. 78. quid si est obscura & implicita, in l. 1. tit. 7. lib. 4. n. 87.
Confessi pena & ejus rigor, an apud suprema tribunalia servetur, in l. 1. tit. 3. lib. 4. num. 48. & quid in inferioribus iudiciis, num. 49. & in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 76. & 77.
Confessio partis recipi potest in iudicio etiam in die feriato in l. 2. tit. 4. lib. 4. num. 1. & 2. an id intelligatur de die in honorem Dei aut hominum
Confessi pena ob non juratum de calumnia in termino non habet locum nisi servatis requisitis de quibus in lege 2. tit. 7. lib. 4. num. 1. & 2.
Confessio resultans ex positione an possit revocari praxextu erroris, in l. 1. tit. 7. lib. 4. numero 14.
Confessi penam si quis incurrit an admittatur ad probandum contrarium, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 15.
Confessio vera facta in iudicio invalido durat

in valido, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 28. & 29. ampliatum ad confessionem factam in contractu invalido.
Confessio facta coram incompetenti iudice non durat coram competente, ibid. num. 30. cum sequ.
Confessio vitiosa peccatoris tanquam errorum potest per dominum revocari, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 11.
Confessio procuratoris in una causa facta an praedjudicat in alia ibid. num. 12.
Confessionem ex positione resultantem potest ponens revocare re integra, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 61.
Confessio hodie quantumvis uno contextu verborum facta, potest pro parte acceptari & pro parte repudiari, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 97. & 98. cum seq.
Confessio dicentis occidi, sed ad meam defensionem an possit pro parte acceptari & pro parte repudiari, ibid. num. 69. cum seq.
Confessio qualificata admitti potest ad evitandam calumniam, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 71.
Confessio ex instrumento falso resultans, ex causa notoria vitatur, in l. 2. tit. 7. lib. 4. numero 26.
Confessio morientis tertio non praedjudicat in l. 2. tit. 8. lib. 4. num. 41. & sequ. de materia.
Confessione partis admittitur quis ad probandum ubi aliam non admitteretur, in l. 4. tit. 9. lib. 4. num. 15.
Confessio raptus de voluntate sua, factum probat, in l. 2. tit. 1. lib. 8. n. 76. & 71.
Confessio dicentis se Sodomiam commisisse, non sufficit ad penam ordinariam, nisi adsint admittenda, in l. 1. tit. 2. lib. 8. num. 66.
Confessio dicentis se haereticum, non sufficit ad penam ordinariam, ibid. num. 67.
Confessio facta coram remittente, an noceat coram remisso, in l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 60.
Confessor cui occultus haereticus confessus est haereticum quid faciat, in l. 1. tit. 3. lib. 8. numero 147.
Confessores in confessionibus sacramentalibus actu mulieres requirentes ad accessum puniuntur per inquisitores, in l. 7. tit. 10. lib. 8. num. 90.
Confessus habitus in delicto principali, an in qualitatibus etiam ut talis habeatur, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 119.
Confessus an quis habeatur qui in aliquibus positionibus respondet, in aliis non, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 57. & 58.
Confessus etiam in qualitatibus censetur ille, qui non vult jurare & declarare, ibid. num. 58.
Confessio matris dicentis aliquem esse suum filium praedjudicat si filius est in possessione, in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 15.
Confinita & limites multis modis probantur, in l. 3. tit. 7. lib. 7. n. 35. ubi quod probatio per aspectum est potior.
Confirmant quando videntur actum facere de novo, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 76.
Confirmans actum quando videntur dare de novo, in rub. tit. 1. lib. 6. num. 127. & 137.
Confirmatio tria operatur, in l. 1. tit. 1. lib. 6. n. 72. non tamen executionem inducit, num. 73. nisi ut num. 94. & 74.

Confirmatio

Index Rerum

Confirmatio Regis an requiratur omnino pro observatione statutorum civitatis, in l. 8. tit. 1. lib. 7. num. 3. & 5. conclu. & num. 6. limitationes.

Confirmatio Regia an requiratur ad observantiam statutorum, in l. 14. tit. 6. lib. 3. num. 10.

Confirmata non censentur ea, quae sunt juri contraria, in l. 2. tit. 13. lib. 4. num. 18.

Confirmans an tribuat aliquid de novo, in l. 3. tit. 7. lib. 5. num. 9. & ibi an actum invalidum confirmet.

Confiscatio bonorum an transeat contra haeredes in casibus etiam ubi crimina morte delinquentis extinguuntur, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 170 & 171.

Confiscatio bonorum adventitiorum an fiat propter filii delictum, & quid in usufructu, si patet delinquit, ibi num. 134. eum 5. sequentibus.

Confiscanda sunt peccata in articulo mortis quamvis in illo anno sit satisfactum precepto confessionis ad evitandam poenam, in l. 5. tit. 1. lib. 2. num. 2.

Confiscanda sunt peccata parochi quocunque tempore, neque valet contraria consuetudo nisi ut ibi num. 5.

Confiscandum non est ignorantia sacerdoti etiam ubi ex bulla licet alii confiteri quam parochi, ibid. num. 6. ubi & an electus debeat esse approbatus.

Confiteri peccata semel in anno quilibet tenetur & quando, ibid. num. 1.

Confiteri infirmos medici debent consulere, quia peccata infirmitatem gravant, ibi numero 3.

Confiteri an teneantur pluries peccata debiles memoria, ibid. num. 4. ubi quis dicatur in articulo mortis constitutus.

Confiteri habenti super mutuo à se petito per adversarium suum, quomodo consulitur ut respondeat si solverat illud ut sibi non praesudicet, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 72. eum 2. leg.

Confiteri sacramentaliter & Eucharistiam sumere quilibet tenetur in articulo mortis, in l. 9. tit. 1. lib. 1. num. 1.

Confraternitates, fratris vocat Budeus, in l. 3. tit. 14. lib. 8. n. 1. & 2. quid apud nos.

Confratres inter se statuta faciunt, ibid. num. 3. & 40.

Confratres non possunt bona confratrie in alios usus convertere ibid. num. 4. neque possunt bona illa alteri confratrie unire officiales sine consensu omnium confratrum, numero 5. & 6.

Confratres possunt renunciare confratrie, dum tamen nihil retineant de bonis ejus, ibid. numero 7.

Confratres non tenentur ex bonis confratrie solvere decimam Papalem sive Regalem, & sic neque subsidium, ibid. num. 8.

Confraternitates disciplinatarum, an sint approbatae, ibid. n. 13. & 14. quid in leproforum collegio.

Confratres se possunt congregare promissis, & pro conviviis ex suis pecuniis faciendis.

Confratres officialium sunt contra rationem naturalem, quia praeccludunt viam benefaciendi proximo, in l. 4. tit. 14. lib. 8. num. 1.

& 2. nisi ex causa publicae utilitatis, & num. 3. & n. 8. quando licite sint.

Confratres laicales non gaudent privilegio piorum locorum, in l. 1. tit. 18. lib. 9. numero 1. nisi ad pias causas sint constituti, ubi quid in collegiis & num. 7. id etiam prosequitur.

Congregatio rectorum debet fieri in domo publica certis temporibus, neque debent semper congregari ad libitum superioris, in l. 1. tit. 1. lib. 7. n. 4.

Conjugatus habens concubinam in domo, & rejiciens uxorem, alevit est, in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 120.

Conjugatus incestum committens, privatur petitione debiti, in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 95. & 96. declarat & num. 97. prosequitur.

Conjugata mulier si plures se praebet, ipsa puniatur, non vero viri adulteri, quia meretrix reputatur in l. 3. titulo 20. libro 8. numero 12.

Conjuges tenentur reservare filiis primi matrimonii ea tantum quae titulo hereditario acquiruntur, in l. 6. tit. 9. lib. 5. n. 1.

Conjunctus non admittitur pro conjuncto in iis quae speciale exigunt mandatum, in l. 8. tit. 14. lib. 5. num. 20.

Conjuraciones, & conventicula quae jure Hispano sunt, in l. 1. tit. 14. lib. 8. n. 1. & 2. & 3. quod congregationes, & confratres aliquando dicuntur.

Con sanguineus retrahens debet offerre idem pretium quod venditor constituit sine hic major aut minus iusto, etiam si inferat & quod plus est donat, in l. 7. tit. 11. lib. 5. n. 51. nisi ut ibid.

Con sanguineus retrahens an teneatur probare se proximiorum vel sufficere se consanguineum probare, ibid. num. 55. & num. 56. declarat.

Con sanguineus etiam matris succedunt filii ejus naturales deficientibus proximioribus, in l. 6. tit. 8. lib. 5. n. 29.

Con sanguineus unus non admittitur ad retrahendum rem pro rata quoties alter ejusdem gradus vult totam retrahere, in l. 10. tit. 11. lib. 5. num. 11.

Con sanguinitas, vel affinitas in casu, l. nostre quomodo sit verificanda, in l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 11.

Conscias criminis false monet non denuncians monetarium, an puniatur, in l. 5. tit. 17. lib. 8. num. 51.

Consensus & promissio an saltem valebit in sponsibus clandestinis, de praesenti jam quod sponsalia ipsa non valeant, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 21.

Consensus sive partium renuntiationi nihil operatur ubi adest clausula decreti irritantis, ibid. num. 25.

Consensus & negligentia iudicis debet adesse, ut puniatur si extraneus à consistorio ibidem intraverit, in l. 3. tit. 1. lib. 7. numero 1.

Consensu

Memorabilium.

Consensus citantis requiritur ad excusandam poenam citationis, in l. 14. titulo 3. libro quarto, numero 4.

Consentienti non fit injuria, neque dolus, in rubr. tit. 10. lib. 8. num. 5.

Consentire videtur vocatus ad assentiendum si taceat, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 50.

Consentire non praesumitur qui ob reverentiam non contradicit, in l. 9. tit. 1. libro quinto, num. 29.

Consideratio qualiter fiat in septuplo, aut quadruplo ad excessum, in l. 7. titulo 6. libro tertio, numero 3.

Consideratur contrarietas, in l. 2. tit. 2. libro 7. ad l. 1. tit. 9. lib. 3. & ad l. 2. tit. 15. lib. 4. & diluitur in d. l. 2. num. 2.

Considerantur verba legis 6. tit. 13. pro confusione quorundam dicentium auctoritatem admitti in obligationibus civitatum publicis quocunque tempore & indistincte, dict. l. 6. tit. 13. lib. 9. num. 2.

Considerari debet non solum quod licet, sed quod honestum, in l. 21. titulo 9. libro tertio, num. 2.

Considerans debet advertere ut appareat de vera numeratione, nam non sufficit confessio de recepto, in l. 9. tit. 11. lib. 5. num. 14.

Considerans & deponens non debet pretium capere, ibid. num. 13.

Consignatio & depositio ubi & quando & ad quid requiritur de jure civili ibid. num. 12. ubi in materia retractus quando fiat.

Consignatio infra in verbo oblatio aliqua.

Consilio non fraudulento studio & diligentia praestito nullus obligatur, in l. 6. titulo 16. lib. 8. num. 4.

Consilio sapientis debet determinari articulus incertus, in l. 8. titulo decimo tertio, libro 8. numero 17.

Consilium Regium quid sit, & qualiter in eo se debent habere consiliiarii, in rubr. tit. 4. lib. 2. num. 1.

Consilium supremum de bono, & a quo cognoscitur, ibid. num. 4. & 5. de pena offendentium Regios consiliiarios.

Consilium sceleratissimum capiens ex inde quodammodo sua mente punitus est, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 51. & 53. 54. 55.

Consilium vel favorem praestans, matias punitur quam principalis, in l. 5. titulo 22. libro 8. num. 12.

Consiliiarii Regis honorandi, & reverentia sunt, in l. 1. tit. 21. lib. 8. num. 2.

Consiliiarii Regis non solum tenentur ei bene consulere, verum & ei insistere ne aliquid jubeat injustum, ibid. num. 6.

Consilium auctoris circa probationem faciendam in praecipione harum decimarum per laicos, in l. 1. tit. 21. lib. 9. num. 37.

Conspiratio etiam contra innocentem facta praesumitur ad malum, nisi aliud probetur, in l. 1. tit. 14. lib. 8. num. 11.

Constitutus in articulo mortis quando quis dicatur, in l. 9. tit. 1. lib. 1. num. 5.

Constitutiones seu statuta civitatis, vel populi, an sint ante confirmationem consilii Regis servanda, bene interpretatur in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 2.

Consuetudo an valeat in exigendis sportulis, in rubr. tit. 10. lib. 1. num. 2.

Consuetudo in solvendis decimis plurimum operatur in l. 4. tit. 3. lib. 1. num. 1.

Consuetudine sublata, decimae in hortis clericorum sunt deferendae, ibid. num. 2.

Consuetudo loci particularis solvendi decimas ex vineis ibid. num. 5.

Consuetudo praebens Regi jus patronatus valida est, & ideo electioni contrariae se opponit, in l. 1. titulo sexto, libro primo, numero primo & secundo.

Consuetudo contra nostras leges regias allegari non potest, in l. 5. titulo 1. libro secundo, num. 17.

Consuetudo futura an dictis legibus derogabit ibid. num. 18.

Consuetudine reprobata praeterita & futura reprobat, ibid. num. 19.

Consuetudo omnis, contra jus irrationabilis praesumitur, ibid. num. 20.

Consuetudo immemoralis contra legem consuetudinem reprobantem quid operetur, ibid. num. 21.

Consuetudo exigendi majores sportulas quam per Regiam legem taxatae expolitur ibid. numero 12.

Consuetudine efficitur potest instrumentum esse authenticum, quod aliis non est in l. 5. titulo 3. libro quarto, numero 15. quae est consuetudo haec.

Consuetudine creditur scribenti examinationem testium, vel alium causa articulum & dicensi sibi fuisse commissum, in l. 5. tit. 3. lib. 4. num. 16.

Consuetudine acquiritur potest jurisdictionis, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 63.

Consuetudine acquiritur potest ut in determinatione talis causae requiratur assessor literatus, in l. 7. titulo 18. libro 4. numero 106. & eo non adhibito est nullitas probata tali consuetudine num. 107.

Consuetudo mala in conscientia non excusat, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 63.

Consuetudo mala excusat à pena ex actione, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 62.

Consuetudo per Ecclesiasticos iudices an induci possit sine Regis scientia & patientia in l. 14. tit. 1. lib. 4. num. 8. 9. & 10.

Consuetudine reprobata an censetur reprobata quae est immemoralis, in l. 3. tit. 25. lib. 4. num. 10.

Consuetudo certe progeniei an possit minuire numerum testium testamentorum, in l. 1. tit. 4. lib. 5. numero 7. ubi numero octavo, quid in majorata.

Consuetudine an haberi possit stallum in Ecclesia, si non officiat divinis, in l. fin. tit. 5. lib. 5. num. 4.

Consuetudine an effici possit ut unus tantum vendat carnes & pisces & an pacto, in l. 20. tit. 11. lib. 5. num. 11.

Consuetudo an induci possit per unam familiam quod jure majoratis inter eos succedatur, in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 14.

Consuetudo ut inducatur an actus duo requirantur, in l. 1. titulo septimo, libro quinto, numero 11.

Consuetudo

Index Rerum

- Consuetudo immemoralis quomodo probetur, ibid. num. 21.
Consuetudo etiam privilegiorum interpretativa est & decennii lapsu tunc introducitur ibid. numero 24.
Consuetudo vel prescriptio immemoralis ut probetur in aliis causis quam majoratus an requiratur auditus, in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 27.
Consuetudo & pactum valet ut uxor de bonis lucrativis nihil capere possit neque ejus filii, in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 7.
Consuetudo vel statutum an valeat quod unus pro alio teneatur, in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 10.
Consuetudo an valet quod forensis non collectetur pro bonis alibi sitis, in l. 10. tit. 14. lib. 6. num. 40.
Consuetudo immemoralis non requirit actuum probationem, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 121.
Consuetudine an effici possit ut contra testamentum foras de sepulveda locum habeat ut deveniant bona ad truncum, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 88.
Consuetudo etiam publica blasphemandi non excusat a poena, in l. 1. tit. 4. num. 20.
Consuetudine ab illicitis excusari quomodo intelligatur ibid. num. 21. 22. 23. & 24.
Consuetudo blasphemandi per binas aut trinas vices debet verificari in l. 2. ibid. num. 31. & iterum num. 32.
Consuetudo etiam operator multum, ut quis absolvatur ab alio quam ab excommunicante, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 19. & num. 160. idem ut in privilegiis.
Consuetudo prava, & iniqua non excusat a poena temporalis, neque a peccato, in l. 1. tit. 6. lib. 8. num. 85. nisi ut ibid. num. 82.
Consuetudo interpretatur ut retineri possit locutum sponte, etiam a milite, in l. 1. tit. 7. lib. 8. num. 5.
Consuetudo ut lucrata in ludo non restituatur valet, in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 99.
Consuetudo aggravat vel minuit injuriam, & personarum qualitas, in l. 4. ibid. num. 2.
Consuetudo detinendi, & capiendi, an excuset a carcere privato, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 112.
Consuetudo, an valeat pro monopolis exercendis, in l. 4. tit. 14. lib. 8. num. 32.
Consuetudo acclamandi in populo, & excitando illum excusat, in l. 1. tit. 15. lib. 8. num. 40.
Consuetudo non remittendi, an valeat, in l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 40.
Consuetudo vel prescriptio immemoralis imponendi collectas in una terra, non extenditur ad alias, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 16.
Consuetudo facilliter admittitur in modo & forma solvendi gabellam, in l. 3. tit. 17. libro 9. num. 2.
Consuetudo antiqua plurimum debet attendi in vechalibus solvendis, in l. 7. titulo 17. libro 9. num. 1.
Consuetudinem de qua in l. 3. tit. 17. non est necesse probare, sed allegare eam sufficit, d. l. 3. tit. 17. lib. 9. num. 4.
Consules eligi an possint, qui suburbia colunt in rub. tit. 3. lib. 5. num. 9.
Consules si an statere possint, & eorum statuta regiam confirmationem requirant, ibid. num. 14. & 15.

- Consules an possint exequi suas sententias, ibid. num. 7.
Consules alicui ut fugiat, tenetur debitum solvere etiam si post ille capiatur in l. 10. tit. 23. lib. 4. num. 21. & 23. ubi vide & num. 27. an idem in mercatore fracto & fugiente.
Consules & mandans testes jurare falsum eadem poena puniuntur in l. 4. tit. 17. libro 8. numero 74. & 75.
Consensus ut tributum Principi non solvatur, an committat crimen lese Majest. in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 121.
Consensus alias facturo crimen lese Majest. an puniatur ordinaria poena, & quid in auxiliante, ibid. num. 125. & 126. quid in mutante poenas.
Consensus jurisdictione cumulativè an vero privative concedatur in rub. titulo 13. libro tertio, num. 10.
Consensus factus an in alio foro sint servanda, ibid. num. 10.
Consensus an teneatur judice pro sua mala sententia, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 111.
Consensus si dicitur illa creolo esse de jure, vel videtur mihi, consensit illud precise affirmasse, in l. 1. tit. 3. lib. 4. num. 31.
Continuata nobilitas naturaliter, vel civiliter sufficit, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 177.
Contestatio litis que fit, in l. 15. tit. 4. in rub. lib. 4. num. 1.
Contestatio litis in omni causa facienda est, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 4. cum, 2. seq. & num. 9. cum seq.
Contestatio confertur facta quod inter positionem primi adus ubi contestatur, non requiritur, ibid. num. 12.
Contestatio ut fiat in partis presentia requiratur, ibid. num. 12. & 13.
Contestatio litis an per procuratorem possit fieri, ibid. num. 14. cum seq.
Contestare litem an quis de necessitate teneatur & compelli ad hoc possit, ibid. num. 18.
Contestatio litis omnia, omnia acta nulla erunt in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 10.
Contestatio non requiritur in causa heresis, ibid. num. 21.
Contestatio hodie quibus verbis fiat, ibid. num. 22. & 23. & ibi de materia.
Contestatio an requiratur in instantia reductionis a laudo arbitratoris, in l. 1. tit. 4. libro quarto, num. 20.
Contestatio litis an fiat per negationem juris an & factum negandum sit, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 29.
Contestatio jure civili intra quod tempus erat facienda, ibid. num. 32. & num. 40.
Contestatio de nocte fieri potest, in l. 1. titulo 4. lib. 4. num. 39.
Contestatio est facienda ad petitionem partis, in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 12.
Contestatio requiritur pro subsidia processus, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 3.
Continuum in dubio intelligitur tempus juris & quilibet actus, in l. 1. tit. 4. libro 4. num. 42. & sequentibus.
Contra vendentes ultra tassam potest procedi tanquam contra pacis violatores, l. 14. tit. 6. lib. 3. num. fin.

Contra

Memorabilium.

- Contra eument officia, l. 7. tit. 3. lib. 7. presumitur omne malum, ibid. num. 2.
Contra injuste occupantes vel sine titulo Respublicas, l. 2. tit. 7. lib. 7. loquitur, non verò contra titulo possidentes, ibid. num. 13.
Contrahens cum alio licet debeat scire ejus conditionem non procedit quoties ignorantia est multum probabilis & justa, in l. 2. tit. 20. lib. 6. num. 13.
Contractus an possint judices in suo territorio facere, in l. 2. tit. 6. lib. 3. num. 9. 10. & 13. & num. 11. quid in perpetuis iudiciis, vel originariis.
Contractus appellatione non comprehenditur distractus nisi largissime, in l. 1. titulo 9. libro 4. num. 4.
Contractus innominati non habent executionem paratam & an in eis resillire liceat ante implementum, in l. 1. tit. 2. libro 4. numero 5. cum seq.
Contractus etiam taciti paratam habent executionem in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 10. 11. & 12. idem in eis que indirectè probantur ex contractibus.
Contractus onerosus intra patrem & filium spurium factus an valeat, in l. 6. tit. 8. lib. 5. num. 17. ubi quid in confessione de recepto & an inter consanguineos ex parte patris, & de quo spurio intelligatur, num. 18.
Contractus onerosus factus super omnibus bonis valet, in l. 8. tit. 10. lib. 5. num. 7.
Contractus factus super re Ecclesie an sufficiat post confirmari, in l. 1. tit. 3. lib. 5. num. 2. ubi declarat.
Contractus conventionalis an & quando trahatur, retro, ibid. num. 27.
Contractus principali sublati omnia ibidem contenta tolluntur, ibid. num. 46.
Contractus mulieris absque licentia mariti factus ipso jure nullus est, ibid. num. 80. ampl. 20. & ibid. num. 87. quid si juretur.
Contractus inter sponsos circa luctu jocalium servandus, in l. 2. tit. 2. lib. 5. num. 20.
Contractus census redimibilis est vera emptio & venditio, & quomodo hoc intelligatur, in l. 10. tit. 15. lib. 5. num. 3.
Contractus in fraudem legis ipso jure est nullus, secus si in fraudem privati, nam valet sed revocatur per faviam, in l. 2. titulo 6. libro 8. numero 1.
Contractus prorogatus novus contractus est interventuque novae personae nova induitur qualitas, in l. 7. & 8. tit. 21. lib. 4. num. 22.
Contractus facti per ludentes in ludo prohibito non valent, in l. 8. tit. 7. lib. 8. num. 14. & 15. quod vendens non tenetur de evicione de venditis in ludo, numero. 16. & 17. ampliat.
Contractus inter ignores facti non sunt efficaces, in rub. ibid. num. 20.
Contractus si quis videtur, ubi fuit solutio destinata, in l. 20. tit. 21. lib. 4. num. 17. ubi limitatur in clerico & num. 18. de promittere solvere obijunctum fuerit inventus.
Contrahentibus licet intra dimidiam justi pretii se decipere, in l. 11. titulo 11. libro 5. num. 7. & 8.
Contrahi ut possit in testamento debet esse praescedo in Rescriptum. Tom. VI.

- Contra illam cum qua contrahitur, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 98.
Contradictor legitimus quis dicatur ad impediendum remedium possessionum haredi vel alteri competens, in l. 3. titulo 13. libro 4. num. 26.
Contrarietas l. 6. Tauri contra, l. 27. Tauri moveretur, in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 24.
Contraria opinio, imò quod extrahens fatinam comprehendatur, in l. 25. tit. 18. lib. 6. & similitum poena, ibid. numero 9. & sequent. fundatur.
Contractio puniuntur pro omni adductione, in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 21.
Contribuere tenetur nobilem se allegans interim quod non declaratur nobilis, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 24. & detinetur in carcere licet detur aliquando, sub fidejussione, ibid. num. 30.
Contumacia citationis si non accusetur in termino non incurritur, in l. 1. titulo 2. libro 4. num. 18.
Contumacia incusatio ut citatus contumax dicatur, in l. 2. tit. 3. lib. 4. num. 3. & de materia, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 47.
Contumacia auctoritate requiritur etiam hodie ut quis contumax dicatur, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 7. & in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 20. 21.
Contumacia actoris citati & non comparens minor est quam rei non comparens, in l. 5. tit. 3. lib. 4. num. 2. ad fin.
Contumacia accusari potest in fine audientiae, in l. 7. tit. 3. lib. 4. num. 5.
Contumaciam quantumcumque minimam dignam esse excommunicatione, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 35.
Contumacia accusanda ad incurrandam confessi poenam, in l. 5. tit. 7. lib. 9. num. 4.
Contumax verus non auditur appellans & quomodo hoc intelligatur, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 81. ad fin.
Contumax etiam verus Rotæ auditor appellans, ibid. num. 81.
Contumax nullus dicitur ad causam admittendam sed ut condemnetur in expensis, in l. 4. tit. 18. lib. 4. num. 14.
Contumax ad hoc ut quis habeatur, requiritur trina mentio vel preceptorum una pro tribus in l. 4. tit. 18. lib. 4. num. 24. & quod impedimentum excuset, ibid. num. 26.
Contumax an dicatur reus non comparens in fine termini tertii, si in primis duobus comparuit, in l. 2. tit. 3. lib. 4. num. 8.
Contumax licet propter contumaciam causam non amittit, condemnatur in expensis, in l. 5. tit. 3. lib. 4. num. 3. 4. & seq.
Contumax in criminalibus non habetur pro confesso etiam si non contestetur, in l. 4. tit. 4. lib. 4. num. 30.
Contumax incusatio requiritur ut poena confessi locum habeat, ibid. num. 31.
Contumeliam facit iudici qui relicto eo vadit ad alterum in l. 1. tit. 1. lib. num. 2.
Conventuales faciens de paparu, Papa vivente, committit crimen lese Majest. in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 102.
Conventiones factæ a primis conductoribus an sint observandæ per secundos, in l. undecima, tit. 12.

Index Rerum

tit. 12. lib. 9. num. 1. & 2. per quod tempus durent.

Conventio etiam facta cum subditis acquiratur jus collectandi, in l. 1. tit. 12. lib. 9. numero 61.

Conversatio nimia omnibus solet esse damnosa, in l. 2. tit. 2. lib. 8. num. 31.

Conversatio mala facit quem suspectum presumi, ibid. num. 33. ideo repellenda, ne tota domus perdat.

Conversam cognoscens, an puniatur eisdem penis de cognoscente monalem, in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 69.

Copia an sit danda iudici syndicato capitalorum contra eam in syndicato positum, antequam informatio detur, in l. 13. tit. 7. lib. 3. numero 8.

Copia omnium productionum in iudicio danda est adversario, in l. 3. tit. 5. lib. 4. num. 1. & 2. ubi num. 3. & 4. an copia totius instrumenti est danda vel partis presentate, num. 5. & 6.

Copia nominum testium sine distinctione aliquorum danda est, in l. 4. tit. 1. lib. 8. num. 5.

Copia processus danda est in omnibus libris, ibid. num. 6.

Copula inter nomina substantiva stat proprie, in l. 10. tit. 1. lib. 4. n. 42.

Copula in sponsalibus de presenti clandestinis nihil operatur, in l. 1. tit. 1. lib. 5. numero 29.

Copula habita inter sponsores si donatio post nuptias fiat, tenet potest sponsum talem ea non lucrari, in l. 4. tit. 2. lib. 5. num. 14. ad fin.

Copula hodie non facit transire in de presenti sponsalia de futuro, neque lucrari iocata antea data, in l. 4. tit. 2. lib. 5. n. 25.

Copula quibus conjecturis probari possit, ibi num. 18.

Copula natura est, inter diversa apponi, in l. 3. tit. 18. lib. 6. n. 4.

Copulativa pro disjunctiva plerumque ponitur, in l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 14.

Coqui dicantur artifices, in l. 15. tit. 14. lib. 6. num. 2.

Correctio paterna erga filium, domini ergo servum, mariti circa uxorem, dummodo non sit excessiva, permixta, neque injuriantur ex hoc, in l. 30. tit. 20. lib. 6. num. 1. & 2.

Corrector populi non potest licentiam praebere extrahendi monetam a regno, in l. 8. tit. 18. lib. 6. num. 4.

Corrigitur l. 3. tit. 33. lib. 6. per l. seq. ibi in §. 2. in quantum ibi permittit perquirere monetas & metalla etiam in fundo alieno, in d. l. 3. num. 1. & 2. alia correctio juris communis circa hoc.

Corrector potest esse illiteratus si literarum habeat secum in l. 2. tit. 9. lib. 3. num. 9.

Corrector locum tepentem eligere non potest nisi permittatur in l. 4. tit. 6. lib. 3. numero 17.

Corrector non exhibens officiales an tantum ad penas civiles teneatur, ibi num. 9.

Correctores tenentur se informare de vita suo-

rum officialium, in l. 1. tit. 6. lib. 3. numero 10. 15.

Correctores an mittendi sint per Reges, vel dominos populi non petentibus, in l. 4. tit. 5. lib. 3. n. 9. & 11.

Correctores pro tempore tantum quo in officio resident, possunt salaria percipere, in l. 6. tit. 5. lib. 3. n. 1.

Correctoris industria censetur electa maxime adhibita clausula, *confuando de vos*, ibid. numero 3.

Corrector vel assessor quamvis infirmetur, non recedat sine licentia, ibid. n. 6.

Corrector quantumvis propriis negotiis adire in curia non potest salarium pro negotiis sui populi percipere, in l. 7. tit. 5. lib. 4. numero 3.

Correlativa sunt, non obligatur quis naturaliter ergo neque in conscientia, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 32.

Correlativa eodem regulantur jure maxime ubi est eadem ratio, in l. fin. tit. 5. lib. 5. numero 1.

Corrigitur per l. 11. tit. 7. lib. 7. l. 3. tit. fin. p. 3. permittens dari publice per concilium civitatis, in d. l. 11. num. 2.

Corrigitur littera C. omnis, §. quoniam 2. quae l. 4. in l. 4. tit. 4. lib. 8. n. 58.

Corrigens in minimis litteras Pape, ut mutando punctum aut similia, non incurrit penas fallarii, in l. 3. tit. 7. lib. 8. n. 21.

Coronae Regiae reservatae in scripturis sunt, in l. 9. tit. 9. lib. 5. n. 1.

Corpus delinquentis non potest a fure tolli sine licentia iudicis, in l. 6. tit. 17. lib. 4. numero 10.

Creditor recusante debitum recipere nulla obligatio, neque consignatio requiritur, in l. 32. tit. 4. lib. 3. numero 3. & numero 6. amphatur.

Credens Astrologis ex sola credentia punitur, in l. 5. tit. 1. lib. 8. n. 42.

Credens rem esse suam vel eam posse accipere, non committit furtum, in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 18.

Creditor post quod tempus pignus praescribat, in l. 4. tit. 15. lib. 4. n. 2. cum duobus seq. & an procedat in praescriptione cum mala fide, numero 4.

Creditor cui dantur bona taxata potest meliora eligere, in l. fin. tit. 21. lib. 4. n. 138. ubi a n. 131. quando dari possunt bona taxata, & an qua taxatione.

Creditor exequens & recipiens bona si revocetur sententia de remate an bona vel pretium eorum veniat in restitutione, in l. fin. tit. 21. lib. 4. n. 139.

Creditor impediens mortuos sepelire perdit inhabilitatem, in l. 13. tit. 6. lib. 5. n. 11.

Creditorum haeretici recuperant debita a fisco, in l. 10. tit. 8. lib. 5. n. 8.

Creditor proprie quis dicitur, in l. 10. tit. 6. lib. 3. n. 3.

Creditor ex permissione potest capere debitorem rem, dum tamen intra 24. horas iudici eum praesentet, in l. 2. tit. 13. lib. 8. n. 155. & 166. & 157. idem quoad debitorem fugitivum dicitur.

Creditor

Memorabilium.

Creditor fugitivum capid cum ampliationibus, & limitationibus ibid. a numero 157. usque ad num. 204. inclusive, ubi alia de carcere privato.

Creditor petens poenam perjurii contra alium, debet probare quod ipse adimplevit ex parte sua, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. nonagesimo sexto.

Credulus nimis non excusatur nisi bono viro credat, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 9. 10. & 11.

Crimina ubi clauerint ibi sunt punienda, in l. 1. tit. 12. lib. 8. num. 4.

Crimina omnia de jure canonico sunt publica, in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 34.

Crimine admissio nihil poenitentia prodest ad veniam impetrandam, in l. 3. tit. 2. & quarta, titulo tertio, libro octavo, numero secundo & tertio.

Crimen usurarium in aliis contractibus, quam mutui nequaquam accidere, in l. prima, titulo sexto, libro octavo, numero trigesimo quarto. nisi ut num. 35. quoties venditur res carius pecunia credita.

Crimen lese Majest. ita committitur contra Principem sicut contra Republicanam, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 3. & 7.

Crimen aliquod non committunt vassalli pro Regis persona aliquid facientes contra filium, ibid. num. 104.

Crimen sodomiae gravius aliis praeter haeresim, in l. 2. tit. 10. num. 32. & 33. ubi quid in Francia.

Criminalis causa quae hodie dicitur, l. 3. tit. 18. lib. 4. num. 2. & l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 9. prope finem.

Criminalis dicitur causa, ubi poena vel pars ejus est pari vel consilio civitatis applicanda, in l. 8. tit. 18. lib. 4. num. 8.

Crudele est poena corporali plebs ingredientiens loca vetita venationis causa, in rubr. tit. 8. lib. 7. num. 12. nisi ut ibi.

Cucullum vel cucubitam alium vocans, idem est quod cornutum vocare, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 80.

Cuiam sit facienda restitutio lucrorum in casu quo restitutio est facienda, in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 92.

Culpa est qua quis ignorat asseverare se scire, in l. 6. tit. 16. lib. 2. num. 2.

Culpa vel imperitia aliam ledens tenetur ad damnum, ibid. num. 3.

Culpa tanto gravior est quanto res in qua committitur est sanctior, in l. 7. tit. 3. lib. 7. num. 5.

Culpa in non custodiendo castrum, sicut carcerem, dolo equiparatur, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 141.

Culpa in criminalibus non equiparatur dolo, in l. 4. tit. 23. lib. 8. num. 5.

Cum idem resisset effectus sufficit quid ex equipollentibus fieri, in rubr. tit. 2. lib. 6. numero 90. & 91.

Cum ex motu proprio Regis fit inquisitio, nulla requiritur diffamatio, in l. 4. tit. 1. lib. 8. num. primo.

Cum Judex communicare an liceat, in l. 2. tit. 2. lib. 8. num. 27. 28. & 30. quando.

Cum damnato ad perpetuos carceres post lapsam termini inquisitionem generalem solitum esse dispensare, in l. 3. & 4. titulo 3. libro octavo num. 18.

Cupiditas radix omnium malorum, in l. 1. tit. 5. lib. 3. num. 1.

Cultura quando sit utilis & non nociva pastubus & defentis, ad pascentiam greges, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 13.

Curia, an possit cognoscere super decimis novallium, in l. 6. tit. 5. lib. num. 3.

Curia Regis prout sibi videtur remittit executionem sententiae iudici a quo, in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 4.

Curia consuetudo est inspicienda, in l. 7. tit. 27. libro quarto, numero decimo quarto. sub gloss. *de l. penes*.

Curator qui suis minoribus vivat tanquam famulus, debet eis salarium ut debetur famulis, in l. 9. tit. 13. lib. 4. num. 6.

Curia caput regni vocatur, in l. 1. tit. 7. lib. 6. numero 1. & mari assimilatur, ibid. numero secundo.

Curiam Regiam adveniens bene tractandi sunt in l. 3. tit. 7. lib. 6. num. 2.

Curandum non est de nomine cum de substantia rei apparet, in l. 2. titulo secundo, libro 8. num. 78.

Curia eo dicta quod ibi adest entis iustitiae, in l. 2. tit. 4. lib. 8. num. 16.

Curia quid vocetur, in l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 1. & ibi cum assimilatur, & a quo denominatur, num. 4.

Curia, & castrum quod dicitur, ibid. num. 6.

Curientes si se obviant quid erit, in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 23.

Custos praetorum & defensorum, an possint penas absque sententia capere, in l. 11. tit. 6. lib. 3. num. 1.

Custodes carcerum nominat corrector, in l. 13. tit. 6. lib. 3. num. 1.

Custos carceris negligens in custodia carceratorum vel relaxans eos ut fugiant quomodo puniatur, sub l. 12. in princ. tit. 23. num. 12. an committat crimen lese Majest.

Custos carcerati an excusari possit carcerato fugiente, in l. 10. tit. 23. lib. 4. num. 16. cum seq. aliquibus, & num. 17. remissive alii casus numerantur, & num. 19. & 20.

Custodi vinearum & praetorum an credatur de damno dato, in l. 10. tit. 1. libro quarto, num. 20.

Custodi carceris est perficiendus processus non completus cum fugiente, in l. 13. tit. 23. lib. 4. num. 14.

Custodia dari non potest adversus vim in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 7.

Custos excusatur si vero nobili laxavit habenas & fugit ibid. num. 8. cum seq. & num. 156. limitatur.

Custodis culpa praesumitur in dubio carceratum fugisse, in l. 10. tit. 23. lib. 4. num. 17. & 18. quod culpa haec si est magna dolo equiparatur.

Custodi non videtur remissa custodia carceraria, etiam si iudex mittat alios custodes pro carcerato custodiendo, ibid. num. 19. sub l. 9. titulo 23. libro quarto, neque ut ibi liberatur.

Index Rerum

cunc potestas exhibendo personam & famulum vilem quem ad custodiendum miserat & num. 30. declarat ut idem sit in aliquo exhibente.

Custodiri diligenter dicitur iste, qui cum ligamine detinetur ibid. num. 20.

Custos carceris permittens mulieres cognosci carnaliter, punitur, sub l. 2. in glossa 1. tit. 24. lib. 4.

Custos carceris non potest pro eodem delicto nova jura capere pro eadem custodia unius carcerati, sub l. quinta, tit. vigesimo quarto lib. 4. num. 1. ubi neque a pauperibus, neque a pueris, neque ab injuste incarceratis, ut & sub tit. 38. de ibi an possit carceratus detineri per el carcere.

Custodes pratorum si animalia ibi capta pro pretio demiserint sunt gravissime puniendi, in l. duodecima, tit. septimo, lib. septimo, num. quinto.

Custodes defensionis alterius quam de la lacer non possunt pignori nisi a iudice saltem sine contentum, ibid. num. 6.

Custodias capientes pignora non possunt sibi ipsi illa applicare, neque capere penam sine iudicis mandato & pignoratione ibid. num. 7. & 8.

Custodes terrarum, an teneantur, & torqueri possint super robaria facta in suo districtu in l. final. tit. 9. lib. 8. num. 21.

Custodia ad publicos tantum magistratos spectat, in l. 2. tit. decimo quinto, libro octavo num. 148.

D

Damna secuta ex non comparentia ad citationem debentur sicut expensa in l. 5. tit. 3. lib. quarto num. 14. & ibi quod damna non solvuntur propter licentiam injuriam obvenientia, neque propter contumaciam in causa, ibid. num. 15. & 16.

Damna facta ab animalibus fratrum de Mesta, damnificati non audent iam petere & ob quid in l. quarta, tit. decimo quarto libro tertio num. 24.

Damnati ad mortem in civitatibus testari non poterant l. tertia, titulo quarto lib. quinto num. primo.

Damna hororum dotalium & mariti an ex iuris sint rescindenda in l. 2. tit. nono lib. quinto num. duodecimo nisi ut ibid. & l. 9. tit. octavo lib. 5. nisi ut ibi, ubi & quid in datione ancillae dotalis.

Damna propter societatem obvenientia sunt communia, secus si propter personam contemplationem obvenierint in l. tertia, tit. nono lib. 5. num. 13.

Damna excludo provenientia tripliciter considerantur, in l. 2. tit. septimo lib. octavo num. 37. & 39.

Damnatus pessima iudicium quorundam cordio nolentiam praeberet copiam processus, in l. 1. tit. primo lib. octavo num. quinquagesimo septimo.

Damna ubi venient appellacione expensarum venient etiam damna patrimonium diminuentia ibid. num. 18.

Damna aliqua an considerantur in expensarum condemnatione retardati processus in l. prima, tit. quinto lib. quarto, num. quinquagesimo septimo.

Damnatus pessimus Lutherus, in l. 1. tit. quinto lib. 8. num. 56.

Damnatus duo gravissimi errores Vucicel. ibid. num. 104.

Damnatus miles de crimine militari, an testari prohibeatur in l. 1. tit. septimo, lib. 8. num. primo.

Damnificantes publice amore, vel formidine poene exterminandi sunt, in l. 2. tit. primo lib. 2. num. 5.

Damnificatum esse dicitur si contra jus radicatum fiat, in l. decima quarta tit. 16. lib. 3. num. 45.

Damnificatio aliquo petita si elimaveris, sic salva taxatione judiciali ne forte in expensis condemnaris, in l. 2. tit. septimo, lib. quarto num. 96.

Damnificatio est refarciendum domino fundi in quo minor quantitas, in l. 4. & 5. tit. decimo tertio lib. 6. num. 11.

Damnificatum in confinio daturum civitatum a qua solvendum, in l. fin. tit. nono lib. octavo num. decimo octavo, ubi num. 19. an debeat precedere monitio.

Damnificatio eo ipso quod est datum, non praesumitur jure datum nisi contrarium probetur, in l. tertia, titulo decimo, libro octavo, numero octavo.

Damnificatio est lucra quaerita amittere, in l. sexta tit. nono lib. nono num. 5.

Datio in solutum pro majori quantitate quam debeatur, vitatur in totum, & procedit etiam in decreto iudicis in l. tertia, titulo decimo octavo, libro quarto, numero decimo quinto & 16.

Datum filio in studio, in tertio & quinto computatur in dubio, in l. decima, titulo sexto, libro quarto, numero vigesimo primo.

Datum per patrem filio simpliciter, vel censetur in peculium dati ut administrat, vel ut in legitimam imputet in dubio si accipiat jure legati seu fideicommissi, examinatur, in l. decima, tit. sexto, libro quinto num. tertio & octavo resolvitur, ubi numero quarto, quid in his quae filius capit ex patrimonio defuncti.

Datur forma in hac lege, alguazellis providentibus fortalitia & gentes bellicas, in l. decima quarta, titulo decimo quinto, lib. sexto num. 1.

Debita contracta usque dum commissum est crimen laesa Majest. solvenda sunt, non vero postea contracta, in l. 2. tit. decimo octavo lib. 8. num. 6.

Debitor civilis, an gaudeat immunitate Ecclesiae, in l. tertia, tit. 2. lib. 1. num. octavo remissive.

Debitor civilis capi pro debito possunt, & compelli cedere in l. 13. tit. primo lib. 1. num. 1.

Debitor cedens bonis adjudicatus creditoribus non

Memorabilium.

non gaudet immunitate Ecclesiae, ibid. numero octavo, & in rubr. titulo primo, libro secundo, num. 27.

Debitor cedens bonis tenetur inventarium bonorum praestare, ibid. num. 5.

Debitor si est clericus, Ecclesia vel Collegium an bonis cedere possint, ibid. num. 6. differunt tamen ut ibid. ubi & in confraternitate idem dicitur.

Debitor ex conductione reddituum Regiorum non possunt bonis cedere, ibid. numero septimo, ubi quid in aliis fisci vel Regis debitoribus.

Debitor an possit renuntiare cessionis beneficio, ibid. num. 8.

Debitor cedens bonis si post alia bona acquirat, an de illis tenebitur solvere creditoribus, ibid. num. 9.

Debitoris cessio an prodest fideiussoribus, ibid. num. 10. ubi causa.

Debitori bonis cedenti vestes lineae relinquuntur, ibid. num. final.

Debitor cedens quodammodo servituti adjicitur, l. 6. titulo decimo sexto, lib. 5. num. 2. ubi declaratur.

Debitor cedens bonis operas solitas, non vero insolitas tenetur praestare, ibid. numero 5. ad instar debitoris ingredientis monasterium, ut ibid. & numero octavo, quae opera sint.

Debitor cedens ad collum ferat manicas ferreas non tenetur cum aliquibus id facere, ibid. numero quarto & quinto, & numero 9. & decimo, an perdant creditores, si non compulerint debitorem cedentem ferre hanc argollam.

Debitor non censetur cessionem fecisse per lapsum temporis legalis nisi creditoribus per *Arredo in Recopilacionem. Tom. VI.*

tenentibus, in l. 7. titulo decimo sexto, lib. 5. num. 2.

Debitor an possit uti cessione pro pecunia in vim mere vindictae impolite, in l. 9. titulo decimo sexto, libro quinto, numero primo, ubi an pro interesse dando pro delicto, & numero secundo, quid in damnato solvere fisco, & numero tertio, quid pro qualibet pecunia pecuniaria parti applicata dabitur, & numero quarto, iterum de his agitur.

Debitor de jure communi incarceratur, donec cedat bonis, in l. 4. & 5. titulo 2. libro 6. num. 2. & solum particularia dimittuntur debitori, ibid. num. 3.

Debitor non habens immobilia si de debito conflet, capi potest, ibid. numero septimo, nisi sit summa minor centum morapetitorum, nam tunc cautio juratoria sufficit, ibid. numero octavo.

Debitor solvendo creditori capto a latronibus non liberatur, in l. 1. titulo quinto, libro sexto, numero decimo nono, ubi declaratur.

Debitor fugitivus capi potest per creditorem si est periculum in mora, in l. quarta, titulo quarto, libro octavo, numero sexto & septimo, & numero octavo, requisita ad hoc proponuntur.

Debitori requisito per creditorem ne alteri quam ipsi solvat ostendendum est publicum instrumentum, vel mandatum iudicis, in l. 2. titulo decimo sexto, libro octavo, numero secundo.

Debitorem receptare, & occultare non debet aliquis, ibid. num. 4.

Debitor an debeat offerre, vel deponere cum creditor est absens, in l. prima, titulo decimo septimo, libro octavo, numero trigesimo tertio.

Debitor fisci praesumitur ditatus ex fisci bonis, in l. 16. titulo septimo, libro octavo, numero secundo.

Debitor gabellarum etiam praestet fideiussorem de saneamento in die executiva in carcere debet assistere, in l. 14. titulo septimo, libro nono, numero quinto & sexto, idem in quocumque fisci debitor dicitur.

Debitores gabellarum an executive conveniri possint per eorum exactores, in l. 3. tit. 7. lib. 9. num. 2.

Debitores etiam fisci gaudent immunitate Ecclesiae, in l. 14. titulo septimo, libro nono, numero 7.

Debitum si est in scriptis, quomodo probatur solutio, in l. 4. titulo vigesimo primo, lib. 4. numero 18. & 19. declaratur.

Debitum quo tempore praescribitur, in l. 6. tit. 13. lib. 4. numero 47.

Debitum quod dicitur descendere ex delicto, in l. 6. tit. 2. lib. 6. num. 1.

Decima absque fraude & cautela solvenda est, in l. 5. titulo quinto, libro primo, numero primo, & id quod venit in decimam novem computatis committari non potest, ibidem numero 2.

Decima duplex de eadem re non debet peti, d iij

Index Rerum

Et idem neque de aervo decimato, in l. 7. tit. 5. lib. 1. numero 1.
 Decimam percipiendi jus non temporali sed spirituali annexum dicitur, in l. 1. tit. 5. libro. 1. numero 2.
 Decimae jus laici possidere non possunt, ibi numero 3. & 10.
 Decimae commoditas cum sit quid temporale vendi & locari potest laicis, ibid. numero quarto.
 Decimae jure divino sunt institutae, ibid. numero quinto, & numero 6. & 7. quare sunt introductae.
 Decimae & oblationes non solventium poenae, ibid. numero 9.
 Decimae quotae an possit praeferi si clerici aliunde habent victum, ibid. numero duodecimo.
 Decima tutori an debeatur si eam tutor non petierit per triennium, in l. 6. tit. decimo quinto, libro, quarto, numero 11. de decima executorum vide infra verbo executor.
 Decem annorum spatium naturalitas acquiritur vivendo in aliquo loco, in l. quinta, titulo secundo, libro septimo, numero 4.
 Decem diebus iudicibus de consistorio constitutis ad sententiandum lapsis expirat iurisdic-tio eorum in l. 3. titulo 10. libro quarto, numero octogesimo nono, nec datur restitutio minori adversus lapsum hujus temporis, ibid. numero 90.
 Decem dies executato dati dantur ad probandum & probatum habendum, in l. 4. tit. 21. lib. quarto, numero undecimo, & 12. & numero 14. quod non possunt prorogari.
 Decimam omnes tenentur solvere, etiam clerici & Episcopi, in l. secunda, tit. quinto, lib. 1. num. 1. & 2. & 12.
 Decimae cui Ecclesiae praestande, ibid. numero 3. & quarto, & ibi quod consuetudo in decimae solutione est attendenda.
 Decima praedii vineati conversi in castaneis, cui debebitur, si earum decima diversis debebatur, ibid. numero 5.
 Decimae ratione habet ecclesia jus quoddam in fundo, ibi numero 7. & 8. quando est onus reale, & ratione hujus juris potest facere ut detur talibus excolendus, ibi numero 17.
 Decimam praescribens praedii seminati frumento, si ibi avena seminetur, ei dabitur, ibid. numero 9.
 Decima de omni re ex terra producta, & de persona solvenda, ibi numero 10.
 Decima an debeatur de capella, ibid. numero undecimo.
 Decimales terrae transeunt cum onere solvendi decimam, ibid. numero 12.
 Decima, an debeatur ex aervo decimato, ibid. numero decimo quarto, & decimo quinto, & 16. quod iusta mensura tradenda est.
 Decimae personales an iustae hodie de consuetudine non solvantur, in l. 6. tit. 5. lib. 1. numero 4.
 Decima tutoris Regis non est danda, in l. decima quinta, tit. 10. lib. 5. numero 7.
 Decima an debeatur partis solutae per executa-

tum debitorem pro tributo in l. 6. tit. 14. libro sexto, numero octavo.
 Decimas sibi concessas an possit laicus licite sibi retinere, in lege prima, titulo vigesimo primo, lib. 9. numero 3. & 8.
 Decimas percipiendi jus spirituale est, neque laicis potest regulariter cadere, in l. prima, tit. vigesimo primo, libro nono, numero 4. etiam ante concilium Lateranense, nisi ex Papae concessione ut numero 5. 6. & 7.
 Decimae si à manibus laici sine scandalo auferri non possunt, dimittenda ei fiat in l. prima, tit. 1. lib. 9. num. 18.
 Decimae à laico possessae possunt per alium laicum contra Regem per tempus immemorabile, & contra inferiores à Rege minori tempore praeferi in lege prima, titulo vigesimo primo, lib. 9. numero 41. & 45.
 Decipere alium etiam intra dimidiam non licet in conscientia, in lege secunda tit. 11. lib. 9. numero 9.
 Decipere ultra dimidiam an liceat propter fidei favorem, lege vigesima, tit. septimo, lib. 9. numero 1. & 2.
 Declaratio & confessio non transit in rem iudicatam tanquam facta ex praesumpta probatione, in lege prima, titulo quarto, libro quarto, numero 74. cum seq.
 Declaratio incursum poenae confessi requiritur etiam si sententia non requireretur, in lege prima, titulo quarto, numero 61. & tridem numero 62. an partis citatio requiratur ad hanc declarationem faciendam ibi numero 64. & 65. declaratur an sit necesse hanc declarationem parti notificari & an possit ab ea appellari, & ibi an evitabitur declaratio hae si pars ante declarationem liens contestetur & moram purget & in numero 66. 67. 68. 69. & 65.
 Declaratio ad legem 7. tit. 8. lib. 4. recopil. numero 10.
 Declaratio ad l. 5. tit. 8. lib. 4. recopil. numero 21. & 22.
 Declaratio legum 11. & 14. tit. 16. part. 3. numero 10.
 Declaratio requiritur ad incursum poenae etiam ipso jure incursum in l. 1. tit. 7. libro 4. numero 101.
 Declaratio requiritur etiam ubi poena ipso jure imponitur, in lege quinta titulo undecimo, libro quinto, numero 10. & in l. 1. tit. 8. lib. 5. numero 19. ubi alia.
 Declaratio l. 2. tituli undecimi, p. quartae, in l. 3. tit. 8. lib. 5. numero 8.
 Declaratio l. 7. tituli quarti, p. 5 in l. undecima, tit. 6. lib. 5. numero 13.
 Declaratio l. 7. tit. 17. p. 4. in l. octava tit. 1. numero 48.
 Declaratio, facta per summum Pontificem in praedictum juris alteri quaesiti non tenet, in l. 6. titulo 1. libro 7. numero quarto.
 Declaratio Regis in praedictum juris tertio quaesiti operari non debet in l. 8. tit. 1. lib. 6. n. 3.
 Declaratio aut clericus C. de episc. & cleri. in l. 1. tit. 16. lib. 8. numero 118.
 Decla-

Memorabilium.

Declaratio quarundam legum regiarum licentiatos privilegiantium, in l. 2. tit. decimo, lib. octavo, numero 120. & ibid. remissive an advocati teneantur contribuere.
 Declaratio ad l. 8. styli patientis ingredientem per scalas in l. 7. titulo undecimo, libro octavo, numero sexagesimo, & 61. 62. 63. 64.
 Declaratio l. 26. in fin. tituli undecimi partit. 5. in l. prima, titulo decimo septimo, lib. 8. numero 44.
 Declaratio poenae incurse necessaria est, licet non condemnatio, ibid. numero septuagesimo sexto.
 Declaratur l. 7. tit. 29. p. 3 in l. 3. tit. 7. lib. 7. numero 20. 21.
 Declaratur l. 21 tit. 215. part. 7. in l. 6. tit. 8. lib. 7. numero 2.
 Declaratur dispositio l. 4. tit. 2. lib. 7. pro l. 3. tit. 4. infra isto lib. in officiis vacantibus per mortem, non si per renuntiationem, in d. l. quarta, numero tertio, nisi ut ibi.
 Declaratur vericulus, *actus de la justitia*, l. 2. tit. 1. lib. 8. numero 9.
 Declaratur doctrina Gregorii dicentis bonae mentis esse tepidare, in l. prima titulo quinto, lib. octavo, numero sexagesimo nono 70. & 71.
 Declaratur textus in c. ad hae de sententia excomm. ibid. num. 12.
 Declaratur auctoritas, non fixneraberis fratri tuo, sed alieno ibid. num. 69.
 Declaratur cap. 38. Deuteron. in materia usurum, ibi num. 70.
 Declarantur rigorosa verba, in l. 1. tit. 18. lib. octavo, & partitatum ibi numero 139. & 148.
 Declaratur vericulus, *per no se existenda*, legis 2. tit. 20. ibidem, num. 1.
 Declinatoriam an possit allegare ille qui dixit quod possit conveniri ubique, in l. 1. tit. 5. lib. 4. numero 9.
 Declinatoria exceptio an sitis pendentia dicatur, ibid. num. 11.
 Declinatoria quando proponenda, ibi numero sexto.
 Declinatoria competens principali an competat ejus sibi iustici, ibi num. 10.
 Declinatoria si in prima instantia non opponitur, neque in secunda opponi potest, in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 14.
 Declinatoria prius quam alia etiam dilatoria exceptio est alleganda, alias nihil fit ibid. numero 17.
 Declinatoria determinatio multoties reseratur ad diffinitivam ibi numero 22.
 Declinatoria in criminalibus etiam post litem contestatam apponi potest, ibid. numero 17. & numero 28. an per purgationem contumaciae, & numero 29. quomodo & quando sit alleganda exceptio incompetentiae, & numero trigesimo an per iuramentum quod de novo pervenit ad notitiam, possit post litem contestatam allegari.
 Decreta a populo facta pro jure civili habentur in rub. titulo primo, libro secundo, numero 6. & 7. quid in factis à dominis temporalibus, &

an annalia vel perpetua sint & ibi quid in factis ab ancianis civitatum n. 8. 9. & 12. quid in Episcopis.
 Decreti primi & secundi materia in omnibus, causis locum habet in l. 1. tit. 11. lib. 4. numero 28. ubi quid in servitutibus, vassallis, & beneficialibus.
 Decreti forma & modus à lege datur si non servetur an decretum sit nullum in l. 1. tit. 11. lib. 4. numero 25. & n. 45. cum tribus sequentibus.
 Decreti interpositionem impediens, qua parum puniatur, in l. 1. tit. undecimo, lib. 4. n. 15.
 Decreti nullitas an sit intra 10. dies alleganda ibid. numero quadragesimo nono & quinquagesimo.
 Decreto secundo interposito an audiat reus super alio, quam super proprietate. ibi numero sexagesimo tertio, nisi ut ibi num. 67. & tunc quomodo probatur in proprietate, cum 1. seq.
 Decretum primum & secundum vel revocatio ejus non potest per iudicem alium quam habentem eum & nullum imperium interponi, & an eo cognito hae pronuntiat mandati possit in l. 1. titulo 11. lib. 4. n. 24 & 25.
 Decretum primum cum solo iuramento partis datur, in l. 1. tit. 11. lib. 4. num. 21. & 26. & ibi ponitur forma sententiae, & num. 57. & 58. ibid. quod iuramentum hoc omitti non debet.
 Decretum dictum ut interponatur an citatio requiratur, in l. 1. tit. 11. lib. 4. num. 28.
 Decretum primum datur five reus possideat iure domini, five non; fecus quoad decretum, ibid. num. 34.
 Decretum ut interponatur non debet iudex festinare quoniam iusta causa excusat ab ea. ibid. num. 40.
 Decretum an interponi possit contra minorem, ibid. num. 37. & 38.
 Decretum ubi revocari petitur, actor citandus est ibi, num. 34.
 Decretum secundum ex lege Regia excludit jus offerendi ibid. num. 66.
 Decretum i. Concilii Tridentini sess. 14. in sponsalibus de futuro, non vero de praesenti intelligitur, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 12.
 Decuriones nominati in causa appellationis ad consistorium si unus absit, vel absentetur, an nominetur alter & si absens venerit, an sumat iurisdictionem, in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 62. & 63.
 Decuriones an sint exempti à tribus Regis sub l. 1. tit. 25. lib. 4.
 Decuriones de jure communi, quando abeat iudex appellationis, vel non trat qui de appellatione cognosceret, ipsi cognoscebant, hodie vero consuetudo servatur, in l. 4. tit. 18. lib. 4. num. 56.
 Decurione uno desinente esse, an alius possit causam determinare in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 64.
 Decuriones electi tenentur parte non petente causam intra terminum à lege praefixum determinare sub poena iustitiae.
 Decuriones electi in iudices appellationum jurant in consistorio in l. 7. titulo decimo octavo, libro 4. n. 6. ad fin. & sententia absque isto

Index Rerum

juramento est nulla, ibid. num. sexagesimo sexto, sub iuramentis vero loco absentis quamvis non iuret, valet sententia, ibid. n. sexagesimo septimo.

Decurio absens non est tutus in conscientia, neque alii ei consentientes, in l. 6. tit. 3. lib. 7. n. 4.

Decurio habitans in rure potest cogi redire ad civitatem, ibid. n. 3.

Decurionum consilium, an possit taxam in minus justo pretio imponere locensibus, seu vicinis & e contra, in l. 9. tit. quinto lib. 7. numero 7.

Decuriones possunt nominare discussores, qui provinciam visent, discutiat, & inquirat, & susceptorem qui erant frumentum cum solaris justo pretio in l. 9. tit. quinto, lib. septimo, numero 3.

Decuriones tenentur ratione sui officii gratis annonam inter vicinos erogare, in l. 9. tit. 5. lib. 7. n. 3.

Decuriones debent inspectis sumptibus pretium iustum annonae imponere, in l. 9. tit. 5. lib. 7. numero 3.

Decuriones tenentur resarcire, & restituere damnum in conscientia, si per negligentiam vel malitiam pretium in iustum parum cocto, vel tritico imposuerunt in vicinorum praesidio, in l. nona, titulo quinto, libro septimo numero 7.

Decuriones possunt cum auctoritate iudicis tempore fertilitatis triticum inter vicinos aut mutuo, aut vendere, & qua de causa, hoc faciendum sit bene traditur, in l. 9. tit. 5. lib. 7. numero 11.

Decuriones an possint, ut assistant in rationibus aliquod salarium accipere, in l. 9. tit. 5. lib. 7. numero 4.

Decurio si dum se in consistorio frumentum minoris luberi vendit, & ipse vendat antequam lex promulgatur, ea promulgata venditio majoris pretii rescinditur, in l. 2. tit. 6. lib. 8. numero 11.

De excommunicationis contemptu plures questiones, remissive, in l. 7. tit. 5. lib. 8. numero 212.

Defensas facere nemo potest, in l. 4. tit. 14. lib. 3. numero 23.

Defensa boum ad id deputata non potest cum aliis pasci animalibus, in l. 12. tit. 7. lib. 7. numero 1. nisi ut ibi.

Defensio diabolo etiam foret in iudicio, non esset neganda, in l. 13. tit. septimo, libro 3. numero 9.

Defensioni suae potest quis renunciare tacite si nendo labi terminum & non expresse, in l. 4. & 5. tit. 1. lib. 6. numero 16.

Defensioni suae in criminalibus quis renunciare non potest, in l. 3. tit. decimo, libro quarto numero 150 ubi numero 131. declaratur.

Defensio etiam diabolo si esset in iudicio non esset neganda, in l. secunda, titulo primo, libro 8. numero 58.

Defensioni renuntiare in criminalibus an possit in l. 13. tit. septimo, libro tertio, numero 10. 12. & 13.

Defectus ubi est in forma, si non valet quod ego ago, neque ut melius valere potest, in l. 11.

titulo primo, libro quinto, numero trigesimo tertio.

Defensor honorum an possit restitui ad probandum infra verbo restitutorio.

Defensor eo iure, quo defensus uti debet, in l. 3. titulo octavo, libro quarto, numero vigesimo secundo, & vigesimo tertio, quod sine mandato non petit restitutionem dictam in integrum.

Defensor an possit petere dilationem ad dominum consulendum, ibid. numero vigesimo quarto.

Defensor absentis a longe statim ponendus est, in l. 6. tit. 3. lib. 5. numero 9.

Defenses libro veritas ex haereticorum provinciis fautores eorum debent censeri & acriter puniri, & quomodo, in l. 17. tit. septimo, libro primo, numero septimo, & octavo, quod ad hoc scientia requiritur.

Defensas res, an debeat expectare quod officialis pedagi ipsam interroget, in l. 6. tit. 11. lib. 6. numero 10.

Defensas se ipsam, & errores plene fatens recipiendus est, in l. 1. tit. 8. & quarta titulo tertio, libro octavo, numero nono, & 10. & numero 11. quid de eo qui jam carceratus haeresis confitetur, an puniatur, & usque ad quod tempus admittatur ad misericordiam.

De feris & solationibus in eis faciendis plura traduntur l. nona, titulo vigesimo, libro 9. numero 4.

De forma reconciliationis faciendae, remissive, in l. secunda, titulo primo, libro octavo, numero vigesimo primo, ubi apostata admittitur numero 10.

Defunctus iniuriatur, & heredi eius datur actio iniuriarum in l. prima, titulo decimo, libro octavo, numero octavo nisi esset consecratus in contrarium, ut numero nono, non tamen sufficeret consuetudo ubi per scripturam fieret, & numero decimo, quod minus punitur ea quae sit defuncto quam viventi.

De iure communi, an possit quis se obligare ad certum servitium personale praestandum per se & suos descendentes, in l. secunda, titulo quarto, libro sexto, numero 4.

De iure communi in vassalli electione erat ire ad bellum vel pecuniam solvere secus ex l. octava, titulo quarto, libro sexto, numero primo, tenebantur tamen officium adimplere, ibid. numero secundo & 3. quis ex iure nostro regio.

De iure divino non reperitur expresse officiorum venditio prohibita, in l. 7. tit. 3. lib. 7. numero 11.

Delegare vel substitutum ponere differunt, in l. 4. tit. 9. lib. 3. n. 2.

Delegatus cum limitatione personarum, an dicatur delegatus ad generalitatem, vel universitatem causarum, in l. 1. tit. 9. libro tertio, numero 5.

Delegatus revocare non potest ut alii detur commissio, ibid. num. 14.

Delegari iudices qui dicuntur in rubr. tit. 9. lib. 3. num. 7.

Delega.

Memorabilem.

Delegatus solum usum jurisdictionis habet, ibid. num. 8 & 109.

Delegatus an subdelegare poterit, ibid. num. 11. cum seq.

Delegatus Principis, an subdelegabit eum clausula simpliciter & de plano, ibid. num. decimo tertio.

Delegatus ad universitatem causarum, an subdelegare poterit, ibid. num. decimo quarto, & seq.

Delegatus delegati à latere an subdelegare poterit, ibidem, numero decimo quinto, & sequent.

Delegatus à lege subdelegare potest, ibidem num. 16.

Delegato an ordinaria concessa sit jurisdictione quomodo cognoscetur, ibid. num. decimo septimo & decimo octavo, quid si ordinaria detur jurisdictione.

Delegatus inferiori à Principe, an subdelegabit, ibid. num. 19.

Delegatus à Principe an possit causas criminales subdelegare, ibid. num. 20.

Delegati inordinarii jurisdictione quae firmior sit, ibid. num. 21.

Delegatus Principis vel ad universitatem causarum, an iterum iudicabit si nulliter processerunt, ibid. num. 23.

Delegare an possit ordinarius iudex, ibid. num. quarto, cum sequentibus & numero quinto limitatur.

Delegatus iudex in quo differat ab ordinario, ibid. num. 10.

Delegatus facienda est in delegantis subjectum, in l. 1. tit. 3. titulo nono, libro tertio, numero primo.

Delegari potest ius eligendi officiales publicos, in l. 5. tit. 25. lib. 4. num. 3.

Delegatus Principis non tenetur citare nuntios sui per quemlibet potest, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 1.

Delegatus Pape tenetur ius canonicum servare in l. 3. titulo octavo, libro quarto, numero trigesimo primo.

Delegati iudices unus sine altero pronunciare non potest nisi jurisdictionem habeant in solidum, in l. primo titulo decimo sexto, libro quarto numero trigesimo quarto.

Delegatus an possit de nullitate cognoscere, in l. 3. titulo decimo septimo, libro quarto, numero 6.

Delegatus à Papa, licet possit absolvere excommunicatum ab alio, tam alio, tamen de stilo remittit absolutionem ad excommunicatorem in l. 1. tit. 5. libro octavo, numero centesimo vigesimo quinto.

Delegatus à Papa excommunicatus alium absolvit, ibid. numero centesimo vigesimo tertio, nisi ut ibi.

Delegatus à Papa si non habet speciale mandatum, non potest absolvere excommunicatos à Papa vel Pape delegatis, ibid. numero centesimo vigesimo nono.

Delegatus potest absolvere excommunicatum à subdelegato, ibid. num. 147. & 148. idem in subdelegante respectu sui subdelegati.

Delegatio in asserim in criminalibus fit semper privative etiam ordinarius ante prevenisset, in l. decima, titulo decimo tertio, libro octavo num. 166.

Delegatus major est ordinario circa causam delegatam, in l. 1. titulo decimo sexto, libro octavo, num. 96.

Delegationes cum dantur in principio anni, antequam calculationes fiant, quid agendum erit in l. 1. tit. primo, libro secundo, numero 1.

Delictum pluribus punitum legibus, an omnibus penam legum illarum sit plendum, in l. 1. tit. primo, libro secundo, numero 14. & 17.

Delictum notorium absque processu condemnari & puniri potest, in l. 19. tit. nono, libro tertio num. 2.

Delicto quis poenae se subdit, in l. 13. tit. primo, lib. 1. num. 4.

Delictum unum vel plura quando dicitur, in l. quinto, titulo septimo, libro quarto num. octavo.

Delicto mariti uxor non perdit bona atque arrhas, in l. decima, tit. octavo, libro quinto num. 11.

Delictum si non potest probari, quod erit remedium, in l. primo tit. primo, libro octavo numero 50.

Delictum majus est, ledum in domo retinere quam ledere, in l. tertio, titulo septimo, libro 8. num. 3.

Delictum adversario imputans in materia duelli non debet habere aliam probationem, in l. secunda, titulo octavo, libro octavo, numero decimo tertio.

Delictum monopolii quomodo inter privata commutatur, in l. quarta, titulo decimo quarto, libro octavo, numero trigesimo octavo & trigesimo nono, quod ex legibus nostris publicum factum est delictum.

Delictum de iure communi denominatur à fine, & sic à consummatione, in l. 1. tit. 16. lib. 3. num. 76.

Delictum vel dolus non potest esse sine causa, in l. quarta, titulo vigesimo, libro octavo, numero decimo quarto.

Delictum an fateatur quis per petitionem indulgentiae, in l. 3. titulo vigesimo quinto, libro octavo, num. 1.

Delictum proprium quod dicitur, peccatum vero quid, in rubr. titulo 21. libro octavo, numero 5. & 6.

Delinquens fugiens ad clericum portantem corpus Christi gaudet eius immunitate, in l. secunda, titulo primo, libro primo, numero final.

Delinquentium si unus est absens & alter praesens quomodo procedatur contra eos, in l. 1. tit. 3. titulo decimo, libro quarto, numero decimo.

Delinquentes plures si non sunt officiales publici, omnes equaliter delinquant, in l. quinta, titulo decimo, libro quarto, num. quarto.

Delinquentes si manifestetur punitur etiam pro eius delicto innocens si condemnatus & executus, in l. 1. tit. 3. titulo nono, libro quarto, numero 77.

Delin.

Index Rerum

Delinquentis bona tam ante quam post delictum confiscanda confiscabuntur, in l. 10. tit. 8. lib. 5. numero 15.

Delinquens non potest de bonis confiscatis disponere, in l. 3. titulo quarto, libro quarto, num. 19.

Delinquere dicitur respectu personarum res inanimata, in l. 2. titulo secundo, libro octavo, num. 41.

Delinquens quando cognoscetur deliquisse secum vel appensum, in l. 2. tit. 13. lib. octavo, num. 130.

Delinquens sortitur forum in loco ubi deliquit, & sic ratione delicti, in l. 1. tit. 16. lib. 8. numero 62. 63. & 64. rationes apponuntur, & usque ad numerum 116. ampliatur & limitatur.

Delinquens non debet esse melioris conditionis quam non delinquens, in l. septima, ibid. num. 37.

Del que emenda de mano con elonaco, in l. 1. tit. 7. lib. 8. num. 79.

Delinquens in atrocissimis, an gaudeat immunitate Ecclesie, in l. 1. tit. 22. libro octavo, num. 7.

Demolitio factorum in viis publicis potest fieri mandato iudicis secularis, etiam si hat ab Ecclesia, in l. 3. titulo septimo, libro septimo, num. 25.

Demonstratio causa, dicta non disponunt ibid. num. 26.

De nobilitate plures adfunt tractatus, in rubr. tit. 1. lib. 6. num. 10.

Denuntiare quid sit & alia de eo, in l. 21. tit. 9. lib. 3. num. 1.

Denuntiatione facta debitori ne solvat oblata cautione debitor solvet, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 197.

Denuntiare non licet de venantibus & piscantibus contra leges regias lapsis tribus mensibus, in l. 10. titulo octavo, libro septimo, numero 3.

Denuntiatio duelli more militari vim securitatis habet, in l. 1. titulo octavo, libro octavo, num. 9.

De Pinzocolis sancti Francisci & aliorum, in l. 7. titulo vigesimo, libro octavo, num. 70.

De poena contra mutuantes, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 3.

Deponens si de facto capiat depositum fingitur non deposuisse ibid. num. 17.

Deponens si de facto accipiat, depositum fingitur non deposuisse, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 4.

Deponens debet advertere ut constet de vera numeratione, in l. 9. titulo 11. libro quinto, numero 14.

Depositarius electio ad Regem & ejus ministrum pertinet, in l. 13. titulo 9. libro tertio, num. 1.

Depositare an poterit iudex pedaneus rem jurisdictionem ejus limitatam valore excedentem, ibid. num. 1.

Depositario an possit de publico vel aliunde constitui salarium, ibid. num. 3.

Depositarius ad iudicis mandatum reddens depositum, an liberetur, & quando & quo-

modo, ibid. numero decimo octavo, & decimo nono.

Depositarius an possit deponenti reddere pecuniam, ibid. num. 16.

Depositarius non possidet, imo per eam possidemus, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 12. & sic ut ibidem prescribere non potest.

Depositarius, seu sionomus non potest pretium ponere in pane cocto nec in critico, quia pertinet ad civitatem, villam, seu populum, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 4.

Depositorum publicorum favore prohibitum est ne ipsorum nummi in alios usus convertantur, in l. 21. titulo 11. libro quinto, numero primo.

De promissis, remissive in rub. tit. 13. libro 9. num. 71.

Deputatis etiam ad videndum bona populorum prohibetur locatio & conductio gabellarum, in l. 4. tit. 10. lib. 9. num. 13.

Descendentibus vel ascendentibus existentibus non habet locum confiscatio, & sequesteratio bonorum regulariter, in l. 3. tit. 19. lib. 4. num. 132. & 133. declaratur.

Descendentes legitimi non possunt praterite vel exheredate sine causa ascendentes, in l. 2. tit. 8. lib. 5. num. 10.

Descendentes sicut non comportant fructus perceptos mortuo patre in legitimam, sed pro rata capiunt eos, ita & ascendentes, ibid. num. 45.

Descendentes sicut succedunt ex testamento minus solemniter parenti testanti, an ita & contra ascendentes descendentes, ibid. numero 46.

Descendens an possit tertium honorum in certa re assignare ibid. num. 73.

Descendentes excludunt filium naturalem si descendentes sunt legitimi & naturales, in l. 7. titulo 8. libro 5. numero 7. ubi quid in legitimatis.

Descendentes si habent filios legitimos non succedunt eis ascendentes, ibid. num. 25.

Deficere se vel contradicere, an videatur accusatus de injuria si dicat contraria testibus in summaria examinatis, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 90.

Defensione appellacionis non opposita, potest super meritis causa cognosci, non vero alia, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 128.

Defertio non datur in criminalibus ex lapsu termini assignati ad appellandum, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 3.

Defertio appellacionis inducit confirmationem sententie in l. 2. titulo 18. libro quarto, numero 34.

Defertioe data sit executio sententie ac si ab ea non fuisset appellatum, ibid. & ex quo inducatur alia defertio ibid. num. 36.

Defertio cotam quo iudice sit petenda, ibid. numero 40.

Defertionis sententia lata an possit ab ea appellari, ibid. num. 42.

Defertionis sententia an sit definitiva, vel interlocutoria, & sit super ea pronuntiandum, ibid. num. 41. remissive.

Defertioe tacite potest procurator domino preiudicare, ibid. num. 44.

Defertio.

Memorabilium.

Defertionem excusat impedimentum, ibid. num. 49. & a cursu anni fatalis ibid. & intra quod tempus est hoc impedimentum allegandum, ibid. num. 50.

Defertores militie puniuntur, nisi sint tyrones, in l. 2. tit. 4. lib. 6. num. 10. ubi idem in infirmo vel graviter vulnerato.

Defertens Regem ante bellum inceptum ita committit prodicionem sicut bello jam cepto, in l. tit. 18. lib. 8. num. 143. neque ab uxore, neque a filio talis recedens recipiendus est, numero 144.

Defertores qui vocantur, ibid. num. 147. & puniuntur graviter, num. 148. & ab omnibus nationibus hoc est punium num. 149. & poena eorum, num. 150. & num. 151. & 152. quid si Rex ibi non aderat, & num. 153. usque ad 157. qui excusantur a poena defertionis.

Desponsatus accusans sponsam de adulterio, & adulterium, tenetur probare sponsalia de presentibus cum ea contraxisse, attentio tenore Concilii Tridentini, in l. 4. titulo 10. libro octavo, num. 1.

De substationis forma ac modo, remissive in l. 2. tit. 11. lib. 9. num. 2.

Desponsatio sola non sufficit ad prescriptionem, in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 3.

Detinens aliquem in custodia, an incurrat crimen privati carceris, in l. 2. tit. 13. libro 8. num. 1.

Detinens aliquem in vinculis idem incurrit sicut in custodia, & carere, ibid. num. 146. licet differant vincula a custodia num. 150.

Detinens furem usque dum restituerit rem, non incurrit crimen carceris privati cum declaratione, ibid. num. 108.

Detinens creditorem volentem, ne si in carcerem inducatur, a creditoribus aliis detineatur, non incurrit poenam privati carceris, ibid. num. 217.

Deum non timens, neque hominem reverentiam oculis habet in l. 3. tit. 4. libro octavo, num. 1.

Deo magis placent rugitus leonum, sive mugitus bouum, vel grunnitus porcorum quam cantus clericorum luxuriantium, in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 57.

Devotare maledicere interpretatur, in l. 4. tit. 4. lib. 8. num. 43. & numero 44. quod est gravis blasphemia.

Diabolus fugit ne videat horrendum crimen sodomie, in rubr. titulo primo, libro octavo, num. 1.

Dicens per vitam sanctorum, an blasphemare dicatur, in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 36.

Dicens hoc est evangelium, vel credi potest ut Evangelium, vel verum est sicut Evangelium, an blasphemet, ibid. num. 40.

Dicens alicui, proditor, & latro, an suppletur verbum, es, in l. 2. titulo decimo, lib. 8. num. 54.

Dicens alicui rixando, ego non sum latro, vel alia injuriosa verba, censetur eodem nomine illum vocare, ibid. num. 85.

Dicenti tibi te commississe aliquid crimen, licet dicere mentiris, in l. 2. tit. 8. libro octavo, num. 16.

Dicenti tibi, tu fuisti proditor, an imponitur poena, ibid. num. 40.

Dictio ad minus inclusiva, & implicativa est, in l. 38. tit. 6. lib. 3. num. 2.

Dictiones statim, in continentibus, & max. quandoque ponuntur quatenus durat mandatum, vel arbitrio boni viri, in l. 21. tit. 7. lib. 3. num. 3.

Dictio *autque*, latine *quoniam*, in casu nostre l. ampliativa est & exclusiva & precedentibus addit, in l. 27. titulo septimo, lib. 1. num. 4.

Dictio *non*, si precedit verbum *potest*, admittit potentiam, in l. 73. titulo 5. libro secundo, num. 1.

Dictio, *no*, adjuncta verbo *pueda*, inducit impossibilitatem, in l. 4. titulo 14. libro tertio, num. 19.

Dictio *quis vel qui* omnia precedentia refert, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 48.

Dictio *usque* cujus natura sit, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 33.

Dictio *fit* executionem denotat, in l. 1. tit. 3. lib. 4. num. 46.

Dictio *quomodo* est adversativa, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 50.

Dictio *aliter, alia, aliud*, adjuncta *universali*, complectitur causas dissimiles precedentibus, in l. prima, titulo decimo nono, libro quarto, num. 2.

Dictio *universalis* qualiter omnia includit & nihil excludit, in l. 7. tit. 3. lib. 5. num. 12. & in l. 2. tit. 6. lib. 5. num. 1. & in l. 2. tit. 11. lib. 5. num. 12. & in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 74. & 75.

Dictiones *quoad, donec, & quantum* sunt implicativae & precedentium repetitivae & habent in se temporis revolutionem, in l. 1. tit. 4. num. 74. & 75.

Dictio *item* est repetitiva similium, in l. 6. tit. 11. lib. 5. num. 19.

Dictio *quando* intellectus, in l. 11. tit. 9. lib. 5. num. 14.

Dictio *nummodo* inducit modum & conditionem, in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 39.

Dictio *quomodo* est implicativa & addit precedentibus, in l. 7. tit. 8. libro 5. numero 31. & 32.

Dictio *adversativa* natura qua sit, ibid. numero 31.

Dictio *usque*, quomodo opponatur in l. 7. tit. 11. lib. 5. numero 1. & in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 18.

Dictio *per quanta*, latine *quia*, vel *quoniam*, pro causa ponitur, in l. 1. tit. 2. libro sexto, numero 1.

Dictio *item* est repetitiva similium, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 1.

Dictio *non* negativa, copulativa est, in l. 2. 10. lib. 6. numero 3. & numero 4. inferitur ad legem.

Dictio *usque* in presenti exclusivè ponitur, in l. 4. tit. 3. lib. 7. num. 11.

Dictio *desuper*, latine *postquam*, excludit precedentia, ibid. num. 12.

Dictio *proferim, vel maxime*, implicativa sunt ejusdem juris, sed per majorem, in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 2.

Dictio

Index Rerum

Dictio *perda* praesentis temporis est, & sic ipso jure incurritur, in l. 8. tit. 12. libro septimo. num. 1.

Dictio *so color* quomodo in jure intelligatur in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 4.

Dictio *ultra*, extendit id tantum cui additur, in l. 2. tit. 4. lib. 8. num. 1. & inclusiva est num. 2. & repetitiva est sicut dictio, *hoc amplius*, num. 3. & confirmatoria priorum, num. 5. 6. & 7. ampliat.

Dictio, *hoc amplius*, qualitatem, & conditionem praecedentis legati repetit in sequente. *ibid.* num. 4. nisi ut num. 8.

Dictio *amplius*, sine dictione, eo, vel hoc, non repetit, *ibid.* num. 8.

Dictio, *hoc amplius*, repetit, qualitatem primi legati etiam conditionalis, *ibid.* num. 9. & num. 10. declarat.

Dictio, *ultra*, aliquando exclusivè apponitur, *ibid.* num. 12.

Dictio, *ultra*, in dicto testis nihil operatur, *ibid.* num. 11.

Dictio *dichos* ad praecedentia se refert, *ibid.* numero 13.

Dictio *otra* est repetitiva similium, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 72.

Dictio *persona*, masculinum & foemina comprehendit, *ibid.* num. 175.

Dictio *quomvis* inclusiva est, in l. 5. tit. 7. lib. 8. num. 6.

Dictio *qualquier* universalis est, in l. 2. tit. 10. lib. 8. numero 2. & in l. 2. titulo 16. libro octavo num. 1.

Dictio *libros* est repetitiva similium, *ibid.* numero 74.

Dictio *fiatim* intra triduum verificari potest, in l. 2. tit. 12. lib. 8. num. 7.

Dictio *ultra* augmentativa & extensiva est, in l. 2. tit. 12. lib. 8. num. 3.

Dictio *salva* est reservativa, in l. 2. tit. 15. lib. 8. num. 154.

Dictio *à subienda* idem significat quod data opera, *ibid.* num. 216.

Dictio *sed si* est adversativa, *ibid.* num. 219.

Dictio *quando* conditionem inducit, in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 7.

Dictio *qualquier* quemlibet & in solidum comprehendit, in l. 3. titulo quarto, libro 8. numero 13.

Dictiones *maximè* vel *praesertim* implicat casum magis dubitabilem, in l. 1. titulo 19. lib. 8. num. 32. licet aliquando taxativè apponuntur, num. 37.

Dictiones *quomvis*, *licet*, *quomvis* inclusivè sunt, in l. 3. titulo decimo sexto, lib. 8. num. 4.

Dictiones *solum*, *dumtaxat*, *tantum*, aut *tantummodo*, taxativè sunt, in l. 2. titulo 12. lib. 8. numero primo & quando adjunguntur dispositioni affirmativa inducunt negativam, numero 2.

Dictio *usque* exclusivè ponitur, ob Regis favorem, in l. 2. tit. 15. lib. 9. num. 97.

Dictio *qualquier* omnia includit, & nihil excludit, in l. 17. titulo 17. libro 9. numero primo, nisi aliud ex mente disponentis constet ut *ibidem*.

Dictio *unius* *pramenti* creditur in casu legis

28. tit. 19. lib. 9. num. 1. & 2. quod poterit probari contrarium & num. 3. & 4. restringitur, cum num. 5. 6. & 7.

Dictio *porque* caulativè & pro ratione apponi solet, in l. 31. titulo decimo nono, libro nono, numero primo & secundo, quod denotat causam finalem.

Dictiones *quia* vel *quoniam* quid importent, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 221.

Dictiones *hac secundum*, *provi* vel *sicut* limitationem inducunt, in l. 1. tit. 1. libro 6. numero 50. ubi quando conditionaliter, quando causalivè ponuntur, *ibid.* numero 51. cum dicitur secundum quod tui antecessores fecerunt, an teneas tu, si non solverunt.

Dictum notabile sancti Joan. Evangelistici refertur in rubric. titulo septimo, libro octavo, num. 35.

Didacus Perez glossator Salmantinus declarat & intelligitur, in l. 4. titulo 17. libro 4. num. 1.

Didaci Perez opinio reprobatur, in l. 5. tit. 26. lib. 8. num. 3.

Dies commissi criminis quando declarandas est in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 20.

Dies termini si feriatus est, an transeat in non feriatum, in l. 2. titulo 5. libro quarto, numero 9. & 10.

Dies nonus ad contestandam litem an computetur in termino, in l. 5. tit. 4. lib. 4. num. 52. & *ibid.* num. 34. an dies termini computetur in termino.

Dies dati ad contestandum currunt de momento ad momentum, *ibid.* num. 35.

Dies continui qui dicantur, in l. 1. titulo 4. libro 4. num. 43.

Dies appellandi à sententia an currant à die prolationis sententiae, an vero à die notitiae in casu in quo vera procuratoris contumacia non praesudicat domino, in l. 2. titulo septimo, libro quarto, numero trigesimo quarto, & 33. an dies appellandi currant, quamvis tantum notitia habeatur quod est sententiatum, non vero quomodo.

Dies quinque dati ad appellandum ad consistorium, à quo tempore currant, in l. 4. tit. 18. libro 4. numero 50. & 54. an tempore scientiae.

Dies feriatii in honorem Dei computantur in termino appellacionis, in l. 2. titulo 17. lib. 4. num. 52.

Dies assignatus à lege currit ignorantia, *ibid.* numero 54.

Diebus quinque lapsis sententia transiit in rem judicatam, non appellando, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 30.

Dies quinque constituti ad appellandum à prin. sunt utiles, postea sunt contumaci, in l. 1. tit. 18. libro 4. num. 48. & in l. 4. tit. 18. lib. 4. num. 52.

Dies in instrumento publico requiritur, in privato non, in l. 1. titulo 24. libro quarto, num. 52.

Dies oppositionis in executivis an computetur in termino, in l. 1. titulo 21. libro quarto, num. 1. & 2.

Dies intelligitur 24. horarum, in l. 2. tit. 11. lib. 4. num. 53.

Memorabilium.

Dies assignati ad retractum omnibus curunt committarum, in l. 2. tit. 11. libro 5. num. 7.

Dies termini computatur in termino, in libro 4. titulo 4. libro 7. num. 10.

Dies computatur more Romanorum, 24. horarum *ibid.* num. 12.

Dies 30. in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 221. supra debent esse continui.

Dies 1. tit. 7. lib. 8. supra, debet esse naturalis 24. horarum *ibid.* num. 7.

Dies inter artifices de die artificiali intelligitur, *ibid.* num. 10.

Dies multiplex est & à quo tempore incipiat *ibid.* num. 12.

Dies intelligitur & connumeratur de luce ad lucem *ibid.* num. 13.

Dies solstitialionis firmatus abbreviari non potest per officiales ad subhallandos regios redditus positos, in lib. 5. tit. 11. lib. 9. num. 1. & *ibid.* quod termini extrajudiciales preceptores sunt, licet non dicatur.

Dies termini computatur in termino, in lib. 31. titulo 19. libro 9. num. 14.

Dies communi more computatur ab ortu solis usque ad ejus occasum, in l. 31. titulo 19. lib. 9. num. 15.

Dietra quid sit, & quot modis dicatur, in l. 20. tit. 7. lib. 1. num. 1.

Dietra à quo loco computetur, *ibid.* num. 2.

Dietarum cum simpliciter mentio fiat de vulgaribus intelligitur, *ibid.* num. 3.

Diffamatus potest dicere diffamanti tu mentiris, in l. 2. tit. 8. lib. 8. num. 17.

Differentia in casu nostrae legis inter judices cancellarium majorem & regium audientiarum judices, & presidentes, & regentem, & majores judicibus Gallicis in l. 20. tit. 11. lib. 4. num. 6.

Differentia emancipationis & patriae potestatis sublata est hodie, & quomodo & an ad querelam patris testamentum, vel filii sit necesse agnoscere bonorum possessionem, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 44.

Differentia contractuum & ultimatum voluntatum remissive in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 3.

Differentia inter sponsalia de futuro & de presenti & convenientias, in l. 4. tit. 2. libro 5. numero 6.

Differentia non est inter matrimonium & sponsalia de presenti carnali copula consummata, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 3. nisi ut *ibid.* num. 5.

Differentia inter arma & armatura, & arma offensibilia & defensibilia, in l. 7. tit. 6. libro 6. num. 1.

Differentia decem inter actionem & officium judicis, in l. 5. tit. 1. lib. 9. numero 16. usque ad 40.

Differentia inter bellum, & duellum in rubr. tit. 8. lib. 2. num. 9. & 10.

Differentia maxima est inter Graecos & Latinos in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 49.

Differt proditio ab alevolia & in quo in l. 2. tit. 8. lib. 8. num. 49.

Diffidans alium qua poena teneatur in l. 3. tit. 8. lib. 8. num. 23.

Diffidatus non teneatur remandare diffidentiam, in l. 1. tit. 8. lib. 8. num. 6.

Dignior an sit eligendus ad meliorem per *Arredo in Recapitulationem.* Tom. VI.

committarum, cui electio meliorandi commissa est, in l. 2. tit. 6. lib. 5. num. 3. & 2. quid in parte meliorante, & alio de eligendo digniori.

Dignitas Episcopalis sicut liberat à patria potestate, sicque & à Domini potestate & vassalagio in l. 3. tit. 5. lib. 6. num. 2.

Dignitatem qui prius acceperunt preferendi sunt in rubr. tit. 1. lib. 6. num. 114.

Dignitatum nostri temporis numerus, in l. 3. tit. 8. lib. 8. num. 2.

Dilatio quid sit, & an dilatio termini sit actus judicarius, in rubr. tit. 6. libro 4. num. 3. & 4.

Dilationes quot dabantur ad probandum de jure civili, & an sint peremptoriae & communes utriusque parti in l. 5. & 6. titulo 9. libro 4. numero 2.

Dilatio secunda quando dari possit, in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 16.

Dilatio est terminus suspensus & ea omnia conquiscent officium judicis, in l. 10. tit. 6. lib. 4. num. 6. & 7. quod nulla sunt in contrarium acta.

Dilationem pendentem an possit iudex revocare in l. 10. tit. 6. lib. 4. num. 8.

Dilatio uni parti concessa alia pars utitur cum ampliationibus, in l. 3. tit. 8. lib. 4. num. 45. cum sequentibus aliquibus ubi num. 52. an possit ille, cui concessa est, illi renuntiare invito adversario & num. 56. concordio & num. 62. l. 2. titulo 8. libro 4. cum sequentibus limitatur.

Dilatio à lege neque arctari neque prorogari potest in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 43.

Dilatio absentis concessa non currit nisi à die notificationis in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 64.

Diligentia, quae & si acta fuisset nihil profecerit, non est probanda, in l. 14. tit. 3. lib. 4. num. 17.

Diluvium generale aequarum, à quo anno, in rubr. tit. 2. lib. 6. num. 10.

Diluvium induxit Deus in mundum ob crimen domine in l. 1. tit. 22. lib. 8. num. 8.

Dirimutio cui pertinet & augmentum in l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 17.

Diminutio magna aut parva regni quae dicatur, in l. 1. tit. 30. lib. 5. num. 6.

Directo quod non licet neque licebit per indirectum, in l. 1. tit. 25. lib. 8. num. 10.

Diruenda sunt aedificia & plantae, si vias publicas impediunt in l. 7. tit. 7. lib. 2. num. 5.

Discalvus de loco ad tempus determinatum, non dicitur illius loci incolam quamvis ultra decennium ibi moretur in l. 19. tit. 2. lib. 1. num. 2.

Disciplina ejusdem contumaciae etiam gentibus veterum Deum non volentibus placuit, in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 17.

Discordia plebium fuit una causa tempore Amazonum eligendi nobiles, in rubr. tit. 2. lib. 6. num. 12. & 13.

Discordiam amantes & volentes compelli possunt ad pacem in l. 1. tit. 2. lib. 6. num. 97. ut *ibid.*

Disjunctiva, s. *regidor*, *disputatio*, an comprehendant ordinarium, vel tantum decurionem, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 4. pro utraque parte discutitur, in l. 9. tit. 5. lib. 7.

Disimulandum est ac consulto nonnihil praeterendum, in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 17.

Dispensatio ad succedendum debet facere mentionem

Index Rerum

tionem omnium venientium ab intellato, in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 55.
 Dispensationem obtinenti post incursum perjurii an profit, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 10.
 Dispositio nostri §. ibi *Hollandos ex illa*, non requirit omnino apprehensionem, in l. 4. tit. 14. lib. 5. num. 21.
 Dispositio nostra l. quatenus tollit appellationem de justificatione periculosa videtur in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 56.
 Dispositio omnis ad residentiam inducens debet in dubio ampliari, in l. 1. tit. 3. lib. 1. num. 15.
 Dispositio loquens per verba presentis temporis non extenditur ad futura, in l. 6. tit. 3. lib. 2. n. 3.
 Dispositio l. 1. tit. 1. titus l. 5. an sit valida ibid. num. 3.
 Dispositio facta in uno casu extenditur ad alium ex verisimili mente testatoris, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 172.
 Dispositio an per patrem possit quoad dotibus & donationibus propter nuptias maioriatio extrahatur, in l. 9. tit. 6. lib. 3. num. 4.
 Dispositio se restringens, aut intendens ad unum genus personarum, non extenditur ad alias personas, in rubr. tit. 2. lib. 6. num. 106.
 Dispositio de uno casu ad alium, non extenditur ubi adest directa ratio, ibid. num. 105.
 Dispositio ob iustas causas restringens patris potestatem, etiam ad ipsas causas valet, ibid. n. 77.
 Dispositio legis non ex tota, verum & ex singulis partibus inducitur, ibid. num. 128.
 Dispositionem cap. ad falsarios apud Hispanos servari debere in l. 5. tit. 17. lib. 8. num. 18.
 Dispositio in actu vero non habent locum in putativo in l. 4. tit. 20. lib. 8. num. 11.
 Dispositum in uno ex correlativis censetur & in alio dispositum, in l. 29. tit. 3. lib. 6. num. 1. & in l. 1. tit. 3. lib. 7. num. 3.
 Disputasse de hoc *reventores*, & *las camelas que hacen para en garmas a los que comprendellos*, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 19.
 Distributiones quotidianas iteo esse favorabiles, quia invitant ad intercessionem divinarum, in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 16.
 Distributiones quotidianas in nullo licet casu in absentia percipere, in l. 27. tit. 3. lib. 1. num. 5.
 Distribuerentur si quis iussit pro anima sua an uni dari poterit tota centum, in l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 20.
 Distributio facta si aliquis vicinius vendit bona alicui nobili, excusabitur ne venditor, pro contributione bonorum venditorum teneatur, in l. 14. tit. 14. lib. 6. numero primo, & ibi declaratur.
 Distractus quis proprie sit, in l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 34. & 35. in continenti vel ex intervallo partes decellisse a contracta ut debeatur ex distractu gabella, vel non multum interesse dicitur, num. 36. & 37. & num. 38. quando dicitur in continentem vel ex intervallo, & num. 39. prosequitur.
 Distingui debet in delictis qui insultaverit alium, in l. 11. tit. 23. lib. 8. num. 8.
 Divinare quis non tenetur, in l. 2. tit. 20. lib. 6. n. 9.
 Divinatio nunquam in bonam partem accipitur, in l. 5. tit. 1. lib. 8. num. 2.
 Divinatorum quatuor sunt genera, ibid. num. 3.
 Divinatores qui dicuntur, ibid. num. 4.

Divinatores, Aruspices, Augures, & Arioli reprobantur, ibid. num. 8.
 Divinatorum genus etiam ex legibus partitarum reprobatur ibid. num. 9 & 10, apponuntur rationes.
 Divinationis plures species & variae ibid. num. 11.
 Divinatores an à perquisitoribus puniantur ibid. num. 12.
 Divinationes etiam ad bonum finem non sunt permittenda, ibid. n. 13.
 Divinationis genus à Peris originem sumpsit, in l. 12. tit. 7. lib. 8. num. 7. & 8. qui auguria, praesidium, & aruspicinam attem invenierit num. 9.
 Divisionem esse factam praesumitur ex diutina possessione inter heredes, in l. 2. tit. 14. lib. 4. n. 1. ubi n. 3. intelligitur.
 Divisio quomodo probetur facta inter socios, ibid. num. 4. & 5.
 Divisio facienda est aequaliter, & sine incommodum aliorum, & per quos estimatores nominandi in l. 7. tit. 14. lib. 6. n. 19.
 Divisio l. 6. tit. 1. lib. 8. supra ibid. num. 1.
 Divisio debet inter conductores facta, an nocet creditoribus ut in solidum contra quemlibet agere non possit in l. 6. tit. 12. lib. 9. num. 1.
 Divisio hereditatis vicem emptiois obtinet, permutatioque simul est in l. 35. titulo 18. lib. 9. num. 15. & 19. cum sequentibus declaratur.
 Divisio commodi, & non per particulas rerum fieri debet in l. 35. tit. 18. lib. 9. num. 40. & ideo debet pars domus vel fundi contigua alteri parti ipsius coheredis dividendi dari, juxta partem ipsam num. 41. & 42.
 Divites cives compelli possunt pecuniam mutuae pro provisione populorum in l. 1. tit. 1. lib. 5. n. 2.
 Divites ad emendum frumentum pro publica repARATIONE mutuae pecunias compelluntur, in l. 19. tit. 7. lib. 9. num. 4. & 5. inferitur contra iudices perquisitores compellentes emere bona delinquentium.
 Doctor legum petens restitutionem, dolorem non errorem juris allegat in l. 6. tit. 6. lib. 2. n. fin.
 Doctores attestanti de consuetudine, an credatur, in l. 3. tit. 1. lib. 2. num. 9.
 Doctores in dignitate peccato praesumptionis, in l. 2. tit. 9. lib. 3. n. 7.
 Doctor an incareretur & torqueretur vide supra verbo advocatus.
 Doctores alleganti se lesum in iis, quae officii sui sunt non laecuratur, in l. 3. tit. 11. lib. 5. num. 1. & sic idem in officiali.
 Doctor nobilis dicitur ex sola ratione doctoratus, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 20.
 Doctor dicitur nobilior, quam qui est nobilis genere, in rubr. tit. 2. lib. 6. num. 80.
 Doctoratus est dignitas, ibid. num. 74.
 Doctores legum nobiles dicuntur, ibid. num. 37. ubi aliqua inferuntur.
 Doctores vocandi sunt domini, & patres, & amici Principis, & non fratres, ibid. num. 76.
 Doctores an pro debito incarerari possunt, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 35. ubi quid in filio naturali nobili alicuius, vel in privilegiato.
 Doctor an gaudeat privilegio ne se desiciat, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 106. & num. 118. & 119.
 Doctor nobilior est nobili sanguinis, ibid. n. 109.
 Doctor

Memorabilium.

Doctor torqueri non potest, licet non legat neque advocet ibid. n. 110.
 Doctor pro debito civili incarerari non potest, ibid. num. 113.
 Doctores admittuntur ad prerogativas, ibid. n. 111, & sic non teneantur hospites recipere, neque ad custodiam portarum, neque ad custodiam pratarum, neque ad alia onera personalia ibid. n. 112.
 Doctoratus est dignitas, ibid. n. 108.
 Dolus non praesumitur in reprobande testem probata objectione per unum testem in l. 1. tit. 6. lib. 4. n. 50. & declaratur n. 51. & an tunc teneatur ad expensas in probatione bonae fame per adversarium factas ibid. num. 1. 16.
 Dolus in minore non praesumitur, & sic praesumatur restituitur, si est dolus de preterito, in l. 2. tit. 2. lib. 2. n. 24.
 Dolus & fraus procuratoris quomodo probetur in l. 2. tit. 18. lib. 4. n. 46.
 Dolus nemini patrocinatur, sed obest potius in l. 3. tit. 1. lib. 4. num. 1. & 2.
 Dolus duplex est, datus causam contractui vel non, & quomodo annullatur contractus necesse in l. 2. tit. 2. tit. 2. lib. 5. n. 5.
 Dolus non est permittus in quacunque generali administratione in l. 5. tit. 9. lib. 5. num. 18.
 Dolus verus & praesumptus habetur in iure in l. 1. tit. 17. lib. 8. n. 91. & 92. definiuntur cum n. 93. & n. 94. exemplificantur.
 Dolus praesumitur in dubio in prohibitis de iure naturali in l. 4. tit. 23. lib. 8. num. 7.
 Doli legibus ludi repugnantes prohibiti sunt in l. 2. tit. 7. lib. 8. n. 87.
 Domini in terris suis an habeant manum regiam, & an penus possint remittere in rub. tit. 1. lib. 2. numero 10. & 11.
 Domini adversus jus regium statuere non possunt in l. 5. tit. 1. libro 2. numero 4.
 Domini non possunt in commissionibus uti clausula simpliciter & de plano ibid. num. 5.
 Domini in terris suis an in percipiendis iuribus homicidii & calumniarum pinguis jus habeant quam partes in l. 2. tit. 6. lib. 4. num. 8.
 Domini prohibentes vassallis suis adire Regem pro querelis, committunt crimen lese majesta, in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 36. cum duobus sequentibus nisi ut num. 43. ibid.
 Domini exceptio non impedit restitutionem depositi in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 70. neque compensatio admittitur etiam si tantum concessa, tum depositum ut ibid.
 Domini temporales non possunt etiam ex consuetudine appellationem tollere in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 51.
 Domini temporales recognoscetes superiorem non possunt uti clausula ut procedatur veritate inspecta cum Gregorio contra Avenda, in l. 1. tit. 17. lib. 4. num. 139. in haem, neque aliis clausulis de quibus in l. 2. tit. 14. libro 4. n. 55. cum sequent. nisi ut numero 60.
 Dominium directum probatur probata possessione immemoriali in l. 1. tit. 15. lib. quarto numero sexto.
 Domini, Duces, Marchiones & Comites regni huius tamdiu habent gabellas quamdiu Rex vult, nisi ostendant titulos sufficientes in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. primo.

Dominus huius regni jurant quod non consentient usurariis aliquo regio redditis & gabellis ibid. num. 2.
 Dominium prescriptione acquiritur in l. 7. tit. 1. lib. 4. num. 5.
 Dominium rei vendita in retractu revertitur ad venditorem tempore consignationis in l. 7. tit. 11. lib. 5. num. 377.
 Dominium directum venit appellatione proprietatis, & in quo differat ab utili & à quo constituitur in l. 13. tit. 1. lib. 5. num. 1.
 Dominium utile habens ut censalista non retrahit pro tanto ibid. num. 2.
 Dominium rei legatæ transit in legatarium à die mortis testatoris sicut in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 113. ubi declaratur est num. 114. itidem & n. 115. & n. 116. quid in fructibus pendentibus, & quid in perceptis.
 Domini an possint vassallos cogere ut recipiant eos in hospites in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 50.
 Domini an possunt suos vassallos compellere ad custodiam castri in l. 4. tit. 5. lib. 6. num. 4.
 Domini ignorantia ipsius juramento probatur, nisi contra probetur in l. 25. tit. 18. lib. 6. num. 24.
 Domini in terris suis an possint dare licentiam capiendi publica in l. 11. tit. 7. lib. 7. num. 5.
 Domini revarum cum prohibent vassallis ne piscentur, aut venentur in tali loco, & parte, debent vassalli protestari, contradicendo ne videantur consentire, in rub. tit. 8. lib. 7. n. 71.
 Domini domum contiguarum domui diruptæ, ne incendium transiret, non teneantur pro domo illa destructa, sed ille qui incendio culposus fuit in l. 10. tit. 10. lib. 7. num. 2.
 Dominium in antiquis probatur per iudicia in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 26.
 Dominium non probatur per possessionem, etiam praesumptivè ibid. num. 14.
 Dominium rei confiscatæ, transit in fiscum, vel habentem causam ab eo, non tamen possessio in l. 6. tit. 1. lib. 6. num. 14.
 Domini tenentur pro custodia in suo territorio insidias ponere in l. fin. tit. 9. lib. 8. num. 10.
 Domini & Patroni tenentur curas suas ubi colligunt pedagia tenere securas à latronibus aliis tenentur, ibid. num. 11.
 Domini duo si habent calstrum & unus delinquit ibi, an poterit puniri per alium in l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 93.
 Dominium lucrariorum ad tassillos tempore guerre an transferatur, in l. 1. tit. 7. lib. 8. n. 5. & 4. quid si ad alios prohibitos ludos luenter.
 Dominium non transferatur, nisi per modos à iure civili dispositos, in l. 2. tit. 7. lib. 8. n. 75.
 Dominium lucrariorum an transferatur in ludo prohibito presentis pecuniam ibid. num. 77.
 Dominium ex pecuniis usurariis non transit in usurarium in l. 5. tit. 6. lib. 8. num. 3.
 Dominio suo alicui causa publica Rex subditum privare non potest in l. 1. tit. 1. lib. 4. n. 23. & alicui bono cambio ibid. n. 26. cum 2. 169.
 Domino rei fucate an liceat eam perquirere in domibus aliorum in l. 7. tit. 11. lib. 8. n. 52. & 53.
 Dominus ex facto sui procuratoris an incurrat penam legalem in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 31. cum pluribus sequentibus.

Index Rerum

Dominus sciens ejus nomine aliqua fieri per aliquem & non contradicens videtur consentire & ratificare gesta in l. 3. tit. 2. lib. 4. num. 16.
Dominus si est legalis, vel melius scit veritatem, non potest compelli comparere personaliter in l. 15. tit. 3. lib. 4. & in l. 2. tit. 7. lib. 4. numero 45. qui si habet procuratorem instructum.
Dominus ex facto servi an teneatur in l. 1. tit. 13. lib. 4. n. 17. usque ad 22. & num. 22. an si plures servi deliquerunt, omnes dominus tradet & num. 25. an servus dandus pro nova possit ille liberare noxam solvendo.
Dominus non potest cogere subditos venire ad furnum vel ad molendinum suum, neque hoc induci potest statuto in l. 6. tit. 13. lib. 4. num. 1.
Dominus an possit subditos flagellare ibi. num. 5.
Dominus male tractans vassallos quando possit privari jurisdictione ibi. num. 5. & sequen.
Dominus an possit percipere salarium famulo dandum ex servitio facta alii de mandato domini in l. 9. titulo 15. libro 4. numero 24.
Dominus amittit salarium servi vel famuli si male usus fuerit servitio suo ibi. num. 29.
Dominus tenetur ex negotiatione gesta cum servo preposito pro ipsum dominum tali negotiationi in l. 16. titulo 14. libro 7. nu. 8. nisi ut ibi.
Dominus fundi preteritur in emptione fructuum venditorum a colono in l. 7. tit. 11. lib. 5. n. 2.
Dominus ex causa potest suos subditos alteri committere, ita & prestandum juramentum illi compellere, in l. 1. titulo 5. libro 6. num. 3.
Dominus an possit mandare vassallo quod servitia illa presteret alteri in l. 1. tit. 4. lib. 6. nu. 33.
Dominus feudum admittendo ad fidelitatem secundogenitum, non prejudicat primogenito, in l. 10. tit. 4. lib. 6. num. 2.
Dominus foraticus & castri pro custodia civitatis, aut ville sue constituitur, si vendat illud regnicolae, an Rex capiet pro tanto, in l. 1. tit. 5. lib. 6. n. 15.
Dominus negligens in custodia & reparatione castri, Rex id faciet in l. 2. & 3. tit. 5. lib. 6. num. 5.
Dominus non debet esse nimis acerbus vel onerosus, seu contumeliosus exactor, sed moderatus, neque debet vassallus esse nimis declinatus in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 6.
Dominus paciscendo cum vassallis videtur recedere a dispositione legis, & contentari de eo quod fuit deductum in pactum ibi. num. 21.
Dominus potest vassallos alienare, & que idoneo domino in l. 3. titulo 3. tit. 1. lib. 6. num. 5. & 6.
Dominus verum ubi illicita exportantur, an habeat regressum ad res suas, vel contra exportantem in l. 15. tit. 18. lib. 6. num. 25.
Dominus si consuetus est ire ad bellum in provinciis remotis, poterit hoc & nunc facere, & compellere vassallos ut eum sequantur, in l. 1. tit. 4. lib. 6. n. 8. & 9. ubi declaratur & n. 10. & 12.
Dominus licet potest vassallum invitum in alium transferre, ita, & vassallus ex causa potest se alteri domino submittere in l. 2. tit. 4. lib. 6. n. 7.
Dominus male tractans vassallos potest eis privari in l. 2. tit. 4. lib. 6. num. 1. neque debet eos tradere inimicos, etiam si mille dilecta fecissent ibi. n. 1.
Dominus si est solitus admittere oves in campo, excusatur pastor si eas ibi dimittat & lupus comedat in l. 21. titulo 18. lib. 6. num. 25.
Dominus an possit dimittere injuriam factam servo vel vassallo in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 147.
Dominus membrorum suorum qualiter dicatur in l. 2. tit. 15. lib. 8. num. 109.
Dominus etiam loci non potest esse iudex in causa propria in l. 5. titulo 13. lib. 8. num. 2.
Domi an haberi possint entes ultra mensuram nostri text. in l. 9. tit. 6. lib. 6. num. 3.
Domi etiam censetur prohibita delatio vestium prohibitarum in l. 1. tit. 12. lib. 9. num. 6.
Domo incensa domus contigua dirui potest in l. 6. tit. 12. lib. 8. num. 25. & n. 26. declaratur & num. 27. an vicina domus teneatur pro domo destructa.
Donus publicæ cujus expensis faciendæ sunt in l. 15. tit. 6. lib. 3. num. 3. & 8.
Donus, an ad amulacionem fieri præsumatur in l. 18. tit. 6. lib. 3. num. 22.
Donus de ayuntamiento debent fieri sine magno civium incommodo in l. 1. tit. 1. lib. 7. n. 5.
Donus de solar, que dicatur in rub. tit. 3. lib. 6. num. 5.
Donus fortes prohibentur fieri pluribus de causis in l. 8. tit. 5. lib. 6. num. 1.
Donus fortes, ob delictum destructæ non debent amplius reedificari sine licentia Principis ibi. num. secundo.
Donus una altius quam alia elevari non potest inter Florentinos in l. 1. tit. 4. lib. 7. numero primo.
Donus, Tiendas, y alondigos, conciliorum comprehenduntur in dispositione in l. 3. tit. 7. libro septimo, numero septimo.
Donus constat ex fundo, pariete, & tecto in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 56.
Donus in qua luditur publicanda est in rub. tit. 7. lib. 8. n. 25. nisi ut n. 26. & in l. 3. ibid. n. 10. nisi ut n. 11. & 12. & 13. 14. & 15. quod non consilicantur res que sunt in domo illa, nisi ut ibi. & num. 6. quod non vitur hoc de consilicatione domus.
Donus tabularii recipientis ad ludos taxillorum, confiscatur, & est speciale hoc hodie in hoc casu num. 6. & 7.
Donus destructa propter delictum an possit refici sine licentia Regis in l. 16. tit. 13. lib. 8. n. 22.
Donus communis an sit demolienda ob delicta unius domorum ejus, ibid. num. 2. & 4. & 5. an possit agi contra alium socium delinquentem, & uxor, vel creditores ad pretium contra situm.
Donus proditoris majoratus ipsius, an diruetur in l. 2. tit. 18. lib. 8. num. 31.
Donus dominus tenetur reddere rationem de reposito mortuo in l. 1. tit. 23. libro 8. numero 1.
Donus ubi cuditur falsa moneta destruitur, etiam si dominus ejus sit ignorans in c. 5. tit. 17. lib. 8. n. 19. & 20. nisi domus sit mulieris viduæ, vel minoris, num. 21.
Donatio a Constantino facta valida est in l. 5. tit. 2. lib. 1. num. 1.
Dona relicta in pariete si iudex recipiat, tenetur in l. 7. tit. 6. lib. 3. n. fin.
Donatio causa remunerations, an possit iudici fieri ibi. num. 22.
Donatio alienus loci per Regem facta comprehendit etiam res proprias ipsius Regis in l. 1. tit. 2. lib. 2. num. 7.

Donatio

Memorabilium.

Donatio non est proprie contractus in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 2.
Donatione facta alicui jurisdictionis non venit supra in l. 15. tit. 15. lib. 4. num. 37.
Donatio per patrem filio velato facta valida est in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 45.
Donatio facta sponse in præmium nobilitatis vel virginitatis valet etiam si excedatur legis meta in l. 2. tit. 2. lib. 5. num. 11.
Donatio facta sponse de presenti an hodie valet in l. 4. tit. 2. lib. 5. num. 5.
Donatio absentis fieri potest mediante nuntio vel procuratore in l. 4. tit. 2. lib. 5. n. 24. ibid. n. 23. an possit spona revocare hanc donationem.
Donatio causa mortis an sine licentia mariti fieri possit in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 65.
Donationem etiam tacitam non potest mulier sine licentia mariti facere ibid. num. 67. neque pro causa nec elemosine, nec dotare etiam filium communem, ibid. num. 70. 71. & 73.
Donatio causa mortis que dicatur in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 19. infra cod.
Donatio causa mortis a cæco facta an continere debeat eandem solemnitatem testamenti nuncupativi in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 28.
Donationem causa mortis an si quis fecerit in testamento censetur hæc donatio vel legatum in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 21.
Donatio causa mortis an contractus vel testamento æquiparatur in l. 4. tit. 4. lib. 5. num. 19. & 21. alia circa hæc.
Donatione alicujus loci facta a Rege an & donata censentur res propriæ ibi stantes in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 35.
Donatio revocabilis est regulariter sive in testamento, sive in contractu inter vivos fiat in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 10. nisi ut ibi.
Donatio quælibet jam est hodie valida inter patrem & filium fam. ibid. num. 11.
Donatio quinti an valet in terminis in l. 1. tit. 6. lib. 5. sicut in tertio ibid. num. 15.
Donatio in tertio bonorum per patrem filio facta non revocatur per naturam aliorum filiorum ibid. num. 16.
Donatio specialis in una re facta, & sic melioratio specialis non revocatur per generalem tertii & quinti post fecutum ibid. num. 20.
Donatio hodie filio emancipato facta revocabilis est ibid. num. 21. nisi ut ibi. & num. 22. idem in matre.
Donatio causa mortis si melioratio fiat & traditur, an revocabilis sit ibid. num. 27.
Donatione facta per patrem nisi res tradatur destinatione potius quam donatio dicitur, ibid. numero 31.
Donationis filio factæ tradita possessione & donatario pacifice se amplius non petiturum nihil ex augmento percipiet ibid. num. 32.
Donationis titulo si aliquid detur heredi non imputatur in Falcidiam cum sua declaratione ibid. num. 33.
Donatio an sit faciendum instrumentum publico, ibid. num. 38.
Donationes ob causam non revocantur ibid. numero 39.
Donatio remuneratoria an sit irrevocabilis & an habeatur pro melioratione ibid. num. 42.
Donatio & melioratio ob ingratitudinem tenentur in Receptationem. Tom. VI.

vocatur, & an fructus sint restituendi ibid. numero 49.
Donatio & melioratio quinti irrevocabiliter facta an revocabilis maneat quoad expiaculum anime, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 15. cum sequentibus.
Donatio remuneratoria non obstantis pacto de non alienando fieri poterit in l. 6. tit. 6. lib. 5. num. 21.
Donationes ac dotes propter nuptias quare ad collationem & partitionem trahantur in l. 9. tit. 6. lib. 5. num. 7.
Donationes ac dotes propter nuptias nullo modo esse tertianas nec quintanas sive præcesserint meliorationem sive non in l. 9. titulo 6. libro quinto, numero secundo & tertio referuntur cautela ut fieri possit.
Donatio propter nuptias vel dotis datio in legitimam imputantur ibid. num. 8.
Donatio simplex si filio fiat fundi, habetur respectus ad hanc donationem si alius filius melioratur in tertia & quinta ibid. num. 10.
Donatio simplex non imputatur in legitimam, neque est conferenda nisi in eo quod excedit tertium & quintum in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 12. nisi ut ibi.
Donatio simplex mancipio filio facta an sit conferenda, cessat hodie ex l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 13. & sequen. ubi declaratur.
Donatio simplex filio in potestate constituto an imputetur in legitimam ibid. num. 15. & 18. ubi & numero 16. quid antiquitus etiam jurata esset.
Donatio descendenti facta an prius in tertio quam in quinto imputetur in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 23. licet favore anime prius extrahatur quintum quam tertium, ut ibid. num. 14.
Donationes ob causam in legitimam imputantur ibid. num. 27.
Donata ut quis ordinetur ad titulum patrimonii in legitimam imputetur ibid. numero 29. ubi numero 30. an gaudeat privilegio bonorum Ecclesiasticorum, & numero 31. an sit revocabilis.
Donatio fundi cum gravamine in favorem tertii opposito alicui facta, an cum consensu donatarii possit donans illud gravamen revocare & tollere in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 19.
Donatio propter nuptias abrogata est in l. 12. tit. 6. lib. 5. num. 5.
Donatio remuneratoria per patrem facta an imputetur in quinto, in l. 12. titulo 6. libro 5. numero 20.
Donatarius facta ei concessione inter vivos majoris poterit agere ut filio tradatur possessio, in l. 4. titulo septimo, libro quinto, numero sexto.
Donatio inter absentes an hodie fieri possit & requiratur acceptatio in l. 2. titulo 16. libro 5. num. 20. cum sequentibus, ubi num. 22. an facultas donationem acceptandi transeat ad heredes, ubi quid in aliis contractibus, & matrimonio & numero 25. quid si iuretur vel per notarium acceptetur.
Donationis marito factæ non datur pars uxori & contra in l. 2. tit. 9. lib. 5. num. 25. ubi quid in remuneratoria.
Donata uxori mariti contemplatione mariti sunt

Index Rerum

sunt ibid. num. 8. & e contra resolvitur num. 10. & ibid. num. 12. quid marito mortuo.
Donatarius, cui maritus donavit aliquam ex bonis hereditatis tenetur de his certiorare uxorem & heredes ejus ut tantumdem ab heredibus mariti recipiat, in l. 5. tit. 9. lib. 5. num. 9.
Donatio & merced quod sit & in quo differant, in rubr. tit. 10. lib. 5. num. 1.
Donata uxori à consanguineis viri an confiscentur propter delictum uxoris confiscatione dignum, & quid e contra in l. 11. titulo 9. lib. 5. num. 3.
Donationes Regis regno præjudiciales nihil valent etiam si furentur l. 5. tit. 10. lib. 3. num. 18.
Donare possunt Reges in remunerationem servitorum ibid. num. 23. neque revocari possunt per eos sic donata, nisi cum causa ibid. num. 29. ubi quid erit justa causa.
Donatio est quidam nominatus contractus ibid. num. 24.
Donatio causa mortis que & qualis sit & an revocari possit si est jurata, vel per alienationem vel supervenientiam libertorum revocetur in l. 7. tit. 10. lib. 5. num. 22. & 3. ubi an comprehendatur sub statuto loquente de donatione vel l. cum avus & num. 4. quod testes requirant.
Donare est & dicitur qui aliquid remittit in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 1. ubi quod est necessaria ob hoc infamatio & num. 3. declaratur.
Donare potest mater filio in patris potestate constituto, & etiam vulgo quæsto in l. 2. tit. 6. lib. 5. num. 2. & 3.
Donare censetur prohibitus, qui prohibetur vendere vel contrahere ibid. num. 4.
Donare non potest vitricus privignis suis ultra quintum in l. 12. tit. 6. lib. 5. num. 12.
Donationes factæ ad populos sedandas revocari possunt in l. 4. tit. 10. lib. 5. num. 2.
Donationem si Rex de aliqua re duobus fecerit quis erit potior in l. 6. tit. 10. lib. 5. num. 3.
Donata Rex an revocare possit ibid. num. 4.
Donatio perfecta, pura, & simplex an revocari possit ibid. num. 5. ubi num. 6. aliqua inferuntur & requisita ponuntur.
Donatio omnium bonorum nullius est momenti cum ampliat & limit. in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 2. ubi quid si per viam majoritatis, vel cum pena fiat, & quod in donatione causa mortis & num. 4. quid si juretur.
Donatio apposta in penam mutationis testamenti nihil valet ibid. num. 3.
Donatio omnium bonorum futurorum valida est ibid. num. 5.
Donatio omnium bonorum ob dotem facta an valeat ibid. num. 6. ubi quid si Ecclesie vel alio pio loco fiat.
Donatarius omnium bonorum an tenebitur respondere creditoribus, ibid. num. 8.
Donationis contractus an censetur prohibitus inter tutorem & pupillum in l. 22. tit. 11. lib. 5. num. 13. & ibid. an e cessio, vel donatio consanguineis tutoris facta.
Donatio est collatio & contractus in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. 2.
Donatio non dicitur inofficiosa si pater donet filio usufructum bonorum ei perituentem in l. 3. tit. 8. lib. 5. num. 21.
Donatio gratuita per servitium post principii donan-

ti facta efficitur remuneratoria, quod secus in aliis donatoribus in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 3.
Donationes tempore belli facte tempore pacis sunt reformandæ ibid. num. 6.
Donatio valet facta inter personas non prohibitas etiam si merita non æquivalent ibid. num. 8.
Donare videtur ante diem testandi in l. 2. tit. 6. lib. 5. num. 13.
Donationis remuneratoria natura ea est, ut merita ipsa excedere non debeat in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 9. & ibid. quid consideratur ad hunc excessum.
Donatio remuneratoria que requisita habere debeat ibid. num. 10.
Donatio inter conjuges de juris rigore valet, non de æquitate quando matrimonium eorum erat nullum in l. 4. tit. 10. lib. 8. num. 10. quid inter putativos & num. 17.
Donatio Regis de penis facta non valet ante condemnationem in rem judicatam lapsam in l. 1. tit. 16. lib. 5. num. 1.
Donationes inter conjuges sunt prohibite nisi in casibus à jure expressis in l. 4. tit. 10. lib. 5. num. 6. & 7. casus ubi valet donatio talis n. 8.
Donatam uxori à consanguineo marito ob mariti contemptationem cuius eorum sit in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 7. cum 3. seq. & num. 10. resolvitur.
Donatum socio etiam occasione societatis credit ipsi donatario ibid. num. 9. ubi quid in donato ambulatorio.
Donatum marito egredienti in bello expensis communibus suis & uxoris sunt lucralia in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 14. ubi declaratur.
Donatum censetur, ultra prærium donatum, in l. 15. tit. 10. lib. 5. num. 11.
Dormiens delinquens contra l. si quis in tantum, an puniatur ejus pena, in l. 1. tit. 13. lib. 4. n. 33.
Dos cum promittitur filie per patrem potius intelligitur in legitimam quam in meliorationem imputari in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 6. nisi ut ibid. num. 8.
Dos ultra modum concessa respectu etiam mariti dicitur lucrativa in l. 12. tit. 6. lib. 5. num. 15.
Dos de jure civili quomodo, & ex quibus solvebatur bonis in l. 8. tit. 9. lib. 5. num. 13.
Dos promissa à patre vel à matre soluta matrimonio ex quibus bonis solvenda est ibid. num. 18. & 19.
Dos data ab avo nepti an sit conferenda tempore, quo sit partitio bonorum patris neptis hujus in l. 3. tit. 8. lib. 5. num. 2. usque ad 12. ubi multæ illusiones & doctrinæ assignantur.
Dos data nepti ab avo quando dicatur profecticia in declarationem gloss. l. qui in aliena §. interdum ff. de acquirere. hered. in l. 3. tit. 8. lib. 5. num. 3. & 7.
Dos jure civili quomodo immensa dicitur, ibid. num. 19.
Dos non publicatur matrimonio constante nisi in quinque casibus in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 12. in l. 11. tit. 9. lib. 5. num. 1.
Dos mulieris catholica scienter contrahentis cum hæretico confiscatur, & lucra etiam ibid. num. 13.
Dos ubi est confiscanda, confiscatur tam quoad usufructum quam quoad proprietatem in l. 11. tit. 8. lib. 5. num. 5. ubi ampliat.

Dos

Memorabilem.

Dos adulteræ non datur marito si tempore matrimonii fuit alteri stipulata, in l. 4. tit. 10. lib. 8. num. 29.
Dos data ab illo qui dotare non tenebatur, donationi æquiparatur in l. 35. tit. 18. lib. 9. num. 2.
Dotis vera privilegia an in putativa dote dentur in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 54.
Dotalis res que dicatur remissive, in l. 4. tit. 3. lib. 5. num. 23.
Dotare filiam de bonis societatis non potest socius si aliud non est actum in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 23. ubi ampliat.
Doti favendum ubi sunt opiniones hinc inde in l. 4. tit. 3. lib. 5. num. 22.
Dotis promissio ab uxore sine licentia viri facta nihil valet in l. 8. tit. 9. lib. 5. num. 12 & 14. ubi & an soluto matrimonio illa valebit.
Dotis excessus quomodo & quo tempore computetur, in l. 3. tit. 8. lib. 5. num. 18. & 22. quid in filio.
Dotis partem si vir lucraturus est soluto matrimonio eo durante confiscatur ob delictum uxoris, tamen soluto eo potest maritus & hæres ejus id petere in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 6. ubi idem si essent restituenta.
Dotis favore multa sunt introducta in jure in l. 3. libro 9. tit. 18. num. 5.
Doti an præferatur fideus in l. 16. tit. 7. lib. 9. num. 3 & 6.
Dux quartas an possit filius vel pater gravati extrahere, in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 18.
Dux specialitates constituuntur in l. 3. tit. 6. lib. 8. num. 4.
Dux oriuntur actiones ex pacto retrovendendi vel francandi rem in l. 4. ibid. num. 48. & quemadmodum actioni præscribitur, in & hinc pacto num. 49. nisi ut ibi num. 50.
Dubia testatoris voluntas duobus testibus declaratur in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 76. ubi num. 77. an in hoc factina sufficiat, & num. 78. quod unus testis sufficit.
Dubitans de fide errat sicut & qui veritati contradicit in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 47. & 43.
Dubitatio ad l. 4. tit. 6. supra ibid. num. 34.
Dubiorum determinatio circa fidem pertinet, principaliter ad Ecclesiam in l. 1. titulo 5. lib. 8. num. 59.
Dubius in fide hæreticus ibid. numero 74. & 75. declaratur.
Dubitationis causa si que apponuntur jus non laedunt in l. 11. tit. 15. lib. 9. num. 16.
Duces, Comites, Marchiones, non possunt disponere contra jus si superiorem recognoscant in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 50. imo neque concedere clausulam, ut sine strepitu & figura judicii, & sola facti veritate inspecta procedatur & num. 51.
Duellum proprie sumptum tripliciter fieri potest in l. ibid. num. 7.
Duellum in quibus casibus & pro quibus induci potest lege Lombardorum, in l. 2. ibid. num. 8. usque ad 11. inclusive.
Ducta ob bonum publicum aliquando permittitur in l. 10. ibid. num. 6.
Duelli formam servare an sit necesse, ut pena incurrantur, ibid. num. 21. & 22.
Duellum etiam jure gentium prohibetur ibid. *A quædam in Recopilaciones. Tom. VI.*

num. 11. & 12. jure canonico & num. 23. & 14. jure civili, & regio, & num. 15. ex concilio trid.
Duellum acceptare reparatus, vel diffidatus non tenetur ibid. num. 18. & 19. quod non valet statutum, aut consuetudo in contrarium.
Duellum recusantem nullus potest hodie infamem reparare ibid. num. 20.
Duo jura si concurrunt in persona unius censentur concurrere in personis duorum in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 216.
Duo specialia non possunt circa idem concurrere in l. 3. tit. 6. lib. 8. num. 6. declaratur.
Duo currentes si se obviant quid erit in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 23.
Duo testes deponentes de infamia præferuntur mille deponentibus de bona fama in l. 8. tit. 12. lib. 8. num. 127.
Duo periti in arte adhibendi sunt, ubi de arte illa tractatur in l. 4. tit. 14. lib. 8. num. 40. & quis eos eligat num. 41.
Duodecim modi quibus vocatur beneficium describuntur l. 1. tit. 3. lib. 7. num. 4. remissive & alios plures ibid.
Duodecim liberos habens an excusetur à gabella in l. 1. tit. 18. lib. 9. num. 18. & 19.
Duos simul honores quis capere non potest in l. 4. tit. 3. lib. 7. num. 1. & 2. declaratur.

E

EA que communitur omnibus profunt, his que specialiter quibusdam utilia sunt præponimus, in l. 2. tit. 7. lib. 7. num. 2.
Ea que sunt publici juris estimari non possunt in l. 7. tit. 3. lib. 3. num. 6.
Ebtietas an excuset blasphemantem à pena in l. 1. tit. 4. lib. 8. num. 19.
Ebtietas an puniatur pena, l. si quis in tantum in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 32. & 33.
Ecclesia vel minor, an in casu l. nostræ post conclusum in casu admittatur ad reconducendum autorem in l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 6.
Ecclesia mater est omnium legitima & ultimum refugium miserorum in l. 1. tit. 2. lib. 4. num. 2. & in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 1.
Ecclesia non habet privilegium nisi inquisitis iustè in l. 5. tit. 2. lib. 1. num. 1.
Ecclesie immunitas multis modis violatur in l. 2. tit. 2. lib. 1. num. 1.
Ecclesie pertinentia manifesta debent esse in l. 6. tit. 2. lib. 1. num. 5.
Ecclesie, an solvant jura officialibus curiæ in l. 12. tit. 2. lib. 1. num. 1.
Ecclesie hujus regni ex patrimonio regum, & regnicolarum sunt fundatæ in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 13.
Ecclesie que sunt nullius in bonis sunt in l. 25. tit. 16. lib. 2. num. 1.
Ecclesia restituitur inter quadriennium adversus prescriptionem decennii in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 15.
Ecclesia unica alteri, bona an transeant in unitam in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 40.
Ecclesia instituta hæres an possit detrudere sacerdotiam de legato alteri Ecclesie relicto in l. 10. tit. 3. lib. 5. num. 22.

e liij Eccle-

Index Rerum

Ecclesia litigans contra aliam Ecclesiam relictui potest, si damnificatur, ibid. num. 23. Ecclesia immunitate non gaudet deceptor, nec ejus bona ibi comparata, in l. 2. tit. 19. lib. 5. num. 3. & 5. Ecclesia an habeat talem hypothecam in bonis suorum debitorum, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 3. Ecclesia habens feudum a Rege, vassalla dicitur & tenetur homagium Regi prestare, in l. 2. tit. 4. lib. 6. num. 53. Ecclesia corporales sanguinis penas non infligit, & ideo executio eorum committitur seculari judici, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 122. nisi sit perpetui carceris, & flagellorum & tristemium. Ecclesia potest condere leges & statuta quae non sint expressa in sacris litteris, in l. 2. tit. 5. lib. 8. num. 143. Ecclesiae favor praeponderat favore civitatis, in l. 2. tit. 13. lib. 9. num. 3. Ecclesiae & scholastici immunes sunt a gabellis, in l. 6. tit. 18. lib. 9. num. 2. Ecclesiasticae personae sunt quasi signum & sagitta, in l. 4. tit. 7. lib. 3. num. 3. Ecclesiasticae personae quomodo praescribant jurisdictionem in laicos, in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 16. & 21. Ecclesiastici iudices etiam in casibus ubi contra laicos procedere possunt eos incarceratione, neque contra eos executionem facere, nisi per auxilium brachii secularis, in l. 14. tit. 1. lib. 4. num. 2. 3. & 4. rationes apponuntur, & num. 7. cum seq. limitatur. Ecclesiastici publicae & communis utilitatis causis compelli possunt contribuere, in l. 1. tit. 25. lib. 3. numero 19. ubi & per quem tunc puniuntur. Ecclesiastici plus tenentur subvenire publicis necessitatibus quam laici, in l. 1. tit. 25. lib. 5. num. 20. Ecclesiastici iudices solent interdiceri judici seculari, ne penam mortis imponat degradato ei relicto in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 174. sed secularis procedit ad executionem poenae ignis, num. 176. Ecclesiastici iudices an possint laicos incertaos in carcere suo detinere, in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 83. Ecclesiastico judici acquiritur jus iudicandi contra laicos in causis profanis ratione iuramenti ab ipsis laicis praestiti, in l. 2. titulo 1. libro 4. num. 2. Ecclesiasticum iudicem laicus iudex compellere non potest ut auxilium sibi impetiarur sed superior Ecclesiasticus est ad eundem, in l. 24. tit. 1. lib. 3. num. 10. Ecclesiasticus iudex an sit competens in causa dotis iure civili, & quid iure Regio, in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 44. cum 2. seq. Ecclesiasticus iudex non se intronit circa vendendas res & merces victui necessarias peregrinis, neque super conventionem ex pacto nudo proveniente, in l. 2. tit. 1. lib. 4. num. 72. Ecclesiasticus iudex potest optime clericos suos incarceratione, in l. 14. tit. 1. lib. 4. num. 5. Ecclesiam vel clericis tributum imponere non licet Principibus, in l. 2. tit. 3. lib. 1. num. 1. Edicta & praecoma in lingua magis usitata sunt publicanda, in l. 10. tit. 7. lib. 3. num. 3.

Edicta contra absentes delinquentes vide supra verbo bannum. Effectus semel consecutus non cessat causa cessante, in l. 11. tit. 8. lib. 5. num. 14. Egregia persona est doctor, & ad eum mittitur sicut ad egregiam personam, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 73. Electi una via an possit quis ad aliam etiam contrariam redire, in l. 2. tit. 16. lib. 8. num. 5. Electio de duobus in discordia facta ad aliquam dignitatem si cassatur ex aliquo defectu neuter eorum admittitur, in l. 15. tit. 9. lib. 3. num. 2. Electio officialium vel tutorum, an in die festo possit fieri in l. 4. tit. 1. lib. 1. num. 4. Electio officialium ad concilium pertinet, in l. 1. tit. 18. lib. 5. num. undecimo, ubi alia. Electio voluntatis operatio est quae ex consilio provenit in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 102. Electoribus non licet aliquid promittere, ut quis eligatur in l. 2. tit. 5. lib. 3. num. 2. Elevans manum eam palo, graviter injuriam & qualiter puniatur, in rub. tit. 10. lib. 8. num. 25. Eligendi sunt ad officia qui valcant ea exercere, in l. 22. tit. 5. lib. 3. num. 1. Eligendi qualiter sint in populis officialia iustitiae, in l. 4. tit. 1. lib. 2. num. 1. Eligendus in Praetorium cuius aetatis debet esse in l. 4. tit. 1. lib. 2. num. 3. Eligendus an teneatur seipsum defectum suum in l. 2. tit. 8. lib. 4. num. 24. Eligens viam probationis ad executionem suae actionis potest eligere viam missionis & de contra, in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 20. & in l. fin. tit. 23. lib. 4. num. 134. quod eligens semel bona taxata non potest variare nisi ut ibi. Eligere an possit suspensus ab officio, in l. 15. tit. 9. lib. 3. num. 3. & declarat ut ibid. Eleemosyna non est facienda vagabundis qui mendicantes validi dicuntur, in l. 1. tit. 11. lib. 3. n. 12. Emancipationis an sit sublata differentia & patriae potestatis & quod quid, in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 39. cum seq. & num. 51. Embapador, quis latine dicatur, in rub. x. l. 6. n. 1. Emens ultra tassam a quo civitas extrahit pro tanto an teneatur pro tritico empto poena legis, in l. 1. tit. 25. lib. 5. num. 12. Emens aliquid a testamentario an debeat esse sollicitus ut converteretur in utilitatem defuncti, in l. 6. tit. 4. lib. 5. num. 8. Emens ab alio tanquam a testamentario si post appareat non esse talem an jurebitur praescriptione, ibid. num. 10. Emens triticum pro provisione suae familiae quod superest potest sine poena vendere, in l. 19. tit. 11. lib. 5. num. 3. Emens officium privilegio illius gaudere non debet, in l. 7. & 8. tit. 1. lib. 7. n. 4. & in l. 7. tit. 3. lib. 7. n. 13. Emens a servis vel famulis incurrit poenam, in l. 16. tit. 11. lib. 5. num. 3. ubi quid sit a filiofamilias. Emens rem furatam tenetur ad ejus restitutionem, in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 50. & 51. Emens a convicino aliquam rem, non tenetur manifestare gabellario, nisi in casu, in l. 6. tit. 19. lib. 9. n. 3. Emens triticum ultra taxam potest petere contra venditorem ut condemnentur in hujus legis poenam, in l. 4. & 5. tit. 25. lib. 5. num. 5. Emere, neque vendere quis regulariter non compellitur, in l. 6. tit. 17. lib. 5. num. 1. ubi limitatur. Emere

Memorabilium.

Emere quis potest & venere sibi ipsi duas personas representando in l. 1. tit. 5. lib. 8. n. 217. Emphyteota quamvis recusat rem alienatam non evitat commissum, in l. 10. tit. 6. lib. 3. num. 9. Emphyteota scindens arbores in magna summi praedictum privatur emphyteoti in l. 5. tit. 12. l. 8. n. 43. Emphyteota non solvens pensionem quam juravit solvere, statim potest expelli non expectato biennio, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 51. Emphyteoticus contractus duobus modis fit, in l. 1. tit. 15. lib. 3. num. 14. ubi in illa de commissio & laudemio tractatur. Emptionis appellatio, quid contineatur, in l. 21. tit. 11. lib. 5. num. 11. & 17. Emptio & venditio triplicem aut quadruplicem perfectionem habere dicitur, in l. 1. tit. 17. l. 9. n. 83. Emptio monet fore: est alicui concedatur nisi expressi dicitur, non censetur in perpetuum concedi, in l. 33. tit. 33. lib. 9. num. 6. in cuius propositum declaratur optime quaedam ejusdem legis verba. Emptor rei alienae scienter, an agat de evictione in l. 6. tit. 1. lib. 1. num. 17. Emptor tenetur appellare a sententia in qua condemnatur si constet de injustitia sententiae, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 33. Emptores rerum venditarum a testamentario an eis solvere sit securum, in l. 6. tit. 4. lib. 14. n. 41. Emptor a quo res retrahitur non tenetur de evictione, in l. 7. tit. 11. lib. 5. num. 36. ubi quod remanet liberatus in totum. Emptor requirendus est pretium retractus recipere aliter enim deponetur & consignabitur, in l. 8. tit. 11. lib. 5. n. 3. & an haec requisiti sit facienda ante auditum iudicis, ibi num. 5. & 4. an debet peti quod depositur & consignetur. Emptor emens pretio communi censetur emere & sic ad summam immoderatam non tenetur, in l. 17. tit. 11. lib. 5. num. 2. Emptor horum officiorum infamiam incurrit, & itidem esset declarandus inhabilis perpetuo ad illa, in d. l. 7. tit. 3. lib. 7. num. 14. Ense perditio an censetur perditia vagina, in l. 6. tit. 6. lib. 6. num. 10. Ensis denominatio remissive, in l. 4. tit. 6. lib. 6. n. 8. Ensis ad scindendum panem non venit appellatione armorum, in l. 10. tit. 2. lib. 8. num. 13. Episcopatus an sint aptiores iurista quam theologo, in l. 4. tit. 1. lib. 2. num. 4. Episcopi & sacerdotes, an possint esse de regio consilio, in l. 1. tit. 4. lib. 2. num. 11. Episcopi an habeant solum, & in quot usus debet converti sisco applicatum, in l. 1. tit. 6. l. 5. n. 4. & 5. Episcopi an omnem jurisdictionem a Deo immediate acceperint, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 93. Episcopi an jurisdictionem a summo Pontifice immediate accipiunt, ibid. num. 101. Episcopi possunt statueri quod existentes in excommunicatione per mensam solvant decem, ibid. num. 107. Episcopi facere possunt ne ludatur & ne mulieres ad ludum accedant ratione vitandi peccati, in l. 2. tit. 7. lib. 8. n. 103. in l. 5. n. 11. & 12. ibid. Episcopi quando conquestu fuerint de nobilibus decimas percipientibus, quid sit factum, in l. 1. tit. 2. lib. 9. num. 19. Episcopo & capitulo si vota committantur, que erit

major pars in voto, in l. 14. tit. 6. lib. 3. num. 131. Episcopus quo sensu Apostolorum successores dicamus, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 53. Episcopo debetur quarta ex legato facta pio loco autoritate Episcopi constructo, in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 26. Episcopi abdicare a se jurisdictionem, correctionem & cathedralicam non possunt, in l. 1. tit. 1. lib. 4. n. 26. Episcopus dicitur legitimus & ordinarius administrator rerum suae Ecclesiae, in l. 5. tit. 2. lib. 7. n. 2. ubi n. 6. an tutori equiparetur, & n. 7. an ante inventarium confectum possit administrare. Episcopus an teneatur de imperitia sui vicarii, in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 17. Episcopus non potest actus legitime consummatos & per praedecessorem perfectos revocare, in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 19. Episcopus non potest facere pacem de maledictione Dei, in l. 2. tit. 4. lib. 8. num. 24. Episcopus non potest dispensare cum aliquo ut communicet cum excommunicato in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 53. Episcopus absolvere potest ab excommunicatione eum quem praetor inferior excommunicavit, ibid. num. 120. & declarat, num. 143. Episcopus non debet sine scientia inferioris excommunicatoris absolvere excommunicatum, sed si absolveret, teneret absolutus, ibid. n. 127. Episcopus coparatur defensori civitatis, ibi n. 142. Episcopus & ejus vicarius an possit visitare contrarias, & rationes honorum eorum exigere, in l. 5. tit. 14. lib. 8. num. 9. & 10. Epidemia accidens excusat pastorem ab interdicti animalium in l. 2. tit. 18. lib. 6. num. 2. Epistolam mittens pro alio, an censetur pro eo se obligare, in l. 1. tit. 9. lib. 3. num. 9. Equorum appellatio qui continentur, in l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 10. Equorum plura remissive in l. 34. tit. 18. lib. 9. n. 8. ubi & quis primo equum ascendit. Equus Bucephalus Alexandri nullum alium recepit cum regio ornata in l. 10. tit. 11. lib. 8. n. 14. Equus si vendatur cum sella & freno non debetur gabella, est dicitur quod solus ipse & non sella & frenum vendatur, in l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 17. & 18. Equulus diminutivum est ab equo, in l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 11. Error communis circa personam delegantis cum servus sit, an validet delegatio, in l. 8. tit. 9. lib. 3. num. 13. Error calculi non admittitur rationibus a iudice per sententiam lapsam in rem iudicatum, vel a partibus approbata, in l. 22. tit. 6. lib. 3. n. 4. Error in nomine vel cognomine non vitiat instrumentum, in l. 3. tit. 2. lib. 4. n. 10. cum 3. seq. Error confessionis potest proponi contra executionem instrumenti in quo est error ille, revocando illum, in l. 1. tit. 1. lib. 4. n. 101. cum 2. seq. Error confessionis potest in causa appellationis doceri in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 55. & 56. Errare est verum putare id quod falsum est, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 42. Errore in fide principium haereticus & pertinacia ipsa ejus perfectio in l. 5. tit. 1. lib. 8. num. 44. Erroneum est asserere quod Ecclesiae & eorum ministri non sunt divites, in l. 6. tit. 18. lib. 9. n. 1. Estimum antiquum, prius est inspicendum si repetitur.

Index Rerum

reperitur, in l. 3. tit. 14. lib. 6. num. 22.
Et annona militaris, provincialis, municipalis, civilis sunt ynonoma & vere dicantur ynonoma panifica, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 3.
Eriam injulius possessor & occupator citandus est, in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 9.
Eriam pro praedio & convivio non licet ludere ultra duos aureos argenteos, in l. 10. tit. 7. lib. 8. num. 8.
Eucharistia communio an sit danda ad mortem condemnato si jejunus non sit, in l. 9. tit. 1. lib. 1. n. 2. & ibi quid in constituto in gravi infirmitate, Eucharistia quo tempore sit praestanda condemnatis ad mortem, in l. 9. tit. 1. lib. 1. num. 4.
Evictio an debeatur donationis remuneratorie in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 43.
Evictio an debeatur pro re meliorata in l. 2. tit. 6. lib. 5. n. 14. & in l. 1. cod. de lib. 3. n. 7. an pro re legata Evictionem non debet emptor a quo res restituitur, supra emptor.
Evictionem imminere in limine contractus quando uicemus, in l. 1. tit. 21. lib. 4. n. 163. & 164. cum sequentibus limitatur num. 166.
Exactor non potest convenire reitores tributi, nisi prius acceperit nomina debitorum, in l. 3. tit. 14. lib. 6. num. 3.
Exactor Principis in eligendo qua potestate utatur in l. 6. tit. 14. lib. 6. num. 7.
Exactor remittere nummos ex qui est in extrema paupertate, etiam remittit, an solvet de suo, in l. 3. tit. 14. lib. 6. num. 22.
Exactores tributorum, non possunt prorogare terminum solutionis, neque formam commisionis excedere, in l. 5. tit. 14. lib. 6. num. 2.
Exactor gabellarum vel conductor si alteri gabellas & exactorem earum mandent, an in subsidium nget Rex contra hunc secundum exactorem, in l. 1. tit. 18. lib. 9. num. 1.
Exactores gabellarum per praesidium & rectores civitatum eligendi sunt, in l. 1. tit. 14. lib. 6. num. 21.
Examinate opinio dicitur circa decimam executionum in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 1. & seq.
Exceptio notoria, defectio hominis ac proprietatis obdat agenti de spolio si in continenti coustet in l. 1. tit. 13. lib. 4. n. 38. cum seq. ubi plura inferuntur.
Exceptiones suspensae natura ex aequitate procedunt, & aequitas est mater earum in rub. tit. 1. lib. 4. n. 21.
Exceptiones in dilatorias & peremptorias dividuntur, & quae sit unaquaeque earum, ibid. num. 1. 2. & 4. ibid. num. 3. exceptio excommunicationis casus speciei sit.
Exceptionum peremptoriarum quintuplex species, ibid. num. 5. ubi & an exceptio contra testes sit peremptoria, ibid. n. 6. quid de exceptione processum perimento & reddente retro nullum, & quod exceptionis appellacione proprie peremptoria continetur ibid. num. 7.
Exceptio lris pendente an declinatoria dicatur in l. 1. tit. 5. lib. 4. n. 1. & ibid. n. 2. quod tantum operatur hac exceptio, ad impedendum processum quantum exceptio rei iudicatae, & num. 4. quando proponenda sit, & ulque ad quod tempus.
Exceptio loci non datur, an post litem contestatam possit opponi, ibid. n. 4.
Exceptio lris ingressum impediens de jure civili, an hostie jure regio impediatur, in l. 1. tit. 5. lib. 4. n. 32. & 33. quid in tribunalibus si peritibus.
Exceptio contra remem opposita non impedit

litis ingressum, neque progressum super negotio principali, ibid. num. 35.
Exceptio impediens lris ingressum si ante litem contestatam non opponatur, potest post opponi in modum exceptionis peremptoriae, ibid. n. 44.
Exceptiones praediciales quae, & an impediunt lris ingressum, vel progressum, ibid. num. 45. nisi ut ibi num. 46.
Exceptiones peremptoriae an lapsio termino possunt opponi, ibid. num. 47. & 48. quid in criminalibus, & num. 49. cum 4. seq. limitatur, & num. 53. an minar restitutio ad hoc & num. 55. an cum proceditur solli facti veritate inspecta il procedat, ubi num. 5. quid si de novo pervenit ad notitiam vel ignoratur.
Exceptiones non proponens in termino, si post ex causa admittitur, admittendus est solummodo prius expensas retardati processus, ibid. num. 57. 57. & 58.
Expensis retardati processus, vel non praesentari instrumenti, vel non allegare declinatoria per clericum, an sit condemnandus negligens, ibid. num. 57. 58. & 59.
Exceptiones incontinenti dicuntur probari, neque alioquem requirere indagem quocies intra terminum de jure instante assignatum & processui probantur, ibid. num. 71.
Exceptiones noviter post terminum ortae, vel de novo in notitiam pervenientes, an admittuntur, & quomodo hoc probetur, ibid. num. 73. cum seq. & ibid. num. 79. quid si appareat post, quod ante sciverat, quid fiet.
Exceptio nullitatis notoriae vel in iustitia apparentis, vel incompetentiae, etiam post 60. dies admittitur, in l. 7. tit. 17. lib. 4. num. 1.
Exceptiones peremptoriae quamvis non proponantur intra 30. dies, poterunt post opponi & probari durante termino probatorio, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 80.
Exceptiones rei iustitiae an censentur sublatae, in l. 1. tit. 17. lib. 4. num. 97.
Exceptio lris finita ex eo fit, quod non fuit appellatum, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 69.
Exceptio quod res libera tradatur, potest opponi executioni licet res sit tradita, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 165.
Exceptio si matrimonium sequatur, potest opponi executioni, ibid. num. 167. cum seq. aliquibus.
Exceptio quod in instrumento non adest causa, an possit opponi executioni, ibid. num. 170.
Exceptiones quae possunt opponi contra executionem, in l. 4. tit. 1. lib. 4. n. 170. & 171. declaratur.
Exceptio executionis an admittatur in via executiva ibid. num. 172.
Exceptio cedendarum actionum opponi potest executioni, in l. 7. tit. 21. lib. 4. num. 17. & 18. quando huic remedio renuntiarum censentur.
Exceptio lesionis ultra dimidium executioni opponitur, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 178.
Exceptio falsitatis provenientis ex defectu causae efficientis semper admittitur in executione, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 184.
Exceptio falsitatis circa accessorium non impedit executionem ibid. num. 183.
Exceptio usurarum impedit executionem & quando ibid. num. 185. & 186.
Exceptio, vis, vel violentia impedit executionem ac in debitore iusto restituitur rem penes se sequu-

Memorabilem.

sequestratam, ibid. num. 189. & 160.
Exceptiones de vi & metu adhibito in contractu, quid debet petere ibid. num. 191.
Exceptio meritis reverentialis impedit executionem dati enormi lesione, ibid. num. 194.
Exceptio non numerata pecunia potest per tertium perpetuo opponi, ibid. num. 90.
Exceptio potest opponi executioni resultans ex inhabilitate contrahentium, in l. 2. tit. 21. lib. 4. num. 136. & seq.
Exceptio compensationis potest opponi contra executionem ibid. n. 28. & n. 32. cum seq. limitatur.
Exceptiones oppositae ante sententiam non possunt opponi executioni illius sententiae, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 177.
Exceptiones omnes intra decem dies liquidabiles opponi possunt executioni, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 159. & dicuntur incontinenti liquidari.
Exceptio domini an admittatur contra agentem remedio, in l. 45. Tauri, vel illegitimari & incapacitatis, in l. 8. tit. 7. lib. 5. num. 26. & 31.
Exceptio firmat regulam in contrarium, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 62. ulque ad num. 71. non tamen eam ampliat, ubi num. 63. & 64. inferatur ad renuntiationem casuum fortuitorum quod non censetur renuntiarum insolitas casus, & num. 65.
Exceptio debet esse de regula, cessat ubi absurditas & correctio induceretur, in l. 2. tit. 2. lib. 7. num. 3.
Exceptio quod non est facta aequalis distributio legitima est, in l. 6. tit. 14. lib. 6. num. 5.
Excipere potest contra inimicum suam de inimicitia qui fuit eius causa, in l. 19. tit. 10. lib. 1. n. 20.
Excommunicationis allegatio nunquam censetur sublata in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 40.
Excommunicatio prolata contra qualcumque personas non comprehendit universalitatem, in l. 2. tit. 7. lib. 7. num. 2.
Excommunicatio improprie dicitur sententia, in l. 1. tit. 5. lib. 8. n. 14. sed potius potest dici pena, n. 15.
Excommunicatio quamvis non redigatur in scriptis non valet & ligat ibid. num. 17.
Excommunicatio proprie dicitur censura, ibid. num. 18. & censurae appellacione proprie & stricte continetur excommunicatio num. 19. non tamen censurae appellacione continetur dispositio & degradatio num. 20.
Excommunicationis delictio, ibid. num. 30.
Excommunicare an possint qui non possunt statueri vel facere jus ibid. num. 31.
Excommunicatio fertur ad contumaciam ibid. num. 33. quae contumacia quadrupliciter potest committi, ibid. num. 34.
Excommunicati non potest Universitas seu Collegium, ibid. num. 39.
Excommunicatio in hominem christianum ferenda est, ibid. num. 40.
Excommunicationem contrare an sit inter latinos nomen antiquum, superfluum est, ibid. n. 41. & 42.
Excommunicatio adumbrata fuit in ejectione a paradiso ibid. num. 44. & 45.
Excommunicatione defendit Ecclesia libertatem suam & censuris, quas ejus caput Christus instituit, ibid. num. 50.
Excommunicationem fieri auctoritate Christi, ibid. num. 51.
Excommunicatio an sit de jure divino, ibid. n. 52.

Excommunicationem esse animabus Christianis medicinalem, ibid. num. 54. & quare num. 57.
Excommunicatio lethalis erit induratio cordi eam contemneri, ibid. num. 58.
Excommunicationis sententia lata sub conditione tenet, ibi. num. 73.
Excommunicatio si est sententia, an erit interlocutoria, aut diffinitiva, ibi. num. 73. & 75.
Excommunicatio improprie dicitur sententia, ibid. num. 76.
Excommunicatione nulla major vel acerbior pena in Ecclesia invenitur, ibi. num. 82.
Excommunicatio est etiam pena interna contra Lutherum & glossi quaedam, ibid. n. 84 & 85.
Excommunicatio aliquibus bonis spiritualibus an privet, ibid. num. 86.
Excommunicationem non nisi pro culpa gravi interrogandam, ibid. num. 87.
Excommunicationis plures effectus remissive, ibid. num. 88.
Excommunicantem an sit necesse esse de sacro ordine, ibid. num. 109.
Excommunicatio an valeat prolata a iudice excommunicato si ignorat num sit excommunicatus, ibid. num. 114.
Excommunicatoris successor potest absolvere excommunicatum a suo praedecessore ibid. n. 137. & 138. ampliatur etiam ad successorem delegati.
Excommunicans si est negligens in absolvendo, ab alio potest quis absolvi, ibid. num. 137.
Excommunicator si non est sacerdos, absolvit alios remota opinione dicentium excommunicationem non sacerdotem absolvere non posse, ibid. num. 161. & 162.
Excommunicati ut quis possit quae requirantur in excommunicando ibid. num. 177.
Excommunicatio lata contra universalitatem est nulla ibid. num. 185. & ideo non tota Universalitas, sed duo aut tres excommunicantur, & n. 186. an postea venientes essent excommunicati si valeret excommunicatio in Universalitatem vel Collegium.
Excommunicatio an probetur per petitionem absolutionis, vel ejus exceptionem, ibid. n. 206.
Excommunicatio an ferenda in eum quem scint non emendaturum, ibid. num. 214.
Excommunicatus an possit esse testis, in l. 1. tit. 17. lib. 4. n. 2 & n. 3. & n. 9. declaratur, & num. 4. quid in heretico. debent tamen absolvi ad cautelam ne copia probationum deficiat, ut ibi. n. 10. & an iudex delegatus possit eam tunc absolvere, ib. num. 13.
Excommunicatus non potest esse in iudicio, neque iudex, neque arbiter, neque restrictionem petere neque retractum facere, licet testari possit, ibid. numero 6. & 7. & n. 8. quid in Francia.
Excommunicatus existens in articulo mortis absolvitur praesente appellacione, in l. 1. tit. 17. lib. 4. n. 12.
Excommunicatus potest apponere compensationem intrinsecam, & quae dicatur talis, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 132. & 133.
Excommunicatus carere debet spulcrum in l. 6. titulo 17. lib. 4. numero 8.
Excommunicatus non est iste qui citra omnem pertinaciam assentitur alicui heresi & est paratus suscipere & tenere eam fidem quam catholica tenet Ecclesia, in l. 1. tit. 3. lib. 8. numero 14.
Excommuni-

Index Rerum

Excommunicatus de familia Dei in familiam diaboli transit, ibid. numero 85.
 Excommunicatus etiam injuste ab excommunicatore debet absolvi, ibi. numero 130.
 Excommunicatus exiens per annum in excommunicatione an sit suspectus de heresi, ibid. num. 213.
 Excommunicatus hodie non est vitandus nisi publice sit denunciatus, in l. 2. tit. 5. lib. 8. num. 1. nisi quoad ipsos excommunicatos qui tenentur alios vitare si sciunt se excommunicatos, numero 2.
 Excommunicatus etiam appellat post excommunicationem incusam, si per mensem steterit in ea, puniatur poena, in l. 1. tit. 5. sup. ibid. numero 4. & 5. quod non suspenditur excommunicatio per appellationem sequentem, & num. 2. in incusata irregularitatem appellans ante excommunicationem, si post contumetur, nisi dubitet de excommunicatione, ut num. 7. & 8. declarat.
 Excommunicatus repellendus est a iudicio nisi in casibus a iure expressis, in l. 1. tit. 15. lib. 8. n. 44.
 Excommunicatus publicus ille dicitur qui pro tali reparatur in populo, in l. 1. tit. 19. fi. 8. nu. 89.
 Excommunicatus exiens per annum in excommunicatione an possit ut hereticus puniri, in l. 14. tit. 1. libro 4. numero 14. & 15.
 Excommunicatus an possit petere resolutionem ad arbitrium boni viri, in l. 2. tit. 1. lib. 4. n. 152.
 Exclusio generalis testamentorum non excludit ea que de iure naturali sunt, in l. 2. tit. 19. lib. 4. n. 17.
 Ex conuictis & vicinitate verisimilitudo capitur, in l. 3. tit. 7. libro 7. num. 44.
 Executant etiam a perjurio plura in l. 1. tit. 17. lib. 8. numero 98.
 Executio profectendi appellationem triplex est, in l. 11. tit. 18. lib. 4. n. 15.
 Executio custodiam fratris per biennium cum forore in eodem lecto iacentis, in l. 17. tit. 10. lib. 8. num. 113.
 Executor missus an teneatur asserere procuratorium vel credere ei, in l. 14. tit. 3. lib. 4. n. 29.
 Executor ab aliquo munere ob numerum liberorum, non potest compelli post illud acceptare, etiam si filii moriantur, in rub. tit. 14. lib. 6. n. 14.
 Executionis exceptio an sit dilatoria in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 31. & an possit opponi executioni, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 178.
 Executio contra susceptorem facienda est, antequam adveniat ad decuriones eligentes, seu cryononum, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 17.
 Et denegatur obedientia Principis multe species laice majest. committuntur, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 131. & 132. idem de subrahente se obedientia Principis.
 Executor virtute submissionis, si bona in territorio & non persona reperiantur, an possit capi per repatriam, & sit remittendus, in l. 20. tit. 21. lib. 4. num. 117.
 Executor si debitum executori offerat, & nolit recipere decimam non debet, usque executionis iura, in l. 32. tit. 4. lib. 3. n. 6.
 Executor an capiat decimam partis realiter oblate, ibid. num. 5.
 Executionem in alieno territorio non potest iudex facere, nisi cum literis requisitoris in l. 3. tit. 2. lib. 1. num. 4.

Executor petita & facta executione, an in bonis debitoris habeat aliquid jus pro decima sua in l. 1. tit. 6. libro numero 3. & 4. an creditor dicatur.
 Executor ita executione facta potest pignora capere pro decima, ibid. num. 6.
 Executor an transmittat ad heredem jus decimae ibid. num. 7. cum amplia.
 Executionem quis iudex facere debet? iudex a quo, an iudex ad quem in l. 6. tit. 17. lib. 4. num. 3.
 Executio sententiae est remittenda iudici a quo de iure regio sine distinctione, in l. 6. tit. 17. lib. 4. num. 3. ad finem & num. 6.
 Executor merus sententiae in qua est error juris expressus vel iniustitia notoria, que ad acta cause se refert, non debet exequi talem sententiam, sed ejus executionem superiori remittere, in l. 2. tit. 16. lib. 4. num. 35.
 Executor merus non cognoscit de exceptione posita coram eo, sed remittit ad superiorem, sicut male secundum auctorem, in l. 6. tit. 17. lib. 4. num. 7.
 Executor merus secundum auctorem audiet tertium opponentem se executioni, & confuso de nullitate sententiae remittere debet, exequendam superiori, ibid. num. 8.
 Executor merus sententiae notoria potest audire & pronuntiare super iniustitia & quomodo intelligatur, ibid. num. 8. ad fin.
 Executioni sententiae an sit pars citanda, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 9.
 Executionem an possit petere filius familias, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 21.
 Executio non potest fieri in corpus mortuum, nec creditores sunt audiendi si petatur ne detur sepultura, in l. 9. tit. 17. lib. 4. num. decimo.
 Executio in quibus casibus non retardatur per appellationem, ibid. num. 13.
 Executio fit in casibus aliquibus criminalibus non obstante appellatione & qui, in l. 6. tit. 17. lib. 4. num. 7.
 Executiva via facilius debitum consequitur, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 19.
 Executor merus regulari potest, in l. 1. tit. 6. lib. 4. numero primo, & secundo.
 Executioni potest opponi novatio, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 136.
 Executioni an possit opponi reconventio, ibid. num. 137.
 Executioni respectu tertii omnes exceptiones opponi possunt, ibid.
 Executioni decem dies cum dentur in favorem executoris, potest exequens petere largiorem terminum, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 160.
 Executoris opposens exceptionem ultra dimidiam, si offerat verum pretium non condemnatur in expensis si executor non acceptat, ibid. num. 161.
 Executio facta pro vero debito non revocatur ex omissione ordinis in l. 18. tit. 21. lib. 4. n. 2.
 Executioni potest opponi quod res non est secura & tuta, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 162.
 Executione realiter facta & soluta remanet executio via ordinaria quamvis non appellet, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 200.
 Executio fit ex duobus instrumentis habentibus clausam garantigiam, in l. 1. tit. 21. lib. 4. n. 104.
 Executio

Memorabilium.

Executio tunc demum est facienda, quoties terminus est lapsus, ibidem numero 4. ad finem, & 6. & 7.
 Executio non potest peti ante monitionem quando dies solutionis non est appositus ibid. num. 8. limit. num. 9.
 Executionem petenti potest in causa appellationis petere se admitti ad probandum executore clamante in l. 1. titulo vigesimo primo, libro 4. num. 43.
 Executione petita pro instrumento in quo continetur liquidum & illiquidum, cautela est, ut offerat liquidum, & pro illiquido offerat solutorem, facta liquidatione, ibidem numero 46.
 Executioni non est locus in obligationibus facti, in quibus propter non factum succedit obligatio ad interesse, ibid. num. 48.
 Executionem non meretur instrumentum in quo confiteor me recepisse a te decem, nisi me obligem illa tibi reddere, & addit clausula garantigia, ibid. num. 49.
 Executio ut locum habeat, debet esse dies solutionis lapsus, ibid. num. 50.
 Executio non potest fieri instrumentum, ubi dies solutionis non est appositus, ibidem numero 51.
 Executioni potest opponi instrumenti prescriptio, ibid. num. 52.
 Executioni potest opponi exceptio inventarii non confecti, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 107.
 Executio potest peti contra heredem obligati, ibid. num. 108. ubi num. 109. declaratur, & num. 110. 111. & 114. an contra heredem inventarium facientem.
 Executioni opponi potest exceptio inventarii confecti post sententiam, ibid. num. 112.
 Executio non potest peti contra heredem intra novem dies a morte defuncti, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 117. & 118. requisita ut contra heredem executio fiat.
 Executio an possit fieri contra hereditatem iacentem, ibidem, numero 119. & quid dato herede suo, num. 120. & 121.
 Executio non potest fieri ex instrumento in quo continetur mutui stipulatio, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 125.
 Executioni opponi potest quod caret instrumentum solemnitate, ibid. 136. & quod est simulatum, num. 142.
 Executioni an possit opponi quod jam actum est via ordinaria, ibid. num. 143.
 Executioni non obstat quod alio in loco petita sit, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 154.
 Executioni opponi potest error confessionis in instrumento facte, revocando errorem, ibid. num. 101. 102. & 103.
 Executio in bonis in alieno sitis territorio, non potest fieri nisi cum literis requisitoris, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 5. & in l. 14. tit. 1. lib. 4. num. 31. ampliator.
 Executionem petens pro summa aliqua, si dubius est an tota ei debeatur, proferat se solum in solutione recepturum, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 94.
 Executio etiam contra consententem non est facienda, si de innocentia apparet, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 11.
 Executio

Executio trium sententiarum conformium suspenditur per supplicationem mille & quinque duplarum ubi locum habet, sub l. 1. tit. 19. lib. 4. numero 2. 3. & ibid. & numero 4. an per nullitatem vel restitutionem in integrum impedietur talis executio, de cujus veritate in fine legis 1.
 Executio sententiae qua supplicari licet, an suspendatur per supplicationem, in l. 7. tit. 19. lib. 4. num. 12.
 Executionis titulum maximam continere equitatem, & bonum commune respicere, in l. 2. tit. 19. lib. 4. num. 1.
 Executionem iure civili paratam instrumenta non habere nisi in casibus a iure expressis, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 1.
 Executionem paratam habere etiam contractus in nominatis, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 10. 11. & 12. idem in his que indirecte probantur ex instrumento.
 Executioni an sit locus instrumento prodito, & per reses probato, in l. 1. titulo 21. libro 4. numero 19.
 Executor decimam capere potest parte soluta vel contenta, in l. 7. tit. 21. lib. 4. num. 1. 2. 3. & num. 2. hoc declarat.
 Executor non potest capere pignora majora pro decima sua, quam sit estimatio & valor ipsius decimae, ibidem numero 5. ubi & restitui ei poterit, si aliter faciat, & numero 6. prosequitur, & numero 7. qua iura antea per executores capiebantur, & 8. quod nulla ei decima debetur ex executione nulla declarata, nisi ut ibid. num. 9. ubi duobus modis limitatur, & iterum in l. 18. tit. 21. lib. 4. num. 1.
 Executor non percipit decimam ab illo qui locavit executionem iura, in l. 7. tit. 21. lib. 4. num. 5. & 10.
 Executori an debeatur decima ex executione per se deservitorem petita contra executorum virtute cedule de lesse, fideiussori dabitur & solvendi data, in l. 7. titulo vigesimo primo, libro quarto, numero decimo quinto cum pluribus sequentibus, ubi numero decimo sexto, quod potest fideiussor talis exequi debitorum pro soluto.
 Executionem injuste petitam esse quot modis dicemus, in l. 8. titulo 21. libro 4. numero 24. & 25. quid faciat creditor, ne de parte debiti soluta decimam solvat, si pro toto debito executionem petiit.
 Executori an sit solvenda decima de omni eo quod petitam est, an vero solum de quantitate vere debita, sub l. 9. titulo vigesimo primo, libro quarto num. 1.
 Executio quando & quomodo competat pro tribus regis, in l. 14. titulo 21. libro quarto, numero 1. & 2.
 Executori an decima debeatur, executori solvendi intra 24. horas, in l. 18. tit. 21. lib. 4. num. 3. cum sequentibus.
 Executio facta contra tenorem nove forme, nulla est, in l. 19. titulo 21. lib. 4. numero 7. 8. 2. & num. 24. usque ad 38. quid si fiat prius in immobilibus.
 Executio non est facienda, nisi precesserit iuramentum petitori debitum esse, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 11.

Index Rerum

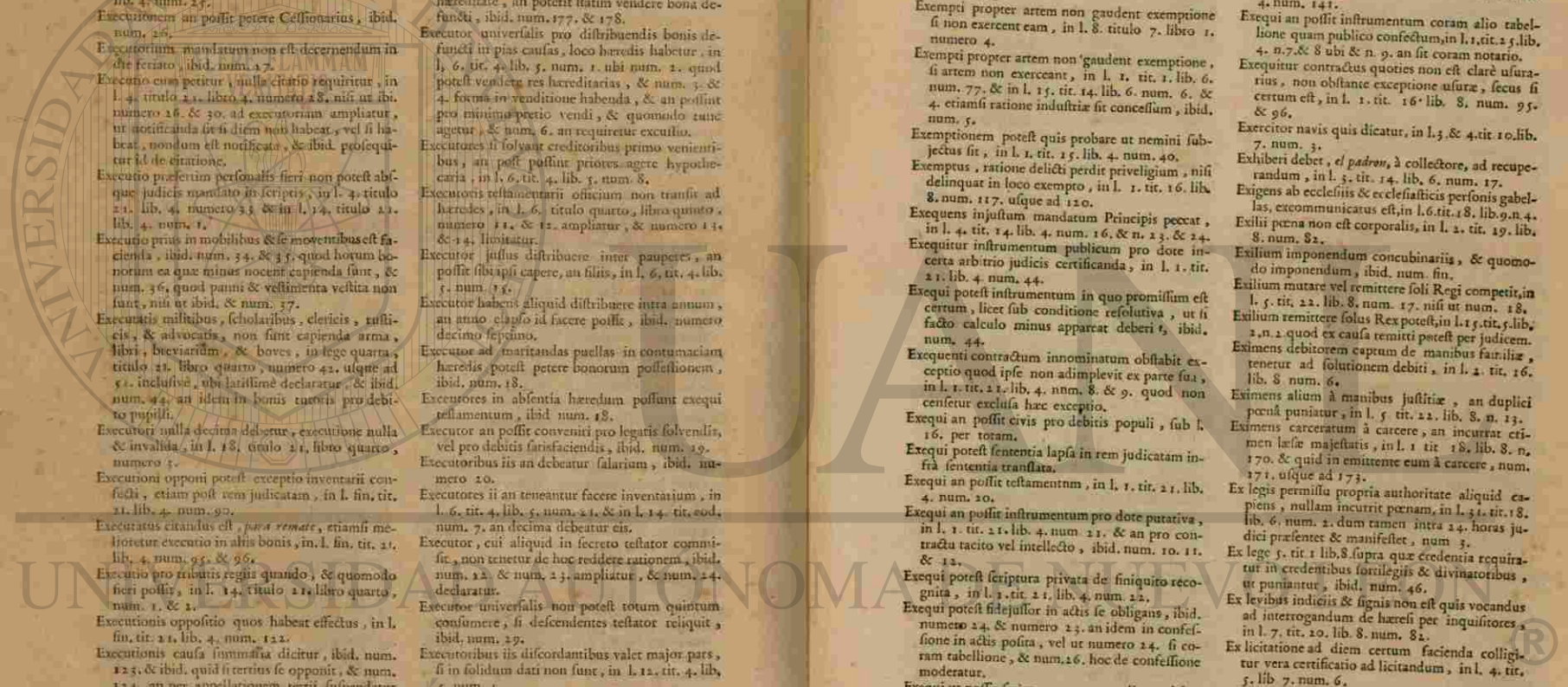
Executio non est facienda contra non contentum in instrumento, nisi sit heres contenti in eo, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 12. cum sequentibus aliquibus, nisi ut numeris seq.
Executio an fieri possit in bonis uxoris pro debito per eam ante matrimonium contracto, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 19.
Executio an per heredem vel contra heredem peti possit, & quomodo & que cautela sit servanda, ibid. num. 20. usque ad 26.
Executio nostrae l. an resultet ex confirmato, vel ex confirmante, in l. 24. titulo 21. libro quarto, num. 3.
Executio contra heredem fieri non potest intra tempus conficiendi inventarium, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 25.
Executions an possit petere Cessionarius, ibid. num. 26.
Executions mandatum non est decernendum in die feriato, ibid. num. 27.
Executio cum petitur, nulla citatio requiritur, in l. 4. titulo 21. libro 4. numero 28. nisi ut ibi numero 26. & 30. ad executionem ampliatur, ut notificanda sit si diem non habeat, vel si habeat, nondum est notificata, & ibid. prosequatur id de citatione.
Executio preferunt personalis fieri non potest absque iudicis mandato in scriptis, in l. 4. titulo 21. lib. 4. numero 33. & in l. 14. titulo 21. lib. 4. num. 1.
Executio prius in mobilibus & leuocentibus est facienda, ibid. num. 34. & 35. quod horum bonorum ea quae minus nocent capienda sunt, & num. 36. quod panis & vestimenta vestita non sunt, nisi ut ibid. & num. 37.
Executio militibus, scholaribus, clericis, nullis, & advocatis, non sunt capienda arma, libri, breuiarium, & boves, in lege quarta, titulo 21. libro quarto, numero 42. usque ad 51. inclusive, ubi latissime declaratur, & ibid. num. 42. an idem in bonis tuorum pro debito pupilli.
Executori nulla decima datur, executione nulla & invalida, in l. 18. titulo 21. libro quarto, numero 5.
Executioni opponi potest exceptio inventarii confecti, etiam post rem iudicatam, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 90.
Executus citandus est, pura remaneat, etiam si melioretur executio in aliis bonis, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 95. & 96.
Executio pro tributo regis quando, & quomodo fieri possit, in l. 14. titulo 21. libro quarto, num. 1. & 2.
Executionis oppositio quos habeat effectus, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 122.
Executionis causa summissa dicitur, ibid. num. 123. & ibid. quid si tertius se opponit, & num. 124. an per appellationem tertii suspendatur executio.
Executor non tenetur exequi sententiam iniustam, in l. 8. tit. 21. lib. 4. num. 1.
Executores testamentario & Episcopo pro legatis pauperibus relicta, an competat remedium possessionum in bonis testatoris, in l. 5. tit. 13. libro 4. numero 14. & 18. an pro puellis maritandis.
Executores hodie ex l. 1. titulo 4. illius lib. 5. pos-

sunt compellere heredem adire intra certum terminum, alius eo elapso ipsi solvent legata, in l. 1. titulo 4. libro 5. num. 131. contra jus civile.
Executores testamenti potest vendere res hereditatis, data sibi potestate vendendi, etiam si hereditas non sit adita, in l. 1. titulo quarto, libro 5. num. 132.
Executores annus datus ad implendum testamentum an currat hereditate non adita, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 133. & 134. ubi & an ignorant currat.
Executores dicti an possint agere contra heredem pro legatis solvendis, ibid. num. 135.
Executori dicto cum annus currat, etiam non adita hereditate, an poterit statim vendere bona defuncti, ibid. num. 177. & 178.
Executor universalis pro distribuendis bonis defuncti in pias causas, loco heredis habetur, in l. 6. tit. 4. lib. 5. num. 1. ubi num. 2. quod potest vendere res hereditarias, & num. 3. & 4. forma in venditione habenda, & an possint pro minima pretio vendi, & quomodo tunc agatur, & num. 6. an requiretur executio.
Executores si solvant creditoribus primo venientibus, an possint postea priores agere hypothecaria, in l. 6. tit. 4. lib. 5. num. 8.
Executori testamentarii officium non transit ad heredem, in l. 6. titulo quarto, libro quinto, numero 11. & 12. ampliatur, & numero 14. & 14. libatur.
Executor iustus distribuere inter pauperes, an possit sibi ipsi capere, an solus, in l. 6. tit. 4. lib. 5. num. 15.
Executor habens aliquid distribuere intra annum, an anno elapso id facere possit, ibid. numero decimo sequentio.
Executor ad maritandas puellas in contumaciam heredis potest petere bonorum possessionem, ibid. num. 18.
Executores in absentia heredum possunt exequi testamentum, ibid. num. 18.
Executor an possit conveniri pro legatis solvendis, vel pro debitis satisfaciendis, ibid. num. 19.
Executoribus iis an debeatur salarium, ibid. numero 20.
Executores si an teneantur facere inventarium, in l. 6. tit. 4. lib. 5. num. 21. & in l. 14. tit. eod. num. 7. an decima debeatur eis.
Executor, cui aliquid in secreto testator commissum, non tenetur de hoc reddere rationem, ibid. num. 22. & num. 23. ampliatur, & num. 24. declaratur.
Executor universalis non potest totum quantum consumere, si descendentes testator reliquit, ibid. num. 29.
Executoribus iis discordantibus valet maior pars, si in solidum dari non sunt, in l. 12. tit. 4. lib. 5. num. 1.
Executionum commissiones aliis, quam iudicibus ordinatis non sunt danda, nisi ex magna causa, & tunc quibus dabantur, in l. 10. tit. 17. lib. 5. num. 1.
Executio sententiae officio iudicis nobilis est, in l. 2. tit. 1. lib. 8. num. 56.
Executionem non tenetur contractus nullus, in l. 1. tit. 6. lib. 8. num. 17.
Executor in materia gabellarum mittendus, an debeat

Memorabilium.

an debeat esse dives, planus & cognitus, in l. 9. tit. 7. lib. 9. num. 1.
Executio an possit procedi contra testes approbatores, in l. 6. tit. 10. lib. 9. num. 8. & 9.
Executio sicuti debitorum conveniuntur, in l. 6. tit. 10. lib. 9. num. 9.
Executio an possit procedi contra debitorem gabelle, in l. 6. tit. 10. lib. 9. num. 11.
Executio ius competit ubi competit actio, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 18.
Exempla legis 4. tit. 20. supra, an ardeat ejus regulam, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 82.
Exemplum majoratus an sufficiat ad intendendum remedium, l. 45. Tauri, in l. 8. tit. 7. lib. 5. num. 29.
Exempti propter artem non gaudent exemptione si non exercent eam, in l. 8. titulo 7. libro 1. numero 4.
Exempti propter artem non gaudent exemptione, si artem non exercent, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 77. & in l. 13. tit. 14. lib. 6. num. 6. & 4. etiam si ratione industriae sit concessum, ibid. num. 5.
Exemptionem potest quis probare ut nemini subiectus sit, in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 40.
Exemptus, ratione delicti perdit privilegium, nisi delinquat in loco exempto, in l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 117. usque ad 120.
Executus iniustum mandatum Principis peccat, in l. 4. tit. 14. lib. 4. num. 16. & n. 23. & 24.
Exequitur instrumentum publicum pro dote incerta arbitrio iudicis certificanda, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 44.
Exequi potest instrumentum in quo promissum est certum, licet sub conditione resolutive, ut si factio calculo minus appareat deberi, ibid. num. 44.
Exequenti contractum innominatum obstat exceptio quod ipse non adimplevit ex parte sua, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 8. & 9. quod non censetur exclusio hae exceptio.
Exequi an possit civis pro debitis populi, sub l. 16. per totam.
Exequi potest sententia lapsa in rem iudicatam infra sententiam transacta.
Exequi an possit testamentum, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 20.
Exequi an possit instrumentum pro dote putativa, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 21. & an pro contractu tacito vel intellecto, ibid. num. 10. 11. & 12.
Exequi potest scriptura privata de finiquito recognita, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 22.
Exequi potest fideiussor in actis de obligans, ibid. numero 24. & numero 23. an idem in confessione in actis posita, vel ut numero 24. si coram tabellione, & num. 26. hoc de confessione moderatur.
Exequi ut possit scriptura, quas qualitates debet continere, ibid. numero 25. cum sequentibus aliquibus.
Exequi potest scriptura privata recognita, in l. 5. tit. 21. lib. 4. num. 5. cum tribus sequentibus, ubi ampliatur, & 20. ampliatur ut minoris recognitioni sufficiat, & sufficit dicere illam esse suam firmam, etiam si dicat non debere in ea contenta, ibid. num. 12. & in num. 13. ampliatur, & numero 14. an idem

si habeatur pro re cognita, & quomodo tunc erit citandus ad recognoscendum, ibid. num. 17. & 18. & num. 15. & 16. an idem si heres facientis schedulam citeatur ad recognoscendum.
Exequens quid faciat si non reperitur emptor bonorum executorum, in quibus est exequenda sententia de remate, in l. final. titulo 21. libro 4. numero 125. & 128. cum tribus sequentibus.
Exequenda est sententia in causa executiva contra exequentem lata, non obstante appellatione, sicut executor contra executatum, quoties contra eum profertur, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 141.
Exequi an possit instrumentum coram alio tabellione quam publico confectum, in l. 1. tit. 25. lib. 4. n. 7. & 8. ubi & n. 9. an sit coram notario.
Exequitur contractus quoties non est clare usurarius, non obstante exceptione usurae, secus si certum est, in l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 95. & 96.
Exercitor navis quis dicatur, in l. 3. & 4. tit. 10. lib. 7. num. 3.
Exhiberi debet, el padron, a collectore, ad recuperandum, in l. 5. tit. 14. lib. 6. num. 17.
Exigens ab ecclesiis & ecclesiasticis personis gabellas, excommunicatus est, in l. 6. tit. 18. lib. 9. n. 4.
Exilii poena non est corporalis, in l. 2. tit. 19. lib. 8. num. 82.
Exilium imponendum concubinariis, & quomodo imponendum, ibid. num. fin.
Exilium mutare vel remittere soli Regi competit, in l. 5. tit. 22. lib. 8. num. 17. nisi ut num. 18.
Exilium remittere solus Rex potest, in l. 5. tit. 5. lib. 2. n. 2. quod ex causa remitti potest per iudicem.
Eximens debitorum captum de manibus familiaris, teneatur ad solutionem debiti, in l. 2. tit. 16. lib. 8. num. 6.
Eximens alium a manibus iustitiae, an dupli poena puniatur, in l. 5. tit. 22. lib. 8. n. 13.
Eximens carceratum a carcere, an incurrat crimen laesae maiestatis, in l. 1. tit. 18. lib. 8. n. 170. & quid in emittente eum a carcere, num. 171. usque ad 173.
Ex legis permisso propria autoritate aliquid capiens, nullam incurrit poenam, in l. 3. tit. 18. lib. 6. num. 2. dum tamen intra 24. horas iudici praesentet & manifestet, num. 3.
Ex lege 5. tit. 1. lib. 8. supra quae credentia requiruntur in credentibus forelegis & divinatoribus, ut puniantur, ibid. num. 46.
Ex levibus iudicis & signis non est quis vocandus ad interrogandum de heresi per inquisitores, in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 82.
Ex licitatione ad diem certum facienda colligitur vera certificatio ad licitandum, in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 6.
Expedit reipublice pastibus abundare, in l. 6. tit. 7. lib. 7. num. 1. ubi inferunt ad militum equos, & eorum alimenta, & inferunt ad statuta de pascuis populorum.
Expedit Regi & regno, non per exteros, sed per regnicolas regni, in l. 2. tit. 3. lib. 7. num. 1. & n. 2. ad officia publica ampliatur, & num. 3. idem in Francia dispositum est.
Expensis iudicis negligentis punire delicta, mittitur iudex commissarius pro punitione talium delictorum

Index Rerum

delictorum in l. 5. tit. 5. lib. 3. num. 2.
Expensas transumpti instrumenti alicujus quis
solvet tabellioni exemplanti in l. 16. tit. 23.
lib. 4. num. 5.
Expensarum appellatione an veniant damna & d
contra in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 80.
Expensas quas quis facit in capiendis malefacto-
rum, a fisco recuperabit in l. 9. tit. 23. lib. 4.
num. 13. & in l. 5. tit. 13. lib. 4. n. 12.
Expensarum taxatio an cum partis citatione sit fa-
cienda sub l. 3. tit. 22. num. 1. expensarum qualiter
de jure civili taxabuntur sub l. 3. tit. eodem
lib. 4. num. 1.
Expensarum appellatione an damna contineantur,
ibid.
Expensarum condemnationem evitat ille, qui licet
habeat sententiam contra se, tamen lata est
cum aliqua moderatione in l. 1. tit. 22. lib. 4. n.
24. & 27. limitatur vel quando adest alia justa
causa & num. 23. quae dicatur justa causa &
numero 26. quod in actione justa causa requiritur.
Expensarum absolutio an censetur facta si nihil
dictum sit in sententia in l. 1. tit. 2. libro 4.
num. 22.
Expensae an debeantur advocato pro se, vel pro
alio gratis patrocinante in l. 1. tit. 11. lib. 4.
num. 19. & 20. & 23.
Expensarum prima instantia condemnatio an cen-
setur facta si in secunda dicitur condemnatio
in expensis in l. 1. tit. 22. lib. 4. n. 17. & 18.
quid si absolvarit.
Expensarum condemnatio quando contra Domi-
num & quando contra Procuratorem erit exe-
quenda in l. 1. tit. 22. lib. 4. n. 8. & 9.
Expensae debite ratione victoriae officio iudicis pe-
tentae sunt mercenarioe ibid. numero 10. debite
tamen ratione contumaciae, ut ibi petantur.
Expensarum condemnatio tunc fit, si petatur ut
ibid. n. 20. & 21. nisi ut ibi id ex officio suo
iudex faciat lata tamen sententia neque ex of-
ficio possit fieri expensarum condemnatio ut
ibid. n. 12. & 13. nisi eodem die, ut ibid. n.
14. ubi vide & nisi ut ibid. num. 16. & n. 15.
an moderari possint expensae latae sententia.
Expensae quae petantur jure actionis vel officio
iudicis ibid. n. 17.
Expensarum condemnatio facta per ecclesiasti-
cum iudicem contra laicum ad petitionem al-
terius laici, an possit coram ecclesiastico ipso
peti sine poena in l. 1. tit. 16. libro 4. nu-
mero 19. & ibi quid in notario expensas pe-
tente.
Expensas contumaciae non recuperabit contumax,
citatus in causa illa sententiam pro se repor-
tans in l. 5. tit. 3. libro 4. numero 11. & 12.
ampliat.
Expensae debite propter contumaciam in quo differ-
rant ab expensis debitis ob victoriam in l. 3.
tit. 3. lib. 4. num. 17.
Expensae taxandae sunt & quomodo ibidem nu-
mero 20.
Expensae secundum qualitatem litigantium sunt
solvendae ibid. num. 21. & 22.
Expensas tenetur Dominus refarcire parti adver-
se quoties admittatur Dominus ad appellan-
dum vel prosequendum appellationem propter

procuratoris contumaciam in l. 3. tit. 7. lib. 4.
num. 36.
Expensas quas tenetur accusatus abfens presen-
tans purgare in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 56.
Expensae propter contumaciam solvuntur non sunt
reddendae contumaci, etiam si condemnentur
adversarius in expensis processibus in l. 3. ti-
tulo 10. lib. 4. num. 64. & 65. aliud simile; &
num. 66. quod tales contumaciae expensae non
computantur in poenam criminis, & num. 67.
quod non requiritur citatio in condemnatione
earum.
Expensas magnas in infirmitate factas Dominus
recuperat, parvas vero non in l. 9. tit. 13. lib. 4.
num. 19.
Expensae factae pro recedendo iudice quid sit in l.
2. tit. 7. lib. 4. num. 22.
Expensae in capiendis delinquentem ab eo solven-
dae sunt, si mora lite sit condemnatus, non
vero aliis in l. 2. & 33. tit. 13. lib. 8. num.
2. & num. 4. quid sit ex officio iudex procedat.
& num. 5. hanc prosequuntur.
Expensarum condemnatio non fit nisi parte
petente in l. 2. tit. 1. lib. 8. n. 7.
Expensae regulantur datur allestor, in l. 5. tit. 16.
lib. 4. num. 21. & 22.
Expensae retardati processus, negligens an con-
demnetur in l. 7. tit. 5. lib. 4. num. 58. 59.
ubi quid in tardante declinare, vel pre-
sentare instrumenta.
Expensae cuius sit actorum editio faciendae, in l.
5. tit. 5. lib. 4. n. 11.
Expensae an condemnentur reus totum debitum ne-
gans, cum partem debeat, in l. 1. tit. 7. lib.
4. num. 92. 93. & 95.
Expensae non est condemnandus habens senten-
tiam pro se, vel habens justam causam litigan-
di in l. 10. tit. 17. lib. 4. n. 14. n. finem.
Expensae tunc condemnantur is qui appeller ab in-
terlocutoria, cum soleant referri ad diffinien-
dam, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 14.
Expensae quibus sit faciendae domus publica, in
l. 1. tit. 1. lib. 7. n. 9.
Expensae cuius sit remissio delinquentis faciendae,
in l. 3. tit. 16. lib. 8. n. 6. & n. 7. quid de cle-
rico remittente.
Expensae carere alimentatur pauper ad trimestre
condemnat, in l. 2. tit. 24. lib. 8. n. 1.
Expensae dicuntur illae, quae apparent ex consecutis,
sicut apparentiae ex verbis expressis, in l. 16.
tit. 6. lib. 5. num. 10.
Expulsus a loco etiam culpa sua percipit fructus
beneficii, in l. 14. tit. 3. lib. 4. n. 13.
Extensio est faciendae ubi tractatur de observan-
tia juramenti, in l. 1. tit. 17. lib. 8. n. 5.
Exteri a regno nostro quam plura prohibentur,
in l. 14. tit. 3. lib. 1. n. 50.
Exteri neque per praesentationem possunt beneficia
in regno obtinere, ibid. n. 52. & 53. quod ne-
que in commendam.
Exteri a regno an ad beneficia admittantur, ibid.
num. 3. cum seq. aliquibus, & num. 5. quibus
in locis id observetur, & num. 8. id honestum
& fructuosum probatur.
Exteri a nostro regno, an gaudeant nobilitate
sua in eo, in rubric. titulo 2. libro 6. numero
110. & num. 111. id dicitur fuisse factum &
visum pluries.

Exteri

Memorabilium.

Exteri a regno qui dicantur in l. 2. tit. 3. lib. 7.
num. 4.
Exteri possunt ligari legis dispositione in l. 8. tit.
12. lib. 7. num. 3.
Exterius a regno sive Maurus, Judaeus, aut Paga-
nus ex venditis in eo debet gabellam, in l. 1. tit.
18. lib. 9. num. 12.
Extrahens res veritas a regno tantum usus sui cau-
sa non incurrit poenam in l. 1. tit. 13. lib. 6.
num. 1. & 2. idem si causa transitus & gatus.
Extrahens res veritas, an requiritur qui cum ef-
fectu id fecerit ibid. num. 13. late.
Extrahens sui usus causa res veritas si mutato pro-
posito eas vendat, an excusetur in l. 25. tit. 13.
lib. 6. num. 17.
Extrahens aliquem invitum & cum violentia ab
Ecclesia committit contra Papam crimen laesae
Majestatis in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 11. &
12. idem de occupante templum aliquod.
Extrahere quos liceat ab Ecclesia in l. 3. tit. 5. lib.
1. & num. 1.
Extrahi an possit de uno territorio ad aliud ille,
qui per iudicem usque ibi inscutus est ibidem
num. 3.
Extrajudicialis confessio etiam ad obligandum ef-
ficax est hodie dum tamen cum causa fiat in l.
2. tit. 16. lib. 5. num. 9. & 17.
Extraneo an quantum legari possit per habentem
sex filios in l. 3. aut 7. tit. 8. lib. 5. num. 9. ubi
quid si legat propriis utibus.
Extraneus dotans aliquid in l. 5. tit. 8. lib. 5.
num. 10. ubi idem in fratre dorante fororem
ubi ad id non tenetur & num. 11. quod in quin-
to computatur.
Extrajudicialis poena si imponenda est, an debeat
esse pecuniaria vel corporalis in l. 2. tit. 7. lib.
8. num. 22.
Extrajudicialium minus est in rubr. tit. 14. lib.
6. num. 31.

F
FABRICANTES pannos tenentur illos registrare
arradatori gabelle illius in l. 17. tit. 23.
lib. 9. num. 3.
Faciens contra conscientiam etiam erroneam pec-
cat in l. 1. tit. 9. lib. 8. num. 68.
Faciens conventicula de Papatu, vivente Papa,
crimen laesae Majestatis committit in l. 1. tit. 18.
lib. 8. num. 9.
Faciens actum nullum contra legis dispositionem
poenam ejus incurrit in l. 2. tit. 3. lib. 5. num.
90.
Facies hominis non est signanda nisi in casibus a
jure expressis in l. 5. tit. lib. 5. num. 12.
Facilius quis convectatur cum cane suo quam
cum homine diversi idiomatis in l. 14. tit. 3.
lib. 1. num. 17.
Facta contra legem prohibitoriam nulla sunt in l.
4. tit. 14. lib. 3. num. 8.
Facta contra Regis voluntatem nulla sunt in l. 4.
tit. 14. lib. 3. num. 1.
Facta contra commissionem aut formam commis-
sionis nulla sunt ibid. num. 9.
Facta unius familiae an plura repententur sub l. 3.
tit. 1. lib. 4. num. 3.
Facta locutione itam conductores possunt ea uti,
Arredo in Recopilacionum. Tom. VI.

& recuperare & administrare ac si haberent man-
datum in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 32. imo & in-
ter ipsos conductores censetur adesse mandatum
ad agendum in num. 53.
Facti contingencia de duobus focis conductentibus
decimas unius loci si post unum alteri sitam
partem relinquant a gabella debebitur in l. 53.
tit. 18. lib. 9. num. 32. & 33.
Factum a majori parte valebit in concurrentibus
officium extrajudiciale in l. 22. tit. 4. lib. 5.
numero 2.
Factum praesumitur id quod de jure erat faciendum
in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 8. ubi inferitur ad
questionem an ex tolerantia domini censetur
facta investitura.
Factum praesumitur ab eo, qui erat obligatus ibid.
num. 10.
Factum quid esse praesumitur sumptibus facientis
ibid. num. 9.
Factum quid praesumitur in ea erate & tempore,
in quo erat faciendum ibid. num. 11.
Facultas declarandi vel meliorandi an transeat ad
haeredes commissarii in l. 5. titulo 4. libro 5.
numero 18.
Facultas meliorandi vel nominandi potest dari in
l. 5. tit. 4. lib. 5. num. 24. ubi numero 16. in-
tra quod tempus finiat, & in l. 7. titulo 4.
lib. 5. numero 1. & 2. ubi & an prolongari
possit.
Facultas alicui competens jure proprio ad sui com-
modum nullo tempore praescribitur, secus si
jure alieno, ut in electione in l. 5. tit. 6. lib. 5.
num. 2.
Facultas concessa ad majoriam constituendam de
tertio & quinto quomvis sit invalida, sustinetur
in l. 3. & 5. tit. 6. lib. 5.
Facultatem testandi an possit maritus uxori suae
committere in l. 5. tit. 4. lib. 5. num. 24. &
25. quod perdit eam, si luxurietur.
Facultatem & licentiam regiam habens ad consti-
tuendum majoratum, an censetur constituisse
virtute illius licentiae in l. 9. titulo 7. libro 5.
num. 6.
Facultates singularium, & divitiae civitatis sunt in
l. 7. tit. 14. lib. 5. num. 7.
Facultati redimendi rem per quod tempus pre-
scribitur, in l. 4. tit. 6. lib. 8. num. 42. & 43.
considerantur quatuor casus circa illa quae con-
sistunt in facultate alicujus.
Falcidia & Trebellianica hodie etiam durant in l.
4. tit. 4. lib. 5. num. 9.
Falcidia an detrahatur hodie, cum hereditate non
adita legata debeantur in l. 1. tit. 4. lib. 5. num.
121.
Falsi poena quae olim, & quae hodie in l. 2. tit. 13.
lib. 5. num. 6. quid si pluries eam exercuit an
pluries puniatur.
Falsarius non comprehenditur in generali remis-
sione delictorum in l. 3. tit. 17. lib. 8. num. 2.
Falsarius non est liberandus a carcere etiam ob pu-
blicam laetitiam ibid. num. 3.
Falsarius graviter a variis nationibus puniti sunt
ibid. num. 6.
Falsarius litterarum apostolicarum an possit ad be-
neficia praesentari ibid. num. 19.
Falsus monetis crimen est de servatis Principi in l.
5. tit. 17. lib. 8. num. 4.
Falsum sigillum Regis, est sine fide, in
f ij 1. 3.

Index Rerum

in l. 3. tit. 17. lib. 8. num. 25.
 Falsificans literas privatas qualiter puniatur, ibid. num. 28.
 Falsificans etiam monetam suae civitatis crimen laeae majestatis committit in l. 5. tit. 17. lib. 8. num. 2.
 Falsificans monetam civitatis vel alterius qui non sit Rex, quando puniatur, ibidem numero 23. & 24.
 Falsitatem committit gerens se pro graduato, cum non sit in l. 5. tit. 7. lib. 1. num. 1.
 Falsitatis sola suspicio pro veritate habetur quoad capturam, non vero quoad condemnationem, quod quam plena requiritur probatio in l. 3. tit. 17. lib. 8. num. 4. & 5.
 Falsitatis crimen lex puniens extendenda est ita ut non sit distinguendum an Regis literae falsificate contineant gratiam vel iustitiam, ibidem numero 7.
 Falsitatis plura specialia ibid. num. 10.
 Falsi crimen in re ecclesiastica commissum est mixti fori ibid. num. 30.
 Falsi crimen publicum est ibidem.
 Falsitatis suspicio habetur pro veritate in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 3. & 4. declaratur.
 Falsitas circa testes quatuor modis committi potest ibid. num. 14.
 Falsitas in moneta committitur adulterando eam, in l. 5. ibid. n. 34. ubi 33. quid in tingente eam.
 Falsitas in moneta committitur radendo vel tollendo eam ibid. num. 36. 37. 38. & 39. quid si rotundit monetam excedentem iustum valorem & num. 40. & 41. quid si ludendo eam ea, minuta sit & num. 42. quid si in parvo valore minuat.
 Falsitas praesumpta quomodo puniatur in l. 13. tit. 25. lib. 4. num. 66.
 Falsum committit asserens se nobilem cum non sit in l. 9. tit. 12. lib. 2. num. 1.
 Falsum committitur utendo dicto falsi testis, vel instrumento falso in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 42. & 43. an praesumat scilicet factum, mixtus tamen puniatur.
 Falsum modis multis committitur circa monetam ibidem num. 13. & 14. cum pluribus sequentibus, modi ii expenduntur & eorum poena & num. 34. usque ad 46.
 Fama sola facit semiplenam probationem ob defectum probationis in l. 6. tit. 9. lib. 3. num. 4. vide ibid.
 Famam bonam potest iudex condemnato reservare in l. 3. tit. 16. lib. 4. num. 122.
 Fama sola an sufficiat ad notitiam in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 85. & 86. limitatur.
 Famam alterius falsè tollens tenetur eam restituere in l. sexta, titulo octavo, libro octavo, numero quarto.
 Fama privilegii cum currit cum immortalis praescriptione & consuetudine, tunc etiam incapax praescribendi potest se fundare in tali praescriptione, & sic fama talis alleganda & probanda est ut faciat laicum incapax allegandi talem praescriptionem, quae licet non det titulum, dat tamen capacitatem in l. 1. tit. 21. lib. 9. num. 25. 26. & 27.
 Famae publicae probatio requiritur, etiam in hac probatione de decimis per laicum percipientem

dis facienda, in l. 1. tit. 21. lib. 9. num. 24. & num. 28. prosequitur, & numero 26. consilium auctoritatis.
 Familiars iudicum & eorum officiales, an possint pro iudicibus ipsis testificari, in l. 13. titulo 7. lib. 3. num. 14.
 Famis tempore silent privilegia, ne rustica opera deficiant, in l. 11. tit. 3. lib. 1. num. 3.
 Familiaris iudicis de resistentia deponens nihil probat in l. 5. tit. 21. lib. 8. num. 5.
 Familiars & commensales qui dicantur, in l. 11. tit. 3. lib. 6. num. 5. & 6.
 Familiae appellatione continentur famuli, in rubr. tit. 20. lib. 6. num. 4.
 Familiae etiam in nostra Hispania, ad ius nota nobiles, in rubr. tit. 2. lib. 6. num. 18.
 Familiae nota nobiles reperiuntur a sui initio & fundatione ibid. num. 27. prout in Cantabria & Asturias.
 Famuli debent Dominum adjuvare clamore & armis in l. 3. tit. 20. lib. 6. num. 5.
 Famulo ante tempus impletum recedenti, an debeatur salarium, in l. 2. tit. 20. lib. 6. num. 2.
 Famulo peccati Dominum non imponitur vera poena alevosus in l. 3. ibid. num. 15. & 17.
 Famulos plures habens ultra tallam, an puniatur duplici poena, in l. 1. ibid. num. 1.
 Famulo si non constituitur salarium, an illud possit petere, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 4.
 Famulus absens & forensis restituitur adversus lapsum triennii ad petendum salarium constituti, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 22.
 Famulus si non petierit salarium, vel partem intra triennium, amplius illud petere non potest, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 11. ad finem.
 Famulus an possit petere totum salarium temporis conventi, si expellatur à Domino num. 12. nisi alteri operas locaverit, ibid. num. 13.
 Famulus si deserat Dominum, non potest petere salarium, ibid. num. 13.
 Famulus salarium percipit, & si recedat ante impletum tempus, si Dominus ei non admittit necessaria, vel pactionis fidem non servat, in l. 6. tit. 19. lib. 4. num. 15.
 Famulus si infirmus sit, an debeatur ipsi salarium, ibid. num. 16. & ibid. 18. & 21. an admittitur ad implendum tempus infirmitatis.
 Famulus cum infirmus est, expensas ipsi factas in infirmitate, an possit Dominus imputare in solidatis, ibid. num. 19.
 Famulus meretur totum salarium, si per alium famulum aequè idoneum velit servire tempore infirmitatis, ibid. num. 20.
 Famulus an admittatur ad servendum & implendum pro tempore infirmitatis, ibidem numero 21.
 Famulus si est suspectus de fuga, potest à Domino spoliari vestibus quas ei dedit, si velit ante tempus recedere, ibid. num. 22.
 Famulus si convenit tunc cum scholabus pro certo pretio, & unus eorum moritur vel recedit, an debeat diminui salarium, ibidem numero 23.
 Famulus cum alteri servit de mandato Domini, an possit Dominus percipere mercedem famulo dandam per alterum Dominum, ibidem numero 24.
 Famulus an tenetur servare diebus festis, ibid.

Memorabilium.

ibidem, numero vigesimo quarto ad finem.
 Famulus non potest recipere totum salarium, si eum expellat dominus iratus dicto, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 25.
 Famulus non potest in alio exerceri officio quam est conductus, ibid. num. 28.
 Famulus potest petere restitutionem contra contractum à Domino factum ob servitium Domini, ibid. num. 30.
 Famulus coiens cum domina, quae meretrix est, non incurrit poenam, in l. 4. tit. 10. lib. 6. num. 6.
 Famulus deuscularis ignoranter uxorem domini, vel famulam, non puniatur si errorem iustificet, ibid. num. 3.
 Famulus si occidit inimicum Domini, pro ipsius Domini defensione, an tenetur, in l. 3. ibid. num. 4.
 Fatale primum & secundum quare appellatur, in l. 11. tit. 18. lib. 4. num. 4. & 5. quod ex consensu etiam parium prorogari non potest, & num. 8. ad quid decet, & num. 21. an decet tertium fatale, & num. 22. quomodo pererit, & num. 13. quod tempus tunc dabitur, & num. 4. reperitur id de prorogatione, in l. 1. tit. 18. lib. 4.
 Fatale secundum in Romana curia datur absque causa, in l. 11. tit. 18. lib. 4. num. 24.
 Fatalium cursus publico favore introductus, ibid. num. 11. & an durante compromisso currit, num. 18. & num. 19. an currit interim quod agitur super attentatis.
 Fatales an currant data paupertate appellantis, ibid. num. 25. & 26. qualiter tunc paupertas consideretur, & num. 27. an propter mortem procuratoris concedatur.
 Faventes deceptoribus qualiter teneantur, in l. 6. tit. 19. lib. 5. num. 12.
 Favore venientium ab intestato relicti in iuris solemnii voluntate, valet in revocationem relictorum in primo testamento, in quo extranei erant instituti, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 40.
 Favores & defensores haereticorum solum personae defendentes, non vero errores, non sunt censendi haeretici licet poenis canonicis puniantur, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 51.
 Ferre dicitur sive cum ferro, sive sine eo, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 108.
 Ficta probatio vel confessio solum fisco nocet, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 96.
 Ficta traditio ex actu iure societatis habet vim constituti, & in constituto cessat l. 3. ff. pro socio, ut in l. 2. tit. 9. lib. 5. num. 22.
 Fidei iudex non potest pro alio habens liberam administrationem ab eo, in l. 7. tit. 5. lib. 5. num. final.
 Fideicommissa per quae verba inducantur, in l. 11. tit. 6. lib. 1. num. 37.
 Fidei iudex non videtur quis in iudicem consentire, in l. 24. tit. 21. lib. 4. num. 4. remissive.
 Fidei articulos quomodo quis iure teneatur, in l. 1. tit. 1. lib. 1. num. 1. & seq.
 Fidei iudex de iudicio sili, vel iudicatio solvendo praesista non videtur quis in iudicem consentire in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 24. 25. ubi limitatur.
 Fidei iudex an possit hodie ante principalem conveniri, in l. 5. tit. 1. lib. 4. num. 5.
 Fidei iudex obligatur si principalis non solverit, *Azovdo in Recopilatione. Tom. VI.*

non convenitur ante excussionem, ibid. num. 6. & 7.
 Fidei iudex iudicum quomodo fidei iudex censentur, & habeant beneficium excussionis & an pro parte teneantur, in l. 13. titulo 5. lib. 3. num. 1. 2. 3. & 5.
 Fidei iudex an possit esse iudex, ibid. num. 6.
 Fidei iudex iudicum, an possit ante syndacatum petere se liberari a fidei iudice, ibid. num. 7.
 Fidei iudex iudicis, nisi aliud dicatur, non tenetur pro tempore prorogato, in l. 2. titulo 7. lib. 3. num. 15.
 Fidei iudex legis Toleti in via executiva, non tenetur reddere fructus, in l. 1. titulo 21. libro 4. num. 143.
 Fidei iudex inveniri praesertim per hominem, in l. 18. tit. 18. lib. 4. num. 9.
 Fidei iudex requirit causam, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 117.
 Fidei iudex si pro aliquo intercedat, quilibet tenetur pro parte, in l. 2. tit. 15. lib. 4. num. 3.
 Fidei iudex qui pro aliquo intervenit qui ante solvendo, pro aliis qui non sunt, tenentur ibid. dict. num. 13. in fine.
 Fidei iudex si Titius non solverit, est conditionalis, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 173.
 Fidei iudex de sermone dande in via executiva, in l. 7. tit. 21. lib. 4. num. 53. cum seq. aliquibus nisi ut ibi.
 Fidei iudex tunc potest agere ut liberetur, cum incipit teneri fidei iudice illa, & non ante, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 26. de fidei iudice, de la bar. in l. fin. tit. 2. lib. 4. num. 73.
 Fidei iudex de quibus in l. 1. tit. 12. lib. 5. recapitulum cum effectu sunt offerenda, ut ibid. numero 3.
 Fidei iudex non potest accedere contractui ab uxore facto sine licentia mariti, in l. 2. tit. 1. lib. 5. num. 44. cum 3. sequentibus, ubi num. 45. an hoc prosit fidei iudice.
 Fidei iudex rei dotalis vendite per maritum obligatur, ibid. num. 46.
 Fidei iudex uxoris contrahentis suscipiens in se omne periculum, an tenetur, ibid. num. 47.
 Fidei iudex de iudicio sili cessans per annum, an procedat in civilibus sicut in criminalibus, in l. 10. tit. 16. lib. 5. num. 1.
 Fidei iudex de iudicio sili non potest conveniri nisi excusado principali, & usque ad sententiam tantum, in l. 10. tit. 16. lib. 5. num. 2. & ut ibi, eo contrario liberatur.
 Fidei iudex licet an liberetur à poena, si impeditus non potuit reum in iudicio trahere, in l. 10. tit. 16. lib. 5. num. 3.
 Fidei iudex an liberetur si semel reum praesentavit in carcere, in l. 10. tit. 16. lib. 5. num. 7.
 Fidei iudex an incurrit poenam, si in termino constituto reum non praesentavit, ibidem numero 8.
 Fidei iudex plures de iure civili in solidum teneantur, & quid hodie, cum declarationibus in l. 1. tit. 16. lib. 5. num. 2. ubi num. 3. an eis hodie competat divisionis beneficium ipso iure.
 Fidei iudex ut valet, an debeat continere causam, in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. 44.
 Fidei iudex de iudicio sili tenetur dare mobilia non possidens, in l. 3. tit. 16. lib. 5. num. 11. cum requisitis, ibid. num. 2. & 3. quia in forensi

Index Rerum

forensis possidente immobilis in regno.
 Fideiussor de iudicio sili, & de la hoz, in quo differant, ibid. num. 9.
 Fideiussor de iudicio sili & iudicio solvendo, apud unum iudicem praesentia, non extenditur ad alium ibid. num. 14. nisi ubi ibi.
 Fideiussores cedentis bonis an iuventur cessione, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 9.
 Fideiussor potest defendere eum quem representare in iudicio promittit, in l. 3. tit. 6. lib. 8. num. 8. ubi idem in fideiussore in causa civili, num. 9.
 Fideiussores magistratum non tenentur in solidum pro eis in residentia, in l. 2. tit. 13. num. 8.
 Fideiussor proprie non est contractus, in l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 18.
 Fideiussor est accessio obligationis principalis, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 32.
 Fideiussor uti potest privilegio concessio minori, pro quo fideiussit, quoties habet regressum contra minorem, in l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 30.
 Fideiussorem dare promittens, intelligitur quod sit de hominibus illius civitatis, in l. 1. tit. 10. lib. 9. num. 4. ubi infero ad licentiam concessam, ut ex pretio rerum majoratus venditarum, emanat praedia vel census, non poterunt emi extra civitatem illam, num. 5. & 6. limitatur & declaratur, & in num. 7. id etiam proficitur.
 Fideiussores conductorum reddituum Regiorum, in qualibet parte regni dari possunt, quod secus in aliis, in l. 1. tit. 10. lib. 9. num. 1. 10. & 11. quid si sint Dominorum.
 Fideiussor legis de Toledo in causis executivis danda est, quantumvis non petatur, in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 14. & 188. cum duobus sequentibus examinatur.
 Fideiussor potest petere quod sibi cedantur actiones, etiam si beneficio de fideiussoribus renuntiavit, in l. 1. tit. 2. lib. 4. num. 104. & 105.
 Fideiussori de iudicio solvendo competat beneficium excusationis, in l. 2. tit. 7. lib. 3. num. 13.
 Fideiussori minoris an detur restitutio ad probandum, in l. 8. tit. 8. lib. 4. num. 26.
 Fideiussoribus non relaxatur ille, qui corporaliter venit puniendus, in l. 3. tit. 18. lib. 4. num. 2. 3. & 4.
 Fideiussoribus non relaxatur captus mandato Regis vel litteris requisitoris alterius iudicis, ibid. num. 6.
 Fideiussoribus non est relaxandus confessus delictum, in l. 18. tit. 18. lib. 4. num. 4.
 Fideiussoribus an sit relaxandus fur pro primo furto, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 9.
 Fidelitas est de natura feudi, in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 9.
 Fidem facere de ordinaria iustificatione non est necesse, sicut est delegata in l. 10. tit. 5. lib. 3. num. 9.
 Fides Regia est simplex promissio inter generosos usitata, in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 5. ubi circa titulos rebellionum consideratur.
 Fides etiam si sibi servanda est, in l. 1. tit. 9. lib. 8. num. 21. usque ad 30.
 Fides in Hispania in defectum filii succedit in regno, etiam pupilla, in l. 1. tit. 3. lib. 2. num. 6.
 Fides clandestine habens, etiam si religionem ingrediatur, exheredari potest, in l. 1. tit. 1. lib. 3. num. 33.
 Fides velata de sua dote disponere potest, in l. 8.

titulo primo, libro quinto, numero 36.
 Filia remanens in regno debet esse sub curatoris potestate usque dum contrahat matrimonium, in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 49.
 Filia luxuriosa per penitentiam evitat exheredationem si perseveraverit, in l. 10. titulo 8. lib. 5. num. 11.
 Filia meliorata quot tempora habeat ad eligendum bono patris meliorantis, an dos sit excessiva, an non, in l. 7. tit. 6. libro 5. numero 1. ubi declaratur.
 Filiae & eorum matri compelluntur trahere ad collationem dotem, si haeredes patris aut matris noluerint esse, in l. 5. tit. 8. lib. 5. num. 18.
 Filia spuria potest per patrem dotari, ex eo quod dos succedit loco alimentorum, in l. 6. tit. 3. lib. 5. num. 9. & ibi an possit ultra alimenta aliquid relinqui filio spurio.
 Filiae dotis tempore an promitti possit de meliorando eam, vel de non meliorando alios, in l. 6. tit. 6. lib. 5. num. 23. & 24.
 Filiae viduae an hodie competat actio de dote & bonorum dotatum administratio, quia per violationem exitus patris potestatem, in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 29.
 Filiae indigne nubentes absque parentum licentia, an peccent, in l. 1. tit. 2. lib. 5. num. 49. ubi qualiter remittitur poena tacite ad parentibus.
 Filiae nubentes palam & secundum iuris formam patris non possunt, etiam si licentiam parentibus non petere, ibid. num. 50. & 51. ubi an parentum consensus requiratur, & ibi an in filiis procedat.
 Filiationis probatio filii naturalis, quomodo iure antiquo & nostro fiat, in l. 9. titulo 8. lib. 5. num. 10.
 Filiam vini exportans contra legem, causi punitis, non tenetur, in l. 31. titulo 18. libro sexto, num. 9.
 Filii nati ex secunda uxore, vivente prima, an sint legitimi, in l. 5. tit. 1. lib. 5. num. 9.
 Filii vel filiae, etiam fratergenariae, in patris sunt potestate, nisi nuptae & velatae sint, dum tamen sint viri potentes, in l. 8. tit. 1. libro quinto, numero 10.
 Filii alibi morantes, & matrimonium contrahentes, an possint in patria ratione originis avitae conveniri, in ead. l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 17. usque ad 19. ubi & alia.
 Filii naturales succedunt matri ab intestato, & ex testamento, si descendentes legitimos non habeat, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 44.
 Filii naturales an succedant in majoria, quando simpliciter invitati sunt, ibid. num. 45. ubi quid si ex filia nascantur.
 Filii incestuosi nunquam succedunt in majoria, etiam si vocentur sub conditione si legitimum, ibid. num. 46. ubi an valeat institutio sub dicta conditione.
 Filii illegitimi Potentium inter se matrimonia contrahere, naturales dicuntur, in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 5.
 Filii Commendatorum naturales dicuntur, ibid. num. 6.
 Filii habitus in pinzocola S. Francisci naturales sunt ibid. num. 7.
 Filii primi matrimonii de quibus in secundo an partem habeant, in l. 6. tit. 9. lib. 5. num. 5.
 Filii

Memorabilium.

Filii possunt reclamare adversus assignationem rei pro melioratione relictæ, si ex ea laedantur in legitima, in l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 1.
 Filii licet privantur legitima per ingressum patris in monasterium, an sicut per ingressum huius patris, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 47.
 Filii clerici testamentum non subjacet querelæ, si de bonis intuitu Ecclesie quaeritis disponit, in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 58. ubi num. 59. limitatur.
 Filii Commendatorum an patris sint successibiles, in l. 6. tit. 8. lib. 5. num. 14.
 Filii clericorum sacrorum ordinum, nec per viam filii commissi possunt ad patre haeredes institui, ibid. num. 15.
 Filii naturales patris non succedunt ab intestato, nisi pro alimentis, in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 6.
 Filii naturales ex testamento & contra testamentum, & ab intestato matri succedunt, ibid. num. 18. & 19. ubi quid quoad patres.
 Filii nati ante dignitatem ad patre adeptam, non gaudent illa, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 85. & ibi declaratur.
 Filii infidelium an invitatis parentibus possint baptizari, in l. 1. tit. 2. lib. 8. num. 3.
 Filii haeretici an privandi sint beneficiis obtentis, vel privati, ibid. num. 204. 205. & 206.
 Filii, filiae, vel nati, vel nati ante delictum patris haeretici, an comprehendantur & notentur infamati, ibid. num. 220.
 Filii relictorum curie seculari, an poenis juris teneantur etiam si parentes penitentiam egerint, in l. 5. tit. 3. lib. 8. num. 26.
 Filii Catholicis haereticorum an priventur nobilitate sanguinis, ibid. num. 229. vel ex antiquo parentum privilegio derivata, ibid.
 Filii haereticorum an retineant jus eligendi & succedendi avo paterno, ibid. num. 30.
 Filii haereticorum an possint promoveri ad sacros ordines, ibid. num. 36.
 Filii an possint remissionem patri facere de morte matris suæ, ibid. num. 146.
 Filii aut nepotes testis falsi in causa haereticæ, an macula patris vel avi suorum coercentur, in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 70.
 Filii nati ante crimen laesæ Majestatis commissum, an includantur sicuti nati post, in l. 2. tit. 18. libro 8. numero 24. 25. & 31. usque ad 46. exclusivè.
 Filii clericorum in sacris constitutorum sicut patris, ita neque matri succedunt, in l. 6. tit. 8. lib. 5. num. 1.
 Filii proditoris legitimi ejus privantur, sive sint emancipati, sive non, ibid. num. 391. & 40.
 Filii an comprehendantur quoad confiscationem bonorum, vel nepotes, vel nepotes, ibid. num. 46. usque ad 51.
 Filii naturales & spurii talis proditoris, an ejus macula notentur, ibid. num. 51. ubi num. 52. quid in adoptivis.
 Filii proditoris neque alimenta parere sicuti compellitur, ibid. num. 54.
 Filii proditoris, etiam consanguineis ejus & extraneo inaccessibiles sunt ex parte testamenti, ibid. num. 55. & ibid. num. 56. declaratur, ut non procedat in crimine laesæ Majestatis Divinae.
 Filii an succedant matri adulteræ, in l. 4. tit. 18. lib. 8. num. 22.

Filiosam minori 25. annorum existentem in patri potestate, convento actione personali aut criminali dandus est curator, & non sufficit consensus vel auctoritas patris, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 7. etiam si pater sit ejus legitimus administrator, ibid. num. 8.
 Filiosam minori 25. annorum litiganti super adventitibus in quibus patris pertinet usus fructus, sufficit patris auctoritas, ibid. num. 8. & 13. idem in se ex qua patri aliquid acquiritur vel minuitur eum declaratione, ut ibid. & num. 14. 15. & 16. ampliat & limitatur.
 Filiosam minori 25. annorum in criminalibus litiganti, si non detur curator, nullum est iudicium, ibid. num. 9. nisi ubi ibi.
 Filiosam injuriam factæ patri competit exercitium actionis ibid. num. 12.
 Filio agenti, si pater nolit consentire, cogetur per iudicem, vel secundum consilium auctoritatis danda iudex licentiam, in l. 10. titulo 17. libro 4. numero 23.
 Filiosam, currit praescriptio in rebus in quibus patris usus-fructus non quaeritur, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 25.
 Filio emancipato exhereditato competit bonorum possessio causa litis agnoscendæ, in ead. l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 38. cum tribus sequentibus.
 Filiosam velatione non solum pater amittit usufructum, sed & commoditatem, in l. 9. tit. 1. lib. 5. num. 9.
 Filio an in legitima conditio aliqua possit apponi, & si apponatur, an vitiet testamentum, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 164.
 Filio si tertium relinquatur per patrem irrevocabiliter secundum ordinem l. 27. Tauri gravato, vel post tale tempus deveniret ad alium, an ante illud tempus cum consensu filii poterit revocare, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 18.
 Filio renuntiante legitimam suam in patrem, ut possit eam dare uni vel duobus filiis, potest eam dare cui velit ultra tertium & quintum, in l. 12. tit. 6. lib. 5. num. 10. ubi an idem erit circa bona materna.
 Filio bastardo an possit plusquam quintum relinquere, & quando, in l. 7. titulo 8. libro quinto, num. 11.
 Filiosam an competat jus retrahendi, & quid si est legitimatus, ibid. num. 43.
 Filio an liceat insurgere contra patrem dissipantem bona regni, in l. quarta, tit. 17. libro 8. numero 107.
 Filio proditoris an suscipatur haereticus vel delata tanquam ab indigno, in l. 2. titulo 18. libro 5. num. 58.
 Filii primi matrimonii decedentibus cum descendentes, an dicta reservatio bonorum filiorum illius matrimonii sit servanda, in l. 4. tit. 6. lib. 5. num. 58.
 Filii si relinquatur aliquid in testamento iure legitime, & tanquam haereditate instituto non annullatur testamentum, sed agit ad supplementum legitime, in l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 6. nisi ut ibidem.
 Filii etiam alterius matri reservantur bona adaltere, in l. 1. tit. 20. lib. 8. num. 20. & 21.
 Filii primi matrimonii applicantur bona contractus patris incestas nuptias, in l. 7. tit. 2. lib. 8. num. 103.

Filium

Index Rerum

Filius habitus ante ordines sacros an possit pater post adeptionem horum ordinum heredem instituire in l. 6. tit. 8. lib. 5. num. 4.
Filius talis presumitur qualis fuit pater in l. 7. tit. 9. lib. 5. num. 2.
Filius pater videretur patris vocatur & una & eadem persona in l. 1. tit. 3. lib. 2. num. 2.
Filius Regis vocatur Rex in vita patris, & comes comitis ibid. num. 3.
Filius an fideicommissi successione patrem repraesentet ibid. num. 5.
Filiusfam. absque patris consensu, an possit pacificum fore in l. 9. tit. 15. lib. 4. num. 31.
Filiusfam. ad litem prosequendam debet habere consensum patris in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 5.
Filiusfam. minor 25. annorum litigans, an sit providendus de curatore per conclusiones prosequitur auctor, ibid. num. 6.
Filiusfam. maior 25. annorum potest proponere in iudicio publicam accusationem minor vero si esset, non potest ibid. num. 10.
Filius naturalis si legitime post donationem non revocatur donatio in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 4.
Filiusfam. existens in patris potestate potest esse in iudicio super re ad patrem concernente, si praeter cautionem cum fideiussoribus patrem ratum habitum in l. 10. titulo 17. libro quarto, numero 19.
Filiusfam. si convenitur pater interpellato, & consentiente obligatur & potest exequi ibidem numero 20.
Filiusfam. quamvis sit sexagenarius est sub patris potestate, & si velit agere, debet requirere patris consensum, si pater est praesens in loco ibid. num. 21. quid in curia suprema & in Francia.
Filiusfam. an possit petere executionem in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 21. ad finem.
Filiusfam. an possit intentare possessionem & spoliium ibidem.
Filiusfam. clericus an possit petere executionem ibidem num. 22.
Filiusfam. in casibus in quibus de iure si poterat conveniri sine consensu patris, hodie iure regio non poterit conveniri, vel condemnari in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 26. licet ut ibi non careat scrupulo haec opinio.
Filiusfam. an possit esse in iudicio, implorando officium iudicis sine consensu patris ibidem num. 28.
Filius clericus vel scholaris in quem donatio fraudulenta facta est ad quid teneatur in l. 13. tit. 16. lib. 5. num. 5.
Filius apud quem sit alendus patre ad secundas nuptias convolante in l. 4. tit. 1. lib. 5. num. 3.
Filius heres universalis patris aut matris non vendicabit rem alienatam a patre, quae erat ipsorum filiorum in l. 4. tit. 1. lib. 5. num. 31. ubi & ampliat etiam quoad legitimam nisi ut ibi, vel nisi ut num. 32. & 33.
Filius an in vita patris alienantis bona sua possit ea filius revendicare in l. 4. titulo 1. libro 5. num. 54.
Filius vel filia si non exierunt patris potestatem, si moriantur relicti filii vel filiae, filii & filiae haec revidentur in avi potestatem & avus utitur fructibus bonorum in l. 8. titulo 1. libro 5. num. 5.

Filius per matrimonium spirituale an liberetur a patris potestate in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 12. & num. 14. an per ingressum religionis, & num. 15. quid in bonis sacerdotis.
Filius occisoris liberatus a potestate patris succedit in oculis hereditatis in l. 8. titulo 1. libro 5. num. 20.
Filius velatus non transmittit hereditatem patris non aditam ex vi iuratis ibid. num. 2. ubi num. 24. an ex potentia juris deliberandi, & ibi quid ad extraneos.
Filius per velationem emancipatus an gaudet beneficio l. fin. C. de repud. here. ibid. num. 25.
Filius an possit petere se alii extra patris domum ibid. num. 26. & alia & ibid. num. 28. quid in filio in potestate.
Filius velatus statim succedit in fidei commissio relicto ut post mortem patris filio cedat in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 42. & 44. quod potest existere in iudicio absque patris consensu.
Filius an presumatur emancipatus si scortum habuerit a patre per aliquod tempus in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 46.
Filius velatus an & liberetur a curatoris potestate ibid. num. 47.
Filius velatus an & in damnosis exeat a patris potestate ibid. numero 50. ubi & quid in emancipato.
Filius vel filia per velationem exeat a patris potestate nunquam ad illam redeunt etiam si ingratii sint, quod secus in aliis emancipationibus ibid. num. 52. cum sequentibus.
Filiusfam. si de tertio suorum bonorum adventitiorum disponat in favorem extranei an in proprietate & usufructu dabitur tertium illud extraneo illi in l. 9. tit. 1. lib. 5. num. 4. ubi num. 5. an & tertium detrahetur de aliis bonis aliorum fratrum mortuorum.
Filius an sicut per velationem acquirat usufructum adventitiorum, an per aetatem 25. annorum acquirat ibid. num. 6. & 7.
Filius impubes velatus non exiit patris potestatem, & sic neque usufructum adventitiorum acquirat ibid. num. 9.
Filius tacite consentiens patrem usufructu suorum adventitiorum potiri, an censetur donasse & quid e contra in l. 9. tit. 1. lib. 5. num. 26. & 27.
Filiusfam. tutus exceptione Macedoniani potest ea uti contra alium filium in l. 10. tit. 3. lib. 5. num. 25.
Filius naturalis gravati an excludat substitutum in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 19. & in l. 8. tit. 3. lib. 5. num. 16.
Filius spurius in dubio non censetur vocatus in l. 11. tit. 16. lib. 5. num. 48. ubi num. 49. an & consentientibus legitimis vocari possit.
Filius clerici minorum ordinum habitus in soluta naturalis dicitur ibid. num. 50. & in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 3. ubi quid si habet beneficium Ecclesiasticum.
Filius utrum possit hodie deducere duas quantitates in l. 12. tit. 6. lib. 5. num. 10. ubi an idem erit circa bona materna.
Filius naturalis si ex testamento imperfecto patris aliquid habere debeat an possit illud capere in l. 8. tit. 8. lib. 5. num. 14.
Filius legitimatus an excludat substitutum ib. n. 17. Filius

Memorabilium.

Filius naturalis quis de iure civili diceretur, & ex nostro in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 1.
Filius incestuosus non potest dici naturalis, & sic neque a patre potest aliquid recipere, neque ab alio institui heres ibid. num. 4.
Filius habitus a soluto in propria ancilla naturalis est ibid. num. 8. ubi num. 9. an & sit liber, vel si contrahat matrimonium cum ea.
Filius ut dicatur naturalis quomodo sit probandum patrem cum ut talem habuisse ibidem numero 11.
Filius an in dubio presumatur naturalis vel spurius in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 14. ibid. num. 17. an presumatur legitimus.
Filius natus ex clandestino matrimonio an excludatur a majoratu, in l. 2. tit. 8. lib. 5. num. 19.
Filius naturalis si suscipit filios in legitimo matrimonio & mortuo patre horum filiorum avus eorum nupit cum concubina, an nepotes legitimentur ut avo ab intestato succedant in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 25.
Filius adoptivus an succedit cum legitimo & naturali filium in quarta parte quinta patris, ibid. num. 26.
Filius naturalis an gaudet nobilitate patris in l. 10. titulo 8. libro 5. num. 51. ubi an in majoratu succedat.
Filius naturalis an gaudet nobilitate patris in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 51. ubi an in majoratu succedat.
Filius captus ab hostibus hodie testari potest in l. 4. tit. 4. lib. 5. num. 10. & 12.
Filiusfam. existens in alio regno potest testando uti remedio legis illius ut ibid. n. 17. nisi ut ibid.
Filiusfam. an de usufructu bonorum patris quofitio disponere possit ibid. num. 12. & an si filius hic legaverit alicui tertium bonorum illud consequatur pleno iure ibid. num. 15. & 14.
Filiusfam. sicut testari ita & codicillari potest ibid. num. 16.
Filiusfam. an possit donare causa mortis, ibid. n. 18. cum seq.
Filiusfam. teneatur ex contractu, & exequi potest & incarcerationi in l. 4. tit. 4. lib. 5. num. 12.
Filiusfam. quando restituetur contra donationem ibid. num. 21.
Filius licet directo non possit substitui a matre, tamen si substituat & velit valere in vim fidei commissi vel per clausulam codicillarem appositam valebit, & quoad quid in l. 8. tit. 6. lib. 5. num. 6.
Filius ex quo capit a patre vel in testamento ei datur, an sine impudenda in legitimam in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 3. & 4. & num. 8. restituitur.
Filius naturalis querelam testamentum matris descendens sine legitimis & naturalibus in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 8.
Filius eo ipso quod adit hereditatem censetur gravamen legitime sublarum in l. 3. tit. 8. lib. 5. num. 19. ubi an idem in patre respectu filii.
Filius si non gravaverit patrem in legitimam, sed venientes ab intestato an valeat ibid. num. 20. ubi & quid quoad filium.
Filius non potest legare quantum si amplius quam sex filios habet ibid. num. 30.
Filius clericus in laicis an succedat consanguineis ex patre matris ibid. num. 34. & 35.
Filius sicut bonis patris renuntians non censetur

renuntiare legitime, an idem sit in patre ibid. num. 40.
Filius sicut non privatur legitima ob non executum testamentum ita neque pater ibidem num. 42. ubi an idem si ob non executum inventarium.
Filius legitimatus per oblationem curiae sicut habet beneficium successoris edicti, ita & pater in bonis filii ibid. num. 47.
Filius & uxor eius si faciunt pactum de sibi invicem succedendo an hoc modo poterit pater excludi a bonis huius filii ibid. num. 53.
Filius disponit de tertio bonorum castrensi vel quasi tam in proprietate quam in usufructu secus de adventitiis in l. 7. titulo octavo, libro quinto, numero 55. nisi ut ibi quoad adventicia.
Filius adoptivus an succedat patri adoptivo excludit patris adoptivi descendentes ibidem numero 64.
Filius si exheredat filium suum & instituit extraneum & causa exheredationis iustificetur, an admittetur extraneus institutus, vel pater vivus ibid. num. 65. sed an tunc filius hic avo preferretur, ibid. num. 66.
Filius etiam favore patris ultra tertium disponere non potest si ascendentem habet ibidem num. 67.
Filius si opulentissimam hereditatem patri relinquere an possit ultra tertium disponere sicut pater distillimus ultra quintum favore matris & causa patris ibid. num. 68. ubi reperitur opinio Late, duas tertias partes dicitur filium legare posse.
Filius si instituat extraneum in omnibus bonis, patre exheredato vel preterito, an valeat in quinto, ibid. num. 69. utque ad 73.
Filius descendens in vita & in morte, an possit excedere tertium, modicum donationes faciendo, ibid. num. 74. & 85.
Filius non potest de bonis patris testari, ibidem, num. 81.
Filius vel filia, an de promissis in dotem possint disponere in tertio, ibid. num. 82.
Filius vel filia de iure civili non efficitur sui iuris per matrimonium, & sic pater in eius substantia & dote habebat usufructum, in l. 3. tit. 8. lib. 5. num. 3.
Filius & filia an possint petere salarium aut mercedem pro servitio parentibus facta, ibid. num. 23. cum seq.
Filius naturalis an succedat in majoratu ex parte matris, in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 21.
Filius damnatus coetus, neque per vim donationis aliquid habere potest etiam a matre, ibid. num. 17. ubi & an ab alio.
Filius familiae coeuntis cum familia domini, succedit matri, si ambo contrahere poterant matrimonium, ibid. num. 49. nisi ut ibi.
Filius natus ex soluta & conjugata, an matri succedat, in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 39. ubi quid, an patre cum ampliat.
Filius natus ex conjugata per vim cognita, an succedat matri decessenti sine legitimis, ibid. numero 41.
Filius matris illustris solute an ei succedat, ibid. num. 41.
Filius clerici non presumitur genitus in sacerdotio,

Index Rerum

Forum quibus modis quis fortiaur, ibid. num. 66, mandans vel tractans de delicto ubi puniri debeat, num. 72, 73, & num. 74, quid si cum sagitta, & num. 75, quid in injuriante.

Forum ex duobus conficitur, & usu & consuetudine, in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 1.

Foveas facere ad capiendos apros, urfos, & lupos, licitum est, dum ne in itineribus fiant, in l. 6. tit. 8. lib. 7. num. 1. & 2.

Francie Judex qui tulit sententiam nullam, non potest eam revocare, sed superior est ad eundem, in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 59.

Francie curia non curat de litis contestatione, neque de publicatione, neque de libelli ineptitudine, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 1. ad finem.

Francie non curatur de patria potestate, ibid. n. 21. & sic exiit in iudicio sine patris consensu, ibid. num. 29. & 30.

Francie an petitor Apostolorum recesserit ab usu, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 68. ad finem.

Francie usque ad 25. annum minor restituitur, & non amplius, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 44.

Francie in causa appellationis libello gravaminis portecto, censetur in causa conclusum, & idem in Hispania declaratur, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 82.

Francie non potest corpus delinquentis tolli à furca sine licentia Principis, in l. 6. tit. 17. lib. 4. num. 12.

Francigena regulariter non curat patriam potestatem, & sic parentes non habent usum fructum adventitiorum, in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 9.

Frangente debitore, vel aliis pro debitis requisito, creditoribus solvendum est per ordinem, & prerogativam, & qui potiores sint, in l. 2. tit. 19. lib. 5. num. 6.

Frangente debitore, creditores ante diem agere possunt pro debitis suis, in l. 2. tit. 19. lib. 5. num. 7.

Fraternitas fustigatorum, an sit licita, & an sit laicalis, & immunitas à collectis, in l. 2. tit. 6. libro 3. num. 7. & 8.

Frater laicus habens patrimonium commune cum fratre clerico, an gaudeat privilegio fratris clerici, in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 25.

Frater heredem filium suum instituens naturalem, non dicitur turpem personam instituisse, si fratrem præterat, in l. 8. titulo 8. libro 5. num. 13.

Frater & extraneus si dotant filiam, an tenebuntur pro dimidia, in l. 8. tit. 9. lib. 5. num. 17.

Frater dives tenetur dotare sororem consanguineam pauperem, in l. 3. tit. 8. lib. 5. n. 6.

Frater ad tutelam fratris cum avo non admittitur, in l. 4. tit. 8. lib. 5. n. 2.

Frater non admittitur ad retractum rei venditæ per fratrem non habito titulo hereditatis, in l. 7. tit. 11. lib. 5. n. 18.

Fraternitas sine consuetudine an faciant collegia approbata, in l. 3. tit. 14. lib. 8. n. 11.

Frates ordinum mendicantium non solvant gabellam, in l. 1. tit. 18. lib. 9. num. 7.

Fraus & dolus procuratoris non appellantis, quomodo probetur, in l. 1. tit. 18. lib. 4. n. 46.

Fraus aut dolus donantis clerico ex quibus præsumuntur, in l. 3. tit. 10. lib. 5. n. 1. ubi num. 2. & 7. an sine idem, & num. 3. an in donatione omnium bonorum præsumatur.

Fraudem aut dolum non committit, neque pauperior efficitur nollens acquirere, in l. 3. tit. 4. lib. 5. num. 6. nisi ut ibi, & num. 8. miratur author de glossa contradicente.

Fraudis conjectura pro legitimis probationibus habetur, in l. 1. tit. 19. lib. 5. num. 9.

Fraus est de illis que sunt difficilis probationis, in l. 1. tit. 19. lib. 5. num. 8.

Fraudi est obviandum in casu hujus legis, & quod non mensuretur fideliter instrumentum, & annota, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 4. & quomodo intelligatur, & forma que in distributione servanda, num. 5. ut fraus dignoscatur, & possit evitari, num. 6. & 10.

Fraus legi quando fiat, in l. 2. tit. 2. lib. 8. num. 6. usque ad 13.

Fraus præsumptionis ex conjecturis probatur, ibidem, num. 15. dum tamen fiat à solito fecerari, num. 16.

Fraudes in ludo, quedam sunt ante ludum, quedam in ludo, in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 78.

Fraudator gabella non tenetur ad penam, si dolo eam non fraudaverit, in l. 3. tit. 19. lib. 8. num. 12.

Fraudatores gabellarum iustarum ad restitutionem tenentur, in l. 11. tit. 17. lib. 9. num. 1.

Fraus non fit hoc vel illo modo contrahendo, nisi ratione evitanda gabella simulatur contractus, in l. 11. tit. 7. lib. 9. num. 1.

Fraus quibus modis fiat & quomodo probetur, in l. 11. tit. 17. lib. 9. n. 4.

Fraus legi quomodo fit, in l. 4. tit. 7. lib. 5. num. 9.

Frequentia delicta aggravant, & iteratio criminis indiget majori supplicio, in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 78.

Fructus decimarum est quid temporale, in l. 1. tit. 5. lib. 1. n. 1.

Fructus perceptos virtute primi decreti, an actor percipiendi faciat duos, in l. 1. tit. 11. lib. 4. n. 51. & 33. an restituet percipiendos, sicut & perceptos, & ibid. num. 61. quid in possessore ex secundo decreto.

Fructus etiam restituendi sunt heredi immisso in possessionem bonorum hereditarium, in l. 3. tit. 13. lib. 4. n. 44. cum sequentibus, nam & pro eis datur remedium possessionum, ut ibid. num. 20. & in dict. ibid. n. 46. an & bona fide consumpti erant restituendi.

Fructus bonorum paraphernalium sunt maritæ, vivente uxore, in l. 2. tit. 3. lib. 5. n. 64.

Fructus etiam castrensi, sive quasi castrensi bonorum communicantur inter virum & uxorem, in l. 3. tit. 9. lib. 5. n. 15. & 16. ubi usque ad 19. quid in partibus ancillarum, & in l. 5. tit. 9. lib. 5. n. 3.

Fructus non est quod non renascitur, in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 21.

Fructus bonorum paraphernalium an communicantur, ibid. n. 22.

Fructus primogenii communicantur inter virum & uxorem, mortuo ejus marito, in l. 5. tit. 9. lib. 5. n. 27. ubi declaratur.

Fructus bonorum in locatione manentium, mortuo marito an dividantur, ibid. n. 28.

Fructus bonorum hereditarium communicantur, licet bona ipsa non communicentur, in l. 5. tit. 9. lib. 5. n. 2.

Fructus

Memorabilium.

Fructus rei irrevocabiler donantur si donans recipiat an restituere tenetur in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 29.

Fructus rei meliorata debentur à morte testatoris in l. 4. tit. 6. lib. 5. num. 39.

Fructus incerta partis non dicitur ibid. num. 11. nisi ut ibid.

Fructus an sint restituendi in remedio in l. 2. C. de resind. vend. in l. 1. tit. 11. lib. 5. num. 23.

Fructus rei retracta erunt retractanti præstandi in l. 7. tit. 11. lib. 5. num. 33.

Fructus rei legatæ debentur à morte testatoris in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 122.

Fructus donate rei à quo tempore debentur ibid. numero 127. ubi quid in fructibus meliorationis.

Fructus per testatorem percipi in ejus vita non debentur nisi tamen cum fructibus legaliter ibid. num. 128. vel nisi ut ibid. num. 129. ubi & declaratur alio modo.

Fructus lucrarum rei empta emptor, cum hoc pacto incertum quod non redimatur in l. 2. tit. 6. lib. 9. num. 14. nisi male fuerit formatum dictum pactum ut ibidem numero 15. 16. ubi carelate ponuntur, & numero 17. quomodo debet formati.

Fructus an computentur inter mobilia, vel veniant in mobiliu appellatione in l. 5. tit. 17. libro 9. num. 17. & 20.

Fructus rei venditæ an possit pacisci quod pro toto anno emptor datur in l. 1. tit. 15. lib. 5. num. 2.

Frumentum emens pro suo victu quod superest potest vendere, vel alibi transferre in l. 7. tit. 14. lib. 5. num. 11.

Frumentum si ematur vel vendatur pretio ad tempus confituro quo tempore erat plus valitatum est alia in l. 17. tit. 11. lib. 5. num. 4. ubi an licet tradere vetus pro novo.

Frumentum si cum avena vendatur pro voo & eodem pretio an possit soloni frumentum retrahi in l. 18. tit. 11. lib. 5. num. 4.

Frumentum si est venditum sed non traditum an possit per vicinos capi pro voo in l. 18. tit. 11. lib. 5. num. 5. & in l. 17. tit. 11. lib. 5. num. 3.

Frumentum aut tritici appellatione an farina vel panis coctus veniat in l. 1. titulo 25. libro quinto, num. 19.

Frumentum extrahi potest libere de civitate dummodo ibi relinquitur prius proviso in l. 1. tit. 25. lib. 5. num. 31.

Frumentum appellatione non continentur legumina in l. 25. tit. 18. lib. 6. num. 1.

Frumentum appellatione non venit proprie farina ibid. num. 12. & num. 13. id alio modo declaratur.

Frumenta custodiantur in domibus concilii, civitatis & non alius, & rationem assignat in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 1.

Frumentum emens ad creditum pretio quo valeat in mense maii non redimitur ad summam immoderatam, in l. 2. titulo nono, libro nono, num. 21.

Fuga sola aut contumacia non sufficit ad condemnationem de jure nostro regio licet aliud de jure civili in l. 5. tit. 9. lib. 4. num. 79. & 80. & num. 82. ampliat.

Fuga an sufficit ad torturam jure civili, & regio

in l. 3. tit. 9. lib. 4. num. 81. 82. & 97. an facta plena probationem & quando & num. 83. & 91. conclusum.

Fuga ante incarcerationem factiter purgatur in l. 5. tit. 10. lib. 4. num. 92.

Fuga sub modo fugienti nocet, non vero complicitibus ibid. num. 93. & 94.

Fuga reo presentato quid operetur in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 125. & 126.

Fugient à palatio vel domo ubi detinetur, dicitur carcerem frangere in l. 3. titulo 10. libro quarto, num. 89.

Fugiens à carcere si ad eum statim reducitur etiam innoxius, non dicitur cum fugisse ibid. num. 90. & idem si in iure erat incarcerationis, & sic innocentiam suam probavit.

Fugiens à carcere ostio aperto, vel non aperto, sine tamen complicitate, non habetur pro confesso, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 21. & 22. & ibid. num. 87. cum seq. ubi declaratur.

Fugiens à carcere si captus, non habetur pro peccatore, in l. 2. tit. 17. lib. 8. num. 1.

Fugiens à carcere non dicitur, qui habet animum redeundi, ibid. num. 2.

Fugis cultura potest mutari, etiam profubente parochio, in l. 2. tit. 5. lib. 7. num. 6.

Fundum aliquem licitum est ingredi ad venandum vel piscandum, in rubr. tit. 8. lib. 7. num. 16. nisi ut ibi, ubi quid in consuetudine, & ibi ampliat.

Fundus si alium vendatur consanguineo intra quartum gradum, an pro vicino præferatur, in l. 7. tit. 11. lib. 5. num. 59. ubi quid in consanguineo ejusdem gradus cum emptore.

Fuerit impena, vide infra impena funeris, & sumptus funeris.

Furarius pluribus rem alienam, unusquisque tenetur pro tota rei restitutione, & conventus potest tam in foro judiciali, quam in consuetudine in l. 2. titulo decimo quinto, libro quarto, numero undecimo.

Furari occidi propter magnitudinem rei, vel domus diruptæ, an statui possit, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 58.

Fur non potest expensis factis in re furata repetere, ibidem num. 19.

Fur in dubio iudicatur existens de nocte in domo, etiam si nihil asporcet, in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 6. & 7. que sit res parva.

Fur tenetur restituere res furatas præempta sit, in l. 16. tit. 12. lib. 5. num. 7. ubi an tunc debet periri vel estimari.

Fur vocatur à furto, & furtum à fure, in l. 7. tit. 12. lib. 8. num. 1.

Fur præsumitur ille apud quem reperitur res furata, si est male furax, ibid. num. 46. & 47. an hoc sufficit ad condemnationem.

Fur non excusatur, etiam si Dominus rei dicat sua voluntatera factum, ibid. numero 48. nisi ut num. 49.

Fures in quibus casibus suspenduntur remissive, ibid. num. 50.

Fur simplex an possit ad peccatum mortis condemnari ibid. num. 51.

Fures qui sunt qui flagrosam pecuni sunt condemnandi, ibid. num. 52.

Fur pro primo furto poenatur ante sub fidei iuramentis relaxari, ibid. num. 54. hodie non, quia

gij punitur

Index Rerum

pusitur corporaliter, ut numero 98.
Fur pro secundo furto qualiter puniatur ibid. num. 93. 94. & 99.
Fur pro tertio furto qualiter puniatur ibidem numero 95. & 96.
Furum etiam pro magno furto suspendi non possit ibid. num. 103. & 104. quod sit magnum.
Fur pro tribus furis suspenditur ibid. num. 105. etiam si prima duo in uno commiserint loco, & tertium in alio num. 106. & num. 107. ampliat & num. 108. declaratur.
Fur famulos an pro primo furto pena mortis puniatur ibid. num. 109. 110. & 111.
Fur etiam si consecratur maria & montes, non dum puniri potest nisi liquidetur ibid. num. 113.
Fur vel delinquens debet remitti ad locum delicti in l. 4. ibid. num. 2.
Fur etiam & furum remittendus est ad locum delicti in l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 32.
Fur etiam si homo honoratus eadem pena licet visis puniatur in l. 1. titulo 23. libro octavo, numero 14.
Fur pro primo furto an suspendi debeat, ibid. numero 36.
Fur expectus furando in domo vel foramen faciendo vel molem dimittere furata, occidi potest in l. 4. tit. 23. lib. 8. numero 27. sive cognoscatur, sive non, vel habeatur vel non, testes ibidem.
Fur nocturnus an possit libere indistincte occidi ibid. usque ad 33. & 34. usque ad 38. quod si de die fuerit, vel potius proclamando res recuperare ibid.
Furans a debitorum suo rem equivalentem debito an puniatur in l. 7. tit. 21. lib. 8. num. 114.
Furtiosus & mente capus an incurrat poenam si quis in tantum in l. 7. tit. 13. lib. 4. num. 27. etiam si post furtiosus fiat, ut ibidem num. 28. & 30. declaratur, & ibidem de furtioso Regem percutiente.
Furtus potest esse bonus & malus in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 7.
Furtus tempore an presumatur delictum factum in l. 1. tit. 13. lib. 8. num. 29.
Furum quidam sunt manifesti, quidam vero non, ibid. numero 69. & qui sunt ii, usque ad numerum 74.
Furum aliqui sunt improbi & simplices, alii improbiore, & alii improbiissimi ibid. num. 74. & 75.
Furum pena pro varietate temporum sunt variatae ibid. num. 84. & 88. & ibi quod iudicis arbitrio sunt resiste.
Furtibus simplicibus conceditur immunitas ecclesiastica in l. 13.
Furta sunt vitia realia, & rem sequuntur & afficiunt in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 48.
Furta tria ut dicantur debent esse distincta se, & tempore in l. 7. tit. 13. lib. 8. num. 112.
Furtive res quocumque tempore praescribuntur ibid. n. 16.
Furtum vel incommo facta, juramento partis statuit super scripturis amittit, & tenore eorum in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 20.
Furtum probatum statim juramento damnum passum super scripturis amittit, & super tenore eorum in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 49. 50. & 51. quando id fiet.
Furti poenam an quis liberetur si Dominus assensit sua

voluntate factum in l. 2. titulo 3. libro 8. num. 68.
Furtum committit lucrans in Iudo aliquid a seruo, famulo, filiofamilii aut institore in l. 16. tit. 11. lib. 8. num. 5.
Furtum omni jure prohibendum est in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 2. 11. 12. 13. 14.
Furtum peccatum est mortale ibid. num. 15. & 19.
Furtum etiam in re modica committitur ibid. num. 16. & 17. limitatur & num. 18.
Furtum unum an dicitur si quis ex uno seruo pluries aliquid cepit in l. 2. titulo septimo, libro 8. num. 59.
Furtum quid sit in l. 7. tit. 11. lib. 8. numero 20. 21. & 22.
Furtum non committitur rei propriae ibidem num. 29. & 30. quid si habet rem communem cum alio.
Furtum in re immobili non committitur ibi. n. 31.
Furtum committitur qui vult in re ipsa locum & possessionem locari ibid. num. 35.
Furtum non est quando fit Domino permittente, etiam si suspitionis putet eam oblationem fieri invito Domino ibid. num. 37. & 38. inferatur ex hoc & num. 39.
Furtum committit accipiens rem alienam vel inveniens & praecognoscens ibid. num. 44. & quid tunc fiet si Dominus non apparet. num. 43.
Furtum quocumque sit, ibidem, numero 55. 56. & 57.
Furtum qualificatum est cum scilicet opponitur ad intradum domum, ibid. num. 58. & 59. idem si ascendat per parietem, & num. 63.
Furtum simplex compositum committit etiam ille, qui pecora ex palatis vel armentis furatur, qui abigena dicitur, ibid. num. 66. & 67. dum tamen adit consuetudo, ut poena mortis imponatur, num. 68.
Furtum & rapina in quo differant, in l. 8. tit. 11. lib. 8. num. 1. & 2.
Furtum secundum furitatem est quoddam genus ad rapinam, ibid. num. 18.

G

GABELLA non debetur ex necessario, sed ex voluntario contractu, in l. 6. tit. 1. lib. 5. num. 3. & 4.
Gabella debetur ex publica subalternatione, etiam in vim judiciali formae facta, in l. 9. tit. 11. lib. 5. num. 27.
Gabella, an debetur ex venditione officiorum publicorum, decurionatus, tabellionatus, & similia, in l. 7. & 8. tit. 1. lib. 7. num. 7.
Gabelle quo tempore praescribantur, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 2.
Gabelle solutio non est contractus, sed effectus resultans ex eo, in l. 1. titulo 17. libro octavo, numero 56.
Gabella tradenda est plus offerenti, in l. 2. tit. 11. lib. 9. num. 14.
Gabella odiosa videtur, nisi principum concessio consideretur, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 21.
Gabella ex venditione nulla non debetur, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 79.
Gabella a vendente alieno nomine an peti possit, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 76. & 77.

Gabella

Memorabilium.

Gabella potest recuperari a possessore rei venditae ex qua debebatur, quia transit cum onere gabelle, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 78.
Gabella potest peti a venditore, etiam si liberam vendit rem a gabella, & sic hauri de alcavala, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 79. & 80. ubi idem cum clerico venditore franco pretio, recuperabit tamen venditor a talibus emptoribus, ut ibidem.
Gabella an debeatur de illa franquia gabelle in venditionis contractu conventa cum emptore, hoc est, *del burro*, in l. 1. titulo 17. libro 9. num. 81.
Gabella solvi debet etiam re non tradita, neque facta solutio, sed statim quod de pretio conventum est, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 81. cum sequentibus.
Gabella non ratione rei venditae vel pretii conventi, sed ratione contractus debetur, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 84.
Gabella debetur ex venditione, etiam si ante rei traditionem penituerint, in l. 1. titulo 17. lib. 9. n. 86.
Gabella an debeatur si in venditione harra intervenit, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 90. & 91. nisi ut n. 92. & 93. dicitur, quod si nulla pars recedit, debetur gabella gabellario tempore venditionis, non vero traditionis.
Gabella debetur tempore venditionis, etiam si partes egerint quod res tradatur tali tempore, & sic in diem aliquem, in l. 1. titulo 17. lib. 9. num. 94.
Gabella debetur tempore venditionis, etiam si solutio ejus in diem aliquem differatur, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 95.
Gabella non debetur venditionis conditionalis, nisi conditio verificata, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 96. & verificata conditio debetur primo gabellario, secundo vero non, n. 97.
Gabella census redimibilis statim debetur, & peti potest a venditore, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 98.
Gabella debetur statim de venditione facta cum pacto de retrovendendo, ibid. n. 99. ex rescissione tamen postea facta non debetur, cum dependeat a causa antiqua, n. 100.
Gabella an debeatur ex censu emphyteutico redimibili, ibid. n. 103. & an statim peti possit, & cui gabellario debetur, ibid. n. 104. & n. 105. discutitur an debetur de fundo dato ad censum redimibilem aut perpetuum, & n. 106. declaratur.
Gabella non debetur ex fundo dato ad censum perpetuum emphyteoticum, ibid. n. 107. nisi ut ibid. imò et si postea res illa Domino reddatur, nulla debetur gabella, n. 108.
Gabella non debetur si aream suam det aliquis alieni, ut communem domum adhaeret, ibid. n. 109.
Gabella an debeatur de constitutione census vitalis, vulgo *de por vida*, ibid. n. 110. & 111. 112. & 113.
Gabella an debeatur ex censibus regis quos *juris* vocamus, ibid. num. 110. & n. 126.
Gabella non debetur ex censu constituto super re immobili vendita tali re extra censum sibi, ibid. n. 117. nisi ut ibid. & num. 128. & n. 133.
Gabella census an solvenda sit in loco ubi constituitur in *Recopilacionem* Tom. VI.

tuitur an vero ubi sunt bona, super quibus constituitur, ibid. num. 119. ubi & quid si bona sunt in locis pluribus.
Gabella an debeatur de re quam vendis in hoc regno, habens eam in alio regno, ibidem numero 120.
Gabella an debeatur statim de venditione facta, dum tamen de la *descriptura* fiat, ibid. num. 121. & num. 122. cui gabellario debebitur, & num. 123. declaratur.
Gabella ex venditione rei quanti Titius estimaverit venditae, non debetur statim, sed facta estimatione, ibid. num. 120. & num. 128. cui gabellario debetur gabella.
Gabella quando debetur, & cui gabellario, quoties res aliena venditur per aliquem sine mandato Domini, post autem Domini approbat venditionem, ibid. num. 131. locus vero erit si quis ut suam vendiderit, num. 132.
Gabella ex venditione judiciali, virtute sententiae de remate facta, non debetur usque dum executor capiat possessionem, ibid. num. 133.
Gabella soluta ex venditione judiciali non est reddenda executori, etiam si sententia & venditio in gradu appellacionis vel alio modo revocatur ibid. num. 134.
Gabella an sit prius solvenda quam debitum creditori, cujus causa res vendita fuit, ibid. n. 135. & ibi quid quoad decimam executoris.
Gabella non debetur ex re capta virtute primi & secundi decreti, nam si intra tempus juris redimatur, non debetur gabella, ibidem numero 136.
Gabella non debetur ex pacto de vendendo, vel provisione, nisi perficiatur venditio, ibidem num. 137.
Gabella non debetur ex venditione ad beneplacitum facta, si intra tempus assignatum displicet emptori, ibid. num. 138. ubi quod non potest peti antequam declaret sibi placere, & num. 139. quod tempus datur ad declarandum si partes illud non assignat, & an sufficiat dicere, sibi displicere, si res non restituitur intra illud tempus, num. 140.
Gabella ex venditione facta ad numerum pondus, vel mensuram, non debetur statim, sed facta mensura, numero, & pondere, ibid. num. 141. & 144.
Gabella ex venditione nulla, post autem approbata debetur ex die approbationis, & gabellatio tunc existenti, num. 148.
Gabella quid sit, & quare sic nominetur, ibid. numero 148.
Gabella qua actione petenda sit, ibidem numero 149.
Gabella non debetur ex venditione quae ad decem motapetinos non ascendit, ibid. numero 150. est abinde debetur pro decem & pro aliis quinque motapetinis ad respectum, ibid. numero 151.
Gabella debetur & solvenda est nullis deductis expensis, ibid. num. 152. & 153.
Gabella an debeatur ex promissis, vulgo *promittidos*, ibid. num. 154.
Gabella debetur de toto pretio venditionis, sive pretium sit justum sive non, ibid. num. 156. & ibi ampliare communitur, num. 157. ut etiam onus adiciatur ultra pretium emptori.

g 3

Gabella

Index Rerum

Gabella debetur ex pretio pro quo res venditur, siue venditio sit perpetua, siue temporalis, ibid. num. 158.

Gabella debetur ex venditione, si effectum haber venditio, ibid. num. 159.

Gabella non debetur ex permutatione, si lex solum ex venditione deberi iubet, in l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 10.

Gabella debetur ex omni contractu, etiam innominato, quando aliud pro alio datur, in l. 2. tit. 17. lib. 9. n. 11. ut do ut des, non verò facio ut facias, ut n. 12. dum tamen ex utraque parte sit implementum secutum, n. 13. attentò iure veteri, secus attentò nostro, ut n. 14. & 15. & cui gabellario tunc solvetur, cum Parladorio contra Lafarte & Gironda, & num. 18.

Gabella debetur quoties vinum pro vino datur cum Lafarte contra Parladorium, ibid. n. 16.

Gabella non debetur de promissione de permutando vel vendendo, in l. 2. tit. 17. lib. 9. n. 17. & 19.

Gabella an debetur ex transactione, ibid. num. 20.

Gabella an debetur de compromisso, ibid. n. 21.

Gabella an debetur de donatione, ibid. n. 22. 23. 24. & 25. quid in donatione remuneratoria vel reciproca.

Gabella an debetur de fideiussione, ibid. num. 26. & n. 29. usque ad 32.

Gabella an debetur de libertate & manumissione, in l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 33.

Gabella an ex distractu debetur, antequam questio, ibid. num. 34. cum seq. pluribus.

Gabella duplex an debetur, si venditio facta sit, ut si melior conditio oblata sit, ibid. n. 40. & 42. quid si sub legis commissoria pacto fiat venditio.

Gabella duplex an debetur ex venditione facta cum pacto de reuocando, ibid. num. 44.

Gabella an solvatur ex re inestimabili permutata, ibid. num. 46.

Gabella an debetur ex venditione vel cessione iurium, in l. 5. tit. 17. lib. 9. n. 10. & sic usu antiquo receptum dicitur, n. 9. quod gabella non debetur nisi ex corporali vel reali venditione, & n. 11. cum sequentibus hæc examinantur.

Gabella non debetur ex iuribus urbanorum & rusticorum prædiorum, ibid. num. 9.

Gabella non debetur ex venditione officiorum publicorum, quia nihil corporale vel reale venditur, sed jus quoddam, ibid. n. 10.

Gabella an debetur ex hereditate vendita, in l. 5. tit. 17. lib. 9. num. 14.

Gabella an debetur ex iactu retis piscium vel avium, ibid. num. 15.

Gabella venditionis istorum iurium & actionum in quo loco debetur, ibid. num. 16.

Gabella debetur in loco venditionis, ubi res tunc aderat, etiam si factu contractu alibi transferatur, ibid. num. 15.

Gabella ubi debetur, si nullibi res vendita tradatur, ibid. num. 16.

Gabella non debetur in loco ubi adest tempore venditionis, si locus liber erat, nisi fraudulenter appareat ibi positam, ibid. in eodem n. 26.

Gabella an debetur ex re vendita que in alio regno aderat, si ibidem traditio constituitur, ibid. n. 28. & n. 29. cum venditur extra regnum res existens intra illud.

Gabella an solvatur de agnis sicut de ovibus simul venditis, in l. 7. tit. 17. lib. 9. num. 4.

Gabella solvenda est de qualibet venditione rei pluries vendita, ibid. n. 5.

Gabella an debetur de carne vendita in macellis, ibid. n. 6.

Gabella bonorum immobilium in loco ubi sunt sita, est solvenda, quod si locus sit liber à gabellis, non debetur, in l. 9. tit. 17. lib. 9. n. 1.

Gabella statim emptione facta peti potest, & solvenda est, non spectata dilutione temporis, in l. 10. tit. 17. lib. 9. num. 7.

Gabella non debetur ex donationibus, in l. 11. tit. 17. lib. 9. num. 2. nisi ut ibid.

Gabella debetur ex verbis venditis, in l. 13. tit. 17. lib. 9. num. 1.

Gabella fructuum jam demonstratorum venditorum debetur ibid. num. 2. secus verò si non essent demonstrati, ut ibi, nisi aliud essent de consuetudine, ut ibi.

Gabella quomodo & quando debetur de medicamentis pharmacopolarum, in l. 14. tit. 17. lib. 9. num. 1. & 2.

Gabella an debetur de piscibus & carnibus que in macellis immutatim venduntur in l. 15. tit. 17. lib. 9. num. 1. ubi num. 2. quid si macellum est liberum.

Gabella non debetur ex venditis alio in loco quam habitationis, dum tamen in tali venditionis loco non sit publicata franquisia in toto vel in parte, in l. 17. tit. 17. lib. 9. n. 2.

Gabella iusta debetur in conscientia etiam gabellario non petente, & lapso termino, in l. 19. tit. 17. lib. 9. num. 2. & 3. examinatur, & 4.

Gabella nullo tempore præscribitur bonorum immobilium, si scriptoræ venditionis sunt eorum aliquo tabellione loci ubi bona sita sunt, ibid. n. 9.

Gabella non debetur de rebus venditis pro solatione bullæ cruciatæ, in l. 5. tit. 18. lib. 9. numero 1.

Gabella à clerico negotiatore qualiter, & coram quo iudice erit exigenda, in l. 7. tit. 18. lib. 9. num. 13.

Gabella an debetur ex artocreis & pastillis, & & stribilitas, vulgo *binuelos*, in l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 13.

Gabella an debetur ex pane cocto cum re alia mixto, novum nomen assamendo, ibid. num. 4.

Gabella quare non debetur ex equorum venditione, ibid. num. 9.

Gabella non debetur ex equabus venditis, ibidem numero 12.

Gabella non debetur ex venditione equorum & equarum, si cum freno & sella vendantur, secundum opinionem Lafarte, aliter secundum opinionem authoris, ibid. num. 12. & 13.

Gabella debetur ex freno & sella de per se venditis, ibid. num. 9.

Gabella non debetur ex equo pallino uberibus matris adstrito, si cum matre vendatur, ibid. num. 26.

Gabella debetur ex venditione muli aut mule, etiam cum sella venditorum, si antea solita erant portare citellam, non verò sellam, ibid. num. 22. & 23.

Gabella neque laudemium non debetur ex necessaria venditione, in l. 35. titulo 18. libro 9. num. 1.

Gabella

Memorabilium.

Gabella non debetur ex donatis, in l. 35. titulo 18. lib. 9. num. 3.

Gabella ex dote non debetur, siue detur res mobilis, siue femovens aut immobilis, siue à principio in pecunia constituitur dos, & ex post facto solvatur in rebus æstimatis, ibidem, numero 5. & 8. nisi ut num. 9. & num. 10. contra hanc limitationem tenet author.

Gabella non debetur pro re data, soluto matrimonio pro pecunia in dotem allata, ibidem numero 13.

Gabella non debetur si maritus eligat rem dotalem datam reddere æstimatam à principio matrimonii, ibid. num. 14.

Gabella debetur ex hereditate vendita, ibidem numero 26.

Gabella debetur ex tritico vendito in grano, in l. 36. tit. 18. lib. 9. num. 1. & ex revenditione etiam in casu nostre legis, num. 2.

Gabella an debetur ex calcariis & stribis venditis, in l. 37. tit. 18. lib. 9. num. 1. & 2.

Gabella debetur ex calcariis parvis venditis, non aptis ad bellum, in l. 40. tit. 18. lib. 9. num. 5. & sic de fica & pugione non debetur, ut ibid. & num. 6. & 7. hæc prosequitur.

Gabella debetur ex rebus de quibus arma sunt, si vendantur de per se, ibid. num. 7.

Gabella an debetur de ense lucido vendito sine capulo & pugno, ibid. num. 10. & 11.

Gabella debetur de vagina de per se vendita, ibid. num. 52. *del talabarte*, ut num. 23. nisi insimul cum ense vendatur, ut numero decimo quarto.

Gabella debetur statim perfecta venditione, etiam re nondum tradita, vel etiam si ad creditum vendatur, in l. 51. titulo 19. libro nono, numero 13.

Gabella ex vino vel aceto, vel de aquatice aut musto an debetur, in l. 52. titulo 19. libro 9. numero 5. & 6.

Gabella debetur ex carnibus & piscibus, ibidem numero 7.

Gabella & Regii redditus locantur & non venduntur, in l. titulo 10. libro 9. numero 1. ubi & quod contractus hic proprie vocatur locatio & conductio, & quod in publica subhabitatione & per tempus biennii fieri debet, & n. 2. latus declaratur an hæc gabellarum dicatur locatio & conductio, an verò venditio, & cum sequentibus numeris, & num. 4. conclusiones ponuntur.

Gabella ac redditus alii Regii in subhabitatione publica locantur, in l. 2. tit. 19. lib. 9. num. 1. præsentibus officialibus communis, ibid.

Gabella si per præconia non subhabentur, an valebit subhabitatio, ibid. num. 3.

Gabella locande an locari possint non idoneo, ibid. num. 6.

Gabella per tres annos locande sunt, ibidem num. 7.

Gabella ob quam causam concessa fuerunt, in l. prima, titulo decimo septimo, libro nono, numero 9.

Gabella & tributa dari Regi pluribus iuribus & rationibus comprobatur, ibid. num. 11. 12. 14. 18. 22. & 23.

Gabella ab antiquo solite solvi, hæc fraudari non possunt, cum in Principe causa præsumitur, *Arredo in Recopilationem*. Tom. VI.

ibidem, numero 64. ubi declaratur.

Gabella iuste & cum necessariis requisitis impostæ fraudari non possunt absque peccato & onere restitutionis, ibid. num. 65. etiam si pecuniam lex imponat, ut ibi & supra num. 35.

Gabella in dubio an iuste præsumantur, ibid. numero 68. & 69.

Gabella solutio licet antea ad emptorem spectaret, hodie verò ad venditorem spectat, ibid. num. 72. 73. & 74. id prosequitur.

Gabella exemptus tempore venditionis, licet traditionis tempore cessaverit exemptio, non debet eam, & e contrario debet, ibid. numero 88. & 89.

Gabella herbarum quo tempore debeant peti, in l. 19. tit. 16. lib. 9. num. 8.

Gabella an præferatur decima clericis debita, in l. 8. tit. 18. lib. 9. num. 14.

Gabella exactio præferatur omnibus creditoribus, ibid. num. 10. 11. & 12. ubi declaratur.

Gabellam deberi etiam re vendita, non tradita neque soluta plures produci effectus asseritur, in l. 2. titulo 17. libro 9. num. 85. cum aliquibus sequentibus.

Gabellam percipere habens, tempore venditionis illam capiet, non verò ille in cuius tempore traditio sit, ibid. num. 87.

Gabellam solvet unusquisque permutantium de re sua facta æstimatione valoris utriusque rei, in l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 45.

Gabellam solvet pro sua parte permutans cum exempto, ibid. num. 47.

Gabellam debet solvere venditor rei alienæ, si ut suam vendit non verò Dominus rei non approbantis venditionem, in l. 8. tit. 17. lib. 9. num. 1.

Gabellam an debeant mulieres nuptæ vendentes sine mariti licentia, ibid. num. 2.

Gabellam an debeant artifices, opifices, figurarii argenti & auri, in l. 18. titulo 17. libro 9. numero 1.

Gabellam non tenentur pro parte sua solvere e mentes à Rege, nisi in casibus in iure expressis, in l. 3. tit. 18. lib. 9. num. 10.

Gabellam ex divisione deberi aliqui & malè asseruerunt, in l. 35. tit. 18. lib. 9. num. 17. & 18. an laudemium debetur, & num. 20. 21. & 22. assignatur ratio, & num. 23. & 24. ubi cum nom. 25. ampliatur dict. l. 35. in hoc quod de divisione gabellæ non debetur, ut in quacunque bonorum communitium divisione procedat, & numero 26. limitat, & numero 35. limitatur dict. l. nostra, & numero 37. ampliatur, & numero 38.

Gabellarii quomodo agant & convenientur, & an eorum libris detur files, in l. 1. tit. 7. libro 9. num. 1.

Gabellarii contra debitores gabellarum an compentur remedium executivum, in l. 14. titulo 7. libro 9. num. 2. & 3. quod contra testes approbatores.

Gabellarii possunt à venditore & ab emptore non revelante gabellam recuperare, in l. 1. titulo 17. libro 6. num. 75. emptor tamen si eam solvit, à venditore recuperabit, ibid. num. 76.

Gabellatio scienti de venditione non est necesse denuntiare, & si non denuntietur, non incurritur poena, in l. 32. tit. 19. lib. 9. num. 6.

Gabellarius an possit cogere æstimatorem nominatim

g iij cum

Index Rerum

tum per contrahentes ad tassandum pretiam rei vendite ut illud tasset in l. 1. tit. 17. lib. 9. numero 130.
Gabbellarius si per praconem non manifestaverit ubi vivit non debet venditor neque emptor penam appositam eis non manifestando venditionem in l. 31. tit. 19. lib. 9. num. 3. etiamsi solverint emptor & venditor quis sit gabellarius num. 4. & 7. ampliatur.
Gabbellarum conductores an compelli possint ante tempus solvere in l. 1. titulo 21. libro quarto, num. 11.
Gabbellarum impositio multis a retro temporibus a rege Alphonsio emanavit in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 8.
Gabbellas domini hujus regni habent quamdiu Rex tolerat & vult in l. 2. titulo 14. libro quarto, numero 17.
Gabbellas & vedigalia imponere nullus alius potest quam Rex in suo regno in l. 1. tit. 17. lib. 8. n. 1. dum tamen superiorem non cognoscit & ab eo non appelletur numero 2. aliter enim neque antiqua vedigalia augete possunt numero tertio.
Gabbellas tenentur solvere omnes homines de mundo nisi specialiter exceptuati in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 71.
Gabbellas emens a Rege in populo aliquo an possit percipere unum de decem in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 89.
Gabbellas & collectas injustas permittere & petentes peccant & restitutioni obligantur in l. 19. tit. 17. lib. 9. num. 1.
Gabbellas caute legendum in quodam sui operis Celoco in l. 1. tit. 5. lib. 3. num. 59.
Gabbellaciones sexaginta duos effectus, remissive in rubr. 2. tit. 2. lib. 6. num. 235.
Generalis probatio quod per particulares actus in loco libero distinguitur nobilitas ab ignobili sufficit quoad hos & alios effectus nobilitatis ibid. num. 174.
Generalis ordinum absolvit excommunicatum a suis subditis monachis in l. 1. tit. 5. lib. 3. numero 146.
Generalius sumendo verbum censura quid sit ibid. num. 24. & a quo dicitur num. 29.
Gens quae dicitur & quae requirantur sic dicitur in l. 1. tit. 15. lib. 8. num. 14.
Gentilia familiae insignia, turris, domus, & similia, magis ad equestrem ordinem quam filiarum diriguntur in rubr. 1. tit. 1. lib. 6. numero 202.
Genus Melionani & Romae sunt familiae note nobiles ibid. num. 193.
Gerens se pro advocato vel comite, ve. sumens nomen alterius falsum committit in l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 4. & 4.
Gerentes bellum nomine alieno non possunt facere treugam in l. 1. tit. 9. lib. 8. num. 5.
Gerundium in ablativo qualificat verba, quibus adjectur in l. 196. tit. 3. lib. 1. num. 8.
Gerundium inducit formam, modum, & conditionem in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 47. 48. & latus num. 4. & 5. ubi an per acquipollens impleatur.
Gesta per judicem excommunicatum an valeant, si pro non excommunicato reputetur in l. 8. tit. 9. lib. 3. num. 14.

Gesta per judicem post recusationem an sint nulla ipso jure, vel annullanda veniant mediante appellatione in l. 19. titulo 10. libro 2. num. decimo.
Gesta per procuratorem quando ratificari possunt in l. 5. tit. 3. lib. 5. num. 9. & in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. 15.
Glossa in §. si quis ff. de appellat. dicens valere appellationem ad aequalem judicem sublata consuetudine in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 13. & n. 14. declarabis.
Glossa in l. major communi divid. non est correctata in l. 5. tit. 15. lib. 4. num. 2.
Glossa l. si quis servo C. de factis declaratur in l. 5. tit. 4. lib. 5. num. 15.
Grassatores an gaudeant immunitate Ecclesiae in l. 8. tit. 11. lib. 8. num. 11. & 12. qui dicantur.
Gratia Apostolica non est cum scandalo exequenda in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 19.
Gratia prior est attendenda in l. 77. tit. 5. lib. 2. num. 12.
Gratia an expiret morte concedentis eam in l. 2. tit. 7. lib. 5. num. 21. & 3. an expellitur possit mortuo concedente.
Gratia perfecta dicitur per verbum fiat ibidem num. 4.
Gratia testandi episcopo concessa an expiret morte concedentis ibid. num. 5.
Gratia Pape licet duret eo mortuo, non tamen prerogativa ibid. num. 6.
Gratia quando dicitur facta in forma communi & quando non, ibid. num. 8.
Gratia stat in lingua Principis, & in scriptura testimonium, & in executione commoditas in l. 2. tit. 7. lib. 5. num. 3.
Gratia, licentia, beneficium, & privilegium idem sunt ibid. num. 13. differunt tamen in multis beneficium & privilegium.
Gratia & indulgentia Principis delinquenti facta non confilio prius de peccato nulla est & peccat in l. 1. titulo 15. libro octavo, num. 74. & 75.
Gratitudo & Deo & hominibus accepta in l. 2. tit. 1. lib. 1. num. 12.
Gratitudo & ingratitudo ira se habent correlativè sicut humilitas & superbia ibidem numero decimo tertio.
Gratis aliquid debens facere, si pecuniam recipit pro eo tenetur eam restituere in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 16.
Gravamen de impossibili debet impleri in aliud simile in l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 9.
Gravamen apponi potest in 3. bonorum per viam meliorationis donato per partem etiamsi sit quod non nubar nisi nobili in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 20. ubi & an per viam facti valeat, & ad quid serviet pactum num. 22.
Gravamen an valeat quod si alienaverit, bona deveniant in talem ibid. num. 23.
Gravamen quod perpetuo bona non dividantur an apponi possit ibid. num. 25.
Gravamina l. 27. Tauri in l. 3. vel 5. vel in utroque apponi possunt in l. 1. titulo 6. libro 5. num. lxxl.
Gravamen filio appositum non datur in filiis filiorum in rubr. tit. 7. lib. 5. num. 9.
Gravamen nullum potest apponi in legitima ascendendum, in leg. 1. titulo 8. libro quinto, numero

Memorabilium.

numero decimo sexto, sicut neque descendendum, ut ibid.
Gravamen filio factum in eo quod est ultra legitimam valet, ibid. num. 21. vel in legitima si filius consentiat, vel pater pro se consentiat, ut ibid. num. 24. & 44.
Gravamina in supplicatione exprimentia, in l. 7. tit. 19. lib. 4. num. 10. ubi & an sufficiat in alio libello exprimi.
Gravari levandi sunt ex eo quod per commentum criminosa impositum est, in l. 4. tit. 14. lib. 6. numero 5.
Gravatum se dicere potest quilibet intra annum, post verò non, in l. 3. tit. 14. lib. 6. num. 18.
Gravior est injuria illata a fratre, amico, vel ab eo, quem nunquam offendi, quam ab hoste, in l. 3. tit. 20. lib. 6. num. 9. & facta a conjuncto, quam ab extraneo, num. 10.
Graviora sunt verba, mentisiam, quam alia velata idem importantia, in l. 2. titulo 10. lib. 8. num. 89.
Gregorius Lupus in l. 2. tit. 2. part. 7. versic. minor, intelligitur secundum auctorem, aliter male loquitur, num. 9. ad finem.

H

HABENS potestatem legitimandi sparium, & item legitimandi incestuosum, an possit sparium & incestuosum legitimare, in l. 24. tit. 7. lib. 7. num. 5.
Habiles & idonei sunt officio publico praeficiendi, in l. 1. tit. 25. lib. 4. num. 2. & num. 3. qui dicantur sufficientes & idonei.
Habilitas ad aliqua jura vel remedia, non habet eorum effectus, donec illa ad actum deducat in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 39.
Habitu quo modo probatur remissive, in l. 6. tit. 11. lib. 7. num. 6.
Heres conveniens se cum creditore hereditario, perdit beneficium inventarii, in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 72.
Heres occultans bona hereditaria, perdit beneficium inventarii, ibid. num. 11.
Hereticalia verba an & quando ex ignorantia prolata censentur, in l. 27. tit. 7. lib. 4. num. 172.
Hereditas etiam ante adeptam possessionem competit remedium spoli ex lege de sortis, in l. 3. tit. 17. lib. 4. num. 42.
Hereditas instituta in una re an competat remedium legis de sortis pro possessione capienda, in l. 3. tit. 15. lib. 4. num. 66. & 67. & infra possessionem remedium alia.
Heres inventarii conscientiam satisfacit dando bona legatariis quibus nomini sunt relicta, si nomini non reperitur in hereditate, & impellit hae de causa executionem, in l. fin. tit. 21. lib. quarto, numero 132. cum sequentibus aliquibus.
Heres ob debita defuncti capi potest, si inventarium non fecit, ibid. num. 114. & an regulariter heres possit capi pro debiti defuncti, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 86. cum seq. aliquibus.
Heres de propriis bonis solvens debita defuncti, an possit retinere bona hereditaria, in l. fin. tit. 21. lib. 4. num. 136.
Hereditas an in codicillis dari, vel adim. possit,

in l. 3. tit. 17. lib. 4. num. 11. cum 3. sequentibus.
Hereditas in codicillis instituta an competat remedium possessionum, in l. fin. C. de edicto Divi Adriani, num. 11. cum seq. aliquibus.
Heres utro jure in possessione, an ceteri immitti videantur, in l. 3. tit. 14. lib. 4. num. 21. & 22. quid in creditoribus.
Hereses duo si sint ex diversis testamentis, an impediunt sibi invicem possessionem, ibidem numero 23.
Hereditas hereditas an competat dictum remedium possessionum, ibid. num. 30.
Hereses regulariter non conveniuntur ex delicto defuncti, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 165. cum 4. sequentibus.
Hereditas si obveniat bannito, an fisco vel propinquis ei succedunt, in l. 2. tit. 1. lib. 4. n. 6.
Hereditatem obvenientem delinquenti, an repudiari possit per eum ne fisco obveniat, in l. 5. tit. 10. lib. 4. num. 149.
Heres non tenetur appellare a sententia in qua condemnatur, venditudo mortem defuncti, in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 52.
Heres creditoris vel eius qui rem habet in pignus vel precario an possit prescribere juri offerendi vel jure hypothecae, in l. 2. titulo 15. libro 4. num. 10.
Heres representat defuncti personam pro ea parte qua est heres, in l. 2. tit. 15. libro quinto, numero 10.
Heres tenetur pro alio qui non est solvendo pro exoneranda conscientia defuncti, ibid. n. 15.
Hereditas quot modis adatur, in l. 1. tit. 3. lib. 5. num. 16.
Heres in conscientia non potest retinere hereditatem in manus solenni testamento re relictam in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 42.
Heres & venientibus ab intestato nolentibus adire, & sic bonis, ut vacantibus ad situm pervenit, an tenebitur solvere legata & fidei commissa, in l. 2. titulo 4. libro 5. numero 139. & 145.
Hereditatis petitio ita competit filio succedenti in bonis hereditariis licet proprio heredi, ibid. num. 142.
Heres an hodie compelli possit a fideicommissario universali adire hereditatem, ibid. n. 180.
Heres an restitui possit directe in codicillis, & an obliquatur sicut antiquitus, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 28. cum sequentibus, & numero 41. an de facto id fieri possit, & num. 42. quid in filio codicillante, & numero 43. quid si ad pias causas.
Heres omnino per testatorem nominandus est in commissione data ad nominandum heredem, in l. 5. tit. 4. num. 13. 19. & 20. ampliati & num. 22. & 23. an per acquipollens sufficiat.
Heres si praebet nummos ad implendum testamentum cessat venditio bonorum ab executoribus facienda, in l. 6. titulo quarto, libro quinto, num. 7.
Hereditas bene possunt legari per testatorem, in l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 3. & ibid. num. 4. quid in re meliorata.
Heres adiens cum beneficio inventarii, satisfacit solvendo legata in corporibus hereditariis, & impedit viam executivam si hae offerat, & potest dicere creditoribus, accipite fundum & vendite

Index Rerum

vendito, dum non tenet de evizione, in l. 4. tit. 6. lib. 7. num. 8.
Heredes occisi possunt ejus hereditatem ingredi antequam procedat, sive alevose, sive non est occisus, in l. 11. tit. 8. lib. 5. num. 3. & 4. ubi num. 3. 6. 7. quod tempus detur ad querelandum, & quando currit.
Hereditas quid sit, & quid petito hereditatis, in rubr. tit. 8. lib. 5. num. 1. & 2.
Hereditas filio dampnati comus per matrem relicta in testamento, ad quem devenit, in l. 7. tit. 8. lib. 3. num. 28.
Heres jurantis non incurrit perjurium contraveniendo, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 3. & 4. infertur ad illam legem.
Heres jurantis an etiam excusetur quoad alias penas, ibid. num. 6.
Hereses an possint innocenciam filius probate qui reperit et suspensas, in l. 8. titulo 23. lib. 3. num. 22.
Heres debitoris fiscalis incarcatur, si inventarium non fecerit, in l. 14. tit. 7. lib. 9. num. 8. nisi ut num. 9. bona excusetaverit.
Hereditatis emptio an possit conveniri hodie per creditores, in l. 2. tit. 16. lib. 7. num. 39.
Heresis Græca vox est que ab electo one dicitur, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 1. & sic optio sive electio, num. 3.
Heresis non cadit in Judæis, ibid. num. 13. & sic accensio de heresi, debet probare quod est Christianus, num. 16. 17. & 18. alia ad propositum, & num. 19. an Inquisitores contra Judæos procedant.
Heresis est species infidelitatis, ibid. num. 32.
Heresim consummatam tria reddunt, ibid. n. 38.
Heresis sumit initium in corde, postea descendit, ibidem num. 34.
Heresis contrahitur devotio à fide, & religione Christiana, ibid. num. 68. 69. & 70. ampliat. num. 71.
Heresim per blasphemiam quando contrahi dicitur, ibid. num. 87.
Heresis & hereticus quibus rebus probantur, ibid. num. 104. & 105. cum 31. sequent.
Heresis crimen ad Ecclesiasticum, ibid. num. 116. 117. 118. & 119. ad quem appellandum est, & quod secularis iudex se in hoc intromittens excommunicatus est, & si per annum inforduerit in excommunicatione, ut hereticus condemnandus, num. 121.
Heresiarcha si ante declarationem peniteat, an evitabit peccatum ignis ibid. num. 178.
Heresis hodie nomen ordinatum est, & apud vulgus infame, in l. 5. tit. 3. lib. 8. num. 23.
Heresis quid significet, ibid. ubi & quid sit necessarium ad heresim consummatam.
Heresim committit asserens esse hereticum, omnium illum qui heretice peccat, in l. 1. tit. 6. lib. 8. num. 88.
Heresim plures cause remissive, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 6.
Hereticalia verba an & quando ex ignorantia prolata censentur, in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 17.
Hereticus quomodo cognoscatur, ibid. num. 115. ubi an comedere carnes diebus vetitis, & verba Lutheriana pronuntiare sit hereticum.
Hereticus ab omnibus fere nationibus poena affectus, ibid. num. 132.

Hereticus omnes sunt excommunicati, ibid. num. 146. & à jure divino procedit, & est antiquissima eorum poena, num. 177. 178. & 179. quod ipso jure incurrit.
Hereticus Ecclesiasticè caret sepultura, ibidem num. 139.
Hereticus scienter relictum sibi capis, ibidem numero 164.
Hereticus contractus, testamenta, vel alia acta iustitia sunt, ibid. num. 163. ubi quod neque ex testamento aliquid capere possunt.
Hereticus ab acculando à iudicis & à testamentis & officis repelluntur, ibid. num. 165.
Hereticus clericus sive laici in corpore sanctorum eodem poena est, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 172. & clericus pius est degradandus, quoniam curia seculari relinquatur, ibid. ubi notè de gradatio, & num. 174. quomodo sit excommunicatio.
Hereticus an admittatur ad penitentiam laici sententia, ibid. num. 179.
Hereticus clericus dignitates & beneficia privantur, ibid. num. 202. ubi num. 253. an ipso jure vel per sententiam.
Hereticus alienare bona sua non poterit, neque valebit alienatione inque donatio, neque fidei constituto, etiam filius, ibidem numero 187. & 188.
Hereticus ad quod usque tempus admittatur ad gratiam & misericordiam, in l. 3. & 4. tit. 3. lib. 8. num. 8.
Hereticus negativi si in publico actu convertantur, eorum convictio facta & simulata prelatum, ibid. num. 12. nisi ut ibi.
Hereticus hodie loco perpetui carceris, ad tremes condemnantur, ibid. num. 19.
Hereticus damnato an ejus bona opera damnata censentur, ibid. 27. tit. 7. lib. 6. num. 14.
Hereticorum liberos mentes auditorum vulnerat in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 131.
Hereticorum infamia ad filios eorum transit, ibid. num. 175.
Hereticorum bona ipso jure confiscantur à die commissi criminis, ibidem num. 180. & 181. ampliat.
Hereticum esse affirmare usuram non esse peccatum mortale, in l. 2. tit. 6. lib. 8. num. 47.
Hereticum est asserere omnino eventura ab astrologis dicta, in l. 5. tit. 1. lib. 8. num. 38. & 39. quod puniri possunt ab inquisitoribus, dicentes ex pacto demonum.
Hereticus an possit esse testis, in l. 2. tit. 3. lib. 4. num. 4. cum sequentibus.
Hereticus an possit capere ex testamento hereditatem, in l. 3. tit. 4. lib. 5. num. 10.
Hereticus dicitur recedens in parte à fide, non vero dicitur apostata, in l. 2. titulo 2. libro 8. num. 7.
Hereticus vel apostata ut quis dicitur sponte, non coactè debet recedere à fide, ibidem numero 8. & 9. idem si coactè erit veritas infidelium.
Hereticus ab heresi derivatur, non verd è contra, ibidem numero 2.
Hereticus in jure propriè & largè & impropriè sumitur, ibidem numero 11. & ibi specificatur, numero 12.
Hereticus propriè & strictè ut quis dicitur, que requirantur, ibid. numero 13. & 14.

Hereticus

Memorabilium.

Hereticus impropriè & largè etiam quis dicitur ibid. num. 19.
Hereticus non est propriè faciens aliquid sine errore intellectus ibid. num. 34. & 35. infertur ad peccantes mortaliter, nisi ut num. 37. & 40.
Hereticus est qui ab aliqua fidei parte errat, neque perquiritur quod contra totam fidem catholicam erret ibid. num. 62. 63. & 64. quod recedens in totum non esset propriè hereticus sed apostata, licet & ut hereticus talis apostata puniretur num. 65.
Hereticus pluribus dicitur modis, ibid. num. 67.
Hereticus est adhaerens opinionibus denominatorum in canone & legibus designatis ibidem numero 72. & 93. idem defendendo eorum opiniones.
Hereticus non est eligens unam opinionem doctorum Theologorum ibid. num. 76. declaratur.
Hereticus est qui novum dogma vel extraneum à fide & novis opinionibus & fallas gignit ibidem num. 77.
Hereticus est semiter credens christianis licere usuras sine peccato exercere ibid. num. 78. ubi declaratur.
Hereticus largè pluribus aliis modis dicitur in l. 2. tit. 3. lib. 8. num. 79.
Hereticus an censetur credens ignem inferni esse similem aut dissimilem igni quem nunc cerimus, in hoc mundo ibid. num. 99. & 100.
Hereticus est contradicens jam definitis, etiam si dicat se paratum corrigi ibid. num. 101.
Hereticus etiam occultus & mentalis incurrit excommunicationem ibid. numero 152. 153. 154. & 155. declaratur & prosequitur opinio tendenda.
Hereticus post mortem declarari potest excommunicatus ibid. num. 149.
Hereticus putè mentalis confitens inquisitoribus heresim vel amicos, petens ab eo consilium an incurrit excommunicationem ibid. num. 156. & 157. per jocum dixerit se aliquando id tenuisse.
Hereticus occultus an teneatur se ipsam prodere ibid. num. 158.
Hereticus morte æternâ afficitur ibid. num. 160. ubi num. 161. quod gravius est heretis peccatum cæteris peccatis.
Hereticus notatur infamia perpetuâ ibidem num. 162.
Hereticus an sit infamis infamia juris vel facti ibidem num. 166. & quid in suspecto de heresi, num. 167. & 168. quid si se convertat.
Hereticus reconciliatus non evitat confiscationem bonorum, ibid. num. 170.
Hereticus amittit administrationem omnium bonorum ibid. num. 182. 183. & 184. an dominium eorum statim transeat in filium.
Hereticus non tenetur in conscientia ante sententiam bona sua tradere fisco, neque sententiam contra se exequi ibid. num. 185. & 186.
Hereticus an ante condemnationem faciat fructus suos ibid. num. 189.
Hereticus occultus an per penitentiam recuperet bona ibid. num. 191.
Hereticus omnis ipso jure, antequam declaratur, infamis est in l. 3. & 5. tit. 3. lib. 8. num. 52.
Hereticus post mortem potest declarari excommunicatus in l. 2. tit. 3. lib. 8. num. 172. & 173.

reprobatur quædam glof. & Panor. circa hoc, ubi & an absolvi quis possit post mortem & n. 174. idem prosequitur.
Heliogabalus alius sceleribus suis, monialis coitum addidit in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 75.
Hæbei etiam vocantur ab Heber cujus familia cultum tenuit unius Dei, cæteris idolatriâ fœdatis in rubr. tit. 2. lib. 8. num. 7.
Herba nascens naturaliter in terra collectis jam fructibus est & debet esse in communi pastu, neque potest dominus terræ illius defendere vicinos ne immittant ibi animalia in l. 13. tit. 7. lib. 7. num. 5.
Hermaphroditus sexu femineo incallescens an contrahere possit in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 4.
Hispaniæ & Franciæ an possint corpora suspensorum tolli sine iudicium licentia in l. 6. tit. 17. lib. 4. num. 12.
Hispaniæ appellatur ad consistorium à sententia ordinatorum, si sic est consuetum & non aliter in l. 4. tit. 18. lib. 4. n. 16.
Hodie titulus de privatis delictis non est in usu in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 35.
Hodie an sit sublata differentia emancipationis & patriæ potestatis in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 40. & 41. ubi quoad quid.
Homocelli poena in l. 22. tit. 22. lib. 8. num. 15.
Homicida dicitur, sive quis occidat dolo, sive non, in rubr. tit. 23. lib. 8. num. 16.
Homicida quatuor ledit in rubr. tit. 23. libro 8. num. 25.
Homicida poenâ mortis puniri debet in l. 3. tit. 23. lib. 8. num. 21. sive sit servus, sive liber qui occiditur num. 3. sive nobilis vel non, num. 4.
Homicida ultra alia solvit necessaria pro expiaculo animæ occisi in l. 4. tit. 23. lib. 8. num. 22.
Homicida est occidens seipsum in l. 8. tit. 23. lib. 8. num. 2.
Homicidii calumnia quando debetur in l. 3. tit. 1. lib. 4. num. 57. cum 3. sequent. & num. 60. an Domini in terris suis habeant jus percipiendi.
Homicidii genera quot sunt in rub. tit. 23. lib. 8. num. 17. usque ad 21.
Homicidium quid est in rubr. tit. 23. lib. 8. num. 1. & à quo dictum num. 15.
Homicidium unde originem duxerit, & de ejus gravitate, in rubr. tit. 23. lib. 8. num. 24.
Homicidium quibus iuribus prohibitum sit ibid. num. 26.
Homicidium an possit statuto perimiri ibid. num. 27. & an possit statui quod pro homicidii poena pecuniaria imponatur num. 28.
Homicidium ex insidiis quando committi dicitur in l. 2. tit. 23. lib. 8. num. 11.
Homicidium præsumitur tractatum quando committitur in multitudine personarum ibidem numero 3.
Homicidium ex consilio & proposito quale remissivè ibid. num. 2.
Homicidium ex insidiis commissum in quo differat ab ex proposito ibid. num. 5.
Homicidium in rixa fit, si antea erant inimici licet securè occidatur ibid. num. 13.
Homicidium non committitur sine dolo in l. 4. tit. 23. lib. 8. num. 4.
Homines non ad bonum sed ad malum proni sunt in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 9.
Homines quietissime viverent, si hæc duo nomina, meum

Index Rerum

meum & tuum de medio tollerentur in l. 1. tit. 2. lib. 6. num. 3.
Hominis verbo mulier continetur si utriusque est materia apta in l. 8. tit. 23. lib. 8. num. 1.
Hominum status triplex est in rubr. tit. 2. libro 6. num. 246.
Homo liber an in servitutem redigi possit in l. 8. tit. 9. lib. 3. num. 8.
Homo duplex maledictus est in l. 25. tit. 1. lib. 8. num. 2.
Homo an sit dominus sui honoris & famæ in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 169.
Homo presumitur scire quod antea scivit, in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 37.
Homo alicui potest quis fieri per pactum, vel stipulationem in rubr. titulo tertio, libro sexto, numero 3.
Homo vel animal mortuum non amplius dicitur homo, nec animal in l. 11. titulo 3. libro 6. num. 3.
Honestatis plura singularia in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 4. utque ad 9.
Honor est esse iudicem populi etiam alteri subiecti in l. 7. tit. 9. lib. 3. num. 8.
Honore tanto dignus non est ex privilegio nobilis, quanto ex sanguine, in l. 2. tit. 1. lib. 6. numero 12.
Hore unus ratione dicitur unum instrumentum prout altero in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 36.
Hora executionis perita apponenda est & an curat ad scientiam in l. 4. titulo vigesimo primo, lib. 4. num. 6.
Horrea publica, aut publica stabula iudex sine licentia Principis facere potest in l. 1. tit. 1. lib. 7. num. 8. ubi idem in necessariis aedificiis publicis.
Horrea frumentaria est idem quod depositus, & quomodo in iure intelligatur, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 21.
Hospitalia cum fraternitate pia, & alia loca pia que privilegiis Ecclesiarum potiuntur, exempta esse à gabelis, in l. 6. titulo 18. libro nono, num. 3. ubi quid de Collegiis Salmanticensibus.
Hospes cui traditur lista vel fardellum, qualiter teneatur, in l. 4. titulo primo, libro quarto, numero 23. & 24.
Hospes potest retinere libros scholaris pro expensis alimentorum, in l. final. tit. 21. libro 4. num. 43. 44. & 50.
Hospes & habitator differunt quantum interest inter domicilium habitentem & peregrinantem, in l. 6. tit. 11. lib. 7. num. 4.
Hospes primus iam hospitatus preferendus est secundo venienti, nec debet ob secundum eici, ibid. num. 13. nisi ut ibid.
Hospitalale leproforum an religiofum dicatur, in l. 10. titulo 1. libro 4. numero 29. & ibi an in dubio auctoritate Episcopi censetur constructum.
Hospitalia potest Episcopus visitare, ibid.
Hospitalale presumitur adiectum ad rem, qui illud facere debeat, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 8.
Hospitalarii & capones non possunt hordeum aliis quam hospitibus vendere, ne sit locus fraudandi tassam hordei, in l. 6. tit. 11. libro 7. num. 2.
Hospitalarii non debent citius vendere transeun-

tibus quam in mercato vendatur, habito honesto lucro, ibid. num. 16.
Hospitalarii publici tenentur omnes ibi venientes recipere, ibidem, numero 9. nisi ut ibi numero 11.
Hospitalia unum iustus construere, an possit duo, si ambobus sufficiat, & propterea dividi fructus inter ea, in l. 3. titulo sexto, libro quinto, numero 16.
Hospitalia in Ecclesiis & domibus clericorum prefacta non sunt, in l. 8. tit. 2. lib. 1. num. 1. & in l. 7. tit. 3. lib. 1. num. 5.
Hospitalia publica fieri Regi & suis iudicibus pertinent, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 1.
Hospitalitator si pro curando hospite suo aliquid expendit, vel sepeliendo potest bona hospitis retinere usque dum sibi satisfiat, in l. 13. tit. 6. lib. 7. num. 15.
Hospitalites recipere non tenentur clerici in ea, in l. 7. titulo tertio, libro 1. num. 1. & num. 4. limitatur.
Hospitalitatores stabularii tenentur pro familia sua, in l. 1. tit. 2. lib. 6. num. 19. cum ampliationibus & limitationibus, ubi an pro adventis etiam teneantur.
Hospitalitatores tenentur de immissis in officio per hospites & advenas, ibid. num. 18. nisi ut ibid.
Hospitalitatus in domo mea per multos annos, an acquisierit jus aliquod contra me, ut teneat hospitare eum, ibid. num. 8.
Hospitalites recipere quilibet tenetur in adventu Regis, vel ubi multitudine magna soldatorum supervenit, ibid. num. 12.
Hospitalia in Ecclesiis & domibus clericorum prefacta non sunt, in l. 8. tit. 2. lib. 1. num. 1. & in l. 7. tit. 3. lib. 1. num. 5.
Hospites publicos domi tenentes puniuntur, in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 1. dum tamen scienter facient, & per tres dies domi teneant, numero 2. & 3.
Hostiam non consecratam petere tempore mortis, an sapiat manifestam heresim, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 84.
Humana sensualitas ad malum potius declinat, in l. 1. titulo primo, libro octavo nono, 14. ubi declaratur.
Hypothecaria si agatur & decretum primum petatur, an fiet missio in omnibus bonis & nominibus debitorum, in l. 1. titulo 11. libro quarto, numero 27.
Hypothecaria actione sublata, an & personalis sublata sit, in l. 7. tit. 15. lib. 4. num. 67.
Hypothecaria actio vel missa quo tempore preferebatur, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 42. & 43. 44. & seq.
Hypothecaria actio fundum sequitur, in l. 7. tit. 15. lib. 4. num. 66. & an sublata remaneat personalis, ibid. num. 67.
Hypothecaria quo tempore prescribitur contra tertium, ibid. num. 68. & seq.
Hypotheca jus prescribitur spatio 30. annorum, in l. 4. tit. 15. lib. 4. num. 3. 4. ubi an cum mala fide prescribatur.
Hypothecaria an competat pro arthris, in l. 2. tit. 2. lib. 5. num. 27.
Hypotheca tacita pro dote an preferat priori tacite non privilegiatur, in l. 6. titulo 7. libro 9. num. 4.
Hypotheca

Memorabilium.

Hypotheca testibus probari potest in l. 16. tit. 7. lib. 9. num. 10.
Hypothecæ expresse anteriores preferuntur posterioribus sicut debitis & expressis, in l. 16. tit. 7. lib. 9. num. 5. & 6.

I

Idonei ubi in loco ad beneficia reperiuntur, non debent præfici extranei, in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 9.
Id in quo unus privilegiatur, an præjudicat privilegiati, vel inter alios distribuat in l. 11. tit. 14. lib. 6. num. 1.
Idonei ad officia publica, etiam si provisus sint, pretio, tamen, vel dono, aut per provisionem facta, eorum provisio nulla est, in l. 7. & 8. tit. 5. lib. 7. num. 3.
Id quod transfertur de uno in alium idem adhuc esse intelligitur, in l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 41.
Idoneus debet esse ille in quem bona conciliorum substatantur, in l. 4. tit. 3. lib. 7. num. 25. & ideo fideiuliores dantur quotidie per talem etiam idoneus sit.
Ignari non merentur homines, sed imagines hominum vocari in rubr. tit. 2. lib. 6. num. 31.
Ignorante recipienti famulum alterius non puniuntur in l. 2. tit. 20. lib. 6. num. 6.
Ignorantia juris regii allegari non potest in rubr. tit. 1. lib. 2. num. 13. & in l. 2. eisdem tit. & lib. 1. num. 1. & 9. quid in minoribus.
Ignorantia eorum que publice sunt allegari non potest, in l. 1. tit. 1. lib. 2. num. 11.
Ignorantia facti alieni presumitur iusta, & iuramento eum alleganti probatur in l. 2. tit. 20. lib. 6. num. 10. neque necesse est eam allegare ut ibi num. 12.
Ignorantia consanguinitatis an sit juris vel facti in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 112.
Ignorantia in dubio presumitur & iuramento probatur in l. 4. tit. 18. lib. 8. num. 8.
Ignorans non puniuntur etiam si receperit bannitum vel præstet ferramenta quibuscum quis delinquit in l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 13.
Ignorantia facti, quod quis indagare tenetur, non puniuntur ibid. num. 14.
Ignoranti nihil imputatur, & ignorantia excusat à pena in l. 2. tit. 7. lib. 1. num. 9. & 10. an presumatur, ubi alia remissivè de ignorantia.
Ignorantia juris an mulieribus rubicis proficit, in l. 2. tit. 8. lib. 4. num. 12. 13.
Ignorantia facti alieni quando allegari non potest in l. 2. tit. 8. lib. 4. num. 5. 6. & 9.
Ignorantiam eius quod publice sit non licet allegare in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 43.
Ignoranti non currit tempus & quomodo hoc intelligatur in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 53.
Ignoranti an currit tempus & an competat restitutio in l. 8. tit. 11. lib. 5. num. 9.
Ignoscendum est ei qui provocatus ulticini sevo luit in l. 3. tit. 20. lib. 6. num. 16.
Ille res que ad feudum dari possunt & ad certum servitium dari poterunt in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 32.
Ille qui non est sui juris si iudicet & lucratur an dominium acquirat in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 89.
Illi qui non sunt uxorati non vocantur ad consuetudinem in Receptationem. Tom. VI.

lium in Rub. tit. 14. lib. 6. num. 18. ubi n. 19. quid in minoribus 25. annorum.
Illud quod personaliter est expediendum non potest committi in l. 15. tit. 7. lib. 7. n. 3.
Imagines propter reverentiam illius quem figurat, adorare vel venerari debemus, in l. 3. tit. 1. lib. 1. n. 1.
Imaginem Virginis, aut Sancti alicujus percussus severiter puniuntur, ibid. n. 6.
Imaginem, aut picturam Sanctorum frangens, an possit ut hæreticus puniri ibid. numero 10. ubi remissivè, an gaudeat immunitate Ecclesie.
Imagines non sunt adorande nisi ad primitivorum memoriam, non verò ut in eis spes salutis ponatur ibid. n. 2.
Imagines Principis frangens graviter puniuntur, in l. 5. tit. 4. lib. 8. n. 65.
Imagini Imperatoris & provisionibus Regis honor adhibendus in l. 3. tit. 1. lib. 7. num. 5.
Immemoriale tempus requiritur ad acquirendum jus hoc in l. 1. tit. 11. lib. 6. n. 8. & 9.
Immemoriale tempus præstat titulum nisi detur incapacitas in prescribente in l. 1. tit. 11. lib. 9. num. 16.
Immemoriale consuetudo vim habet privilegii in l. 5. tit. 2. lib. 7. num. 2.
Immemoriale omnis supponit quid infinitum in Rub. tit. 1. lib. 6. n. 145.
Immunitas à Principe subdito licet revocari sine causa possit, non tamen si per contractum fuit concessa in l. 3. tit. 18. lib. 5. n. 126.
Immunitas tributi ex gabelarum concedi potest asserentibus mercimonia in civitatem, in l. 2. tit. 14. lib. 5. num. 3.
Immunitas si simpliciter concedatur intelligitur de muneribus personalibus in l. 1. tit. 2. lib. 6. n. 28. & de extraordinariis ut ibid.
Immunitate ecclesie an gaudeat datus per eam in l. 2. tit. 2. lib. 1. num. 11.
Immunitate Ecclesie gaudet omnis ille qui expresse prohibitus non reperitur in l. 3. tit. 2. lib. 2. num. 18. ampliatum.
Immunitate ecclesie non gaudens, an possit a seculari iudice extrahi ibid. num. 19.
Immunitas, an quis gaudeat, quis iudicium judicabit ibid. num. 20.
Immunitate dicitur an gaudet percussus sacerdos rem ex industria in l. 3. tit. 2. lib. 2. num. 23.
Immunitate an gaudeat delinquens in ecclesia, vel prope eam ibid. num. 24. 25. & 26.
Immunitate hac cum gaudeat qui in ecclesia deliquit, pro delicto potest extra eam per ipsammet delinquentem commissio, ibid. num. 27. & num. 28. quid in exeunte ab ecclesia ad delinquendum.
Immunitate an gaudeat incipiens in Ecclesia gladium evaginare quo cum extra Ecclesiam deliquit, ibid. num. 29. ubi an ab ecclesiastico puniatur.
Impediens executionem sententie lapsæ in rem iudicatam puniuntur crimine lese majest. in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 1. ad finem.
Impediens mortuos sepeliri privatur debito, in l. 13. tit. 6. lib. 5. n. 11.
Impedimenta matrimonii expedit restringere, non tamen expedit ampliare licentiam facilius commissi

Index Rerum

commitendi delicta, in l. 7. tit. 20. lib. 8. n. 39. & 40.

Impedimenta excusantia ad veniendum, quae sunt, in l. 1. tit. 4. lib. 6. n. 54.

Impedimentum excusat a citatione in l. 14. tit. 3. lib. 4. num. 7. & quid dicatur impedimentum sufficiens num. 8. & num. 34. & non excusat si procuratum vel culpabile sit num. 11. & 12. & 14.

Impedimentum probare an sit necesse vel quomodo probetur ibid. num. 17. cum sequentibus & de impedimento trimeris num. 20. & 21. & quid si potuit vitari impedimentum n. 24. & an sit necesse probare fuisse adhibitam diligentiam, ibid.

Impedimentum in casu in quo per iuramentum possit probari admittitur probatio in contrarium ibid. n. 23.

Impedimentum amovere potens & non removens confutitur videretur in l. 11. tit. 18. lib. 4. num. 16.

Impedimentum si cessavit in tali parte anni, in alia potuit suscipi, non datur secundum fatale in l. 14. tit. 18. lib. 4. num. 21. & 23. & ibi quod tempus dabitur in tertio fatali.

Impedimento cessante non sine alia citatione debeat comparere citatus & an pro rata temporis impedimenti fiat restitutio, in l. 14. tit. 3. lib. 4. num. 31. & 34.

Impedimentorum decem esse genera in l. 11. tit. 18. lib. 4. n. 17.

Impedimentum paupertatis vel mortis excusat a defensione vel incursum anni fatalis, in l. 4. tit. 18. lib. 4. n. 49. & seq.

Impedimentum est probandum, in l. 4. tit. 4. lib. 6. num. 1. & 2. numerantur impedimenta.

Impedimentum procuratum nihil prodest, in l. 8. tit. 4. lib. 6. n. 8.

Impedimentum consanguinitatis & affinitatis aliud est ab incestus impedimento, in l. 7. tit. 20. lib. 8. n. 42.

Impedimentum publicae honestatis non excedit primum gradum, in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 11. & 12. declaratur.

Impedientes citari vel facere abundantiam gravi poena puniuntur & quomodo hoc intelligatur, in l. 45. tit. 25. lib. 5.

Impediti probare in termino an prolongabitur terminus pro uno teste amisso an pro minoribus, in l. 1. tit. 6. lib. 4. n. 15.

Impeditus an & debeat probare se esse diligentem & conflatum comparere, in l. 14. tit. 3. lib. 4. n. 32.

Impedius an teneatur mittere excusatorem aut procuratorem, in l. 14. tit. 3. lib. 4. num. 23. cum seq.

Impeditus perpetuo debet mittere substitutum, ibid. n. 28.

Impensa funeris debet fieri pro qualitate personae & pro modo mortui facultatum, in l. 13. tit. 6. lib. 5. num. 12.

Impensa funeris pro uxore mortua, ejus expensis non vero mariti est facienda, & item quoad maritum, in l. 13. tit. 6. lib. 5. num. 12. & 14. ibi declaratur & ampliatur.

Impensa funeris Praeati mortui cujus expensis sit & vestes lugubres in l. 13. tit. 6. lib. 5. numero 12. ubi quid de debitis contractis per

Praetatum pro infirmitate, vel sustentatione necessaria, & quid quoad alios beneficiarios.

Impensa funeris ex quinto deducitur & ex tertio respectu ascendendum vel descendendum relictorum, ibid. num. 18.

Impensa pro rebus dotalibus factae sunt computanda pro dimidia mariti, in l. 2. titulo 9. lib. 5. num. 71. & sic cessabit titulus de impensis in reb. dotal. fact.

Imperator si rescribit uni Praefidi ex hoc videtur rescriptum omnibus, in rubr. tit. 4. lib. 3. num. 1. & 2. quid in epistola & num. 3. quid in alia dispositione.

Imperator aut Rex non possunt in exteros regni res suas alienare, in l. 1. titulo 10. libro 3. numero 20.

Imperator cum vadit Romam ad se coronandum, haecones cum teneatur concomitari, vel alia facere, ut in l. 1. titulo quarto, libro 6. numero septimo.

Imperator, Rex, Princeps, vel Civitas habens auctoritatem legis condenda possunt nobilitate in l. 1. tit. 17. lib. 6. num. 17. ubi quid in Regia ubi num. 18. id prosequitur.

Imperator Theodosius ab Ambrosio Episcopo fuit excommunicatus in l. 1. titulo quinto, libro 8. num. 55.

Imperatrix uti potest vestibus Regis, in l. 1. tit. 12. lib. 7. num. 3.

Imperitius retinens libros prohibitos, an dicitur suspectus de haeresi, in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 19. & quid si inter alia bona haereditaria eos habuit vel in mercibus inclusos, & quid si, licet sint ab haereticis scripti, nihil haereticum habeant ibid.

Impetrans literas Pape subreptitiae vel obreptitiae & eis utens, an teneatur falsificans, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 20.

Impetraciones beneficiorum quorum Rex est patronus, non exequantur statim, in l. 5. tit. 6. lib. 14. num. 1.

Imponitur poena contra ambulantes in carroceis, vel curribus vel in earum suburbia, nisi cum equis quatuor propolis in quolibet curru, vel carroceo in l. 5. tit. 19. lib. 6. num. 1. & 2. insinuat origo carrocium & an habeat locum in *los carricoches* num. 2.

Importunitas merui aequiparatur, in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 25.

Importunitas nimia non praestat licentiam, in l. 1. tit. 3. lib. 5. num. 5. & 6.

Importunitas damnatur & soli Principi dicenti se per importunitatem concessisse creditur, in l. 31. tit. 10. lib. 6. num. 17.

Importuna petitio sicut in Ecclesiasticis, ita in secularibus officiis reprobanda est, in l. 13. tit. 10. lib. 5. num. 1.

Impositiones & stanca censetur Dominus imposuisse invitae vassallis, in l. 8. titulo 15. libro 4. num. 1.

Impraecripibilia sunt quae inalienabilia sunt, in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 49.

Impressores libros catholicos falsificantes, corruptantes eos aut sana doctrinae haeretica dogma committentes, qua poena puniantur in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 5.

Imputatum in legitimam non sequitur quod sit coarscribibile, & contra verum sic, in l. 10. tit. 6. lib.

Memorabilium.

libro quinto, numero decimo quarto.

In appellationibus legis 3. tit. 7. lib. 7. num. 57. an ad Cancelleriam sit recurrendum, vel ad Senatorem Regium ibid.

In bellis, seu contentionibus civilibus fortensibus, non potest iudex ad concordiam compelli, in l. 1. titulo 2. libro 6. num. 16. nisi ut numero 17. & 18.

In Cantabria & montagnis hodie salaria notoria, etiam habentur domus habentium signa certa & antiqua in rubr. titulo secundo, libro sexto numero 189.

In carcerari debitor a creditore potest, si ad hoc sibi per debitorem data est potestas, in l. 1. tit. 17. lib. 5. num. 5. alius secus est, in l. 10. tit. eod. lib. 5. numero 2. nisi ut in l. 10. titulo 17. libro 5. num. 3.

In carcerari a vinculis liberantur die veneris sancto in l. 2. tit. 25. lib. 8. num. 22.

In carcerate alium nemo potest sine iudicis mandato in l. 4. tit. 4. lib. 8. num. 3. imo neque citare num. 4. nisi in casu hujus legis incarcerando blasphemum num. 5.

In carcerandus est reus culpatus in criminalibus in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 61.

In carceratus sub fideiussoribus relatus si annus transierit non est ulterius incarcerandus pro eodem, alore non petente, in l. 4. titulo 10. lib. 8. num. 5.

In carceratum eximens & cum qui ad supplicium ducitur e manibus familiae qua poena puniatur in l. 8. tit. 18. lib. 4. num. 3.

In casu, l. 9. tit. 6. lib. 6. non requiritur apprehensio ad incurrendam ejus poenam, vide ibid. num. 2.

In casu, l. 3. tit. 3. lib. 6. an probatio requiratur, vide ibid. num. 4.

In casu, l. 3. tit. 7. lib. 7. admittitur probatio de domino pro novas probationes, ut evitetur relictio ibid. num. 50.

In casu dicti l. 5. an possint instrumenta contradici, ibid. num. 53.

In cendens prata sua in die ventoso ad damnum tenetur in l. 6. tit. 12. lib. 8. num. 24.

In cendiarii ultia poenas tenentur ad restitutionem damnorum ibid. num. 19.

In cendiarii clerici an poena aliqua mulcentur, ibid. num. 20. & 21.

In cendiarii crimen dolum committit, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 217.

In cendiarios dolosos comburendos esse vivos, in l. 6. titulo 12. libro 8. numero 13. & 14. alia de eorum poenis & 15. quid ex lege nostra & numero 17. quid de jure canonico & numero decimo octavo, quid si adit tantum levis vel levissima culpa.

In cendiarios dolosos an gaudeat immunitate Ecclesiae, ibidem numero 10. & quibus poenis afficiatur, numero 11. & 12. quid si adest violentia.

In cendium domorum vel messium atrocissimum crimen est in l. 6. tit. 12. lib. 8. num. 9.

In censa domo si aliquis surripit aliquid vim publicam committit, in l. 9. titulo 12. libro 7. numero 22.

In cestuosi & adulteriini licet prohibeantur institui a patre haeredes, non sic ab aliis, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 55.

In cestuosus decedenti matri sine filiis legitimis an sit successurus, in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 44. & ibi poena incestus.

In cestuosus improprie haereticus nominatur in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 84.

In cestus etiam per cognitionem spirituales committitur, in l. 7. titulo 20. libro 8. numero 43. & 44.

In cestus poena de jure civili quae fit, & quae de jure paratarum & quae hodie ibid. numero 98. 99. & 100.

In cestus, cum descendenti gravius puniatur ibid. num. 105.

In cestus si committatur in figura matrimonii excusatur delinquens, sexu, aetate, & penitentia ibid. num. 105. secus alius numero 106. nisi ut num. 107. usque ad 111.

In cestus quid sit in rubrica titulo 20. libro 8. numero 25.

In cestus an gravius sit adulterio, in l. 7. titulo & lib. eod. num. 1.

In cestus quid sit, ibid. num. 2. & 3. proprie & improprie num. 6. 7. & 8.

In cestus inter ascendentes & descendentes nefarium crimen, ibid. numero 4. & 5. quomodo puniatur.

In cestus de civili non committebatur extra figuram matrimonii ibid. num. 22. secus de jure canonico & paritarum num. 23.

In cestus non committitur, si quis cognoscit consanguineam sponsae nondum ab eo cognovisset, ibid. num. 28.

In cestus cum affini ex illicita copula ultra secundum gradum an hodie punibilis sit ibid. num. 31. 35. & 36. usque ad 41. inclusive.

In cola & vicinus in unoquoque loco contribuet pro rata temporis, quo habitaverit, in l. 10. tit. 14. lib. 6. num. 3.

In competens iudex dicitur ex pluribus causis, in l. 1. titulo quinto, libro 4. numero sexto, & an incompetens ratione principalis sit incompetens ratione accessorii & an in expensis possit condemnari num. 7.

In competens causae alterius quam illius de qua cognoscit, potest quoadcumque incompetencia allegari, ibid. num. 11.

In concessione territorii alicui baroni per Regem facta non venit quod antea erat vicinis concessum, in l. 13. titulo septimo, libro septimo, num. 1.

In conscientia fore tenetur excessum hujus taxae erogari pauperibus vel in aliquid opus publicum & commune converti in l. 4. & 5. titulo 25. num. 15.

In consuetudine inducenda non requiritur semel binus actus sententia confirmatus, in l. 1. tit. 2. lib. 7. num. 3.

In corporalia auferri non possunt sicut nec tradi vel possideri in l. 7. titulo 12. libro octavo, numero 35.

In crimine perjurii procedi potest per inquisitionem & per accusationem in l. 1. titulo 17. lib. 8. num. 103.

In dependentibus a mera conscientia & intentione alicujus, statim soli suae assertioni, in lege septima, titulo undecimo, libro octavo, numero quadragesimo primo, & numero 45. declaratur.

Index Rerum

Judicia non sunt ea quae ex processu informativo refulsant, nisi fuerint citatae partes, in l. 3. titulo 10. libro 4. num. 106.
Judicia quae sunt sufficientia ad torturam relinquuntur a iudice, in l. 3. titulo 10. libro 4. numero 109.
Judiciorum danda est copia reo, in l. 3. titulo 10. libro 4. numero 107. & 111. ampliatur & limitatur num. 115.
Indi servi fieri non possunt, in l. 12. titulo 10. libro 4. numero 1.
Indi an iuste debellati fuerint ob hoc quod fidem Christi non profitebantur, in l. 1. titulo 2. libro 8. num. 4.
Judiciorum copia danda est reo culpato, in l. 13. titulo 7. libro 3. numero quarto & quinto, declaratur.
Indominatis instrumentum habens an possit petens liberetur ante quam solvit in l. 1. tit. 18. libro 4. num. 17.
Indignatio potest esse bona & mala, in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 4.
Indivisibilis res, quando dicitur, in l. 4. titulo 6. lib. 5. num. 15.
In domibus tabulariorum quasi omnia committuntur peccata in l. 5. titulo 7. libro octavo, numero primo.
In dubio nemo praesumitur descendere ex infecta radice in rub. tit. 2. lib. 6. num. 163.
Inducens salum testem aut corruptoris bono, quomodo puniatur, in l. 4. tit. 27. libro 8. num. 16.
Indulgentiarum usus antiquissimus est, in l. 13. tit. 10. lib. 1. num. 2.
Indulgentiae ex quorum meritis conceduntur, & ad quid prosint in l. 13. titulo 10. libro 1. numero 3.
Indulgentiae profunt animabus existentibus in purgatorio per modum suffragii, in l. 13. tit. 10. lib. 1. num. 4.
Indulgentiae quo iure sint in Ecclesia concessae, ibid. num. 5.
Indulgentiae quid sit & de pluribus eius distinctionibus, ibid. num. 6.
Indulgentia quatuorplex sit, ibid. num. 7.
Indulgentiae semper ex causa rationabili sunt concedenda, ibid. num. 10.
Indulgentiae plenariae ne quis lucretur illas extra Romam suspenditur in anno jubilei 25. numero 13. ibi de centenario jubileo in l. 13. titulo 10. lib. 1.
Indulgentia & absolutio quae requisita continere debeat, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 15.
Indulgentia vel rescriptum non valet nisi apponatur clausula non obstante tali lege, ibidem numero 19.
Indulgentia quid est, in l. 1. titulo 10. libro primo, num. 3.
Indulgentia plenaria quae dicatur, ibidem numero 23.
Indulgentiae Regis requisita, ibid. num. 25.
Indulgentiae concessae quis possit in l. 13. titulo 10. lib. 1. num. 9.
Indulgentiae superioris non gaudet quis, cui non est subditus, nisi ejus praesentis det facultatem, eas alibi quaerendi, in l. 27. titulo 12. libro 1. num. 10.
In exactione tributorum, an juris ordo sit ser-

vandus, & citatio requiratur in l. 6. titulo 14. lib. 6. num. 1. 2. & 3. quod audiendus est reus si legitimam praepulerit exceptionem, summarie tamen audietur.
Infamia procedente contra aliquos generaliter tunc licet inquirere, in l. 38. titulo sexto, libro 3. num. 3.
Infamia non repellit ipso jure à dignitate, ibidem num. 10.
Infamia patrum haereticorum filios & nepotes in quocunque loco sequitur, in l. 3. & 4. tit. 3. lib. 8. num. 56.
Infamia est macula inharens offibus, & sequitur infamem quocunque ierit, ibidem numero trigesimo septimo.
Infamia est immortalis, quae & vivit cum credit esse mortuam, ibid. num. 38.
Infamia remanet apud infamem extincta infamiae causa, ibid. num. 40.
Infamia variis modis potest quis notari, jure scilicet, & facto, ibid. num. 50.
Infamia juris arrogatur, tamen apud bonos viros non sit gravata ejus opinio, & hoc dupliciter, ibid. num. 51. & 52.
Infamia facti ad hominum opinionem potissimum refertur, ibid. num. 53.
Infamia non solum ab obtinenda dignitate, sed & ab obtenta, ibid. num. 43.
Infamiam incurram iudex tollere non potest, ibid. num. 46.
Infamis non est suspectus de haerese, ibid. num. 58. neque eorum filii, ut ibid.
Infamis an efficiatur condemnatus pro injuria atroci, in l. 2. titulo 10. libro 8. num. 218. & 229.
Infames an possint esse tabelliones in l. 7. tit. 9. lib. 3. num. 17.
Infamia infamia juris testis esse non potest, ibid. num. 4. nisi ut num. 13.
Infamis infamia facti iudex esse non potest, ibid. num. 5. nisi ut num. 6. & 16.
Infamis facti an potest esse iudex castri alicujus vel loci alteri subiecti, ibid. num. 7.
Infamis juris vel facti quis sit, ibid. num. 11.
Infamis ut quis dicatur, an requiratur sententia declaratoria, ibid. num. 12.
Infamis facti Bastardus reputatur & ideo dubium an iudex eligi possit, ibidem numero decimo quarto.
Infamis compelli potest acceptare officium publicum, ibid. num. 18.
Infamis an sit condemnatus legis poena si quis in tantum, in l. 1. titulo 13. libro quarto, numero 95.
Infamis non efficiatur condemnatus ex sententia lata contra absentem virtute judiciorum, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 121.
Infamis est impetrans rescriptum ut audiatur deserta appellatio, in l. 7. titulo 8. libro 4. numero 128.
Infamis non potest esse Doctor, quia Doctori est honor, in l. 4. titulo primo, libro sexto, numero 2.
Infamis fatiosus, & mente captus excommunicari non possunt in l. 1. titulo 5. libro 3. numero 121.
Infanzon quid significet in lingua hebrea, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 148.

Infanzon

Memorabilium.

Infanzones in Cantabria multi adsumt, ibid. num. 140. ubi praemaxime habent sanctorum suam intentionem numero 141.
Infanzones in Gothorum Regum aetate creditur initium habuisse, ibid. num. 142.
Infanzones vocati in Hispania, in Italia vocantur Catani & Valulores, ibid. num. 139.
Infanzonatus pro nullo delicto etiam lese Majestatis perdit, in rub. titulo secundo, libro 6. num. 175.
Industria persona electa potest per filium servari licet non per substitutum, in l. 1. titulo 3. libro 2. numero quarto, & in l. 6. titulo 5. lib. tertio, numero quarto, ubi an per substitutum viatur.
Inspector vulgo *Tintovera* an debeat gabellam, in l. 18. titulo decimo septimo, libro nono, numero secundo.
Inferiores Domini à Principe non possunt uti clausulis ex certa scientia vel de plenitudine, vel per obstante, vel sic facias vel iudices, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 55. cum sequentibus nisi ut ibi num. 60.
Inferiores prelati an possint proficere censuras, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 106.
Infideles an cogi poterunt ad fidem Christi converti, in l. 1. titulo secundo, libro octavo, numero tertio.
Infideles excommunicari non possunt, in l. 1. tit. 5. libro 8. numero 189. indirecte vero possunt, numero 190.
Infideles contravenientes juramento an sint perjurii, in l. 1. titulo decimo septimo, libro octavo, numero 47.
Infidelitas est in intellectu in l. 1. titulo 3. libro 8. num. 33.
Infidelium species tres sunt, pagani, judaei & haeretici in rub. titulo secundo, libro octavo, numero 8.
Infinitas vitanda est, in l. 7. tit. 6. lib. 4.
Infirmitas multa habet privilegia in l. 4. tit. 9. lib. 3. num. 5.
Infirmitas proprie quid, & quid venit ejus appellatione, in l. 6. titulo quinto, libro tertio, numero octavo, nono & undecimo, nonaginta privilegia infirmitatis.
Infirmi & senes excusantur in l. 8. titulo quarto, libro sexto, numero quinto, & 6. plura senectutis privilegia.
Infirmi si facultates eorum non sufficiant ad alimenta, excusantur in l. 3. titulo 14. libro 6. numero 10.
Infirmitatis multa privilegia, remissive, in l. 4. ibid. num. 2.
Influens causa veluti sanguinis ejusdem est potentiae in omni suo causato in rub. tit. 2. lib. 6. numero 205.
In foro exteriori non curatur jam per seculares ad validitatem iudicii, sine iudex vel pars excommunicatus, in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 22. sed male ut ibid.
Informatio contra iudices syndicandos non à malevolis & suspectis capienda in l. 10. tit. 7. lib. 3. numero 18.
In Francia pro verbis injuriosis non agitur injuriarum, in rub. titulo octavo, libro octavo, numero 52.
In Francia idem quod in lege 1. titulo 6. libro 7. *Arredo in Respirationem.* Tom. VI.

est statutum ibid. numero nono.
Infansens vel consensens monerem qualiter puniatur in l. 6. titulo 17. libro 8. numero 1. & 2. poena ejus.
In generali locutione non veniunt habentis nomen speciale in rub. titulo secundo, libro 6. num. 26.
Ingratitudinis causa revocari potest donatio cum ampliat, & declarat, in l. 2. titulo primo, libro 1. num. 2.
Ingratissimus filius est parenti non obediens in tit. 10. num. 2.
Ingratitudois causa an possit collator revocare collationem, in l. 2. titulo primo, libro primo, num. 5.
Ingratitudinis causa potest pater filium exheredare ibid. numero tertio, numero quarto, alimenta denegare.
Ingratitudo excaecat oculos beneficientes, ibid. numero 1.
Ingratitudo est iusta causa degradandi filium à militia ibid. num. 2.
Ingratitudo debitori reinteget obligationem, licet non Hypothecam, neque pignus, ibid. num. 10.
Ingratus restitui potest ad pristinum illegitimationem & servitutum, ibid. num. 6.
Ingratus filius patri, emancipari potest & in potestatem reduci cum declaratione, ibid. numero septimo.
Ingratus, turpis & vilis persona dicitur ibidem numero 9.
In gravioribus criminibus non solum damnum passio, sed & reipub. satisfaciendum est, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 129.
Inhabilis paucis se eligi puniatur, in lege tertia, titulo 2.
In his quae sunt gratia debent omnes consentire, in l. 5. tit. 1. lib. 7. num. 3.
Inhabilis ad officium, si eligatur ad illud, tenetur suam detegere inhabilitatem, aliter puniatur, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 16. & 17. declaratur, & num. 18.
Inhonestas probatur per testes singulares, in rub. tit. 20. lib. 8. num. 15.
Inhabito iudicis Ecclesiastici an procedat in tali executione quando possit fieri, in l. 2. titulo 2. libro quarto, numero 187. & idem de materia, numero 188.
Inimicum suum occidens à tergo non est alevofus in l. 1. titulo 23. libro 8. num. 12.
Inimicitia procurata per recusare habentem nihil prodest, in l. 19. titulo 10. libro secundo, numero 23.
Inimicus non solum dicitur qui habet apparentia signa odii, sed etiam qui habet causam odii sine signis, etiam si ostendat amare, in l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 24.
Inimicus novit reconciliari potest repelli & recitari in l. 19. titulo 10. libro secundo, numero 22.
Inimicus nemo praesumitur, in l. 19. titulo 10. libro 2. num. 23.
Inimicus repellitur in testem in quocunque crimine in l. 1. titulo 8. libro quarto, num. 34. cum 2. seq.
Initium sapientiae timor Domini & quatuorplex sit timor, in l. 1. titulo 9. libro 3. num. 22.

Injuria

Index Rerum

- Injuria facta clerico quando censetur facta Ecclesie ubi injuriatus est intrusus in l. 2. tit. 2. lib. 1. num. 9. & 10. an Ecclesiasticus tunc cognoscatur.
- Injuria facit declinans ejus forum injuste, in l. 23. tit. 1. lib. 4. num. 6.
- Injuria facta filiofamilias, patri competit exercitium actionis, licet filii consensus requiratur, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 12.
- Injuria remissam per maritum amplius uxor non acculat, in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 32.
- Injuria remittit hodie filius velatus sine patris consensu, ibid. num. 33. & 34.
- Injuria personalis etiam cum manu facta, dicitur atrox, in l. 3. tit. 10. lib. 6. num. 7.
- Injuria sibi & suis illatam potest quis propulsa, in l. 4. tit. 23. lib. 8. num. 44.
- Injuria alicui illata totam ejus gentem alludit ibid. num. 45. ubi de marito & uxore & foetis, num. 46. & 47. & ibi an concubinam Amasus vel sponsam sponsam ab injuria defendere quatur.
- Injuria legi facit ejus poenam non imponens, in l. 1. tit. 7. lib. 8. num. 29.
- Injuria nostras sustinere debemus, Deo autem nullo modo, in l. 4. tit. 4. lib. 1.
- Injuria est nomen generale & significat omne delictum ex animo & a voluntate factum, in rub. titulo 10. libro 8. numero primo & decimo quarto profertur.
- Injuria quando non fiat volenti, ibidem numero 6.
- Injuriatus si dicit se per jocum fecisse, id probare tenetur, ibid. num. 9.
- Injuria omnis animo injuriandi facta presumitur, nisi contrarium probetur, ibidem numero 11.
- Injuria specialius loquendo contumelia dicitur, ibid. num. 15.
- Injuria materia multum attinet ad materiam damnorum, ibid. num. 16.
- Injuria etiam sumitur pro iniquitate & injustitia sententiae ibid. num. 17.
- Injuria etiam quandoque appellatur usucapio, & prescriptio ibid. num. 18.
- Injuria quotuplex sit ibid. num. 19. & 20.
- Injuria realis & de facto, quando fiat, ibid. num. 22. 24. & 26.
- Injuria gravissima est alapa, aperta manu in facie data, ibid. num. 23.
- Injuria quolibet personalis, regulariter dicitur grave crimen ibid. num. 27.
- Injuria sit verbis, si quis alteri minatus fuerit ibid. num. 28. usque ad 31.
- Injuria sive de facto, sive verbis suos habent gradus, in rub. titulo decimo, libro octavo, num. 55.
- Injuria facta magistro dum est in officio vel syndicatorum ratione officii gravis est, & quae puniri potest poena mortis, ibid. num. 55. & num. 56. idem si doctori ratione dignitatis.
- Injuria verbalis etiam est gravis si est de verbis, l. 2. ibid. vel ex qualitate inferentis eam talis dicitur, in dicta rub. num. 57. 58. & 59. de facta patri.
- Injuria gravissima est si fieret Deo & Matri ejus & Sanctis in rub. titulo 10. libro octavo, numero 60.
- Injuria descendens est parva, minor, & minima, ibidem numero 61.
- Injuria verbalis sive actualis potest esse minor vel major ratione aliquarum qualitarum concurrentium, ibid. num. 63.
- Injuria a quibus & quibus fiat, ibid. num. 66. & an fiat collegio vel aliis de familia & socio tineris, ibid. num. 67.
- Injuriarum actio quomodo intentanda, ibidem num. 68.
- Injuria verbalis ab antiquo punibilis erat, in l. 2. ibid. num. 1.
- Injuria facere omnes illi possunt qui pati possunt ibid. num. 4. nisi ut num. 5.
- Injuria fit sive feminae, sive masculo, ibidem numero octavo.
- Injuria fit licet verbis non exprimitur, sed testibus quis utatur in alterius injuriam, ibid. numero decimo tertio.
- Injuria non fit doctori argenti si dicitur ei, falsum est quod dicit, ibid. num. 15. ubi num. 16. idem dicitur si in judicio allegetur aliquid contra testem.
- Injuria si quis dixerit alicui per jocum non agitur injuriarum, ibid. num. 17.
- Injuriarum actio an agat ille cui dicitur: tu es spurius vel incestuosus, vel pauper, ibid. numero 22. & 23.
- Injuria per alium alicui inferens an puniatur poena legis, ibid. num. 4.
- Injuria multas infamul alicui inferens an puniatur multis poenis, ibid. numero 50. 51. 52. & 53. quid si de una injuria non fuerat antea punitus.
- Injuria ita fit ex verbis subdolosus & indirectus sicut ex directis, ibid. num. 76. & 86.
- Injuria etiam solo nutu fit, ibid. num. 79.
- Injuria quibus modis remissa censetur, ibid. num. 122. eum aliquibus sequent.
- Injuria remissa an videatur remissum jus accusandi, ibid. numero 155. & 156. quid si in animae judicio eam remiserit, nisi ut numero 158.
- Injuriatus alium cum honore puta mentiris salvo honore tuo, an puniatur vel excusetur, ibid. num. 122. & 123.
- Injuria levis, & verba levia, quae dicantur, arbitrio judicis relinquuntur, in l. 4. titulo 10. libro 8. num. 1.
- Injuria commotus si scindit arbores, criminaliter puniatur, in l. 6. titulo duodecimo, libro octavo, numero 41.
- Injuriatur quis in absentia sicut in praesentia, in l. prima, titulo decimo, libro octavo, numero septimo.
- Injuriari aliquem per alium sufficit constare per probationem, etiam si verbis non exprimitur, ibid. num. 9.
- Injuriandi licitum est dicere, tu mentiris, in l. secunda titulo decimo, libro octavo, numero 96. 97. idem si turpem notam quis alicui imponat.
- Injuriatus potest se propria autoritate vindicare si in derisum veniet injuria proposita in judicio ibid. num. 4.
- Injuriatus & injuriatus si sint viles & infames, nihil curatur, in rub. titulo decimo, libro octavo, numero 92.
- Injuriatus ab alio ob culpam vel factum alterius,

Memorabilium.

- titus, tenetur ille tertius de damno illo, in l. 2. titulo 9. libro 9. num. 14.
- Injuste carceratus, an iuste possit fugere, etiam custodes occidendo, in l. 2. titulo 11. libro 3. numero 4.
- Injustitia est mortis acquisitio, in l. 4. titulo 14. libro 3. num. 11.
- Injustitia statuti & decreti a concilio editi nunquam transit in rem judicatam, in l. 6. titulo 1. lib. 7. num. 5.
- Injustum non est omne quod est injuria in rub. titulo 10. lib. 8. num. 2.
- In lata significatione appellatione personae veniunt capitula & alia corpora inanimata in l. 22. titulo 7. libro 7. num. 5. ibi ex hoc declarantur alique doctrine.
- In materia permissiva id videtur concessum quod non invenitur prohibitum, in l. 7. tit. 20. libro 8. num. 33.
- In loco ubi denuntiatur est, duellum fieri debet & non alibi sine nova denuntiatione, in l. 1. titulo 3. libro 8. num. 10.
- Innocens non est declarandus pro confesso, in l. 3. titulo 10. libro 4. num. 118.
- Innocentem absentem tenetur iudex absolvere, in l. 3. titulo 9. libro 4. num. 72.
- Innocentia rei si appareat etiam post sententiam, est dilaceranda executio usque dum Princeps consultatur, in l. 3. titulo 10. libro quarto, num. 75. 76. ampliat.
- Innocentiam probare volens an audiatur ille qui ex statuto habetur pro confesso, in l. 3. titulo 10. libro quarto, numero 130. & 124. ad finem.
- Innocentis probatio admitenda est contra confessionem si quam inducunt ex fuga, in l. 3. tit. 10. libro 4. num. 54.
- Innocentis accusati plura tradit Hippolitus, in l. 3. titulo 10. libro 4. num. 71.
- Innocentis exceptionem nunquam lex excludens omnes exceptiones excludere censetur, in l. 3. titulo 9. libro 4. numero 73.
- Innomini contractus an hodie producant actionem & obligationem, in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. 13.
- Inobediens ex justa causa super sedens in executione mandati, non dicitur, in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 47.
- Inobediens privilegii Regis & Imperatoris injuriam vel falsa relatione acquisitis non puniatur, in l. 4. tit. 16. lib. 8. num. 1.
- Inobediencia aliquando procedit ex infidelitate, & sic qui credit Papam non habere potestatem condendi canones, talis ut hereticus puniatur, in l. 2. titulo 1. lib. 8. numero 13.
- Inobediencia etiam venit ex contempta formali cum quis concernit obedire precepto Dei sive canonum, sive prelatorum ibid. num. 14. lib. 8. num. 14. ubi poena pejus.
- In praescriptione contra Regem scientia & patientia requiritur, in l. 1. titulo 11. libro sexto num. 11.
- In probandis consensibus & in contrariis probationibus ea quae de antiquiori probis praefertur, in l. 3. tit. 7. lib. 9. num. 38.
- In probando adulterio lex se contentat cum ea probatione, quae fieri potest in rub. tit. 20. *Azovelo in Reconciliationem. Tom. VI.*
- libro 8. numero 17.
- Inquinatus commodatarius non possidet, idem neque res praescribere possunt, in l. 9. titulo 15. libro 4. num. 44. & alienando dicitur privati Dominium possessione ibid. num. 19.
- In quibus casibus possunt iudices dardaniis pretium vini imponere, in l. 9. tit. 14. lib. 5. num. 1.
- Inquirens iudex, an possit imponere poenam ordinariam, in l. 14. tit. 9. libro 3. numero 3.
- Inquirere ex officio contra certam personam iudex non potest nisi in certis casibus, in l. 1. tit. 14. lib. 8. num. 9.
- Inquiret iudex etiam de levi injuria coram se facta, in l. 4. tit. 10. lib. 8. num. 7. efficitur enim atrox tunc vel si fiat ipsi iudici num. 8. vel Doctore num. 9.
- Inquisitio scrupulosa non est facienda contra iudices syndicanos, in l. 10. tit. 7. lib. 3. n. 5.
- Inquisitio specialis quae fit, & diffinitio inquisitionis syndicatorum, in l. 11. titulo septimo, libro tertio, numero 5.
- Inquisitio cessat superveniente accusatore, in l. 13. titulo 7. libro 3. numero 6.
- Inquisitio qualiter & quomodo formanda sit in l. 22. titulo 3. libro 6. numero 1.
- Inquisitio de delicto ex practica regni fit, sive inquisitio sit praesens sive absens in rub. tit. 1. libro 8. numero 5.
- Inquisitio hodie ut fieri possit, non requiritur difamatio delinquentis, in l. 2. titulo 1. libro 8. numero 24. imo puniatur iudex non inquirens de maleficio num. 25.
- Inquisitio quid est, ibid. numero 41. & quotuplex num. 42.
- Inquisitio de jure civili & de jure canonico quando permittitur, in l. 3. titulo 1. libro 8. n. 1. & quae sine mandato Regis fieri possunt, num. 2. & 3.
- Inquisitor haereticae pravitatis ejus aetatis debet esse, in l. 2. titulo 9. libro 3. n. 10.
- Inquisitores si an per substitutum servire possint, in l. 6. titulo 5. libro 3. num. 5.
- Inquisitores haereticae pravitatis cognoscunt contra nubentes secundum, vivente primo conjugio, in l. 5. titulo 1. lib. 5. n. 3.
- Inquisitores an cognoscant de delicto incestus & contra clericum & monachum contrahentes matrimonium, in l. 7. tit. 10. lib. 8. num. 81. nisi ut num. 85.
- Inquisitores in certis casibus procedere possunt contra Judicos, in l. 1. tit. 3. lib. 8. n. 20. & num. 22. & n. 24. quomodo fiet istud.
- Inquisitores sunt delegati ad universitatem causarum, ibid. num. 126.
- Inquisitores nullum habent arbitrium in confiscatione bonorum, in l. 1. tit. 3. lib. 8. n. 195.
- Inquisitor haereticae pravitatis an recusari possit, in l. 1. titulo 16. lib. 4. n. 43.
- Inquisitores cognoscunt de blasphemis haereticis, in l. 1. titulo 4. lib. 8. n. 3. & n. 13. ampliat eum n. 14. & 15.
- Inquisitores haereticae pravitatis non cognoscunt de usurariorum punitione sed ordinariis iudicibus remittant, in l. 2. tit. 5. lib. 8. n. 94.
- In regno Castellae nunquam feudum visum est, nisi concessiones factae a Principe nobilibus oppidorum, in rub. tit. 4. lib. 6. n. 2.
- h 4. Inf.

Index Rerum

Insignis & vestibus Regalibus inferior vii non potest in l. 1. tit. 12. lib. 7. num. 1.
Insignio requiritur in remissione sicut in donatione in l. 2. tit. 2. lib. 5. num. 103.
Insignio non requiritur ubi fit donatio à patre in filium in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 14.
Insignationem non requirit donatio Regis in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 8.
Inspector iudi an puniatur in l. 1. tit. 7. libro 8. num. 40. usque ad 45.
Instantia lapsa vel perempta lata an sit nulla in l. 19. tit. 17. libro quarto, numero 65, quamvis in consistorio Principis raro curatur de instantia ibid. num. 66.
Instantia l. 7. tituli de las appellationes libri 4. neque l. propterandum C. de iudiciis non potest prorogari tacite, neque expresse in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 61 & 63.
Instituto heredis in testamento cœci sufficit in qualibet parte ejus apponi in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 39.
Instituto heredis tacita vel presumpta nihil valebat de iure civili, nisi hæres nomine proprio nominaretur in l. 1. titulo 4. libro 5. numero 155. cum sequentibus ampliatur & numero 159. usque ad 167. examinatur an procedat ex ista l. 4. tit. 4.
Instituto facta valet de eo qui alias hæres esse debebat ibid. num. 162.
Instituto ad interrogationem alterius an hodie valet ibid. num. 162.
Instituto an hodie in testamento in scriptis sit necessaria ibid. num. 167.
Instituto herede extraneo posthumo scienter preterito licet testamentum non valeat, valebunt legata ibid. num. 170. cum duobus sequentibus.
Instituto non est perpetua nisi expresse vel tacite disponatur vel denotetur in rub. tit. 7. lib. 5. num. 8.
Instituto in re certa loco heredis habetur in l. 1. tit. 4. libro 5. num. 164.
Instructio advocatorum ad articulandum contra debitorum inopem, ut satisfieret in l. 3. tit. 16. lib. 5. num. 5.
Instruens testem ut falsum deponat puniatur, in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 53. sive deposuerit siue non.
Instrumenta recondita in arca publica quam fidem faciant in l. 15. tit. 6. lib. 3. num. finali.
Instrumenta quo in tempore sint presentanda & an possit terminus presigi in l. 2. tit. 5. lib. 4. num. 1. & an sufficiat coram tabellione presentare numero 3. & an si ante litem contestatam presententur, debeant post in probatione presentari numero tertio, & ibid. de materia.
Instrumenta valet de iure civili etiam si solemnitates aliquæ non serventur, & quamvis hodie non valeant, valebit contractus in l. 13. titulo vigesimo primo, libro 4. num. 57. 58. & 59.
Instrumenta continentur testium appellatione & ideo ad ea presentanda, terminus ultra marinas est potendus cum ord. & ad testes presentandos, in l. 11. titulo sexto, libro 4. num. 12.

Instrumentis à me productis in iudicio an ad verlarium meos uti poterit in l. 2. titulo 5. lib. 4. numero 13. & seq.
Instrumentorum productio usque ad conclusionem in causa fieri potest in l. 1. titulo 2. lib. 4. numero 5.
Instrumentorum editio absque die & consue præstantia est, licet nomina testium dari debeant in l. 3. titulo 5. libro 4. numero 7 & de materia.
Instrumentorum appellatio evidens dicitur in rub. titulo 2. libro 6. numero 238.
Instrumentum multum antiquum an requirit probationem in l. 1. titulo 2. libro quarto, numero 140.
Instrumentum esse simulatum, potest opponi in executione in l. 1. titulo 2. libro quarto, numero 142.
Instrumentum conditionale purifica conditione exequitur ibid. numero 171.
Instrumentum publicum est quod sine adminiculo viva vocis ejus qui scripsit aut testium fidem facit ibid. numero 163.
Instrumentum produciens in iudicio, si post videat sibi non prodesse, an possit illud petere sibi reddi, in l. 3. titulo quinto, libro quarto, numero quinto.
Instrumentum originale quando edendum in l. 3. titulo 5. libro 4. numero 18. & quod tunc erit originale instrumentum ibid. numero 20. si redarguit de falso an possit illud produciens dicere nolle uti eo. ibidem numero 19. & an possit ille qui dixit esse falsum postea dicere esse verum & eo uti nolle.
Instrumentum productum quod nihil revelat non est presentandum in l. 1. titulo 3. libro 4. numero 11.
Instrumentum produciens non potest contra illud allegare in l. 1. titulo octavo, libro quarto, numero 50. cum 4. sequentibus & an duravit hoc si appareat esse nullum vel falsum, numero 51.
Instrumentum partim falsum & partim verum an vitietur in totum in l. 2. titulo septimo, libro 4. numero 35.
Instrumentum verbo scriptura.
Instrumentum publicum coram tabellione factum præferret privatæ scripturæ & quomodo hoc intelligatur, in l. 6. titulo 15. lib. 4. numero 11.
Instrumentum privatum factum secundum formam l. scripturæ si qui potiores, an habeat paratam executionem in l. 2. tit. 21. libro 4. numero 2.
Instrumentum est veritas probata, non probanda in rub. titulo secundo, libro sexto, numero 239.
Instrumentum falsum produciens & eo utens falsi tenentur in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 21. 22 & 23. quid si falsi ab alio fabricato eo vntur & penam ibid. num. 24. præsumantur scienter.
Instrumentum debet juvari omni interpretatione ne falsum iudicetur ibid. num. 48.
Instrumentum si fiat die Dominico usq; ad mediam noctem, notarius scriber de illo die esse factum in l. 1. titulo 7. libro 8. numero 8. & 9. aliud in simili.

Infal-

Memorabilium.

Insultatus cum armis licet non percussus, si occidat excusatur in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 94. saltem à pena ordinaria ut num. 95.
Intellectus l. 11. tit. 6. lib. 3. cum aliis contrariis, in ea l. 11. num. 6. & ibi numero 5. ponitur etiam intellectus l. 14. titulo 23. lib. 4. recipiationis hujus.
Intellectus l. 18. titulo 6. libro 3. & l. 1. 4. & 38. tit. 18. lib. 6. infra in d. l. 38. tit. 6. lib. 3. num. 1. cum sequent. aliquibus, & num. 3. resolutio ponitur.
Intellectus l. nulli C. quorum app. non reci. l. 17. tit. 7. lib. 5. num. 2.
Intellectus l. 4. titulo 10. libro 8. infra l. 18. tit. 9. libro 3. numero 2.
Intellectus ad capitulos, ut debitus de appellat. & pastoralis eodem titulo l. 4. libro tertio, numero 57.
Intellectus regulae quod Imperator est Dominus totius orbis ponitur in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 21. cum sequentibus.
Intellectus communis l. qui solidum ff. de legat. 2. num. 93. tit. 7.
Intellectus cap. ex parte, & cap. requisivit de sponsali in l. 1. titulo primo, libro quinto, num. 16.
Intellectus doctrine Abbatis dicentis legem de matrimonio loquentem ad sponsalia de futuro extendi in l. 1. titulo primo, libro quinto, numero 17.
Intellectus de Authent. ex testamento C. de secund. nup. l. 4. tit. 1. lib. 5. num. 22.
Intellectus ad legem non dubiam C. de legibus in l. 9. tit. 5. lib. 3. num. 10.
Intellectus ad legem vim piam 5. prescriptione ff. de adulter. in l. 10. titulo 5. libro 3. numero 41.
Intellectus ad verba l. 1. C. de sacros. Eccles. in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 116.
Intellectus l. 1. secularis, §. si sic ff. ad Trebellian. ibid. num. 140.
Intellectus l. 29. Tauri 4. tit. 3. isto lib. 5. l. 6. tit. 6. num. 3. & in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 26. declaratur cum l. 26. Tauri.
Intellectus nostre l. 23. tit. 2. lib. 4. & num. 3. & 4. limitatur l. in finalibus verbis in quantum de deposito loquitur.
Intellectus quarundam legum partiarum in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 17.
Intellectus quarundam legum regni sibi contrariarum in materia legitimacionis, in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 49.
Intellectus extravagantis Martini, & Calixti in l. 10. tit. 15. lib. num. 2.
Intellectus l. 1. tit. 1. lib. 6. cum l. 3. tit. 19. par. 2. in dicit. l. 1. num. 101.
Intellectus l. quod semel l. ff. de decreto ab ordin. facien. in l. 6. titulo 1. libro septimo, numero secundo.
Intellectus veris. Esti tomare ordo l. 4. tit. 3. lib. 7. ibid. num. 9.
Intellectus l. 2. C. de rebus credit. & l. 26. tit. 11. par. 3. & in l. 2. tit. 17. lib. 8. num. 4. ubi alia & an quis teneatur se in conscientia prodere.
Intellectus l. 8. tit. 9. par. 2. in l. 2. ibid. num. 26. & 27.
Intellectus §. si quis quinque solidorum in l. 7.

titulo 11. libro octavo, numero 86.
Intellectus legis 4. tit. 20. & l. 17. ponitur in d. l. 17. lib. 9. num. 2.
Intellectus legum 129. & 101. quaterni gabbellaram, ponitur in l. 19. titulo septimo, libro 9. num. 5.
Intellectus legis sextæ tit. 9. ponitur in eadem lege num. 2.
Intelligitur l. 1. C. de natur. lib. 5. in l. 6. tit. 8. lib. 5. num. 20.
Intelligitur litera pragmatica cum distinctione bona ad veram dubii & questionis in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 13. interpretationem, num. 14. & quomodo sit distributio inter pauperes facienda nom. 15. & 16.
Intelligitur regula postea ff. de re jud. & similibus in l. 1. titulo quinto, libro octavo, numero 131.
Intelligitur regula quod injustus excommunicatus non potest absolvi ibidem numero 132. & 133.
Intelliguntur verba secus pragmatice bene in l. 9. tit. 8. lib. 7. num. 1.
Inter artifices etiam datur hæc superioritas in rub. titulo 2. libro 6. numero 6. & inter animalia, num. 7.
Interdictum unde vi competit quamvis clam quis sua possessione privetur in l. 1. titulo 13. lib. 4. num. 55.
Interdictum unde vi ex remedio l. si quis in tantam an hodie datur pro re mobili, ibid. num. 59. & 60. quid pro incorporalibus & ibid. num. 61. an sit utile tale remedium & 62. quid in personalibus & numero 78. an dolus probandus sit.
Interdictum restitutorium etiam ubi in lite intentatur debet continere mensuram & annum in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 5.
Inter Doctores sunt illi preferendi qui libros composuerunt in rub. titulo secundo, libro sexto, numero 77.
Inter notorios milites alii sunt plus notorii, scilicet, solatium notorium & cognitum suæ originis ibid. num. 198.
Interesse duplici promissum in contractu tantum debetur in conscientia quantum interest in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 16.
Interesse damni emergentis peti potest concurrentibus septem requisitis in l. 1. titulo 5. lib. 8. num. 19.
Interesse sufficit in termino executionis liquidari in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 41.
Interest nostra convincimus fundos acquirere, etiam supra iustam estimationem in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 15.
Interlocutoria potest corrigi, minui, non vero diffinitiva in l. 7. titulo decimo septimo, lib. 4. num. 10.
Interpellatio in loco congruo facienda est in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 34.
Interpellatio extrajudicialis interrumpt prescriptionem in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 40.
Interpellatio famuli interrumpt prescriptionem triennii & qualis debet esse hæc interpellatio in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 15.
Interpretatur l. ista que antea erat in nova recopilacione & referuntur verba ejus ad literam in l. 4. & 5. tit. 25. num. 8.

Inter-

Index Rerum

Interrupta possessio interruptitur proprietatis in l. 7. titulo 15. libro 4. numero sexto, post medium.
 Interrupta prescriptio contra reum principalem non censetur interrupta contra fideiussorem in l. 7. tit. 15. libro 4. numero 8.
 Interrogari an possit quis pluries positionibus in l. 1. titulo 7. libro 4. num. 55.
 Interrupcio possessionis probatur uno teste omni exceptione maiore & juramento in l. 7. tit. 15. libro 4. num. 18.
 Interrupcio prescriptiois prodest correo debenti quoties est facta vigore juris communis secus si ex privilegio specialibus in l. 1. tit. 15. libro 4. num. 11.
 Interrupcio facta ab uno ex correis prodest correo & contra ibid. num. 7.
 Interceptio possessionis est annullatio & revocatio usucapionis vel prescriptiois in l. 7. titulo 15. libro 4. num. 1.
 Interrupcio prescriptiois est duplex in l. 1. tit. 14. libro 4. num. 31.
 Interrupcio duplex species, naturalis, & civilis in l. 6. titulo 15. libro 4. num. 2.
 Interrupcio prescriptiois in uno articulo non prodest in alijs ibid. num. 4.
 Interrumpitur jus executionis per solam petitionem executionis in l. 6. titulo 15. libro 4. num. 39.
 Interrumpitur prescriptio per petitionem executionis in l. 6. titulo 15. lib. 4. num. 39. cum sequenti.
 Interularium à campforibus solum recipi de mundinis ad nundinas improbat in rub. titulo 18. lib. 5. num. 3.
 Intimiditas an sit peccatum in l. 3. titulo quarto, lib. 8. num. 2.
 Intimiditas tripliciter contingere potest ibidem num. 3.
 Intra duos aureos pro convivio bene licet ludere in l. 1. titulo 7. lib. 8. num. 3.
 Invidens rem alienam & capiens eam pro debito an teneatur in l. 11. titulo 13. libro 4. num. 92. & 93. & 94. ubi an à furto tunc excusetur.
 Invidere est contra jus naturale in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 6.
 Invisor, vel occupator, an excusetur si ab alio tertio expellatur ibid. num. 38.
 Invisor rei alienae an si restituat rem invasam ante sententiam an liberetur à pena in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 68. & 69.
 Invisor an teneatur fructus rei invasae restituere in l. 1. titulo 13. lib. 4. num. 96. cum sequentibus aliquibus ubi & an in conscientia teneatur rem invasam restituere etiam si peccet absque ejus culpa.
 Invisorem & occupatorem rei alienae in foro exteriori teneri ad astimationem rei peremptae etiam apud Dominum esset eodem modo peritura in l. 3. titulo 13. lib. 4. num. 42. ubi num. 48. an tunc deferretur super exillimatione juramentum damnum passio & num. 50. si quomodo illud fiet.
 Inventarium facere tenetur omnis ille, qui rationem debet reddere administrationis in l. 6. titulo 2. lib. 2. num. 2. & num. 10. remissive qui tenentur facere inventarium.
 Inventarium de bonis clericis laicum influentis

an coram seculari fieri possit in l. 15. tit. 4. libro 5. num. 9.
 Inventarium ubi non fiet debet saltem fieri quendam bonorum descriptio in l. 4. tit. 13. lib. 5. n. 53.
 Inventum cui est restituendum in l. 6. titulo 15. libro 4. num. 62. & 64.
 Invitatis ad nuptias, an sint danda necessaria pro equorum sustentatione in l. 8. tit. 18. lib. 6. n. 3.
 Invidus quis non est cogendus parcere injurianti in l. 1. tit. 2. lib. 6. num. 7. nisi ut ibid.
 Invidus Dominus dicitur etiam si videat rem auferri, quamvis non contradicat in l. 7. titulo 11. libro 8. numero 40.
 In universitate seculari vocandi sunt majores, sive masculi, sive feminae, in rub. titulo 14. libro 6. numero 17.
 In usu & commoditate harum terrarum publicarum, sive in pastu, sive in agricultura consuetudo antiqua servanda est, in l. 1. titulo 7. lib. 7. num. 4. & debent consuetudine Rex adendum est pro ejus declaratione, num. 5.
 Ipso jure inducitur per verba presentis temporis emissa in l. 15. tit. 17. libro 8. num. 77.
 Irregularitatem incurrit culpa non ordinata ad casum de jure canonico, non tamen punitur de jure civili in l. 10. tit. 17. lib. 5. num. 8.
 Italia & Francia loca habent jurisdictionem separata sub diversis dominis & principibus constituta in l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 11.
 Jubilaeus unde dicatur, & quid sit in l. 13. tit. 10. libro 1. numero 12.
 Judicare quid sit in l. 2. tit. 2. lib. 8. num. 1.
 Judari à quo dicti in rub. tit. 2. libro 8. num. 1. & 5. qui dicantur.
 Judari tolerantur in nonnullis provincijs, ibid. n. 3. & ibi rationes & in l. 1. ibid. num. 45.
 Judari tanquam caeci & malignantes in Christum se converterunt ibid. num. 4.
 Judari abominabiles facti sunt in conspectu Dei & hominum in l. 1. tit. 2. lib. 8. num. 32.
 Judari fuerunt eieci à nostro regno num. quadraginta millia, ibid. num. 43.
 Judari cum causa possunt eijci à regno, sine causa non ibid. num. 43.
 Judari Regum legibus in temporalibus subijciuntur in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 85.
 Judaeorum bona an liceat Christianis rapere & retinere sine justa causa in l. 1. tit. 2. lib. 8. n. 46.
 Judaeus si asserat sibi esse licitum dare ad usuras, mentitur in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 45.
 Judaeus effectus Christianus tenetur restituere usuras ante receptas ibid. num. 68.
 Judaeus vel Maurus juratus per Christum vel esse contra in Christiano jurare per legem Moysi aut Mahomet an puniatur in l. 2. tit. 17. lib. 8. num. 1. penus.
 Judex an teneatur sequeveritatem promissam de reddendo delinquentem ab ecclesia in l. 3. tit. 2. lib. 1. num. 13. & 14. & 15. an peccet non servando promissionem.
 Judex secularis sine pena potest remittere ecclesia delinquentem qui ejus immunitate gaudere debet ibi, n. 11. & in l. 16. tit. 6. lib. 3. n. 7.
 Judex secularis coram se clericos citare non potest in l. 3. tit. 3. lib. 1. n. 7. & 8. quid in Francia.
 Judex ex officio procedens, an partem denunciatoris sibi applicari possit in l. 8. titulo 2. libro 1. numero 2.
 Judex

Memorabilium.

Judex secularis, neque Rex in spiritualibus potestatem habent etiam incidenter in l. 3. titulo 3. libro 1. numero 5.
 Judex major villarum potest in prima instantia procedere si illi de consuetudine habet in l. 45. titulo 4. libro 4. numero 5. ubi numero 6. an erit tunc privative, vel cumulative.
 Judex major de causis ad minorem spectantibus non se intromittit ibid. numero septimo, & 8. limitat.
 Judex an de injuria ei allegata cognoscere possit in l. 10. titulo 5. libro 3. num. 8.
 Judex restituens male acceptum an evitabit poenam infamiae in l. 1. titulo sexto, libro tertio numero 25.
 Judex tenetur pro donis traditis familiae suae si ad manus ejus perveniant ibidem num. 28.
 Judex debet esse moribus, virtute, & nobilitate splendidus in l. 4. titulo sexto, libro tertio, numero 6.
 Judex appellatione pendente, an possit se cum parte concordare super condemnatione in l. 11. tit. 6. libro 3. numero 2.
 Judex secularis loci in quo adest judex persquistor, an possit contra ipsum procedere si in officio delinquit in l. 31. tit. 6. lib. 3. num. 1. & 3.
 Judex unius territorii non potest in alieno jurisdictionem exercere sine pena in l. 33. titulo 6. libro 3. num. 5.
 Judex semel in syndicatu condemnatus non est ulterius eligendus in l. 7. tit. 7. lib. 3. num. 4.
 Judex syndicatus pro debitis extra officium contractis, an possit in patria conveniri in l. 10. tit. 7. libro 3. num. 8. nisi ut ibid.
 Judex non interrogans testes an teneatur ad interesse in l. 11. tit. 7. lib. 3. numero 14.
 Judex potest in furto ad partis satisfactionem condemnare etiam si non petatur in l. 12. tit. 7. libro 3. numero 3.
 Judex syndicator, an possit processum syndicatoris originaliter mittere in l. 20. titulo 7. libro 3. numero 3.
 Judex potest durante officio contra officialem, suum cognoscere & eum bannire in l. 23. tit. 7. lib. 3. num. 2. quamvis tunc & coram syndicatoris conveniri potest, vel in propria patria ibid. numero 14.
 Judex syndicatus delinquens finito syndicatu, an coram loci ordinario, vel coram syndicatoris possit conveniri ibid. numero 4.
 Judex si officium suum non impartitur, an teneatur in syndicatu ibid. num. 5.
 Judex in syndicatu an teneatur si pars potuit appellare & non appellavit ibidem numero sexto.
 Judex petenti denegans officium, injuriam facit & appellari potest, ibidem numero septimo.
 Judex syndicatus fugiens habetur pro convicto & confesso in petris, purgatur tamen per capturam ibid. numero 9.
 Judex ordinarius quis dicitur in l. 1. tit. 9. lib. 3. numero 1, & 6.
 Judex ordinarius censetur quis creatus per universitatem negotiorum ibid. num. 2.
 Judex ordinarius non dicitur, cui committitur una causa, vel decem, ibid. num. 3. & numero 4. item si committantur cause venientes inter Titium & Seium.
 Judex injulite vituperans litigantes, quia appellavit, tepetur actione injuriarum ibidem numero 18.
 Judex non debet pati se contemni ibidem numero 19.
 Judex tenetur libellos querimoniarum à partibus productos recipere, alijs facit licem suam ibid. numero 21.
 Judex cui jus atatis & studij esse debet in l. 2. tit. 9. libro 3. numero 1.
 Judex ut iudicet bene quid debet habere ibid. numero 5.
 Judex judicature insufficientis peccat acceptando officium ibid. numero 6.
 Judex valens ad loca partialitatum non potest salva conscientia evadere ibid. numero 8.
 Judex substituere non potest nisi in casu à jure promisso in l. 4. titulo 9. libro tertio, numero primo.
 Judex tenetur judicare in loco majorum ibidem num. 6. 9. 10. & 11.
 Judex ordinarius potest citare absque loci expressione si consuetum locum judicandi habet ibidem numero 8.
 Judex seclera, & facta in officio committens, illo privandus est, neque ad illud reditarius in l. 5. titulo 9. libro 3. numero 5.
 Judex esse non potest ille, qui per dilucida in terris demens, vel furiosus est, in l. 7. titulo 6. libro 3. numero 3.
 Judex si metam jurisdictionis excedit, an valebit judicare in summa qua erat suae jurisdictionis in l. 12. titulo 9. libro 3. numero 2.
 Judex appellationum an possit per viam querelae adiri, in l. 3. titulo 11. lib. 3. num. 2.
 Judex an possit seipsum depositarium eligere in l. 13. tit. 6. lib. 3. num. 5. & an tabellionem non alium quam cause, num. 25.
 Judex non eligens idoneum depositarium vel fideiussorem an teneatur ibid. num. 7. & 8. & 8. & seq. datur cautela ut excusetur & num. 14. an teneatur si paulatim depositarius depauperetur.
 Judex non debet semel delictum in judicio deductum impunitum relinquere in l. 14. tit. 9. libro 3. numero 1. & 2. quod omne delictum puniendum est.
 Judex inquirens loco accusatoris succedit, ibid. numero 3.
 Judex etiam pro privatis delictis potest contra delinquentes procedere fama in judicio procedente ibidem num. 5.
 Judex procedens propter desistentiam accusatoris, an possit novum processum inchoare ibid. numero 8.
 Judex non potest de officio vel cum fiscali procedere nisi parte monita, ibidem numero nono.
 Judex male inquirens tenetur ad interesse, & expensas abei, numero 11. nisi ut ibid.
 Judex ecclesiasticus potest inter laicos cognoscere laico negligente, ibidem, numero vigesimo.
 Judex in criminibus levibus an teneatur evitare processum in l. 16. titulo 6. libro tertio, num. primo.
 Judex

Index Rerum

Judex non deferens appellationi punitur in l. 4. titulo 14. libro tertio, numero 27. imo peccat mortaliter.

Judex recusatus an regulariter possit recusare de veritate cause regulatioris, & ibi coram quo jus lice sit interrogandus vel quando respondere teneatur in l. 19. titulo 10. libro secundo numero septimo.

Judex in officio delinquens an possit conveniri ante syndacatum in l. 3. titulo 11. libro tertio numero primo.

Judex competens quis erit ad mittendam aliam in possessionem in l. 3. titulo 13. libro 4. numero 52. cum aliis seq.

Judex ad quem an judex à quo sit competens in executione sententiae cum distinctione in l. 6. titulo 17. libro 4. numero 37.

Judex ad quem debet remittere executionem sententiae judici à quo de jure regni in l. 7. tit. 17. libro 4. numero 14.

Judex ad quem revocando sententiam retinet sibi executionem, ex consuetudine judicium servatur contrarium ibid. numero 4. & quid praescribitur per superiores num. 5.

Judex qui tulit sententiam tam transactam in rem judicatam exequitur ibid. num. 5.

Judex à quo pronuntiat sententiam desertam si non sit alius superior ibid.

Judex delegatus exequitur sententiam numero 5. per totum.

Judex de jure regni inferior tenetur remittere executionem sententiae revocatoriae vel confirmatoriae judici à quo, numero 6.

Judex debet signare tempus necessarium reo ad solvendum pecuniam in l. 7. titulo 17. libro 4. numero 10.

Judex ad quem appellatum est ab interlocutoria potest retinere causam quando judex à quo non facit justitiam in l. 7. tit. 17. lib. 4. num. 14. item in delegato num. 13.

Judex competens praesumitur quando processit usque ad litem contestationem in l. 7. titulo 18. libro 4. num. 27.

Judex ex officio potest habere causam pro conclusa in l. tit. 17. lib. 4. num. 34.

Judex potest partibus iunctis ex officio causam concludere, quando sunt datae sufficientes dilationes ibi num. 34. & an possit conclusionem revocare ibid.

Judex quando post conclusum in causa admittit articulos, videtur revocare conclusionem quando scit esse conclusum in causa, scilicet si ignoret ut quia successit in officio l. conclusio est antiqua in l. 10. tit. 17. libro 4. num. 35.

Judex appellationem admittens ubi non erat admittenda, an possit advocati ad missionem in l. 6. tit. 17. lib. 4. nu. 4. remissive.

Judex potest declarare instrumentum authenticum & ponenda est declaratio ad pedem signi in l. 2. tit. 21. lib. 4. num. 139.

Judex an potest esse fidejussor creditoris exequentis in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 27.

Judex qui considerate debeat antequam jubeat executionem fieri sub l. fin. titulo 21. lib. 4. n. 3. cum pluribus sequentibus.

Judex circa condemnationem expensatum non debet esse clementior lege, in l. 1. titulo 22.

libro quarto, numero octavo.

Judex si concesserit alicui licentiam ingrediendi possessionem, propria auctoritate poterit ingredi, nisi resistentem inveniat in l. 2. titulo 13. lib. 4. num. 165. cum duobus sequentibus.

Judex ecclesiasticus quibus casibus contra laicos procedat in l. 3. titulo 1. libro 4. num. 24. cum sequentibus.

Judex ecclesiasticus an de bonis capellaniae cognoscat in l. 4. tit. 1. lib. 4. num. 8.

Judex secularis an in casibus in quibus in ecclesiasticis cognoscere potest, impedire ecclesiasticum judicem ne cognoscat, possit in l. 4. tit. 1. libro 4. num. 9.

Judex ipse cognoscit de jurisdictione an sua sit in l. 4. tit. 1. lib. 4. num. 12.

Judex se pro non judice pronuntians an possit resumere jurisdictionem in l. 1. titulo 10. lib. 4. numero 64.

Judex secularis à quo auxilium imploratur an possit dicere ut demonstraretur processus ecclesiasticus in l. 15. tit. 1. lib. 4. n. 4 & 6. & declaratur & limitatur num. 29.

Judex non repellens agentem sine mandato, non tenetur, si per partem adversam non petatur in l. 7. tit. 3. lib. 4. num. 18.

Judex unus an possit committere nuncio alterius judicis citationem in l. 1. titulo secundo, libro 4. num. 7.

Judex dum commissionem dat nuncio citandi an debeat cedere pro tribunali in Rub. tit. 2. libro 4. numero 16.

Judex iniquè alicui faciens ad expensas & damna tenetur in l. 13. titulo tertio, libro quarto, numero sexto.

Judex potest ex causa statueri terminum ad opponendum, articulandum, probandum & probatum habendum, & ad producendum instrumentum in l. 1. titulo 4. libro quarto, numero secundo.

Judex appellationis non potest cognoscere super persona confessi si non est appellatum ob non factam declarationem in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 75.

Judex potest rejicere exceptiones quae malitiose appareant in l. 1. titulo 5. libro 5. numero 56.

Judex & assessor non possunt interrogare testem an sit infamis in l. 2. tit. 7. libro quarto, numero 24.

Judex tenetur se informare de innocentia absentis accusati in l. 3. tit. 10. libro 4. num. 68. & si non fecerit poterit puniri in syndacata, num. 69.

Judex tenetur impartiri officium suum ubi recitatur publica utilitas ibid. numero 70.

Judex quid faciat si delictum non est probandum contra absentem in l. 3. titulo 10. libro 4. numero 101.

Judex ex causa potest condemnato relevare bonam famam in l. 3. titulo 10. libro 4. numero 122.

Judex an possit etiam in satisfactionem damnorum absentem vel presentem condemnare in l. 3. titulo 10. libro 4. numero 123.

Judex non habens nium & mistum imperium non potest missionem primi & secundi decreti

Memorabilium.

verum dicat sub tali pena, si falsum dicat, potest eam illi penam punire in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 102.

Judex ut non teneatur de injusta captiva quid faciet in l. 7. tit. 13. lib. 4. n. 2. cum 2. sequentibus ubi n. 1. apponitur auctoritas cautela ad eludendam judicis cautela.

Judex jubens resistentem ei occidi, an teneatur ipse vel occisor in l. 9. titulo 23. lib. 4. numero 19.

Judex potest jubere quod petatur totum debitum ut lites evitentur in l. 7. tit. 18. lib. 4. numero 10.

Judex ordin. prosequitur processum licet absente aliquo ex iudicibus adjunctis etiam pronuntiare solus non possit in l. 7. titulo 18. lib. 4. num. 68.

Judex ad quem an possit reformare sententiam judici à quo in totum vel in partem addendo, vel diminuendo, vel reservando in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 98. & n. 102.

Judex ad quem debet condemnare reum actori n. 1. & si actor fuit in prima instantia condemnatur & n. 2. instantia bene probavit in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 99.

Judex ad quem appellatione deserta debet eam desertam pronunciare & non super meritum cause in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 101.

Judex ordinarius à quo fuit appellatum ad confistorium, si non fuit sententiatum intra tempus, an teneatur, quod non, quia ipse exequi penam debet decurionem non determinationem intra tempus in l. 7. tit. 18. lib. 4. numero 113.

Judex debet absolvere ab observatione iudicis lapsis diebus datis à lege & in eis actor non probante in l. 7. titulo 18. lib. 4. numero 126.

Judex ordinarius & recusatus si discordet cum adjuncto tertius debet nominari in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 35. hoc in civilibus, sed quid in criminalibus n. 36.

Judex in atrocissimis potest arbitrium usque ad mortem extendere in l. 7. tit. 8. lib. 3. num. 8.

Judicis arbitrio plurimum tribuitur circa rerum divisionem vel hereditatis in l. 7. tit. 11. lib. 5. n. 57. ubi an majori licitatori detur, & intra quantum tempus sit licitatoris locus.

Judex ex officio procedere potest ad puniendum clandestinè contrahentes in l. 1. tit. 1. lib. 5. numero 14.

Judex supplere potest defectum mariti sicut tutoris in l. 4. tit. 5. lib. 5. n. 15. ubi n. 26. quod supplet ut denegetur beneficium obtinendi & num. 27. 28. & 29. declarantur & n. 30. an idem, si tutor est negligens.

Judex jubens mulierem pro debito incarcerationi capere punitur in l. 10. tit. 5. lib. 5. numero 10.

Judex an possit contra adulteram & incestuosum procedere ex officio in l. 10. tit. 5. lib. 5. num. 33. usque ad 47.

Judex negligens administrare justitiam qualiter puniatur in l. 2. tit. 17. lib. 5. n. 2.

Judex & Decuriones civitatis solent nominare personas quae vadunt ad emendam triticum & alia ad provisionem publicam necessarii

verum dicat sub tali pena, si falsum dicat, potest eam illi penam punire in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 102.

Judex ut non teneatur de injusta captiva quid faciet in l. 7. tit. 13. lib. 4. n. 2. cum 2. sequentibus ubi n. 1. apponitur auctoritas cautela ad eludendam judicis cautela.

Judex jubens resistentem ei occidi, an teneatur ipse vel occisor in l. 9. titulo 23. lib. 4. numero 19.

Judex potest jubere quod petatur totum debitum ut lites evitentur in l. 7. tit. 18. lib. 4. numero 10.

Judex ordin. prosequitur processum licet absente aliquo ex iudicibus adjunctis etiam pronuntiare solus non possit in l. 7. titulo 18. lib. 4. num. 68.

Judex ad quem an possit reformare sententiam judici à quo in totum vel in partem addendo, vel diminuendo, vel reservando in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 98. & n. 102.

Judex ad quem debet condemnare reum actori n. 1. & si actor fuit in prima instantia condemnatur & n. 2. instantia bene probavit in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 99.

Judex ad quem appellatione deserta debet eam desertam pronunciare & non super meritum cause in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 101.

Judex ordinarius à quo fuit appellatum ad confistorium, si non fuit sententiatum intra tempus, an teneatur, quod non, quia ipse exequi penam debet decurionem non determinationem intra tempus in l. 7. tit. 18. lib. 4. numero 113.

Judex debet absolvere ab observatione iudicis lapsis diebus datis à lege & in eis actor non probante in l. 7. titulo 18. lib. 4. numero 126.

Judex ordinarius & recusatus si discordet cum adjuncto tertius debet nominari in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 35. hoc in civilibus, sed quid in criminalibus n. 36.

Judex in atrocissimis potest arbitrium usque ad mortem extendere in l. 7. tit. 8. lib. 3. num. 8.

Judicis arbitrio plurimum tribuitur circa rerum divisionem vel hereditatis in l. 7. tit. 11. lib. 5. n. 57. ubi an majori licitatori detur, & intra quantum tempus sit licitatoris locus.

Judex ex officio procedere potest ad puniendum clandestinè contrahentes in l. 1. tit. 1. lib. 5. numero 14.

Judex supplere potest defectum mariti sicut tutoris in l. 4. tit. 5. lib. 5. n. 15. ubi n. 26. quod supplet ut denegetur beneficium obtinendi & num. 27. 28. & 29. declarantur & n. 30. an idem, si tutor est negligens.

Judex jubens mulierem pro debito incarcerationi capere punitur in l. 10. tit. 5. lib. 5. numero 10.

Judex an possit contra adulteram & incestuosum procedere ex officio in l. 10. tit. 5. lib. 5. num. 33. usque ad 47.

Judex negligens administrare justitiam qualiter puniatur in l. 2. tit. 17. lib. 5. n. 2.

Judex & Decuriones civitatis solent nominare personas quae vadunt ad emendam triticum & alia ad provisionem publicam necessarii

Index Rerum

cessaria à quo nemo potest se excusare in l. 1. tit. 25. lib. 3. num. 28.
 Judex cautus capiens res aliquas extra regnum portatas debet de illis facere inventarium in l. 4. tit. 8. lib. 6. num. 3.
 Judex Ecclesiasticus potest expulsores alienos à civitate excommunicare, & illius civitatis cives interdicere in l. 1. titulo secundo, libro sexto, num. 15.
 Judex Ecclesiasticus gratis tenetur justitiam ministrare & iteò si aliquid pro sportulis recipiat, tenetur restituere in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 17. ubi quod nec confuctudo contraria valet, ut quid pro sententia recipiat.
 Judex de tabellio, an possit quis esse in l. 4. tit. 3. lib. 7. num. 1.
 Judex in domibus publicis habitare antiquitas debebat in l. 1. titulo primo, libro septimo, numero 7.
 Judex hoc præcipiat alicui quod intra novem dies communi accuset ad eum, adhuc datur unus alii quietem in l. 4. titulo 5. libro septimo, numero 17.
 Judex potest futuris scandalis providere in l. 1. tit. 2. lib. 6. num. 11. & 12. quod ob hoc potest interdicere alicui ne de domo sua exeat, vel quod mutet hospitium suum ut numero 13.
 Judex potest se interponere inter litigantes, ne ad arma deveniant ibid. num. 14.
 Judex qui patitur resistitiam est judex competentis ad puniendam eam in l. 7. tit. 1. libro 7. num. 5.
 Judex non potest partem per legem denunciatori applicatam sibi capere in l. 1. tit. 26. lib. 8. num. 2.
 Judex stimulis poenæ arbitrarie debet fisco applicare ibid. num. 3. & 4. ampliatur etiam ad iudices fraternitatis.
 Judex cui restitit & injuria fit, an possit procedere ibid. num. 3. & 4.
 Judex vel aliqui tabellio an possit resistitiam occidere, vel vulnerare ibid. num. 15.
 Judex non potest se cum parte condemnata componere in l. 2. titulo 26. libro octavo, numero 11. & 12.
 Judex ex officio potest procedere contra perjurum non serventem à se contractum factum in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 100.
 Judex in hoc crimine falsitatis debet esse promior ad torturam in l. 3. titulo 17. libro octavo, numero 12.
 Judex ex officio potest punire testem falsum in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 62. & 63.
 Judex si dimittit officium seu imperium sine permissione Principis committit crimen læsæ Majestatis in l. 1. titulo primo, libro octavo, numero 138.
 Judex non potest prolatori aliam mortem quam ignominiosam imponere in l. 2. tit. 18. lib. 8. num. 1.
 Judex non debet ad unam probationis speciem se alligare in rubr. tit. 20. lib. 8. num. 19.
 Judex potest in omnibus casibus per viam inquisitionis procedere in rubr. titulo 1. libro 8. numero 6.
 Judex delinquentis propriè est ille, ubi delictum est commissum in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 37. ubi num. 38. ampliatur etiam in mari delin-

quar, & num. 39. quod debet remitti ad locum delicti si petatur, & num. 40. declaratur.
 Judex ex officio, & etiam ad portionem partis an simul in criminalibus procedere possit ibid. num. 45. & 46.
 Judex debet audire partem injuriam, & eam requirere ibid. num. 51.
 Judex si in sua jurisdictione quid grave acciderit statim Regi miteat, & eum certiore faciet ibid. num. 64.
 Judex se perjurans qualiter puniatur in l. 7. tit. 1. lib. 8. num. 2. & num. 4. causa, ut excusetur.
 Judex ex officio infames repellere potest ab honore, & de eorum inquirere infamiam in l. 3. & 4. tit. 3. num. 45.
 Judex an in sententia uti debeat verbis infamatoris ibid. num. 47.
 Judex aliquando proferit sententiam excommunicationis contra contumaces, vel propter offensam preteritam, vel futuram que speratur in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 32.
 Judex quilibet Ecclesiasticus an possit excommunicationes ferre ibid. num. 107. ubi de abbatibus, vel aliis ex privilegio, aut consuetudine habentibus Jurisdictionem nam. 108.
 Judex ad quem etiam remittit absolvendum ad suam excommunicationem ibidem numero 134.
 Judex laicus indistinctè procedit quoties incidenter agit de ultra ibid. num. 92.
 Judex secularis etiam ex officio procedit contra usurarios ibid. n. 93.
 Judex ecclesiasticus procedit ultra duos menses contra clericos lutores in l. 10. tit. 7. libro 8. num. 7.
 Judex an possit compellere litigantes ad concordiam in l. 1. tit. 9. lib. 8. n. 6.
 Judex interdicitur uni venditanti an possit ne ante portam alterius accedat ibid. n. 17.
 Judex etiam tenetur servare fidem promissam ibid. num. 29.
 Judex quilibet adiri potest sine libello, ut alium in possessione taceatur in l. 2. tit. 9. lib. 8. numero 6.
 Judex fraternitatis etiam in casu ei non competentis si pronuntiet se judicem nihil valet ejus sententia ibid. n. 11. & num. 12. quod quandoque potest allegari de hac nullitate nisi ut num. 13.
 Judex fraternitatis in competentiâ cum ordinario, an possit cognoscere, an sit sua jurisdictione, nec ne ibid. n. 14. & 15.
 Judex non competens si detineat aliquem sibi non substitum an incurrat poenam privati carceris ibid. num. 144. & 146.
 Judex incompetens capere suspensum de fuga, ut ad judicem suum transmittat ibid. n. 145.
 Judex puniri potest in syndicatu si non facit id ad quod tenetur in l. 4. titulo 13. lib. 8. num. 1.
 Judex ordinarius præveniens in casu fraternitatis, an tenetur servare terminos in l. 7. tit. 13. lib. 8. supra ibid. num. 3.
 Judex primo aditus à parte causam indicat in l. 10. tit. 13. lib. 8. num. 13.
 Judex cumulative cum alio positus non potest solus

Memorabilium.

solus procedere, ibidem, numero 14.
 Judex superior compellit judicem requisitum, ad exsequendas litteras requisitorias, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 1.
 Judex unus non cognoscit contra alium judicem confocium, si ipis duobus concessa sit jurisdic-tio in solidum, in l. 12. tit. 13. lib. 8. num. 1.
 Judex fraternitatis si delinquit in iis que sunt extra officium, potest puniri per judicem ordinatum, ibid. num. 2.
 Judex incarcerans malefactorem prævenit in punitione ejus, in l. 17. tit. 13. lib. 8. num. 18. nisi ut num. 19.
 Judex requisitus nolens remittere cogitur per superiorem, ibid. num. 34.
 Judex remittens potest prætere terminum remisso ut causam debeat, alias quod ipse procedat, ibid. num. 48.
 Judex Ecclesiasticus non tenetur stare actis per seculares remittentem, ibid. num. 56.
 Judex secularis potest in hisce libris decimalibus contra laicos eorum possessores procedere, in l. 7. tit. 2. lib. 9. numero 42. ubi quid si dentur in emphiteusim vel feudum ante concilium Lateranense, & ibi ponitur concordia super hoc.
 Judex dicitur bonus vir, in l. 1. titulo 17. libro 9. num. 48.
 Judex de jure non poterat conducere regios, redditus, in l. 3. tit. 10. lib. 9. num. 1. & 2. ubi declaratur de quibus Judex & Mauris incellatur, & num. 3. ponitur in hoc alia regula.
 Judex non debet procurare, ut eis littere judicium Ecclesiasticorum legantur, neque impedire, in l. 5. tit. 5. lib. 1. num. fin.
 Judices puris manibus uti debent, in l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 17. 18. & 19. ampliatur.
 Judicem indennem servare an liceat solventi causam justam, ibid. num. 20. ubi num. 19. an liceat repetere datum pro justa sententia.
 Judici non licet quid promitti vel acceptari ab eo solvendum finito officio, ibid. num. 23.
 Judices ordinarii villarum non possunt per Dominos impediri in jurisdictione sua, in l. 45. tit. 4. lib. 3. num. 4.
 Judices an contrahere possint, & quid in perpetuis vel originariis, & an pascuata cum suis animalibus in territorio, in l. 2. tit. 6. lib. 3. num. 9. cum seq.
 Judices neque luca possunt cum tabellionibus dividere, in l. 7. tit. 6. lib. 3. num. 4.
 Judices donata etiam à civitatibus & populis recipere non possunt, in l. 8. tit. 6. lib. 3. num. 1.
 Judices officialium horum suspensorum salaria non recipiant, ibid. num. 5.
 Judices ex condemnatione septennarum aliquid recipere non possunt, in l. 11. tit. 6. lib. 3. num. 4.
 Judices seculares & Ecclesiastici tenentur se ad invicem jurare, neque unus in messem alterius se intrinicare, in l. 16. titulo 6. libro tertio, num. 1. & 2.
 Judices commissarios, vulgo *Resquisidores*, quis possit dare, in l. 31. tit. 6. lib. 2. num. 4.
 Judices permitteas in territorio suo portati per aliquem vigam justicie, puniuntur, in l. 33. tit. 6. lib. 3. num. 3.
 Judices bene se in officio gerentes laudandi, & male *Axvedo in Recopilacionem. Tom. VI.*

gerentes viuperandi, in l. 7. tit. 7. lib. 3. numero 1. 2. & 3.
 Judicis remedium absque causa petram legis minuantis, in l. 10. tit. 7. lib. 3. num. 15.
 Judices syndicati ante lapsum 30. dierum recedere non possunt, in l. 20. tit. 7. lib. 3. num. 1.
 Judices temporales, an durante officio possint alios convenire, in l. 23. tit. 7. lib. 3. num. 3.
 Judices jam tantum per 30. dies tenentur stare syndicati, ibid. num. 15.
 Judicem syndicatum licet convenire etiam lapso syndicato in uno casu proposito, ibidem, numero 14.
 Judices ordinarii an sint auditores rotæ vel inquisitores hæreticorum, in l. 1. titulo 9. libro 3. num. 14.
 Judices seculares inferiores non ita sicut Ecclesiastici habent horam determinatam judicandi in l. 4. tit. 9. lib. 3. num. 12.
 Judices etiam delegati jure nostro, sicut & canonico, munera recipere non possunt, in l. 5. titulo 9. lib. 3. num. 2.
 Judicis appellacione in materia penal ordinariis venit, ibid. num. 3.
 Judices an ab eis, qui coram ipsis litigare non credunt, munera recipere possint, ibid. num. 4.
 Judices præmaximè majores, debito honore sunt honorandi, in l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 27.
 Judices dicuntur esse in dignitate, & qui, in l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 28.
 Judices executores nostræ legis non possunt se intrinicare, ubi fratres de Messa, commoditatem non habent, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 7.
 Judices quid & à quibus in officio gerendis abstinere debeant, in l. 4. titulo 14. libro tertio, numero 22.
 Judices nostræ legis recitari, an & quomodo sint allociandi, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 59.
 Judice fugiente à syndicatu barateria juramento partis probatur, in l. 6. titulo 9. libro tertio, numero 1.
 Judices omnes esse possunt, qui prohibiti non reperiuntur, in l. 7. tit. 9. lib. 3. num. 1.
 Judicis impediti dicto, an credatur de suo impedimento, in l. 2. tit. 11. lib. 3. num. 2.
 Judici injustè exequenti resisti potest, ibidem numero 2.
 Judices appellacionum Dominorum retinere causam an possunt, in l. 7. tit. 17. lib. 4. num. 12.
 Judices appellacionum superiores retinendo causam possunt inhibere judicibus inferioribus, ne in causa procedant, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 13.
 Judicis à quo non ligantur manus in procedendo propter appellacionem ab interlocutoria, nisi in casibus ab autore consideratis, in l. 7. tit. 17. lib. 4. num. 14.
 Judices appellacionum causas parvi valoris, & ex magna distantia delegant, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 2.
 Judicis iustus in iustus licet spoliat, non tamen ei obediens incurrat poenam invaloris, in l. 2. tit. 13. lib. 4. num. 13. & 15.
 Judices seculares se ad invicem jurare tenentur, & unus alterius sententiam exequi, in l. 13. tit. 1. lib. 4. num. 1.
 Judicis persona prius est legitimanda, in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 13.

Index Rerum

Judicis persona multis modis approbari potest ibid. num. 18. & 19.

Judices cognoscentes de supplicatione duplarum, delegati dicuntur in l. 2. titulo 10. libro 4. numero 1.

Judices Ecclesiastici quomodo prescribant jurisdictionem in laicos in l. 1. titulo 15. libro quarto, numero 16.

Judicare an possit quis de partium consensu in alieno territorio in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 33.

Judices ordinarii possunt prosequi processum sine absente, sententia non, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 68.

Judices inferiores tenentur jus ad unquam servare in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 39.

Judices an possint pronunciare sententiam lapsa termino instantia in l. 10. titulo 17. libro 4. numero 81.

Judices superiores de fatalibus non curant quoties consistat de iustitia appellacionis ibid. num. 67.

Judices superiores non possunt condemnare ultra probata in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 231.

Judicis arbitrio nulla relinquuntur ibid. veris. *alvario del que*.

Judices supremi solent non obstante deflectione cognoscere de iustitia in l. 2. titulo 18. libro 4. num. 20.

Judices de consistorio an possint cognoscere de appellacione sententia in qua est condemnatio sententia minoris summa a qua reus condemnatus non appellavit in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 23 cum sequent.

Judices de Consistorio qui condemnantur in majori summa valet eorum sententia in ea quantitate que potest in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 16. & 18.

Judices de Consistorio an possint cognoscere de lite terminorum in l. 7. titulo 18. libro 4. numero 19.

Judices an possint in actis a rebellionibus vexare D.minos in l. 16. tit. 1. lib. 4. num. 5.

Judices de Consistorio non possunt cognoscere de lata sententia super alcavala in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 30.

Judices de regim. si diversam sententiam proferant ab ordinario iudice recusato debent suam sententiam exequi in l. 1. tit. 16. lib. 4. num. 37.

Judices de regim. qua cautela uti debeant cum miserunt foras processum ad sententiandum non veniendo intra tempus 20 dierum in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 91.

Judices de Consistorio an teneantur causam determinare secundum consilium peritorum, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 105.

Judices imperiti in causis dubiis tenentur peritos requirere ibid. num. 105.

Judices imperiti pronuntiando in dubiis casibus absque perito nulliter iudicant & erit nulla eorum sententia in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 105.

Judices imperiti qui tenentur iudicare secundum consilium peritorum tenentur eorum consilium requirere; & quid faciendum si iudices sunt contrarii in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 109.

Judices an teneantur ex impericia assessorum ibid. num. 109.

Judices de Consistorio an teneantur de mala assessoris sententia in l. 7. titulo 18. libro quarto, num. 110.

Judices de Consistorio non determinando intra tempus an teneantur ad pecuniam si pars veniebat condemnanda & parti nihil interesset in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 120.

Judices de Consistorio cognoscendo summam majorum 20. mille morapat. remittere debent in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 15.

Judices Regii, executores sunt hujus legis & interpretantur verba legis in l. 4. & 5. tit. 25. lib. 5. num. 18.

Judices & rectores civitatis, non possunt alicui concedere viam publicam sine speciali Regis licentia in l. 11. tit. 7. lib. 7. num. 6.

Judices tenentur legem istam in executionem mandare, sub poena ibi imposita in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 1.

Judices non possunt imponere poenam sibi ipsis applicandam in casu quo quis suo mandato contraveniat in l. 2. tit. 26. lib. 8. num. 1.

Judici vel nuncio dicenti se ab aliquo injuratum vel resistentem an credatur in l. 2. tit. 21. lib. 8. num. 2.

Judici petenti auxilium, *A qui del Rey*, an puniatur qui non occurrat ibid. num. 8.

Judices curiae, vel cancellarie ultra quinque leucas exulare non possunt in l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 10.

Judices seculares quomodo contra concubinas clericorum procedere possunt in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 122.

Judici ante omnia debet constare de delicto in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 49.

Judices tenentur exequi penas corporales hereticis dandas ex sententia inquisitorum nullo viro nec petito processu in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 113.

Judices negligentes capere hereticos, eorum fautores sunt in l. 5. & 7. tit. 4. lib. 8. num. 6.

Judici juridice procedenti nihil obstat Salva guardia in l. 2. tit. 9. lib. 8. num. 12.

Judices plura debent attendere in ponenda poena furibus in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 77.

Judices fraternitatis ordinarii iudices vocantur in l. 1. tit. 13. lib. 8. num. 1.

Judices fraternitatis si simul de negotio cognoscant, non potest procedere unus sine alio ibid. num. 6.

Judices fraternitatis substituere non possunt ibid. num. 7.

Judices fraternitatis non cognoscunt de perjurio testium coram eis productorum in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 6. neque in eis potest jurisdictione prorogari num. 7.

Judices fraternitatis, consulto quod non sunt iudices debent se abstinere, & remittere ordinario ibid. num. 9.

Judices si in omnibus sunt pares debent se concordare in l. 10. tit. 13. lib. 8. num. 79.

Judicem se faciens fraternitatis puniatur lesa Majestas. ibid. num. 93.

Judices negligentes in capiendis furibus puniuntur de negligentia in l. 17. tit. 13. lib. 8. num. 2.

Judices gabellarum non possunt depositum facere penes conductores, neque eorum administratores in l. 14. tit. 1. lib. 8. num. 1.

Judices dandi conductoribus reddituum regionum per quod tempus possunt concedi, & per quem nominari, & ejus expensis, in l. 14. tit. 1. lib. 8. num. 1. & 2.

Judices

Memorabilium.

Judices fraternitatis observant ordinem in judicialibus, quem iudices de los *relaxamientos* observant, in l. 50. tit. 13. lib. 8. numero 1. & 2.

Judices fraternitatis leges in procedendo servare debent in l. 51. tit. 13. lib. 8. n. 2.

Judicandum est in publicis domibus, non vero in privatis, in l. 15. tit. 6. lib. 3. n. 2.

Judicium ordinarium proprium est comitatus suos ab injustis exactioibus liberare in l. 31. tit. 6. lib. 3. num. 2.

Judicium genera in rub. lib. 3. n. 8.

Judicium per iudicem antequam iuramenta faciant, an valeat in l. 3. tit. 9. lib. 3. n. 5.

Judicium reconventionale quod dicitur, in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 6.

Judicium propriè & vere incipit ex litis contestatione, in l. 1. tit. 1. lib. 4. n. 41.

Judicium an possit incipere ab articulis & positionibus in rub. tit. 2. lib. 4. n. 10.

Judicium cautele cum subdistingtione de iudicio sistendo reum relaxant in l. 3. tit. 16. libr. 5. num. 10.

Judicium non solum redditur in invitum reum, verum & in invitum actorem, in l. 2. tit. 1. lib. 5. num. 10.

Judicium criminale & civile infamul intentati non possunt in l. 8. tit. 17. lib. 8. n. 4.

Judicium negligentia maximè nociva est in l. 8. tit. 1. lib. 8. n. 2.

Judicium sine misericordia fiet illi qui necesse misericordiam facere in rub. tit. 1. lib. 8. n. 1.

Judicium iudicatur perversum per usurpationem, in l. 12. tit. 13. lib. 8. num. 7.

Juramenta ludentium ad creditum, an obligent solvere in l. 8. tit. 7. lib. 8. n. 6. nisi ut n. 7.

Juramenta sicut Deus est veritas & similia an blasphemia sint, in l. 1. tit. 5. lib. 8. numero 34.

Juramenta celebrata heresim lapsant ibid. num. 49. & blasphemia sunt ut num. 50.

Juramenta facienda per correctores, in l. 2. tit. 6. lib. 3. num. 12.

Juramenti vinculum omnes ligat in l. 1. tit. 17. lib. sub poena perjurii, in l. 1. tit. 2. lib. 4. n. 150.

Juramenti absolutiois stante petitione si antequam concedatur, venit dies solutionis, solvendum est sub poena perjurii num. 150.

Juramentum standum est in iis que animo consistunt num. 3. limitatur ubi in l. 19. tit. 10. lib. 2.

Juramento stante de solvendo non admittitur compensatio exceptio, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 129.

Juramento alicujus statum in deponentibus ab animo in l. 2. tit. 2. lib. 6. num. 11.

Juramento alicujus quoties standum est pro plena probatione non admittitur probatio in contrarium, in l. 7. tit. 8. lib. 7. num. 8. & ibi declaratur.

Juramento a parte parti delato lis remanet decisa in l. 8. tit. 7. lib. 9. n. 1.

Jura amplius quam semel pro uno eademque causa capiendi non sunt, in l. 18. tit. 9. lib. 3. num. 2.

Jura rebellionis potest Rex ampliare & diminuire sicut eos creare potest, in l. 2. tit. 27. lib. num. 1.

Juramento derogati an probetur damnus in l. *Reyda in Recopilacionem*, Tom. VI.

fin. tit. 9. lib. 8. num. 16. & 17.

Juramento partis probantur contenta res in arca l. mala clausa & reddita alicui si deficiunt & furetur in l. 4. tit. 2. lib. 4. n. 19. & ubi de materiis.

Juramento partis statum super scripturis amissis & earum tenore probato furto vel sacramento, in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 2.

Juramento libellantis statum super ignorantia nominis vel rei petit in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 15.

Juramento probatur ignorantia vel scientia in l. 1. tit. 5. lib. 4. n. 73. & 74.

Juramento probantur ea que ab animo dependent in l. 4. tit. 1. lib. 4. n. 5.

Juramentum calumniam an sit de substantiis, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 112.

Juramentum calumnie est de jure divino & sic fit petatur, non potest per iudicem remitti ibid. num. 138.

Juramentum est bis petendum & notificandum parti in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 139.

Juramentum in supplementum probationis non datur in via executiva, quando adest instrumentum debiti & est unus testis de solutione, in l. 4. tit. 2. lib. 4. n. 1.

Juramentum calumnie adeo est substantiale quod non potest per partes remitti in l. 1. tit. 6. lib. 4. n. 4. & in quacunque parte iudici potest peti & qualiter noleat jurare puniatur ibidem quid sit juramentum calumnie.

Juramentum de jure civili an possit in loco proprio fieri in l. 4. tit. 7. lib. 4. num. 1. cum sequentibus.

Juramentum inter laicos opponi non potest in instrumentis & obligationibus confectis in l. 11. tit. 1. lib. 4. num. 17. & ibi de materiis.

Juramentum si opponatur testamento per testatorem laicum incurritur poena legis, in l. 11. tit. 1. lib. 4. num. 20. & 21.

Juramentum an liceat laico ponere in contractibus inominatis sine poena ibid. num. 16.

Juramentum contractus an opponatur in eodem contractus instrumentis, vel potest de per se nihil operari, in l. 11. tit. 1. lib. 4. n. 29.

Juramentum remitti potest per statum quoad effectum juris civilis ibid. num. 30.

Juramentum habet vim recusationis in l. 1. tit. 16. lib. 4. n. 11. & 12.

Juramentum an suspendat appellacionem vel proget instantiam in l. 10. tit. 17. lib. 4. n. 64.

Juramentum quod de malicia non petitur, an excuset partes a condemnatione expensarum in rub. tit. 2. lib. 4. num. 34.

Juramentum ubi pro forma requiritur in ipso actus, si omittitur, vitatur actus, in l. 5. tit. 10. lib. 4. num. 2.

Juramentum an debeat per patrem renunciantem legitime filium l. 1. tit. 8. lib. 5. n. 25.

Juramentum nihil operatur ubi forma non est servata in l. 3. tit. 1. lib. 5. n. 28.

Juramentum interpositum in testamento habet vim clause codicillaris, in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 96. & operatur ut debeatur legata, non adita hereditate ibid. n. 98. & 99. & 100. ampliat & declaratur.

Juramentum nunquam supplet defectum consensus ibid. num. 104.

Juramentum debet habere tres comites in l. 1. titulo

13

Index Rerum

tit. 10. lib. 1. num. 12.
Juramentum confirmat contractum nullum ibid. n. 4. ubi declaratur & ibid. n. 10. an confirmet imaginariam alienationem.
Juramentum quod sibi & non alii rem retrahere velit intra novem dies retractu assignatos praestandum est aliter nihil fit in l. 7. tit. 11. lib. 5. n. 81. & n. 82. quod admittitur probatio in contrarium & num. 86. poena se perjurantis in eo.
Juramentum ubi a lege vel statuto defertur potest probari contrarium ibid. num. 81.
Juramentum supplementum non defertur in causa synthetis in l. 2. tit. 7. lib. 3. n. 21.
Jura omnia contra reusandum peccatum in iuram. in l. 1. tit. 2. lib. 3. n. 5.
Jura transgressi au liceat. ubi enormitatem criminis ibid. num. 18.
Jura civilia frequenter utantur vocabulis particularibus ibid. num. 44. & quae lib. num. 45. ubi de centenis. & semilibus tricenis. & bellis.
Juramentum supplementum non datur accusatori in causa perjury in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 118.
Juramentum hoc per vitam Dei. an habeat eundem sensum. quem habet illud. vivit Dominus in l. 5. tit. 4. lib. 8. n. 34.
Juramentum timore appellatur in rub. tit. 17. lib. 8. num. 21.
Juramentum hoc necessarium ab actore. pro declaratione tenetur reus subire etiam nulla adit probatio. ut sit in principio lris. in l. 8. tit. 7. lib. 9. num. 1.
Juramentum de calumnia etiam in principio lris tenetur reus facere in materia gabellarum ibid. num. 3. & 4.
Juramentum minoris validat contractum ratione defectus minoris etatis in l. 6. tit. 10. lib. 9. n. 16. & 17. ubi in omni contractu procedis etiam in donatione n. 18.
Juramentum an confirmet contractum impuberis doli captus ibid. num. 19.
Juramentum minoris an debeat fieri facta evangelis. vel sufficit verbo tantum jurare ibid. num. 20.
Juramentum confirmatorium an tollat beneficium restitutionis. difficultatur inter aliquos ibid. n. 21.
Juramentum habet vim specialis expressionis ibid. num. 21. & quod valeat contractus. ut melius valere possit ibid.
Juramentum minoris in contractu adhibendum debet caute accipi & prestari ut ibid. num. 17. & num. 26. an enormissima lesione non sufficere hoc juramentum. assentur.
Jurare de calumnia quis debet petitus post 10. dies in via executiva in l. 4. tit. 21. lib. 4. n. 13. & in l. 6. tit. 5. lib. 4. num. 3 & 4.
Jurare de calumnia tenetur tam actor quam reus post conclusionem primam in l. 1. tit. 6. lib. 4. num. 1.
Jurare de calumnia an cogitur pars facta publicatione in l. 7. tit. 6. lib. 4. num. 15.
Jurare de calumnia si nolet procurator. syndicus. curator aut curator. an Domino praesidat in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 39.
Jura dum est in reculatione. licet non peratur. in l. 1. titulo 16. libro 4. num. 13.

Jurare de calumnia post 30. dies de consistorio. in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 79.
Jurare de calumnia an compellatur pars infra 10. dies qui dantur desationibus ad lentialidum in l. 8. tit. 18. lib. 4. num. 148.
Juratoria cautio an sufficiat si debitor non reperit fidejussores in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. 6. ubi num. 3. quid si reperit eos extra locum judicii & num. 7. quando sufficiat haec cautio. & num. 8. an pignora sufficiant. vel possidere census annuos. vel num. 12. & a num. 7. quid in usufructuario.
Jura & actiones neque bona immobilia capi possunt pro debito civitatis vel populi. neque obligari singulares persona. neque valet consuetudo in contrarium in l. 17. tit. 17. lib. 5. num. 1.
Jurandum est in renunciatione beneficiorum Ecclesiasticorum nullam simoniam intervenisse. in l. 7. & 8. tit. 2. lib. 7. num. 11.
Jurans contractum sine animo illum adimplendi si factio juramento perhibet in animo illo. perjurus est in l. 1. tit. 11. lib. 8. num. 31. licet cogitatione sola si ad aliquem actum non est perventum. non incurritur poena numero 32.
Jurans per fidem. in dubio per fidem christianam censetur jurare ibid. num. 42. & 43. quid si jurat ponendo manum super pectus.
Jurans solvere iuras. & non solvens. licet sit perjurus. non est infamis. ibid. num. 82.
Jurans non divertere ab uxore intelligitur secundum jus. 3d. est. si non fuerit fornicata ibid. num. 99.
Jurare debens in consilio nihil ante agere valide potest. in l. 7. tit. 1. lib. 8. num. 1.
Jurare in manu Regia de jure partitatum solebant iudices ibid. num. 1.
Jurare per intermatam Deiparae Virginitatem impobum est in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 111.
Jurans per membra padibanda Christi punitur graviter ibid. num. 55. ubi si beatissima Virginia. vel Sanctorum num. 16. & 57. quod haeresim sapiant talia juramenta.
Jurans per capillat vel membra Dei isdem punitur & sapit haeresim ibidem num. 59.
Jurare isdem non licet neque per honesta membra Christi ibid. num. 60.
Jurans juramenta facta non punitur hodie poena mortis ibid. num. 63.
Jure etiam civili Romanorum interdictione aquae. & ignis fiebat. in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 47.
Jure antiquo repetito pro amillis in ludo dabatur. usque ad 50. annos. in l. 1. tit. 7. lib. 8. n. 68. 69.
Jure nostro Regio pro evilibus etiam debitor in carceribus & redit bonis. in l. 2. tit. 16. lib. 8. num. 3.
Jure executiva praescripto an possit petere quod obligatus instrumento praescripto. declarare debet an non. ut si fateatur. habeat locum executio. in l. 6. tit. 15. lib. 4. numero 41.
Jure canonico achio oritur ex pacto nudo in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. 1. ubi cum sequentibus quid ex lege illa.
Jure hereditario an succedatur in regno ut sic successor tenetur probare contractus praedecessoris in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 17.
Jure prohibitive renuntiare non potest in l. 2. tit. 2. lib. 5. num. 31.

Memorabilium.

Jure gentium licitum semper fuit contrahentibus ad invicem se desipere in l. 14. tit. 9. lib. 9. num. 2. & 3. opinio auctoris circa hoc & num. 4. profequitur.
Jurisdictio si incertis generibus causarum alieni competit. censetur privative competere in rub. tit. 13. lib. 3. num. 111.
Jurisdictionem omnem in Rege radicatum reperimus in l. 9. tit. 9. lib. 3. num. 2.
Jurisdictionis appellacione. an veniat ordinaria. in rub. tit. 9. lib. 3. num. 22.
Jurisdictio ordinaria. an delegata videatur concessa. supra verbo delegatus.
Jurisdictionis radix & proprietates in ordinario adest ibid. num. 9.
Jurisdictionem ordinariam dat populus. universitas. lex vel consuetudo in l. 3. tit. 5. lib. 5. num. 7. & ibi num. 9. quoto tempore inducitur haec consuetudo.
Jurisdictio concessa ad beneplacitum. an expitet per mortem concedentis. ibid. num. 11.
Jurisdictionem ordinariam fide & testimonio probari non est cessit. sicut est delegata in l. 10. tit. 5. lib. 3. num. 9.
Jurisdictionem aliumus autoritate propria qua poena puniatur in l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 1.
Jurisdictio Ecclesiastica mater est temporalis jurisdictionis in l. 5. tit. 3. lib. 1. num. 1.
Jurisdictio temporalis mater & hic jurisdictionem suffocare vult. ibid. num. 4.
Jurisdictio spiritualis nullo unquam tempore penes Regem adfuit & clericorum privilegium quoad forum juris divini est ibid. num. 6.
Juri patronatus laicorum non censetur hodie derogatum nisi ut l. 5. tit. 6. lib. 1. num. 1.
Juri patronatus Regii. vel laicorum praescriptio. vel consuetudine quaesiti. an sit facienda expressa mentio ad derogandum illud ibidem numero 4.
Juri patronatus exercitium possunt heredes inter se dividere ibid. l. 9. tit. 6. lib. 1. num. 4.
Juri error censetur obest in excusando a delicto in l. 2. tit. 1. lib. 2. num. 26.
Jurisdictio per virge delationem probatur in l. 33. tit. 6. lib. 2. num. 2.
Juri offerendi que tempore praescribatur in l. 2. tit. 15. lib. 4. num. 5.
Jurisdictio quid. quo jure inventa. & quotuplex in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 1.
Jurisdictio. una semiplena. alia plena quae major vocatur & in solo Principe residet & ab eo avocari non potest quatenus concessione ibid. num. 2. cum 3 sequent.
Jurisdictionis appellacione an metum & mistum imperium comprehendatur ibid. num. 6.
Jurisdictiones omnes a Principe tanquam a fonte producuntur & fluunt & restant. ibidem num. 10.
Jurisdictiones concessae simpliciter & non in feudum an censentur concessae in perpetuum vel ad vitam ibid. num. 11. & 12.
Jurisdictio an in dubio personae vel territorii censetur concessa ibid. num. 13.
Jurisdictio quando per privilegium censetur concessa ibid. num. 14.
Jurisdictio temporalis ad Ecclesiastica dictincta est in l. 14. tit. 1. lib. 4. num. 6. & in l. 4. tit. 3. lib. 4. num. 11.

Jurisdictio temporalis an sit habitus penes Papam ibid. num. 11.
Jurisdictio concessa ratione alienas rationis & causae limitari debet consistere. per infernationem de tali causa & ratione in l. 3. tit. 8. lib. 4. num. 12.
Jurisdictio si limitat de feriata in honorem Dei an tunc acta judicialia fieri possint in l. 2. tit. 4. lib. 4. num. 4.
Jurisdictio judicis prorogatur per quemcumque actum ante licentiam contestatam factum ad positionem actoris in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 20. limitatur ut num. 21.
Jurisdictio in secunda instantia sicut in prima acquiri potest consuetudine in l. 12. tit. 18. lib. 4. num. 25.
Jurisdictionis possessio vel quasi. qualiter probetur in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 10.
Jurisdictio criminalis quo tempore praescribatur in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 15.
Jurisdictio alieni concessa non venit jurisdictio suprema ibid. num. 376.
Jurisdictio suprema impraescripibilis ibid. num. 36. & num. 38. item in pertinentibus ad 322. pam num. 45.
Jurisdictio cui concessa est. & illud censetur concessum sine quo expedit non potest in l. 20. tit. 21. lib. 4. num. 12.
Jurisdictionem voluntariam an possit quis in alio regno exercere in l. 21. tit. 25. lib. 4. num. 4.
Jura amissa etiam in beneficiis datur sicut in profanis per invasionem beneficii in l. 1. tit. 12. lib. 4. num. 80. cum differentia tamen ut ibid. num. 82. cum 3. sequentibus & 88. & 89. & num. 90. an in conscientia retineri eos haec possit ex vi hujus amissionis.
Juri querendo renuntiare potest in l. 1. tit. 5. lib. 5. num. 1. & 6.
Juri civili qualiter ascendentes descendentes succedebant & quid hodie in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 50. ubi ampliatur & de fructibus & de censibus & quasi. & iterum ibid. num. 54.
Jurisdictionem a Rege concessam an possit successor tollere in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 18. & l. 4. tit. eod. num. 12.
Jurisdictione generali commissa an censetur commissum metum & mixtum imperium in l. 1. tit. 20. lib. 5. num. 33.
Jurisdictio quando per unicum actum universaliter retinetur ibid. num. 32.
Jurisdictio an censetur concessa per territorii concessionem ibid. num. 36. ubi quid si civitas concedatur.
Jurisdictione concessa simpliciter. in perpetuum concessa videtur in l. 3. tit. 30. lib. 5. num. 1.
Juri quod tertius habet in beneficio si ego tenuerit. nihil ago. in rub. tit. 4. lib. 7. num. 2.
Juri esse naturae fidem servare. in l. 1. tit. 9. 8. & c. num. 19. & 20.
Jurisdictio competens duobus. sive a lege. sive ratione domini in solidum competit in l. 1. tit. 31. lib. 8. num. 3. etiam quoad sporulas & penas num. 4. & 5. id praxi. & consuetudine procedere.
Jurisdictio iulicum fraternitatis ante omnia debet fundari in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 4. & 7.
Jurisdictio quando privative. & quando cumulative concedatur in l. 10. tit. 13. lib. 8. num. 1 f. Item.

Index Rerum

Jurisdictione delegata non censetur concessa ante receptionem, & presentationem literarum ibid. num. 25.

Jurisdictionem habens ex privilegio praefertur ibid. num. 45.

Jurisdictionis metas non debet quis excedere in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 1.

Jurisdictione iudicium fraternitatis non est prorogabilis ibid. num. 3. & num. 4. ampliat.

Jus eligendi officiales iustitiae privilegio & consuetudine acquiritur in l. 3. tit. 5. lib. 3. n. 6.

Jurium homicidii vulgo, *dehors de omicillo*, vide materiam in l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 2.

Jus quatuor tertio ex contractu non est in potestate contrahentium tollere in testis illius praedictum in l. 10. tit. 9. lib. 3. num. 8.

Jus percipiendi calumnias habent omnes habentes metum & maxum imperium in l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 6.

Jus homicidii perici propter noxam non potest ibid. n. 9. & 10. quando percipitur.

Jus sciendendi ligna vel pasendi in alieno territorio consuetudine si acquiritur, & non sufficit pro omnibus, praefertur Dominus ejus in l. 5. tit. 7. lib. 3. num. 6.

Jus patronatus a quo tempore Regi Hispaniae competat in l. 1. tit. 6. lib. 1. num. 7.

Jus patronatus ecclesiasticum quomodo, & quando devotum in l. 9. tit. 6. lib. 1. n. 1. & n. 3. quid fiet quando sint plures haeredes unius patroni.

Jus praesentandi in Ecclesia aliqua competens Regi an & per quod tempus praescribi possit per praesentum illius ecclesiae in l. 9. tit. 6. lib. 1. n. 7.

Jus residuae praesentandae neque per 30. annos praescribitur in l. 2. tit. 7. lib. 3. num. 12.

Jus gentium dignus civili iudicatur, ex eo quod fuit institutum in l. 7. tit. 5. lib. 2. num. 3.

Jus divinum & ea quae ab eo procedunt non possunt per Principem tolli in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 32.

Jus pasculandi in alieno territorio intelligitur si passus superabundet in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 67.

Jus percipiendi decimas vel tercias an praescribi possit in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 7.

Jus praescribendi gabellas quo tempore acquiritur in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 2.

Jus suum perdit ille qui pendente lite super re aliqua expoliavit adversarium re illa in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 101.

Jus adeundi vel immiscendi triginta annis durat in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 122.

Jus canonicum in materia peccati servatur in foro civili in l. 6. tit. 1. lib. 3. num. 53.

Jus exequendi praescribitur 10. annis in l. 6. tit. 1. lib. 4. num. 4. modo in instrumento sit hypotheca num. 1.

Jus exequendi privatam scripturam ut quia est recognita, praescribitur 10. annis in l. 6. tit. 1. lib. 4. n. 6. & quo tempore curiat praescriptio, num. 7.

Jus exequendi scripturam privatam competit a die recognitionis vel a die scripturae in l. 6. tit. 1. lib. 4. num. 7. & num. 10.

Jus executivum praescribitur per lapsum decennii etiam data mala fide & etiam de jure canonico quia remanet jus saluum in via ordinaria in l. 6. tit. 1. lib. 4. num. 15.

Jus executivum contra Ecclesiam vel minorem praescribitur 10. annis in l. 6. tit. 1. lib. 4. num. 18.

Jus executivum obligationis per quam venit dies solutionis post 10. annos, non praescribitur primis decem annis in l. 6. tit. 1. lib. 4. num. 25.

Jus executivum non praescribitur decennio si in obligatione adest juramentum quia perpetuatur obligatio usque ad 40. annos in l. 6. tit. 1. lib. 4. n. 27. & 28.

Jus executorum non praescribitur decennio quando exacto decennio est incipiendum in l. 6. tit. 1. lib. 4. n. 29.

Jus exequendi non praescribitur decennio si renunciatum sit praescriptioni in instrumento in l. 6. tit. 1. lib. 4. num. 30.

Jus exequendi datur post decennium quando in instrumento adest verbum denotans perpetuitatem ut super vel quotiescumque petuum fuerit in l. 6. tit. 1. lib. 4. num. 31. & dect. num. 36.

Jussu iudicis quando excusetur infra verbo mandatum.

Jussu iudicis aliquod dampnum vel injuriam faciens aliquis excusatur in l. 1. tit. 1. lib. 4. n. 27. & 29. dectatur.

Jus accrescendi habet locum in lucris conjugum in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 12.

Jus accrescendi an habet locum inter melioratos in l. 3. tit. 6. lib. 5. n. 18.

Jus accrescendi an detur hodie praescriptario vel fideicommissario in l. 1. tit. 4. lib. 3. numero 181.

Jus agendi ad supplementum legitimum quo tempore quoad descendentes & ascendentes praescribitur in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 15.

Jus emphiteoticum sicut in suo etiam patre potentiorum transire, ita contra in l. 1. tit. 8. lib. 5. n. 38.

Jus disponens quod si ascendens non potest hilio tutorem intra annum, perdat successione, an correctum sit per l. 1. tit. 8. lib. 4. n. 48.

Jus faciendi pacem competit filio etiam si non sit haeres ibid. num. 85. ubi quod ex hoc non censetur admissa hereditatem.

Jus sibi dicere & debitorem capere an liceat ob defectum iustitiae in l. 10. tit. 17. lib. 5. n. 2.

Jus canonicum praevincendum esse, quam jus civile in l. 1. tit. 14. lib. 6. num. 4.

Jus patronatus transit cum universitate vendita in l. 7. tit. 3. lib. 7. num. 9.

Jus praesentandi ad beneficia competit marito cohaerente matrimonio in l. 7. tit. 3. lib. 6. num. 2.

Jus portagio imponendi potest tempore, vel privilegio acquiritur in l. 1. tit. 11. lib. 6. n. 6.

Jus venandi, aut piscandi acquiritur potest, in rubr. tit. 8. lib. 7. nam. 8.

Iustitia punitiva est commutativa poena pro culpa in l. 1. tit. 3. lib. 8. n. 128.

Iustitia Torquati Romanorum Ducis de filio suo in l. 9. tit. 8. lib. 8. num. 10.

Jus collectandi quocumque modo acquiritur, non potest imponi nisi ex justa causa & secundum quod dictum est licere Regi non recognoscere nisi superiorem in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 63.

Jus imponendi tributa uno de quatuor modis acquiritur potest in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 55. & 62.

Jus imponendi collectas consuetudine acquiritur in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 55. & 56. de in praescriptione, immem.

Memorabilium.

Immemoriale tamen ut num. 57. 58. & 59. an id sit mirabile cum adit causa continua, & num. 60. requiritur scientia illius vel suorum officialium contra quem inducitur consuetudo, vel praescriptio.

Jus non solvendi gabellam praescribi non potest in l. 1. tit. 18. lib. 9. num. 14. etiam per tempus immemorabile ut num. 15. nisi ut ibid. & num. 16. quod neque valet allegare leges has non fuisse receptas nisi post contradictionem transierit tempus immemorabile pro hoc ut num. 17. vel nisi contra inferiorem à Rege praescribatur ut num. 18.

Juveni scandaloso potest interdici delatio armorum, in l. 6. tit. 6. lib. 6. num. 1.

L

LAOR non debet esse vacuus, nec sine mercede in l. 2. tit. 1. lib. 7. num. 1.

Laborans dietim pro victu non est collectandus in l. 4. tit. 14. lib. 6. num. 6.

Laborandum an sit semper, & nunquam ludendum in rubr. tit. 7. lib. 8. num. 28.

Laborator ex mandato cum locantis laborantis in re aliena non tenetur in l. 2. titulo 21. libro 7. num. 6.

Labores magni digni sunt premio in rubr. tit. 7. lib. 8. num. 31.

Laici quomodo tenentur scire articulos & misteria fidei in l. 1. tit. 1. lib. 1. num. 1. & sequent.

Laici ex privilegio etiam non patroni conferunt beneficia in l. 1. tit. 6. lib. 1. num. 5.

Laici iudices nullo modo super spiritualibus vel eius annexis se intrmittere possunt in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 43. & ibi aliqua enumerantur & quod non valet consuetudo in contrarium.

Laici penitentes an possint ob alia crimina vel debita post in iunctam penitentiam commissa vel contracta coram ecclesiastico sine poena conveniri in l. 10. tit. 10. lib. 4. num. 56. & 57.

Laici an sint incapaces percipiendi decimas Regi concessas ex privilegio apostolico ut tertius in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 72. cum seq.

Laici ab ecclesiasticis est exhibendum exemplum virtutis in l. 5. tit. 7. lib. 8. num. 3.

Laici an possint audire missam sacerdotis luxuriosi in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 58. 59. 60. & 65.

Laici ante concilium Lateranense capaces erant iuris percipiendi decimas, post illud vero non, in l. 1. tit. 21. lib. 9. num. 9. & sic si titulus authenticus exhiberetur habitus ante dictum concilium Lateranense licite retinentur, ut num. 10. & 11. cum sequentibus aliquibus, quod si non appareat, sed de tempore immemorabili, an sufficiat.

Laico & clerico simul pro debito obligatis an possit laicus sine poena citari per creditorem laicum coram ecclesiastico in l. 10. titulo 1. libro 4. numero 25.

Laico possidenti decimas ac spoliato, an competat remedium relictorium in l. 1. tit. 21. lib. 9. n. 43.

Laicus contra clericum in tellem admittitur quando alii non reperiantur in l. 6. tit. 9. lib. 3. num. 3.

Laicus quis dicatur in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 1.

Laicus super decimarum solutione an possit sine poena coram ecclesiastico conveniri per alium laicum in l. 10. tit. 10. lib. 4. num. 58. ubi & quid in conductoribus decimarum & in num. 59. quid in laico habente manulatum in re propria ad recuperandas decimas ab ipso laico.

Laicus an possit consentire in jurisdictionem alienam in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 10. & 16. & in l. 13. tit. 1. lib. 4. num. 5.

Laicus iocellas nuptias contrahens qualiter puniatur in l. 7. titulo 20. libro 8. num. 93. 94. 102. & 103.

Laicus possidens decimas ex iure ac privilegio summi Pontificis concessa ante sive post concilium Lateranense tutus est & recte possidet si de privilegio constet, concedereque Papam tunc videtur jus temporale percipiendi decimas, non vero spirituale in l. 1. titulo 21. libro 9. num. 31.

Laicus possidens decimas ex immemorabili tempore, se & suos illas habuisse ex concessione & privilegio summi Pontificis tutus erit praesertim probata publica concessione fama in l. 1. tit. 21. lib. 9. num. 35. ubi concilium auctoritas.

Laicus decimas possidens si solum se fundat in praescriptione & possessione sui & suorum nihil facit, in l. 1. tit. 21. lib. 9. num. 34.

Laicus possidens decimas ex concessione episcopali alicujus in suo episcopatu per viam infudationis ante concilium Lateranense concessa, in perpetuum docendo de huiusmodi titulo iuste possidet, in l. 1. tit. 21. lib. 9. num. 35.

Laicus decimas possidens & non potens docere de concessione, quid debeat allegare, & quid probare ut obtinere possit, in l. 1. titulo 21. lib. 9. num. 36. aliud concilium pro tutandis conscientis, num. 39. aliud singulare ad hoc concilium.

Laicus iustus possessor decimarum, an possit eas in aliam laicum transferre, in l. 1. tit. 21. lib. 9. num. 40.

Laicus harum decimarum dominus, cur subsidium praestet ex eis, in l. 1. titulo 21. lib. 9. numero 44.

Lamiarum poena, in l. 3. tit. 1. lib. 8. num. 51.

Lapso triennio praesumitur solum salarium, probatur tamen contrarium per confessionem patris, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 54.

Lapsis tribus mensibus datis ad adjectionem, del quarto, faciendam, an per viam restitutionis admitti possit, in l. 6. tit. 33. num. 4.

Laticare quando dicatur, in l. final. titulo 21. lib. 4. num. 121.

Laudantur audacia, furor, indignatio, fenus, odium, concupiscentia, superbia, pietas, si circa bona versatur, secus alias, in l. 1. tit. 1. lib. 8. n. 10.

Laudare maleficium committendum, est persuadere, & puniatur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. n. 221. & 223. quod si jam delictum est consummatum.

Laudentis & acordamenta, an debeantur ex emptione, cum pacto de retrovendendo facta, in l. 4. tit. 6. lib. 8. num. 19. & 21. an gabella, & ibi alia similia, cum num. 21.

Laudum laicum non precedente compromisso ratificari non potest, in l. 2. tit. 3. lib. 1. num. 51.

Laes. Majest. crime non committitur contra Tyrannum Regem, in l. 1. tit. 18. lib. 8. n. 13. nisi ut n. 14. & 15.

Laes. Majest. crimen regulariter committitur contra Rempub. Duces & Dominos non recognoscentes superiorem, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 18.

Index Rerum

Lesio majest. crimen si committatur contra inferiores à Rege, sive recognoscant superiorem, sive non, an habeat publicatio locum honorum, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 19. usque ad 29. ubi & in memoria damnabitur, & quid si contra magistratus, & regios iudices ibid. & an contra Episcopum ibid. num. 26.

Lesio majest. crimen an incurrit obloquens de Principe suo in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 30. & 31.

Lesio majest. crimen etiam contra Regem in suo regno committitur ibid. num. 43.

Lesio majest. crimen committit jurans occidere Principem, vel magnam damnum ei illaturum ibid. num. 40.

Lesio majest. crimen an incurrit, qui secretum contra Principem machinatur, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 36.

Lesio majest. crimen an committit adulterans Regnam, vel si causa est, ut adulteret, & an solus concubitus sufficit ibid. num. 92. usque ad 95. & n. 96. quid si nuncios mittit, & an tunc iustus Regis sit spectandus n. 97. & quid in Regis foribus & consanguineis, & in dantibus consilium n. 98. & 99. & n. 101. quid si cognovit camerariam Reginarum.

Lesio majest. crimen an committatur contra filium infantem in l. 1. tit. 18. lib. 8. n. 103.

Lesio majest. crimen committit assumens arma contra Principem in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 111. & 112.

Lesio majestatis crimen committit factionem iniens ad bellandum contra Regem ibid. num. 113. & 115.

Lesio majestatis, reus est hostes concilians contra suum Principem in l. 1. tit. 18. lib. 8. n. 115. 116. & 160. quid si civitatem oppugnat.

Lesio ultra dimidiam an detur venditori sicut emptori & an in omnibus contractibus & in quibus locum habeat in l. 1. tit. 11. libro, 5. num. 1. & 3. cum sequentibus pluribus, ubi numero 6. an detur contra remedium possessionum.

Lesio ultra dimidiam qualiter in emptore & venditore consideretur in l. 1. tit. 11. lib. 5. num. 17. & num. 18. an detur in uno nummo & num. 19. an probetur si testes dicat valere plus vel minus.

Lesio non datur re consumpta nisi emptor desierit eam dolo possidere in l. 1. tit. 11. lib. 5. numero 26.

Lesio enormis an possit allegari in donationibus & contractibus gratuitis ibid. n. 20.

Lesio hæc etiam in venditis in publica substitutione locum habet etiam si adit iudicis auctoritas in ea l. 1. tit. 11. lib. 5. num. 31. nisi ut ibid.

Lesionis ultra dimidiam actio quo tempore præscribitur tam quoad majorem, minorem, vel Ecclesiam & quid in enormissima ibidem numero 32.

Lesioni ultra dimidiam est locus pro qualibet re, si plures diversis precibus vendantur in l. 10. ti-

tit. 11. lib. 5. num. 42.

Letta non dicitur scriptura nisi legens oculis proficiat & legat in l. 1. titulo 4. lib. 5. numero 49.

Leti quotidiani appellatione quid veniat in l. 6. tit. 4. lib. 5. num. 54.

Letum debet esse testamentum in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 4. 8. & n. 50. limitatur.

Legasse censetur quis partem quam in re habet & non plus in l. 3. tit. 1. lib. 5. n. 6. ubi & ampliat & n. 5. & 10. resolvitur.

Legata à priori viro tenetur uxor legataria transiit ad secundas nuptias reservare filiis primi matrimonii in l. 4. tit. 1. lib. 5. n. 21. nisi ut ibid. n. 23. & 25.

Legata relicta in testamento debentur quamvis hæres non sit sibi institutus in l. 2. tit. 3. lib. 5. n. 86. cum sequentibus aliquibus & n. 93. alius casus ponitur.

Legata an debeantur rupto testamento ibid. num. 94. ubi declaratur lex 24. Tauri, & ibi qua actio tunc petantur, & quid in legatis universilibus.

Legata hodie conservantur licet ruptum testamentum præteritione filii emancipati in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 97.

Legata in primo testamento relicta an debeantur in casu l. 1. tit. 4. de hæred. instit. in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 105.

Legata an debeantur ex raptione testamenti à fratre intentata propter turpis personæ institutionem, ibid. n. 100.

Legatario an detur remedium possessionum prolegato in l. 3. tit. 12. lib. 4. n. 27.

Legata pia ad sui confirmationem non exigunt additionem hæreditatis ibid. n. 114.

Legata debentur etiam non adita hæreditate ubi testator prohibuit detractionem falcidie ibid. num. 117.

Legata ad sepeliendum debentur etiam non adita hæreditate ibid. n. 117.

Legata lege regis attentata debentur etiam hæreditate non adita etiam in re pumentibus additionem ibidem num. 119. ubi hoc ad pupillarem ampliat.

Legatario usufructus quo tempore fructus debeantur ibid. n. 138.

Legatario vel fideicommissario quæ actio competat ibid. num. 144.

Legata an debeantur testamento facto per testatorem conditum ibid. num. 147.

Legata an debeantur testamento rupto ex causa præteritionis vel exheredationis, ut infra verbo testamento rupto.

Legatarii electio in unum de certis committi potest in l. 3. tit. 4. lib. 5. num. 12. ubi idem in melioratione.

Legata solvenda ex quinto meliorationis in re signata sunt omnino solvenda in l. 4. tit. 6. lib. 5. num. 6.

Legatario particulari non detur terminus ad deliberandum quia ad debita non debetur in l. 5. tit. 6. lib. 5. num. 7.

Legatis centum alicui quoad vivat in testamento & ultima voluntate censetur annuum in legato, secus si in contractibus in l. 1. tit. 4. lib. 4. numero 73.

Legato omni pena, depto vino, quod est Romæ, censetur

Memorabilium.

censetur legata pecunia, quæ est Romæ, in l. 7. tit. 14. lib. 5. num. 5.

Legatum uxori factum à marito, si non nuptiarum, an valeat, in l. 3. tit. 1. lib. 5. num. 10. & quando veniat substitutus, & num. 13. ampliat.

Legato penam præter vinum, venit omnis penam excepto vino, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 61.

Legatum traditione an fiat irrevocabile, vel in donationem convertatur, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 97.

Legatum non censetur multiplicatum, etiam si eadem quantitas his legatur, vel sæpius alicui, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 70.

Legatum in dubio non præsumitur omnium, ibid. num. 71. & 72.

Legatum in minus solemniter voluntate relictum personæ valde dilectæ testatori debetur à venientibus ab intestato, in l. 1. tit. 4. libro quinto, numero 107.

Legatum alicui factum ut alii, si ille legatarius prohibuit testatorem mutare testamentum, an debeatur legata legatario, etiam non adita hæreditate, ibid. num. 112.

Legatum debetur etiam non adita hæreditate, & vitata institutione hæredis, propter errorem in conjunctione personæ, ibidem, numero 113.

Legatum in bonis relictum an sufficiat in nummis solvi, in l. 4. tit. 6. lib. 5. num. 7.

Legatum potest revocari etiam tradita re, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 18.

Legatum creditoris factum animo compensandi, si non dicitur quod eo contentus sit, quamvis agnoscat legatum, non tenetur compensare, nisi in concurrente quantitate, in l. 4. tit. 6. lib. 5. num. 8.

Legatum relictum Episcopo, quando censetur Ecclesie inturo, in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 12.

Legatum quando compensandum cum debito, in l. 7. tit. 9. lib. 5. num. 126. & 3. ubi declarantur aliqua jura.

Legatum quando in legitimam imputetur, vel in melioratione, ibid. num. 2.

Legatum dotis uxori à marito factum valet propter brevioris executionem, in l. 7. tit. 9. lib. 5. num. 5.

Legatum uxori factum per maritum, non computatur in actibus per eum promissis, sive traditis, sive non, in quinto tamen bene, ibid. num. 7.

Legatum dicitur onus hæreditarium, quod soli hæredi est conjunctum, ibid. num. 9.

Legatum uxori factum per maritum compensatur in luctuorum medietate uxori pertinente, si maritus id vult, ibid. num. 10. ubi an tunc compensabitur cum fructibus bonorum paraphernalium.

Legatum quoties compensatur, an compensabitur de specie ad quantitatem, ibid. num. 11.

Legatum non censetur revocatum per pignoratitium, de qua non est spes luctuosa, in l. 7. tit. 11. lib. 5. num. 70.

Legatum plurimum rerum non potest pro parte acceptari, in l. 1. tit. 11. lib. 5. num. 9.

Legatum fratris relictum, de primis fratribus intelligitur, in l. 3. tit. 8. lib. 5. num. 3.

Legatum de re Ecclesie factum, an saltem quoad constitutionem valebit, in l. 1. tit. 2. lib. 1. n. 7.

Legatus Pape, an & quando possit uti clausula, appellatione remota, in l. 4. tit. 14. lib. 3. numero 53.

Legatus etiam Pape ad plures provincias non potest rem à sua provincia extrahere, in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 1.

Leges generales non corrigunt speciales, in l. 7. tit. 2. lib. 1. num. 1.

Leges Imperatorum in Hispania non servantur, nisi quatenus ratione fundantur, in rubr. tit. 1. lib. 2. num. 4. & 6. quod leges nolite jura devota non recognoscunt.

Leges municipali civitas unam partem tantum civitatis ligare nequit, in l. 1. tit. 1. lib. 2. numero 5.

Leges non promulgata nemo ligatur, ibid. n. 6. ubi vide legis requisita ut liget.

Legem concedere, est illius, qui superiorem non recognoscit, in l. 2. tit. 1. lib. 2. num. 1.

Leges cum ostendimus s. si ff. de fidejuss. l. 1. §. divus. ff. de mag. conveni. declarantur, in l. 14. tit. 9. lib. 3. num. 10. & seq.

Leges ad firmos & sanctiores, quod cum majori deliberatione fiunt, in l. 2. tit. 1. lib. 2. num. 4.

Legem punire clarum est, & iudex legis penam exequitur, ibid. num. 6.

Leges fori sui validitatem usum, & usus probationem requirunt, in l. 3. tit. 1. lib. 2. num. 4.

Leges fori potest fidei iussor ante executionem conveniri, ibid. num. 5.

Leges interpretari ei pertinet, cui & condere, ibid. num. 16.

Leges Regiæ ab omnibus indistinctè servandæ sunt, in l. 5. titulo primo, libro 2. numero 1. 3. & 6. ampliat.

Leges iuste obligant in conscientia, in l. 2. tit. 9. lib. 3. num. 3. & in rubr. tit. 1. lib. 2. num. 22.

Leges prohibentes exteros beneficia Ecclesiastica, & pensiones super eis habere justificantur, remissive, in l. 34. tit. 3. lib. 1. num. 1.

Leges fori requirunt usum ad eorum validitatem, in l. 6. tit. 1. lib. 4. num. 1.

Leges de majoratu constituto cum licentia Regiæ habent locum in vinculis, in l. 9. tit. 7. lib. 5. num. 4.

Legem non contemnit qui legis qualitates nescit, in l. 2. tit. 20. lib. 6. num. 8.

Legem interpretari ejus est, cuius est condere, in l. 2. tit. 1. lib. 6. num. 1.

Leges 7. & 8. tit. 1. lib. 7. non excludunt alios probande pobilitatis modos à jure civili inductos in locis liberis, in rubr. tit. 2. lib. 5. num. 86. usque ad numerum. 107. fatissimè comprobatur.

Leges non sunt judicandæ postquam sunt constitutæ, sed secundum eas judicandæ, ibidem, num. 240.

Leges hoc patientes exportantes res extra regnum, sicut contra libertatem Ecclesiasticam, si clericos comprehendant, in l. 1. tit. 18. lib. 6. num. 19. & 20.

Leges 7. & 8. tit. 1. lib. 7. num. 1. in quo casu loquuntur, ibid. num. 1.

Leges penales factæ ut humana correctorum audacia, in l. 1. tit. 14. lib. 8. num. 155.

Leges 1. tit. 17. titus lib. 8. attentata an ejus solam penam imponenda sit in contractu perjurio, ubi num. 84.

Index Rerum

Legis notitia habita ligatur sciens etiam non lapsis diebus publicationis, in l. 1. tit. 1. lib. 2. num. 10.
Legis finis est bonum commune, in ea l. 1. tit. 1. lib. 2. num. 12.
Legis mutationes agræ feruntur, in l. 2. tit. 1. lib. 2. num. 3.
Legis 7. tit. 18. lib. 4. recop. instantia prorogari non potest ex tacito aut expreso consensu partium, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 62.
Legis propterandam, C. de iud. instantia prorogari non potest, etiam expreso partium consensu, ibid. num. 63.
Legis final. C. de doris promiss. declaratio, l. 8. tit. 9. lib. 1. num. 7. & 8.
Legis Barbarius dispositio non est trahenda ad alios, nisi subsit eadem ratio, in l. 2. tit. 3. lib. 1. num. 86.
Legis Pampilius, s. propositum, ut procedat, requisita, in l. 2. tit. 4. lib. 1. num. 67.
Legis 2. tit. 1. i. i. lib. 8. reprobem quando iudices servare tenentur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. n. 1.
Legis 3. tit. 17. prima conclus. habet, ibid. num. 24. ubi & 2. concl. ponitur.
Legitima aliquem an possit Princeps, ut succedat in majoratu, in l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 17.
Legitimare per matrimonium contractum suum filium naturalem, si aliquis voluerit, & alius impediens, ad quid teneatur, ibid. num. 18.
Legitimi non potest filius naturalis in praesidio legitimum, in dicta l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 21. ubi quod majoratum.
Legitimandi facultas favorabilis est, in l. 23. tit. 7. lib. 7. num. 4.
Legitima debita ascendentibus in bonis defcentium non debetur de jure naturali, sed in solatium liberorum amissorum, in l. 1. tit. 8. lib. 7. num. 11.
Legitima licet debeat ascendentibus in bonis defcentium, sicut debetur descendenti in bonis ascendenti, non tamen cum eisdem qualitatibus & prerogativis, in dicta l. 1. tit. 8. lib. 7. num. 49. ubi aliqua ponuntur exempla.
Legitima ex lege Regia an quoquo relicti titulo relinqui possit in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 164. ubi num. 166. quid in legitima ascendenti.
Legitima ita hodie sicut olim relinqui potest jure fidei commissi, in ea l. 1. tit. 4. libro 5. num. 182.
Legitima non est signanda in omnibus rebus, sed in una vel duabus arbitrio boni viri, in l. 4. tit. 9. lib. 5. num. 7.
Legitima excessus ex dote data filie proveniens, non computatur in tertio & quarto, sed perdit illum filia dotata, in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 22.
Legitima licet non sit debita filiis in vita patris, tamen est quasi debita, in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 2.
Legitimanda sunt persone priusquam processus deteminetur, alias processus est nullus, in l. 7. tit. 19. lib. 4. num. 4.
Legitimanda est persona, & an in iudiciis summaris, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 29.
Legitimatio natalium restitutio dicitur, similisque arrogationi, in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 1.
Legitimatio quid debeat continere, ut perfecta sit, ibid. num. 6.
Legitimatio an differat à dispensatione, ibid. n. 7. & 40.
Legitimatio an debeat facere mentionem de venientibus ab intestato, in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 28.
Legitimari post natiuitatem legitimorum & naturalium de quibus in legitimacione facta est mentio, an succedant in simul cum ipsis legitimis & naturalibus, ibid. num. 29.
Legitimatio facta vivente patre, vel eo mortuo antequam adiret hereditas eius, valet etiam non citatis fratribus in lege 10. tit. 8. lib. 5. num. 30.
Legitimatio jam quod legitimis & naturalibus non prejudicet, in dubio an prejudicabit venientibus ab intestato, illis defcentibus, ibid. num. 33.
Legitimatio quid operetur ad succedendum ex testamento, & ab intestato absque prejudicio venientium ab intestato, ibid. num. 37.
Legitimatio cum conditione ut succedat in quinto, vel illa parte, vel in nihilo, prout patri placuerit, num. valet ibid. num. 39. ubi quid si à matre legitimitur.
Legitimati obtinent iura suorum, ibidem n. 43.
Legitimaciones per oblationem curæ, vel per rescriptum differunt, in ea l. 10. tit. 8. lib. 5. n. 44.
Legitimandi habens facultatem non censetur habere dispensandi, ibid. num. 48.
Legitimacionis requisita, ibid. num. 52.
Legitimatio non operatur extra certorum legitimantium, in l. 8. titulo 2. libro 6. num. 1.
Legitimus à Principe vere est legitimus, & non fictus, in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 2.
Legitimus de familia & agnatione dicitur, ibid. num. 4. & per consequens in majoratu succedat ut ibid.
Legitimus an comprehendatur in dispositione Principis, de heredibus mentionem facientes, & an in emphiteusi ecclesiastica succedat, ibid. num. 5.
Legitimus instituitur hæres à patre, & eo mortuo appareat nullam fuisse legitimacionem, cui deveniret bona illa, ibid. num. 8. ubi an tunc sint solvenda legata.
Legitimus efficitur quis per oblationem Religionis, sicut per oblationem curæ, ibid. numero 12.
Legitimus de jure civili an succedat patri ex testamento, ibid. num. 15.
Legitimus si prateratur à patre, an possit annullare testamentum, ibid. n. 16.
Legitimus filius bastardus in vita patris, an patre mortuo succedat cum legitimis & naturalibus jure nostro, in dicta l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 20.
Legitimus non succedit cum legitimis & naturalibus, etiam natis post legitimacionem, ibid. num. 22. ubi idem si legitimatur per subsequens matrimonium, & num. 23. declaratur, & num. 24.
Legitimus per subsequens matrimonium excludit substitutum, ibid. num. 23. ubi an idem in legitimato per rescriptum.
Legitimus primogenitus per subsequens matrimonium, an prateratur secundo de legitimo matris.

Memorabiliū.

matrimonio nato antequam legitimatio concederetur ibid. num. 27.
Legitimus ut concurret cum legitimis & naturalibus potest Princeps efficere, & sic apponitur in legitimacione clausula sine prejudicio legitimorum, ibid. num. 31. debet tamen id specificari faciendo mentionem de legitimis ut ibid. num. 52.
Legitimus an representet patris personam ad succedendum patruo cum fratribus ipsius patris defuncti ibid. n. 34.
Legitimus an excludat filiam stante statuto, quod stantibus masculis filie non succedant ibid. num. 35.
Legitimus tunc capiet quantum honorum et legatum quoties non adfuit quinque filii, ibid. num. 38.
Legitimus limitative an habeat beneficium abstinendi ibid. numero 42. ubi an idem in legitimato per rescriptum vel per ingressum religionis.
Legitimus per Principis rescriptum an succedat omnibus agnatis ibid. num. 45.
Legitimatio extra regnum non potest uti legitimacione quod bona que habet in regno, in l. 2. tit. 1. libro 4. num. 1. 2. & 3. idem in habente potestatem legitimandi in aliquo regno & num. 3. limitatur quoad scholarem legitimandum & num. 4. etiam limitatur.
Legitimus an gaudeat patris nobilitate, ibid. n. 46. cum sequent. aliquibus, & ibi an quoad exemptionem tributorum, & num. 50. resolvitur.
Legitimus ad succedendum ex testamento succedat contra testamentum ibid. n. 54.
Legitimus excludit substitutum etiam expressa sit conditio si sine liberis decesserit gravatus, in l. 10. tit. 8. lib. 5. n. 3.
Legitimus an efficiatur spiritus per monachismum, & si talis efficiatur an succedat patri vel agnatis vel cognatis & an concurret cum legitimis & naturalibus filiis, ibid. num. 9. cum seq.
Legitimatus nepos si avus nubat concubine ut avo succedere possit ibid. num. 25.
Legum fori, & styli probandus est usus etiam si in scriptis sint redactæ in l. 3. tit. 1. lib. 2. n. 8. & 12.
Legum fori in recopilacione nostra insertarum an sit probandus usus ibid. num. 12.
Legum 7. & 10. titulo 2. libro 1. contrarietas dissolvitur, in l. 6. titulo 1. libro 1. num. 10. & 14.
Legumum appellacione, cicera, lentes, fabæ, pisa, & similia, non tamen venit cannabis, in l. 35. tit. 18. lib. 6. n. 2.
Lenones qui dicantur & nominentur, in l. 4. tit. 11. lib. 8. n. 1. & 2.
Lenones expellendi à civitatibus tanquam communes castitatis vultatores in l. 2. tit. 19. lib. 8. n. 7. & in l. 4. tit. 21. lib. 8. n. 6. que debeat continere lenocinium.
Leprosus quis dicatur, & quomodo cognoscatur, & ponendus est extra civitatem, in l. 2. tit. 10. lib. 8. numero 25. usque ad 29.
Leuca curie ut quis in penam absit abinde quing. jam leucas comprehendit, in l. 1. tit. 13. libro 4. numero 36.
Agenda in Recopilacionem. Tom. VI.

lib. 8. num. 8.
Levis quid portatur à pluribus quam ab uno in l. 12. tit. 4. lib. 6. n. 3.
Lex regia nunquam recepta an & quando derogari possit in l. 3. titulo 1. lib. 2. num. 10.
Lex nunquam praterita, sed futura respicit negotia, in l. 9. tit. 1. lib. 2. num. 1.
Lex 7. tit. 1. lib. 1. an corrigat, l. 2. tit. 14. p. 1. in ea l. 7. n. 1.
Lex unum disponens, & alterum presupponens, ut habeat locum dispositum debet verificari presuppositum, in l. 19. tit. 3. lib. 1. num. 5.
Lex Regia divinarum, atque humanarum rerum, in l. 1. tit. 1. lib. 2. n. 4.
Lex non debet promulgari antequam ab omnibus esset approbata parliamentis, ibid. numero 12.
Lex nostra justificatur quatenus appellacionem tollit in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 34. ubi assignatur ratio.
Lex nostra cum l. 4. supra isto titulo concordatur, in l. 35. tit. 4. lib. 2. n. 1.
Lex de Guadaluara in appellacionem materia declaratur, in l. 1. tit. 1. lib. 4. n. 47.
Lex 1. tit. 1. lib. 4. an in criminalibus procedat, num. 38.
Lex potest ad commodum subsectorum impedire obligationem homini querendum, in l. 1. tit. 1. lib. 4. n. 28.
Lex 7. tit. 12. lib. 8. recop. declaratur, in l. 2. tit. 13. lib. 4. n. 32.
Lex fina. tit. 4. part. 3. in verbo avenidores, declaratur, num. 144.
Lex vel statutum loquens in personam non comprehendit mandantem, in l. 2. tit. 13. lib. 4. n. 4 & 5.
Lex civilis an habeat potestatem remittendi iuramenta, in l. 11. tit. 1. lib. 4. num. 4.
Lex juris ordinem C. de jur. om. jud. declaratur, glossa de otra.
Lex ubi captum sit de jud. claratur, in l. 10. tit. 3. lib. 4. n. 5.
Lex 7. tit. 7. part. 3. declaratur in l. 10. tit. 3. lib. 4. num. 5.
Lex qui solidum de legat. 2. communiter intelligitur, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 95.
Lex 43. tit. 1. p. 3. declaratur, ibid. numero 95.
Lex 1. C. de jur. declaratur, in l. 1. tit. 7. lib. 4. n. 100. 103. & 104.
Lex vel statutum conditionem inducens non censetur levi solemnitate continere, in l. 1. tit. 8. lib. 4. num. 67.
Lex Tauri bannitos permittens occidi justa est, in l. 1. tit. 16. lib. 4. num. 10.
Lex si unum disponit & alterum presupponit, ut habeat locum dispositum debet verificari presuppositum in l. 1. titulo 11. libro 4. numero 4.
Lex 3. C. de bon. prof. non est correctæ, in l. 1. tit. 4. libro quarto, num. 24. & 25. & sic nec que hodie castrensium peculium propter delictum filii auferri potest à patre ut ibid.
Lex si quis in tantam C. unde vi, an procedat contra Abbatem, Tutorem, Ecclesiam & Civitatem, ex delicto monachi, prelati, rectoris aut pupilli, in l. 1. tit. 13. libro quarto, num. 35 & 36.
K Lex

Index Rerum

Lex si quis in tantam puniens invadentem an remedio ejus utens sit tutus in conscientia ibid. num. 41.

Legis dicta si quis in tantam remedium an detur quamvis violenta ablativa vel expulsiua non adhibeatur, num. 42. & seq. usq. ad 56.

Lex 21. tit. 29. corrigitur per legem novam, in l. 2. tit. 15. lib. 4. n. 5.

Lex si disponeret quod bona perdita in mari essent Joannis, esset injusta in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 10.

Lex 4. tit. 21. lib. 4. intellecta & declarata in l. 3. tit. 17. lib. 4. n. 3.

Lex fin. de edicto divi Adriani tollen. declaratur sub l. 3. per totam.

Lex 1. tit. 26. lib. 8. recop. declaratur, in l. 7. tit. 13. lib. 4. n. 2.

Lex 4. tit. 27. lib. 4. declaratur, oppono tamen, in l. 5. tit. 17. lib. 4.

Lex 3. tit. 19. lib. 4. quart. declaratur ibid. per totam.

Lex tale pactum §. qui provocavit ff. de pact. declaratur in l. 6. tit. 17. lib. 4. num. 5. per totam.

Lex 8. tit. 12. part. 5. concordat cum lege 11. eod. tit. numero 14. in l. 5. titulo 15. lib. 4.

Lex 17. titulo 23. part. 3. declaratur, ibid. num. 4. & 6.

Lex 7. tit. 17. lib. 4. onl. & l. 1. tit. 22. eod. libro declaratur in eadem l. 6. tit. 17.

Lex 7. tit. de las sentencias, libro 4. non est correctoria juris antiqui in l. 7. titulo 17. libro 4. num. 11.

Lex 3. tit. 13. lib. 3. in quibus actionibus & prescriptionibus loquatur, in l. 2. tit. 13. lib. 4. num. 43.

Lex imperatores ibi tu te poena subdidisti, declaratur in l. 1. tit. 21. lib. 4. n. 56.

Lex 5. tit. 15. part. 6. declaratur in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 29.

Lex 23. tit. 4. part. 3. declaratur, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 148.

Lex 1. tit. 22. lib. 4. si ad unquam servaretur pracluderetur via fraudibus & litibus & consultus esset animabus in l. 10. tit. 17. sub verbo de las costas.

Lex 7. titulo 13. lib. 9. declaratur, in l. 3. tit. 10. lib. 4.

Lex 14. tit. 29. part. 7. declaratur, in l. 16. tit. 15. lib. 4. num. 3.

Lex 10. titulo 17. libro 4. secundum auctorem & practicos potius fuit litium feminaria quam abbreviatrix, nisi ut ibi in l. 1. titulo 14. lib. 4. num. 1.

Lex 8. tit. 4. lib. 4. fori. declaratur, in l. 9. tit. 15. lib. 4. num. 26.

Lex 2. in fine titulo 4. lib. 4. & l. 10. titulo de las sentencias, eo declaratur a contrarietate, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 36.

Lex 10. titulo de las sentencias, lib. 4. procedit in criminalibus contra Gregorium Lupum, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 53. ubi num. 54. intelligit.

Legis 14. tit. 11. p. 7. & l. libellorum ff. de accusat. solemnitates sunt hodie sublatae in l. 10. tit. 17. libro 4. num. 54. contra Greg. ibi & alios.

Lex 2. tit. 10. lib. 4. intelligitur, ibid. verf. neque oblat per text.

Lex 8. in fine tit. 14. lib. 6. recop. declaratur, in l. 7. tit. 21. lib. 4. num. 51.

Lex generaliter providens non censetur particularem tollere in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 59. ad finem.

Lex 3. tit. 23. p. 3. & l. 4. tit. 6. p. 3. intellecta, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 47. ad finem.

Lex 1. tit. 16. lib. 8. declaratur in l. 1. tit. 21. lib. 4. n. 55. cum seq.

Lex ex causa §. fin. ff. de appell. declaratur, in l. 7. tit. 7. lib. 4. n. 18.

Lex 8. tit. 15. lib. 4. raro servatur, in l. 3. tit. 15. lib. 4. num. 8.

Lex 18. tit. 4. p. 3. & l. 6. tit. 29. declaratur, in l. 1. tit. 21. lib. 4. n. 13. & 14.

Lex loquens de mulculo comprehendit feminam, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 11.

Lex nostra tantum procedit in illis locis ubi depositarias generalis adest in l. 31. tit. 25. lib. 4. num. 1.

Lex scripturas C. qui potior in omni dispositione locum habet, in l. 5. tit. 21. lib. 4. num. 21. & 23. & 24. tractatur de scriptura privata an proferatur in concurrentia creditorum.

Lex fin. §. fin. ff. quod metus cau. declaratur, in l. 1. tit. 23. lib. 4. n. 35. cum seq.

Lex puniens contrahentes matrimonia non comprehendit contrahentes sponfalibus, in l. 1. tit. 11. lib. 5. num. 2.

Lex ubi assistit & resistit contra qui nulla nascitur civilis nec naturalis obligatio. ibid. numero 24.

Lex 1. tit. 1. nostri lib. 5. an de filiabus prima vice nubentibus intelligatur, an & de visuis, ibid. num. 12.

Lex 2. tit. 1. lib. 5. an requirit matrimonii consummationem & an in sponfalibus de futuro intelligatur ibi numero 1. ubi numero 5. an in affine locum habeat sicut in consanguinea.

Lex emanans in favorem Ecclesiae vel Reipub. etiam si poenalis sit est amplianda, in l. 2. tit. 1. lib. 5. num. 4. & num. 6. aliud in idem propositum.

Lex 3. tit. 1. istius nostri lib. 5. corrigat jura antiqua, ibid. num. 11.

Lex 4. ejusdem tit. 1. & lib. an procedat respectu avorum vel ascendentium aliorum ibid. num. 10.

Lex 5. ejusd. tit. & lib. an habeat locum in sponf. de futuro, ibid. num. 1.

Lex 8. ejusd. tit. & lib. an fuerit utilis, vel sit litium feminaria in l. 8. titulo 1. lib. 5. numero 2.

Lex ubi non est peccati nutritiva, neque ab Ecclesia reprobara in foro conscientiae est servanda, in l. 9. tit. 1. lib. 5. num. 21.

Lex prohibitiva habet clausulam derogatoriam in l. 2. titulo 2. libro 5. numero 32. ubi num. 33. an contrarium statutum valeret, vel liberaret a poena & in l. 6. tit. 6. libro 5. numero 21.

Lex 4. tit. 3. istius lib. 5. est ampliata aliarum legum in sponf. de futuro loquentium ibi num. 1.

Lex 53. Tauri, non habet locum ubi iudicialia non practi-

Memorabilium.

practicantur, in l. 9. tit. 3. lib. 5. num. 25. nisi ut ibid. num. 26.

Lex novior corrigens vel minuens legem antiquam in uno ex casibus aequiparatis censetur & in alio corrigere, in l. 1. tit. 4. libro 5. num. 55. ubi quid si augetur & in l. 3. tit. 4. lib. 5. num. 11.

Lex minuens numerum testium non censetur minuire qualitates aliarum a lege requisitas in eis in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 49.

Lex generalis non extenditur ad casum particularem in corpore juris inclusum nisi specialiter de illo mentionem faciat in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 52.

Lex ubi confirmat aliquid videtur illud confirmare cum omnibus suis qualitatibus, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 145.

Lex 10. tit. 5. partia 6. an corrigatur per l. 1. tit. 4. lib. 5. ibid. num. 149.

Lex si annullat testamentum intestum quod de hoc non opponitur, ex eo & ex codicillo simili, agi poterit in l. 2. tit. 4. lib. 5. numero 46.

Lex cum ratio §. si plures ff. de bon. dam. declaratur, in l. 3. tit. 4. lib. 5. num. 18.

Lex permittens alicum testari intelligitur si testetur secundum jus, & sic Falcidia & Trebellianica locum habebunt in l. 4. tit. 4. lib. 5. num. 6. 7. & 8.

Lex interpretans habet locum in omnibus casibus legis interpretatae, in l. 4. tit. 4. lib. 5.

Lex 15. tit. 1. nostri lib. 5. mentionem faciens de clericis valet, ibid. num. 1.

Lex cum de bonis C. de donat. declaratur, in tit. 6. lib. 5. num. 31.

Lex non amplius §. cum bonorum, de legat. 1. declaratur in l. 4. tit. 6. lib. 5. n. 2.

Lex certa est de eo, quod est in rerum natura, in l. 4. tit. 6. lib. 5. num. 13.

Lex 1. ff. de acc. hered. declaratur, in l. 5. tit. 6. lib. 5. num. 3.

Lex quidem ff. si quis omni. cau. test. declaratur, ibid. num. 5.

Lex 5. tit. 6. lib. 5. habet locum, siue melioratio fiat in testamento, siue inter vivos, ibid. numero 10.

Lex 6. eod. tit. & lib. & similes, correctoriae sunt juris civilis & ob id non extendende, ibid. numero primo.

Lex regia loquens in casu cause onerosa cum tertio locum etiam habet quoad irrevocabilitatem de meliorando vel non, si traditio fiat vel possessio detur, in l. 6. tit. 6. lib. 5. num. 25.

Lex 29. Tauri quae est 3. tit. 8. lib. 5. declaratur in l. 7. tit. 6. lib. 5. num. 5.

Lex 25. Tauri, quae est 9. tit. 6. lib. 5. in quibus & doctus procedat, ibid. numero 1. & numero 5. an de vera donatione loquatur.

Lex 26. Tauri de patre & matre disponens etiam in aliis ascendentibus procedit, in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 1.

Lex eadem 26. Tauri habet ortum ab Auth. unde si patris C. de inoff. test. in ea l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 11.

Lex cum acutissimi C. de fideicom. & similes habent locum etiam in filio gravato restituente, in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 27.

Agredo in Recopilacionem. Tom. VI.

Lex dicta cum acutissimi, secundum receptionem opinionem habet etiam locum in contractibus inter vivos, quia gratia stipulantis vel donantis celebrantur, non sic si gratia utriusque, in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 28.

Lex eadem cum acutissimi an habeat locum cum ascendentes instituantur a descendentes, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 30. & ibi an videantur vocari a testatore filii a gravato suscepti.

Lex 27. Tauri procedit ad exemplum substitutionis exemplaris, in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 40. ubi num. 42. quid in exemplari sit faciendum.

Lex dicta 27. Tauri non habet locum in melioratione quinti, ibid. num. 55.

Lex 10. Tauri equitatem canonicam imitatur, & ideo in foro etiam seculari servanda quoad alimenta filiorum quorumlibet, in l. 8. tit. 8. lib. 5. num. 1. nisi ut ibid. num. 3.

Lex eadem 10. Tauri. verf. pero si est tal. hijo, in nepote procedit, ibid. num. 12.

Lex haec consultissima, §. ex imperfecto, C. de testam. an habeat locum in filiis naturalibus, ibid. num. 15.

Lex 6. Tauri declaratur, in ea l. 8. tit. 3. lib. 5. num. fin.

Lex fin. tit. 15. partia 4. cessat hodie ex l. 12. Tauri, in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 27.

Lex 1. C. de iis qui ut jud. & l. 12. tit. 7. partia 6. declaratur, in l. 11. titulo 8. libro 5. numero quinto.

Lex 32. Tauri quae est 6. tit. 4. isto, lib. 5. declaratur in l. 12. tit. 8. lib. 5. num. 4.

Lex 13. tit. 8. lib. 5. correctoria est multorum iurium, ibid. num. 1. & ibid. num. 2. quod quoad forum exterius non quoad forum interius processit.

Lex 2. tit. 9. lib. 5. in sponfis de presenti locum non habet, ibid. num. 1.

Lex ista habet locum non tantum in avena, sed in panizo & hordeo, in l. 4. & 5. tit. 25. lib. 5. num. 3.

Lex sed si objiciatur, ff. pro socio declaratur, in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 4.

Lex 20. tit. 11. partia 4. circa partus ancillarum correctae est in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 17.

Lex 10. tit. 8. isto lib. 5. an procedat in bonis confiscatis ante ejus promulgationem, ibid. num. 14.

Lex 8. tit. 1. partia 2. declaratur, in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 14.

Lex 1. tit. 15. part. 2. declaratur in ea l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 22.

Lex 2. tit. 14. lib. 2. recop. concordatur, in l. 13. titulo 10. lib. 5. num. 9. cum ipsamet lege, 13.

Lex in cause l. 2. §. idem Pomponius ff. de minorib. declaratur novissime, in l. 1. tit. 11. libro 5. num. 8.

Lex 7. tit. 8. isto lib. 5. an habeat locum in nepote bastardo ibid. num. 1. & an habeat locum in matre ascendentes habente ibid. num. 30. ubi ponuntur novem considerationes auctoritatisque ad numerum 34.

Lex 2. tit. 12. isto lib. 5. augmentativa praeparum est in l. 1. tit. 15. lib. 7. ut in ea l. 2. tit. 12. lib. 5. num. 1. & 2. videbis.

Lex 9. eodem tit. 12. & lib. 5. corrigitur & declaratur.

Index Rerum

claratur per alias ut ibid. num. 1.
 Lex 12. eodem tit. 12. & lib. 5. correctoria est, l. 7. ejusdem tit. ut in ca. l. 12. num. 3.
 Lex 7. tit. 11. isto lib. 5. declaratur per l. 15. eod. tit. & lib. ut in ca. l. 5. num. 1.
 Lex 46. Tauri iusta est & servanda, in l. 6. tit. 7. lib. 5. num. 1. & num. 9. quod processit ad declarationem legis civilis & ibi num. 10. an procedat in edificatis in solo regni & ibi numero 2. an verba illius legis sint exemplificativa vel decisiva, & numero 7. idem in vinculis.
 Lex poenalis ob identitatem rationis vel ob favorem publicum extendenda est, in l. 4. tit. 15. lib. 5. num. 4. & 5.
 Lex 45. Tauri, etiam in vinculis & anniversariis & patronatibus locum habet, in l. 8. tit. 7. lib. 5. num. 1. ubi idem in feudis & ibi num. 5. an procedat in rebus regni, & numero 4. an tollat remedium, l. in fin. cap. de edict. D. Adriani.
 Lex prima titulo 8. solum de successione ascendentium in bonis descendendum legitimum tractat, etiam si ascendens legitimus non sint, in l. 4. tit. 15. lib. 5. num. 2.
 Lex 2. tit. 8. isto libro an potuerit condi, ibid. num. 5.
 Lex 5. tit. 8. libro 8. in filia fratris locum habet, ibid. num. 1.
 Lex 7. eodem tit. 8. & lex fin. cap. de natural. liber. portus favorabiles quam odiosae sunt, ibid. num. 2.
 Lex 11. tit. 13. partia 6. corrigitur per dictam l. 7. tit. 8. hoc libro ibid. num. 4. & 6.
 Lex prima C. de natural. liber. declaratur, in l. 6. tit. 8. lib. 5. num. 20.
 Leges 14. & 15. tit. 10. partia 7. declarantur, in l. 10. tit. 17. lib. 5. nota 7.
 Lex si condemnationem requirit non est late sed ferenda sententiae, in l. 1. tit. 25. libro 5. num. 9.
 Lex 1. & tres sequentes tituli primi, libro 6. loquuntur de militibus armatis qui antea nobiles non erant, l. vero 5. ejusdem tit. 6. loquitur de milicibus, qui antea nobiles erant, in l. 1. tit. 1. libro 6. numero 5. & 13.
 Lex ubicunque disponit & alterum praesupponit, ut habeat locum dispositum debet verificari praesuppositum, in rub. tit. 2. libro 6. num. 89.
 Lex generalis non extenditur ad locum, ubi qualitates ejus verificari non possunt, ibid. numero 99.
 Lex non est ita precisa quin non recipiat moderationem a tempore, loco & persona, ibid. num. 100.
 Lex non videtur quidquam frustra inducere, ibid. num. 102.
 Lex generalis casus speciales non comprehendit ibid. num. 104.
 Lex 8. tit. 11. libro supra loquitur in certis ejus partibus in possessorio, ibid. num. 123.
 Lex dicta 8. dum de proprietate loquitur confirmat l. 7. praecedentem ibid. num. 124.
 Lex septima tit. 11. lib. 5. supra, in versic. Et nostra merced, quomodo intelligatur, ibid. num. 127.

Lex 8. in versic. 7. *trasti, si aliquo*, intelligitur, ibid. num. 128.
 Lex dicta 8. in versic. *Pere si et abuelo*, intelligitur ibid. num. 131. & 132. aliud lex fori iurigo, refertur, ibid. num. 144.
 Lex prohibens aliquem testari favore alterius, etiam favore patris causae habet locum, ibid. numero 178.
 Lex potest conferre & declarare nobilitatem in proprietate, ibid. num. 234.
 Lex 8. tit. 11. lib. 2. declaratur in dicta rub. numero 243.
 Lex 1. tit. 13. lib. 6. an sit correctoria, l. 45. tit. 28. part. 3. vide in dicta l. 1. num. 5.
 Lex civilis si potest adferre commodum, vel incommodum, non dicitur contra libertatem ecclesiasticam, in l. 1. titulo 18. lib. 6. numero 21.
 Lex poenalis, etiam si sit odiosa extenditur ob favorem publicum, in l. 25. tit. 18. lib. 6. num. 14.
 Lex vel statutum, etiam si dicat debere statui jramento alicujus, probari potest contrarium, ibid. num. 25.
 Lex ubi unum disponit & alterum praesupponit ut habeat locum dispositum debet verificari praesuppositum, in l. 2. tit. 20. lib. 6. num. 5.
 Lex acriter punit filium patrem injuriantem, usque ad exheredationem in l. 3. ibid. num. 5.
 Lex 4. tit. 20. lib. 6. an intelligatur de familia Domino domus affinitate conjuncta, ibid. num. 10. & ibi intra quantum gradum.
 Lex 4. supra dicta, in virgine domi retenta & educata, ibid. num. 11. & quid si esset mulier vidua honesta, vel Religiosa, ibid. num. 12.
 Lex vel statutum ubi praefert aliquam rem cum qualitate aliqua debet utrumque probari, in l. 7. tit. 7. num. 2. lib. 7. & ibi ex hoc inferitur ad Assalinum.
 Lex 4. tit. 2. lib. 7. quoad possessionem loquitur & sufficit quadragenaria, ibid. num. 1. quoad proprietatem vero immemorialis requiritur, ut ibid.
 Lex loquens per verbum *Cosumbre*, denotat proprietatem, & per verbum *uso*, possessionem, in l. 4. tit. 2. lib. 6. num. 2.
 Lex 5. tit. 2. lib. 7. quoad proprietatem loquitur ibidem num. 1.
 Lex 1. tit. 4. lib. 7. an corrigat l. 1. & 2. titulo 3. lib. 7. in dicta l. 1. num. 1.
 Lex 4. tit. 3. lib. 6. loquitur in rebus quae in foro venduntur, ut frumentum, vinum, oleum, & similia, quia haec sine praeconio venduntur in dicta l. 4. num. 25.
 Lex 1. tit. 6. lib. 7. declaranda est per legem praecedentem, in dicta l. 2. num. 1.
 Lex 2. tit. 7. lib. 7. specialiter providet contra rectores civitatum bona ipsarum occupantium, ibid. num. 1.
 Lex tertia, tit. 7. lib. 7. an habeat locum in locis Ducum, Comitum, vel Marchionum, ibid. num. 1.
 Lex supra dicta an comprehendat Ecclesiam & ecclesiasticas personas, ibid. num. 5.
 Lex supra dicta non loquitur quando cum licentia populi adest possessio 40. annorum, ibid. numero 30.
 Lex 9. ibid. & l. 1. in quibus casibus loquuntur, vide in dicta lege 9. num. 1.

Lex

Memorabilium.

Lex si quis major C. de transact. an procedat in homagio, & quocumque juramento in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 37. usque ad 41. & num. 50. an in quocumque contractu iurato & num. 53. an in compromisso, & num. 54. an in quasi contractibus num. 58. & 59.
 Lex 1. tit. 17. isto lib. 8. an indistincte procedat in quolibet contractu, vel quasi ibid. n. 58. & n. 59. quid si ratione officii.
 Lex 1. tit. 17. isto libro 8. qualiter hodie verificetur ibid. num. 73.
 Lex in dubio ad legitimas, & plenas probationes se refert in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 5.
 Lex 2. tit. 14. par. an sit correctio in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 100.
 Lex ubi potest operari intellectum propriam non operatur abusivum in l. 1. tit. 16. lib. 8. n. 97.
 Lex 6. tit. 9. par. 4. declaratur in l. 3. tit. 20. lib. 8. num. 26.
 Lex 5. tit. 10. isto libro 8. an corrigat doctrinam Bartoli si quis sub hostibus 5. l. vir. ff. solut. matri. in ca. l. 5. num. 7.
 Lex corrigens vel limitans, motiens censetur corrigere, & limitare mensum in l. 7. tit. 10. lib. 8. num. 32. & 41. declaratur.
 Lex puniens cognoscentem mulierem nuptam habet locum in monialium professam in l. 7. tit. 20. lib. 8. n. 51.
 Lex 1. tit. 30. partia 7. declaratur in l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 23.
 Lex 2. tit. 31. par. 7. temperatur in l. 2. tit. 23. lib. 8. num. 15.
 Lex 1. tit. 23. isto libro an quoad vulnus observetur ibid. num. 16. 18. & 19. quomodo intelligatur.
 Lex 1. 5. Dinus ff. de fidei. corrigatur in l. 2. tit. 23. lib. 8. n. 1.
 Lex vel statutum simpliciter puniens homicidium intelligitur si dolo sit commissum in l. 4. tit. 23. lib. 6. num. 6.
 Lex 3. tit. 8. p. 7. differt in l. 4. tit. 23. isto libro ut ibi num. 16.
 Lex 18. tit. 14. par. 7. declaratur in l. 6. tit. 23. numero 3.
 Lex 67. cum l. 2. tit. 13. lib. 5. supra concordantur in l. 6. tit. 17. lib. 8. n. 3.
 Lex 12. tit. 28. hoc lib. 8. quomodo intelligenda ibid. n. 1. & an stare possit sine distinctione rei licite vel non, & an debeat esse rita ordinata ad casum, ibid. n. 15. usque ad 18.
 Lex 1. tit. 13. p. 7. declaratur in l. 2. tit. 23. lib. 8. n. 9.
 Lex 5. tit. 26. isto lib. 8. etiam de poena judiciali intelligitur ibid. in ipsa l. 3. num. 6. licet rare petatur ut ibid.
 Lex humana poenalis non potest tollere obligationem legis divinae in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 35. ita ut poena non excuset solutionem in conscientia ut & num. 65.
 Lex 4. tit. 7. de consuetudine tribunalium abrogatur hodie dicta l. 4. n. 1. & sic ut num. 2. libelli committuntur, tam pro actore quam pro reo, per se vel procuratores suos.
 Lex 4. tit. 11. lib. 6. an procedat in alio casu quem in quo loquitur in l. 14. tit. 7. libro 6. numero 10.
 Lex 5. tit. 9. salvatur a superfluitatis vitio dicta l. 5. num. 4.

k 3

Lex 4.

Lex 9. supra dicta procedit quoad edificata in praetis & vicis publicis ibid. num. 3.
 Lex 9. ibid. etiam in terris aratis procedit pro censu imponendo ibid. num. 4.
 Lex 13. ibid. licet localis videatur tamen idem per eam est iudicandum, in quibuslibet locis, ubi est eadem ratio ibid. n. 6.
 Lex 23. ibid. an habeat locum in defensus ad pasturam locatis ibid. num. 1. & 5. & ibi concordia auctoris.
 Lex 5. dicta an procedat si tempore conductionis herbae habeat pecora ad patendum, post vero illa vendidit ibid. num. 9.
 Lex 4. tit. 5. lib. 7. an attempta corrigatur dispositio distinctionis Barr. in l. 1. si tempora C. de fide instrum. lib. 10. in dicta l. 4. num. 25.
 Lex 3. tit. 1. istius lib. 8. an corrigat alia iura circa iudices in l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 72.
 Lex 2. tit. 2. isto lib. 8. loquitur de propria Apostasia ibid. num. 18. & num. 19. 20. & 21. de poena talis Apostasia.
 Lex Mosaisca an cessaverit in totum per passionem Christi, in l. 2. titulo 2. lib. 8. numero 36.
 Lex 3. & 4. tit. 3. isto lib. 8. an procedat in filius, & nepotibus semel lapsorum, & emendatorum, an vero debeant esse relapsorum, ibid. n. 28. & num. 54. an procedat in aliis quam ibi specificatis.
 Lex 10. tit. 24. pagina 7. declaratur in l. 3. tit. 3. lib. 8. num. 55.
 Lex 5. tit. 4. isto libro intelligenda est data malitia, & animo injuriandi, ibid. numero 5.
 Lex 10. tit. 4. isto libro loquitur in verbo non in facto blasphemantibus ibid. num. 1.
 Lex 1. tit. 5. isto libro tamquam statuta super materia privituali an procedat & valeat ibidem num. 208.
 Lex inducit praescriptionem ad tollendas actiones jam natas in l. 4. titulo 6. lib. 8. numero 42.
 Lex 8. tit. 7. isto libro de ludentibus ad creditum an sit usu abrogata quoad retentionem pecuniae jam solute ibid. num. 9.
 Lex 20. tit. 9. p. 7. corrigatur per l. 4. tit. 10. isto libro, ut ibi num. 10.
 Lex ibi contra ascendentes per scilias declaratur in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 60. cum sequentibus.
 Lex 18. tit. 14. partia 7. alteratur per l. 8. tit. 11. isto libro ut ibi num. 13.
 Lex 9. tit. 12. isto libro 8. quomodo procedat ibid. num. 2.
 Lex 2. tit. 13. isto lib. 8. de qua violentia & vi loquitur ibi, num. 57.
 Lex uni C. de raptu virginis procedit etiam sine vi facta, sive ab initio, sive ex post facto in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 47. 48. 44. & 55. usque ad 67.
 Lex 5. C. fidei adul. declaratur in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 140.
 Lex debet tempore convenire in l. 3. tit. 13. lib. 8. num. 3.
 Lex invitam C. de contra emp. limitatur in l. 5. tit. 13. lib. 8. num. 4.
 Lex si quis major C. de transact. in quocumque contractu procedit in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 7.
Arveda in Recopilationem, Tom. VI.

Index Rerum

Lex 4. tit. 10. de quibus Prelatis intelligatur, vel non dicta l. 4. tit. 10. lib. 9. num. 9.
Lex 5. tit. 20. à principio usque ad vericulum otiosè, exclusivè loquitur dicta l. 5. tit. 20. lib. 9. num. 1.
Lex 1. tit. 20. corrigitur per l. 5. tit. 20. quoad poenam amissionis bonorum dicta l. 5. tit. 20. lib. 9. num. 2.
Lex 6. tit. 19. non corrigit legem 7. tit. 17. dicta l. 6. num. 1. lib. 9. num. 1.
Lex ubi aliquid introducit de novo cum certis modificationibus omnia in eo inferta censentur de forma substantiali, & in contrarium acta nulla sunt in l. 31. tit. 19. lib. 9. num. 6.
Lex 2. C. de diversis rescriptis hec loquatur in rescriptis iustitie, procedit etiam in lueris gratiosis in lege 10. titulo 18. libro nono, numero quarto.
Lex 6. tit. 25. p. 7. quomodo intelligatur in l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 10.
Lex 34. tit. 18. ad alia animalia quam in ea expressa non extenditur, dicta l. 34. lib. 8. num. 21.
Lex generalis non comprehendit dotem & casus privilegiatos & favorabiles nisi ut l. 35. tit. 18. lib. 9. num. 19.
Lex 33. tit. 18. non solum de prima sed & de secunda divisione intelligitur in dicta l. 33. tit. 18. lib. 9. num. 39.
Lex 8. tit. 18. an sit contra libertatem Ecclesiasticam in l. 8. titulo 18. lib. 9. num. 1. & 5. respondetur.
Lex civilis nec directè, neque indirectè potest statuere contra libertatem ecclesiasticam in l. 8. tit. 18. lib. 9. num. 2.
Lex aut statutum non valet, disponentia quod in Ecclesiis aut Ecclesiasticis personis, non possunt immobilia alienari ibid. num. 3.
Lex etiam iubeat omnia predia debere esse reburaria, nihil nocet Ecclesiis aut Ecclesiasticis personis in l. 8. titulo 18. libro nono, numero 4. 6. & 7.
Lex 5. tit. 17. in quatuor dividitur partes, in dicta l. 5. tit. 17. lib. 9. num. 33.
Lex nona titulo 17. ad alia loca quam in ea expressa non est extendenda in dicta l. 9. tit. 17. lib. 9. num. 2.
Lex 4. tit. 17. declarativa est legis tertie ejusdem tituli, ut in dicta l. 4. titulo 17. libro 9. numero 1.
Libellus debet esse clarus non incertus & obscurus etiam hodie l. 10. titulo 17. libro 4. numero 113. nisi certificetur ex actis ut ibidem numero 114.
Libellus an in causa syndicatorum sit in scriptis aufferendus in l. 10. titulo septimo, libro tertio, num. 9. & 10.
Libellus qualiter contra judicem syndicatum pro iniqua sententia debet concludere ibidem numero 12.
Libellus negligentie qualiter contra judicem syndicatum debet concludere ibidem numero decimo tertio.
Libellus ubi non requiritur si presentetur & sic ineptum non vitatur iudicium in l. 19. tit. 9. lib. 3. num. 3.
Libellus licet in summaris non requiritur, qualis petitio requiritur ibid. num. 6.
Libellus quid sit in rubr. tit. 2. lib. 4. num. 1. 1.

& 3. & ibid. quid differt à petitione.
Libellus quinque habet continere & que & quare ibid. num. 4. 5. & 6.
Libellus an in scriptis sit presentandus ibid. num. 7. 8. & 9. & quomodo concepiendus, & quas clausulas debeat continere & effectus earum ibid. num. 12. cum seq. & 32. & 35. ponitur forma libelli & num. 36. advertentia quedam.
Libellus debet esse clarus & certus & concludens intentionem agentis per quam demonstrat species futuræ litis in l. 14. tit. 2. lib. 4. num. 2. 3. & 4. admittitur libellus generalis & processus super eo fundatus sit validus & iterum num. 15. 16. 17. & 18.
Libellus accusatorius an sit necesse quod & hodie continet clausulas antiquas vel illam permiffis solemnitatibus in l. 24. tit. 2. lib. 4. numero 13. & 14.
Libellus non est necessarius in executionis petitione in l. fin. tit. 2. lib. 4. num. 32.
Libellus non habet vim citationis in l. 4. tit. 3. lib. 4. num. 1. nisi ut ibi.
Libellus iniuriæ non corrigit, quamvis non dicatur animo injuriandi in rubr. tit. 10. lib. 8. num. 12.
Libellus an hodie requiratur ad primam instanciam ex primo decreto l. 2. titulo undecimo, lib. 4. num. 12.
Libellus procedit in criminalibus ubi agitur de poena, & interesse etiam si damnum petatur simpliciter & non incidens, & venit condemnandus reus in interesse cum impositione poenæ l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 55.
Libellus seu petitio vulgo *demandada* an sit in scriptis presentandus l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 69.
Libello an possit addi vel minui post litem contestatam ibid. & num. 72.
Libellus alternativus an iure Regio stante admittatur quin de iure civili non admittatur ibid. num. 73.
Libellus in prima instantia positus non potest mutari in secunda vel emendari in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 120. & in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 74. ubi & idem fit in actione.
Libellum contra aliquem proponens in quo delictum continetur, infamat cum in l. 1. tit. 8. lib. 4. num. 24.
Libellus in quo petitur res ex una causa & condemnatio fit ex alia valet in l. 7. titulo 18. lib. quarto, numero 120. vericulo sed si petatur.
Libellus gravaminum est notificandus parti adversæ, alias sententia transit in rem iudicatum ex temporis lapsu in l. 7. tit. 18. lib. 4. numero 123.
Libelli intimatio est facienda ubi aliquod præjudicium resultare potest in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 124. & 125.
Libellus non procedit ubi peto decem quia promissit, nisi adjecta causa promissionis in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. 49.
Libellus alternativus licet de iure non admittatur, admittitur tamen circa remedium lesionis ultra dimidiam l. 10. tit. 11. lib. 5. num. 24.
Libellus ad petendum possessionem majoratus in l. 8. tit. 7. lib. 5. num. 32.
Libellus in materia cessionis bonorum in l. 6. tit. 17. lib. 5. num. 1.

Libellus

Memorabilium.

Libellus in remedio l. 3. tit. 7. lib. 7. in l. 21. tit. 14. lib. 6. num. 6.
Libelli principium super probanda nobilitate in possessione in rubr. tit. 2. lib. 7. num. 242.
Liber rationum si restitatur ab eo qui rationes reddere debet, ex quibus eum esse debitorem apparet, potest non aliter citatus condemnari l. 24. tit. 21. lib. 4. num. 2.
Liber idem importat quod sine ullo impedimento in l. 1. tit. 25. lib. 8. num. 34.
Libri hæreticorum non sunt legendi nec retinendi in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 16.
Libri hæreticorum comburendi sunt, neque ex eorum nominibus aut operibus aliquid auctorizandum in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 15.
Libri hæreticorum comburendi sunt licet in eis aliquid boni reperitur in l. 27. titulo 7. libro 1. num. 13.
Libri in hac lege contenti non sunt divulgandi, nisi præcedente examine, & licentia regii concilii in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 1.
Libri obsecrati impressioni mandari non debent, nam plurimum læsione rectam reipubl. gubernationem, & corrumptum bonos mores in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 1.
Librorum catholicorum depravatorum multis modis contingere potest, & quibus in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 3.
Libros damnatos retinentes an sint hæretici iudicandi, vel suspecti de hæreli in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 12.
Libros hæreticos componens vel scribens verè & manifestè hæreticus censetur in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 20.
Librum veteris lectionis sciens & retinens an sit de hæreli suspectus, & an suspicio hæc sit levis, vel vehemens aut violenta in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 18.
Librum veteris lectionis reprensens inter suos libros an possit illum comburere vel inquisitionibus manifestare in l. 27. titulo septimo, libro primo, numero 21.
Libera facultas relinquenda est censuario redimendi censum in l. 1. titulo decimo quinto, libro 5. numero 5. nisi ut ibi, ubi & an per partes redimi possit.
Liberalitas & magnanimitas dilectionem & amorem causant in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 1. & ibi num. 2. quid sit liberalitas & num. 25. quomodo à Regibus & Principibus mimocibus viginti quinque annorum exerceri possit & à tutoribus eorum, & quomodo debeat exerceri ne vertatur in vitium in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 1. & in l. 15. tit. 10. lib. 5. num. 4.
Liberatur filius vel filia à patris potestate, etiam si existant in domo ejus, dum tamen uxorati & velati sint, in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 4.
Liberatio libertatis concessio dicitur, ibid. num. 8. ubi referuntur plures locorum consuetudines, in quibus filii liberantur à potestate parentum.
Libris electorum ad colligendas gabellas vel ecclesias, eorum libris creditur inter eos, & contra eos, & contra alios, in l. 1. tit. 18. lib. 3. num. 7. & 8. limitatur.
Libidinis vitium est vehemens sit in adolescentia, in senectute præsumitur extinctum, in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 75.

Accedat in Revolucionem. Tom. VI

Libidinum alie species quam sodomie naturales sunt, in l. 1. tit. 21. lib. 8. num. 11.
Licentia data per iudicem ad capiendam rem aliquam, propria auctoritate licet capi possit, intelligitur, nisi inveniat resistentem, in l. 1. tit. 23. lib. 4. num. 1.
Licentia data terrarum consistorii & civitatum, licet sit valida, si tamen ea mediante quis possiderit terras aliquas, & transferunt 40. anni, valida erit, in l. 2. titulo 15. libro quarto, numero 61. ad finem. Et si terra ille fuerit cultivata, quis census ei imponetur, ibidem numero 62.
Licentia mariti requiritur quoties per contractum in casu à iure requisito mulier de archis disponit in l. 3. tit. 2. lib. 5. num. 7.
Licentia mariti requiritur solum matrimonium per divertium, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 7.
Licentia mariti an requiratur in contractu collato ad tempus solum matrimonium, ibid. h. 7. & 69.
Licentia expressa vel tacita saltem requiritur pro validitate contractus uxoris, ibid. num. 8. 9. & 10. quando tacitus consensus sufficit.
Licentia ubi requiritur, an debeat esse expressa, ibid. num. 18. & cum sequentibus declaratur.
Licentia mariti an debeat præcedere contractum, ibid. num. 24.
Licentia mariti pro substantia contractus requiritur, aliter est nullus ipso iure, ibid. num. 29.
Licentia per maritum ad contractum animum celebrandum data, illo contractu celebrato, cessat licentia illa, ibid. num. 60. ubi ampliat.
Licentia mariti requiritur etiam ad constituendum procuratorem, ibid. n. 61. ubi alia requiruntur.
Licentia mariti non requiritur ubi mulier facit actum ex necessitate, ibid. num. 81.
Licentiam an debeat petere uxor nondum ad domum traducta, ibid. num. 82.
Licentia mariti an requiratur in quasi contractu in l. 2. titulo 4. libro 5. numero 15. ubi quid si adesse iuramentum.
Licentia generalis per maritum uxori concessa ad contrahendum plus operatur, quam mandatum generale cum libera, in l. 3. tit. 3. lib. 5. num. 5. non tamen operatur ad alienandam rem dotalem, ut ibid. num. 6.
Licentiam semel datam an possit maritus revocare ibid. num. 7. & 33.
Licentia concedi potest pro pluribus actibus, & tunc illa quemlibet de per se respicit, ibid. num. 8.
Licentia uxori per iudicem præstanda debet esse cum causa cognitione, in lege quarta, titulo tertio, libro quinto, numero tertio, ubi numero quinto, quod in licentia debet fieri mentio de causa cognitione, & ibi ampliat, numero sexto quod versatur in hac cause cognitione.
Licentiam in studio præsumi ex justa causa datam per iudicem, ibid. num. 8.
Licentia requisita ad actum, an debeat actum præcedere, in l. 5. titulo tertio, libro 5. numero 2. & 3. ampliat.
Licentia ubi ad evitandum præjudicium tam præfatis debentur est data, sufficit post actum sequi, in l. 5. tit. 3. lib. 5. num. 4.
Licentia mariti an requiratur ad donandum filio communi, in l. 1. titulo 6. libro 5. numero 4.

lib. 4. ubi

Index Rerum

- ubi num. 7. quid ad dotandam filiam communem & num. 6. quid ad majoratum ubi declaratur.
- Licentiam habens constituendi majoratum in unum ex filiis an possit in duos in l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 17. & ibi quid e contra.
- Licentia data ad constituendum majoratum in filium poterit constitui in nepotem in l. 2. tit. 6. lib. 5. num. 2. & ibi quid si concedatur respectu certi filii.
- Licentia mariti an requiratur praestari uxori donanti vel melioram descendentes per contractum inter vivos, vel non melioraturam promittentem in l. 6. tit. 6. lib. 5. num. 3.
- Licentia regia praecedere debet, vel sequi approbatio regia majoratus constituti ultra, contra, vel praeter legis dispositionem, & provisionem ut si contra tenorem l. 27. Tauri fiat in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 2.
- Licentiam in dubio praesumendum est praesessisse ad majoratum constituendum & institutum ibid. num. 3.
- Licentiam concedi a Rege per verbum fiat an sufficiat ibid. num. 5.
- Licentia regia scripturam requirit sicut gratia Papae ibid. num. 11.
- Licentia quid sit & an semel concessa perpetua daret in l. 2. tit. 7. lib. 5. num. 1.
- Licentia & gratia an expiant mortuo concedente ibid. num. 2.
- Licentia ad faciendum majoratum sine causa revocari non potest per concedentem ibid. n. 9.
- Licentiae appellationse venit expressa & non tacita in l. 3. tit. 7. lib. 5. num. 7. nisi ut ibi.
- Licentia ad majoratum quomodo petenda, & quid debeat continere ibid. num. 2. ibi quomodo sit constituenda majoria ne alii filii quaerent.
- Licentia ad majoratum constituendum an debeat facere mentionem liberorum in l. 3. tit. 7. lib. 5. num. 3.
- Licentiam habens ad constituendum majoratum an censetur illam habere ad destruendum ibid. numero 4.
- Licentia an debeat praecedere ad majoratum faciendum ibid. num. 5. & 8. limitatur.
- Licentia concessa Clerico ad testandum intelligitur etiam de testamento prius condito ibid. num. 7. & ibi quid de licentia ad duo beneficia impetranda.
- Licentia concessa ad majoratum faciendum non confirmat jam factum ibid. n. 8. & cum glossa seq. quid si addit approbatio & quae debet esse.
- Licentia concedi potest, ut semel majoratu constituto non revocetur in l. 4. tit. 7. lib. 5. num. 9.
- Licentia regis si majoratus est constitutus post autem revocatus, an possit ex eademmet licentia iterum confirmari ibid. num. 3.
- Licentia ad extrahendum monetam a regno qualiter concepiatur in l. 8. tit. 18. lib. 6. num. 2. & 3. per quod tempus durat talis licentia.
- Licentia praesumpta non sufficit ubi expressa requiritur in l. 3. tit. 6. lib. 7. num. 7.
- Licentiam an teneantur se desicere in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 115. 116. & 117. quid in Baccalaureis si advocent num. 118. & 119.
- Licitatio prima per collusionem, & sordes facta per secundam rite factam revocatur in l. 2. tit. 1. lib. 2. num. 13. & 14. quid si secunda est magna.
- Licitator simulatus si aufert pretium non aufert promissum in l. 13. titulo 12. libro quinto, num. 2.
- Licitatore 20. plus dante, an primus ante eum liberetur in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 26.
- Licitatio est actus licitandi, id est ipsa auctio ut in rubr. tit. 13. lib. 9. num. 4.
- Licitans per errorem magnam quantitatem, an tenebit in l. 1. tit. 13. lib. 9. num. 3.
- Licitaciones dicuntur *pajas*, & a quo verbo deriventur ut in rubr. titulo 13. libro nono, numero 1. & 2.
- Licitator est qui auget pretium in rubr. tit. 13. lib. 9. num. 3.
- Licitatores gabellarum non liberantur per secundam licitationem ulterius non praestantis fidejussores intra debitum terminum, licet secus in aliis in l. 12. titulo undecimo, libro nono, numero 1. & 2.
- Licitatores duo, si eodem tempore licitaverint quis eorum praefatur, in l. 11. tit. 13. lib. 9. num. 2.
- Licitatores pacifici non possunt ut non admittatur haec quarti adfectio in l. 5. tit. 13. lib. 9. num. 2. 3. & 4. ampliatur duobus modis.
- Ligatus si quis ducatur juxta Ecclesiam, vel juxta alienum territorium, & per vim ibi ingrediatur an possit inde extrahi in l. 2. tit. 2. lib. 1. numero 12.
- Limitaciones l. 1. tit. 7. lib. 7. remissive in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 12.
- Limitatur l. 1. tit. 6. lib. 7. conclusio, quod ultra tres mille moraperinos non potest imponi collecta sine licentia Regis aliquibus modis, vide in dicta l. 1. tit. 6. lib. 7. num. 8.
- Limites qualiter probantur, & alia de limitibus in l. 16. tit. 5. lib. 3. ubi & an coarctator teneatur eos personaliter visitare.
- Limitum continuatio debet fieri via recta & non indirecta in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 37.
- Lingua Cantabrigia fuit Hispaniae prima in rubr. tit. 2. lib. 6. num. 134.
- Lingua nuntius appellatur in l. 1. tit. 3. lib. 8. numero 55.
- Linguae abscisio aliquando convertitur in affixionem in l. 2. tit. 4. lib. 8. num. 18. aliquando perforatur ibid. num. 19.
- Linguae lubrico aliquid dicens excusatur in l. 1. tit. 15. lib. 8. num. 37.
- Liquidum vel brevi liquidandum equiparantur in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 134.
- Lis excepta coram seculari super negotio principali non impeditur per accusationem falsi contra clericum in Ecclesiastico institutum in l. 4. 5. tit. 4. lib. 3. num. 8.
- Liro nondum contestata solum dicitur litigantem agere velle non tamen egisse in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 4.
- Litem injustam movens non condemnat in damnis obventibus propter litem licet in expensis sic l. 5. titulo 13. libro quarto, numero 14. ubi 15. & 16. idem si propter contumaciam.
- Litem ceptam coram uno iudice quando dicimus in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 14.
- Litterae testimoniales non sunt necessariae in appellatione ad consistorium in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 58. alias sic ut ibid.

Litterae

Memorabilium.

- Litterae testimoniales, & quae requirantur contra notarium nolentem tradere processum in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 14.
- Litterae in oratorio quibus debitoribus & quando concedendae & quando non, in l. 2. titulo 24. lib. 4. num. 35. usque ad 44.
- Litteras nunciis laeceras qualiter puniuntur in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 22.
- Litterae incitativae in quantum fieri potest sunt evitandae in l. 45. tit. 4. lib. 3. num. 1.
- Lite pendente super privatione officii, aut dissolutione matrimonii, aut super voto praestando an possessor privari debeat possessione in l. 2. tit. 7. lib. 4. numero 9. cum 3. sequentibus & numero 15. quid appellatione pendente.
- Litterae ad beneficia sunt odiosae, & ideo restringendae in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 57.
- Litterae ad lites per mortem concedentis expirant licet ad beneficia in l. 2. titulo 7. libro 5. numero 10.
- Litterae ad beneficia pro clericis pauperibus, quae iustitiae appellatur, obtento beneficio expirant ibid. num. 11.
- Litterae Regiae si non sunt sigillatae licet non steterit per fallarium, an puniatur in l. 3. titulo 5. libro 8. num. 8.
- Lite pendente super absolutione a juramento, si venit dies solutionis faciendae est in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 30.
- Litterae ne fiat novitas, vel ne fiat malum intelliguntur de facto in l. 2. titulo 9. libro 8. num. 11.
- Litterae nimis adherentes dicuntur Judaizare in rubr. tit. 2. lib. 8. num. 6.
- Litigans an teneatur Iudicem alibi quaerere quam in loco iudicii, in l. 4. titulo 9. lib. 5. num. 11.
- Litis contestatio an possit fieri in die feriata in honorem Dei in l. 4. titulo 2. lib. 4. numero 2. cum sequentibus aliquibus.
- Litis contestatio noctu fieri potest ibidem numero quinto.
- Litis contestatio praesente vel absente a chore fieri potest ibid. num. sexto, cum requisito ut ibidem & numero 7. & 8. advertentia ponitur.
- Litis contestatio coram tabellione causae est faciendae & non coram alio ibid. num. 8. & an in causa appellationis requiratur in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 75.
- Litis contestatio an in scriptis sit faciendae ibid. numero 9. & in l. 7. tit. 17. lib. 4. num. 13. an interrumpat praescriptionem.
- Litis contestatione non facta non proceditur ad testium receptionem, neque ad sententiae diffinitivae prolationem nisi in odium contumacis in l. 1. tit. 11. lib. 4. num. 13.
- Litis contestatio perpetuat actionem in l. 2. tit. 2. lib. 4. num. 16.
- Litis pendencia non potest opponi si pars fuit causa pendens in lege prima, titulo vigesimo primo, libro quarto, numero centesimo quinquagesimo quarto.
- Locare an possit quis operas suas in perpetuum in l. 9. tit. 15. lib. 4. num. 31. declaratur num. 23.
- Locatio vicariatum, ut proprium populi de consuetudine reputatur in l. 2. titulo 7. libro 2. numero 13.
- Locatio non solet dominium mutare in l. 3. tit. 13. libro 4. num. 57. cum seq.
- Locatio facta ad longum tempus vel ad modicum cum pacto de renovanda, dominium transit in conductorem in l. 2. tit. 15. lib. 4. numero 23.
- Locati non possunt officia publica neque notariae redditus in l. 8. tit. 3. lib. 7. num. 1.
- Locatio in publica subhabitatione facta exclusiva est omni doli & fraudis in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 2. potest tamen probari contrarium ut numero 3. & 4. declaratur.
- Locatio pastuum communium, nihil valet nisi omnes praestent consensum, ut licentia Regis fiat, in l. 7. tit. 7. lib. 7. num. 4. ut ibi discutitur & examinatur.
- Locans operas suas per annum futuri tenentur laborare pro more illius regionis in l. 1. tit. 7. lib. 8. numero 11.
- Locatio Regiorum reddituum facta personis prohibitis non est nulla in l. 4. tit. 10. lib. 9. num. 11.
- Locatio reddituum Regiorum si de facio potentibus fiat an erit nulla in l. 2. tit. 10. lib. 9. num. 5.
- Locatio & non venditio est cum pretium pro fructibus datum, per singulos dividitur annos in l. 1. tit. 11. lib. 6. num. 3.
- Locator inquilinus, commodatarius & depositarius non praescribitur in l. 4. tit. 35. lib. 4. num. 12. 20. & 21.
- Locator multarium tenetur omnino locare, in l. 6. tit. 11. lib. 7. numero 10.
- Locator gabellarum territorii alicujus, qualiter tenebitur de evictione si incerta sit locatio in toto vel in parte, in l. 8. titulo 9. libro 9. numero secundo.
- Locus consuetus censetur in citatione expressus, in l. 4. tit. 9. lib. 3. num. 7.
- Locus consuetus de consensu partium potest alibi transferri ibid. num. 10.
- Locus contractus quoad esse est attendendus secus quoad judicialia, in l. 31. titulo 6. libro 3. num. 5. 6. 7.
- Locus tenens correctorum jurisdictionem habet ordinariam, in l. 10. tit. 5. lib. 3. num. 2. & merum & mistum imperium ibid. num. 4. quod ab eis ad Regem appellatur & num. 5. quod par est eorum jurisdictioni cum correctore & numero 6. an inhiberi possit a correctore, alia de illo locum tenentibus vide infra verbo, vicarius.
- Locus citationis esse exprimitur in citatione ad sententiae prolationem, in l. 5. tit. 18. lib. 4. num. 26.
- Locus delicti quando fit in libello declarandus, in l. 4. titulo secundo, libro quarto, numero septimo, & octavo.
- Locus & tempus extorsionis usurarum an sit apponendus ad impugnandum testamentum ulcuarum in lege quarta, titulo secundo, libro quarto, numero nono.
- Locus insignis quis dicatur in l. 2. titulo 7. lib. 4. num. 83.
- Locus populi vel loci communiter ponitur in instrumentis, quid de domo ubi fit in l. 1. tit. 1. tit.

Index Rerum

1. tit. vigesimo primo, libro quarto, in principio & non valet confectio aut dispositio in contrarium ut ibid.
Locus qui inspicitur in maleficiis puniendis in 1.7. tit. 21. lib. 4. num. 14.
Locus ubi res venditur est aspicendus in 1. 15. tit. 12. lib. 8. num. 4.
Lucra acquisita matrimonio soluto per conjugem superstitem bonis in eodem statu existentibus an communicentur in 1.8. titulo sexto, lib. 5. num. 28.
Lucra dividuntur inter maritum & uxorem etiam si non sit uxor cognita carnaliter à viro in 1.2. tit. 9. lib. 5. num. 4.
Lucra acquisita in matrimonio putativo an sint dividenda ibid. num. quinto, ubi quid si est clandestinum.
Lucra an acquisita dicantur titulo oneroso vel lucrativo ibid. num. 10.
Lucra in iustis quasi non communicantur ibid. num. 6.
Lucra an censentur meliorata in rebus mariti, & quid si usufructus consideretur cum propretate ibid. num. 8. 9.
Lucrale an iudicetur acquiritur labore uxoris in 1. 2. tit. 9. lib. 5. num. 13.
Lucra ut communicentur inter maritum & uxorem an cohabitatio eorum simultanea requiratur, ibid. numero 14. declaratur quid si est divorcium factum.
Lucra constante matrimonio acquisita an possit maritus alienare in 1. 5. tit. 9. lib. 5. numero 7. ubi. num. 8 an possit ea donare; & num. 19. an ludendo vel meretricando; & num. 2. an fidei jubendo.
Lucra constante matrimonio acquisita etiam si simul non habent conjuges, communicantur in 1. 6. tit. 9. lib. 5. num. 15.
Lucrans ab eo, qui non est sui juris dominium acquire in lege secunda, titulo septimo, lib. 8. num. 88.
Lucrans an statim teneatur restituere non expectata iudicis condemnatione in 1. 2. tit. 7. lib. 8. num. 96.
Lucratum in ludo qui ante legem nostram applicabatur ibid. num. 101.
Lucri cessatus interesse an peti possit in lege prima, titulo sexto, libro octavo, numero vigesimo sexto usque ad triginta.
Lucrorum transfertur pro medietate dominium & possessio in uxorem statim quod acquiritur in habitu & revocabiliter constante matrimonio in lege secunda, tit. 9. libro quinto, num. 17.
Lucrum est genus, questus vero species in 1. 3. tit. 9. lib. 5. numero 5.
Lucrum transfertur in uxoris heredes etiam si uxor in vita illud non accepaverit in 1. 7. tit. 9. lib. 5. numero 4.
Lucrum per filium acquisitum cum pecunia patris an profectum dicatur & quando, in 1. 3. tit. 8. lib. 5. numero 24. ubi declarantur leges regie, ubi luctus & placentia moderati pro defunctis permittuntur in 1. fin. tit. 5. lib. 5. numero 2.
Lucrum propriè est superabundantia seu incrementum in 1. 6. tit. 6. lib. 8. numero 1.
Lucrum dicitur quod manente sorte ei accidit in

1. 1. tit. 6. lib. 8. num. 2.
Lucrum est omnis usura, licet non omne lucrum sit usura, ibid. numero 3.
Lucrum potest contingere in contractu emptionis, & venditionis, & locationis & similibus, & tamen non erit usura, in ea 1. 1. tit. 6. lib. 8. numero 4.
Lucrum habitum ex licitationibus, & luxuris nefarium in 1. 4. tit. 3. lib. 8. numero 5.
Ludere contra legis dispositionem an sit peccatum in 1. 5. tit. 25. lib. 5. numero 6.
Ludere contra legum dispositiones, an sit peccatum in 1. 5. tit. 8. lib. 7. num. 5.
Ludere licet solum in casibus à jure expressis, in 1. 2. tit. 7. lib. 8. numero 1. 15. 19. 25. 30. 32. 34. ubi casus ponuntur.
Ludere in triplici jure prohibetur in 1. 2. tit. 7. lib. 8. num. 13. 4. 5. 10. 12. & 13.
Ludere sacerdotibus vix citra peccatum mortale licet ad ludos venios, in 1. 2. tit. 7. lib. 8. numero 16. in fine, nisi ut numero 7.
Ludere licet in Natali die festo, in 1. 2. tit. 7. lib. 8. numero 30. & 31. an lucratum ab eo die sit restitutum.
Ludere licet in convivio in parva quantitate ibid. numero 32. & 33. & in 1. 5. tit. 7. lib. 8. numero 5. item de jure civili.
Ludere permittum est in modica quantitate, ubi numero 34. & numero 35. non esse peccatum.
Ludere an liceat ultra duos Regales in 1. 5. tit. 7. lib. 8. num. 5. ubi numero 7. quid de jure civili.
Ludere non licet pro convivio causa voluntatis, vel lucris in 1. 5. tit. 7. lib. 8. num. 9.
Ludere non licet ad taxillos etiam solati causa in 1. 5. tit. 7. lib. 8. num. 10.
Ludere ad creditum non licet etiam in ludis licitis in 1. 8. tit. 7. lib. 8. num. 1. & 2. 4. 6. & 10. 11. 12. & 13. an perdens teneatur amissa solvere in conscientia.
Ludere an liceat pluries in una die quantitatem permissam in 1. 9. tit. 7. lib. 8. num. 11.
Ludere non licet ultra duos aureos etiam pro prandio in 1. 10. tit. 7. lib. 8. num. 8. & in 1. 11. tit. 7. lib. 8. numero 5.
Ludere licebat antea unum solidum in 1. 11. tit. 7. lib. 8. numero primo, & numero 4. & 5. an in una die liceat pluries hos duos aureos ludere.
Ludere tempore quo missa audiri debet, peccatum mortale in 1. 11. tit. 7. lib. 8. numero decimo.
Ludens cum alio credens esse peritum sicut ipse, non teneatur ad restitutionem in ea 1. 2. tit. 7. lib. 8. numero 80.
Ludens precibus importunis vim pati videtur ibid. num. 18. ubique non transit dominium, nisi ut ibi numero 83.
Ludentium unus si luit presente pecunia alter, verò non, an lucrabitur promissa in 1. 8. tit. 7. lib. 8. numero 3.
Ludentium iuramentum ad creditum, an obliget solvere in 1. 8. tit. septimo, lib. octavo, numero octavo.
Ludentium contractus facti in ludo prohibito, an valeant in lib. 8. titulo 7. libro 8. num. 14. & n. 15. an vendens teneatur de eversione & nu-

Memorabilem.

& num. 16. & 17. ampliatur.
Ludentes ultra taxam an peccabunt mortaliter, in 1. 11. tit. 7. lib. octavo, numero sexto, cum sequentibus.
Ludentes si se invicem impellant, & unus eorum cadens super alium vertum occidat eum, ad quid teneatur, in 1. 12. tit. 23. libro 8. numero secundo.
Ludens si jocose alium occidit puniri adhuc debet in 1. 12. tit. 23. lib. 8. num. 5.
Ludos potest Episcopus ratione peccati prohibere, & domus tabulariorum, in 1. 5. tit. 7. lib. 8. num. 11. & 12.
Ludi potest unus solus in 1. 2. tit. 7. lib. 8. numero 36.
Ludo ac joco in quibus ac parè concedenda est vita in rub. tit. 7. lib. 8. num. 5.
Ludus quid sit, in rub. tit. 7. lib. 8. num. 1. 2. & 3. num. 10. & 11. quotuplex.
Ludus non sit mortalis ex sola circumstantia animi lucrandi in rub. tit. 7. lib. 8. num. 6. & 7. quid respectu loci sacri.
Ludus gratia exercende virtutis permissus in rub. tit. 7. lib. 8. num. 12. & num. 13. etiam clericis & in 1. 2. tit. 7. lib. 8. num. 19. & 24. ponuntur sex species hujus ludi.
Ludus fortune in totum vel mixtum prohibitus est in rub. tit. 7. lib. 8. num. 14.
Ludus honestus servatis circumstantiis etiam religionis permissus in rub. tit. 7. lib. 8. num. 12. & 13. quod non est peccatum ludere honestè, etiam in die in quo sanctorum Eucharistia.
Ludus scachorum non nimis continuus licitus in 1. 2. tit. 7. lib. 8. numero 15. cum sequentibus.
Ludus est modus, quo ipso jure remittitur injuria in 1. 3. tit. 7. lib. 8. numero 12. ubi quid inter lutores ipsos, & qualiter tenebuntur cum num. 25.
Ludus pile permissus, quia peccat & virtutis exercende est in 1. 9. tit. 7. lib. 8. numero 2. & 3. nisi ut num. 4.
Lusa presumitur ad solatium qualibet quantitas pro convivio in 1. 5. tit. 7. lib. 8. num. 8.
Lusc si quis pluries in uno die qualiter punietur in 1. 2. titulo septimo, libro octavo, numero 55. 60. & 61.
Lusor sicut prodigus potest bonis interdici, in rub. tit. 7. lib. 8. num. 27.
Lusor tria precepta legis & justitie transgreditur in rub. tit. 7. lib. 8. num. 9.

M

Macula generis per insidia, & famam probatur in 1. 21. titulo septimo, libro 1. num. 3.
Magister navis quis dicatur in 1. 3. & 4. titulo 10. libro 7. num. 2. & 4.
Magister non injuriat discipulum causa correctionis in 1. 1. tit. 10. libro 8. num. 18.
Magistratus tantum dicitur iudex ordinarius non verò delegatus, in rub. tit. 9. lib. 3. num. 6.
Magistratum quem esse, est honor in rub. tit. 14. lib. 6. num. 8.

Magistratus scienter tollerans carcerem privatum puniatur.
Magistratus supplet negligentiam inferioris illius loci in 1. 10. tit. 13. lib. 8. num. 12.
Magistro navium incumbit cura metrum ibi gestarum in 1. 3. & 4. tit. 10. lib. 7. num. 7. & an tunc debeat citare partes.
Magnates & Domini plusquam alii teneantur Ecclesias defendere in 1. 1. tit. secundo, lib. 1. num. 4.
Magnates coram Rege sunt cooperto capite, careri verò non in 1. 1. tit. quarto, libro 6. numero 27.
Magna ex dissensionibus incommoda oriuntur in 1. 1. tit. 9. lib. 8. num. 16.
Magnates aut civitas locantes gabellas an sint immunes ab eis in 1. 3. titulo 18. libro 9. numero 7. & 8. & auctoritas consilium circa hoc num. 9.
Majestas propriè erat populi Romani & Imperatoris in 1. 1. tit. 18. lib. octavo, numero 4. & 6.
Majestas Papa major est Imperatoris in 1. 1. tit. 18. num. 8.
Majestas duplex est in 1. 1. tit. 18. lib. 8. num. 35 & 36. à quo dicitur.
Major pars in electionibus, & congregationibus est sequenda in 1. 7. tit. quarto, lib. 2. num. 1.
Major pars que dicitur quoties Episcopo & Capitulo aliquid committitur faciendum in 1. 14. tit. 6. lib. 3. num. 12. 13.
Majoratus successor non potest possessori in propria autoritate expellere in 1. 3. tit. 10. lib. 4. num. 102. nisi ut ibi cum seq.
Majoratus per uxorem & maritum constitutus in scriptura una de omnibus bonis quando possit mortuo marito revocari in 1. 1. tit. 6. lib. 5. num. 24. & 25. an tenebitur tunc uxor fructus restituere & ibi num. 26. & tunc bona uxoris penes ipsum maritum remaneant quoties maritus de bonis uxoris tanquam de suis disposuit.
Majoratus aut vinculi irrevocabilis constitutor non potest bona alienare ibid. numero 34.
Majoratus contra imperitorum opinionem fieri potest sine Regia licentia in 1. 11. tit. sexto, lib. 5. num. 32.
Majoratus si cum licentia Regis fiat, plures operatur effectus quam si sine ea fieret omnium bonorum ibid. num. 35.
Majoratus nomine omnes majoris effectus producantur in rub. tit. septimo, lib. 5. numero quarto.
Majoratus bona majori filio indivisibilia, inalienabilia, imprescriptibilia deferuntur, & potius masculis quam feminis ibidem numero quinto.
Majoratus perpetuus est etiam si tantum dicitur factio majoratum de bonis meis, quamvis non habeat nisi unum filium & cum tantum nominet, nisi aliud sit constructum in ea rub. tit. septimo, libro quinto, numero sexto.
Majoratus vinculo si anniversarias constituitur idem operatur ac si aliter majoratus constituitur ibid. num. 7.

Majoratus

Index Rerum

Majoratus an sint liciti *ibid.* num. 11.
 Majoratus & feudum differunt in multis *ibid.* num. 12.
 Majoratus definitio *ibid.* num. 14.
 Majoratus scriptura, testibus & quomodo probetur *ibid.* num. 6.
 Majoratus an per scripturam constitui debeat infra verbo, scriptura.
 Majoratus privati quis potest ob ingratitudinem in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 16.
 Majoratus possessor an cum bona conscientia possit bona illius retinere fundans se in prescriptione *ibid.* num. 18.
 Majoratus an probetur per confessionem possidentis *ibid.* num. 18.
 Majoratus an probetur per confessionem possidentis *ibid.* num. 25.
 Majoratus revocari potest, & per contrarium actum revocatus censetur in l. 4. tit. 7. lib. 5. num. 1.
 Majoratus semel constitutus revocatio an in foro conscientie fieri possit *ibid.* num. 4.
 Majoratus si licentia regis sit constitutus post autem est revocatus per modum permissum an virtute illius licentiae poterit iterum constitui *ibid.* num. 3.
 Majoratus bona de gradu in gradum usque ad milleimum & infinitum deferantur si co. ex cluso in l. 2. tit. 8. lib. 5. num. 1.
 Majoratus leges & conditiones an possit Princeps revocare in l. 4. tit. 7. libro octavo, numero quinto.
 Majoratus omnium honorum an fieri possit sine Regis licentia *ibid.* num. 11.
 Majoratus conditor an potest contra dispositionem in l. 46. Tauri aliquid statueri in l. 6. tit. 7. lib. 5. num. 8.
 Majoratus absque Regis licentia constitui potest fortiusque est factum legis autoritate quam ex regia licentia in l. 9. tit. 7. libro 5. numero 5.
 Majoratus bona an ab antiquo adveniunt non vero ab ultimis possessoribus qui fundatores non fuerunt in l. 7. tit. octavo, libro 5. numero 15.
 Majoratus & primogenitura, non est dignitas in rub. tit. 2. lib. 6. num. 20.
 Major an possit hodie resiliere a contractu a minore inutiliter facto etiam minor velit ei stare in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. 24.
 Major favor publicus vertitur in conservatione plantarum, & vinearum, & edificiorum civitati restitutorum quam in destructione in l. 7. tit. 7. lib. 5. num. 2. ubi ampliat.
 Majori parti standum, & an valeat consuetudo contraria in l. fin. glof. 2. tit. lib. 2.
 Majoria, si constituitur in filium cum conditione, quod ipse, vel successor teneatur nubere cum nobili, satisfit nubens cum nobili ex privilegio in l. 2. titulo 2. libro numero 55. & 58.
 Majoriam, si quis faciat de aliquo magno termino, ubi habet foralium & nihil de eo disponat an veniat in majoria, in l. 1. tit. 5. lib. 6. num. 4.
 Majoria non potest per patrem institui in filium spurium in l. 1. titulo 6. lib. 5. num. 47. ubi locus si ab alio quam a patre & sic ab

avo instituitur.
 Majorazgo latine pluribus nominibus nuncupatur in rub. tit. 7. lib. 5. num. 1.
 Majorie probatio per scripturam melior est omnibus aliis probationibus in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 1. ubi probationum species.
 Majoria facta in uno testamento cum Regis licentia, si per secundum licet non perfectum revocetur an valeat in l. 4. tit. 7. libro 5. numero 1.
 Majorie nulliter constituta si post aliquid addatur an nullum sit in l. 1. tit. 18. numero quinto, num. 3.
 Mala fides semper presumitur contra Dominos temporales circa impositiones vassalorum in l. 9. tit. 3. lib. 4. num. 7.
 Mala fides in quacunque causa excluditur in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 37.
 Maledicentia Principi sine malitia, arbitrarie panitur in l. 3. tit. 4. lib. 8. num. 7.
 Mala multa obvenientia ob non ministratam partibus iustitiam, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 10.
 Maledicere an dicatur dicens, *Al dispecho de Dios* in rub. tit. 4. lib. 8. num. 14. & 19.
 Maledicere Deum est blasphemia in l. 3. tit. 4. lib. 8. num. 46. & 47.
 Maledicere in homines non est blasphemia in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 48.
 Maledicentes referuntur a iudicibus precavendi in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 6.
 Maleficium distinguunt voluntas & propositum, in rub. tit. 10. lib. 8. num. 7.
 Maleficium non punitur sine dolo, peccatum vero culpa tantum in rub. tit. 21. libro 8. num. 7.
 Maleficium pro quocumque crimine & delicto in l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 2.
 Male sentit de fide conversans cum heretico, vel demonum invocatore in l. 7. titulo 20. lib. 8. num. 46.
 Malitiose occultans bona, vel deferens per loca insolita panitur in l. 6. titulo 14. libro sexto, num. 9.
 Malitiose omittens probationes in prima instantia causa dilatandi iudicium, punitur in expensis retardati processus in l. 5. titulo 9. lib. 4. num. 14.
 Malitiis obviandum est omnino in l. 6. titulo 2. libro 4. num. 4.
 Mandans alicui ut secum eat cum armis, ob quod arma sunt ei oblata, an tenebitur mandatarie pro armis suis in l. 9. tit. 6. lib. 6. num. 7.
 Mandata Regia adimplenda, nisi ut in l. 1. tit. 6. libro 3. num. 10. & 11. de pena ea non implentur.
 Mandatarius si quid prester nomine electionis potest a Domino illud recuperare in l. 5. titulo 4. lib. 5. num. 8.
 Mandata que dicantur in rub. tit. 3. lib. 6. numero sexto.
 Mandans delictum committi punitur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 218.
 Mandatario deponenti condemnato an credatur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. n. 219.
 Mandator delicti remittendus ad locum delicti in l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 35. & n. 72. cum 4. sequent. ubi quid in percutiente cum sagitta vel injuriante.

Mandans

Memorabilem.

Mandans falsificare litteras Regias an tenebitur ficut & faciens in l. 3. tit. 17. lib. 8. num. 9.
 Mandatum servandum ut sonat, in lege 1. tit. 6. lib. 3. n. 78. & 79. ampliat & limitatur.
 Mandatum speciale requiritur in casibus requiritur, in lege 33. tit. 6. lib. 3. num. 6.
 Mandatum Regis non adimplens panitur, infra verbo obedire.
 Mandatum cum libera idem importat, quod speciale, & quomodo intelligatur, in lege 10. tit. 1. lib. 4. num. 34. in fine.
 Mandatum speciale requiritur ad jurandum de calumnia, in l. 1. tit. 2. lib. 4. num. 6.
 Mandatum non est sufficiens nisi procedat instructio procuratoris per Dominum facta, in l. 2. tit. 3. lib. 4. num. 5.
 Mandatum speciale requiritur, ut procurator juret de novo ad notitiam partis exceptionem pervenisse, in l. 1. tit. 5. lib. 4. n. 75.
 Mandatum speciale an requiritur in Francia ad appellandum, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 30.
 Mandatum speciale in quibus casibus requiritur, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 42.
 Mandatum superioris an excuset a pena, l. si quis in tantum C. unde vi in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 40. & mandatum iudicis quando excuset & quomodo, in l. 2. tit. 13. lib. 4. num. 25. cum lex sequent.
 Mandatum generale comprehendit speciale sine quo generale esset frustratorium, in l. 3. tit. 3. lib. 5. num. 1.
 Mandatum generale licet detur exceptis aliquibus casibus speciale requiritur, poterunt talia specialia expediri, *ibid.* num. 2.
 Mandatum continens quod possit facere idem quod ego, censetur cum libera, *ibid.* n. 3. ubi quod potest prorogare solutionis terminum & n. 4. & 5. declarat.
 Mandati fines servandi sunt in l. 5. tit. 4. lib. 5. n. 1. & sequent. aliquibus ubi ampliat & limitatur, num. 4. 5. 6. & 10.
 Mandatum alicui per modum magis periculosum censetur, pro minus periculosum mandati, *ibid.* num. 9.
 Mandatum per acquipollens an sufficiat impleri, *ibid.* num. 11.
 Mandatum cum libera non sufficit ad contrahendum in l. 8. tit. 13. lib. 5. num. 19.
 Mandatum in judicialibus, sufficit quocumque ostendit *ibid.* num. 23.
 Mandatum solvendi hoc est libranças si acceptatur exequi potest, in l. 10. tit. 16. lib. 9. num. 1.
 Mangones sive Dardanarii vulgo *recarones* qui dicantur & a quo l. 4. tit. 14. lib. 5. num. 3. ubi num. 2. an veniant appellatione mercatoris, & num. 3. quod sunt viles.
 Mangones si inquirendi sunt ne vendant merces corruptas & tales merces concremari possunt, in l. 1. tit. 14. lib. 5. num. 1. & 2.
 Mangones vel negotiatores dici non possunt vendentes vinum proprium sui matrimonii, in l. 2. tit. 14. lib. 1. num. 1.
 Mangones publice debent vendere, & non occulte, aliis puniuntur, *ibid.* num. 3.
 Manus violentas imitatus in presbiterum etiam non denuncians vicarius est, in l. 1. tit. 5. l. 8. n. 3.
 Manum elevans cum palo injuriat graviter & de ejus pena, in rub. tit. 10. lib. 8. num. 25.
Arredo in Recopilacione, Tom. VI.

Manus minus necessaria abscinditur cum manus abscindenda est, l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 59.
 Manus amputatio in publicam veredum converti solet cum ignobili, in l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 57.
 Manus amputatio imponitur offendentem alium in curia Regis, vel venientem ad eam, in l. 9. tit. 23. lib. 8. num. 2.
 Maritus an presentabit in Ecclesia, ubi uxor est patrona, in l. 9. tit. lib. 1. num. 5.
 Maritus si comparet in iudicio pro uxore in casu in quo pro ea sine ejus mandato compare non poterat, an processus valebit, in l. 3. tit. 2. lib. 4. num. 1.
 Maritus transiens ad 2. nuptias perdit sicut uxor transiens ad eas, in l. 4. tit. 1. lib. 5. n. 29. & num. 30. ampliat.
 Maritus est usufructuarius bonorum uxoris ad onera matrimonii sustinenda, in l. 2. tit. 5. l. 5. n. 1.
 Mariti consensus & licentia presumitur quoties patitur uxorem suam negotiari, in certo genere mercantiae, in l. 2. tit. 1. lib. 5. n. 11. ubi num. 12. ad quid usque teneatur hanc mulier.
 Maritus potest cum uxore contrahere, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 25. ubi cautela.
 Mariti licentia requiritur etiam si uxor contraheatur cum patre suo, *ibid.* num. 48.
 Marito mortuo adhuc erit libera uxor a contractu ab ea sine licentia mariti celebrato, *ibid.* n. 49. & sic poterit rem dotalem ab ea venditam vindicare, *ibid.* n. 58. nisi ut num. 54. & 55.
 Marito absente si pro se & filiis sustentandis aliquid vendidit uxor, veniens maritus an possit illud revocare, emptori tamen an tunc remaneat actio contra filios, *ibid.* n. 74. & 75. auctoris causa.
 Mariti etiam demeritis & parentis licentia requiritur pro eo, ut uxor ejus contrahere possit, *ibid.* num. 19.
 Maritus presens contractui & tacens an consentiat, *ibid.* num. 92.
 Maritus appellare non potest a licentia praestata per iudicem, in l. 4. tit. 3. lib. 5. num. 32.
 Maritus si dedit licentiam uxori in principio litis, sufficit, in l. 1. tit. 3. lib. 5. num. 100. & 101. quid si est minor maritus.
 Maritus absens quoto tempore sit spectandus pro licentia praestanda uxori contrahenti, in l. 6. tit. 3. lib. 5. num. 8.
 Maritus & uxor si simul in eodem instrumento filium melioraverint, mortuo marito poterit uxor pro parte sua, in l. 2. c. 6. lib. 5. n. 25. nisi ut ibi l. 4. tit. 7. lib. 5. num. 8. quid in majoratu.
 Marito renitente licentiam praebere uxori potest ejus superior adiri ut compellat eum praestare illam, aliis ipse praestabit, in l. 4. tit. 3. n. 1.
 Maritus tenetur uxorem infirmam curare, in l. 9. tit. 3. lib. 5. n. 38. & 39. declarat.
 Maritus & uxor ejus secunda dotantes filiam primi matrimonii si promittant se non melioratos alium ex descendentibus, an valeat hae promissio respectu 2. uxoris, in l. 6. c. 6. lib. 5. n. 8.
 Maritus qui cautela uti possit ut meliorando de bonis suis & uxoris, valida sit melioratio, etiam ex parte bonorum uxoris, in l. 1. c. 6. lib. 5. n. 5.
 Maritus pauper si succedat uxori in quinto, an teneatur ad funeris impensas, in l. 13. tit. 6. lib. 5. num. 16.

Maritus

Index Rerum

Maritus potest in via resistere injuste qualita
antequam ad communionem trahantur, in
l. 2. tit. 9. libro quinto, num. 7.
Mariti appellacione de velato intelligitur, ibid. n. 2.
Mariti res si meliorer an dividatur melioratio
tanquam lucrum, ibid. n. 8. ubi n. 9. quid
usufructu consolidato cum proprietate.
Maritus ante matrimonium si emit res aliquas
traditas contracto jam matrimonio, an illa-
rum uxor habeat partem, in l. 2. tit. 9. lib. 5.
num. 16.
Marito mortuo si ejus consanguinei aliquid do-
nent uxori an erit heredis, in l. 3. tit. 9. libro
quinto, num. 12.
Maritus an hodie sit administrator bonorum pa-
raphernalium uxoris, ibid. num. 22.
Mariti bona sunt tacite obligata pro bonis pa-
raphernalibus uxoris, licet non detur eis pra-
tationis privilegium, ibid. num. 23.
Maritus an teneatur pro consumptis parapher-
nalibus, ibid. num. 24.
Maritus an possit constituere majoratum de bo-
nis lucrativis constante matrimonio, in l. 5. tit. 9.
libro quinto, num. 12.
Maritus an possit alienare lucra si uxor est heret-
ica, ibid. num. 25.
Maritus an possit unum ex filiis meliorare in iis
lucris, ibid. num. 24.
Maritus in testamento & alia ultima voluntate
non potest lucra alia alienare neque ligare,
ibid. num. 25. & 26. ubi quid per donationem
causa mortis.
Maritus an possit donare, ludere, vel meretrici-
ci lucra in ea l. 5. tit. 9. lib. quinto, num. 8.
9. & 19. & num. 20. an hie jubendo.
Maritus Ecclesie etiam reconciliatus non poterit
aliunde alienare lucra uxori pertinentia
sine ejus licentia, in l. 5. tit. 9. lib. 5. num. 17.
Maritus mortua uxore disponens de parte sua lu-
crorum tutus est etiam in conscientia, in l. 6.
tit. 9. lib. quinto, num. 4.
Maritus si durante matrimonio solvit debita an-
te matrimonium contracta, medietas debito-
rum illorum debetur uxori ex bonis mariti, in
l. 9. tit. 9. lib. 5. num. 21.
Maritus si constante secundo matrimonio dotat
filiam primi matrimonii, dos illa non est sol-
venda de lucris secundi matrimonii, in l. 9.
tit. 9. lib. 5. num. 21. nisi ut num. 24.
Maritus si constante secundo matrimonio emit
terram nomine filii matrimonii, & tradit, an
secunda uxor habeat partem, in lege 9. tit.
9. libro quinto, num. 25.
Maritus uxoris delinquentis delicto confiscatio-
ne digno, solus habet actiones ne ultra quam
facere possit conveniatur, in lege 11. tit. 9.
libro quinto, num. 2.
Maritus non teneatur ad debitorum solutionem,
si melioratio de iure suo alieno non excedit,
in l. 3. & 5. in l. 5. tit. 6. libro quinto, num. 11.
Maritum habitare cum uxore secunda quando
prohibetur, in lege quinta, tit. 1. lib. 5. n. 8.
Maris procellae inexorabiles sunt, & nemini
parcunt, lege quinta, tit. 9. lib. 7. num. 15.
Maritus est administrator bonorum etiam para-
phernalium uxoris, in l. 7. tit. 7. lib. 6. num. 1.
Maritus si leget uxori omnes vestes, non intelli-
gitur mulieribus prohibitis potestari, in l. 1.
tit. 12. lib. 7. num. 7.
Maritus permittens uxorem luxuriare etiam si pe-
tium non recipiat, puniatur.
Marito remittente injuriam uxoris an hodie agat
uxor, in l. 2. tit. 10. lib. 8. n. 48. 49. & 148.
Maritus leno uxoris sue quomodo in Hispania
puniat, ibid. num. 71. 12. & 13.
Maritus publice concubinam tenens infamis est,
in l. 6. tit. 19. lib. 8. n. 1. ubi 2. & 3. quod si
instituitur haeres querelam fratres testamen-
tum neque valet in testem ut ibi num. 3.
Maritus potest promittere uxori non habere con-
cubinam, in rub. tit. 20. lib. 8. num. 9.
Maritus potest uxorem & adulterum vulnerare,
cum possit occidere, in l. 5. tit. 20. lib. 8. n. 11.
Maritus non potest alteri etiam filio committere
adulteros puniendos, in l. 1. tit. 20. lib. 8. n. 14.
& 15. neque poterit unum eorum verberare &
alterum occidere, vel dimittere unum & non
alium ut ibi num. 16. & 17.
Maritus etiam de bonis adulterorum potest ad
libitum disponere, ibid. num. 18.
Maritus occidens adulteros sive per justitiam sive
propria voluntate, lege permittente an peccet
ea l. 1. tit. 20. lib. 8. num. 28.
Marito & non alteri licet accusare de adulterio,
etiam si ad hie incestus immixtus, in l. 20. lib. 8.
num. 1.
Maritus an possit accusare adulterum viventem
mortuo alio, in l. 2. tit. 20. lib. 8. num. 4. quid
si aufugit, num. 3. opinio Autoris.
Maritus uni ex adulteris percens alteri videtur
pepercisse, in l. 1. tit. 20. lib. 8. num. 8.
Maritus an possit facere contractum cum uxore
ut adulterum capiat, in l. 2. tit. 20. lib. 8. n. 17.
Maritus si non poruit ambos adulteros occidere
an excusetur, in l. 3. tit. 20. lib. 8. n. 18. quod
secus si postea, in l. 20. & 21. quid si ex inter-
vallo occidit fugientem.
Maritus non lucratur dotem ob adulterum ux-
oris, in l. 4. tit. 20. lib. 8. num. 5. 15. & 16.
Marito adultero non licet propria autoritate
occidere uxorem adulteram, l. 4. tit. 20. lib. 8. n. 11.
Maritus si expellit uxorem de domo que adu-
ltera tunc est, non lucrabitur dotem, in l. 4. tit.
20. lib. 8. num. 52.
Marito licet uxorem etiam pregnantem compre-
hensam in adulterio occidere, in l. 5. tit. 20.
lib. 8. n. 5. ubi n. 6. ubi clericum in sacris.
Maritus non potest probare reperisse adulteros in
actu, si eos occidat an excusetur, in lege 5. tit.
20. lib. 8. num. 10.
Maritus si unum occidat an excusetur si probet
adulterium, in l. 5. tit. 20. lib. 8. num. 11. & 12.
Maritus propria autoritate occidens uxorem an
possit succedere filiis vel heredibus eorum ab
intestato, in l. 5. tit. 20. lib. 8. num. 13.
Maritus si verberat uxorem promittit consan-
guineis eam bene tractare, quando id dicetur
facere aut non, in l. 5. tit. 20. lib. 8. n. 15. & 16.
Mafculus & femina excommunicari possunt, in
l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 178.
Mafculinum an comprehendat femininum, in l.
1. tit. 13. lib. 4. num. 2. 4. & 5.
Mafculinum comprehendit femininum si non
reponitur menti legis, in l. 1. tit. 10. lib. 8. num. 3.
Mafculinum comprehendit femininum in pena-
libus, in l. 1. tit. 24. lib. 5. num. 14.

Mafcu-

Memorabilium.

Mafculinum concipit femininum etiam in privi-
legiis, in l. 14. tit. 13. lib. 6. num. 12.
Mater minor nubens non petio prius tutore filio
primi matrimonii excusetur, in l. 2. tit. 1.
lib. 4. num. 20.
Mater major deveniens ad 2. nuptias an succedat
pleno jure primis filiis, in l. 4. tit. 1. lib.
5. num. 38.
Mater 2. nubens si instituitur haeres a filio, ple-
no jure succedit, ibid. num. 39.
Mater binubis an succedat pleno jure filio post
pabertatem morienti, ibid. num. 40. ubi 41.
an impubes decedat ab intestato.
Mater non tenetur reservare filiis primi matrimo-
nii bona donata durante illo primo matrimo-
nio, ibid. num. 42. etiam viri contemplatio-
ne donetur.
Mater binubens pleno jure succedit filio primi
matrimonii morienti in bonis ab alio quam a
patre provenientibus, ibid. num. 43. & in l. 6.
tit. 9. lib. 5. num. 3. ubi quid in avo.
Mater binubens an perdat ornamenta iusta tra-
di. ibid. num. 44.
Mater succedit pleno jure omnibus filiis primi
matrimonii morientibus, etiam si secundo nubat,
num. 45.
Mater si de licentia Principis secundo nubat, suc-
cedit pleno jure filiis primi matrimonii,
ibid. numero 40. & 48. an teneatur pre-
stare cautionem de reservando bona filiis
primi matrimonii, alia vide supra in verbo
Pater.
Mater in pluribus est peioris conditionis quam
pater, ibid. num. 53.
Mater, binubis si haereditaria unam ex filiis primi
matrimonii alii relictis, post autem unus ex
superstitibus moriatur, an illius haereditas pro-
prietatem, ibid. num. 55.
Mater binubis an privetur successione filii primi
matrimonii quoad bona avita, in l. 6. tit. 9.
lib. 5. num. 5. ubi quid in avo & supra dicimus
iterum.
Mater potest jam & teneatur filiam dotare, in l.
8. tit. 9. lib. 5. num. 9.
Mater dotans an videatur de suo dotare, ubi
num. 12. quid si erat debitor vel curatorem
filiae.
Mater sicut potest filio adulterino quintum lega-
re, ita & e contra filius matri, si filius descen-
dentes relinquit, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num.
29. nisi ut ibid.
Mater relinquens filio damnati coitus quintum
in casu in quo careat descendens, an de
hoc 5. erit implendum testamentum & anima,
in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 13. ubi novissime
per autorem ampliatur.
Matthias primus per Apostolos fuit ordinatus, in
l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 39.
Matrimonium quid sit, & an sub eo sponsalia
contineantur in terminis clandestini matrimo-
nii, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 1. cum sequen-
tibus ubi num. 4. definitio matrimonii.
Matrimonium vide alia in littera C. verbo Clan-
destinum.
Matrimonium clandestine contractum in arti-
culo mortis an sit nullum, in l. 1. tit. 3. lib. 5.
num. 38.
Matrimonium contractum coram parcho &
Arveo in Recapitulatione. Tom. VI.

testibus sub cautela vocatis an valeat, ibid.,
num. 39.

Matrimonium spirituale cum una & non cum
duabus ecclesiis est contrahendum, in l. 5. tit.
1. lib. 5. num. 5.

Matrimonium secundum si est nullum an evi-
retur poena locutionis nubentium, in l. 5. tit. 1. lib.
5. n. 10. & 11. inferret contra Gometium Leon.
Matrimonio de presenti contracto non liberatur
filius vel filia a patris potestate, in lege 8. tit. 1.
lib. 5. num. 11.

Matrimonium etiam si nullum, liberatur per
illud & per velationem filius a patris potesta-
te, in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 11.

Matrimonio soluto morte unius conjugis si bo-
na remaneant indivisibilia, communicantur
luera, in l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 28.

Matrimonium impletum cum promissione de
non meliorando non invalidatur, quamvis
promissio non servetur, in l. 6. tit. 6. lib. 5.
num. 28.

Matrimonio an liberetur minor 25. annis a po-
testate curatoris, in rub. tit. 3. lib. 6. num. 3.
Matrimonium adulterae probandum est, aliter
non tenebitur, in l. 1. tit. 20. lib. 8. num. 1.
& 3.

Matrimonium de presenti contracti non po-
test inter impuberes, in l. 3. tit. 20. lib. 8. n. 12.
13. & num. 14. quid si adest aptitudo & ma-
litia.

Matrimonii nullitas an excuset adulteros, in l.
4. tit. 20. lib. 8. num. 5.

Matrimonium verum & putativum an aequipa-
rentur, in l. 4. tit. 20. lib. 8. num. 18. &
num. 19. cum sequen. aliquibus multa de hoc
inferuntur.

Matrimonio per vim contracto cessat dispositio,
in l. 5. tit. 20. lib. 8. ut ibi num. 25.

Matienco iniquens Dominum ex delicto pro-
curatoris generaliter teneri, carpitur, in l. 10.
tit. 17. lib. 5. num. 9.

Matri qui, & a quo nomen hoc deduxerunt, in
rub. tit. 2. lib. 3. num. 9.

Maurus vel Judaeus jurantes per Christum, vel
e contra Christianos jurans per legem Moysis
aut Mahometi an puniantur poenis, in l. 2. tit.
17. lib. 8. ibid. num. 1.

Mediatores clandestini matrimonii infra verbo
testes.

Mediatores delicti perpetrati, puniendi sunt,
in lege quarta, titulo 20. libro sexto, nume-
ro 14.

Medietas lucrorum uxori pertinent an sit obli-
gata pro fidejussione mariti, in lege septima,
tit. 3. libro quinto, numero undecimo & duo-
decimo.

Mediolani, sunt certe familiae nobiles, in rub.
tit. 2. lib. 6. num. 152.

Medium datur inter superfluum & diminutum,
in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 2.

Medium invenire inter duo vicia ne in hanc vel
in illam partem inclines difficile est, in l. 2.
tit. 7. lib. 3. num. 28.

Medicus debetur salariam postquam infirmi sunt
sani, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 9.

Medico non licet se cum infirmo concordare
postquam incepit eum visitare & curare, in l.
7. tit. 16. lib. 2. ubi an sit nulla contraria pactio.

12 Medico

Index Rerum

Medico non licet immoderata petere salaria, in l. 10. tit. 16. num. 2. & 10.
 Medico non licet sanctatem infirmo promittere, in l. 8. tit. 16. lib. 2. num. fin.
 Medicus an sit dignior obstetrice, in l. 10. tit. 16. lib. 2. num. 1.
 Medicus non potest deserere infirmum, in l. 22. tit. 6. lib. 2. num. 2.
 Medicus ab infirmo, neque Judex à parte etiam sponte auferente aliquid recipiat, in l. 8. tit. 6. lib. 3. n. 2.
 Meliorato pro melioratione an detur medium possessionum, in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 16.
 Melioratio ob matrimonii causam facta matrimonio non securo revocabilis manet, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 41. & 45.
 Meliorate an possit maritus vel uxor unum ex filiis primi matrimonii vel disponere de bonis filius ipsius relinquantis, in l. 4. tit. 1. lib. 5. numero, 4. ubi num. 5. quid in bonis ex hereditate unius filii & num. 6, 7, & 8. quid in artibus nisi ubi.
 Melioratio ut irrevocabilis sit ex causa solum onerosa quid requiratur, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 40.
 Melioratio una an per aliam revocetur, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 18. in fine cum 2. sequen.
 Melioratio tertii vel quinti an valeat de quota hereditatis, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 8.
 Meliorari possunt unus aut duo, aut tres descendentes, ibid. numero septimo.
 Melioratio in codicillis fieri potest, ibid. numero 9.
 Melioratio & donatio causi studii an revocari possit, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 46.
 Meliorari possunt nepotes vel pronepotes etiam si avus unicum filium tantum habeat à quo si descendunt, in l. 2. tit. 6. lib. 5. num. 1.
 Melioratio legatum dicitur, in l. 2. tit. 6. lib. 5. num. 8. & ideo ut ibi potest acceptari melioratio, & repudiari legitima & actiones competentes pro legato competunt & pro melioratione.
 Melioratio tertium bonorum non reputari legitima inter descendentes, ibid. num. 9.
 Melioratio an censatur revocata, si res pereat alienata, in l. 3. tit. 6. lib. 5. numero secundo.
 Meliorans in tot mille nummis si reliquit nummos & bona immobilia, an possit melioratio solvi in bonis immobilibus, ibid. numero tertio.
 Meliorata res si non est tota patris meliorantis an heredes ejus tenebuntur pro tota, ibid. numero quarto.
 Melioratio in quinto potest in re certa assignari in eadem lege 3. tit. 6. lib. 5. num. 12. & numero 14. ampliatur.
 Meliorari unicus filius an possit in tertio, ibid. num. 13.
 Meliorari an possint duo filii per patrem in tertio vel 3. vel 5. vel in utroque, ibid. num. 15.
 Melioratio potest dividi tam in tempore quam in quantitate in eodem num. 15.
 Melioratio Titum aut Scium, quis eorum censetur melioratus si ambo vivunt, & an erunt substituti inter se, in ea l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 19.
 Melioratio inaequaliter inter filios facta quomodo dividetur inter eos, ibid. num. 21.

melioratio etiam deberet ex bonis post augmentatis, ibid. num. 22 & num. 25. idem quoad legitimam & num. 24. questio nona in hoc proponitur.
 Melioratio non extrahitur de donatis & traditis in vita, ibid. num. 23.
 Melioratio diminuitur si bona diminuantur, ibid. num. 26.
 Meliorans an possit jubere quod ad meliorationis computationem attendatur aliquod tempus quam mortis, ibid. num. 31.
 Melioranda commissio an dari possit & quando ibid. num. 32.
 Melioratio an extrahatur de juribus & actionibus & an ex hereditate per meliorantem non adita, delata tamen in heredem ex jure deliberandi, in l. 3. tit. 6. lib. 5. num. 21.
 Melioratio quando in nummis erit expresse solvenda in l. 4. tit. 6. lib. 5. num. 4.
 Melioratio an detur deliberatio ad acceptandum meliorationem in l. 5. tit. 6. lib. 5. num. 6.
 Melioratio tertii vel quinti an revocetur per matrimonium filiorum, in l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 25. ubi declaratur non habere locum quoad filiam ex causa dotis.
 Melioratio prima an per 2. revocetur vel in prima includatur 2. in l. 12. tit. 6. lib. 9. numero 16.
 Meliorans in tertio non potest etiam de consensu meliorati pervertere formam legis 27. Tauri in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 43.
 Melioratio tertii & quinti extrahitur ex dote voluntaria data nepti per avam, in l. 3. tit. 8. lib. 5. num. 12. alia de melioratione, vide supra verbo donatio.
 Melioratus in re mariti facta constante matrimonio communicatur ut lucra, in l. 5. tit. 9. lib. 5. num. 4. ubi idem in re uxoris, nisi ut ibi & quid tunc aestimabitur.
 Melioratus filius incerta parte honorum an dicatur praeteregratus vel inhieratus in ea lege secunda tit. 6. lib. 5. num. 7.
 Melioratus sub conditione si ante ejus implementum decedit, non transmittit ad heredem ejus, secus si pure concipiatur in l. 2. tit. 6. lib. 5. num. 10. ubi & quid si non est acceptata
 Melioratus an possit propria auctoritate capere meliorationem sine poena amissionis juris ibid. num. 13.
 Melioratus an possit agere de evictione contra heredes meliorantis re meliorata evicta, ibid. num. 14.
 Melioratus potest acceptare meliorationem & repudiare hereditatem, in l. 5. tit. 6. lib. 5. num. 4.
 Meliorem amicum nemo habet, quam patrem in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 131.
 Memoria proditoris etiam post ejus mortem damnatur in l. 2. tit. 18. lib. 8. num. 35. & 37. in quibus capitulis sit memoriae damnatio.
 Membracium punctus & quae damna afferat, in l. 3. tit. 45. lib. 4. num. 54. usque ad 61.
 Mendacium quid sit, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 32. & num. 33. quod à natura abhorretur.
 Menses duo dari ad ignorantiam legis quando currunt in l. 1. tit. 1. lib. 2. num. 1.
 Mensis quor dies habeat in l. 4. tit. 3. lib. 7. n. 17.
 Mensis captivae blasphemantis debet esse continuus in l. 3. tit. 4. lib. 8. num. 15. & 25. quot dies

Memorabilium.

dies habet.
 Mensura vide infra verbo pondus.
 Mens tacita testatoris ita demum attendenda est si ex verbis dispositionis colligi possit, non aliis, in l. 5. tit. 7. lib. 5. num. 5.
 Mensura facta si est erratum in ea, potest peri ut iterum metiatur & suppletur defectus, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 142.
 Mentio ubi fit de pecunia numerata, intelligitur de nummis, in l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 31. ubi declaratur & intelligitur.
 Mercator qui derobator dicitur & ut talis puniatur, in l. 1. tit. 19. lib. 5. num. 2.
 Mercator unus ex pluribus si decoxerit an omnes alios decoxisse censetur, in l. 1. tit. 19. lib. 5. num. 4.
 Mercator nobilis non perdit nobilitatem nisi sit Doctor, & sic torquebitur, in l. 4. tit. 19. lib. 5. num. 1. & 2.
 Mercatores non decoquentes sed casu frangentes & ad inopiam devenientes judicantur sicut debitorum simplices & possunt coherere bonis, & gaudent dilatione quinquennali, in l. 5. tit. 19. lib. 5. num. 1. & 2.
 Mercatorum triplex est genus, ibid. num. 2.
 Mercata solent per Principem constitui eodem die an pluribus locis, & per quemlibet dominum in suo dominio si franca non sint, in l. 4. tit. 14. lib. 8. num. 35.
 Mercata in suis populis constituere possunt Dominum dum tamen non faciant ea franca & libera, in l. 1. tit. 20. lib. 9. num. 1.
 Mercata à dominis in suis populis constituenda, an possunt ab aliis populis impediri, ibid. n. 2.
 Mercata & feriae necessariae sunt ut ibidem commercia fiant, & contractus celebrentur, ibid. num. 3.
 Mercator fallitus vulgo *alpada* an gaudeat immunitate Ecclesiae, in l. 13. tit. 1. lib. 1. num. 6.
 Mercatoris falliti vel frangentis poena, ibid. num. final.
 Mercatores mercantias vendentes non possunt eas ab emptoribus recemere pretio injusto, in l. 22. tit. 22. lib. 5. num. 8.
 Mercatores qui dicantur, in l. 1. tit. 12. lib. 5. n. 2.
 Mercatores supponentes sine bonas merces exteius & malas interitus puniuntur, ibid. num. 4.
 Mercatores quibus signis debent pannos signare, in l. 9. tit. 12. lib. 5. num. 1.
 Mercator potest ad libitum rebus suis signa imponere ibid. num. 2. modo ablit fraus ut ibi haec & aliae ponuntur limitationes.
 Mercator officium dicitur gerere, in l. 12. tit. 12. lib. 5. num. 2.
 Mercatores noviter effecti nobiles post illam mercaturam amittunt nobilitatem, in l. 10. tit. 12. lib. 5. num. 4. non sic in agrigolis ut ibid.
 Mercatores nobiles à sanguine non amittunt nobilitatem ob mercaturam, ibid. num. 5.
 Mercatores de una feria ad alteram licite cambiare possunt, in rubr. tit. 18. lib. 5. num. 2.
 Mercatores decoctores qui dicantur, in rubr. tit. 19. lib. 5. num. 1. ubi definitio auctoritas.
 Mercator occultans personam, non vero bona decoctorum poena antea non puniebatur, quid hodie, in l. 1. tit. 19. lib. 5. num. 1.
 Mercator transfrens per loca non consueta est in culpa, in l. 6. tit. 11. lib. 6. num. 16.

Alcedo in Recopilationem, Tom. VI.

Mercator transfrens non soluto porragio, quia ibi non erat cui solveret, excusatur à poena, ibid. num. 17. secus si causa fraudandi poena, 18.
 Mercator non portare res vetitas sufficit per eum jurari, l. 6. tit. 11. lib. 6. num. 8.
 Mercatorum massam esse quintum elementum, in l. 1. tit. 12. lib. 5. num. 3.
 Mercatorum cambia an licita sint & ibi quid sit cambium, in rubr. tit. 18. lib. 5. num. 1. ubi & quod pretium recipere possit.
 Mercatorum cambia à quo dicantur & cur permittita sint, ibid. num. 5.
 Mercatorum & lampforum genus esse quintum elementum, ibid. num. 4.
 Mercatorum cambienfium & argentariorum officium publicum esse, in l. 1. tit. 18. lib. 5. num. 6.
 Mercenario an sit solvenda dies de die in diem an vero toto opere perfecto, in l. 4. tit. 11. lib. 7. num. 2. ubi quid in medico, procuratore, & advocato.
 Mercenarius dignus est mercede sua, ibid. n. 1.
 Merces corruptas de factio Judex proficere potest, in l. 3. tit. 5. lib. 1. num. fin.
 Mercede sua quilibet dignus est, in l. 30. tit. 6. lib. 3. num. 1.
 Mercem corruptam cum incorrupta vendens si declarat non incurrit poenam, in l. 6. tit. 12. lib. 5. num. 4.
 Merces an deserere liceat in barbaras nationes, in l. 10. tit. 2. lib. 8. num. 1. 2. 3. & 7. ampliatur.
 Merces quae deferri possunt tempore pacis, in l. 10. tit. 1. lib. 8. num. 4. & 5.
 Merces prohibitae deferri ad barbaros etiam si absque spe offendendi Christianos deferantur, incurrit poena, ibid. numero 6. 8. & 9. ampliatur.
 Mercimonia, an aestimari debeant, ut collecta subiaceant, in l. 3. tit. 14. lib. 6. num. 15.
 Meretrices unde peregrinae dicantur, in l. 27. tit. 12. lib. 1. num. 3.
 Meretrix non praesumitur vim pati à cognoscente illam, neque raptus committitur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 105.
 Meretrices publicas raptis non puniunt poenis raptoris, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 103.
 Meretrici nuptae an vis fiat & raptus, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 107. 108. 110. & 111.
 Meretrix lenoni nupta efficienda est à vicinia, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 109.
 Meretricis maritus si moriatur an possit tunc impunè haberi accessus ad eam, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 113.
 Meretrix quanam dicatur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 114. cum 3. sequen.
 Meretricem publicam aliquam esse probare volens debet prius probare esse meretricem, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 118.
 Meretrix publica quae dicatur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 119.
 Meretrix praesumitur illa, quae nunc hanc, nunc illam domum ingreditur, vel peregrinando homines ad se admittit, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 121.
 Meretrices non omnes sunt infames sed tantum haec quae publice se prostituunt, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 121.
 Merita an sint probanda tempore concessionis, & donationis, in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 31.

ubi

Index Rerum

ubi distinguuntur.
 Merita ubi sunt probanda quomodo probentur, ibid. num. 34.
 Merum imperium minori acquiritur spatio centum annorum in casu, in l. 1. tit. 10. isto libro 5. ut ibi num. 33.
 Merum imperium & militum civiles & criminales causas complectitur, in l. 1. titulo 1. libro 4. num. 7.
 Merum imperium an apud Principem solum consistat, ibid. num. 8. & 9. part. 4.
 Metropolitanus non potest causas, quæ ad eum per appellacionem deferuntur extra Metropolim audire, in l. 5. tit. 1. lib. 4. num. 1.
 Merus reverentialis non sufficit ad rescindendum contractum, in l. 9. tit. 1. lib. 5. num. 28.
 Merus reverentialis quando impediatur executionem & coram quibus opponatur, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 192 & 193.
 Merum purgat spontanea solutio, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 194 & 196. quod minor metas sufficit quando infertur à iudice.
 Miles an possit alium militem creare, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 10.
 Miles sferens arma & equum sua esse cum non sint, punitur poena, in l. secunda, ibidem numero 2.
 Miles celestis gaudet & privilegiis militis terrestri, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 27.
 Miles nemo presumitur nisi probetur, ibidem num. 25.
 Miles dicitur propter malum & laborem quod ferre debet pro defendenda Republic. vel quia inter milia eligitur, in rubrica titulo 1. libro 6. num. 2.
 Miles armata militæ ut quis dicatur necessaria, ibid. num. 3.
 Miles hodiè armatus presumitur quod ante fuit ignobilis, ibid. num. 13. licet & hodiè etiam nobiles in milites armentur, debet tamen probari nobilitas, ibidem, ubi & de los cavallos pados.
 Milites Alcantara, Calatrava, & Sancti Jacobi laicis assimilantur, in l. 1. titulo 14. libro sexto, numero 5.
 Milites, de espuela devada, non eligebantur nisi nobiles essent, in l. 1. titulo 1. libro sexto, numero 7.
 Milites de arde qui sint, ibid. num. 15. & an differant ab aliis, ibid. ubi & militibus, de premio, o de guerra, o quantos.
 Milites an torqueri possint, & incarcerari, ibid. num. 52. nisi ut num. 53. & quod circa tributa non sint exempti, & num. 71. ampliatur.
 Milites privilegiati propter equum, non est necessè continuo illum habere, sed sufficit si habeant tempore belli & necessitatis, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 78.
 Milites, vel alii exempti à solutione monetæ, an eximentur à moneta foreta, in l. 2. ibidem, num. 2.
 Milites nostri temporis, an gaudeant privilegiis militaribus, in l. 5. ibid. num. 3.
 Milites non essent hospitandi in domo rustici, nisi per diem & noctem, in l. 18. titulo 4. lib. 6. num. 2.
 Milites & Doctores portantes enses ultra mensuram puniri poterunt, in l. nona, titulo sexto,

libro sexto, numero primo.
 Miles perdit honorum militie si equum vel arma luserit, in lege prima, titulo septimo, libro 8. num. 2.
 Militarium ordinum qui meminerunt, in l. 9. tit. 18. libro 9. numero 1.
 Miles an incurrit poenam l. si quis in tantam C. unde vi, in lege prima, titulo 15. libro 4. numero 6.
 Miles quis dicatur ut exequi non possit in armis, in lege septima, titulo primo, libro quarto, numero 52.
 Militare non est delictum, sed propter prædam militare peccatum est, in l. 18. tit. 4. lib. 6. numero 3.
 Militia est dignitas, in l. 4. titulo 1. libro sexto, numero 3.
 Militia & militaria exercitia plurimum nobilitant, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 150. ubi 151. quod statim quod unus est miles efficitur nobilis.
 Militia empta ex pecuniis patris & filio ob causam tradita, imputatur in legitimam, in l. 10. titulo sexto, libro quinto, numero 28. & ibi quid de officio empto & ob causam dato, & quid de beneficio ecclesiastico, & quid in expensis pro consequendo doctoratu vel de salario filii advocati, & quid si simpliciter & non ob causam datur.
 Militis testamentum patrem præteritis subiacet querele, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 60. ubi idem in clerici testamentum.
 Militi ab hoste provocato an liceat in certamen ire sine iussu Imperatoris, in l. 2. tit. 8. lib. 8. numero 2.
 Militum armorum tres modos & formas reperiri, in l. 1. tit. 1. lib. 6. numero 6.
 Militum horum differentie, ibid. num. 14. ubi num. 15. declarantur Otoro, & Joan. Garf. per autorem.
 Minæ intelliguntur factæ animo vindicandi se juris autoritate, propria non, in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 9. ubi quid si dixerit famulo, non redecas nisi videro aliquid de te, ibid. numero 10.
 Minæ & argenti fodina vel venæ ad Regem pertinent, in l. 2. tit. 13. lib. 6. num. 1.
 Minæ, vel venæ semper videntur exceptæ in concessione castri, ibid. numero 2.
 Minores ex contractu obligantur, in l. 2. tit. 1. lib. 2. numero 10.
 Minores an adversus lucrum restituantur, ibid. num. 11. & 12. & adversus subhastationem.
 Minor an juris ignorantia juretur, ibid. num. 9. & num. 19. quid in crimine.
 Minor restituitur adversus poenam incursum ex violato exilio, ibid. num. 21.
 Minor sicut lege, ita & statuto ligatur, & si civitate non restituitur, ibid. num. 23.
 Minor an adversus poenam ex statuto incursum restituarur, ibid. numero 25.
 Minores non recusantes Regum consilium in termino an admittantur ad hoc lapso termino per viam restit. in rub. titulo decimo, libro secundo.
 Minoris ratificatio cum autoritate tutoris facta coram que minor fecerat nihil operatur post oppositam

Memorabilium.

oppositam exceptionem nullitatis per adversarium, in l. 2. titulo 2. libro 4. numero 14.
 Minor mulier aut rusticus non contestantes litem in termino non restituantur, in l. 2. tit. 4. lib. 4. num. 80.
 Minor, neque Ecclesia non restituantur ad opponendam dilatoriam modici præjudicii, in l. 1. titulo 3. lib. 4. num. 16. & ibid. an ad declinatoriam.
 Minor mulier aut rusticus non restituantur adversus confessi poenam, in l. 2. tit. 7. lib. 4. numero 78. cum 3. sequentibus cò quod ad rigorem juris conservandum est, & numero 79. quæ dicantur ad rigorem juris conservandum.
 Minor adversus confessionem veram restituitur, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 84 & 85. quod nulla probatio læsionis requiritur, quoties nulla contra minor adest probatio, quam confessio.
 Minor ad accusandum an restituarur, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 85. in medio.
 Minor jurans contractum, & non venire contra eum ratione minoris ætatis, neque ex alia causa excluditur ab omni beneficio etiam læsionis, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 98.
 Minor 25. annis à vera contumacia excusatur ibid. num. 9. & an citari possit ad causam, in l. 5. tit. 10. lib. 4. num. 9.
 Minor contumax an audiatur resecus expensis eod. tit. num. 9. in fin.
 Minor etiam lapso anno auditur etiam quoad civiles poenas in absentia contra eum prolatas, in l. 3. tit. 10. lib. 4. n. 161.
 Minor & pupillus an incurant poenam, l. si quis in tantam, in l. 1. titulo 13. libro, 4. numero. 14.
 Minor an restituarur adversus fatalia decursa, in l. 11. tit. 18. lib. 4. num. 28.
 Minor an restituarur adversus lapsum 20. dierum ad interponendam supplicationem duplarum, in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 10. & num. 12. an restituarur adversus amissas fideiussiones in tempore.
 Minor non potest etiam per restitutionem allegare nullitatem post 60. dies neque alia persona privilegiata, in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 49. contrarium ibid. & num. 50. & seq.
 Minor si non appellavit à sententia, & sunt dies quinque lapsi restituitur ad appellandum, & auditur, & curator ejus nomine audiendus est, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 30.
 Minor restituitur adversus appellacionem omissam de jure Regio sive curator ejus sit necessarius, sive voluntarius solvendo vel non, ibid. num. 30. ad fin.
 Minor quævis desinat comparere in iudicio, ei subvenitur beneficio restitutionis ad appellandum, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 35.
 Minor restituitur ad appellandum nulla probatione læsionis factæ, ibid. num. 36.
 Minor dicens se lesum propter temporis lapsum sufficit probare de lapsu temporis, & de minori ætate ibid. num. 37.
 Minor restituitur si termino ad se præsentandum elapso in gradu appellacionis non se præsentavit, ibidem.
 Azvedo in Recopilacionem. Tom. VI.

Minor coram quo iudice debet petere restitutionem ad appellandum, ibid. num. 39.
 Minor non restituitur adversus lapsum 30. dierum in causa appellacionem de consistorio, in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 78.
 Minori non datur restitucio adversus lapsum 10. dierum datorum decurionibus ad sententiam, in l. 7. tit. 18. libro 4. num. 90.
 Minor & Ecclesia æquiparantur in restitutione, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 18.
 Minor in omni actu & negotio in quo leditur restituitur, ibid. in eodem.
 Minor vel Ecclesia non obijcitur recusacionem in termino an restituarur, in l. 1. tit. 16. lib. 4. num. 17.
 Mineralie quo tempore præscribantur, in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 75.
 Minor commissarius non restituitur adversus lapsum temporis, in l. 7. tit. 4. lib. 5. recopil. ibid. num. 12.
 Minor an excusetur ab accusando necem defuncti, in l. 11. tit. 8. lib. 5. num. 13.
 Minori an detur remedium l. 2. C. de resc. vendi quoties decretum iudicis in venditione intervenit, in l. prima, titulo 11. libro quinto, num. 28.
 Minor 25. annorum contractare potest licet si lædatur restituarur, in l. 2. titulo 11. lib. 5. numero. 3.
 Minori vel rustico non subvenitur circa tempus lapsum, vel ob defectum negligentie factæ, in l. 8. tit. 11. lib. 5. num. 6. ut ibid.
 Minori subvenitur circa tempus lapsum vel ob defectum negligentie factæ, in l. 8. tit. 11. libro 5. num. 6. ut ibid.
 Minoris contractus si sonet cum tertio aliquo, qui quidem nihil recepit, sed minor, sic non tenebitur tertius ille, in l. 22. tit. 11. lib. 5. numero. 5.
 Minoris contractus contra legem factus non firmatur juramento ibid. num. 6. ubi ampliatur & num. 7. iterum ampliatur.
 Minori an detur restitucio adversus omissam probationem in rem, in l. 45. Tauri in lege. 9. tit. 7. lib. 5. num. 2.
 Minor pars quinti si sufficiat pro alimentis an excelsus revocabitur, in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 12. ubi num. 18. an in illo excessu possit onus apponi.
 Minor probatio requiritur in possessorio nobilitatis probando, quam in petitorio, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 126.
 Minores 25. annorum excusantur à muneribus personalibus, in rub. tit. 14. lib. 6. num. 20.
 Minores & leviores probationes sufficiunt propter difficultatem antiquitatis, ibid. num. 201.
 Minores 25. annorum an incurant poenam oppositam extrahentibus, vel contra aliarum l. dispositionem facientes, in l. 3. tit. 18. lib. 6. numero. 3.
 Minor an possit de publico crimine accusare, in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 31.
 Minor à poena blasphemie excusetur, l. 1. tit. 4. lib. 8. num. 57.
 Minor alii minori mutans ad ludendum non repetit, nisi alia sit consuetudo, l. 3. tit. 7. lib. num. 33. & 34.
 Minor probatio sufficit in teremo, l. 6. tit. 13. lib. 8. num.

Index Rerum

Et quomodo, in dicta, l. 4. tit. 14. lib. 8. num. 10. usque ad 31.
 Monstruosum partum occidens an teneatur de homicidio, in rub. titul. 23. lib. 8. numero 14.
 Montes pro usu glandis legendæ, vel alterius limitati fructus non subjacent agriculturæ, in l. 1. tit. 7. lib. 3. n. 3.
 Montes dupliciter designantur, in l. 1. tit. 7. lib. 7. n. 1.
 Montium usus omnibus communis est, ibid. nu. 2.
 Moræ purgatio admittitur si jus actoris non est factum deterius, in l. 2. titul. 1. libro 2. numero 13.
 Moræ favore fisci committitur ne ipsa si factum non impletur, ubi commode quam primum potuit impleri, in l. 14. tit. 2. n. 5.
 Moræ purgatio admittitur etiam ubi excusio est facta à lege si jus adversarii non est factum deterius, in l. 1. titulo 4. libro 4. numero 73.
 Mora purgari potest virtute alicujus justæ causæ, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 39. causa tamen probanda est, ut ibi n. 41. & 42.
 Moræ purgatio non admittitur lapsis 20. diebus constitutis ad eligendum arrhas vel iacolia, in l. 4. tit. 2. lib. 5. n. 32.
 Moram quando quis incurrat cum fructus à die moræ debentur, in l. 1. tit. 4. lib. 5. numero 139.
 Mores bonorum corruptum colloquia prava, in l. 2. tit. 2. lib. 8. n. 32.
 Mori potius pro custodia castorum, quam illa tradere vitatum est, in l. 1. tit. 18. lib. 8. numero 144.
 Morolus non potest quis dici, cui terminus competens ad veniendum non est assignatus, in l. 5. tit. 7. lib. 6. n. 1.
 Morolus vel contumax non potest allegare pendenciam litis in alio loco, in l. 1. tit. 16. lib. 8. numero 17.
 Mortale crimen accusator committit si ob sciam proximi lesionem accusat in l. 2. tit. 10. lib. 8. numero 166.
 Mortuus in criminibus aliquibus condemnatur, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 162. cum sequentibus licet regulariter aliud sit ut ibi n. 166 ibid. n. 165. ampliat & n. 168 qualiter tunc contra mortuum procedatur, & intra quantum tempus, ibi nu. 168. & 169. & 170. qualiter audiantur heredes.
 Mortuos suos possunt heredes defendere, imò & quilibet de populo quoad penas infamatorias, in l. 3. tit. 10. lib. 4. n. 172. 173. & 174. an audiantur heredes quoad civiles banorum edictis conclusis.
 Mortuus excommunicari vel absoluti non potest, in l. 1. tit. 5. lib. 8. n. 175.
 Mortuum huminem percussens non accusatur de homicidio, in rub. tit. 23. lib. 8. n. 13.
 Mortui in domo Tiri vel juxta ejus domum vel in strata an teneatur Dominus domus rationem reddere, in l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 2. & 3. quod iudex teneatur inquirere an alius occiderit.
 Mortuus repertus in puteo, vel suspensus an presumatur cecidisse, vel ab alio suspensus,

in l. 8. tit. 23. libro 8. numero 18. & 19 an sepeliatur, & nu. 20. an in flumen projiciatur.
 Mudæares qui & à quo nomen hoc deduxerunt in rub. tit. 2. lib. 8. num. 13.
 Mularibus bestis deambulæ peritosis ecclesiasticis cum tegumento permittitur, similiterque graduatis in universitatibus approbatis, n. 1. & 2. cum aliquibus declarationibus, in l. 8. tit. 12. lib. 7. num. 5.
 Mulieres judices eligi non possunt, in l. 7. tit. 9. lib. 3. num. fin.
 Mulier an possit esse in judicio ad petendam licentiam intercessendi in eo, in l. 8. tit. 9. lib. 3. numero 7.
 Mulieres in legibus condendis repellendæ, neque de consilio esse possunt, in l. 1. tit. 1. lib. 2. numero 11.
 Mulieres majores 25. annorum an juvenetur ex juris ignorantia, in l. 2. tit. 1. lib. 2. num. 28.
 Mulier teneatur populum exire ad consulendum peritos, ibid. num. 29.
 Mulieri deponenti contraria an subueniatur, ibi. num. 34. ubi quid in rustico.
 Mulieri & rustico non conceditur id quod minori nisi in casibus à jure expressis, in l. 2. tit. 1. lib. 4. numero 14.
 Mulier prægnans banniri non potest neque torqueri, & utrum si nutriat, in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 115. cum 1. sequent.
 Mulier quando incarcerari possit, in l. 2. tit. 13. lib. 4. numero 3. & c.
 Mulier binabus non amittit proprietatem neque usufructum eorum quæ prior maritus reliquit in testamento, in l. 3. tit. 1. lib. 5. n. 2. licet si filios habet ex primo matrimonio teneatur proprietatem illis reservare, nisi ut ibid.
 Mulierem impudicè vivere singularibus testibus probatur, in l. 4. tit. 1. lib. 5. num. 19. ubi an requiratur quod palam impudica sit.
 Mulieres diligunt viros suos etiam ultra filios, in l. 4. tit. 1. lib. 5. num. 54.
 Mulier si dum est soluta constituit procuratorem si post nubat an valeant acta, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 109. ubi & cum licentia mariti non potest pro alio esse in judicio.
 Mulier constante matrimonio potest lucris renuntiare, quia est jus querendum, in l. 1. tit. 3. lib. 5. num. 6.
 Mulier si sine licentia viri renuntiavit hereditatem an restituetur contra repudiationem, ibid. numero 9.
 Mulier an possit adire hereditatem sine consensu consanguineorum stante statuto quod sine consensu superiorum contrahere non possit, ibid. num. 12.
 Mulier an sine licentia secundi viri possit acceptare lucra primi matrimonii, ibid. num. decimo quinto, ubi numero decimo quinto, ubi numero decimo quarto, an contractus utiles facere possit, & num. 15. declaratur.
 Mulier an possit sine licentia viri petere se mitti in possessionem bonorum, ibid. numero 16. & 17.
 Mulier si audivit cum beneficio inventarii sine licentia mariti, non tamen fecit inventarium

Memorabilem.

rum intra terminum juris an præjudicabit marito, ibid. num. 18. ubi num. 19. reprobat Mariencum.
 Mulier vidua & quælibet aliàs soluta à potestate viri si adit hereditatem sine beneficio inventarii teneatur, ibid. num. 20.
 Mulier conjugata si juravit non esse conjugatam an valebit contractus, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 2.
 Mulier illa proprio dicitur, quæ corrupta est, licet aliquando pro virgine capitur, ibid. num. 3.
 Mulieres pueros nutrire solite obligantur eo quod adest tacitus consensus mariti, in l. 2. titulo 13. lib. 5. numero 13. ubi numero 14. item in muliere solita litigari ubi numero vigesimo, & vigesimo primo, an & tunc tenebitur maritus.
 Mulier si de licentia mariti alienat rem dotalem mortuo marito confirmatur talis alienatio in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 57.
 Mulier si mortuo marito velit stare contractui ab eo facto in vita mariti sine ipsius licentia an poterit invito adversario, ibid. num. 58. ubi & an maritus mortua uxore possit consentire, & num. 69.
 Mulier si inlicitatur hæres vivente marito & ipse testetur de rebus suis an per hoc videatur adire hereditatem illam, in l. 1. tit. 3. lib. 5. num. 59.
 Mulier ut libera à nexu matrimonii reputata an possit sine mariti licentia contrahere & valeat, ibid. num. 84.
 Mulier ut rea sine licentia mariti adest in judicio, ibid. num. 108.
 Mulieri acquiritur dominium bonorum lucrorum constante matrimonio, in l. 7. tit. 3. lib. 5. num. 10.
 Mulier pro mariti debito vel delicto non tenetur, neque capi potest, in l. 8. tit. 3. lib. 5. num. 1. & 2.
 Mulieris obligans se cum marito, vide conclusiones quatuor, in l. 9. tit. 3. lib. 5. num. 1. 2. 3. & 4.
 Mulier in conscientia potest se exceptione Velleiani juvare, ibid. num. 2. nisi ut num. 3. & 4.
 Mulieri heretica denegatur beneficium Velleiani, ibid. num. 5. & num. 6. ponitur alius casus.
 Mulier etiam pro marito fidejubens non tenetur, ibid. numero 7. & 8. ampliat & declarat.
 Mulier fidejubens pro marito quamvis renuntiet Velleiano nisi renuntiet etiam legi 60. Tauri & juret non obligatur, ibid. numero 9.
 Mulier pro tertio aliquo se obligans si non renuntiat Velleiano non obligatur nisi juret, ibid. numero 11. & 12. & numero 13. constituitur differentia num fidejubeat pro alio quam marito, & numero 14. an requiratur maritum, tunc bona habere vel non.
 Mulier si est minor non solum debet jurare contractum factum cum marito verum ex vi minoris ætatis, ibid. num. 15. & 16.

Mulier in causa fundi dotalis potest pro marito fidejubeat, ibid. num. 17.
 Mulierem contrahentem cum viro non convincit confessio ejus quod est ad suam utilitatem nisi probetur, ibid. numero decimo octavo.
 Mulier consentiens alienationi rei dotalis soluto matrimonio potest illam repetere nisi probetur in filie communis utilitatem fieri, ibid. numero 21. & numero 22. assertur cessare ex hoc opinionem Baldi novelli, nisi ubi lucra non communicantur, ut Cordube, ibid. num. 23.
 Mulierem cum marito obligare cujus effectus sit ibid. num. 23.
 Mulier potest repetere soluto matrimonio ex bonis mariti id quod pro eo solvit si cum eo se obligavit ubi non adsint bona lucralia, ibid. numero vigesimo quarto, nisi ut numero 25.
 Mulier si pro dote & libertate fidejubeat non juvatur Velleiano, ibid. num. 27. & numero 28. item si pro utilitate sua vel redditibus regis se obligat cum marito, & ibid. numero 26. quando dicitur in utilitatem mulieris.
 Mulieri vel civitati mutuanti qualiter succurratur ut possit mutuum recuperare, ibid. numero 30.
 Mulier an possit vendere rem suam, ibid. num. fin.
 Mulier & vir simul vendentes an presumatur eos aequaliter pecuniâ potiri in l. 9. tit. 3. lib. 5. num. 57.
 Mulier pro debito civili etiam fisci non potest incarcerari, in l. 10. tit. 3. lib. 5. numero 1. 2. 3. & 5. ubi ampliat & numero 4. quid si est turris filiorum an teneatur ultra quam facere potest.
 Mulier renuntiare legi 62. Tauri non potest, in leg. decima, titulo. tertio, libro 5. num. 6. & 7.
 Mulier etiam per sententiam condemnata ad debitum solvendum, incarcerari non potest, ibid. num. 9. ubi item si per instrumentum quærentigum.
 Mulier, vel nobilis, vel alia privilegiata persona si sit debitor alterius sic privilegiatae an incarcerabitur, ibid. numero 11. usque ad 22.
 Mulier fidejubens potest uti Velleiano contra aliam mulierem, ibid. num. 24.
 Mulier pro debito ex delicto descendens incarcerari potest, ibid. numero 27. ubi item si ex quasi delicto, debet tamen poni in loco honesto, ibi num. 18.
 Mulieres inhonestæ & meretrices etiam à conversatione virorum sunt abiciendæ, ibidem numero 29.
 Mulier si occultè luxurietur non sufficit ut incarceretur, ibid. num. 30.
 Mulier impudica quæ dicatur, ibidem numero 31.
 Mulier nobilis vel nupta etiam inhonestè vivat incarcerari non potest pro debito civili

Index Rerum

vili, ibid. num. 32. nisi maritus consentiat adulterio constando de hoc prius, ibidem num. 33.
Mulier adultera nupta & incestuosa incarcerationis, ibid. numero. 34. ubi num. 35. an iudex ex officio contra non procedat ut que ad 43.
**Mulier dives vel honesta etiam non nupta debet incarcerationi nisi pro delicto ubi veniret imponenda pena corporalis, sed debet poni in domo honesta matronae sub fidei iustione in ea lege decima, titulo tertio, libro quinto numero 45.
Mulier an quoties est in fuga, possit pro debito incarcerationi, ibid. num. 46.
Mulier capi potest pro debito civili quoties de debito liquido constaret & malis malitiose non solveret, dum bona haberet, ibid. n. 47. ubi idem in clerico.
Mulier per maritum relicta usufructuaria omnium bonorum, fratris testatoris post mortem uxoris herede instituto, an si ipse moritur ante uxorem consolidetur cum proprietate usufructus, in lib. 1. titulo quarto lib. 4. numero 169.
Mulier potest esse executrix testamenti etiam si secundas contrahat nuptias, in l. 2. tit. 11. lib. 5. num. 9. & 10.
Mulieris catholice dos contrahentis cum illo, quem scit esse hereticum confiscatur & lucra etiam, in l. 10. tit. 9. lib. 5. num. 3.
Mulctatio peccatorum sapientior est parvulus, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 130.
Mulier pro dote praefertur Regi & ejus fisco, in l. 3. tit. 4. lib. 8. num. 29.
Mulier nobilis etiam si ignobili nubat non temeretur se dedecere, in l. 2. tit. 10. lib. 8. numero 104.
Mulier nobilis ignobili nubens tribuat etiam pro bonis suis ibid. num. 10.
Mulieres & servi cujuscumque etatis non condemnantur ad trimeses, in l. 7. tit. 11. lib. 8. numero 175.
Mulieres aliquando viros rapiunt, in l. 2. titulo 13. lib. 8. num. 61. & numero 95 quod puniuntur.
Mulier si reliquit schedulam in thalamo, quod de voluntate sua abducta fuit, nihil proficiet si tunc erat in manu raptoris, in l. 2. tit. 12. lib. 8. n. 74. neque tunc valet matrimonium, num. 75. nisi probetur voluntas, ibid. numero 78.
Mulier si mulierem rapiat, an raprum committat, in leg. 2. titulo 13. lib. 8. num. 96. & 97.
Mulier debet esse subdita viro, in l. 19. tit. 3. lib. 6. numero 2.
Mulier ignobilis nubens cum Rege aut Comite vocatur Regina & Comitissa, in leg. 3. ibid. numero 5.
Mulieris soluta dehonore per aliam non punitur accessus, neque vis fiet ei si vilis conditionis esset, & aliis serviret, in l. 2. tit. 13. lib. 8. numero 106. & numero 122. & 114. declaratur.
Mulier soluta coeans cum soluto non est punienda pro concubinato, in l. 1. tit. 19. lib. 8.**

num. 83.
Mulier non punitur de adulterio si contraxit in minori aetate, & ante confirmationem adulteravit, in lege quarta, tit. 20. lib. 8. num. 27.
Mulieri volenti à peccato carnis abstinere non est inferenda violentia, in l. 4. tit. 23. lib. 8. num. 27.
Mulier coeans cum bellua puniendi est, in l. 1. tit. 21. lib. 8. num. 56.
Mulier pro tributo Regio incarcerationi non potest in l. 14. tit. 8. lib. 9. & num. 12. etiam si sit haeres conductoris, nisi occultaverit bonam num. 13.
Mulierum usus non inducit consuetudinem, in l. 1. tit. 1. lib. 2. num. 2.
Munitio peniciliosa non debet fieri in aliquo loco, in l. 8. tit. 5. lib. 6. num. 3.
Munera personalia, an sint quibuslibet personis inducenda, in rubr. titulo 14. lib. 6. numero 16.
Munera personalia an possint induci in duobus locis, ibid. num. 22. ubi num. 24. an habeat quis justam se excusandi causam in loco originis ubi idonei reperuntur.
Munera patrimonialia si principaliter rebus inducuntur, attenditur locus ubi res adsit, ibid. num. 23.
Munera patrimonialia pro modo facultatum sunt imponenda, in leg. 4. titulo 14. lib. 6. numero 4.
Munerum patrimonialium quaedam ordinaria, quaedam extraordinaria, in rubr. tit. 14. lib. 6. num. 29.
Munerum vocationem impetrans non censetur impetrasse vocationem manentis, cui est honor annexus, ibid. num. 9.
Munus prout est onus, quid sit in rubr. tit. 14. lib. 6. numero quarto, & num. 5. quoruplex est
Munus tribus modis dicitur, ibid. num. 13. quomodo hic capitur.
Munus personale, quid sit, ibid. num. 6. & n. 7. quoruplex sit.
Munus personale fordidum, quod sit & quod induci non potest quando injungitur personae aliquod officium excedendum sumptu suo, ibid. num. 13. & 14.
Munus personale est etiam aliud quod neque est fordidum, neque honoribus annexum, ibid. num. 15.
Munus cui honor est annexus nihil aliud est quam officium publicum, ibid. numero 12.
Munus patrimoniale quid sit, ibid. numero 16.
Munus mixtum quid sit, ibid. numero vigesimo septimo.
Munus an sit reale vel personale prima causis inspicitur, in leg. 5. tit. 14. lib. 6. numero 3.
Muto & surdo à natura dandus est curator sicut minori, in leg. 2. tit. 16. lib. 5. numero 3.
Mutuans vel vendens mulieri nuptae, an debeat esse sollicitus quod pecunia convertatur in ejus utilitatem, in lege nona, tit. 3.

Memorabilium.

tit. 3. libro quinto, numero 35. ubi an idem in aliis contractibus.
Mutuans pro refectione navis an praefertur aliis creditoribus, vide infra verbo, posterior creditor.
Mutuandi pecuniam, si postea detur species pro ea mutuum adducit, neque debetur gabella, in l. 35. tit. 18. lib. 9. num. 11.
Mutuare frumentum tempore quo valet decem & recipere tempore quo valet plus, an liceat, in l. 1. tit. 25. libro quinto, num. 8.
Mutuare frumentum vicinis, & de contra quando, & quomodo fieri potest, in l. 9. tit. quinto, lib. 7. num. 20.
**Mutuare triticum, hordeum, vel farinam, quando fieri potest per decuriones, & iudicem num. 1. cum limitatione, in l. 9. tit. quinto, libro 7. num. 2. & 3.
Mutuatum ad ludendum non debetur, in rubr. 1. titulo 7. libro 8. num. 22. & 23. nisi ut num. vigesimo quarto.
Mutuatum frumentum si non solvatur in termino an possit peti majas pretium, in l. 1. tit. 23. libro quinto, num. final.
Mutuatum ad ludendum praesertim quando possit repeti, in l. 8. titulo 16. libro secundo, numero quinto.
Mutuatum quamvis illud recipiens non obliget se restitutum, exequi pro eo poterit, in l. 1. tit. 23. lib. 4. num. 13.
Mutuatum si non reddatur in tempore ob quod mutuans passus est, damnnum sibi restitutum est & an sit necesse movere mutuatarium, in l. 1. tit. 6. lib. 8. num. 24. & 25.
Mutui contractus est verus, & palliatus, & sic usura est vera & palliata, in l. 1. tit. 6. lib. 8. num. 39.**

N

Naturalia non possunt tolli, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 31. & sic nec appellatio per Principem tolli potest.
Naturalia in esse producta tolli non possunt, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 34.
Naturale jus ex causa tolli potest vel melius loquendo declarari, ibid. num. 35.
Naturales civitatum & villarum preferendi sunt in officiis publicis, in l. 1. titulo 3. libro septimo, num. 1.
Natura distinctionum post, postea, postquam, in l. 4. tit. 4. lib. 7. num. 5. 8. 9. & 11.
Naturalibus, non vero extraneis debet populus ordinari, in lege prima, titulo 10. libro quinto, num. 21.
Naturalitas per decentis habitationem acquiritur, in l. 19. tit. 3. lib. 1. num. 1.
Naturalis Hispania an dicatur natus in Francia ex patre Hispano dum in Francia viveret, cujus jam parte in Hispaniam reversus fuit, ibid. num. 3.
Naturalis an sit filius Francigenae naturalitatem contrahentis in Hispania, si post patrem ille Franciam retransiens ibi moriatur, ibidem, numero 4.
Naturalis regni ut dicatur filius Francigenae an requiratur quod natus sit in Hispania post contractam naturalitatem à patre, ibidem, numero 7.
Naturalis regni an dicatur Iugileus, vel infidelis baptizatus in regno, ibid. num. 12.
Naturalis obligatio tolli potest quoad effectus civiles, in lege tertia, titulo 2. libro quinto num. 43.
Naturalis obligatio oritur in delictis sicut in contractibus, in lege 10. titulo 8. libro quinto, num. 4.
Natus in octavo mense an sit naturalis partus & succedibilis, in lege 2. titulo 8. libro quinto num. 10.
Natus perfectè non dicitur qui in intemptivo natas est ut vivere non possit, ibid. num. 11. ubi de extracto à ventre vivo.
Natus ex soluta & conjugato matri decedenti sine legitimis an succedat, & an patri, in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 39.
Nati ex damnato coitu an sicut nec à patre possunt institui heredes, poterunt à consanguineis patris, in lege sexta, titulo 8. libro quinto, num. 12.
Naulerus five navicularius quis dicatur, in lege tertia & quarta, titulo 10. libro septimo, num. 1.
Naves suam si quis ex alienis tabulis reficiat an remanebit sua, in lege 12. titulo 10. libro 7. num. 10.
Naves habent quasi membra sua, ibidem, numero septimo.
Naves in multiplici sunt differentia, ibidem numero quinto.
Navigantes miserabiles persone dicuntur, ibid. num. 16.
Navigare in flumine nemo prohibetur, ibid. numero 8. nisi ut ibid.
Navigare licet utile exercitium sit & necessarium, tamen est periculosum plenum, ibid. num. 13. ubi pericula.
Navigia etiam pro omni genere navis capiuntur, ibid. num. 6.
Navis confiscata an censetur confiscata scapha & confiscato asino, censetur sella confiscata, in l. 25. titulo 18. libro sexto, numero 19. & seq.
Navis equo equiparatur, in l. 3. & 4. titulo 10. libro 7. num. 9.
Navis dominium non transfertur per solam emptionis titulum sed per traditionem, in l. 5. tit. 9. lib. 7. num. 10.
Navis scapha non est instrumentum navis, ibid. num. 3.
Navis paratur ad hoc ut navigetur, ibidem, numero decimo septimo, ubi insertus ad socios navis dissentientes an naviget quis stabitur.
Navis reparata novis tabulis an sit eadem vel alia, ibid. num. 9.
Navi confiscata an censetur confiscata scapha, in lege prima, titulo primo, libro quinto, numero 14.
Navis si patitur naufragium, naves ibi constitutae advehae littori non sunt hinc sed cujus ante erant, in lege nona, titulo undecimo, libro septimo, numero 1.

Index Rerum

Navis si tempore quo recedit, refectione indigebat & eidem cum ad locum destinatum pervenit presumitur medio tempore etiam refectione indiguisse, ibid. num. 11. ubi infertur ad magistris navium.

Navium appellacione, omnia navium genera continentur, ibid. num. 2.

Nautas qui mercēs ob mercedē vendendas accipiunt locatores, mercatores & conductores dici, in lege tertia & quarta, titulo 10. libro septimo, numero 6.

Nautae qui dicantur, ibid. num. 4. & 5.

Nauticam consuetudinem esse expectandam, in l. 2. ibid. num. 4. & quid si deficiat consuetudo vel lex, quid fiet in nauticis negotiis, ibidem, numero 5.

Necessitas famis efficit ut res dorsalis pro alimentis vendi possit, in l. 9. titulo 3. libro quinto, numero 37.

Necessitatis causa an possint decationes, vel praefectus annonae, hoc est (hodie iudex ordinarius) aliqua de frumento horrei pecuniae publica accipere, num. 1. & quando speciale mandatum consilii requiratur, in l. 9. tit. 3. lib. 7. num. 2. & 3.

Negans positiones an possit se ex positionibus negatis iurare, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 51. & num. 61. quod iudex ex officio potest se iurare ad sententiandum ex positione negata nisi ut ibid. num. 62. & 64. quod poterit negans se iurare probatione qua illa positio negata comprobata est.

Negativa plus negat quam affirmat affirmativa, in l. 2. tit. 25. lib. 4. num. 1.

Negativa coartata loco, & tempore pro affirmativa habetur, in lege 4. titulo 17. libro octavo, numero 13.

Nefarium scelus dicitur locrum habitum ex luxuria, in l. 4. tit. 11. lib. 8. num. 3.

Negligente Domino temporali possunt ejus vassalli curiam adire pro iustitia consequenda, in l. 10. tit. 9. lib. 4. num. 3. & 4.

Negligentia est maximum delictum, in lege 12. tit. 1. lib. 4. num. 1. ubi num. 4. qualiter probetur, & ibi alia multa de negligentia & in l. 4. tit. 6. lib. 3. in fin.

Negligentia non datur ubi non praecessit requisitio, in lege decima, titulo 17. libro quinto, numero undecimo.

Negotiationes, & mercantiae clericis prohibita sunt, in lege septima, titulo 18. libro 9. numero secundo.

Negotiationibus pluribus compatilibus uti quis potest, in lege 10. titulo 12. libro quinto, numero 6.

Negotiator & mercator nemo dicitur pro prima vice, in l. 19. tit. 11. lib. 5. num. 8.

Negotiator dici non potest vendens proprium vinum in l. 2. titulo decimo quarto, libro quinto, numero 1.

Negotium in consilio tractandum si praesidem tangat potest sine eo concilium congregari. in lege trigesima quarta, titulo sexto, libro tertio, numero 1.

Nemo contemnat Ecclesiastica vincula, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 103.

Nemo privatus pacisci potest de injuria facta reipubl. in lege secunda, titulo decimo, libro

octavo, numero 128.

Nemo excusatur à numeribus patrimonialibus, in rubr. tit. 14. lib. 6. num. 28.

Nembrot fuit primus fur, & latro post diluvium, in l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 82.

Neophyti & novi Christiani qui dicantur, in l. 22. tit. 7. lib. 1. num. 1. & 2.

Nepos an praefertur patruo in successione majoratus, & ampliatur l. 5. tit. 7. lib. 5. num. 1. etiam in retractu, l. 8. titulo 11. libro quinto, num. fin.

Nepos procedens ex filio damnati coitus an possit ab avia institui, l. 7. titulo octavo, libro 5. numero 46.

Nepotes legitimi & naturales ex filio spurio an successibiles avo, l. 6. tit. 8. lib. 5. num. 6. & ibi cautela, ut pater relinquat filio spurio.

Nepotes in stricta interpretatione non comprehenduntur appellacione filiorum, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 31.

Nihil difficilius quam vincere seipsum, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 7.

Nihil tam naturale quam ut res tollatur per causas quibus nascitur, in l. 15. titulo decimo, libro 8. num. 1.

Nobilem se asserens cum non sit, falsum committit, in l. 9. tit. 11. lib. 1. num. 1.

Nobilis de solarum homicidio quis sit, ibidem, numero 2.

Nobilem se appellanti incumbit onus probandi, in rubr. titulo 2. libro 6. numero 83. 84. & 85. ampliatur.

Nobiles advocati, & exempti an teneantur ad collectas quae belli ratione vel casus inopinati inducantur, in l. 2. tit. 14. lib. 6. num. 3.

Nobiles ex privilegio an admittantur ad ordines militares, in l. 1. tit. 1. lib. 6. numero 59. & 60. quod quoad onera imponenda.

Nobiles & ignobiles huius temporibus possunt deponere arma in rebus suis in rub. tit. 2. lib. 6. num. 20. & 27.

Nobiles Francie, non excusantur à tortura, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 35.

Nobiles Hispaniae cum à Principe praesumantur habere, non est dubitandum eos habere nobilitatem, in rub. tit. 2. lib. 6. numero 185. ubi num. 186. de Dominis Hispanis in terris & extra differitur quid sit, cum num. 187. & ibidem num. 188. quid apud Neapolitanos.

Nobiles, & literati etiam in crimine proditiōnis, in l. 3. tit. 4. lib. 8. numero 27.

Nobiles non ita ignominiose sicut ignobiles puniuntur in l. 1. tit. 21. lib. 8. num. 79. & sic aliter occiduntur etiam in crimine proditiōnis, in l. 3. titulo 23. libro octavo, numero quinto, usque ad 8.

Nobilis mulier nubens plebeio perdit nobilitatem, in l. 9. tit. 11. lib. 5. num. 7. & 8. quid in viro nobili nubente plebeiam & num. 9. quid mortuo ignobili.

Nobilis luigans super nobilitate an interim gaudeat ea ibid. num. 10.

Nobilis blasphemans in domo sua potest incarcerari, in l. 15. titulo 6. libro 3. numero 11. & 13. attende.

Nobilis semel fugiens à carcere, vel confessus delictum detinendus in eodem, in l. 11.

Nobilis

Memorabilium.

Nobilis debet venire equestris rusticus pedestris, in l. 4. tit. 1. lib. 5. num. 2.

Nobilis non incarceratur pro debito, in l. fin. tit. 21. lib. 4. numero 56. nisi ut num. 704. & 75.

Nobilitatis probatio facilius afficit ad non incarcerandum, in l. fin. tit. 21. lib. 4. n. 68. & 69. quod quidem iudex cognoscit de hoc.

Nobilitatis causa plura sunt in iure introducta, in l. 10. tit. 23. lib. 4. num. 12.

Nobilitatem pretendens tenetur probare qualitatem legitimatatis vel naturalitatis, in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 16.

Nobili blasphemanti potest assignari palatium pro carcere, in l. 6. tit. 1. lib. 6. num. 3.

Nobilitas doctrina, & prudentia conveniunt, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 21.

Nobilior & dignior eo quis habetur, quo antiquior dignitas, atque nobilitas ejus apparet, in l. 77. tit. 5. lib. 2. num. 6.

Nobilis an possit renuntiare suae nobilitati, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 14. & infra.

Nobilis dicitur quasi praesens in virtutibus nobilitatis, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 11.

Nobilis non tenetur se defendere, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 100.

Nobilis alicujus uxor non tenetur se defendere etiam si vidua sit, ibid. num. 101.

Nobilis & mulier pro debito civili non incarcerantur etiam si sint debitorum alterius nobilis, & mulieris, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 148.

Nobilis in scientia aequiparatur nobili generis ibid. num. 107.

Nobilis alium nobilem injurias non se desistit, in l. 2. tit. 10. lib. 8. n. 30. usque ad 252.

Nobilis in aliquibus casibus suspenditur, in l. 3. tit. 23. lib. 8. num. 9.

Nobilis efficitur adherens Principis lateri, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 19.

Nobilis ex scientia an praefertendus sit nobili ex genere, in rub. tit. 2. lib. 6. numero 79. cum 3. seq.

Nobilis in beneficiis & patronatibus praefertendus est ceteris partibus, ibid. numero 20. & 21.

Nobilis ita potest conquiri de turbantibus suam nobilitatem quocunque modo, sicut cum pignora capiuntur, ibid. num. 98.

Nobilis incarceratur pro debito per eum contracto pro redemptione sua vel parentis aut fratris captivorum, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 28.

Nobilis presumitur quem vulgus & communis hominum estimatio nobilem reputat, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 159.

Nobilis non possit pro debitis incarcerari, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 1. & 11. cum seq. ampliatur.

Nobilis pro debitis civilibus incarcerari non potest nisi in casibus à jure expressis, ibid. n. 31. ubi cum seq. ampliatur.

Nobilis non gaudet beneficio ne conveniatur ultra quam facere potest, ibid. numero duodecimo.

Nobilis si cum juramento renuntiet nobilitati, an valeat renuntiatio, ibid. numero decimo octavo.

Nobilis non opemans de sua nobilitate, A. Guedo in Negotiationem. Tom. VI.

captus detineri potest, ibid. numero vigesimo.

Nobilis privat se nobilitate si collector tributorum fiat, ibid. num. 26. & num. 27. quod si esset arrendator decimarum.

Nobilis si afficit se non nobilem tempore contractus, incarceratur, ibid. numero vigesimo nono.

Nobilis occultans bona ne à creditoribus capiantur, incarceratur, ibid. numero trigesimo primo.

Nobilis sicut à tortura excusatur ita ab ejus comminatione, ibid. numero trigesimo quarto.

Nobilis non torquetur, nisi in casibus à jure expressis, ibid. num. 35. & 36. & 37. ubi an valeat consuetudo in contrarium.

Nobilis quis dicitur remissive, ibid. numero quadragesimo primo.

Nobilis ubi est incarcerandus debet in honesto loco detineri, in l. 6. titulo 2. libro sexto, num. 2.

Nobilis debens habere equum & arma sufficit si tempore necessitatis illa habeat, neque requiritur continuo ea habere, in l. 7. tit. 2. lib. 6. num. 11.

Nobilissimum unumquemque virtus reddit & facit, in rub. titulo secundo, libro sexto, num. 33.

Nobilium appellacione comprehenduntur qui secundum communem estimationem nobiles appellantur, ibid. numero 164. & 165. & 166. quod huic probationi est standum interim quod contrarium non probatur.

Nobilitas à personis non à rebus iudicanda est, in rub. titulo secundo, libro sexto, num. 197.

Nobilitas etiam armis acquiritur, in l. 1. tit. 1. lib. 6. numero 21.

Nobilitas ex privilegio producit per exercitium artis mechanicæ, non vero illa quae ex sanguine procedit, in l. 2. tit. 1. lib. 6. n. 11. & 12.

Nobilitas ab antiquissimis procedit temporibus, in d. rub. num. 17.

Nobilitas jure divino, canonico, civili, & Regio, approbata est & apud quam plures nationes, ibid. à numero decimo octavo, usque ad 27. exclusivè.

Nobilitas etiam in secularibus dignitatibus dandis consideratur, ibid. num. 24.

Nobilitas quatuorplex sit, ibid. num. 19. ubi plures referuntur opiniones & num. 30. quae videtur congruentior auctori.

Nobilitas Theologica & supernaturalis quae sit, ibid. num. 31.

Nobilitas summa apud Deum est, quem esse clarum virtutibus, ibid. num. 32.

Nobilitas naturalis duobus modis consideratur, ibid. num. 36.

Nobilitas est quid accidens, non vero quid naturale, ibid. num. 37.

Nobilitas politica & civilis per vulgarem intelligitur cum de nobilitate tractatur, ibid. numero 38. & est triplex ut numero trigesimo nono.

Nobilitas perfecta non est, quae incipit, ibid. numero 40.

m 2 Nobilitas

Index Rerum

Nobilitas diminuta & perdita que sit, declarat auctor, ibid. numero 41.
 Nobilitas quid sit & unde derivetur, ibid. numero 42. & 43. remissive, referuntur in hoc 26. opiniones.
 Nobilitas a verbo stalo derivatur, ibid. num. 44. & 46. definitur optime.
 Nobilitas & dignitas non sunt idem, ibid. num. 45.
 Nobilitas quibus ex causis, titulis, & modis acquiratur, ibidem numero 47. usque ad 82. inclusive.
 Nobilitas a sanguine acquisita declaratur, ibidem numero sexagesimo quarto, cum tertio sequenti.
 Nobilitas probatur ex communi opinione & reputatione, ibid. num. 53.
 Nobilitas generis ex parte patris, non verò matris consideratur, ibidem num. 66. neque valet statutum in contrarium, num. 67. sed quod aliquando consideratur.
 Nobilitas a scientia etiam procedit, ibidem num. sexagesimo octavo, cum 10. sequentibus & numero 78.
 Nobilitas etiam a virtute acquiratur & hac nobilior, ibid. num. 82.
 Nobilitas probari potest in locis liberis per actum aliquem distinguentem nobiles a plebeis etiam non sit tributorum, ibidem numero 96.
 Nobilitas probatur ex antiquitate que dat dignitatem, ibid. num. 113.
 Nobilitas antiqua causatur ex usu tanti temporis cujus memoria in contrarium non extat, ibid. num. 116.
 Nobilitas in locis liberis potest probari ex immemoriali possessione litigantis & stirum, ibid. num. 133.
 Nobilitas non est quid naturale sed adventum, ibid. num. 160.
 Nobilitas probatur per famam communem, ibid. num. 169. & num. 173. ubi idem in probanda dignitate.
 Nobilitas probatur in proprietate ex domo solariega, ibid. num. 182.
 Nobilitas de solar ad similitudinem solarum dicta est, ibid. num. 195.
 Nobilitas non inducitur ex solutione census in favorem ejus cui solvitur, ibidem numero 219.
 Nobilitas etiam probatur ex monumento sive instrumento aut ex foro vel lege, ibid. num. 223.
 Nobilitas probatur etiam quoad possessionem ex legibus nostris Regis, ibid. num. 247.
 Nobilitas de numero laudabilium dici potest in lege prima, titulo secundo, libro sexto, numero primo.
 Nobilis invidus non tenetur suscipere collectariam gabellatam: etiam ad hoc a populo eligatur, in lege decima quarta, tit. 7. lib. 9. num. 11.
 Nobilis non excusatur a gabella, etiam si sit de quatuor militaribus ordinibus, in lege 1. titulo decimo octavo, libro nono, numero decimo & an excusetur in millionibus, ibid. num. 11.
 Nobilitate quis gaudeat propter nationem, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 2. & 8.
 Nobilitatem aliqui ab angelis & astris numerant ibid. num. secundo.
 Nobilitatem alii dicunt ab Abel vel Cain processisse, ibid. num. 8.
 Nobilitatem a filis Noe processisse fuit alia opinio, ibid. num. 9.
 Nobilitatem tempore Amazonum incepisse fuit alia opinio, ibid. num. 11.
 Nobilitatem nemo unquam odio habuit, ibid. num. 16.
 Nobilitatis privilegia remissive, ibid. numero vigesimo secundo.
 Nobilitatis sola quasi possessio an sufficiat ne quis incarcerationi, vel torqueatur, in lege 4. & 1. tit. 2. lib. 6. num. 42.
 Nobilitatur quis ex scientia, in lege 1. tit. 1. lib. 6. num. 20.
 Nobiliter vivere non dicitur ille qui in sordidi artibus versatur, in l. 3. tit. 1. libro 7. numero nono.
 Nostis tempore non potest mentiri frumentaria annonam, & qua de causa, num. 5. & quando dicatur nos, num. 6. & ejus partes, in l. 9. tit. 3. lib. 7. num. 7.
 Nocentem impunitum relinquere melius quam innocentem punire, in lege tertia, tit. 13. libro octavo, num. 2.
 Nolens ex vecordia, aut timore perditam petere in ludo, an possit privatim aliquid accipere a lucrante, in lege secunda, tit. 7. lib. 8. numero 98.
 Nomen hoc *hulla* multipliciter est usurpatum, in l. 3. tit. 10. lib. 1. num. 1.
 Nomen hereditatis ad immobilia refertur, in l. 7. tit. 2. lib. 5. num. 7.
 Nomen rei quando dicitur receptum inter reos, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 73.
 Nominatum testium an sit danda copia in qualibet causa, in lege 13. tit. 17. lib. tertio, numero 1.
 Nomina significandorum hominum gratia inventa sunt, in l. 3. tit. 7. lib. 4. num. 10. cum 5. sequentibus.
 Nominatum testium danda est copia etiam in crimine sodomie, in lege prima, tit. 2. lib. 8. num. 79.
 Non est aliquid faciendum ex solo zelo justitie, nisi sub sit iudicium rationis, l. 3. tit. 13. lib. 2. num. 2.
 Non potest per dardanarios vendi sal, vel emi ad revendendum cum ampliationibus, & limitationibus, de quibus in nostra lege & glossa, l. 15. tit. 11. lib. 5. num. 1.
 Non requiritur pecunie numeratio, ubi non observatur proprius motus Pii. V. in l. 10. tit. 15. lib. 5. num. 4. in contractu census.
 Non admittitur frater ad tutelam fratris cum avia, in l. 4. tit. 8. lib. 5. num. 2.
 Non ad pretium sed ad majorem consistorum utilitatem est attendendum de quo & de hac utilitate meliori, in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 24.
 Non intelligitur de nobili genere nisi qui probaverit a majoribus habuisse, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 120.
 Non providentur iudices ad vendendos terminos publicos populorum, in l. 1. tit. 5. lib. 7. n. 1. Non

Memorabilium.

Non potest pecunia publici horrei in alios usus converti, & duas assignat rationes, & movet questionem quotidianam, in l. 9. titulo 5. lib. 7. num. 1.
 Non habitans in civitate an gaudeat privilegiis civitatis, in l. 6. titulo undecimo, libro septimo, num. 7.
 Non refert intentionem declarare verbis vel factis in l. 5. tit. 1. lib. 8. num. 45.
 Non quicumque carius vendit quam emat, negotiatur, sed solum qui ad hoc emit, ut cautius vendat, in l. 7. tit. 18. lib. 9. num. 6.
 Non reperitur dispositum quod quis pro primo furto, ultra penam pecuniarum corporaliter puniatur, in lege septima, titulo undecimo, libro octavo, numero 89. 90. 91. 97. & 98. quid hodie.
 Non debet faciliter credi dicenti aliquem esse delinquentem, in l. 14. titulo 13. libro 8. numero quarto.
 Notariis testimonium prebentibus se vidisse scripturam non datur fides, cum testes tunc non adducuntur, in l. 1. titulo septimo, libro 5. numero 13.
 Notarii apollonici an possint se intromittere in conficiendis testamentis ad pias causas, in l. 1. titulo 4. libro 5. numero 29.
 Notario recusato datur adjudus re non integra, re tamen integra remouetur in totum in tit. 16. libro 4. numero 2. & in l. 1. titulo 16. libro 4. numero 19.
 Notarius circa temporalia non se intromittit in l. 9. titulo 1. libro 4. numero 1. & alia infra verbo tabellio.
 Notarius se intromittere non potest ultra concernentia officium suum, in l. 19. titulo 25. libro quarto, numero secundo, & 3. idem in notario imperiali.
 Notarii in defectum tabellionum secularium possunt se circa temporalia intromittere ibidem, numero quarto, sicut & secularis inter Ecclesiasticos ut ibi sub l. 22. titulo 3. libro quarto, numero quinto, quid erit si a parte non apponatur.
 Notatur textus contra absolventes ab instantia iudicii in criminalibus, in l. 8. titulo 13. libro octavo, numero tertio, & aliorum, qui neque in totum, nec in parte condemnant, ibidem num. 5. 6. & 7.
 Notatur abusus tabellionum, in l. 4. titulo 14. lib. 3. num. 60.
 Notoria licet non indigeant probatione, indigent tamen allegatione, in l. 1. titulo quinto, libro quarto, numero 39. & ibi num. 40. idem in exceptione dicitur & quod sit notorium, in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 4.
 Notorium quid sit, in rub. titulo 2. libro 6. numero 196. & 199. ubi numero 200. quod dicatur manifestum, nullus ita senex est qui non spem vite quiuquennalis habeat, in l. 1. titulo 1. libro 6. numero 103. vel saltem per unum ut ibi.
 Notorium ubi est crimen cessat omnis juris solemnitas, in l. 3. tit. 18. lib. 8. num. 7.
 Notorium quod dicatur, in l. 3. titulo 18. lib. 8. num. 11.
 Novatio potest opponi in executione, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 156.
Alevedo Recopilacionem. Tom. VI.

Nova frumenta non emanant, nec comparentur nisi antiqua consumantur, in l. 9. titulo 3. lib. 7. numero 18.
 Novitas in decimarum perceptione non est facienda in l. 6. titulo 5. lib. 2. num. 1. & num. 2. quid tunc fiet & num. 4. quando dicitur facta novitas.
 Noviter conversi ad fidem, an sint veniæ digni si erraverint antequam sufficienter instructi sint in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 27.
 Noviter conversi qui sint in Rub. tit. 2. lib. 8. n. 12.
 Novum dicitur quod non est idem cum primevo statu rei in l. 1. tit. 19. lib. 4. numero 2.
 Novum processum potest inchoare iudex, cui remissio facta est in l. 3. tit. 12. lib. 8. num. 8.
 Nulla est jam differentia inter emancipatos & non emancipatos in l. 3. tit. 8. lib. 5. num. 16. nulla jam facienda est distinctio bonorum patris, & matris in successione ascendentium, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 61.
 Nullitas alleganda contra decreti primi interpositionem an sit alleganda intra 60. dies, in l. 1. tit. 11. lib. 4. num. 49. & 50.
 Nullitas si intentetur a sententia iudicium de regimento, an impediatur talis sententiae executio in l. 7. tit. 13. lib. 8. num. 123.
 Nullitas coram quo iudice intentanda, probanda, in l. 3. tit. 15. lib. 4. num. 1. cum seq.
 Nullitate determinata omnia sunt de novo agenda, in l. 3. tit. 17. lib. 4. numero 11.
 Nullitatis instantia durante an currat terminus appellandi, in l. 3. tit. 17. lib. 4. num. 18.
 Nullitatis causa currit simul cum instantia appellationis si cum appellatione, insimul proponitur coram iudice ad quem in l. 3. tit. 17. lib. 4. num. 20.
 Nullitas est proponenda secundum consilium auctoris coram iudice a quo intra tempora appellandi cum cautela, si quæ est, appello, in l. 3. tit. 17. lib. 4. num. 20.
 Nullitatis exceptio impediens executionem? num. 22.
 Nullitas jure antiquo intra annos erat proponenda tam in actore quam reo in foro fori vel pol. ibid. num. 22. vers. sexta dias, hodie tamen jure intra sexaginta dies ut ibi vers. hodie tamen.
 Nullitati potest renuntiare per partem tacite & expresse ibid. num. 24.
 Nullitas proveniens ex defectu solemnitatis non potest convalescere ex probatione patris ibid. num. 25.
 Nullitas sententiae ex defectu jurisdictionis potest allegari & proponi lapsis 60. diebus, ibid. num. 26.
 Nullitas ex defectu jurisdictionis allegari potest contra tres sententias in l. 2. tit. 16. lib. 4. n. 27.
 Nullitas ex defectu jurisdictionis allegari potest etiam si partes jurassent non allegari nullitatem ibid. num. 28.
 Nullitas ex defectu jurisdictionis nunquam videtur exclusiva per legem nullitatis explosentem ibid. num. 28. vers. nunquam tam.
 Nullitas proveniens ex inhabilitate personæ contrahentis vel componentis, non censetur exclusiva per lapsum 60. dierum, ibid. num. 29.
 Nullitas an opponatur contra executionem & quomodo hoc intelligitur in l. 1. tit. 2. lib. 4. n. 51 & 92. & ibid. m. 3

Index Rerum

& ibid. quid in nullitate apparente ibidem, numero 94. nisi ut ibi numero 96. & ibi an triam sententiarum impedit executionem.

Nullitas intra quod tempus sit alleganda, in l. 1. titulo 21. libro quarto, numero 98. & 99. declaratur.

Nullitatis exceptio ab statuto sive à jure proveniens opponi potest in l. 2. titulo 22. libro 4. numero 100.

Nullitas proveniens ex ineptitudine libelli non censetur exclusa per lapsum 60. dierum in l. 2. titulo 16. libro quarto, numero 29. versiculo idem esset.

Nullitas evidens ex actis apparens non censetur exclusa, per lapsum 60. dierum ibidem, numero 30.

Nullitas notoria & evidens quæ dicatur ibidem, numero 31. 32. & 33.

Nullitas apparens ex actis ex quibus constat de injustitia abque probatione reddit sententiam nullam ibid. num. 34.

Nullitas sententia in qua error juris exprimitur vel injustitia datur ex actis processus ad quem sententia se refert, allegari potest etiam post tres sententias conformes, ibid. versic. ex quibus inferitur in l. 2. titulo decimo sexto. libro quarto, numero 28.

Nullitate exclusa per statutum, censetur exclusa illa, quæ & notoria est, ut aliquid addatur juri communi ibid. num. 36.

Nullitas proveniens ex defectu citationis non censetur exclusa per lapsum 60. dierum, ibidem num. 37.

Nullitate sublata non censetur sublata proveniens ex defectu citationis, in l. 2. titulo 17. libro 4. num. 49.

Nullitas proveniens ex excommunicatione non censetur exclusa per lapsum 6. dierum ibid. numero 40.

Nullitas proposita per viam exceptionis nunquam censetur sublata, ibid. numero 41. cuius contrarium ibi tenet auctor versic. contrarium.

Nullitas in materia primi & secundi decreti est alleganda intra 60. dies etiam per exceptionem opponatur, in l. 2. titulo 17. libro 4. num. 42.

Nullitas potest allegari per successorem condemnati post 60. dies, ibidem num. 43.

Nullitas potest allegari à tertio post 60. dies, num. 44.

Nullitate allegata post 60. dies si pars tacet pronuntiare potest super ea, ibidem, numero 46.

Nullitas procedens à contractu nullo, vel arbitramento nullo potest allegari intra triginta annos contra sententiam latam virtute illius contractus, vel arbitramenti nullius, vel contra executionem factam ex vi eorum, ibidem numero 47. & ibi aliis modis auctor intelligit & declarat versic. secus vero usque ad finem numeri.

Nullitas non potest allegari per minorem vel aliam privilegiatam personam per viam ullam etiam reititutionis lapsis 60. diebus, ibid. num. 49. contra verò tenet auctor, versic. alihuc tamen num. 50.

Nullitas comprehensa sub appellatione incidenter à sententia lata & non notificata parti intra 60. dies, non est consideranda nova consideratio auctoris, in l. 2. titulo 17. libro quarto, numero 55.

Nullitatis remedio sublato an & proveniens iusta & probabili ignorantia officio iudicis explorato, censetur sublatum, in l. 2. titulo 17. libro 4. num. 56.

Nullitas etiam notoria allegari non potest in casibus in quibus est exequenda sententia sine obstaculo supplicationis, in l. 4. titulo 17. libro quarto, numero primo, versic. non erit locus.

Nullitas proveniens ex defectu juris naturalis nunquam censetur explosa, in l. 4. titulo 17. libro 4. num. 2.

Nullitas notoria vel incompetentiæ executionem impediunt ibidem, *in para impedir.*

Nullitas si allegetur à tertio contra sententiam in qua non habet locum supplicatio vel contra tres sententias conformes, an habeat locum, in l. 5. titulo 17. libro quarto, numero tertio.

Nullitas processus quoties dependet à partis voluntate, si pars non opponat eam, non est consideranda à iudice, in l. 10. titulo 17. libro 4. numero 95.

Nullitas principaliter intentata per modum actionis an impediatur executionem, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 152.

Nullitates provenientes ex defectu citationis, jurisdictionis, & notorie injustitiæ, nunquam per leges nullitates simpliciter excludentes censentur exclusæ, in l. 4. titulo 14. libro 3. numero 39.

Nullo modo possunt mulieres exire in publicum cooperta facie sub legis pœna, in l. 11. tit. 3. lib. 5. num. 1.

Nullus tam idoneus testis est, quin duorum numero non suppleatur, in l. 2. titulo 4. libro 5. num. 52.

Nullus ingredi & existeri in consistorio civitatis potest nisi quibus à jure est permillum, in l. 2. titulo primo, libro septimo, numero primo.

Nullus Doctor, vel Sanctus descendit sententiam contra auctoritatem Ecclesiæ, in l. 2. titulo 5. libro 8. numero 60. & numero 61. quod esset hæreticus aliquid pertinaciter asserens in necessariis ad salutem contra determinationem Ecclesiæ.

Nullus in facie signandus, in l. 3. titulo 17. lib. 8. num. 231.

Nullus excusatur à sodomie pœnis, quacumque sit præditus dignitate, in l. 1. titulo 21. libro 8. num. 13.

Nullus suspensus, vel excommunicatus majori excommunicatione potest excommunicari, in lege prima, titulo quinto, libro octavo, numero 112.

Nullus pro gabella regioque redditu conveniendus est nisi in loco suæ habitationis vel in capite jurisdictionis in l. 2. titulo 7. libro 9. numero primo.

Nullus excusatur à solutione hujus monete, nisi nobilis in l. 3. titulo 33. libro 9. numero tertio & 4. vel famulus alii serviens pro sua soldata

Memorabilium.

soldata ut numero quinto, ubi & quod exemptio ejus non censetur concessa, nisi expresse dicatur.

Numerus liberorum, vel ætas 70. annorum licet excuset à numeribus non tamen ab honoribus in rubr. titulo 14. libro sexto, numero decimo.

Numerus duorum testium in testamento clerici supplet defectum parochi in l. 2. titulo 4. lib. 5. num. 51.

Nuntiatio novi operis non habet locum cum aperitur sepultura in l. 5. titulo 17. libro quarto, numero undecimo.

Nuntii & apparitores justitiæ quot nominibus nuncupentur & per quem eligantur in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 2. & 4.

Nuntii civiles reputantur ibidem numero duodecimo.

Nuntii relatio & ejus commissio debet in actis apparere in l. 3. titulo 3. libro 4. numero 14. ubi numero 16. quod prius est recipienda relatio quam iudex contumacem declaret citatum.

Nuntio, an credatur quod citavit, & in quo loco in l. 3. titulo 3. libro quarto, numero decimo, & undecimo, & numero 14. credatur ei dicenti partem citaram dixisse nolle venire.

Nuntii relatio si est deputata an testibus probatur, ibid. num. 16.

Nuntio dicenti se ab aliquo injuriatum an credatur ibid. numero 18. & numero 19. an credatur ei dicenti vidisse aliquos ludere vel ritari.

Nuntio citanti an credendum sit in l. 3. titulo 3. libro quarto, numero decimo, cum 3. sequentibus.

Nuntio scribenti examinationem testium vel alium causæ articulum & dicenti sibi fuisse commissum an credatur in l. 3. titulo 3. libro 4. numero 26.

Nuntio dicenti se non reperisse citatum & ideò ad domum citasse an credatur in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 103. & num. 111. ponitur forma relationis.

Nuntio dicenti se citasse secundum quod ei in commissione dictum fuit & commissum, an credatur, in l. 4. titulo 21. libro 4. numero 108. & num. 109. quomodo tunc fiat commissio ut credatur.

Nuntius si dicat falsò fecisse relationem, an credatur ei in l. 3. titulo 3. libro 4. numero decimo tertio & decimo quarto, quod debet referre nuntius ad quid & ad quod tempus citavit & quomodo.

Nuntius si est impeditus an possit suam commissionem alii committere, ibid. num. 21.

Nuntius ad citandum missus an possit domum ingredi in l. 4. titulo 21. libro quarto, numero 107.

OB bonus pacis potest communitas remittere iniurias singularum personarum ipsius civitatis, in l. 1. titulo 2. libro 6. num. 10. octavo.

A. Guedo in compilationem. Tom. VI.

Ob difficultatem probationis multa in jure conceduntur, in l. 6. titulo primo, libro octavo, num. 2.

Obedientia est virtus generalis, & specialis in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 1.

Obedientia omitti non debet illud, quod quis de necessitate facere tenetur in l. 1. titulo 3. libro 8. numero tertio.

Obedientia sola fidei meritum possidet in l. 1. tit. 5. lib. 8. numero 4. & 5. alia.

Obedientia melior quam victima in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 6.

Obedientia novem comites seu condiciones habere debet, ibidem numero octavo & nono, quid de illa quam debent inferiores superioribus.

Obediendum est superiori in licitis & honestis in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 10.

Obedire tenentur Prælati, provisionibus, litteris Regis in l. 4. titulo 7. libro 3. num. 1.

Obedire tenetur quis Regis mandato, & adimplere illud etiam cum periculo vite, dum tamen concernat honorem Regis & patrie in l. 2. titulo 1. libro 4. numero 46. ubi num. 47. qualiter puniatur non adimplens.

Obedire justitiæ omnes tenentur in l. 4. titulo 16. libro 8. numero primo.

Oblato implemento facti promissi si per creditorem refutetur, satisfecit promissor in l. 32. tit. 4. lib. 3. num. 1.

Oblatio sola libelli non constituit quem in mora, neque vim citationis habet in l. 2. titulo 1. lib. 4. num. 10.

Oblatio sola quando sufficit & quando non in l. 9. titulo 11. lib. 4. num. 9.

Oblatio & depositum in quo differant in l. 9. titulo 11. libro 4. numero 11. & ibi effectus consignationis.

Oblati qui dicuntur in l. 1. tit. 14. lib. 6. num. 9. remissive, & ibi quid converti.

Oblati & confratres sancti Joannis de redar in seculo remanentes non gaudent Privilegio fori, neque à decimis exculantur, ibidem numero undecimo.

Oblati qui non sunt religiosi non dicuntur personæ Ecclesiæ, ibidem & numero septimo ampliat.

Oblatione facta majoris summe in rebus publicis, aut minoris ubi de jure admitteoda est, facta jam ultima subhastatione, non est primus conductor possessione privandus, non auditus in l. 12. tit. 13. lib. 9. num. 1.

Oblatione facta in prima subhastatione, an sit danda secunda dilatio, ut alius plus offerat in l. 2. tit. 11. lib. 9. num. 10.

Obligatio est contractus in l. 1. titulo 21. libro 4. numero primo, & numero tertio, quod intelligitur de naturali obligatione, si simpliciter proferatur obligans rem pro tanto pretio quod non est verisimile esse luiturum transfert ipsius rei dominium in l. 11. titulo 1. lib. 4. num. 11.

Obligatio jurata non prescribitur exequendi jus decennio in l. 2. titulo 15. libro 4. numero 9.

Obligatio nulla nascitur ex contractu ab uxore sine mariti licentia celebrato in l. 2. titulo 3. lib. 5. num. 39.

m 4 Obli

Index Rerum

Obligatio etiam naturalis moritur oblata facultate contrahendi, in l. 1. tit. 1. lib. 1. numero secundo.

Obligati publice vicarie an possint petere se praefecti omnibus aliis non obligatis in emptione carniū ibid. num. 1.

Obligatio dotandi & alimentandi non succedit ex patria potestate, in l. 3. tit. 8. lib. 5. numero quinto.

Obligatis in solidum hodie non competit beneficium divisionis, in l. 1. tit. 16. lib. 5. numero 4. ubi quid si dicatur quod a qualibet possit debitum recuperari & num. 8. quid si recipiatur pars ab uno eorum & ibi quid quoad creditores num. 5.

Obligatio & actio efficax oritur hodie etiam si quis natus vel humeris annuat in l. 2. tit. 16. lib. 3. num. 1. ubi quid in surdo.

Obligatio et actio in producant hodie contractus innominati in l. 2. tit. 16. libro 5. num. 13.

Obligatio & actio oritur hodie quamvis interrogationem & responsionem transeat magnum intervallum ibid. num. 4.

Obligatio & contractus possunt fieri hodie inter absentes & valent si acceptentur in l. 2. tit. 16. libro 5. numero 10. ubi cum sequentibus, & num. 26. quid in cessione actionis, & numero 30. an alteri per alterum actio & obligatio acquiratur & num. 31. que actio & an executio numero 32. an cessio requiratur ut fundi pretium creditoribus solvatur, si ad hoc venditus fundus fuit & num. 17. an inter absentes possit fieri fidei iussio.

Obligatio quilibet & contractus an debeant continere causam in l. 2. tit. 16. lib. 3. num. 43. cum seq. pluribus ubi quid in fidei iussione, & numero 47. an iuramento causa suppleatur & num. 46. quid in mandato in rem propriam & num. 48. an suppleri possit ex alio contractu, & numero 51. an & per testes, & infra verbo promissor & promittens & promissio alia videbis.

Obligatio antidotalis etiam in mutuo licita est in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 17. & 18.

Obligatus ad aliquid faciendum tenetur afferre instrumenta in l. 2. tit. 11. lib. 4. num. 4.

Obligatus aliquid facere suis expensis debet id adimplere ibid. num. 5. nisi ut ibid.

Obligatus tradere par caponum debet eos tradere vivos in l. 7. tit. 17. lib. 9. num. 2.

Obligatio an excuset a citatione in l. 5. tit. 3. lib. 4. num. 16.

Obligatio & audacia provocant ad delictum in rub. tit. 1. lib. 8. num. 2.

Obligatio an praesumatur in teste, & credatur ei dicenti se non recordari in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 85. & 86.

Ob mortis periculum absolvit non excommunicans in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 15. cum quinquae seq.

Obies cum ob privatam inimicitiam occiditur, non incurritur crimen laesae maiestatis in l. 2. tit. 18. lib. 8. num. 169.

Obsidium materia, & qui dicantur, & a quo deriventur in l. 1. tit. 18. n. 164. usque ad 166.

Obligatio, consignatio vel sigillatio idem sunt

& quando fiat in l. 9. tit. 11. lib. 5. num. 10.

Oblitres Regiae gaudent ducali dignitate, in l. 19. tit. 14. lib. 6. numero 2.

Occasionem praebens nec recuperem debitum tenetur mihi solvere illud, in l. 10. tit. 23. lib. 4. numero 21. & 22.

Occasionem qui dar ex causa proxima & ordinata, ad causam inspicitur ut teneatur in l. 10. tit. 17. lib. 5. numero 7.

Occidens tertium aliquem volens occidere bannitum an teneatur de homicidio in l. 1. tit. 10. lib. 4. numero 9. & 10.

Occidens alium ex petitu Regis an peccet in l. 1. titulo. 10. lib. 4. numero 21.

Occidens inimicum a tergo gaudet immunitate Ecclesiae in l. 11. titulo 8. lib. 5. numero 1.

Occidens existentem in utero, an & quando teneatur de homicidio in rub. titulo 23. lib. 8. numero 2. cum 3. sequentibus.

Occidens, percussus vel iniuriatus alium circa Regem quomodo puniatur in l. 1. titulo. 23. usque ad 32. plura de h. e. materia.

Occidens casu obviam habens inimicum suum non dicitur de libertate id fecisse in l. 2. titulo 23. lib. 8. numero 4.

Occidens aliam occasionaliter transeuntem, ad quid tenetur in l. 2. tit. 23. lib. 8. n. 4. & in l. 13. titulo. eod. numero 1. & 2. quod debet hoc probari.

Occidere alium potens, vulnerare poterit in l. 1. titulo. 20. lib. 8. numero 12. & castrare ut numero 13.

Occidere quis poterit adulteros propria auctoritate in l. 1. titulo 20. lib. 8. numero primo ubi numero 2. quid in parte & numero 3. & quod solas meritis.

Occidere aliquem in curia dicitur, si intra quinque m. Leucas curiae occiderit, in l. 1. tit. 23. lib. 8. n. 9.

Occidere bannitum an de iure civili liceat in l. 1. tit. 10. lib. 4. numero 7.

Occidere bannitum in fortia iudicis existentem non licet ibid. numero 8. & 14.

Occultans debitorem fugientem non tenetur ad debitum solvendum in l. 10. tit. 23. lib. 4. numero 26.

Occupans terras publicas injuste censetur occupasse in l. 6. tit. 5. lib. 7. num. 2.

Occupatio rei alicujus quando fieri debet ut lex si quis in tantam locum habeat in l. 1. tit. 13. lib. 4. numero 66.

O. dictio est disjunctiva in l. 1. tit. 17. lib. 4. n. 1. & alternativa.

Odio se perjurantis non requiritur accusatio contumaciae, neque interpellatio ad incurrendas poenas in l. 1. titulo 17. lib. 8. num. 27. & 28.

Odiū est bonum & malum, in l. 2. tit. 1. lib. 8. numero 6.

Oeconomus nominatus, si tempore nominationis sit idoneus, & postea constituitur in paupertatem, non teneatur nominatoris, seu decurionis in l. 9. titulo. 5. libro 7. numero 8.

Offendens nuntium, vel literas ejus lacerans quomodo puniatur & quid si vicem Regis vel vicarium Episcopi in l. 1. tertio, tit. 3. lib. 4. numero 22.

Offendens famulum potestatis non portantem virgam iustitiae, non tenetur in l. 5. tit. 22. lib. 8.

Memorabilium.

lib. 8. num. 6. nisi ut num. 7.

Offendentes me ex nova causa & rixa possum offendere, & non dicitur rupta pax, in l. 3. tit. 8. lib. 8. n. 10. & n. 12. quod praesumitur ex nova causa nisi ut ibid. num. 151.

Offendere alium quis non debet, nisi praecedat monitio, in l. 1. tit. 8. lib. 8. num. 5.

Offensum minorem summam praefertur offerenti majorem male adimplenti, in l. 2. tit. 1. lib. 2. num. 16.

Offensus plus intra terminum signatum, si intra illum major licitorum appareat, admittitur cum conditione quod terminus signatus pro rogetur usque ad talem diem, in l. 5. tit. 11. lib. 9. num. 5.

Offensus plus intra terminum assignatum ultime subhastationi, admittendus est: licet subhastata sit gabella, in l. 5. tit. 11. lib. 9. n. 2. ubi in fisco id speciale est, secus in alijs non privilegiatis, sicut fisci: quia in eis non intelligitur conditio, nisi alius meliorem conditionem attulerit, num. 3.

Offensus notario vel praconi an obligetur, l. 2. tit. 11. lib. num. 9.

Offenses se & sua monasterio plene, licet habitum non mutant, Ecclesiae personae reputantur, in l. 1. tit. 14. lib. 6. num. 8.

Offensus in subhastatione an penitere possit, in lib. 2. tit. 11. lib. 9. num. 8.

Offense realiter debet, debitum solvere illud obligatus, l. 22. tit. 4. lib. 3. num. 2.

Officia a Rege habita perpetua sunt ad vitam recipientis ea, in lib. 2. num. 4. tit. 3. l. 2. numero 6. 7. & 8. an idem sit in officiis ab alijs concessis.

Officialis iustitiae non potest cum salario, vel sine eo curiam alere, pro negotijs civitatis ubi praest. l. 5. tit. 5. lib. 3. num. 2.

Officiales sibi appropriantes aliquid de bonis communibus ad quid tenentur, ibi num. 12.

Officialis alius qui vocatus in consilio de la mesura non potest trahi pro aliquo actu scribendo, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 20.

Officialis iustitiae an pro male gestis possit durante officio conveniri, l. 23. tit. 7. l. 3. n. 14.

Officialium numerus a lege nostra coarctatur, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 18.

Officiales mechanici qui dicantur, l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 49.

Officia nonnulla vacantia non sunt providenda neque danda est concessio eorum, et an generalis in l. 13. tit. 10. lib. 5. n. 4. & 6. & ibid. n. 8. an de patre in filium possit dari expectativa officiorum.

Officiales etiam jurare tenentur neque uti officium possunt ante factum juramentum, in l. 1. tit. 18. lib. 5. num. 12.

Officiales quorum praesentia requiritur in locationibus gabellarum, non possunt eos conducere, in l. 4. tit. 10. lib. 9. num.

Officia jurisdictionis vendi & emi non possunt, in l. 7. c. 3. lib. 7. n. 1. & omni jure prohibentur est ut ibid.

Officia iudicium quibusdam danda essent, in l. 53. tit. 4. lib. 2. n. 2.

Officia iustitiae conveniunt cum universitate si cum populo, conditio optime fieri potest, in l. 8. tit. 3. lib. 7. num. 8.

Officia iustitiae neque locari possunt, ibid. n. 10.

Officia Regia vendi non possunt per l. 7. & 8. tit. lib. 7. allecebat Telliis & examinator veritas in praesenti, ibid. num. 6.

Officia tabellionatus an possint dari excepto in civem qui naturalis non erat, in l. 1. tit. 3. lib. 7. num. 5.

Officia decurionatus hodie vendi posse & tabellionatus in l. 11. ibid. num. 1.

Officia villia quae dicantur, in l. 2. tit. 1. lib. 6. n. 3. 4. & 5. usque ad 8. inclusive ubi declaratur.

Officiales & ministri officium suum gratis administrare obligati premium nisi tarpiter non debent accipere in l. 1. tit. 4. lib. num. 15.

Officiales Regiae gaudent eisdem privilegijs quibus officiales Regis, in l. 18. tit. 14. lib. 6. n. 1.

Officia publica quae dicantur, l. 5. tit. 3. lib. 8. n. 57.

Officiales iustitiae contrahere prohibent, in locis sibi subditis, in l. 4. tit. 20. lib. 9. num. 12.

Officialis syndicanus rationem honorum publicorum tenetur reddere, in l. 2. tit. 6. lib. 3. n. 1.

Officiali vel scienti verum valorem rei non datur remedium laesivis ultra dimidium, in l. 3. tit. 11. lib. 5. num. 1.

Officialis faciens velas non examinatas, non tamen habens officinam publicam an puniatur poena in l. 2. c. 18. lib. 7. vel alia ubi n. 1. & num. 2. quid si non eas signat.

Officialis inveniens aliquem cum armis prohibitis, potest illa frangere in l. 9. tit. 6. lib. 6. n. 6.

Officialis iustitiae si aliquos viderit rixam volentes probere debent, ibid. n. 10. & 13.

Officialis non se interponens inter rixantes, cum possit an ab officio removeri potest, in l. 1. tit. 2. lib. 6. num. 8.

Officiorum impugnatione cuilibet de populo competit, in l. 1. tit. 14. lib. 3. n. 6.

Officio si quis propter falsitatem veniat privandus interim quod non privatur, ut eo poterit, in l. 2. tit. 6. lib. 3. n. 7.

Officiorum medietas datur Periculis nobilibus, & hic est actus distinctivus, ibi sicut in alijs locis, alii sunt constituti, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 44.

Offici deputatione semel facta alius in eo se intermittere non potest, in l. 1. tit. 4. lib. 3. n. 28.

Officiorum emptorum, uxor medietatem estimationis habet, in l. 5. tit. 9. lib. 5. n. 1. ubi & an fructus horum officiorum communicentur etiam si non venditum, vel de advocatus.

Officium iustitiae nemo potest exercere nisi prius perlecto iure nostro regio, in libro. 4. tit. 1. lib. 2. num. 1.

Officium iudicis est subsidiarium, & sic in defectum partis, in l. 1. tit. 13. lib. 2. n. 3.

Officium deserens crimen laesae maiestatis committit, in l. 1. tit. 6. lib. 3. n. 2. ubi declaro.

Officium suum non petitur iudex non impartitur, in l. 12. tit. 7. lib. 3. n. 2. ubi limito.

Officium iudicis an in executionis intentione & implorari possit, in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 18.

Officium habitum in domo regia etiam si eo qui honorificum est, in l. 1. c. 14. lib. 6. n. 1. & 3.

Officium iudicis quatuorplex est, & an actio sit eadem, & quod sit officium iudicis, in l. 5. tit. 1. lib. 8. n. 53. usque ad 60.

Officium iudicis an possit implorare timens ab alio offendi, l. 1. tit. 9. lib. 8. n. 7.

Officium

Index Rerum

Officium de apofentador del Rey nobile est, in l. 9. tit. 23. lib. 8. n. 2.
Omissio substantialium quando vitiat, in l. 1. tit. 27. lib. 4. n. 132. 133. 134. declaratur.
Omissio prosecutionis appellacionis nocet, l. 2. tit. 18. lib. 4. n. 26.
Omissio unius nammi vitiat retractum & depositum, in l. 9. tit. 12. lib. 5. n. 16.
Omissio forme etiam in minimo totum vitiat, ibi num. 17.
Omissio qualis qualis ordinis in extraordinariis iudiciis, vitiat ipsam iudicium, in l. 31. tit. 19. lib. 9. num. 8.
Omnes eligere debentes debent consentire electioni, & reformationi officialis per eos electi, in l. 4. tit. 5. lib. 3. num. 1.
Omnes Episcopi & Praelati, ex proprio officio auctoritatem habent excommunicandi subditos, in l. 1. tit. 3. lib. 8. n. 110.
Omnes pro sedanda rixa quando se interponere debeant, in l. 4. tit. 16. lib. 8. n. 5 & 6.
Omnes illi qui super crimine super quo sententiam est, possunt dispensare, & penas minuire, in l. 5. tit. 22. lib. 8. n. 15. & n. 20. ampliat.
Omnes licitatores in rebus fiscalibus sunt obligati donec res remaneat subhastata, in l. 2. tit. 23. lib. 9. num. 10.
Omnia censuræ apposta in instrumentis, quæ de consuetudine solent apponi, in l. 4. tit. 6. lib. 3. num. 2.
Omnia res per quascunque causas nascitur, per eadem dissolvitur, in l. 4. tit. 14. lib. 6. n. 35.
Omnia forma à lege requisita censetur substantialis & an per equipollens impleri possit.
Omne quod agit contra legem prohibitoriam delictum est in l. 2. tit. 20. lib. 6. num. 7.
Omnes portantes merces in navi tenentur contribuere prædam ibidem contingentem ex casu fortuito, in l. 10. tit. 10. lib. 7. n. 1.
Omnes exactiones de iure civili prohibite sunt, & damnatae, in l. 2. tit. 12. lib. 6. n. 1.
Omni populo consentiente an possint dari data hæ, in l. 17. tit. 7. lib. 7. num. 3.
Omnia immemorialia dat possidenti jus plenissimum, in rub. tit. 2. lib. 6. n. 18 & sic de iure communi nobilitas non alio modo probari poterat, ut ibid. n. 229.
Omnia vitia moralis inter duo extrema jacet, in rub. tit. 7. lib. 8. num. 4.
Omnia iniuria illata in corpus atrox est, in l. 4. tit. 10. lib. 8. num. 5. & 6. exemplificatur.
Omnia hereticus est schismaticus, sed non e contra, in l. 1. tit. 3. lib. 8. n. 47.
Omnia persona licitate potest sub hasta quæ prohibita non est, in l. 6. tit. 13. lib. 9. n. 3.
Onera publica expensis communibus extrahuntur, in l. 13. tit. 6. lib. 5. num. 6.
Onus rei attenditur ad lesionem ultra dimidiam, in l. 2. tit. 1. lib. 2. num. 17.
Onus probandi imperfectionem testamenti cui incumbar, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 61.
Onus an in quinto pro alimentis relicto apponi possit, in l. 8. tit. 8. lib. 5. num. 11.
Onus rei venditæ infixum minuit valorem ejus, in l. 1. tit. 21. lib. 5. num. 16.
Onus reale est census, & sic excussio non requiritur ut recognitio ejus fiat per possessorem do-

mus censui affixæ, in l. 1. tit. 17. lib. 5. n. 8. & est veluti quædam servitus, in l. 2. tit. 15. lib. 5. num. 2. ubi declaratur.
Onas & gravamen bona diminuunt, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 17.
Opem ferens participo eadem pena & qualitate punitur, in l. 5. tit. 22. lib. 8. num. 9.
Opem vel consilium præbens proditori an committat crimen læsæ majestatis in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 117. & num. 122. cum duobus sequentibus declaratur.
Operâ malorum hominum utens culpe reus est, in l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 16.
Operas perpetuas an possit quis locare, supra verbo locare.
Operas suas potest in perpetuum locare, in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 22. & ibid. ad quid servit istud pactum.
Opera publica expensis civitatis faciendæ, sine Principis licentia fieri non possunt, in l. 1. tit. 1. lib. 7. num. 7.
Operam dans ut hostes deprædentur regnicolas, an committat crimen læsæ majestatis, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 114.
Opinio Montalvi reprobatâ, in l. 15. titulo 11. lib. 5. num. 1.
Opinio Antonii Gomez reprobatâ ibid. num. 2.
Opinio auctoris quid sit solarium, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 194. & infra.
Oppida horum regnorum an compelli possunt aliquem recipere in civem, in l. 1. tit. 9. lib. 7. num. 2.
Opponens exemptionem metus vel vis quid agere debeat, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 191.
Opponi potest contra executionem instrumenti quod sine licentia mariti est factum, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 30. ubi num. 31. idem in executione sententiæ, & num. 32. intra quod tempus id possit opponi, & num. 33. quod iudex ex officio id possit.
Oppositio non est necessaria si ex instrumento resultat, ibid. num. 35.
Optio datur majori filio eligendi ditiores majoratum, in l. 7. tit. 7. lib. 5. num. 3. ubi hinc ad portiones heredium infertur.
Ordinarius iudex potest incidere de nobilitate cognoscere, in l. 2. titulo tertio, libro 8. num. 270. & 251.
Ordinarius an teneatur detegere defectum suum, in l. 2. tit. 8. lib. 4. num. 21.
Ordinarii exequuntur suas sententias, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 94.
Ordinarius iudex non potest pronuntiare sine adjunctis licet prosequi possit processum etiâ absente aliquo ex adjunctis, in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 68.
Ordo iudicii ubi lis tractatur attendendus est, in l. 31. tit. 6. lib. 3. n. 5. 6. & 7. quid quoad esse contractus.
Ordo in iudiciis non est attendendus quoties ad dilatandum ponitur, cum jam veritate inspecta procedatur, in l. 10. tit. 17. lib. 4. n. 87. & 89. quomodo hic intelligitur.
Ordo & forma procedendi in primo decreto si non servatur an vitietur, in l. 1. tit. 11. lib. 4. num. 25. & laus num. 45. 46. & 47. ubi num. 48. quid si rite non procedatur rectè tamen, & sic pro verbo debito.
Ordo dignitatum servandus est, in l. 7. lib. 5. n. 2. Ordo

Memorabilium.

Ordo & forma legis 27. Tanti, cum sine facultate Regia parentes disponunt de tertio bonorum suorum, servandus est, secus si ex licentia Regis, in l. 11. titulo 6. libro quinto, numero 1. & 34.
Ordo ubi deficit, substantia deficit, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 13.
Ordo & superioritas datur etiam in hoc mundo inter Regis filios & uxores ejus, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 4.
Ordo quidam adest omnibus in rebus, ibid. num. tertio.
Ordo in omnibus rebus est servandus, & in hac lege interpretatur in frumentis distributione, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 5.
Ordine cessante deficit substantia, in l. 31. tit. 13. lib. 9. num. 9.
Originarius melius scire potest mores & consuetudines provincie quam extraneus, in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 7.
Originarius Cantabria distinguitur à non originario quoad nobilitatem, in rub. titulo 2. lib. 6. num. 109.
Originem non exprimens in rescripto non obtinebit in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 7.
Originis propriæ an renuntiare possit, in l. 19. tit. 3. lib. 1. num. 5. & 6.
Origo an nihil quoad regni naturalitatem prodest, ibid. num. 13.
Origo propria per matrimonium perditur & quoad quæ, in l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 19.
Origo famulorum à quibus incipit, in rub. tit. 20. lib. 6. num. 1. & 2. qui famuli dicuntur, & n. 3. qui propriè tales dicuntur.
Origo inquisitorum à quo incipit capere potuit in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 133.
Ortolus intelligitur & declaratur, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 1.
Ortus in provincia non debet ibi officium exercere in l. 42. tit. 6. lib. 3. num. 4. nisi ut num. 5.
Osculans sponsa alium an de adulterio accusari possit, in l. 4. tit. 20. lib. 8. num. 2.
Ostolus & malus civis idem est, in l. 1. tit. 11. lib. 8. num. 1.
Otiû sine litens mors est, & vivi hominis sepultura, ibid. num. 2.

P

Pace facta si vitius me offendat & resistam, non dicat fractor pacis, in l. 1. tit. 2. libro 6. num. 20. nisi ut ibid. num. 21.
Pacis violator punitur tanquam treugne fractor, ibid. num. 19.
Pace fractâ de vulnere, etiam morte secuta, servanda est fides, in l. 1. tit. 9. lib. 8. num. 26. & 28. declaratur.
Pace & fide rupta ab una parte ex alia frangi potest, ibid. num. 30.
Pacem frangenti imponitur pena bonorum, si curiam Regis intraverit, ibid. num. 33. ubi declaratur.
Pactis in contractu apposis non censetur per quæ, quinque verba derogatum, in l. 3. tit. 18. lib. 9. num. 11.
Pacta etiam inter Principem & subditum conventa sunt servanda, in l. 1. tit. 5. lib. 6. num. 1.

Pacta & conventiones decoctorum nihil valent nec firmitur juramento, in l. 2. tit. 19. lib. 5. num. 1. & 2. ampliat.
Pacta decoctorum facta postquam pervenerunt ad pinguiorem fortunam non validantur, ibid. numero 1.
Pacta dicta etiam cum omnibus creditoribus fiant nulla sunt, ibid. num. 4.
Pactum nudum non vestitur coherentia contractus an producat obligationem, in l. 1. tit. 16. lib. 5. num. 10. ubi num. 11. quid in pollicitatione, & quid sit.
Pactum sicut non valet ut filius à petitione legitime & ejus supplemento excludatur, sic neque ut pater, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 39.
Pactum de non meliorando idem importat ac si diceret, quod æqualiter succedat, in l. 6. tit. 6. lib. 5. num. 6.
Pactum factum inter fratres de non acceptanda melioratione absque patris consensu factum nihil valet, ibid. num. 8.
Pactum de non aventiando non valet de jure civili & jure nostro quoad descendentes tantum valet, ibid. num. 19.
Pactum de succedendo improbatum quoties est de tota hereditate non verò si de parte, ibidem, num. 17.
Pactum & consuetudo valet ut uxor de bonis mariti nihil capere possit, in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 7.
Pactum fieri potest ut uxor ad debita non teneatur etiam si lucris non renuntiet & quid e contra, in l. 9. tit. 8. lib. 5. num. 10.
Pactum ut debitor à creditore possit capi valet, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 205.
Pactum an licet tertio alicui facere cum offensa, nec se cum offensore concordet, in l. 1. tit. 14. lib. 8. num. 9.
Pactum de retrovendendo quid sit, & quando licitum, in l. 4. titulo 6. libro 8. numero septimo, 8. & 9.
Pactum de retrovendendo licitum, neque in dubio inducere presumptionem usuræ, ibid. num. 11. 12. & 13.
Pactum de retrovendendo, quæ requiritur ut licitum sit, ibid. num. 34.
Pactum additionis in diem, semper inest in venditionibus, vel locationibus fiscalibus, in rub. tit. 13. lib. 9. num. 6.
Pactum an vitietur factum in fraudem legis, vel pacis, in l. 5. tit. 17. lib. 9. num. 22.
Palam quando dicitur quid fieri, in l. 22. tit. 11. lib. 5. num. 3. & 4.
Palinodie recantatio deficit ubi iniuriatus est visus & injurius non, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 197. & 198. ubi 199. & 200. quid in referente.
Palinodie recantatio, an deficit si probetur injuriam esse veram, ibidem, numero 205. usque ad 218. & numero 219. & seq. limitantur.
Panificæ ac pistrices, vulgo *panaderas*, an debeant gabellam ex tritico eis per aliam annonam datam ut ex quolibet faveca tot panes præbeant, in l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 5.
Panificæ quare incarcerationantur si negligent afferre panem coctum ad locum publicum, vendendum ibid. num. 8.

Index Rerum

Panem coctum quamvis qualibet die vendatur taxare possunt Decuriones, in l. 1. titulo 25. lib. 5. num. 30.
Panis gradilis unde dicitur, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 10.
Panis & victualia an possint extrahi de uno loco ad alium in regno, etiam si dicitur, quod locus ille prius est providendus, in l. 28. tit. 18. lib. 6 & 7. declaratur.
Panis venditus ultra tassam si est consumptus an incurrat legis poena, in l. 1. titulo 25. libro 5. num. 11.
Panis coctus taxari debet a iudicibus & rectoribus civitatis, in l. 1. titulo 25. libro quinto, numero 18.
Panis cocti appellacione comprehenditur frumentum orticum vel maz in l. 14. tit. 18. lib. 9. num. 1. ubi quid si venditur in massa num. 2.
Panis ex sale confecti, tabella debetur, ibidem numero 1.
Papa an & in temporalibus superior Rege sit remissive, in lege 5. titulo tertio, libro primo, numero 3.
Papa Sixtus Regibus Hispania concessit ne exteri a regno beneficia obtineant Ecclesiastica, in l. decima quarta, titulo tertio, libro primo numero 6.
Papa an ab aliquo propter aliquid iudicari possit, ibid. num. 30.
Papa precepto iniusto non obtemperandum statim, ibid. num. 33.
Papa & Principis secunda iustio quando spectanda, ibid. num. 35.
Papa primo precepto licet iniusto obtemperans excusatur propter obedientie bonum, ibid. num. 36.
Papa sicut quilibet peccat iniuste jus tertio questum tollens, ibid. num. 38.
Papa in dubio nemini vult prejudicare, ibid. num. 39. & 41. quod censetur circumventus si aliud precipit.
Papa potest exemptionem restringere clericorum, in l. 1. tit. 4. lib. 1. num. 1.
Papa etiam motu proprio procedens non censetur juri patronatus derogare, in l. 5. tit. 6. lib. 1. num. 3.
Papa siue iusta causa non potest bona temporalia donare num. 11. neque in voto nec juramento dispensare, in l. 13. tit. 10. lib. 1.
Papa respectu consanguinitatis vel affinitatis, non recusat, in l. 19. titulo 10. libro secundo, num. 17.
Papa declaratio suae intentionis non tollit jus questum tertio, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 11. cum sequentibus aliquibus & 4. num. 10. quod in beneficialibus habet amplam potestatem, & in l. 4. tit. 14. lib. 4. num. 11.
Papa si in concessione dixerit, supplicavit nobis talis super beneficio, cui etiam motu proprio concessimus, verbum illud, supplicavit, non impedit, quin motu proprio factum censetur, in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 25.
Papa absque consilio Cardinalium, & Rex absque consilio procedunt, an possint actus explicare, & donare & alienare, ibid. numero 36. cum sequentibus.
Papa potest absque consilio Cardinalium unum de Cardinalibus deponere & Imperatores &

Reges, ibidem numero trigesimo septimo.
Papa disponens cum nobili debet meminisse de nobilitate, in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 8.
Papa haereticus minor est, quolibet christiano in eo quod est haereticus, in l. 1. titulo 3. libro 8. num. 10.
Papa etiam & ejus legatus de stylo solent remittere excommunicatum, ut absolvatur ab excommunicatore, in l. 1. titulo 5. libro 8. numero 128. & 129.
Papa sententiam excommunicationis lata per alium confirmanti pertinet absolventi, in lege prima, titulo quinto, libro octavo, numero 164 & 165.
Papa non potest concedere exercere usuras, in lege prima, titulo 6. libro octavo, numero 48. ubi numero 49. quid circa exactarum restitutionem.
Papa an dispensabit ut ordinatus in sacris vel monachus possit contrahere matrimonium, in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 53.
Papa si committit causam iudici ordinario eum de ea gratis cognoscere teneatur, nihil potest a partibus recipere, in l. 4. titulo quarto, lib. 6. num. 18.
Par affectio tollit suspensionem, in lege 19. titulo 10. libro 2. num. 16. 5. 3. nostra legis, ibid. laborare unde fuit sumptum, in l. 4. titulo 14. lib. 3. num. 5.
Parentes si filii hereditatem repudiassent ita ut a capite parentum & liberorum exclusi essent, non excluderentur a capite unde legitimi, in l. quarta, titulo octavo, libro quinto, numero tertio.
Par cognoscit in parem spoliante m ligantem, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 22.
Par est non venire vel venire & sine licentia iudicis recedere, in lege 1. titulo 10. libro 4. numero 11.
Paraphernalia an sit feudum obveniens post contractum matrimonii, in l. 3. tit. 9. lib. 5. numero 15.
Par est non habuisse filios, vel habuisse sed mortuos, ubi an de arriis possit uxor dispoere, in lege tertia, titulo secundo, libro quinto, num. 1. & 3.
Par est non habere superiorem vel habere eum negligenter, in l. 1. tit. 3. lib. 6. num. 8.
Parentis binubi bona obligata sunt pro restitutione bonorum filiorum primi matrimonii, in l. 4. tit. 1. libro 5. numero 50. ubi numero 51. an possint bona revocari per filium si alienentur.
Parentes in vita dotaverunt filiam communem, & haec sine filiis mortua est, mortua jam matre, & pater binubus melioravit unam ex filiis siue primi siue secundi matrimonii, an deducatur melioratio ex parte illa de filia habita, ibid. num. 57.
Parentes simul meliorantes filium, & descendentes alium in tertio bonorum possunt gravamina apponere secundum nostra legis tenorem, in lege 11. tit. sexto, lib. 5. n. 4.
Parentes habentes tantum filios naturales an tenebantur servare tenorem l. 27. Tauri in meliorationem, in lege 11. tit. 6. lib. 5. numero 7.
Parricida est occidens patrem spirituales, sicut

Memorabilium.

cut si carnalem occidat in l. 7. titulo 3. libro 1. num. 3.
Paria an sint inesse qualitatem per naturam an per privilegium, in l. prima, titulo 1. lib. 6. num. 53.
Paria sunt vendere iustitia & committere simoniam in l. 7. tit. 3. libro septimo, numero 4. imo ut ibi rarius est vendere iustitiam quam prabendam.
Paritate utriusque libri tenentur firmare, non solum susceptores, sed decuriones nominati ad hoc faciendum in l. 9. tit. quinto, libro 7. num. 3.
Parochus & testes non solum ad formam probatoriam sed & ad substantiam contractus matrimonialis requiruntur, in l. 1. titulo 3. lib. 5. num. 30.
Parochialis ex officio non habet potestatem excommunicandi in l. 1. tit. quinto, libro 8. num. 111.
Parochiani non tenentur clericis concubinaris oblationes voluntarias offerre in l. 1. tit. 19. libro 8. num. 64.
Pars si jurat non posse consequi iustitiam in partibus, iudex ei subvenit, & an juramentum sufficiat, in l. 9. tit. tertio, libro quarto, num. 2.
Pars poenitentiam terminum petiisse, poenitens an possit hujus poenitentiam petere in l. 10. tit. 6. libro 4. num. 1.
Pars certa pro indiviso, vel indiviso que dicitur in l. 4. tit. 6. libro 5. num. 12.
Pars una an possit ad contractum recedere scriptis faciendo ante factam scripturam in l. 2. titulo 16. lib. 5. num. 28.
Partes si in causis levibus petant inscribi acta an iudex id teneatur consentire in l. 19. titulo 9. libro 3. n. 8.
Parte non opponente de defectu mandati valet in tactu in l. 3. tit. 2. lib. 4. num. 7.
Partes renuntiare possunt offensionum nominum testium in l. 4. tit. 1. lib. 8. num. 4.
Parte desistente ab accusatione verbi alicujus in lege expressi, an iudex possit ejus poenam imponere, in l. 4. tit. 10. libro octavo, numero 14.
Partialitas quid sit, & quod Doctores non decet esse partiales, in l. 1. tit. 7. lib. 1. num. 1 & seq. ubi alia.
Partialitas in specie, & per casus individuos probanda in l. 11. tit. 3. lib. 3. num. 1.
Partialitates, & factiones vandi appellantur, in l. 1. tit. 9. libro 8. n. 9.
Partialis mortuus cum signis partialitatis, non sepelitur in ecclesiastica sepultura in l. 6. tit. 15. lib. 8. num. 11.
Partis ratione totum auferitur, in l. 25. tit. 18. lib. 6. n. 18.
Partitum iura, tertiam partem augere post ultimam subhabitationem, requirebatur ex legibus nostris quarta, in l. 5. tit. 13. libro 9. n. 1.
Partitio & collatio non sunt idem, in rub. tit. 8. lib. 5. n. 3.
Partum nati vivum an proclamatur vel mortuum, in l. 2. tit. 8. lib. 5. n. 2.
Partus ancillari licet non computetur inter fructus, computatur tamen inter redditus, *Revisio in compilationem. Tom. VI.*

in l. 3. tit. 9. lib. 5. num. 18. ubi num. 15. usque ad 19. an partus si communicentur inter virum & uxorem.
Partus legitimus quis olim & hodie dicitur, ibid. num. 8.
Partus non legitimus non excludit fidei commissarium patri suo gravato datum, ibid. numero 4.
Partus non legitimus an transverfalibus succedat, ibid. num. 8.
Partus monstruosus quis dicitur, ibid. num. 12.
Partus tempestivus & maturus quod tempus requiritur ibid. numero 6.
Partus quando dicitur animatus, vel non, in rubrica. tit. 23.
Partum monstruosum occidens, an tenetur de homicidio ibid. num. 14.
Parentem rumpere testamentum quoad legitimam portionem tantum si extraneus institutus sit, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 13.
Pascua an pro modo possessionum, vel indigentiae sint danda, in l. 6. tit. 7. libro septimo, num. 3.
Pascuorum multiplex differentia ibid. num. 4.
Pascuatio, aratio, liberatio, sunt modi significativi possessionis terminorum, in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 19.
Pasciones animi factio declarantur, & sunt nuncii cordis in l. 15. tit. 2. lib. 8. num. 3.
Pastoribus non permittitur per quacunque loca suos greges trahere in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 2. & per que.
Pastoribus & cultoribus, quando credendum sit de morte animalium, vel eorum que eis custodienda dantur, in l. 21. tit. 18. lib. 6. num. 1.
Pater negligens filium corrumpere an teneatur de excessu filii, in l. 14. titulo 9. libro 5. numero 14.
Pater filio patronus liberti, an teneatur parati si quis in tantum, in l. 1. tit. 13. lib. 4. n. 16. & an vassalli contra dominum, vel patrem spirituales.
Pater ex facto filii, dominus ex facto servi, an teneatur ibid. num. 17. usque ad numerum 22. & num. 24. & ibi quando teneatur pater de peccato filii.
Pater an exequi possit pro peculio filii debitoris, in l. 7. & 8. titulo 21. lib. 4. num. 15. & 16.
Pater an possit ratificare iudicium factum cum filio, sine ejus licentia, in l. 1. titulo 14. lib. 4. num. 5. remissive, & in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 30.
Pater vel mater si transierint ad secundas nuptias an perdunt facultatem substituendi filio furioso, vel mente capto exemplariter, in l. 4. titulo 1. libro 5. num. 10.
Pater & mater utuntur per tempus vite suae usufructu bonorum ab aliquo filio acquiritorum si secundo nubant & alii filii primi matrimonii superstiti, in l. 4. tit. 1. lib. 5. num. 25.
Pater vel mater si secundo nubentes de consensu filiorum primi matrimonii non privantur proprietate bonorum ab eis habitorum, neque ea reservare tenentur, ibidem numero trigesimo sexto ubi an omnium filiorum consensus requiratur, & an sufficiat tacitus, &

Index Rerum

212, 213, quid in castrens, vel quasi profectio ad ventum.
Pecunia si legatur Ecclesie aut alteri pro loco ut ex ea emat fundum, nunquam poterit dictum fundum alienare in l. undecima, tit. 6. lib. 3. num. 17.
Pecunia an solvenda sit in nummis vel in argenteis in l. 8. tit. 17. lib. 5. num. 2.
Pecunie depositi quomodo custodiantur in l. 9. tit. 3. lib. 7. num. 1.
Pecunia publica negotiantes, an debeat lacrum illud ab eis auferri in l. 9. tit. 4. lib. 7. numero secundo.
Pecunia appellacione in materia utique venit alia quilibet res pondere, numero vel mensura consistens, in l. 1. titulo sexto, libro 8. num. 6.
Pecunia appellacione, veniant aurea, argentea, vel area, & omnia res, nisi dicatur pecunia moneta, in l. 34. tit. 18. lib. 9. numero 29. & 30.
Pecunia an iura non licet augere, sicut neque de novo imponere in l. 2. titulo undecimo, lib. 6. num. 2.
Pensionis remissio, solet fieri conductori ob sterilitatem in l. 2. tit. 9. lib. 9. num. 1. quod ampliat, ut etiam procedat cum fisco, sicut cum privato num. 2.
Pensionem solvere promittens omni exceptione remota, & suo religio & periculo, non censetur suscipere in se periculum pestis in l. 2. tit. 5. lib. 9. num. 5. quod ibid. ampliat, & num. 7. & seq. limitatur.
Pensio pro alimentis constituta absque superioris autoritate remitti non potest vel renunciantur in l. 4. titulo 21. libro 4. numero 15.
Percussio cum manu aperta in facie est magis ignominiosum quam cum pugno in l. 3. tit. 20. lib. 6. num. 8.
Percutere volens Titium laicum, si percussit Casum clericum ad quoniam tenetur, in l. duodecima, titulo 33. libro octavo, numero quinto.
Per Decurionem constituitur pretium frumenti cum consideratione numero tertio, idem an pilatoribus faciendum est in l. 9. tit. 3. lib. 7. num. 9. 10. & 11.
Perdens in ludo transactis octo diebus, an admittatur ad repetendum, tanquam quilibet de populo in l. 2. titulo tertio, lib. 8. num. 73. & num. 152.
Perdens in ludo an si extra iudicium petat a lucrante lucratum, an tenebitur lucrum ex obligatione legis restituere, ibid. numero nono.
Perdens absente pecunia si post solvat sponte sua, licet retinetur, in l. 8. titulo septimo, lib. 8. num. 8.
Perdens ad creditum, si schedula promittat post solvere an compelli possit ad solutionem, ibid. num. 10.
Perdices habere in domo ad atcupandum prohibetur in l. 3. tit. 8. lib. 7. num. 3. non vero si recreacionis causa habeantur.
Perditis rebus ex quibus datur debetur an & pendatur illis, ex quibus non debetur, in l. 6. tit. 1. lib. 6. numero undecimo.

Perduellionis delictum quod dicitur in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 37.
Perduellio a quo dicitur in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 40. & num. 41. quid perduellis & num. 42. quod est gravis crimen.
Peregrinationis multis modis & tales peregrinantes sunt sub tutela summorum Pontificum, illi Ecclesie, vel Imperatoris in l. 27. tit. 11. libro primo, num. 6. & 7.
Peregrinatio quedam voluntaria quedam coacta in l. 27. tit. 12. lib. 1. num. 8.
Peregrinationes quare lux nostra respicit in l. 27. tit. 12. lib. 1. num. 9.
Peregrini habent post 20. annos jus acquirendi in civitate, & interim ab extraordinariis numeribus sunt immunes in l. 27. tit. 12. libro primo, numero primo.
Peregrini unde omnes dicantur in l. 27. tit. 12. libro primo, num. 5.
Peregrinus quis & unde dicatur, & in quo differt ab hospite, in l. 27. tit. 12. libro 1. num. 2.
Peregrinos gravant regnicolarum tributa ob regni utilitatem imposita in l. 1. tit. 18. lib. 9. num. 13.
Peremptorium quare dictum & quomodo infucatur in l. 3. tit. 2. lib. 4. numero primo, cum sequentibus.
Peremptorium ut dicatur an requiratur quod designetur pro peremptorio in l. undecima, titulo primo, lib. 4. num. 5.
Peremptis bonis census obligatis an daret census in l. 1. tit. 15. lib. 5. num. 2.
Peremptorium non censetur sablatum ubi simpliciter, in l. 3. tit. 2. lib. 4. num. 6.
Peremptorium an unus sufficiat quoties tria requiruntur citatio in l. 1. tit. 3. lib. 4. n. 16. & 18.
Perfectum generaliter dicitur illud quod commode uti possimus, & cui nihil addi potest in l. 40. tit. 13. lib. 9. num. 8. & 9.
Periander Corinthiorum Rex, a nemine tributum exegit in l. 1. tit. lib. 9. num. 37.
Periculum si adfuit in mittendo librum rationum de una parte ad aliam, mittendi sunt viri ut alium videant & testificentur in l. 8. tit. 6. lib. 4. num. 4.
Periculum in genere suscipiens si alias tenebatur de levissima culpa, tenebitur de casu fortuito in l. 2. tit. 9. lib. 9. num. 10.
Periculosum est gladio insaniens, ac improbo viro magistratum committere, in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 58.
Perici deponentes circa officium suum non puniuntur de falso, in l. 3. tit. 8. lib. 4. n. 51.
Peritiores tenentur consulere minor, rusticus aut mulier, sicut ire ad nemus pro signis cedendis in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 80. & hac de causa non excusantur a preiudicio vel ab usura num. 83.
Periti duo in arte adhibendi sunt ubi de arte illa tractatur, in l. 4. tit. 14. lib. 8. num. 40. & quis eos eligat num. 41.
Peritorum copia presumitur adesse in loco insigni in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 82.
Periurans se in lite non punitur pecnis dicte l. prima tit. 17. lib. 8. num. 74.
Periuria evitare convenit pti pi & ejus iudicibus, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 1.

Peris-

Memorabilem.

Periuria ut evitentur multa juramenta, sunt a iure repulsa in rub. tit. 17. lib. 8. num. 8.
Periurii pena amissionis bonorum, an excludatur alias in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 78.
Periurii 11. penas remissive in ca. l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 83.
Periurii crimen licet olim esset privatum, hodie est publicum, sicut contra testes perjuros ibid. num. 107. 108. & 109. opinio auctoris in hoc.
Periurium est delictum atrocissimum, in rub. tit. 7. lib. 8. num. 1. & 3.
Periurium non incurritur si dolus non interveniat in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 87.
Periurium omni iure est prohibendum, & punibile ibid. num. 4. 5. & 7.
Periurus e Tyrannus esse natos ibid. numero sexto.
Periurium quid sit ibid. numero nono cum tribus sequentibus.
Periurium etiam ex contumacia, & ex notorio probatur, & tunc sine causa cognitione puniri potest in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 115.
Periurium etiam probatur per scripturas ibid. numero 114. ad declar. regul. num. 115. proposita quod per scripturas non probatur delictum.
Periurium per indicia & conjecturas non probatur nisi tantum quoad captam ibid. n. 116.
Periurium testibus exceptione omni majoribus probandum ibid. num. 117.
Periurium vel ejus excusatio non probatur per purgationes vulgares ibid. num. 119.
Periurium est mixti fori ibid. num. 120.
Periurium absque dolo commissum non puniuntur in foro judiciali in l. 2. titulo 7. libro 4. num. 110.
Periuro actori sive reo iuste imponitur poena ibid. num. 99.
Periurus etiam post peractam penitentiam non potest esse testis in l. 3. titulo tertio, libro 8. num. 39.
Periurus in responsione positionum an puniatur pecnis alius in l. 2. titulo 7. lib. 4. num. 99. cum sequenti.
Periurus punitur in l. 4. tit. 2. lib. 4. num. 23. vel. ibi iure que no trae malicia.
Periurus non est ille qui tradit rem iusto iudicis quam non tradere juraverat in l. 1. titulo 11. lib. 4. num. 10.
Periurus neque etiam de iure que videt domi inculpabilis fuit, testis esse poterit in l. 3. tit. 3. lib. 8. num. 41.
Periurus est qui juravit non ludere, & dedit pecuniam ad ludendum nomine suo in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 46.
Periurus etiam falsi crimen committit, in rub. tit. 17. lib. 7. num. 131.
Periurus an sit contraveniens juramento illicito aut nullo ibid. num. 48.
Periurus non est contraveniens effectibus ex contractu jurato resultantibus, in ca. l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 64. & 66.
Periurus an sit contraveniens incerto contractui ibid. num. 68. & 69.
Periurus non e non adimplens contractum, si adversarius a parte sua non adimpleverit ibid. num. 71.

A. Arredo . . . compilationem. Tom. VI.

Periurus non est revocatus actum revocabilem, ut penis legibus adversus illum revocantes statutus patiuntur, licet periurus sit ibid. num. 71. ut in testamento jurato, nisi ot ibid. n. 72.
Periurus de iure canonico indistincte est infamis, de iure civili eam distinctione in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 79. 80. & 81.
Periurus in contractu quare durius punitur quam periurus in iudicio in l. 1. tit. 17. lib. 8. numero 74.
Per medium non prohibetur potest fieri transitus in effectum non nullum in l. 23. tit. 13. lib. 6. numero 7.
Permittens labi tempus ad purgandam contumaciam censetur habere rem pro deselicto in l. 2. tit. 2. lib. 4. numero 68.
Permutari possunt omnes res que possunt emi & vendi in l. 2. titulo 17. libro 9. numero septimo.
Permutatio, vel cambium quod dicitur, in l. 2. titulo 17. lib. 9. numero 1.
Permutatio triplici sit modo in l. 2. tit. 17. lib. 9. numero 2.
Permutatio, & emptio, & venditio, diversi contractus sunt ibid. numero 8. & sic in aliquibus distinguitur a permutacione & emptione ut numero 9.
Permutacionis contractus habet maximam vim & similitudinem cum contractu emptionis in l. 2. titulo 17. libro 9. num. 3. & sic traditione rei permutata, transit verum dominium, & uti capiendo conditio numero 4. & debetur evictio numero 5. & testibitoria, & quanto minoris numero 6.
Per peritacionem executionis interrumpitur prescriptio in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 39.
Perpetuantes denotant dictiones, resper, quiescuntque in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 31.
Per renuntiationem fori, quod renuntiatum censetur an competens est iure communi vel speciali in l. 20. titulo 21. lib. 4. num. 19.
Perplexitas, & contrarietas in l. 33. titulo 19. ad legem 31. eod. tit. consideratur, in d. l. 33. lib. 9. numero 1.
Per quas personas erit nominandus economus susceptor annone numero primo, & medicus, syndicus, & professoris civitatis numero 1. etiam major partem sequenda sic in l. 19. tit. 5. lib. 7. numero 3.
Perquisitor quid significet, & quid sit, in rub. titulo 1. lib. 8. num. 3. & 4.
Perquisitorem petens si non probat in expensis condemnatur, in l. 2. titulo primo, libro 8. numero 5. & numero 6. quod expensis auctori culpam si probat.
Perquisitores dandi non sunt, nisi in casibus a iure expressis in l. 2. titulo primo, libro 8. numero primo.
Perstans in excommunicatione per multum tempus si absolutus tandem est, an possit post puniri, in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 209.
Perstans in excommunicatione per mensem quomodo punitur in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 10. & num. 11. limitatur.
Per sex anni menses permittitur equitare in equis cum tegumento num. primo, cum ampliationibus aliquibus & limitationibus, in l. 7. tit.

UNIVERSIDAD

UNIVERSITATIS REGIAE HISPANICAE NOMINA

GENERAL DE LOS ABOGADOS

Index Rerum

1. 7. tit. 12. lib. 7. numero secundo.
Personae plures contentae sub uno mandato an debeant plura iura, in l. 12. tit. 6. lib. 3. numero 3. & 4. declaratur, & in rubr. tit. 10. lib. 3. numero tertio.
Persona legitimatio requiritur in quacunque causa quantumcumque summata in l. 4. tit. 3. lib. 4. numero 5. & in executivis numero 4. & 5.
Persona miserabilis conventa coram inferiori potest petere causam ad causam deferri in l. 10. tit. 3. lib. 4. numero 6. & an miserabilis contra aliam hoc iure utatur, numero 7.
Persona miserabilis quae sit ibid. numero 12.
Personaliter comparere in civilibus nemo tenetur in l. 25. tit. 4. lib. 4. numero 2. & an comparere tenetur per procuratorem falsum ibid. numero 7.
Persona aliqua ex miserabilibus an possit petere petendo coram iudice inferiori & dicere ad causam curiae, in l. 10. tit. 3. lib. 4. numero 5.
Personam citandi non repetiri quando dicitur in domi fieri citatio in l. fin. titulo 2. lib. 4. numero 119.
Persona principalis iudicis quae dicitur, in l. 1. tit. 7. lib. 4. numero 47.
Persona idonea quae dicitur, in l. 1. tit. 12. lib. 4. numero 15.
Personae quae non igitur nisi in quantum facere possunt non incitantur in l. fin. titulo 12. lib. 4. numero 65.
Personae quae non gaudent ecclesiastica sepultura in l. 5. tit. 17. lib. 4. numero 9.
Persona executionem petens prius est legitimanda, in l. fin. titulo 21. lib. 4. numero 4. & 5.
Personas sine licentia aliorum non valentes renuntiare hereditati, vide in l. 1. tit. 3. lib. 5. numero 11.
Personalissima quae sunt non censentur commissa, in l. 5. tit. 4. lib. 5. numero 1.
Personae singulae an sint vocandae ad estimationem bonorum in l. 3. tit. 14. lib. 6. numero 16.
Personae ecclesiasticae an dispositione legari possint in l. 3. tit. 11. lib. 6. numero 1.
Personae tot ponendae sunt pro custodia castri quot convenient in l. 4. tit. 5. lib. 6. numero 6.
Persona dicitur rationalis creatura, & ideo nondum natus non est excommunicandus, in l. 1. tit. 5. lib. 8. numero 176.
Persona non vera, sed ficta excommunicari non potest, ibid. numero 179. & 180. inferitur ad capitula, & collegia quia non est persona, nisi ut ibid. numero 181. & numero 182. prosequitur.
Persona irrationabilis excommunicari non potest, ibid. num. 187. & 188. ad animalia beata inferitur, an excommunicari possint.
Persona appellatione au veniat concilium in l. 1. titulo 14. lib. octavo. numero decimo quarto & numero 15.
Persona civitatis, collegii, & capituli non iurantes non incitantur perjurium si contraveniant iuramento praedecessorum, in l. 1. tit. 17. lib. 8. numero 24.
Persona loquens videtur excepta in generali sermone, in l. 5. titulo 18. lib. 9. numero 4.

Personis prohibitis, in l. 4. tit. 10. lib. 9. locatio regionum redditum interdicitur, etiam si laicos silejussores praestiterit in l. 4. tit. 10. lib. 9. num. 100.
Persuasor & mandator an differat in l. 2. tit. 15. lib. 8. num. 210.
Pertinacia consummatum facit haereticum, in l. 2. tit. 3. lib. 8. num. 39. & 92.
Pertinacia procedit a radice superbia, in l. 4. tit. 3. lib. 8. num. 91.
Pertinacia & error pertinax duplitate considerantur in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 89. & in 90. exemplificatur.
Pertinaciae viginti modos remissive ibid. numero 98.
Pertinacia cum sit facti non praesumitur nisi probetur, ibid. num. 97.
Pertinacia etiam in ambiguis, ubi Ecclesia adhuc nihil definitiva sibi sufficit haereticum facere, ibid. num. 98.
Pertinax non solum est relaxandus, sed vivus comburendus, in l. 1. tit. 3. lib. 8. numero 103.
Per viam restitutionis bene admittitur novus licitator in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 21.
Pestis nulla est efficacior ad poecendum quam familiaris inimicus, in l. 2. tit. 2. lib. octavo. num. 35. & in l. 2. titulo 23. lib. octavo numero 61.
Pestis capitalior nulla est in Rep. quam licentia ad congregationes, in l. 1. titulo 14. lib. 8. num. 106.
Petens seipsum coram iudice non potest uti pacto sibi concessio utendi propria auctoritate, in l. 20. tit. 17. lib. 5. num. 3.
Petitionem hereditatis contra titulo possidentem an possit vocatus ad majoratum intentare, in l. 8. tit. 7. lib. 5. num. 24.
Petitio hereditatis triginta annis durat, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 49.
Petitio Hispano sermone, demanda, est praesentanda priusquam incipiat a positionibus, nisi in casibus summatis, in l. 10. tit. 13. lib. 4. num. 106. per totum.
Petitio sicut denegatur, litis contestatio intelligitur denegata in l. 2. titulo 1. lib. quarto numero 11.
Peto unam rem, probo aliam vel ex alia causa an fieri debeat condemnatio, in l. 6. tit. 17. lib. 4. num. 1.
Petitio aequalis requiritur pro fundamento processus in majoribus causis 400. morapetino-rum in l. 27. tit. 6. lib. 3. num. 4.
Pharmacopoeia de quibus rebus & confectionibus gabellam solvere teneantur, in l. 17. lib. 9. num. 1.
Pia est l. 11. tit. 8. lib. 5. numero fin. recop.
Ignora intra quod tempus vendi possunt postquam in possessionem creditoris intraverit, in l. 11. tit. 3. lib. 6. num. 1.
Pignorate vastalli non possunt equos & arma non solum in toto, verum neque in parte, in l. 5. tit. 4. lib. 6. num. 5.
Pignori obligata rei pro tanto pretio quod non est verisimile liturum esse, transferuntur dominium, in l. 4. tit. 15. lib. quarto. numero undecimo.
Pignus praescribi non potest, in l. 4. tit. 15. lib. 4. num. 2.

Pignus

Memorabilem.

Pignus civile & naturaliter possidetur in l. 4. tit. 17. lib. 4. num. 3.
Piscatio, piscaria, & piscatura iis nominibus vocatur & quae sit, in rub. tit. 8. lib. 7. num. 3. & 4. quod duplitate exercetur, an & licita sit & quibus.
Piscationes in quibus aquis communes sunt, in l. 10. tit. 8. lib. 7. numero primo.
Piscatores an dicantur negotiatores, ibidem numero secundo.
Pisces in stagno inter immobilia computantur secus si sunt semoti ab stagno in l. 5. tit. 17. lib. 9. numero 19.
Platea, extas, rupa non praescribuntur in l. 1. tit. 15. lib. 4. numero 64.
Plateae exitus aut defensa publica an possit temporari immemoriali praescribi in l. 3. titulo 7. lib. 7. numero 10. ubi quod nullo modo possint alienari.
Plebem Decurionum honoribus uti prohibentur in l. 2. titulo primo, libro sexto, numero decimo.
Plebicus finens se eligi ad officium nobilitatis, panitur licet, si compellatur, teneatur acceptare in l. 2. titulo octavo, libro 4. numero 17. & 18.
Plura ubi eandem habent rationem cum de uno tantum sit mentio, videtur fieri exemplariter non vero restrictive, in rub. titulo 2. lib. 6. numero 87.
Plura ubi requiruntur si unum deficiat nihil sit in l. 6. titulo sexto, lib. 6. numero 5.
Paralitis etiam in officiis & beneficiis ecclesiasticis reprobanda est in l. 4. titulo 3. lib. septimo numero septimo.
Plura in hac lege de vestibus & famulis meretricum traduntur in l. 7. titulo 19. lib. octavo, numero primo.
Plura sunt introducenda in iure ad tollendas occasiones eorumdem cum monialibus in l. 7. tit. 20. lib. 8. numero 65.
Plures casus excusandi se a reptando in l. 6. tit. 8. lib. 8. numero primo.
Plures ob scientiam nobilitatis remissive in l. 4. tit. 3. lib. 7. numero 72.
Pluribus surantibus res alienas quilibet tenetur in solidum in l. 2. tit. 15. lib. quarto, numero 11.
Pluribus fundis obligatus censui an pro rata sit vel in solidum, in l. 1. tit. 15. lib. quinto, numero 15.
Pluribus vulnerantibus alium si nescitur quis eum lethaliter percussit, quomodo puniatur, in l. 1. titulo 23. libro 8. num. 16. & 17. ampliator & numero 18. quid si constat de patiente lethaliter, & numero 19. quid si nullum vulnus lethale fuit, & quid si omnia vulnera simul juncta lethalia sunt numero 20. 21. 22. quid si ex proposito factum sit.
Pluribus societatem contrahentibus an possit unus ex contractu alterius conveniri in l. 16. tit. 13. lib. 9. numero primo.
Plus petere dicitur qui ante tempus peti in l. 2. titulo 21. lib. 4. numero 5.
Pluries potest videri ratio susceptoris loci ad partis petiti, sive officio iudicis, quod A. l. veda in capitulo 10. Tom. VI.

est notabile in hac lege in l. 9. titulo 5. libro 7. num. 5.
Plus offerenti danda est res licitata in l. 4. tit. quinto, libro septimo, numero 21. & 28. declaratur.
Pena cum imponitur delinquenti propter reverentiam alicuius Sancti quomodo sit computatio in l. 4. titulo primo, libro primo, numero final.
Pena arbitraria quae sit in l. 2. titulo 1. libro 1. numero secundo.
Pena imponenda furanti rem sacram ibidem numero quarto.
Pena abstrahens monalem a monasterio & eam vi cognoscens ibid. numero 6.
Pena occidentis clericum de missa ibidem numero septimo.
Pena feudatarii vel emphiteoticarii clericum Ecclesiae dominum feudi vel emphyteosis occidentium ibid. num. 8.
Pena rapientium bona Ecclesiarum vel monasteriorum in l. 4. titulo secundo, libro primo, numero quarto.
Pena imposta contra portantes arma potest imponi clericis in l. 9. titulo 3. libro primo, numero tertio.
Pena clerici profanis se immiscens in l. 10. tit. 3. lib. 1. num. 21.
Pena reassumentis confusam an debeat non secuti sententia in l. 3. titulo 4. libro 1. num. 1. & 2. cautela ut pena evitetur.
Pena conductorum gabellarum & fideiussorum, & recipientium redditus Regios, reassumentium tonfuram, ibid. num. 8.
Pena malitiose renuntiantis foro seculari, ibid. numero septimo.
Pena falsitatis fisco in dubio applicata censetur in l. 5. titulo 7. libro 1. numero 2. & num. 3. & 4. ubi declaratur quando contra fiscum interpretandum.
Pena si parti applicatur iudicium est civile, si fisco criminale ibid. num. 5.
Pena legis an debeat in conscientia, & quid si a testatore, in rubr. titulo 1. lib. 2. numero 23. 28. 29. & 30.
Pena si alia per legem regiam imponatur quam per jus civile imponeretur, quae earum sit imponenda in l. 3. tit. 1. lib. 2. num. 13. ubi num. 14. & 15. an sint omnes imponendae.
Penas camerae Regiae applicatas an possit iudex capere etiam post sententiam lapsam in rem iudicatam in l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 3.
Pena septenarium semper Regiae est applicanda in l. 11. tit. 6. lib. 3. num. 1.
Pena & calumnie homicidii an Dominis competant ibid. num. 3.
Pena advocati nolentis pro alio patrocinari in l. 13. tit. 9. lib. 3. num. 10.
Pena extraordinaria ubi ex causa est imponenda, an sit corporalis vel civilis imponenda in l. 27. tit. 6. lib. 3. num. 2.
Pena portantis virgam iustitiae sine Regis licentia in l. 33. titulo sexto, libro tertio, numero quarto.
Pena infamiae corporali aequiparatur in l. 11. tit. 7. lib. 3. num. 1.
Pena corporalis imponi potest, in causa criminali, & itidem officio iudicis possunt peti & jube.

n. 4

Index Rerum

- & juberi dari damna & interesse, ibid. numero quarto.
- Pœna nostræ l. ibid. *conque la primeravez* quomodo intelligatur, in l. 4. tit. 1. lib. 3. numero 15.
- Pœna exilii unde sumpsit originem, in l. 27. tit. 17. lib. 1. num. 4.
- Pœna transcribentium libros hæreticorum aut damnatos errores continentes que sit, in l. 27. tit. 7. lib. 1. num. 6.
- Pœna ad hoc quod imponatur in transcriptores librorum prohibitorum que sint a iudice consideranda, in l. 27. tit. 7. lib. 1. numero undecimo.
- Pœna in hæredes non transit in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 67.
- Pœna privationis factionis in casu. l. 10. tit. 1. an hodie habeat locum num. 66.
- Pœna certa legis ex causa minui potest nisi parti applicata veluti si sit ordinata, in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 69. 70. & 71.
- Pœna privationis perpetua censetur, in l. 9. tit. 23. lib. 4. num. 9.
- Pœnam potest iudex comminando nisi parti imponere alteri parti eam applicando, in l. 1. tit. 3. lib. 4. num. 17.
- Pœna ordinariæ imo neque extraordinariæ gravi non est quis puniendus dubia probatione contentente contra eum, in l. 2. tit. 4. lib. 4. num. 70. & 71.
- Pœna eatenus debetur quatenus interest, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 43.
- Pœna non probantium in remedio restitutionis ad probandum concessio, an inferiores utantur in l. 14. tit. 3. lib. 4. num. 22. & 24. sic vel pauperi imponatur.
- Pœna vel honoris quo sit in l. 3. titulo 10. lib. 4. numero 37. ad final. & numero 19. & 60.
- Pœna calumnie prius fisco quam parti solvenda in l. 7. tit. 10. lib. 4. num. 62.
- Pœna ubi fisco applicatur, causâ dicitur criminalis, in l. 8. tit. 18. lib. quarto, numero quinto.
- Pœna legis nostræ quando procedat, in l. 13. tit. 1. lib. 4. num. 4.
- Pœna etiam cum mala fide præscribitur quia in conscientia non debetur, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 17.
- Pœna in dubio est applicanda parti læsæ.
- Pœna ut incurritur regulariter requiritur motio in cuius ponitur favorata, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 113. & an requirantur plures mōtiones num. 114.
- Pœnam uno solvente alii liberantur, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 117. & poterit partem ab alio petere, num. 118.
- Pœna eatenus debetur quatenus eum interesse concurret, in l. 7. tit. 18. libro quarto, numero 119.
- Pœna de quattoranto cui applicanda, in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 120. vers. ubi, & le pagven con el quatro.
- Pœna perjurii incurritur si petatur absolutio à juramento & interim veniat dies solutionis, in l. 1. tit. 23. lib. 4. num. 130.
- Pœna statuta in matrimonio an habeat locum in sponsalibus de futuro, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 10.
- Pœna est annullatio contractus, ibid. numero 13.
- Pœna locundo nubentium conjugum primo superlitate declaratur, in l. 5. tit. primo, lib. 5. numero quinto & 6. & num. 7. quomodo excusentur.
- Pœnam sponsalibus promitti non potest etiam per consanguineos, in l. 2. tit. 2. lib. 5. numero tertio.
- Pœna delinquentis seipsum subdit in l. 10. tit. 8. lib. 5. num. 3. & 7. declaratur.
- Pœna imposita a lege si ex aliqua causa non potest imponi impositur arbitraria, in l. 2. tit. 1. lib. 5. num. 7.
- Pœna ponderis & mensuræ falorum non imponitur nisi prius præconizetur quod contingatur mensuræ & pondera, in l. 2. tit. 13. lib. 5. num. 9.
- Pœna flagellorum infamatur, & vilissimi eâ afficiuntur & an ad officia admittantur, in l. 2. tit. 14. lib. 5. num. 5.
- Pœna damnatorum occurrentium mercium portatoribus antequam veniant ad plateas, in l. 2. tit. 14. lib. 5. num. fin.
- Pœnam commissam incurrit non solvens censuram, in l. 2. tit. 15. lib. 5. num. 10. & ibid. n. 12. an contra papillum locum habeat, & ibi ponitur forma petendi commissam ubi n. 1. & quod se habeat locum si unus tantum numerus deficiat.
- Pœna contra revenditores panis statuta, an habeat locum in pane vendito consumpto, in l. 19. tit. 13. lib. 5. num. 7.
- Pœna si in fideiussione de iudicio fisci non apponatur, an & tunc procedat præscriptio legis 10. tit. 16. lib. 5. num. 5.
- Pœna contra vim inferentem cum agitur criminaliter vel civiliter in l. 1. titulo 17. lib. 5. num. 4.
- Pœne capientium res alienas pro debito alterius, in l. 10. tit. 17. libro 5. numero sexto, & a numero tertio, incipitur & declarantur leges Regiæ.
- Pœne derogatorum publicorum, in l. 1. tit. 19. lib. 5. num. 10.
- Pœna vendentis contra pragmaticam non habet locum nisi perfecta venditione, in l. 1. tit. 23. lib. 5. num. 2. ubi n. 3. an comprehendatur tunc emptor.
- Pœna pragmaticæ panis ab contra hæredes transeat ibid. num. 19.
- Pœna inducta contra vendentem non censetur inducta contra emergentem, in l. 5. tit. 4. lib. 6. num. 4.
- Pœna læsæ majestatis incurrit alienans regnum in hominem injuriosum Regi, vel regno, in l. 1. tit. 5. lib. 6. num. 16.
- Pœna etiam ubi ipso jure incurritur, declaratio requiritur, in l. 4. titulo 3. libro septimo, numero 13.
- Pœna l. 3. tit. 7. lib. 7. non incurritur ubi non est observata ejus forma, ibid. num. 54.
- Pœna damnificantium prata, exitus, aut vineas, in l. 12. tit. 7. lib. 7. num. 1.
- Pœna textus, in l. 3. titulo 3. libro septimo, numero

Memorabilium.

- mero secundo, ut incurrat, debet esse actus perfectus.
- Pœna imponitur in hac lege contra economos & susceprores, & dominos habentes frumenta in horreo publico & in quibus casibus possunt penam istam vitare, in l. 9. tit. 5. libro 7. numero 3.
- Pœna contra transgressores hujus legis interpretatur & conciliatur plura jura, in l. 9. tit. 5. lib. 7. numero 2.
- Pœnas legales an liceat minare, in l. 1. tit. 1. lib. 8. numero 30. & in l. 14. tit. 26. lib. 8. num. 4. 5. 6. & 7. declaratur.
- Pœna divinatorum jure civili, canonico, & partiarum que, in l. 5. tit. 1. lib. 8. num. 47. 49. 50. & 54.
- Pœna lamiarum, id est, *de braxas*, que, ibid. numero 51.
- Pœna deferentium res prohibitas ad infideles, in l. 10. tit. 4. lib. 8. numero 19. & 20.
- Pœna gravissima est non conversari inter homines, in l. 1. tit. 5. lib. 8. numero 23.
- Pœna hæreticorum plures describuntur, in l. 1. tit. 5. lib. 8. numero 134. cum seq. pluribus.
- Pœna ignis advefus hæreticos antiqua est, ibid. numero 177.
- Pœna que habent locum in blasphemis hereticilibus, in l. 1. tit. 4. lib. 8. num. 4. & 5.
- Pœna hereticaliter blasphemantibus solita imponitur, in l. 1. tit. 4. lib. 8. numero 8.
- Pœna criminis læsæ majestatis non punitur Principi maledicens in l. 3. tit. 4. lib. 8. num. 6.
- Pœna l. 4. tit. 6. isto lib. 8. an tollat alias pœnas, ibid. numero 11.
- Pœna plures contra usurarios manifestos & non manifestos in l. 4. tit. 6. lib. 8. num. 4. & 5. & numero 6. declaratur clarius.
- Pœna de jure canonico imposita contra ludentes, in l. 2. tit. septimo, lib. 8. numero 49. usque ad 54.
- Pœna 600. morapetinarum abrogatur ex lege 2. tit. 9. lib. 8. ut ibi. numero 34.
- Pœna iniuriæ regulariter est arbitraria in rubr. tit. 10. lib. 8. numero 64.
- Pœna de delictis infamatur & corpus affligit, & non relevatur sub fideiussoribus injurians in l. 2. titulo 10. libro 8. numero 125. 126. & 227.
- Pœna furum tam antiquitas quam post, in l. 7. titulo 11. lib. 8. numero 3. usque ad 10.
- Pœna mortis an pro furto imponi possit in l. 7. tit. 11. lib. 8. numero 85. & 109. 110. & 111. quid in fure famulo, pro primo furto.
- Pœna septuarum pro primo furto recessit ab usu in l. 9. tit. 11. lib. 8. numero 1.
- Pœna dupli. in l. 9. tit. 11. isto lib. 8. an includatur in alijs legum pœnis ibid. numero 1.
- Pœna furti, & rapine iudicio iudicem fraternitatis relinquunt, in l. 3. tit. 13. lib. octavo, numero primo.
- Pœna quadrupli veris verbis non verò fidei imponenda est ibid. numero 4.
- Pœna imposita alicui per iudicem si tale quid fecerit, inquiritur si faciat in l. 5. tit. 13. lib. 8. numero 17.
- Pœna seditionum jure canonico, civili et Regio, in l. 1. tit. 4. lib. 8. numero 27. 28. & 29.
- Pœna non delatur in foro conscientie nisi quatenus interest, in l. 1. titulo 17. libro 8. numero 12. 14. & 15. quod idem in pœnis judicialibus.
- Pœna sponte soluta ratiari potest, in l. 1. titulo 17. libro 8. numero 12.
- Pœna, l. si quis major l. de transact. non servatur in practica, ibidem numero 86. & 86.
- Pœna perjurii in iudicio commissi an servetur hodie in l. 2. titulo 17. lib. 8. numero 3.
- Pœna falsi est deportatio cum publicatione bonorum in l. 4. titulo 17. lib. 8. num. 95. & 96. hodie vero est arbitraria ut ibi numero 97. & 98. quid iure Regio.
- Pœna allevios est amissio medietatis bonorum in l. 5. tit. 17. lib. 8. num. 2.
- Pœna fabricantis falsam monetam describuntur in l. 5. titulo 17. lib. 8. num. 14. usque ad 25. ubi num. 18. de focis & præstantibus auxilium.
- Pœnalis dispositio strictè interpretanda in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 102.
- Pœna non est remittenda in atrocissimis etiam ob bene merita in rem publicam in l. 2. tit. 21. lib. 8. num. 54.
- Pœna aggravant infidie in l. 1. tit. 23. lib. 8. n. 10.
- Pœna damnationis in metatam vel in opus publicum non est in usu, & idem de deportatione in insulam in l. 1. titulo 24. libro 8. numero primo & secundo.
- Pœna in dubio fisco applicatur in l. 2. tit. 26. lib. 8. num. 7. nisi ut num. 8.
- Pœna cum fisco applicatur an quilibet admittatur ad accusandum ibid. numero 9.
- Pœne pars iudici applicata, an eo mortuo detur ejus hæredibus ibid. num. 10.
- Pœna conventionalis non potest apponi personæ publicæ ut notarius stipuletur pro eo in l. 3. tit. 26. lib. 8. num. 1. & 4.
- Pœna in compromisso apposta an debeatur si appelletur vel reclametur ab arbitramento ibid. num. 5.
- Pœna ordinaria per legem fisco applicatur etiam cum causa difficulter minuitur a iudicibus in l. 14. tit. 29. lib. 8. num. 8.
- Pœna iudicium augetur & ad quem sit faciendâ & in quo casu repetitio in l. 3. tit. 7. lib. 8. numero primo & secundo.
- Pœna imposita officialibus ludentibus, etiam intra summam permissam in diebus laboris imponenda est mercenarius bene declaratur in l. 3. tit. 7. lib. 8. num. 1. & 2.
- Pœna imposita contra maritos consentientes uxores suas impudicas esse, augetur, num. 1. & quod requiritur mariti consensus intervenisse num. 2. & quomodo probetur, in l. 9. tit. 19. lib. 8. num. 3.
- Pœna legalis, in tantum parti debetur, in quantum ejus interest in l. 31. tit. 19. lib. 9. n. 12.
- Pœna fraudantium gabellas, an veniant in venditione, vel locatione gabellarum, in l. 2. tit. undecimo, lib. 9. numero undecimo, ubi etiam explicatur, quod veniant in contractu locationis gabellarum, & quid si culpa locatoris, locatio non utatur.
- Pœna graves imponuntur adversus forantes regiam rationem & bana in l. 1. tit. 8. lib. 9. n. 31.
- Pœna ubi est imponenda pro mora vel culpa non incurritur nisi præcedat mōtio in l. 2. tit. 23. lib. 5. num. sexto.

Index Rerum

Penitentia locus datur ante litem contestationem ad evitandum poenam C. de multa de prebendis, in l. 2. tit. 1. lib. 4. num. 6.

Penitentia an datur locus ante litem contestationem ad evitandum poenam coram ecclesiasticis super profanis, in l. 2. tit. primo, lib. 4. num. 9. cum seq.

Penitere an liceat ubi poena imponitur ipso jure in l. 10. titulo primo, lib. 4. numero 16.

Penitere licet plusquam petenti debeat usque ad litem contestationem ibid. num. 16.

Penitere licet in penis legalibus usque ad sententiam ibid. numero decimo sexto.

Penitere potest submittere se alicui jurisdictioni etiam per pactum ibid. num. 17.

Penitere non potest ille, qui semel declaravit se nolle retrahi usque in l. 12. tit. undecimo, lib. 5. numero primo.

Penitentia, criminis admissio, nihil prodest ad veniam impetrandam, in l. 3. tit. 3. lib. 8. numero 1. nisi ut numero 2. & 3.

Policatio iure Regio producit obligationem, in l. 2. tit. 16. lib. 5. numero undecimo, & ibi quid sit policatio.

Pondera & mensura falsa publice sunt frangenda in l. 2. tit. 13. lib. 5. numero primo.

Pondera & mensuras falsas habens puniuntur poena falsi ibid. numero 2. & numero 6. quae sit falsi poena.

Pondus & mensura idonea censentur si signo publico signata sint in l. 2. tit. 13. lib. 5. numero 8.

Pondus & mensura an sint de regalibus, in l. 2. tit. 13. lib. 5. numero primo, & 2. quod in eis sunt ponenda insignia.

Pontes an possint fieri super flumina, in l. 9. tit. undecimo, lib. 6. numero 2.

Pontes quilibet edificare potest, & fortius reparare, ibid. num. primo.

Pons cujus expensis fiat, in l. 18. tit. 6. lib. 3. numero 5.

Pontes an liceat supra flumina edificare, & ligare in solo alieno ibid. num. 6.

Pontium & fontium reparatio cujus expensis fiat ibid. numero 7.

Pontium vel fontium usus si vicini aliquid remanent, an nihilominus contribuere ad reparationem teneantur, ibid. numero 8.

Popularis magis quis praesumitur quam magnus in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. numero 23.

Populi omnes etiam principales tenentur habere iustitiam, in l. 4. tit. 15. lib. 8. numero 1.

Populi pro montium conservatione poenas statueri possunt, in l. 3. tit. 7. lib. 3. numero 4.

Populi bona dicuntur praedia, quae areales vocantur, ibid. numero 7.

Populi regni promittunt se non permitturos vendi regnum aut alienari, in l. 3. tit. 10. lib. 3. numero 3.

Populo conducente gabellas a Rege, encabandose, si unus ex vicinis recedat an pro bonis sibi relicta debeat gabellam, in l. 10. tit. 14. lib. 6. numero 2.

Populus potest res suas per custodes publicos custodire in l. 15. titulo 7. libro 7. numero 6.

Populus Romanus non potest revocare potentiam quam transiit in Imperatorem, in

l. 6. titulo primo, libro 7. numero primo.

Populus Romanus nullo titulo venditionis suffragia concedebat, in l. 7. & 8. titulo secundo lib. 7. numero 9.

Porcellus rusticus ejus oculus est, in l. 7. tit. 14. libro quinto, numero sexto.

Portugia Regi & Domino dantur, ut tota sint itinerantibus itinera, in l. fin. titulo nono libro octavo, numero primo.

Portugium & pedagium regulariter de rebus quae negotiationis causa deseruntur, debentur, in l. 6. titulo 11. lib. 6. numero 5.

Portugium non debetur de rebus quas pro usu proprio quis deserit, ibid. numero primo.

Portando famam fraudari poterit Episcopus, cui ex consuetudine, vel privilegio debetur certa parva mensura frumenti pro quolibet modio quod portatur in civitatem, in l. 5. tit. 18. lib. 6. numero 8.

Positio quid sit & ad quid inventa, in l. 1. tit. 7. lib. 4. numero primo.

Positio criminosa, & calumniosa, ac extraneam, non tenetur quis respondere, in l. 1. tit. 3. lib. 4. numero primo.

Positio verbo & non per scripturam respondendum est in l. 1. tit. 3. lib. 4. numero 2.

Positio clare respondendum & sic nego vel confiteor ibid. numero 2.

Positio respondens per verbum credo, habetur ac si confessus esset, ibid. num. 3. non tamen producit actionem vel executionem, numero quarto.

Positio cui quis animum applicare non potest ad credendum vel non, an possit cogi praesertim respondere, ibid. num. 5.

Positio ut respondeatur, an terminus ad deliberandum deat ibid. in eod. num. 5.

Positiones legendae sunt parti habenti jurare & declarare super eis, in l. 1. titulo 7. lib. 4. num. 41.

Positio obscure respondens pro confesso habetur, in l. 1. tit. 7. lib. 4. numero 53. & 54.

Positionibus an possit responderi per procuratorem, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. cum seq.

Positionibus emergentibus super quibus non potuit procurator instrui a Domino, non tenetur procurator respondere, in l. 2. tit. 7. lib. 4. numero 13.

Positionibus respondens Dominus an compellatur etiam procuratorem instructum reliquerit in l. 2. tit. 7. lib. 4. numero 45. & ejus expensis tunc remittuntur numero 45.

Positiones in scriptis proponenda, ibid. num. 49.

Positio tunc si persuasionibus tuis adductus respondeam, restituo adversus confessionem meam illi factam positioni non negabitur, in l. 2. tit. 7. lib. 4. numero 63.

Positio an possit responderi confiteor prout in tali instrumento continetur, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 75.

Positio continenti partim verum, partim falsum utrique parti est satisfaciendum, in l. 2. tit. 7. lib. 4. numero 91. neque potest dici nego eam in totum nisi ut numero 96.

Positionibus an compellatur quis respondere in principio litem, in l. 10. tit. 17. lib. 4. n. 106.

Positionibus nollens respondere, poenam confessi potest alia mulctari, in l. 17. lib. 4. n. 99.

Posi-

Memorabilium.

Positionibus respondendum est absque conditione aut qualitate in l. 2. tit. 7. lib. 4. numero 65. & 66.

Possessio populi cum caput sufficit ingredi domum publicam in l. 15. tit. 6. lib. 3. num. 5.

Possessionem habet, qui habet tenentam, in l. 1. tit. undecimo, lib. 4. num. 30.

Possessionem habens ex primo aut secundo decreto, vide supra vers. missio in possessionem.

Possessio triennialis vel decennialis quid operetur in beneficiis in l. 2. tit. 1. lib. 4. numero sexto, & 7.

Possessio regiam probari non potest nisi per concessionem & privilegium, in l. 2. tit. 1. lib. 4. numero 3. 7. & 8.

Possessio honorum defuncti ex remedio l. fin. l. de edicto. divi Adri. tollens, & legis de Soria conceditur haeredi tam ex testamento quam ab intestato & ejus materia declaratur, lib. 1. 3. per totam, tit. 13. num. 5. quid tunc sit probandum & num. 6. 7. & 8. & 9. prosequuntur haec requirita.

Possessionem rei vacuae ingrediens non privatur jure suo si statim de eo ostenderit, in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 27. & 28. & num. 57.

Possessionem rei legatam si legatarius ingrediar an perdat jus ad legatum, in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 31. & 36. & 37.

Possessio ex lege de Soria competit etiam haeredi ab intestato venienti, in l. 3. tit. 13. lib. 4. numero 30. & 31.

Possessio vacua quae dicitur, in l. 3. tit. 13. lib. 4. numero 33. & 34.

Possessionem ingredi rei aliena & eam invadere non licet, quia est contra jus naturale, in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 38. nisi ut ibi, & num. 39. & 40. 41. idem dicitur si auctoritate iudicis incompetentis ingrediar & num. 52. cum sequen. aliquid dicitur quis erit iudex competentis.

Possessio impeditur si eam petens debet statim eam contradicitori restituere, in l. 3. tit. 13. lib. 4. numero 63. ubi num. 64. & 65. idem si aliquid consistit de monte defuncti, vel esset difficultis recuperatio.

Possessio transferretur ex nullo contractu, in l. 2. tit. 3. lib. 5. numero 55. & competunt remedia possessoria ut ibid. num. 56.

Possessionem legati an possit quis hodie apprehendere propria auctoritate, in l. 1. tit. 14. lib. 3. numero 183.

Poste id dicitur quod honeste & iuste possimus, in l. 6. tit. 4. lib. 5. num. 30. & in l. 4. tit. 6. lib. 5. numero 51.

Possessio meliorationis duobus modis tradita censetur, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 35. & 36. an per traditionem scripturae donationis vel aliarum scripturarum tradatur.

Possessionis appellatio an hereditatem relate mobilia vel sententiam non continentur, in l. 7. tit. 11. lib. 5. numero 8.

Possessio immemorialis probet titulum, in l. 3. titulo 7. lib. 7. numero 19.

Possessio mobilium, & immobilium, & iustum, & actuum, potest per procuratorem capi, in l. 6. tit. 2. lib. 7. numero 3. & etiam per pactum fieri per procuratorem, ut ibi.

Possessio multa, in opalatur etiam in jure eli-

gendi acquirendo in l. 2. titulo 1. lib. 7. numero 3. ubi id in electione activa non verò in electione passiva num. 4.

Possessio non acquiritur ex acta mera facultatis, ibid. num. 4. & 5. nisi ut non. 6.

Possessione Decurionatus an sufficiat per procuratorem capi, in l. 6. titulo 4. libro 7. numero 2.

Possessio sequuta ex permutatione, aut venditione, dominium & causam usi capiendi praestat, in l. 35. tit. 18. lib. 9. num. 16. & evictio debetur, ibid.

Possessio nihil habet commune cum proprietate in l. 7. tit. 15. lib. 4. numero 5.

Possessionem pro proprietate aliqui vocant in l. 7. tit. 15. lib. 4. numero 5.

Possessio quae causat prescriptionem est intelligenda de civili possessione ibidem numero 2.

Possessionis commoda vide remissive in l. 3. tit. 15. numero 2.

Possessio vel quasi jurisdictionis qualiter probetur in l. 2. tit. 15. lib. 4. num. 10.

Possessionis continuatio probatur probatio principio & sic in l. 7. tit. 15. lib. 4. num. 8. nisi in solutione census, num. 9.

Possessio quae cadit in iuribus personalissimis non est quasi possessio sed quantum in proprietate in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 63.

Possessio antiquiori probata, novior praesumitur clandestina in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 76. & quae dicitur recens & quae antiqua.

Possessor etiam injustus citandus est in l. 2. tit. 13. lib. 4. num. 11.

Possessorium remedium ex l. 45. Tauri inductum competit etiam illi qui vocatur est ad majoriam ex prescriptione immemoriali inductam.

Possessorium remedium competit haeredi contra bonorum possessores & contra singularem successorem in quem spoliatus alienavit rem invadam & contra tit. possidentem in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 65. cum 1. sequent.

Possessor injustus beneficii etiam sine violentia privatur jure suo in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 43. possessionem tradendo inquilinus vel commodatarius vel depositarius dicitur privari possessione domini & quomodo hoc intelligatur in l. 2. tit. 13. lib. 4. num.

Possessor anni & diel alienus rei cum scientia & patientia illius domini, non tenetur respondere quoad possessionem, bene quoad proprietatem in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 6. ubi respondet.

Possessorio intentato & probato de proprietate an valeat sententia super proprietate in l. 2. tit. 17. lib. 4. numero 119.

Possessor duorum officiorum poterit renuntiare uni etiam si lapsus terminus, in l. 4. titulo tertio libro septimo, numero 10. & evincit poenam, ibid. numero 11.

Possessoriam remedium non datur ei a quo distinetur recuperari res possit, in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 13.

Possidentem non admittunt an teneatur poena l. si quis in tantum, in l. 1. tit. 13. lib. 4. numero 39.

Possidens rem ex qua debetur gabella si eam solvit

Index Rerum

- solvit, potest eam recuperare à venditore rei illius, in l. 8. tit. 18. lib. 9. num. 3.
Posterior creditor mutans pro refectione domus vel navis an primis creditoribus præferatur, in l. 7. tit. 16. lib. 5. n. 3. & n. 4. an & uxori, & ibid. n. 5. ubi & quædam leges partiarum declarantur.
Posteritas cum punitur an intelligatur per lineam masculinam tantum an per femininam, in l. 3. lib. 8. n. 31.
Potestas consulendi si alicui per alium sit commissa per mortem concedentis expirat, in l. 5. tit. 4. lib. 5. numero 2.
Potestatem spirituales in Ecclesia duplicem esse, in l. 1. tit. 5. lib. 8. n. 89. 90. 91. quæ sunt hæc & quales.
Potestatem clavium sive ligandi, sive absolvendi in foro inferiori iudicario esse ibid. n. 94. ubi per antonomasiam ad ordinem pertinet & n. 95.
Potentibus etiam hodie providentur officia decurionatus in l. 1. tit. 4. lib. 7. n. 2.
Potentes vulgo *poterosos*, qui dicantur, in l. 2. tit. 10. lib. 9. n. 2.
Potentia quoad iustitiæ administrationem odio habetur, in l. 22. tit. 5. lib. 5. n. fin.
Præctica procedendi ad executionem private scripturæ in l. 5. tit. 2. lib. 4. n. 20.
Præctica servanda cum fure puniendo l. 7. tit. 11. lib. 8. num. 100. & 101. quod est iam arbitrarium, neque absenti membrum debet n. 102.
Præctica advocatorum petentium ab adversario an velit uti instrumento productis, in l. 4. tit. 17. lib. 8. n. 25. 44. 45. & 46.
Præceptis iniustus non est obediendum vel levato in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 37.
Præceptum alicui injunctum ne intret curiam an valeat in l. 1. tit. 25. lib. 8. num. 2. nisi ut num. 3.
Pragmatica est dicta à negotio in l. 1. tit. 2. ubi & num. 3 & 4. quid est pragmatica sanctio.
Præceptum optime gubernationis ut nihil præter leges, sed secundum leges fiat, in l. 14. tit. 26. lib. 8. num. 1.
Præclusa via parti accusanti, & iudici inquirenti præclusa est, in l. 4. tit. 10. libro 8. numero undecimo.
Præco si deficiat ad præconizandum per edicta in loco publico affixa, potest locatio bonorum fieri, in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 8. ubi per tubam & sonum campanæ si ita est consuetum, ut ibid. num. 8.
Præconiâ in loco consulto sufficit dari etiam si ibidem non sit res locanda, in l. 4. tit. 5. lib. 7. n. 14. ubi quid si adest pestis, vel sunt in diversis territoriis.
Præconium syndicatus qualiter præferendum ut nullus postea audiat in l. 10. tit. 7. lib. 3. num. 6.
Præconium quolibet horum novem dierum dari, an sit de substantia in l. 4. tit. 5. lib. septimo, num. 16.
Præconium contra absentes & edicta quid debeat continere supra vers. bonum.
Præconium alta & intelligibili voce consueta dari in l. 3. tit. decimo, libro quarto, numero 30.
Præconium dandum statim quod mercator de-coxit & fallit, in l. 2. tit. 19. lib. 5. num. 8.
Prædecessor non potest imponere legem successori imo neque sibi ipsi derogando suæ potentie, in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 15. ubi num. 16. declarat, & num. 17. quid in dubio in Papa.
Prædo iudicatur qui jus sibi sine iudice facit, in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 48.
Prædium caninum quid sit, in l. 3. tit. 18. lib. 6. num. 2.
Præfatio facta in testamento denotat causam finalem in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 104.
Præfectus annonæ & xililes cereales dicebantur iudices panis provisionis tempore Romanorum in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 8.
Præfectus annonæ potest constituere salarium emptoribus fumentis sine licentia Regis, n. 7. cum ampliationibus, & limitationibus in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 8.
Præfectus annonæ, decurionis, seu susceptores qui aliquid de publica annona convertunt in proprios usus, aut subtrahunt, aut male distribuunt, aut ex pecunia publica aut ex frumento horrei quicquam mercati fuerint quæ pena placeantur in l. 9. titulo 5. lib. 7. numero 1.
Præferendus est ille in dignitatibus, qui eam primo suit adeptus n. 9. & num. 10. ampliat in l. 77. tit. 5. lib. 2.
Præfertur in propositum, dictum quoddam Solonis, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 51. cum seq.
Præfertur secunda uxor prime in bonis statutibus, in l. 3. tit. 4. lib. 8. n. 28.
Prælati bona sunt obligata pro dote Ecclesie, in l. 6. tit. 2. lib. 4. num. 5.
Prælati propter negligentiam deponi possunt, in l. 14. tit. 9. lib. 3. num. 25.
Prælati tenentur juramentum legi & homagium præstare ratione feudorum & temporalium sub eo habitorum & per eos possessorum in l. 5. tit. 1. lib. 4.
Prælati & Domini tenentur literis & mandatis regis obedire, in l. 1. tit. primo, lib. quarto, num. 45.
Prælati competit terre spirituales censuras fori exterioris, in l. 1. tit. 5. lib. 8. numero 105. ubi alia.
Prælati dicuntur qui habent perpetuam dignitatem in l. 4. tit. 10. lib. 9. num. 2.
Prælati appellatione, venit etiam Ecclesia, ibid. num. 3.
Prælati appellatione, venit capitulum sede vacante ibid. num. 4.
Prælati appellatione, venit custos fractum minorum, & quilibet habens administrationem cum officio perpetuo in l. 4. tit. decimo, lib. 9. num. 5. & etiam habentes jurisdictionem, & illi qui prælati numero 6. & idem dicendum est in plebanis & abbatibus numero septimo.
Prælati appellatione proprie & strictè exempti venit Papa in non exemptis Episcopis, & illi qui habent jurisdictionem, ibid. numero octavo.
Prælati vel rector Ecclesie vendens ejus rem, & non convertens pretium in ecclesie utilitatem de suo tenetur emptor, in l. sexta, titulo

Memorabilium.

- tit. 2. lib. 1. num. 18. ubi an emptor debeat esse sollicitus & in ecclesie utilitatem convertatur.
Prælati si provideat jure devoluto tenetur in fundatione servare qualitates à jure quasitas, in l. 7. & 8. tit. 7. num. 2.
Prælati debet esse promptus in puniendi inobedientiam subditorum in l. 1. tit. 5. lib. 8. numero 11.
Prælati excommunicatus si est etiam executor excommunicationis an capiet etiam executoris partem in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 215.
Prælati an remittat injuriam factam ecclesie suæ vel clerico in l. 2. tit. 10. lib. 8. numero 53. & 54.
Prælegatum an possit acceptare repudiando hereditatem in l. 5. tit. 6. lib. 5. num. 1.
Prælati si unus fregit crus alterius an teneatur in l. 2. tit. 7. lib. 8. n. 20. & 21. quid si unus habet accendendum gladium.
Præmia constituta possunt capienti lupos, in l. 5. titulo 8. libro 7. num. 1. ibidem numero 2. quid si quis capiat lupam prægnantem & lactantem.
Præmia capture judicii capienti non vero verbo condemnanti danda sunt, in l. 32. tit. 5. lib. 8. num. 1.
Præmii spe potest quis invitari ad capiendos urfos, & apros, & bannitos in l. 1. tit. 4. lib. 8. numero 24.
Præmium per statutum an constitui possit occidenti bannitum in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 7.
Præmium constitui potest frumentum aut victualia offerentibus tempore inopia, in l. 2. tit. 28. lib. 5. num. 7.
Præoccupantis plautri se obviantis cum alio est melior conditio in l. 10. tit. 13. lib. 8. num. 16.
Præoccupatio locum habet in delictis mixti fori inter secularis & ecclesiasticos iudices ibid. n. 18. & num. 19. inferat.
Præparatoria iudicii potest axor formare sine licentia mariti in l. 6. tit. 3. lib. 5. num. 15.
Prærogativa alicujus provincie durat etiam ea disrupta in rub. tit. 2. lib. 6. n. 137. etiam si alteri regno sit unita ibid. num. 138.
Præscriptione titulum beneficii acquirere non potest incapax illius in l. 11. tit. 2. lib. 1. numero 6.
Præscriptio eadem requiritur contra loca pia Episcopi autoritate constituta quæ contra ecclesiam in l. 10. tit. 1. lib. 4. num. 28.
Præscriptio interruptitur supra vers. interrumpitur.
Præscriptio interruptitur agnitione debiti in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 44.
Præscriptio actionis personalis hypothecaria vel mixta quo tempore iudicatur in l. 6. tit. 13. lib. 4. num. 41.
Præscriptionis remedium nullus uti potest in casibus in l. 4. tit. 15. lib. 4. num. 10.
Præscriptio non currit jure canonico attento contra creditorem possidentem pignus in l. 4. tit. 15. lib. 4. num. 8.
Præscribere non possumus rem pignoratam quam pro alieno possidemus in l. 4. tit. 15. lib. 4. num. 2.
Præscribitur res hypothecata spatio 30. annorum in l. 4. tit. 15. lib. 4. num. 3.
Arcevalde, in Reperitorem. Tom. VI.
- Præscribi potest jus offerendi & quo tempore in l. 6. tit. 5. lib. 4. num. 5.
Præscriptio de jure canonico non procedit cum mala fide etiam in personalibus etiam immemorialibus in l. 2. tit. 15. lib. 4. num. 9.
Præscribere non potest quis rem ablatam. spatio 30. annorum saltem de jure canonico in l. 5. tit. 15. lib. 4. num. 25.
Præscriptio totus non debet dicere jus non esse parti quia præscriptum est, sed est alleganda divisio & ad probationem divisionis præscriptio in l. 3. tit. 15. lib. 4. num. 6.
Præscribitur quo tempore res furtiva in l. 5. tit. 15. lib. 4. num. 16.
Præscribitur jus executionis 10. annis in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 1.
Præscriptionis tempus in privati scripturis à quo tempore currit in l. 6. titulo 11. libro 4. num. 7.
Præscriptio est introducta ad præscribendum jus aliquod formatum in l. 6. titulo 15. lib. 4. numero 8.
Præscriptio actionis personalis redhibitorie præscribitur etiam cum mala fide licet in conscientia præscribens teneatur ad damni restitutionem in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 16.
Præscribitur jus executionis per decennium etiam data mala fide quia remanet actovi via ordinaria in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 15.
Præscribitur jus executionis contra Ecclesiam vel minorem per 10. annos ibid. num. 78.
Præscriptio an currat hereditate jacente in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 24.
Præscriptio decennii non habet locum in obligatione in qua dies solutionis erat post decennium in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 25.
Præscriptio decennii non currit contra minorem & de intellectu ibid. num. 26. vers. secundo limitatur.
Præscribitur jus exequendi 10. nisi in obligatione sit juramentum ibid. num. 27. & 28.
Præscribi non potest jus exequendi *de rebo* si actum sit ut incipiat jus executionis eurus alio decennio ibid. num. 29.
Præscriptio renuntiari potest & tunc etiam lapsu decennio datur jus exsequendi ibid. num. 30.
Præscriptio jure executivo & parte postea recognoscente datur virtute recognitionis jus exsequendi num. 41. ubi vide.
Præscribitur triginta annis supplementum legitime ibid. num. 48.
Præscriptioni an possit renuntiari pactum in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 52.
Præscriptioni actionum personalium requiritur bona fides ibid. num. 54.
Præscriptionem allegans non debet allegare præscripsisse, sed quod adversarius jus non haberet quia & solutum est quod ita præsumitur per lapsum tanti temporis ibid. num. 65.
Præscriptio debitoris non prodest fidejussori in l. 7. tit. 15. lib. 4. num. 9. cum intelligentia num. 10.
Præscriptio semel interrupta potest cessante interruptione procedere in l. 7. tit. 14. lib. 4. numero 13.
Præscriptio quibus modis interruptatur ibid. n. 17.
Præscriptio interruptitur per partis debiti solutionem ibid. num. 18.

Index Rerum

Prescribi quo tempore possint impositiones in l. 7. tit. 15. lib. 4. num. 12.
Prescribi an possit contra aliquem tanquam contra emphiteotam ibid. num. 9.
Prescriptio una sufficit pro omnibus annis in contractibus, secus in legatis in l. 9. tit. 15. lib. 4. num. 2.
Prescriptione salarii per triennium requiritur bona fides dominorum l. heredum in l. 9. tit. 15. lib. 4. num. 40.
Prescribitur salarium per triennium nisi detur interpellatio famuli in l. 9. tit. 15. lib. 4. num. 41. & quae interpellatio debeat esse judicialis vel extrajudicialis in l. 9. titulo 15. libro 4. numero 42.
Prescriptio interruptitur agnitione debiti in l. 9. tit. 15. lib. 4. num. 44. & 45.
Prescriptio interruptitur per praestationem fidejussoris ibid. num. 45.
Prescriptio sine possessione non procedit in l. 2. tit. 14.
Prescriptio immemorialis praebet titulum in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 61.
Prescriptio jurisdictionis causam continuam non discontinuam contrahit in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 9.
Prescribi potest jus percipiendi gabellas in l. 2. tit. 15. lib. 4. num. 2.
Prescriptio est odiosa ibid. num. 5.
Prescribitur jurisdictio minorum & mixtum imperium prescriptione immemoriali per particulares & dominos temporales contra Oroscium in l. 2. tit. 15. lib. 4. num. 11. & quando contra Regem, & quid si consistat de titulo vitioso.
Prescribi potest jurisdictio tempore immemoriali absque titulo in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 2.
Prescribi potest jurisdictio cum titulo tempore quadraginta annorum in l. 1. tit. 15. lib. 4. numero 3.
Prescribi potest jurisdictio contra infirmos per spatium 10 annorum inter presentes ut viginti inter absentes in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 4.
Prescribere volens jurisdictionem laicos incarcerandi vel capiendi debet probare scientiam Regis, neque sufficeret immemorialis in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 8. & quomodo hoc intelligatur num. 16. cum sequent.
Prescribi quo tempore potest merum & mixtum imperium & jurisdictio criminalis in lege prima, titulo decimo quinto, libro quarto, num. 23. & 25.
Prescribit merum imperium qui territorium habet, ibid. num. 21.
Prescriptio immemorialis tantum potest quantum Rex cui causa ibid. num. 22.
Prescriptio immemorialis quomodo probetur per ecclesiasticos & laicos ibid. num. 23.
Prescriptione immemoriali sit probanda bona fides ibid. num. 24.
Prescriptio immemorialis nihil valet probata mala fide ibid. num. 29.
Prescripta rei principali annexa an censentur prescripta ibid. num. 31. cum seq.
Prescriptio quomodo interruptatur ibid. numero 32. & 34.
Prescribi non potest suprema potestas ibid.
Prescriptio currit contra mulierem nuptam marito vergente ad insopiam in l. 4. tit. 3. libro 5. num. 7.
Prescriptio an currat in dotibus contra mulierem vivente marito in ea l. 4. tit. 3. lib. 5. numero 11. ubi num. 12. an in paraphernalibus usque ad num. 20. & 27. limitatur ubi quid in arbitris & donatione propter nuptias.
Prescriptio non currit antequam incipiat actio competere in l. 4. tit. 3. lib. 5. num. 15.
Prescriptionem esse inceptam vel non ante matrimonium quis tenetur probare ibidem numero 21.
Prescribitur quinquennio juri agendi de dote inofficiosa in l. 12. tit. 6. lib. 6. num. 12.
Prescribitur triginta annis petitioni legitima ibid. num. 14.
Prescriptionum immemorialis & centenariae an sit aliqua differentia in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 23. ubi quid si consistat de mala fide.
Prescriptio quadragenaria cum titulo invalido an sufficiat in terminis majoratus in l. 1. tit. 7. lib. 5. recap. ibid. num. 23.
Prescriptio nonquam currit contra universitatem & civitatem ad petendum bona publica occupata si dominus terrae illius contradicit in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 5.
Prescriptio contra ludentes quoto tempore procedat in l. 10. tit. 7. lib. 8. num. 1. 2. & 3. quid si consistat lussu.
Prescriptione an acquiri possit potestas excommunicandi in l. 1. tit. 5. lib. 8. num. 127.
Prescriptio l. 10. tit. 7. isto libro an interruptatur libelli productione si non adest intimatio & citatio, ibid. num. 4.
Presentans vel nominans aliquem ad aliquod officium censetur ejus scire qualitates in l. 3. tit. 9. lib. 3. num. 4.
Presentare aliquem ad Ecclesiam non est quid spirituale in l. 1. tit. 6. lib. 1. num. 3.
Presentatio omnis debet esse specialis & expressa in l. 10. tit. 18. lib. 4. num. 1.
Presentatio in gradu appellationis debet esse specialis & non generalis in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 14.
Presentatio contra unum non prodest quoad alium ibid. num. 16.
Presentatio unius ex consortibus condemnatis in solidum prodest aliis, secus si pro parte sunt condemnati ibid. num. 17.
Praesidens civitati non habet merum imperium, si non habet jurisdictionem a Principe in l. 10. tit. 10. lib. 5. num. 38.
Praestiones plaustrorum & navium de regalibus sunt l. 5. tit. 9. lib. 7. num. 1.
Praesumptio confessi non obstat fugienti a carcere, si innocentiam suam purget in l. 7. tit. 16. lib. 8. num. 4.
Praesumptio divisionis tollitur ex inaequali possessione in l. 2. tit. 15. lib. 4. num. 4.
Praesumitur pro laude arbitratoris & pro sententia arbitrari in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 166.
Praesumptio juris habetur pro plena probatione sufficientique ad victoriam reprobendam in l. 7. tit. 14. lib. 5. num. 5.
Praesumitur circa futura & circa praesens ex praeteritis ibid. num. 4.
Praesumptionibus etiam violentis non est quis condemnatus corporaliter in l. 1. tit. 15. lib. 5. n. 6.
Presum-

Memorabilium.

Praesumptiones ad verisimilium adaptare debemus in l. 7. tit. 14. lib. 5. num. 9.
Praesumere debemus in dubio potius non delictum quam contra ibid. num. 8.
Praesumptio naturalis praesertur alii cuicumque opinioni in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 43.
Pratoria & domus publicae usui publico deputanda in l. 12. tit. 6. lib. 3. n. 1.
Pratorium si quis bis aut pluries intraverit acquirit possessionem ingrediendi in l. 2. tit. 1. lib. 7. num. 2.
Prevaricatio quando committatur in l. 17. tit. 16. lib. 2. num. 1.
Preveniat an iudex circa mandantem citando mandatarium in l. 10. tit. 13. lib. 8. num. 65.
Preveniat ut quis in praesumptionem alterius juris quam jurisdictionis ibid. n. 71. de preventionis actionis.
Preveniens conditio inter duos aequales melior in l. 1. tit. 13. lib. 8. n. 17.
Preveniens per accusationem praesertur iudici procedenti per inquisitionem in l. 10. tit. 13. lib. 8. num. 43.
Preveniens in processu praesertur iudici sententianti in l. 10. tit. 13. lib. 8. num. 78.
Prevenitur citatio in personam citationi factae ad domum citati ibid. num. 77.
Prevenit iudex per mandatum ne talis recedat a tali loco quia vult ibi venire ad inquirendum, quod est idem quod citare ibidem numero 66.
Prevenitur jurisdictio voluntaria per solam interpellationem ibid. num. 69.
Prevenit iudex praecipiendo alicui ne delinquat sub poena ibid. num. 33.
Prevenit non est jurisdictio per citationem circumductam in l. 10. tit. 13. lib. 8. numero 54.
Prevenit non est jurisdictio per solam libelli productionem ibid. num. 66.
Prevenit quod sit in l. 10. tit. 13. lib. 8. num. 2. ubi num. 3. quid in materia jurisdictionis.
Prevenit etiam per unius horum spatium fieri potest ibid. num. 4. & 5.
Prevenit quatuorplex & qualis ibidem numero 6. & 7.
Prevenit realis praesertur verbali citationi ibid. num. 8. & num. 9. declaratur.
Prevenit tunc locus quando termini sunt aequales ibid. n. 10.
Prevenit inter quos indices locus datur ibid. num. 11. ubi constituitur Regina.
Prevenit an locus etiam inter habentes merum imperium & simplicem jurisdictionem, ibid. num. 20. & 21. quid inter delegatos, & 22. & 23. quid inter delegatum & ordinarium & numero 24. quando prevenire dicitur.
Prevenit an locus inter ordinarium & illum, qui iure speciali acquirit jurisdictionem ibid. num. 28. & num. 29. etiam incidenter eam acquirit.
Prevenit an locus etiam inter ordinarium & illum, cui est prerogativa jurisdictionis, ibid. num. 30. & num. 31. etiam ampliatur ad Episcopum vi expulsum.
Prevenit locus datur in quibuscumque causis ibid. num. 32.
Revera Recopilacionem. Tom. VI.

Index Rerum

ratur in emphyteusi, in l. 1. tit. 1. §. lib. 5. n. 13.
ubi quod duobus modis fit emphyteusis.
Pretium iustum censuum redimibilium quod sit,
ibid. num. 4.
Pretium l. fin. tit. 17. lib. 5. num. 1. an pro censibus tunc constitutis, & pro constituendis censetur taxatum, ibid.
Pretium iustum quod regulariter dicatur, in l. 1. tit. 11. lib. 5. num. 22.
Pretium taxari potest rebus ad victum necessariis, in l. 20. tit. 11. lib. 5. num. 4.
Pretium si designatur in obligatione, pro emptore debetur, & non majus, etiam si succedat carissima, in l. 17. tit. 12. lib. 5. num. 3.
Pretium ubi non est liquidum, sufficit offerre quod visum fuerit dando fidejussores pro reliquo, in l. 9. tit. 11. lib. 5. num. 18.
Pretio reddito an redeat dominium in dante ex vi pacti retrovendendi absque nova traditione, in l. 4. tit. 6. lib. 8. num. 18.
Pretium recipiens ne dicat testimonium, an falsum committat, in l. 4. titulo 17. libro 8. numero 15.
Pretium gabellarum, quo tempore Regi praelatum, in l. 1. tit. 16. lib. 9. num. 7.
Principali officium quod sit, in l. 7. tit. 3. lib. 5. num. 4.
Primo genita quae dicantur, in l. 10. tit. 4. lib. 6. num. 1.
Primo genitis vassalli mortui salarium & terra danda sunt, ibid. num. 2. aut. 3.
Primo geniturae Hispaniae differunt à primo genituris veteris testamenti, in rubr. titulo 7. lib. 5. num. 13.
Primo genitus si non est idoneus principatui moderando, potest illi secundo genitum antepone- re, in l. 2. tit. 1. lib. 7. num. 4.
Princeps Ecclesiarum immunitates defendere tenetur, in l. 4. tit. 2. lib. 1. num. 2.
Princeps denegans auxilium ecclesiae oppresse de- poni potest, ibid. num. 3.
Princeps an possit revocare concessionem de statu- tis concedendis populo factam, in l. 14. tit. 6. lib. 3. num. 15.
Princeps si causam ad petitionem partis petentis breviter audiendam generaliter commisit, an censetur committere eum clementina illa breviter etc. in l. 19. tit. 9. lib. 3. num. 5.
Princeps licet jus divinum vel naturale tollere non potest, potest tamen illud moderare ac limitare, in l. 4. tit. 14. lib. 3. n. 16.
Princeps multum debet cavere, ut clausula de plenitudine potestatis, nisi ex magna causa, in l. 4. tit. 14. lib. 4. num. 12. & 13.
Princeps tantum in eos rectè imperat, quos com- modo potest administrare, in l. 3. titulo 3. libro 4. num. 5.
Princeps potest indulgere absentibus, ut etiam lapsò anno audiat super civilibus poenis, in l. 3. tit. 10. libro 4. num. 154. & num. 155. declaratur.
Princeps non potest in conscientia bona illius qui innocens apparet retinere, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 175.
Princeps non potest judicare absque citatione, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 10.
Princeps vel Rex non potest aliquem condem- nare ad debui solvendum, quod non est

probatum, in l. 20. tit. 17. lib. 4. num. 99.
Princeps si alicui concesserit exemptionem por- tagiorum, intelligitur de his portagiis quae sua sunt in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 15.
Princeps si donaverit terras alicui, donatarius tenetur solvere collectas civitati dari solitas ibid. num. 16. & 17. quod in concessione generali non veniunt ea quae sunt civitatis.
Princeps si concedit alicui licentiam constituendi majoratum de bonis, intelligitur relictiis ali- mentis aliis liberis ibid. n. 18. & ibi cum se- quentibus aliquibus tractatur quomodo prin- cepti numquam videtur tertio praedjudicare & quomodo id intelligatur, & plura inferuntur, alias esse iusta licentia ut ibid. n. 47.
Princeps in praedjudicium tertii absque causa ur- genti rescriptum concedens peccat, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 33.
Princeps si concedit alicui ut fratribus de mes- sa, quod possit in regno publicari, intelligi- tur in transitu, in l. 2. titulo 14. libro 4. numero 44.
Princeps non censetur velle praedjudicare tertio in l. 2. tit. 14. lib. 4. n. 1. cum seq. ubi plura inferuntur notari digna, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 44. ressumitur.
Princeps tollit ea quae sunt juris civilis ibid. n. 49. & 50. ubi declaratur & num. 53.
Princeps concedendo rescriptum cum clausulis, ex certa scientia & non obitante tali lege con- tra jus & in tertii praedjudicium ibidem nu- mero 54.
Princeps non potest procedere sine citatione ubi agitur de privando iure quod in l. 3. tit. 14. lib. 4. num. 13.
Princeps jus querendum an tollere possit, in l. 13. tit. 23. lib. 4. n. 21.
Princeps ex contractu cum subdito celebrato obligatur, in l. 1. tit. 10. lib. 5. n. 18. & in l. 3. eod. tit. 10. num. 6. 7. & 10. & 19.
Princeps communem utilitatem populorum suo- rum debet potius quam suam propriam respi- cere in l. 4. tit. 10. lib. 5. n. 1.
Princeps si sine causa cogeret subditum ad ven- dendum rem suam, tenetur in conscientia ad damni satisfactionem ibid. num. 5.
Princeps si motu proprio poenas & condemna- tiones nondum lapsas in rem judicatum con- cedat, an concessio valebit, in l. 13. tit. 10. lib. 5. numero 7.
Princeps an possit minori retrahenti concedere restitutionem, in l. 8. tit. 11. lib. 5. n. 14.
Princeps debet resarcire damna data à venationis prohibitione ab animalibus inclusis, in rub. tit. 8. lib. 7. num. 15.
Princeps potest donare ex causa publicos termi- nos & terras civitatum non verò sine causa, in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 17.
Princeps potest creare nova officia & erecta con- sumere in l. 11. tit. 5. lib. 7. num. 6. ubi declaratur.
Princeps qui nobilitat est & qui facit ignobiles in rub. tit. 2. lib. 6. num. 48. & numero 49.
Princeps omnia in derogationem juris civilis cō- cedere potest in l. 7. & 8. tit. 2. lib. 7. num. 9.
Princeps facere non potest facta, insecta, ne- que ut hominum impressiones mutantur in l. 3.

Memorabilium.

in l. 3. tit. 3. lib. 8. n. 48. bene tamen potest facere quod juris infamia vel facti non habeat effe- ctum ibid. num. 49.
Princeps, neque ulla immemoralis consuetudo potest executionem præbere dandi ad usuram in l. 1. tit. 6. lib. 8. num. 51.
Princeps in dominiis suis an possint permittere judais usuram ibid. num. 52.
Princeps potest notorium rebellem private de fa- cto in l. 3. tit. 18. lib. 8. num. 10.
Princeps dicens alicui, facio tibi gratiam pro de- licto, censetur illum plenè restituisse in l. 1. tit. 24. lib. 8. num. 25.
Princeps in dubio non censetur praedjudicare juri tertii ibid. n. 27.
Princeps si vult ex causa potest restituere bannitum etiam ad bona in alios alienata ibid. n. 28. 29. 30. & 31. quod debet restitui pretium illi tertio.
Princeps remittendo delictum non videtur remit- tere nisi id quod suam curam tangit in l. 1. tit. 24. lib. 8. num. 66.
Princeps sine causa absque peccato non potest re- mittere poenas corporales ibid. n. 66.
Princeps est subditus legi sicut quilibet, ibidem num. 71.
Princeps parcere non debet habenti consuetudi- nem delinquenti ibid. n. 73.
Princeps & senatus, si offensus ab alio sine causa noluit recipere satisfactionem oblatam, potest moderate interesse & indulgentiam concedere ibid. n. 76.
Princeps etiam pace facta cum offenso non potest sine causa indulgentiam absque peccato concedere ibid. n. 77. & n. 78. apponuntur causa.
Princeps numquam vult juri alicuius praedjudi- care in l. 6. tit. 9. lib. 9. n. 3. aliter enim pec- caret, n. 4.
Princeps solvere gabellam non tenetur in l. 3. tit. 18. lib. 9. n. 1. ubi ampliat n. 1. & 2. pro- sequitur, & n. 4. & 4. ponuntur rationes.
Principaliter quod agitur considerandum est in l. 34. tit. 6. lib. 3. n. 1.
Principi quomodo sit rescribendum quoties ejus provilio non exequitur ex aliqua causa in l. 1. tit. 14. lib. 4. n. 29.
Principem scienter aliquid concedere quando praedjudicat in l. 2. tit. 14. lib. 4. n. 9.
Principi licet Deus leges subiecit, non tamen contractus in l. 13. tit. 13. lib. 4. n. 59. probatio quid sit.
Principi assenti merita in donatione an credan- tur in l. 3. tit. 10. lib. 5. n. 18.
Principis potestas in praedjudicium tertii multum restringenda sit l. 4. titulo 10. libro 5. nume- ro 2.
Principali contractu annullato fidejussiones & quae inde sequuntur, nulla sunt, & sic nec po- na, neque evictio, neque juramentum valebunt in l. 1. tit. 18. lib. 5. n. 2. ubi inferuntur aliqua & n. 5. limitatur.
Principi plura esse pecuniaria, remissivè referantur, ibid. num. 63.
Principes non evitant partialitates peccant, in l. 6. tit. 15. lib. 8. n. 2.
Principis verba parativis & dispositivis attestan- tis aliquem de bonis privatum ob delictum an

credendum in l. 3. tit. 18. lib. 8. n. 4.
Principi dicenti aliquem esse rebellem non est cre- dendum ibidem num. 2. nisi sit notorium nu- mero 3.
Principes non debent esse iudices in crimine pro- ditionis, licet breviter debeant procedere in l. 3. tit. 18. lib. 8. n. 6.
Principi dicto dicenti notorium esse delictum non statim ibid. n. 8. & n. 9. cautela judicis, ut pronunciet esse notorium.
Principum populorumque imperium ad adju- vandum non ad nocendum est in l. 4. tit. 14. lib. 6. n. 8.
Prior in tempore potior est in jure in l. 77. tit. 5. lib. 2. n. 1.
Priores civitatis, seu Decuriones possunt ordinare qualiter & quanti, & quo ordine vendi de- beat frumentum in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 2.
Priores & anciani an possint remittere injuriam factam civitati in l. 2. tit. 10. lib. 8. n. 151. & 152.
Privatio ubi venit imponenda nunquam incurrit nisi sententia declaratur, & interim potest officium resignari in l. 2. tit. 7. lib. 3. n. 15. 16. & n. 17. declaratur.
Privationis poena non est locus nisi in casibus à jure expressis in l. 9. tit. 5. lib. 3. n. 3.
Privatio bonorum per legem induci potest etiam nullo adhibito cambio in l. 7. tit. 10. lib. 5. num. 3.
Privationi non est locus nisi in casibus à jure ex- pressis in l. 1. tit. 19. lib. 8. n. 105.
Privatus officio an & beneficio censetur privari in l. 7. tit. 5. lib. 3. n. 1.
Privatus officio in syndicato vel officio durante infamis est in l. 7. tit. 7. lib. 3. n. 6. & 5. an possit ad illud redire.
Privatus bonus majoratus an restitui possit per Principem in praedjudicium vocatorum in l. 2. tit. 18. lib. 8. n. 30.
Privignis suis non potest vitricus ultra quintum donare in l. 12. tit. 6. lib. 5. n. 12.
Privilegiatus de percipendo fructus in absentia an & distributiones percipiet quotidianas in l. 27. tit. 3. lib. 1. n. 6.
Privilegia summae curiae, remissivè in rub. tit. 4. lib. 2. n. 3.
Privilegiatus contra pariter privilegiatum, non gaudet privilegio suo, in l. 10. tit. 5. lib. 5. n. 15. & declaratur n. 17. 18. & 19.
Privilegia scholaribus competentia an contra alios scholares competant, ibid. n. 12. ubi quod ad minorem & viduam, n. 15. & n. 19. 20. & 25. declaratur.
Privilegia derogantia quibuscumque personis, non derogatur collegio, in l. 21. tit. 7. lib. 7. n. 3. ubi idem in procuratore constituto contra quamlibet personam, & n. 6. declaratur id de procuratore.
Privilegia quinquaginta antiquitatis remissivè, in rub. tit. 2. lib. 6. n. 115.
Privilegia damnosa possunt per concedentem li- mitari & revocari, in l. 1. tit. 1. lib. 6. n. 80. etiam absentibus partibus, in n. 81.
Privilegia militaria non transeunt ad nepotes, ibid. n. 86. nisi ut n. 87.
Privilegia huiusmodi ad omnes descendentes tran- seunt, si in privilegio non est aliter expressum, ibid. n. 87.

Index Rerum

num. 88, ubi num. 89, quibus & naturales filii gaudent.

Privilegia senectutis remissive, ibid. num. 102.

Privilegia que habet Rex, habet & Regina, in l. 6. tit. 1. lib. 6. num. 1. ubi declaratur, & num. 2.

Privilegiati non obligati solvere portagium vel gabellas, debent saltem dona publicano ostendere in l. 6. tit. 1. lib. 6. num. 6.

Privilegiatos citandos esse ad declarationem sui privilegii, in l. 8. tit. 1. lib. 6. num. 4.

Privilegiatus contra pariter privilegiatum, quando utatur vel non privilegio suo, in l. 3. tit. 1. lib. 8. num. 2. 4. usque ad 2. 4. 5.

Privilegia quam laicissimi licet interpretari, in l. 10. tit. 18. lib. 9. num. 5.

Privilegi immunitas facilius perditur & quomodo, in l. 2. lib. 6. num. 3. 4. usque ad 4. 1. & iterum num. 48. cum declarationibus singularibus.

Privilegi renuntiatio non est inducenda, quoties alius potest presumi ex actu, ibid. num. 46.

Privilegi verba sunt consideranda ibidem, numero 54.

Privilegi causa concessa à Rege, ad ipsum pertinet, in l. 7. tit. 1. lib. 6. num. 5. ubi num. 6. quod & dubitatio de confirmatione, ad ipsum Regem pertinet.

Privilegi originale est exhibendum pro eius probatione, in l. 22. & 23. tit. 14. lib. 6. num. 1.

Privilegi requiritur scriptura ad sui probationem, ibid. num. 2.

Privilegi non gaudent famuli quoad patrimonium saltem, in l. 22. & 23. tit. 14. lib. 6. n. 3.

Privilegi ordinum an gaudeant hospites eos, ibid. num. 4.

Privilegi acquisita an & prescriptione in l. 1. tit. 2. lib. 1. num. 7. & in l. 1. tit. 5. lib. 2. num. 1. 2.

Privilegi Romani Pontificis etiam mulieres conferunt beneficia, in l. 1. tit. 6. lib. 1. num. 6.

Privilegi uni ex correlativis concessio alter utitur in l. 3. tit. 18. lib. 4. num. 46.

Privilegi uni concessio, an possit invito adversario renuntiare, ibid. num. 60. ad fin.

Privilegi male utens per illud, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 47.

Privilegi non est usum, cui incumbit onus probandi, ibid. num. 44.

Privilegi Principis quedam inserta in corpore juris, quedam non in l. 1. tit. 16. lib. 8. n. 119 ubi de milite delinquente.

Privilegium in vim contractus & remunerationis concessum non revocatur, in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 42.

Privilegium an morte concedentis expiret, in l. 2. tit. 3. lib. 2. num. 3.

Privilegium & gratia Principis an revocari possit, & quid si ad beneplacitum fiat, in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 2.

Privilegium Antonie Garzie declaratur, in l. 7. tit. 14. lib. 5. num. 1. & in l. 3. tit. 15. lib. 5. n. 2.

Privilegium ob remunerationem concessum non censetur derogatum per clausulam non obstantibus, in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 28.

Privilegium licet sit communis sententia, quod abique causa revocari potest, non tamen habet rationem, in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 12.

Privilegium pecunie coactum cum in contractum

transfert, revocari non potest, ibid. n. 11. & n. 12. ampliatur, nisi cum causa, ut ibid. num. 12. ubi que erit hac causa.

Privilegium alicui concessum ut ipse solus vendat aliquid mercium, iniquum est, in l. 1. tit. 18. lib. 5. num. 1.

Privilegium immonitatis alicui concessum, restringendum est tanquam publice utilitati nocivum, in l. 1. tit. 1. lib. 6. n. 2. 5. & 2. 6. ubi inferatur ad unum notabile.

Privilegium portagii in regnis & dominiis Regis concessum, intelligitur in locis ipsius Regis concedentis, secus si aliorum sint, ibidem num. 29. ubi tunc dubitatur si ad Regis auditores eundem est, quia agitur de esse privilegi, ibid.

Privilegium alicui pro se & filiis concessum, non extenditur ad nepotes, ibid. num. 20.

Privilegium alicui concessum pro se & filiis masculis aut filiabus, non comprehendit filias nuptas, ibid. num. 32.

Privilegium Antonie Garzie ipsi & filiabus etiam nuptis, & maritis earum conceditur, ibid. num. 33. ubi an exerceant officia nobilium.

Privilegium continens plura capita, per ceterationem unius capituli non censetur alius renuntiatum, ibid. num. 42. ubi limitatur.

Privilegium proveniens ex nobilitate naturali non perditur, ibid. num. 43.

Privilegium alicui & filiis concessum, de habitis post privilegium intelligitur, ibid. num. 82. nisi ut usque ad num. 91. declaratur.

Privilegium quando censetur reale vel personale, ibid. num. 92.

Privilegium non requirit scripturam pro substantiis, sed pro probatione, l. 7. tit. 1. lib. 6. num. 1. nisi ut ibid. num. 2. & 4.

Privilegium subdito concessum per Principem, per ipsum tolli potest sine causa, in l. 8. tit. 1. lib. 6. num. 5.

Privilegium habens al portandum saltem ubicunque esset, an possit portare ad regnum Portugalie in l. 4. tit. 5. lib. 6. num. 7.

Privilegium valide concessum, si post appareat nocivum potest revocari, in l. 8. tit. 5. lib. 6. n. 6.

Privilegium debet, ut valet, facere mentionem de alius portagii loci illius in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 10.

Privilegium personale & artificiale durat durante officio vel artificio, in l. 18. tit. 14. lib. 6. num. 2.

Privilegium exemptionis cessat cessante causa, in l. 10. tit. 14. lib. 6. num. 3.

Privilegium incipiens esse damnosum, revocari potest, in l. 2. tit. 14. lib. 6. n. 1. & num. 2. ratio ponitur.

Privilegium exigendi gabellas vel collectas concessum à Principe, an possit revocari, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 5. 2. idem in privilegio, ne quis teneatur ad collectas, n. 5. 3. & an valet tale privilegium concessum alicui loco gravato alius pedaggi, num. 54.

Pro abundantia hospitum permittitur hospitalitatis & caritativis emere in grossio, & vendere minutatim, in l. 6. tit. 11. lib. 7. num. 3.

Probans domum saltem non tenetur probare esse provinciam illa tributari, nisi non, in rub. tit. 2.

Memorabilium.

tit. 2. lib. 6. num. 19. 1. & ideo tunc filius non perdit nobilitatem etiam si pater ea perdidisset in vita sua num. 19. 2.

Probanda que sunt ut reprobatio sit casus de heremdad in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 230.

Probantur in secunda instantia non probata & non allegata allegantur dum tamen pendent ex re, ex causa vel actione in prima instantia deductis in l. 7. tit. 18. lib. 4. num. 74.

Probata possessione immemoriali forma & modo à iure requisitis probatur dominium in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 6.

Probare quis teneatur contractum esse verum in utilitate mulieris in l. 9. titulo 3. libro 5. num. 16.

Probata antiqua possessione presumitur antecessores iuste possedisse & fovere iustitiam in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 40.

Probare quis teneatur, fuisse ante concilium Lateranense, vel post decimas concessas in l. 1. tit. 21. lib. 9. num. 12. deciditur & num. 13. cautela pro Ecclesia ponitur.

Probare non est necesse quod fuerit laicus decimas percipiens infensatus, ante concilium Lateranense in l. 1. tit. 21. lib. 9. num. 30.

Probare vel minus bene probare idem est in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 100.

Probatio in contrarium non admittitur contra presumptionem iuris & de iure in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 88.

Probatio de quinquaginta soluta & confessio de quinquaginta soluta an sit intelligenda de una & eadem quantitate vel de pluribus in l. 2. tit. 21. lib. 4. num. 22.

Probatio per scripturam est facienda vel per quinque testes quando debuit esse per scripturam in l. 2. tit. 21. lib. 4. num. 18. & quomodo hoc intelligatur num. 19.

Probatio facta post 10. dies in via executiva datur adversus presentationem resultantem ex instrumento in l. 2. tit. 21. lib. 4. num. 15.

Probatio facta post decem dies ad probandas exceptiones in via executiva non admittitur neque presentatio instrumentorum in l. 2. tit. 21. lib. 4. num. 12. confessio sic, num. 13.

Probationes plene requiruntur etiam in summaris causis, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 101.

Probationes plene requiruntur in causa dotis ibid. num. 102.

Probationes leviores sufficiunt hodie stante in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 97. & quod non quia in ore duorum vel trium ibid. num. 98. & contra practicum communem num. 103.

Probatio admittitur contra testem ad convincendum de mendacio in l. 1. titulo 8. libro 4. num. 48.

Probatio per confessionem partis adversus confessionem propriam sicut admittitur ita adversus sciam in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 88.

Probationes facte super articulis impertinentibus nullum parant prejudicium in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 41.

Probationes facte etiam nulla data dilacione valide sunt in l. 1. tit. 6. lib. 4. num. 17.

Probatio per partis confessionem numquam censetur exclusiva in l. 6. tit. 19. lib. 4. num. 2.

Probatio plena requiritur ubi paratur prejudicium alicui etiam si per viam informativam sit

facienda in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 3. parte citata.

Probationes facte in absentia delinquentis, eo presente valide sunt in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 125.

Probationes plene etiam hodie requiruntur in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 114.

Probatio semiplena an sufficiat heredi pro possessione hereditatis in l. 2. tit. 13. lib. 4. num. 71. cum seq.

Probatio debet esse plena etiam si causa sit summaria in l. 6. tit. 3. lib. 5. num. 68.

Probatio per conjecturas est probatio manifesta in l. 1. tit. 14. lib. 5. num. 68.

Probatio quod quis decesserit debet esse plena & non presumptiva in l. 1. tit. 19. lib. 5. num. 5. licet fraus per conjecturas probari possit ibid. num. 7. ubi numerantur conjecture.

Probatio in contrarium admittitur etiam contra presumptionem iuris & iure si non opponatur in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 21.

Probatio legitima an erit si unus testis dicit vidisse Titium in via exportatione frumentum, aliter vero vidisse extra territorium cum frumento in l. 1. tit. 18. lib. 6. num. 18.

Probatio per aspectum oculorum nunquam censetur exclusiva in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 36.

Probationes ampliande non vero coardanda in rub. tit. 2. lib. 6. num. 87.

Probatio minor sufficit ob difficultatem probationis, & sic in clandestine factis conjecture sufficit in l. 4. tit. 6. lib. 8. num. 53. & 54. & sic in accusis in l. 6. titulo 13. lib. 8. num. 3.

Probatione legitima facta que sunt dantis et retinenda sunt ibid. num. 36.

Probatio plena requiritur quoad condemnandum ludentes in l. 11. tit. 7. lib. 8. num. 12.

Probatio concludens est illa, qua testes contestant in l. 6. tit. 15. lib. 8. num. 2.

Probatio plena & concludens requiritur ad convincendam testem de perjurio in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 1. & 2.

Probatio propria & vera que dicitur in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 6.

Probatio sufficiens alicujus actus illa dicitur que inducit iudicem ad credulitatem in l. 1. tit. 20. lib. 8. num. 18.

Probatio efficacior requiritur in delicto incestus in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 114.

Probatio minor in sodomia requiritur cum occulte committatur in l. 1. tit. 2. lib. 8. num. 57. dum tamen sit duorum testium etiam non idoneorum num. 58. & 59. an probetur per testes singulares & num. 60. & 61.

Probatio que sufficit, ex parte laici decimas percipientis, pro fundamento suae intentionis in l. 1. tit. 21. libro 9. num. 14. & 15. an sufficiat probare immemoriam possessionis percipientis illas & numero 17. in contrario arguitur, & num. 20. 21. & 22. prosequitur veritas.

Procedi an possit contra illum, cujus dubium est an sit baptizatus in l. 1. titulo 3. libro 8. num. 18.

Processus syndicatus cujus expensis mittendus Regio consilio in l. 10. tit. 7. lib. 3. num. 3. & 2. an originarie mitti possit.

Processus & sententia factus & lata contra produ-

Index Rerum

centes falsos testes, non prejudicat testibus ipsis, in l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 94.
 Processus lesae Majestatis humanæ quo modo formetur, in l. 1. tit. 21. lib. 8. num. 78.
 Procurator meus si excedit fines mandati & scio & video & taceo, censor approbare excusum, in l. 33. tit. 6. lib. 3. num. 8.
 Procurator promittens de Domino defendendo, intelligitur de presenti, non verò de futuro, in l. 6. tit. 5. lib. 3. num. 6.
 Procuratoris factio aut delictio an incidat Dominus in poenam legalem, in l. 10. tit. 3. lib. 4. n. 31.
 Procurator sine actoris sive rei in processu tenetur exhibere procuratorium, in l. 3. tit. 2. lib. 4. num. 3. & 4.
 Procuratorem potest iudex compellere ostendere mandatum, in l. 3. tit. 2. lib. 4. num. 6.
 Procuratores plures an possit quis constituere, in l. 3. tit. 2. lib. 4. num. 15.
 Procurator an compellatur litem suscipere, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 16.
 Procuratoris contumacia non contestantis in termino, an noceat Domino, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 79.
 Procuratoris constitutioni non censetur quis declinatorie renuntiasse, in l. 1. titulo 5. libro 4. num. 26.
 Procurator voluntarie consensit, & non per modum contentiose jurisdictionis, non prejudicat Domino, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 14.
 Procurator contumax in non respondendo positionibus an Domino prejudicet, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 15. & 17.
 Procuratoris contumacia an Dominus excommunicari possit, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 58.
 Procurator instructus quis dicatur, ibid. num. 21. 44. & 45.
 Procurator generalis ad lites, litem calumniosam instituens, ipse & non Dominus in expensis condemnatur, si statim quod scripsit Dominus contradixit, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 24.
 Procurator per symoniam beneficium impetrans, non recuperat Domino contradicente expensas, ibid. num. 25.
 Procurator Regius non potest Regium patrimonium aliquo modo laedere, ibid. num. 26.
 Procuratoris contumacia non appellando, an domino prejudicet, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 27.
 Procuratorem esse solvendo vel non, quando dicitur, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 38.
 Procurator absque speciali mandato non potest obficere crimina contra testes, in l. 1. tit. 7. lib. 4. n. 26.
 Procuratoris mandatum sufficit presentari post litem propositam, dum tamen antea esset darum vel daretur post cum ratificatione gestorum ante partis contradictionem, in l. 9. tit. 2. lib. 4. num. 6. & 7. nisi ut ibid.
 Procurator revocare potest, etiam lite contestata, in l. 4. tit. 15. lib. 4. num. 7. ubi ampliatur.
 Procurator si fuit presens ad sententiam, si omitatur citatio ad eam audiendam valet sententia, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 45. quid si procurator in principio adfuit, & postea se absentavit, ibid. usque ad finem remissive, num. 44.
 Procurator gravati in sententia tenetur appellare in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 5.
 Procurator quando tenetur appellare, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 45.

Procurator datus ad appellandum quod mandatum habeat monstrare, in l. 2. tit. 18. lib. 4. n. 11.
 Procurator appellans, an tenetur sequi appellationem, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 32.
 Procurator potest non appellando domino judicare, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 44.
 Procurator non prosequens appellationem, qui solvendo non est, an dominus restituatur & audiatur, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 45.
 Procurator impediens ne litigantes vadant ad advocatum ad quem ire volebant, tenetur ad poenam, in l. 10. tit. 23. lib. 4. num. 28. 29.
 Procuratores civitatum loco sex civitatum interveniunt in alienatione bonorum regni, in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 39.
 Procuratoris gesta sine mandato, an post contradictionem possint ratificari, ut valeant in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 26.
 Procurator an tenetur ostendere mandatum, & tradere exemplar, in l. 8. tit. 11. lib. 5. num. 22. & ibi an intra novem dies retractus debeat ostendi.
 Procurator pater pro filio, conjunctus pro conjuncta an admittatur, ibid. num. 18.
 Procurator communis, vulgo, *procurador del comun*, civilis, vel villæ, & procurator terræ, an possint conducere regios redditus, in l. 3. tit. 5. lib. 7. num. 2. nisi ut ibid.
 Procurator excusator mittendus est ad nominationem procuratoris, de *corre*, in l. 1. tit. 7. lib. 6. num. 5.
 Procuratores curiarum debent esse homines cordati, ibid. num. 3.
 Procuratorum horum assensus etiam requiritur in tributis & collectis noviter regno imponendis, ibid. num. 7.
 Procuratorum de *corre*, salarium de communi solvi debet, ibid. num. 6.
 Procurator cum libera an remittat injuriam, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 145.
 Procuratoris perjurium non nocet domino, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 18. & 19. idem in amico.
 Procurator Caesaris potest compellere notarios & tertios, penes quos extant instrumenta bonorum confiscatorum, ut ea exhibeant, ibid. num. 102.
 Proconsul est generalis visitor totius provincie, in l. 16. tit. 5. lib. 3. num. 6.
 Prodigus an puniatur poenâ l. si quis in tantam, in l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 39.
 Prodigus delinquendo obligatur, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 89.
 Producent instrumentum in judicio potest illud reprobare, si peccat respectu solemnitatis publicæ, secus si privatæ, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 67. & 68.
 Proditio & alevosia differunt, & in quo, in l. 1. tit. 8. lib. 8. n. 4. & in l. 2. tit. 10. lib. 8. n. 34. & 35.
 Proditio Hispanæ *proditio*, pro crimine lesæ majestatis tamen multipliciter quis proditor dicitur, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 1. & 2. quando proprie capiatur.
 Proditio est vilior & pejor res, quæ in hominis corde cadere potest, in l. 2. tit. 18. lib. 8. n. 30.
 Proditio an committatur contra Regis consiliarios, in l. 1. tit. 22. lib. 8. num. 3. & 4.
 Proditio nulla dari potest data iniuria, n. l. 2. tit. 23. lib. 8. num. 14.

Proditio

Memorabilium.

Proditio aliquando pro alevosia sumitur, improprie tamen, in l. 7. tit. 23. lib. 8. num. 1.
 Proditio differt ab alevosia, in l. 10. tit. 23. lib. 8. num. 4.
 Proditionem & alevosiam committit alium veneno occidens ibid. num. 11.
 Proditio expresse remitti debet, aliis non censetur remissa in l. 1. tit. 24. lib. 8. num. 45.
 Proditorem alium vocans an excusetur si probat verum dixisse etiam indulgenti Principis sic crimen remissum in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 39.
 Proditio Regis dicitur etiam de proditor Dei in l. 1. tit. 18. lib. 8. n. 34. & in l. 2. num. 3. eodem tit.
 Proditio imponitur poena mortis ignominiosæ in l. 2. tit. 18. lib. 8. n. 61.
 Proditio acculati potest & per inquisitionem procedi contra eum, & de probatione proditionis & de tortura & defensione remissive ibid. n. 62.
 Proditio an gaudeat immunitate Ecclesie ibid. num. 63.
 Proditio Regis cum tantum vulnerans poenâ mortis puniatur etiam si ex vulnere non decesserit in l. 2. tit. 24. lib. 8. num. 20.
 Proditio Regis cum occidit villisima poena imponitur & domus ejus desolatur & infamis ipse & familia & licet non agrediatur nepotes haberet ad multa consideratio in l. 10. tit. 23. lib. 8. num. 12. & 4.
 Proditio furca suspenditur ibid. num. 8. & 9. alioi furca suspenditur.
 Proditiois jacula crudelia sunt ibid. num. 7.
 Proditioi danda non est militia, sed ea exautorantibus ibid. num. 19.
 Proferens aliqua verba in contemptum Dei blasphemare dicitur in l. 5. tit. 4. lib. 8. num. 35.
 Prohibita deferri ad infideles duplicia sunt in l. 10. tit. 2. lib. 8. num. 15.
 Proccum legis vel constitutionis inducit causam finalem in l. 11. tit. 1. lib. 4. num. 7.
 Proccum inducit causam finalem, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 1. in rub. tit. 2. lib. 6. num. 220.
 Prohiberi potest piscari aut venari certo instrumento, quo cum animalia vel pisces destruantur in rub. tit. 8. lib. 7. num. 13.
 Prohibiti extrahere ligna extra territorium, non possunt extrahere naves & gabellas que ex illo ligno sunt in l. 23. tit. 18. lib. 6. num. 10.
 Prohibitus vendere vel extrahere se non censetur prohibitus ob suam & suorum necessitatem in l. 7. tit. 2. lib. 1. num. 2.
 Prohibitio principalis censetur prohibitum accessorium quous prohibio non est temporalis in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 19. & num. 20. declaratur.
 Prohibitio ubi dirigitur in personam non nascitur naturalis obligatio quamvis adit juramentum in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 27.
 Prohibitus donare ultra quaterentem à lege requisitam usque ad eam donare potest in l. 8. tit. 8. lib. 5. num. 7. & num. 9. declaratur.
 Prohibitus alienare per contractum inter vivos non censetur per ultimam voluntatem in l. 22. tit. 17. lib. 5. num. 15 & num. 18. inferatur ad conductores civitatum.
 Prohibitus emere, non censetur prohibitus in pig-

nis accipere si est spes luctationis ibidem nomen 21.
 Prohibitum ubi non potest portare sine permissa perditio prohibito censetur & perditum permissum in l. 6. tit. 6. lib. 6. num. 11.
 Prohibitus portare ligna Saracenis, & Barbatis non potest eis vendere ligamina galcarum in l. 29. tit. 18. lib. 6. num. 11.
 Pharmacopoeie usque ad triennium debent petere pecunias medicinarum & ultra hoc tempus non audiuntur in l. 9. tit. 15. lib. 4. n. 48. ibid. que esto misso mandamos.
 Prohibitus extrahere frumentum, an sit prohibitus extrahere farinam, in l. 25. tit. 18. lib. 6. num. 15.
 Prohibiti conducere redditus regios an possint esse fidejussores, & approbatores in l. 4. tit. 10. lib. 9. num. 15.
 Prohibiti si augeant valorem gabellarum an conducere possint gabellas ibid. num. 15.
 Prohibitus conducere gabellas an sit prohibitus eas retinere, si ante officium prohibitorius eas conductas habebat ibid. num. 17. & 18.
 Promissam pecuniam mihi & Tizio absentis deberi hodie etiam in personam Titii, & acquirit utrique pro dimidia & habere locum sui accrescendi in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. 36.
 Promissa concessi possunt in locationibus reddituum regiorum in l. 22. titulo 13. libro 9. num. 1. & idem in rebus civitatis locandis num. 2.
 Promissa etiam in rebus fisci licet concedere in l. 6. tit. 9. libro 9. n. 7. & idem in rebus minoris, & civitatis num. 8.
 Promissa an sint deducenda in computatione solutionis gabellæ in l. 6. tit. 9. libro 9. num. 9.
 Promissa quomodo solvenda sunt, cum plures adiant conductores ibid. num. 11.
 Promissa non debentur conductori, de *per meo*, à populo qui in capitacionem redditus regios habebat à conductore de *per mayor*, si conductor ille de *per mayor*, non habebat liberum recudimentum in l. 8. tit. 9. num. 3. quod declaratur num. 4.
 Promissum quid sit in l. 6. titulo 9. libro 9. numero 6.
 Promissio quilibet vel contractus quilibet an debeat continere causam supra in verbo obligatio ubi alia.
 Promissiones matrimoniales de futuro etiam clandestine factæ adimplenda sunt in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 15.
 Promissio de ducentis ad interrogationem de centis valet in ducentis in l. 2. tit. 16. lib. 5. n. 5.
 Promissio tritici valet declaranda arbitrio boni viri, ibid. num. 6.
 Promissio sola obligandi se a decem statim fortitur effectum ibid. num. 7.
 Promissio de continuo laborando non tenet in rub. tit. 7. lib. 8. num. 2.
 Promissor facti alieni ad quid tenetur hodie in l. 2. tit. 16. lib. 5. n. 41. & 42. ubi quid in promissione matrimonii.
 Promissore usufructus mortuo dividitur obligatio inter heredes pro portionibus hereditatis in l. 4. tit. 6. lib. 5. num. 4.
 Promissor indemnitas ad fortem & usuras tenetur in l. 1. tit. 6. lib. 8. num. 22. & 23.

Promissio

Index Rerum

Promittens alium non vocatum ad iudicium sub pena, per solam vocationem committitur pena, in l. 2. tit. 1. lib. 4. num. 1. 8. & num. 11. Promittens simpliciter pecunia aut rem aliquam Titio stipulanti aut Seio, an acquiratur actio Seio in l. 1. tit. 16. lib. 5. num. 37. & seq. Promittens obligatur ex sola promissione, si l. 6. tit. 6. lib. 5. num. 4. ubi similia. Promittens filio tertium bonorum filio dicente se illo contentum, ita quod in aliis sit equalis an videatur promissum se non melioratum, ibid. num. 7. Promittens dotare ita remanet obligatus, ac si dotasset, in l. 6. tit. 6. lib. 5. num. 16. Promittens testamento se alium non melioratum, ut talem, & non alium, an teneatur adimplere, in l. 6. tit. 6. lib. 5. num. 5. Promittens non meliorare aliquem ex filiis, non comprehenditur nepos, ibid. num. 9. Promittens solvere quicquid constituit Titium debere facta calculatione, an mortuo Titio fieri possit calculatio, ut promissor teneatur, in l. 1. tit. 16. lib. 5. num. 8. contra communem. Promittens existere in aliquo loco usque dum solvatur, an possit ibi detineri sine privati carceris crimine, in l. 1. tit. 13. lib. 8. num. 14. Promittens in veritate se servatorem promissa non erit perjurus si non servarit, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 45. & 46. quid si jurat per caput suum aut salutem. Promitto solvere certum sub conditione resolutive, ut si facta calculo minus reperitur, excipi potest instrumentum, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 44. Promitto verbum, ut stipulor hodie non necessarium ad producendam actionem & obligationem, in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. fin. Pro nobilitate probanda non sufficit dicere quod quis sit nobilis, sed & quod talis reputatur vulgo, in rub. tit. 2. lib. 6. numero 167 & 188. quod communis usus sic loquendi se habuit. Pronomen suus, sua suum denotat dominium, in l. 7. tit. 3. lib. 5. num. 9. Propinquiore remittente injuriam alius non admittitur propinquus, in l. 2. tit. 1. lib. 5. numero 7. Proponuntur casus ubi raptus evitatur cum meretricibus, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 103. Prorogari non possunt 60. dies dari a lege regni ad allegandam nullitatem ex expresso consensu partium, in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 48. Prorogari non possunt fatalia, etiam consensu partium juramento velato, in l. 1. tit. 18. lib. 4. n. 5. Proprietas nobilitatis in sanguine consistit, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 206. Pro salute Principis debent eius subditi jejunare, in l. 3. tit. 4. lib. 8. num. 12. Pro sui usus gratis an liceat monetam extrahere a regno, in l. 8. tit. 18. lib. 6. num. 1. Profectio an fieri possit die feriata in honorem Dei, in l. 4. tit. 1. lib. 1. num. 5. Profectio si fiat, eam contravenitur privilegio, an relevabit, in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 46. Profectio mortalis quod copulata est ingredi religionem juvat multum, in l. 7. tit. 20. lib. 8. n. 76.

Profectio tabellionis mortui an fiat communica uxor, in l. 3. tit. 9. libro 3. numero 20. Protocolum si non reperitur, ut non possit extrahi transumptum, an possit cogi debitor facere cautionem de novo, in l. 17. tit. 15. lib. 2. num. 14. Provisio facta aliter quam de patronorum consensu, nulla est, in l. 1. tit. 6. lib. 1. n. 2. Provisiones Regie contra jus concessa, censentur per importunitatem obiecte, & idcirco licet obtineantur, non sunt exequenda, in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 1. usque ad n. 14. ubi an idem erit si motu proprio concedantur usque ad 27. ubi num. 25. & 26. quid si continent clausulam de plenitudine, & ibid. multa inferantur, & infra vers. rescriptum alias. Provisiones dantur in regio Senatu, ne quis duo officia incomparabilia obtinere possit, in l. 4. tit. 3. lib. 7. num. 16. Provocatio exulat e pena palinodia, etiam si ex iracundia vel odio respondeatur, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 91. 92. 93. & 95. Provocatur injuriatus ab alio, an cit actor vel reus in materia duelli, in l. 1. tit. 8. lib. 8. num. 8. Provocato ad pugnam licitum est detractare, si provocans eum, ab alio sit antea provocatus more militari potius quam legibus, in l. 3. tit. 8. lib. 8. num. 7. & 8. Provocatus verbis, etiam si gladio offendat excusatur, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 93. Peccentia quis sit, & quod puniatur graviter asserens sibi plus dari quam datur, in l. 13. tit. 12. lib. 1. num. 1. Proxentis prohibetur emere & vendere suas res, nec etiam per interpositas personas sub legis pignus, in l. 26. tit. 8. lib. 5. num. 1. Proximior testatoris semper in majorum videtur vocatus, non vero ultimi possessoris, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 37. Proximior an sit requirendus prius quam admittatur sequens ad retractum, in l. 12. tit. 11. lib. 5. num. 7. Proximior an possit in praedictum sequentis cedere jus retractus, ibid. num. 5. Proximitas ad retractum usque ad quem gradum intelligatur, ibid. num. 6. ubi quomodo fiet computatio. Publicatis bonis clerici heretici non publicantur bona in tutela Ecclesie quaesita, publicantur tamen fructus beneficiorum, in l. 6. tit. 23. lib. 1. num. 20. Publicatis attestacionibus nullo modo partes admittende sunt ad probandum, non dum didicistis attestacionibus, secundum aliquorum opinionem, in l. 5. tit. 6. lib. 4. n. 1. cum sequent. Publicatio nimis celeriter facta non impedit reum acceptionem, in l. 5. titulo 6. lib. 4. num. 3. Publicatio an sit de substantialibus iudicii, in l. 10. tit. 7. lib. 4. num. 2. Publicatione nondum facta non est deveniendum ad torturam, ibid. num. 4. Publicatione omisa in curia Romana, vitatur processus, ibid. num. 5. Publicatis attestacionibus, an sit peti ut positionibus

Memorabilium.

tionibus respondeatur in l. 1. tit. 3. lib. 4. numero 12. Publicatio qualiter fiat in l. 1. tit. 8. lib. 4. n. 63. Publicati testes non sunt, non probant ibid. numero, 64. Publicatio testium si petatur & non fiat an appellari possit ibid. num. 63. Publicati testes in prima instantia an faciant fidem in alia ibid. num. 66. Publicatio est conclusio sive renunciatio productionis testium ibid. num. 68. Publicatio processus est de substantialibus processibus in l. 3. tit. 18. lib. 4. num. 12. Publica utilitas versatur in majoratum conservatione in l. 7. tit. 7. lib. 5. num. 1. Publica utilitas preferret private & sub ea Ecclesiastica comprehenduntur, in l. 18. tit. 11. lib. 5. n. 21. & 22. quod multa operatur. Publica delicta quae dicantur & an dardaniorum, in l. 1. tit. 14. lib. 5. num. 7. & 8. Publica utilitatis causa potest civitas cogere rusticos ut victualia portent in civitatem, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 1. Publica aut defensa, platea, exitus an possint tempore immemoriali praescribi, in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 20. ubi quod nullo modo possint alienari. Publicanus an possit propria autoritate mittere manum in rem pro qua datum solutum est, in l. 6. tit. 11. lib. 7. num. 13. Publicanus in quam pecuniam incurrit si plus debitor peti ibi, num. 15. Publicatio provisionis facte de decurionatu requiritur quod fiat intra 60 dies, post gratiam factam in l. 6. tit. 4. lib. 7. num. 1. Publica maleficia & delicta quare sic dicta in l. 1. tit. 1. n. 28. Publicandum est testamentum coram alio quam tabellione publico confectum in l. 1. tit. 23. lib. 4. n. 6. nisi ut ibi n. 10. & quis tabellionum debet adesse confessioni testamentorum in l. 2. tit. 25. lib. 4. num. 1. Publice facta non ignoratur in l. 2. t. 19. lib. 5. n. 9. Puer quidam quinque annorum percussus a Deo in manibus patris ob blasphemias in l. 1. tit. 4. lib. 8. num. 38. Pugna David cum Goliath in finem divinum contra aliquos in l. 10. tit. 18. lib. 8. num. 5. Puniri ut possit delictum oportet esse consummatum in l. 1. tit. 15. lib. 5. num. 3. Puniri quis debet in eo quo deliquit in l. 2. tit. 4. lib. 8. n. 174. & in l. 4. tit. 17. lib. 8. n. 51. Puniri debet ex facto injurioso illud perpetrans etiam absit mala intentio, in l. 5. tit. 4. lib. 8. n. 70. Puniri pro qualitate secunde blasphemie an possit si proxima puniretur cum esset secunda in l. 1. tit. 4. lib. 8. num. 43. Puniri quis ex sola suspitione seditionis in l. 1. tit. 15. lib. 8. num. 18. Pupillariter ultra tertium an possit filio substitui morte existente in medio in l. 1. tit. 8. lib. 5. n. 8. Purgatorium non potest a Papa pro ejus libito evacuare, in l. 1. tit. 10. lib. 1. n. 8. Purpuram deferre pertinet ad privatos Principes in l. 1. tit. 12. lib. 7. num. 2. Pupillariter substitutio an conservetur rupte testamento ex causa praeteritionis vel exheredationis in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 148. ubi quod in exemplari. Pupillus an currit penam legis si quis in tan-

tam in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 11. Pupillus numquam venit decipiendus etiam ob homicidium ibid. de materia n. 24. & 25. Pupillus an possit remittere injuriam vel transigi de morte, in l. 2. tit. 10. lib. 8. n. 136. usque ad 145. Putans se baptisatum cum non sit, an de heresi puniatur, & quid in cathacomeno in l. 1. t. 3. lib. 8. n. 145. & num. 26. quid in infante infideli post.

Quadragesima dies ad prosequendum appellationem & sic ad se presentandum susceperunt loco 40. dierum consuetorum ad petendum apostolos in l. 2. tit. 18. lib. 4. n. 82. Quadragesima ammoni cum quolibet colorato titulo, in terris plantatis & aravis sufficit, ut non demoliatur, in l. 3. tit. 7. lib. 7. n. 35. Quadriennium datur minoribus ad petendam restitutionem in integrum, adversus appellationem non omisam in l. 1. tit. 18. lib. 4. n. 40. & 41. & Judex non potest prorogare, minuire, vel mutare istud tempus ibid. num. 42. Quadriennium competit lapso vigesimo quinto anno usque ad 29. in Francia, secus ibid. n. 44. Quadriennium currit ignoratibus in l. 6. tit. 18. lib. 4. num. 23. Quadruplex poena contenta in l. 10. tit. 17. lib. 9. cui est applicanda, vide ibid. num. 6. Que persona excusatur ire ad bellum in l. 7. tit. 4. lib. 6. n. 2. & 3. ubi & n. 4. an & ita excusabuntur, ut neque substitutum mittere teneantur, neque nummis adjuvare Dominum vel Regem & num. 6. Quarela si conclusit causam fraternitatis, licet informatio summaria non sit conclusenda, procedere debet Judex fraternitatis in l. 6. tit. 13. lib. 8. num. 1. Quarelate intra quantum tempus debeant heredes occisi, ut non perdat hereditatem, & an quarela data si abstante ad eam perdat etiam l. 1. t. 8. lib. 5. num. 3. cum lex sequentibus. Quarelam non preparatam an transmittant ascendentes ad suos in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 22. Que dicatur difficilis probationis in l. 6. t. 1. lib. 8. n. 3. & 4. quod tunc sufficit quolibet informatio. Que sint poene impostae officialibus acceptantibus officia ad que sunt inhabiles in l. 3. & 4. tit. lib. 8. num. 59. Que sit differentia inter usuram & foenus in l. 1. titulo 5. lib. 8. num. 43. Quilibet quantitas pro pando presumitur ad solutum in dubio lusa in l. 9. tit. 5. lib. 8. n. 8. Quilibet causa excusat a perjurio cum dolo excuset in l. 1. tit. 17. lib. 8. n. 89. & sic raro incurritur dicta poena & liti quis major C. de trans. n. 9. Quilibet causa colorata excusat a poena ordinaria auxiliiorem in l. 4. t. 1. 18. lib. 8. num. 9. Que dicuntur contra libertatem Ecclesiasticam in l. 8. tit. 18. lib. 9. num. 1. Que requisita debet habere tabellionis testimonium, ut fides adhibeatur in causa hujus legis in l. 9. tit. 14. lib. 5. num. 2. Que consideracion ha de tener en el precio en que han de vender los verinos de su cocha, illas alhondigas, y panaderos disputados para este efecto l. 4. & 5. tit. 25. lib. 1. num. 10. Quilibet dispositio respicit futura in l. 9. tit. 3. lib. 5. num. 1. Quali-

Index Rerum

Qualitas aliquem admittens, vel excludens ad aliquem actum, debet adesse promissionis tempore in l. 4. tit. 9. lib. 2. num. 12. Qualitas est probanda ab eo qui in ea se fundat in l. 4. tit. 14. lib. 3. num. 16. Qualitas admittens aliquem & excludens ad aliquem actum, debet adesse tempore exercitii actus illius in l. 2. tit. 23. lib. 4. num. 1. Qualitas omnis à lege requisita censetur de forma substantiali in l. tit. 6. lib. 5. n. 11. ubi an per aequipollens adimpleatur. Qualitas excludens vel admittens quando debet adesse in l. 23. tit. 7. lib. 7. num. 7. & 8. Qualitatem unam sufficit rem aliquam acquisisse, ut perpetuo illam conseruet in l. 22. tit. 7. lib. 7. num. 7. Qualiter & quomodo ubi non adest equalitas, vel populi sunt sine vicinis, fieri divisio in l. 5. tit. 14. lib. 6. num. 27. Qualitates à l. 1. tit. 4. lib. 7. requisitas debet habere recipientis ad officium publicum tempore quo recipitur ibid. num. 8. Qualitates rei & accidentia que rebus addantur differentiam specificam non constituunt, neque res specie differre faciunt in l. 5. tit. 9. lib. 7. n. 4. Qualitates iustificantes portoria remissive in l. 1. tit. 11. lib. 6. num. 5. Qualitati actionis præscribitur tanto tempore quanto ipsi actioni in l. 4. tit. 6. lib. 8. n. 47. Qualitates tribunes jurisdictionem danda est informatio in l. 3. tit. 15. lib. 8. num. 10. Qualitates debent habere emptores fumentum in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 6. Qualiter dicitio est generalis omnia comprehendens in l. 3. tit. 17. lib. 4. num. 1. Quando aliquis tenetur dare fideiussorem non sufficit iuratoria cautio & quomodo intelligatur in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 6. Quando iudices tenentur servare formam in l. 13. tit. 13. lib. 8. num. 7. Quando quis debet se desistere an sufficit dicere verba aequipollentia in l. 2. tit. 8. lib. 8. n. 18. Quando Rex, Dominus, vel villa tenentur de robaria facta in suo territorio, quomodo hoc intelligatur, & proced. in l. fin. tit. 9. lib. 8. n. 8. & num. 12. 13. & 14. Quando non constat de recognitione ecclesie præsumitur laicum decimas usurpasse in l. 1. tit. 12. lib. 9. n. 2. prout n. 27. sufficit per bellum hanc recognitionem facere, & melius num. 23. Quantitas pro specie reddi non debet l. 7. c. 18. lib. 4. num. 5. & num. 7. intelligitur. Quantitas condemnatio an possit effugii, si post res petita appareat l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 11. Quantitas sententia est inspicienda, non libelli tenor ad inspiciendam jurisdictionem vel ad appellandum l. 15. tit. 1. lib. 4. num. 39. Quantitas præsumitur una & eadem quando ad est probatio de quantitate, & idem confessio in l. 4. tit. 27. lib. 4. num. 22. Quantitas perita est attentata pro capienda decima executionis petita, & facta in l. o. lib. 3. n. 9. Quare in femina minus tempus quam in viro requiritur ad matrimonium in l. 3. tit. 20. lib. 8. n. 15. Quantum requisitum, ut quis propriè hærens dicatur esse perinatia in l. tit. 3. lib. 8. n. 87. & n. 92. & 93. inferuntur aliqua & n. 86. quis dicitur perinatia & n. 95. & 87. prosequitur hoc

de perinatia & num. 88. quis ob hoc hæreticus dicitur. Quarta conclusio l. 5. tit. 190. ponitur ibid. n. 26. & 27. ex qua unum novum dicitur arbitror. Quarta plura, an possint offerri intra tempus assignatum adjectioni delicti in l. 3. tit. 3. lib. 9. num. 5. & 6. Quare fiscus hodie executoria in possessione non intentat in proprietatem in l. 2. lib. 6. n. 30. Quare l. 4. tit. 4. lib. 7. assignaverit ad renuntiationem 20. dies. potius quam 30. ibid. n. 14. Qui non habet in bonis iura in corpore, quomodo intelligitur in l. 1. tit. 10. lib. 4. num. 66. in medio cum tribus sequen. & num. 72. limitatur & declaratur optime. Quibus testibus potest præberi præscriptio hæretici portoria in l. 1. tit. 1. lib. 6. num. 12. Quicunque vult exheredare filium & Ecclesiam facere hæreticam, alium quare quam Augustinum in rub. tit. 22. lib. 6. num. 176. ubi an idem si fratrem. Quid si quis se preparat ad occidendum res an ponitur in l. 1. tit. 18. lib. 6. num. 14. Quid si ante horam confectam tangatur cæpana & post horam quis serat enim an perdat illam in l. 6. tit. 6. lib. 6. n. 7. & num. 8. quid si stabat in parte remota, in ut exaudire non poterit cæpanam, & quid si est surdus ibid. n. 9. Quid sit divisa, & diviseris, remissive in l. 8. tit. 3. lib. 6. num. 1. Qui dicuntur de trunco, & an eis succedatur ab intestato, & ordine successivo & habeat locum representatio in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 6. Quilibet admittitur ad locanda pecunia reipublice, qui non sit in iure prohibitus in l. 4. tit. 3. lib. 7. num. 29. Quilibet de populo an possit secundum terminos in l. 3. tit. 7. lib. 7. denuntiare & petere ut procedatur ibid. num. 4. Qui iudicentur habere pactum cum demone in l. 5. tit. 1. lib. 8. num. 26. Quilibet de hæresi inquiri & accusari potest in l. 2. tit. 3. lib. 8. num. 7. & num. 8. etiam si sit Imperator & num. 6. quid in Papa. Quinque considerantur ad custodiam castrorum in l. 1. tit. 5. lib. 6. num. 17. Quintum bonorum in bello captorum in recognitionem supremi domini Regii pertinet in l. 20. tit. 4. lib. 6. num. 3. Quintum bonorum etiam per modum irrevocabilem promittitur manet irrevocabile quoad expulsum animam, non vero quoad meliorandum alium in eo in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 18. & 19. & infra. Quintum si non sufficit pro impensa funeris & legatorum, an defalcabuntur legata pia vel impensa funeris jam facte in l. 13. c. 6. lib. 5. n. 19. Quintum irrevocabiliter donatum quoad funeris impensam revocabile est in l. 13. tit. 6. lib. 5. num. 21. & supra. Quinta pars promissorum concessorum conductibus res civitatum, non datur civitati, sicut datur Regi. 22. tit. 13. lib. 9. num. 3. Quintum relictum pro alimentis filii spurii, si sit excessivum an excessivum revocabitur, ut reseretur ad hæredes testatoris in l. 8. c. 8. lib. 5. n. 6. Quintum an possit pater relinquere filio spurio etiam ditissimo ibid. num. 10.

Quin

Memorabilium.

Quinquagesimam, sive laudemium solvat centurarius redimibiliter obligatus, in l. 1. tit. 13. lib. 5. n. 10. Quinta pars legari potest pro filio naturali sicut extraneo, in l. 7. c. 8. lib. 5. n. 8. nisi ut ibi, & an incestuoso vel adulterino filio pro alimentis, etiam per tactum fideicommissum ibid. n. 13. & 29. Quintum pro alimentis an relinquere possit filio bastardo, si habet unde se alar, ibid. n. 15. coacti tamen ad hoc cogi possent parentes. Quintum si expresse pro alimentis relinquatur an mortuo alimentatum reseretur ad hæredes testatoris, ibid. n. 17. nisi ut ibid. & n. 36. quid attenda lege regia & ibid. n. 43. an adulterinus matri suæ conjugate decedenti sine legitimis succederet, & n. 44. quid in incestuoso, & ibi perna incestus & n. 47. quid in nato ex Iudæo & Christiana. Qui dicuntur de trunco, & an eis succedatur ab intestato, & ordine successivo, & habeat locum representatio, in l. 1. tit. 8. lib. 5. n. 87. Quoad succedendum patri nihil commutat jus antiquum, & patrimonium, in l. 7. tit. 8. lib. 5. n. 48. ubi quid requiritur quoad matrem ut coitus damnatus dicitur, ibid. n. 49. Quod tempus requiritur ut partus maturus dicatur, & tempusque, in l. 2. tit. 8. lib. 5. n. 6. Quod contra iniurias levis iudex ex officio non procedit, si verbales sunt, in l. 4. tit. 10. lib. 8. n. 12. nisi siant scolasticus, ut ibid. n. 12. Quomodo intelligatur rub. illa summi Pontificis in rub. de blasphemis, in rub. tit. 4. n. 18. Quomodo probetur que sint conventicula, in l. 1. tit. 12. lib. 8. n. 13. & 14. quomodo probetur exclusio conventicula. Quomodo sit faciendum registrum animalium in Februario mense, bene intelligitur, n. 1. & interpretatur, in l. 13. tit. 18. lib. 6. n. 2. Quomodo interpretetur horrea galliana, in l. 9. tit. 5. lib. 7. n. 9. Quomodo publica annona eroganda sit, & per quas personas, l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 1. Quomodo dicatur quem consulere vel persuadere in l. 2. tit. 13. lib. 8. n. 221. Quo tempore præscribitur jus procedendi contra iudicantes, in l. 10. tit. 7. lib. 8. n. 2. quod lapsio illo tempore nihil peti potest, etiam si iustitiam confiterentur iussisse, n. 3. Quotupliciter in criminalibus procedatur, in l. 1. tit. 1. lib. 8. n. 44.

Quare, in l. 2. tit. 2. lib. 1. n. 8. Raptus mulieris vel vis differunt, in l. 2. tit. 13. lib. 8. n. 38. Raptus quid sit, ibid. n. 38. Raptus non solum respectu rapte sed etiam parentum committitur, ibid. n. 43. Raptus violentus dicitur si puer timore puella taceat, ibid. n. 46. Raptus crimen atrocius, si ad illum inferendum adsint homines armati, ibid. n. 47. Raptus an committatur si mulier est pecunia corrupta, ibid. n. 48. Raptus cum quacunque muliere committitur, ibid. n. 50. Raptus an committatur cum virgine immatura, ibid. n. 52. & 63. Raptus an committatur cum hermaphrodita, ibid. n. 53. & 55. quid erga eum cum alio. Raptus habito tractatu de matrimonio iure canonico excusatur, ibid. n. 61. etiam si iure antiquo non valeret tale matrimonium, n. 63. Raptus committitur asportando raptam de loco ad locum, non alias, ibid. n. 61. dum tamen fiat causa raptus non vero causa commodioris coitus, n. 83. & 84. 85. & 86. prosequitur. Raptus ut committatur an debeat copula intervenire, ibid. n. 87. usque ad 90. & n. 91. inferitur ex hoc. Raptoribus auxilium præstantes puniuntur, ac si ipsi raptores, ibid. n. 98. & n. 99. quid si auxiliator est servus. Raptor si nubat cum rapta an evitabit penas, ibid. num. 101. Raptor mulieris inviræ quot puniatur legum penis, vide regulam cum fallentis, ibid. n. 102. ubi de atrocitate & specialitate raptus. Raptus evitatur cum meretrice in aliquibus casibus, ibid. num. 123. Raptus committitur cum sponsa de futuro, & non cum de presenti, in l. 3. tit. 20. lib. 8. n. 4. Raschia de Spinela non dicitur casus fortuitus, in l. 2. tit. 9. lib. 9. num. 6. Rachabito sufficit etiam ubi speciale requiritur mandatum, in l. 33. tit. 6. lib. 3. num. 3. Ratificatione non validatur id quod nullum est, lib. 15. tit. 21. lib. 4. num. 1. Ratificatio actus debet esse intra tempus in quo actus ille erat faciendus, in l. 7. tit. 19. lib. 4. n. 4. & l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 59. Ratificare an possit pater iudicium factum cum filio sine ipsius patris consensu, in l. o. tit. 17. lib. 4. num. 12. & 13. Ratificatio gestorum per aliquem nomine meo nihil operatur post oppositam exceptionem per adversarium de defectu mandati, in l. 3. tit. 2. lib. 4. num. 12. & 13. Ratificatio consensus adhibendi in actu aliquo sufficit qui post fiat, dum tamen interea tempus in quo consensus erat præstandus, in l. 1. tit. 3. lib. 4. num. 6. Ratificandi sunt testes summarie informationis in plenaria ut hies faciant in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 104. & 105. quod debet iterum jurare ratificationes. Ratificatio locum habet etiam in iis in quibus speciale mandatum requiritur, in l. 5. c. 3. lib. 5. n. 5. nisi ut ibi n. 7. & l. 8. c. 11. lib. 3. n. 2. ubi declaratur. Ratificatio non habet locum si medium est inhabile vel extraneum ad quod, ibid. num. 8.

Ratificati

UNIVERSIDAD

UNIVERSIDAD DE ALCALA DE HENRICH

Index Rerum

Ratificari an possit matrimonium clandestinum, in l. 1. tit. 1. lib. 5. n. 36.
 Ratificatio iudicis an sicut mariti post actum à muliere factum idem operabitur, in l. 6. tit. 3. lib. 5. n. 4.
 Ratificatores delicti commissi, & approbatores an puniantur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 129.
 Ratificans crimine læsæ majestatis commissum, an puniatur poenâ ejus, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 87. & 88. quò præsumitur in dubio suo nomine factum, nisi contra probetur, n. 89.
 Rationes qualiter sunt exigende & reddende per administratores, in l. 22. tit. 6. lib. 3. n. 2. & num. 7. quando in eis computentur promissa, & n. 8. quatuor quæ debet continere liberationum.
 Ratio semel reddita an exequi possit, ibid. n. 3. 4. 5.
 Ratio allegari potest pro lege quoties est unica, & à Principe non impugnata, in rub. tit. 2. lib. 6. n. 126.
 Ratio est conjunctio diversorum casuum ad eundem tendentium suum, ibid. n. 92.
 Ratio finalis non solum non restringitur ad casus expressos, sed ampliat, ad omnes illos casus comprehensos in ratione illa etiam in correctoriis, & otiosis, ibid. num. 216.
 Rationes prohibendi ludos remissivè, in l. 3. tit. 7. lib. 8. n. 14.
 Ratio decidendi in l. 3. tit. 18. lib. 9. vide ibid. n. 7.
 Rationes legis 14. tit. 9. lib. 9. ponuntur in eadem l. n. 5.
 Realis actio fundum sequitur quocumq; vadat, in l. 6. tit. 15. lib. 4. n. 66.
 Rebelles & ad inimicos confugientes carere debent sepultura, in l. 1. tit. 18. lib. 8. n. 36.
 Recedentes à loco postquam facta est obligatio pro collecta an debeant solvere sicut si non recederent, in l. 10. tit. 14. lib. 6. n. 1.
 Receptores furum aliàs occultatores an puniantur ut fures, in l. fin. tit. 26. lib. 6. n. 1.
 Receptatores arioli, auguris, & magi, puniuntur in l. 4. tit. 1. lib. 8. n. 41.
 Receptorum est peccatum hominum gentis, in l. 5. 6. & 7. tit. 1. lib. 8. n. 1. & qui sunt, n. 2. & in l. 9. tit. 11. lib. 8. n. 2. & n. 3. & 4. quæ poenâ puniunt, & n. 5. 6. & 7. declaratur cum sequentibus.
 Receptus unica an sufficiat, ibid. n. 5.
 Receptus ignoranter an puniatur, ibid. n. 4.
 Receptatores hereticorum qui dicantur, ibid. num. 5.
 Receptor ludi in propria domo appellatur aleator in l. 5. tit. 7. lib. 8. n. 1. & hostis publicus reipub. n. 2.
 Receptor ludi de jure civili nò puniatur ex ipsa receptione, ibid. num. 9. ubi contra teneo.
 Receptatores furum eadem poena puniuntur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. n. 224. & in l. 14. ibid. num. 2.
 Receptans delinquentem scietè, & ipse etiam reus est, in l. 1. tit. 16. lib. 8. n. 1.
 Receptor decoctis non tenetur nisi requisitus illum noluerit exhibere, in l. 1. tit. 19. lib. 5. num. fin.
 Receptans censum contra formam, in l. 4. tit. 15. ibo libro 5. an teneatur in conscientia, ibid. num. 8.
 Reciproca est successio ascendentium & descendentium etiam naturalium, in l. prima, tit. 8. lib. 5. n. 4. & 26. ubi cum sequentiis multa inferuntur.

Recognitio private scripturæ sine trahenda retro ad diem solutionis ad effectum præscriptionis juris exsequendi scripturam privatam, in l. 6. tit. 15. lib. 4. n. 7. & 10. & non nocet nisi recognoscenti, in l. 5. tit. 21. libro 4. num. 21.
 Reconventio quid & an sit melius quam compensatio, & quando proponenda, in l. 1. tit. 5. lib. 4. n. 56. 60. 61. & n. 62. an procedatur super ea simul cum conventione.
 Reconventio coram quoque opponi potest, si prohibitus non reperitur eam admittere, ibid. n. 63. ubi n. 64. & 65. an coram delegato opponi possit, & n. 66. an coram protogato, vel in appellatione, vel ad unam tantum causarum speciem constituto iudice.
 Reconventio an in criminalibus locum habeat, ibid. n. 67. 68. 69. 70. & 72. an in via executiva.
 Reconventio an in summaris locum habeat, ibid. n. 70.
 Reconventioni si actor non respondit, non auditur super conventionem, in l. 2. tit. 5. lib. 4. numero 7.
 Recognoscere Dominum & benefactorem tenetur, aliàs nulla peior res, in l. 6. tit. 4. lib. 8. numero 1.
 Reconciliati, & filii, & nepotibus eorum prohibetur aurum, argentum, & alia afferre sub gravi poenâ, licet hodie arbitraria sit, in l. 3. tit. 3. lib. 8. num. 24. & num. 25. an equum vel mulam vel alium ascensum possint.
 Reconciliatio facta cum injuriato excusat à contradictione, in l. 2. tit. 10. lib. 4. numero 121.
 Rectores civitatis an ordinarii dicantur, in l. 1. tit. 9. lib. 3. n. 15. & 16. an substituere possint & in l. 4. tit. 9. lib. 3. n. 3. an alios possint voces committere.
 Recursus ad superiorem regulatur secundum terminos appellationis, in l. 4. tit. 9. lib. 4. numero 8.
 Recursus an detur à sententia recurfi, ibid.
 Rectorum collegium rotum an possit substituere, in l. 4. tit. 9. lib. 3. n. 4.
 Rector potest abesse à civitate, solvet tamen poenam, in l. 6. tit. 3. lib. 7. ibid. n. 1. & n. 2. an possint acceptare officium extra terminos civitatis, num. 5.
 Rectores compelli possunt venire ad domum publicam ex causa publicæ utilitatis, in l. 1. tit. 1. lib. 7. n. 3. aliàs multari possunt ut ibi declaratur.
 Rectores tanquam administratores reipublice tenentur de negligentia, in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 37.
 Rectori eunti curiam præstandum est salarium de propriis populis pro quo vadit, in l. 1. tit. 3. lib. 7. n. 2.
 Rectores civitatum eligendi sunt, in l. 1. tit. 14. lib. 9. n. 2.
 Rectores seu Decuriones tenentur economo seu susceptori salarium assignare, secus erit à ipsi rectores officium ipsi suscipiant, in l. 9. tit.

Memorabilium.

9. titulo quinto, lib. 7. num. 5.
 Rectores & officia de alphetazgos, possunt populi ubi vendita sunt pro tanto petere infra terminum assignatum, in l. 25. & 24. ejusdem tit. 3. lib. 7.
 Rector ob quas causas amittat vel priveat officio rectoratus, in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 102.
 Recurrendum prius an licet ad jus regium quam ad aliud, in rub. tit. 1. lib. 2. n. 14. cum sequent.
 Recur tendum est ad æstimum antiquum, in l. 3. tit. 14. lib. 6. n. 3.
 Recusationis causa si non exprimitur in recusatione an sufficiat post exprimi, in l. 7. tit. 19. lib. 4. n. 11.
 Recusare volens iudicem si eum non reperit coram alio iudice, & honestis personis ad poterit facere sicut in appellatione, in l. 1. tit. 18. lib. 4. n. 10.
 Recusatio quando in casu nostræ sit opponenda, & quid ante, l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 2.
 Recusatio, appellatio, & relatio à pari procedunt, l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 9.
 Recusatio ex causa consanguinitatis vel affinitatis utque ad quem gradum procedat, l. 19. tit. 10. lib. 2. num. 15.
 Recusatio ex causa affinitatis, vel consanguinitatis, non procedit quando iudex utriusque est conjunctus ibid. num. 12.
 Recusatio ex levi causa non ceditur, ibid. n. 14.
 Recusans malitiosè delictum committit, ibid. num. 31.
 Recusationis vera causa in casu nostræ l. quomodo probetur, ibid. num. 5.
 Recusationis plures causas remissivè, ibid. numero 27.
 Recusare an poterit appellans iudices de consilio, l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 62. & quid si unus ex decurionibus se absentat, an detur alius, & absens veniens an reassumat jurisdictionem, ibid. num. 63.
 Recusari an possit totum consistorium, l. 1. tit. 18. lib. 4. n. 64.
 Recusatur notarius, ibid. n. 2.
 Recusatio quo jure sit inventa, ibid. n. 1. sub l. prima.
 Recusatio an in scriptis vel in voce sit proponenda, ibid. num. 5.
 Recusatio potest proponi per procuratorem habentem speciale mandatum, l. 1. tit. 16. lib. 4. n. 41. quod si mandatum non habet, ad hoc potest petere terminum ad consulendum dominum, vel ad probandum recusationem, ibid. num. 5.
 Recusans iudicem malitiosè, puniatur, in l. 1. tit. 16. lib. 4. num. 7.
 Recusatione pendente an sint nulla acta interim, ibid. num. 8. & num. 9. an sine adjuncto sint nulla.
 Recusatio cessat per præsentationem petitionis absque præsentatione, ibid. num. 10. vel quando iudex providet de termino in quo detur assessoria, aliàs quod non consentit in recusatione, item si reus appellat simpliciter post recusationem ut ibidem numero 11. & iterum, l. 1. tit. 16. lib. 4. num. 40. & 42.
 Recusatio in qualibet parte litis fieri potest, ibid. num. 13.

Recusationis causa est alleganda, & probanda de jure, ibid. n. 14.
 Recusatio iudicum superiorum est alleganda & probanda, ibid. n. 15.
 Recusari an possint omnes de Consilio eo quod præles est suspectus, l. 1. tit. 16. lib. 4. num. 16.
 Recusatio an valeat si pars nolit eam jurare, ibid. num. 18.
 Recusatio rebellionis, notari iudicis inferioris solo juramento justificatur, ibid. numero 19.
 Recusantis expensis datur assessor, ibid. num. 21. & 22.
 Recusatio an possit fieri post conclusum in causa, ibid. num. 23. post medium & num. 24. declaratur.
 Recusatio generalis an admittatur, ibid. num. vigesimo quinto.
 Recusari an possit Episcopus suspecto vicario, ibid. num. 26.
 Recusato iudice ordinario adjungitur alius, ibid. num. 27.
 Recusatus de jure communi & probata causa in totum removetur, ibid. n. 28. & quid in delegato, num. 29.
 Recusatus iudex tenetur sequi consilium adjuncti, ibid. n. 32. ubi declaratur.
 Recusatio an sit admittenda postquam iudex subscripsit sententiam vel est in actu pronuntiandi eam, ibid. num. 33.
 Recusatus & adjunctus si discordent, quid fiet, ibid. num. 35.
 Recusans solvit assessoriam & ibi quid si parte invita iudex nominavit consultorem, ibid. num. 38.
 Recusatio an admittatur in notorio crimine, ibid. num. 41.
 Recusans assignate Magistratum vel arcem, vel exercitum Principis, vel qui castrum ereptum ab alio alteri tradit sine permissione Principis committit crimen læsæ majest. in l. 1. tit. 8. lib. 8. n. 134. 135. 136.
 Reditus annuus non est census quadruplex, in rub. tit. 15. lib. 5. n. 1. ubi cum sequent. declaratur qui sint ii census, & ibid. in l. 1. n. 1. quid sit census.
 Reditus ii annui census redimibiles vocati an sint liciti, l. 1. tit. 15. lib. 5. num. 2.
 Reditus ii an super persona solum constitui possint, ibid. num. 7.
 Reditum hunc recognoscere tenetur possidens rem super qua est assensus etiam sine excusatione, ibid. num. 8.
 Redituum horum instrumenta non vitiant conditiones injuste, sed rejiciuntur, quod secus in usurariis, ut ibid. num. 6.
 Reditui huic si plures fundi obligentur, an in solidum pro quolibet fundo agi possit contra possessorem, in dicta l. 1. n. 15.
 Reditus præteritos & non solutos an teneatur solvere possessor rei hypothecate, ibid. num. 16.
 Reditus hos annuos emens an potest pacifè ut pro toto anno sibi solvantur, l. fin. tit. 15. lib. 1. num. 2.
 Reditus ii annui ad 20. pro milliaris dabantur, ibid. num. 5.
 Rediens ad malefium an debeat esse ejusdem generis

Index Rerum

generis, vel sufficiat diversi ad validitatem indulgentie, in l. 2. tit. 25. lib. 8. numero duodecimo.

Redhibitorie actioni prescribitur etiam cum mala fide, in l. 4. titulo 23. libro 4. numero 16. & 24.

Reductionem esse petendam coram iudice loci ubi arbitramentum factum est, & ad quem iudicem Clerici, vel laici recurrant, in sl. 1. tit. 18. lib. 4. num. 24. & 25. & an si reductioni renunciatur adhuc competat, in l. 4. titulo 21. lib. 4. num. 230. cum sequenti pluribus, & num. 139. quis excessus dandus erit tunc.

Reductio ad arbitrium boni viri, peti potest contra declarationem astringentis rei alicuius, in l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 52. & num. 53. qui a tali declaratione appellari potest si a iudice facta sit.

Relectio officii non potest fieri nisi omnes eligentes consentiant, in l. 1. titulo 13. libro octavo, numero 8.

Referens se ab alio audivisse injuriam an teneatur, in leg. secunda, titulo 10. libro octavo, numero 10. & 11.

Referens verba instrumenti vel scriptis contrariis non censetur approbare ea, ibid. numero 201.

Referens audivisse peccata aliena an peccet, ibid. num. 202. 203. & 204. declaratur.

Referendum ad prius vel posterius, referendum est ad prius, in leg. 1. tit. 19. libro 8. numero 100.

Refertur quedam lex particularis nostre Placentie civitatis de los queros, in l. 4. tit. 14. lib. 2. numero 12.

Referens non habet majorem vim quam relationem, & inest in referente cum omnibus qualitatibus & conditionibus in l. 6. tit. 17. lib. 4. numero 3.

Reformandus nemo est in officio qui non fuerit prius syndicus in l. 1. tit. 5. lib. 3. numero 1.

Reformatio statutorum antiquorum, vel nova eorum conditio, iudicis arbitrio commissa est cum consilio Rectorum in l. 4. tit. 6. lib. 3. numero 13.

Regalia competentia Regi in signum supreme jurisdictionis alienari possunt in l. 1. tit. 35. lib. 4. num. 47. nisi parum ledatur regnum, ibid. numero 48.

Regalia que sunt, ibid. num. 50.

Regellum quid sit in l. 12. tit. 25. lib. quarto, numero 1.

Regi & regno interest ne arcana sui regni revelentur in l. 14. tit. 5. lib. 1. num. 19.

Refertur novum Regni consilii decretum circa observantiam l. nostre & similia, praterquam circa decimas executionum, ubi adest consuetudo, quod correctiones habeant cum certis penis in l. 33. tit. 4. lib. 2. num. 3.

Regium jus nostrum julle fieri potuit etiam contra jus civile, commune jus appellatur, in rub. titulo primo, lib. 2. num. 1. 2. & 3.

Regis semen iniquam leg. condentis non durat, l. 1. tit. 1. lib. 2. num. 5.

Rex Joannes primus jussit tempus ab incarna-

tione Domini numerari, l. 3. titulo 2. lib. 2. num. 2.

Regis definitio, in l. 1. tit. 2. lib. 2. n. 1. & 3. boni Principis qualitates vides.

Reges etiam inhiles ab ipso Deo potestatem acceperunt, ibid. num. 2.

Regem non iniquum sed iniquorum correctorem esse debere, ibid. num. 4.

Regem nulla res sicut liberalitas in audiendo acceptorem facit, ibid. num. 5.

Reges in regno majorem potestatem habent, quam Imperator in imperio, ibid. num. 6.

Rex potest petere expelli Episcopum non sibi fidelem, l. 1. tit. 3. lib. 2. num. 1.

Regis filius potest vocari Rex & comitis comes in vita patris, ibid. num. 33.

Regi pertinet creatio magistratum, & in eo omnes sunt jurisdictiones, & habet fundatam intentionem, l. 3. titulo 5. libro 3. num. 1. 2. & 3.

Reges Hispanie integrum habent dominium in suo regno, ibid. num. 4.

Regius jurex nullus in terris dominorum, pro iustitia exequenda non tenetur commissio-nem prius demonstrare, ibid. num. 5.

Rege negligente mittit iudices in populos, populi interim provident, ibid. num. 8.

Regi pertinet videre qualiter bona populorum expenduntur, l. 2. tit. 6. lib. 3. num. 1.

Regis patrimonium dupliciter consideratur, l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 77.

Reges ad invicem debellantes non possunt remittere damna subitis illata, & eorum jura, in l. 1. tit. 4. lib. 4. num. 29.

Regis rogibus obtemperandum, ibid. numero 48.

Regis scientia & patientia an requiratur ad inducendam consuetudinem per Ecclesiasticum iudicem in carcerandi laicos, l. 14. tit. 1. lib. 4. n. 3. 9. & 10.

Regiam, Imperatoriamque majestatem non hominis esse inventum sed Dei sanctissimam ordinationem, lege prima, tit. 1. libro 4. num. 19.

Regis donatio insinuationem non requirit, l. 1. tit. 10. lib. 5. n. 9.

Regibus tutor an sit necessarius dandus, l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 26.

Reges in coronatione jurare solent, de conferendis & non alienandis bonis regni, & de non mutanda moneta, l. 3. tit. 10. lib. 5. n. 2. ubi quod est magna vis juramenti, & n. 10. quod alienabilia sunt.

Regii redditus ut recuperentur quomodo consilium requirendum sit, & ubi consilium civitatis jurisdictionem habeat, l. 10. tit. 17. lib. 5. num. 10.

Regia licentia necessaria est ut usus terre publicae mutetur in alium usum, in l. 5. tit. 7. lib. 7. num. 7. 13. & 16.

Regine servientes gaudent eisdem prerogativis quibus gaudent Regis ministri, in lege vigesima, titulo 14. libro sexto, numero 1.

Regem sicut non potest quis turbare in possessione castri, aut terre, ita neque suos, habitatores, in l. 13. tit. tertio, lib. 6. num. 3.

Regis

Memorabilium.

Regis licentia an requiratur in compromisso faciendi, super rebus civitatis, in l. 1. tit. 7. lib. 7. num. 17.

Regis proprium est pensare & statuere ordinem quo ejus subditi utantur in commoditate terrarum publicarum, ibid. num. 6.

Regis scientia & patientia an requiratur in inducenda consuetudine contra eum, in l. 1. tit. 1. lib. 7. num. 2.

Reges Hispanie tempore quo recipiuntur, vel possessionem regni adipiscuntur, tenentur jurare non permittituros Juiticos in regno, in l. 2. tit. 2. lib. 8. num. 44.

Rex generalem inquisitionem fieri jubere potest, in l. 3. tit. 1. lib. 8. num. 4.

Rex potest inspicere an conveniens & licita sit forma inducendi duellum, in l. 2. tit. 8. lib. 8. num. 1.

Rex sibi solus salvaguardiam & chartam securitatis vasallo concedere, possit tunc vasallus dominum convenire in iudicio sine verba, in l. 2. tit. 9. lib. 8. n. 7. concessa tamen salvaguardia debet domino notificari, n. 8.

Reges in campis, & terris eremis hospitia, vulgo *ventas*, debent facere, in l. fin. tit. 9. lib. 8. n. 3.

Rex & dominus tenetur de robaria facta in suis territoris, ibid. n. 5. & 6. ampliatur.

Reges aliqui brevi vite functi sunt ob mortem aliquorum in l. 7. tit. 11. lib. 8. n. 88.

Regi pertinet subsidios ab omni damno tyrannorum securos facere, in l. 1. titulo 12. libro 8. num. 1.

Rex vel dominus loci ubi sit robaria, tenetur de ea, ibid. n. 2.

Regi etiam & Imperatori non licet abutendo potestate sua rapinam committere, in l. 2. tit. 12. lib. 8. n. 1.

Reges majestatem habent, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 12.

Regem se faciens cum non sit, committit crimen lese majestatis, ibid. n. 17.

Rex honorari debet facto sicut & verbo, ibid. num. 61.

Regis personam capiens perinde punitur ac si eum occideret, ibid. n. 100.

Regis dominium super omnibus rebus est spectandum, ibid. n. 110.

Regi servit literas ejus injustas non exequens, in l. 3. tit. 18. lib. 8. n. 5.

Regi soli competit remissiones generales vel speciales facere, ibid. n. 7. & n. 14. & n. 8. quod Domini recognoscetes superiorem hoc non possunt & num. 11. quod non valet contraria prescriptio.

Regina an gaudeat immunitate non solvendi gabelam, l. 3. tit. 18. lib. 9. n. 6.

Regis privatus dicitur persona potens, in l. 7. tit. 10. lib. 9. n. 1.

Regi dicenti se ex justa causa imposuisse gabelam an credatur, in l. 1. tit. 17. lib. 9. & num. 67.

Regii redditus de jure communi per 20. dies subhallandi erant, in l. 3. tit. 11. lib. 9. num. 1. & ibid. eorum quibus debet eorum subhallatio fieri.

Regnorum in successione solent Reges non concedenda concedere & sic nulla sunt, *Arredo Recopilacionem. Tom. VI.*

in l. 6. tit. 10. lib. 5. num. 3.

Regnum Hispanie cum de consuetudine majori defecit, non potest Rex filium suum, etiam cum causa regno privato, in l. 1. tit. 7. lib. 5. num. 17.

Regnum vocandum est in imponendis novis tributis, vel in augendis antiquis, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 24.

Regula plures ubi non datur locus, nisi in casibus a jure expressis, in l. 1. tit. 1. lib. 2. numero fin.

Regule qui tacet declaratio, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 48.

Regula, qui non habet in bonis supra vers. qui non habet in bonis.

Regula ratum declaratur, in l. 5. tit. 3. lib. 5. n. 10. & 11.

Regula, que beneficium non datur, in invitum limitatur, in l. 7. tit. 16. lib. 5. num. 1.

Regula interpretandi dispositiones testatorum aut contrahentium, in l. 5. tit. 9. lib. 5. n. 12.

Regula tantum prescriptum quantum possessum non procedit ubi generaliter prescribitur, in rub. tit. 2. lib. 6. n. 245.

Reipublice interest ne urbs ruinis deferatur, in l. 18. tit. 6. lib. 3. n. 4.

Reipublice aliqua que intersunt referuntur, in l. 7. tit. 1. lib. 2.

Reipublice interest ne lites sint immortales, in l. 9. tit. 4. lib. 4. num. 5.

Rei incepte usu capi & matrimonio constante perfecta usucapione an detur medicas uxori, in l. 2. tit. 9. lib. 5. n. 14. & ibi quid in rempta ante matrimonium a non domino & matrimonio constante prescripta.

Rei appellatio quid contineatur, in l. 1. tit. 11. lib. 5. n. 2.

Reipub. malum exemplum obviandum, in l. 1. tit. 14. lib. 5. num. 10.

Reipub. interest non minus mortuos sepeliri, quam vivos conservari, leg. 13. tit. 6. lib. 5. num. 10.

Reipub. expedit ne delicta remaneant impunita, in l. 1. tit. 1. lib. 8. n. 63.

Reipub. gubernationi convenit ne libri obsceni cendantur, in l. 5. tit. 10. lib. 8. n. fin.

Relatio nuntii citantibus qualiter & quomodo sit facienda & in processu apparere, in l. 3. tit. 15. lib. 4. n. 14. cum 2. sequentibus & supra verbo nuntio hanc & alia.

Relata in lege interpretativa requiruntur, & in interpretante, in l. 2. tit. 4. libro 5. n. 36.

Relapsus etiam si se convertat, traditur curie seculari, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 169.

Relapsi non incorporantur unitati Ecclesie, in l. 3. & 4. tit. 3. lib. 8. num. 27.

Relaxatione juramenti in contractu appositi per laicum facta per creditorem ipsum evitatur pena legis, leg. 11. titulo 1. lib. 4. numero 27.

Relegare alium & exulare an possit iudex ultra territorium suum vel regnum, in l. 3. tit. 3. lib. 4. numero 29.

Relegatus sub fideiussoribus relaxatur, lege octava, tit. octavo, lib. 4. numero 2. 3. & 4. declaratur.

Religiosus an arbitretur vel arbitrator esse possit, in l. 7. tit. 9. lib. 3. num. 19.

Religionis

UNIVERSIDAD

UNIVERSIDAD NOMA

CENTRAL DE

Index Rerum

Religionis ingressu omnis macula tollitur, l. 10. tit. 8. lib. 5. n. 10.
Religionis ingressum an impediatur copula inter sponsos de praesenti clandestine contrahentes, l. 1. tit. 1. lib. 5. n. 37.
Religiosus si quoad se remittit injuriam an possit agere nomine monasterii, l. 2. tit. 10. lib. 8. n. 127.
Relinqui si cui potest aliquid palam, potest & tacito fideicommissio, & non deveniet in filium, l. 6. tit. 7. lib. 5. n. 14.
Remedium ordinarium ubi est pignus, cessat extraordinarium, l. 1. tit. 18. lib. 1. numero 34.
Remedium ut contractus inter laicos juratus exequi possit, & validari, l. 1. tit. 1. lib. 4. n. 18.
Remedium lesionis ultra dimidiam, etiam post quadricennium datur in uno casu, in l. fin. tit. 2. lib. 4. n. 127.
Remedia retinenda & adipiscenda an simul intentari possint, l. 8. tit. 7. lib. 5. n. 23.
Remedium l. 45. Tauri an competat illi, qui ex conjecturis vocatus est ad majoratum, ibid. n. 28.
Remedium l. 45. Tauri habet annexam causam proprietatis, ibid. n. 51.
Remedium l. 45. Tauri an competat primo vocato ad majoratum, ibid. n. 33. ubi au in augmento idem sit.
Remedium ad proferendum testimonium, quando non adest in villa, seu loco tabellio, & iudex scribere nescit, leg. 10. tit. 14. libro 5. n. 1. 2. & 3.
Remedium l. diffamari duplici modo intentari potest, in l. 10. tit. 13. lib. 5. n. 34.
Remitti injuria non potest per injuriam alteri subiectam, in l. 2. tit. 10. lib. 8. n. 125. & 126. declaratur.
Remittens injuriam pro pecunia infamis est, nisi fiat auctoritate iudicis, ibid. n. 130.
Remittere injuriam factam civitati an possit rector, vel privatus aliquis, ibid. n. 128. 131. & 132.
Remittere injuriam an quis teneatur, ibid. n. 163. & 164.
Remittitur etiam injuria salvatione, ut ibi lat. n. 107. usque ad 188. declaratur, & n. 80. cum tribus sequentibus, an pro sit penitentia injuriam, & n. 185. cum sequentibus & numero 224.
Remittitur etiam injuria per lapsum anni tacendo, ibid. n. 189. usque ad 193. ubi an annus debeat esse continuus & curat ignoranti, & an quoad damna, & penas procedat.
Remittendus delinquens ad locum delicti, regula cum ampliationibus & limitationibus, ibid. n. 13. cum pluribus sequentibus.
Remittere debet iudex delinquentem ad locum delicti, etiam si iudex requisitus, non sit iudex delinquentis, in l. 1. tit. 16. lib. 8. n. 20. & 21.
Remittendus non est clericus ad ecclesiasticam ignominiosam, ibid. n. 35. ubi num. 36. an stabit actus factus per secularem & n. 60. quid in confessione.
Remittendus est delinquens ad locum delicti etiam si esset privilegiatus, quod in certo loco puniretur, ibid. n. 116.
Remittere penas est contra legem, in l. 1. tit. 25. lib. 8. n. 2.
Remittere potest Princeps omnes penas corporales & pecuniarias, & non penitentiam in rem iudicam lapsum inflicta, ibid. n. 15. & 16.
Remittere potest Princeps pro bono pacis etiam injurias, & damna singularium personarum, ibid. n. 17. dummodo id expresse dicatur ibi, licet non soleat remittere nisi satisfacta parte, ut num. 18.
Remittere penam merenti eam sine causa est jus divinum, in l. 1. tit. 25. lib. 8. n. 70.
Remissione injuriam facta an iudex procedat in l. 2. tit. 10. lib. 8. n. 125. & 124.
Remissio facta per mortiferum vulnereum in articulo mortis, nihil praedictum iuri heredum accedendi vulnerantem, ibid. n. 159.
Remissio facta etiam quoad forum exterius, non impedit quia ad damna, & expensas agi possit, ibid. n. 160. & n. 161. ampliatur, & num. 162. limitatur.
Remissione quis abdicat a se jurisdictionem, leg. decima tertia, tit. 13. lib. 8. n. 4. nisi ut num. 5.
Remissio delinquentis de uno loco ad alium cuius expensis fiat, l. 32. tit. 13. lib. 8. n. 6. cum 3. sequentibus.
Remissioni an sit locus in levibus criminibus, in leg. 1. tit. 16. lib. 8. n. 5. cum 4. seq. & num. 13.
Remissio an sit de necessitate facienda vel de voluntate, ibid. n. 8. & 9.
Remissioni non est locus de uno regno ad aliud, ibid. n. 12.
Remissio cessat ad locum delicti, si accusatur in loco capture per postremum, in l. 1. tit. 16. lib. 8. n. 12.
Remissio est facienda ad locum delicti, etiam si detentus sit a iudice originis vel domicilii, ibidem numero 24. & numero 25. ampliatur & numero 27. idem & numero vigesimo octavo, cum tribus sequentibus limitatur.
Remissio tunc est locus quoties a iudice petitur non alias, ibid. n. 36. nisi ut numero 37. & 38.
Remissioni non est locus in levibus delictis, vel in gravibus civiliter intentatis, ibid. numero 39.
Remissio ut fiat, debet mitti informatio delicti & loci, ubi commissum fuit, ibidem numero 40.
Remissioni non est locus in crimine haereticis, ibid. n. 41.
Remissio an detur in crimine raptus, ibid. n. 42. & 43.
Remissioni non est locus in civitate Romana, ibid. n. 44.
Remissioni non est locus si delictum remaneret irapunitum, ibidem numero quadragesimo quinto, & 46.
Remissio non est facienda de majori ad minorem, ibid. n. 50. & numero 51. inferitur ex hoc.
Remissio an habeat locum ad civitatem foederatam, ibid. n. 52.

Remissio-

Memorabilium.

Remissioni non est locus quoad Clericos delinquentes ibid. n. 53.
Remissioni an sit locus ubi provinciae sunt malorum distinctae, ibid. n. 57.
Remissioni ut sit locus quae requiruntur, ibid. n. 58. & 59.
Remissioni non est locus in levibus delictis contra Averd. in l. 3. tit. 16. lib. 8. numero 1. & 3.
Remissio generalis quae sit, in lege prima, tit. 25. lib. octavo, numero secundo, an ad carceratos porrigatur, num. 3.
Remissio specialis quae sit, ibid. n. 6.
Remissiones a Rege tutius est impetrare, quam a dominis temporalibus in suis terris licet de consuetudine domini ipsi servent de facto contrarium, ibid. n. 12. & sic est ac si de jure eis esset permissum, ut num. 13.
Remissio facta an & bonorum condemnatorum, & pecuniariae poenae censetur facta remissio, ibid. n. 20. 21. 22. & 23. declaratur.
Remissio per Principem facta quoad bona an censetur facta quoad bona poenae situm existentia, & per ipsum donata, ibid. n. 24.
Remissionem si faciat Rex cum plena restitutione bonorum tunc etiam alienata bona restituuntur, ibid. numero 33. & quod idem erit si dicatur quod condemnationes libere aboleantur.
Remissio facta an & de parte alteri applicata fiet restitutio, ibid. n. 39. & n. 64.
Remissio facta licet bona alienata restituuntur, est verum nisi per viam contractus alienata sint, in lege 1. titulo 25. n. 41. & n. 42. prosequitur & declaratur.
Remissionem si quis petat a delicto aliquo, an videatur faceri delictum, ibid. n. 41.
Remissio specialis ad alia non specificata non extenditur, ibid. n. 50.
Remissio generalis non extenditur ad graviora crimina, prout est alevisia & proditio, ibid. n. 51. & n. 52. quid si ad alia quae gravia & n. 53. an verba dicta l. in hoc sint restrictiva, vel exemplificativa.
Remissio ad crimen non porrigitur, ibid. n. 54. nisi ut num. 55. & 56.
Remissio generalis non extenditur ad crimen per Magistratum vel officialem publicam in ipso officio commissum, ibid. numero 57. nisi ut ibid.
Remissio generalis non extenditur ad illa crimina, in quibus prohibetur generalis abolitio, ibid. n. 58. neque ad crimina bis commissa neque servos criminosos & detentos, numero 59. & 60. neque ad aliud forum numero 61.
Remissio prius fieri debet a parte injuriata quam Princeps remissionem concedat a alias non valet, ibid. n. 63. & 68.
Remissiones & gratiae determinantur in regio servata, ad videndum an sint secundum jus concessae, necne, in l. 1. tit. 25. libro octavo, n. 6. & hoc cum ex potestate ordinaria conceduntur a Principe, locus si extraordinaria, num. 7.
Remissio generalis delictorum an valeat & quid sub ea comprehendatur, ibid. n. 10.
Remissio nec concordia non potest fieri in de-
Arveda de compilationem. Tom. VI.

lictis ubi offenditur Deus, in lege secunda, tit. 4. lib. 8. n. 23. & 25.

Remissio pensionis non fit quoties conductor in se suscipit periculum, sive multum, sive parum percipiat, quia illa verba, si qui percipiunt, conditionem & spem locatam esse ostendunt, in l. 2. tit. 9. lib. 9. n. 24.

Remissio pensionis non habet locum in gabelarum conditionibus ob quolibet casum fortuitum, in lege secunda, tit. nono, lib. 9. n. 26. utenta lege praedicta.

Remotus ab officio propter culpam non debet habere salarium, in l. 7. tit. 7. lib. 5. n. 7.

Remotus ab officio non potest ad illud neque ad aliud redire, in lege 10. tit. 23. lib. 4. n. 4. & sequentibus declaratur.

Remuneratio servitorum nulla major dari potest quam si morti quis se exposuerit, in lege 10. lib. 5. n. 9.

Renegare Sanctum aliquem punietur in amputatione linguae, in l. 2. tit. 4. lib. 8. n. 21. & 22.

Renegare Deum prodigiosum est, in lege prima, tit. 4. lib. octavo, n. 2.

Renovatio frumenti facienda est, & in quo casu & tempore, in l. 9. tit. 5. libro 7. n. 19.

Renuntians probationibus an censetur renuntiasse etiam quoad nona capitula, in lege tertia, tit. 8. lib. 4. n. 65.

Renuntians exceptionibus adhuc potest in se assumere onus probandi exceptiones, lege 1. tit. 21. lib. 4. n. 86.

Renuntians expressis non potest defensionibus provenientibus a jure naturali, in l. 2. tit. 17. lib. 4. n. 38. & n. 39. limitatur.

Renuntiare an possit miserabiles persona privilegio conveniendi in curia, in lege decima, titulo tertio, libro quarto, numero 4.

Renuntians non numeratio pecuniae an valeat, in lege prima, titulo 21. lib. 4. n. 7.

Renuntiare volens officium quomodo compellatur, in lege decima, titulo 17. libro quarto, n. 24. ad finem cum sequentibus.

Renuntians appellationi an censetur per petitionem solutionis oblati, in lege secunda, tit. 18. lib. 4. n. 70.

Renuntians an possit reductioni aut appellationi arbitri aut arbitratoris, in lege sexta, tit. 15. libro octavo, n. 40. quadragesimo tertio.

Renuntians potest executioni instrumentorum tacite & expresse, lege sexta, titulo decimo quinto, lib. 4. n. 50. cum seq.

Renuntians potest praescriptioni, in lege sexta, tit. 15. lib. 4. n. 30.

Renuntio facta a marito de lucro dotis per mariti statum acquirenda revocari non potest a creditoribus mariti, lege nona, tit. 8. lib. 5. n. 9.

Renuntio partium nihil operatur existente clausula decreti irritantis, in lege prima, tit. 1. lib. 5. n. 25.

Renuntians an possit pacto de non meliorando alios descendentes, in lege sexta, tit. 6. lib. 5. n. 20.

Renuntians juri de futuro & nolens acquirere non efficitur pauperior, in l. 1. tit. 8. lib. 5. n. 77.

Renuntians bonis patris non tenetur legitime renuntians & an idem sit in patre, ibid. n. 40.

Index Rerum

- Renuntians officium non perdit illud donec is apud quem resignatur admittat resignacionem, in rub. tit. 4. lib. 7. num. 5.
- Renuntians debet vivere per 10. dies post renuntiationem, in l. 4. ibid. num. 2.
- Renuntiare quid sit, in rub. ibid. num. 3.
- Renuntio seu resignatio quid sit. ibid. numero primo.
- Renuntio valet quoad renuntiantem etiam si non renuntiet in manu Regis, sed coram tabellione, ibid. num. 6. ubi an revocari possit.
- Renuntio & resignatio an per procuratorem fieri possit, in l. 4. ibid. num. 1. dum tamen habeat speciale mandatum ad hoc.
- Renuntiationem in aliquem idoneum factam an possit Rex non admittere, ibid. num. 13.
- Renuntiationis seu resignacionis etiam quoad officia duplex est forma, in rub. ibid. num. 4. & ibi dividitur in alteram.
- Renuntio casum fortuitum ad excogitata non extenditur, in l. 2. tit. 9. lib. 9. num. 17. & 18. exemplificatur & num. 19. ampliatur. etiam si interveniat iuramentum.
- Renuntio minoris etatis non sufficit ubi contractus ex alia causa quam minoris etatis, esset nullus, neque est censendum renuntium remedio lesionis ultra dimidiam, in l. 6. tit. 10. lib. 9. num. 23. & 24.
- Renuntio officii in favore Titii si fiat cum clausula, & non aliter, nec alio modo annullat contrariam dispositionem, in l. 1. tit. 13. lib. 9. num. 5.
- Renuntians casui fortuito cogitato, & non cogitato an censetur renuntiasse insolito, in l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 25.
- Reparans castrum desertum, vel de novo edificans populum ubi homines sic congregant habet jurisdictionem in illo, in lege secunda & tertia, tit. 5. lib. 6. num. 15.
- Reparatio castrorum & fortaliorum in consensibus alterius regni istorum ad Regem pertinet, ibid. num. 2. numero 3. quid si in regno & 4.
- Reparationum expensas tempore belli factas Rex non recuperabit, ibid. num. 9.
- Repeti pecunia non potest data ob stuprum, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 49.
- Repetitio amissorum in ludo hodie durat per 8. dies, ibid. num. 70. nisi ut n. 71.
- Repetitio ius competit etiam inspectori, & spoliari, ibid. num. 72.
- Resignatio an sit casus fraternitatis, in lege 2. tit. 13. lib. 9. num. 216. cum sequentibus & num. 230. quae probanda sunt.
- Repetus in via cum rebus vetitis an puniatur, in l. 10. tit. 2. lib. 8. num. 17.
- Repetus in nocte jovis aut veneris sancti, cum armis permissis non perdet ea, quia non pulsat campana, in lege sexta, titulo 6. lib. 6. num. 6.
- Repraesentatio an sit licita in foro conscientiae, in rub. titulo 17. libro quinto. & in l. 1. eodem titulo 17. numero 1. & 2. & numero tertio, an possit lege, vel statuto fieri ut unus pro alio puniatur.
- Repraesentatio quoad exteros regni permissa sit, in l. 11. tit. 17. lib. 5. n. 1.
- Repraesentatio committit faciens catorem privatum, in l. 10. tit. 17. lib. 5. num. 5.
- Repraesentatio five pignoratitia quid sit, in lege sexta tit. 12. lib. 8. numero 1. & numero 2. 3. & 4. & 5. quo iure prohibita & quando permittitur.
- Repraesentatio contra Florentinos concessa, an possint contra eos exerceri si alibi habitant, ibid. num. 6. & an possint capi Florentiae habitantes, num. 7.
- Repraesentatio an possint concedi contra clericum debitorem ibid. num. 8.
- Repraesentationi non est locus inter ascendentes, volentes succedere descendentes, in l. 1. tit. 8. lib. 5. num. 7. ubi idem in fratribus respectu honorum ab ascendens relictorum, ibid. num. 8. & an filius naturalibus, in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 4.
- Repraesentatio in majoribus in infinitum locum habet, in l. 5. tit. 8. lib. 5. n. 4. & ibid. n. 6. quod & non est locus nisi ubi expressum in iure reperitur, & an in iudicio relicto familiarum locum habeat.
- Repraesentationis materia remissiva, in l. 5. tit. 8. lib. 5. n. 2.
- Repraesentatio usque ad quem gradum extendatur, ibid. n. 3. & in l. 5. tit. 8. lib. 5. n. 2. ubi quid in descendendum successione.
- Reprobans testem non potest postea se illius dicto iurare, lege secunda, tit. 7. lib. quarto, num. 54.
- Reprobatio & approbatio testium infra verba testis.
- Reprobati an possint dicta testium in prima instantia veni reprobatorum in secunda instantia, in l. 10. tit. 6. lib. 4. num. 3.
- Reprobans aliquid non potest approbare, in l. 2. tit. 7. lib. 4. n. 52.
- Reprobatur opinio glossae, la donation, in l. 10. tit. 13. lib. 5. part. 6. tit. 8. num. 19.
- Reprobatur assumptum quoddam Joannis Garciae, in rub. tit. 2. lib. 6. n. 154. & 155.
- Reprobatur opinio Angeli tres species blasphemiae constituit, in rub. tit. 2. lib. 8. num. 22 & 24.
- Reprobatio opinionis Alex. & aliorum in materiis blasphematis, esse necesse pluries blasphemare ut punitio locum habeat, in l. 5. tit. 4. lib. 8. numero 26.
- Reprobatur quaedam declaratio, in l. 4. tit. 6. lib. 8. n. 40.
- Reprobatur intellectus Olani in quandam legem partitarum, in l. fin. tit. 9. lib. 8. num. 18.
- Reptatio quid sit, in rub. tit. 9. lib. 8. n. 15.
- Reptatio & diffidatio diversa sunt, in l. 1. tit. 8. lib. 8. n. 2.
- Reptatio fit coram Rege & quomodo, ibid. n. 3. diffidatio vero non, sed in curia vel extra, n. 4.
- Reptare alium volens super productione vel alio facto debet id prius Regi manifestare, in l. 2. tit. 8. lib. 8. num. 1.
- Reptandi forma quae sit, & quomodo est respondendum, ibid. n. 14.
- Reptare non potest ille cuius non interest, in l. 6. ibid. n. 2.
- Reptans falso reptato tenetur palinodiam recantare, ibid. n. 3.
- Repudiare an possit quis heredes item se in fidei deveniat

Memorabilium

- deveniat propter delictum & repudiante commissum in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 140.
- Repudiare aut adire volens intra terminum assignatum haberi debet pro repudiante aut acceptante in eo, quod utilis est adversario in 2. tit. 21. lib. 4. num. 123.
- Repudiatio hereditatis per lapsum 30. annorum censetur inducta in l. 1. tit. 3. lib. 5. n. 10.
- Repudiatio communis & antiqua nobilitatis, in locis liberis, & ubi aliter probari non potest, non requirit actus distinguentes nobiles ab ignobilibus, in rub. tit. 2. lib. 6. n. 154. & 155.
- Requisita ut poena confessi locum habeat ob non iuramentum de calumnia in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 7. cum seq.
- Requisitoria an sit omnino concedenda ad examinandos testes foraneos, num. 2. & n. 5. an dicatur tunc officium committi aut vero exigat, 9. lib. 4. num. 2. & 3.
- Requisitoria vel receptoria ubi conceditur ad probandum citandus est adversarius, l. 9. tit. 9. lib. 4. num. 2.
- Requisita in actu conficiendo & in eo destruendo requiruntur in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 16 & 17.
- Requisita ut procedat l. Pamphilo § ut propositum de legat. 3. in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 65.
- Requisita ad contractum enumerantur, l. 7. tit. 13. lib. 5. num. 84.
- Requisita in rebus civitatum adhibenda, in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 10.
- Requisitum in presentibus non verificatur in praeterito, in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 71.
- Res sacra quae dicuntur, l. 6. tit. 2. lib. 7. num. 12.
- Res ad altaris & cultus divini ministerium deputatae, quando vendi possunt, ibid. numer. 14.
- Res emptae per prelatum ex pecunia Ecclesiae praesumuntur emptae ibid. num. 8. & num. 9. quod praesumitur etiam emptae post ademptionem Ecclesiae.
- Res Ecclesiae quomodo, & qualiter sint alienandae, ibid. num. 15.
- Res infamitiae crescit, & plura de mendacio, l. 10. tit. 2. lib. 1. num. 2.
- Res quae dicuntur bonae reipub. administrationem concernere, in l. 14. tit. 6. lib. 2. n. 7.
- Rescriptum an finiat moriente illo contra quem imperatur, l. 3. tit. 3. lib. 2. num. 2.
- Rescriptum ob importunitatem petentium concessum non exequendum statim, in l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 4. & num. 41. quando praesumitur sic obtentum esse.
- Resignatio an habeat locum de officio resignabili pendente lite super officio, l. 3. tit. 4. lib. 1. num. 6.
- Resistentia facta locum tenenti puniatur sicut facta correctori, l. 10. tit. 5. lib. 3. num. 7.
- Resistitio non censetur remota per hanc clausulam appellacione remota, l. 4. tit. 14. lib. 3. n. 46.
- Rescriptum imperans ut audiat defecta appellacione infamis est, l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 128.
- Rescriptum 2. debet facere mentionem de 1. rescripto, l. 6. tit. 14. lib. 4. num. 4.
- Rescriptum suspensivum negotiorum vel litium, etiam faciat mentionem de statu, & causa, & pendencia processus licet obediri debeat, non tamen exequi, l. 6. tit. 14. lib. 4. num. 1. quia censetur concessum propter occupaciones multas, quae producunt obreptionem, ibid. num. 3. & num. 17.
- Res aliqua adjecta conditioni negative, facit suspendere actum usque ad ultimum momentum temporis, in l. 1. tit. 4. lib. 4. n. 37.
- Respondisse non dicitur ut pro confesso habeatur in non contestando litem, qui nihil ad interrogata respondit, l. 1. tit. 4. lib. 4. n. 45.
- Responsio intelligitur secundum interrogata, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 58.
- Resistitio in integrum an admittenda sit casibus, in quibus per leges regias non licet supplicare a sententia Dominorum de Consilio vel Cancellaria, in l. 4. tit. 2. lib. 4. n. 198.
- Resistitio in integrum nunquam censetur sublata, nisi expresse dicatur, ibid. n. 3. & l. 2. tit. 6. lib. 4. n. 21. quod usque per generalem exclusionem remediorum.
- Resistitio in integrum non impedit executionem sententiarum Domino de Consilio vel Cancellaria, quae non obstant supplicacione mittenda sunt executioni, ibid. num. 3. & n. 11. ita fiat sententiarum.
- Resistitio in integrum censetur sublata quoties a lege defensio tollitur, ibid. n. 12.
- Resistere iustitiae quando licitum sit, in l. 13. tit. 23. lib. 4. n. 5.
- Resistitio ex clausula generali, plenior est quam ex clausula minoris etatis, in l. 5. tit. 13. lib. 4. n. 4.
- Resistitio in integrum ad appellandum coram quo iudice sit petenda, l. 1. tit. 13. lib. 4. n. 39.
- Resistitio constituitur Domino rei quam colonus tradit ignorante Domino, l. 2. tit. 15. lib. 4. n. 19. & idem est si Dominum adventem non admittit vel rejicit admittum, ibid. n. 20.
- Resistitio an detur adversus praescriptionem bonorum patrimonialium Regis, in l. 1. tit. 15. lib. 4. numero 78.
- Resistitur quis ex iusta causa virtute clausulae generalis si qua nihil, & contra adversus lapsum decemni, l. 7. tit. 13. lib. 4. n. 20. & n. 21. an adversus praescriptionem quamlibet.
- Resistitio est res perita & inventa pauperibus, in l. 7. tit. 13. lib. 4. num. 62.
- Resistitio impeditur an pro rata temporis sit facienda, in l. 14. tit. 3. lib. 4. num. 34.
- Resistitio in una causa concessa, tunc demum in alia concedi non debet quoties circa idem punctum & rem petitur, in l. 5. tit. 5. lib. 4. n. 1.
- Resistitio beneficii non censetur exclusum per generalem exclusionem remediorum, l. 1. tit. 6. lib. 4. n. 21. & l. 3. tit. 17. lib. 4. num. 3. & l. 2. tit. 7. lib. 4. n. 84. nisi ut ibi 97. & 98.
- Resistitio an decur minori adversus confessionem veram aut fictam, supra verbo minorum, ubi & an rusticorum & mulierum.
- Resistitio non denegatur ad probandum in instantia liquidationis, lege tertia, titulo 8. libro quarto, num. 1. & num. 41.
- Resistitio ad probandum an decur in terminis legis de Toledo terminorum publicorum, ibid. num. 2.
- Resistitio ad probandum ex parte minori accusati admittitur, non vero si accusator est in criminalibus, ibid. num. 29. 30. 31. 32. & 33.
- Resistitio ut decur minori ad probandum vel alteri privilegatae personae, an causa cognitio requiritur, ibid. num. 4. & 5.

Resistitio

Index Rerum

Restitutio ad probandum an detur remedio l. 4. §. Tauri, ibid. num. 6. Restitutio dicta an detur civitatibus, castrijs, & villis, mulieribus & rusticis, ibid. num. 7. & 8. cum seq. aliquibus. Restitutio dicta non erat cognita jure civili, l. 2. tit. 8. lib. 4. num. 12. Restitutio concessa alicui minori ad probandum non gaudet alii coheredes hujus minoris, l. 2. tit. 8. lib. 4. num. 13. Restitutio hæc ad probandum an detur defensori bonorum, ibid. n. 16. cum seq. aliquibus, usque ad 15. Restitutio dicta an competat minori si ejus predecessori litiganti non competebat, ibid. num. 17. Restitutio dicta potest peti per minorem succedente majori ante testium publicationem litis, vel durante publicatione, l. 3. tit. 8. lib. 4. num. 21. Restitutionem dictam an possit petere minor tempore recepte litis, & majoriam facta publicatione, ibid. num. 25. Restitutori hinc non obstat conclusio in causa, quia peti possit termino probatorio elapso, ibid. n. 26. ad finem. Restitutio dicta an concedatur in remedio summario de interim, ibid. num. 27. Restitutio in integrum non datur adversus omnia objectiones contra testes opponi in termino neque adversus transactionem non acceptam, si in sententia minus fuit iustum solvi, in l. 3. tit. 8. lib. 4. num. 32. & 33. Restitutio an concedatur ad recusandum regium auditorem, ibid. num. 34. Restitutio dicta ad probandum an habeat locum in via execut. ibid. n. 35. Restitutor an possit privilegiatus adversus lapsum termini constituti, ad petendam hanc restitutionem, ibid. num. 36. Restitutori dictæ ad probandum quis terminus detur ibid. num. 38 ubi n. 39 quod si probatio est facienda in partibus remotis, & n. 40 quomodo medietas termini computetur. Restitutio concessa in uno art. non est iterum in eodem danda, ibid. n. 40. Restitutio ad probandum in conceditur in una sicut in alia instantia, l. 5. tit. 9. lib. 4. n. 2. & n. 3. an in supplicatione duplatum detur, & num. 4. an detur etiam in prima instantia data fuerit. Res in qua sit missio ex primo decreto si servari non potest, est vendenda & pretium deponendum, l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 37. Restitutio in integrum an possit opponi contra executionem, l. 1. tit. 2. lib. 3. num. 17. & 176. quid si requirit altiores indaginem. Res super qua census imponitur empti videtur ab empore census illius, & brevi manu retracta venditori, l. 3. tit. 15. lib. 3. n. 1. ubi vide. Restitutio si non habet unde emat victualla collectabit cives pro provisione publica, in l. 1. tit. 2. lib. 5. num. 17. Res semel extracta à patrimonio amplius non dicitur patrimonialis, l. 7. tit. 1. lib. 3. n. 75. Res si virtute pacti de retrovendendo revertatur ad venditorem non censetur noviter acquisita, l. 7. tit. 1. lib. 3. num. 77. Restitutio potest agere contra conductores bonorum

ejus & contra eos, quibus conductor partem deest conductionis, in l. 1. tit. 9. lib. 5. n. 21. & eodem modo, è contra conductor & ejus socius, contra debitores republice ut ibi. Res patrimonii etiam si per plures manus transierit, potest retrahi intra 9. dies à prima venditione numerandos, in l. 7. tit. 1. lib. 5. n. 77. Restitutio videtur turbari si unus ejus tubetur, & prohibetur uti possessione, l. 7. tit. 17. lib. 5. num. 2. Restitutio tenetur defendere civem pignoratam contra privilegia sua, l. 7. tit. 17. lib. 5. n. 3. Restitutio seu consilium civitatis tenetur pro collectore que nominavit, l. 5. tit. 17. lib. 5. n. 4. Res aliqua quoties absque alicujus consensu expediri non potest, toties potest ex causa per judicem fieri, l. 4. tit. 3. lib. 5. num. 2. Res vinculata in contractu an possit alienari ita ut valeat alienatio, l. 2. tit. 4. lib. 3. num. 68. Res communis si dividi non potest, socius potest petere ut licetur, in l. 4. tit. 6. lib. 5. n. 17. Res cum est dividenda, pars ejus est assignanda illi, qui habet rem contiguam, ibid. num. 16. Reservatio bonorum filijs primi matrimonii, in quibus casibus facienda, in l. 4. tit. 1. lib. 5. n. 1. & ibid. n. 4. an augmentum dotis etiam sit reservandum ubi èt an de eis possit filius aliquis meliorari, & n. 5. quid erit ex bonis habitis ex hereditate unius ex filijs 1. matrimonii. Reservatio bonorum filijs primi matrimonii in acquisitione titulo lucrativo locum habet, secus si oneroso, l. 4. tit. 1. lib. 5. num. 47. Reservare vide supra verbo conjuges. Restitutio datur propter enormem lesionem etiam ubi juramentum adest, l. 1. tit. 11. lib. 5. num. 33. Restitutio ut non competat minori debet expressè excludi, l. 8. tit. 1. lib. 5. num. 12. Restitutio de nobilibus loquenda de creatis à Principe intelliguntur, in rub. 2. lib. 6. n. 50. Res de quibus dationem non debetur non est necesse consignare, in l. 6. tit. 11. lib. 6. num. 7. Res licite & illicitè confiscantur quoties inseparabiles sunt, in l. 15. tit. 18. lib. 6. num. 26. Res notabiles non veniunt sub verbis generalibus, in rub. tit. 1. lib. 6. n. 12. Res semel alienabilis electa, perpetuo talis manet, in l. 2. tit. 7. num. 8. Res vetite à regno extracti neque pro redemptione captivorum possunt, in l. 1. tit. 18. lib. 6. num. 12. Res unius socii non censetur confiscari ob confiscationem rerum alterius socii illicitas portantis, in l. 7. tit. 18. lib. 6. n. 20. nisi ut ibid. num. 21. Res furata an possit per dominum perquiri in domo aliena, in l. 1. tit. 13. lib. 8. num. 1. Res venales possunt propria autoritate capi soluto pretio, in l. 3. tit. 3. lib. 8. num. 5. Restitutor pro defensione sue persone, & rerum non incurrit poenas resistentis, in l. 1. tit. 22. lib. 8. num. 8. & num. 9. Resistere an liceat iusticibus justitiam exercitibus, in l. 7. tit. 22. lib. 8. num. 1. Resignari non potest officium nisi coram concedente, in l. 5. tit. 4. lib. 7. num. 1. Resignatione penditur titulus & possessio quælibet, in l. 1. tit. 3. lib. 7. n. 3. ubi ampliatum nisi ut ibid.

Respu

Memorabilium.

Respublica duplicis generis communia bona habet, in lib. tit. 5. lib. 7. num. 1. Restitutio etiam potest agere contra conductores, & eorum socios, statim facta locatione & adveniente termino solutionis designato per conductores ipsos, ac si à principio ipse loci conductissent, in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 34. ubi an idem sit in aliis locis. Restitutio datur consilio intra quadricennium post impletam prescriptionem, in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 29. Restitutio an admittatur in casu d. l. 3. contra sententiam secundum ejus formam latam, ibid. num. 36. Restitutio contra jus municipale & consuetudinarium non valet nisi de eo jure fiat expressa mentio, lege 1. titulo 14. lib. quarto, num. 8. Restitutio contra jus an valeat & exequi debeat, ibid. num. 1. cum sequen. Restitutio Principis obstat, instar sacrilegii est nisi ut l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 17. quomodo tunc Principi referretur. Restitutio contra jus continens clausulam non obstat an sit exequendum, l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 30. cum sequentibus aliquibus, & an per hanc clausulam censetur primo scripto derogatum, etiam habenti clausulam derogatorem, & num. 35. quid si tertius laeditur ex secundo scripto, & num. 37. alio modo limitatur. Restitutio quid sit & quotuplex, l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 2. Restitutio secundum primo contrarium, debet de primo fieri mentionem, l. 4. tit. 14. lib. 4. n. 1. 2. & 3. ubi declaratur, & ad gratiam de homicidio extenditur. Restitutio Doctore privato ad collegium à quo fuit privatus non reintrat primum locum in præjudicium recepti post privationem, l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 5. Restitutio plenam habet significationem, l. 1. tit. 25. lib. 8. num. 14. Restitutio licet fiat ad bona non censetur facta ad fructus ex illis bonis provenientes, ibid. num. 35. nisi exprimat, num. 26. nam tunc non solum percepti sed & percipiendi veniuntur, num. 37. Restitutio an & ad locum quis censetur ex remissione Principis, ibid. num. 48. Restitutio ad omnia intelligitur etiam ad officia, ibid. num. 42. etiam per collationem meram collata sunt, num. 44. Restitutio occupatorum cum est facienda an sit spoliatas citandus, in l. 8. tit. 12. lib. 8. n. 2. & quid in terminis d. l. num. 3. Retractus in re concessi an detur medietas uxori, l. 2. tit. 9. lib. 5. num. 23. & ibi an ex fructu consolidato cum proprietate, vel de augmento rei, & an in re vendita cum pacto de retrovendendo. Retractus à jure divino initium habuit, lege 7. tit. 1. lib. 5. num. 5. & num. 6. an sit odiosum vel favorabile. Retractus in immobilibus locum habet regulariter, ibid. Retractus habet locum in re emphyteotica sive vendita uti domanium sive directum

& pensio eum eo, l. 7. tit. 11. lib. 5. num. 10. Retractus an in locatione ad longum tempus detur, vel emphyteusi pro quolibet anno concessa, ibid. num. 11. ubi quid sit commodatam vendat. Retractus non datur in censibus etiam constitutis super immobilibus, ibid. num. 12. & in l. 23. tit. 1. lib. 5. num. 2. nisi ut ibid. Retractus non datur in usufructu vel habitatione, ibid. num. 13. Retractus an detur in molendino, vel navi vendita, ibid. num. 14. Retractus an detur in re per partem vel avum solum habita, ibid. num. 15. Retractus cessat si retrahens movetur relicto extraneo hærede, licet pendente, ibid. Retractus non est locus in donatione, ibid. numero 19. Retractus an detur inter personas ecclesiasticas, tam active quam passive, ibid. num. 24. ubi num. 25. coram quo iudice petetur si emptor est clericus. Retractus an competat monasterio pro monacho consanguineo venditoris, ibid. num. 26. & numero 29. quid si monasterium vendat vel emat. Retractus an detur contra quemlibet possessorem, ibid. num. 40. Retractus actio est nativa, non dativa, & personalis, & vocatur conditio ex lege in rem transcripta, ibid. num. 41. Retractus an competat baninito, ibid. numero 44. Retractus an competat uxori ad rem per maritum venditam, ibid. num. 45. Retractus an detur uni ex consanguineis petenti, aliis non petentibus, ibid. n. 46. cum 3. seq. Retrahenda res si individua est, & si plures eam petunt quid fiet, ibid. num. 50. Retrahentibus pluribus consanguineis, an negligentia unius eorum, nocet aliis, ibid. n. 52. Retractus non habet locum in decimis ubi num. 60. neque in juribus corporalibus, ut servituti vel usufructus, ut ibid. Retractus dies currunt à die venditionis etiam si ad creditum celebratur, ibid. n. 61. ubi n. 67. quid sit in contractibus conditionalibus, & n. 68. quid in re vendita pro annuo censu redimibili. Retractus non datur in re pignoratæ vel hypothecata, ibid. num. 69. & n. 71. quid in transactione & num. 72. quid in dationem in solutum à iudice vel à parte. Retractus non datur in re immobili in dotem data & dimata, ibid. num. 72. Retractus non datur in permutatione, l. 7. tit. 11. libro quinto, numero 8. ubi ampliatum & limitatur. Retractus non habet locum nisi in casibus jure expressis, licet jus prælationis sic, in lege septima, titulo undecimo, libro quinto, numero 33. Retractus semel petito an liceat partibus in præjudicium retrahentis à venditione recedere, ibid. n. 38. ubi n. 39. quid si hæres venditoris velit sibi rem retinere.

Retractus

Index Rerum

Retractus an competat infanti & filiofam. etiam non legitimato, ibid. num. 43.
Retractus an competat ascendentibus, ibid. numero 58.
Retractus temporibus assignatis lapsis, si emptor requirit consanguineum, si velit retrahere audiat consanguineus, ibid. numero sexagesimo quarto.
Retractus an competat filio naturali, l. 7. tit. 1. lib. 5. num. 22. & 43.
Retractus datur in re etiam publica subhastatione vendita, ex iudicis mandato, l. 6. tit. 1. libro quinto, numero primo.
Retractus datur in re data in solutam per iudicem creditori vel ex partium transactione, ibid. num. 1.
Retractus an detur in re patrimonii, ad titulum ordinem vendita, ibid. num. 3.
Retractus competit in re vendita à clerico, ibid. numero quarto.
Retractus an detur contra clericum emptorem, & ubi tunc conveniatur, ibid. num. 5.
Retractus tempus novem dierum assignatum, à quo die currat in re vendita, in publica subhastatione, ibid. num. 7.
Retractus an detur in venditione necessaria, & que sit hæc, ibid. num. 6.
Retractus si peccat in forma, vel unius nammi omissione vitatur, ibid. n. 16. & 17.
Retractus an erit locus si venditio ex aliqua causa est nulla, l. 10. tit. 1. lib. 5. num. 12.
Retractus an statim quod res venditur ad creditum competat, l. 1. tit. 12. lib. 5. num. 1.
Retractus an habeat locum etiam in re non patrimoniali vendita cum patrimoniali, l. 10. tit. 1. lib. 5. num. 7.
Retractus non est locus in censu redimibili, l. 3. tit. 1. libro quinto, numero secundo, nisi ut ibid. & in lege 7. titulo 11. libro quinto, numero 12.
Retractus competit habenti directum dominium, ut ibid. n. 3. ubi de superficie.
Retractus communionis virtutis quando cessat, ibid. num. 6.
Retractus communionis an detur in re mobili vel semovente, & quid quoad fructus commoditatem, ibid. num. 7.
Retractus habet locum in solario domus communis, ibid. num. 8.
Retrahens an pœnitere poterit si ille à quo petebatur, vult ut condemnationem contra eum facta, l. 7. tit. 1. lib. 5. num. 34.
Retrahente proximo, & emptore à quo retrahit revendens, an erunt duæ venditiones, ibid. num. 35.
Retrahendi & revendendi jus an sit individuum, ibid. num. 58.
Retrahere an possint rem venditam per consocium in re illa habentes rem communem illam cum eo, & equaliter dividere inter se isti retrahentes, ibid. num. 54.
Retrahere volente proximo an admittatur sequens in gradu, ibid. num. 74. non tamen dedit requiri, ut ibid. num. 79.
Retrahens debet consignare pretium neque satisfecerit ostente vestra, ibid. numero octavo.
Retrahens an teneatur solvere pretium in

auto, sicut in emptore solvit, an vero sufficiat in argento, lege nom. titulo undecimo, lib. 5. num. 39.
Retrahens an debeat solvere pabellam, si emptor est exemptus ab ea, ibid. num. 1.
Retrahens an debeat solvere elaboroque, & damna proximitatis vel instrumentorum expensas, ibid. n. 23. 24. & 25. & ibid. n. 21. quid in los promeridos.
Retrahi non potest pars rei vendita, sed tota, l. 10. tit. 11. num. 1. ubi ampliatur.
Retrahi potest utraq;que res cum plures diversis pretiis venduntur, ibid. num. 3. 6. & 16. ubi n. 4. quod in qualibet earum est locus lesioni.
Retrahens rem juratis sibi & non alii retrahere an pœnis perjurii puniatur si ita non est, l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 65.
Retractio ad tempus contractus quomodo intelligitur, l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 13.
Retra vendendo in pacto in quo non ponitur tempus, semper offerri potest, l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 33.
Revelans arcana dicitur fidem non servare, in l. 1. tit. 9. lib. quarto, num. 25.
Revelare an teneatur sciens conspirationem contra Regem fieri, l. 32. tit. 15. lib. 8. num. 6. cum tribus sequentibus.
Revelare an quis teneatur machinationem contra Principem, in l. 1. tit. 18. lib. 8. n. 57. quid si contra dominum usque ad numerum 87. ubi declarationes, & multa circa hoc.
Revelans delictum ut præmium quis consequatur an debeat illud probare, in l. 4. tit. 18. lib. 8. num. 1.
Revenditor non dicitur ille, qui mutat formam, & quid si emit ut vendat inter pauperes cum lucro honesto, l. 19. tit. 11. lib. 5. num. 12.
Revenditoris pœna non puniatur emens triticum ad provisionem regie curie, ibid. num. 3.
Revenditor si nunquam est pœnitens, an possit pro pluribus puniri vicibus, ibid. num. 9.
Revenditor carnum non est agricola, ea inventione boves emens ut agriculturæ deserant, si post ob aliquam causam eos vendat boves, in l. 7. tit. 14. lib. 5. num. 1.
Revenditor quis non dicitur pro prima vice, ibid. num. 12.
Revocato testamento, revocatur etiam contractus revocabilis in eo contentus, l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 97.
Revocatio attentorum non habet locum ubi certum est iustitiam non dari neque competere, lege secunda, titulo 15. lib. 4. num. 49. & 50.
Revocari possunt positionem responsiones ex vi erroris, l. 1. tit. 7. num. 14. lib. 4.
Reus si possideat immobilia in alieno territorio an evicabit satisfactionem, l. 13. tit. 16. lib. 5. num. 14.
Reus quot immobilia debet possidere ut evicet satisfactionem, ibid. num. 11.
Reum non esse idoneum sufficit probare lite non contestata, & parte non citata, ibid. num. fin.
Reus potest pro sua defensione suam declarare confessionem, in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 60.
Reus

Memorabilium.

Reus incarcerationis relaxandus est à carcere ubi-
cunque etiam pendente processu apparuerit
cum esse innocenter sub l. 27. tit. 24.
lib. 4. numero 1. & 2. ubi numero 3. in-
quit relaxationem hanc operari ut non possit
in carcere iterum conjici, nisi ex nova
causa & de novis iudiciis, nisi ad sententiam
ut ibid. numero quinto.
Reus injustè incarcerationis & relaxatus sub iuramento
de recedendo, non teneatur redire,
ibid. numero quinto.
Reus etiam in criminalibus teneatur jurare de
culminia, & declarare positionibus, in l. 1.
tit. 7. lib. 4. numero 1. cum differentia de
qua ibid. numero 2. & 3. quid in spiritualibus
& beneficiis.
Reus quoniam per legem suam generalem tertio
alicui præjudicaret, non teneatur adhibere
bonum tunc, in l. 6. tit. 15. lib. 5.
num. 5.
Reus non potest in exteriori regni res suas alienare,
in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 10.
Reus facilius revocat privilegium subdito concessum
quam si extraneo concederet, ibid.
numero 22. ubi limitatur remissive.
Reus non potest in plenitudine potestatis inter
non subditum, ibid. num. 23.
Reus facilius tempore telularum circumvenitur,
ibid. num. 24.
Reus potest ad libitum villas & oppida alienare,
in l. 1. tit. 10. lib. 5. num. 7. & num. 8.
declaratur & num. 10. 11. 12. 13. & 19.
Reus si donat castrum cœnclat transivisse iura
omnia que in privatam transire possunt
ibid. num. 34. ubi an iurisdictione transferatur.
Reus duplex habet jus in qualibet civitate vel
castro, in l. 5. tit. 10. lib. 5. num. 21.
Reus immoderate donans peccat, in l. 15. tit.
10. lib. 5. num. 5. idem potest immoderate
donationes restringere.
Reus solus & Princeps utitur clausula, Dei gratia,
si superiori non recognoscit, in l.
16. tit. 10. lib. 5. num. 22.
Reus si revocaverit omnes licentias ab eo præstitas
ad majoratum constituendum an censetur
revocasse illas quarum virtute sunt constituti,
in l. 4. tit. 7. lib. 5. num. 7.
Reus potest legem facere, an in conscientia obligetur,
in l. 4. & 5. tit. 25. lib. 5. num. 14.
Reus est protector & defensor oppellorum, &
ejus officium est facere iustitiam, & liberare
vi oppressos, in l. 13. tit. 4. libro 6. num.
1. & eos tueri ne à potentioribus opprimantur
num. 2.
Reus & Imperator debent Episcopis honorem
præbere eis allargendo, & iuxta se eos ledendo
ad dexteram, in l. 1. titulo 4. libro 6. num. 36.
Reus est qui potest portragia imponere, in l.
1. tit. 1. lib. 6. num. 1. & sine ejus licentia civitatis
non solum id imponere, num. 2. imo & tunc Rex
cum causa id concedit n. 3. aliter peccaret, &
tyranniam exerceret ibid. imo & exactor ut numero 4.
Reus est administrator bonorum publicorum,
in vendendo, pignorando, & alienando,
in l. 1. tit. 1. lib. 7. numero 16.
Arredo in copulationem. Tom. III.

Reus debet requirere consilium suorum procerum,
& subditorum in arduis faciendis, in l. 2. ibid.
numero primo ubi claratur.
Reus in dubio juri quæsito, non vult præjudicare,
in l. 3. tit. 1. lib. 6. num. 2. & 4. declaratur,
& in l. 2. tit. 5. libro septimo, num. 1. nisi ut ibi.
Reus in sua conscientia teneatur officia idoneis
providere, in l. 1. tit. 4. libro septimo, numero
tertio.
Reus potest ecclesiam turrim fortificare, Ecclesiamque
belli tempore incastellare, & quando aliter
defendi non potest, in l. 2. & 3. titulo 5. libro 6.
numero 7.
Reus potest culibet civitati tollere facultatem eligendi
procuratorem de Cortes, in l. 5. tit. 7. libro 6.
num. 1.
Reus potest constituere formam in vestibus à qua
recedi non potest, in l. 1. tit. 12. libro septimo
numero quinto.
Reus quis dicatur, & ejus propria nomina, in
rub. titulo 4. libro 6. numero primo.
Reus non potest alienare castra vel fortalicia pro
custodia regni edificata, in l. 2. titulo 5. libro 6.
numero 13. & an succedet externus in eod. ibid.
num. 14.
Reus si concordat civitatem cum terminis, & a
quis solum iurisdictionem concedere videtur,
non vero terminos ipsius civitatis, in l. 13. tit. 7.
lib. 7. num. 2.
Reus sicut sine causa non tollit rem privatam ita
neque que communis sunt ibid. num. 3.
Reus Hispania habet fundatam intentionem in suo
regno & dominio circa iurisdictionem activam,
in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 16.
Reus Castellæ non recognoscit Imperatorem ibid.
& sic ut ibi possent regnicolæ eligere regem si
successores deficerent.
Reus majus dominium habet in regno suo quam
Imperator in imperio, fuerant enim Reges priusquam
Imperatores, ibid. numero 17.
Reus & Imperator an habeant intentionem fundatam
circa bona subditorum, ibid. num. 20. cum seq.
aliquibus, in l. 2. tit. 14. lib. 4. num. 7. cum
sequentibus, aliquibus & num. 9. quod in regio
consilio iustitiæ sunt hæc expendenda, & non per
viam cameræ.
Reus absque causa publica non potest quem dominio
privare, in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 23. & adhibito
bono cambio ut ibid. num. 26. cum duobus
sequentibus, & l. 4. tit. 14. lib. 4. numero 1. cum
sequentibus pluribus & num. 11. & 12. idem in
Papa.
Reus potest mittere iudices in terris dominorum
etiam in delictis privatis ob negligentiam eorum,
in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 32. & 34. & numero 33.
cui cameræ applicentur tunc condemnationes.
Reus an possit se intromittere circa juramentum
vinculum, vel ejus declarationem, & interpretationem,
in l. 2. tit. 3. lib. 4. num. 1. cum sequentibus
aliquibus.
Reus si vocat Episcopum teneatur ire etiam si prius
vocatus fuerit ab Archiepiscopo, in l. 13. tit. 3.
lib. 4. num. 7. nisi ut ibid. vel nisi & ut numero 8.
ibidem.
Reus non potest judicare absque citatione l. 10
tit

Index Rerum

tit. 17. lib. 4. num. 49.
Rex non potest aliquem condemnare nisi cum legitima probatione, l. 10. tit. 17. libro 4. num. 99.
Rex solus potest supplere desertionem, l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 24.
Rex habet fundatam intentionem circa terminos jurisdictionis intra Regnum sitos, l. 1. tit. 17. lib. 4. n. 57.
Rex non potest alienare castra Regni, sine consensu procerum regni, l. 1. titulo 15. lib. 4. num. 60.
Rex habet vicem duarum personarum, l. 1. tit. 15. lib. 4. n. 69.
Rex de jure nisi lege sua exprimeret, non esset liber à gabella solutione, l. 4. tit. 17. lib. 9. numero secundo.
Rex potest pro eodem, sive pro minori pretio, redditus suos dare populo in incaptationem, in l. 7. tit. 9. lib. 9. num. 1.
Rex Hispanie non recognoscit superiorem, l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 5.
Rex transmittit potestatem regiam non vero Imperator, l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 6. & sic gabellas & vectigalia imponere potest, num. 7.
Rex potest petere gabellas debitas à venditoribus omni tempore, l. 10. tit. 10. lib. 9. n. 6. & num. 7. à quo tempore computatur annus ejusdem legis 19.
Rex potest terras decimarum in alios transferre etiam per viam contractus, tanquam res in suo patrimonio incorporatas, l. 1. tit. 21. lib. 9. n. 2.
Rex super terris decimarum percipiendis, fundatam habet suam intentionem, l. 1. tit. 21. lib. 9. numero 1.
Rico homo quis, in l. 3. tit. 15. lib. 8. num. 1.
Ripa que sit, & que dicatur, in l. 15. tit. 7. numero 1. ubi & quid sit litus.
Rivum habens an possit in ripa ejus salices plantare, ibid. numero 1.
Rogatus majorum aliquando pro preceptis habentur, l. 4. tit. 7. lib. 3. num. 3.
Romanorum tempore etiam quoddam jus venditionis fuit introductum, l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 10.
Rote verus contumax auditur appellans intra juris terminum, l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 83.
Rumpens & non servans salvaguardiam qualiter puniatur in l. 2. tit. 9. lib. octavo, n. 9.
Ruptores terrarum ad hoc quod pro secunda vice puniantur an debeant esse eadem persone, vel sufficiat si diversa sint, in l. 4. tit. 14. lib. 3. n. 17.
Rustici dicentes per tempus immemorabile usos fuisse nemore, vel monte, an in hoc sint defendendi, & quomodo expitabit usus, l. 5. tit. 7. lib. 3. num. 2.
Rusticus non alimentatur nisi caseo, & cepis, l. 4. tit. 11. lib. 3. numero 2.
Rusticus an ex juris ignorantia excusetur, l. 2. tit. 1. lib. 2. num. 32.
Rusticus sagax quando non excusatur etiam si non poterit consulere peritiores, ibidem n. 33.
Rusticus an censetur si contraria dixit testimonia ibid. num. 35. & 36. quid si contractum usurarium faciat.

Rusticus excusatur à contumacia & quomodo, l. 4. tit. 18. lib. 4. n. 28.
Rusticus & idiota simplex potest declarare coram suo advocato, & procuratore positionibus adversæ partis l. 2. tit. 7. lib. 4. n. 3. & 9. & an restitutionem petere adversus dolum & lapsum termini possit in l. 2. tit. 8. lib. 4. num. 8. cum seq. aliquibus.
Rustico non sic sicut nobili solvantur expensæ, in l. 3. tit. 3. lib. 4. num. 22.
Rusticus an incurrat penam l. si quis in tantam in l. 1. tit. 13. libro 4. nam. 7. ubi n. 8. & 9. & quod introduci ad rigorem juris conservandum, non excusatur & n. 10. declaratur.
Rustici cogi possunt venire ad civitates pro victualibus portandis, in l. 1. tit. 25. libro quinto, num. 26.
Rustice persona tenentur etiam servare leges molis venationis & piscationis in l. 1. tit. 8. lib. 7. n. 2. ubi coram quo iudice agendum sit.
Rustici laboratores an differant a menestralibus in l. 2. titulo 4. lib. 7. n. 3.
Rustici sublevari sunt prout possibile erit in l. 18. tit. 4. lib. 6. n. 1.
Rusticus ut pascere possit cum suis bobus defensam boum, requiritur quod sit habitator illius populi in l. 12. tit. 7. lib. 3. n. 2. ut ibi.
Rustici non tenentur portare paleas, lectos & similia militibus portatis ultra 20. miliaria numero 4. cum aliquibus limitationibus, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 3.
Rustici in seminando respicientes cursum lanæ non peccant, in l. 4. tit. 1. lib. 8. n. 37.
Rusticus, mulier aut minor an excusentur à pena falsi testimonii in l. 4. tit. 17. lib. 8. n. 12. & n. 82.

S

Saccus in quo frumentum contra legem sportabatur, an confiscabitur in l. 1. tit. 25. lib. 5. n. 13.
Saccus ubi portatur frumentum an erit etiam perditus, in l. 25. tit. 18. lib. 6. num. 19. ubi n. 16. & 18. an res licita extrahi confiscabitur propter illicitam cum ea extractam & n. 18. tit. 19. contraria plus fultur & n. 21. limitatur & 26. & 16.
Sacerdos id est sacerdos, in l. 1. n. 19. lib. 8. n. 44.
Sacerdotes antiqui etiam observabant honestatem quandam ibid. n. 11.
Sacerdotes sunt quasi os commune populi, ibidem n. 45.
Sacerdotibus à quo ostenditur datam esse potestatem obvolvendi ibid. num. 45.
Sacerdotis proprium est mediatorem esse inter Deum & populum ibid. n. 44.
Sacerdosque omnes commendantur ib. n. 46.
Sacras res an liceat vendere pro reparanda fame pauperum sua culpa in perpetuam devenientium, in l. 7. tit. 2. lib. 1. n. fin.
Sacrilegium committitur, cum, tum res non facta in Ecclesia furantur, in l. 2. tit. 2. lib. 1. num.

Memorabilium.

num. 3. & ibi pena furantis.
Sacrilegium committit percussus clericum, & pena percussantis ibid. num. 5.
Sacrilegium an sit missi fori, ibidem numero 10.
Sacrilegium quoddam est offendere aliquem in scholis in l. 2. tit. 4. lib. 8. num. 15.
Sacrilegos vapularum gladio puniri oportet, in l. 1. tit. 20. lib. 8. num. 4.
Sagittandus delinquens debet mori ne veopiat in desperationem, in l. 7. tit. 23. lib. 8. numero primo.
Salaria consueti capienda sunt per officiales iustitiae, & tabelliones dum tamen non sunt maiora quam tassata per legem Regiam, in l. 7. tit. 6. lib. 3. numero primo.
Salaria debent habere inquirentes mandato Regio, in l. 7. titulo 1. libro 8. num. 5.
Salaria qualiter sunt solvenda, in l. 9. tit. 15. lib. 4. num. 7.
Salaria si iusti saltem solvi an & prescripta debeantur, in l. 9. titulo 1. libro quarto, numero 48.
Salaria advocatorum sollicitorum & procuratorum quo tempore prescribantur, ibidem numero 10.
Salarii sententia exequitur non obstant appellatione, quia salarium pro alimentis prescribitur & quomodo hoc habeat locum, in l. 9. tit. 15. lib. 4. num. 38. & quid si pactum fecit de solvendo salario ad voluntatem famuli ibid. num. 39.
Salarium an constitui possit de publico per iudicem, & rectores civitatis, in l. 13. titulo 9. libro tertio, num. 4.
Salarium non denegatur officiali infirmo, in l. 6. tit. 5. lib. 3. numero septimo.
Salarium duplex an debeatur duplicato officio, in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 10.
Salarium prescribitur solum per lapsum triennii, admittitur tamen partis confessio, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 54. item in parte salarii in l. 9. per totam tit. 14. lib. 4.
Salarium si à principio non constituitur famulo an peti possit & quomodo, in l. 9. titulo 15. lib. 4. numero tertio.
Salarium tunc vel expresse debitum famulo non potest retineri per Dominum, ibidem numero quinto.
Salarium qua ætate debetur famulo, ibidem numero sexto.
Salarium quo tempore sit solvendum si aliud non exprimitur vel ex consuetudine habeatur, ibid. num. 8.
Salarium debetur medicis postquam infirmi sani facti sunt ibid. num. 9.
Salarium qua actione petatur ibid. num. 10.
Salarium totum an possit famulus ante expulsus petere ibid. num. 12. & 15.
Salarium non debetur famulo si Dominum deserit & ei non servit ibid. num. 14.
Salarium an debeatur famulo infirmo ibid. num. 17. & ibid. quid servi infirmi nobis servire intelligantur.
Salarium an debeat augeri si crescit familia ibid. num. 23.
Salarium an Dominus possit sibi percipere ex labore facti si Dominum mandato alii servientis.

in, ibidem num. 24.
Salarium non prescribitur data interpellatione ex parte famuli, ibid. num. 31.
Saltem de jure civili licitum videbatur unicuique vendere & vendere, sed temporales Dominus usurpare contractum, in l. 5. tit. 18. lib. 6. num. 10. & n. 12. in contrarium arguitur & ibid. declaratur, & num. 13.
Salina quo tempore prescribantur, in l. 1. tit. 14. lib. 4. num. 70.
Salinaria vocantur domus ubi sal portatur & venditur, in l. 31. tit. 18. lib. 6. num. 11. vel dicuntur certa tributa danda Domino terræ, & num. 22.
Salinaria omnia jure nostre Regio in Regem sunt incorporata ibid. num. 15.
Salinaria privata Rex capere non potest nisi data permissione privatis illarum Dominis, ibid. num. 14.
Salinas quis prius intulerit, ibidem numero 14.
Saltuario an credatur de damno dato, in l. 3. lib. 4. num. 20. & supra verbo custos.
Salvanguardia non solet concedi generaliter sed specialiter in l. 2. tit. 9. lib. 8. num. 5.
Salvanguardia si alio modo quam per mortem vel injuriam Imperatoris non observetur à Domino, tota causa devolvitur ad Regem, ibid. num. 10.
Salvanguardia non infringitur per verba, sed per factum ibid. num. 13.
Salvanguardia, & securitas Regia conceditur gabellarum conductoribus, in l. 2. tit. 11. lib. 9. n. 1 & 2. an hæc protectio eximat à jurisdictione ordinariorum.
Sanctio vel pragmatice adversæ juri & publice utilitati nihil valet, in l. 14. titulo tertio, lib. 1. num. 46.
Sanctus ac seraphicus Franciscus tres ordines instituit, in l. 1. tit. 14. libro sexto, numero primo.
Satisfacere promittens satisfacit dando fidejussorem, civem, aut exterrum, idoneum tamen ejusdem provincie, & territorii, in l. 1. titulo decimo, lib. 9. numero octavo, & numero nono, infra ad licentiam datam vendendi bona majoratus.
Saraceni minime tolerandi licet Iudæi tolerentur, in sub. titulo secundo, libro octavo, num. 10.
Saracenorum duplex est forma, ibid. num. 11.
Saraceni in regno non sunt tolerandi, in l. 4. tit. 1. lib. 8. num. 1.
Sarcina ejus esse prescribuntur ejus signo significatur, in l. 6. tit. 15. lib. 8. num. 3.
Sartor & tonsor artifices proprie vocantur, improprie officiales, in l. 10. tit. 12. lib. 5. numero primo.
Sartor an debeat gabellam, ex panno ei tradito ad faciendam calligas, sive aliud quid, vel Dominus panni, in l. 34. tit. 18. libro nono, numero sexto.
Sensidatio & satisfacere, supra verbo fidejussor & verbo juratoria cautio.
Satisfacenda est prius pars de damno & interesse quam situs de penis l. 9. tit. 7. lib. 3. num. 1. & num. 2. ampliatur, & num. 4. declaratur.

Index Rerum

- Scalas fenestras apponens vel infringens fenestras consiliator dicitur, & punitur delicto inde secuto, in l. 6. tit. 26. lib. octavo, numero primo.
- Scandala majora si sequerentur ex positione seditionum, non sunt puniendi, in l. 1. tit. 15. lib. 8. num. 42.
- Scaramuce nou minus iusta sunt, quam sit ipsum bellum, in l. 9. tit. 8. numero septimo, & numero octavo, & 9. quando sunt cum peccato, vel non.
- Schedula privata habita pro recognita habet executionem paratam & quomodo in l. 1. tit. 21. lib. 4. numero tertio, & forius si est recognita vel confessio ad eam, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 35. post medium.
- Scientia domini requiritur in prescriptione anni & diei in l. 3. tit. 15. lib. 4. num. 5. & 10. Aliud requiritur.
- Scientia & patientia Regis an requiratur in scribendis indictionibus, & super indictionibus Regis in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 73.
- Scientia non sufficit ubi factam requiritur, in l. 21. tit. 22. lib. 4. num. 2.
- Scientia vel ignorantia iuramento eas allegantis probantur cum in animo constant, in l. 3. titulo 5. libro 4. num. 73. & ibidem numero 74. in quibus casibus fitur iuramento aliquid.
- Scientia non sufficit ubi ultra eam factam requiritur in l. 2. tit. 7. lib. quarto, num. 35. & in l. 10. tit. 17. libro quarto, numero 17. cum sequentibus pluribus ubi declaratur & limitatur.
- Scientiam vel experientiam quis debet probare, in l. 3. tit. 11. lib. 5. num. 4.
- Scientia & patientia Regis non requiritur in immemoriali sed in quadragenaria, in l. 5. tit. 2. lib. 7. num. 5.
- Scientia & patientia probatio non requiritur in immemoriali consuetudine in rub. tit. 1. lib. 6. num. 122.
- Scientia probanda ut quis de auxilio, ope & favore teneatur, in l. 5. tit. 18. libro octavo, num. 9.
- Scientia non sufficit, ubi factam requiritur ut quis constituatur in mora, vel negligentia in l. 3. tit. 19. lib. 9. num. 5. cum sequentibus.
- Scientia nobilissimos facit, in l. 8. tit. 7. lib. 1. numero primo.
- Scire actus quis non dicitur nisi sciat tenorem ejus in l. 2. titulo septimo, lib. quarto, numero 33. & 34.
- Scire unumque presumitur id quod ad domum suam denuntiat in l. 3. tit. 10. lib. quarto, num. 35.
- Schismaticus proprie quis fit, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 44.
- Schisma dicitur scissura, ibid. num. 45. & num. 46. quando proprie hereticus schismaticus dicitur.
- Schisma nullum est nisi aliquam heresim contingant ibid. num. 48.
- Schisma quod latine scissura dicitur opponitur unum, quae per charitatem, ibid. num. 51. & 52.
- Scholaris loquens cum puella non censetur ei dicere pater noster in l. 2. tit. 17. lib. octavo, num. 120.
- Scindens arborem vel currens cum equo debet clamare, guarda in l. 15. tit. 25. lib. 8. n. 3. cum 3. seq.
- Scissor arborum aliorum quam vitis an puniatur morte in l. 6. tit. 12. lib. octavo, num. 34. & 35. quod ultra decem est rala, & num. 36. an teneatur facti & num. 37. & 40. quod si non sunt fructifera, & num. 42. declaratur in hoc quaedam lex partitarum.
- Scissor arborum an ultra peccatum teneatur ad restitutionem ibid. num. 34.
- Scribens vel legens falsum ad praedictum Regis an committit crimen laesae maiestatis, in l. 1. titulo decimo octavo, libro octavo, numero 130.
- Scriptores primo verborum significationem, mox rerum cognitionem explicat, in rub. titulo 21. lib. 8. num. 2.
- Scriptura publica quae continere debeat in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 32. ad finem.
- Scriptura solemnitas non requiritur in testamentis ibid. num. 33.
- Scriptura publica ut possit exequi debet continere quid liquidum & certum ibid. num. 34. & quod dicitur certum, ibid.
- Scripturae publicae non liquide potest peti executio cum protestatione liquidandi durante executione ibid. num. 35. & 36. aliud si est conditionale.
- Scriptura ubi requiritur aliter probari possit, in l. 3. tit. 13. lib. 4. num. 39. cum seq.
- Scriptura privata recognita vel pro tali habita an exequi possit supra verbo exequi.
- Scriptura conditionalis non exequatur nisi purificata conditione in l. 1. tit. 22. lib. quarto, num. 40.
- Scriptura publica ut exequi possit debet continere clausulam guarantee in l. 1. tit. 21. lib. quarto, num. 33. & num. 34. de veritate discutatur.
- Scriptura multum antiqua non requiritur comprobationem, in l. 1. tit. 21. libro quarto, numero 140.
- Scriptura privata recognita vel confessio judicialis habent paratam executionem, in l. 6. titulo 15. libro 4. numero 121. post medium.
- Scriptura publica quae dicatur, in l. 1. tit. 21. lib. 4. n. 27. 29. & 31. ubi in 28. quod appellatio publicae instrumenti non continetur privatum.
- Scriptura privata quae dicatur ibid. num. 30. & n. 31. an facta coram tabellione concilii exequi possit.
- Scriptura publica quid debet continere ibid. numero 32. cum seq. aliquibus.
- Scriptura privata quae & an exequi antea possit in l. 1. tit. 21. lib. quarto, n. 1. & 2. & num. 3. quid hodie.
- Scriptura originalis si reperitur extra registra an faciat fidem in l. 12. tit. 25. lib. quarto, n. 6. & 7. & n. 8. quod potest probari testibus originale.
- Scriptura publica an requiritur pro validitate promissionis de non meliorando vel meliorando aliquem ex descendentiis, in l. 6. titulo sexto, lib. quinto, numero 10. & 12. & numero

Memorabilium.

- num. 15. an per testes probetur, & num. 16. quid si iuretur, & num. 17. an per privatam scripturam.
- Scriptura publica quae dicatur, ibid. numero decimo quarto.
- Scriptura in casibus ubi requiritur quomodo id procedat in l. 6. titulo sexto, libro quinto, num. 15.
- Scriptura necessario requiritur ad majoratus constitutionem, ex licentia Regis confirmati, in l. 1. titulo 7. libro 4. numero septimo, secus vero aliis ut numero undecimo, & numero 38. & 39. declaratur, ubi & quid in gratia Papae.
- Scriptura perditam quinque testibus est probanda ibid. num. 8. ubi qui testes debeant esse, ibi & numero an duo testes sufficientes & numero 12. ponuntur requisiti ad probandam scripturam perditam.
- Scriptura licet ad probationem gratiae non requiritur, tamen quoad remissionis delictorum materiam scriptura iam requiritur, in l. 2. tit. 25. libro octavo, numero secundo, cum 4. sequentibus.
- Scripturam requiri per partes, ad substantiam contractus, vel ad probationem, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 124. & 125. cum seq. aliquibus, verbum volo est dispositivum numero 126. & 127. alia de eodem.
- Secato frumento adhuc qui seminavit habet jus in agro restitui, vel ad gratiam quae ibi maneat, in l. 5. tit. undecimo, lib. septimo, numero primo.
- Seca & error Reguorum & Beguinarum damnatur, in l. 2. titulo primo, libro primo, numero decimo quarto.
- Secura mors & infidiosa non dicitur inter inimicos, in l. 2. titulo decimo tertio, lib. octavo, num. 133.
- Securitas ubi est, ubi est Princeps, in l. 1. tit. 23. lib. 8. num. 1.
- Secularis non potest iudicare clericum, etiam clericum contentente in l. 7. tit. 18. libro nono, num. 13.
- Sedem martyrum vel apostolorum nemo existimet humanis corporibus esse concessam, in l. 1. tit. 2. lib. 4. num. 1.
- Secundus intellectus ad legem istam & quod non loquatur in vicinis populorum, sed in tabernaculis, seu dardaniis, in l. 9. tit. 14. lib. 5. num. 5.
- Seculum praecedenti probatur possessorium & petitorium, in rub. titulo secundo, lib. 6. numero 107.
- Seditionem & discordiam tria generant, in l. 1. tit. 15. lib. octavo, num. 4. & 5. & 6. & 7. quae sint.
- Seditionum undecim causae, ibidem numero 8.
- Scissio a quo dicitur sit ibid. num. 9. & 10. quae talis dicatur.
- Scissio convenit in aliquo cum schismate, rixa, & bello & in alio differt, ibid. numero undecimo, & 12.
- Scissionis crimen laesae maiestatis est, ibid. num. 15. dum tamen fit contra Regem vel Romam, ibid. num. 16.
- Solutionem status duo crimina committit, ibidem numero decimo septimo.
- Seditionem & Recopulationem. Tom. VI.
- ibidem numero decimo septimo.
- Seditiones cito & tuto & jocunde sunt curandae, ibid. num. 26.
- Seditiosorum poena, ibid. num. 27. 28. & 29.
- Seditiosi quomodo excusantur, ibid. num. 31. cum 3. seq.
- Seditiosi an appellare possint, ibidem numero 30.
- Seditio qualiter probetur & quomodo debent testes concludere, ibid. num. 39.
- Semel malus semper praesumitur talis, in l. 38. tit. 6. lib. 3. numero quarto, & quid si per triennium sit emendatus, in l. 6. tit. 9. lib. 3. num. 35.
- Semper est nota perpetuitatis, in l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 31. cum seq.
- Senatus supremus an possit sine citatione procedere & sententiam proferre, in l. 2. tit. 3. lib. 4. num. 10.
- Seniores primo loco sedere debent in l. 25. tit. 16. lib. 2. num. 2.
- Senectus ipsa infirmitas est, & an sit iusta causa absentandi se ab officio, in l. 6. tit. 5. lib. 3. num. 10.
- Sententia lata per calculos non transit in rem iudicatam in l. 22. titulo 6. libro tertio, num. 5.
- Sententia in qua quis condemnatur ut reddat computum, censetur condemnatus, ut reliquum solvat ibid. num. 9.
- Sententia declaratoria requiritur etiam ubi privatio fit ipso iure, in l. 5. tit. 14. lib. primo, num. 5.
- Sententia proprie est illa, quae transit in rem iudicatam, in l. 12. tit. 5. libro tertio, numero quarto.
- Sententia terminorum lata cum aliquo ex vassalibus pro fit vel nocet domino in l. 19. titulo 6. lib. 3. numero fin.
- Sententia Regis cum consilio suo lata facit jus universale in Regno, in rub. titulo 4. lib. 2. numero 2.
- Sententia privativa officii in appellationis gradu confirmata an valeant gesta in officio durante illa lite, in l. 2. titulo septimo, lib. 3. num. 19.
- Sententia privationis si ignoretur an ignorantia durante valeant gesta per tabellionem privatum, ibid. num. 21.
- Sententia declaratoria requiritur vel lapsio preconi termino nullus in pollerum audiatur contra iudicem syndicatam, in l. 10. tit. 7. lib. 1. num. 7.
- Sententia lata in causa syndicatorum an possit exequi non obstante appellatione, in l. 13. tit. 7. lib. 3. num. 16.
- Sententia in scriptis etiam in summariis ferenda est in l. 19. tit. 9. lib. 3. numero septimo, nisi ut ibid.
- Sententia iudicis declarantis aliquem contumacem antequam nuncio relatio ei sit notificata, nulla est, in l. 3. titulo tertio, libro quarto, num. 16.
- Sententia de nocte fieri potest, in l. 2. tit. 4. lib. 4. numero quarto.
- Sententia nulla potest in vim potestatis validari nisi sit nulla ratione incompetentis jurisdictionis, in l. 1. tit. 5. lib. 4. num. 12.

Index Rerum

Sententia propter contumaciam lata non nocet alia quam contentis in ea, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 95.

Sententia lata in presentia partis ex fallis relationibus retractari potest, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 99.

Sententia contra absentem lata eo presentato remanet infirma, in l. 3. tit. 10. lib. quarto, num. 127.

Sententia lata contra absentem post annum exequitur quoad civiles non vero quoad pecuniarias penas, in l. 3. tit. 10. lib. quarto, num. 131. cum seq. ubi declaratur & num. 146. cum seq. & num. 163. cum seq. pluribus id etiam intelligitur & declaratur aliis modis.

Sententia lata etiam contra majorem absentem & contumacem si lata per fidas probationes nulla est ipso jure in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 146.

Sententia evidenter iniqua & injusta non transit in rem judicatum, ibid. num. 158.

Sententia appellacione venit illa que vim diffinitivae habet, in l. 1. tit. 11. libro quarto, num. 10.

Sententia an sit exequenda lapsa anno fatali in l. 11. tit. 18. lib. quarto, numero septimo, & numero 12. 13. & 19. ubi & quomodo hanc nisi adit impedimentum ut ibid. num. 15. & seq.

Sententia de revista si non est conformis duabus precedentibus non exequitur sed supplicari potest sub l. 2. tit. 19. lib. quarto, num. 1. & 2.

Sententia conformes que in l. 2. tit. 19. lib. 4. num. 6. & 7.

Sententia lata contra possessorem majoratus sequenti preiudicat in l. 2. tit. 13. lib. quarto, num. 15. & 16. idem in confessione & numero decimo primo, idem quoad substitutum si cum instituto datur.

Sententia translata in rem judicatum exequi potest in l. 1. tit. 11. lib. quarto, numero 14. dum tamen in scriptis sit prolata ut ibid. numero 15. & numero decimo sexto, an idem si de facto admittantur probationes super injustitia illius sententiae & num. 18. quid si petatur executio sententiae officio iudicis nobili.

Sententia nulla nunquam transit in rem judicatum imo semper potest retractari, in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 23.

Sententia nulla confirmari seu reformari non potest, ibid.

Sententia nulla ex defectu jurisdictionis potest allegari lapsis etiam sexaginta diebus, ibid. num. 26.

Sententia non debet exequi stante & allegata nullitate que ex actis evidenter apparet, in l. 2. tit. 16. lib. 4. num. 30.

Sententia est nulla quando nullitas resultat ex actis ad que sententia se refert ibid. numero 54. ubi versu. secus vero declaratur.

Sententia est ipso jure nulla continens manifestam iniquitatem quamvis sit data contra jus litigatoris si ad acta processus se refert, ibid. versu. nam id verum.

Sententia lata contra possessorem rei subiectae restitutionis nocet ejus successoris, in l. 2. tit. 16. lib. 4. num. 45.

Sententia de revista est exequenda quamvis non sit conformis precedentibus non obstante qualibet exceptione, contra eam opposita etiam si sit opposita per modum moderacione, in l. 3. tit. decimo septimo, lib. quarto, numero secundo, versu. est plus dispositum.

Sententia arbitratorum executioni mandatur salvo jure partium ut possunt opponere de nullitate vel alia exceptione.

Sententia dominorum de consilio vel cancellaria ubi est exequenda non obstante supplicatione nulla admittitur nullitas, in l. 4. tit. decimo septimo, lib. quarto, numero primo, versu. secundo, non est locus neque restitutio ut ibid. num. 5.

Sententia que transit in rem judicatum si in ejus executione pars permittat probationes fieri de ejus injustitia retractabitur, si de injustitia constat in l. 4. tit. decimo septimo, lib. 4. num. 4.

Sententia interlocutoria confirmatoria donatum mandatur executioni non obstante supplicatione, in l. 5. tit. decimo septimo, lib. 4. num. 1.

Sententia due prolata ab ordinatis iudicibus vel delegatis si sint termino contrarie que eorum sit exequenda in civilibus vel in criminalibus & quid si est locus appellacioni vel non, vide late in presentia, in l. 1. tit. 16. lib. 4. in glossa ubi ambo ados de consilio numero 35. & ubi quando est nominandus tertius iudex para que la sententia que se alegare se executio si non halogur appellacioni.

Sententia appellacione ubi non datur absurdum comprehenditur interlocutoria sicut diffinitiva, ibid. numero secundo.

Sententia que dicatur conformis ibid. numero tertio.

Sententia confirmatoria primae in qua est error expressus redditur utpote laborans morbo primae, in l. 5. titulo 17. libro 4. numero 1. in fin.

Sententiam in rem judicatum transire quando dicemus, in l. 3. titulo 11. libro quarto, numero 28.

Sententia interlocutoria an sit in scriptis proferenda, in l. 7. tit. 17. libro quarto, numero secundo.

Sententia diffinitiva an minus, addi, vel corrigi possit, sicut diffinitiva ibid. numero decimo, & ubi quid in superioribus numero undecimo.

Sententia dominorum de cancellaria confirmatoria vel revocatoria super sex mille marapetinis in octo leucas fuit negotium, neque ab ea supplicantur & quomodo hoc intelligatur, in l. 9. titulo 17. lib. 4. numero primo.

Sententia preiudicialis parte presente vel citata est ferenda, in l. 10. tit. 17. libro 4. num. 46.

Sententia an possit proferri a iudice lapsa termino

Memorabilium.

minio instantis, in l. 10. tit. 17. libro 4. num. 46.

Sententia Principis lata precepta instantia est nulla ibid. num. 65. quamvis in consistorio Principis rata aut nunquam de instantia legis proponendum curatur, ibid. numero 66.

Sententia lata super incepto libello est nulla ipso jure & talis nullitas potest quodcumque opponi & an procedat jure Regio attentio, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 71. intellige ut ibid. versu. quiescamque.

Sententiam legi hodie non est necesse per iudicem sed per notarium legi fat est ibid. numero 74. neque ut pronuntietur pro tribunali, ibid. num. 75. & 78.

Sententia non requiritur quod in scriptis feratur ut ibid. versu. imo & secundum & versu. quidquid velint, sed sufficit in modum auctoritatis proferri, ut ibid.

Sententia non potest pronuntari viva voce sed in actis saltem est pronuntianda, ibidem numero 76.

Sententia proferri potest ambulando, stando, vel sedendo, ibidem numero 77. nisi ut ibidem.

Sententiae causam ap. liceat nullis factis probationibus ibidem num. 92. & num. 96. an sit nulla.

Sententia etiam hodie debet esse conformis libello, in l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 115. & 117. an ex hoc nulla sit.

Sententia, probatio, & petitio, hanc tria debent convenire ibid. num. 116.

Sententiae condemnatio potest esse in re aequivalente rei petite ibidem num. 118. ubi exempla ponuntur.

Sententia an valeat in re probata licet non petita ibid. num. 119. an valeat super petitorio probato & non petito.

Sententiam proferre non licet super re non petita etiam probata quamvis virtualiter sub intelligat causa continetur, ibid. num. 121.

Sententia super publicana probata, & non petita si rei vendicatio erat petita, non valet, in l. decima, titulo 17. libro quarto, numero 124.

Sententia potest ferri in estimatione rei petite, ibid. ad finem.

Sententia condemnatoria ex alia causa quam petita valet & quomodo hoc intelligatur, in l. 1. tit. 12. lib. 4. num. 23.

Sententiam bonam proferri reputatur inter invidiosos casus fortuitos, in l. 1. tit. 18. lib. quarto, numero quarto.

Sententia interlocutoria est illa que non diffinit negotium ibid. numero quarto.

Sententia transit in rem judicatum lapsis quinque diebus, si ab ea non appellatur, in l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 20.

Sententia lata iniqua appellatur fuit post quinque dies est nulla etiam si adversarius non opposuerit, in l. prima, titulo 18. libro 4. num. 25.

Sententia defensionis an sit diffinitiva vel interlocutoria & an requiratur pronuntiatio super defensione, in l. 2. tit. 18. libro quarto, num. 41. cum seq.

Sententia est intelligenda de definitiva, in l. quarta, in principio, titulo decimo octavo, libro quarto.

Sententia iudicum de consistorio lata in quindecim mille marapetinis, an valeat in decem mille, in l. 7. tit. 18. libro quarto, num. 13. & 16. & 17.

Sententia est indivisa ibid. num. 14.

Sententia lata a decurionibus non jurantibus in consistorio est nulla, in l. septima, titulo 18. libro quarto, num. 66. & ibidem num. 67. limitatur.

Sententia lata prout in tali consilio continetur an valeat, in l. 7. titulo 18. libro quarto, numero 92.

Sententia lata per rectores de consistorio lapsa termino a lege constituto ad sententiandum nulla est, in l. septima, titulo 18. libro 4. num. 117.

Sententia si declaranda est nulla, propter ineptitudinem est pronuntianda super meritis cause, in l. 3. titulo 17. libro quarto, numero 10.

Sententia declaranda nulla, omnia sunt de novo peragenda ibid. numero undecimo.

Sententia ex quibus causis possit dici nulla, ibid. numero duodecimo.

Sententia an sit nulla si peruntur centum & in quinquaginta sit condemnatio, ibidem numero duodecimo.

Sententia an sit nulla si ex actis apparet de iniquitate ibid. num. 14.

Sententiam nullam proferens an teneatur in syndicatu ibid. num. 15.

Sententia de remate non pronuntiat nisi comprobatum extiterit instrumentum de falso redargutum esse authenticum, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 183.

Sententia de remate si revocetur in gradu appellacionis an sufficit restituere pretium honorum, in l. fin. tit. 21. libro quarto, numero 139.

Sententia de remate an exequatur non obstante appellacione tertii oppositoris, ibidem numero 140.

Sententia de remate sicut & executatur contra executatum non obstante appellacione, ita contra exequentem, si contra eum pronuntietur, ibid. num. 141.

Sententia tertii calculatoris in discordia posita si sit conformis cum uno ex calculatoribus, vel partium cum uno & partium cum alio exequatur, in l. 24. tit. 21. lib. 4. numero primo.

Sententia in qua iudex publicavit bona, que filius non erant auferenda nunquam transit in rem judicatum, in l. 3. titulo quarto, lib. 5. num. 25.

Sententia lata contra l. undecimam, titulo septimo, hoc libro est nulla ibidem numero 4.

Sententia vicinitatis, vel pluralitatis facit jus quoad omnes, in l. 2. tit. 9. libro septimo, num. 7.

Sententia quacumque an exigat scripturam, in l. prima, titulo quinto, libro octavo, num. 16.

Sententia Pastoris justa sive injusta timenda est, ibid.

Index Rerum

ibid. num. 61. nisi ut num. 62. usque ad 71. exclusive. Sententia sine citatione lata in crimine proli- tionis non notorio nulla est, in l. 3. tit. 18. lib. 8. num. 5. Sententia lata contra presentem aduulterum an noceat absenti, vel e contra, in l. 2. tit. 20. lib. 8. num. 9. Sententia in delictis connexis favore unius prodest alteri ibid. num. 9. si opponatur de ea ut num. 10. Septem conclusiones circa eximentem alium a manibus familiarum, in l. 3. titulo 22. numero 14. Sepuaginta casus ubi bona confiscantur, in l. 3. tit. 4. lib. 3. num. 24. Sepultura Ecclesiastica quae persona non de- bent gaudere, in l. 6. tit. 17. libro quarto, num. 9. Sepultura non est deneganda debitori etiam in- vitis creditoribus ibid. num. 10. Sepultura ubi aperitur non est locus nuntia- tionis novi operis in l. 6. tit. 17. libro quarto, num. 11. Sequestranda res debent apponi in inventario, in l. 5. tit. 10. lib. 4. num. 16. Sequestrandis sunt etiam fructus rei immobilis data suspitione, in l. prima, tit. 12. libro quarto, num. 14. Sequestrare rem magni valoris an possit iudex pedaneus ibid. numero undecimo. Sequestratio aut depositio an sit aliquod servi- tium praestandum ibid. num. 19. Sequestratum non si tradideris ut non teneris vide cantalam sub rub. tit. 12. lib. 4. numero undecimo. Sequestratio quid sit sub rub. tit. 12. libro quar- to, numero primo, & secundo, quod tri- plex est modus sequestrationis & cum sequen- tibus numerantur modi illi. Sequestratio voluntaria vel necessaria quae sit & differentias earum ibidem num. 5. cum 3. se- quentibus & num. 14. limitatur & num. 15. an fructus sint deponendi. Sequestratio necessaria non impedit cursum praescriptionis ibid. num. 15. Sequestratio, in iudicio, & descriptio, an sint idem, ibid. num. 16. Sequestratio regulariter est prohibita, in l. 1. tit. 12. libro quarto, numero primo, vide fal- sentiam. Sequestratio rei quo remedio impediatur ibid. num. 4. & 5. Sequestrum an evitabitur docendo incontinen- ti de iure suo ibid. num. 16. Sequestrum ut fiat, quae requirantur, ibidem numero septimo. Sequestrum an die festo fieri possit ibidem numero octavo. Sequestrum an in causa appellationis habeat locum ibidem num. 9. & num. 10. per quem iudicem fiet usque ad num. 11. Sequestrum acceptum an quis cogi possit ibid. num. 16. Sequestrum ubi licet facere, an penes duas pec- ionas fieri possit, ibid. num. 17. Sequestrum apud iudicem vel ejus officialem an fieri possit, ibid. num. 18.

Sequestrum si fiat penes clericum ex mandato iudicis secularis an ejus mandato possit com- pelli restituere in l. 1. tit. 12. lib. 4. num. 24. Sequestratio bonorum in criminalibus, in casibus tantum a iure permissis facienda est, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 12 & num. 13. vide- bis in hoc bonum doctrinam & n. 14. casus 76. referuntur ubi est locus confiscationi & supra verbo bonorum alia. Serva, lena vel venetica pro debito civili capsi po- test, in l. 10. tit. 3. lib. 5. num. 48. Servi naturaliter fures sunt, & facillime cotrum- puntur ibid. num. 12. Servi tabelliones, communiter libere repatati, instrumenta non valent, ibid. num. 13. & ibid. quid in gestis per iudicem, vel habitum pro notorio, & num. 14. & 16. & quid in delega- tis. Servi capientium an efficiantur capti in rebel- lione Gravata in l. 8. tit. 9. lib. 1. n. 9. & 10. quid in captis in bello iusto. Servus an accusari de delicto possit, & an Do- minus pro eo alium accusare, in l. 8. tit. 9. libro tertio, numero secundo. Servus tellis esse non potest nisi in aliquibus ca- sibus, ibid. numero tertio. Servus si in libertatem proelamet, an lite pen- dente sit in libertate ponendus ibid. n. 6. cum seq. pluribus & n. 4. quid in Indis. Servus quare iudex esse non possit l. 8. titulo 9. libro tertio, numero undecimo. Servitium realium dignitas personalis iudicatur, in l. 77. tit. 3. libro secundo, num. 1. Servus si quis reputatur, cum sit liber an va- leant gesta ab eo, in l. 8. titulo 9. libro 4. num. 18. Servus dandus pro noxa si quaeso pecunia ve- lit salvere & eripi in libertatem an audiatur in l. 1. titulo 13. libro quarto, numero 23. Servi facti an Dominus teneatur ibid. num. 17. usque ad 22. & num. 22. quid si plures ser- vi deliquerint, an omnes pro noxa dari de- beant. Servitium & Montazgo praescribitur tempore immemoriali, in l. 1. tit. 14. libro quarto, num. 70. Servitiorum ratione potest Princeps beneficium uni auferre & dare bene merenti, in l. 3. tit. 10. lib. 5. num. 27. Servus si furatus praesumitur Domini voluntate in l. 16. tit. 11. lib. 5. num. 6. Servitus quaedam est census annuus, in l. 2. tit. 15. libro 5. numero 1. ubi declaratur, & est onus reale ut l. 1. titulo 15. libro 5. nu- mero 8. Servus omnium est capax, quarum Dominus capax eras, si ejus nomine & mandato id exerceat, in l. 1. tit. 18. lib. 5. num. 10. Servitia facienda per vassallum si non sunt ex- pressa, tenebitur vassallus ad servitia consti- ta, in l. 1. titulo quarto, libro sexto, nume- ro 22. Servitium personale non est de forma substansi- ali ipsius feudi, in l. 1. tit. 3. libro sexto, num. 19. Servum licet vinculis contingat si contra do- minum

Memorabilium.

minum infargit, in l. 3. tit. 20. libro sexto num. 6. Servus si coierit cum domina ambo concre- mentur, in l. 4. titulo 20. libro sexto, nu- mero 13. Servitutus species est detentione in carcere in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 136. Servi etiam si Christianorum non sunt im- pelliendi baptizari, in l. 1. tit. 2. lib. 8. num. 1. & 2. quod non efficiantur liberi. Servum compellitur quis vendere volenti eum manumittere in l. 15. tit. 13. libro octavo, num. 7. Sexaginta dies dati à lege regni ad allegandum de nullitate etiam non possunt prorogari etiam ex partium consensu, in l. 7. tit. 17. lib. 4. num. 8. Sexaginta diebus non curant ignorantia, ibid. num. 51. contra secundam auctoritatem nu- mero 71. Sexaginta diebus elapsis non auditur su- per nullitate etiam ex partium consensu iuramento vallato, in l. 1. tit. 17. libro 4. numero 55. & ibi nova auctoritas considera- tio. Sex casti ubi non licet piscari in flumine publi- co: in rub. titulo octavo, libro septimo, num. 15. Sicut filio consentienti gravamen potest impo- ni in legitima per patrem, ita patri consentienti per filium l. 1. tit. 8. libro quinto, num. 24. & 44. Si dono tibi vel vendo talem fundum talis no- minis, solum corpus considerando etiam si absciam, qui est sub talibus limitibus, & tot iugerum si plura iugera post appareant erunt donataris & emptoris in l. 3. tit. 7. lib. 7. n. 46. cum sequentibus. Si decuriones nolunt vel negligunt custodes de- putare, quid erit agendum per Dominum foci, aut iudicem ibid. postquam l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 4. Signa contritionis debent apparere in confiteri non valente ad evitandam poenam legis, in l. 5. tit. 1. lib. 1. num. 9. Signa aliorum alius portare non potest, in l. 1. titulo primo, lib. 4. num. 1. & 2. & iudex ex officio suo id potest prohibere, ibid. numero tertio. Signa an apponi possint vide supra verbo mer- cator. Sigillum est illud quod est substantiale in literis regis, in l. 3. tit. 17. libro octavo, nume- ro 13. Silva & defensa manente publica potest acquiri jus venandi, in l. 3. titulo septimo, libro 7. num. 22. Similia dicuntur quae sunt idem in qualitate vel arbitrio iudicis relinquuntur, l. 5. tit. 4. lib. 8. n. 8. & 9. & in l. 2. tit. 10. lib. 8. nu- mero 75. Similia dicuntur quorum sunt termini di- versissimi, una vero ratio, vel qualitas, l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 11. Simonia & vicium ambitionis committitur in emptione officiorum etiam secularium, in l. 7. tit. 3. lib. 7. num. 5. & ibi quomodo tunc committitur.

Simoniam quasi committunt vota ad eadē- dras donis acquirunt, in l. 16. titulo 7. li- bro 1. numero 2. Simonia committitur etiam si officialibus pre- latorum aliquod donetur, in l. 2. titulo 5. li- bro 3. numero 3. Simoniacum est beneficium ecclesiasticum presb- aut dono habere & nulla est talis provisio, sicut & provisio officiorum publicorum si habita nulla reputatur, in l. 7. & 8. tit. 2. libro 8. numero 8. Simulatio existente contractu quaelibet ejus clausula simulata censetur, in l. 1. titulo 18. libro 5. numero 4. Simulatio sicut fraudis conjecturis probatur, in l. undecima, titulo decimo, libro 5. numero 14. ubi modus probandi. Simulatio reparatur de iis, quae sunt diffidit- probations, in l. 2. titulo sexto, libro octa- vo, numero 51. Simpliciter an includatur in triplo condemnatio- nis, in l. 2. titulo 12. libro 8. numero 2. Singularis successor non incurrit per juris pe- nas contraveniendo juramento praedecesso- rum, in l. 3. titulo 17. libro 8. numero 17. Si probaretur ne decuriones possent vendere panem nondum collectum tempore Augus- ti pretio constituto à lege nostra utilia seque- rentur, in l. 9. titulo 5. lib. 7. n. 8. Si quis per errorem adfectionem fecit super pretio quod in rei veritate non erat auctum an valebit, in l. quarta, titulo quinto, libro septimo, numero 27. Sobrinus non admittitur cum patruo ad fidei- commissum familiaris relictum, etiam simpli- citer nomine colectivo, ab eo, qui non esset de ascendentibus neque de patris neque de materis aut amitis, l. 5. tit. 8. lib. quinto, numero 5. Soer jam non aget pro injuria facta nutui in l. 8. tit. 1. lib. 5. numero 30. Societas conjugum an duret mortuo uno eo- rum ita ut in superstitem & in haeredes de- functi communicentur, in l. 2. tit. 9. lib. 5. numero 15. Societas dicitur perpetua quae durat ad vitam fo- ciorum, in l. 10. tit. 1. lib. 6. numero 5. Socius an gaudeat privilegio focii sui in l. 10. tit. 17. lib. 4. numero 23. Socius omnium bonorum an sine cessione possit petere societatis debita, in l. 2. tit. 9. lib. 5. numero 10. Socius etiam omnium bonorum non potest do- tare filium de bonis societatis, in l. 9. tit. 8. lib. 5. n. 23. Silva & defensa manente publica potest acquiri jus venandi, in l. 3. titulo septimo, libro 7. num. 22. Similia dicuntur quae sunt idem in qualitate vel arbitrio iudicis relinquuntur, l. 5. tit. 4. lib. 8. n. 8. & 9. & in l. 2. tit. 10. lib. 8. nu- mero 75. Similia dicuntur quorum sunt termini di- versissimi, una vero ratio, vel qualitas, l. 34. tit. 18. lib. 9. num. 11. Simonia & vicium ambitionis committitur in emptione officiorum etiam secularium, in l. 7. tit. 3. lib. 7. num. 5. & ibi quomodo tunc committitur.

Index Rerum

Socius non tenetur damnum socii sentire culpa, in l. 3. titulo quarto, libro octavo, numero 30.
Socium, compellens ad ludendum ad quid tenetur, in l. 4. titulo decimo septimo, lib. 8. num. 47.
Socius unius rei communis, si compellat socium ut det suam pretio iusto partem, vel accipiat suam eodem pretio, non debetur ex hoc gabella, in l. 3. tit. 18. lib. 9. num. 28 nisi ut ibid. num. 29. & 30 & 31. declaratur hac limitatio, & num. 24. procedit in hoc ampliative.
Socii assertio sufficit ubi res aliter probari non potest, in l. 1. titulo decimo tertio, lib. octavo, num. 71.
Sodomia peculiani nominatim vocatur peccatum contra naturam, large vero omnia alia peccata contra naturam dicuntur, in l. 1. tit. 21. lib. 8. num. 12.
Sodomie peccatum legi nature & alius reputatur, ibid. num. 7 & 9. cum seq.
Sodomie crimen majus quam cognoscere matrem, in l. 1. tit. 21. lib. 8. num. 13.
Sodomie cum muliere extra vas sicut cum masculo committitur, ibid. num. 41. & numero 42. idem si cum animali bruto, & numero 46. quid si cum mortua vel cum Mauro, aut Judaeo.
Sodomie crimen sufficit attentari, ibid. numero 47. & numero 71. cum pluribus ampliat.
Sodomie pena etiam clericus & monialis puniuntur, ibid. num. 55.
Sodomie omnes quando extincti fuerunt, in l. 1. tit. 21. lib. 8. num. 12.
Sodomita si mortuus exurgeret, deberet puniri, ibid. num. 14.
Sodomita an advocatorum auxilio privetur, ibid. num. 15 & 16.
Sodomita etiam nobilis torqueri potest, ibid. numero decimo septimo.
Sodomita in interiori foro & exteriori si est clericus quomodo puniatur, ibid. num. 19. usque ad 24. & quid si est laicus, num. 25. cum pluribus sequentibus.
Sodomita infamis est & privatur bonis & alia & quid si sunt bona majoratus & subjecta restitutioni, ibid. num. 29. usque ad 38. & num. 60. an ipso jure sine declaratione privetur.
Sodomita quomodo excusetur, ibid. num. 40. 5. usque ad 50.
Sodomita etiam ex officio iudicis puniendus est, num. 77.
Solariegos qui dicantur & quid probandum est, in rub. tit. 3. lib. 6. num. 4. & 7.
Solariegos, nullam rem solaris alienare potest domino itrequisito, in l. 2. tit. 3. lib. 6. num. 1. & 2. ubi feudario, & num. 3. limitatur.
Solariegos quis dicatur & quomodo probabitur, ibid. num. 4.
Solarium quid sit, ibid. num. 1.
Solarium nobilitatis, quibus modis consideretur, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 183. & infra.
Solemnia non servans in testamento videtur actum illuorum facere, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 60.

Solemnia iuris sunt solare & sola vestita est attendenda que ex facto probato resultat, in l. 2. tit. 17. lib. 4. num. 57.
Solemnia eadem est servanda in communione retractu, que & in jure sanguinis obligantur, in l. 13. tit. 2. lib. 5. num. 5. & 8.
Solemnia modica non est spectanda & que dicatur talis, in l. 1. tit. 25. lib. 5. num. 5.
Solemnia requiritur in contrahendo requiritur in distrahendo, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 99.
Solemnia testamenti nuncupativi remissa an in donatione causa mortis remissa censentur, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 14. cum quatuor sequentibus.
Solemnia esse adhibenda, quis debet probare, in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 30.
Solemnia extrinsecam praeiungitur intervenisse si non opponatur, in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. num. 22.
Solemnia convenientes multibus de espuela dorada, in l. 5. tit. 1. lib. 6. numero secundo.
Sola fundandi voluntas, scriptura aut contractus faciunt factum, in l. 7. tit. 11. lib. 8. numero 27.
Solicitationes conjugatam potest per iudicem prohiberi in rub. titulo 20. libro 8. numero tertio.
Solidi quos faciunt unam libram, in l. 1. tit. 7. lib. 8. numero secundo.
Solidus quae moneta esset, in l. 1. tit. 3. lib. 6. numero quarto.
Solvens ignoranter mercatori decoctori an liberetur, in l. 1. tit. 19. lib. 5. numero undecimo, & in l. 2. eod. tit. numero decimo.
Solus coeius cum clerico an committat sacrilegium, adulterium aut incestum, in l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 30. 81. & 82.
Soluti si consecrat coire carnaliter etiam in foro civili puniuntur extraordinarie & gravius si moniti non desistant, ibid. numero 28.
Solutionis verbo qui d comprehendatur, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 182. & num. 176. quod non dicitur solvere dans pignora vel fideiussores.
Solutionis instrumentum presentare differens condemnatur in expensis ratione retardationis factis, in l. 1. tit. 21. libro quarto, numero 283.
Solutio spontanea purgat metum, in l. 1. titulo 21. libro 4. numero 194. cum sequentibus.
Solutio quomodo probanda quando instrumentum debiti est in scriptis celebratum, in l. 4. tit. 21. libro 4. num. 18. & sequentibus.
Solutio debiti an possit fieri per statum ut probetur per instrumentum & non alias, ibid. num. 20.
Solutio est probanda a principio decem annorum & sine & tribus retro, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 9. & 10.
Solve in qualibet pecunia an possit, in l. 1. titulo undecimo, lib. 5. numero secundo, & ibi quid si decretat.
Solutio an possit fieri in qualibet minima moneta, in l. 6. tit. 21. lib. 5. num. 30.

Solutio

Memorabilium.

Solutio voluntaria & necessaria quomodo consideretur, in l. 6. tit. undecimo, libro 5. num. tertio.
Solutum non dicitur quod in parte solum est, in l. decima, titulo sexto, lib. tertio, num. secundum.
Sorores & fratres tertii ordinis possidentes bona communia, excusantur a collectis in l. 1. tit. 14. lib. 6. numero 2.
Secus in possidentibus bona in particulari, & viventibus in suis domibus, ibidem numero tertio.
Sorores & fratres huius tertii ordinis non dicuntur habere regulam ibidem numero quarto.
Sortilegi qui sunt in l. 5. titulo 1. lib. 8. num. 14 & 15. & numero 16. quid si generaliter sumatur.
Sortilegi & divinatores hostes humane salutis dicuntur ibid. n. 17.
Sortilegia a quibus primitus inventa, ibidem n. 27.
Sortilegia quare potius a mulieribus quam a viris appetuntur, ibid. n. 28.
Sortilegia quibus locis & temporibus fabricantur, ibidem numero 29. & numero 30. quibus signis & figuris & characteribus utantur.
Sortilegi & malefici quare possint in manibus justitiae non utantur maleficiis, ibidem numero 31.
Sortilegiorum multa sunt species, ibidem numero 18.
Sortilegi dantes pocula amatoria ex quibus moriuntur aliqui, homicide sunt sicut tales puniuntur, secus alii, ibidem numero 19. & 20.
Sortilegiorum species benefica seu malefica, ibid. n. 21.
Sortilegium quod dicatur ibid. numero vigesimo secundo.
Sortilegiorum professio duplex est, ibidem numero 23. & quae dicatur ibidem & 24. quae dicatur tacita, & numero vigesimo quinto, quae expressa.
Sortilegus qui pactum cum demone habet, ibid. n. 26.
Sortilegus maleficus & incantator & cum eis conversans exheredari possunt a patre suo, ibid. n. 32.
Sors variis accipitur modis in l. 11. tit. 7. lib. octavo, numero primo, 2. & 3. quid sit & quatuorplex.
Sors triplici ex causa spectari potest, ibid. numero quarto.
Sors non est aliquid secundum se malum, tamen quadruplitem incidit peccatum in ea, ibid. n. 5.
Sortes quomodo considerat dicta l. 12. tit. 7. lib. 8. n. 6.
Sortem mittere pro electione facienda de praelato ecclesiastico non licet, ibidem numero undecimo.
Sortes humane multae sunt, quae nec dici nec numerari possunt, in l. 3. titulo 23. libro 8. num. tertio.
Sortis indicium quando locum habeat in l. 12. tit. 4. lib. 8. n. 3. & 4.

Sortis solum licet in casibus a iure expressis, in l. 12. tit. 7. lib. 8. num. 11.
Specialia tria in materia retractus numerantur, in l. 8. titulo 11. libro 5. numero 8.
Specialia duo a iure communi inducta bene concurrunt, in l. 8. titulo septimo, lib. 5. num. octavo.
Specialia plura sunt in fidei favore, l. 1. tit. 2. lib. 8. num. 39.
Specialis dispositio non corrigitur per generalem contrariam, in l. 1. tit. 14. libro 5. numero 4.
Specialis casus hic constituitur, in quo participes & complex delicti habet premium, in l. 4. tit. 18. lib. 6. num. 1.
Specialis probatio in honeste vite praefertur generali contraria, in l. 2. tit. 15. libro octavo, n. 126.
Speciei debite perditae si fiat condemnatio in quantitate, an postea specie apparente debeatur, in l. 7. titulo 18. libro quarto, numero undecimo.
Species iustitiae verbalis sunt contumelia, convinium & alia in rub. titulo 10. libro 8. numero 21.
Spectativa officiorum de patre in filium dari potest in l. 13. titulo decimo, libro quinto, numero quarto.
Spectativa officiorum revocantur, ne detur votum captanda mortis, in l. 3. tit. tertio, lib. 7. n. 4. nisi de patre ad filium, ibid. n. 2. quid contra.
Spoliatus ecclesiae dicuntur etiam blasphemantes, in l. 1. titulo quarto, libro octavo, numero 67.
Spoliatus etiam iudicis autoritate est ante omnia restituendus, in l. 2. tit. 13. lib. 4. num. 23. cum 8. sequentibus.
Spoliatus omnibus bonis non tenetur creditoribus respondere durante spolio, in l. 2. tit. 13. libro quarto, n. 24.
Spoliatus omnibus bonis non compellitur respondere, in l. 4. tit. 21. lib. 4. num. 198.
Spoliatus an teneatur probare dominium in l. 1. tit. 13. lib. 4. n. 70. & 71. & seq. aliq. & num. 74. quando probandum possidere & numer. 79.
Spolium tempus in libello recuperanda post non est declarandum & sufficit quod in processu constat in l. 1. tit. 13. lib. 4. n. 79.
Sponsa de presenti an comprehendatur in l. 2. tit. 10. lib. octavo, num. 42.
Sponsam pro uxore haberi per fictionem, in l. 1. tit. 19. lib. 8. n. 104.
Sponsa de presenti an sit uxor & possit de adulterio accusari & quid in de futuro, in l. 3. tit. 20. lib. 8. n. 1. cum 8. sequentibus.
Sponsa de presenti licet non de futuro contrahatur in statuto uxori lucri danti l. 1. tit. 1. lib. 3. n. 9.
Sponsa an sit ornanda sumptibus viri l. 4. tit. 2. lib. 5. n. 3.
Sponsa de presenti sequitur domicilium sponsi sponsa vero de futuro non, ibid. n. 7.
Sponsa osculari licetur medietatem jocalium etiam religionem ingrediatur, ibid. n. 8. & 9. quid si nullum est matrimonium ob juris impedimentum, nisi ut ibi.

Sponsa

Index Rerum

- Sponsa perdit jocalia si ob culpam suam matrimonium non sequatur ibid. num. 11.
- Sponsa de futuro osculata, si secunda contraxerit sponsalia de presenti an amittit medietatem jocalium per osculum acquisitam ibid. numero decimo tertio.
- Sponsa per osculum lucratur medietatem jocalium dum tamen sit osculata post sponsalia ibid. numero 13. ubi numero 14. idem esse si oscula precedant donationem.
- Sponsa lucratur jocalia etiam nullam traxerit dotem, in l. 4. tit. 2. num. 15.
- Sponsa non solum datum ab sponso lucratur secundum formam nostri text. verum & donata à consanguineis sponsi. ibid. num. 17.
- Sponsa erit secuta in conscientia familia jocalia lucrando ibid. num. 18.
- Sponsa si alienum anulum sponsus miserit & matrimonio jam consummato aliam loco ejus dederit, valebit datio ibidem numero 19.
- Sponsa post mortem sponsi inhoneste vivens perdit jocalia, ibid. num. 22.
- Sponsa donata à consanguineis ejus sunt ipsius sponsae, ibid. num. 23. nisi ut ibi.
- Sponsa an preciosa sicut non preciosa lucrabitur ibid. num. 29.
- Sponsa an lucrabitur jocalia si ante consummationem transtrant tempore velationum in l. 4. tit. 2. num. 27.
- Sponsa an possit sine licentia sponsi contrahere, in l. 2. tit. 3. num. 5. & 6.
- Sponsalia de futuro per copulam, hodie non transeunt in de presenti, in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 45. usque ad 50.
- Sponsalia improprie ad de presenti referuntur, proprie ad de futuro, in l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 7. & numero 8. ex hoc inferuntur ad concubinas & num. 11. id repetitur nisi ut ibid. num. 18.
- Sponsalia de futuro per secunda de presenti tolluntur adeo ut secunda mortua non teneatur ad primam redire, in l. 1. tit. 1. libro quinto, num. 9.
- Sponsalia conditionalia neque talia dici possunt ante implementum conditionis ibid. n. 21.
- Sponsus si cum pecunia sponsae aliquid lucratur ejus erit, in l. 2. tit. 9. libro quinto, num. 3.
- Sponsus si secuta copula carnali, & per eam consummato matrimonio aliquid donaverit sponsae, non lucrabitur illud sponsa, in l. 4. tit. 2. lib. 5. num. 26.
- Sponsus clericorum filii an sicut nec matri ita neque ejus consanguineis succedant, in l. 6. tit. 8. lib. 5. num. 13.
- Sponsus proveniente ex damnato coitu vel ex coitu clerici in majoribus constituti, monachi aut monache non succedunt etiam matri in l. 7. tit. 8. lib. 5. num. 23.
- Sponsus habitus etiam in meretrice soluta & à futuro succedunt matri, vel ibidem si sit illustri mater, vel ascendentes habens, dum tamen descendentes legitimis careat, ibid. num. 23.
- Sponsus qui parati naturalibus succedunt etiam in emphyteosi seculari ibid. num. 24. licet non Ecclesiastica ut ibid.
- Sponsus & Judex ad decorationem admittuntur in l. 3. tit. 3. lib. 8. num. 33. & num. 34. declaratur.
- Spurius etiam de jure civili nihil à patre habere poterat, in l. 8. tit. octavo, lib. quinto, numero octavo.
- Spurius an dicatur turpis persona ut eo inflituo in testamento frater testatoris quarelet illud, in l. 1. titulo 4. libro quinto, numero 111.
- Spurius neque ex ultima voluntate neque ex contractu aliquid lucrative habere poterat in l. 6. tit. 8. lib. 5. num. 5. & ibi ampliatur, & quibus applicabitur si aliquid ei relinquatur.
- Spurius itidem & de jure civili neque patris consanguineis succedit ibid. num. 11. ubi an idem sit in filiis naturalibus.
- Spurius hic si expresse instituitur à patre vel ei aliquid legeret ab eo, ad venientes ab intestato devolvitur, si vero tacite ad fiscum ibid. num. 16. ubi qualiter fraus & fides tacita probatur.
- Stabularii & cauponis dona parum durant, genus enim est improbum, in l. 6. tit. 11. lib. 7. num. 77.
- Stabularii, si ut debent officium exercent, charitatem exercent, in l. 7. tit. 11. libro 7. num. 2.
- Stabulariorum officium vilissimum, ibid. numero tertio.
- Stancia maxime odiosa sunt & in jure reprobata, in l. 12. tit. 11. lib. 6. num. 31.
- Stans discontinuus non dicitur stare in vinculis spatio 30. dierum in l. 5. tit. 4. lib. octavo, num. 16.
- Stante statuto quod legata debeantur hereditate non adita, debentur, in l. 1. tit. 4. lib. 5. numero 118.
- Statuti contra libertatem Ecclesiasticam nulli est attributa potestas, in l. 1. tit. 2. lib. 1. num. 10.
- Statuta ordinata contra libertatem Ecclesiasticam custodire facientes, neque ea radentes excommunicati sunt, in l. 2. tit. 3. lib. primo, num. 2.
- Statuta bona non verò mala permittenda sunt, in l. 14. tit. 6. lib. 3. num. 7.
- Statuta excludentia christianos novos ab officiis, an valeant, in l. 22. tit. septimo, lib. 1. num. 4.
- Statuta municipalia san præterita, vel futura respiciunt, in l. 6. titulo primo, libro secundo, numero secundo.
- Statui potest ut nullus emat mercem usque quo in platea publica reponatur & quod hora certa emanetur, in l. 2. tit. 14. libro quinto, numero quarto.
- Statui potest ut intra triduum possit vicinis expere pro tanto res emptas per dardanarios, in l. 3. tit. 14. lib. 5. numero 7.
- Statuta populorum singulares personas, concernentia sunt ambiosa & citandi sunt illi quorum interest, in l. 6. tit. undecimo, lib. 7. num. 2.
- Statuta contra habitantes non comprehendunt hospitem, sicut neque scholasticum, in l. 6. tit. 11. lib. 7. num. 5.
- Statuta populorum facere, an illis iudicibus com-

Memorabiliū.

- competat, in lege 8. tit. 1. libro 7. numero quinto.
- Statuti Episcoporum & Inquisitorum inobediens qualiter puniatur, n. 4. ubi de favoribus, & receptoribus, in l. 1. tit. 3. lib. 1. num. 3.
- Statuto fieri non potest ut unus pro alterius delicto puniatur, in lege 8. tit. 3. libro 5. numero 3.
- Statuto stante quod vir lucratur dotem lucrabitur etiam dotem communem promissam, in lege prima, titulo octavo, libro quinto, numero 83.
- Statuto si quis puniatur tanquam falsarius non punitur poena falsi, in lege 10. tit. 2. libro 8. num. 18.
- Statuto an fieri possit, quem ob alterius culpam puniri, in lege 8. titulo 17. libro 9. numero 4.
- Statuto stante, quod de qualibet bestia solvarur gabella, intelligi debet de viva, non verò de mortua, in lege 7. titulo 17. libro 9. numero 3.
- Statuto si cautum sit ut civitas teneatur ex incendio, non tenebitur, si fulgur ex caelo cadat, in l. secunda, titulo 9. libro 9. numero 20.
- Statuto fieri non potest ut quis ex sola contumacia ad mortem condemnentur, in l. 3. tit. 10. lib. 4. n. 98.
- Statuto stante quod dimidia poena detur fisco, alia parti, potest fisco omnem poenam recuperare, & pars solvere quod suum est, in lege 1. titulo 26. libro 8. numero quinto, & sexto.
- Statuto fieri solet ut ligna de ficis & non de viridibus fiant, in lege 7. tit. 7. lib. 7. num. 4. nisi aliter utatur & tunc ordo servandus erit, in d. l. 7. ut ibid.
- Statuto fieri potest quod non appellatur ab executione instrumenti, l. 4. tit. 21. lib. 4. n. 3.
- Statuto prohibente extrahi triticum, an licebit exportare farinam, in l. 25. tit. 18. lib. 6. n. 6. & 11. & 13.
- Statuto exclusa nullitate à notoria exclusa censetur, in l. 2. tit. 16. lib. 4. n. 36.
- Status originalis rei si repugnat quali possessioni, quasi possessio talis non relevat ab onere probandi, in lege octava, titulo 9. libro 3. numero 5.
- Statutum an valeat quod in diebus feriatis in honorem Dei cognoscatur de causis, & an confessio de facta valeat, in l. 4. tit. 1. lib. 1. n. 1.
- Statutum res minorum respiciens eos ligat ita ut adversus illud non restituatur, in l. 2. tit. 1. lib. 2. n. 27.
- Statuere an sit magis permissionis quam jurisdictionis, & sic an populi possint statuere, in l. 7. tit. 1. lib. 4. num. 18.
- Statuere an possit populus & quando, & quomodo, in lege decima quarta, tit. 6. lib. 3. n. 1. & seq.
- Statutum prohibens bona in ecclesiis alienari non valet, in leg. 11. titulo secundo, lib. 1. numero 11.
- Statutum an valeat quod nemo res suas homini exempti vendere possit, in lege prima,
- titulo tertio, lib. 1. n. 31.
- Statutum prohibens minorem testari censetur prohibere & codicillari, in lege tertia, titulo quarto, libro quinto, numero decimo quarto.
- Statutum an valeat quod per unam tantum speciem probationis probatur, in lege sexta, titulo sexto, libro quinto, numero decimo tertio.
- Statutum prohibens extractionem frumenti an comprehendat farinam, in lege 1. tit. 25. lib. 5. num. 17.
- Statutum faciens filios spurios successibiles nihil valet, in lege 1. titulo octavo libro 5. numero 33.
- Statutum denegans filio alimenta an valeat, in lege sexta, titulo octavo, libro quinto, n. 7.
- Statutum generale includit omnes casus speciales & privilegatos nisi in 90. tantum casu in quo quis privilegiatus reperitur, in lege octava, titulo nono, libro quinto, numero secundo.
- Statutum quod minori non detur restitutio an valeat & per illud an tolli possit, in l. 8. tit. 11. lib. 5. n. 15.
- Statutum inducens ferias messium vel vindemiarum, exceptis aliquibus casibus nulli alii casus admittentur, in lege 1. tit. 3. lib. 6. num. 62.
- Statutum licet non possit legare personas forensium, potest tamen res & bona in suo territorio sita, in lege 1. titulo 18. lib. sexto, numero 6.
- Statutum puniens invasorem rei alienae an verificetur si tantum possessionem rei illius invasit habebat, in lege prima, tit. 3. lib. 4. num. 71.
- Statutum loquens de transactione an habeat locum in arbitramento & compromisso, in l. 4. tit. 31. lib. 4. num. 9.
- Statutum loquens in casu vero an extendatur ad casum fictum, vel subrogatum in loco casus veri, in l. 1. titulo 7. libro 4. numero 32. & 33.
- Statutum secundum indistincte loquens non tollit distinctionem primi, in l. 3. tit. 2. lib. 4. n. 11.
- Statutum laicorum prohibens rem alienari in forensium an valeat, ibid. num. 10.
- Statutum puniens bladum exportantem an comprehendat legumina, in l. 25. tit. eod. n. 4. an tunc licebit exportare hordeum, spelatam, vel avenam, num. 5.
- Statutum licet verbis generalibus sit conceptum dicitur speciale si in effectu est singulare, in lege sexta, titulo primo, libro 7. numero sexto.
- Statutum secundum alterans primum in modo pascendi animalia vicinorum, an sit servandum, in lege sexta, titulo 7. libro 7. numero 2.
- Statutum an valeat quod forensibus graviores collectae imponantur, in lege 15. tit. 13. lib. 8. numero 4.
- Statutum non valet disponens quod de toto solvarur gabella, in lege 35. tit. 18. libro 9. n. 6.

Index Rerum

Stella tessera & stelatura, in lege 3. tit. 5. lib. 7. num. 7.
Stellionatus crimen non committit vendens bona aliqua censibus generaliter obligata, in lege secunda, tit. 1. lib. 5. libro quinto, numero secundo & quarto.
Stipulatio non requiritur jam in fidejussione, in lege secunda, titulo decimo sexto, lib. 5. n. 18. & 19.
Stuprum quid sit, in rub. tit. 20. libro 8. numero 16.
Suppam committitur etiam cum religiosa, & an incestus, sacrilegium & adulterium committantur, in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 25. usque ad 30.
Stylus quod jus faciat & alia plura remissive, in lege 25. tit. 3. libro quarto, numero sexto.
Stylus curia ubi servandus, in lege 1. titulo 10. lib. 4. num. 7. & sub lege 2. ubi cum seq. numeris plura de stylo.
Subditi Regis vel domini temporalis an eorum mandato compelli possunt bellum adire, in lege 6. tit. 7. lib. 3. num. 1.
Subditi an possint praescribere adversus Principem exactionem vel immunitatem a solvendis indictionibus, vel super indictionibus, in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 51. & sequen. & an in illis praescribendis requiratur scientia & patientia Principis, ibidem numero 53. & quid si Princeps donavit, an mutata persona praescriptio procedat, ibid. numero 54.
Subditus regni vendens extra regnum an debeat servare tassam legis nostrae regiae, in l. 1. tit. 2. lib. 5. num. 1.
Subditus & vicinus litigans contra universitatem & populum tenetur pro expensis a populo faciendis cum aliis vicinis contribuire, in l. 13. tit. 3. lib. 6. num. 9.
Subditus unus, an possit se eximere a libertate a bonis illius loci vicinis procurata, ibid. numero 7. ubi numero 8. quid si esset clericus.
Subditus qui non est Regis an committat contra illum crimen laesae majest. in l. 1. tit. 18. lib. 2. num. 44. & 46.
Subdilatatio quid sit, in l. 4. tit. 5. libro 7. num. 1. & ibid. a quo dicitur & derivetur.
Subdilatationis forma, quae sit, ibid. numero decimo.
Subdilatatio est facienda, in loco publico, l. 4. tit. 11. lib. 9. num. 1.
Subdilatatio publica facienda est in rebus publicis, licet non fiat in rebus privatorum, in l. 5. tit. 12. lib. 9. num. 1. & praecona debent intervenire, num. 2.
Subdilatatio debet fieri praesentibus officialibus, in lege 1. tit. 14. libro 9. numero 3. & quarto tempore.
Subdilatatio ultima, hoc est el remare, an habeat executionem paratam, in lege 10. tit. 16. lib. 9. num. 1.
Subdilatatione ultima facta, nullus alius est admittendus, etiam in continenti plus offerens, lege quarta, titulo 11. libro nono, num. 4.
Subdilatationis tempus licet judici vel officia-

li minuire, in lege secunda, titulo undecimo, libro nono, num. 10.
Subditi talia sunt qualia praedicat demonstrans, in lege 7. tit. 14. libro quinto, numero secundo.
Submittens se ex contractu judicis cancellariarum, vulgo, alcaldes, quando coram eis possit executivè convenire, & in ejus persona fieri executio, in lege 20. tit. 21. lib. 4. num. 1.
Submittens se dicto judici cancellariarum cum renuntiatione proprii fori, & domicilii, quando in eis bona possit executio fieri & quomodo, lege vigesima, titulo 1. libro 4. num. 1. & 3. supra dicta declarantur.
Submittens se praesidenti & auditoribus regulum audientiarum quando ab eis pro executione contractus possint executores immittere vel non, lege 20. tit. 21. libro 4. num. 4. ubi quid de submittentibus se regenti, majoribus judicibus Gallicis vel praesidenti & majoribus judicibus aiarum cancellariarum, vel regenti ac judicibus Hispanensibus, ibid. num. 5.
Submittens se judicibus, de adelantamento, quomodo sit conveniendus, lege 20. tit. 21. lib. 4. num. 7.
Submittens se judicibus inferioribus, quomodo sit conveniendus, lege 20. titulo 21. libro 4. numero 8. & 9. apponitur limitatio.
Submittens se ex generali submissione quomodo sit conveniendus, lege 2. tit. 21. lib. 4. num. 10.
Subornans testes non excusatur, licet non utatur attestacionibus, in lege 4. tit. 17. libro 8. num. 7.
Subornatio testium super eislem, articulus productorum praesumitur, in lege 4. tit. 9. lib. 4. num. 1.
Subreptio in uno articulo non vitiat capitula separata & divisas, in lege 4. tit. 14. lib. 4. num. 14. & 15.
Subreptio & obreptio, quid sint, in lege 3. tit. 1. lib. 6. num. 1.
Subrogatus sapit naturam illius in cuius locum subrogatur, non tamen habet locum in privilegiis, in lege 1. tit. 1. lib. 6. num. 27.
Subscribens se schedulae vacuae non tenetur, in lege 1. tit. 10. lib. 5. n. 12. nisi ut ibid.
Subscriptio certi non requiritur, qui scribere non valet, in l. 2. tit. 4. lib. 4. num. 26.
Subscriptio testium an in codicillis requiratur, in lege secunda, titulo 4. libro quinto, numero 4.
Subscriptio operatur ut totum testamentum videatur a partibus subscriptum, in lege de simateria, tit. 2. lib. 4. num. 4. ubi declaratur.
Subscriptions testium an requirantur in instrumentis, in lege 13. tit. 2. lib. 4. num. 59. partium tamen subscriptiones requirantur, ibid. n. 41. ubi remissive ponuntur casus in quibus subscriptio requiritur, n. 56. iterum id designo.
Subscriptio tabellionis debet esse ultima actus scripturae, ibid. num. 3.

Subscriptio

Memorabilium.

Subscriptio operatur ut totum testamentum videatur scriptum a subscribente servata forma de qua, in lege secunda, titulo 4. libro 5. num. 56.
Subscriptio habet vim depositionis, ibid. num. 57. alia de subscriptione vide in verbo testium tabellionis.
Subscriptio non requiritur nisi in casibus a jure expressis, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 82. ubi num. 81. an testatoris & testium requiratur, in nuncupativo vel codicillis.
Subscribens se schedulae ut testis nihil sibi nocet etiam si recognoscatur eam, in l. 5. titulo 21. lib. 4. num. 8.
Subscribens se schedulae vacuae non censetur ibi contenta approbare, ibid. num. 9.
Subsidium domino a vasallo praestandum duplex est, in lege 1. titulo 4. libro sexto, numero vigesimo quarto.
Subsidium & collectum imponunt Domini vassallis suis in sex casibus, ibid. numero vigesimo quinto.
Subrogatio an debeat, si res una majoratus vendatur & alia ematur, in lege 6. titulo 7. lib. 5. num. 6.
Substantialia judiciorum pacto partium tolli non possunt, in lege final. titulo 21. libro 4. num. 108. legis vero jussu poterunt tolli, ibid. num. 109. & quae sint juris civilis & quae naturalis, ibid. num. 110.
Substantialia judiciorum quae, ibid. numero 107.
Substantialium, omisso quando vitiet, in lege 10. titulo 17. libro quarto, numero trigesimo secundo.
Subsidium quid sit & plura alia remissive, in l. 1. tit. 10. lib. 1. num. 4.
Substitutio reciproca quae habet locum inter conjugatos habet etiam locum inter sponsores de praesenti, in l. 1. titulo primo, libro quinto, numero 6.
Substitutiones pupillares & vulgares possunt apponi in melioratione tertii & quarti vel unius solum, in lege 11. titulo 6. libro 5. numero 35.
Substituto serviri potest ex justa causa vel impedimento, in lege secunda, titulo 11. libro 5. num. 11.
Substituto vulgariter fideicommissarie vel compendiose, an debeat remedium possessionis, in l. de foris & similia, in l. 3. tit. 2. lib. 4. num. 13. & 15.
Substituto valens deserere debet apponere reque indoneum, in lege 20. titulo 7. libro 1. numero final.
Substituto debet esse ejusdem conditionis cum substituente, in lege 4. titulo 9. libro 3. num. final.
Successor non obligatur ad perjurii incursum sed tantum illi, qui juraverunt, in lege 5. tit. 10. libro 5. numero 4. reale est enim juramentum, quoad eum qui juratur, personale quoad jurantem, in lege 15. titulo 10. libro 5. numero 5.
Successor regni succedit tanquam haeres jure primogeniturae, & sic tenetur solvere decima & legata praedecessori, ibidem num. 8. & 9.
Successor vocatus an possit sterim petere revocationem, in Recopilacionem, Tom. VI.

ri alienationem rei majoratus alienate in lege 11. titulo sexto, libro quinto, num. 21. & 14.
Sumptus pro sacrificiis animarum faciendi moderari non possunt, sed tantum respicientes corpora, in lege fin. tit. 5. libro quinto, num. 3.
Sumptus funeris qui sunt, & quid in medicina infirmitatis, lege 13. tit. 6. num. 1. & 3. & ibi num. 4. an imputabitur in quanto impensa infirmitatis, & num. 9. an praefertur aliis creditoribus & alia plura supra in verbo impensa funeris.
Summi rationales, ac supremi, an possint in locationibus gabellarum derogare conditionibus generalibus pro legibus scriptis, in rub. titulo nono, libro nono, numero 2. & tertio.
Sumptibus suis tenetur facere quis illud ad quod obligatus, in lege 1. tit. 2. lib. 4. num. 2.
Superioribus ob evitandum scandalum licet non obtemperare, in lege 14. tit. 3. libro 5. num. 32.
Superfluitas quibus in casibus excusetur, in lege 3. tit. 4. lib. 5. num. 16.
Super jure de facto ab statu praesente procedente potest iudex pronuntiare, in lege 2. tit. decimo quinto, libro quarto, numero 15. & decimo sexto.
Superior ademptus est cum iudices disceptant super jurisdictione, lege 15. tit. 15. libro 8. num. 86.
Superiores prius debent compellere inferiores quam suppleant eorum defectus, in lege 4. tit. 3. lib. 5. num. 24.
Super statutum dominorum indebitè aliqua a vassallis exigentium inquiri potest, l. 4. tit. 1. lib. 8. num. 2.
Supplicatio & ad pacem demonum pertinentia quae dicuntur, in lege 5. tit. 1. libro 8. num. 31.
Suprema potestas est inpraescriptibilis, in lege 1. titulo decimo quinto, libro quarto, numero 36. & 38.
Suprema potestas nunquam censetur concessa nisi expresse dicatur & concedatur ecclesiae & tunc ad vitam concedentis valet, non vero ultra, in lege 1. tit. 16. lib. 5. num. 14. 27. & 30.
Supplicare licet a precepto Papae & quomodo, in lege 14. titulo tertio, libro primo, num. 49.
Supplicare licet a sententia auditoris cui per Regem causa illa commissa est, in casibus in quibus prohibita est supplicatio a sententia auditorum ut in casu, in lege 3. tit. 19. lib. 4.
Supplicatio facta an habeat locum licet excepta coram Alcalde de nostro oste corte, in lege prima, titulo vigesimo, libro quarto, numero 7.
Supplicationi duplicum an sit locus ubi lis est ventilata in cancellaria per retentionis viam, ibid. num. 1.
Supplicatione dicta dabitur locus etiam licet non excepta in concilio aut cancellaria ex mera Regis licentia derogando legi contraria, ibid.

Index Rerum

ibid. num. 5.
Supplicationi huic duplarum ut locus sit que requirantur, in l. 2. tit. 20. lib. 4. numero 7. & 8.
Supplicationi huic an sit locus super liquidatione facta in executione sententie alicujus, in lege 7. titulo decimo nono, lib. quarto, num. 6.
Supplicationis dictae defectum an Rex suppleat, in lege 2. titulo 20. libro quarto, numero 9.
Supplicatio huic non habet locum nisi super causa estimabili, in lege 7. & 9. titulo 20. lib. 4.
Supplicatio huic duplarum non datur super possessione data in bonis majoratus, ex lege Tauri, sub lege 8. & sub lege 14. titulo 20. libro 4.
Supplicatur a sententia principis, non vero appellatur, in lege 6. titulo 17. libro quarto, num. 5.
Supplicatio in casibus in quibus prohibetur a sententia dominorum de consilio vel cancellaria, nulla admittitur nullitas nisi per viam camere, in l. tertia, titulo 19. libro quarto, num. 1.
Supplicatio iuste interposita suspendit executionem sententiae a qua supplicatur, in l. 2. titulo decimo nono, libro quarto, numero duodecimo.
Supplicatio quid sit, sub rubr. titulo 19. libro quarto, num. 2. cum 4. sequen. ubi quorundam sit & in quo differat ab conveniat appellationi.
Supplicatio an tentetur concessa appellatione remota sub dicta rub. titulo 19. libro 4. numero 6. & iterum ibi sub lege 1. numero 12. & 31.
Supplicatio ex gratia procedit, ibid. num. 7. & iterum sub rub. tit. 20. lib. 4. n. 1. ubi quid hodie jure Regio.
Supplicandum est ab illis a quibus non licet appellare in dicta rub. tit. 19. libro 4. num. 8. & iterum ibid. sub l. 1. tit. 19. in prin. & n. 2. declaratur.
Supplicatio an coram tabellione possit interponi in l. 1. tit. 19. lib. 4. n. 4. ubi declaratur.
Supplicatio intra quod tempus hodie & olim est interponenda, ibid. n. 7. 8. & 9.
Supplicatio a definitiva in scriptis proponenda, ibid. n. 9. an sint in supplicatione gravamina exprimentia & an sufficiant in alio libello exprimi.
Subreptio an detur in rescripto in quo non fit mentio litis pendente, in l. 1. tit. 5. lib. 4. n. 5.
Suspectum est clericos habere in domo mulieres suspectas, in l. 1. tit. 19. lib. 8. n. 40.
Suspectus de fuga si capiatur per iudicem incompetentem an sit relaxandus, in l. 1. tit. 5. lib. 4. n. 8.
Suspensio censetur in dubio perpetua, in l. 24. tit. 7. lib. 3. n. 1.
Suspensionis tempore completo statim fit restitutio officii suspensi, ibid. n. 2.
Suspensio toto tempore durat quoti durat suspensio iurisdictionis, ibid. n. 3.
Suspensio etiam in spiritualibus in vim poene

imposita suspenditur per appellationem ibid. num. 4.
Suspensio potest fieri a iurisdictione sicut ab ordine vel ab utroque, in lege 1. tit. 3. lib. 8. num. 13.
Suspensio ab officio non potest pendente appellatione ad novum eligi honorem, in l. 15. titulo 5. libro 3. num. 2. & ibid. num. 3. quid si in spiritualibus.
Suspensus an repellatur a testificando, in lege 2. tit. 7. lib. 3. num. 22.
Suspensus an possit esse, in l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 11. & num. 12. quid in interdico.
Susceptores non possunt in horreo annonae deputari aliquid frumentum privatum reponere, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 2.
Susceptores qui dicantur, in l. 1. tit. 14. libro 9. num. 1.
Susceptores tenentur conscire librum & scribere annonam susceptam & pecuniam fumentariam, in l. 9. tit. 5. lib. 7. n. 1.
Susceptor tenetur veritatem scribere & non clare, & qua poena puniatur contrarium faciens, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 2.
Susceptor tenetur refarcire damnum si sua negligentia, vel mala administratione annonae perdetur, per incendium sua causa causatum, vel per aliam rem, in l. 9. tit. 5. libro 7. num. 27.
Susceptores tenentur prostrationem facere de curionibus, ut debita sibi debita per vicinos recuperentur, alias ad restitutionem damni obnoxii sunt, in l. 9. tit. 5. lib. 7. numero 23.
Susceptoris & thesaurarii officium atque debet esse, & rationem reddere tenetur, num. 1. & plura de ratione reddenda traduntur, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 22.
Syllaba una in legis interpretatione non debet stare otiosa, in rub. tit. 2. libro 6. numero 101.
Syndicandus est omnis ille, qui gerit officium, etiam si sit Imperator vel Rex, in l. 2. tit. 7. lib. 3. n. 12. & 13. & n. 4. & 6. ampliatur.
Syndicatores qui sint, & a quo constituantur, in rub. titulo 7. libro 3. numero 4. cum sequent.
Syndicatum hodie jure nostro regio sufficit semel in quolibet loco praecognizari, in l. 3. tit. 9. lib. 3. num. fin.
Syndicatus quid sit, & syndicus, in rub. tit. 7. lib. 3. num. 14. & 15. & num. 3. an jure divino trahat originem.
Syndicatu aliquem immunem reddere non possunt Rex, vel priores, in l. 2. tit. 7. lib. 3. num. 5.
Syndicatus infantia non curat de apicibus iuris, in l. 10. tit. 7. lib. 3. num. 10.
Syndicatus sententia an post 30. dies ferri possit, in lege 11. titulo septimo, libro tertio, num. 2.

T

Tabelliones & secretarii inquisitorum laici sunt, lege 8. titulo tertio, libro 1. num. 2.
Tabellio-

Memorabilium.

Tabelliones penes se retinere debent processus omnes tam civiles quam criminales, in l. 20. tit. 6. lib. 3. n. 2.
Tabellio mercedem habere debet pro scripturis, & rogibus sui officii, in l. 30. tit. 6. lib. 3. n. 2. an ab ecclesiis hae accipiant, num. 3. ibidem.
Tabellionum foris eorum iura pro unoquoque die quae sint, in l. 32. tit. 6. lib. 3. numero 5.
Tabellio privatur officio in casibus certis, ibid. num. 6.
Tabellio potest instrumentum confectum lite pendente super privatione officii perficere, & publicare, etiam sententia privationis lata, & io rem judicatum lapsa, in l. 2. tit. 7. lib. 3. num. 20.
Tabellio propter delictum privatur officio non est ulterius ad illud promovendus, in l. 7. tit. 7. lib. 3. n. 7.
Tabelliones non possunt recipere querelas, neque acta facere nisi iudice praesente, ibidem, num. 16.
Tabelliones tenentur scribere acta quae a partibus petuntur vel ab eis a iudice mandantur, ibid. n. 17.
Tabellio quis sit & quis de hoc observari de officio possit tabelliones creare, in l. 5. tit. 25. lib. 4. n. 2. & num. 4. an domini in terris suis possint eos creare & n. 5. 6. & 7. il prosequitur & num. 8. an capitulum sede vacante, & n. 11. & 12. an consuetudine hoc acquiri possit, & num. 14. quae consuetudo erit necessaria.
Tabelliones, an possint extra territoria Dominorum eos creantium exercere officia, in l. 5. tit. 25. lib. 4. n. 14.
Tabellionum triplex est differentia, l. 5. tit. 25. lib. 4. n. 16. 17. & 18. n. 27. quibus nominibus nuncupentur.
Tabellio unus non debet se de officio alterius intrromittere, ibid. num. 19.
Tabellio unus si conficiat acta processus ex officio iustitiae facti, si post pars gravata coram alio tabellione accusat, coram quo fiet processus, ibid. n. 20.
Tabelliones qui possint esse, ibid. n. 20. & 21. n. 23. an infans possit esse tabellio, & num. 24. quae jurant in ingressu officii, & num. 26. an sit antea.
Tabellio in causa propria pro se an possit instrumentum conficere, ibid. num. 25.
Tabellionum multitudine consilio officiorum est in l. 1. tit. 25. lib. 4. n. 1.
Tabellio tenetur de imperitia tangentium officium suum, ibid. n. 4. & n. 5. an vincitur instrumentum ex imperitia factum vel ex dolo.
Tabellionis officium exercens cum non esset, quia diligentiam non fecit requisitas in adoptione officii falsarius est, ibid. num. 6. glos. Que sciat.
Tabellio de confecto an possit assistere actibus judicialibus ubi adsunt tabelliones publici & numerari ibid. n. 9. nisi ut ibid. n. 10.
Tabellio creandus prius in regio senatu presentandus, l. 1. tit. 25. lib. 4. n. 3. & ibid. n. 3. qualiter sit examinandus.
Tabellionum imperitia destruit mundum & Agredo 1. Recopilacionem. Tom. VI.

ponit conscientias vivorum in magno discrimine, ibid. n. 4.
Tabellio examinatus & approbatus an possit ante apprehensam possessionem officium exercere ibid. num. 5.
Tabellionis officium gerens qui non est tabellio falsarius est, ibid. n. 7. & n. 8. l. 2. tit. 25. quae sit poena falsarii tabellionis ibi quod non puniatur poena falsi quoties lex puniat ut falsarium.
Tabellionem non esse approbatum an iudex ex officio suo possit inquirere, in l. 2. tit. 25. n. 11.
Tabellionatus officium & notorie ecclesiastice locari non possunt, in l. 4. tit. 25. lib. 4. n. 1. cum 5. seq.
Tabellio an substituere possit, sub l. 4. 23. lib. 4. n. 5. & n. 6. an uno substituto postea possit alius demum nominari revocando primum.
Tabellionis officium in usibus concessum, an extendatur ad urbis territorium, sub l. 6. tit. 25. lib. 4. num. 1.
Tabelliones tenentur iura quae receperunt in scripturis apponere, ibid. n. 2. & n. 3. quod si unum exigit & aliud subscribit falsarius habet potestatem & ibi in glos. fin. quod sine citacione postest condemnari si non apponit iura in processu.
Tabellio an possit esse patruus in causa foris & alius in causa alius sub l. 7. tit. 25. lib. 4. num. 1.
Tabellio cogi potest per iudicem exhibere regestrum & protocolium, l. 12. tit. 25. lib. 4. n. 3. & 4. ibi quibus de causis & n. 9.
Tabellio dicens nullum protocolium fecisse ut perjurus puniri potest & si dixerit se facerit ut falsarius, l. 12. tit. 25. lib. 4. n. 4. & 5.
Tabelliones male faciunt petendo pecunias pro querendis regestris, l. 12. tit. 25. lib. 4. n. 10.
Tabellio praebens exemplum differens a protocollo cui creatur, ibid. n. 11.
Tabellionis signum positum in fine protocolli refertur ad omnes scripturas praecedentes, l. 12. tit. 25. lib. 4. numero 12. & 13. declaratur novissime.
Tabellio debet apponere signum consuetum, aliis puniatur de falso, ibid. n. 14. & 15. quod unus tabellio non potest uti signo alterius.
Tabellio nisi auferatur signum quo utitur, videtur etiam prohibitus uti officio, ibid. n. 16. & ibi declaratur, in l. 25. tit. 25. lib. 4. numero 8.
Tabellio impeditus potest instrumentum subscribere per alium, sub l. 3. tit. 25. lib. 4. n. 4. & n. 5. & 6. & 7. declaratur.
Tabellio debet subscriptionem copiosam facere, ibid. numero secundo, & num. 3. declaratur.
Tabellio non debet conficere instrumenta per abbreviaturas, l. 13. tit. 25. n. 6. & n. 7. quando abbreviatura probet & quid sit.
Tabellio si ita abbreviavit scripserit instrumentum ut intelligi non possit, tenetur ad interesse, ibid. num. 8. & numero 22. quod non valet.
Tabellio non potest hodie extendere instrumentum abbreviatum, ibid. num. 9. & num. vigesimo tertio.

Index Rerum

Tabellio si erraverit in nomine vel cognomine contrahentis dum tamen de corpore confiteri non vitiat instrumentum, ibid. n. 10. cum 7. seq.

Tabellio de consuetudine debet apponere nomina & cognomina contrahentium, in l. 13. tit. 25. lib. 4. n. 14.

Tabellio si de nocte conficiat instrumentum, an debet dicere tali nocte vel tali die, ibid. num. 15. nisi in collationibus beneficiorum ut ibid. n. 18. consilium auctoris.

Tabellio peccat & ad damni satisfactionem tenetur si diem & annum & mensuram non apponeret, ibid. num. 16. & n. 17. in privatis scripturis non requiritur.

Tabellio benefaciet si locum ubi instrumenta conficiuntur scripserit, ibid. n. 19.

Tabelliones neque hypotheecam apponere possunt, si partes non consentiant, ibid. n. 25. & 24. quod in dubio omnia censentur per tabellionem scripta esse de voluntate partium.

Tabellionis dicto an stet super aliquo verbo dubio instrumenti, ibid. n. 26.

Tabellio nihil aliud potest scribere in scriptura quam id quod a partibus rogatur, ibid. numero 27.

Tabellio confertur rogatus scribere clausulas confectas, ibid. n. 28.

Tabellio regulariter non potest conficere instrumentum nisi de his que audivit vel in ejus presentia sunt, ibid. num. 29. & ideo ut ibid. n. 30. non potest conficere instrumentum de natiuitate, morte, vel vulnere alicujus, nisi viderit, sed si de mandato judicis faciat, excusatur dum faciat ut ibid.

Tabellio non potest fidem prebere nisi de visis tempore rogationis, ibid. n. 31.

Tabellionis instrumentum an sit partibus legendum ut valeat, ibid. numero trigesimo primo & 32.

Tabellio si omiserit signare instrumentum, tempore confectiois ejus an possit post signare, ibid. numero 33. ubi idem in omni alia substantiali omisa idem dicitur, diminuetur tamen fides instrumenti si de correctione constitit, ut ibid. numero trigesimo quarto.

Tabellio an de falso neculari possit si testes dicant non audivisse, que in instrumento scripta sunt, ibid. numero 35. usque ad 36. & numero 36. quod vacillat instrumenti fides si testes dicant aliter fuisse actum & si omnes instrumentarii testes id dicerent, de falso punirentur, ibid. dem.

Tabellio si scribat partes subscripsisse, & non reperiantur subscriptiones, an punietur de falso, ibid. num. 41.

Tabellionis signum requiritur in instrumentis publicis, in l. 12. tit. 25. lib. 4. numero 44. & 45. ubi quid aliter non exequatur, & numero quadragesimo septimo, & numero 46. quod valeret ut privata scriptura si per partes recognosceretur, vel testibus comprobaretur, & ibi quod debet esse signum consuetum.

Tabellio eorum quo instrumentum est confectum an possit illud tradere signandum

alteri tabellioni, ibid. num. 47.

Tabellio qui jam non est an possit signare transumptum scripturam eorum eo conficere dum esset tabellio, ibid. numero quadragesimo octavo.

Tabellio officio privatus an possit signare instrumentum eorum eo conficere, ibid.

Tabellio tenetur in hinc scripturam attestari de cancellatione vel interlineatura, ibid. numero 49. ubi dicitur an valeat instrumentum in aliis partibus quam interlineatur.

Tabellio si emittit invocationem divini nominis, an vitiet instrumentum, ibid. n. 51.

Tabellio notam contractus absque judicis auctoritate vitians, pena falsi tenetur, ibidem numero 53. & num. 54. quod neque errorem suum potest absque judicis auctoritate mutare.

Tabellionatus successor an possit ingrossare instrumentum sui predecessoris non impletum, ibid. num. 55.

Tabellionis causa si instrumentum sit nullum, ad quod interesse tenetur, ibidem numero sexagesimo, & numero 62. an recuperet a principali.

Tabellio debitas solemnitates omitrens qua poena puniatur, ibid. num. 67. & ibid. an liberetur tabellio per partis solutionem vel an in quod solvit reperit a principali, ibidem numero 62. & num. 65. quid in testamentis.

Tabellio minor an tractatur contra commissum in officio, lege 12. tit. 25. lib. quarto, num. 66. & 67.

Tabellio an tenetur cognoscere contrahentes, ibid. num. 1. & num. 2. an idem sit necesse in testamentis.

Tabellio si dat fidem quod recognoscit contrahentem & erret in nomine eorum an committet falsum, ibid. num. 3. & ibi cum seq.

Tabellio si bona fide scribit id quod alius falso dicitur, non tenetur tabellio sed dicitur, ibid. n. 5.

Tabellio tenetur quamprimum potest exemplum instrumenti parti potenti tradere, in l. 15. tit. 25. lib. 4. num. 1.

Tabellio tenetur prebere testimonium de omni eo quod coram eo sit, ibid. n. 4.

Tabellio publici debet facere instrumenta non occulte, quia puniretur de falso, ibidem num. 5.

Tabellio tenetur servare registra, aliter puniatur, in l. 16. tit. 25. lib. 4. n. 1.

Tabellio retinet partes se processu nisi ubi aliud vitur, in l. 16. titulo 25. lib. quarto, num. 2.

Tabelliones non debent acta processu originali ter mittere cum delinquente judici requirenti ut remittatur, sed transumptive & tunc quam probationem faciunt talia ad, in l. 16. tit. 25. lib. 4. num. 23. & 24.

Tabellio potest tradere processus originales ex judicis mandato, ibid. n. 6.

Tabellionis successor an possit ex protocollo sui predecessoris exemplum transcribere, in l. 17. tit. 25. lib. 4. num. 1.

Tabellio bis non potest dare exemplum obligationis multiplicabilis, ibid. n. 1. & n. 2. quomodo

Memorabilium.

quomodo constabit semel esse datam signatam obligationem illam.

Tabellio invitus cogitur ad recipiendos & scribendos rogatus partium sub l. 18. tit. 25. & quod tenetur impartiri officium suum sine ade die five de nocte.

Tabellio civitatum potest infra eorum territorium instrumenta conficere numero secundo, sub lege 17. & quid extra territorium idem sub l. decima nona, numero 1. & 2. & l. 27. in prin. eodem tit.

Tabellio si negetur talis an sustinebitur instrumentum si ut talis reputatus fuit, ibid. sub in l. 19. tit. 25. lib. 9. num. 2.

Tabellio ultra officium suum concernentia introrromittere se non potest, in eodem numero secundo.

Tabelliones an possint esse clerici sub l. 20. in prin. cum numeris 1. & 2. & ibid. glof. fin. an valeant instrumenta coram eis conficere.

Tabelliones tenentur tradere processum etiam parte non petente intra duos dies post decem ad sententiam dum in l. 32. tit. 25. lib. 4. numero 1.

Tabellio regius quis sit, in l. 22. tit. 25. lib. quarto.

Tabellio in quibus casibus perdit officium in l. 25. lib. 4. numero 1. & numero 2. tit. 25. remissive casus ubi officio, militia, sacerdotio, cingulo, vel dignitate privatur, & ibid. an ipso jure vel per sententiam privato sit imponenda, eod. tit.

Tabellio officio privatus ad illud neque ad aliud officium redire debet, ibidem numero 4.

Tabellio in casibus ubi privatur officio non annullant instrumenta nisi lex aliud dicat, ibi numero 5. ubi numero 6. quod interim quod non privatur potest instrumenta conficere.

Tabellio de falso condemnatus potest conficere instrumenta de quibus antea fuerat rogatus, sub lege vigesima tertia, num. 7. tit. 25. lib. 4.

Tabellio conficiens instrumentum scienter illicitum vel utrariorum tenetur ad restitutionem, sub lege vigesima tertia, num. 9. ubi numero decimo, idem in advocato dicitur.

Tabellionis mortui registra an successori tradenda, lege 14. numero primo, & ibid. in prin. & numero quinto, quomodo registra talia in publicam formam possint redigi & ibid. numero secundo, an in fratribus bonorum sint & computentur inter bona defuncti & vendi possint per heredes & numero tertio, an medietas eorum pertineat uxori.

Tabellio non potest alteri tabellioni committere confectioem instrumenti coram eo conficiendi neque transumptum extrahere neque per substitutum servare, lege 29. eodem titulo, numero 1. 2. & tertio, nisi ut ibidem.

Tabellio subrogandus debet esse de eadem audentia, ibid. num. 4.

Tabellionis actus requisita a jure, ibid. sub l. 30. *Agenda in Recopilacionem. Tomi VI.*

Tabelliones in iustitia & conscientia possunt jure taxata recipere titulo vigesimo septimo, numero 1. & numero 2. quid de jure civili tabellionibus dabatur, & ibid. & numero tertio, quod puniuntur si ultra taxam recipiant jura, & numero quarto, prosequitur quod potest dari taxa ibidem numero quinto.

Tabellioni an debeatur salarium pro die quo stetit in itinere sub titulo 27. numero septimo & numero 8. 9. & decimo, an dies captus debeatur integer, & an pro die festo, & quid si uno die perierit inter trium dierum.

Tabellio recusari potest, & quis adjunctus dabitur, ibid. num. 11.

Tabellio debet esse notus, vel debent adesse subscriptiones aliorum tabellionum affirmantiam illum esse publicum tabellionem, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 138.

Tabellio an requiratur ad essentiam testamenti in scriptis, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 4.

Tabellio ubi est confectiois testamenti an quinque testes vicini requirantur, in l. 6. tit. 4. lib. 5. numero 22. & 23.

Tabellio an debeat esse rogatus & quis tabellio debeat esse, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 8. & 10.

Tabellio non servans in testamento in scriptis solemniter legis regie puniatur ut falsarius, ibidem num. 11.

Tabellionem apponere subscriptionem & signum in testamento in scriptis postquam apertum est, sufficit, ibid. num. 14.

Tabellionis signum necessarium est in quolibet instrumento, ibid. num. 19. & 21. quid in testamento in scriptis.

Tabellio qui cautea uti debeat cum maritus & uxor simul ustantur, ut una rogatio sufficiat, in l. 11. tit. 6. lib. 5. num. 6.

Tabelliones & alii prohibiti in l. 3. tit. 5. lib. 7. non possunt conducere redditus regios, ibid. numero 1.

Tabelliones & notarii propter officia, non gaudent nobilitate, in l. 27. tit. 14. lib. 6. num. 1. non tamen eam perdunt propter tale officium, ibid. numero 2.

Tabellio contractus usurarios faciens infamis est & proreus, & initiatorios, & testes, & mediatores, & advocati, in l. 2. tit. 6. num. 18. & 19. etiam tabellio in dubians, ut ibid. numero 10. & num. 21. 22. & 23.

Tabellionibus etiam del numero gabellarum conductio prohibetur, in l. 4. tit. 10. lib. 9. numero 14.

Tabularius iudi vulgo *Tablago* quis dicatur, in lege 3. tit. 7. lib. 8. num. 4. usque ad 7. & num. 8. quid articulandum, & probandum in hoc.

Tabularius hic iudi qualiter puniatur, ibid. numero 17. & 18.

Tabularius hic non agit de injuria ei illata per iudices, ibid. num. 19. & 20. ubi neque ei damnum datum refertur, & n. 21. quod si clericus esset, hic tabularius non incurrit excommunicationem offendens eum.

Tabularius hic etiam si verberibus afficiatur de injuria non agit, ibid. num. 24. 25. & 26. ampiatur.

Index Rerum

- Tabularius hic mutans lusoribus non repetit, ibid. num. 29. nisi ut num. 30. & num. 31. & 32. limitatur & declaratur.
- Taceti & nolens respondere positionibus pro confesso habetur, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 46. ubi & idem in procuratore vel herede, & num. 47. idem in obicitate respondente, & num. 48 & 49. prosequitur.
- Tacita conditio agi non potest, nisi sit purificata ut in stipulatione de dote matrimonio secuto, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 57.
- Tacita conditio contrahentium non impedit transmissionem, ibid. num. 58. secus in tacita conditioe testatoris, ibid. num. 59.
- Tacita repetitio venientium ab intestato an inducitur censetur per verba quisquis mihi heres erit, in l. 1. tit. 2. lib. 5. num. 92.
- Tacite sine expresso venitur contra iuramentum puta si promisit solvere intra mensem, & non solvit, in l. 1. tit. 17. lib. 8. num. 29.
- Tacite quid censetur relictum a venientibus ab intestato in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 91.
- Taciturnitas in judicialibus an prejudicet, in l. 14. tit. 9. lib. 3. num. 11. & 12.
- Taciturnitas in iudicis multa operatur, in l. 1. tit. 3. lib. 4. num. 9.
- Taciturnitas in iudicibus pro consensu habetur & quomodo, ibidem.
- Talla non censetur facta in una vita duobus aut octo, in l. 6. tit. 12. lib. 8. num. 31. & num. 32. quod ultra decem est nullo, & num. 33. qualiter puniuntur si non est tala.
- Talla in rebus propter excusandum castitium imponi potest, in l. 6. tit. 2. lib. 2. num. 1. & quod ob hanc causam possunt cives compelli ponere oliveta, & vineas, & emere carta horta, & fieri casa & cata & alia, ut ibidem numero 3.
- Talla in rebus civitatis ponenda per rectorem cumulativè ad correctorem intelligitur, in l. 14. tit. 6. lib. 3. num. 16.
- Tallam publicè impostam tenetur quilibet in foro conscientie servare, ibid. num. 17.
- Tallatio vicibulum ubi curia adesse debet fieri per iudices curie, & idem in tallatione hospitiorum, in l. 6. tit. 11. lib. 7. numero 14. & 17.
- Taurorum usus an permissus & licitus sit, in l. 1. tit. 10. lib. 1. num. 14.
- Taxativa dictio extenditur, si absurdum aliàs sequeretur, in l. 2. tit. 13. lib. 8. num. 5.
- Temeritas regulariter sonat in vitium, & in hoc differt ab audacia, in l. 1. tit. 1. lib. 8. num. 2. & num. 13. quid sit temeritas.
- Templiariorum collegia fuerunt destructa, & quando, in l. 2. tit. 2. lib. 8. num. 40.
- Temporalia ad agendum sunt perpetua ad excipiendum, in l. 4. tit. 6. lib. 8. num. 43. ubi num. 46. ponitur ratio.
- Tempore Regis Roderici fuit Hispania à Mauris ingressa, & omnes se contulerunt ad partes Cantabrie & Austrie, in rub. tit. 2. lib. 6. numero 132.
- Tempore necessitatis habentes pecunias possent eas mutare reipub. 9. tit. 5. lib. 8. numero 13.
- Tempore necessitatis potest Princeps nulla precedente monitione ipso Vassallo invito, illius castrum sibi cum Vassallis custodire, in l. 2. & 3. tit. 5. lib. 6. num. 6.
- Tempore servitii completo potest famulus à Domino recedere sine illius licentia, & alteri servire sine poena, in l. 2. tit. 20. lib. 6. num. 7.
- Tempore famis ne pauperes pereant, aut villis frumentum dari debet, aut de toto donationem facere num. 4. & de origine panis fiscalis & quomodo distrahatur, in l. 9. tit. 5. lib. 7. numero 1.
- Tempore tacito si conditio est implenda, an sufficiat si post impleatur, & quid si tempus est expellum, in l. 2. tit. 25. lib. 5. num. 5. ubi num. 4. an sufficiat per equipollens impleti conditionem quoties non est limitatum tempus implendi.
- Tempore peltis an sufficiant tres testes non videtur in testamento, in l. 1. tit. 4. lib. 3. n. 37. ubi ponitur casus contingens.
- Tempore necessitatis non possunt iudices ordinarii concedere licentias ut possint vendere triticum vel farinam & panem eorum ultra taxam huius legis & an venditores excusentur in conscientia fore, in l. 4. & 5. tit. 25. lib. 5. num. 1 & de eadem re, n. 17. & an sit licitum ultra taxam vendere, & traduntur tres operationes.
- Tempore futuro si adiciatur gerendum in do conditionem inducit, in l. 2. tit. 25. lib. 5. numero 2.
- Temporis conventa lapsus totus requiritur quando opus est faciendum, in l. 1. tit. 4. lib. 4. numero 8.
- Tempus de iure communi interpretatur intelligitur in l. 19. tit. 3. lib. 1. num. 14.
- Tempus ad erogandum frumentum assignatur, in l. 9. tit. 5. lib. 7. num. 1.
- Tempus antiquum sexaginta annorum est in rub. tit. 2. lib. 6. num. 224.
- Tempus assignandi vocationi debet esse competentis, in l. 3. tit. 4. lib. 6. num. 1.
- Tempus mortis donantis inspicitur, etiam in donatione ad ortus suscipiendos, in l. 7. tit. 6. lib. 5. num. 2.
- Tempus quod dabitur ex pacto retrovendendi si nullum tempus esset assignatum, in l. 7. tit. 11. lib. 5. num. 66. & alia.
- Tempus novem dierum contractui assignatum an curat ignorantia, in l. 8. tit. 11. lib. 5. numero 6.
- Tempus ubi currit sine spe restitutionis minoribus, ibid. num. 7. ubi alii casus similes.
- Tempus retractus recurrens absentibus an curat etiam eis ignorantibus in l. 8. tit. 11. lib. 5. numero 11.
- Tempus quod sit legitimum ut partus vivere vel non vivere possint, in l. 2. tit. 10. lib. 5. numero 9.
- Tempus quod inspicitur in donationibus, in l. 5. tit. 8. lib. 5. num. 22.
- Tempus omne à iure expressum, continuum dicitur, in l. 1. tit. 7. lib. 8.
- Tempus legis decime, titulo septimo, in l. 7. libro currit à die ludi, non facti, in l. 10. lib. 8. num. 5.
- Tempus antiquum quod dicitur, in l. 1. tit. 8. lib. 8. num. 1.

Tempus

Memorabilium.

- Tempus apponendi exceptiones peremptorias quod erat de iure Civili & Canonico, & nunc de iure regio, l. prima titulo 5. libro 4. num. 41. & 42. & an abbreviari possit vel prolongari, & num. 43. quid operetur tunc talis abbreviatio.
- Tempus intra quod erant proponenda exceptiones, contra executionem de iure communi erat arbitrarium, l. 4. titulo 21. libro 4. num. 10. hodie verò 10. dies dantur, ut ibid.
- Tempus datum ad appellandum licet à principio sit utile, ex post facto fit continuum, l. 1. tit. 18. lib. 4. num. 48. & currit de momento ad momentum, ut ibid. numero 49. & 54.
- Tempus appellandi constitutum ad se presentandum, l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 1.
- Tempus ad aliquid faciendum regulariter non currit ignorantis vel impedito, l. 1. titulo 18. libro 4. num. 66. & 67.
- Tempus spoli in libello recuperandi an exprimendum sit, l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 79.
- Tempus facti mutui est declarandum ad petitionem debitoris ut se exonerare possit, l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 74.
- Tempus triginta dierum datorum in appellatione ad consistorium datur ad probandum, & probatum habendum, & eis elapsis nulli testes examinari possunt, l. 7. titulo 18. libro quarto, numero 68. 69. & 70. nisi ex causa ut ibid.
- Tempus semper intelligitur continuum, l. 3. tit. 15. lib. 4. num. 7.
- Tempus non est modus tollende obligationis, l. 6. tit. 15. lib. 4. num. 70.
- Tempus inmemoriale requiritur ad prescribendum ius gabellæ, l. 3. tit. 17. lib. 9. num. 3.
- Tempus, quod datur in his licitationibus rerum regiarum, l. 2. titulo 13. libro 9. numero 11. 12. & 13.
- Tempus secundum quod assignatur, ibidem numero 14. & 15. ubi quo dierum sit.
- Tempus tertium assignatur ibid. num. 16. per modum duplicamenti vel triplicamenti, que in nostro regno vocatur *puta del quarto* & ibi quod tempus dierum detur.
- Tempus recipi consideratur in licitationibus, l. 2. tit. 13. lib. 9. num. 10.
- Tenor privilegii inspicendus ad scribendum, an sint resalia personalitè privilegia, in l. 10. tit. 2. lib. 6. num. 11.
- Tenor privilegii diligenter inspicendus, in l. 2. tit. 25. lib. 8. num. 9.
- Tenentiam habens non dicitur habere possessionem, in lege prima, titulo 11. libro 4. numero trigésimo.
- Tenua in bonis concedi potest pro expensis factis & faciendis, in lege prima, titulo 11. libro 4. num. 41.
- Terra date à concilio seu regimientio si fuerint cultivata & seminata à quadraginta annis sit hereditario allegato semper erunt possidentis, in lege prima, titulo decimo quinto, libro quarto, numero 62. & quando habeat locum impostio census super ea, ibid. numero 63.
- Termini ad probandum assignati non curriunt interim quod iudex declarat an sint admittenda capitula, nec ne, in l. 1. tit. 6. lib. 4. num. 6.
- Termini & forma citandi iure civili positivo sunt introducta, lege secunda, titulo tertio, libro 4. num. 4.
- Termini currunt de momento ad momentum, in l. 4. tit. 4. libro septimo, numero sexto, nisi ut ibi.
- Termini cum sunt occupati cum licentia Regia sententia restitutiva eorum non est exequenda absque obstaculo appellationis, in l. 6. tit. 7. lib. 7. num. 5.
- Termini à montibus differunt, in lege prima, titulo septimo, libro septimo, numero tertio, & ibi declaratur quomodo dividatur terminus in terras baldas, & aliis numero quarto.
- Terminorum publicorum civitatis, villa aut populi non debet Rex mercedem facere, nisi ex causa publica, in lege undecima, titulo septimo, libro septimo, numero 1. nisi ut ibi.
- Terminum ultra marium vel extra regnum petens expensas depositas tenetur & poenam si non probaverit, in l. prima, titulo sexto, libro quarto, numero decimo nono, & numero 23. quod fiscali Regis non imponitur hæc poena.
- Terminus probatorius non currit actori interim quod reus non declarat positionibus, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 52.
- Terminus ad deliberandum super declaratione positionum an sit dandus, in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 7. & 9. nisi ut ibidem numero 3. & 4.
- Terminus appellandi ut currat, an requiritur tenorem sententie esse notificatum, in l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 33. 34. & 35.
- Terminus triginta dierum in causa appellationis ad consistorium an currat quoties examinandi sunt absentes, in leg. 7. tit. 18. lib. 4. num. 83. & 84.
- Terminus juris an abbreviari possit, in l. 1. tit. 3. lib. 4. num. 12. & num. 14. ubi num. 15. queritur an erit nulla prorogatio si detur sine causæ cognitione & an erit appellandum.
- Terminus peremptorius quibus denunciationibus inducebatur, numero primo, ubi numero secundo & tertio, an & hodie requiratur, vel sufficiat una, & num. 3. quid sit primo & secundo decreto, & numero quinto, an requiratur, expresse dici peremptorie, & num. 11. l. 1. tit. 5. libro 4. quid in criminalibus.
- Terminus ad probandum & probatum habendum & presentandum assignari potest, in lege prima, titulo sexto, libro quarto, num. 68. & 7. quod dupliciter terminus ad probandum assignari potest & numero octavo, quod plures casus sunt ubi post terminum teste examinantur, & numero octavo, quid operatur terminum assignati ad probandum & probatum habendum, & an impeditur excusabatur, ibid. numero 10. & 11. limitatur.
- Terminus peremptorius non censetur sublatas etiam ubi proceditur summarie, in lege prima

Index Rerum

prima, tit. 9. lib. 4. num. 6. & an eo elapso quis audiatur, num. 2.
Terminus ultramarinus cum ordinario petendus est etiam ad instrumenta presentanda ultra mare existentia, in l. prima, tit. 6. lib. 4. num. 12.
Terminus ultra marinus sex mensium datur ad probandum ea que in hoc regio contigerunt, ad ea vero que ultra mare annis & plus conceditur, in lege prima, tit. 6. lib. 4. num. 18.
Terminus ultra marinus vel extra regnum quomodo petendus l. 1. titulo 6. libro 4. numero 20.
Terminus assignatus a lege an ignoranti curat, in l. 1. tit. 17. lib. 4. n. 54. & ibi designatur quo utatur talis ignorans.
Terminus competens si non assignatur est ac si nullus daretur, in l. 13. tit. 17. lib. 3. num. 11.
Terminus legalis quando prolongari vel abbreviari possit, in leg. 11. tit. 7. lib. 3. numero primo.
Terminus preconiocorum arbitrarius erat, hodie in rebus civitatum & villarum locandis jam est taxatum ad novem dies, in lege quarta, titulo quinto, lib. 7. numero decimo quinto, ubi quid in venditione, ubi & an minus vel prolongari possunt.
Teritorium non requiritur ad esse jurisdictionis, in rub. tit. 9. lib. 3. n. 21.
Terminus in unaquaque citatione assignandas, in l. 10. tit. 7. lib. 4. n. 4.
Teritorium potest esse sine jurisdictione, in l. 1. tit. 10. lib. 5. n. 37.
Tertia sententia primis conformis est exequenda etiam in causis criminalibus non obstante exceptione nullitatis ut declaratur, in leg. 3. titulo 17. lib. 4. numero 2. versu imo & plus.
Tertia Regis quo tempore prescribantur, in l. 3. tit. 14. lib. 4. num. 70. in fine cum numero sequent.
Terrium bonorum prius consumitur in legato rum solutione inter descendentes itquam quintum si quintura non sufficit pro solvendis legatis ac foneris impena, in l. 13. tit. 6. lib. 5. num. 20.
Terrium bonorum respectu descendendum non est legitima, in l. 1. tit. 6. lib. 5. num. 17 & l. 1. tit. 6. lib. 3. num. 9.
Tertius opponen to se executioni potest eam impedire de quomodo & praticatur quotidie, in l. 8. tit. 17. lib. 4. num. 1. & quod appellans impediatur, in l. 3. tit. 21. lib. 4. numero secundo.
Tertius potest allegare nullitatem sententie etiam post 60. dies, in l. 2. tit. 17. lib. quarto, num. 21.
Tertius allegans nullitatem contra tres sententias conformes an sit admittendus vel contra sententiam a qua non est locus supplicationi, in l. 4. tit. 17. lib. 4. n. 12.
Tertius se opponens executioni rei in eius effect possessione constitutus summarie de ejus possessione & de notoria nullitate sententie impedit executionem, in l. 10. titulo 17. lib. 4. num. 8.
Tertius competens pro suo interesse & oppo-

nens se executioni rei a se possesse debet de nullitate audiri etiam contra tres sententias, in eo n. 8. ad finem.
Tertius impedit possessionem testamenti si ostendat statim de jure suo, in l. 3. tit. 13. lib. 4. n. 24. cum sequent.
Tertius nominandus arbitramentis a quo nominetur & an ejus sententia stetur, in l. 4. tit. 21. lib. 4. n. 14. & 15.
Tertius ad fideum pertinere in toto orbe sic est receptum, in l. 7. tit. 13. lib. 6. n. 6. cum ampliationibus.
Tertius quid sit, ibid. n. 1. & 2.
Tertius que sit & quomodo intelligatur in fine nostre l. 9. tit. 5. lib. 7. n. 6.
Testamentarii, quibus iustum est per testatorem constitui unum hospitale, possunt duo constitui si bona sufficient, in l. 10. tit. 7. lib. 3. num. 1.
Testamentarius celans testamentum perdit legatum in l. 14. tit. 4. lib. 5. num. 2. ubi declaratur & limitatur numero 3. 4. & 5. 6. & septimo.
Testamentarius compellere potest heredem adire alias quod datur curator bonis, in lege septima, titulo quarto, libro quinto, numero 9. alia de testamentariis vide supra verbo executor.
Testamentarius peccat non implens testamentum si potest etiam causa vendendi, res in maiori pretio differat in l. septima, tit. 4. libro quinto, numero sexto; ubi numero 7. casus contingens refertur.
Testamentarius laicus an possit sine pena pro legato coram ecclesiastico iudice conveniri, in lege decima, titulo primo, libro quarto, n. 49. 50 & 51.
Testamenta uno si ostendantur & nescitur quod fuerit prius invicem se impediunt, in lege quinta, titulo decimo tertio, libro quarto; numero vigesimo septimo, ubi declaratur.
Testamenti forma an mutari possit & an sit juris positivi, in lege prima, titulo quarto, lib. 5. n. 1. & 2.
Testamenti forma essentialis in uno puncto consistit, lege prima, titulo quarto lib. 5. numero 64.
Testamenti duobus potest quis decedere uno invalido quantum ad institutionem alio invalido quantum ad legata, in leg. 1. tit. 4. lib. 5. n. 101.
Testamenti publicatio in scriptis sicut ante fiebat, & nunc, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 15. & 16. sicut neque in nuncupativo ulla requiritur publicatio.
Testamenti una definitio approbatur hodie, in lege prima, titulo quarto, libro 5. numero 107.
Testamento etiam an sit prohibendum tutori aliquid a minore recipere, in l. 22. tit. 11. lib. 5. num. 14. & num. 16. an de per donationem causa mortis & limitatur.
Testamento annullato ex causa preteritionis vel exheredationis an annullatur meliorator, lege octava, titulo sexto, libro quinto, numero 7.
Testamento

Memorabilium.

Testamento inter liberos privilegia concessa intelliguntur cum equaliter testatur, in lege secunda, titulo quarto, libro quinto, numero secundo, ubi num. 3. quid si liberi naturales sint.
Testamento rupto ob institutionem turpis performe an legata debeantur, in l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 179.
Testamento rupto ex preteritione posthumi an legata debeantur, ibid. num. 175, ubi num. 174. quid si adest clausula codicillaris vel ad pias causas, & num. 173. & 176. alia.
Testamento irritato ex causa preteritionis vel exheredationis an debeantur legata, in lege prima, titulo quarto, libro quinto, numero 94. ubi limitatur & declaratur, lege Tauri 24.
Testamentorum solemnitas an minus possint per Principem vel consuetudinem & an idem circa numerum testium, in leg. 1. tit. 6. lib. 5. num. 4.
Testamentum an habeat paratam executionem, in lege prima, tit. 21. libro quarto, num. 10.
Testamentum a regnicola extra regnum factum an valeat si testetur secundum numerum testium ibidem requisitorum, in lege 7. titulo quarto, libro quinto, numero 6. quid si testetur apud Barbaros.
Testamentum volentis ingredi religionem, ibid. num. 13.
Testamentum in quo notarius dicit quod vult illud valere jure codicillorum vel donationis causa mortis & non aliter an valeat ut testamentum, lege prima, tit. 4. lib. 5. num. 20.
Testamentum coram quinque vicinis confectum an valeat in perpetuum coram quinque testibus vicinis confectum, qua cautela uti possit, lege prima, tit. 4. lib. 5. numero 24. & num. 21. an sint evadendi interesse putantes.
Testamentum minori numero testium quinque, quibus in casibus valeat, l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 25.
Testamentum coram notario apostolico cum tribus testibus an valebit in loco ubi tabelliones publici ad sunt, in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 26. & an coram tabellione de concejto, numero 27. & 28. & numero 30. declaratur & limitatur.
Testamentum rusticorum factum cum solemnitate l. 1. titulo 4. libro 5. an valeat, ibid. num. 61.
Testamentum nuncupativum an sit necesse coram testibus legi, ibid. n. 63.
Testamentum inter liberos vel ad pias causas valet coram duobus testibus si eis presentibus notatum fuerit, ibid. n. 64. el segundo.
Testamentum sustinetur favore libertatis quoad legata ex causa preteritionis vel exheredationis nullo, l. 1. tit. 4. libro 5. numero 110.
Testamentum in scriptis an valeat causa heredis institutione, ibid. num. 160.
Testamentum valet etiam si heres institutus

noluerit acceptare hereditatem, & an idem si non potuerit, l. 1. titulo 4. lib. 5. numero 168. ubi numero 169. an tunc transmittatur.
Testamentum rusticum in scriptis an eadem solemnitas requiratur que in non rusticis requiritur, l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 71.
Testamentum in scriptis an & hodie requiratur cordulas & sigilla, l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 17. ubi n. 18. an per incisionem alicujus eorum rumpetur & testamentum.
Testamentum nuncupativum etiam si signum tabellionis non habeat, valet si sufficienti numero testium comprobetur, l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 22.
Testamentum cæci an & hodie debet habere solemnitatem eutiquam, ibid. num. 21. & 25. & 25. & num. 28. quid si ad pias causas testetur.
Testamentum in scriptis si non valeat an valeat ut nuncupativum, l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 47. cum sequentibus pluribus.
Testamentum continens clausulam codicillarem operatur ut valeat in vim fidei commissi si ut in scriptis non debet valere, ibid. n. 54.
Testamentum si deficiat ratione voluntatis deficit inter liberos etiam ad piam causam factum, l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 62.
Testamentum deficiente ex defectu voluntatis non attenditur solemnitas canonica in terris Ecclesie vel Regis adeo ut neque in vim fidei commissi neque clausula codicillaris valebit, l. 2. tit. 4. lib. 3. n. 64.
Testamentum semel approbatum an possit reprobari, l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 66. & numero 69. an semel illud impugnans possit se illo juvare.
Testamentum factum ante confiscationem incursum an invalidabitur, l. 3. tit. 4. lib. 5. numero 3.
Testamentum coram testibus tantum factum publicandum est & quomodo, l. 14. tit. 4. lib. 5. n. 1.
Testamentum an valeat in quo descendens instituit extraneum ascendente preterito & an valebit in tertio, l. 8. tit. 6. lib. 5. n. 4.
Testandi facultate ampliat per Regem vel legem non est necesse legis formam servari, in l. 4. tit. 4. lib. 5. n. 18.
Testari nullus potest ante statum pubescentie completam etiam ad pias causas, in l. 4. tit. 4. lib. 5. n. 3. ubi n. 2. an produens testamentum teneatur probare testatorem esse ætatis legitimum.
Testari potest pater sine licentia mariti, in l. 4. tit. 4. lib. 5. n. 1.
Testari potest & codicillari potest, in l. 3. tit. 4. lib. 5. n. 11. & declaratur, n. 12. & 13.
Testari non potest cæcus in scriptis, sed nuncupative tantum, in l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 23.
Testari quem velle in scriptis etiam ex coajscutione delimitur, & que sint hæc coajscutiones, in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 3.
Testari an possit excommunicatus, in l. 2. tit. 3. lib. 5. num. 10. & 11. & 12. quid in damnato ad mortem.
Testari potest omnis ille qui expresse non recipitur prohibitus, in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 9.
Testari

Index Rerum

Testari potest mulier sine licentia mariti, in l. 2. tit. 5. lib. 5. num. 88. & 94. ubi in n. 95. quod non valeret statutum contrarium nisi ut numero 9.

Testator virtute testamenti jurati & confessio- nis in eo facti, an conveniri, in vita possit, in l. 1. tit. 1. lib. 4. num. 24. & 25. aliud simile.

Testator legans mulieri donec honeste vixerit, intelligitur, id est, donec suum honorem ser- vaverit, l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 2.

Testatoris confessio an ei hodie præjudicet, in l. 2. tit. 16. lib. 5. num. 16.

Testator coram septem testibus dicens illud esse suum testamentum etiam si lectum non fuerit coram eis valet si tradatur tabellioni presentem, l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 65.

Testatorem velle potius exonerare quam grava- re heredem censendum est, l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 69.

Testatoris dubia voluntas quibus testibus de- claratur supra verbo dubia testatoris.

Testator si dicat ante testamentum se velle Ti- tium heredem instituere, si post non instituat, nihil agitur, l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 79. & n. 80. declaratur.

Testatoris subscriptio an requiratur in testam- to nuncupativo & quid in codicillis, in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 81. & n. 82. an & testes de- beant subscribere.

Testator si cancellavit inscriptiones factas in testamento, non vero cancellavit legata, debentur ipsa legata etiam non adita heredi- tate, l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 103. ubi declaratur & limitatur.

Testatoris subscriptio in fine testamenti in scri- ptis apposita an sufficiat etiam non apponatur super papyro ipsius testamenti, l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 107.

Testator si subscriptionem faciat ad ius manu alterius sufficit, si ipse solus non potest, l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 105.

Testator cum in terris regis testari vult, debet servare ius regium neque sufficit solemnitas canonica que in terris ecclesie servanda est, l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 63.

Testatorem velle testari in scriptis quando per conjecturas constabit, l. prima, tit. 4. lib. 5. num. 65.

Testator potest committere meliorare unum de filiis licet meliorandum non nominet, l. 5. tit. 4. lib. 5. num. 111.

Testator si committat bona sua dispositioni Titii, videtur Titium heredem instituere, & quod distribuat in pars causas, l. 6. tit. 4. libro 5. num. 26.

Testator jubens sua debita solvi etiam tantum naturaliter solvenda sunt, ibid. num. 27. & 28. quid in præscriptione.

Testator potest in casu negligentie executoris sui alium substituire, ibid. n. 14.

Testator potest prævenire ultimum iudicium, l. 1. tit. 6. lib. 5. n. 12. & n. 31. an revoca- bile hoc sit.

Testator si instituit in quinto bonorum extra- neum præteritis vel exhereditatis filiis, an va- lebit institutio, l. 8. tit. sexto, libro. 5. num.

ro 2. ubi quid si filius instituitur in tertio & quinto.

Testator sibi prohibet alienari turrim vel fun- dum antiquorum suorum, tacite videbitur juberere ne exeat de familia, lege 7. tit. 1. lib. 5. num. 4.

Testes vel mediatores clandestini matrimonii an puniri possint, l. 1. tit. 1. lib. 5. n. 44. ubi an teneantur ad damnatum.

Testes quinque requiruntur in ademptione legatorum, l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 18. ubi declara- tur & additur quid in revocatione legato- rum.

Testes testamenti non solum debent esse vicini sed omni exceptione majores, l. 1. tit. 4. lib. 5. num. 44.

Testes testamenti nuncupativi an debeant esse rogati, in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 47. usque ad 57.

Testes inter liberos & milites an debeant esse rogati in testamento rustici ibid. num. 50. & ibid. num. 54. & 55. an præsumantur rogati, & num. 56. quid si ad pias causas testat- ur.

Testes an possint esse religiosi in testamento, ibid. num. 59.

Testes testamenti debent esse puberes etiam in testamentis privilegiatis, ibid. n. 60.

Testes requisiti in probanda expressa volun- tate testatoris an & idem requirantur in probanda tacita voluntate, in l. 1. titu- lo 4. libro 5. numero 66. & num. 67. de- claratur.

Testes testamenti in scriptis debent esse rogati, l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 5. ubi n. 6. an rogatus præ- sumatur, & ibi an debeant esse masculi.

Testis testamenti in scriptis an possit esse servus, in l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 11.

Testes codicillorum debent esse rogati, l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 34. & 35. an debeant esse masculi.

Testes duo sufficientes pro probando tempo- rali contractu perditio, secus si perpetuus, le- ge prima, titulo septimo, libro quinto, nu- mero 10.

Testes de auditu admittuntur pro probanda nobilitate, in rub. titulo secundo, lib. 6. num. 170.

Testes an possint esse vicini in causis sine civi- tatis, in lege vigesima, titulo tertio, libro 6. num. 1.

Testes testamentorum, non requiruntur vicini- tas eorum strictè & proprie sumpta, sed suf- ficit quod sic habeatur, in l. 1. tit. 3. lib. 7. num. 3.

Testes deponentes de limitibus solo sibi & in terra natis, vel per montes, vel flumina, aut rivos præferuntur, in lege tertia, l. 7. lib. 7. num. 42.

Testes approbatorii quod remedium habebunt, ut non remaneant obligati, in l. 6. tit. 5. lib. 9. num. 12.

Testes approbatores ut teneantur, an requi- rantur quod debitores approbati solutio- nis tempore sunt non solvendo, vel idem in lege decima quarta, titulo septimo, lib. 9. num. 4.

Memorabilium.

Testes inhabiles admittuntur pro innocentia pro- bandi, l. 13. tit. 9. lib. 3. num. 15.

Testes examinati per partem, ea desistente accusa- tione fidem faciunt, in l. 1. tit. 13. lib. 2. num. 5.

Testes an esse possint singuli de universitate, l. 19. tit. 5. lib. 3. num. 8.

Testes qui non possunt esse contra officiales syn- dicatos, l. 10. tit. 7. lib. 3. num. 19.

Testes an possint esse mediatores, ibid. n. 10.

Testes deponentes de pertinentibus ad negotium dicuntur de ipso negotio, l. 1. tit. 7. lib. 3. n. 12.

Testes minus idonei propter personas, si sunt plu- rum duo plene probant, n. 5. in l. 6. tit. 9. lib. 3.

Testes inimici etiam in causa gravi repelli pos- sunt, ibid. num. 6.

Testes singulares quibus in casibus plene probat, ibid. n. 9. & n. 10. quando singulares dicuntur.

Testes in civilibus in dubio non præsumuntur singulares, ibid. num. 11.

Testes omnes majores omni exceptione præsu- mantur, l. 6. tit. 9. lib. 3. num. 16.

Testes cum de iure communi de proprio facto admittentur contra aliquid, illud erat cum protestatione quod nihil inde percipere vole- bant, ibid. num. 19.

Testes ante publicationem possunt reprobari in termino probatorio, parte non contradicente apud inferiores, num. 81.

Testes non possunt recipi post conclusum in cau- sa tit. 17. l. 10. lib. 4. n. 88. & n. 91. quid in sum- matiis, & n. 93. tit. 17. l. 10. lib. 4. quid si recepti sunt parte non contradicente.

Testes duo an sufficiant in instrumentis, n. 37. & n. 38. tit. 23. lib. 4. quid in judicialibus, & n. 40. quid in celebrato in capitulo.

Testes debent esse fide digni & habiles, n. 103. tit. 17. l. 10. lib. 4.

Testes compelli possunt dicere testimonia, n. 1. & seq. tit. 6. lib. 4.

Testes inhabiles tunc admittuntur, quando habitus nequaquam alii haberi non possunt, in l. 6. tit. 6. lib. 4. n. 8.

Testes possunt partes intrudere pro veritate nego- tii, in l. 7. tit. 6. lib. 4. n. 2. ubi n. 4. quid si partes minantur, testes præsumuntur habere malam causam, num. 3.

Testes corrupti & eos corrumpens, crimine falsi tenentur, n. 5. ubi n. 6. l. 8. lib. 4. an corruptus possit contra corruptentem testificari, & n. 7. an liceat pecuniam recipere pro serfido vero testim.

Testes reprobare licet tempore publicationis, quavis tempore productionis eorum non repro- bentur, in l. 1. tit. 8. lib. 4. n. 3. & n. 4. an liceat tempore probatorio durante, eorum objectiones probare, & iterum num. 59.

Testes in prima instantia producti, an possint in secunda reprobari, n. 5. cum l. 6. tit. 8. l. 1. lib. 4. ubi limitatur & ampliatur.

Testes reprobat & obiciens ei crimina ad repelle- dum, protestari debet, ut n. 27. l. 3. l. 1. lib. 4. cum seq. aliquibus & n. 35. ponitur alius modus excusandi, quavis protestatio non fiat, & ibi quid de consuetudine Præcie, si non probatur obiectus.

Testes inhabiles aliter quam inimicitie causa ob defectum probationum admittuntur & pro- bant, l. 8. l. 1. lib. 4. n. 38. & n. 40. declaratur.

Testes omnes si repulsi sunt, an admittatur pars eos producens ad probandum cum aliis, si nulla alia

remanet instantia, ibid. num. 44.

Testes an puniri possint de obiectibus specificatis & probatis, ibid. n. 45. & iterum n. 16. sub ead.

Testem in una causa per me productum etiam in alia reprobare non possunt, ibid. n. 46. & idem è contra illo quem reprobari uti non possunt, in l. 1. tit. 8. lib. 4. n. 47. & n. 58. an iudex ex officio possit se illis juvare.

Testes etiam per viam restitutionis non possunt reprobari, si infra sex publicationis dies non re- probantur, tit. 8. l. 1. lib. 4. n. 61. & 70. & n. 67. & 68. rationes apponuntur, & num. 69. ampliatur, & n. 70. quid si de novo ad notitiam pervenit, & n. 71. an iudex ex officio id possit.

Testes non publicati fidem non faciunt, num. 64. tit. 8. l. 1. lib. 4.

Testes publicati in prima instantia, an faciant fi- dem in alia, ibid., num. 66.

Testes sigillatim & per concludentes defectus reprobandi sunt, n. 1. tit. 8. l. 1. lib. 4.

Testes reprobatarii reproboriorum an admittè- di, num. 41. in l. 2. tit. 8. lib. 4.

Testes falsi possunt citari personaliter sub pena cõfessi, vel compelli eos presentare ad eos ex- hibeat, l. 2. tit. 8. lib. 4. num. 61.

Testem super eisdem articulis vel directo contra- riis non admittuntur in secunda instantia, n. 2. & 3. tit. 9. l. 4. lib. 4. ut ibi cum seq. numeris, & num. 40. ampliatur.

Testes si in prima instantia non fuerunt examina- ti super articulis presentatis, vel non fuerunt producti eorum dicta, possunt examinari vel producti in secunda, tit. 9. l. 4. lib. 4. num. 15.

Testes in prima instantia producti, non possunt in secunda taxari, ibid. num. 17.

Testes examinari possunt super nova exceptione in causa appellationis preposita, ibid. n. 1. sub l. 5.

Testes cum confrontantur, an sit necessaria par- tium citatio, tit. 10. l. 3. lib. 4. num. 112.

Testes examinari cum reo, si per transactionem sopiatur lis, an cum fiscali noviter creato fi- dem faciat, tit. 10. l. 3. lib. 4. n. 129.

Testes heresim alterius testificantes, si sunt crimi- nosi & infames, etiam concurrentibus admini- culis duo sufficientes, l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 109.

Testes circa heresim ubi duo sufficientes, debent esse qualificati, ibid. num. 110.

Testes singulares etiam plures non sufficientes in hoc delicto heresim, ibid. n. 112. & 113. ubi an sufficiant ad probandam heresim in genere.

Testes recepti in generali inquisitione debent repeti, & ratificari in eo, n. 113. ubi quomodo repetantur, & an idè sit in speciali inquisitione.

Testem esse infamem tempore depositionis suffi- cit, licet tempore iuramenti non esset, ut testifi- cati non possit, l. 3. tit. 3. lib. 8. num. 42.

Testes primæ instantie possunt reprobari in se- cunda, l. 1. tit. 4. lib. 8. num. 41.

Teste uno de blasphemia non debet accusatus detineri, in l. 7. tit. 4. lib. 5. num. 18.

Testes deponere de tempore per verbum credo, non sufficit, l. 10. tit. 7. lib. 8. num. 5.

Testes lenones, & alii numerati in l. 4. tit. 1. lib. 8. num. 4. an esse possint.

Testes duo deponentes de infamia, præferuntur mil- le deponentibus de bona fama, l. 2. tit. 13. n. 127.

Testes de concubinato deponentes, quid debent advertere, l. 1. tit. 19. lib. 8. num. 121.

f Testes

Alexis in Recopilacionem. Tom. VI.

Index Rerum

Testes falsos scienter producens, falsum committit. l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 20.
Testes duo si se contradicant, an erant puniendi de falso, l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 35.
Testes alloqui ut verum dicant licitum est, l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 45.
Testem instructus ut falsum deponat puniatur, l. 4. tit. 17. lib. 8. num. 53.
Testem falsum potest iudex ex officio punire, l. 4. tit. 7. lib. 8. n. 62. & 63.
Testem corumpens ut falsum deponat, eadem poena puniatur, l. 4. tit. 7. lib. 8. num. 69.
Testem consulens & mandans ut juret falsum, eadem poena puniatur, ibid. num. 74. & 75.
Testes plures falsos si quis produxit, an sit condemnandus pluribus poenis, l. 4. tit. 7. libro 8. n. 99.
Testis non interrogatus de ratione dicti sui fidem facit, l. 1. tit. 7. lib. 3. n. 7. nisi ut ibi, n. 8. ubi se an ad torturam imponendam debeat etiam non interrogatus rationem reddere.
Testis productus potest reproduci ut reddat rationem dicti sui, ibid. n. 9.
Testis in civilibus si non interrogatus rationem reddat, an fidem faciat, ibid. n. 10. & 11.
Testis ultra interrogatus respondens, an fidem faciat, ibid. num. 11.
Testis productus ad totum negotium vel simpliciter ad causam tenetur dicere quicquid de negotio sciverit, l. 2. tit. 7. lib. 3. n. 13.
Testis si pro una parte interrogatus respondeat, & pro alia nolit respondere presumitur contra eum, n. 14.
Testis unus plene probat in causa summaria, & pari momenti, l. 12. tit. 9. lib. 3. num. 1.
Testis non juratus nullam fidem facit, leg. 6. tit. 9. lib. 3. num. 13.
Testis unus probat plene in causa 400. marapetitorum, l. 10. tit. 17. lib. 4. num. 104.
Testi non jurato quod credatur potest effici per legem, tit. 17. l. 2. lib. 4. num. 110. ad fi.
Testis an examinari possit post lapsum instantie si iustitia pars ob hoc periret in totum, tit. 18. l. 7. lib. 4. numero. 87.
Testis iterato declarans an possit petere sibi dari primam dictam ad illud videndum, l. 6. l. 5. lib. 4. n. in
Testis ultra numerum examinatus non facit fidem neque legendus est, sub. l. 7. tit. 6. lib. 4. n. 3.
Testis si opponatur defectus an non obstantibus obsequi procedendum sit super lite, n. 1. & 2. & ampliatur, num. 4. tit. 8. l. 1. lib. 4.
Testis legitimus non est ille qui ibat cum injuriato tempore injurie facte, n. 37. tit. 8. l. 1. lib. 4.
Testis per me presentari personam licet reprobare non possum ejus tamen dicta potero, num. 46. tit. 8. l. 1. lib. 4.
Testis personam licet approbem eum presentando non tamen ejus dicta ibi num. 48. quod secus est contra l. 1. tit. 8. lib. 4. num. 49.
Testis esse non potest in peccato mortali existens, l. 2. tit. 8. lib. 4. num. 5. ubi declaro.
Testis an possit esse suspensus, num. 11. & num. 12. tit. 8. l. 1. lib. 4. quid in interdicto.
Testis an teneatur dicere se excommunicatum, perjurum vel criminiosum vel aliam defectum ibi. num. 14. cum seq. pluribus.
Testis an puniri possit si in sua declaratione defectum suum detegit ibi. num. 15.
Testi dicenti se criminiosum credendum est ibi n. 23.
Testis falsus etiam dicitur occultans veritatem l. 1.

tit. 8. lib. 4. n. 23. & n. 37. 39. & 40. declaratur quomodo debet in teste fallitas considerari.
Testis etiam falsus est qui pro ferendo testimonio recipit pecuniam, ibid. n. 26. & n. 27. declaratur, & quid in conscientia teneatur facere.
Testis esse non potest ille qui fallitatem committit, etiam circa alia quam testimonium, ibid. n. 28.
Testis etiam falsum committit recipiens pecuniam ob non dicendum testimonium, ibid. n. 29. & 30. quid erit si non recipit pretium, non tamen vult testificari, n. 31. an in conscientia talis teneatur.
Testis credens dicere verum, deponens tamen falsum puniatur, ibid. n. 32. 38. & 39.
Testis dicens unum extra iudicium absque iuramento, & aliud in iudicio cum iuramento, non puniatur de falso, ibid. n. 33.
Testi in uno capitulo verum dicenti, & in alio se perjuratum credatur, ibid. n. 34. & n. 35. quid in iuramento parum falso & parum vero.
Testis falsum deponens extra contenta in articulis non puniatur de falso, ibid. n. 40.
Testi in articulo moris dicenti se falsa dixisse an creditur, ibid. n. 41. ubi nota de notario & iudice.
Testi dicenti se a parte corrumptum creditur contra corrumptentem, ibid. n. 44. & ibi declaratur.
Testi dicenti se non dixisse id quod notarius scripsit, an creditur ei an notario, ibid. n. 43. & 46.
Testis dicens se tale quid vidisse vel audivisse, presente Petro, non puniatur, etiam si Petrus ille dicat se non fuisse presentem, ibid. n. 46.
Testis varius an puniatur de falso, ibid. n. 47.
Testis quando dicitur varius vel vacillans in substantia, ibid. n. 48.
Testis dicens se nequire vel non recordari, an sit varius & vacillans, si post iterum deponat super eodem negotio, ibid. n. 49.
Testis primus deponens per verbum credo, & post per verbum asserivum probatur secundo dicto, ibid. l. 1. n. 49. & n. 50. quid est contra, & an excusetur ille qui una die dicit unum, alia aliud.
Testis deponens de occidio de nocte, debet dicere quod erat lumen, aliter nihil probat, ibid. n. 52.
Testis an possit esse inimicus reconciliatus, ibid. num. 53.
Testis an esse possit ille qui presentem aderat cum injuriato, vel illi qui sunt de domo & calata injuriati, ibid. num. 37. & 56.
Testis ut propter crimen repellatur an requiratur quod sit de illo crimine condemnatus, ibid. n. 57. cum 1. seq.
Testis infamis infamia facti non repellitur in totum in causa civili, n. 59. durante tamen appellatione a sententia infamiz potest in testem produci, ut ibid. num. 60.
Testis instructus a parte ut verum dicat, non dicitur subornatus, ibid. n. 62.
Testis perjurus repellitur cum ampliationibus, ibid. n. 62. cum 1. seq. ubi n. 66. an puniatur ut perjurus ille qui dixit illud quod non vidit, dicit tamen verum.
Testis super eisdem articulis vel directis contrariis an possit presentari tertius aliquis comparens pro suo interesse, in l. 4. tit. 9. n. 11. & n. 10. in causa nobilitatis, & n. 9. quod remedium dabitur parti ut id possit facere, ubi alius non liceret.
Testis unus de vasa in criminalibus an faciat iudicia ad tue.

Memorabilium.

ad torturam, tit. 10 l. 3. lib. 4. n. 84. 102. & 103. alia de teste de vasa. n. 114.
Testis unus deponens de actu memorato a delicto nullam fidem facit, tit. 10 l. 3. lib. 4. n. 101.
Testis examinatus non citata parte nihil probat, ibid. n. 105.
Testis dictum ut valeat, nihil debet ex dicto percipere, l. 4. tit. 6. lib. 8. n. 55.
Testis unus extraneus a delicto non sufficit ad torturam in sodomia, l. 1. tit. 21. lib. 8. n. 64.
Testis unus & solus exprimere debet veritatem, etiam non requisitus, l. 4. tit. 17. lib. 8. n. 9.
Testis non potest recipere pretium pro dicendo testimonium, licet possit recipere salarium pro itinere, ibid. n. 10. & 11.
Testis falsus in iudicio offendet Deum, iudicem & proximum, ibid. n. 13.
Testis recipiens pecuniam puniatur de falso, ibid. n. 19.
Testis falsum dicens testimonium, nulli dubium quin perjurus sit & falsus, l. 4. tit. 17. lib. 8. n. 26. & n. 27. & 28. qualiter puniatur.
Testis convincatur de falso per alios testes numero plures, ibid. n. 29. licet haec testimonium contrarietas parum per iudices consideretur ad punitionem, ibid. n. 30. nisi ut n. 31. & 32.
Testis dicens Petrum fuisse presentem, Petro negante, quos coram puniatur, l. 4. tit. 17. lib. 8. n. 34.
Testis unus si sibi contradicat quid erit, ibid. numero 35.
Testis super mera negativa & non coartata deponens, suspectus est de falso, licet de eo non puniatur, ibid. n. 36. 37. & n. 38. quod saltem extraordinarie puniatur.
Testis de occidis de nocte deponens suspectus est, nisi dicat quod lux vel luna aderat, ibid. n. 40. & n. 92. quod extraordinarie puniatur.
Testis falsus puniatur eadem poena corporali, quae erat puniendus ille contra quem falsum deposuit, l. 4. tit. 17. lib. 8. n. 49.
Testis falsus puniatur, etiam si dictum suum non noceret, neque executata fuerit poena contra illum contra quem falsum deposuit, ibid. n. 52.
Testis etiam non juratus deponens falsum in iudicio an puniatur, n. 54. usque ad 62.
Testis nullius deponens non puniatur de falso, ibid. n. 56.
Testis deponens falsum extra iudicium, si non juravit, non puniatur, ibid. n. 57.
Testis non juratus deponens falsum in iudicio nullo non puniatur, ibid. n. 58.
Testis non juratus, si non dolose se habuit, non puniatur, ibid. n. 59.
Testi falso, etiam nobili, imponi potest legis poena, ibid. n. 64.
Testi deponenti falsum in causa heresis, an imponatur legis poena, sive poeniteat, sive non, ibid. n. 65. & n. 66. an incipit agatur cum teste, qui se detulit, & ibi n. 67. quid si parum noceret.
Testis falsus in probatione objectionum aliis testibus imposituram extraordinarie puniatur, ibid. n. 68.
Testis deponens falsum in causa adulterii, eadem poena puniatur, ibid. n. 71.
Testis falsus etiam contra reum absentem, poena puniatur, ibid. n. 72.
Testis falsus puniatur etiam si reus condemnatus

ex indulgentia Regis non puniatur, ibid. n. 73.
Testis falsus etiam si defecerit quod pars non puniatur, adhuc puniendus est, ibid. n. 76. 77. & 78.
Testis tacens veritatem etiam falsum committit, ibid. n. 79. & 80. idem in deponente malitioso & obsecrante, nisi ut n. 81.
Testis iniuste dicens se non recordari, an de falso puniatur, ibid. n. 83. & 84.
Testis accipiens pecuniam ut testimonium dicat, etiam verum, an puniatur ex legis dispositione jam dicta l. 4. tit. 17. libro lib. ibid. n. 88.
Testis non dolose falsum deponens non puniatur, ibid. n. 89.
Testis falsus nulliter deponens, extraordinarie puniatur, ibid. n. 90.
Testis falsus si neminem laedar, extraordinarie puniatur, etiam si fisco laedar, ibid. n. 91.
Testis falsum deponens super non substantialibus extraordinarie puniatur, ibid. n. 93.
Testis esse non potest mulier in causa criminali nisi bonae fame, & ideo p. obanda est bona fama, l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 46.
Testis testamenti an requiratur quod sit vicinus loci subjecti, in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 82. ubi 83. an sufficit quod sit notus & fidelis.
Testis in lesione ultra dimidiam iusti pretii debet reddere rationem etiam non interrogatus, in l. 1. tit. 1. lib. 5. n. 11. ubi quod iudex ex officio potest etiam facta publicatione interrogare testes de ratione, & ibid. n. 13. quod debent se referre ad communem illuminationem, ubi declaratur, & num. 14. quod potest de hoc interrogari per iudicem publicatione facta, & iudex se poterit informare per testes, vel per aspectum.
Testis de facto propria deponenti creditur, & quando, l. 28. tit. 19. lib. 9. n. 8. & 9.
Testis non puniatur extirpitudine per eum in suis dicto dicta, in l. 9. titulo 10. libro 2. numero 8.
Testibus non juratis non creditur, quamvis sint Cardinales, l. 2. tit. 7. lib. 4. num. 48. & 49. in l. 9. tit. 6. lib. 4. n. 4.
Testibus paucioribus quam triginta, si fundata sit intentio actoris sive rei presentantis eos, potest iudex retinere numerum, in l. 7. tit. 6. lib. 4. n. 1.
Testibus non creditur in favorem illius qui tempore presentationis protestatus est se eos reprobatum, l. 1. tit. 8. lib. 4. num. 59.
Testibus duobus probari potest factum fuisse testamentum cum debita juris solemnitate, l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 3.
Testibus discordantibus super valore rei, quibus credatur, in l. 1. tit. 11. lib. 5. num. 22.
Testibus sufficit probare extractionem, neque requiritur reprehensio, in l. 1. tit. 18. lib. 6. numero 17.
Testibus duobus infirmantibus de voluntate coacta magis creditur, quam mille de voluntate libera, in l. 2. tit. 11. lib. 5. n. 22.
Testibus singularibus probatur inhonestas mulieris, ibid. n. 125.
Testibus dicentibus fuisse dono, vel pretio corruptos, an credatur, l. 4. tit. 17. lib. 8. numero 18.
Testimonium dicere aliquae persona non coguntur, in l. 6. tit. 6. lib. 4. n. 5. & 6. & 7. ampliat.

Index Rerum

tur & 8. & 9. declaratur.
Testimonium falsum an sit semper peccatum mortale in l. 2. tit. 8. lib. 4. n. 61.
Testimonium frumenti pretium continens quo tempore debet presentari, l. 2. tit. 2. §. 5. numero 1.
Testium examinatio in causis civilibus acuis & in criminalibus an committatur l. 28. tit. 6. lib. 3. n. 1. & 2. an idem in causis nobilitatis & n. 3. quid in matrimonialibus.
Testium habitantium in alieno territorio an committatur examinatio ibid. n. 4. quid tunc efficiat consuetudo.
Testium examinatio si committatur ubi non est committenda, an erit nulla, ibidem numero fin.
Testium majoritas an probanda sit contra iudicem, pro probanda bacteria ut producantur in l. 6. tit. 6. lib. 3. n. 14.
Testium dicta non videntur locus & tempus si de substantia actus non sunt in l. 12. tit. 9. lib. 3. n. 12.
Testium optima opinio quando probanda in l. 6. tit. 9. lib. 3. n. 17. & 18.
Testium objectiones remissivæ & declarativæ in l. 1. tit. 8. lib. 4. numero 16. cum sequentibus pluribus ubi de quamplurimis objectionibus dicimus.
Testium repulsa non admittitur in crimine lese majestatis divine vel humane nisi sit inimicus; hic enim in quolibet crimine excluditur etiam si aliter veritas sciri non possit in l. 1. tit. 8. lib. 4. numero 34. cum 2. sequentibus & n. 54. ubi numero 53. quid in inimico reconciliato.
Testium inhabitans non solum consideratur tempore productionis, verum & depositionis in l. 1. tit. 8. lib. 4. n. 42.
Testium reprobatum an admittatur in summaris ibid. n. 43.
Testium objectus opponi possunt si pars fuerit pretensio siue abiens, l. 1. tit. 8. lib. 4. numero 62.
Testium publicatio si petatur, & non fiat an appellari possit in l. 1. titulo 8. libro 4. numero 65.
Testium objectiones an in conscientia liceat opponere in lege 2. titulo 8. libro quarto, numero 67.
Testium majoritas an probanda sit validitate testamenti in quo sunt in l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 45. & ibi quando idoneitas in testibus probanda est.
Testium repulsa an detur in civilissima possessione petita in l. 9. titulo 7. libro 5. numero primo & ibi quid ad publicationem testimonium.
Testium penuria data tres sufficiunt siue rusticus sit testator siue non vel sit tempore postis, vel non, dum tamen sint vicini ibidem numero 84.
Testium penuria potest per ipsosmet testes probari ibidem n. 85.
Testium vicinitas an requiratur in testamento in scriptis sicut in nuncupativo l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 9.
Testium vicinitas in testamento cæci an requiratur in l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 27.

Testium vicinitas in testamento nuncupativo requiritur in l. 2. tit. 4. lib. 5. n. 37.
Testium bona fama quando probanda sit in l. 1. tit. 7. lib. 5. n. 26.
Testium repulsa non admittitur in causa summaria, in l. 3. tit. 7. lib. 7. n. 52. nisi ut ibi.
Testium majoritas ubi requiritur probanda est in l. 1. tit. 5. lib. 8. n. 111.
Theaurarii & depositarii multum solent partes vexare & in quibus in l. 27. tit. 7. lib. 3. n. 3.
Theaurarii & receptores eligendi sunt, qui annonam & pecuniam frumentariam suscipiant numero 2. & in hoc casu nullus executor quantumcumque sit privilegiatus n. 3. cum aliquibus limitationibus & quibus modis tenetur custodiam facere l. 9. titulo 3. libro 3. numero 4.
Theaurarii non possunt pecunias frumenti retinere ad suos usus, nisi per terminum à lege ista assignatum, & quomodo computetur in l. 9. tit. 5. lib. 7. n. 9.
Timere Deum Regibus & Principibus maxime convenit in l. 1. tit. 3. lib. 1. n. 2.
Timens pro alio gravari potest pro remedio iudicem adire in l. 13. tit. 25. libro 3. numero final.
Timor Domini initium sapientie in l. 1. tit. 5. lib. 1. n. 1.
Timor quod duplex sit in l. 1. tit. 9. lib. 3. numero 22.
Timor litis movende idem operatur quod ipsa l. 1. tit. 4. tit. 21. lib. 4. n. 159.
Timor est de quatuor, quibus humanum pervertitur iudicium l. 1. tit. 21. lib. 8. n. 5.
Titulum habens à principe super iurisdictione, exercendo illam quoad unum, retinet quoad omnes l. 3. tit. 5. lib. 3. n. 10.
Titulum suæ possessionis an quis ostendere teneatur l. 1. tit. 3. lib. 1. numero 8.
Titulum suæ possessionis nemo ostendere tenetur l. 2. tit. 1. lib. 4. n. 1. & 2. & ibid. n. 5. & 6. quid in beneficiis.
Titulus & bona fides quando requiruntur in captivibus in l. 3. titulo 15. libro 4. numero 8.
Titulus potativus sufficit ad prescriptionem in l. 3. tit. 15. lib. 4. n. 10. & quomodo hoc intelligatur ibid. n. 11.
Titulus da legatis prestandis an sit hodie correctus & in quantum in l. 1. tit. 4. lib. 5. numero 96.
Titulus ad l. Juliam de ambitu an habeat locum in Papa, vel Rege in l. 7. tit. 3. lib. 7. numero 7.
Titulus alius consideratur per authorem pro excludenda pretensione concilii petentis terram aliquam, in l. 3. tit. 7. lib. 7. n. 34.
Titulus circa terras zerbidas baldias vocatas quomodo probetur ibidem numero 27. cum sequentibus.
Titulus etiam contra remedium d. l. 3. est possessio immemorialis ibid. n. 18.
Titulus etiam erit ad excusandum quem à restitutione rei occupate ex publico, scilicet estimum & aliteratio ejus in lib. publico ib. n. 33.
Titulus non licere habitatoribus mentrocomie l. 11. locabilis est in l. 1. tit. 7. lib. 7. n. 4.

Titulus

Memorabilium.

Titulus principaliter demonstrandus per reum contra quem agitur ex remedio l. 7. tit. 7. lib. 7. n. 16. & licentia Principis.
Titulus de apostatis in decretalibus non loquitur de apostatis recedentibus à fide, sed à religione, vel clericatu in l. 1. tit. 3. lib. 8. n. 66.
Tolerantia superioris in prescriptione gabellarum quid operetur in l. 2. tit. 14. lib. quarto, n. 1.
Tollere uni, & dare alteri non licet nisi ex causa publica in l. 2. tit. 5. lib. 7. n. 2.
Tollitur presumpcio divisionis ex inæquali possessione in l. 3. tit. 1. lib. 4. n. 4.
Tolosa semel combusta sunt omnes characteres quibus cuduntur charte inforie in l. 2. tit. 7. lib. 8. n. 8.
Torquere an possit iudex remissus delinquentem captum torqueri coram remittente in l. 1. tit. 16. lib. 8. n. 61.
Tortura non est imponenda ex processu informativo in l. 3. tit. 10. lib. 4. n. 106. nisi ut ibid.
Tortura, ut imponi possit plura sunt requisita necessaria in l. 3. tit. 10. lib. 4. numero 108. cum 3. sequentibus.
Tortus juris ordine prætermisso quamvis confiteatur & se ratificet condemnari non potest in l. 3. tit. 10. lib. 4. n. 108. & n. 109. ampliat & n. 110. limitatur.
Totum consilium pro uno reputatur in l. 4. tit. 14. lib. 3. n. 6.
Tractus ad ludum si applicuit animum ad ludendum, an ex tunc cum trahens acquirat ius lucrandi in l. 2. tit. 7. lib. 8. n. 85.
Traditio ad domum non sufficit ad lucrandum arthas vel jocalia nisi interveniat osculum ad lucrandum medietatem, vel copala consumata pro omnibus lucrandis in l. 4. tit. 2. lib. 5. n. 2. & 3.
Traditio filio etiam in legitimam imputetur remanet penes eum etiam si ad collationem trahatur in l. 3. tit. 8. lib. 5. n. 1.
Traditio nova forma pro conservatione depositorum publicorum panis, & verba proemii ponantur ad literam in l. 9. tit. 5. lib. 7. numero 1.
Trahere verbum aliquando vim significat in l. 2. tit. 7. lib. 8. n. 82.
Transactio quid sit in l. 4. tit. 21. lib. 4. numero 8.
Transactio non est locus ubi aliquid non datur in l. 4. tit. 21. lib. 4. n. 3. & 4. & n. 5. quid in compromisso.
Transactio super delictis enormibus non excusat à pene ordinaria in l. 3. tit. 25. lib. 8. n. 62.
Transactio non est locus super crimine blasphemie, in l. 1. tit. 4. lib. 8. n. 46.
Transactio super futuris alimentis non valet in l. 4. tit. 1. lib. 4. n. 157. neque compromissam ut ibid. n. 158. nam æquiparantur in multis ut ibid. n. 159. & 106.
Transgressores vocantur fugientes ad inimicos in l. 1. tit. 13. lib. 8. n. 145.
Transgressor legis impossibilitatem inducentis non est culpandus in rub. tit. 2. lib. 6. numero 88.
Transigi super sententia an possit in l. 4. tit. 21. lib. 4. n. 20. cum sequenti.
Translatio Episcoporum absque Regio consensu fieri non potest in l. 1. tit. 6. lib. 1. n. 8.
Trebeltianica & Falcidia hodie etiam non cessant

Agordo in Recopilationem. Tom. VI.

l. 4. tit. 4. lib. 5. n. 9.
Tres cæcitates infidelitatis per usuram in animis usurariorum generantur in l. 1. tit. 6. lib. 8. n. 55.
Tres mille passus unam leucam faciunt in l. 1. tit. 23. lib. 8. n. 8.
Tregam facere possunt compelli rixantes in l. 1. tit. 2. lib. 6. n. 10.
Tregam servari an erit necessitas si offendatis ab adversario l. 1. tit. 3. lib. 8. numero 9. usque ad 16.
Tregua est temporalis pax perpetua, ibid. n. 11. & in l. 1. tit. 9. lib. 8. n. 1. & 2. & 3. quid sit tregua, & n. 4. quibus verbis nominetur.
Tregam præparata guerra à duo Reges faciunt per certum tempus, an illo tempore elapso erit necessaria diffusio in ea l. 1. tit. 9. lib. 8. numero 8.
Tregam debent observare viventes etiam si nihil de eis dictum sit ibid. n. 10. & n. 11. ampliat & n. 12. declaratur in hoc quædam lex 2. tit. 12. lib. 8. n. 13. & 14. prosequitur.
Tregam vel securitatem facere per scripturas, vel per testes sufficit in l. 1. tit. 9. lib. 8. n. 31.
Tria nomina Democratia, Aristocratia, Monarchia, designantur in rub. tit. 2. lib. 6. n. 114. & quod in cantabria verificatur.
Tria debent concurrere in lenocinio ut puniatur l. 4. tit. 11. lib. 8. n. 6.
Tribus Juda fuit cæcitas præstantior in rub. 2. lib. 8. n. 2.
Tribus modis cognosci potest de maleficio l. 1. tit. 7. lib. 3. n. 4.
Tributaria res an in quemque transeat cum onere, l. 1. tit. 1. lib. 1. n. 8.
Tributa præterita an novus possessor teneatur solvere ibid. numero 9. & numero 7. quid in emente feuda.
Tributarius pater donans filio suo clerico bona, ut non contribuatur, nihil agit ibid. n. 12.
Tributa Regi debita nullo tempore prescribi possunt l. 1. tit. 15. lib. 4. n. 41. cum seq. nec debet cedere talis prescriptionem in diminutionem universalis domini ibid. & n. 44.
Tributa an per focularia, famantes, vel capita essent distribuenda in l. 3. tit. 14. lib. 6. n. 1. & n. 2. quod regulare est quod per eis & libram collecta imponatur.
Tributaria res in quem transit cum onere suo in l. 5. tit. 17. lib. 6. n. 2.
Tributa Regi solvuntur, propter subjectionis jus l. 1. tit. lib. 9. n. 17.
Tributa & gabelle non nisi ex justa causa imponenda, ibid. n. 25. & n. 26. hanc causam ex tribus justificari dicitur, & n. 27. cum quatuor seq. id late prosequitur.
Tributa injusta sunt illa que imponuntur à non habente potestatem ad hoc, vel que peccant in forma & proportionem, siue ex sine five ex materia l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 40.
Tributa necessaria & justa solvenda sunt, ibid. n. 41.
Tributa imposta eroganda sunt ad illas causas ad quas & ob quas concessa sunt, ibid. numero 42.
Tributa ob unam causam imposta, possunt ad aliam justam causam reduci, & ibid. n. 43. & 44. intelligitur, ubi n. 45. quid si est dubium, an cessaverit justa causa.

Tributa

Index Rerum

Tributa imponenda per alios habentes potestatem ea imponendi eisdem requisitis iustificanda sunt, quae necessaria sunt, cum Rex non recognoscens superiorem, eas imponit, ibid. n. 46. & 47. & 70. & tunc populus omnis debet convenire in simul, non verò solum concilium decurionum, n. 48.

Tributario fundo cessando quis an excusetur à tributo, in l. 1. tit. 3. lib. 1. n. 13.

Tributarii non debentur à Rege nobilitari, in l. 1. tit. 1. lib. 6. n. 23. & n. 14. dictum optimum Regis Sigismundi.

Tributi portio iusta, & causae ejus ab itrio iudicis committitur, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 34.

Tributo an excusetur frater laicus habens rem comunem cum fratre clerico, in l. 1. tit. 3. lib. 1. n. 14.

Tributum quinquaginta mota petitorum quis nobilibus impositum, & quis à solvendis eis liberavit, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 84.

Tributum non tam propter Regis, quam propter populi utilitatem datur, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 29. & sic n. 30. non debet in populi destructionem.

Tributum impositum iuste, & cum requisitis debet disponi servando proportionem geometricam, ibid. n. 31.

Tributum impositum sine auctoritate, aut sine iusta causa, aut sine debita proportione, injustum est, ibid. n. 32.

Tributum excedens iustam proportionem, pro excessu non tenebitur subditus solvere tributum in conscientia, ibid. n. 32. & 33.

Tributum à principio potest esse iustum, & labente tempore injustum, ut quia causa cessat, ibid. n. 36. ubi refertur exemplum de hoc.

Triginta dies currunt à die appellationis ad consilium interpositae, in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 88.

Triginta dictis diebus clapsis censetur facta conclusio in causa, in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 71.

Triginta dicti dies non possunt prerogari etiam ex partium consensu, in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 77. neque minor constituitur adversus lapsum horum dierum, ibid. n. 78. & n. 79. quid observatur in practica, & ne iustitia pereat, examinantur testes, ibid. n. 87.

Triginta dictis diebus clapsis nulla exceptio etiam peremptoria admittitur, ibid. n. 81. & 82.

Triplex est legatus missus à Papa, ad Regem vel provinciam reformandam, in rub. tit. 8. lib. 6. n. 2.

Triticum si prohiberetur exportari, legumina comprehendentur, in l. 25. tit. 18. lib. 6. n. 3.

Triticum vide supra, verbo fumentum.

Tubal in montes & partes Cantabriae post diluvium devenit, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 135.

Turnus factus de uno licitatore in alium debet notificari illi in quem fit, & differt à quibus, in l. 12. tit. 11. lib. 9. n. 2. in fine cum seq. & in lege sequente reperitur.

Tanfor & sartor artifices propriè vocantur, improprie verò officiales, in l. 10. tit. 12. lib. 5. n. 1.

Turpitudinem suam allegare quando liceat, in l. 3. tit. 11. lib. 5. n. 3.

Tutela aut cura suscipiende non est locus transactioni, in l. 4. tit. 21. lib. 4. n. 4.

Tutela datio & executorum nominatio confer-

vantur, etiam si hereditas non adeatur per scriptum heredem, in l. 1. tit. 4. lib. 3. n. 150.

Tutor licet non possit emere res pupilli, si tamen semel venditae sunt, poterit optime, in l. 7. tit. 11. lib. 5. num. 76.

Tutor nomine polli, & curator nomine adulti admittitur ad retractum, l. 8. tit. 1. lib. 5. n. 17.

Tutor cui non est decreta administratio, potest tanquam extraneus emere bona pupilli creandi, in l. 2. tit. 1. lib. 5. n. 8.

Tutor succedit pupillo deficientibus consanguineis, in l. 2. tit. 1. lib. 5. n. 19.

Tutor aut curator an possit rem minoris in pignus accipere, ibid. n. 20.

Tutor vel curator de suspecto accusati, debet interim suspendi & alius dari, l. 2. tit. 7. lib. 3. n. 8.

Tutor quamvis solvendo sit, si non appellavit à sententia, ejus minor restituitur ad appellandum, in l. 2. tit. 18. lib. 4. n. 31.

Tutor vel curator non exigens debitum parvum in quo plus expenderetur, non tenetur, in l. 7. tit. 18. lib. 4. n. 4.

Tutor vel curator minorum laicorum conveniendo laicam super profanis coram ecclesiastico iudice, qui incurrit penam, in l. 10. tit. 1. lib. 4. n. 36. cum seq. pluribus.

Tutor injustum movens litem nomine minorum, ipse condemnatur in expensis, ibid. n. 37.

Tutor si ob culpam removeatur ab officio, non incurrit penas perjurii, in l. 1. tit. 17. lib. 8. n. 60. & n. 61. idem in iudice gerente male officium suum, & n. 62. idem in aliis officialibus publicis.

Tutores & curatores minorum an possint gabellas conducere, in l. 6. tit. 10. lib. 9. n. 14.

V

VACATIO per privationem, an coprecedatur expresse vacandi modo, l. 1. tit. 5. lib. 7. n. 5.

Vacatio per renuntiationem non includitur sub alio expresse modo vacandi, ibid. n. 1. neque sub mandato de primo vacaturo, ut ibid.

Vagabundus quis dicitur, in l. 1. tit. 11. lib. 8. n. 3 & n. 1. declaratur.

Vagabundus verè non est audiendus, etiam si praeter cautionem de se presentando in tali loco, ibid. n. 5.

Vagabundus delinquens quomodo citandus, in l. 3. tit. 10. lib. 4. n. 36. & l. in t. 21. lib. 4. n. 120 quid in civilibus.

Vagabundus in civilibus citari potest per libellum lectum & effixum domi, vel per praconium, vel edictum, vel in loco ubi frequentatur, ibid. numero 9.

Vagabundus an possit dici bannitus de omnibus terris sui Principis, ibid. n. 12.

Vagabundus est, qui vagando non vult laborare, sed ostiatum mendicare, ibid. n. 14.

Vagabundus etiam remittendus est ad locum delicti, in l. 1. tit. 16. lib. 8. num. 33.

Valer lex vel statutum prohibens aliquid vendi forensi, in l. 5. tit. 18. lib. 6. num. 1.

Valer statutum & consuetudo, ut res licite propter illicitas conferantur, in l. 2. tit. 18. lib. 6. n. 22.

Valer locatio duorum reddituum regalium, uno pretio subhaftato, & quis tunc declarabit, in l. 17. tit. 11. lib. 9. n. 1.

Valor

Memorabilium.

Valor rei habitus tempore contractus debet verificari, in l. 1. tit. 11. lib. 5. n. 12. ubi declaratur, & an ex affectione vel publico foro ducatur.

Varietate temporum pona vel muniatur vel augentur in l. 3. tit. 13. lib. 8. num. 2.

Vassallagio probato per comitem potest probari libertas in l. 2. tit. 5. lib. 6. num. 5.

Vassallagio per quot modos probetur ibid. n. 6.

Vassalli vel subditi an possint praescribere immunitatem a solvendis indictionibus & super indictionibus in l. 1. tit. 15. lib. 4. num. 51.

Vassalli inviti non possunt per dominum alienari in l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 60.

Vassalli inviti an vendi possint sine spe redemptionis in l. 6. tit. 11. lib. 5. n. 22. & l. 3. tit. 10. lib. 5. n. 13.

Vassalli an possint se redimere pro tanto pro quo empti sunt in l. 13. tit. 11. lib. 5. num. 4.

Vassalli an possint se pro tanto liberari à domino eos vendente in l. 13. tit. 3. lib. 6. n. 4. & 7.

Vassalli & subditi si à domino non defendantur possunt alteri se committere, si è contra in l. 1. tit. 3. lib. 6. num. 4. 5. 6. & 9.

Vassalli tenentur & compelli possunt jurare domino fidelitatem in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 2.

Vassalli non tenentur dominum sequi ad bellum injustum ibid. n. 11. ubi declaratur.

Vassalli, ad quae servitia tenentur, & quae sint ibid. num. 19.

Vassalli si coveniant cum domino collectas praestare, tenentur adimplere in l. 4. tit. 4. lib. 7. n. 32.

Vassalli an possint per dominos hospites recipere in l. 4. tit. 5. lib. 6. num. 5.

Vassallos nullus habet neque possidet in Cantabria in Rub. tit. 2. lib. 6. num. 208.

Vassallos habere nobilitate inducit inter eos, in rub. 2. lib. 6. n. 145. & acquirunt dignitas publicae, l. 48. quod fit per modum investiturae datur à Principe, in omni parte est nobilitas n. 147.

Vassallum quem esse quomodo probatur si ipse negat vassallagium in l. 1. tit. 4. lib. 6. n. 1.

Vassallos duorum dominorum invicem debellantium quomodo adjuvabit, l. 18. tit. 16. lib. 2. num. 4.

Vassallus tenetur obsequere citulum suae possessioni, alius expelli potest in l. 1. tit. 15. lib. 4. n. 46.

Vassallus potest dominum in jus sine venia vocare & potest petere salvaguardiam in l. 2. tit. 9. lib. 8. n. 1. & 2. hodie tamen Regis licentia petita debent eos vocare quod iudices curiae vulgo *Alealdes de Corte*, non possunt concedere n. 3. & 4. prosequitur.

Vassallus tenetur adjuvare dominum periclitatè in l. 4. tit. 2. lib. 8. n. 39. & n. 40. & 41. declaratur.

Vassallus si servitio expressit ad illud tenebitur, si minus ad contentum, in l. 4. tit. 4. lib. 6. n. 31.

Vassallus se alicui alteri submittit in praedictum primi Domini, nihil agit, in Rub. 3. lib. 6. n. 2.

Vassallus quis sit, & dicitur, ibid. n. 8. & 9. ubi quid requiratur, ut quis vassallus efficiatur qui non erat.

Vassallus nemo presumitur, etiam ex longo tempore, in l. 2. tit. 3. lib. 6. n. 7. & n. 8. quomodo probetur quis vassallus, quando non habet feudum.

Vassallus si recuperet alienata per eum, an excusetur ne cadat à jure suo, ibid. num. 9.

Vassallus, an possit legare res vassallagii pro anima ibid. n. 10. & 11. an servitorem imponere possit, & n. 12. an transigere, & n. 13. an fructus.

Agenda in Recopilationem. Tom. VI.

rus rei feudalis alienare possit.

Vassallus nubes cum muliere alterius domini transfertur in uxoris dominum, in l. 3. tit. 3. lib. 6. n. 1.

Vassallus Regis quis proprie dicitur, in Rub. tit. 4. lib. 6. n. 3.

Vassallus tadium tenetur Domino servire quoad ab eo feudum tenet, & non ultra, in l. 1. tit. 4. lib. 6. n. 5.

Vassallus, cujus expensis debet ire ad bellum, cum domino, ibid. n. 5.

Vassallus tenetur domino ad obsequium & servitium praestandum, ibid. n. 14. & sic donationem non validant, ut ibid.

Vassallus non tenetur ad aliud servitium, nisi ad specificatum in cessione feudi, ibid. n. 20.

Vassallus ad tria tenetur domino, ad personam, ad bona, & honores, ibid. n. 23.

Vassallus tenetur à domino covenio in iudicium veniam petere, ibid. n. 26.

Vassallus non tenetur se offerre, nisi vocatus, sufficit enim se paratū praestare cum vocatus fuerit, ibid. n. 34.

Vassallus ubicumque senserit dominum periclitari, debet ad evitandas iniurias occurrere, ibid. n. 35.

Vassallus licet debeat venire vocatus, debet tamè congrua dari dilatio, in l. 4. tit. 4. lib. 6. n. 36.

Vassallus tenetur dominum adjuvare cum armis, & exclamare si solus non sufficit, ibid. n. 37.

Vassallus non tenetur contra se ipsi Dominum juvare vel, quoticumque diligenter nihil proficeret, ibid. n. 38. & 39. & 40. dum tamè culpa non imputetur ut ibid.

Vassallus non punitur si deserit dominum in bello, sed cum deserit eum in praesidio existit ibid. n. 41.

Vassallus an tenebitur captivum dominum liberare, ibid. n. 42. ubi & n. 43. declaratur duobus modis.

Vassallus non tenetur dominum liberare ne incidat in perjurium, ibid. n. 44.

Vassallus non tenetur dominum inopem alere, ibid. n. 45. nisi ut n. 46.

Vassallus non tenetur domini debita solvere, ibid. n. 47. nec dominum debitum carceratum liberare, ibid. nisi ut n. 48.

Vassallus non tenetur dominum excommunicatum, vel bannitum, vel captum pro guerra injusta adjuvare, ibid. n. 49.

Vassallus non debet secretum suum revelare, ib. n. 51.

Vassallus non potest recedere à servitio Domini, in l. 2. tit. 4. lib. 6. n. 1. nisi ut ibid. n. 2. sublimatur.

Vassallus ex d. l. 2. non potest dominum deserere ante tempus impletum sive ab eo esset factus, sive non, ibid. n. 3.

Vassallus duorum dominorum non potest quis esse, nisi possit ambobus integraliter servire, ibid. n. 5. vel nisi ab uno non defendatur, ut n. 6.

Vassallus, in casu in quo tenetur duobus dominis servire, cui potius tenebitur, ibid. n. 8.

Vassallus non potest privari feudo per Papam, vel Imperatorem, nisi prius sit convictus de culpa, vel feloniam ibid. num. 9.

Vassallus statim quoad venerit ad vacationem tenetur comparere, in l. 4. tit. 4. lib. 6. num. 3.

Vassallus tenetur bellum adire, ne excusetur, etiam ex vi privilegii à lege cõcessi in l. 8. tit. 4. lib. 6. n. 4.

Vassallus incarceratus excusatur, ibid. num. 7.

Vassallus potest per substitutum servire, si ita est consuetum, ibid. num. 10.

Vassallus alate faciens cum bellis & armis alienis falsum committit, in l. 3. tit. 4. lib. 6. n. 1.

f 4

Ubi

Index Rerum

Ubi agit de publica utilitate, non debet recedi a persona nominata in l. 16. de. 3. lib. 3. n. 3.
Ubi lex jubet aliquem puniendum tanquam falsarium, non est puniendus pena criminis falsi in l. 1. tit. 10. lib. 6. n. 13.
Ubi nullus est vacandi modus expressus, omnis venit in l. 1. tit. 3. lib. 7. n. 2.
Ubi solum de venditione fit mentio, non comprehenduntur alii contractus, in l. 1. tit. 7. lib. 7. n. 15.
Ubi plura habent eandem rationem si de uno fit mentio, stat exemplariter, non vero restrictivè, in l. 4. tit. 20. lib. 8. num. 26.
Vecaria & piscaria ejus expensis fiant, in l. 15. tit. 6. lib. 3. n. 4.
Vestigal, respectu directi domini non potest prescribi, sed tantum respectu utilis, & datur publiciana, in l. 1. tit. 17. lib. 6. n. 66.
Vestigalium jus est de maximo imperio, & de regalibus, in l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 4.
Velatione esse facta prolem dicitur est separatione patris & cotinus habitatione in l. 8. t. 1. lib. 5. n. 2.
Velatione secuta filii intrat locum patris, & efficiuntur sui avi, ibid. n. 7. alia de velatione supra verbo filius.
Velationis effectus, ibid. numero 6.
Venandi jus an sit de reservatis regii in l. 1. t. 1. lib. 4. n. 3.
Venari aut piscari contra leges an sit peccatum, in l. 1. tit. 2. lib. 5. n. 3.
Venari an liceat in alieno territorio, in Rub. 8. lib. 7. n. 14. ubi an civitas possit exteris prohibere venationem aut piscationem in flumine vel loco.
Venatio quid sit ibid. n. 1 & n. 2. quod tres habet species, & n. 3. quae sit venatio licita & quae non
Venatio & piscatio quo jure sint introductae ibid. n. 5.
Venatio & piscatio potest per Principem prohiberi ex causa ibid. n. 9. & per dominos inferiores, ut ibid. n. 10. ponitur triplex causa prohibendi.
Venatione & piscatione, an possit quis prohibere alium uti, ibid. num. 6.
Venatores, vel piscatores contra legem nostrarum dispositionem venantes, vel piscantes, peccant mortaliter in l. 1. t. 8. lib. 7. n. 4. et ibi quid sit in die festo.
Vendens bona generaliter pro censu obligata non committit crimen, l. 2. tit. 15. lib. 5. n. 1. & 4. & ibid. n. 3. quid si pro dote erant obligata.
Vendens in ludo non tenetur de evictione in rub. tit. 7. lib. 8. n. 21.
Vendens domum cum conditione ut ex pretio ematur praedium pro securitate an possit praedium in alieno territorio in l. 1. t. 10. lib. 9. n. 3. & 6.
Venditibus duobus re comunè cu pacto retrocedi an si unus petat dabitur ei, an vero sit necesse ambos petere, in l. 7. t. 11. lib. 5. n. 47. & 49.
Vendi non possunt regalia in signu supremae potestatis Regi competentis in l. 1. t. 15. lib. 4. n. 69.
Vendere volens non punitur pena statuti vendere prohibitis nisi effectum habeat venditio in l. 6. tit. 11. lib. 5. n. 1. & 3. idem in emere.
Vendere unum pro alio ut alii alliciantur punibile est in l. 1. tit. 14. lib. 5. n. 13.
Vendere quis cogitur causa publicae utilitatis, in l. 7. tit. 25. lib. 5. n. 21. & religionis favore ut ibid. n. 22. & si per promissionem ut n. 23. & numero 24. cautela ad cogendum aliquem vendere.

Vendita equa vel vacca an & pullus ejus venditur cenetur, in l. 3. tit. 18. lib. 9. num. 28.
Venditae rei pars extrahi poterit minus, sed tota est retrahenda in l. 1. tit. 11. lib. 5. num. 112.
Venditor declarans missionem mercium an puniatur, lege 3. tit. 5. lib. 4. num. 6.
Venditor tenetur rescire instrumentum venditionis retrahendi cum clausulis consuetis in l. 9. tit. 11. lib. 5. n. 26.
Venditiones aut permutationes an fieri possint coram publico tabellione loci ubi bona sita sunt, si ibi non adsint tabelliones del. n. 34. l. 10. tit. 17. lib. 9. n. 1.
Venditionem fieri ad mensuram, pondus, vel numerum quando dicitur, l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 143.
Venditionis plures res uno pretio venduntur, postea tamen in instrumento pretium dividitur inter easdem res in l. 10. tit. 1. lib. 5. num. 5.
Venditionis appellatione non venit illa quae est nulla in l. 10. tit. 1. lib. 5. n. 35.
Venditionis promissione facta in ludo rei alicujus, si extra aliam post venditorem venditio an valebit, in l. 8. tit. 7. lib. 3. num. 18.
Venditio non dicitur in herba, sed locatio & sic non debetur gabella in l. 2. 3. tit. 7. lib. 7. n. 10.
Venditio plurimum rerum una censetur ubi tractatur de resolutione contractus in l. 10. tit. 11. lib. 5. num. 2.
Venditio necessaria non est per alium dum triticum autoritate judici venditur ad solvendam debitam in l. 19. tit. 11. lib. 5. num. 6. ubi secus in voluntaria.
Venditis pluribus rebus uno pretio, si una earum sit morbosa, omnes, & non illa sola, sunt retrahenda in l. 10. tit. 1. lib. 5. n. 8.
Venditio laeta, an veniant etiam venae piscatoriae, in l. 8. tit. 8. lib. 7. num. 3.
Venditio fundo, an veniant pisces ibi existentes, ibid. n. 4.
Venditor rei alienae de qua domus non debet gabellam, non debet vendere eam in l. 10. tit. 18. lib. 9. num. 1.
Venditoris est periculum ante mensurationem rei venditae ad mensuram, l. 1. tit. 17. lib. 9. n. 142.
Venditor & emptor si sunt ejusdem loci, non tenetur emptor apud se retinere gabellam in l. 32. t. 19. lib. 9. n. 1. nisi in casibus a jure expressis ut n. 2. & n. 3. quid in emere a clerico debente gabellam ex venditione & n. 4. idem quoad manifestandum venditionem, n. 7. & 8. limitatur tamen quoad dictam legem 32. tit. ejusd.
Venena das ad sterilitatem homicida est, in rub. tit. 23. lib. 8. num. 11.
Veneti possunt pro mercibus maritimis gabellas imponere quia sunt domini maris Adriatici, in l. 1. tit. 17. lib. 9. num. 79.
Venietes ab intestato non tenentur totum quintum profuncto expendere, in l. 6. tit. 4. lib. 3. n. 32.
Venietes ab intestato instituti in testamento minus perfectio an habeat hereditate relicto primo testamento, & quid jure reg. l. 1. t. 4. lib. 5. n. 62.
Venire an sit licitum ad iudicium sortis, in l. 12. tit. 7. lib. 8. num. 10.
Verba narrantia factu vel allegationes possunt allegari ad decisionem causarum, in l. 1. t. 1. lib. 4. n. 6.
Verba enuntiativa si proferantur in positionibus an probent, in l. 1. tit. 7. lib. 4. n. 6.
Verba, statim, incontinenti, vel consensum arbitrio bovi

Memorabilem.

boni viri regulantur, in l. 1. titulo 9. lib. 4. numero 1. nisi ut ibid.
Verba generalia quando possunt per se aliquid operari, non debent operari habilitatem inhabilium & quomodo hoc intelligatur, in l. 4. tit. 17. libro 4. numero 8. & 9.
Verba generalia non sunt restringenda etiam de habilitate rationis ibid. num. 9.
Verba, si padire fer avido, conditionalia sunt, in l. fin. tit. 21. libro 4. numero 99.
Verba secundum proprium sensum sunt intelligenda, in l. 1. tit. 1. lib. 5. numero 2.
Verba quantumcumque praecisa interpretationem recipiunt, & a mente proferentis regulantur, in l. 6. tit. 4. libro 5. numero 31.
Verba cum in heredem diriguntur, ut solve haeres meus Titio centum, ipsius heredis est electio in l. 4. 6. libro 5. numero 8.
Verba quae non possunt verificari in jure expresso valent in differenti etiam majore, in l. 8. titulo 6. libro 5. numero 1.
Verba illa, con sus terminos todos aguas estantes & c. quid importent l. 1. titulo 10. lib. 5. numero finali ubi alia.
Verba legum, 7. & 8. tit. 1. lib. 2. supra, ib. reales, y conciales, gratia exempli posita censentur in rub. tit. 2. lib. 6. num. 94. & 91.
Verba interpretanda sunt ex veritatis intentione proferentis ibid. n. 11.
Verba narrativa etiam ab alio quam a Principe propter se prolata probant & disponunt, ibid. n. 229. ubi n. 230. idem si per modum causae, si Princeps in eis fundat intentionem suam.
Verba geminata ostendunt mentis & intentionis perseverantiam, & inducunt plenum effectum, & maxime si triplicata sunt & ibid. in numero 131. 132. & 133.
Verba de actu jam perfecto & consummato intelligenda sunt, in l. 1. tit. 20. libro 6. num. 2. secus est in feudatario volente desolcari uxorem domini numero 2.
Verba simpliciter prolata a lege, vel statuto debent intelligi simpliciter & propriis, in l. 6. tit. 6. libro 6. numero 3.
Verba legis narrativa allegari possunt ad decisionem causarum, quoties intentio legis in verbis narrativis consistit, in rub. tit. 2. lib. 6. n. 222.
Verba narrativa ab antiquo lata prout est 60. annorum disponunt, & probant ibid. n. 123.
Verba relativa causative, non vero conditionaliter censentur apposita, in l. 1. titulo 1. lib. 6. num. 31. & ibid. limitatur.
Verba, esta sin embargo de apelacion, remissivè declarantur l. 23. tit. 3. lib. 7. num. 3.
Verba de creto de Dios, ad hereticas blasphemias referuntur, in l. 5. tit. 4. libro 8. num. 2.
Verba, mal grado aya Dios, blasphemata sunt ibid. numero quarto.
Verba, non le pò far Dios, blasphemata sunt, ibid. numero 5. & 41.
Verba alia blasphemata numerantur, ibid. num. 10. & 11. ubi referuntur verba blasphemata cajudam Judaei, in l. 1. tit. 1. lib. 4. n. 6.
Verba, de vota ad Dios, quid significant, ibid. num. 41.
Verba injuriosa si quis dixit pluries, an puniatur pluribus penis, in l. 2. tit. 7. libro 8. num. 56. ubi numero 57. & 58. plura inferuntur.

Verba inhonesta non sunt dicenda, etiam si injuriam alicujus non dicantur, nam si dicentur puniretur ad partem querelam, in l. 5. titulo 10. libro 8. numero 10. five de die five de nocte dicantur numero 1.
Verba iudicis contenta in inquisitione non probant in l. 15. tit. 13. lib. 8. num. 9.
Verba utentis in acclamatione, in bonam partem sunt sumenda, in l. 1. tit. 15. lib. 8. n. 36.
Verba legis debent intelligi verè & proprie non sicut in l. 1. tit. 19. libro 8. num. 93.
Verba legis cui non conveniant, neque ejus dispositio ibid. numero 99.
Verba, o qualquier dellos, d. l. 3. tit. 20. libro 8. numero 123.
Verba, por esse misino hecho, important ipso jure ibid. numero 68.
Verba entregandose en el, in l. 5. tit. 17. lib. 9. ad quid apponatur, d. l. 5. numero 30.
Verba legis solvere jubentis gabellam, de primario contractu non de secundario, prout est fidejusso, intelligenda sunt l. 2. tit. 17. lib. 9. num. 27.
Verba empennamientos contenta in l. 10. tit. 17. lib. 9. quomodo intelligantur dicta l. 10. numero 4. & 5.
Verba, ni orden. contenta in l. 1. tit. 18. lib. 6. ad quid referenda sunt d. l. 1. numero 9.
Verba por via de mercaderia, trato, y negociacion, contenta, in l. 7. tit. 18. quomodo intelligantur, dicta l. 7. 14. & 15.
Verba legis quinte, tit. 21. a comprar, y a vender. cum effectu sunt intelligenda, dicta l. 5. numero 3.
Verba de habilitate sunt restringenda & intelligenda l. 4. tit. 14. lib. 3. numero 3.
Verba fueren o venieren atravesaren o estuviere, quomodo declaranda l. 4. tit. 14. lib. 3. n. 14.
Verbis legis debemus esse contenti, in l. 1. tit. 19. libro 8. numero 101.
Verbo, ordinarios comprehendit iudex inferior certo loco praefectus, in rub. tit. 9. libro 3. numero primo.
Verbo, nofandre rubrica tit. 2. sup. perversio naturae demonstratur ibid. num. 3.
Verbum, no puedan, est late sententia, l. 3. titulo 4. libro 1. numero 4.
Verbum tertius, quid significat & qualiter assumitur l. 4. tit. 1. libro 4. numero 13.
Verbum testis quid significet, in rub. titulo 6. libro 4. numero 1.
Verbum abulus nonnunquam in jure sumitur in bonam partem l. 16. tit. 1. lib. 4. num. 1. & 2. quid si simpliciter proferatur?
Verbum otra comprehendit aliquando casus dissimiles, in l. 4. tit. 17. lib. 4. numero 7.
Verbum, ultra, est inclusivum, in l. 7. t. 8. lib. 4. n. 22.
Verbum despolada, de sponsa de praesenti intelligitur, & verbum casada, de velata l. 5. t. 1. n. 2.
Verbum privativum inducit ipso jure etiam si tempus futurum respiciat l. 9. tit. 1. lib. 5. n. 24.
Verbum potest praecedere negativa importat necessitate l. 1. t. 3. lib. 5. n. 1. 2. & 3. ampliatur nisi ut ib. n. 4. & in l. 8. tit. 10. lib. 5. n. 1. & l. 4. t. 6. n. 1. ubi a quibus iuris lex nostra procedat.
Verbum mancomum, idem est quod manu communi & infimul l. 6. tit. 3. libro 5. num. 20.
Verbum lego adiectivum universalitati bonorū ap-

UNIVERSIDAD

UNIVERSIDAD

UNIVERSIDAD DE BOMBAI

UNIVERSIDAD

Index Rerum

hodie inducat heredis institutionem, in l. 1. tit. 4. libro 5. numero 167.
 Verbum descendentes tam masculos quam feminas comprehendit, in l. 10. tit. 8. lib. 5. n. 36. & omnes in infinitum ut in l. 5. tit. 7. lib. 5. n. 4.
 Verbum si est late sententia l. 11. tit. 10. libro 5. numero 9.
 Verbum sum, es, fui denotat proprietatem in rubr. titulo 2. lib. 6. numero 125.
 Verbum libere, adum liberum & spontaneum, & generale secundum restitutionem denotat in l. 28. tit. 18. libro 6. numero 4. & 5.
 Verbum, habeatur, improprietas denotat & fictionem, in l. 5. tit. 20. lib. 6. num. 14.
 Verbum, fiat, ab ipso Principe prolatum, est majoris potentie, quam si a consiliariis camerarum procederet, in l. 7. tit. 1. lib. 6. num. 13.
 Verbum pelquisiores, quid significet, in rubr. titulo 1. libro 8. numero 3.
 Verbum semejantes, in l. 5. titulo 4. supra, quomodo intelligatur, ibid. num. 12.
 Verbum demonstrare, denotat injuriam in l. 2. tit. 10. libro 8. numero 14.
 Verbum, sum, es, fiat denotat substantiam, in l. 1. tit. 6. lib. 8. n. 10 & in l. 11. tit. 19. lib. 8. n. 70.
 Verbum, si quisere, in l. 3. tit. 20. supra non importat liberam voluntatem ibid. numero 21.
 Verbum, casado, a communitate accidentibus non intelligitur de desponsata, in l. 1. tit. 19. libro 8. numero 95.
 Verbum, libet, liberam, & absolutam potestatem offendit, in l. 1. tit. 20. lib. 8. num. 10.
 Verbum, emo, exponitur quandoque pro conduco l. 1. tit. 11. lib. 9. numero 3. ad finem.
 Verbum, otras, in l. 17. tit. 16. de similibus intelligendum est dicta lege 17. numero 1 & 2.
 Verecundia quedam est in peccatis criminis fateri, & penitentia portio, in l. 3. tit. 3. lib. 8. n. 4. & 5. an quoad confiscationem bonorum prosit.
 Veritas plerumque in palatiis & tribunalibus deficit, in l. 10. tit. 17. libro 4. num. 1.
 Verum dicitur & est id quod presumptum est probatum, in l. 3. tit. 7. lib. 7. numero 41.
 Verus hujus l. intellectus datur & plura de honestate mulierum traduntur, in l. 11. tit. 3. libro 5. numero 2.
 Verus intellectus ad legem istam l. 9. titulo 14. libro 5. numero 4.
 Vestes lugubres viduae datas tenetur ipsa restituere heredibus primi mariti si secundo nubat, l. 3. tit. 1. lib. 5. n. 8. ubi n. 9. idem in lecto quotidianano, & in l. 4. tit. 2. lib. 5. n. 30. an sint danda ei tales vestes & an lucrabitur eas.
 Vestes hae lugubres an deducantur de quinto, in l. 13. tit. 6. libro 5. numero 6.
 Vestes hae lugubres si secundo nubat uxor an sint reddenda heredibus mariti & quibus in l. 13. tit. 6. libro 5. numero 7. ubi declaratur.
 Vestes lugubres debet emere uxor si est relicta usufructuaria ibid. numero 8.
 Vestes lugubres Praelati mortui cujus expensis fiant ibid. numero 12.
 Vestes prohibita non sufficit quod portentur per aliquem, nisi vestire deferantur in l. 1. tit. 12. libro 7. numero 4.
 Vestimenta prodigalia modernus usus introduxit, in l. 2. tit. 12. libro 7.

Vestis dicitur à vallete, ibid. n. 13.
 Via executiva non impeditur si teus petierit rescindendi contractum, in l. 1. tit. 21. lib. 4. n. 145. praeserta cautione ut ibid. n. 145.
 Via ordinaria intentata cum protestatione non praesudicandi via executiva non impeditur executivam in l. 1. tit. 21. lib. 4. n. 146.
 Via ordinaria si sit praeserta ad executivam, non impedit executivam ibid. num. 147.
 Via ordinaria conventus & contumaciter non solvens potest etiam via executiva conveniri ibid. n. 148.
 Via ordinaria agere coactus ad executivam redire potest ibid. num. 149.
 Via ordinaria intentata si ad executivam resciri potest, non est necesse solvere expensas ut ibi declaratur, in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 155.
 Via ordinaria intentata contra tertium possessorem rei hypotecata non impedit executivam contra verum debitorem, in l. 1. tit. 21. lib. 4. n. 150.
 Vias publicas claudens contra bonum commune facit in l. 5. tit. 26. lib. 8. n. 1. & 2.
 Vicarii Episcoporum ordinarii dicuntur in l. 1. tit. 9. lib. 3. n. 7. & 8. an substituere possint.
 Vicarium unum si corrector potest nominare, an poterit & duos, ibid. num. 11.
 Vicarius vel locum tenens correctoris an ordinarius dicitur, ibid. num. 9.
 Vicarius vel locum tenens correctoris an possit substituere si impeditus est, ibid. num. 10.
 Vicarius vel locum tenens correctoris officium exerceat officium mortuo correctore ibid. numero 13.
 Vicarii Regis dicuntur Domini temporales in terris suis in l. 1. tit. 25. lib. 4. n. 5.
 Vicaria populorum habentur ut propria eorum in l. 3. tit. 5. lib. 7. num. 5.
 Vicerector electus ab eo, qui rectorem elegit, habet eandem potestatem aequalem ipsi rectori l. 10. tit. 15. lib. 5. num. 3.
 Vici ubi solent per se contribuere, tunc poterunt inter se tres mille marapedinos impertiri in l. 2. tit. 6. lib. 7. n. 2. & 3. declaratur.
 Vicini civitatis aut populi cuiuslibet an pro populi debitis capi possunt, l. 2. tit. 17. lib. 5. n. 1.
 Vicini populus non deputati per correctorem non possunt vendere in pane cocto ultra taxam hujus legis & bene discutitur, n. 9. in l. 4. & 5. tit. 25. lib. 8.
 Vicini tenebantur ad sifam & contributionem faciendam ut in l. 4. tit. 14. lib. 6. n. 2. & 3. an possint procedente tempore petere aequalitatem si usque tunc non servatur.
 Vicini tenentur reddere triticum in pecunia, vel in specie tritici, l. 9. tit. 5. lib. 7. n. 22.
 Vicinus quis dicitur remissive l. 4. tit. 6. lib. 3. n. 3.
 Vicinus quis dicitur lege, l. 1. tit. 4. lib. 5. n. 33. ubi n. 34. an vicinitas testium requiratur tam in testamento, in scriptis quam nuncupativo cum n. 35.
 Vicinitas testium ubi requiritur an presumatur, ibid. n. 37. & 38. ubi n. 39. an in codicillis requiritur testium vicinitas, & n. 40. ampliat.
 Vicinus malus diminuit valorem rei l. 1. tit. 11. lib. 5. n. 16.
 Vicinus non reparabitur alicujus loci ille qui originarius est, si ibidem non habitet, in l. 1. tit. 3. lib. 7. num. 4.

Vicinos

Memorabilem.

Vicinus quis dicitur remissive, ibid. n. 2. & quis naturalis dicitur.
 Vicinitas l. 1. tit. 3. lib. 7. sufficit acquiri per habitationem decem annorum cum animo ibi remanendi, vel per contractum matrimonii in l. 5. tit. 2. lib. 6. n. 5.
 Vicinum si quis se dicat talis loci, & mentiat, an vitiatum instrumentum in l. 1. tit. 25. lib. 4. num. 20.
 Vicinus sciendens arbores communes, & publicas non tenetur furti, etiam ad portet eas in l. 6. tit. 12. lib. 8. num. 38. & n. 39. quid contra exteros.
 Vicio emptore in causa retractus an possit compellere contrahentes ut utatur illa sententia l. 12. tit. 11. lib. 5. num. 2.
 Vidualium nomine venit panis l. 2. tit. 18. lib. 6. num. 1.
 Vichus vichoti in expensis condemnatur sub l. 1. tit. 22. lib. 4. n. 1. ubi cum seq. ampliat & declaratur & n. 24. cum seq. nisi iusta adfit causa litigandi & ibi quae talis sit nisi statuto id caveatur ut ibid. n. 28. & 29. iterum limitatur ut iusta causa non exulet si iure actionis expense debeantur & num. 30. moderatur hoc & num. 31. quod iusta causa haec non exulet à fructuum restitutione.
 Vichus non condemnatur in expensis si sententia habuit per se nisi sententia illa ex eisdem actis revocetur in l. 1. tit. 22. lib. 4. n. 31. 32. & 33. idem esset si ex novis probationibus sententia revocetur ut expensas condemnationis non fiat.
 Vidua privilegium viri mortui gaudet l. 9. tit. 11. lib. 2. n. 3. & 4. nisi alteri nubat ut ibid. n. 5. & 6.
 Vidua etiam dives gaudet privilegio trahendi causam ad curiam lib. 9. tit. 3. lib. 4. n. 9. & 10. quid in illa quae habet virum inutilem, vel quae maritum occidit & n. 11. quid in inhonesta & n. 12. quid in mercatrice vel si causa est decem mille moraperinorum & minus & num. 14. an possit huic privilegio renuntiare.
 Vidua luxuriosa tenetur reservationem facere sicut secundo nubes filius primi matrimonii l. 4. tit. 1. lib. 5. n. 11.
 Vidua luxuriosa perdit medietatem lucrorum ibid. n. 12. ubi n. 13. an perdat dotem & n. 14. cum 4. sequentibus, & n. 28. an alia perdat & n. 18. an perdat facultatem testandi concessam per maritum.
 Vidua luxuriosa tenetur mariti heredibus restituere bona quae maritus ei reliquit si honeste vixerit ibid. num. 18.
 Viduae quae sint restituta mortuo marito l. 6. tit. 4. lib. 5. num. 53.
 Vidua luxuriosa non gaudet quarta ei à jure concessa ibid. num. 34.
 Viduae an sit hodie danda quarta pars bonorum mariti ibid. n. 35. & 36. quid si maritus deceat cum testamento.
 Vidua luxuriosa perdit partem lucrorum l. 5. tit. 9. lib. 5. n. 22. ubi n. 23. quae talis dicitur.
 Vidua si post annum lucus luxurietur non perdit usufructum bonorum filii l. 5. tit. 9. lib. 5. n. 22. ubi & an facultatem testandi vel meliorandi per maritum dantur.
 Vidua duprum committens an peccet magis virgo ibid. n. 24.
 Vidua est quae inutilem maritum habet sicut si

nullam in l. 1. tit. 3. lib. 6. numero 7.
 Viduae gaudet privilegio mariti in l. 18. tit. 14. lib. 6. n. 3. quod fecus in filiis si privilegium est temporale ibid. n. 4. 5. & n. 8. rationem vide.
 Vidua petens dotem soluto matrimonio an possit interire, & lucra petere in l. 1. tit. 6. lib. 8. n. 31. ubi n. 32. an ejus filius majoratus possit censum constituere pro dote mariti sui.
 Vidua si vocetur pura, non imponitur pena l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 45.
 Viginti dies l. 4. tit. 4. lib. 7. à quo tempore currant, ibid. num. 3.
 Viginti dies renuntiationis an debeant esse completi, vel sufficiat tangere vigesimum diem, ibid. num. 4.
 Villa vel civitas habet fundatam intentionem intra suos terminos l. 1. tit. 7. lib. 4. num. 6.
 Villa quolibet si dicitur quod si habet quinquedecim focularia debet tenere decem equos, solvere centum aureos inter se, an debeat solvi per focos, ut solidum & libram in l. 3. tit. 14. lib. 9. num. 8.
 Villa & populus, ubi tenetur de robaria in suo territorio facta, qualiter inter vicinos distribuatur in l. fin. tit. 9. lib. 8. num. 7.
 Vim facit iustus iudicis aliquando, in l. 4. tit. 12. lib. 4. num. 9. & 10. inferitur.
 Villissimi qui dicantur in rub. tit. 10. lib. 8. numero 54.
 Vinearum montiumque custodes persone publicae sunt l. 1. tit. 17. lib. 5. num. 12. ubi quid de postis à privatis personis.
 Vineas destruens punitus, si sciens fecerit, in l. 6. tit. 12. lib. 8. n. 29. & n. 30. declaratur.
 Vini appellatione an uvo continebantur, in l. 3. tit. 18. lib. 6. num. 7.
 Vini appellatione non continetur exportata aquaticum, seu postuma, cervisia, zidromicum, zinum aromaticum, & similia, ibid. num. 8.
 Vinum mixtum an liceat vendere pro non mixto, l. 5. tit. 14. lib. 5. num. 1.
 Vinum quotuplex sit remissive in l. 31. tit. 18. lib. 6. num. 1.
 Vinum non est mustum, neque è contra, neque vinum est acetum, vel contra, ibid. n. 3.
 Violentia compulsiva aut expulsiua an requiratur ut habeat locum remedium legis si quis in tantum, l. 1. tit. 13. lib. 4. n. 42. usque ad 56. & an in profanis sicut in ecclesiasticis, ibid.
 Violentia plures species remissive, in l. 8. tit. 17. lib. 8. num. 10.
 Violentia in malam partem semper capitur, vis verò non, in l. 2. tit. 13. lib. 8. n. 18. & 19.
 Violentus profellus quamvis confirmationem impetret, nihil agit nisi de violentia fiat mentio, l. 2. tit. 18. lib. 4. num. 19.
 Violentia sicut requiritur in rapto, an & ita requiratur in copula, ibid. num. 94.
 Violatores montium sacrilegi dicantur, in l. 7. tit. 20. lib. 8. num. 53.
 Vir & uxor non possunt unum ex filiis meliorare de acquisitis à filio mortuis ab intestato, l. 3. tit. 1. lib. 5. num. 3.
 Vir & uxor transiens ad secundas nuptias, de sua lucrorum medietate disponere potest, neque tenetur reservare filii primi matrimonii, ibid. num. 4.
 Vir sicut mulier an lucraturab sponsa datum si carnali

Index Rerum

caruali copula consummaverit matrimonium, l. 4. tit. 2. lib. 5. num. 26.
 Virgam iustitiae nulli licet portare, nisi cui reperitur permittitur, l. 3. tit. 6. lib. 3. num. 1.
 Virgam iustitiae iniuste portantis poena, ibid. numero 4.
 Virgo ac Domina nostra sanctissima dignior est omnibus sanctis, in rub. tit. 4. lib. 8. num. 26. & ideo in arbitrariis plus debet puniri delinquens contra eam quam contra alios sanctos, numero 27.
 Virtutem nobilitati generis anteposendam, in l. 7. tit. 1. lib. 6. n. 34. ubi n. 37. quis merebitur virtutis palmam.
 Virtus omnis moralis circa difficile versatur, in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 27.
 Vis quomodo diffiniatur, in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 26. & num. 17. quomodo differt a violentia, & num. 20.
 Vis ac violentia duplex est, publica & privata, & que sunt, ibid. num. 21. & 22.
 Vis quibus modis committitur, ibidem, numero 24.
 Vis & violentia aliquando cum armis inferunt, & tunc qualiter puniuntur, ibid. n. 27. & 28. aliquando sine armis, n. 29. & 30. & n. 31. de poenis etiam agitur, & n. 32. 33. cum 3. sequentibus, alix violentia.
 Vis & violentia est illa que fit contra prohibitionem possidentis, ibid. n. 228.
 Vis compulsiva ubi datur, an habeat locum remedium restitutorium sicut quando datur vis executiva, l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 57.
 Vis quid sit & quotuplex, ibid. n. 58.
 Vis adest quoties id quod sibi deberi putat, non reposcit per iudicem, l. 1. tit. 13. libro 4. num. 80.
 Vis & violentia in spiritualibus odiosior est quam in profanis, l. 1. tit. 13. lib. 4. num. 85.
 Vis ac violentiae crimen, laese majestati assimilatur, l. 1. tit. 23. lib. 4. num. 91.
 Vita nolite tempus brevissimum est, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 225.
 Vituli & vitulae jam occidi non possunt, l. 2. tit. 14. lib. 5. num. 2.
 Vitima subhastio non debet fieri in aliquo hori novem dierum, sed eis elapsis est assignandus dies, Para el remato, vel intra novem dies, ad diem primum, secundum, vel tertium, post novem dies, in l. 4. tit. 5. lib. 7. num. 18.
 Vitima subhastioe ritē & recte facta non admittitur alius licitator, ibid. n. 19.
 Vltra triginta dies potest temproe repetere excessum sibi ablatum, l. 4. & 5. tit. 25. lib. 5. num. 6.
 Vltra unam, vel duas leucas exiens a regno cum rebus vetitis non potest permittere, ut penitentia proficiat, in l. 43. tit. 18. lib. 6. num. 1.
 Vna pars populi potest se super aliam reputare, & qualificare ad distinguendam & inducendam suam nobilitatem, in rub. tit. 2. lib. 6. n. 94. & 95.
 Vna scriptura per aliam declaratur, in l. 3. tit. 7. lib. 7. num. 45.
 Vnionē regni unius cum altero non admittuntur prerogative unius regni, in rub. tit. 2. lib. 6. num. 215.
 Vnio duplex est, in l. 1. tit. 3. lib. 8. num. 49. ubi & num. 50. que sunt hae.

Vnio Ecclesie nostri regni alteri Ecclesie extrarogum facta, an valeat, l. 14. tit. 3. lib. 1. num. 55.
 Vnita an sine ejusdem naturae cum eis quibus uniantur, l. 6. tit. 7. lib. 5. n. 4. ubi ampliatur & declaratur.
 Vniti beneficii non est mentio facienda, ibid. n. 5. nisi ut ibid.
 Univeritas an adstringi possit capere bona debitorum non petentium solvere tributa in numeris, in l. 6. tit. 14. lib. 6. num. 6.
 Univeritas dicitur scire delictum quando factum est palam, in l. fin. tit. 9. n. 9. & 10.
 Univeritas an committat crimen laese majest. in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 48.
 Vno teste de blasphemia non debet accusatus detineri in carcere, in l. 5. tit. 4. libro 8. num. 18.
 Vnumquodque opus melius perficitur, dum circa unam intenditur, quam circa plura, in l. 4. tit. 3. lib. 7. num. 8.
 Vnusquisque quod spondit suo imperio dare debet, in l. 1. tit. 4. lib. 6. num. 6.
 Vocans alium bubosum, non incurrit poenam, in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 30.
 Vocans alium malum vicinum, injuriat eum, l. 1. tit. 11. num. 11.
 Vocans alium Judaeum aut Maurum, an teneatur poena dict. l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 42. & 87.
 Vocans aliquam uxoratam meretricem, qua tempore convitii erat bona, si velit probare esse peccatricem, an audiatur, ibid. num. 45. & 46.
 Vocans alium bonum virum, vocat eum cornutum, ibid. num. 77.
 Vocans mulierem conjugatam bonam mulierem, vel pellicem, vulgo, pellicia, censetur meretricē appellare, ibid. num. 82.
 Vocans aliquem gallonem, censetur eum proditorem appellare, ibid. num. 83.
 Vocans aliquem & ei dicens: Tute lepus es & pulpamentum quæris, censetur eum iodomitam appellare, ibid. num. 84.
 Vocans alium Marrano, o tornadizo, quomodo puniatur, & quibus verba hae adaptentur, ibid. n. 254. & 255.
 Vocatus ad majus tribunal excusatur a citatione minoris tribunalis, in l. 4. tit. 3. lib. 4. n. 8 & 9.
 Vocatus censetur ille qui deliquit, quamvis alii plures sint ejusdem nominis, in l. 3. tit. 10. lib. 4. num. 29.
 Vocatus nemo presumitur, nisi probetur, in l. 2. tit. 1. lib. 6. num. 13.
 Vocatis pluribus nomine colectivo cognationis vel familiae proximiores in eodem gradu admittuntur, l. 7. tit. 11. lib. 5. num. 55. & n. 20. idem cum vocantur plures de familia.
 Vocatus ad majoratum potest agere interdictio, ne vis fiat, in l. 8. tit. 7. lib. 5. num. 6.
 Vocatus ad majoratum admittitur contra injustum possessorem, nulla exceptione altiore indaginem requirente, obstante ibid. num. 3.
 Vocatus ad majoratum statim quod natus est, acquirit quoddam jus primogeniturae, spe firma & immutabili, patre vivente, in l. 1. tit. 18. lib. 8. num. 25.
 Voces plurium obtinere non potest quis in jurisdictione contentiosa, in l. 4. tit. 3. locus in voluntaria, num. 5. & num. 6. opinio auctoris.
 Volenti se ordinare, si dicitur: quod est spurius, aut aliud

Memorabilium.

aliud vitium, non potest agi actione injuriarum in l. 2. tit. 10. lib. 8. num. 19.
 Voluntas datur de presenti in actu conditionali in l. 1. tit. 4. lib. 3. num. 15.
 Voluntas etiam in aeternis probatur si non reclamavit cum possit in l. 1. tit. 13. lib. 8. n. 76. & ideo si aucta erat per illum cogita num. 79.
 Voluntas factio sicut verbo declaratur l. 10. tit. 6. lib. 5. num. 5.
 Volens unum quid censetur velle & aliud sine quo illud unum esse non potest, l. 9. tit. 1. lib. 5. num. 25. & l. 4. tit. 4. lib. 5. num. 14.
 Voluntas ex inutili dispositione declaratur l. 1. tit. 1. lib. 5. num. 23.
 Voluntas raptus probanda est per testes non suspectos ibid. num. 80.
 Voluntas declaratio non transit ad successorem l. 3. tit. 5. lib. 3. num. 12.
 Volenti vi vitium aliquod opponatur propter quod votare non deberet, lite interit super hoc poenitentia, debet impediri votare l. 2. tit. 7. lib. 3. num. 12.
 Vorum faciens de non ludendo, si honesto ludo ludat an peccet in Rub. tit. 7. lib. 8. num. 15.
 Urbanitatis causa ludere licet & aliud facientes rultici, & agrestes dicantur in l. 2. tit. 7. lib. 8. num. 16.
 Ufructuaria omnium bonorum uxori relicta instituta alio hered. universali post mortem uxoris, si ipse haeres mortuus ante uxorem an conspiciatur proprietatis cum usufructu vel transfundatur l. 2. tit. 4. lib. 5. num. 169.
 Ufructuarius non potest augmentum sed usufructus ex augmento proveniens in l. 3. tit. 6. lib. 3. num. 30.
 Ufructuarius cavere tenetur de utendo & fruendo arbitrio boni viri, neque potest remitti hae cautio per testatorem in l. 4. tit. 1. lib. 5. n. 48. cum quatuor sequentibus.
 Ufructuarius an, vel proprietarius solvet reum usufructus l. 9. tit. 1. lib. 5. n. 11.
 Ufructuarius non potens cavere de utendo & fruendo an sufficiat per juramentum l. 3. tit. 16. lib. 5. num. 7.
 Ufructuarius bonorum habitum per patrem ante sacerdotium sibi non perdit pater per sacerdotium ad episcopatum l. 8. tit. 1. lib. 5. n. 16. ubi num. 15. quid in clerico minorum ordinum.
 Ufructuarius beneficii ecclesiastici a filio possessi an habeat pater ibid. num. 16.
 Ufructus est mutuum per scholarem recipi ut inter scholas vel voces pro aliquo l. 1. tit. 7. lib. 7.
 Ufructuarius potest venari in fundo in quo habet usufructum, neque potest a proprietario prohiberi in l. 7. titulo 8. libro 7. numero 4.
 Ufructus an sit civem mutuantem ad publicam provisionem faciendam immunitatem facere a collectione, interit quod ei numeri non redduntur l. 2. tit. 11. lib. 5. n. 45.
 Ufructus an committatur ex eo quod emptor durante lite retractus percipiat usufructum l. 9. tit. 11. lib. 5. n. 20.
 Ufructus etiam ab utendo dicitur duplici de causa, in l. 2. tit. 6. num. 7. & 8.
 Ufructus pluribus modis diffinitur a Doctoribus, ibid. num. 10. & 11.
 Ufructus mentalis quæ, ibid. n. 12. ubi n. 13. si int-

peccato aliquid detur, cessare usuram.
 Usura exterior, actualis ab aliquibus vocatur ibid. num. 14.
 Usura an sit accipere sortem, & ultra eam centum, ante mutuum datum ex alia causa debita, etiam si pactum fuerit mutuari ob hanc rationem, ut centum illa solvantur, ibid. n. 15. ubi n. 18. an idem si ut mutuetur alia vice ab ipso, recipienti mutuum ipsi mutuant.
 Usura quotuplex sit, ibid. num. 36. & ibi numerantur species, & num. 37. & 38.
 Usura aliquando sumitur largissime pro omni injusta superabundantia ibid. n. 41. & aliquando stricte, & proprie pro eo quod accedit ultra sortem principalem in mutuo, num. 42.
 Usuras neque ex testamento jubentis solvi, recipi poterunt, ibid. num. 55.
 Usura est impia contra Deum, iniqua contra proximam, periculosa contra seipsum, ibid. num. 54.
 Usura tanto deterior, quanto plus indigentia hominum insidiatur, ibid. num. 56.
 Usura est contra legem naturae, ibid. num. 60.
 Usura etiam scriptura veteris testamenti est reprobanda, ibid. num. 64.
 Usuras exercere nedum Christianis, verum & Judæis de jure communi prohibitum est, ibid. num. 66.
 Usura non est permittenda etiam propter majus malum vitandum, neque ob aliquod bonum inde speratum, ibid. num. 64.
 Usura etiam lege Evangelica prohibita est, ibid. num. 71.
 Usura etiam jure canonico, & civili, & Regio prohibita est, ibid. n. 72. 73. & 74.
 Usurarum exercitium neque ipse Papa permittere potest, ibid. num. 75.
 Usura scelesti, & perniciosa est, ibid. n. 76.
 Usura fons iniquitatis, ibid. n. 77.
 Usura porco assimilatur, in l. 1. tit. 6. n. 78.
 Usura nullo tempore, aut usu justificari potest, ibid. num. 80.
 Usuræ quare prohiberentur, ibid. n. 83.
 Usura non potuit per legem l. 1. tit. 6. supra Judæis prohiberi, ibid. 84.
 Usura promissa sub titulo donationis non valet, in l. 2. tit. 6. n. 2.
 Usura cum per testes singulares, & presumptiones probatur, minor poena datur, in l. 4. tit. 6. num. 2.
 Usuram exercentibus quam plures imponuntur poenæ, in l. 5. tit. 6. lib. 8. n. 11.
 Usurarii solent communiter ut animalia bruta mori in l. 1. tit. 6. lib. 8. n. 19.
 Usurarii apud omnes nationes sunt habiti viles ibid. num. 79.
 Usurarius an sit censendus qui ex vi mutui pecunie amicitiam alterius pacificator, aut aliam rem aut utilem quidem, sed minime estimabilem ratione pretii quod ei convenire nequit l. 1. tit. 6. lib. 8. num. 33.
 Usurarius committit delictum, & potest criminatim puniri ibid. num. 58.
 Usurarius contractus, ex natura rei est vitiosus ob quatuor ibid. n. 61. & 62.
 Usurarius an sit contractus, remittenda est declaratio judici ecclesiastico in l. 1. tit. 6. lib. 8. n. 88.
 Usurarium esse cōtractum si certum sit, secularis pro-

Index Rerum

procedat. *ibid.* n. 89. & 90. idem cum criminaliter agitur & n. 91. quid fiet secularis, si inhibitor ab ecclesiastico iudice.
Ufucarius manifestus quis sit in l. 4. tit. 6. lib. 8. n. 3.
Ufucarius tenetur parti restituere sortem principalem l. 7. tit. 6. lib. 8. n. 2.
Ufucarius testamentum an faciat, & qua cautela uti potest *ibid.* n. 4.
Ufucarius infamis est ipso iure citra aliam sententiam *ibid.* n. 5.
Ufucarium crimen mere ecclesiasticum est in l. 1. tit. 6. lib. 8. n. 86. *dist.* ut n. 87.
Ufucarium crimen est ecclesiasticum l. 1. tit. 2. lib. 4. n. 187. ubi declaratur.
Ufque ad tres mille morapetinos potest sine Regis licentia imponi collecta, etiam per viam sine in pane, vel vino, aut victualibus ad limitationem l. 16. tit. 19. lib. 6. infra prohibente imponi solum l. 1. tit. 6. lib. 7. n. 3.
Ufu & consuetudine potest acquiri jus eligendi rectores, juratos, & tabelliones l. 2. r. 2. lib. 7. n. 1.
Ufusfructus adventitiorum semel acquisitus patri non cessat etiam si filii emancipentur aliter quam per velationem in l. 9. tit. 1. lib. 5. n. 1. & 2. ubi alia, & n. 3. & 4. quod per velationem recuperet filius usufructum adventitiorum quod non est per aliam emancipationem & n. 9. quod & commoditatem ad limitationem dictionum *ibid.* n. 30.
Ufusfructus non est aliud quod non renascitur in l. 3. tit. 6. lib. 5. n. 29.
Ufusfructus bonorum uxori per maritum relinquente filios descendentes alios, relictus debetur solum quinte partis bonorum, l. 1. tit. 6. lib. 5. n. 17.
Ufusfructus hominum qui nascuntur non venit in reditu gabelle fructus l. 3. r. 9. lib. 5. n. 19.
Ufusfructus bonorum adventitiorum filii non conficitur propter heresim patris l. 10. tit. 8. lib. 5. n. 9.
Ufus pecunie in usura dicitur usus aris in l. 1. tit. 6. lib. 8. n. 5.
Utens re deposita, commodata, vel pignorat, an furtum committat in l. 7. tit. 1. lib. 8. n. 33. & 34. & 35.
Utilitas maxima omnium versatur in plantatione, & conseruatione montium l. 7. r. 7. lib. 3. n. 1.
Utilitas publica vertitur in absolvendo absentem innocentem l. 3. tit. 9. lib. 4. n. 74.
Utilitas vide supra, publica utilitas.
Ux quis pro secunda vice puniatur, an debeat esse condemnatus pro prima in l. 2. tit. 1. lib. 8. n. 62. & 63.
Vulnus dicitur etiam sanguis non exeat in l. 2. tit. 13. lib. 8. n. 12.
Vulnus infidiosum clam vel alevositer factum in civitate an sit casus fraternitatis si vulnerans exeat in campum *ibid.* n. 139.
Vulnerans alium in curia poena mortis puniatur in l. 1. tit. 23. lib. 8. n. 11. & 12. & 14. declaratur si vulnus erat mortale.
Vulnerans aliquem cum sagitta etiam si non moriatur puniendus est morte in l. 5. tit. 23. lib. 8. n. 2. nisi casu occidisset ut *ibid.* n. 2.
Vulnerans scipsum arbitrarij puniatur l. 8. tit. 23. lib. 8. n. 25. & 26. quid de castrante se.
Vulnus infidiosum, & pensato animo quale dicitur in l. 2. tit. 23. lib. 8. n. 131.

Uxor mariti nobilis, an gaudeat ejus prerogativa in l. 4. & 5. tit. 2. lib. 6. n. 32.
Uxor tenetur sequi virum suum, sive in vita sive in morte in l. 29. tit. 3. lib. 6. n. 3. ubi n. 4. ampliat etiam aliud pactum sit.
Uxor vidua, an gaudeat privilegio marito concessio, in l. 7. tit. 1. lib. 6. n. 93. & 64.
Uxorata mulier si sine licentia sui mariti recipit famulam alterius, an puniatur in l. 2. tit. 20. lib. 6. n. 14.
Uxor si intra annum secundo nubat non tenetur heredes primi matrimonij restituere dotem intra annum neque alimenta prestare, l. 3. tit. 1. lib. 5. n. 7. nisi ut *ibid.*
Uxor donataria secundo nubens an teneatur reservare filijs primi matrimonij donationem ei factam a primo marito in praemium virginitatis vel nobilitatis l. 4. tit. 1. lib. 5. n. 1. & 6. quid in donatione propter nuptias.
Uxor legataria, vide supra, verbo legataria & legataria.
Uxor transiens ad secundas nuptias an perdat hereditatem sibi relictam a primo marito l. 4. tit. 1. lib. 5. n. 24. & n. 25. declaratur, & n. 27. & 28. alia quae perdit.
Uxori si relinquatur centum si vixerit vidualliter & quinquaginta si nupserit solum 50. habebit *ibid.* n. 26.
Uxores plures habere an liceat unquam l. 5. tit. 1. lib. 5. n. 4.
Uxor vivo marito potest de arthris disponere quoad proprietatem, nam maritus vivens utitur usufructu earum & eo mortuo consolidatur cum proprietate, l. 3. tit. 1. lib. 5. n. 3.
Uxor si moriatur antequam licentia mariti utatur ad aliquem actum an transibit in heredem ejus l. 1. r. 3. lib. 5. n. 7. ubi n. 8. quid erit si sub nomine dignitatis.
Uxor & sponsa longa est differentia l. 1. tit. 3. lib. 5. n. 6.
Uxor si infamata cum marito se obligat sufficit l. 2. tit. 3. lib. 5. n. 15. ubi n. 16. quid in filio cum patre contractante & n. 17. & 22.
Uxor sine licentia mariti contrahere non potest cum ampliat, & limit. *ibid.* n. 29. cum sequent.
Uxor sine licentia mariti non potest petere filios primi sui matrimonij tutorem *ibid.* n. 34.
Uxor in foro conscientie uti potest exceptione, quod sine licentia mariti contraxit, *ibid.* n. 32. cum 3. sequent. ubi idem in Velleiano & Macedoniano.
Uxor peccat sine licentia mariti contrahens & qui cum ea contraxit, & injuste decinet res l. 2. tit. 3. lib. 5. n. 40. & 41.
Uxor non potest sine licentia mariti etiam de bonis paraphernalibus disponere, *ibid.* n. 62.
Uxor neque habere potest sine licentia mariti l. 2. tit. 3. lib. 5. n. 68.
Uxor absente marito an cum licentia iudicis possit aliquam adoptare pauperulam, & valeat adoptio etiam marito reverso, *ibid.* n. 78.
Uxor etiam si agat ad dotem ob inopiam mariti sine ejus licentia contrahere non potest, *ibid.* n. 80.
Uxor ex delicto bene obligatur & incurrit poenam l. 2. tit. 3. lib. 5. n. 89.
Uxor consentire poterit contractui sine licentia mariti, *ibid.* n. 91.

Uxor

Memorabilem.

Uxor non potest aliquem liberare pacto de non petendo sine licentia mariti, *ibid.* n. 102. ubi & an poterit renuntiare donationi ei factae.
Uxor sine licentia mariti potest capere possessionem nomine alterius, *ibid.* n. 106. ubi quod procuratorum iudiciale etiam pro patre sine licentia mariti non exercet, & n. 109. quod neque pro alio.
Uxor sine licentia mariti testari potest l. 4. tit. 4. lib. 5. n. 1.
Uxor legitima excludit filium in bonis mariti sine ullis propinquis morientis l. 12. tit. 8. lib. 5. n. 2. & n. 3. ampliat et an idem in marito.
Uxor an agat pro sua medietate lucrorum sine cessione heredum in l. 2. tit. 16. lib. 5. n. 35.
Uxori donata an sint mariti, supra, verbo, donata.
Uxori an detur medietas juris presentandi matrimonio constante acquisita l. 3. tit. 9. lib. 5. n. 26.
Uxor de fructibus etiam matrimonio constante acquisitis non potest durante ipso matrimonio disponere etiam si ampliam dotem habuerit l. 5. tit. 9. lib. 5. n. 11.
Uxor etiam si sit nutrix filiorum primi matrimonij non potest aliquem agere sine licentia mariti etiam pro tutela l. 8. tit. 9. lib. 5. n. 3.
Uxor cum marito obligari cujus effectus sit, *ibid.* n. 5.
Uxor si infamata cum marito dotem promittat filio communi obligatur ad limitationem l. 6. tit. 1. lib. 5. n. 10. ubi & an tunc jurare possit, & n. 11. an tunc repetat de bonis mariti id quod pro dote illa solvitur, & quid si absente marito id faciat.
Uxor & vir si in eodem fatentur instrumento recepisse centum pro dimidia censentur recepisse *ibid.* n. 14.
Uxor si constante matrimonio post dotis constitutionem renuntiet lucris an tenebitur pro dote illa & quid si ea mortua, *ibid.* n. 15. ubi ex quibus bonis cum solvetur.
Uxor quavis pro debito aliquo se obliget cum marito, id quod pro eo solvit repetat ab eo *ibid.* n. 16. nisi ut *ibid.*
Uxor potest juri querendo renuntiare & valet, l. 9. tit. 8. lib. 5. n. 2. & 3.
Uxor renuntians lucris non admittitur contra renuntiationem etiam si lesa fuerit vel minor, *ibid.* n. 4. & 13.
Uxor si mortuo marito remaneat in bonis ejus ac si viveret an censetur lucra acceptasse ut teneatur ad debita *ibid.* n. 5.
Uxor intra quantum tempus teneatur acceptare vel renuntiare lucris, *ibid.* n. 6.
Uxor potest lucris renuntiare tam soluto matrimonio quam eo constante, *ibid.* n. 7.
Uxor sine licentia mariti lucris renuntiare non potest, *ibid.* n. 13.
Uxor renuntians lucris an habeat maritus fructus bonorum, & an tunc servabitur l. de divisione, ff. solut. mar. *ibid.* n. 14.
Uxor si renuntiat lucris non tenetur ad dote promissam per maritum filiam communi, *ibid.* n. 15.
Uxor lucra acceptans an teneatur ad debita omnia vel pro dimidia parte, *ibid.* n. 18. ubi & an pro sua parte exequi possit.

Uxor an tenebitur ad medietatem censuum & piguationem, *ibid.* n. 19.
Uxor lucra acceptans non tenetur ad debita ante matrimonium contracta *ibid.* n. 20. ubi id in quolibet socio.
Uxor an habeat medietatem dotis per maritum datae filijs primi matrimonij vel ex debito soluto *ibid.* n. 21. 22. & 24.
Uxor non perdit dotem ex delicto mariti, l. 10. tit. 8. lib. 5. n. 11.
Uxor si bona si publicentur ob ejus delictum non publicantur dos constante matrimonio nisi in quinque casibus l. 10. tit. 8. n. 12. & in l. 1. tit. 8. lib. 5. n. 1.
Uxor haeretica si filios habet an confiscatio locum habeat l. 11. tit. 8. lib. 5. n. 4.
Uxor dos non publicatur constante matrimonio nisi in quinque casibus l. 10. tit. 9. n. 12. & l. 11. tit. 9. lib. 5. n. 2.
Uxor dos conficitur tota ob delictum uxoris confiscatione dignum etiam si maritus debeat soluto matrimonio danda est ei pars illa l. 1. tit. 8. lib. 5. n. 6.
Uxor dos ubi est confiscanda quoad usufructum & proprietatem est confiscanda, *ibid.* n. 5.
Uxor repente bona a marito ob ejus inopiam non habetur ratio ne egeat l. 6. r. 16. lib. 5. n. 6.
Uxor an possit petere dotem si maritus sine culpa devenit in pauperem *ibid.* n. 7.
Uxor & filii Doctorem eorum prerogativis gaudent, in l. 2. tit. 10. lib. 8. n. 114. & 115.
Uxori agenti contra maritum pro dote non potest obijci per maritum exceptio pauperatis, si ipsa etiam est pauper, *ibid.* n. 149.
Uxor non tenetur sequi virum vagabundum, in l. 1. tit. 11. lib. 8. n. 10. & 11.
Uxor opem prestanti marito delinquenti contra Regem, an incurrat crimen lese maj. in l. 1. tit. 18. lib. 8. n. 118. 119. & 120.
Uxori proditoris dos relinquenda est, & debita quae ibi contracta, in l. 2. tit. 18. lib. 8. n. 4.
Uxor an perdat dotem si licentiam mariti proditorum, adhuc contraxit matrimonio cum eo, *ibid.* n. 5. ubi quid si Majestas divina esset proditor.
Uxor adultera si post reconciliationem cum marito aliud committat adulterium, accusari potest, in l. 2. tit. 20. lib. 8. n. 11.
Uxor permocans extra domum mariti, vel in balneo existens, perdit dotem & bona, nisi esset expulsa a marito, in l. 4. tit. 20. lib. 8. n. 35. & 34. & 35. quod neque tunc accusari poterit de adulterio, & n. 36. prosequitur.
Uxor committens adulterium ob lenocinium mariti non perdit dotem neque bona, *ibid.* n. 37. neque poterit accusari, n. 38.
Uxor an perdat dotem promissam ob adulterium sicut traditam, *ibid.* n. 40.
Uxor adultera dubium ante erat an perderet dotem, bona, & lucra, hodie tamen dubium non est, si maritus vult quin perdat ea, in l. 5. tit. 20. lib. 8. n. 8. & 9.
Uxor Sodomitae potest petere divortium, in l. 1. tit. 2. lib. 8. n. 39. & n. 40. idem si tantum maritus attentaverit cum uxore.

FINIS.

UAN

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

